Digitized by the Internet Archive
in 2025

https://archive.org/details/quintiseptimiifl0000vari

QUINTI SEPTIMII FLORENTIS

TERTULLIANI

QUAE SUPERSUNT OMNIA.

EDIDIT

FRANCISCUS OEHLER.

Tomus II.

CONTINENS LIBROS POLEMICOS ET DOGMATICOS.

ALMA COLLEGE
LIBRARY
Alma, California

LIPSIAE
T. O. WEIGEL.
MDCCCLIV.

37325

INDEX LIBRORUM QUI HOC TOMO CONTINENTUR.

pag.

1. De Praescriptione Haereticorum 1
2. Adversus Marcionem Libri V 45
3. Adversus Hermogenem 337
4. Adversus Valentinianos 381
5. De Carne Christi 423
6. De Resurrectione Carnis 465
7. De Anima 553
8. Adversus Praxean 651
9. Adversus Iudaeos 699

Fragmenta 742
Libri Suppositicii 748
Indices.

DE
PRAESCRIPTIONE HAERETICORUM.

In scripturae discrepantia verbis Tertulliani subiecta

A significat librum Agobardinum (*Aβ* ex collatione Steph. Baluzii, *Aφ* ex collatione Hildebrandi).

B - - Leidensem.

C - editionem principem Beati Rhenani, quae prodiit Basileae a. MDXXI. Signum *mg.* additum denotat scripturam ex margine libri prolatam.

a - - Io. Gangneii, quae prodiit Parisiis a. MDXLV. Signum *mg.* additum notat scripturam ex margine libri prolatam.

b - - Sigism. Gelenii, quae prodiit Basileae a. MDL. Gelenius huic libro adhibuit codicem scriptum Masburensem.

c - - Iacobi Pamelii, quae prodiit Antverpiae a. MDLXXIX. Pamelius usus est, praeter unum Vaticanum, codice scripto Io. Clementis.

d - - Nicol. Rigaltii, quae prodiit Parisiis a. MDCXXXIV.

**DE

PRAESCRIPTIONE HAERETICORUM*.

---

[1]Condicio praesentium temporum [2]etiam hanc [3]admonitionem provocat nostram, non oportere nos mirari super [4]haereses istas, sive quia sunt, futurae enim praenuntiabantur, sive quia fidem quorundam subvertunt, ad hoc enim sunt, ut fides habendo [5]temptationem [6]haberet etiam probationem. Vane ergo et [7]inconsiderato plerique hoc ipso scandalizantur, quod tantum haereses valeant. Cap. I. Matth. VII, 15 sqq. XXIV, 4. 11. 24. I Cor. XI, 19.

** DE PRAESCRIPTIONE HAERETICORUM *codex Paterniacensis, hodie Seletstadiensis bibl. B. Rhenani, et liber Aycburdi, in quo legitur* INCIPIT DE PRAESCRIPTIONE HAERETICORUM. LEGE FELICITER. DE PRAESCRIPTIONIBVS *habet codex n.* 527. *bibl. Magliabechianae.* DE PRAESCRIPTIONIBVS HAERETICORVM *BC., codex n.* 13. *bibl. Laurentianae (cf. Bandini Catal. tom. I. p.* 764.) *et cod.* 55. *eiusdem bibliothecae (cf. Bandini Catal. tom. III. p.* 318.), *codex bibl. Magliabechianae n.* 528., *et codex bibl. Corbeiensis, teste vet. catalogo in Mari Spicil. Rom. V, p.* 203. *Io. Trithemius citat* DE PROSCRIPTIONIBVS HAERETICORVM. *Editi libri, praeter Cd., habent* DE PRAESCRIPTIONIBVS ADVERSUS HAERETICOS.

Cap. I. 1. condicio *Aβ*. 2. fratres etiam *ab. Fr. Iunius cit. cap.* 29. 3. ammonitionem *BCab*. 4. heresis *A*. 5. temptationem *A. ubique*. 6. haberet *ABCabd*. habeat *c., ex libro Clementis*. 7. inconsiderato *Aβ*. .....rato *Aφ*. inconsiderate *reliqui*.

* DE PRAESCRIPTIONE HAERETICORUM.] Talis est in vetustissimo exemplari huiusce libri titulus, quem et ab auctore inditum fuisse arbitramur. Praescriptionem haereticorum dicit, quia praescribimus haereticis hoc ipso quod sint haeretici, quibus hanc unam exceptionem opponimus, quod adversus regulam dogmata proferant; itaque ut minime audiendos ab omni disputatione submovemus. Non agitur hic de alia praescriptione. Ipse Tertullianus primo adv. Marcionem libro [cap. 1] „Alius, inquit, libellus hunc gradum sustinebit adversus haereticos etiam sine tractatu doctrinarum revincendos, quod hoc sint de praescriptione novitatis.“ Ergo praescriptio haereticorum est praescriptio novitatis, et minus recte hactenus editum fuit DE PRAESCRIPTIONE ADVERSUS HAERETICOS. Ea loquendi forma dixit *praescriptionem haereticorum*, qua Iuris Auctores *praescriptionem idoli, praescriptionem fori, praescriptionem temporis, praescriptionem rei iudicatae*. (Rigalt.) „Praescriptionem haereticorum“ dixisse Tertullianum puto „praescriptionem adversus haereticos,“ ut alibi dicit „exhortatio castitatis“ pro „exhortatio ad castitatem“, et similia; cf. adnott. ad inscr. libri De Exhort. Cast. Ipse Tertull. De Carne Chr. cap. 2 „Sed plenius eiusmodi praescriptionibus adversus omnes haereses alibi jam usi sumus.“ In reliquis recte Rigaltius. De vocabulis *praescriptio* et *praescribere* cf. adnott. ad Apolog. cap. 7.

[8]Quantum, si non fuissent[a]? Cum quid sortitum [9]est ut omnimodo [10]sit, causam accipit ob quam sit. [11]Haec vim [12]consequitur per quam sit, [13]ne esse non possit.

Cap. II. Febrem denique[a] inter [1]ceteros mortiferos et [2]cruciarios exitus [3]erogando homini deputatam neque quia est miramur, est enim, neque quia [4]erogat[b] hominem, ad hoc enim est. Proinde haereses ad languorem et interitum fidei productas si expavescimus [5]hoc posse, prius est ut [6]expavescamus hoc eas esse, quae dum sunt, habent posse, et dum possunt, habent esse. Sed enim febrem ut malum et de causa et de potentia sua, ut notum est, abominamur potius quam miramur et, quantum in nobis est, praecavemus, non habentes abolitionem eius in nostra potestate. [7]Haereses vero mortem aeternam et maioris ignis ardorem inferentes malunt quidam mirari quod hoc possint [8]quam devitare ne possint, cum habeant devitandi potestatem. Ceterum nihil [9]valebunt, si illas tantum valere non mirentur. [10]Aut enim dum mirantur, in scandalum subministrantur[c], aut quia scandalizantur, ideo mirantur [11]quasi quod tantum valeant [12]ex aliqua veniat veritate. Mirum scilicet, ut malum vires suas habeat; nisi quod haereses apud eos multum [13]valeant qui in fide [14]non valent. In pugna pugilum et gladiatorum plerumque non quia fortis est vincit [15]quis, aut quia non potest vinci, sed quoniam ille qui victus est nullis viribus fuit: adeo idem ille victor, bene valenti postea [16]comparatus,

8. Quantum si non fuissent? Cum quid (quod *edit. Rhenano a.* 1539.) *Ad., edit. Rhenani a.* 1539. *„consentientibus vetustis exemplaribus.", et liber Divionensis teste Rigaltio.* quantum si non fuissent quod *B., et Vaticanus.* quantum non valerent, si non fuissent: cum quod *ab.* quantum sint: cum quod (quid *c.*) *Cc.* non quantum sint: cum quod *Latinius.* quantum sint, fuissent *Cmg.* quantum si non essent: cum quod *Fulv. Ursinus.* 9. est ut omni *Aad.* est omni *reliqui.* 10. sit sicut causam *BCabc.* 11. Haec vim *Ad.* hic vim *B.* sic vim *reliqui.* 12. consequatur *Fulv. Ursinus.* 13. nec esse non *BCa.* ne esse non *bc.* necesse ut *Fulv. Ursinus.*

Cap. II. 1. ceteros *om. Aφ.* 2. cruciatorios *liber Io. Clementis.* 3. aegrotando hominem *A.* 4. aegrotat *A.* 5. hoc posse *A.* hoc eas posse *reliqui.* 6. expavescantur *liber Clementis.* 7. Haeresis *A.* 8. quam devitare ne possint *om. A.* 9. valebit *A.* 10. Etenim *c.* 11. quasi quod *d.* quod quasi *A.* quod quam sed *B.* quod *reliqui.* 12. ex aliqua veniat veritate *Ad.* ex aliqua veniant veritate *B.* quasi ex aliqua veritate veniant *reliqui.* 13. valeant *Ad.* valent *reliqui.* 14. parum valent *liber Clementis.* 15. quis aut quia non potest vinci *om. A.* 16. comperatus *B., pro more.*

Cap. I. a. Quantum si non fuissent?] Si mirantur, inquit, quod tantum haereses valeant, quantum mirarentur, si omnino haereses non fuissent? Quod sane maiore multo admiratione dignum foret, cum Spiritus Sanctus futuras praedixerit, nec falli potuerit. (Rigalt.) Dato semel quod haeresis sit nemo prudens mirabitur quod multorum fidem subverterit; haec enim haeresis operatio, hae vires, ut fidei adversetur et eam subvertat. (Ludov. de la Cerda).

Cap. II. a. denique] Id est adeo. Cf. adnott. ad Apolog. cap. 42.

b. erogat] Cf. adnott. ad Scorp. cap. 6.

c. in scandalum subministrantur] In scandalum prolabuntur.

etiam superatus recedit. Non aliter [17]haereses de quorundam infirmitatibus habent quod valent, nihil valentes, si in bene valentem fidem incurrant.

Solent quidem isti [1]infirmiores[a] etiam de quibusdam personis [2]ab haeresi captis aedificari in ruinam. Quare illa vel ille fidelissimi [3]et prudentissimi et [4]usitatissimi in ecclesia in illam partem transierunt? Quis hoc dicens non ipse sibi [5]respondet neque prudentes neque fideles neque usitatos aestimandos quos haereses potuerint demutare? Et hoc mirum, opinor, ut probatus [5b]aliqui retro postea excidat? Saul, bonus prae ceteris, [6]livore postea evertitur. David, vir bonus secundum cor domini, postea caedis et stupri reus est. [7]Solomon, omni gratia et sapientia donatus a domino, ad [8]idololatriam a mulieribus inducitur. Soli enim dei filio servabatur sine delicto permanere. Quid ergo, si episcopus, si diaconus, si vidua, si virgo, si doctor, si etiam martyr lapsus [9]a regula fuerit, ideo haereses veritatem videbuntur obtinere? Ex personis probamus fidem, an ex fide personas? Nemo [10]est sapiens, [11]nemo fidelis, nemo maior[b], [12]nisi Christianus. Nemo autem Christianus, nisi qui ad finem usque perseveraverit. Tu, ut homo, extrinsecus unumquemque nosti. Putas quod vides. [13]Vides autem, quousque oculos habes. Sed oculi, inquit, domini alti. Homo in faciem, deus in praecordia contemplatur. Et ideo [14]contemplatur et ideo cognoscit dominus qui sunt [15]eius, et plantam, quam non plantavit, [16]eradicat, et de primis novissimos ostendit: [17]et ventilabrum in manu portat ad purgandam aream suam. Avolent quantum [18]volunt paleae levis fidei quocunque [19]adflatu temptationum, eo purior massa frumenti in horrea domini reponetur. Nonne ab ipso domino [20]quidam discentium[c] scandalizati [21]deverterunt? Nec tamen propterea

Cap. III.

Matth. X, 22.

IV Esdrae VIII, 20.

I Sam. XVI, 7.

II Tim. II, 19.

Matth. XV, 13.

Matth. III, 12. Luc. III, 17.

17. haeresis *B.*

Cap. III. 1. infirmiores *Aβd.* infir..... *Aq.* *Sic legerat etiam Rigaltius.* miriones *reliqui, et liber Divionensis.* 2. ad heresis *A.* adhaeresi *B.* 3. et *om. abcd.* 4. usitatissimi *Cmqabcd.* vetustissimi *ABC. liber Vaticanus.* versatissimi *Latinius.* verendissimi *alii.* 5. respondit *Ca.* 5b. aliqui *ABd.* aliquis *reliqui.* 6. libore *A.* 7. Solomon *Ad.* Salomon *reliqui.* 8. idolatriam *AβB.* 9. e regula *Aq.* 10. est sapiens *A.* sapiens est *reliqui.* 11. nemo *ABC.* nisi *reliqui.* 12. nisi *ABCcd. Vaticanus, et liber Clementis.* nemo *ab.* 13. Vides autem *om. A.* 14. contemplatur et ideo cognoscit *A.* cognoscit *reliqui.* 15. su *Aq.* *Hildebrandus reponit* sui. 16. pater eradicat *bcd.* 17. et ventilabrum *ABCad. Vaticanus.* et palam *amgbc.* 18. volunt *ABCa.* volent *reliqui.* 19. adflatu temptationum *Aβ.* 20. quidem *a.* 21. diverterunt *B. Vaticanus.*

Cap. III. a. infirmiores] Ait Tertullianus haereses de quorundam infirmitatibus habere quod valent. Istas autem infirmitates, hoc est infirmiores istos Christianos, aedificari solere in ruinam, nempe in haeresin, ab iis quos iam haeresis decepit. (Rigalt.)

b. nemo maior] Nemo in dignitate aliqua aut honore.

c. discentium] Discipulorum. Cf. adnott. ad De Patient. cap. 2.

ceteri quoque discedendum a vestigiis eius putaverunt, sed qui [22]scierunt illum vitae esse verbum et a deo venisse, perseveraverunt in comitatu eius usque ad finem, cum [23]illis, si vellent et [24]ipsi discedere, placide obtulisset. Minus est, [25]si et apostolum
II Tim. I, 15. II, 17. eius aliqui [26]Phygelus et [27]Hermogenes et Philetus et Hymenaeus
I Tim. I, 20. reliquerunt: ipse traditor Christi de apostolis fuit. Miramur de ecclesiis eius, si a quibusdam deseruntur, cum ea nos [28]ostendunt
I Ioan. II, 19. Christianos quae patimur ad exemplum ipsius Christi. Ex nobis, inquit, prodierunt, sed non fuerunt ex nobis. Si fuissent ex nobis, permansissent utique nobiscum.

Cap. IV. Quin potius memores simus tam dominicarum [1]pronuntiationum quam apostolicarum litterarum, quae nobis et futuras haereses [2]praenuntiaverunt et fugiendas praefinierunt, [3]et sicut esse illas non expavescimus, ita [4]et posse id, propter quod [5]effugiendae sunt,
Matth. VII, 15. non miremur. Instruit dominus[a] multos esse venturos sub [6]pellibus ovium rapaces lupos. Quaenam istae [7]sunt pelles ovium, nisi nominis Christiani extrinsecus [7b]superficies? Qui lupi rapaces, nisi sensus et spiritus subdoli, ad [8]infestandum gregem Christi intrinsecus delitescentes? Qui pseudoprophetae sunt, nisi falsi praedicatores? Qui pseudoapostoli, nisi adulteri evangelizatores? Qui antichristi interim et semper, nisi Christi rebelles? [9]Hoc erunt haereses [10]non minus doctrinarum perversitate ecclesiam [11]lacessentes quam tunc antichristus persecutionem atrocitate persequetur; nisi quod persecutio et [12]martyras facit, [13]haeresis apo-
I Cor. XI, 19. statas tantum. Et ideo haereses quoque oportebat esse, ut probabiles quique manifestarentur, tam qui in persecutionibus steterint quam qui ad [14]haereses non exorbitaverint. Neque [15]enim eos [16]probabiles intellegi [17]iuvat qui in [18]haeresin fidem [19]demutant;

22. sciverunt *B.* 23. illis *ABCmgabcd.* illi *C.* ille *Cmg.* 24. ipsis *BCab.* 25. et si apostolum *Aβ.* 26. Phygellus *cd.* phyelus *B.* Philetus *liber Gorziensis.* 27. hermoginis *B.* 28. ostendant *d.*

Cap. IV. 1. praenunciationum *d.* 2. pronuntiarunt *Aβ.* pronuntiaverunt *Aφ.* 3. et *Ad.* ut *reliqui.* 4. et *om. d.* 5. effugiendae *A.* fugiendae *reliqui.* 6. pelle *A.* 7. sunt *om. Aβ.* 7b. superficies — — intrinsecus *om. B.* 8. infestandum *Aφ.* 9. Hoc erunt *ABCabc.* Hae sint *amg.* Nunc sunt *d.* 10. n.... num *Aβ.* no.... tum *Aφ. Hildebrandus vult* non tantum. *Malim* suarum. *Ellipsis enim comparativi* magis *usitatissima est Tertulliano. In B. extat* nihilominus. 11. lacessientes *A.* 12. martyras *Acd. liber Clementis.* martyres *reliqui.* 13. haeresis *ABcd. Vaticanus.* haereses *reliqui.* 14. heresis *Aφ.* 15. enim *om. A.* 16. probabiles *Acd.* probatos *reliqui.* 17. iuvat *Cmgc.* iuuet *C.* 18. heresin *A.* haeresim *reliqui.* 19. demutantes *Aφ.* demutatur *B.*

Cap. IV. a. Instruit dominus] Ad verbum fere hunc locum imitatur B. Cyprianus lib. ad Novatianum haereticum [p. 779. ed. Baluz.]; „Praedixerat quidem, inquit, dominus multos esse venturos sub pellibus ovium rapaces lupos. Qui sunt isti rapaces lupi, nisi sensu subdolo conspirantes ad infestandum gregem Christi?“ (Pamel.)

sicut ex diverso sibi [20]interpretantur, quia [21]dixerit alibi, Omnia examinate, quod bonum est tenete. Quasi non liceat omnibus male examinatis [22]in electionem alicuius mali impingere per errorem. I Thess. V, 21.

Porro [1]si dissensiones et [2]schismata increpat, quae sine dubio mala sunt, et in continenti haereses subiungit. Quod malis [3]adiungat, malum utique profitetur, et quidem maius, cum [4]ideo credidisse se dicat de [6]schismatibus et dissensionibus, quia [6]sciret etiam haereses oportere esse. Ostendit enim gravioris mali [7]conspectu de levioribus se facile credidisse, certe non ut ideo [8]de malis crediderit quia haereses bonae essent, sed uti de peioris quoque notae [9]temptationibus praemoneret non esse mirandum [10]quas diceret [11]tendere ad probabiles [12]quosque manifestandos, scilicet quos non potuerint depravare. Denique si totum capitulum ad [13]unitatem continendam et separationes [14]coercendas [14b]sapit, [15]haereses vero non minus ab unitate divellunt quam schismata et dissensiones, sine dubio et [16]haereses in ea [17]condicione reprehensionis constituit in qua [18]et schismata et dissensiones: [19]ac per hoc non eos probabiles facit qui in [20]haereses diverterint, cum maxime diverti [21]ab eiusmodi[a] [22]obiurget, [23]edocens unum omnes loqui et [24]id ipsum sapere, quod etiam haereses non sinunt. Cap. V. I Cor. XI, 18sq. I Cor. I, 10.

Nec diutius de isto, si idem [1]est Paulus qui et alibi [2]haereses inter carnalia crimina [3]numerat scribens ad Galatas, et qui Tito suggerit hominem haereticum post primam correptionem recusandum, quod perversus sit eiusmodi et delinquat, ut a semetipso damnatus. Sed [4]et in omni paene [5]epistula de adulterinis doctrinis fugiendis inculcans [6]haereses taxat. Quarum [7]opera sunt adulterae doctrinae, haereses dictae Graeca voce[a], ex interpretatione electio- Cap. VI. Gal. V, 20. Tit. III, 10sq.

20. interpraetantur *Aβ., pro more.* 21. dixerit *A.* dixit *reliqui.* 22. in electionem *(Aβ)bcd.* in electione *amg., Fulv. Ursinus.* iniectione *BCa.* iniectionē *Aφ.* in lectionem *vult Hildebrandus.*

Cap. V. 1. si *om. A.* 2. scismatas *Aφ.* 3. adiungat *ABCabd.* adiungit *c., ex libro Clementis.* adingat *Fr. Iunius.* 4. idem *BC.* 5. scismatibus *A., et sic ubicunque nihil annotavero.* 6. etiam sciret *Aφ.* 7. conspectu *A.* despectu *BCa.* prospectu *amgbcd.* 8. de *om. Aφ.* 9. temptationibus *A., ubique.* 10. quas ediceret *a.* quasi diceret *C.* 11. tendere *ABCad.* impendere *amgbc.* 12. quoque *Aφ.* 13. veritatem *A.* 14. cohercendas *AβC., pro more.* 14b. sapit *Aabcd. liber Gorziensis.* aptes *BC.* 15. heresis *A.* 16. heresis *A.* 17. condicione *Aβ.* conditione *reliqui.* 18. et *om. d.* 19. et *A.* 20. heresis *A.* 21. ab eiusmodi *ABCamgcd.* ad eiusmodi *ab.* 22. obiurgans *BCabc.* 23. et docens *BCabc.* 24. id ipsum *bcd.* ipsum *ABCa.*

Cap. VI. 1. est Paulus *Abcd.* et Paulus *BC.* est et Paulus *a.* 2. heresis *A.* 3. enumerat *BCabc.* 4. et in *om. Aφ.* 5. epistula *Aφ.* epistola *reliqui.* 6. heresis *Aφ.* 7. opere *A.*

Cap. V. a. ab eiusmodi] Cf. adnott. ad De Bapt. cap. 12.

Cap. VI. a. haereses dictae Graeca voce] Exscripsit haec Isidorus Origg. VIII, 3 „Haeresis Graece ab electione vocatur, quod scilicet unusquisque sibi

nis qua [7b]quis sive ad instituendas sive ad suscipiendas eas utitur. Ideo et sibi damnatum dixit [8]haereticum, quia et in quo damnatur sibi elegit. Nobis vero nihil ex nostro arbitrio [9]indulgere licet, sed nec eligere quod aliquis de arbitrio suo induxerit. Apostolos domini habemus auctores, qui nec ipsi quicquam ex suo arbitrio quod inducerent elegerunt, sed acceptam a Christo disciplinam fide-
Gal. I, 8. liter nationibus [10]assignaverunt. Itaque etiam si angelus de caelis [11]aliter [12]evangelizaret, anathema [13]diceretur a nobis[b]. Providerat iam tunc spiritus sanctus futurum in virgine quadam [14]Philumene angelum seductionis, transfigurantem se in angelum lucis, cuius signis et praestigiis Apelles inductus novam haeresin induxit.

Cap. VII. Hae sunt doctrinae hominum et daemoniorum, prurientibus
II Tim. IV, 3. auribus natae de ingenio sapientiae [1]saecularis, quam dominus stul-
I Cor. III, 18. I, 27 titiam vocans stulta mundi [2]in confusionem etiam [3]philosophiae ipsius elegit. Ea est enim materia sapientiae [4]saecularis, temeraria interpres divinae naturae [5]et dispositionis. Ipsae denique haereses a philosophia subornantur. Inde [6]aeones, et formae[a] nescio quae [7]infinitae, et trinitas hominis[b] apud Valentinum; Platonicus [8]fuerat[c]:

7 b. quis sive ad instituendas *Cabcd.* quis sive instituendas *B.* quis maxime ad instituendas *Aφ.* quis maxim ..... tuendas *Aβ.* 8. adhaereticum *A.* 9. inducere *cd., cum Isidoro Origg. VIII,* 3, 2. *et Hrabano Mauro de Instit. Cleric. II,* 58. 10. assignaverunt *Aβ.* 11. aliter *om. Aφ.* 12. evangelizaverit *liber Clementis.* 13. dicetur *liber Clementis.* didiceretur *B.* 14. Filumene *Aβ.*

Cap. VII. 1. seculi *c., ex libro Clementis.* 2. in confusionem *Abcd.* confusione *reliqui.* 3. philosophiam elegit *A.* 4. saecularis *Aβ., pro more.* 5. et *om. BCa.* 6. aones *A.* 7. infinitae ..... nis aput *Aβ.* infinitae hominis apud *Aφ. Sic legit etiam Rigaltius.* aeternitas hominis apud *B.* et trinitas hominis apud *reliqui.* 8. fuit *B.* furor *liber aliquis ms., sponsore Theod. Cantero apud Fr. Iunium.*

eligat quod melius illi esse videtur, ut philosophi Peripatetici, Academici et Epicurei et Stoici, vel sicut alii, qui perversum dogma cogitantes arbitrio suo de ecclesia recesserunt. Inde ergo haeresis dicta Graeca voce ex interpretatione electio, qua quis arbitrio suo ad instituenda sive suscipienda quaelibet ipse sibi eligit. Nobis vero nihil ex arbitrio nostro inducere licet, nec eligere quod aliqui arbitrio suo induxerunt.“ Et ex Isidoro transtulit Hrabanus De Instit. Cler. II, 58.

b. anathema diceretur a nobis.] Hieron. in cap. 2. Epist. ad Galatas „Eleganter, inquit, in hoc loco vir doctissimus Tertullianus adversus Apellem et eius virginem Philumenen, quam angelus quidam diabolici spiritus et perversus impleverat, hunc esse scribit angelum cui multo antequam Apelles nasceretur Spiritus Sancti vaticinio sit anathema per apostolum prophetatum.“ Isidor. l. l. „Apostolos dei habemus auctores, qui nec ipsi quicquam ex suo arbitrio quod inducerent elegerunt, sed acceptam a Christo disciplinam fideliter nationibus assignaverunt. Itaque etiam si angelus de caelis aliter evangelizaverit, anathema vocabitur.“ De Philumene cf. infra cap. 30. Euseb. H. E. V, 13. Augustin. de Haeres. cap. 42. Hieronym. Epist. adv. Ctesiph. p. 477. tom. IV. ed. Bened.

Cap. VII. a. formae] Ideae.

b. trinitas hominis] Cf. Adv. Valentin. cap. 26. De Anima cap. 21.

c. Platonicus fuerat] Teste Fr. Iunio Theod. Canterus in codice quodam deprehenderat *furor* pro *fuerat.* Videtur fuisse codex non Tertulliani, sed Isidori, qui haec transcripsit Origg. VIII, 6, 22; „Hi philosophorum errores etiam apud Ecclesiam induxerunt haereses. Inde *αἰῶνες* et formae nescio quae, inde

inde Marcionis deus[d] melior de tranquillitate; a Stoicis venerat: et [9]ut anima interire dicatur, [10]ab Epicureis observatur[e]: et ut carnis restitutio negetur, de una omnium philosophorum schola sumitur[f]: et ubi materia cum deo aequatur, Zenonis disciplina est[g]: et ubi aliquid de igneo deo [11]allegatur, [12]Heracletus intervenit[h]. [13]Eadem materia apud haereticos et philosophos [14]volutatur, [15]idem retractatus implicantur: unde malum, et quare? et unde homo, et quomodo? et, quod proxime [16]Valentinus proposuit, unde deus? scilicet [17]de [17b]enthymesi et [18]ectromate[i]. [19]Miserum [20]Aristotelem! qui illis dialecticam instituit, artificem struendi et destruendi, versipellem in sententiis, coactam in coniecturis, duram in argumentis, operariam [21]contentionum, molestam etiam sibi [22]ipsi, omnia [23]retractantem, ne [24]quid omnino tractaverit. Hinc illae fabulae et genealogiae [25]interminabiles[k], et quaestiones infructuosae, et sermones serpentes velut cancer, a quibus nos apostolus refrenans nominatim philosophiam [26]contestatur caveri oportere, scribens ad [27]Colossenses, Videte, ne [28]qui [29]sit circumveniens vos per philosophiam et inanem seductionem, secundum traditionem hominum, praeter providentiam spiritus sancti. Fuerat Athenis, et istam sapientiam [30]humanam, affectatricem et interpolatricem veritatis, de congressibus noverat, ipsam quoque [31]in suas haereses

I Tim. I, 4. Tit. III, 9. II Tim. II, 17. 23.

Coloss. II, 8.

9. uti *BCabc.* 10. Epicurus observatur *c.* 11. alligatur *BC.* 12. Heracletus *A.* Heraclitus *reliqui.* 13. Eaedem materiae *BCabc.* 14. volutantur *BCabc.* 15. idem *Aβd.* iidem *reliqui.* 16. Valentinianus *A.* 17. et de *BCa.* 17b. enthymesin *A.* 18. tectromate *BC.* tectomarte *A.* 19. Miserum *Abd.* inserunt *Bac. Vaticanus.* sequitur *C.* 20. aristotelen *A.* 21. contentione molestam *BCa.* 22. ipsam *Aβ.* ipsum *B.* 23. tractantem *BC.* 24. quid omnino tractaverint *Aβ.* quid non tractaverint *Aφ.* 25. indeterminabiles *BCabc.* 26. contestatur *Ad.* testatur *bc.* et inanem seductionem contestatur *reliqui.* 27. colonsenses *Aφ.* colenses *B.* 28. qui *Aβ.* 29. sit circumveniens vos *ABCab.* vos circumveniat *cd. liber Clementis.* 30. humani *B.* 31. in haeresis multipartitas *A.* in suas haereses multipartitas *BC.*

apud Arium trinitas nominis, et apud Valentinum *Platonicus furor.*", quae verba ex Tertulliano erunt emendanda. Cf. etiam De Carne Chr. cap. 20.

d. Inde Marcionis deus] Cf. Adv. Marc. I, 2 sqq. Isidorus l. l. „Inde Marcionis deus melior de tranquillitate; ab Stoicis enim venerat; et ut anima interire dicatur, Epicurus observatur; et ut carnis restitutio negetur, de vana omnium philosophorum schola sumitur, et ubi materia cum deo aequatur, Zenonis disciplina est, et ubi quid de igneo deo legitur, Eraclitus intervenit. Eaedem materiae apud haereticos et apud philosophos volutantur, iidem retractatus implicantur."

e. ab Epicureis observatur] Cf. Apol. cap. 4 et 47. De Resurr. Carnis cap. 1.

f. de una omnium philosophorum schola sumitur] Cf. Augustin. De Civ. Dei XXII, 20. Tertull. De Resurr. Carnis cap. 1.

g. Zenonis disciplina est] Cf. Adv. Hermog. cap. 4.

h. Heracletus intervenit.] Cf. Apolog. cap. 47.

i. de enthymesi et ectromate.] Cf. Adv. Valentin. cap. 10 sqq. Hieron. Comment. in Amos prophetam cap. 3. lib. I. p. 1392. tom. III. ed. Bened. dicit Valentinum extremum Christum vocare ἔκτρωμα, id est abortivum.

k. interminabiles] Cap. 33. et Adv.

multipartitam [32]varietate sectarum invicem repugnantium. Quid ergo Athenis et Hierosolymis? quid academiae et ecclesiae? quid haereticis et Christianis? Nostra institutio de porticu [33]Solomonis[1] est,
Sap. Salom. I, 1. qui et ipse tradiderat dominum in simplicitate cordis esse quaerendum. Viderint qui Stoicum [34]et Platonicum et dialecticum [35]Christianismum protulerunt. Nobis curiositate opus non est post Christum Iesum, nec inquisitione post evangelium. Cum credimus, nihil desideramus ultra credere. Hoc enim prius [36]credimus, non esse quod ultra credere [37]debeamus.

Cap. VIII. Venio itaque ad illum articulum quem et nostri praetendunt ad ineundam curiositatem [1]et haeretici inculcant ad importandam
Matth. VII, 7. [2]scrupulositatem. Scriptum est, inquiunt, Quaerite, et invenietis. Quando hanc vocem dominus emisit, recordemur. Puto in primitiis ipsis doctrinae suae, cum adhuc dubitaretur apud omnes, an Chri-
Matth. XVI, 14. XI, 2. stus esset, [3]et cum adhuc nec Petrus illum dei filium pronuntiasset, cum etiam [4]Ioannes de illo certus esse desisset[a]. [5]Merito ergo tunc dictum est, Quaerite et invenietis, quando quaerendus adhuc erat [6]qui adhuc agnitus non erat. Et hoc quantum ad Iudaeos. Ad illos enim pertinet totus sermo suggillationis istius, qui
Luc. XVI, 29. habebant ubi quaererent Christum. Habent, inquit, [7]Moysen et Heliam, id est legem et prophetas Christum praedicantes, secun-
Ioan. V, 39. dum quod alibi aperte: Scrutamini [8]scripturas, in quibus salutem speratis; illae enim de me [9]loquuntur. [10]Hoc erit, Quaerite et invenietis. Nam et sequentia in Iudaeos competere manifestum est,
Matth. VII, 7. Pulsate et aperietur vobis. Iudaei retro penes deum fuerant, dehinc eiecti ob delicta extra deum esse coeperunt. Nationes vero
Ies. XL, 15. [11]nunquam penes deum, nisi stillicidium de situla et pulvis ex area et foris semper. [12]Ita qui foris semper, quomodo pulsabit eo ubi nunquam fuit? quam ianuam novit, in [13]qua nec receptus nec eiectus aliquando? an qui scit se intus fuisse et [14]foras actum, is

32. varietatis *C.* varietates *B.* 33. Solomonis *A.* Salomonis *reliqui.* 34. et Platonicum et dialecticum *om. A.* 35. Christianismum protulerunt *Abcd. Vaticanus.* Christianismo protulerunt *BC.* Christianis praetulerunt *a., ex Gorziensi.* 36. quaereremus *amg.* 37. debeamus *Abcd.* debemus *reliqui.*

Cap. VIII. 1. et haeretici — — scrupulositatem *om. B.* 2. scrupulositatem *Ad.* curiositatem *reliqui.* 3. et *om. Aβ.* 4. Iohannes *A.* 5. Merito ergo tunc dictum est *om. BC.* 6. qui adhuc agnitus non erat *om. BC.* 7. mosen et eliam *A.* 8. inquit scripturas *abcd.* 9. locuntur *Aβ.* 10. Hic *BC.* 11. numquam *Aβ.* 12. Ita qui *ego.* 1.. qui *Aφ.* Itaque *BC.* Itaque qui *reliqui.* 13. qua *(Aφ)BCabc.* quam *(Aβ)d.* 14. foris *e. Vaticanus.*

Valentin. cap. 3. appellat genealogias *indeterminatas.*

1. de porticu Solomonis] Etenim apostoli docuerunt in porticu templi Salomonis. Act. Apost. cap. 3 et 5. (Ludov. de la Cerda.)

Cap. VIII. a. certus esse desisset.] Hoc est etiam post excessum Ioannis. (Rigalt.)

potius [15]pulsavit, [16]et ostium novit? Etiam, Petite et accipietis, ei competit qui [17]sciebat [18]a quo esset petendum, a quo [19]et erat aliquid [20]repromissum, a deo scilicet Abraham, Isaac et Iacob, quem nationes [21]non magis noverant quam ullam repromissionem eius. Et [22]ideo ad [23]Israël loquebatur: Non sum, inquit, missus, nisi ad oves perditas domus [24]Israël. Nondum canibus [25]iactarat panem filiorum, nondum in [26]viam [27]nationum [28]ire mandabat. Siquidem in [29]fine [30]praecipit, vaderent ad docendas et [31]tinguendas nationes, consecuturi mox spiritum sanctum [32]paracletum, qui illos deductu- rus esset in omnem veritatem. Et hoc [33]ergo illo facit. Quodsi nationibus destinati doctores apostoli, ipsi quoque doctorem consecuturi erant [34]paracletum, multo magis vacabat erga nos, Quaerite et invenietis, quibus ultro erat obventura doctrina per apostolos et ipsis apostolis per spiritum sanctum. Omnia quidem [35]domini dicta omnibus posita sunt; [36]per aures Iudaeorum ad nos transierunt. Sed pleraque in [37]personas directa[b] non proprietatem admonitionis nobis constituerunt, sed exemplum.

Matth. XV, 24. X, 5. XXVIII, 19. Ioan. XVI, 13.

[1]Cedo nunc sponte de gradu isto. Omnibus dictum sit, Quaerite et invenietis; tamen et hic [2]expetit sensus certare cum interpretationis gubernaculo[a]. Nulla vox divina ita dissoluta est et diffusa, ut verba tantum defendantur, et ratio verborum non constituatur. Sed in primis hoc propono, unum [3]itaque et certum aliquid institutum esse a Christo quod credere omni modo debeant nationes, et idcirco quaerere, ut possint, cum invenerint, credere. Unius porro[c] et certi instituti infinita inquisitio [3b]non potest esse.

Cap. IX.

15. pulsavit *Ad.* pulsabit *reliqui.* 16. qui ostium *Latinius.* 17. scibat *Aφ., Hildebrandus.* 18. a quo sẽ et petendum *Aφ. Haec verba non habent BC.* 19. et erat (*Aβ*)*abcd.* erat *AφBC.* 20. repromissum *Ad.* promissum *reliqui.* 21. magis non *Aφ.* 22. adeo *A.* 23. israhel *A.* 24. isrl (*h. e.* israhel) *A.* Israel *d.* Israelis *reliqui.* 25. iactarat *A.* iactabat *reliqui.* 26. via *A.* viam *reliqui.* 27. nationum *ABcd. Vaticanus et liber Clementis.* gentium vel nationum *Cab.* 28. remandabat *A.* 29. finem *BCa.* 30. praecipit vaderent *A.* praecepit ut vaderent *reliqui.* 31. tinguendas *AB.* 32. paraclitum *A., pro more.* 33. ergo illo *ABd.* ergo illos *C.* erga illos *reliqui, ex emendatione Rhenani.* 34. paraclitum *A.* 35. domini dicta *A.* dicta domini *reliqui.* 36. quae per *abc.* 37. persona *A. Probat Hildebrandus.*

Cap. IX. 1. *Credo Aβ.* 2. expetit (expedit *a.*) sensus certare cum interpretationis gubernaculo *ABCu.* expedit sensu certare cum interpretationis gubernaculo *d., Fulv. Ursinus.* expetit sensus certae interpretationis gubernaculum *amgbc.* 3. itaque *ABCa.* utique *bcd.* 3b. esse non potest *Aβ.*

b. in personas directa] Iudaeorum.

Cap. IX. a. Cedo nunc sponte de gradu isto] Cf. adnott. ad Scorpiac. cap. 8.

b. cum interpretationis gubernaculo.] Id est cum ratione, cum disciplina rationis, quae sane omnem interpretationem gubernare debet et in ea semper regnare. Hunc locum eodem sensu tractaverat Irenaeus lib. II. cap. 46. (Rigalt.)

c. porro] De huius particulae usu apud Tertullianum cf. quae adnotavi ad De Corona cap. 7.

Quaerendum est, donec invenias, et credendum, ubi inveneris, et nihil amplius, nisi custodiendum quod credidisti, [4]dum hoc insuper [5]credas, [6]aliud non esse credendum, ideoque nec requirendum, cum [7]id inveneris et credideris quod ab eo institutum est qui non aliud tibi mandat inquirendum quam quod instituit. De hoc quidem si [8]qui dubitat, constabit [9]penes nos esse id quod [10]a Christo institutum est. Interim ex fiducia probationis [11]praevenio, admonens quosdam nihil esse quaerendum ultra [12]quae crediderunt id esse quod quaerere debuerunt, [13]ne, Quaerite et invenietis, sine disciplina rationis interpretentur.

Cap. X. Ratio autem dicti huius in tribus articulis constitit, in re, in tempore, [1]in modo. [2]In re, ut quid sit quaerendum consideres, in tempore, ut quando, in modo, ut quousque. Igitur quaerendum est quod Christus instituit, [3]utique quamdiu non invenis, utique donec invenias. Invenisti autem cum credidisti. Nam non credidisses, si non invenisses, sicut nec quaesisses, nisi ut invenires. Ad hoc ergo [4]quaerens, ut invenias, et ad hoc [5]inveniens, ut credas. Omnem prolationem quaerendi et [5b]inveniendi credendo fixisti. Hunc tibi modum statuit [6]fructus ipse quaerendi. Hanc tibi [7]fossam determinavit ipse qui te non vult aliud credere quam quod instituit, ideoque nec quaerere. Ceterum si [8]quia et alia tanta ab aliis sunt instituta, propterea in tantum quaerere debemus in quantum possumus invenire, semper [9]quaerimus et nunquam omnino [10]credimus. Ubi enim erit finis quaerendi? ubi statio credendi? ubi expunctio inveniendi? Apud Marcionem? Sed et Valentinus proponit, Quaerite et invenietis. Apud Valentinum? Sed et [11]Apelles hac me pronuntiatione [11b]pulsabit, et Hebion et Simon et omnes [12]ex ordine non habent aliud quo se [13]mihi insinuantes me [14]sibi [15]addicant. [16]Ero itaque nusquam[a], dum ubique [17]convenio, Quae-

4. dum hoc insuper *Aabcd.* dum insuper *BC.* 5. credas *Ad.* credis *reliqui.* 6. alium *C.* 7. id *om. A.* 8. qui *Ad.* quis *reliqui.* 9. penes nos esse *om. A.* 10. a Christianis institutis est *A.* 11. praevenio *Aacd.* praevento *BCb.* praeverto *Latinius.* 12. quae *Ad.* quod *reliqui.* 13. ne *om. BCa.*

Cap. X. 1. et in modo *B.* 2. In re — — in modo *om. B.* 3. utique quamdiu (quando *d.*) non invenis (invenis et *abc.*) *Aabcd. Non extant haec verba in BC.* 4. quaerens *A.* quaeris *reliqui.* 5. inveniens *A.* invenies *BC.* invenis *reliqui.* 5 b. inveniendi credendo fixisti. Hunc tibi modum statuit (statue *amg.*) *amgbcd.* inveniendi statuit *ABCa.* 6. fructus quaerendo fossam *amg.* fructus ipse credendi. Hanc tibi fossam *Fulv. Ursinus.* 7. forsan *A. Probat Hildebrandus.* 8. quae talia tanta *BCa.* 9. quaerimus *ego.* cre..... *Aβ.* cre ...mus *Aφ.* quaeremus *reliqui.* 10. credimus *A.* credemus *reliqui.* 11. Appelles *Aβ.* 11 b. pulsabit (*Aβ*)*bcd.* pulsavit (*Aφ*)*BCa.* 12. ex *om. Ad.* 13. mi *A.* 14. si *Aφ.* 15. adducant *Cabc.* abducant *B.* 16. Ero itaque *bcd.* Et ero itaque *a.* Et erit itaque *BC.* eritaque *A.* 17. convenio *ABCad.* convenior *bc.*

Cap. X. a. Ero itaque nusquam] Hoc est nullius ero, nulli me addicam, dum

rite et invenietis, [18]et velut si nusquam; quasi qui nunquam apprehenderim illud quod Christus instituit, [19]quod quaeri oportet, quod credi necesse est[b].

Impune erratur, nisi delinquatur; quamvis [1]et errare delinquere est. Impune, inquam, vagatur qui nihil deserit. At enim, [2]si quod debui credere credidi, et aliud denuo puto requirendum, spero utique [3]aliud esse inveniendum, nullo modo speraturus istud, nisi quia aut non credideram, qui videbar credidisse, aut desii credidisse. Ita fidem meam deserens negator invenior. Semel dixerim: Nemo quaerit, nisi qui aut non habuit aut perdidit. Perdiderat unam ex decem [4]drachmis anus illa, et ideo quaerebat: ubi tamen invenit, quaerere desiit. Panem vicinus non habebat, et ideo pulsabat: ubi tamen apertum est ei, [5]et accepit, pulsare cessavit. Vidua a iudice petebat audiri, quia non admittebatur: sed ubi audita est, hactenus[a] institit. Adeo finis est et quaerendi et pulsandi et petendi. Petenti enim dabitur, inquit, et pulsanti aperietur, et quaerenti invenietur. Viderit qui quaerit semper, quia non invenit. Illic [6]enim quaerit ubi non [7]invenietur. Viderit qui semper pulsat, quia nunquam aperietur. [8]Illuc enim pulsat ubi nemo est. Viderit qui semper petit, quia nunquam [9]audietur. Ab eo enim petit qui non audit.

Cap. XI. Luc. XV, 8. XI, 5. XVIII, 2 sq. Luc. XI, 9.

Nobis [1]etsi quaerendum est adhuc et semper, ubi tamen quaeri oportet? [2]Apud haereticos, ubi omnia extranea et adversaria no-

Cap. XII.

18. et velut si nusquam *ego.* et velut si nusquam et *d.* ı et velim si nunquam *A.* et velint sic nusquam *Ca.* et velim sic nusquam *Bb.* et velint me sic esse nusquam *c.* 19. quod quaeri oportet, quod credi necesse est *ABcd.* quod credi necesse est, quod quaeri oportet *Ca.* quod quaeri necesse est, quod credi oportet *b. Fulv. Ursinus hunc locum sic rescripsit:* addicant. Quaerite et invenietis: velut si nusquam et quasi qui nunquam adprehenderim illud, quod Christus instituit, quod credi oportet, quod quaeri necesse est.

Cap. XI. 1. et errare *A.* errare *reliqui.* 2. quod si *C.* 3. et aliud *bcd.* 4. drachmis *Ad., Latinius.* dragonis *B.* didragmis *reliqui.* 5. et ut accepit *Bc. Valicanus.* 6. enim *om. Aφ.* 7. invenitur *b.* 8. illic *bcd.* 9. audietur *Abcd.* auditur *reliqui.*

Cap. XII. 1. etsi quaerendum est (esset *c.*) *Abcd.* et quaerendum est *BCa.* 2. Non apud *b.*

ubique convenio illud Quaerite, illud scilicet de quo dictum est, Quaerite et invenietis. (Rigalt.) Haec mihi fiducia est ut contendam antiquam lectionem Rhenani restituendam esse: *Et erit itaque nusquam, dum ubique conveniet, Quaerite et invenietis, et velint sic nusquam, quasi qui nusquam apprehenderint illud quod Christus instituit.,* sensumque hunc esse: Dum tot ac tantis assentior quaerendum esse, quaerendi finem non faciam, quod maxime optant haeretici, uti quaeram semper cum eis, quasi nondum reperierim quod Christus instituit, quod quaeri, quod credere necesse est." (Albaspin.)

b. necesse est.] Instituit Christus quaeri quidem oportere, sed credi necesse esse.

Cap. XI. a. hactenus] Hoc est non amplius. Vid. adnott. ad De Exhort. Cast. cap. 1.

strae [3]veritati, ad quos vetamur accedere? [4]Quis servus cibaria ab extraneo, ne dicam ab inimico domini sui, sperat? Quis miles ab infoederatis, ne dicam ab hostibus regibus, donativum et stipendium captat, nisi plane desertor et transfuga et rebellis? Etiam anus illa intra tectum suum [5]drachmam requirebat, etiam pulsator ille vicini ianuam tundebat, etiam vidua illa non inimicum, licet durum, iudicem interpellabat. Nemo [6]inde instrui potest unde destruitur; nemo ab eo inluminatur a quo contenebratur. Quaeramus ergo in nostro et a nostris et de nostro, [7]idque dumtaxat quod salva regula fidei potest in quaestionem devenire.

Cap. XIII. Regula est autem fidei[a], ut iam hinc quid [1]defendamus profiteamur, [2]illa scilicet qua creditur unum omnino deum esse nec alium praeter mundi [3]conditorem, qui universa de nihilo produxerit per verbum suum primo omnium [4]demissum; id verbum [5]filium eius appellatum, [6]in nomine dei varie visum [7]a patriarchis, in prophetis semper auditum, postremo delatum ex spiritu [8]patris dei et virtute in virginem Mariam, carnem factum [9]in utero eius et ex ea natum [10]exisse[b] Iesum Christum, exinde praedicasse novam legem et novam promissionem regni caelorum, virtutes [11]fecisse, [12]cruci fixum tertia die resurrexisse, in caelos ereptum [13]sedisse ad dexteram patris, misisse vicariam vim spiritus sancti, qui credentes agat, venturum cum claritate ad sumendos sanctos in vitae aeternae et promissorum caelestium fructum et ad profanos [14]iudicandos

3. veritatis *A*. 4. Qui *A*. quia *B*. 5. dragmam *ABCabc*. 6. inde instrui *Ad. liber Clementis*. vi destrui *B*. inde strui *reliqui*. 7. idque *cd., ex emendatione Rhenani et Latinii*. id quo *Aφ*. in quo? *AβBCab*.

Cap. XIII. 1. defendamus *Aamgbd*. credamus *BCac*. 2. illac *Aβ*. 3. conditorem *ABCmgamgbcd*. creatorem *Ca*. 4. demissum *Ad*. emissum *reliqui*. 5. filium *ABcd. liber Clementis*. filius *reliqui*. 6. eius in nomine *b*. eum in nomine *Latinius*. 7. a patriarchis *Ad*. patriarchis *reliqui*. 8. patris dei *ABCad*. dei patris *c*. dei *b*. 9. et in utero *A*. 10. exisse *Fulv. Ursinus*. egisse *ABCad*. hominem et esse *amgbc*. 11. fecisse, sedisse ad dexteram patris *BC*. *Rhenanus haec verba exemisse se dicit codicum fidem secutum*. 12. cruci fixum *A*. fixum cruci *reliqui*. 13. sedisse ad *Abd*. sedere ad *BCac*. 14. iudicandos *ABCabc*. adiudicandos *d., ex coniectura Fulv. Ursini*.

Cap. XIII. a. Regula est autem fidei] Fides, regula veritatis, *κανὼν τῆς ἀληθείας*, corpusculum veritatis, *σωμάτιον τῆς ἀληθείας* Irenaeo. Quia scilicet in symbolum digesti sunt velut in unum corpus articuli ex quibus constat Christianismus. Hic autem sequitur regula in qua notandum mentionem non fieri sepulturae neque descensus ad inferos, uti nec in ea quam edidit initio libri De Velandis Virginibus, neque item apud Irenaeum. Quasi mentio crucis, hoc est mortis, et sepulturam et descensum ad inferos includat. Caeterum libro Adv. Praxeam cap. 2. inter eiusdem regulae articulos legitur „hunc passum, hunc mortuum et sepultum." Augustinus lib. imperf. de Genesi ad litt. cap. 1 „crucifigi, sepeliri et resurgere." (Rigalt.)

b. exisse] Ita reposui ex emendatione Fulvii Ursini. Libri veteres habent *egisse*, quod Rigaltius interpretatur: Hoc est eam hominis personam induisse omniaque egisse quae de Iesu Christo fuerant praedicta.

igni perpetuo, facta utriusque partis[c] resuscitatione cum carnis [15]restitutione. Haec regula a Christo, ut probabitur, instituta nullas habet apud nos quaestiones, nisi quas [16]haereses inferunt et quae haereticos faciunt.

Ceterum manente forma eius in suo ordine quantumlibet quaeras et tractes et omnem libidinem curiositatis effundas, si quid tibi videtur [1]vel ambiguitate [2]pendere vel obscuritate obumbrari. Est utique frater [3]aliqui doctor gratia scientiae [4]donatus, est aliqui inter exercitatos, conversatus [5]aliqui tecum [6]curiosus, tecum tamen quaerens [7]novissime[a] ignorare *te* melius sciet, ne quod non debeas noris, [8]quia quod debeas nosti. Fides, inquit, tua te salvum fecit, non [9]exercitatio scripturarum. Fides in regula posita est; [10]habet legem et salutem de observatione legis: exercitatio autem in curiositate consistit, habens gloriam solam de peritiae studio. Cedat curiositas fidei, cedat gloria saluti. Certe aut non obstrepant, aut quiescant. Adversus regulam [11]nihil scire omnia scire est. Ut non inimici essent veritatis haeretici, ut de refugiendis eis non praemoneremur, quale est conferre cum hominibus qui et ipsi adhuc se quaerere [12]profiteantur? Si enim [13]adhuc vere quaerunt, nihil adhuc [14]certi [15]repererunt, et ideo, [16]quaecunque videntur interim tenere, dubitationem suam ostendunt, quamdiu quaerunt. Itaque tu, qui [17]perinde quaeris, [18]spectans [19]ad eos qui et ipsi quaerunt, dubius [20]ad dubios, [21]incertus ad incertos, caecus [22]a caecis in foveam deducaris necesse est. Sed cum decipiendi gratia [23]praetendant se [23b]adhuc quaerere, ut nobis per sollicitudinis iniectionem tractatus suos [24]insinuent, denique ubi [25]adierunt ad nos, [26]statim quae dicebant quaerenda esse [27]defendant, iam illos sic

Cap. XIV.

Luc. XVIII, 42.

Matth. XV, 14.

15. resurrectione *c.* 16. haeresis *B.*

Cap. XIV. 1. vel *om. B.* 2. pendere vel obscuritate *om. A.* 3. aliqui *Ad.* aliquis *reliqui.* 4. donatus, est aliqui *d.* donatus, est aliquis *BCabc.* donatus ..... quid *Aβ.* donatus, est aliqui aliquid *Aφ.* 5. aliqui *Ad.* aliquis *Bbc.* aliquid *Ca.* 6. curiosius tamen quaerens *BCa.* 7. novissime ignorare te melius sciet *ego.* novissime ignorare melius est *reliqui.* novistine, ignorare melius est *Leopoldus.* 8. quia quod debeas nosti *om. BC.* 9. inexercitatio *Aφ.* 10. habes *bcd.* 11. nihil ultra scire *c.* 12. profiteantur *Ad.* profitentur *liber Clementis.* confitentur *reliqui.* 13. adhuc vere *Ad.* vere adhuc *reliqui.* 14. certe *A.* 15. reppererunt *Ad.* deprehenderunt *abc.* reprehenderunt *BC.* 16. quaecunque *Ad.* quodcunque *reliqui.* 17. perinde *Ad.* proinde *reliqui.* 18. spectas *Ca.* 19. ab eis *amg.* 20. a dubiis *amgbd.* 21. certus ad incertos *c.* incertus ab incertis *amgbd.* 22. ad caecos ut in foveam *B.* ad caecos in foveam *c., ex Vaticano.* 23. praetendunt *cd.. Vaticanus.* 23b. ad hoc *ab.* 24. insinuent — — ad nos *om. B.* 25. audierint *A.* adierint *d.* 26. statimque dicebant *ABC.* 27. defendant *ego.* defen... *Aφ.* defendunt *reliqui.*

c. utriusque partis] Piorum et impiorum.

Cap. XIV. a. novissime] Postremo. Sic infra cap. 30 „*novissime* in perpetuum dissidium relegati.“

debemus [28]refutare, ut sciant nos non Christo, sed sibi negatores esse. Cum enim quaerunt adhuc, nondum tenent; cum autem [29]non tenent, nondum crediderunt; [30]cum autem nondum crediderunt, non sunt Christiani. At cum tenent quidem et credunt, quaerendum tamen dicunt, ut defendant. Antequam defendant, negant [31]quod confitentur se nondum credidisse, dum quaerunt. Qui ergo nec sibi sunt Christiani, quanto magis nobis? Qui per fallaciam veniunt, qualem fidem disputant? Cui veritati patrocinantur qui eam a mendacio [32]inducunt? [33]Sed ipsi de scripturis agunt, et de scripturis suadent! [34]Aliunde scilicet loqui possent de rebus fidei, nisi ex litteris fidei?

Cap. XV. Venimus [1]igitur ad propositum. [2]Hoc enim [3]dirigebamus [4]et hoc praestruebamus [5]allocutionis [6]praefatione, ut iam hinc de eo congrediamur de quo adversarii provocant. Scripturas obtendunt, et hac sua audacia statim quosdam movent. In ipso vero congressu firmos quidem fatigant, infirmos capiunt, medios cum scrupulo dimittunt. Hunc igitur potissimum gradum obstruimus[a] non [7]admittendi eos ad [8]ullam de scripturis disputationem. [9]Si hae sunt illae vires eorum, [10]uti eas habere possint, dispici debet, [11]cui competat possessio scripturarum, ne is admittatur ad [12]eas[b] cui nullo modo competit.

Cap. XVI. Hoc de consilio diffidentiae aut de studio aliter ineundae constitutionis induxerim[a], nisi ratio constiterit inprimis illa quod fides nostra obsequium apostolo debeat, prohibenti quaestiones
I Tim. VI, 3. Tit. III, 10. inire, novis vocibus aures accommodare, haereticum post unam

28. reputare *Ad.* 29. non non tenent *Aφ.* nondum tenent *Hildebrandus.* tenent *BC.* 30. eum autem nondum crediderunt *om. ABC.* 31. quod confitentur *Ad.* quod credunt confitentes *reliqui.* 32. indicunt *Semlerus et Leopoldus, nescio unde.* 33. ipsi et de *c.* et ipsi de *b.* Sed de ipsis *B.* 34. Aliunde (Unde *amg.*) scilicet loqui possent — — fidei? *Aamgd.* Aliunde scilicet suadere non possent — — fidei. *reliqui praeter B., qui habet* Aliunde sed possent de rebus fidei.

Cap. XV. 1. ergo *B.* 2. Huc *abc.* 3. dirigebam *BCa.* 4. et hoc praestruebamus (praestruebamur *A.*) *Aamgbcd.* et praestamus *BCa.* 5. ad locutionis *bc.* 6. praefationem *BCabc.* 7. admittendi eos *AφBCab.* admittendos eos *(Aβ)cd.* 8. ullam *(Aβ)bcd.* illam *(Aφ)BCa.* 9. si hae sunt vires eorum *c.* sintne illae iuris eorum *Latinius.* 10. uti eas *ABd.* uti ne eas *Ca.* anne *bc.* 11. cum nullo modo competat possessio scripturarum. De admit.....d *A.* 12. eas *Abc.* eam *d., Fulv. Ursinus.* eandem *Ca.* eadem *B.*

Cap. XV. a. gradum obstruimus] Cf. adnot. ad Apolog. cap. 27.

b. ad eas] Illud *ad eas* interpretatur paraphrastix῝ς Macereus de disputatione ex iisdem scripturis. (Pamel.) Recte.

Cap. XVI. a. induxerim] Possim videri subterfugere de scripturis congressum cum haeretico, quasi diffidam de victoria, aut disputationem cum illo vitandam statuisse hic propter studium aliter ineundi certaminis ad haereses evertendas. Cf. infra cap. 37. Quae hic *constitutio,* alias *status* dicitur. V. interprr. ad Cic. De Invent. I, 8, 10. Auct. ad Herenn. I, 11. Quinctil. III, 6, 2.

correptionem [1]convenire, non post disputationem. [2]Adeo interdixit [3]disputationem, correptionem designans [4]causam haeretici conveniendi, et hoc unam scilicet, quia non est Christianus, ne more Christiani semel et iterum et sub duobus [5]aut tribus testibus castigandus videretur, cum ob hoc sit castigandus propter quod non sit cum illo disputandum, [6]dehinc [7]quoniam nihil proficiat congressio scripturarum, nisi plane [8]ut stomachi qua ineat [9]eversionem aut [10]cerebri[b]. Matth. XVIII, 15. 16.

Ista haeresis non recipit quasdam scripturas, et si quas recipit, [1]et adiectionibus et detractionibus ad dispositionem instituti sui intervertit, et si recipit, non recipit [2]integras, et si [3]aliquatenus integras praestat, nihilominus diversas expositiones commentata convertit. Tantum veritati obstrepit adulter sensus quantum et [4]corruptor stilus. [5]Vanae praesumptiones necessario [6]nolunt agnoscere ea per quae revincuntur. His nituntur quae ex falso composuerunt et quae [7]de ambiguitate ceperunt[a]. Quid promovebis[b], exercitatissime scripturarum, cum si quid defenderis, negetur ex diverso, si quid negaveris, defendatur? Et tu quidem nihil perdes nisi vocem in [8]contentione, nihil consequeris nisi [9]bilem de blasphematione. Cap. XVII.

Ille vero, si quis est cuius causa [1]in congressum descendis scripturarum, ut eum dubitantem confirmes, ad veritatem, an magis ad haereses deverget? Hoc ipso [2]motus, quod te videat nihil promovisse, aequo gradu negandi et defendendi [3]adversa parte, [4]statu certe pari, altercatione incertior discedet, nesciens quam [5]haeresin iudicet. Haec utique et ipsi habent in nos retorquere. Cap. XVIII.

Cap. XVI. 1. non convenire *a.* 2. Ideo *amg.* 3. disputatione *Fulv. Ursinus.* 4. causam *Abcd.* causa *reliqui.* 5. et tribus *Aβ.* 6. dehinc *A.* deinde *reliqui.* 7. quomodo proficiat *B.* 8. ut stomachi (sthomaci *A.*) qua ineat *Ad.* ut aut stomachi quis ineat *BCabc.* ut stomachi quis ineat *liber Divionensis.* 9. versionem *BCa. liber Divionensis.* 10. crebri *A.* celebri *B.*

Cap. XVII. 1. et adiectionibus *A.* adiectionibus *reliqui.* non recipit integras: adiectionibus *d.* 2. integras *om. A. Verba* et si recipit, non recipit integras *in d. leguntur ante* et adiectionibus. 3. aliquatinus *AB.* 4. correptor *amg.* 5. Vanae *Fr. Iunius, Desid. Heraldus Digress. p.* 261. Variae *libri omnes.* 6. volunt *AC. liber Divionensis.* 7. de ea ambiguitate *A.* 8. contentione *Abcd.* contentionem *Ca.* concione *amg.* contemptionem *B.* 9. bilem de blasphematione (blasfematione *A.*) *Abcd.* vilem de blasphematione laudem *Ca.* vilem blasphemiam *B.*

Cap. XVIII. 1. in congressu dissides scripturarum *A.* in congressu distendi.. scripturarum *B.* 2. motu *Aβ.* 3. adversa *Ad.* diversa *reliqui.* 4. statu certe pari *Ad.* statutum certe et pari *BCa.* statum certe de pari *amgbc.* 5. haeresin *ACcd. Vaticanus et liber Clementis.* haeresim *Bab.*

b. aut cerebri.] Explicant verba cap. 17 „Et tu quidem nihil perdes nisi vocem in contentione, nihil consequeris nisi bilem de blasphematione.“

Cap. XVII. a. ceperunt.] His, inquit, praesumptionibus nituntur quae illi ex falso composuerunt et quae propter sensus ambiguitatem delegerunt.

b. promovebis] Id est evinces.

Necesse est enim [6]et illos [7]dicere a nobis potius adulteria scripturarum[a] et expositionum [8]mendacia inferri, qui [9]proinde sibi defendant veritatem.

Cap. XIX. Ergo non ad scripturas [1]provocandum est, nec in his constituendum certamen [2]in quibus aut nulla aut incerta victoria est aut [3]parum certa. Nam etsi non ita evaderet conlatio scripturarum, [4]ut utramque partem parem sisteret, ordo rerum desiderabat illud prius proponi, quod nunc solum disputandum est: quibus competat fides ipsa, cuius [5]sint scripturae, a quo, et per quos, et quando, et quibus sit tradita disciplina qua fiunt Christiani. Ubi enim apparuerit esse veritatem [6]disciplinae et fidei Christianae, illic erit veritas [7]scripturarum et expositionum et omnium traditionum [8]Christianarum.

Cap. XX. Christus Iesus, dominus noster, [1]permittat dicere interim, quisquis [2]est, cuiuscunque dei filius, cuiuscunque materiae homo et deus, cuiuscunque fidei praeceptor, cuiuscunque mercedis [3]repromissor, quid esset, quid fuisset, quam patris voluntatem administraret, quid homini agendum determinaret, [4]quamdiu in terris agebat, ipse pronuntiabat [5]sive populo palam sive discentibus seorsum, ex quibus duodecim praecipuos lateri suo allegerat, destinatos nationibus magistros. Itaque uno eorum decusso reliquos
Matth. XXVIII, 19. undecim [6]digrediens ad patrem post resurrectionem iussit ire et docere nationes [7]tinguendas in patrem [8]et in filium et [9]in spiritum sanctum. Statim igitur apostoli, quos haec appellatio missos interpretatur, assumpto per sortem duodecimo [10]Matthia in locum Iudae
Ps. CIX, 8. Act. Apost. I, 15 sqq. ex auctoritate [11]prophetiae, quae [11b]est in psalmo David, [12]consecuti promissam vim spiritus sancti ad virtutes et eloquium, primo per Iudaeam [13]contestata fide in Iesum Christum [14]et ecclesiis institutis,

6. ut *C.* 7. discere nobis *B.* dicere nobis *C.* 8. eorum (earum *B.*) mendacia *BCa.* 9. perinde *Aφ.*

Cap. XIX. 1. provocatum *B.* 2. in *om. BCa.* 3. parum certa *Cabc.* parum incerta *AB.* par incertae *d.* 4. utramque partem parem sistere *B.* 5. sunt *AB.* 6. et disciplinae *d.* 7. et scripturarum *Aφ.* 8. Christianarum *Acd.* Christianorum *reliqui.*

Cap. XX. 1. permittat *Fulv. Ursinus.* 2. est Christus cuiuscunque *c.* 3. promissor (*B*)*Cabc.* 4. et quamdiu *AB.* 5. sive *om. Aφ.* 6. digrediens *Ad.* regrediens *reliqui.* 7. tinguendas *Aq B.* intinguendas (*Aβ*)*d.* tingendas *reliqui.* 8. et filium *Aβ.* 9. in spiritum (*Aq*)*BCmgcd. Vaticanus et liber Clementis.* spiritum *AβCab.* 10. Mathia *Aa.* 11. profethiae *Aβ.* 11b. in psalmo est *B.* 12. consecutio promissa *BC.* consecuta promissa *a.* 13. contestatam fidem Iesu Christi *amg.* 14. et *om. Semlerus et Leopoldus praeter omnem librorum auctoritatem.*

Cap. XVIII. a. adulteria scripturarum] Sic *„adulterium* colorum iniustorum" De Cultu Fem. I, 8. De Praescr. Haer. cap. 31 „avenarum sterilis foeni *adulterium.*" Est enim Tertulliano *adulterium* „omne quod fingitur" De Spectac. cap. 23. Apolog. cap. 47 *„adulteri* salutaris disciplinae."

dehinc in orbem profecti eandem doctrinam eiusdem fidei nationibus promulgaverunt. Et [15]perinde ecclesias [16]apud unamquamque civitatem condiderunt, [17]a quibus traducem[a] fidei et semina doctrinae ceterae exinde [18]ecclesiae mutuatae sunt et [19]cottidie mutuantur, ut ecclesiae fiant. [20]Ac per hoc et ipsae apostolicae [21]deputabuntur ut [22]suboles apostolicarum ecclesiarum. Omne genus ad originem suam censeatur necesse est. [23]Itaque tot ac tantae ecclesiae [24]una est illa ab apostolis [25]prima, ex qua omnes. Sic omnes [26]primae et omnes apostolicae, dum [27]una omnes probant unitate communicatio pacis et appellatio fraternitatis et [28]contesseratio hospitalitatis, quae iura non alia ratio regit quam eiusdem sacramenti una traditio[b].

Hinc igitur dirigimus praescriptionem, [1]si dominus Christus Cap. XXI.
Iesus apostolos misit ad praedicandum, alios non esse recipiendos
praedicatores quam [2]Christus instituit, quia nec alius patrem no- Matth. XI, 27.
vit nisi filius et cui filius revelavit, [3]nec aliis videtur revelasse filius quam apostolis quos misit ad praedicandum, utique quod illis revelavit. Quid autem praedicaverint, id est [4]quid illis Christus revelaverit, et hic praescribam non aliter probari debere, nisi per easdem ecclesias quas ipsi apostoli condiderunt, ipsi eis praedicando tam viva, quod aiunt, voce quam per [5]epistulas postea. Si haec ita sunt, constat [6]perinde omnem doctrinam quae cum illis ecclesiis apostolicis matricibus[a] et originalibus fidei [7]conspiret veritati [8]deputandam, [9]id sine dubio [10]tenentem quod ecclesiae ab apostolis, apostoli a Christo, Christus a deo [11]accepit: [12]omnem

15. perinde *A*. proinde *reliqui*. 16. aput *Aβ*. 17. a *om. C*. 18. doctrinae (*hoc vocab. non erat in libro Hirsaugiensi nec est in B.*) ecclesiae multae sunt *BC*. 19. cottidie *Aβ*. quotidie *reliqui*. 20. Ac fiant. Ac per hoc *C*. 21. deputabuntur *ABC. Vaticanus*. deputantur *reliqui*. 22. suboles *A*. soboles *reliqui*. 23. Ita quae a. 24. unam esse illam *Ca. Fulv. Ursinus voluit* censetur. Necesse est itaque tot ac tantas ecclesias unam esse illam ab apostolis primam. 25. primam *Ca*. 26. prima et apostolicae *Ad*. 27. una omnes probant unitate communicatio *ego*. una (unam *BCabc.*) omnes probant unitatem. Communicatio (*Aφ*) *BCabc*. una omnes probant unitatem, dum est illis communicatio (*Aβ*)*d., Fulv. Ursinus*. 28. contestatio *C*.

Cap. XXI. 1. si dominus Christus Iesus *ego*. si deus Christus Iesus *AB. liber Divionensis*. si deus Iesus Christus *C*. si dominus Iesus Christus *reliqui*. si deus Iesum Christum, Christus *Petrus Pithoeus*. 2. quos Christus *BCabc*. 3. et nec *Ca*. 4. quod *A*. 5. epistulas *A., pro more*. 6. perinde *A*. proinde *reliqui*. 7. conspirent *A*. 8. disputandam *B*. 9. id *Aamgbc*. et *BCa*. *Non habet d*. 10. tenentes *ABC*. 11. accepit *Ad. liber Clementis*. suscepit *BCabc*. 12. omnem vero *Ad*. reliquam vero omnem *reliqui*.

Cap. XX. a. traducem] Cf. adnott. ad Apolog. cap. 7.

b. eiusdem sacramenti una traditio.] Hoc est eiusdem symboli, seu regulae, eiusdem fidei. (Rigalt.)

Cap. XXI. a. matricibus] Cf. adnott. ad De Patient. cap. 5. Barth. Adverss. XVIII, 7. p. 904.

vero doctrinam de mendacio praeiudicandam quae sapiat contra veritatem ecclesiarum et apostolorum [13]Christi et dei. Superest ergo, ut demonstremus, [14]an haec nostra doctrina, cuius regulam supra edidimus, de apostolorum traditione censeatur[b], et ex hoc ipso, [15]an ceterae de mendacio veniant. Communicamus cum ecclesiis apostolicis, quod [16]nulla doctrina diversa. Hoc est testimonium veritatis.

Cap. XXII. Sed quoniam [1]tam expedita probatio est, ut, si statim proferatur, nihil iam sit retractandum, ac si prolata non sit a nobis, locum interim demus diversae parti, si quid putant ad [2]infirmandam hanc [3]praescriptionem movere se posse, solent dicere non omnia apostolos scisse, eadem agitati dementia qua [4]susum rursus convertunt[a] omnia quidem apostolos scisse, sed non omnia omnibus tradidisse, in utroque Christum reprehensioni [5]inicientes, [6]qui aut minus instructos aut parum simplices apostolos miserit. Quis [7]igitur [8]integrae mentis credere potest aliquid eos ignorasse quos magistros dominus dedit, individuos [9]habens in comitatu, in [10]discipulatu, in convictu, quibus obscura quaeque [11]seorsum disserebat, illis dicens datum esse cognoscere arcana, quae populo intellegere Matth. XVI, 18 sq. non liceret? Latuit aliquid Petrum [12]aedificandae ecclesiae petram dictum, [12b]claves regni caelorum consecutum et solvendi et alligandi in caelis et in terris potestatem? Latuit et [13]Ioannem aliquid, dilectissimum domino, pectori eius incubantem, cui soli dominus Iudam traditorem [14]praemonstravit, quem loco suo filium Mariae demandavit? Quid eos ignorasse voluit quibus etiam gloriam suam exhibuit et Moysen et [15]Helian et insuper de caelo patris [16]vocem? non quasi ceteros reprobans, sed [16b]quoniam in tribus

13. Christi *Aβ*. et Christi *reliqui*. 14. an haec nostra *Aabcd*. an nostra *BC*. 15. an *om. A*. 16. nulli *d., Io. a Wouwer*.

Cap. XXII. 1. tum *BCa*. 2. infirmandum *B. Vaticanus*. 3. etiam praescriptionem *Aφ*. 4. susum rursus *A., et Divionensis teste Rigaltio*. sursum rursus *B*. susum iusum *Rigaltius*. rursus *reliqui*. 5. inicientes *ABC*. subiicientes *reliqui*. 6. quia ut *C. Vaticanus*. qui ut *B*. 7. igitur *Ad*. enim *reliqui*. 8. inter amentes *B*. 9. habens *Ad*. habitus *B*. habitos *reliqui*. 10. disciplinatu *B*. 11. seorsum *ABCa*. seorsim *bcd*. 12. aedificandi ecclesiam *B*. 12b. clavis *Aβ*. 13. Iohannem *A., pro more*. 14. praemonstravit *Aamgbcd*. demonstravit *BCa. Vaticanus*. 15. Helian *Ad*. Heliam *reliqui*. 16. vocem ceteros *B*. 16b. quomodo *B*.

b. censeatur] Originem habeat. Cf. adnott. ad De Corona cap. 13.

Cap. XXII. a. qua susum rursus convertunt] In exemplari Agobardi legitur *qua susum rursus*, et confirmatur cod. Divionensi. Augustinus in Epist. Iohann. Tract. 8 „Quod susum, facias iusum, quod deorsum, facias sursum. Iusum vis facere deum, et te susum? Praecipitaris, non elevaris. Ille enim semper sursum est.“ Et Tract. 10 „Susum me honoras, iusum calcas.“ Itaque hic legendum *qua susum iusum convertunt*. (Rigalt.) Reposui codicum scripturam. *Susum rursus convertere* est pro rursus convertere susum quod erat deorsum. Cf. Du Cangii Gloss. Med. et Inf. Latin. s. v. tom. VI. p. 463. ed. Hensch.

testibus stabit omne verbum. Ignoraverunt itaque et illi quibus post resurrectionem quoque [17]in itinere omnes scripturas [18]edisserere dignatus est. Dixerat plane aliquando, Multa habeo adhuc Ioan. XVI, 13. [19]loqui vobis, sed non potestis modo ea sustinere, tamen adiciens, Cum venerit ille spiritus veritatis, ipse vos [20]deducet [21]in omnem veritatem. Ostendit illos nihil ignorasse quos omnem veritatem consecuturos per spiritum veritatis [22]promiserat. Et utique implevit repromissum, probantibus Actis Apostolorum descensum spiritus [23]sancti. Quam scripturam qui non recipiunt, nec spiritus sancti esse possunt, qui[b] necdum spiritum [24]sanctum [25]possunt agnoscere discentibus missum, sed nec ecclesiam [26]se dicant defendere, qui quando [27]et quibus incunabulis institutum est hoc corpus probare non habent. Tanti [28]est enim illis non habere probationes eorum quae defendunt, ne pariter admittantur traductiones eorum quae mentiuntur[c].

Proponunt ergo ad suggillandam ignorantiam aliquam apostolo- Cap. XXIII. rum quod Petrus et qui [1]cum eo reprehensi [2]sunt a Paulo. Adeo, inquiunt, aliquid eis defuit; ut ex hoc etiam illud struant, potuisse postea pleniorem scientiam supervenire, qualis obvenerit Paulo reprehendenti antecessores. [3]Possum et hic Acta Apostolorum repudiantibus dicere: Prius est [4]ut ostendatis quis iste Paulus, et quid ante apostolum, et quomodo apostolus, [5]quatenus et alias ad quaestiones plurimum eo utuntur. Neque enim [6]si ipse se apostolum de persecutore profitetur, sufficit unicuique examinate credenti, quando nec [7]dominus ipse [8]de se testimonium dixerit. Sed [9]credant sine scripturis[a], ut credant adversus scripturas, tamen doceant

17. in *om. Aφ.* 18. disserere *A.* 19. loqui vobis *A.* vobis loqui *reliqui.* 20. deducet *Aabcd.* ducet *C.* docet *B.* 21. in omni..... *A.* in omni veritate *BC.* 22. promiserat *A.* repromissa erat *B.* repromiserat *reliqui.* 23. sancti. Quam scripturam qui non recipiunt, nec spiritus sancti esse possunt, qui necdum (nedum *a.*) *ad., Fulv. Ursinus.* sancti. Quam scripturam qui non recipiunt, nec (ne *bc.*) *Abc.* sancti. Nedum *C.* sancti. ne *B.* 24. sanctum *om. d.* 25. possunt *Abc.* possint *reliqui, et Fulv. Ursinus.* 26. se dicant defendere *Cabc.* se defendere *AB.* defendere *d.* 27. in quibus *Aβ.* 28. est enim *ABd.* enim est *reliqui.*

Cap. XXIII. 1. cum eo *Ad.* cum eo erant *reliqui.* 2. sunt *AB.* sint *reliqui.* 3. Possum *A.* Possunt *B.* Possumus *reliqui.* 4. ut *A.* uti *reliqui.* 5. quatinus *A., pro more.* 6. si ipse (ipsi *amg.*) se apostolum *Aamgbcd.* sub se apostolum sed *B.* pseudoapostolum se *Ca.* 7. deus *Ca.* 8. de eo testimonium *amg.* 9. credunt sane *Fulv. Ursinus.* credant sane *a.* credent sine *BC.*

b. qui] Malim *ut qui.*

c. ne pariter admittantur traductiones eorum quae mentiuntur.] Ne pariter admittere cogantur quod mendacia sua traducat in vulgus. (Rigalt.) *Traducere* enim Tertulliano vulgo est patefacere, convincere, revincere, confutare. Cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 2. Cf. Glossar. Irenaei in ed. Grabii s. v.

Cap. XXIII. a. Sed credant sine scripturis] Qui non recipiunt Acta Apostolorum, credunt tamen Paulum de per-

ex eo, quod allegant Petrum a Paulo reprehensum, [10]aliam evangelii formam a Paulo [11]superductam[b] citra eam quae praemiserat Petrus et ceteri. [12]Atquin demutatus in praedicatorem de persecutore deducitur ad fratres a fratribus, ut unus ex fratribus, [13]et ad illos ab illis qui ab apostolis fidem induerant. [14]Dehinc, [15]sicut ipse enarrat, [16]ascendit in Hierosolyma, cognoscendi Petri causa, ex officio et iure scilicet eiusdem fidei et praedicationis. Nam et illi non essent [17]mirati de persecutore factum praedicatorem, si aliquid contrarium praedicaret, nec dominum praeterea magnificassent, quia adversarius eius Paulus obvenerat. Itaque et [18]dexteram ei dederunt, signum concordiae et convenientiae, et inter se distributionem officii ordinaverunt, non separationem evangelii, nec ut aliud alter, sed ut [19]aliis alter praedicarent, Petrus in circumcisionem, Paulus in nationes. Ceterum si reprehensus est Petrus, quod [20]cum convixisset ethnicis, postea se a convictu eorum separabat personarum respectu, utique conversationis fuit vitium, non praedicationis[c]. Non enim ex hoc alius deus quam creator, et alius Christus quam ex Maria, et alia spes quam resurrectio annuntiabatur.

Cap. XXIV. Non mihi tam bene est, immo non mihi tam male est, ut apostolos committam. Sed [1]quoniam perversissimi isti illam reprehensionem ad hoc obtendunt, ut suspectam faciant doctrinam su-
I Cor. IX, 20 sqq. periorem[a], respondebo quasi pro Petro, ipsum Paulum dixisse factum se [2]esse omnibus [3]omnia, Iudaeis Iudaeum, non Iudaeis non Iudaeum, ut omnes [4]lucrificaret. Adeo pro temporibus et personis et causis quaedam reprehendebant, in quae et ipsi aeque pro temporibus et personis et causis [5]committebant, quemadmodum si et

10. alius *C.* 11. superinductam *bc.* 12. Atquin *c. liber Clementis et Vaticanus.* Quin (*Aβ*)*d.* qui *Aφ.* Atqui *reliqui.* 13. et ad illos ab illis *bcd.* ab illo et ab illis *Ca.* ab illis et ab illis *B.* ad illos et ab illis *A.* 14. Dehinc *om. A.* 15. sicuti *C.* 16. ascendit in Hierosolyma *d.* ascendi in Hierusolyma *Aβ. Hildebrandus arbitratur in A. post voc. enarrat aliquid (sex aut septem litterarum) intercidisse.* ascendit (ascendi *B.*) Hierosolymam *BCabc.* 17. ammirati *BCabc.* 18. dextram *Aφ.* 19. alii *ab.* 20. cum *om. ABC.*

Cap. XXIV. 1. quomodo *C.* 2. esse omnibus *Ad.* omnibus esse *Cabc.* esse pro *B.* 3. omnibus Iudaeis *B.* 4. lucrificaret *Abcd.* lucrifaceret *BCa.* 5. promittebant *A.*

secutore factum apostolum, quod Actis repudiatis nulla iam scriptura contestatum habent. Nam si fidem habere se dicant Paulo ita scribenti, non erit Paulus ipse sibi testis, quando nec dominus ipse de se testimonium dixerit. Sed fidei sint adeo perversae, ut quaedam sine scripturis credant, et alia credant adversus scripturas, tamen doceant, ex eo quod allegant Petrum a Paulo reprehensum, aliam evangelii formam a Paulo superductam cett. (Rigalt.)

b. superductam] Insuper additam. Cf. adnott. ad De Pudic. cap. 20. et Ad Natt. I, 11.

c. utique conversationis fuit vitium, non praedicationis.] Cf. Adv. Marcion. IV, 3.

Cap. XXIV. a. doctrinam superiorem] Quam Petrus praedicaverat.

Petrus reprehenderet Paulum, quod prohibens circumcisionem [6]circumcideret ipse Timotheum. Viderint qui de apostolis iudicant. Bene, quod Petrus Paulo et in martyrio adaequatur. Sed [7]etsi in tertium usque caelum ereptus Paulus [8]et in paradisum [9]delatus [10]audiit quaedam illic, [11]non possunt videri [12]fuisse quae illum in aliam doctrinam instructiorem praestarent, cum [13]ita fuerit condicio eorum, ut nulli hominum proderentur. Quodsi ad alicuius conscientiam [14]manavit nescio quid illud, et hoc se aliqua haeresis sequi affirmat, aut Paulus secreti proditi reus est, aut et alius postea in paradisum ereptus debet ostendi, cui permissum sit eloqui quae Paulo mutire non licuit. II Cor. XII, 2 sqq.

Sed, ut diximus[a], eadem dementia est, cum confitentur quidem nihil apostolos ignorasse, nec diversa inter se praedicasse, [1]non tamen omnia volunt illos omnibus revelasse, [2]quaedam enim palam et universis, quaedam secreto et paucis demandasse, quia et hoc verbo usus est Paulus ad Timotheum, O Timothee, deposi- I Tim. VI, 20.
tum custodi, et [3]rursum, Bonum depositum [4]serva. Quod hoc II Tim. I, 14.
depositum est, [5]tam tacitum, ut [6]alterius doctrinae deputetur? An illius denuntiationis de [7]qua ait, Hanc denuntiationem commendo I Tim. I, 18.
apud te, [8]filiole Timothee? item illius praecepti de quo ait, [9]De- I Tim. VI, 13 sq.
nuntio tibi ante deum, qui vivificat omnia, et Iesum Christum, qui [10]testatus est sub Pontio Pilato [10b]bonam confessionem, [11]custodias praeceptum? Quod autem praeceptum [12]et quae denuntiatio? [13]Ex supra et infra scriptis [14]intellegetur non nescio quid subostendi hoc dicto [15]de remotiore doctrina, sed potius [16]inculcari de non admittenda alia praeter eam quam audierat ab ipso, et puto [17]palam, Coram multis, inquit, testibus. Quos multos testes si nolunt eccle- II Tim. II, 2.
siam intellegi, nihil interest, [18]quando nihil tacitum fuerit quod sub multis testibus [19]proferebatur. Sed nec quia [20]voluit illum haec II Tim. II, 2.

Cap. XXV.

6. circumcideret *A.* circumciderit *reliqui.* 7. et in *BCa.* 8. est in *Ca.* in *B.* 9. dilatus *C.* 10. audit *B.* 11. quae non *BCa.* 12. ea fuisse *c., ex libro Clementis.* 13. ista fuerit *Aφ.* ita fuit *B.* 14. emanavit *Aφ.*

Cap. XXV. 1. non tamen *Ad.* sed non *reliqui.* 2. quaedam enim palam *ABcd. Vaticanus.* quaedam palam *reliqui.* 3. rursus *B.* 4. serva *ABd.* custodi *reliqui.* 5. tam tacitum *bc.* tacitum *Ad.* tam id acrum *B.* tam idoneum *Ca.* 6. alteri *d.* 7. quo *BCa.* 8. filiole (*Aφ*)*Cabc.* filioli *B.* fili (*Aβ*)*d.* 9. denuntibi *Aφ.* 10. testatus *Ad.* testificatus *reliqui.* 10b. ut bonam *B.* 11. ut custodias *Cabc.* custodias et *B.* 12. et *om. bc.* 13. Supra et infra ex *BC.* 14. intelligetur (*Aβ*)*bcd.* intelligere erat *Rhenanus.* intellegerat *Ca.* intelligerunt *B.* intelleg... *Aφ.* 15. de remotiore doctrina *abcd.* remotiore doctrina *ABC.* remotioris doctrinae *Rhenanus.* 16. inc.. care *A.* 17. palam coram (*Aβ*)*d.* coram (*Aφ*)*BCabc.* 18. quando *d.* quoniam *Hildebrandus.* quomodo *ABCabc.* 19. profitebatur *B.* 20. voluit (*Aβ*)*d.* volunt *amgb.* monet (*Aφ*)*BCac. Vaticanus.*

Cap. XXV. a. ut diximus] Supra cap. 22.

fidelibus hominibus demandare, qui idonei sint et alios docere, id quoque [21]argumentum occulti alicuius evangelii [22]interpretandum est. Nam [23]cum dicit Haec, de eis dicit de quibus in praesenti scribebat. De occultis autem, [24]ut de absentibus, apud conscientiam non Haec, sed Illa dixisset.

Cap. XXVI. Porro[a] consequens erat, ut cui demandabat evangelii administrationem non passim nec inconsiderate [1]administrandam, [2]adiceret
Matth. VII, 6. secundum dominicam vocem, ne margaritam porcis et sanctum canibus iactaret. Dominus palam edixit, sine ulla significatione
Matth. X, 27. alicuius [3]tecti sacramenti. Ipse praeceperat, si quid in tenebris [4]et in abscondito audissent, in [5]luce et in tectis praedicarent. Ipse
Luc. XIX, 20. per similitudinem praefiguraverat, ne unam mnam, id est unum
Matth. V, 15. verbum eius, sine fructu in abdito reservarent. Ipse docebat lucernam non sub [6]modium [7]abstrudi solere, sed in candelabrum constitui, ut luceat omnibus qui in domo sunt. Haec apostoli aut neglexerunt [8]aut minime [9]intellexerunt, si non adimpleverunt, abscondentes aliquid de lumine, id est [10]de dei verbo et Christi sacramento. Neminem, quod scio, verebantur, non Iudaeorum [11]vim, non ethnicorum; quo magis utique in [12]ecclesia libere praedicabant qui in synagogis et in locis publicis non tacebant. Immo neque Iudaeos convertere neque ethnicos inducere potuissent, nisi quod credi ab eis volebant [13]ordine exponerent. Multo magis iam credentibus ecclesiis nihil subtraxissent quod aliis paucis seorsum demandarent. Quamquam, etsi quaedam inter domesticos, ut ita dixerim, disserebant, non tamen ea fuisse credendum est quae aliam regulam fidei superducerent, diversam et contrariam illi quam [14]catholice in medium proferebant, ut alium [15]deum in ecclesia dicerent, alium in hospitio, [16]aliam Christi substantiam designarent in aperto, [17]aliam in secreto, [18]aliam spem resurrectionis apud omnes annuntiarent, aliam apud paucos, cum ipsi [19]obsecrarent in [20]epi-
Cor. I, 10. stulis suis, ut id ipsum et unum loquerentur omnes, et non essent [21]schismata et dissensiones in ecclesia, [22]quia sive Paulus

21. ad argumentum (*Aβ*)*d.* argumentum (*Aφ*)*BCabc.* 22. interpraetandam *Aβ., pro more.* 23. cum (*Aβ*)*d.* et cum (*Aφ*)*BCabc.* 24. et *B.*

Cap. XXVI. 1. administrandum *AB.* 2. adiiceret et *bc.* adiecerat et *C.* 3. tecti *Ad.* taciti *reliqui.* 4. et *om. A.* 5. lucem *BCa.* 6. modio *BCabc.* 7. abstrudi *ACmgbd.* abscondi *B.* obstrui *C.* abstrui *ac.* 8. aut minime intellexerunt *om. C.* 9. intellexerunt *om. B.* 10. de dei verbo et Christi (*Aβ*)*bcd.* dei verbo et Christi (*Aφ.*). verbo Christi *B.* dei verbo, Christi *Ca.* 11. vim *om. A.* 12. ecclesiam *B.* 13. ordine *Aamgbcd.* ordinarie *a.* ordinari *BC.* 14. catholicae *Ad.* 15. dominum *BCab.* 16. et aliam *Cabc.* in aliam *B.* 17. aliam in secreto *om. A.* 18. et aliam *Cabc.* 19. obsecrarent (*Aβ*)*amgbcd.* observarent (*Aφ*)*BCa.* 20. epistulis *A., ubique.* 21. scismata *AB.* 22. sive quia *C.*

Cap. XXVI. a. Porro] At enim, atqui. Cf. adnott. ad De Corona cap. 7.

sive alii eadem praedicarent. Alioquin meminerant, Sit sermo Matth. V, 37.
vester: est, est, non, non, [23]nam quod amplius, hoc a malo est,
[24]ne evangelium in diversitate tractarent.

Si ergo incredibile est vel ignorasse apostolos plenitudinem Cap. XXVII.
praedicationis vel non omnem ordinem regulae omnibus edidisse,
videamus, [1]ne forte apostoli quidem simpliciter et plene, ecclesiae
autem suo vitio aliter acceperint quam apostoli [2]proferebant. Omnia
ista scrupulositatis incitamenta invenias praetendi ab haereticis.
Tenent correptas ab apostolo ecclesias, O insensati [3]Galatae, quis Gal. III, 1.
vos fascinavit? [4]et, Tam bene currebatis, quis vos impediit? Gal. V, 7.
[5]ipsumque principium, Miror, quod sic tam cito transferimini ab Gal. I, 6.
eo qui [6]suos vocavit in gratia, ad aliud evangelium. Item ad Co- I Cor. III, 1sq.
rinthios scriptum, quod essent adhuc carnales, qui lacte educaren- VIII, 2. XVI, 19.
tur, nondum idonei ad pabulum; qui putarent, se scire aliquid,
quando nondum scirent quemadmodum [7]scire oporteret. Cum cor-
reptas ecclesias opponunt, credant [8]emendatas. Sed et illas re-
cognoscant de quarum fide et scientia et conversatione apostolus Rom. I, 8.
gaudet et deo gratias agit, [9]quae tamen hodie cum illis correptis
unius institutionis iura [10]miscent.

Age nunc omnes erraverint; deceptus sit et apostolus de testi- Cap. XXVIII.
monio [1]reddendo; nullam respexerit spiritus sanctus, uti eam in
[2]veritatem deduceret, ad hoc missus a Christo, ad hoc postulatus Ioan. XIV, 26.
de patre, ut esset doctor veritatis; [3]neglexerit officium dei [4]vilicus, Ioan. XV, 26.
[5]Christi vicarius, sinens ecclesias aliter [6]interim intellegere, aliter
credere [7]quod ipse per apostolos praedicabat: ecquid verisimile est,
ut tot ac tantae in unam fidem erraverint? Nullus inter multos
[8]eventus unus est[a]. Exitus variasse debuerat [9]error doctrinae ec-
clesiarum. Ceterum quod apud multos unum invenitur, non est

23. nam quod *A.* quod *reliqui.* 24. ne *Aq Cab. Pamelii codices.* nec *B.* ne scilicet (*Aβ*)*cd.*

Cap. XXVII. 1. ne forte *Acd. liber Clementis.* ne *reliqui.* 2. praeferebant *BCa.* 3. galathae *A.* 4. item bene *Fr. Iunius.* 5. ipsumque *BCabcd.* ipsum *A.* et ipsum *Hildebrandus.* 6. suos *Ad.* vos *reliqui.* 7. scire *Ad.* sciri *reliqui.* 8. ecce mandatas *B.* et emendatas *Cmg.* 9. qui tamen *Ca.* quantum *B.* 10. commiscent *bc.*

Cap. XXVIII. 1. reddendo quibusdam; nullam respexerit *Cabc.* reddendo quibusdam; in illa respexit *B.* 2. veritate *BCa. Ios. Scaliger rescribendum putabat* nullum respexerit sp. s., uti eum *cett.* 3. neglexerit *abcd., ex emendatione Rhenani.* neglexerit ait *C.* neclexitait *A.* neglexit *B.* 4. vilicus *A.* villicus *reliqui.* 5. Christus *C.* 6. interim *om. A.* 7. quod *ABCd.* quam *bc.* quam quod *a.* 9. eventus unus est. Exitus variasse *d.* eventus est, unus est. Exitus variasse *a.* eventus est unus exitus: variasse *bc.* eventus unus exitus variasse (variasset *B.*) *BC.* eventus variasse *A.* 9. error *Aamgbcd.* ordo *B.* ordinem *Ca.*

Cap. XXVIII. a. eventus unus est.] demque modo ab omnibus excipitur. Casus in multos dispersus non uno eo- (Rigalt.)

erratum, [10]sed traditum. Audeat ergo aliquis dicere illos errasse qui tradiderunt?

Cap. XXIX. [1]Quoquo modo sit erratum, tam diu utique [2]regnavit error quam diu haereses non erant. Aliquos Marcionitas et [3]Valentinianos liberanda veritas expectabat. Interea perperam [4]evangelizabatur, perperam credebatur; tot milia milium perperam tincta, tot opera fidei perperam [5]administrata, tot virtutes[a], tot charismata perperam operata, tot sacerdotia, tot [6]ministeria perperam [7]functa, tot denique martyria perperam [8]coronata. Aut si non perperam nec in vacuum quale est, ut[b] ante res dei [9]currerent quam cuius dei notum esset? ante Christiani quam Christus inventus? ante [10]haereses quam vera doctrina? Sed enim in omnibus veritas imaginem antecedit, [11]post vero similitudo succedit. Ceterum satis ineptum, ut [12]pro priori doctrina haeresis habeatur, vel [13]quoniam ipsa est quae futuras haereses [14]cavendas [15]praenuntiabat. Ad eius doctrinae [16]ecclesiam scriptum est, immo ipsa doctrina ad [17]ecclesiam
Gal. I, 8. scribit, Et si angelus de caelo aliter evangelizaverit, citra quam nos, anathema sit[c].

Cap. XXX. Ubi tunc Marcion, Ponticus nauclerus[a], Stoicae studiosus? Ubi [1]tunc Valentinus, Platonicae sectator[b]? Nam constat illos neque adeo olim fuisse, Antonini fere principatu, et in [2]catholicae[c] primo doctrinam credidisse apud ecclesiam Romanensem [3]sub epi-

10. sed traditum *om. BC.*

Cap. XXIX. 1. quomodo *Aβ.* 2. erravit *BCa.* 3. Valentinos *A.* 4. evangelizabatur, perperam credebatur *abcd.* evangelizabatur *ABC.* 5. administrata *(Aφ)bcd.* ministrata *AβBCa.* 6. mysteria *A.* 7. functa, tot denique martyria perperam *om. BC.* 8. coronata. Aut si non (si nec *[Aφ]bc.* sint *amg.*) perperam, nec in vacuum *Aamgbcd.* perperam nec (et *Ca.*) in vacuum *BCa.* 9. currerent *ABabcd. Gorziensis.* curent *C.* 10. heresis *Aφ.* 11. post vero *ego.* post rem *d.* post rem vero *Hildebrandus.* postremo *ABCabc.* 12. pro priori doctrina *ego.* proprior in doctrina *A., quod probat Hildebrandus.* prior in doctrina *reliqui.* prior doctrina *Fulv. Ursinus.* 13. quomodo *B.* 14. cavendas *Ad.* et cavendas *reliqui.* 15. praenuntiavit *bc.* 16. ecclesiae *A.* 17. ecclesiam *Ad.* ecclesiam suam *reliqui.*

Cap. XXX. 1. tunc *om. d.* 2. catholicae primo *(Aβ)d.* catholicae pri.. *Aφ.* catholicam primo *bc.* catholicam pene *BCa.* 3. donec sub *c.*

Cap. XXIX. a. virtutes] Significat potestatem edendi miracula et spiritus sancti dona.

b. quale est, ut] Cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 5.

c. anathema sit] Cf. supra cap. 6. Vincent. Lerinens. Commonit. cap. 12.

Cap. XXX. a. Ponticus nauclerus] Cf. Adv. Marc. I, 1 sq. Auct. libelli Adv. Haeres., qui vulgo Tertulliano tribuitur, cap. 7.

b. Valentinus, Platonicae sectator?] Cf. Auctor lib. Adv. Haeres. cap. 7. De Valentini et Marcionis aetate v. Irenaeum III, 4. et Euseb. Hist. Eccl. IV, 10. Cf. Pearsonii Vind. Ignat. Part. II. cap. 7.

c. catholicae] Doctrinam catholicae, nempe ecclesiae, doctrinam toto orbe Christiano, id est universa ecclesia Christiana receptam, catholicae nomine ab haereticorum doctrina distinctam. Etenim apud Christianos haeresis vocatur quod est alicui libitum credere adversus conscientiam fidemque publicam seu communem gentium Christianarum sententiam. (Rigalt.)

scopatu [4]Eleutheri[d] benedicti[e], [4b]donec ob inquietam [5]semper curiositatem, [6]qua fratres quoque vitiabant[f], semel et iterum eiecti[g], Marcion quidem cum ducentis [7]sestertiis quae ecclesiae intulerat, novissime in perpetuum [8]discidium [9]relegati venena doctrinarum suarum [10]disseminaverunt. Postmodum [10b]Marcion paenitentiam confessus cum [11]condicioni datae sibi occurrit[h], ita pacem recepturus, si ceteros [12]quos perditioni erudisset[i] ecclesiae restitueret, [13]morte praeventus est. Oportebat enim haereses esse. Nec tamen ideo I Cor. XI, 19.
bonum [14]haereses quia esse eas oportebat. Quasi non et malum oportuerit esse. Nam [15]et dominum tradi oportebat, [15b]sed vae Marc. XIV, 21.
traditori, [16]ne quis etiam hinc haereses defendat. [17]Si et Apellis stemma[k] retractandum est, tam non vetus et ipse quam Marcion [18]institutor et praeformator eius, sed lapsus in [19]feminam[l] desertor continentiae Marcionensis[m] ab oculis sanctissimi magistri Alexandriam secessit. Inde [20]post annos regressus non melior, nisi tantum qua iam non Marcionites, in alteram feminam impegit, illam

4. eleuteri *A.* 4b. donec *om. c.* 5. semper *Ab.* eorum semper *Ca.* semper eorum *cd.* 6. qua fratres quoque vitiabant *BCabc.* quam fratres quoque vitabant *Ad.* 7. sestertiis *Ad.* sexternis *B.* S—H *Ca.* S—H suis *bc.* 8. discidium *ABCabcd. Pamelii codices.* dissidium *Io. a Wouwer.* 9. relegatus *BCa.* 10. disseminavit *BCa.* 10b. idem Marcion *d.* 11. conditione data *Vaticanus.* conditione datae *BC.* 2. quos *Ad.* quoque quos *reliqui.* 13. et traditori *A.* 16. mortem morte *A.* 14. haereses *Aabcd.* haeresis *BC.* 15. et *om. A.* 15b. idua ne quis etiam hinc haereses (heresis *A.*) *Ad.* ne quis etiam hinc haeresim *amgbc.* ne quid etiam hinc haeresis *BCa.* 17. Si et Apellis stemma *bcd.* Sed et Apellis stemma *Ca.* Sed et Apellicema *B.* Si (Sed *Aφ.*) et Appelles stigma . Sed et Apellae stigma *Hildebrandus.* 18. institor *B.* 19. feminam *Aabcd.* femina *BC.* 20. post aliquot annos *Io. a Wouwer.*

d. apud ecclesiam Romanensem sub episcopatu Eleutheri] Sic habet vetus exemplar, et veterum auctorum, atque in primis istius, scripta etiam cum hallucinationibus suis repraesentari interest. Neque solet Septimius exactissime reddere quae ab auctoribus sumit. (Rigalt.) De adiectivo *Romanensis* cf. Casaubon. ad Scriptores Hist. Aug. p. 2. ed. Paris. MDCXX.

e. benedicti] Etiam dum viverent, benedicti vocabantur. De Pudic. [cap. 13]: „Benedictus Papa concionaris." (Albasp.)

f. qua fratres quoque vitiabant] In codice Agobardi est *quam fratres quoque vitabant,* ut sit sensus, eorum curiositatem etiam plebi Christianae odiosam fuisse, ut iam communi fratrum voto pellerentur, cum ab episcopo sunt eiecti. In recentioribus libris legitur *qua fratres quoque vitiabant.* Quod non sine ratione praetulerim. (Rigalt.)

g. semel et iterum eiecti] Qui scilicet accepta paenitentia perfide et inconstanter uterentur. Cuiusmodi aliquid significare videtur etiam Irenaeus, ubi de Cerdone haeretico [lib. III, cap. 4.]. (Rigalt.)

h. cum condicioni datae sibi occurrit] Cum in eo esset ut datae sibi condicioni satisfaceret, cum aggreditur satisfacere condicioni. (Rigalt.)

i. si ceteros quos perditioni erudisset] Facilius in ecclesiam haeretici quam peccatores revocabantur, verum haeresiarchae non aliter pace donabantur quam si ceteros quos corruperant ecclesiae reddere niterentur. Cypr. Epist. ad Ant. de Troph., Euseb. Hist. Eccles. VI, 35. (Albasp.)

k. et Apellis stemma] Liber Agobardi habet *stigma,* quod esset proprie infamiae nota.

l. lapsus in feminam] Cf. Auct. libelli Adv. Omnes Haereses cap. 7. Cf. Tertull. supra cap. 6.

m. continentiae Marcionensis] Interdicebat enim nuptias Marcion.

virginem Philumenen, quam supra edidimus[n], postea vero immane [21]prostibulum [22]et ipsam, cuius energemate circumventus [23]quae ab ea didicit [24]Phaneroseis scripsit[o]. Adhuc in saeculo supersunt qui [25]meminerint eorum, etiam proprii discentes[p] et successores ipso-
Matth. VII, 16. rum, ne [26]posteriores negare possint. Quamquam et de operibus suis, ut dixit dominus, revincuntur. Si enim Marcion novum testamentum a vetere separavit, [27]posterior est eo quod separavit, quia [28]separare non posset nisi quod [29]unitum fuit. Unitum ergo antequam separaretur postea [30]factum separatum posteriorem ostendit separatorem. Item Valentinus aliter exponens et sine dubio emendans hoc [31]nomine quicquid emendat, ut mendosum retro, [32]alterius fuisse [33]demonstrat. [34]Hos ut insigniores et frequentiores adulteros veritatis nominamus. Ceterum et Nigidius nescio [35]qui, et Hermogenes, et multi alii [36]adhuc ambulant pervertentes vias [37]domini. Ostendant mihi ex qua auctoritate [38]prodierint? Si alium deum praedicant, quomodo eius dei rebus et litteris [39]et nominibus utuntur adversus quem praedicant? si [40]eundem, quomodo aliter? Probent se novos apostolos esse[q], dicant Christum iterum [41]descendisse, iterum ipsum docuisse, iterum crucifixum, [42]iterum mortuum, iterum resuscitatum. Sic enim [43]apostolus descripsit, sic enim apostolos solet facere, [44]dare praeterea illis virtutem eadem signa

21. prostribulum *A.* postribulum *B.* 22. et ipsam cuius energemate *bcd.* et ipsa mergimate *B.* et ipsam in Ergemate *C.* et ipsam Energemate *a.* et ipsis cuiusque inergemata *A.* 23. quae *ABCabc.* quas *d., Io. a Wouwer.* 24. phanerosis *AB.* facinorosus *C.* 25. meminerunt *B.* 26. se posteriores *d., Io. a Wouwer.* 27. posterior est eo quod separavit *om. BC.* 28. separari *amgb.* 29. unicum *BC.* 30. factum *om. d.* 31. omnino *d., Fulv. Ursinus.* 32. anterius *d., Fulv. Ursinus. Quid A. habuerit hodie nescitur.* 33. demonstrat *ABcd. Vaticanus.* demonstret *Cab.* 34. Hos (hoc *Aβ.*) ut insigniores *Aβbcd.* Hos insigniores *Aγ.* Hos utique insigniores (segniores *B.*) *BCa.* 35. qui *ABc. Vaticanus.* quis *Cabd.* 36. qui adhuc *d., Fulv. Ursinus.* 37. domini. Ostendant *A.* dei, ostendant *d.* dei. cupio ut ostendant *B.* dei. Cupio ostendant *reliqui.* 38. prodierint *A.* prodierunt *reliqui.* 39. et *om. Aβ.* 40. eundem *Aamgbcd.* eiusdem *BCa.* 41. ascendisse *A.* 42. iterum mortuum, iterum resuscitatum *abc.* iterum resuscitatum *reliqui.* 43. apostolus descripsit, sic enim apostolos solet facere *ego.* apostolus descripsit solet facere *A.* apostolus descripsit *Nic. Rigaltius.* apostolos solet facere *BCabcd.* 44. dare praeterea illis *A.* dare illis praeterea *reliqui.*

n. quam supra edidimus] Supra cap. 6.

o. cuius energemate circumventus quae ab ea didicit Phaneroseis scripsit.] Cf. Auctor libelli Adv. Omnes Haereses cap. 7. *Energema* est vis et efficacia daemonum, quibus agebatur Philumene. *Phaneroseis* sunt revelationes.

p. discentes] Discipuli.

q. Probent se novos apostolos esse] Optatus lib. III: „At nunquid est alter redemptor? Qui prophetae nuntiaverunt alterum esse venturum? Quis Gabriel iterum ad alteram Mariam locutus est? Quae virgo iterum peperit? Quis virtutes novas aut alteras fecit?“ (Rigalt.) Similiter confutat Tertullianus Marcionem De Carne Chr. cap. 2 „Ex qua, oro te, auctoritate? Si propheta es, praenuntia aliquid: si apostolus, praedica publice: si apostolicus, cum apostolis senti: si tantum Christianus es, crede quod traditum est.“ cett.

edendi [45]quae et ipse. Volo igitur [46]et virtutes[r] eorum [47]proferri; nisi quod agnosco maximam virtutem eorum qua apostolos in perversum aemulantur. Illi enim de mortuis [48]vivos faciebant, isti de vivis [49]mortuos faciunt[s].

Sed ab excessu revertar ad principalitatem [1]veritatis[a] et posteritatem [2]mendacitatis [3]disputandam ex illius quoque parabolae patrocinio quae bonum semen frumenti [3b]a domino seminatum [4]in primore constituit, avenarum autem sterilis [5]foeni adulterium ab inimico diabolo postea superducit. [6]Proprie enim doctrinarum distinctionem figurat, quia et alibi verbum dei seminis similitudo est. Ita ex ipso ordine manifestatur id esse dominicum et verum quod sit prius traditum, id autem extraneum et falsum quod sit posterius [7]inmissum. Ea sententia manebit adversus posteriores quasque [8]haereses, quibus nulla constantia [9]de conscientia [10]competit [11]ad defendendam sibi veritatem. Cap. XXXI. Matth. XIII, 37 sqq.

Ceterum si quae audent interserere se aetati apostolicae, ut ideo [1]videantur ab apostolis traditae quia sub apostolis fuerunt, possumus dicere: Edant ergo origines ecclesiarum [2]suarum, evolvant ordinem episcoporum suorum, ita per [3]successionem[a] ab initio [4]decurrentem, ut primus ille episcopus aliquem ex apostolis vel apostolicis viris, qui tamen cum apostolis [5]perseveravit, habuerit auctorem et antecessorem. Hoc enim modo ecclesiae apostolicae census suos deferunt[b], sicut [6]Smyrnaeorum ecclesia [6b]Polycarpum[c] Cap. XXXII.

45. quae (qua *A.*) et ipse *Aamgbcd.* quae et ipsi *BCa.* 46. et *om. BCa.* 47. proferri *d.* proferre *reliqui. Verba* proferri; nisi quod agnosco maximam virtutem eorum *om. Aφ.* 48. vivos faciebant *Abcd.* suscitabant *BCa. Vaticanus.* 49. mortuis *Aφ.*

Cap. XXXI. 1. veritati *cd. Vaticanus.* 2. mendacitati *BCac. Vaticanus.* 3. disputandam *Ad.* deputandam *reliqui.* 3 b. et a domino *A.* 4. in primore constituit *Ad. liber Clementis et Vaticanus.* in primo reconstituit *BC.* primo constituit *abc.* 5. faeni *Aβ.* 6. Proprie *Aamgbcd.* pro parte *BCa.* 7. inmissum *Aβ.* 8. heresis *A.* 9. de *Abcd.* et *BCa.* 10. competit *Aamgbcd.* concedit *BCa.* concepit *Cmg.* 11. ad *om. A.*

Cap. XXXII. 1. videant *A.* 2. suarum *om. A.* 3. successionem *A.* 4. decurrente *BC.* 5. perseveraverit *ACabd.* perseveraverint *c. Vaticanus.* perseveraverunt *B.* 6. Zmyrnaeorum *A.* smirrieorum *B.* 6 b. habens Polycarpum *abc.*

r. virtutes] Id est *δυνάμεις*. Ut supra cap. 29., et saepissime in hoc aliisque ecclesiae scriptoribus. Cf. Hildebr. ad Arnob. Adv. Natt. I, 20. p. 30.

s. de vivis mortuos faciunt.] De Carne Chr. cap. 5. Marcionis deum dicit „nec mortuorum suscitatorem, sed vivorum avocatorem."

Cap. XXXI. a. ad principalitatem veritatis] Principalitatem dicit quod statim a primordio fuit, posteritatem quod postea subrepsit. (Rigalt.)

Cap. XXXII. a. per successionem] Cf. Irenaeus IV, 42.

b. census suos deferunt] Census suos, hoc est origines suas. Sic lib. I. Adv. Marc. [cap. 21] „apostolici census ecclesiam" dixit, et lib. De Monogam. [cap. 5] „census noster transfertur in Christum." (Rigalt.) Cf. quae annotavi ad Apolog. cap. 2. et ad De Corona cap. 13.

c. sicut Smyrnaeorum ecclesia Polycarpum] Cf. Irenaeus III, 3.

ab [7]Ioanne [8]collocatum refert, sicut Romanorum Clementem[d] a Petro ordinatum[e] [9]itidem. [10]Perinde utique et ceterae exhibent quos [10b]ab apostolis in episcopatum constitutos apostolici seminis traduces [10c]habeant. Confingant tale aliquid haeretici. Quid enim [11]illis post blasphemiam inlicitum est? Sed etsi confinxerint, nihil promovebunt. Ipsa enim doctrina eorum cum apostolica comparata ex diversitate et contrarietate sua pronuntiabit-neque [12]apostoli alicuius auctoris esse neque apostolici, quia sicut apostoli non diversa inter se docuissent, ita et [13]apostolici non contraria apostolis edidissent. Nisi illi qui ab apostolis [14]didicerunt aliter praedicaverunt. Ad hanc itaque formam[f] [15]probabuntur ab illis ecclesiis, quae licet [16]nullum ex apostolis vel apostolicis auctorem suum [17]proferant, ut multo posteriores, quae denique[g] [18]cottidie instituuntur, tamen in eadem fide conspirantes non minus apostolicae deputantur pro consanguinitate doctrinae[h]. Ita omnes haereses ad utramque formam[i] [19]a nostris ecclesiis provocatae probent se [20]quaqua putant apostolicas. Sed adeo [21]nec sunt nec [22]probare possunt quod non sunt,

7. Iohanne *A., fere ubique.* 8. collocatum *A.* 9. itidem *Ad.* id et *Ca.* edit *bc.* idem *B.* 10. Perinde *Ad.* proinde *reliqui.* 10b. ab apostolis *Aabcd.* apostoli *BC.* 10c. habent *Latinius, et Pearson. Vindic. Ignat. II,* 2. 11. illis *om. Aφ.* 12. apostoli — — quia sicut *om. A.* 13. apostolica *Aφ.* 14. didicerunt aliter *Ad.* discesserunt *liber Clementis.* desciverunt et aliter *reliqui.* 15. probabuntur *Ad.* provocabuntur *reliqui.* 16. nullam *BC.* 17. proferebant *A.* 18. cottidie *Aβ.* 19. a nostris *Abcd.* nostris *reliqui.* 20. quamquam *B.* 21. nec sunt *om. Aφ.* 22. probare possunt *Ad.* possunt probare *reliqui.*

d. sicut Romanorum Clementem] Hieronymus Catal. Scriptt. Eccl. cap. 15 „Clemens — — quartus post Petrum Romanus episcopus, siquidem secundus Linus fuit, tertius Anacletus, tametsi plerique Latinorum secundum post Petrum apostolum putent fuisse Clementem.“ Irenaeus sic tradiderat, beatos apostolos Lino episcopatum administrandae ecclesiae commendasse, successisse autem Lino Anacletum, post eum tertio loco ab apostolis episcopatum Clementi delatum. (Rig.) V. Irenaeum III, 3 cum interprr., Pamel. ad Tertull. h. l., Cotelier. ad Clem. Recognitt. VII, 45. Adde Carm. Adv. Marcion. lib. III, sub finem.

e. a Petro ordinatum] Quasi etiam vivente Petro episcopatum Romae gessisset Clemens et apostolis apostolatu suo fungentibus viri apostolici passim in varios episcopatus fuerint tributi. Et tamen post passionem domini statim Iacobum apostolum fratrem domini ab ipsis apostolis Hierosolymorum episcopum fuisse constitutum legimus, Petro iam apostolatum principaliter exercente. Hoc vero sic evenisse ait Chrysostomus, propterea quod Petrum Christus ordinasset *διδάσκαλον τῆς οἰκουμένης,* Homil. in Ioann. cap. 21. Hic Tertulliani locus aperte indicat non esse Tertulliani versus, unde nonnulli successiones episcoporum Romanorum constitui certo posse arbitrantur. (Rigalt.)

f. formam] Id est modum, legem, condicionem. Cf. adnott. ad De Idolol. cap. 18.

g. denique] Adeo. Cf. adnott. ad Apolog. cap. 42.

h. consanguinitate doctrinae.] Consanguineae sunt doctrinae quae ab uno eodemque auctore sunt traditae, quasi ab uno parente. Sic ipse lib. I. De Cultu Femin. [cap. 5] „consanguineas materias“ dixit. Sic Chalcidius „domesticas et consanguineas rationes.“ (Rigalt.) Similiter Apolog. cap. 12 dicuntur „materiae sorores.“

i. utramque formam] Unam successionis episcoporum, alteram successionis in consanguinitate doctrinae. (Fr. Iunius.)

nec recipiuntur in pacem [23]et communicationem ab ecclesiis quoquo modo apostolicis, scilicet ob diversitatem sacramenti nullo modo apostolicae.

Adhibeo super haec ipsarum doctrinarum recognitionem quae Cap. XXXIII.
[1]tunc sub apostolis fuerunt ab [2]isdem apostolis et demonstratae et deieratae. Nam et sic facilius traducentur[a], dum aut iam tunc fuisse [3]deprehenduntur, aut ex illis quae iam tunc fuerunt [4]seminia sumpsisse. Paulus in prima [5]ad Corinthios notat negatores et I Cor. XV, 12.
dubitatores resurrectionis. Haec opinio [6]propria Sadducaeorum[b]. Partem eius usurpat Marcion et Apelles et Valentinus, et si qui alii resurrectionem [7]carnis infringunt. [8]Et ad Galatas scribens in- Gal. V, 2.
vehitur in [9]observatores et defensores circumcisionis et legis. Hebionis [10]haeresis sic est[c]. Timotheum instruens nuptiarum quoque I Tim. IV, 3.
interdictores suggillat. Ita [11]instituunt Marcion et Apelles, eius secutor. Aeque tangit eos qui dicerent factam iam resurrectionem[d]. II Tim. II, 3.
[12]Id de se Valentiniani asseverant. Sed et cum genealogias inde- I Tim. I, 4.
terminatas[e] nominat, Valentinus agnoscitur, apud quem [13]Aeon ille nescio qui novi et non unius nominis[f] generat [14]ex sua [15]Charite Sensum et Veritatem, et hi aeque procreant [16]ex se Sermonem et Vitam, dehinc et isti generant Hominem et Ecclesiam, [17]de qua prima ogdoade[g] Aeonum exinde decem alii, [18]et duodecim reliqui Aeones miris nominibus oriuntur in [19]meram fabulam triginta Aeonum. Idem apostolus, cum improbat elementis servientes, [20]aliquid Hermogenis ostendit, qui materiam non natam introducens deo non [21]nato eam comparat, et ita matrem elementorum deam faciens

23. et *Ad.* et in *reliqui.*

Cap. XXXIII. 1. tunc *om. BC.* 2. isdem *AC.* eisdem *B.* iisdem *reliqui.* 3. deprenduntur *B.* deprehendentur *d.* 4. seminia assumps.... *Aφ.* seminias sump..... *Aβ.* semina sumpsisse *reliqui.* 5. ad Corinthios epistola notat *c., ex Vaticano.* epistola *B.* 6. propria *Aamgbd.* prima *BCac.* 7. carnis *om. BC.* 8. Et ad Galatas *Ad.* Ad Galatas *reliqui.* 9. observationes *A.* 10. haeresis sic est *ABCa.* 11. instituit *Aβ.* 12. sic se *BC.* 13. adeo *A.* cum *B.* 14. ex sua *A.* e sua *abcd.* et sua *BC.* 15. charitate *BC.* 16. ex se *A.* duo *reliqui.* 17. de qua prima ogdoade (ogdoada *Aβ.*) aeonum *Aamgbc.* de qua ogdo adae eonum *Aφ.* estque haec prima ogdoas aeonum *d., Fulv. Ursinus.* de qua prima haec ideo decas aeonum (de causa eorum *B.*) *BCa.* 18. et *om. A.* 19. mira fabula *A.* 20. aliquid Hermogenis *Ad.* aliquid Hermogenem *B.* aliquem Hermogenem *reliqui.* 21. notam comparat *A.*

Cap. XXXIII. a. traducentur] Cf. supra ad cap. 22.

b. Sadducaeorum.] Cf. Epiphan. I, 14. Auctor lib. Adv. Omnes Haeres. cap. 1. Tertull. De Resurr. Carnis cap. 36.

c. Hebionis haeresis sic est.] Epiphan. I, 30. Cf. Auct. lib. Adv. Omnes Haer. cap. 3.

d. factam iam resurrectionem.] Irenaeus II, 31. Cf. Auct. lib. Adv. Omnes Haer. cap. 4.

e. genealogias indeterminatas] Cf. supra cap. 7.

f. novi et non unius nominis] Cf. Adv. Valentin. cap. 7.

g. ogdoade] Liber Agobardi habet *ogdoada;* sic *hebdomada* pro *hebdomas.*

Apoc. II, 14. potest ei servire quam deo comparat. Ioannes vero [22]in Apocalypsi idolothyta edentes et stupra committentes [23]iubetur castigare. Sunt et nunc alii Nicolaitae. [24]Gaiana haeresis dicitur. At in [25]epistula eos maxime antichristos vocat qui Christum negarent in [26]carnem venisse, et qui non putarent Iesum esse filium dei. Illud Marcion, hoc [27]Hebion vindicavit[h]. Simonianae autem magiae disciplina angelis serviens[i] utique et ipsa inter [28]idololatrias deputabatur et a Petro apostolo in ipso Simone damnabatur.

Cap. XXXIV. Haec sunt, ut arbitror, genera doctrinarum adulterinarum, quae sub apostolis fuisse ab ipsis apostolis discimus. Et tamen nullam invenimus institutionem [1]inter tot diversitates perversitatum quae de deo creatore universorum controversiam [1b]moverit. Nemo alterum deum ausus est suspicari. Facilius de filio quam de patre haesitabatur, donec Marcion praeter creatorem alium deum solius bonitatis induceret, [2]Apelles creatorem [3]angelum nescio quem gloriosum superioris dei faceret deum legis et [4]Israëlis, illum igneum affirmans[a], Valentinus Aeonas suos spargeret et unius Aeonis vitium in originem deduceret dei creatoris. His solis et his primis revelata [5]est veritas divinitatis, maiorem scilicet [6]dignationem et pleniorem gratiam a diabolo consecutis, [7]qui deum sic quoque [8]voluerit aemulari, [9]ut de doctrinis venenorum, quod [10]dominus negavit, ipse faceret discipulos super magistrum. Eligant igitur sibi tempora universae [11]haereses quae quando [12]fuerint, [13]dum non intersit quae quando, [14]dum de veritate non sint, [15]et utique quae sub apostolis non fuerunt, fuisse non possint[b]. Si [16]autem fuissent, nominarentur et

22. in *om. a.* 23. iubetur (*Aβ*)*bcd.* iubet (*Aφ*)*BCa.* 24. Gaiana *ABC.* Caiana *bcd.* Cainana *a.* Eiana *amg.* 25. epistula *A.* 26. carnem *A.* carne *reliqui.* 27. haebion *A.* Hebeion *C.* abeon *B.* 28. idolatrias *Aβ.* idolatria *B.*

Cap. XXXIV. 1. ut diversitates *BC.* 1b. moverint *C.* 2. appelles *Aβ.* 3. angelorum (*Aβ*)*d. Quid olim extiterit in A. hodie posse dinosci Hildebrandus negat.* 4. israhelis *A.* 5. et veritas *a.* est veritatis *A.* 6. dignitatem *A.* 7. quod eum *Aβ.* 8. voluerint *A.* 9. et de *BC.* 10. deum *B.* dominum *C.* 11. heresis *B.* 12. fuerit *A.* 13. dum modo intersit (*Aβ*)*d.* tum non intersit *Fr. Iunius.* cum non intersit *M. I. Routh.* 14. dum *om. BC.* 15. et (et *om. BCabc.*) utique quae (quae *om. A.*) sub apostolis non fuerunt, fuisse (eas dicere fuisse *c.*) non possint (possunt *BCabc.*) *ABCabc.* utique quae ab apostolis nominatae non fuerunt, sub apostolis fuisse non possunt *d., Fulv. Ursinus.* 16. autem *A.* enim *reliqui.*

h. Hebion vindicavit.] Epiphan. I, 30.

i. Simonianae autem magiae disciplina angelis serviens] Cf. Petav. ad Epiphan. p. 40. Iren. I, 20. Auct. lib. Adv. Omnes Haeres. cap. 2. Philastr. cap. 29.

Cap. XXXIV. a. igneum affirmans] Exscripsit Tertullianum Isidorus Origg. VIII, 5 „Apellitae, quorum Apelles princeps fuit, qui creatorem angelum nescio quem gloriosum superioris dei faciens deum Israëlis illum igneum affirmans dixit Christum non deum in veritate, sed hominem in phantasia apparuisse."

b. fuisse non possint.] Nihil refert cuius sit aetatis aliqua haeresis, cum semel constet omnes veritatis esse expertes. Quae sub apostolis non fuerunt, nec sane fuisse sub illis possunt dici. Sed omnes posterieres sunt praedamnatae in prioribus quae sub apostolis fuerunt.

ipsae, ut et ipsae coërcendae [17]essent. Quae vero sub apostolis fuerunt, in sua nominatione [18]damnantur. Sive ergo [19]caedem nunc sunt aliquanto expolitiores quae sub apostolis rudes, habent suam exinde damnationem: sive aliae quidem [20]fuerunt, aliae autem postea [21]obortae [22]quasdam ex illis opiniones usurpaverunt, habendo cum eis consortium praedicationis [23]habeant necesse est etiam consortium damnationis, praecedente illo fine supradicto posteritatis, [24]quod etsi nihil de damnaticiis [25]participarent, de aetate sola praeiudicarentur, tanto magis adulterae quanto nec [26]ab apostolis nominatae. Unde firmius constat has esse quae adhuc tunc nuntiabantur futurae.

His definitionibus provocatae a nobis et revictae haereses omnes, Cap. XXXV.
sive [1]quae posterae, sive [2]quae coaetaneae apostolorum, dummodo diversae, sive generaliter, sive specialiter notatae ab eis, dummodo praedamnatae, audeant respondere et ipsae aliquas eiusmodi praescriptiones adversus nostram disciplinam. Si enim negant veritatem eius, debent probare illam quoque [3]haeresin esse [4]eadem forma revictam qua ipsae revincuntur, et ostendere simul ubinam quaerenda sit veritas quam apud illas non esse iam constat. [5]Posterior nostra res [5b]non est, immo omnibus prior est, [6]et hoc erit testimonium veritatis [7]ubique occupantis principatum: apostolis [8]ubique non damnatur, immo defenditur, hoc erit indicium proprietatis. [9]Quam enim non damnant qui [10]extraneam quamque [11]damnarunt, suam ostendunt, ideoque et defendunt.

Age iam, qui voles curiositatem melius exercere in negotio Cap. XXXVI.
salutis tuae, percurre ecclesias apostolicas, apud quas ipsae adhuc cathedrae apostolorum suis locis [1]praesident, apud quas [2]ipsae authenticae litterae eorum recitantur, sonantes vocem [2b]et [3]reprae-

17. essent *om. BCabcd.* *Pro* coërcendae *A. habet* cohercendae, *ut solet.* 18. dignantur *C.* 19. eadem *AβB.* 20. illae fuerunt *BCabc.* 21. obortae *ACd.* abortae *B.* obortae sunt et *abc.* 22. quasdam ex illis opiniones *BCabc.* quiddam ex illis opiniones *A.* quiddam ex illis *d.* quiddam ex illis opinionis *Hildebrandus.* 23. habent *BC.* 24. quod *Aβ.* quo *(Aq)BCabcd.* 25. participarent *ABbcd.* participarentur *reliqui.* 26. ab *om. ab.*

Cap. XXXV. 1. quae *(Aβ)abcd.* qua *(Aq)BC.* 2. quae *Aabcd.* qua *BC.* 3. haeresin esse *abcd.* haeresim *C.* haeresis *B.* hereses inesse *Aq.* heresinesse *Aβ.* 4. eandem formam *B.* 5. Superior nostra res non est *A.* 5b. nomen imo *C.* 6. et hoc *A.* Hoc *BCabcd.* 7. ubi occupantis *Aβ.* 8. apostolis ubique non *A.* Apostolis utique non *d.* Ab apostolis non *BC.* Quod ab apostolis *abc.* 9. Quam enim non damnant qui *Ad., Rhenanus.* Quam enim damnant qui *BC.* Quam enim damnant quasi *abc. Gorziensis.* 10. extranea *b.* 11. damnarunt *A.* non damnaverunt *reliqui. Io. a Wouwer vult reponi* Quam enim non damnant quasi extraneam, quamque non damnaverunt *cett.*

Cap. XXXVI. 1. praesidentur *Cabc.* 2. ipsae *om. B. Sed C. in margine habet.* 2b. et *om. BC.* 3. praesentantes *A.*

sentantes faciem [4]uniuscuiusque[a]. [5]Proxima est tibi [6]Achaia, habes Corinthum. Si non longe es a Macedonia, habes Philippos, [7]habes Thessalonicenses. Si potes in Asiam tendere, habes Ephesum. Si autem Italiae [8]adiaces, habes [9]Romam, unde nobis [10]quoque[b] auctoritas praesto [11]est. Ista quam felix ecclesia cui totam doctrinam[c] apostoli cum sanguine suo profuderunt, ubi Petrus passioni dominicae adaequatur, ubi Paulus [12]Ioannis exitu[d] coronatur, ubi apostolus [13]Ioannes, posteaquam in oleum igneum demersus nihil passus est, in insulam relegatur. Videamus quid [14]didicerit, quid docuerit, [15]cum Africanis quoque ecclesiis [16]contesserarit[e]. Unum deum [17]dominum novit, creatorem [18]universitatis, et Christum Iesum ex virgine Maria filium dei [19]creatoris, et carnis resurrectionem; legem et prophetas cum evangelicis et apostolicis litteris [20]miscet; inde [21]potat fidem; [22]eam aqua signat, sancto spiritu vestit[f], eucharistia pascit, [22b]martyrium [23]exhortatur[g], et ita adversus hanc institutionem neminem recipit. Haec est institutio, non dico iam, quae futuras [24]haereses praenuntiabat, sed de qua haereses prodierunt. Sed non [25]sunt ex illa ex quo factae sunt adversus illam. Etiam de olivae nucleo mitis et opimae [26]et necessariae asper oleaster

4. uniuscuiusque *om. BC.* 5. Proxime *BC. Vaticanus.* 6. acaia *Aq.* 7. habes Thessalonicenses *om. ABC.* 8. adiiceris *C.* adicies *B.* 9. Romanam *BCa. Vaticanus.* 10. auctoritas quoque *A.* 11. est. Ista quam felix *Ad.* est statuta. Felix *BC.* est. Statu felix *Bc. Vaticanus.* est. Felix *b.* 12. Iohannis *A.* 13. Iohannes *A.; ubicunque nihil annotavero.* 14. dixerit *BCc. Vaticanus.* 15. quid cum *c.* 16. contestatur *Ca.* contestare *B.* contesseratur *P. Pithoeus, Rigaltius.* 17. dominum *om. BCabcd.* 18. in universitatem *A.* 19. creatorem et carnis resurrectorem *A.* 20. miscet (miscit *A.*) inde *ABC.* miscet et inde *reliqui.* 21. portat *Ca.* importat *Fulv. Ursinus.* 22. eam *om. BC.* 22b. martyrium *ABCad. Vaticanus.* martyrio *bc.* ad martyrium *Fulv. Ursinus.* 23. exortatur *Aβ.* 24. heresis praenunciabat *Aβ.* 25. sunt *AqB.* fuerunt *(Aβ)bcd.* omnes *Ca.* 26. et necessariae asper oleaster oritur, etiam de papavere ficus gratissimae *om. BC.*

Cap. XXXVI. a. repraesentantes faciem uniuscuiusque.] Quantum scilicet imaginari fas est cogitantibus. (Rigalt.)

b. nobis quoque] Adv. Marcion. IV, 5 „Videamus quod lac a Paulo Corinthii hauserint, ad quam regulam Galatae sint recorrecti, quid legant Philippenses, Thessalonicenses, Ephesii, *quid etiam Romani de proximo sonent.*“

c. totam doctrinam] Totam doctrinam dicit summam totius doctrinae Christianae, quam in martyrio pro Christi nomine fortiter obeundo consistere toties praedicat; ut videlicet animam illi tam bene merenti nostram reponamus, qui suam pro nobis, non immerentibus tantum, verum et male meritis, posuit ac prodegit. (Rigalt.)

d. exitu] Id est morte. Cf. adnott. ad Scorpiac. cap. 9.

e. contesserarit.] Id est communicaverit. Supra cap. 20 habuimus „contesserationem hospitalitatis.“

f. sancto spiritu vestit] De Monog. cap. 7 „Nos autem Iesus summus sacerdos et magnus patris de suo vestiens sacerdotes deo patri suo fecit.“ De Bapt. cap. 13 „Obsignatio baptismi, vestimentum fidei.“ (Rig.)

g. martyrium exhortatur] Exhortatur ut intrepide vellent martyrium subire. Non tamen nego quin malim cum aliis libris rescribere *martyrio.* Et praecesserunt ablativi *aqua* signat, *sancto spiritu* vestit, *eucharistia* pascit.“

[27] oritur, etiam de papavere [28] ficus[h] gratissimae et suavissimae ventosa et vana [29] caprificus exsurgit. Ita et [30] haereses de nostro [31] frutice, non nostro genere, veritatis[i] grano, [32] sed mendacio silvestres.

Cap. XXXVII.

Si haec ita se habent, ut veritas nobis adiudicetur, quicunque in ea regula incedimus, [1] quam [2] ecclesia ab apostolis, apostoli a Christo, Christus a deo tradidit, constat ratio propositi nostri[a], definientis non esse admittendos haereticos [3] ad ineundam de scripturis provocationem, quos sine scripturis probamus ad scripturas non pertinere. Si enim haeretici sunt, [4] Christiani esse non possunt, non a Christo habendo quod de sua electione sectati haereticorum [5] nomina admittunt. Ita non [6] Christiani[b] nullum ius capiunt Christianarum litterarum, ad quos merito dicendum est: Qui estis? quando, et unde venistis? quid in meo agitis, non mei? quo denique, Marcion, iure silvam meam caedis? qua licentia, Valentine, fontes meos transvertis? qua potestate, Apelles, limites meos commoves? [7] Mea est possessio. Quid hic, ceteri, ad voluntatem [8] vestram seminatis et pascitis? Mea est possessio, olim possideo, [9] prior possideo, habeo origines firmas ab ipsis auctoribus quorum fuit res. Ego sum haeres apostolorum. Sicut caverunt testamento suo, sicut fidei commiserunt, sicut adiuraverunt, ita teneo. Vos certe exhaeredaverunt semper et abdicaverunt ut extraneos, ut inimicos. Unde autem [10] extranei et inimici apostolis haeretici, nisi ex diversitate doctrinae, quam unusquisque de suo arbitrio adversus apostolos aut protulit aut recepit?

Cap. XXXVIII.

Illic igitur et scripturarum et expositionum adulteratio depu-

27. oritur *Ad.* exoritur *abc.* 28. ficus *Ad.* fici *abc.* 29. caprificus *A.* 30. haeresis *B.* 31. frutice, non nostro genere veritatis *Ad.* fructicaverunt, non nostrae: degeneres veritatis (varietatis *C.*) *reliqui, et Gorziensis.* 32. et *BCabc.*

Cap. XXXVII. 1. quem *A.* 2. ecclesiae *Aqβ.* 3. ad ineundam *Acd. liber Clementis.* ad eundem *B.* ad eandem *ab.* adeundam *C.* 4. Christiani non possunt esse *B.* 5. nomina admittunt *Ad.* nomen adepti sunt *Desid. Heraldus Digress. II, 5. p.* 286. nomine admittunt *BCabc.* 6. Christiani nullum ius habent *om. A.* 7. Mea est possessio. Quid hic *Aabcd.* Quid hic *BC.* 8. vestram *om. A.* 9. prior possideo *om. BC.* 10. ut extranei *Aβ.*

h. de papavere ficus] Ficus pomum dicere etiam in senatu Cato non dubitavit. Postea tamen inter Auctores Iuris haesitatum fuit, an pomorum appellatione venirent ficus. Grossos dici, et litteris quidem sacris, minime ignoravit Septimius, sed Plinianae descriptionis historia nonnihil a fructu differentes. Itaque maluit usurpare nomen *papaveris*, cui sane et forma et colore seminalibus gravis et lacte persimilis est nondum matura ficus. (Rigalt.) Ego cum aliis *papaver ficus* interpretor de seminalibus ficus, non de ipso fructu.

i. veritatis] Malim *de veritatis grano.*

Cap. XXXVII. a. constat ratio propositi nostri] Cf. supra cap. 16.

b. non Christiani] Cf. adnott. ad Apolog. cap. 2.

tanda est, [1]ubi doctrinae diversitas invenitur. Quibus fuit propositum aliter docendi, [2]eos necessitas coëgit aliter disponendi instrumenta doctrinae. Alias enim non potuissent aliter docere, nisi aliter haberent per quae [3]docerent. Sicut illis non potuisset succedere corruptela doctrinae [4]sine corruptela instrumentorum eius, ita [5]et nobis integritas doctrinae non competisset sine integritate eorum per quae doctrina tractatur. Etenim quid [6]contrarium nobis in nostris? quid de proprio intulimus, ut aliquid contrarium ei [7]et in scripturis deprehensum detractione vel adiectione vel transmutatione remediaremus? Quod sumus, hoc sunt [8]scripturae ab initio suo[a]. Ex illis sumus, [9]antequam aliter fuit, antequam a vobis interpolarentur. Cum autem omnis interpolatio posterior credenda sit, veniens [10]utique ex causa aemulationis, [11]quae neque prior neque [12]domestica unquam est eius quod aemulatur, tam incredibile est sapienti cuique, ut [13]nos adulterum stilum intulisse videamur scripturis, qui [14]sumus [15]a principio et primi, quam illos non intulisse, qui sunt et posteri et adversi. Alius [16]manu scripturas, alius [17]sensus expositione intervertit. Neque enim si Valentinus integro [18]instrumento [19]uti videtur, non callidiore ingenio quam Marcion [20]manus intulit veritati. Marcion enim exerte et palam machaera, non stilo usus est, quoniam ad materiam suam caedem scripturarum confecit: Valentinus autem pepercit, quoniam non ad materiam scripturas, sed materiam ad scripturas excogitavit, et tamen plus abstulit et plus adiecit, auferens proprietates singulorum quoque verborum [21]et adiciens dispositiones non comparentium rerum.

Cap. XXXIX. [1]Erant ingenia de [2]spiritalibus nequitiae[a], cum quibus luctatio

Cap. XXXVIII. 1. ubi doctrinae diversitas invenitur *A.* ubi diversitas invenitur doctrinae *reliqui.* 2. eos necessitas coëgit *Abcd.* eos necessitas institit *a.* necessitas (necessarias *B.*) instituit *BC.* 3. docerent haeresin. Sicut *abc.* 4. sine corruptela instrumentorum *om. BC.* 5. et nobis et a nobis *Ad.* 6. contrarium nobis in nostris? quid de proprio intulimus, ut aliquid contrarium ei *om. A.* 7. quod esset in *d., Fulv. Ursinus.* 8. scripturae ab initio suo *Abcd.* Inde (in *B.*) scripturae ab initio suo *BCa.* scripturae iam inde ab initio suo *Fulv. Ursinus.* 9. antequam aliter fuit, antequam a vobis *Ad.* antequam nihil aliter fuit, quam sumus. Quid denique fuit antequam nobis (a nobis *bc.*) *BCabc.* 10. utique *ABCmgbcd.* itaque *C.* 11. qua *BCa.* 12. domestica unquam est eius *d.* domestica est eius unquam *bc.* domesticarum est eius quam *Ca.* domestica unquam est ceteris *A.* dominicarum est eius *B.* 13. non *BC.* 14. simus *Aφ.* 15. a principio et primi *Aamgbcd.* et primi et ex ipsis *BCa.* 16. manus *A.* 17. sensus expositione (*Aβ*)*d., Fulv. Ursinus.* sensus expositio.. *Aφ.* sensu (sensus *B.*) expositiones *BCabc.* 18. strumento *A.* 19. uti *ACmgabcd.* et *B.* et ut *C.* 20. manus intulit veritati *om. BC.* 21. et *om. A.*

Cap. XXXIX. 1. Erant *Ad.* Haec sunt *reliqui.* 2. spiritibus *amg.*

Cap. XXXVIII. a. Quod sumus, hoc sunt scripturae ab initio suo.] Unam profitentur scripturae nobiscum fidem, rationem et vivendi modum. (Ludov. de la Cerda.)

Cap. XXXIX. a. Erant ingenia de

est nobis, fratres, merito [3]contemplanda, fidei necessaria, ut electi manifestentur, [4]ut reprobi detegantur. Et ideo habent vim et [5]in [6]excogitandis instruendisque erroribus [7]facilitatem, non adeo mirandam quasi difficilem et inexplicabilem, cum de saecularibus quoque scripturis exemplum praesto sit eiusmodi facilitatis. [8]Vides hodie ex [9]Vergilio fabulam in totum[b] aliam componi, [9b]materia secundum versus [10]et versibus secundum [11]materiam concinnatis. Denique[c] [12]Hosidius [13]Geta[d] [14]Medeam tragoediam ex [15]Vergilio plenissime [16]exsuxit[e]. Meus [17]quidam propinquus ex eodem poëta inter cetera stili sui otia Pinacem [18]Cebetis explicuit. [19]Homerocentones[f] [20]etiam [21]vocari solent qui de carminibus Homeri propria opera more centonario ex multis hinc inde compositis in unum sarciunt corpus. Et utique fecundior divina litteratura ad facultatem [22]cuiusque materiae. Nec periclitor dicere ipsas quoque scripturas sic esse ex dei voluntate dispositas ut haereticis materias subministrarent, cum legam oportere haereses esse, quae sine scripturis esse non [23]possunt.

3. contemplanda *Ad.* contemplandae *reliqui.* 4. ut reprobi detegantur *om. Aφ.* 5. in *om. BCabc.* 6. excogitandam instruendam *B.* 7. facilitatem *ABCa.* felicitatem *amgbcd.* 8. Vides *Ad.* Vis *bc.* quovis *a.* quo ius *BC.* Qua vides *Io. a Wouwer.* 9. Vergilio *Cabc.* Virgilio *(AB)d.* 9b. materiam *BC.* 10. et versibus *Aβ.* versibus *reliqui.* 11. materiam *Ad.* materias *reliqui.* 12. Hosidius *d.* Vosidius *A.* Osidius *ab.* Ovidius *BCc.* Ofiidius *Vaticanus.* 13. citra *BC.* 14. mediam *AB.* 15. Vergilius *Cabc.* Virgilius *(AB)d.* 16. exsuxit *Ad.* expressit *reliqui.* 17. quidem *Ad.* 18. caebytis *A.* 19. Homerocentones *Ad.* Homeri centonas *Ca.* Homerocentone *B.* Homerocentonas *bc.* 20. sententiam *BC.* 21. vocari *ABd.* vocare *reliqui.* 22. cuiuscunque *BCabc.* 23. possunt *Ad.* possent *reliqui.*

spiritalibus nequitiae] *Ingenia* sunt machinae, artificia. Cf. adnott. ad De Corona cap. 8.

b. in totum] Cf. adnott. ad De Corona cap. 11. De re interpres adest Isidorus, qui exscripsit Septimium, Origg. I, 38 „Centones apud Grammaticos vocari solent qui de carminibus Homeri vel Virgilii ad propria opera more centonario ex multis hinc inde compositis in unum faciunt corpus ad facultatem cuiusque materiae."

c. Denique] Id est adeo, quo significatu usitatissima haec est Tertulliano particula.

d. Hosidius Geta] Fertur senatusconsultum sub Claudio Caes. factum Cn. Hosidio Geta, L. Vagellio Coss., erutum Neapoli a. Christi MDCIII., adversus eos qui negotiandi causa emissent quod aedificium, ut diruendo plus adquirerent quam quanti emissent, et cruentissimo genere negotiationis inimicissimam patriae faciem inducerent ruinis domuum villarumque. (Rigalt.) V. Reines. Inscriptt. Synt. p. 475. Hosidium aliquem Getam commemorat Dio Cass. XLVII, 1. et Appian. B. C. IV, 41. Illum, ad quem pertinet Senatusconsultum ab Rigaltio laudatum, commemorat idem scriptor lib. LX, cap. 9 et 20.

e. Medeam tragoediam ex Vergilio plenissime exsuxit.] Ea tragoedia extat penes Cl. Salmasium, unde aliquot versus a P. Scriverio in Collectaneis Vett. Tragicorum. (Rigalt.) Habes hanc Medeam in Anthologia Burmanni I. p. 178., ap. Meyerum Ep. 235., ap. Bothium Poët. Latt. Scen. p. 289 sqq.

f. Homerocentones] Huiusce artis centonariae vetus exemplum extat apud Irenaeum lib. I, adv. Haeres. [cap. 20.]. (Rigalt.) Cf. Hieronym. Epist. 103. ad Paulin. Fabric. Bibl. Gr. I, p. 551 sqq. ed. Harl.

Cap. XL. [1]Sequetur a quo intellectus [2]interpretetur[a] eorum quae ad haereses faciant? A diabolo scilicet, cuius [3]sunt [4]partes intervertendi veritatem, qui ipsas quoque res sacramentorum divinorum [5]idolorum mysteriis aemulatur. Tingit et ipse quosdam[b], utique credentes et fideles suos; [6]expositionem delictorum[c] de lavacro repromittit: et si adhuc [7]memini, Mithra signat illic[d] in frontibus milites suos; celebrat et [8]panis oblationem, [9]et imaginem resurrectionis inducit, et sub gladio redimit coronam[e]. Quid, quod et summum pontificem [10]in unius nuptiis statuit[f]? habet et virgines, habet et continentes. Ceterum si Numae [11]Pompilii superstitiones revolvamus, [12]si [13]sacerdotalia officia [14]et insignia et privilegia, si [15]sacrificalia ministeria et instrumenta et vasa ipsorum sacrificiorum ac piaculorum et votorum curiositates consideremus, nonne manifeste diabolus morositatem[g] illam [16]Iudaicae legis imitatus est? Qui ergo ipsas res, de quibus sacramenta Christi administrantur, tam aemulanter adfectavit exprimere in negotiis idololatriae, utique et idem et eodem ingenio [17]gestiit et potuit instrumenta quoque divinarum rerum et sanctorum Christianorum[h]; sensum de sensibus, verba de verbis, parabolas de parabolis, [18]profanae et aemulae fidei [19]attemperare. Et ideo neque a diabolo immissa esse spiritalia nequitiae, ex quibus etiam haereses veniunt, dubitare quis [20]debet, neque ab idololatria distare haereses, cum et auctoris et operis eiusdem sint

Cap. XL. 1. Sequetur *Ad.* Sed quaeritur *reliqui.* 2. intervertatur *Latinius.* 3. sunt *om. Aφ.* 4. pares *BC.* 5. in idolorum *BCabc.* 6. expositionem *Ad.* expiationem *reliqui.* 7. memini, Mithra *Ad.* meminit Mithrae *BC.* initiat Mithrae *abc.* 8. panes et oblationem *A.* 9. et imaginem *om. A.* 10. in (in *om. Ad.*) unius nuptiis *ABabcd. Hirsaugiensis liber.* nuptiis *C. Paterniacensis liber.* unis nuptiis *Hildebrandus.* 11. popilii *Aφ.* 12. si *om. A.* 13. sacerdotia *A.* 14. et *om. BCabcd.* 15. sacrificalia *bcd.* sacrificantia *BCa.* sac..... *A.* sacrificantium *Fulv. Ursinus ap. Rigaltium, qui probat. Post vocabulum* ministeria *quae sequuntur usque ad verba* Sed nunc quidem generaliter *cap.* 45. *in A. omissa sunt.* 16. Iudaicae legis *amgbcd.* Iudaeae *BCa.* 17. gestit *d.* 18. profanae et aemulae *BCamgbcd.* prophane et aemule *a.* 19. attemperare *amgbcd.* attentare *BCa.* 20. debet *bcd.* debeat *(B)Ca.*

Cap. XL. a. interpretetur] Id est aperietur, passive, ut De Bapt. cap. 19 „Nec incongruenter ad figuram *interpretabitur.*" Ad Natt. I, 3 „Christianum vero nomen, quantum significatio est, de unctione *interpretatur.*"

b. Tingit et ipse quosdam] Cf. adnott. ad De Bapt. cap. 5. De Corona cap. ult.

c. expositionem delictorum] Id est depositionem delictorum. V. quae adnotavi ad De Orat. cap. 15.

d. illic] Illic, in castris tenebrarum scilicet, seu Satanae. (Rigalt.)

e. et sub gladio redimit coronam.] Martyrii mimo. (Rigalt.) Cf. De Corona cap. ult.

f. summum pontificem in unius nuptiis statuit?] V. Ad Uxor. I, 7., et quae ibi adnotavi.

g. morositatem] Cf. adnott. ad De Virg. Veland. cap. 12. Morositatem dicit morum et rituum Iudaicorum scrupulositatem.

h. sanctorum Christianorum] Horum sensus ex iis quae in cap. 44. sequuntur hauriendus est. Apostolorum autem Acta et Epistolas vocat instrumenta sanctorum Christianorum. (Albasp.)

cuius et idololatria. Deum aut fingunt alium adversus creatorem, aut si unicum creatorem confitentur, aliter eum disserunt quam in vero est. [21]Itaque omne mendacium [22]quod de deo dicunt [23]quodammodo [24]genus est [25]idololatriae.

Cap. XLI. Non omittam ipsius etiam conversationis haereticae descriptionem, quam futilis, quam terrena, quam humana sit, sine gravitate, sine auctoritate, sine disciplina, [1]ut fidei suae congruens. Inprimis quis catechumenus, quis fidelis, incertum est; pariter adeunt, pariter audiunt, pariter orant, etiam ethnici, si supervenerint; sanctum canibus[a] et porcis margaritas, licet non veras, iactabunt. Simplicitatem volunt esse [2]prostrationem disciplinae, cuius penes nos curam lenocinium vocant. Pacem quoque passim cum omnibus miscent. Nihil enim [3]interest illis, licet diversa tractantibus, dum ad unius veritatis expugnationem conspirent. Omnes [4]tument, omnes scientiam pollicentur. Ante sunt perfecti catechumeni quam [5]edocti. Ipsae mulieres haereticae, quam procaces! quae audeant docere, contendere[b], exorcismos agere, curationes repromittere, [6]forsitan et tingere[c]. Ordinationes eorum temerariae, leves, inconstantes[d]. [7]Nunc neophytos conlocant, nunc [8]saeculo obstrictos[e], nunc apostatas nostros, ut gloria eos obligent, quia veritate non possunt. Nusquam facilius proficitur quam in castris rebellium, ubi ipsum esse illic promereri est. Itaque alius [9]hodie episcopus, cras alius; hodie diaconus qui cras lector, hodie presbyter qui cras laicus. Nam et [10]laicis sacerdotalia munera iniungunt.

21. Itaque *amgbcd.* Ita *BCa.* 22. quod de deo (eo *amgb.*) dicunt *amgbcd. Pamelii libri.* de deo vel natio *BC.* de deo variatio *a.* 23. quodammodo *om. amgb.* 24. genus *amgbcd.* sexus *BCa.* 25. idolatriae *B., pro more.*

Cap. XLI. 1. aut *BC.* 2. post rationem *BCa.* 3. interest *abcd.* verum est *B.* verum inest *Cmg.* in verum est *C.* 4. tument, omnes *om. BC.* 5. edocti *BCad. Vaticanus.* educati *amgbc.* 6. forsitan *abcd.* fortasse an *BC.* 7. Nunc *BCmgabcd.* Tunc *C.* 8. sacculo *amg.* 9. hodie presbyter qui cras laicus, episcopus cras, alius hodie diaconus qui cras lector, hodie presbyter qui cras laicus *B.* 10. laicis *abcd.* laici *BC.*

Cap. XLI. a. sanctum canibus] Nec ista quidem a nobis negligenter transibuntur, quibus eucharistiam existimamus intelligi, de qua libro De Spectac. cap. 25 loquitur „ex ore quo Amen in sanctum protuleris.“ (Rigalt.)

b. contendere] Id est disputare.

c. et tingere.] Cf. De Bapt. cap. 1. De Veland. Virg. cap. 9.

d. inconstantes.] Omnes ecclesiastici, cuiuscunque tandem essent ordinis, certis locis erant addicti, neque fiebant episcopi aut sacerdotes honoris aut vivendi gratia, sed pro loci aut populi necessitate et usu ordinabantur; quibus uti non licebat alio convolare et sedes mutare, ita neque ab officio ex eo loco ubi ordinati et addicti erant, sine causa amoveri poterant; sed apud haereticos pro arbitrio sedes mutabantur, et, ut dicit, „alius hodie episcopus, cras alius.“ (Rigalt.)

e. saeculo obstrictos] Eos intelligit qui praefectura aliqua inter gentiles fungebantur. Plerique enim Christianorum dignitatem aliquam aut militiae gradum

Cap. XLII. De verbi autem administratione[a] [1]quid dicam, cum hoc sit negotium illis, non [2]ethnicos convertendi, sed nostros evertendi? Hanc magis gloriam captant, si stantibus ruinam, non si iacentibus elevationem operentur. Quoniam et ipsum opus eorum non de suo proprio aedificio venit, sed de veritatis destructione, nostra suffodiunt, ut sua aedificent. Adime illis [3]legem Moysi[b] et prophetas et creatorem deum, accusationem [4]eloqui non habent[c]. Ita fit, ut ruinas facilius operentur stantium aedificiorum quam [5]exstructiones iacentium ruinarum. Ad haec solummodò opera humiles et blandi et summissi agunt. Ceterum nec suis praesidibus reverentiam noverunt. Et hoc est, quod schismata apud haereticos fere non sunt, quia cum sint, non parent[d]. [6]Schisma est enim unitas [7]ipsa[e]. Mentior, si non etiam a regulis suis variant inter se, dum unusquisque proinde suo arbitrio modulatur [8]quae accepit, quemadmodum de [9]suo arbitrio [10]ea composuit ille qui tradidit. Agnoscit naturam suam et originis suae [11]morem profectus [12]rei. Idem licuit Valentinianis quod Valentino, idem Marcionitis quod Marcioni, de arbitrio [13]suo fidem innovare. Denique penitus inspectae haereses omnes in multis cum auctoribus suis dissentientes deprehenduntur.

Cap. XLII. 1. quid tam *C.* quidam *B.* 2. ethnicis convertendis, sed nostris evertendis *liber Clementis.* 3. in lege *b.* 4. et loqui *BCa.* 3. extructionis *bc.* 6. Schisma est enim *b.* Schisma est *d., Fulv. Ursinus.* schismata. Est enim *BCac.* 7. ipsis *d., Fulv. Ursinus.* 8. quem *B.* quod *libri Pamelii.* 9. suo *om. BC.* 10. ea *om. B.* 11. more *C.* in ore *B.* 12. re *amg.* 13. suo *om. B.*

adepti eorum honorum munia nihilominus obibant, quos ecclesiae honoribus ordinare aequum non videbatur. (Rigalt.)

Cap. XLII. a. De verbi autem administratione] De ea quae in ecclesiis fiebat non existimarim eum loqui, cum ab ea gentiles arcerentur, verum de ea quae domi aut alibi familiariter habebatur. Nihil enim Christianis maiori erat curae quam gentibus Christi praecepta sensim obtrudere, ut eos ad fidem traducerent. (Rigalt.)

b. Moysi] De hac genitivi forma cf. Eckstein. ad Vossii Aristarch. tom. II, p. 597.

c. accusationem eloqui non habent.] Notat Cerdonem et Marcionem et Apellem ausos etiam ista Christianae religionis fundamenta convellere. Nam in Catalogo Haereticorum, ubi de Cerdone „Hic prophetias, inquit, et Legem repudiat, deo creatori renuntiat.“ Cerdonis autem discipulus fuit Marcio, Marcionis Apelles. Ait igitur haereticorum ingenia sic instituta esse, ut diruant, non ut aedificent. Adime illis legem Mosis et prophetas et creatorem deum, nullo iure causam tibi propterea dicent, non erit quod possint conqueri. Etenim iam pridem haec ad se minime pertinere testati sunt. (Rigalt.) De structura verbi *habere* cum infinito cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 12.

d. non parent.] Non quod vere non sint dissensiones, sed quia, dum omnes pro libidine faciunt quod cuique placitum, non apparent, et ideo unitas videtur ipsa quae est multiplicitas sententiarum.

e. ipsa.] Rigaltius ex coniectura Fulvii Ursini reposuit *ipsis,* ut dicat scriptor „Sunt quidem apud haereticos schismata, sed ea minus advertimus ob communem et concordissimam ipsis nobiscum discordiam.“

Plerique nec ecclesias habent; sine matre, sine [14]sede, [15]orbi fide, [16]extorres, [17]sua in vilitate[f] vagantur.

Notata sunt etiam commercia haereticorum cum magis quam pluribus, cum circulatoribus, cum astrologis, cum philosophis, curiositati scilicet deditis. Quaerite et invenietis, [1]ubique memineruntAdeo et de genere conversationis qualitas fidei aestimari potest. [2]Doctrinae index disciplina est. Negant deum timendum. Itaque libera sunt illis omnia et soluta. Ubi autem deus non timetur, nisi ubi non est? Ubi deus non est, nec veritas ulla est. [3]Ubi veritas nulla est, merito et talis disciplina est. At ubi deus, ibi metus in deum, qui est initium sapientiae. Ubi metus in deum, ibi gravitas, [4]honesta et diligentia adtonita[a] et cura sollicita et [5]adlectio explorata[b] et communicatio deliberata[c] et [6]promotio emerita[d] et subiectio religiosa[e] et [7]apparitio devota[f] et [8]processio [9]modesta[g] et ecclesia unita et dei omnia. Cap. XLIII.

14. sede *amgbcd.* deo *BCa.* 15. orbi *d., Fulv. Ursinus.* orba *BCabc.* 16. exteriores *BC.* 17. sua in vilitate vagantur *ego.* quasi sibilat evagatur *B.* quasi sibilatae vagantur *Ca.* sibi late vagantur *b.* quasi sibi late vagantur *c. Vaticanus.* sine lare vagantur *d., Fulv. Ursinus, Theod. Canterus.* quasi abii *Ios. Scaliger.*

Cap. XLIII. 1. ut ubique *malim ego.* 2. doctrinae index disciplina est *cd. Vaticanus.* doctrina index disciplinae est *ab.* doctrinae inde disciplina est *BC.* 3. Ubi veritas nulla est *om. BC.* 4. honestas *BC.* 5. adiectio *BC.* 6. promotio *(B)amgbcd.* promissio *Ca.* 7. apparatio *amg.* 8. processio *amgbcd.* pressio *BCa.* 9. moderata *b.*

f. sua in vilitate] Ita emendavi verba corrupta.

Cap. XLIII. a. adtonita] De significatione huius vocabuli dictum est ad De Idololatria cap. 24. Rigaltius recte explicat diligentiam adtonitam, quae semper est in metu ne quid peccet.

b. adlectio explorata] Adlegendorum scilicet in ordinem ecclesiasticum. Hos enim ante ordinationem praedicari mos erat. Praedicatio autem fiebat nominibus eorum propositis, admonito populo, ut si quis adversus eos quid haberet criminis, probaret manifestis rebus. Quod ut fieret in provinciarum rectoribus ordinandis exemplo Christianorum suasisse narrat Alexandrum Severum Lampridius [p. 130. B. ed. Salm.]. Talis igitur apud ecclesiam fuit adlectio explorata, ut contrario apud haereticos ordinationes temerariae notantur supra. (Rigalt.)

c. communicatio deliberata] Communicationem intelligit quam ipse in Apologetico cap. 39. describit; nempe orationis et conventus et omnis sancti commercii. Ad eam vero non admittebantur nisi deliberatione prius habita probatissimi. (Rigalt.)

d. promotio emerita] Ipse sui interpres eodem Apologetico cap. 39 „Praesident probati quique seniores, honorem istum non pretio, sed testimonio adepti.“ (Rigalt.)

e. subiectio religiosa] Propter ecclesiae honorem, inquit libro De Baptismo cap. 17., quo salvo salva pax est. Subiectus dicitur qui morem alteri gerit, ut filius patri. Sic in Apolog. cap. 2 „filium iam *subiectum* pater retro patiens abdicavit.“ (Rigalt.)

f. apparitio devota] Apparent episcopis, presbyteris diaconi, apparent magistratibus scribae, praecones, accensi. Glossae Philoxeni: „Apparitores, *Ἐκβιβασταί. Εἰσὶν δὲ ὑπηρέται τοῖς ἄρχουσι προσιδρεύοντες.*“ „Apparitio, *Ἐκβιβασμός.*“ Eo sensu dixit Septimius noster libro De Spectaculis cap. 17. aures et oculos apparere spiritu. (Rigalt.)

g. processio modesta] Procedebant in publicum Christiani modesto habitu vultuque. Sic lib. De Cultu Fem. cap. 11 „Vobis autem nulla *procedendi* causa non tetrica.“ (Rigalt.)

Cap. XLIV. Proinde haec [1]pressioris[a] apud nos testimonia disciplinae ad probationem veritatis accedunt, a qua [2]divertere nemini expedit qui meminerit futuri iudicii, quo omnes nos necesse est apud Christi tribunal adstare, reddentes rationem inprimis ipsius fidei. Quid ergo dicent qui illam stupraverint adulterio haeretico, virginem traditam a Christo? [3]Credo, allegabunt nihil unquam sibi ab illo vel ab apostolis eius de [4]scaevis[b] et perversis doctrinis futuris pronuntiatum et de cavendis [5]abominandisque praeceptum. [6]Agnoscent suam potius culpam [7]et suorum, qui [8]nos non ante praestruxerunt[c]. Adicient praeterea multa de auctoritate cuiusque [9]doctoris haeretici; illos [10]maxime doctrinae suae [11]fidem confirmasse, mortuos suscitasse, debiles reformasse, futura significasse, uti merito apostoli crederentur. [12]Quasi nec hoc scriptum sit, venturos multos qui etiam virtutes[d] maximas [13]ederent ad fallaciam muniendam corruptae praedicationis. Itaque veniam [14]merebuntur. [15]Si vero memores dominicarum et apostolicarum [16]scripturarum et denuntiationum in fide [16b]integra steterint, credo, de venia periclitabuntur, respondente [17]domino: Praenuntiaveram plane futuros fallaciae magistros in meo nomine et prophetarum et apostolorum etiam, et discentibus meis eadem ad vos praedicare mandaveram; [18]scilicet[e] cum vos non crederetis. Semel evangelium et eiusdem regulae doctrinam apostolis meis delegaveram; libuit mihi postea aliqua inde mutare.

Cap. XLIV. 1. pressioris *d., Fulv. Ursinus.* pressiora *Ca.* praessio *B. Omittunt bc.* 2. devertere *Bc.* 3. Credo allegabunt *BCmgabcd.* Allegabunt *C.* 4. scaevis *Fr. Iunius.* saevis *BCabc.* seris *d., Fulv. Ursinus.* 5. abominandisque *bcd.* et de abominandis quid *Ca.* et de abhominandis quod *B.* 6. Agnoscunt *BCa. Vaticanus.* 7. et suorum *Bb.* quam suorum *Cac.* quam illorum *d., Fulv. Ursinus.* 8. nos non ante *abc.* nos ante *BC.* nos tanto ante *d., Fulv. Ursinus.* 9. de doctoribus hereticis ignis illos *B.* 10. maxima *Ca.* 11. fidem *om. BCa.* 12. quia si nec *C.* 13. ediderunt *BC.* 14. merebunt *B.* 15. Qui *d., Fulv. Ursinus.* 16. scripturarum et *om. BCd., Fulv. Ursinus.* 16b. integri *d., Fulv. Ursinus.* 17. domino *cd. liber Clementis.* deo *BCab.* 18. scilicet cum vos non crederetis. Semel *ego.* sed cum (cum *om. B.*) vos non crederetis. Semel *BCab., Fr. Iunius.* semel *cd.*

Cap. XLIV. a. pressioris] Hoc est quod in Apologetico dixit „disciplinam praeceptorum inculcationibus densamus," cap. 39. Hinc etiam illa quae saepe occurrunt „disciplina timenda," „disciplina custodita," „disciplinae terror," „disciplinae tenor." Sic contra „disciplina mollissima, laxissima." (Rigalt.)

b. scaevis] Haec in proximo erat emendatio. Rigaltius edidit *seris* ex coniectura Fulvii Ursini, sic interpretatus: Seras doctrinas dicit Antichristi, cuius tempora excipiet consummatio saeculi. Tria tempora in Tertulliani scriptis cunctas hominum aetates dividunt, naturae, legis et evangelii. Itaque ultimum est evangelii tempus subrepente Antichristo et saeculi fine.

c. praestruxerunt.] Agnoscent culpam suam Christus et apostoli, quod non praemonuerint ecclesiam de futuris haeresibus. (Ludov. de la Cerda.)

d. virtutes] Cf. supra ad cap. 30.

e. scilicet] Ita correxi pro *sed*, et reposui legitimum verborum ordinem a Pamelio et Rigaltio violatum. Saepissime enim illae particulae in vetustis libris confusae reperiuntur. Cf. quae adnotavi ad De Corona cap. 6.

Resurrectionem promiseram, etiam carnis; sed recogitavi, ne implere non possem. Natum me ostenderam ex virgine, sed postea turpe mihi visum est. Patrem dixeram qui solem et pluvias facit; sed alius me pater [19]melior adoptavit. Prohibueram vos aurem accommodare haereticis; sed erravi. [20]Talia capit opinari[f] eos qui exorbitant[g] et fidei veritatis periculum non cavent. [21]Sed nunc quidem generaliter actum est[h] [22]nobis adversus haereses omnes certis et [23]iustis et necessariis praescriptionibus[i] repellendas a conlatione scripturarum. De reliquo, si dei gratia adnuerit, etiam specialiter quibusdam [24]respondebimus[k]. Haec in fide veritatis [25]cum otio *per*legentibus pax et gratia dei nostri Iesu Christi [26]in aeternum.

19. melior *bcd.* melius *BCa.* 20. Talia *amgbcd.* Alia *BCa.* 21. Sed nunc *cett. Inde ab his verbis pergit liber Agobardi, qui cap.* 40. *desierat in vocabulo* ministeria. 22. nobis *ABCab.* a nobis *cd. Vaticanus.* 23. iniustis *A.* 24. Hoc vocabulo finiunt *BC. Codex Leidensis subscriptum habet* Quinti Septimi Florentis Tertulliani DE PRAESCRIPTIONE HERETICORVM liber finit. Eiusdem ADVERSVS HERMOGENEM liber incipit. *Editio princeps subscriptum habet:* QVINTI SEPTIMII FLORENTIS TERTVLLIANI DE PRAESCRIPTIONIBVS ADVERSVS HAERESES OMNEIS FINIS. *In abc. liber spurius qui vulgo inscribitur* ADVERSVS HAERESES *vel* HAERETICOS OMNES *ita adiunctus est ut statim continuetur:* Quorum haereticorum *cett. Quem librum relegavi ad calcem meae editionis.* 25. cum otio perlegentibus *ego.* cum ocy.... legentibus *Aφ.* ci..... legentibus *Aβd.* 26. in aeternum. CONTRA HERETICOS EXPLICIT. INCIPIT SCORPIACE. LEGE FELICITER. *subscriptio est in A.*

f. capit opinari] Cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 1. et ad Apolog. cap. 17.

g. exorbitant] Cf. adnott. ad Apolog. cap. 20.

h. generaliter actum est] Ipse libro De Carne Christi cap. 3 „Sed plenius huiusmodi praescriptionibus adversus omnes haereses alibi iam usi sumus.“ (Rigalt.)

i. necessariis praescriptionibus] Necessarias praescriptiones dicit, quia secundum eas necesse est iudici quoscunque agere volentes repellere. (Rigalt.)

k. etiam specialiter quibusdam respondebimus] Hoc vero praestitit libris Adversus Marcionem, Adversus Valentinianos, Adversus Praxeam cett. Minime autem eo opusculo quod vulgo hic sequitur. Nam eo tantum indicantur haereses, non confutantur. (Rigalt.)

ADVERSUS MARCIONEM

LIBRI QUINQUE.

In scripturae discrepantia Tertulliani verbis subiecta

A significat codicem scriptum Vindobonensem. Is cum continet tres tantum priores operis libros, siglum *A* ultra non comparebit.

B - - scriptum Leidensem.

C - editionem principem, Beati Rhenani, quae prodiit Basileae a. MDXXI.

a - - Io. Gangneii, quae prodiit Parisiis a. MDXLV.

b - - Sigism. Gelenii, quae prodiit Basileae a. MDL.

c - - Iac. Pamelii, quae prodiit Antverp. a. MDLXXIX.

d - - Nicol. Rigaltii, quae prodiit Parisiis a. MDCXXXIV.

ADVERSUS MARCIONEM

LIBER PRIMUS.

Si quid retro gestum est nobis adversus Marcionem[a], iam hinc viderit. Novam rem aggredimur ex vetere. Primum opusculum quasi properatum[b] [1]pleniore postea compositione rescideram. Hanc quoque nondum exemplariis suffectam[c] fraude tunc fratris, dehinc apostatae, amisi, qui forte descripserat quaedam mendosissime et exhibuit frequentiae. Emendationis necessitas facta est. [2]Innovationis eius occasio aliquid adicere persuasit. Ita stilus iste nunc de secundo tertius et de tertio iam hinc primus hunc opusculi sui exitum necessario praefatur, ne [3]quem varietas eius in disperso reperta confundat. Pontus, [4]qui dicitur Euxinus[d], [5]natura negatur, nomine illuditur. Ceterum hospitalem Pontum [6]nec de situ aesti- Cap. I.

Cap. I. 1. pleniorem *B.* 2. innovatio *AB.* 3. quem *ABd. Vaticani duo apud Pamelium.* quemquam *Cabc.* 4. qui dicitur *d.* qui igitur *ABC.* igitur qui *abc.* qui a Graecis *Pithoeus.* 5. natura negatur *abcd. liber Gorziensis.* negatur *ABC. Vaticani.* 6. ne *Ios. Scaliger.*

Cap. I. a. adversus Marcionem] Disertissime abdicat quicquid adversus Marcionem ante hosce libros composuerat. Id vero fuisse versuum aliquid minime esse putandum ostendimus praefatione ad poëmata quae vulgo Tertulliani nomine adversus Marcionem inscripta pro Septimianis obtrudi solent. (Rigalt.)

b. properatum] Praepropere editum. (Fr. Iunius.)

c. suffectam] Sufficienter exscriptam. (Fr. Iunius.) Rigaltius citat Hieronymi verba ex praefat. Comment. in Abdiam p. 1455. tom. III. Op. ed. Bened.: „Dicit et Tullius tuus adulescentulo sibi inchoata quaedam et rudia excidisse. Sic hoc ille tam de libris ad Herennium quam de Rhetoricis, quos ego vel perfectissimos puto, ad comparationem senilis peritiae dicere potuit, quanto magis ego libere profiteor et illud fuisse puerilis ingenii et hoc maturae senectutis? In libris quoque contra Marcionem Septimius Tertullianus hoc idem passus est, et Origenes in Cantico Canticorum“ cett.

d. Pontus qui dicitur Euxinus] Cf. interprr. ad Ovid. Trist. IV, 4, 55. et III, 13, 27. Ios. Scaliger Tertulliani verba sic putabat emendanda et distinguenda „*Pontum* igitur, qui natura negatur, nomine illuditur (ceterum hospitalem Pontum *ne* de situ aestimes, ita ab humanioribus fretis nostris quasi quodam b. s. pudore secessit) gentes ferocissimae inhabitant“ cett.

mes; ita ab humanioribus fretis nostris quasi quodam barbariae suae pudore secessit. Gentes ferocissimae inhabitant; si tamen habitatur in plaustro. Sedes incerta, vita [7]cruda, libido promiscua et plurimum nuda, etiam cum abscondunt[e], suspensis de iugo pharetris [8]indicibus, [9]ne temere qui intercedat[f]. Ita nec armis suis erubescunt[g]. Parentum cadavera cum pecudibus caesa convivio convorant. Qui non ita decesserint, ut [10]escatiles fuerint, maledicta mors est. Nec feminae sexu mitigantur secundum pudorem; ubera excludunt, pensum securibus faciunt[h], malunt militare quam nubere. Duritia de caelo quoque. Dies nunquam patens, sol nunquam [11]libens[i], [12]unus aër nebula, totus annus hibernum, omne quod flaverit aquilo est. Liquores ignibus redeunt[k], amnes glacie negantur, montes pruina exaggerantur. Omnia torpent, omnia rigent; nihil illic nisi feritas calet, illa scilicet quae fabulas scenis dedit de sacrificiis Taurorum et amoribus Colchorum et crucibus Caucasorum. Sed nihil tam barbarum ac triste apud Pontum quam quod illic Marcion natus est, Scytha tetrior, Hamaxobio instabilior, [13]Massageta inhumanior, [14]Amazona[l] audacior, nubilo obscurior, hieme frigidior, gelu fragilior, [15]Istro fallacior, Caucaso abruptior. Quidni? penes quem verus Prometheus deus omnipotens blasphemiis [16]lancinatur[m]. Iam et bestiis illius [17]barbariae importunior Marcion. Quis enim tam castrator carnis castor[n] quam qui nuptias abstulit? Quis

7. crudelitudo promiscua *AB*. 8. ut indicibus *ABC*. 9. ne temere qui (quis *ab*.) intercedat *abcd*. notentur ne qui (quis *C*.) intercedat *ABC*. 10. extatiles *AB*. 11. libens *ABCab*. *codex Pithoei*. liber *c*., *Latinius*. liquens *Io. a Wouwer* lucens *Leopoldus*. 12. una est aer nebula *Meursius Auct. Philol. cap*. 26., *p*. 750. *tom. V. Opp*. 13. maxageta *AB*. 14. Amazona *liber Pithoei*. *Probavit Rigaltius*. Amazonia *Cabc*. Amazone *d*. amazonior *AB*. 15. Histro *Cab*. hystro *AB*. 16. laciniatur *ABC*. 17. barbariei *C*. barbarici *AB*.

e. abscondunt] Libidinem.

f. intercedat.] Importunus appropinquet et interpellet.

g. Ita nec armis suis erubescunt.] Haec enim turpis et propatulae Veneris suae signa prostituunt. (Rigalt.) De matrimoniorum communione apud Massagetas deque more eorum senum cadavera devorandi cf. Strabo lib. XI, p. 513.

h. pensum securibus faciunt] Id est caedes colunt pro lana et colo. (Fr. Iunius.)

i. sol nunquam libens] Sic habet vetus exemplar. Dicas hanc regionem a sole haud libenter aspici, tam male illic lucet. (Rigalt.)

k. Liquores ignibus redeunt] In Pontica illa feritate, inquit, omne quod flaverit aquilo est. Itaque liquores omnes gelu concrescunt, nec nisi suppositis ignibus redeunt, hoc est resolvuntur in liquores. (Rigalt.)

l. Amazona] Hygin. c. 241. p. 350. Stav. „Antiopam *Amazonam*.“ Pariter in Apologetico Tertulliani cap. 7. pars librorum scriptorum et editorum tuetur formam *Sirenarum* pro *Sirenum*. Et Glossae Antiquae editae ab Ang. Maio in Auctt. Class. tom. VII, p. 579: „*Sirena*, umbra in mari, hoc est lamia.“ „*Sirenae*, bestiae electissimae maris.“ „*Sirenarum* cantus, hoc iuxta physicos, qui dicunt *Sirenas* esse mortiferas in mari clamitantes“ cett.

m. lancinatur.] Cf. adnott. ad Ad Natt. II, 7.

n. castrator carnis castor] Plin. Hist. Nat. VIII, 30. XXXII, 3.

tam comesor mus Ponticus[o] quam qui evangelia corrosit? [18]Nae tu, Euxine, probabiliorem feram philosophis edidisti quam Christianis. Nam [19]ille canicula Diogenes hominem invenire cupiebat lucernam meridie circumferens, Marcion [20]deum quem invenerat extincto lumine fidei suae amisit. Non negabunt discipuli eius primam [21]illius fidem nobiscum fuisse, ipsius litteris testibus, ut hinc iam destinari possit haereticus qui deserto quod prius fuerat id postea sibi elegerit quod retro non erat. In tantum enim haeresis deputabitur quod postea inducitur, in quantum veritas habebitur quod retro et a primordio traditum est. Sed alius libellus[p] hunc gradum sustinebit[q] adversus haereticos, etiam sine retractatu doctrinarum revincendos, quod hoc sint de praescriptione novitatis. Nunc quatenus admittenda [22]congressio est, interdum ne compendium praescriptionis ubique advocatum diffidentiae deputetur, regulam [23]adversarii prius praetexam, ne cui lateat in qua principalis quaestio dimicatura est.

Duos [1]Ponticus deos affert, tanquam duas Symplegadas naufragii Cap. II.
sui, quem negare non potuit, [2]id est creatorem nostrum, et quem probare non poterit, id est suum; passus infelix huius praesumptionis [3]instinctum[a] de simplici capitulo dominicae [4]pronuntiationis in homines non in deos disponentis exempla illa bonae et malae arboris, quod neque bona malos neque mala bonos proferat fructus, Luc. VI, 43 sq.
id est neque mens vel fides bona malas edat operas neque mala bonas. Languens enim (quod et nunc multi, et maxime haeretici), circa mali quaestionem, unde malum, et [5]obtunsis sensibus ipsa enormitate curiositatis inveniens creatorem [6]pronuntiantem, Ego Ies. XLV, 7.
sum qui [7]condo mala, quanto[b] ipsum praesumpserat mali auctorem et ex aliis argumentis, quae ita persuadent perverso cuique, tanto

18. Ne *C.* 19. illa *d., Fulv. Ursinus.* 20. domini quem *AB.* 21. illius *d., Fulv. Ursinus.* illi *c., Rhenanus.* illis *reliqui.* 22. est congressio est *AB.* 23. prius adversarii praetextam *AB.*

Cap. II. 1. Ponticos *C.* 2. id est creatorem nostrum *AB.* creatorem id est nostrum *Latinius.* id est creatorem id est nostrum *reliqui.* 3. instructum ac (sic *A.*) de *AB.* 4. praenuntiationis *B. Vaticanus uterque.* 5. obtunsis *ABCabc. Vaticanorum unus.* obtusis *d. Vaticanorum alter.* 6. praenunciantem *Cab.* 7. creo *Vaticanus uterque.* credo *AB.*

o. comesor mus Ponticus] Plin. Hist. Nat. VIII, 37. X, 73.

p. alius libellus] Liber De Praescriptione Haereticorum.

q. gradum sustinebit] Cf. adnott. ad Scorpiac. cap. 4. 8.

Cap. II. a. passus infelix huius praesumptionis instinctum] Sic De Virg. Veland. cap. 1 „Proprium iam negotium *passus* meae opinionis." et cap. 14 „*patitur* aliquid quod virginis non sit, studium placendi." Alia exempla protuli ad Apolog. cap. 21. Adde Irenaeum Adv. Haeres. II, 21 „Sicut *passus est* Basilides," i. e. Sicut accidit Basilidi.

b. quanto] Usitatissima Tertulliano ellipsis comparativi *magis.* Cf. quae adnotavi ad De Testim. An. cap. 2. De Virg. Vel. cap. 17.

in creatorem interpretatus malam arborem malos fructus [8]condentem, scilicet mala, alium deum praesumpsit esse debere in [9]partem bonae arboris bonos fructus[c]. Et ita in Christo quasi aliam inveniens dispositionem [10]solius et purae benignitatis, ut diversae a creatore, facile novam et hospitam[d] argumentatus est divinitatem in Christo suo revelatam, modicoque exinde fermento totam fidei massam haeretico [11]acore [12]desipuit[e]. Habuit et Cerdonem[f] quendam, [13]informatorem scandali huius, quo facilius duos deos caeci perspexisse se existimaverunt. Unum enim non integre viderant. Lippientibus etiam singularis lucerna numerosa est. Alterum igitur deum, quem confiteri cogebatur, de malo infamando destruxit, alterum, quem commentari [14]connitebatur, de bono [15]praestruendo construxit[g]. Has naturas quibus disposuerit articulis per ipsas responsiones nostras ostendimus.

Cap. III. Principalis itaque, [1]et exinde tota congressio de numero, an duos deos liceat induci, si [2]forte[a], poëtica et pictoria licentia, et tertia iam, haeretica. Sed veritas Christiana [3]destricte pronuntiavit, Deus si non unus est, non est, quia dignius credimus [4]non esse quodcunque [5]non ita fuerit ut esse debebit. Deum autem ut scias unum esse debere, quaere quid sit deus, et non aliter invenies. Quantum humana conditio de deo definire potest, id definio quod et omnium conscientia agnoscet, deum summum esse magnum, in aeternitate constitutum, innatum, infectum, sine initio, sine fine. Hunc enim statum aeternitati censendum, quae summum magnum deum efficiat, dum hoc est in deo ipsa, atque ita et cetera, ut sit deus summum magnum et forma et ratione et vi et potestate. Cum de isto [6]conveniat apud omnes (nemo enim negabit deum summum magnum quid esse, [7]nisi qui poterit deum [8]imum modicum quid e contrario pronuntiare, ut deum neget auferendo quod dei est), quae erit iam condicio ipsius summi magni? Nempe ut nihil illi adae-

8. credentem *B.* credentes *A.* 9. patrem *AB.* 10. Solus *C.* 11. acrore *C.* actore *AB.* 12. desipuit *Ios. Scaliger.* decepit *libri omnes.* 13. in forma scandali *AB.* 14. conitebatur *A.* 15. praestruendo *ABC. Vaticanus uterque.* praeferendo *abcd.*

Cap. III. 1. est et *Fr. Iunius.* 2. sorte *bcd.* 3. stricte *AB.* 4. non *om. AB.* 5. ita non *B.* 6. convenit *AB.* 7. nisi *om. AB.* 8. unum *AB.*

c. bonos fructus.] Scil. condentem. Durior ellipsis.

d. hospitam] Peregrinam, advenam, extraneam.

e. desipuit.] Rigaltius retinuit *decepit,* quod proprie dictum putabat, cum sit perfidia quaedam in aceti nequitia.

f. Cerdonem] Irenaeus Adv. Haeres. I, 29. Auct. libelli Adv. Omnes Haeres. cap. 6. Philaster cap. 44. Euseb. Hist. Eccl. IV, 10.

g. praestruendo construxit.] Verum deum, inquit, cum mali deum esse statueret, infamando destruxit, praeque eo, nec nisi de ipso constructum, alterum induxit.

Cap. III. a. si forte] Cf. quae adnotavi ad De Corona cap. 5.

quetur, id est ut non sit aliud summum magnum, quia, si fuerit, adaequabitur, et si adaequabitur, non erit iam summum magnum, eversa condicione et, ut ita dixerim, lege quae summo magno nihil sinit adaequari. Ergo unicum sit necesse est quod fuerit summum magnum, par non habendo, ne non sit summum magnum. Ergo non aliter erit quam per quod habet esse, [9]id est unicum omnino. Proinde deus cum summum magnum sit, recte veritas nostra pronuntiavit: Deus si non unus est, non est. Non quasi dubitemus esse deum, dicendo, Si non unus, [10]non est, sed quia quem confidimus esse, [11]id eum definiamus esse quod si non est, deus non est, [12]summum scilicet magnum. Porro[b] summum magnum unicum sit necesse est. Ergo et deus unicus erit, non aliter deus, nisi summum magnum; nec aliter summum magnum, nisi parem non habens, nec [13]aliter parem non habens, nisi unicus fuerit. Certe [14]quemcunque alium deum induxeris, non alia poteris eum forma tueri deum, quam ut et illi proprium divinitatis adscripseris, sicut aeternum, ita et summum magnum. Duo ergo summa magna quomodo consistent, cum hoc sit summum magnum, par non habere, par autem [15]non habere uni competat *et* in duobus esse nullo modo possit?

Sed argumentabitur quilibet posse et duo summa magna con- Cap. IV.
sistere, distincta atque disiuncta in suis finibus, et utique advocabit exemplum regna terrarum tanta numero et tamen summa magna in suis quibusque regionibus, et putabit [1]ubique humana divinis conferenda. Iam ergo si huic argumentationi locus dabitur, quid prohibet, non dico et tertium et quartum deum inducere, verum tot iam numero quot et gentium reges? De deo agitur, cuius hoc principaliter proprium est nullius exempli capere comparationem. Hoc natura ipsa, si non aliquis Esaias, vel ipse per Esaiam deus, contionabitur, Cui me similabitis? Divinis forsitan comparabuntur Ies. XL, 18. 25.
humana, deo [2]non ita. Aliud enim deus, aliud quae dei. Denique qui exemplo uteris regis quasi summi magni, vide ne iam non possis [3]uti. Rex enim etsi summum magnum est in suo solio usque ad deum, tamen infra deum, comparatus autem ad deum

9. id et unicum *bcd.* 10. non est deus, sed *c., ex duobus Vaticanis.* 11. id eum *d.* iidem *Ac. Valicanus uterque.* iidem *reliqui.* 12. summum *d.* et summum *reliqui.* 13. autem parem *AB.* 14. quodcunque *AB.* 15. non habere uni competat et in duobus *ego.* non habere cum uni competat, in duobus *d.* cum non habere uni competat, in duobus *Fulv. Ursinus.* non habere uni competat, in duobus *ABCabc.*

Cap. IV. 1. utique *d., Fulv. Ursinus.* 2. non ita *d., Io. a Wouwer.* nostro *B.* nostra *reliqui.* 3. uti *AB.* eo uti *reliqui.*

b. Porro] Cf. adnott. ad De Corona cap. 7.

excidet iam de summo magno, [3b] translato in deum. Hoc si ita, quomodo uteris eius rei exemplo ad dei comparationem quae, dum ad comparationem accedit, amittitur? Quid nunc, si nec inter reges plurifarium videri potest summum magnum, sed unicum et singulare, apud eum scilicet qui rex regum ob summitatem magnitudinis et subiectionem ceterorum graduum quasi culmen dominationis excipitur? Sed etiam alterius formae reges, qui singulares in unione imperii praesunt, [4]si minutalibus, ut ita dixerim, [5]regnis undique conferantur in examinationem, qua constet quis eorum praecellat in substantiis et viribus regni, in unum necesse est [6]summitas magnitudinis eliquetur[a], omnibus gradatim per comparationis exitum de magnitudinis summa expressis et exclusis. Adeo etsi in disperso multifarium videtur summum magnum, suis viribus et sua natura et suo statu unicum est. Proinde cum duo dii conferuntur, ut duo reges [7]et duo summa magna, in alterum concedat necesse est unio summi magni ex sententia comparationis, [8]quia summum [9]ex victoria sua constat, superato aemulo alio magno, non tamen summo, atque ex defectione aemuli solitudinem quandam de singularitate praestantiae suae possidens unicum est. Ineluctabilis iste complexus in hoc sententiam constringit, aut negandum deum esse summum magnum, quod nemo patietur sapiens, aut nulli alii communicandum.

Cap. V. Aut quae ratio duo summa magna composuit? Primo enim exigam, cur non plura, si duo, quando locupletiorem oporteret credi substantiam divinitatis, si competeret ei numerus. Honestior et liberalior Valentinus, qui simul ausus est duos concipere, [1]Bython et [2]Sigen, cum usque ad xxx Aeonum fetus[a], tanquam [3]Aeneiae scrofae[b], examen divinitatis effudit. Quaecunque ratio plura summa magna non patitur admitti, eadem nec duo, ut ipsa plura post unum. [4]Post unum enim numerus. Quae potuit duo admittere, eadem potuit et [5]plura. Post duo enim multitudo, unione iam excessa. Denique apud nos vis rationis istius ipso termino plures deos credi non sinit, [6]quod nec duos illa regula unum deum sistens,

3b. translato *ego.* translatio *libri omnes.* 4. si *Babcd. Gorziensis liber.* si in *C.* sed in *A.* 5. regni *Meursius.* 6. summitates *AB.* 7. ut duo *B.* 8. qua *d.* 9. ex *om. d.*

Cap. V. 1. Bythum *ABabc.* Bythiun *C.* 2. Sygeneum (Sigeneum *C.*) usque *ABC.* Sigen, tum *Latinius.* 3. aeoniae *abc.* Aeoneiae *ABC. liber Pithoei.* 4. Post enim unum *B.* 5. plura. Post duo *d., Fr. Iunius.* plura post; duo *abc., ex libro Gorziensi.* plura potest. Duo *ABC.* 6. quo *Ios. Scaliger.*

Cap. IV. a. eliquetur] Cf. adnott. ad De Pallio cap. 3.

Cap. V. a. Aeonum fetus] Adv. Valentin. cap. 7 et 8.

b. Aeneiae scrofae] Vergil. Aen. VIII, 43 sqq.

qua deum id esse oporteat cui nihil adaequetur, ut summo magno, unicum autem sit cui nihil adaequetur. Iam nunc duo summa magna, duo paria, cui operae pretio, cui emolumento deputarentur? Quid interfuit numeri, cum duo paria non differant uno? Una enim res est quae eadem in duobus est. Etiamsi plura essent paria, tantundem omnia unum fuissent, nullo [7]inter se differendo, qua paria. Porro si neutrum ex duobus altero distat, iam [8]ut ambo summa magna, [9]qua dei ambo, neutrum plus altero praestat, nullam rationem numeri sui ostendunt, praestantiam non habentes. Numerus autem divinitatis summa ratione constare deberet, vel quoniam et cultura eius in anceps deduceretur. Ecce enim duos intuens deos tam pares quam duo summa magna quid facerem, si ambos colerem? Vererer ne abundantia officii superstitio potius quam religio existimaretur, quia duos tam pares et in altero ambos possem in uno demereri, hoc ipsum testimonio praestans parilitati et unitati eorum, dum alterum in altero venerarer, dum in uno mihi duo sunt. Si alterum colerem, aeque recogitarem ne suffundere[c] viderer numeri vanitatem sine differentia supervacui, hoc est ut tutius censerem neutrum colendum quam alterum cum scrupulo colendum aut ambos vane.

Sic adhuc videmur disputare quasi Marcion duos pares con- Cap. VI.
stituat. Nam dum defendimus deum summum magnum unicum credi oportere, excludentes ab eo parilitatem, tanquam de duobus paribus de his [1]retractavimus, nihilominus tamen docendo pares esse non posse secundum summi magni formam satis confirmavimus duos esse non posse, [2]alioquin certi Marcionem dispares deos constituere, alterum iudicem, ferum, bellipotentem, alterum mitem, placidum et tantummodo bonum atque optimum. Dispiciamus aeque et hanc partem, an diversitas saltim duos capiat, si parilitas capere non potuit. Porro et hic eadem regula summi magni patrocinabitur nobis, utpote quae totum statum vindicet divinitatis. Conveniens[a] enim [3]et quodammodo iniecta manu detinens adversarii sensum non negantis creatorem deum, iustissime praescribo[b] illi diversitati locum non esse inter eos qui ex aequo deos confessus non potest facere diversos, non quia non [4]et homines licet sub eadem appellatione

7. inter se *ABCcd. Vaticanus uterque.* ante se *a.* a se *b.* 8. et *AB.* 9. qua *abcd. Gorziensis liber.* quae *reliqui.*

Cap. VI. 1. tractavimus *AB.* 2. alioqui *BCabc.* 3. et *om. AB.* 4. et *om. AB.*

c. suffundere] Pudefacere, ignominia afficere. Cf. quae sunt adnott. ad Scorpiac. cap. 10.

Cap. VI. a. Conveniens] Cf. de hoc verbo quae adnotata sunt ad Apolog. cap. 10.

b. praescribo] Cf. adnott. ad inscr. libri De Praescript. Haereticorum.

diversissimos esse, sed quia [5]deus non erit [6]dicendus, quia nec credendus nisi summum magnum. [7]Cum ergo summum magnum cogatur agnoscere quem deum non negat, non potest admitti, ut summo magno aliquam adscribat deminutionem, qua subiciatur alii summo magno. Desinit enim, si subiciatur. Non est autem dei desinere de statu suo, id est de summo magno. Nam et in [8]illo deo potiore periclitari poterit summum magnum, si depretiari capit[c] in creatore. Ita cum duo dii pronuntiantur duo summa magna, necesse est neutrum altero aut maius sit aut minus, [9]neutrum altero [10]aut sublimius aut deiectius. Nega deum quem dicis deteriorem; nega summum magnum quem credis minorem. Deum vero confessus utrumque duo summa magna confessus [11]es. Nihil alteri adimes aut alteri adscribes. Agnoscens divinitatem negasti diversitatem.

Cap. VII. Ps. LXXXII, 1. 6.

Temptabis ad haec de nomine dei [1]concutere retractatum ut pas-sivo[a] [2]et in alios quoque permisso, quia scriptum sit, Deus deorum stetit in ecclesia deorum, in medio autem deos [3]diiudicabit, et, Ego dixi, vos dii estis. Nec tamen idcirco eis competat possessio summi magni quia dei cognominentur; ita nec creatori. Respondebo et stulto, qui nec hoc recogitaverit, ne[b] tantundem et in deum Marcionis possit retorqueri, ut et illum deum dictum, nec ideo tamen summum magnum probatum, sicut nec angeli aut homines creatoris. [4]Si communio nominum condicionibus praeiudicat, quanti[c] nequam servi regum nominibus insultant, Alexandri et Darii et [5]Olofernis? Nec tamen ideo regibus id quod sunt detrahetur. Nam et ipsa idola gentium dei vulgo, sed deus [6]nemo ea re qua deus dicitur. Ita ego non nomini dei nec sono nec [7]notae[d] nominis huius summum magnum in creatore defendo, sed ipsi substantiae cui nomen hoc [8]contigit, hanc inveniens solam innatam, infectam, solam aeternam et universitatis conditricem, non nomini, sed statui, nec appellationi, sed condicioni eius summum magnum et adscribo et vindico. Et ideo, quia deus iam vocari obtinuit sub-

5. ita deus *ABc. Vaticanus uterque.* 6. dicendo *AB.* 7. Cur *a.* 8. illo magno deo potiore *c., ex Vaticano utroque.* 9. neutro *AB.* 10. autem *B.* 11. est *ABC.*

Cap. VII. 1. convertere *ABc. Vaticanus uterque.* 2. et malo quoque permissum *AB.* 3. diiudicabit *d., Latinius.* diiudicavit *ABCabc.* 4. Sic *ABC.* 5. Holofernis *d.* Olofernae *codex Pithoei.* 6. ea re qua nemo deus *c., ex Vaticanis.* 7. voce *vel* notae *C., in margine.* 8. contingit *Vaticani.*

c. capit] V. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 1. et Apolog. cap. 17. et de verbo *depretiare* adnott. ad Apolog. cap. 45.

Cap. VII. a. passivo] Vox Tertulliana. Cf. adnott. ad De Corona cap. 8.

b. recogitaverit, ne] De hoc *ne* cf. adnott. ad Apolog. cap. 2.

c. quanti] Quot. Ex usu stili Tertullianei. Cf. adnott. ad Apolog. cap. 1.

d. notae] Id est scripturae.

stantia cui adscribo, nomini me adscribere putas, quia necesse est per nomen ostendam cui adscribam substantiae, scilicet qua constat qui deus dicitur, et summum magnum ex substantia, non ex nomine, deputatur. Denique [9]hoc et Marcion suo deo vindicans, secundum statum, non secundum vocabulum vindicat. Id ergo summum magnum, quod deo adscribimus ex substantiae lege, non ex nominis sorte, contendimus ex pari esse debere in duobus qui ea substantia constant [10]qua deus dicitur, [11]quia in quantum dii vocantur, id est summa magna, substantiae scilicet merito innatae et aeternae ac per hoc magnae [12]et summae, in tantum non possit summum magnum minus et deterius alio summo magno haberi. Si summi magni felicitas et sublimitas et integritas stabit in deo Marcionis, stabit aeque et in nostro, si non et in nostro, aeque nec in Marcionis. Ergo nec paria erunt duo summa magna, quia prohibet disposita iam regula summi magni comparationem non sustinentis, nec disparia, quia et alia summi magni regula occurrit, diminutionem non admittens. [13]Haesisti, Marcion, in medio Ponti tui [14]aestu. Utrinque te fluctus involvunt veritatis. Nec pares nec dispares deos sistere potes. Duo enim non sunt; quod pertineat proprie ad numeri retractatum. [15]Quamquam tota materia de duobus deis dimicetur, his interim lineis eam [16]clausimus, intra quas de singularibus iam proprietatibus congrediemur[e].

Primo, supercilio stuporem suum aedificant[a] Marcionitae, quod Cap. VIII.
novum deum [1]proferant, quasi nos veteris dei pudeat. Inflantur et pueri novis calceis, sed a vetere paedagogo calceati mox vanam gloriam vapulabunt[b]. Novum igitur audiens deum in vetere mundo et in vetere aevo et sub vetere deo ignotum, inauditum, quem tantis retro saeculis neminem, et [2]ipsa [3]ignorantia antiquum, quidam [4]Iesus Christus, et ille in veteribus nominibus novus, revelaverit, nec alius antehac, gratias ago huic gloriae eorum, [5]maximo adiutorio eius hinc iam haeresim probaturus, novae scilicet divinitatis professionem. [6]Haec erit novitas quae etiam ethnicis deos peperit

9. et hoc *c., ex Vaticanis.* 10. quia *AB.* 11. quia qui in quantum *ABC.* 12. et *om. abc.* 13. nescisti *AB.* 14. estui *AB.* 15. Quicunque *AB.* 16. clusimus *d.*
Cap. VIII. 1. proferant *cd. Vaticani.* praeferant *reliqui.* 2. ipsum *ABC.* 3. ignorantiam et quidam *AB.* 4. Iesum Christum *BC.* 5. maxime *c., ex Vaticanis.* 6. hoc *AB.*

e. lineis — — intra quas — congrediemur] Cf. quae adnotavi ad Scorpiac. cap. 4. Adde Salmas. in Solin. p. 647.

Cap. VIII. a. stuporem suum aedificant] Cf. Rigalt. adnott. ad De Cultu Femin. I, 6.

b. calceati mox vanam gloriam vapulabunt.] Subauditur *secundum.* Figura Graeca. (Rhenan.) Dicuntur pueri „calceati vanam gloriam" figura Graeca pro eo quod est novis calceis instructi, de quibus gloriantur vane. (Fr. Iunius.)

novo semper ac novo titulo[c] consecrationis cuiusque. Quis deus novus, nisi falsus? Ne Saturnum quidem tanta hodie antiquitas deum probabit, quia et illum novitas aliquando produxerit, cum primum consecravit. At enim viva et germana divinitas nec de novitate nec de vetustate, sed de sua veritate censetur[d]. Non habet tempus aeternitas. Omne enim tempus ipsa est. Quod facit, pati non potest. Caret aetate quod non licet nasci. Deus si est vetus, non erit, si est novus, non fuit. Novitas initium testificatur, vetustas finem comminatur. Deus autem tam alienus ab initio et fine est quam a tempore, arbitro et metatore[e] initii et finis.

Cap. IX. Scio quidem quo sensu novum deum iactitent, agnitione utique. Sed et ipsam novitatis cognitionem percutientem rudes animas ipsamque naturalem novitatis gratiositatem volui repercutere[a], et hinc iam de ignoto deo provocare. Utique enim quem agnitione novum opponunt, ignotum ante agnitionem demonstrant. Age igitur, ad lineas rursum et in gradum[b]. Persuade deum ignotum esse potuisse. Invenio plane ignotis deis[c] aras prostitutas, sed Attica idololatria est. Item incertis diis[d], sed superstitio Romana est. Porro incerti dei minus noti, ut minus certi, et proinde ignoti, qua minus certi. Quem titulum incidemus[e] ex duobus deo Marcionis? Utrumque, opinor, et nunc incerto et retro ignoto. Sicut enim ignotum eum fecit deus notus creator, ita et incertum deus certus. Sed non evagabor, uti dicam, Deus [1]si ignotus fuit latuitque, illum regio latebrarum obumbravit, nova utique et ipsa [2]et ignota, et similiter nunc quoque incerta, certe immensa aliqua et maior [3]indubitate eo quem abscondit; sed breviter proponam et plenissime exsequar, praescribens deum ignorari [4]nec potuisse nomine magnitudinis nec debuisse nomine benignitatis, praesertim in utroque praelatiorem nostro creatore. Sed quoniam animadverto in quibusdam ad formam creatoris provocari oportere omnis dei novi

7. hoc tempus *AB*.
Cap. IX. 1. si *om. bc.* 2. et *om. bc.* 3. indubitate *d.* indubitato *reliqui.* 4. non *AB*.

c. novo semper ac novo titulo] Sic Apolog. cap. 35 „*novi ac novi* Caesaris scenam congiario dividundo praesidentis."

d. censetur.] Cf. adnott. ad De Corona cap. 13.

e. arbitro et metatore] Cf. adnott. ad De Pallio cap. 1., et Lips. De Milit. Rom. V, 12. p. 332.

Cap. IX. a. repercutere] Cf. adnott. ad De Pudic. cap. 7.

b. ad lineas rursum et in gradum.] Cf. supra ad cap. 8.

c. ignotis deis] Inscriptionem arae ita conceptam fuisse notavit Hieronymus in cap. 2. Epist. ad Titum: DIIS ASIAE ET EVROPAE ET AFRICAE DIIS IGNOTIS ET PEREGRINIS. (Rigalt.)

d. incertis diis] Gell. N. A. II, 28. Tertull. Ad Natt. II, 9.

e. titulum incidemus] Apolog. cap. 50 „imagines inscribitis et *titulos inciditis* in aeternitatem."

et retro ignoti probationem, hoc ipsum ratione fieri a nobis prius commendare debebo, quo constantius[f] utar rationis editae patrocinio. Ante omnia quidem quale est ut qui deum [5]agnoscis creatorem et priorem de notitia confiteris, non eisdem modis et alium scias tibi examinandum quibus iam in alio [6]didicisti deum nosse? Omnis res anterior posteriori normam praeministravit. Duo nunc dei proponuntur, ignotus et notus. De noto vacat [7]quaestio. Esse eum constat, quia notus non fuisset, nisi esset. De ignoto instat altercatio. Potest enim et non esse, quia si esset, notus fuisset. Quod ergo quaeritur quamdiu ignoratur, [8]incertum est quamdiu quaeritur, et potest non esse quamdiu [9]in incerto est. Habes deum certum, qua notum, et incertum, qua ignotum. Si ita est, [10]ecquid tibi videtur iusta ratione defendi, ut ad normam et formam et regulam certorum probentur incerta? Ceterum si ad hanc causam et ipsam adhuc incertam etiam argumenta de incertis adhibeantur, series implicabitur quaestionum ex ipsorum quoque argumentorum aeque incertorum retractatu periclitantium de fide per incertum, et ibitur in illas iam indeterminabiles quaestiones, quas apostolus non amat. [11]Sin de certis et indubitatis et absolutis regulae partibus incertis et dubiis et inexpeditis praeiudicabunt plane in quibus diversitas status invenitur, fortassean non provocentur ad formam [12]certorum, ut liberata a reliqua comparationis provocatione per diversitatem status principalis. Cum [13]vero duo dei proponuntur, communis est illis status principalis. [14]Quod enim deus est, ambo sunt innati, infecti, aeterni. Hic erit status principalis. Cetera viderit Marcion si in diversitate disposuit. Posteriora enim sunt in retractatu, immo nec admittentur, si de principali statu constet. Porro[g] constat, quia dei ambo: et ita de quorum statu constat communem esse, cum sub eo ad probationem devocantur, si incerta sunt, ad eorum certorum formam provocanda erunt cum quibus de communione status principalis censentur[h], ut proinde et de probatione communicent. Hinc itaque constantissime [15]dirigam[i] deum non esse qui sit hodie incertus, quia retro ignotus, quando quem

5. agnoscunt *AB*. 6. didicistis *C*. 7. quae scio esse cum constat *AB*. 8. incertum *ABcd. Valicani*. in incerto *reliqui*. 9. incertum est *d*. 10. hoc quid *AB*. 11. Si non *ABC*. 12. ceterorum *AB*. 13. vere *C*. 14. Quid enim deus est? Ambo *ABCabc*. 15. dirigatur *AB*.

f. constantius] Cf. adnott. ad De Baptismo cap. 17. Sic et infra „*constantissime* dirigam."

g. Porro] Atenim, atquin. Cf. adnott. ad De Corona cap. 7.

h. censetur] Cf. quae adnotata sunt supra ad cap. 8.

i. dirigam] De hoc verbo cf. Salmas. in Scriptt. Hist. Aug. p. 437. et interpretes ad Apul. Metam. II, 17.

constat esse, ex hoc ipso constat quod nunquam fuerit ignotus, ideo nec incertus.

Cap. X. Siquidem a primordio rerum conditor earum cum ipsis pariter compertus est, ipsis ad hoc prolatis ut deus cognosceretur. Nec enim si aliquanto posterior Moyses primus videtur in templo litterarum suarum deum mundi dedicasse[a], idcirco a Pentateucho natales agnitionis supputabuntur, cum totus [1]Moysi stilus notitiam creatoris non instituat, sed a primordio enarret a paradiso et Adam, non ab Aegypto et Moyse recensendam. Denique[b] maior popularitas generis humani[c], ne nominis quidem [2]Moysi compotes, nedum instrumenti, deum [3]Moysi tamen norunt; etiam [4]tantam idololatria dominationem obumbrante seorsum tamen illum quasi proprio nomine deum perhibent et deum deorum, et, Si deus dederit, et, Quod deo placet, et, Deo commendo. Vide an noverint [5]quem [6]omnia posse testantur. Nec hoc ullis [7]Moysi libris debent. Ante anima quam prophetia. Animae enim a primordio conscientia dei dos est; eadem nec alia et in Aegyptiis et in Syris et in Ponticis. [8]Iudaeorum enim deum dicunt, animae deum[d]. Noli, [9]barbare haeretice, priorem Abraham constituere quam mundum. Etsi unius familiae deus fuisset creator, tamen posterior tuo non erat, etiam Ponticis ante eum notus. Accipe [10]igitur ab antecessore formam, a certo [11]incertus, a cognito incognitus. Nunquam deus latebit, nunquam deus deerit. Semper [12]intellegetur, semper audietur, etiam videbitur, quomodo volet. Habet deus testimonia, totum hoc quod sumus et in quo sumus. Sic probatur et deus et unus, dum non ignoratur, alio adhuc probari laborante.

Cap. XI. Et merito, inquiunt. Quis enim non tam suis notus est quam extraneis? Nemo. Teneo et hanc vocem. Quale est enim ut aliquid extraneum deo sit, cui nihil extraneum esset, si quis esset? quia dei hoc est, omnia illius esse et omnia ad illum pertinere,

Cap. X. 1. Mosis *d.* 2. Mosis *d.* 3. Mosis *d.* 4. tantam idololatria (idolatriae *C.*) dominationem *Cd.* tanta idololatriae (idololatria *abc.*) dominationem *ABabc.* 5. quae *A.* 6. comĭoda *B.* omĭda *A.* 7. Mosis *d., ubicunque nihil annotavero.* 8. Iudaeorum enim deum dicunt animae deum *om. ABC. Dedit ista Beatus Rhenanus primum ex Gorziensi.* 9. barbarare *AB.* 10. ergo *AB.* 11. certus *BC.* 12. intelligitur *ABC.*

Cap. X. a. dedicasse] De hoc verbo cf. adnott. ad Scorpiacen cap. 1.

b. Denique] Adeo, proinde, igitur. Cf. quae adnott. ad De Pudic. cap. 13. Apolog. cap. 42.

c. maior popularitas generis humani] Hoc est gentium consensus; conscientia publica. (Rigalt.) Eodem argumento utitur Tertullianus De Anima cap. 41. et De Test. Animae libro.

d. animae deum.] Cave ne quid inepti reponas. Horum omnium, inquit, populorum anima eadem est, et deus eorum Iudaeorum est deus ipse ille quem anima testatur.

vel ne statim audiret a nobis, Quid ergo illi cum extraneis? Quod plenius suo loco audiet. At nunc satis est nullum probari cuius nihil probatur. Sicut enim creator ex hoc[a] et deus, et indubitatus deus, quia omnia ipsius et nihil extraneum illi, ita et alius idcirco non deus quia omnia non eius ideoque [1]et extranea. Denique si universitas creatoris est, iam nec locum video dei alterius. Plena et occupata sunt omnia suo auctore. Si vacat aliquid spatii alicuius divinitati in creaturis, plane [2]falsae vacabit. Patet mendacio veritas. Tanta vis idolorum cur non recipiat alicubi deum Marcionis? Igitur [3]et hoc ex forma creatoris expostulo, deum ex operibus cognosci debuisse alicuius proprii sui mundi et hominis et saeculi, quando etiam error orbis propterea deos praesumpserit quos homines interdum confitetur, quoniam [4]aliquid ab unoquoque prospectum videtur utilitatibus et commodis vitae. Ita et hoc ex forma dei creditum est divinum esse, instituere vel demonstrare quid aptum et necessarium sit rebus humanis. Adeo inde auctoritas accommodata [5]falsae divinitati unde praecesserat verae. Unam saltim cicerculam deus Marcionis propriam protulisse debuerat, ut novus [6]aliqui Triptolemus praedicaretur. Aut exhibe rationem deo dignam, cur nihil condiderit, si est: quia condidisset, si fuisset, illo scilicet praeiudicio quo et nostrum deum non alias manifestum est esse quam quia totum condidit hoc. Semel enim praescriptio stabit[b] non posse illos et deum confiteri creatorem et eum quem volunt aeque deum credi non ad eius formam probare quem et ipsi et omnes deum, ut, quando hoc ipso nemo creatorem deum dubitet quia totum hoc condidit, hoc ipso nemo debeat credere deum et illum qui nihil condidit, nisi ratio forte proferatur. Duplex ista videatur necesse est, ut aut noluerit condere quid aut non potuerit. Tertium cessat. Sed non potuisse indignum deo est. Noluisse an dignum, volo inquirere. Dic mihi, Marcion, voluit deus tuus cognosci se quocunque in tempore, [7]an non? alio proposito et descendit et praedicavit et passus resurrexit quam uti cognosceretur? Et sine dubio, si cognitus est, voluit. [8]Nihil enim circa eum fieret, nisi voluisset. Quid ergo tantopere notitiam sui procuravit, ut in dedecore carnis exhiberetur, et quidem maiore, si [9]falsae. Nam hoc turpius, si et

Cap. XI. 1. et *om. AB.* 2. false *C.* 3. ex forma hoc et *ABCa.* ex forma et hoc *bc.* 4. aliquid *om. ABC.* 5. si falsae *ABC.* 6. aliqui *AB.* aliquis *reliqui.* 7. anne alio *d., Latinius.* an alio *c.* 8. enim ut nihil circa *AB.* 9. false *C. Probat Fr. Iunius.*

Cap. XI. a. ex hoc] Quod est creator.

b. Semel enim praescriptio stabit] De voce *semel*, cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 2., de voce *praescriptio* adnott. ad Apolog. cap. 7.

mentitus est substantiam corporis, qui et maledictum in se creatoris admisit ligno suspensus. Quanto honestius [10]per aliqua propriae molitionis[c] indicia cognitionem sui praestruxisset, maxime adversus eum cognosci habens apud quem ex operibus ab initio cognitus non erat. Nam et quale est ut creator quidem ignorans esse alium super se deum, ut volunt Marcionitae, qui solum se etiam iurans asseverabat, tantis operibus notitiam sui armaverit, quam potuerat non ita curasse, secundum singularitatis suae praesumptionem: ille autem sublimior sciens inferiorem deum tam instructum [11]nullam sibi prospexerit agnoscendo paraturam[d]? quando etiam insigniora et [12]superbiora opera debuisset condidisse, ut et deus ex operibus cognosceretur secundum creatorem, [13]et ex honestioribus potior et generosior creatore.

Cap. XII. Ceterum etsi esse eum possemus confiteri, sine causa [1]esse eum deberemus argumentari. Sine causa enim esset qui rem non haberet, quia res [2]omnis causa est, ut sit aliquis cuius res sit. Porro in quantum nihil oportet esse sine causa, id est sine re, quia si sine causa sit, [3]perinde est atque si non sit, non habens rei causam [4]rem ipsam, in tantum deum dignius credam non esse quam esse sine causa. Sine causa est enim qui rem non habendo non habet causam. Deus autem sine causa, id est sine re, esse non debet. Ita [5]quotiens ostendo eum sine causa esse, tanquam sit, hoc constituo, non esse illum, quia si fuisset, omnino sine causa non fuisset. Sic et ipsam fidem dico illum sine causa ab homine captare, aliter solito deum credere ex operum auctoritate formatum, quia nihil tale prospexit per quod homo deum didicit. Nam etsi credunt plerique in illum, non statim ratione credunt, non habentes dei pignus, opera eius deo digna. Itaque hoc nomine cessationis et defectionis operum et [6]impudentiae et malignitatis affinis est: impudentiae, qua fidem non debitam sibi captat, cui praestruendae nihil prospexit, malignitatis, qua plures incredulitatis reos fecit nihil fidei procurando.

Cap. XIII. Cum deum hoc gradu expellimus, cui nulla conditio tam propria et deo digna quam creatoris testimonium praesignaverit[a], na-

10. super *AB.* 11. nulla *ABC.* 12. superiora *P. Ciacconius.* 13. ut *ABC.*
Cap. XII. 1. esse *om. AB.* 2. omnes *AB.* 3. proinde *AB.* 4. res ipsa *ABC.* 5. quoties *Cabcd.* 6. impudenti et malignitati *AB.*

c. molitionis] Id est creationis. Sic Adv. Hermog. cap. 44 „neque adpropinquaret ante *mundi molitionem.*“

d. paraturam?] Apolog. cap. 22 „Habent (daemones) de incolatu aëris et de vicinia siderum et de commercio nubium caelestes sapere *paraturas*“ cett. Adv. Valent. cap. 26 „*paratura* mundi.“ Cf. adnott. ad De Spectac. cap. 4.

Cap. XIII. a. praesignaverit] Id est signum praetulerit unde cognoscatur. (Fr. Iunius.)

rem[b] contrahentes impudentissimi Marcionitae convertuntur ad destructionem operum creatoris. Nimirum, inquiunt, grande opus et dignum deo mundus. Numquid ergo creator minime deus? Plane deus. Ergo nec mundus deo indignus; nihil etenim deus indignum se fecit, etsi mundum homini, non sibi fecit, etsi omne opus inferius est suo artifice. Et tamen, si quale quid[c] fecisse indignum est deo, quanto indignius deo est nihil eum omnino fecisse vel indignum, quo posset etiam digniorum auctor sperari? Ut ergo aliquid et de isto huius mundi indigno loquar, cui et apud Graecos ornamenti et cultus[d], non sordium nomen est, indignas videlicet substantias ipsi illi sapientiae professores[e], de quorum ingeniis omnis haeresis animatur, deos pronuntiaverunt, ut Thales aquam[f], ut Heraclitus ignem, ut Anaximenes aërem, ut Anaximander universa caelestia, ut Strato caelum et terram, ut Zeno aërem et aetherem[g], ut Plato sidera, quod genus deorum igneum appellat, cum de mundo, considerando scilicet et magnitudinem et vim et potestatem et honorem et decorem, opem, fidem, legem singulorum elementorum, quae omnibus gignendis, alendis, conficiendis, reficiendisque conspirant, [1]ut plerique physicorum [2]formidaverint[h] [3]initium ac finem mundo constare, ne substantiae eius, tantae scilicet, minus dei haberentur, [4]quas colunt et Persarum magi et Aegyptiorum hierophantae et Indorum gymnosophistae. Ipsa quoque vulgaris superstitio communis [5]idololatriae, cum in simulacris de nominibus et fabulis veterum mortuorum pudet, ad interpretationem naturalium refugit, et dedecus suum ingenio obumbrat, figurans Iovem in substantiam fervidam et Iunonem eius in aëream[i], secundum sonum

Cap. XIII. 1. et *Fulv. Ursinus.* 2. formidaverunt *AB.* 3. initium ac finem mundo dare *d.* initio ac fine mundo stare *AB.* 4. quos *C.* 5. idolatriae *AB., pro more.*

b. narem] De Corona cap. 5 „Tam contra naturam est florem capite sectari quam cibum aure, quam sonum *nare.*"

c. quale quid] Cic. Acad. I, 7 „Materiam ipsam penitus commutari putant, et ita effici quae appellant *qualia.*" Seneca Epist. 117. med. „Prius aliquid esse debet, deinde *quale* esse."

d. ornamenti et cultus] *Κόσμου.*

e. sapientiae professores] Philosophos dicit, ut exponit lib. De Praescript. Haeret. cap. 7. Nam haereticorum patriarchae philosophi lib. Adv. Hermog. cap. 8.

f. Thales aquam] Cf. Apolog. cap. 46.

g. Zeno aërem et aetherem] Cf. Lipsius Physiol. Stoic. III, 8. p. 850. Opp. ed. Vesal.

h. formidaverint] Hoc est dubitaverint. Ita non opus est cum Rigaltio rescribere *dare* pro *constare.* Recte Fr. Iunius interpretatur: „Illi, inquit, ista dixerunt deos, cumque animadverterent istas elementorum et rerum naturalium laudes, formidaverunt ortum et interitum eis tribuere, ne forte accideret, ut propterea tantae substantiae pro diis minus haberentur, praesertim cum apud alias gentes, a quibus hausta philosophia, in opinione divinitatis essent."

i. et Iunonem eius in substantiam aëream] *Ζέω* Graecis est ferveo, unde *Ζεὺς* Iuppiter. *Ἥρα* Iuno Iovis et soror et coniux, *παρὰ τὸ ἀὴρ καθ' ὑπέρθεσιν Ἥρα.* Haec duo gentilium deorum vocabula nobis ignem et aërem declarant. (Fr. Iunius.)

Graecorum vocabulorum, item Vestam in ignem, et Camenas in [6]aquas[k], et Magnam Matrem in terram seminalia demessam, lacertis aratam, lavacris rigatam[l]. Sic et [7]Osiris[m] quod semper sepelitur et in [8]vivido quaeritur et cum gaudio invenitur, reciprocarum frugum et vividorum elementorum et recidivi anni fidem argumentantur, sicut aridae et ardentis [9]naturae sacramenta leones [10]Mithrae philosophantur[n]. Et superiores quidem situ aut statu substantias sufficit facilius deos habitas quam deo indignas. Ad humilia deficiam. Unus, opinor, de sepibus flosculus, non dico de pratis, una cuiuslibet maris conchula, non dico de rubro, una [11]tetraonis pennula, taceo de [12]pavo, sordidum artificem pronuntiabit tibi creatorem?

Cap. XIV. At cum et animalia irrides minutiora quae maximus artifex de industria ingeniis aut viribus ampliavit, sic magnitudinem in mediocritate probari docens quemadmodum virtutem in infirmitate
II Cor. XII, 5. secundum apostolum, imitare, si potes, apis aedificia, formicae stabula, araneae retia, bombycis stamina, sustine, si potes, illas ipsas lectuli et tegetis tuae bestias, cantharidis venena, muscae spicula, culicis et tubam et lanceam. Qualia erunt maiora, cum tam modicis aut iuvaris aut laederis, ut nec in modicis despicias creatorem? Postremo te tibi circumfer, intus ac foris considera hominem: placebit tibi vel hoc opus dei nostri, quod tuus dominus, ille deus melior, adamavit, propter quem in haec paupertina[a] elementa de tertio caelo descendere laboravit, cuius causa in hac cellula [1]creatoris etiam crucifixus est. Sed ille quidem usque nunc nec aquam reprobavit creatoris qua suos abluit, nec oleum quo suos unguit, nec mellis et lactis societatem qua suos infantat[b], nec panem quo ipsum corpus suum repraesentat, etiam in sacramentis

6. aquam *d.* 7. Osirin *abc.* 8. mundo *AB.* 9. naturae *om. AB.* 10. mire *ABC.* 11. tetra pavonis pennula *ABC. Hirsaugiensis liber.* 12. pavone *AB.*
Cap. XIV. 1. creator *A.*

k. Camenas in aquas] Cf. Plut. Numa cap. 13. Iuven. Sat. III, 12. Liv. I, 21. August. Civ. Dei VII, 32. III, 9. Ovid. Fast. III, 263 sqq.

l. lavacris rigatam.] *Seminalia demessam* et *lacertis aratam* dicit cruentum significans deae Phrygiae cultum, *lavacris rigatam* eo quod Almone lavabatur Deum Mater solemni die, ut recte explicavit Desid. Heraldus ad Arnob. Adv. Natt. lib. V Animadv. p. 208.

m. Sic et Osiris] V. Firm. Matern. De Errore Prof. Relig. cap. 2., et quae ibi adnotavi.

n. leones Mithrae philosophantur.] In sacris Mithrae sive Solis adhibebantur leonum simulacra. Erant autem sacramenta, hoc est signa seu mysteria solaris naturae, aridae et ardentis. Tunc enim aestus intenditur, fontes et fluvii siccantur cum ingredi Leonem sol dicitur. (Rigalt.) Cf. quae adnotarunt interprr. ad Arnob. Adv. Natt. VI, 10. Adde Salmas. in Scriptt. Hist. Aug. p. 349., et Desid. Herald. Digress. I, 15. p. 222.

Cap. XIV. a. paupertina] De hoc vocabulo cf. Hildebr. ad Apul. Metam. III, 13. p. 172.

b. infantat] Id est cibo pascit infantili. (Fr. Iunius.)

propriis egens mendicitatibus creatoris. At tu super magistrum discipulus, et servus super dominum, sublimius illo sapis, [2]destruens quae ille desiderat. Volo inspicere si ex fide saltim, ut non et ipse quae destruis appetas. Adversaris caelo, et libertatem caeli in habitationibus captas. Despicis terram [3]plane [4]inimice iam tuae carnis matricem, et omnes medullas eius victui extorques. Reprobas et mare, sed usque ad copias eius, quas sanctiorem cibum deputas. Rosam tibi si obtulero, non fastidies creatorem. [5]Hypocrita, ut apocarteresi probes te [6]Marcionitam[c], id est repudiatorem creatoris (nam haec apud vos pro martyrio affectari debuisset, si vobis mundus displiceret), in quamcunque materiam resolveris, substantia creatoris uteris. Quanta obstinatio duritiae tuae! Depretias in quibus et vivis et moreris.

Post haec, vel ante haec, cum dixeris esse et illi conditionem[a] suam et suum mundum et suum caelum, de caelo quidem illo tertio videbimus[b], si et ad apostolum vestrum discutiendum pervenerimus, interim, quaecunque substantia est, cum suo utique deo apparuisse debuerat. At nunc quale est ut dominus [1]a XII Tiberii Caesaris[c] revelatus sit, substantia vero [2]ad XV iam Severi imperatoris nulla omnino comperta sit quae frivolis creatoris praecellens utique latere desisset, non latente iam domino suo et auctore? Et ideo si ipsa non potuit manifestari in hoc mundo, quomodo dominus paruit eius in hoc mundo? Si dominum [3]cepit hic mundus, cur substantiam capere non potuit, nisi domino fortasse maiorem? Iam nunc de loco quaestio est, pertinens et ad mundum illum superiorem et ad ipsum deum eius. Ecce enim si et ille habet mundum suum infra se, super creatorem, in loco utique fecit eum cuius spatium vacabat inter pedes suos et caput creatoris. Ergo et deus ipse in loco erat, et mundum in loco faciebat, et erit iam Cap. XV.

2. destrues *BC.* 3. plane *om. AB.* 4. inimice iam tuae *A., Nic. Rigaltius.* inimicae iam tuae *B., liber Pithoei.* inimica iam tuae *C.* inimice tuae *abc.* 5. Hypocrita, ut apocarteresi *abcd., ex Gorziensi.* Hypocrita muta porcartere si *ABC.* 6. Marcionitam id est repudiatorem creatoris *abcd., ex Gorziensi.* id est repudiatorem Marcionitam creatoris *ABC.*

Cap. XV. 1. a XII. *libri omnes.* a XV. *Meursius l. l.* 2. a XV. *ABCab. Vaticani.* 3. cepit nec dominum fortasse *AB., reliquis omissis.*

c. Hypocrita, ut apocarteresi probes te Marcionitam] Etsi odio creatoris omnibus creatis abstineas, et abdicatis omnibus vitae subsidiis intabescas, tamen in quamcunque materiam membra tua dissolvantur, in aliquam ex substantiis a deo creatore conditis resolventur. (Rigalt.) Cf. quae narrat de Marcionita quodam sene nonagenario Theodoret. Haeret. Fab. I, 24. De *apocarteresi* cf. ad Apolog. cap. 46.

Cap. XV. a. conditionem] Id est creationem, mundum. Cf. quae adnotavi ad De Corona cap. 6. Sic infra cap. 16 iterum „*conditionis* universitas."

b. videbimus] Adv. Marcion. V, 12.

c. a XII Tiberii Caesaris] Cf. Contra Iud. cap. 8.

locus ille maior et deo et mundo. Nihil enim non maius est id quod capit eo quod capitur. Et videndum ne qua adhuc illic vacent [4]subsiciva[a], in quibus et tertius [5]aliqui stipare deus se cum mundo suo possit. Ergo iam incipe deos computare. Erit enim et locus dei, non tantum qua deo maior, sed et qua innatus et infectus ac per hoc aeternus et deo par, in quo semper deus fuerit. Dehinc si et ille mundum ex aliqua materia subiacente molitus est innata et infecta et contemporali deo, quemadmodum [6]de creatore Marcion sentit, redigis et hoc ad maiestatem loci, qui et deum et materiam, duos deos, clusit. [7]Et materia enim deus, secundum formam divinitatis innata scilicet et infecta et aeterna. Aut si de nihilo molitus est mundum, hoc et de creatore sentire cogetur, cui materiam subicit in substantia mundi. Sed ex materia et ille fecisse debebit, eadem ratione occurrente illi quoque deo quae opponeretur creatori, ut aeque deo. Atque ita tres interim mihi deos numera Marcionis, factorem et locum et materiam. Proinde et creatorem in loco facit utique eadem condicione censendo, et materiam ei subicit utique innatam et infectam et hoc nomine aeternam, ut domino. Amplius et malum materiae deputans, innatum innatae, infectum infectae et aeternum aeternae, quartum iam [8]hic deum fecit. Habes igitur in superioribus tres substantias divinitatis, in inferioribus quatuor. His cum accedunt et sui Christi, alter qui apparuit sub Tiberio, alter qui a creatore promittitur, manifestam iam fraudem Marcion patitur ab eis qui duos illum deos inferre praesumunt, cum novem assignet, licet nesciens.

Cap. XVI. Non comparente igitur mundo alio, sicut nec deo eius, consequens est ut duas species rerum, visibilia et invisibilia, duobus auctoribus deis dividant, et ita suo deo invisibilia defendant[a]. Quis autem poterit inducere in animum, nisi spiritus haereticus, eius esse invisibilia qui nihil visibile praemiserit, quam eius[b] qui visibilia operatus invisibilium quoque fidem fecerit, cum iustius multo

4. subsiciva *d., Latinius.* subcisiva *bc.* subscidiva *AB., et C. in marg.* subsciva *Ca.* subscisiva *a., in marg.* 5. aliqui *ABCcd.* aliquis *ab.* 6. et de *d.* 7. Est *A.* 8. hinc *d., Io. a Wouwer.*

d. subsiciva] *Subsiciva* vel *subseciva* saepe occurrunt apud auctores finium regundorum. Aggenus Urbicus „Cum autem adsignatio in agro adsignato fieret, non potuit omnis modus intra quatuor limites veteranis adsignari, in ea remansit aliquid, quod a subsecante linea nomen accepit subsecivum.“ (Rigalt.) Cf. interprr. ad Cic. Or. Phil. II, 8., et Arnob. Adv. Natt. V, 30., et Apul. Metam. III, 8.

Cap. XVI. a. defendant] Asserant. Cf. quae adnotavi ad De Virg. Veland. cap. 6.

b. quam eius] Ellipsis comparativi *magis,* illa Tertulliani usitatissima. Cf. adnott. ad De Virg. Veland. cap. 17., De Test. Animae cap. 2.

sit aliquibus exemplariis[c] admuere quam nullis? Videbimus[d] et apostolus cui auctori invisibilia deputet, cum et illum exploraverimus. Coloss. I, 16. Nunc enim communibus plurimum sensibus et argumentationibus iustis secuturae scripturarum quoque advocationi[e] fidem sternimus, confirmantes diversitatem hanc visibilium et invisibilium [1]adeo creatori deputandam, sicuti tota operatio eius ex diversitatibus constat, ex corporalibus et incorporalibus, ex animalibus et inanimalibus, ex vocalibus et mutis, ex mobilibus et stativis, ex genitalibus et sterilibus, ex aridis et [2]succidis, ex calidis et frigidis. Sic et hominem ipsum diversitas temperavit, tam in corpore quam in sensu. Alia membra fortia, alia infirma, alia honesta, alia inhonesta, alia gemina, alia unica, alia comparia, alia disparia. Proinde et in sensu nunc laetitia, nunc anxietas, nunc amor, nunc odium, nunc ira, nunc lenitas. Quod si ita est, ut aemula[f] inter se conditionis universitas ista modulata sit, iam igitur et visibilibus invisibilia debentur, non alteri auctori deputanda quam cui et aemula eorum, ipsum creatorem [3]diversum [4]notantia, iubentem quae prohibuit et prohibentem quae iussit, percutientem et sanantem. Cur in hac sola specie uniformem eum capiunt, visibilium solummodo conditorem, quem proinde credendum sit et visibilia et invisibilia condidisse, quemadmodum et vitam et mortem, et mala et pacem? Et utique, si illa invisibilia maiora sunt visibilibus creaturis suo loco magnis, sic quoque congruit eius esse maiora cuius et magna, quia nec magna, nedum maiora, ei competant cuius nec modica comparent.

His compressi erumpunt dicere: Sufficit unicum opus deo no- Cap. XVII.
stro, quod hominem liberavit summa et praecipua bonitate sua, et omnibus [1]locustis anteponenda[a]. O deum maiorem, cuius tam

Cap. XVI. 1. adeo creatori *Ad.* adeo creatore *B.* a deo creatore *Cabc.* deo creatori *C., in marg. Probarunt Io. a Wouwer et Leopoldus.* 2. succidis *d., Petr. Ciacconius.* siccis *ABCabc.* 3. diversum *Cabcd.* deum suum *B.* dominum suum *A.* 4. notantia *d., Fulv. Ursinus.* notant *ABCabc.*

Cap. XVII. 1. loculis *Meursius Auct. Philol. cap.* 15. *p.* 742. *Opp. tom. V.* Locutiis *Fr. Iuniis.*

c. exemplariis] Cf. adnott. ad Adv. Hermog. cap. 38.

d. Videbimus] Infra libri V. cap. 19.

e. advocationi] Id est patrocinio, vel defensioni. Vocabulum forense, inter alia Septimio usitatum. Cf. adnott. ad De Patient. cap. 11. et De Pudic. cap. 17.

f. aemula] Cf. de hoc vocabulo quae adnotavi ad De Fuga in Persecut. cap. 2.

Cap. XVII. a. et omnibus locustis anteponenda.] Haec Marcionitae, qui deum creatorem suggillabant, ut vermium, locustarum, cimicum cett. creatorem. Quid igitur in mente erat eruditissimo homini, cum locum istum emendare vellet? Haec autem fuit et Valentini opinio, et ceterorum omnium qui creationem a summo deo removere voluerunt. B. Hieronymus Prooemio in Epist. ad Philem. „Quod si non putant eorum esse parva quorum et magna sunt, alterum mihi conditorem iuxta Valentinum,

magnum opus non potuit inveniri quam in homine dei minoris! Enimvero prius est ut probes eum esse per quae deum probari oportet, per opera, tunc deinde per beneficia. Primo enim quaeritur, an sit, et ita, qualis sit. Alterum de operibus, alterum de beneficiis [2]dinoscetur. Ceterum non quia liberasse dicitur hominem, ideo esse eum constat, sed si esse constiterit, tunc et liberasse dicetur, ut et an liberaverit constet, quia potuerit et esse et non liberasse. Quomodo ergo [3]quia liberasse dicetur, etiam esse credetur, cum potuerit et esse et non liberasse? Nunc in isto articulo ab ignoti dei quaestione [4]deducto satis constitit tam nihil illum condidisse quam debuisse condidisse, uti cognosceretur ex operibus, quia si fuisset, cognosci debuisset, et utique a primordio rerum; deum enim non decuisse latuisse. Regrediar necesse est ad originem quaestionis dei ignoti, ut ceteros quoque ramulos eius excutiam. Primo enim quaeri oportebit, qui postea se protulerit in notitiam, cur postea, et non a primordio rerum; quibus utique necessarius, qua deus, et quidem melior [5]quo necessarior[b], latere non debuit. Non enim potest dici non fuisse aut materiam aut causam cognoscendi deum, cum et homo a primordio esset in saeculo, cui nunc subvenit, et malitia creatoris, adversus quam [6]ut bonus subvenit. Igitur aut ignoravit et causam et materiam suae revelationis necessariae, aut dubitavit, aut non potuit, aut noluit. Omnia haec deo indigna, maxime optimo. Sed et hunc locum alibi implebimus[c] [7]exprobratione serae revelationis, sicut nunc sola demonstratione.

Cap. XVIII. Processerit, age, iam in notitiam quando voluit, quando potuit, quando hora fatalis advenit. Fortasse enim [1]anabibazon ei obstabat[a],

2. dinoscetur *d.* dei dinoscetur *AB.* dei dignoscitur (*vel* dinoscitur) *reliqui.* 3. qui *AB.* 4. deducto *bc.* deducta *ABCa.* deductis *d.* deductus *Gorziensis liber.* 5. qua *Fr. Iunius.* 6. et *bc.* 7. exprobatione *AB.*

Cap. XVIII. 1. anabibalone iob stabat *AB.*

Marcionem et Apellem, formicae, vermium, culicum, locustarum, alterum caeli, terrae, maris et angelorum debent introducere." (Desid. Herald. Animadv. ad Arnob. lib. II, cap. 47. p. 106 sq.)

b. necessarior] Cf. adnott. ad De Patient. cap. 11.

c. alibi implebimus] Infra cap. 22.

Cap. XVIII. a. anabibazon ei obstabat] Mordet obiter et stringit sarcasmo sane salsissimo Marcionitas, qui cum deum creatorem reprobarent, de stellis tamen ab eo creatis vivere non erubescerent, quippe cum eorum plerique mathematici essent, coniectores et arioli. (Desid. Herald. Digress. I, 29. p. 257.) Duo sunt loca vel puncta ecliptica, per quorum alterum luna versus septentrionem *ἀναβιβάζεται,* per alterum versus austrum *καταβιβάζεται. Ἀναβιβάζων* est elevans, non ascendens, *καταβιβάζων* devehens, id est deorsum vehens, non descendens. Magnae uterque in genesibus auctoritatis et potestatis, et qui cum cura investigabatur, et praecipue *ὁ ἀναβιβάζων.* Nam si stellae in eo beneficae reperirentur, genesis etiam mediocris et abiecta splendidior et erecta evadebat: Graeci *„Σκοπεῖν δεήσει, εἰ ἐν τούτῳ οἱ ἀγαθοποιοὶ εἰσὶ καὶ μά-*

aut aliquae maleficae[b], aut Saturnus quadratus, aut Mars trigonus[c]. Nam et mathematici plurimum Marcionitae, nec hoc erubescentes, de ipsis etiam stellis vivere [2]creatoris. Tractandum et hic de revelationis qualitate, an digne cognitus sit, ut constet, an vere, et ita credatur esse quem digne constiterit revelatum. Digna enim deo probabunt deum. Nos definimus deum primo natura cognoscendum, [3]deinde doctrina recognoscendum, natura ex operibus, doctrina ex praedicationibus. Sed cui nulla natura est, naturalia instrumenta non suppetunt. Ergo vel praedicationibus revelationem sui debuerat operari, maxime adversus eum revelandus qui et conditionis et praedicationis operibus tot ac tantis vix tamen [4]hominum fidem impleverat. Quomodo itaque revelatus est? Si per humanam coniecturam, [5]nega deum alias cognosci posse quam per semetipsum, nec tantum ad formam provocans creatoris, verum et ad condicionem tam divinae magnitudinis quam humanae mediocritatis: ne maior deo [6]homo videri possit, qui [7]eum non ultro volentem cognosci suis viribus quodammodo in publicum agnitionis extraxerit, cum humana mediocritas facilius deos fingere sibi norit secundum totius aevi experimenta quam verum sectari quem natura iam intellegunt. Alioquin, si [8]sic homo deum commentabitur quomodo Romulus Consum et Tatius Cloacinam et Hostilius Pavorem et Metellus Alburnum[d] et quidam ante hoc tempus Antinoum[e], hoc aliis licebit: nos Marcionem nauclerum novimus, non regem nec imperatorem.

Immo, inquiunt Marcionitae, deus noster, etsi non ab initio, Cap. XIX.
etsi non per conditionem, sed per semetipsum revelatus est in Christo Iesu. Dabitur et in Christum liber de omni statu eius[a]. Distingui enim materias oportet, quo plenius et ordinatius retra-

2. creatorem *AB.* 3. dehinc *Vaticanus uterque.* 4. hominum fidem *d., Fulv. Ursinus.* hominem fidem *AB.* hominem fide *reliqui, et liber Pithoei.* 5. nega *d.* negas *reliqui.* 6. et homo *AB.* 7. non eum non ultro *abc.* modo eum non ultro *Latinius.* 8. hic (*B.*) *Semleri editio.*

λιστα οἱ ἐν τῷ ἀναβιβάζοντι. ἔσται γὰρ ἡ γένησις εὔπορος καὶ πρακτική, κἂν μετρία εὑρεθῇ, ἢ ἐν καθαιρέσει γενομένη, ἀναβιβασθήσεται.“, id est *in altum tollatur.* Ad ἀναβιβάζοντος etymum alludit, quod deiectas geneses in altum erigat. (Salmas. De Annis Climacter. p. 185 sq.) Cf. etiam De Anima cap. 25.

b. maleficae] Cf. De Idolol. cap. 9.

c. Saturnus quadratus, aut Mars trigonus.] De signis quadratis et trigonis, si placet, adeas Salmas. l. l. p. 146 sq.

d. Metellus Alburnum] In adnot. ad Apolog. cap. 5 [cf. Ad Natt. I, 10.] censui hic legendum *M. Aemilius* pro *Metellus.* Verum quum animadverti simul fuisse consules a. U. DCXXXVIII. M. Aemilium M. F. N. et M. Caecilium Q. F. Q. N. Metellum, putavi retinendum, eo quod illis consulibus videatur primum consecratus deus Alburnus. (Pamel.)

e. et quidam ante hoc tempus Antinoum] Hadrianus imperator. Cf. Apolog. cap. 13.

Cap. XIX. a. de omni statu eius.] Horum Adv. Marcion. librorum tertius.

ctentur. Interim satis erit ad praesentem gradum ita occurrere, ut ostendam Christum Iesum non alterius dei circumlatorem quam creatoris, et quidem paucis. Anno xv Tiberii[b] Christus Iesus de caelo manare dignatus est, spiritus salutaris. Marcionis [1]salutem, [2]qui ita voluit[c], quoto quidem anno Antonini maioris de Ponto suo exhalaverit [3]aura canicularis[d] non curavi investigare. De quo tamen constat, [4]Antoninianus haereticus est[e], sub Pio impius. A Tiberio autem usque ad Antoninum anni fere [5]cxv et dimidium anni cum dimidio mensis. Tantundem temporis ponunt inter Christum et Marcionem. Cum igitur sub Antonino primus Marcion hunc deum induxerit, sicut probavimus, statim, qui sapis, plana res est. Praeiudicant tempora quod sub Antonino [6]primum processit sub Tiberio non processisse, id est deum [7]Antoniniani imperii Tiberiani non fuisse, atque ita non a Christo revelatum quem constat a Marcione [8]primum praedicatum. Hoc nunc ut probem constare, quod superest, ab ipsis adversariis sumam. Separatio legis et evangelii proprium et principale opus est Marcionis, nec poterunt negare discipuli eius quod in [9]summo instrumento habent, quo denique [10]initiantur et [11]indurantur in [12]hanc haeresim. Nam hae sunt [13]Antitheses Marcionis, id est contrariae [14]oppositiones, quae conantur discordiam [15]evangelii cum lege committere, ut ex diversitate sententiarum utriusque instrumenti[f] diversitatem quoque argumententur deorum. Igitur cum ea separatio legis et evangelii ipsa sit quae alium deum evangelii insinuaverit adversus deum legis, apparet ante eam separationem deum in notitia non fuisse qui ab argumento separationis innotuit, atque ita non a Christo revelatum, qui fuit ante separationem, sed a Marcione commentatum, qui instituit separationem adversus evangelii legisque pacem, quam retro illaesam et inconcussam ab apparentia Christi usque ad audaciam Marcionis illa utique ratio servavit quae non alium [16]deum et legis et evangelii

Cap. XIX. 1. salutem *d., Fulv. Ursinus.* salutis *reliqui.* 2. qui ita voluit *delendum iudicavit Ios. Scaliger.* 3. aula *AC. Vaticani.* 4. Antoninus *ABCa.* 5. centum viginti quinque *B.* 6. statim primum cessit *A.* primum cessit *B.* 7. Antoniniani *d.* Antonini *reliqui.* 8. primum *abcd.* primo *ABC. Vaticani.* 9. suo *Ios. Scaliger. Nec improbo.* 10. nunciantur *AB.* 11. indurantur *abcd.* induantur *AB.* indicantur *C.* 12. hanc haeresim *ACabc.* hanc haeresin *d.* hac haeresi *Vaticani.* 13. antithesis *BC.* 14. dispositiones *A. m. pr.* 15. evangelii cum *abcd. Gorziensis liber.* cum *reliqui.* 16. et deum legis et *ab.*

b. Anno XV Tiberii] Istud non ex sua, sed ex Marcionis sententia dicit auctor, sicuti patet ex ipsius verbis libri IV. Adv. Marcion. cap. 7. (Pamel.)

c. qui ita voluit] Nempe salutis spiritus haberi. (Fr. Iunius.) Immo de caelo manare.

d. de Ponto suo exhalaverit aura canicularis] Tanquam pestilentialem morbum.

e. Antoninianus haereticus est] Marcion. Cf. Adv. Marc. IV, 4. V, 19.

f. utriusque instrumenti] Cf. adnott. ad Apolog. cap. 18.

tuebatur praeter creatorem, adversus quem tanto post tempore separatio a Pontico immissa est.

Huic expeditissimae probationi defensio quoque a nobis necessaria est adversus obstrepitacula diversae partis. Aiunt enim Marcionem non tam innovasse regulam separatione legis et evangelii quam retro adulteratam recurasse. O Christe, patientissime domine, qui tot annis interversionem praedicationis tui sustinuisti, donec [1]scilicet tibi Marcion subveniret! Nam et ipsum Petrum ceterosque, columnas apostolatus, a Paulo reprehensos opponunt quod non recto pede incederent ad evangelii veritatem, ab illo certe Paulo qui adhuc in gratia rudis, trepidans denique ne in vacuum cucurrisset aut curreret, tunc primum cum antecessoribus apostolis [2]conferebat. Igitur si ferventer [2]adhuc, ut neophytus, adversus Iudaismum aliquid in conversatione reprehendendum existimavit, passivum[a] scilicet convictum, postmodum et ipse usu omnibus omnia futurus, ut omnes lucraretur, Iudaeis quasi Iudaeus, et eis qui sub lege tanquam in lege, tu illam solius conversationis, placiturae postea accusatori suo, reprehensionem [3]suspectam vis haberi etiam de praedicationis erga deum praevaricatione. Atquin de praedicationis unitate, quod supra legimus, dextras iunxerant, et ipsa officii distributione de evangelii societate condixerant, sicut et alibi. Sive ego, inquit, sive illi, sic praedicamus. Sed et si quosdam falsos fratres [4]irrepsisse descripsit, qui vellent Galatas ad aliud evangelium transferre, ipse demonstrat adulterium[b] illud evangelii non ad alterius dei et Christi fidem transferendam, sed ad disciplinam legis [5]conservandam habuisse intentionem, [6]deprehendens scilicet illos circumcisionem vindicantes et observantes tempora et dies et menses et annos Iudaicarum caeremoniarum, quas iam exclusas agnovisse debuerant, secundum innovatam dispositionem creatoris olim de hoc [7]ipso praedicantis per prophetas suos. Ut per Esaiam, Veterates transierunt, inquit, [8]ecce nova, quae ego nunc facio; et alibi, Et disponam testamentum, non quale disposui ad patres vestros, cum illos eduxissem de terra [9]Aegypti. Sic et per Hieremiam, Renovate vobis novamen novum, et circumcidimini deo vestro, et cir-

Cap. XX. Gal. II, 9. I Cor. IX, 22. I Cor. XV, 11. Gal. I, 7. II, 4. Iesaiae XLIII, 19. Ier. XXXI, 32. Ier. IV, 4.

Cap. XX. 1. scilicet tibi *abc. Gorziensis liber.* tibi scilicet *d.* tibi *ABC.* 2. ut adhuc neophytus *d.* 3. susceptam *C.* 4. recessisse *B.* recepsisse *A.* 5. observandam *Vaticanus unus.* 6. reprehendens *d., Fulv. Ursinus.* 7. ipso *om. ABC.* 8. recenovaque *A.* recenova quae *B.* recentioraque *Hildebrandus.* 9. aegypta *AB.*

Cap. XX. a. passivum] De hoc vocabulo dixi ad De Corona cap. 8.

b. adulterium] Apolog. cap. 46 „*adulteria* huius salutaris disciplinae.“ De Praescriptt. Haeret. cap. 17 „*adulteria* scripturarum.“ Ibid. cap. 38 „*adulteratio* scripturarum.“ Cf. adnott. ad Ad Natt. I, 16.

cumcidimini praeputia cordis vestri. Hanc ergo circumcisionem iam sistens apostolus et hoc novamen illas quoque vetustates caeremoniarum dissuadebat, de quibus idem conditor earum quandoque ces-
Hos. II. 11. saturis profitebatur, per Osee, Et avertam omnes iocunditates eius et dies festos eius et neomenias et sabbata et omnes caeremonias
Ies. I. 14. eius. Sic enim per Esaiam, Neomenias vestras et sabbata et diem magnum non sustineo, ferias et ieiunium et dies festos vestros odit anima mea. Quod [10]si et creator omnia haec iam pridem recusaverat, et apostolus ea iam recusanda pronuntiabat, ipsa apostoli sententia consentanea decretis creatoris probat non alium deum ab apostolo praedicatum quam cuius decreta cupiebat iam agnosci, falsos et apostolos et fratres notans in hac causa, qui evangelium Christi creatoris transferrent a novitate praenuntiata a creatore ad vetustatem recusatam a creatore.

Cap. XXI. Ceterum [1]si qua novum deum praedicans veteris dei legem cupiebat excludere, quare de deo quidem novo nihil praescribit, sed de vetere lege solummodo, nisi quoniam fide manente in creatorem sola lex eius concessare[a] debebat? Ut et psalmus ille [2]prae-
Ps. II, 3. 1. 2. cinuerat: Disrumpamus vincula a nobis eorum et abiciamus eorum iugum a nobis; ex quo scilicet tumultuatae sunt gentes et populi meditati sunt inania; astiterunt reges terrae et magistratus [3]convenerunt in unum adversus dominum et adversus Christum eius. Et utique, si alius deus praedicaretur a Paulo, nulla disceptatio esset servandae legis necne, non [4]pertinentis scilicet ad dominum novum et aemulum legis. Ipsa enim dei novitas atque diversitas abstulisset non modo quaestionem veteris et alienae legis, verum omnem eius mentionem. Sed hic erat totus status quaestionis, quod, cum idem deus legis in Christo praedicaretur, [5]legi eius derogaretur. Stabat igitur fides semper in creatore et Christo eius, sed conversatio et disciplina nutabat. Nam et alii de idolothyto edendo, alii de [6]mulierum velamento, alii de nuptiis vel repudiis, nonnulli et de spe resurrectionis disceptabant, de deo nemo. Nam [7]si fuisset haec quoque quaestio disceptata, et ipsa apud apostolum inveniretur, vel quanto principalis[b]. Quodsi post apostolorum tempora adulterium veritas passa est circa dei regulam, ergo iam

10. si et *Acd. Vaticanus uterque.* et si *reliqui.*

Cap. XXI. 1. si quasi *d.* quasi *Fulv. Ursinus.* 2. praececinerat *d.* 3. convenerunt *cd. Vaticanus uterque.* circumvenerunt *reliqui.* 4. pertinentes *bc.* 5. lege *ab.* 6. mulieris *AB.* 7. si *om. ABC.*

Cap. XXI. a. concessare] Cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 6.

b. vel quanto principalis.] Vel quanto magis est principalis. De hac ellipsi v. quae adnotavi ad De Virg. Veland. cap. 17.

apostolica traditio nihil passa est in tempore suo circa dei regulam, et non alia agnoscenda erit traditio apostolorum quam quae hodie apud ipsorum ecclesias editur. Nullam autem apostolici census[c] ecclesiam invenias quae non in creatore [8]christianizet. Aut si hae erunt a primordio corruptae, quae erunt integrae? nimirum adversariae creatoris? Exhibe ergo aliquam ex tuis apostolici census, et obduxeris[d]. Igitur cum omnibus modis constet alium deum in regula sacramenti istius non fuisse a Christo usque ad Marcionem quam creatorem, satis iam et probatio nostra munita est, qua ostendimus notitiam dei [9]haeretici ex evangelii et legis separatione [10]coepisse, et definitio superior instructa est, non esse credendum deum quem homo de suis sensibus composuerit, nisi plane prophetes, id est non de suis sensibus. Quod si Marcion poterit dici, debebit etiam probari. Nihil retractare oportebat. Hoc enim cuneo veritatis omnis extruditur haeresis, cum Christus non alterius dei quam creatoris circumlator[e] ostenditur.

Sed quomodo funditus evertetur antichristus, nisi ceteris quo- Cap. XXII.
que iniectionibus eius elidendis[a] locus detur, relaxata praescriptionum defensione[b]? Accedamus igitur iam hinc ad ipsam dei personam, vel potius umbram et phantasma[c], secundum Christum ipsius, per idque examinetur per quod creatori praefertur. Et utique erunt regulae certae ad [1]examinandam dei bonitatem. Sed prius est ut inveniam illam et apprehendam, et ita ad regulas perducam[d]. Cum enim circumspicio tempora, nusquam est a primordio materiarum

8. christianum. et aut si hae *A.* christianum et aut sit haec *B.* 9. haeretice *ABC.* 10. coepisse *ego.* cepisse *libri omnes.*
Cap. XXII. 1. examinandum *AB.*

c. census] Originis. Cf. adnott. ad De Corona cap. 13.

d. et obduxeris.] Hoc est eviceris. Sic hoc verbo utitur De Resurr. Carnis cap. 2. De Carne Chr. cap. 19. De Ieiun. cap. 11. De Pudic. cap. 7., alibi. V. adnott. ad Apolog. cap. 46.

e. circumlator] Supra cap. 19 „ut ostendam Christum Iesum non alterius dei *circumlatorem* quam creatoris."

Cap. XXII. a. iniectionibus eius elidendis] *Εἰσβολαῖς*, ut obiectionibus *προβολαῖς*. (Fr. Iunius.) Adv. Hermog. cap. 10 „Audiat igitur et Hermogenes, dum alibi de mali ratione distinguimus, interim se quoque nihil egisse hac sua *iniectione*." Adv. Marc. III, 20 „Sic nec illam *iniectionem* tuam potes sistere ad differentiam duorum Christorum." De Pudic. cap. 13 „ne fraudemur a Satana, quoniam ignoramus *iniectiones* eius." Adv. Marc. IV, 1 „Sed et istas proprio congressu cominus, id est per singulas *iniectiones* Pontici, caecidissem" cett. Apolog. cap. 23 „Quid autem *inici* potest adversus id quod ostenditur nuda sinceritate?" De verbo *elidere* cf. adnott. ad Apolog. cap. 23.

b. relaxata praescriptionum defensione?] Praescripserat libro De Praescr. Haereticorum non disputandum, sed praescriptione esse utendum adversus haereticos.

c. vel potius umbram et phantasma] De hoc Marcionis errore v. De Carne Christi cap. 5.

d. ad regulas perducam.] Id est constringam ordine et loco quae ad declarandam quaestionem hanc pertinent. (Fr. Iunius.)

et [2]in introitu causarum, cum quibus debuerat inveniri, exinde agens [3]quod agi habuit. Erat enim iam [4]mors, et aculeus mortis delictum, et ipsa malitia creatoris, adversus quam subvenire deberet alterius dei bonitas, primae huic regulae divinae bonitatis occurrens, si se naturalem probaret, statim succurrens ut causa [5]coepit. Omnia enim in deo naturalia et ingenita esse debebunt, ut sint aeterna, secundum statum ipsius, ne obvenientia et extranea reputentur, ac per hoc temporalia et aeternitatis aliena. Ita et bonitas perennis [6]et iugis exigetur in deo, quae in thesauris naturalium proprietatum reposita et parata antecederet causas et materias suas, et primam quamque susciperet, non despiceret et destitueret, si antecedebat. Denique [7]et hic non minus quaeram, cur non a primordio operata sit bonitas eius, quam de ipso quaesivimus, cur non a primordio sit revelatus? Quidni? qui [8]per bonitatem revelari haberet[e], si qui fuisset. Non posse [9]quid deo non licet, nedum naturalibus suis fungi; quae si continentur quo minus currant, naturalia non erunt. Et otium enim sui natura non novit. Hinc censetur[f], si [10]agat; [11]sic nec noluisse videbitur exercere bonitatem interim naturae nomine. Natura enim [12]se non potest nolle quae [13]se ita dirigit ut si cessaverit non sit. Sed cessavit aliquando in deo Marcionis de opere [14]bonitas. Ergo non fuit naturalis bonitas quae potuit aliquando cessasse, quod naturalibus non licet. Et si non erit naturalis, iam nec aeterna credenda nec deo par, quia non aeterna, dum non naturalis quae denique nullam sui perpetuitatem aut de praeterito constituat aut de futuro repromittat. Nam et a primordio non fuit et in finem sine dubio non erit. Potest enim et non esse quandoque, sicut non fuit aliquando. Igitur cum constet in primordio cessasse bonitatem dei illius ([15]non enim a primordio liberavit hominem), et voluntate potius eam quam infirmitate cessasse, iam voluntas suppressae bonitatis finis invenietur malignitatis. Quid enim tam malignum quam nolle prodesse cum possis, quam [16]utilitatem cruciare[g], quam iniuriam sinere? Totum

2. in *om. Bbcd.* 3. quod *d., Fulv. Ursinus.* quo *ABCabc.* qui *Fr. Iunius.* 4. et mors et *cd.* 5. cepit *d.* 6. et iugis *om. b.* 7. non minus et hic *d.* 8. per *om. AB.* 9. quidvis *Latinius.* 10. agat *d., P. Ciacconius.* agatur *reliqui.* 11. et sic *Fr. Iunius.* si *d.* 12. si *BC.* 13. de *delet Ios. Scaliger.* 14. bonitas *Acd.* bonitatis *reliqui, Fr. Iunius.* 15. non *om. ABC.* 16. utilitatem cruciare *ABd.* utilitate cruciari *reliqui.*

e. revelari haberet] Usitatissima haec in Septimii scriptis verbi *habere* cum infinitivo structura. Sic modo supra „exinde agens quod *agi habuit*." Cf. quae adn. ad De Fuga in Persec. cap. 12.

f. censetur] Cf. adnott. ad De Corona cap. 13.

g. quam utilitatem cruciare] Utilitas cruciatur, dum excluditur et abrogatur, dum eam defungi sese non sino.

denique creatoris elogium in illum rescribetur[h] qui saevitias eius bonitatis suae mora iuvit. Nam in cuius manu est quid ne fiat, eius iam deputatur [17]cum fit. Homo damnatur in mortem ob unius arbusculae delibationem, et exinde [18]proficiunt delicta cum poenis, et pereunt iam omnes qui paradisi nullum cespitem norunt. Et hoc melior aliqui deus aut nescit aut sustinet? [19]Si ut ex hoc melior inveniretur, quanto creator deterior haberetur? satis et in isto consilio malitiosus, qui et illum voluit [20]oneratum, operationibus eius [21]admissis[i], et saeculum in vexatione detinuit. Quid de tali medico iudicabis qui nutriat morbum mora praesidii et periculum extendat dilatione remedii, quo pretiosius aut famosius curet? Talis et in deum Marcionis dicenda sententia est, mali permissorem, iniuriae fautorem, gratiae lenocinatorem, benignitatis praevaricatorem, [22]quam non statim causae suae exhibuit; plane, si natura bonus, exhibiturus, et non accessione, si ingenio optimus, et non disciplina, si ab aevo deus, et non a Tiberio, immo, quod verius, a Cerdone et Marcione. Tiberio nunc deus ille praestiterit ut imperio eius divina bonitas in terris dedicaretur[k].

Aliam illi regulam praetendo, sicut naturalia, ita rationalia Cap. XXIII.
[1]esse debere in deo omnia. Exigo rationem bonitatis, quia nec aliud quid bonum haberi liceat quod non rationaliter bonum sit, nedum ut ipsa bonitas irrationalis deprehendatur. Facilius malum cui rationis aliquid affuerit pro bono habebitur quam ut bonum ratione desertum non pro malo iudicetur. Nego rationalem bonitatem dei Marcionis iam hoc primo quod in salutem processerit hominis alieni. Scio dicturos atquin hanc esse principalem et perfectam bonitatem, cum sine ullo debito familiaritatis in extraneos voluntaria et libera effunditur, secundum quam inimicos quoque nostros et hoc nomine iam extraneos diligere iubeamur. Cum ergo non a primordio hominem respexit, a primordio extraneum, cessando praeiudicavit cum extraneo nihil sibi esse. Ceterum disciplinam diligendi extraneum vel inimicum antecessit praeceptum diligendi

17. cum iam fit *Cabc.* 18. proficiunt *ABd. Vaticanus uterque.* prosiliunt *reliqui.* 19. Sicut *ABC.* 20. honeratum *B.* 21. admisisset secundum *AB.* admisisset seculum *C.* 22. quoniam *AB., pro more.*

Cap. XXIII. 1. esse debere *cd. Vaticanus uterque.* esse *reliqui.*

h. Totum denique creatoris elogium in illum rescribetur] Elogium est titulus. V. quae adnotavi ad De Corona cap. 5. *Rescribere* dixit pro *transcribere,* quo utitur Adv. Marc. II, 10 in loco pari „Sed si ab homine in diabolum *transcripseris mali elogium.*“

i. oneratum operationibus eius admissis] De verbo *onerare* dixi ad De Spectac. cap. 26.

k. dedicaretur.] Id est inauguraretur. Cf. adnott. ad Scorpiacen cap. 1.

proximum tanquam teipsum, quod etsi ex lege creatoris, et tu quoque illud excipere debebis, ut a Christo non destructum, sed potius exstructum. Nam quo magis proximum diligas, diligere iuberis inimicum et extraneum. Exaggeratio est debitae bonitatis exactio indebitae. Antecedit autem debita indebitam, ut principalis, ut dignior ministra et comite sua, id est indebita. Prior[a] igitur cum prima bonitatis ratio sit in rem suam exhiberi ex iustitia, secunda autem in alienam ex redundantia iustitiae super Scribarum et Pharisaeorum, quale est secundam ei rationem referri [2]cui deficit prima, non [3]habenti proprium hominem, ac per hoc quoque exiguae? Porro exigua, quae suum non habuit, quomodo in alienum redundavit? [4]Exhibe principalem rationem, et tunc vindica sequentem. Nulla res sine ordine [5]rationalis potest vindicari, tanto abest ut[b] ratio ipsa in aliquo ordinem amittat. Sit nunc et a secundo gradu incipiens ratio bonitatis, in extraneum scilicet, nec secundus illi gradus ratione constabit alio modo destructus. Tunc enim rationalis habebitur vel secunda in extraneum bonitas, si sine iniuria eius operetur cuius est res. Quamcunque bonitatem iustitia prima efficit rationalem. Sic et in principali gradu rationalis erit, cum in rem suam exhibetur, si iusta sit. Sic et in extraneum rationalis videri poterit, si non sit iniusta. Ceterum[c] qualis bonitas quae per iniuriam constat, et quidem pro extraneo? Fortasse enim pro domestico aliquatenus rationalis habeatur bonitas iniuriosa. Pro extraneo vero, cui nec proba legitime deberetur, qua ratione tam iniusta rationalis defendetur? Quid enim iniustius, quid iniquius et improbius quam ita alieno benefacere servo, ut domino eripiatur, ut alii vindicetur, ut adversus caput domini subornetur, et quidem, [6]quo indignius, in ipsa adhuc domo domini, de ipsius adhuc horreis vivens, sub ipsius adhuc plagis tremens? Talis assertor etiam damnaretur in saeculo, nedum plagiator. Non aliter deus Marcionis irrumpens in alienum mundum, eripiens deo hominem, patri filium, educatori alumnum, domino famulum, ut eum efficiat deo impium, patri irreligiosum, educatori ingratum, domino nequam. Oro te, si rationalis bonitas talem facit qualem faceret irrationalis? [7]Non

2. *Ante* cui *c. habet insertum* scilicet iuvando alium, *ex Vaticano uno. Ios. Scaliger, Fr. Iunius, Nic. Rigaltius hoc recte pro spurio iudicarunt.* 3. habenti *d., Latinius.* habente *A.* habentis *reliqui.* 4. Exhibe *d.* Exhibe rei *Beat. Rhenanus et Fr. Iunius.* Exhibe ei *Latinius.* Exhibere *AC.* Exhibe re *abc.* 5. rationis *d. in Erratis.* 6. quo *ACd.* quod (*B*)*abc.* 7. An (*in adnott. Rhenani legitur* At *pro* An) putem *ab.*

Cap. XXIII. a. Prior] Fr. Iunius volebat distingui *indebita prior. Igitur cum* cett.

b. tanto abest ut] Cf. adnott. ad De Test. Animae cap. 2.

c. Ceterum] Alioquin. Cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 11.

putem impudentiorem quam qui in aliena aqua alii deo tinguitur, ad alienum caelum alii deo expanditur[d], in aliena terra alii deo sternitur, super alienum panem[e] alii deo gratiarum actionibus fungitur, de alienis bonis ob alium deum nomine eleemosynae et dilectionis operatur[f]. Quis iste deus tam bonus ut homo ab illo malus fiat, tam propitius ut alium illi deum, et dominum quidem [8]ipsius, faciat iratum?

Sed deus sicut aeternus et rationalis, ita opinor et perfectus Cap. XXIV.
in omnibus. Eritis enim perfecti, quemadmodum pater vester, qui Matth. V, 48.
in caelis est. Exhibe perfectam quoque bonitatem eius. Etsi de imperfecta satis constat, quae neque naturalis invenitur neque rationalis, nunc et alio ordine traducetur[a]; nec iam imperfecta, immo et defecta[b], exigua et exhausta, minor numero materiarum suarum, quae non in omnibus exhibetur. Non enim omnes salvi fiunt, sed pauciores omnibus et Iudaeis et Christianis creatoris. Pluribus vero pereuntibus quomodo perfecta defenditur bonitas ex maiore parte cessatrix, paucis aliqua, pluribus nulla, cedens perditioni, partiaria exitii? Quodsi plures salvi non erunt, erit iam non bonitas, sed malitia perfectior. Sicut enim bonitatis operatio est, quae facit salvos, ita malignitatis, quae non facit salvos. Magis autem non faciens salvos dum paucos facit, perfectior erit in non iuvando quam iuvando. Non poteris et in creatorem referre bonitatem, in omnes defectionem. Quem enim iudicem tenes, dispensatorem, si forte[c], bonitatis ostendis intellegendum, non profusorem, [1]quod deo tuo vindicas. Usque adeo hac sola eum praefers bonitate creatori quam si solam profitetur et totam, nulli deesse debuerat. Sed nolo iam de parte maiore pereuntium [1b]imperfectum bonitatis arguere deum Marcionis. Sufficit ipsos quos salvos facit imperfectae salutis inventos imperfectam bonitatem eius ostendere, scilicet anima tenus[d] salvos, carne deperditos, quae apud illum non

8. ipsius *om. Cab.*

Cap. XXIV. 1. quod deo tuo *cd. Vaticanus uterque.* quod tuo *reliqui.* 1b. *Fortassean* imperfectae.

d. expanditur] Ergo precantes Christiani ad caelum brachia extendebant. (Rhen.). Cf. Apolog. c. 30. De Orat. c. 13.

e. super alienum panem] In eundem sensum dixerat Irenaeus „Quomodo autem constabit eis eum panem in quo gratiae actae sunt corpus esse domini sui, et calicem sanguinis eius, si non ipsum fabricatoris mundi filium dicant, id est verbum dei?“ (Rigalt.)

f. operatur.] De hoc usu verbi *operari* adnotatum est ad De Idolol. cap. 23.

Cap. XXIV. a. traducetur] Evincetur, manifestabitur. Cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 2.

b. defecta] Ad Natt. II, 9 „filia patris in carcere fame *defecti*.“ Apolog. cap. 21 „Manet integra et *indefecta* materiae matrix.“ De Anima cap. 28 „*defectae* iam traditionis.“ De Pallio cap. 3 „ieiunus scilicet semper et *indefectus*.“

c. si forte] Cf. adn. ad De Corona c. 5.

d. anima tenus] Cf. Apolog. cap. 40 „et si qua illic arborum poma, conan-

resurgit. Unde haec dimidiatio salutis, nisi ex defectione bonitatis? Quid [2]erat perfectae [3]bonitatis quam[e] totum hominem redigere in salutem, totum damnatum a creatore, totum a deo optimo allectum? [4]Quod sciam, et caro tinguitur apud illum, et caro de nuptiis tollitur, et caro in confessione nominis desaevitur[f]. Sed etsi carni delicta reputantur, praecedit animae reatus, et culpae principatus animae potius adscribendus, cui caro ministri nomine occurrit. Carens denique[g] anima caro hactenus[h] peccat. Ita et in hoc iniusta bonitas et sic quoque imperfecta, innocentiorem substantiam relinquens in exitium, obsequio, non arbitrio, delinquentem; cuius Christus etsi non induit veritatem, ut tuae haeresi visum est, imaginem tamen eius subire dignatus est. [5]Ipso[i], quod mentitus est illam, aliquid ei [6]debuit debuisse. Quid est autem homo aliud quam caro, siquidem nomen hominis materia corporalis, non ani-
Gen. II, 7 sq. malis, ab auctore sortita est? Et fecit hominem deus, inquit, limum de terra, non animam; anima enim de afflatu: et factus est homo in animam vivam; [7]quid? utique qui de limo: et posuit deus hominem in paradiso; quod finxit, non quod flavit; qui caro nunc, non qui anima. Itaque si ita est, quo ore contendes perfectum [8]bonitatis titulum, quae non iam a partitione speciali hominis liberandi defecit, sed a proprietate generali? Si plena est gratia et solida misericordia quae soli animae salutaris est, plus praestat haec vita, qua toti et integri fruimur. Ceterum ex parte resurgere multari erit, non liberari. Erat et illud perfectae bonitatis, ut homo liberatus in fidem dei optimi statim eximeretur de domicilio atque dominatu dei [9]saevi. At nunc et [10]febricitas[k], o Marcionita, et ceteros tribulos et spinas dolor carnis tuae tibi edit, nec fulminibus tantum aut bellis et pestibus aliisque plagis creatoris, sed et

2. erat *ABCabc.* enim tam *d., Latinius.* 3. caritatis *Latinius.* 4. quod sciam *d.* Quod si iam *reliqui.* 5. Ipso *ego.* Ipsum *libri omnes.* 6. debuit (debui *C.*) debuisse *Cabcd.* debuisse *AB.* habuit debuisse *Fr. Iunius.* 7. quis *abc.* 8. bonitate *ABC.* 9. sui *AB.* 10. febricitates *Latinius.*

tur *oculis tenus.*" De Virg. Vel. cap. 17 „*cerebro tenus.*" De Paenit. cap. 1 „*natura tenus.*" Ad Scapul. cap. 4 „*gladio tenus.*"

e. Quid erat perfectae bonitatis quam] Usitatissima ellipsis comparativi *magis,* cuius exemplum modo supra cap. 23. habuimus.

f. desaevitur.] Adv. Marc. III, 18 „et suffigendo nervos eius clavis *desaevierunt.*" Cf. Salmas. ad Scriptt. Hist. Aug. p. 96.

g. denique] Id est adeo. Cf. adn. ad Apolog. cap. 42. Sic etiam infra „*Denique* volens et concupiscens et curans" cett.

h. hactenus] Id est non amplius. Cf. quae adnotavi ad De Exhortat. Castit. cap. 1.

i. Ipso] Ita rescripsi pro *Ipsum,* quod interpretationem admittit nullam.

k. febricitas] Latinius *febricitates.* Quae coniectura eius esse videtur qui *febricitas* vocem non pro verbo, sed pro substantivo habuerit. Utitur Septimius etiam alibi hoc verbo, ut De Fuga in Persecut. cap. 13 „non dico vinum *febricitanti.*"

scorpiis eius obiectus. In quo te putas liberatum de regno eius, cuius te muscae adhuc calcant? Si de futuro [11]erutus es, cur non et de praesenti, ut [12]perfecte? Alia est nostra condicio apud auctorem, apud iudicem, apud offensum principem generis. Tu tantummodo bonum [13]deum praefers. Non potes autem perfecte [14]bonum ostendere a quo non perfecte liberaris.

Quod attinet ad bonitatis quaestionem, his lineis deduximus Cap. XXV.
eam minime deo adaequari, ut neque ingenitam neque rationalem neque perfectam, sed et improbam et iniustam et ipso iam bonitatis nomine indignam, quod scilicet in quantum deo congruat, in tantum deum non esse conveniat qui de tali bonitate etiam praeferatur, nec de tali modo, verum et sola. Iam enim et hoc discuti par est, an deus de sola bonitate censendus sit, negatis ceteris appendicibus, sensibus et affectibus, quos Marcionitae quidem a deo suo abigunt in creatorem, nos vero et agnoscimus in creatore ut deo dignos. Et ex hoc quoque negabimus deum in quo non omnia quae deo digna sint constent. Si aliquem de Epicuri schola deum[a] affectavit Christi nomine titulare, ut quod beatum et incorruptibile sit neque sibi neque alii molestias praestet (hanc enim sententiam ruminans Marcion removit ab illo severitates et iudiciarias vires), aut in totum immobilem et stupentem deum concepisse debuerat (et quid illi cum Christo, molesto et Iudaeis per doctrinam et sibi per [1]sensum?), aut et de ceteris motibus eum [2]agnovisse (et quid illi cum Epicuro, nec sibi nec Christianis necessario?). Ecce enim hoc ipso quod retro[b] quietus qui nec notitiam sui aliquo interim opere curaverit, post tantum aevi senserit in hominis salutem, utique per voluntatem, nonne concussibilis tunc fuit novae voluntati, ut et ceteris motibus videatur obnoxius? Quae autem voluntas sine concupiscentiae stimulo est? [3]Quis volet quod non concupiscet? Sed et cura accedet voluntati. [4]Quis enim volet [5]quid et concupiscet, et non [6]curabit? Igitur cum et voluit et [7]concupiit in hominis salutem, iam et sibi et aliis negotium fecit, Epicuro nolente, consiliario [8]Marcione. Nam et adversarium sibi constituit

11. exutus *AB.* 12. perfecte? Alia *d.* perfecta est. alia *ABC.* perfecte sis: alia *reliqui.* 13. deum *om. bc.* 14. bonum *(B)abcd. Gorziensis liber.* deum *reliqui.*
Cap. XXV. 1. sensum *d., Fulv. Ursinus.* yhum *A.* ihesum *B.* Iesum *reliqui.* 2. agnovisset *Fulv. Ursinus.* 3. Quis volet quod non concupiscet? *om. abcd. et Gorziensis.* 4. Quis volet quod non concupiscet? Quis enim volet quid et concupiscet *ed.* 5. quod *BC.* 6. curavit *ABC.* 7. concupivit *Vaticani.* 8. Marcione *Ad., Fulv. Ursinus.* Marcionis *Babc.*

Cap. XXV. a. aliquem de Epicuri schola deum] Inertem, qui nihil curet, nec sua nec aliena. (Fr. Iunius.)

b. retro] Id est antea, ex usu Tertullianeo. Exempla addere piget. Dedi aliquot ad De Spectac. cap. 9.

ipsum illud adversus quod et voluit et concupiit et curavit, sive delictum sive mortem, inprimis [9]ipsum arbitrum eorum et dominum, [10]hominis creatorem. Porro nihil sine aemulatione[c] decurret quod sine adversario non erit. Denique volens et concupiscens et curans hominem liberare hoc ipso iam aemulatur [11]et eum a quo liberat, adversus eum scilicet sibi liberaturus, [12]et ea de quibus liberat, in alia liberaturus. Proinde [13]enim aemulationi [14]occurrant[d] necesse est officiales suae in ea quae aemulatur, ira, discordia, odium, dedignatio, [15]indignatio, bilis, nolentia, offensa. Haec omnia si aemulationi adsistunt, aemulatio autem liberando homini procurat, liberatio autem hominis operatio bonitatis est, non poterit[e] ea bonitas sine suis dotibus, id est sine sensibus et affectibus, per [16]quos administratur adversus creatorem, ne[f] sic quoque irrationalis praescribatur[f], si careat et sensibus et affectibus debitis. [17]Haec multo plenius defendemus in causa creatoris, in qua et exprobrantur.

Cap. XXVI. At hic sufficit perversissimum deum ostendi in ipso praeconio solitariae bonitatis, qua nolunt ei adscribere eiusmodi motus animi quos in creatore reprehendunt. Si enim neque aemulatur neque irascitur neque damnat neque vexat, utpote qui nec iudicem praestat, non invenio quomodo illi disciplinarum ratio consistat, et quidem plenior. Quale est enim ut praecepta constituat non exeturus, ut delicta prohibeat non vindicaturus, quia non iudicaturus, extraneus scilicet ab omnibus sensibus severitatis et animadversionis? Cur enim prohibet admitti quod non defendit[a] admissum, cum multo rectius non prohibuisset quod defensurus non esset quam ut non defenderet quod prohibuisset? Immo et permisisse directo debuit, sine causa prohibiturus, [1]ut non defensurus. Nam et nunc tacite permissum est quod sine ultione prohibetur. Et utique non aliud prohibet admitti quam quod non amat fieri. Stupidissimus

9. ipsum *om. AB.* 10. hominis creatorem — — — et curans *om. AB.* 11. et *delet Ios. Scaliger.* 12. et ea *d., Fulv. Ursinus et Fr. Iunius.* cum *C.* eum *reliqui.* 13. enim *om. AB.* 14. concurrant *d.* 15. indignatio, bilis *Aabcd.* indigna bilis *C.* indignabilis *B.* 16. quod *ABC.* 17. hoc *AB.*

Cap. XXVI. 1. ut non *d.* non ut *reliqui.* non et *Fr. Iunius.*

c. aemulatione] De hoc vocabulo v. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 2.

d. aemulationi occurrant] Hoc est aemulationi praesto sint, appareant, adsistant.

e. non poterit] Nihil poterit, nihil efficiet, non valebit.

f. praescribatur] De hoc verbo cf. adnott. ad Apolog. cap. 7.

Cap. XXVI. a. defendit] Id est vindicat. Sic Apolog. cap. 4 „cur de solo nomine puniunt facta, quae in aliis de admisso, non de nomine probata *defendunt.*“ De Monog. cap. 4 „Aliae iniquitates diluvium provocaverunt, semel *defensae,* qualescunque fuerunt.“ De Pudic. cap. 5 „quot rivalitates *defendam.*“ Cf. Dirksen Manuale p. 255. s. v.

ergo qui non offenditur facto quod non amat fieri, quando offensa comes sit frustratae voluntatis. Aut si offenditur, debet irasci; si irascitur, debet ulcisci. Nam et ultio fructus est irae, et ira debitum offensae, et offensa, ut dixi, comes frustratae voluntatis. Sed non ulciscitur; ergo nec offenditur. Sed non offenditur, ergo nec laeditur voluntas eius, cum fit quod fieri noluit, et fit iam delictum secundum voluntatem eius, quia non fit adversus voluntatem quod non laedit voluntatem. Aut si hoc erit divinae virtutis sive bonitatis, nolle quidem fieri et prohibere fieri, non moveri tamen, si fiat, dicimus iam motum esse illum qui noluit, et vane non moveri ad factum qui motus sit ad non faciendum, quando noluit fieri. Nolendo enim prohibuit. Non enim et iudicavit nolendo fieri et idcirco prohibendo? Non faciendum enim iudicavit et prohibendum pronuntiavit. Ergo et ille iam iudicat. Si indignum est deum iudicare, aut si eatenus dignum est deum iudicare qua tantummodo nolit et prohibeat, non [2]etiam defendat admissum. Atquin nihil deo tam indignum quam non exequi quod noluit et prohibuit admitti: primo, quod qualicunque sententiae suae et legi debeat [2]vindictam in auctoritatem et obsequii necessitatem, secundo, quia aemulum sit necesse est quod noluit admitti et nolendo prohibuit. Malo autem parcere deum indignius sit quam animadvertere, et quidem deo optimo, qui non alias plene bonus sit, nisi mali aemulus, uti boni amorem odio mali exerceat [3]et boni tutelam expugnatione mali impleat.

Sed iudicat plane malum nolendo et damnat prohibendo, dimittit autem non vindicando et absolvit non puniendo. O deum veritatis praevaricatorem! sententiae suae circumscriptorem! Timet damnare quod damnat, timet odisse quod non amat, factum sinit quod fieri non sinit, mavult ostendere quid nolit quam probare. Hoc erit bonitas imaginaria, disciplina phantasma, et ipsa transfunctoria[a] praecepta secura delicta. Audite, peccatores, quique nondum hoc estis, ut esse possitis! deus melior inventus est, qui nec offenditur nec irascitur nec ulciscitur, cui nullus ignis coquitur in gehenna, cui nullus dentium frendor horret in exterioribus tenebris: bonus tantum est. Denique prohibet delinquere, sed litteris solis. In vobis est, si velitis illi obsequium subsignare[b], ut hono- Cap. XXVII.

2. enim *bc*. 3. et *abcd*. ut *ABC*.

Cap. XXVII. a. transfunctoria] *Transfunctoria* vocat *perfunctoria*. Est autem ICtis perfunctorium quod levi cura fit et aliud agendo, dum videlicet non curamus ut aliquid bene fiat, sed tantum ut fiat. Inde *perfunctorie* adverbium in crebro usu apud illos. (Rhen.) Adv. Valentin. cap. 6 „non erit delibatione *transfunctoria* expugnatio."

b. obsequium subsignare] *Subsignare*

rem deo habuisse videamini; timorem enim non vult. Atque adeo [1]prae se ferunt Marcionitae quod deum suum omnino non timeant. Malus autem, inquiunt, timebitur, bonus autem [2]diligetur. Stulte, quem [3]dominum appellas, negas timendum, cum hoc nomen potestatis sit etiam timendae? At quomodo diliges, nisi timeas non diligere? Plane nec pater tuus est, in quem competat et amor propter pietatem et timor propter potestatem, nec legitimus dominus, ut diligas propter humanitatem et timeas propter disciplinam. Sic denique plagiarii[c] diliguntur, non etiam timentur. Non enim timebitur nisi iusta et ordinaria dominatio, diligi autem potest etiam adultera; sollicitatione enim constat, non auctoritate, et adulatione, non potestate. Quid denique adulantius quam delicta non exequi? Age itaque, qui deum non times quasi bonum, quid non in omnem libidinem ebullis, summum, quod sciam, fructum vitae[d] omnibus qui deum non timent? Quid non frequentas tam sollemnes voluptates [4]circi furentis et caveae saevientis et scenae lascivientis[e]? Quid non et in persecutionibus statim oblata acerra[f] animam negatione lucraris? Absit, inquis, absit. Ergo iam times delictum, et timendo probasti illum timeri qui prohibet delictum. Aliud est, si eadem dei tui perversitate quem non times observas, qua et ille quod non vindicat prohibet. Multo adhuc vanius, cum interrogati, Quid fiet peccatori cuique [5]die illo? [6]respondent abici illum quasi ab oculis. Nonne et hoc iudicio agitur? Iudicatur enim abiciendus, et utique iudicio damnationis; [7]nisi si in salutem [8]abiciatur peccator, ut et hoc deo optimo competat. Et quid erit abici, nisi amittere id quod erat consecuturus [9]si non abiceretur, id est salutem? Ergo salutis in detrimentum abicietur, et hoc decerni non poterit nisi ab irato et offenso et executore delicti, id est iudice.

Cap. XXVIII. Exitus autem illi abiecto quis? Ab igne, inquiunt, creatoris

Cap. XXVII. 1. se praeferunt (*A*)*BC*. 2. diligetur *cd. Vaticanus unus.* diligitur *reliqui.* 3. deum *AB.* 4. circumfurenteis *C.* circumferentis *AB.* 5. die illo *d., Latinius.* dei illorum *Cabc.* die illorum *B.* deus illorum *A.* 6. respondebunt *Latinius.* 7. nisi si *ABcd. Vaticanus uterque.* nisi *Cab.* 8. abicietur *AB.* 9. nisi abiceretur *A.*

Tertulliano hic illic est concedere, tribuere, adstipulari. De Patient. cap. 1 „Philosophi — — tantum illi *subsignant,* ut cum inter sese variis sectarum libidinibus et sententiarum aemulationibus discordent.“ Cf. quae adnotavi de significatu verbi *subscribere* ad De Idolol. cap. 23.

c. plagiarii] Cf. Desid. Herald. ad Arnob. p. 103.

d. fructum vitae] Cf. Desid. Herald. ad Apolog. cap. 6. p. 52 *Ebullire* autem est pro fervere.

e. circi furentis et caveae saevientis et scenae lascivientis?] Cf. adnott. ad Apolog. cap. 38.

f. oblata acerra] Cf. Desid. Herald. ad Apolog. cap. 9. p. 63.

deprehendetur. Adeone nullum habet elementum vel in hanc causam provisum, quo peccatores suos vel sine saevitia releget, ne illos dedat creatori? Quid tunc creator? Credo, [1]sulphuratiorem eis gehennam [2]praeparabit, ut blasphemis suis scilicet; nisi quod deus zelotes fortassean desertoribus adversarii [3]sui parcat. O deum usquequaque perversum, ubique irrationalem, in omnibus vanum, atque ita neminem! cuius non statum, non condicionem, non naturam, non ullum ordinem video consistere, iam nec ipsum fidei eius sacramentum. Cui enim rei baptisma quoque apud eum exigitur? Si remissio delictorum est, quomodo videbitur delicta dimittere qui non videbitur retinere? Quia retineret, si iudicaret. Si absolutio mortis est, quomodo absolveret a morte qui non devinxit ad mortem? Devinxisset enim, si a primordio damnasset. Si regeneratio est hominis, quomodo regenerat qui non generavit? Iteratio enim non competit ei a quo quid nec semel factum est. Si consecutio est spiritus sancti, quomodo spiritum attribuet qui animam non prius contulit? Quia suffectura est quodammodo spiritus anima[a]. Signat igitur hominem, nunquam apud se resignatum[b], lavat hominem, nunquam apud se coinquinatum, et in hoc totum salutis sacramentum carnem mergit[c] exsortem salutis? Nec rusticus terram rigabit fructum non relaturam, nisi tam vanus [4]quam deus Marcionis. Proinde [5]cur tantam sive sarcinam sive gloriam [6]infirmissimae aut indignissimae carni imponit sanctitatem? Quid dicam autem de disciplinae vanitate, qua sanctificat substantiam sanctam? Quid [7]aut onerat infirmam aut exornat indignam? Quid non salute remunerat quam onerat vel exornat? Quid fraudat mercedem operis non [8]rependens carni salutem? Quid et honorem sanctitatis in illa mori patitur?

Non tinguitur apud illum caro, nisi virgo, nisi vidua, nisi Cap. XXIX.
caelebs, nisi divortio[a] baptisma mercata, quasi non etiam spadoni-

Cap. XXVIII. 1. sulphurationem *A(B)C.* 2. praeparavit *ABC.* 3. sui parcat *BCd.* sui pareat *A.* parcet *abc.* 4. ut deus *ABC.* 5. cur *d., Latinius.* cum *reliqui.* 6. infirmissime aut indignissime imponit *AB.* 7. aut *d., Fulv. Ursinus.* autem *reliqui.* 8. rependens *abcd. Vaticanus uterque.* reprehendens *ABC.*

Cap. XXVIII. a. suffectura est quodammodo spiritus anima.] Tanquam supposita spiritui sustinendo. Suffecturam dicit, quemadmodum contrario significatu dicimus *praefecturam.* Itaque suffecturam tribuit animae, ut intelligamus datam spiritui praefecturam. Sic libro de Anima [cap. 12.] animum dixit suggestum esse animae. (Rigalt.)

b. resignatum] Cf. adnott. ad De Virg. Veland. cap. 11.

c. totum salutis sacramentum carnem mergit] Augustinus libro I. de peccatorum meritis contra Pelagianos cap. 24 „Optime, inquit, Punici Christiani baptismum ipsum nihil aliud quam salutem vocant.“ (Rigalt.)

Cap. XXIX. a. nisi divortio] De hoc Marcionis errore agitur lib. De Praescr. cap. 33., et infra lib. IV. cap. 11 et 34., et alibi. (Fr. Iunius.)

bus ex nuptiis nata. Sine dubio ex damnatione coniugii institutio ista constabit. Videamus, an iusta, non quasi destructuri felicitatem sanctitatis, ut aliqui Nicolaitae[b] assertores libidinis atque luxuriae, sed qui sanctitatem sine nuptiarum damnatione noverimus et sectemur et praeferamus, non ut malo bonum, sed ut bono melius. Non enim proicimus, sed deponimus nuptias, nec praescribimus, sed suademus sanctitatem, servantes et bonum et melius pro viribus cuiusque sectando, tunc denique coniugium exserte defendentes, cum inimice accusatur spurcitiae nomine in destructionem creatoris, qui proinde coniugium pro rei honestate benedixit [1]in crementum generis humani, quemadmodum et universum conditionis in integros et bonos usus. Non ideo autem et cibi damnabuntur quia operosius exquisiti in gulam committunt, [2]ut nec vestitus ideo accusabuntur quia pretiosius comparati in ambitionem tumescunt. Sic nec matrimonii res ideo despuentur quia intemperantius diffusae in luxuriam inardescunt. Multum differt inter causam et culpam, inter statum et excessum. Ita huiusmodi non institutio, sed exorbitatio reprobanda est, secundum censuram institutoris ipsius, cuius est
Gen. I, 28. Exod. XX, 14. tam, Crescite et multiplicamini, quam et, Non adulterabis et uxorem proximi tui non concupisces, morte punientis et incestam,
Lev. XX, 10. 13. sacrilegam atque monstruosam in masculos et in pecudes libidinum insaniam. Sed et si nubendi iam modus [3]ponitur, quem quidem apud nos spiritalis ratio paracleto auctore defendit unum in fide matrimonium praescribens, eiusdem erit modum figere qui modum aliquando diffuderat, is colliget qui sparsit, is caedet silvam qui
I Cor. VII, 29. plantavit, is metet segetem qui seminavit, is dicet, Superest ut et qui uxores habent sic sint quasi non habeant, cuius et retro fuit Crescite et multiplicamini, eiusdem finis cuius et initium. Non tamen [4]ut accusanda caeditur silva, nec ut damnanda secatur seges, sed ut tempori suo parens. Sic et connubii res non ut mala securem et falcem admittit sanctitatis, sed ut matura defungi, ut ipsi sanctitati reservata, cui caedendo [5]praestaret messem[c]. Unde iam dicam deum Marcionis, cum matrimonium ut malum et impudicitiae negotium reprobat, adversus ipsam facere sanctitatem, cui videtur

Cap. XXIX. 1. incrementum *A*. 2. tunc nec *ABC*. 3. imponitur *Vaticanus unus*. 4. ut accusanda *cd. Vaticanus unus*. accusanda *reliqui*. 5. praestaret messem *ego*. praestaret esse *ABCd*. praestat et esse *abc*.

b. aliqui Nicolaitae] Exempla pronominis *aliquis* sic additi nominibus propriis dedi ad Apolog. cap. 16.

c. cui caedendo praestaret messem.] Cui connubii rei caedendo sanctitas praestaret messem. Ita omnia sunt aperta. Male enim antea pro *messem* habebatur *esse*, ita ut verborum horum intellectus esset nullus.

studere. Materiam enim eius eradit, quia si nuptiae non erunt, sanctitas nulla est. Vacat enim abstinentiae testimonium, cum licentia eripitur, quoniam ita quaedam in diversis probantur. Sicut II Cor. XII,9. et virtus in infirmitate perficitur, sic et abstinentia nubendi in facultate dinoscitur. Quis denique abstinens dicetur sublato eo a quo abstinendum est? Quae temperantia gulae in fame? Quae ambitionis repudiatio in egestate? Quae libidinis infrenatio in castratione? Iam vero sementem generis humani compescere [6]totum[d] nescio an hoc quoque optimo deo congruat. Quomodo enim salvum hominem volet quem vetat nasci, de quo nascitur auferendo? Quomodo habebit in quo bonitatem suam signet, quem esse non patitur? Quomodo diligit cuius originem non amat? Timet [7]forsitan redundantiam subolis, ne laboret plures liberando, ne multos faciat haereticos, ne generosiores habeat Marcionitas ex Marcionitis. Non erit [8]immanior duritia Pharaonis nascentium enecatrix. Nam ille animas adimit, hic non dat; ille aufert de vita, hic non admittit in vitam. Nihil apud ambos [9]a homicidio differt, sub utroque homo interficitur, sub altero iam editus, sub altero edendus. Gratus esses, o dee[e] haeretice, si isses in dispositionem creatoris[f], quod marem et feminam miscuit; utique enim et Marcion tuus ex nuptiis natus est. Satis haec de deo Marcionis, quem et definitiones[g] unicae divinitatis et condiciones [10]statuum eius omnino non esse [11]confirmant. Sed et totius opusculi series in hoc utique succedit. Proinde si cui minus quid videmur egisse, speret reservatum suo tempori, sicut et ipsarum scripturarum [12]examinationem quibus Marcion [13]utitur.

6. in totum *d., Latinius, Fulv. Ursinus.* 7. forsan *B.* 8. humanior *ABC.* 9. a vita *ABCabc.* de vita *d.* 10. statum *AC.* statim *B.* 11. confirmantes, sed *ABC.* 12. examinatione *C.* examinatum *AB.* 13. utitur *om. AB.*

d. totum] Reposui librorum veterum scripturam. Nam *totum* pro *in totum* posuit etiam Ad Natt. I, 18. et De Orat. cap. 22. Et in Apolog. cap. 21., ubi scripsi „ut deo. *Dudum* Iudaeis" cett. nunc vero malim scripsisse „ut deo *dicam.* Iudaeis" cett., vel potius „ut deo. *Tum* Iudaeis" cett. qui retinent *totum* interpretari solent *in totum.* Cf. Buenem. ad Lactant. Epit. cap. 61. p. 1317.

e. o dee] Vocativo *dee* abusus est praeter Tertullianum h. l. etiam Prudent. Hamartig. v. 931.

f. si isses in dispositionem creatoris] Id est si obstitisses. Non enim Marcion fuisset natus. (Fr. Iunius)

g. quem et definitiones] Nam de his definitionibus tractatum fuit supra cap. 2. 3. 4. 5. 6 et 7., de condicionibus vero statuum eius inde a cap. 8. Scripturarum examinatio continetur lib. IV et V. (Fr. Iunius.)

ADVERSUS MARCIONEM

LIBER SECUNDUS.

Cap. I. Occasio reformandi opusculi huius, cui quid acciderit primo [1]libellulo[a] praefati sumus, hoc quoque contulit nobis, uti duobus deis adversus Marcionem retractandis suum cuique titulum et volumen distingueremus pro materiae divisione, alterum deum definientes omnino non esse, alterum defendentes digne deum esse, quatenus ita Pontico placuit alterum inducere, alterum excludere. Non enim poterat aedificare mendacium sine demolitione veritatis. Aliud subruere necesse habuit, ut quod vellet exstrueret. Sic aedificat qui propria paratura caret[b]. Oportuerat autem in hoc solum disceptasse, quod nemo sit deus ille qui creatori superducitur, ut falso deo depulso regulis certis et unicam et perfectam praescribentibus divinitatem nihil iam quaereretur in deum verum, quem quanto constaret esse sic quoque dum alium esse non constat, tanto[c] qualemcunque sine controversia haberi deceret, adorandum [2]potius quam iudicandum, et demerendum magis quam retractandum, vel quam timendum ob severitatem. Quid enim amplius homini necessarium quam cura in deum verum, in quem, ut ita dixerim, inciderat, quia alius deus non erat?

Cap. II. At nunc negotium patitur[a] deus omnipotens, dominus et conditor universitatis. Ideo tantum opinor, quia a primordio [1]notus

Cap. I. 1. libellulo *d., Vaticanus unus.* libello *reliqui.* 2. magis *AB.*
Cap. II. 1. natus *A(B).*

Cap. I. a. libellulo] Ad Natt. I, 20 „quantum aperire potuerimus e pauculis istis *libellulis.*“

b. qui propria paratura caret.] Id est materiatione ad aedificandum comparata. (Fr. Iunius.)

c. quem quanto — — tanto] Notissima comparativi *magis* ellipsis. Cf. adnott. ad De Test. Animae cap. 2.

Cap. II. a. negotium patitur] Sic De Virg. Veland. cap. 1 „Proprium iam *negotium passus* meae opinionis“ cett. Item

est, quia nunquam latuit, quia semper illuxit, etiam ante Romulum ipsum, nedum ante Tiberium; nisi quod solis haereticis cognitus non est, qui ei negotium faciunt, propterea alium deum existimantes praesumendum, quia quem constat esse [2]reprehendere magis possunt quam negare, de arbitrio sensus sui [3]pensitantes deum, aliqui[b] proinde [4]atque si [5]caecus[c] vel [6]fluitantibus oculis ideo alium solem praesumere velit mitiorem et salubriorem quia quem videat non videt. Unicus sol est, o homo, qui mundum hunc temperat, et quando non putas, optimus et utilis, et cum tibi acrior et infestior vel etiam sordidior atque corruptior, rationi tamen suae par est. Eam tu [7]si perspicere non vales, iam nec [8]ullius alterius solis, si qui fuisset, radios sustinere potuisses, utique [9]maioris. Nam qui [10]in inferiorem deum caecutis, quid in sublimiorem? Quin potius infirmitati tuae [11]parcis, nec in periculum extenderis, habens deum certum et indubitatum et hoc ipso satis visum, cum id primum conspexeris eum esse quem non scias nisi ex parte qua voluit ipse. Sed deum quidem ut sciens non negas, ut nesciens retractas, immo et accusas quasi sciens, quem si scires, non accusares, immo nec retractares. Reddens nomen illi negas substantiam nominis, id est [12]magnitudinis quae deus dicitur, non tantam eam [13]agnoscens, quantam si homo [14]omnifariam nosse potuisset, magnitudo non esset. [15]Esaias iam tum apostolus prospiciens haeretica corda, Quis, inquit, cognovit sensum domini, aut quis [16]consiliarius eius fuit? aut ad quem consultavit, aut viam intellectus et scientiae quis demonstravit ei? Cui et apostolus [17]condicet[d], O profundum divitiarum et sophiae dei, ut ininvestigabilia iudicia eius, utique dei iudicis, et ininvestigabiles viae eius, utique intellectus et scientiae, quas ei nemo monstravit, nisi forte isti censores divinitatis, dicentes, Sic non debuit deus, et, Sic magis debuit, quasi cogno-

Isa. XL, 13 sq. Rom. XI, 34.

Rom. XI, 33.

2. reprehendendum *ABC.* 3. pensitant *Latinius.* 4. ac *AB.* 5. caecis *Salmasius.* 6. fluctuantibus *AB.* 7. si perspicere non valeas *Vaticanus unus.* perspicere non valens *AB.* 8. illius *ABC.* 9. maiores *Vaticanus unus.* 10. in *om. ABd.* 11. parcens *A.* 12. magnitudinis quae *ABCabcd.* magnitudinem qua *Latinius. Probat hoc etiam Fr. Iunius.* 13. cognoscens *A(B).* 14. omnifaria *AB.* 15. Esaias iam tum *d., cum Latinio ex codice aliquo Vaticano.* ipse enim *AB.* Ipse iam *Cab.* Ipse iam tunc *c., ex Vaticano uno.* 16. consiliarius eius *ABCabc.* illi consiliarius *d.* 17. condicet *ABcd. Vaticanus utrque.* contradicet *Cab.*

Ad Scapul. cap. 4 „Quod aliud *negotium patitur* Christianus nisi suae sectae?“ De verbo *pati* cf. adnott. ad Apolog. cap. 21.

b. aliqui] Vulgata distinctio est „pensitantes deum aliqui: proinde atque“ cett.

c. caecus] Claud. Salmasius in Tertull. libr. De Pallio p. 134 sq. correxit „si *caecis* vel fluitantibus oculis“ cett. Non opus erat. Rigaltius ex libri I Adv. Marc. cap. 2 adfert locum gemellum „Lippientibus etiam singularis lucerna numerosa est.“

d. condicet] Consentiet. Cf. quae adnotavi ad Scorpiac. cap. 14.

I Cor. II, 11. scat aliquis quae sint in deo nisi spiritus dei. Mundi autem ha-
I Cor. I, 21. bentes spiritum, non agnoscentes [18]in sapientia dei per sapientiam deum, [19]consultiores sibimet videntur deo, quoniam sicut sapientia mundi stultitia est penes deum, ita et sapientia dei stultitia est
I Cor. I, 25. penes mundum. Sed nos scimus stultum dei sapientius hominibus et invalidum dei validius hominibus. Et ita deus tunc maxime magnus, cum homini pusillus, et tunc maxime optimus, cum homini non bonus, et tunc maxime unus, cum homini duo aut plures.
I Cor. II, 14. Quodsi a primordio homo animalis[e] non recipiens quae sunt spiritus stultitiam existimavit dei legem, ut quam observare neglexit,
Matth. XIII, 12. Luc. VIII, 18. idemque non habendo fidem etiam quod videbatur habere ademptum est illi, paradisi gratia et familiaritas dei per quam omnia dei cognovisset si obedisset, quid mirum, si redhibitus materiae suae et in ergastulum terrae laborandae relegatus[f] in ipso opere prono et devexo ad terram[g] usurpatum ex illa spiritum mundi universo generi suo tradidit, duntaxat animali et haeretico[h], non recipienti quae sunt dei? Aut quis dubitabit ipsum illud Adae delictum [20]haeresim pronuntiare quod per [21]electionem[i] suae potius quam divinae sententiae admisit? Nisi quod Adam nunquam figulo suo dixit, Non prudenter definxisti me. Confessus est seductionem. Non occultavit seductricem. Rudis [22]admodum haereticus fuit. Non [23]obaudiit, non tamen blasphemavit creatorem, nec reprehendit auctorem, quem a primordio sui [24]bonum et optimum invenerat, et ipse, si forte[k], iudicem [25]fecerat a primordio.

Cap. III. Igitur oportebit ineuntes examinationem in deum notum, si quaeritur in qua condicione sit notus, ab operibus eius incipere, quae priora sunt homine, ut statim cum ipso comperta bonitas eius et exinde constituta atque praescripta aliquem sensum suggerat no-

18. in sapientia *cd.* in sapientiam *A.* insipientiam *Cab. In B. verba* Mundi autem — — — in sapientia dei *sunt omissa.* 19. consultores *AB.* 20. haeresim *A(B)Cab.* haeresin *cd.* 21. lectionem *AC.* 22. admodum *ABabcd. Gorziensis liber et Vaticanus uterque.* adhuc *C.* 23. obaudivit *Vaticanorum unus.* 24. bonum *ABcd. Vaticanus uterque.* et bonum *Cab.* 25. fecerat. A primordio igitur oportebit *cett. distinguit Fr. Iunius.*

e. homo animalis] Ψυχικός. Et statim explicat „non recipiens quae sunt spiritus." (Rigalt.)

f. in ergastulum terrae laborandae relegatus] De Pallio cap. 3 „pellitus orbi ut metallo datur.", ad quae verba cf. quae adnotavi. Cf. etiam Lips. Elect. II, 15. p. 798. Opp. ed. Vesal.

g. prono et devexo ad terram] Dixerat Persius [Sat. II, 61.] „O curvae in terras animae et caelestium inanes!" (Rigalt.)

h. duntaxat animali et haeretico] Itaque alios psychicos facit, alios haereticos, ut et in principio libri De Monogamia. Et tamen Adamum ipsum, quem psychicum vocat, mox appellabit haereticum. (Rigalt.)

i. per electionem] Cf. De Praescript. Haeret. cap. 6. Adde, si placet, Desid. Herald. Digress. II, 5. p. 286.

k. si forte] De hac locutione, proprie Tertullianea, adnotatum est ad De Corona cap. 5.

bis intellegendi qualiter sequens rerum ordinatio evaserit. Possunt autem discipuli Marcionis recognoscentes bonitatem dei nostri dignam quoque deo agnoscere per eosdem titulos per quos indignam ostendimus in deo illorum. Iam hoc [1]ipsum, quod materia est agnitionis suae, non apud alium invenit, sed de suo sibi fecit. Prima denique bonitas creatoris, qua se deus noluit in aeternum latere, id est, non esse aliquid cui deus cognosceretur. Quid enim tam bonum quam notitia et fructus dei? Nam etsi nondum apparebat hoc bonum esse, quia nondum erat quicquam cui appareret, sed deus praesciebat quid boni appariturum esset, et ideo in suam summam commisit bonitatem[a], apparituri boni negotiatricem, non utique repentinam nec obventiciae bonitatis nec provocaticiae animationis, quasi exinde censendam quo coepit operari. Si enim [2]ipsa constituit initium exinde quo coepit operari, non habuit initium ipsa cum fecit. Initio autem facto ab ea etiam ratio temporum nata est, utpote quibus distinguendis et notandis sidera et luminaria caelestia disposita sunt. Erunt enim, inquit, in tempora et men- Gen. I, 14.
ses et annos. Ergo nec tempus habuit ante tempus [3]quae fecit tempus, sicut nec initium ante initium [4]quae constituit initium. Atque ita carens et ordine initii et modo temporis de immensa et interminabili aetate censebitur, nec poterit repentina vel obventicia et provocaticia reputari, non habens unde reputetur, id est aliquam temporis speciem, sed [5]et aeterna et deo ingenita et perpetua praesumenda ac per hoc deo digna, suffundens[b] iam hinc bonitatem dei Marcionis, non dico initiis et temporibus, sed ipsa malitia creatoris posteriorem, si tamen malitia potuit a bonitate [6]committi.

Igitur cum cognoscendo deo hominem prospexisset bonitas dei Cap. IV.
ipsius, etiam hoc praeconio suo addidit, quod prius domicilium homini commentata est, aliquam postmodum molem maximam, postmodum et maiorem, ut in magna tanquam in minore proluderet atque proficeret, et ita de bono dei, id est de magno, ad optimum quoque eius, id est ad maius habitaculum promoveretur. Adhibet operi bono optimum etiam ministrum, sermonem suum. [1]Eructavit, Ps. XLIV, 2.
inquit, [2]cor meum sermonem optimum. Agnoscat hinc primum

Cap. III. 1. ipso *ABC.* 2. ipsa *ABcd. Vaticanus unus.* ipse *Cab.* 3. qui *AB.* 4. qui *AB.* 5. et *om. ABC.* 6. committere *ABC.*
Cap. IV. 1. eruptavit *A.* 2. cor meum verbum sermonem *ABC.*

Cap. III. a. commisit bonitatem] *Commisit,* hoc est reposuit, tempore suo scilicet promendum. (Rigalt.)
b. suffundens] Id est pudore confundens. Saepissime verbum *suffundere* hac significatione occurrit in libris Tertulliani. Cf. quae adscripsi exempla ad Scorpiac. cap. 10.

fructum optimum utique optimae arboris Marcion. Imperitissimus rusticus quidem in malam bonam inseruit. Sed non valebit blasphemiae surculus; arescet cum suo artifice, et ita se bonae arboris natura testabitur. Aspice ad summam, qualia sermo [3]fructificaverit.
Gen. I. Et dixit deus, Fiat, et factum est, et vidit deus, quia bonum, non quasi nesciens bonum, nisi videret, sed quia bonum, ideo videns, honorans et consignans et dispungens[a] bonitatem operum dignatione conspectus. Sic et benedicebat [4]quae benefaciebat, ut tibi totus deus commendaretur, bonus et dicere et facere. Maledicere adhuc sermo non norat, quia nec malefacere. Videbimus causas quae hoc quoque a deo exegerunt. Interim mundus ex bonis omnibus constitit, satis praemonstrans quantum boni pararetur illi cui praeparabatur hoc totum. Quis denique dignus incolere dei opera quam ipsius imago et similitudo? Eam quoque bonitas et quidem operantior operata est, non imperiali verbo, sed familiari manu, etiam
Gen. I, 26. verbo blandiente praemisso, Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram. Bonitas dixit, bonitas finxit [5]hominem de limo in tantam substantiam carnis ex una materia tot qualitatibus exstructam. Bonitas inflavit [6]animam, non mortuam, sed vivam. Bonitas praefecit universis fruendis atque regnandis, etiam cognominandis. Bonitas amplius delicias adiecit homini, ut, quamquam totius orbis possidens, in amoenioribus moraretur translatus in paradisum[b], iam tunc de mundo in ecclesiam. Eadem bo-
Gen. II, 18. nitas et adiutorium prospexit, ne quid non boni. Non est enim, inquit, bonum, solum esse hominem. Sciebat illi sexum Mariae[c] et deinceps ecclesiae profuturum. Sed et quam arguis legem, quam in controversias torques, bonitas erogavit[d], consulens homini, quo deo adhaereret, ne non tam liber quam abiectus videretur, aequandus famulis suis, ceteris animalibus, solutis a deo et ex [7]fastidio

3. fructificavit *Vaticanus unus.* 4. qui *A.* 5. hominem *om. ABC.* 6. in animam *ABCab.* in eum animam *Fr. Iunius, ex lib. De Resurr. Carn. capp.* 5 *et* 6. 7. fastigio *bc.*

Cap. IV. a. dispungens] Id est examinans et probans, et ita quasi consummans. De Monog. cap. 8 „Et Christum quidem virgo enixa est, semel nuptura post partum, ut uterque titulus sanctitatis in Christi censu *dispungeretur.*“ Cf. etiam quae adscripsi exempla ad Apolog. cap. 37.

b. translatus in paradisum] Libro de Paenitentia [cap. 10.] dixit ecclesiam esse in uno et altero. Hic igitur Adamum et Evam translatos fuisse ait in paradisum, de mundo in ecclesiam, addictum a deo paradisum ecclesiae significans, ecclesiam vero iam tunc fuisse in uno et altero. (Rigalt.)

c. sexum Mariae] Etenim Maria virgo peperit Christum, hominum salutem. Unde et ecclesia virgo, sponsa Christi, parit Christianos. (Rigalt.)

d. erogavit] Id est largita est. Sed cum apud Tertullianum *erogare* ubique significet consumere, impendere, perdere (cf. quae adnotata sunt ad Scorpiac. cap. 6.), rectius mihi h. l. *rogavit* corrigendum esse videtur.

liberis[e], sed ut solus homo gloriaretur, quod solus dignus fuisset qui legem a deo sumeret, [8]utque animal rationale intellectus et scientiae capax ipsa quoque libertate rationali contineretur, ei subiectus qui subiecerat illi omnia. Cuius legis observandae consilium bonitas pariter adscripsit: Qua die autem ederitis, morte moriemini. Benignissime enim demonstravit exitum transgressionis, ne ignorantia periculi neglegentiam iuvaret obsequii. Porro[f] si legis imponendae ratio praecessit, sequebatur etiam observandae, ut poena transgressioni adscriberetur, quam tamen evenire noluit qui ante praedixit. Agnosce igitur bonitatem dei nostri interim vel hucusque ex operibus bonis, ex benedictionibus bonis, ex indulgentiis, ex providentiis, ex legibus et [9]praemonitionibus bonis et benignis. Gen. II, 17.

Iam hinc ad quaestiones [1]omnes, o canes, quos foras apostolus expellit, [2]latrantes in deum veritatis. Haec sunt argumentationum ossa, quae obroditis. Si deus bonus et praescius futuri et avertendi mali potens, cur hominem, et quidem imaginem et similitudinem suam, immo et substantiam suam, per animae scilicet censum[a], passus est labi de obsequio legis in mortem circumventum a diabolo? Si [3]enim et bonus, qui evenire tale quid nollet, et praescius, qui eventurum non ignoraret, et potens, qui depellere valeret, nullo modo evenisset quod sub his tribus condicionibus divinae maiestatis evenire non posset. Quod si evenit, absolutum est e contrario deum neque bonum credendum neque praescium neque potentem; siquidem in quantum nihil tale evenisset, si talis deus, id est bonus et praescius et potens, in tantum ideo [4]evenit quia non talis deus. Ad haec prius est istas species in creatore defendere quae in dubium vocantur, bonitatem dico et praescientiam et potentiam. Nec immorabor huic articulo, praeeunte definitione etiam ipsius Christi. Ex operibus ineundae [5]probationes. Opera creatoris utrumque testantur, et bonitatem eius, qua bona, sicut ostendimus, et potentiam, qua tanta, et quidem ex nihilo. Nam et si ex aliqua materia, ut quidam volunt[b], hoc ipso tamen ex Cap. V. Apoc. XXII, 15. Io. X, 25.

8. ut aeque animal intellectus rationale et scientiae *AB*. 9. praemunitionibus *ABCa*.
Cap. V. 1. omnes, o canes *abcd*. omnes, canes *ABC*. 2. latrantes deum *Casp. Barthius ad Statii Theb. I*, 551. *p*. 188. 3. enim *om. AB*. 4. venit *AC*. 5. probationis *ABC*.

e. ex fastidio liberis] Id est quae animalia libera sunt et soluta lege, quia non aequè amavit, sed abiecit et fastidivit deus; quemadmodum ante dixit „ne non tam liber quam abiectus videretur." (Fr. Iunius.) Praeclara cogitatio, hominem ad deum pertinere, quatenus mandatis a deo legibus adhaeret religionis observantia cultuque. (Rigalt.)

f. Porro] Atquin, atenim, ex usu Tertullianei sermonis.

Cap. V. a. censum] Id est originem.

b. ut quidam volunt] Hermogenem respicit. Cf. lib. Adv. Hermog. cap. 32.

nihilo, dum non id fuerunt quod sunt. Postremo vel sic magna, dum bona, vel sic deus potens, dum omnia ipsius, unde et omnipotens. De praescientia vero quid dicam, quae tantos habet testes quantos[c] fecit prophetas? Quamquam quis praescientiae titulus in omnium auctore, qua universa utique disponendo praesciit et praesciendo disposuit? certe ipsam transgressionem, quam nisi [6]praescisset, nec cautionem eius delegasset sub metu mortis. Igitur [7]si et fuerunt in deo istae facultates prae quibus nihil mali evenire homini aut potuisset aut debuisset, et nihilominus evenit, videamus et hominis condicionem, ne per illam potius evenerit quod per deum evenire non potuit. Liberum et sui arbitrii et suae potestatis invenio hominem a deo institutum, nullam magis imaginem et similitudinem dei in illo animadvertens quam eiusmodi status formam. Neque enim facie et corporalibus lineis tam variis in genere humano ad uniformem deum expressus est, sed in ea substantia quam ab ipso deo traxit, id est [8]animae ad formam dei [9]respondentis, et arbitrii sui libertate et potestate signatus [10]est. Hunc statum eius confirmavit etiam ipsa lex tunc a deo posita. Non enim poneretur [11]lex ei qui non haberet obsequium debitum legi in sua potestate, nec rursus comminatio mortis transgressioni adscriberetur, si non et contemptus legis in arbitrii libertatem homini deputaretur. Sic et in posteris legibus creatoris invenias, proponentis ante hominem bonum et malum, vitam et mortem, sed nec alias totum ordinem disciplinae per praecepta dispositum, avocante deo, et minante, [12]et exhortante, nisi et ad obsequium et ad contemptum libero et voluntario [13]homine.

Cap. VI. Sed quoniam ex hoc iam [1]intellegimur eo struentes liberam hominis potestatem arbitrii sui ut quod ei [2]evenit non deo, sed ipsi debeat [3]exprobrari, ne et tu hinc iam opponas non ita illum institui debuisse, si libertas et potestas arbitrii exitiosa futura esset, hoc quoque prius defendam ita institui debuisse, quo fortius commendem et ita institutum et digne deo institutum, potiore ostensa ea causa quae ita fecit institui. Bonitas dei [4]et ratio eius huic quoque instituto patrocinabuntur, in omnibus conspirantes apud deum nostrum. Nec ratio enim sine bonitate ratio est, nec

6. praestitisset *AB*. 7. et si *B*. 8. animae *abcd*. animam *reliqui*. 9. respondentis *d., Latinius*. spondentis *ABCabc*. 10. est *om. AB*. 11. ei lex *AB*. 12. et exhortante *d*. et hortante *Fr. Iunius*. exhortante *ABCa*. exhortanteve *bc*. 13. homine *abcd*. homini *ABC*.

Cap. VI. 1. intelligimur eo struentes *d*. intelligimus eos struentes *reliqui*. 2. evenit *ABCcd. Vaticani duo*. venit *ab*. 3. exprobari *A*. 4. initio eius hic quoque *AB*.

c. tantos — quantos] Id est tot — quot, ex usu stili Tertullianei.

bonitas sine ratione bonitas, nisi forte penes deum Marcionis irrationaliter bonum, sicut ostendimus[a]. Oportebat deum cognosci; bonum hoc utique et rationale. Oportebat dignum aliquid esse quod deum cognosceret: quid tam dignum prospici posset quam imago dei et similitudo? Et hoc bonum sine dubio et rationale. Oportebat igitur imaginem et similitudinem dei liberi arbitrii et suae potestatis institui in qua hoc ipsum imago et similitudo dei deputaretur, arbitrii scilicet libertas et potestas, in quam rem ea substantia homini accommodata est quae huius status esset, afflatus dei utique liberi [5]et suae potestatis. Sed et alias quale erat ut totius mundi possidens homo non inprimis animi sui possessione regnaret, aliorum dominus, sui famulus? Habes igitur et bonitatem dei agnoscere ex dignatione, [6]et rationem ex dispositione. Sola nunc bonitas deputetur quae tantum homini largita sit, id est arbitrii libertatem. Aliud sibi ratio defendat in eiusmodi institutionem. Nam bonus natura deus solus. Qui enim quod est sine initio habet, non institutione [7]habet illud, sed natura. Homo autem, qui totus ex institutione est, habens initium cum initio sortitus est formam qua esset, atque ita non natura in bonum dispositus est, sed institutione, non suum habens bonus esse, quia non natura in bonum dispositus est, sed institutione, secundum institutorem bonum, scilicet bonorum conditorem. Ut ergo bonum iam suum haberet homo, emancipatum sibi a deo, et fieret proprietas iam boni in homine et quodammodo natura, de institutione adscripta est illi quasi [8]libripens emancipati a deo boni[b] libertas et potestas arbitrii, quae efficeret bonum, ut proprium, iam sponte praestari ab homine, quoniam et hoc ratio bonitatis exigeret voluntarie exercendae, ex libertate scilicet arbitrii, [9]non favente institutioni, non serviente, ut ita demum bonus consisteret homo, si secundum institutionem quidem, sed [10]ex voluntate, iam bonus inveniretur, quasi de proprietate naturae, proinde [11]ut et contra malum (nam et illud utique deus providebat) [12]fortior homo praetenderet[c], liber scilicet et suae potestatis, quia si [13]careret hoc iure, ut bonum quoque non voluntate [14]obiret, sed neces-

5. et suae — — quale erat *om. AB.* 6. et *om. AB.* 7. habet illud *abcd.* habet id *AB.* est, habet illud *C.* 8. libri petisse mancipati *AB.* libripense mancipati *C.* 9. non favente institutioni *d., Latinius.* non favente institutionis *ABCabc.* favente institutioni *Fulv. Ursinus.* 10. et *AB.* 11. ut *om. AB.* 12. ut fortior *ABC.* 13. careret *d.* caperet *ABCabc.* 14. abiret *ABC.*

Cap. VI. a. sicut ostendimus.] Supra lib. I. cap. 23.

b. quasi libripens emancipati a deo boni] Abalienatio rerum mancipi, quae scilicet iure optimo haberi ac possideri potuerant, fiebat per aes et libram. Itaque adhibebatur libripens quasi arbiter mancipationis. (Rigalt.) Cf. Rein s. v. *Mancipatio* in Pauly Encyclop. tom. IV. p. 1469 sqq.

c. praetenderet] V. adnott. ad De Pudic. cap. 17.

sitate, usurpabilis etiam malo futurus esset ex infirmitate servitii, proinde et malo sicut bono famulus. Tota ergo libertas arbitrii in utramque partem concessa est illi, ut sui dominus constanter occurreret et bono sponte servando et malo sponte vitando, quoniam et alias positum hominem sub iudicio dei oportebat iustum illud efficere de arbitrii sui meritis, liberi scilicet. Ceterum nec boni nec mali merces iure pensaretur ei qui aut bonus aut malus necessitate fuisset inventus, non voluntate. In hoc et lex constituta est, non excludens, sed probans libertatem de obsequio sponte praestando vel transgressione sponte committenda; ita in utrumque exitum libertas patuit arbitrii. Igitur si et bonitas et ratio dei invenitur circa libertatem arbitrii concessam homini, non oportet omissa prima definitione bonitatis atque rationis, quae ante omnem tractatum constituenda est, post factis praeiudicare non ita deum instituere debuisse, [15]quia aliter quam [16]deum deceret evasit, sed dispecto, quia ita debuerit instituere, salvo eo quod dispectum est cetera explorare. Ceterum[d] facile est offendentes statim in hominis ruinam, antequam conditionem eius inspexerint, in auctorem referre quod accidit, quia nec auctoris examinata sit ratio. Denique et bonitas dei a primordio operum perspecta persuadebit nihil a deo mali evenire potuisse, et libertas hominis recogitata se potius ream [17]ostendet quod ipsa commisit[e].

Cap. VII. Hac definitione omnia deo salva sunt, et natura bonitatis et ratio dispositionis et praescientiae et potentiae copia. Exigere tamen a deo debes et gravitatem summam et fidem praecipuam in omni institutione eius, [1]ut desinas quaerere an deo nolente potuerit quid evenire. Tenens enim gravitatem et fidem dei boni, sed rationalibus institutionibus eius vindicandas, nec illud miraberis, quod deus non intercesserit adversus ea quae noluit evenire ut conservaret ea quae voluit. Si enim semel homini permiserat arbitrii libertatem et potestatem, et digne permiserat, sicut ostendimus, utique fruendas eas ex ipsa institutionis auctoritate permiserat, fruendas autem, quantum in ipso, secundum ipsum, id est secundum deum, id est in bonum (quis enim adversus se permittet aliquid?), quantum vero in homine, secundum motus libertatis ipsius (quis enim non hoc praestat ei cui quid semel frui prae-

15. quia *d., Latinius.* qui *ABCabc.* 16. deo *ABC.* 17. ostendet *d., Latinius, Fr. Iunius.* ostendit *ABCabc.*
Cap. VII. 1. ut (*A*)*d., Latinius.* et *BCabc.*

d. Ceterum] Alioquin. Cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 11.

e. quod ipsa commisit.] Eius quod ipsa commisit.

stat ut pro animo et arbitrio suo fruatur?). Igitur consequens erat uti deus secederet a libertate, semel concessa homini, id est contineret in [2]ipso et praescientiam et praepotentiam suam, per quas intercessisse potuisset, quominus homo male libertate sua frui aggressus in periculum laberetur. Si enim intercessisset, rescidisset arbitrii libertatem, quam ratione et bonitate permiserat. Denique puta intercessisse, puta rescidisse illum arbitrii libertatem, dum revocat ab arbore, dum ipsum circumscriptorem colubrum a congressu feminae arcet, nonne exclamaret Marcion, O dominum futilem, instabilem, infidelem, rescindentem quae instituit? Cur permiserat liberum arbitrium, si intercedit? Cur intercedit, si permisit? Eligat ubi semetipsum erroris notet, [3]in institutione, an in rescissione. Nonne tunc magis deceptus ex impraescientia futuri videretur, cum obstitisset? et quod quasi ignorans quomodo evasurum esset indulserat, quis non diceret? Sed etsi praescierat male hominem institutione sua usurum, quid tam dignum deo quam gravitas, quam fides institutionum qualiumcunque? Vidisset homo, si non bene [4]dispunxisset[a] quod bene acceperat, [5]ut ipse legi reus fuisset cui obsequi noluisset, non ut legislator ipse fraudem legi suae faceret, non sinendo praescriptum eius impleri. Haec dignissime peroraturus[b] in creatorem, si libero arbitrio hominis ex providentia et potentia, quas exigis, obstitisset, nunc tibi insusurra pro creatore et gravitatem et patientiam et fidem, institutionibus suis functo ut et rationalibus et bonis.

Neque enim ad vivendum solummodo produxerat hominem, ut Cap. VIII.
non ad recte vivendum, in respectu scilicet dei legisque [1]eius. Igitur vivere quidem [2]illi ipse praestiterat [3]facto in animam vivam, recte vero vivere demandarat admonito in legis obsequium. Ita non in mortem institutum hominem probat qui nunc cupit in vitam Ezech. XVIII, 23.
restitutum, malens peccatoris paenitentiam quam mortem. Igitur sicut deus homini vitae statum induxit, ita homo sibi mortis statum attraxit, et hoc non per infirmitatem, sicuti nec per ignorantiam, ne quid auctori imputaretur. Nam etsi angelus qui seduxit, sed liber et suae potestatis qui seductus est, sed imago et simili-

2. semetipso *cd. Vaticanus uterque apud Pamelium, Rhenanus.* ipso *ABCab.* 3. in *om. ABC.* 4. dispunxisset *d.* depunxisset *abc.* depinxisset *ABC. libri scripti Rhenani atque Pamelii.* 5. ut ipse *d., Latinius.* ipse *ABCabc.*
Cap. VIII. 1. eius *om. AB.* 2. ille praestiterat *AB.* 3. factum *A.* factu *B.*

Cap. VII. a. dispunxisset] Id est consummasset, absolvisset. Cf. supra Adv. Marc. II, 4 „*dispungens* bonitatem operum dignatione conspectus.“, ubi alios locos indicavi.

b. peroraturus] Cf. adnott. ad De Idolol. cap. 7.

tudo dei fortior angelo, sed afflatus dei generosior spiritu materiali
Ps. CIV, 4. quo angeli constiterunt. Qui facit, inquit, spiritus angelos et apparitores flammam ignis. Quia nec universitatem homini subiecisset infirmo dominandi et non potiori angelis, quibus nihil tale subiecit, sic nec legis pondus imposuisset, si gravis lex invalido sustinendi, nec quem excusabilem sciret nomine imbellicitatis, [4]eum definitione mortis convenisset[a]; postremo non libertate nec potestate arbitrii fecisset infirmum, sed potius defectione earum. Atque adeo eundem hominem, eandem substantiam animae, eundem Adae statum eadem arbitrii libertas et potestas victorem efficit hodie de eodem diabolo, cum secundum obsequium legum eius administratur.

Quoquo tamen, inquis, [1]modo substantia creatoris delicti capax invenitur, cum afflatus dei, id est anima, in homine deliquit, nec potest non ad [2]originalem summam referri corruptio portionis. Ad hoc interpretanda erit qualitas animae. Inprimis tenendum quod Graeca scriptura signavit, afflatum[a] nominans, non spiritum. Quidam enim de Graeco interpretantes non recogitata differentia nec curata proprietate verborum pro afflatu spiritum ponunt, et dant haereticis occasionem spiritum dei delicto infuscandi[b], id est ipsum deum. Et usurpata iam quaestio est. Intellege itaque afflatum minorem [3]spiritu esse[c], etsi de spiritu accidit, ut aurulam eius, non tamen spiritum. Nam et aura vento rarior, et si de vento aura, non tamen ventus aura. Capit[d] etiam imaginem spiritus dicere flatum. Nam et ideo homo imago dei, id est spiritus; deus enim spiritus. Imago ergo spiritus [4]afflatus. Porro imago veritati non usquequaque adaequabitur. Aliud est enim secundum veritatem esse, aliud ipsam veritatem esse. Sic et afflatus cum imago sit spiritus, non potest ita imaginem dei [5]comparare, ut, quia veritas, id est

4. eum *d.* cum *reliqui.*

Cap. IX. 1. malo *B.* 2. originem *d.* 3. spiritum *ABCab.* 4. flatus *d.* 5. compariare *Petr. Ciacconius.* comparere *A.*

Cap. VIII. a. convenisset] Petiisset, aggressus esset. Ex usu lCtorum. Cf. adnott. ad Apolog. cap. 10.

Cap. IX. a. afflatum] *Πνοήν,* non *πνεῦμα;* et Latinus interpres vertit *spiraculum,* non *spiritum,* Genes. cap. 2.

b. infuscandi] Id est vitiandi labe atque corrumpendi. Utitur frequenter hoc vocabulo Septimius. De Anima cap. 3 „et purum aërem veritatis *infuscant.*" Adv. Marc. IV, 27 „Sed haec omnia ad *infuscandum* creatorem ingerebat saevum" cett. Eodem libro cap. 28 „si per haec severitatem eius *infuscat.*" Adv. Marc. II, 22 „quantitas et qualitas muneris *infuscabit* divitem et regem, an delectabit titulus officii?" De Resurr. Carnis cap. 9 „Tenes scripturas quibus caro *infuscatur,* tene etiam quibus inlustratur." Ibid. cap. 6 „ad *infuscandam* originem carnis" Adv. Marc. II, 20 „quae relucentem bonitatem creatoris *infuscent.*" Cf. Barth Adverss. p. 1138.

c. Intellege itaque afflatum minorem spiritu esse] Hunc locum pertractat Lipsius Physiol. Stoic. III, 9. p. 985. Opp. ed. Vesal.

d. Capit] *Ἐνδέχεται.* Cf. adnott. ad Apolog. cap. 17. De Fuga in Persecut. cap. 1.

spiritus, id est deus, sine delicto est, ideo et afflatus, id est imago, non debuerit admisisse delictum. In hoc erit imago minor veritate et afflatus spiritu inferior, habens illas utique lineas dei, qua immortalis anima, qua libera et sui arbitrii, qua praescia plerumque, qua rationalis, capax intellectus et scientiae, tamen et in his imago, et non usque ad ipsam vim divinitatis, sic nec usque ad integritatem a delicto, quia hoc soli deo cedit, id est veritati, et hoc solum imagini non licet. Sicut enim imago, cum omnes lineas exprimat veritatis, [6]vi tamen ipsa caret, non habens motum, ita et anima, imago spiritus, solam vim eius exprimere non valuit, id est non delinquendi [7]felicitatem[e]. Ceterum non esset anima, sed spiritus, nec homo, qui animam sortitus est, sed deus. Et alias autem non omne quod dei erit deus habebitur, ut expostules deum et afflatum, id est vacuum a delicto, quia dei sit afflatus. Nec tu enim si in tibiam flaveris, hominem tibiam feceris, quamquam de anima tua flaveris, sicut et deus de spiritu suo. Denique cum manifeste scriptura dicat flasse deum in faciem hominis, et factum Gen. II, 7.
hominem in animam vivam, non in spiritum vivificatorem, separavit eam a condicione factoris. Opus enim aliud sit necesse est ab artifice, id est inferius artifice. Nec urceus enim factus a figulo ipse erit figulus, ita nec afflatus factus a spiritu ideo erit spiritus. Ipsum quod anima vocitatus est flatus. Vide etiam ne de afflatus condicione transierit in aliquam deminutiorem qualitatem. Ergo, inquis, dedisti animae infirmitatem supra negatam. Plane cum illam exigis deo parem, id est delicti immunem, dico infirmam. Cum vero ad angelum provocatur, fortiorem defendam necesse est domi- Hebr. I, 14.
num universitatis, cui iam angeli administrant, qui etiam angelos I Cor. VI, 3.
iudicaturus est, si in dei lege constiterit, quod in primordio noluit. Hoc ipsum ergo potuit afflatus dei admittere; potuit, sed non debuit. Potuisse enim habuit[f] [8]per substantiae exilitatem, qua afflatus, non spiritus, non debuisse autem per arbitrii potestatem, qua liber, non servus, adsistente amplius demonstratione non delinquendi, sub comminatione moriendi, qua substrueretur substantiae exilitas et regeretur sententiae libertas. Itaque non per illud

6. vita tamen *Semlerus.* 7. felicitatem *Cabcd. Vaticanus uterque.* facilitatem *AB.* facultatem *Iac. Pamelius.* 8. si per *AB.*

e. non delinquendi felicitatem.] Fallitur Pamelius, qui suspicatus est legendum *non deliquendi facultatem.* Nam vim spiritus auctor definit facultatem seu vim spiritus hoc modo, quod felicitas sit non delinquendi, id est quae nunquam delinquat nec possit delinquere. Quanto frigidius esset, obsecro, si facultatem non delinquendi Tertullianus diceret? (Fr. Iunius.)

f. Potuisse enim habuit] De hac structura cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 12.

iam videri potest anima deliquisse quod illi cum deo affine est, id est per afflatum, sed per illud quod substantiae accessit, id est per liberum arbitrium, a deo quidem rationaliter attributum, ab homine vero qua voluit agitatum. Quodsi ita se [9]habent, omnis iam dei dispositio de mali [10]exprobratione purgatur. Libertas enim arbitrii non ei culpam suam respuet a quo data est, sed a quo non ut debuit administrata est. Quod denique malum describes creatori? Si delictum hominis, non erit dei quod est hominis, nec idem habendus est delicti auctor qui invenitur interdictor, immo et condemnator. Si mors malum, nec mors comminatori suo, sed contemptori faciet invidiam[g], ut auctori. Contemnendo enim eam fecit, non utique futuram si non contempsisset.

Cap. X. Sed [1]et si ab homine in diabolum transcripseris mali elogium[a], [2]ut in instinctorem delicti, uti sic quoque in creatorem dirigas culpam ut in auctorem diaboli, qui [3]facit angelos [4]spiritus, ergo quod factus a deo est, id est angelus, id erit eius qui fecit, quod autem factus a deo non est, id est diabolus, id est delator, superest ut ipse sese fecerit, deferendo de deo[b], et quidem falsum, primo, quod deus illos ex omni ligno edere vetuisset, dehinc, quasi morituri non essent, si edissent, tertio, quasi deus illis invidisset divinitatem. Unde igitur [5]malitia mendacii et fallaciae in homines et infamiae in deum? A deo utique non, qui et angelum ex forma operum bonorum instituit bonum. Denique sapientissimus omnium editur, antequam diabolus; nisi malum est sapientia. Et si evolvas Ezechielis prophetiam, facile animadvertes tam institutione bonum angelum illum quam sponte corruptum. In [6]persona enim principis Sor ad diabolum pronuntiatur, Et factus est sermo domini ad me dicens: Fili hominis, sume planctum super principem Sor, [7]et dices, Haec dicit dominus: Tu es resignaculum[c] similitudinis, qui scilicet integritatem imaginis et similitudinis [8]resignaveris, corona decoris (hoc ut eminentissimo angelorum, ut archangelo, ut sapientissimo omnium) in deliciis paradisi dei tui natus es; illic enim,

Ezech. XXVIII, 11—16.

9. habent *ABCabcd.* habet *Leopoldus.* 10. exprobatione *A., pro more.*

Cap. X. 1. etsi non ab homine *ABC.* etsi nunc ab homine *Fr. Iunius.* 2. ut in instinctorem *d.* ut instinctorem *Cabc.* ut institutorem *AB.* 3. facit *ABcd. Vaticani duo.* fecit *Cab.* 4. spē *AB.* 5. malitiae et fallaciae *AB.* 6. persona *cd. Vaticani duo.* personam *reliqui.* 7. et dices ei, Haec dicit dominus, Tu resignaculum *Latinius.* 8. resignaveris, plenus sapientia, corona decoris *cd.*

g. faciet invidiam] Cf. adnott. ad De Orat. cap. 5. et ad Apolog. cap. 40.

Cap. X. a. transcripseris mali elogium] Cf. supra lib. I. cap. 22 „totum denique creatoris elogium in illum rescribetur."

b. deferendo de deo] Adfertur ratio cur διάβολος delator appelletur et sequentibus confirmatur. (Fr. Iunius.)

c. resignaculum] De hac scriptura deque eius interpretatione cf. Hieronymum ad haec verba Ezechielis.

ubi deus in secunda animalium figurae formatione angelos fecerat. Lapidem optimum indutus [9]es, sardium, [10]topazium, smaragdum, carbunculum, sapphirum, iaspin, [11]lyncurium, achaten, amethystum, chrysolithum, beryllum, [12]onychinum, et auro replesti horrea tua et thesauros tuos. Ex qua die conditus es, cum [13]Cherub imposui[d] te in monte sancto dei, fuisti in medio lapidum igneorum, fuisti invituperabilis in diebus tuis, ex qua die conditus es, donec inventae sunt laesurae tuae; de multitudine negotiationis tuae promas tuas replesti, et deliquisti, et cetera, quae ad suggillationem angeli, non ad illius principis, proprie pertinere manifestum est, eo quod nemo hominum in paradiso dei natus sit, ne ipse quidem Adam, translatus potius illuc, nec cum [14]Cherub impositus in monte sancto dei, id est in sublimitate caelesti, de qua [15]satanam dominus quoque decidisse testatur, nec inter lapides igneos demoratus, inter gemmantes siderum ardentium radios, unde etiam quasi fulgur Luc. X, 18. deiectus est satanas. Sed ipse auctor delicti in persona peccatoris viri denotabatur, retro quidem invituperabilis a die conditionis suae, a deo in bonum conditus, ut a bono conditore invituperabilium conditionum, et excultus omni gloria angelica, et apud deum constitutus, qua bonus apud bonum, postea vero a semetipso translatus in malum. Ex quo enim, inquit, apparuerunt laesurae tuae[e], illi eas reputans, quibus scilicet laesit hominem [16]eiectum a dei obsequio, et ex illo deliquit ex quo delictum seminavit, atque ita exinde negotiationis, id est malitiae, suae multitudinem exercuit, delictorum [17]scilicet censum[f], non minus et ipse liberi arbitrii institutus, ut spiritus. Nihil enim deus [18]proximum sibi non libertate eiusmodi ordinasset. Quem tamen [19]et praedamnando [20]testatus est ab institutionis forma libidine propria conceptae ultro malitiae

9. est *ABCab.* 10. topalium *AB.* 11. lyncurium *d.* Lyncurrium *Fulv. Ursinus.* ligurium *ABCabc.* 12. onychinum *ABCad. Vaticani duo.* onychium *bc.* 13. Cherub imposui *ego.* cherubin posui *ABCa.* cherubim posui *b.* cherub posui *cd.* 14. Cherub impositus *ego.* cherubin positus *ABCa.* cherubim positus *b.* cherub positus *cd.* 15. satanam *Aabcd.* satanan *C.* 16. eiectum a dei obsequio *d., Petr. Ciacconius.* electum a dei obsequio *Cabc.* electum a deo obsequio *AB.* electum ad dei obsequium *Latinius.* 17. scilicet censum *ego.* scilicet et censuum *reliqui.* 18. proprium proximum *B.* 19. non *B.* 20. testas est *AB.*

d. imposui] Ita correxi vulgatam *cum Cherubin posui.* Et *cum Cherubim imposui* legitur etiam apud Tichon. reg. 7. p. 66. g., teste Sabaterio.

e. laesurae tuae] Ἀδικήματα ἔν σοι. Hieronymus habet „iniquitates in te.“

f. delictorum scilicet censum] Ita corrigendum erat. Si enim *censuum* retineretur, non aliter explicari posset quam *criminum* vel *reatus;* sed hac significatione id quidem vocabulum quin apud ullum vel sequioris aevi scriptorem reperiatur vehementer dubito. Scripsi igitur *censum* et delevi voculam *et,* ut quam accrevisse apparet a praegresso vocabulo *scilicet.* Quod in Priorii editione extat *sensuum,* error est typographi.

exorbitasse, et commeatum[g] [21]operationibus eius admetiendo rationem bonitatis suae egit, eodem consilio differens extinctionem diaboli quo hominis restitutionem. Certamini enim dedit spatium, ut et homo eadem arbitrii libertate elideret inimicum qua [22]succiderat illi, probans suam, non dei culpam, et ita salutem digne per victoriam recuperaret, et diabolus amarius puniretur ab eo quem eliserat ante devictus, et deus tanto magis bonus inveniretur, sustinens hominem gloriosiorem in paradisum ad licentiam decerpendae arboris vitae iam de vita regressurum.

Cap. XI. Igitur usque ad delictum hominis deus a primordio tantum bonus, exinde iudex et severus et, quod Marcionitae volunt, saevus.

Gen. III, 16. Statim mulier in doloribus parere et viro servire damnatur, sed quae ante sine ulla contristatione per benedictionem incrementum generis audierat, Crescite, tantum[a], et multiplicamini, sed quae in adiutorium masculo, non in servitium fuerat destinata. Statim et

Gen. III, 18. terra maledicitur, sed ante benedicta. Statim tribuli et spinae, sed ante foenum et herbae et arborum fructuosa. Statim sudor et labor panis, sed ante ex omni ligno victus immunis et alimenta secura. Exinde homo ad terram, sed ante de terra; exinde ad mortem, sed ante ad vitam; exinde in scorteis vestibus, sed ante sine scrupulo nudus. Ita prior bonitas dei secundum naturam, [1]severitas posterior secundum causam. Illa ingenita, haec accidens; illa propria, haec accommodata; illa edita, haec adhibita. Nec natura enim inoperatam debuit continuisse bonitatem, nec causa dissimulatam evasisse severitatem. Alteram sibi, alteram rei deus praestitit. Incipe nunc etiam iudicis statum ut affinem mali arguere, qui idcirco alium deum somniasti, solummodo bonum, quia non potes iudicem; quamquam et illum ut iudicem ostendimus. Aut si non iudicem, certe perversum ac vanum disciplinae non vindicandae, id est non iudicandae, constitutorem. Non reprobas autem deum iudicem, qui non iudicem deum probas. Ipsam sine dubio iustitiam accusare debebis, quae iudicem praestat, aut [2]et eam in species malitiae deputare, id est iniustitiam in titulos bonitatis adscribere. Nunc enim iustitia malum, si iniustitia bonum. Porro cum cogeris iniustitiam de pessimis pronuntiare, eodem iugo urgeris iustitiam

21. ex operationibus *AB*. 22. succiderat *abcd. Vaticani duo*. succederat *AB*. succederet *C*.

Cap. XI. 1. severior posteritas *ABC*. 2. det eam *ABC*. eam *liber Gorziensis*.

g. commeatum] Cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 9.

Cap. XI. a. tantum] Hoc *tantum* trahe ad *audierat*. Nam excludit illud quod postea dicitur, deum legem dolorum indixisse.

de optimis censere. Nihil enim aemulum[b] mali non bonum, sicut et boni aemulum nihil non malum. [3]Igitur quanto malum iniustitia, tanto[c] bonum iustitia. Nec species solummodo, sed tutela reputanda bonitatis, quia bonitas, nisi iustitia regatur ut iusta sit, non erit bonitas, si iniusta sit. Nihil enim bonum quod iniustum, bonum autem omne quod iustum.

Ita si societas et conspiratio bonitatis atque iustitiae, [1]separa- Cap. XII.
tionem earum non potes cavere[a]. Quo ore constitues diversitatem duorum deorum, in separatione seorsum deputans deum bonum et seorsum deum iustum? Illic consistit bonum ubi et iustum. A primordio denique creator tam bonus quam et iustus. Pariter utrumque processit. Bonitas eius operata est mundum, iustitia [2]modulata est, quae etiam tum mundum iudicavit ex bonis faciendum quia cum bonitatis consilio iudicavit. Iustitiae opus est, quod inter lucem et tenebras separatio pronuntiata est, inter diem et noctem, inter caelum et terram, inter aquam superiorem et inferiorem, inter maris [3]coetum et aridae molem, inter luminaria maiora et minora, diurna atque nocturna, inter marem et feminam, [4]inter arborem agnitionis mortis et vitae, inter orbem et paradisum, inter aquigena et terrigena animalia. Omnia ut bonitas concepit, ita iustitia distinxit. Totum hoc iudicato dispositum et ordinatum est. Omnis situs, habitus elementorum, effectus, motus, status, ortus, occasus singulorum iudicia sunt creatoris. Ne putes eum exinde iudicem definiendum quo malum coepit, atque ita iustitiam de causa mali offusces[b]. His enim modis ostendimus eam cum auctrice omnium bonitate prodisse, ut et ipsam ingenitam deo et naturalem nec obventiciam depptandam quae in domino inventa sit arbitratrix operum eius.

3. Igitur — — iustitia. Nec *om. AB.*

Cap. XII. 1. separationem earum non potes cavere *ego.* separationem earum non potest capere *d., Latinius.* separatione earum non potes carere *ABCabc.* separationem eorum non potest carere *liber Pithoei.* separatione earum non potest currere *Fulv. Ursinus.* 2. moderata est *A. m. sec.* 3. cetum *Cab.* tetum *AB.* 4. et inter *Ca.*

b. aemulum] Id est inimicum, ex usu Septimii. Cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 2.

c. quanto — tanto] Ellipsis comparativi *magis,* cuius infinitus in Septimii libris exemplorum numerus. Interim cf. quae adscripsi ad De Testim. Animae cap. 2., et ad De Virg. Veland. cap. 17.

Cap. XII. a. separationem earum non potes cavere.] Ita correxi haec verba. *Cavere* est *statuere.* Latinii emendationi, quam recepit Rigaltius, nonnihil patrocinatur scriptura librorum veterum supra cap. 6., ubi habent *caperet* pro *careret.*

b. offusces.] Id est ignominia afficias. Ad Natt. I, 10 „potiore habita religione per Caesarem deierandi, quod et ipsum pertinet ad *offuscationem* deorum vestrorum." De Resurr. Carnis cap. 43 „manifestum hoc quoque est non pertinere ad *offuscationem* carnis." De Spectac. cap. 22 „Quale iudicium est, ut ob ea quis *offuscetur* per quae promeretur?"

Cap. XIII. At enim ut malum postea erupit atque inde iam coepit bonitas dei cum adversario agere, [1]aliud quoque negotium eadem illa iustitia dei nacta est iam secundum [2]adversionem dirigendae bonitatis[a], ut seposita libertate eius[b], qua et ultro deus bonus, pro meritis cuiusque pensetur; dignis offeratur, indignis denegetur, ingratis auferatur, proinde omnibus aemulis vindicetur. Ita omne hoc iustitiae opus procuratio bonitatis est; quod iudicando damnat, quod damnando punit, quod, ut [3]dicitis, saevit, utique bono, non malo proficit. Denique timor iudicii ad bonum, non ad malum confert. Non enim sufficiebat bonum per semetipsum commendari, iam sub adversario laborans. Nam et si commendabile per semetipsum, non tamen et conservabile, quia expugnabile iam per adversarium, nisi vis aliqua praeesset timendi, quae bonum etiam nolentes appetere et custodire compelleret. Ceterum tot illecebris mali expugnantibus bonum quis illud appeteret quod impune contemneret? [4]Quis cu-
Matth.VII,13. stodiret quod sine periculo amitteret? Legis mali viam latam et multo frequentiorem: nonne omnes [5]illa laberentur, si nihil in illa timeretur? Horremus terribiles minas creatoris, et vix a malo avellimur. Quid, si nihil minaretur? Hanc iustitiam malum [6]dices, quae malo non favet? Hanc bonum negabis, quae bono [7]prospicit? [8]Qualem oportet deum velles? qualem malle expediret, sub quo delicta gauderent, cui diabolus illuderet. Illum bonum iudicares deum qui hominem posset magis malum facere securitate delicti? Quis boni auctor, nisi qui [9]et exactor? Proinde quis mali extraneus, nisi qui et inimicus? Quis inimicus, nisi qui [10]et expugnator? [11]Quis expugnator, nisi qui et punitor? Sic totus deus bonus est, dum pro bono omnia est. Sic denique omnipotens, quia et iuvandi et laedendi potens. Minus est tantummodo prodesse, quia non aliud quid possit [12]quam prodesse. De eiusmodi[c] qua fiducia

Cap. XIII. 1. id *A(m. sec.)B.* ad *A. m. pr.* 2. aversionem *Ios. Scaliger.* 3. dicitur *AB.* 4. Quis — — amitteret *om. AB.* 5. illa laberentur *d.* illaberentur *reliqui.* 6. dicas *A.* 7. non prospicit *BC.* 8. Qualem oportet deum velles? qualem malle expediret *ego.* Qualem oportet deum velles? qualem malles? Expediret *ABCabc.* Non qualem oportet deum velles; qualem malles expediret? *d.* Qualem oportet deum velles? quales malles expediret? *liber Pithoei, apud Rigaltium.* Qualem oportet deum, vel qualem malles expediret? *Latinius. Probavit Fr. Iunius, et Semlerus recepit.* 9. et *om. AB.* 10. et *om. AB.* 11. Quis expugnator *om. AB.* 12. eum *A.* cum *C.*

Cap. XIII. a. dirigendae bonitatis] Hoc est dirigendae bonitatis prout mentem quisque suam ad dei bonitatem advertit. (Rigalt.)

b. ut seposita libertate eius] Sic habent exemplaria, nec inconcinne explicabitur in hunc sensum: ut seposita divinae bonitatis liberalitate, qua et ultro deus bonus est, iam divina illa bonitas pro meritis cuiusque pensetur. (Rigalt.)

c. De eiusmodi] Genitivis *eiusmodi* et *huiusmodi* Septimius utitur substantive. V. adnott. ad De Baptismo cap. 12.

bonum sperem, si hoc solum potest? quomodo innocentiae mercedem secter, si non et nocentiae [13]spectem? Diffidam necesse est, ne nec alteram partem [14]remuneretur qui utramque non valuit. Usque adeo iustitia etiam plenitudo est divinitatis ipsius, exhibens deum perfectum et patrem et dominum, patrem clementia, dominum disciplina, patrem potestate blanda, dominum severa, patrem diligendum pie, dominum timendum necessarie, diligendum, quia malit misericordiam quam sacrificium, et timendum, quia nolit peccatum, diligendum, quia malit paenitentiam peccatoris quam mortem, et timendum, quia nolit peccatores sui iam non paenitentes. Ideo lex utrumque definit: Diliges deum, et, Timebis deum. Aliud obsecutori proposuit, aliud exorbitatori. Hos. VI, 6. Ezech. XXXIII, 11. Matth. XXII, 37 sqq.

Ad omnia tibi occurrit deus, idem percutiens, sed et sanans, mortificans, sed et vivificans, humilians, sed et sublimans, condens mala, sed et pacem faciens, ut etiam et [1]hinc respondeam haereticis. Ecce [2]enim, inquiunt, ipse se conditorem profitetur malorum, dicens, Ego sum qui condo mala. Amplexi enim vocabuli communionem duas malorum species in ambiguitate turbantem, quia mala dicuntur et delicta et supplicia, passim volunt eum conditorem intellegi malorum, [3]ut malitiae auctor renuntietur. Nos autem adhibita distinctione utriusque formae, separatis malis [4]delicti et malis supplicii, malis culpae et malis poenae, suum cuique parti [5]definimus auctorem, malorum quidem peccati et culpae diabolum, malorum vero supplicii et poenae deum creatorum, ut illa pars malitiae deputetur, ista iustitiae mala [6]condentis iudicia adversus mala [7]delicti. De his ergo creator profitetur malis quae congruunt iudici. Quae quidem illis mala sunt quibus rependuntur, ceterum suo nomine bona, qua iusta, et bonorum defensoria et delictorum inimica, atque in hoc ordine deo digna. Aut proba ea iniusta, ut probes malitiae deputanda, id est iniustitiae mala, quia si iustitiae erunt, iam mala non erunt, sed bona, malis tantummodo mala, quibus etiam directo bona pro malis damnantur. Constitue igitur iniuste hominem divinae legis voluntarium contemptorem id retulisse quo [8]voluit caruisse, iniuste malitiam aevi illius imbribus, dehinc et ignibus caesam, iniuste Aegyptum foedissimam, superstitiosam, amplius hospitis populi conflictatricem, decemplici castigatione per- Cap. XIV. Ies. XLV, 7.

13. spectem *bcd., ex emendatione Beati Rhenani.* speciem *ABCa. Gorziensis liber et Hirsaugiensis.* 14. remuneret *Vaticanus unus.*

Cap. XIV. 1. hinc *d.* hic *reliqui.* 2. enim *om. AB.* 3. ut et malitiae iniuste auctor *c., ex uno Vaticano.* 4. delictis et malis suppliciis *ABC.* 5. defendimus *Vaticanus unus.* 6. condentis *ABCcd. Vaticani duo.* condenti *ab.* 7. delicti *ABCcd. Vaticani duo.* delicta *ab.* 8. noluit *C.*

Num. XI. XXI. cussam. Indurat cor Pharaonis: [9]sed meruerat in [10]exitium subminis-trari[a] qui iam negaverat deum, qui iam legatos eius [11]totiens superbus excusserat, qui iam populo laborem operis adiecerat, postremo qua Aegyptius, olim deo reus fuerat gentilis idololatriae, ibin et crocodilum citius colens quam deum vivum. [12]Impendit[b] II Reg. II, 23 sqq. et ipsum populum, sed ingratum. Immisit et pueris ursos, sed irreverentibus in prophetam.

Cap. XV. Iustitiam ergo primo iudicis [1]dispice[a], cuius si ratio constiterit, tunc et severitas, et per quae severitas decurrit, rationi et iustitiae reputabuntur[b]. Ac ne pluribus immoremur, [2]asserite causas ceteras quoque, ut sententias condemnetis, excusate delicta, ut iudicia reprobetis. Nolite reprehendere iudicem, sed revincite malum iudicem. Nam [3]et si patrum delicta [4]de filiis exigebat, duritia populi talia remedia compulerat[c], ut vel posteritatibus suis prospicientes legi divinae obedirent. Quis enim non magis filiorum salutem quam suam curet? Sed et si benedictio patrum semini quoque eorum destinabatur, sine ullo adhuc merito eius, cur non et reatus patrum in filios quoque redundaret? Sicut gratia, ita et offensa; ut per totum genus et gratia decurreret et offensa, salvo eo quod Ier. XXXI, 29. postea decerni habebat[d], non dicturos acidam uvam patres manducasse et filiorum dentes obstupuisse, id est non sumpturum patrem delictum filii, nec filium delictum patris, sed unumquemque delicti sui reum futurum, ut post duritiam populi duritia legis edomita iustitia iam non genus, sed personas iudicaret. Quamquam si evangelium veritatis accipias, ad quos pertineat sententia reddentis in filios patrum delicta cognosces, ad illos scilicet qui hanc ultro sibi Matth. XXVII, 25. sententiam fuerant irrogaturi, Sanguis illius super capita nostra et filiorum nostrorum. [5]Hoc itaque omnis providentia dei censuit quod iam audierat.

9. sed *abcd.* et *ABC.* 10. exitum *Vaticanus unus.* 11. totiens *AB.* toties *reliqui.* 12. Impendit *d., Desid. Heraldus in Tertull. Apolog. p.* 189. Impedit *reliqui.*

Cap. XV. 1. despice *A(B)C.* 2. asseritas causas — — condemnet excusatis — — reprobet *AB.* 3. etsi *cd.* et *ABCab.* 4. ex *bcd.* 5. Hac *ABC. Probat Fr. Iunius.*

Cap. XIV. a. in exitium submini**s**trari] Cf. Apolog. cap. 2 „Suspecta sit vobis ista perversitas, ne qua vis lateat in occulto, quae vos adversus formam, adversus naturam iudicandi, contra ipsas quoque leges *ministret.*“

b. Impendit] Cf. adn. ad Apolog. cap. 44.

Cap. XV. a. dispice] De hoc verbo adnotavi ad De Corona cap. 7.

b. reputabuntur] Verbo *reputare* Tertullianus non semel utitur quemadmodum *deputare,* id est pro *tribuere.* Cf. quae dedi exempla ad De Orat. cap. 7.

c. compulerat] Id est necessaria fecerat. Nisi malueris *compellere remedia* hic accipere pro *compellere ad remedia,* quemadmodum Rhenanus iudicavit. Rectius tamen, ni fallor, rescripseris *in* talia remedia compulerat,“ praepositione *in* repetita ex latebris suis ultimae syllabae vocabuli *populi.*

d. decerni habebat] Structurae verbi *habere* cum infinito, usitatissimae in scriptis Tertulliani, exempla adscripsi ad De Fuga in Persecut. cap. 12.

Bona igitur et severitas quia iusta, si bonus iudex, id est Cap. XVI.
iustus. Item cetera bona per quae opus bonum currit bonae severitatis, sive ira sive aemulatio sive saevitia. Debita enim omnia haec sunt [1]severitati[a], sicut severitas debitum est iustitiae. Vindicanda [2]erat procacitas aetatis verecundiam debentis. Atque ita non [3]poterunt iudici [4]exprobrari quae iudici [5]accedunt, carentia et ipsa culpa, sicut [6]et iudex. Quid enim, si medicum quidem dicas esse debere, ferramenta vero eius accuses quod secent [7]et inurant et amputent et constrictent, quando sine instrumento artis medicus esse non possit? Sed accusa male secantem, importune amputantem, temere inurentem, atque ita ferramenta quoque eius ut mala ministeria reprehende. Proinde est enim cum deum quidem iudicem admittis, eos vero motus et sensus per quos iudicat destruis. Deum nos a prophetis et a Christo, non a philosophis nec ab Epicuro erudimur. Qui credimus deum etiam in terris egisse et humani habitus humilitatem suscepisse ex causa humanae salutis, longe sumus a sententia eorum qui nolunt deum curare quicquam. Inde venit ad haereticos quoque definitio eiusmodi, si deus irascitur et aemulatur et extollitur et exacerbatur, ergo et corrumpetur, ergo et morietur. Bene autem quod Christianorum est etiam mortuum deum credere et tamen viventem in aevo aevorum. [8]Stultissimi, qui de humanis divina [9]praeiudicant, ut, [10]quoniam in homine corruptoriae conditionis habentur huiusmodi passiones, idcirco et in deo eiusdem status existimentur. Discerne substantias, et suos eis distribue sensus tam diversos quam substantiae exigunt, licet vocabulis communicare videantur. Nam et dexteram et oculos et pedes dei legimus, nec ideo tamen humanis comparabuntur quia de appellatione sociantur. Quanta erit diversitas divini corporis et humani sub eisdem nominibus membrorum, tanta erit et animi [11]divini et humani differentia sub eisdem licet vocabulis sensuum, quos tam corruptorios efficit in homine corruptibilitas substantiae humanae quam incorruptorios in deo efficit incorruptibilitas substantiae divinae. Certe deum confiteris creatorem? Certe, inquis. Quomodo ergo in deo humanum aliquid existimas, et non divinum omne?

Cap. XVI. 1. severitatis *Fr. Iunius.* 2. erat *ABCa. Valicanus unus.* erit *bcd.* 3. potuerunt *A. Valicanus unus.* 4. exprobari *A(B)C.* 5. accidunt *c., ex Valicano uno.* 6. et iudex *ABcd. Valicanus unus.* iudex *reliqui.* 7. tessuram *AB.* tonsuram *C.* 8. Stultissimum *AB.* 9. praedicant *bc.* 10. quomodo *BC.* 11. divinitas et *ABC.*

Cap. XVI. a. severitati] Lego *severitatis.* Nam haec debet severitas, ut iustitia severitatem. Post lego *erat,* pro *erit,* ex edit. princ. et mss. Nam ad illa antecedentia respicit. (Fr. Iunius.)

Quem deum non negas, confiteris [12]non humanum, siquidem deum confitendo praeiudicasti utique illum ab omni humanarum conditionum qualitate diversum. Porro cum pariter agnoscas hominem a deo inflatum in animam vivam, non deum ab homine, satis perversum est ut in deo potius humana constituas quam in homine divina, et hominis [13]imagine deum [14]induas potius quam dei hominem. Et haec ergo imago censenda est dei in homine, quod eosdem motus et sensus habeat humanus animus quos et deus, licet non tales quales deus; pro substantia enim et status eorum et exitus distant. Denique contrarios eorum sensus, lenitatem dico, patientiam, misericordiam, ipsamque matricem earum, bonitatem, cur divina praesumitis? Nec tamen perfecte ea obtinemus, quia solus deus perfectus. Ita et illas species, [15]irae dico et [16]exasperationis, non tam feliciter patimur, quia solus deus de incorruptibilitatis proprietate felix. Irascetur enim, sed non exacerbabitur, sed non periclitabitur; movebitur, sed non evertetur. Omnia necesse est adhibeat propter omnia; tot sensus quot et causas; et iram propter scelestos, [17]et bilem propter ingratos, et aemulationem propter superbos, et quicquid non expedit malis. Sic et [18]misericordiam propter errantes, et patientiam propter non [19]resipiscentes, et praestantiam propter merentes[b], et quicquid bonis opus est. Quae omnia patitur suo more, quo eum pati condecet, propter quem homo eadem patitur aeque suo more.

Cap. XVII. Haec [1]ita dispecta totum ordinem dei iudicis operarium et, ut dignius dixerim, protectorem catholicae[a] et summae illius bonitatis ostendunt quam semotam a iudiciariis sensibus et in suo statu puram nolunt Marcionitae in eodem deo agnoscere, pluentem super
Matth. V, 45. bonos et malos et solem suum oriri facientem super iustos et iniustos, quod alius deus omnino non praestat. Nam etsi hoc quoque testimonium Christi in creatorem Marcion de evangelio eradere ausus est, sed ipse mundus inscriptus est[b] et omni a conscientia

12. et humanum *AB*. 13. imaginem *A*. 14. induas *AB*. imbuas *reliqui*. 15. irae dico *abcd*. praedico *ABC*. 16. exasperationeis *C*. exasperationes (*B*). 17. exacerbabilem propter *liber Gorziensis*. *Et ita voluit edi Beatus Rhenanus*. et mobilem *AB*. 18. omnia *B*. omnia *A*. 19. respicientes *ABCab*.

Cap. XVII. 1. itaque *cd*. *Vaticanus unus*.

b. praestantiam propter merentes] Qua scilicet praestat praemia vel supplicia. (Rigalt.) Pari significatu *praestantiam* posuit De Ieiun. Adv. Psych. cap. 7 „circa somnium regis Babylonis omnes turbantur sophistae, negant ultra *de praestantia humana* posse cognosci."

Cap. XVII. a. catholicae] Catholicam bonitatem proprie accipit pro ea quae per totum orbem terrarum diffusa est. (Pamelius.)

b. sed ipse mundus inscriptus est] Catholica illa et summa dei bonitas inscripta est in mundi tabulis. (Rigalt.) Testimonio illo inscriptus est mundus.

legitur. Et erit haec ipsa patientia creatoris in iudicium Marcionis, [2]illa patientia quae expectat paenitentiam potius peccatoris quam mortem, et mavult misericordiam quam sacrificium, avertens iam destinatum exitium Ninivitis, et largiens spatium vitae Ezechiae lacrimis, et restituens statum regni Babylonis tyranno [3]paenitentia functo: illam dico misericordiam quae et [4]filium Saulis moriturum ex devotione [5]populo concessit, et David delicta in domum Uriae confessum venia liberavit, et ipsum Israël totiens restituit quotiens iudicavit, totiens refovit quotiens et increpuit. Non solum igitur iudicem aspiciens convertere et ad optimi exempla. [6]Notans cum ulciscitur considera cum indulget. Repende austeritati lenitatem. Cum utrumque conveneris[c] in creatore, invenies in eo et illud propter [7]quod alterum deum credis. Veni denique ad inspectationem doctrinarum, disciplinarum, praeceptorum consiliorumque eius. Dices forsitan haec [8]etiam humanis legibus determinari. Sed ante Lycurgos et Solonas omnes Moyses et Deus. Nulla posteritas non a primordiis accipit. Tamen non a tuo deo didicit creator meus [9]praescribere, Non occides, non adulterabis, non furaberis, non falsum testimonium dices, alienum non concupisces, honora patrem et matrem, et diliges proximum tuum ut te ipsum. Ad haec innocentiae, pudicitiae et iustitiae et pietatis principalia consulta accedunt etiam humanitatis praescripta, cum septimo quoque anno servitia libertate solvuntur, cum eodem tempore agro [10]parcitur, egenis [11]cedendo locum, bovi etiam terenti vincula oris remittuntur ad fructum praesentis laboris, quo facilius in pecudibus praemeditata humanitas in hominum refrigeria erudiretur[d].

Hos. VI, 6. Ion. III, 10. II Reg. XX, 1 sqq. Dan. IV, 33. I Sam. XIV, 45. II Sam. XII, 13. Lev. XXV, 4 sqq.

Sed quae potius legis bona defendam quam quae haeresis concupiit? ut talionis definitionem, oculum pro oculo, dentem pro dente, [1]et livorem pro livore repetentis. Non enim iniuriae mutuo exercendae licentiam sapit, sed in totum cohibendae violentiae pro-

Cap. XVIII. Exod. XXI, 24.

2. in patientia *AB*. 3. poenitentiam *cd. Vaticanus unus*. 4. filiam Saul *B*. 5. populi *ABC*. 6. Nota *bc*. 7. quod *Ad, Fulv. Ursinus*. quem *BCabc*. 8. et *AB*. 9. proscribere *d*. 10. patitur *AB*. 11. tendendo *AB*.
Cap. XVIII. 1. et *om. AB*.

c. conveneris] Id est deprehenderis. Ad Natt. I, 12 „quantoque genus censetur origine, tanto origo *convenitur* in genere." De Ieiun. Adv. Psych. cap. 13 „Ecce enim *convenio* vos et praeter pascha ieiunantes." De Corona cap. 10 „Usque adhuc proprietatem istius habitus et ex originis censu et ex superstitionis usu idolis vindicamus, ex eo praeterea quod dum in rebus dei non refertur, magis magisque imago illorum deputatur in quorum et antiquitatibus et solennitatibus et officiis *convenitur*." Cf. Dirksen Manuale s. v.

d. in hominum refrigeria erudiretur.] Similiter De Carne Chr. cap. 21 „et ex flore omnis fructus *eruditur in fructum*." De Virg. Veland. cap. 1 „(fructus) paulatim aetatem suam dirigens *eruditur in mansuetudinem saporis*."

spicit, ut quia durissimo et infideli in deum populo longum vel etiam incredibile videretur a deo expectare defensam, edicendam
Deut. XXXII, 35. postea per prophetam, Mihi defensam, et ego defendam, dicit do-
Rom. XII, 19. minus, interim commissio iniuriae metu vicis statim occursurae repastinaretur[a], et licentia retributionis prohibitio esset provocationis, ut sic improbitas [2]aestuata cessaret, dum secunda permissa prima terretur, et prima deterrita nec secunda committitur, qua et alias facilior timor talionis per eundem saporem passionis. Nihil amarius quam id ipsum pati quod feceris aliis. Et si lex aliquid cibis detrahit et immunda pronuntiat animalia quae aliquando benedicta sunt, consilium exercendae continentiae intellege, et frenos impositos illi gulae agnosce quae cum panem ederet angelorum, cucumeres et pepones Aegyptiorum desiderabat. Agnosce simul et comitibus gulae, libidini scilicet atque luxuriae[b], prospectum, quae
Exod. XXXII, 6. fere ventris castigatione frigescunt. Manducaverat enim populus et biberat et surrexerat ludere. Proinde ut [3]et pecuniae ardor [4]restringeretur ex parte, qua de victus necessitate [5]causatur, pretiosorum ciborum ambitio detracta est. Postremo, ut facilius homo ad ieiunandum deo formaretur, paucis et non gloriosis escis assuefactus, et nihil de lautioribus esurituris. Reprehendendus sane creator quod cibos potius populo suo abstulit quam ingratioribus Marcionitis. Sacrificiorum quoque onera et operationum et oblationum negotiosas scrupulositates[c] nemo reprehendat, quasi deus talia
Ies. I, 11. 12. sibi proprie desideraverit, qui tam manifeste exclamat, Quo mihi multitudinem sacrificiorum vestrorum? et, Quis exquisivit ista de manibus vestris? sed illam dei industriam sentiat qua populum pronum in idololatriam et transgressionem eiusmodi officiis religioni suae voluit adstringere quibus superstitio saeculi agebatur, ut ab ea avocaret [6]illos, sibi iubens fieri, quasi desideranti ne simulacris faciendis delinqueret.

Cap. XIX. Sed et in ipsis commerciis vitae et conversationis humanae domi ac foris adusque curam vasculorum omnifariam distinxit, ut

2. aestuata *ABCc. Vaticanus unus.* astuta *abd. liber Corziensis.* 3. et *om. AB.* 4. restingueretur *cd., Ioh. Harrisius.* 5. causata *Fulv. Ursinus.* 6. illum — — delinqueret *aut* illos — — delinquerent *Leopoldus. Non opus est.*

Cap. XVIII. a. repastinaretur] Cf. adnott. ad De Cultu Fem. II, 9. De Paenit. cap. 11.

b. comitibus gulae, libidini scilicet atque luxuriae] Eiusdem sensus est inter praecepta Dionysii Catonis „Indulgere gulae noli, quae penis amica est.“ (Rigalt.) Cf. De Spectac. cap. 2. et De Ieiun. Adv. Psych. cap. 17.

c. sacrificiorum quoque onera et operationum et oblationum negotiosas scrupulositates] Has De Praescript. Haeret. cap. 40 „morositatem Iudaicae legis“ appellat.

istis legalibus disciplinis occurrentibus ubique, ne [1]ullo momento vacarent a dei respectu. [2]Quid enim faceret beatum hominem [3]quam Ps. I, 1 sq.
in lege domini voluntas eius? et in lege domini meditabitur die ac
nocte. Quam legem non duritia promulgavit auctoris, sed ratio
summae benignitatis, populi potius duritiam edomantis et rudem
obsequio fidem operosis officiis dedolantis, ut nihil de arcanis[a]
attingam [4]significantiis legis, spiritalis scilicet et propheticae, et in
omnibus paene argumentis figuratae. Sufficit enim in praesenti si
simpliciter hominem deo obligabat, ut nemo eam reprobare debeat,
nisi cui non [5]placet deo deservire. Ad hoc beneficium, non onus
legis, adiuvandum, [6]etiam prophetas eadem bonitas dei ordinavit,
docentes deo digna, auferre nequitias de anima, discere benefacere, Ies. I, 17.
exquirere iudicium[b], iudicare [7]pupillo et iustificare viduam, [8]diligere
quaestiones[c], fugere improborum [9]contactum[d], dimittere conflictam
[10]integram[e], dissipare scripturam iniustam, infringere panem esu- Ies. LVIII, 7.
rienti et tectum non habentem inducere in domum tuam, nudum
si videris, contegere, et domesticos seminis tui non despicere,
compescere linguam a malo, et labia, ne loquantur dolum, decli- Ps. XXXIV, 13 sq.
nare a malo, et facere bonum, quaerere pacem et sectari eam,
irasci et non delinquere, id est in ira non perseverare sive saevire, Ps. IV, 5.
non abire in concilium impiorum, nec stare in via peccatorum, nec Ps. I, 1.
in cathedra [11]pestilentium sedere. Sed ubi? Vide quam bonum Ps. CXXXIII, 1.
[12]et quam iocundum habitare fratres in unum, meditantes die ac

Cap. XIX. 1. ullo momento *d, Latinius.* illi momento *c., ex uno Vaticano.* ulli momento *Bab.* ulli momenta *AC.* 2. quod *AB.* 3. quamquam *AB.* 4. significantis *ABCd.* 5. placeat *B.* 6. sed etiam *ABC.* 7. pupillos *A.* 8. dirigere *c, ex coniectura Ioh. Harrisii.* 9. contractum *c.* contactum *reliqui et Pithoeanus codex.* 10. in integram *d.* „*Sic habent exemplaria vetera.*" (*Rigalt.*) 11. pestilentiae sedere vide *AB.* 12. et quam iucundum *ed. Vaticanus unus.* et iucundum *reliqui.*

Cap. XIX. a. de arcanis] Arcana legis significantis [ita enim, non *significantiis* habet Rigaltius], hoc est mysteria legis figuratae. Ipse mox explicat, „spiritalis scilicet et propheticae." (Rigalt.)

b. exquirere iudicium] Exquisito ac perspecto utriusque partis iure. (Rigalt.)

c. diligere quaestiones] Habendas cum deo, inquirente ac disceptante super observatione mandatorum. Sic libuit Septimio interpretari quod Esaias dixit cap. 1 „*δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει κύριος.*" Apertiora sunt haec sub finem lib. I. Ad Uxor. [cap. 8] „Vide quam ex aequo habetur qui viduae benefecerit: quanti est vidua ipsa, cuius adsertor cum domino disputabit!" Has cum domino disputationes seu quaestiones diligendas ait Septimius. (Rigalt.)

d. contactum] In Pithoeano codice et Rhenani editionibus legitur *contactum*, quod sane fugiendi verbo magis convenit. Pamelius mutavit *contractum*, sic ratus aptasse Graecis quae apud Esaiam leguntur cap. 58 „*σύνδεσμον ἀδικίας.*" Sed illic habetur „*λύε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας.*" Itaque aliud sibi voluit Septimius. (Rigalt.)

e. integram] Exemplaria vetera habent *dimittere conflictam in integram.* Apud Esaiam post ea verba „Viduam iustifica, pupillo iudica" statim sequitur „confractum et debilem cura." At Esaias dixit „*ἀπόστελλε τεθραυμένους ἐν ἀφέσει.*" Et haec omnia a Septimio sunt satis negligenter citata. (Rigalt.)

Ps. CXVIII, 8. 9. nocte in lege domini, quia bonum scilicet fidere in [13]dominum quam fidere in hominem, et sperare in [14]dominum quam sperare [15]in Ps. I, 3. hominem. Qualis enim apud deum merces homini? Et erit tanquam lignum quod plantatum est iuxta exitus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo, et folium eius non decidet, et Ps. XXIV, 4 sq. omnia quaecunque faciet prosperabuntur illi. Innocens autem et purus corde, qui non [16]accepit in vanum nomen dei [17]et non iuravit ad proximum suum in dolo, iste accipiet benedictionem a domino, Ps. XXXIII, 18 sq. et misericordiam a deo [18]salutificatore suo. Oculi enim domini super timentes eum, sperantes in misericordiam ipsius, ad [19]deliberandas animas eorum de morte, utique aeterna, et nutricandos eos Ps. XXXIV, 20. in fame, utique vitae aeternae. Multae enim pressurae iustorum, et ex omnibus [20]liberabit eos dominus. Honorabilis mors in conspectu domini sanctorum eius. Dominus [21]custodit omnia ossa eorum: [22]unum ex ipsis non comminuetur. [23]Redimet dominus animas servorum suorum. Pauca ista de tantis scripturis creatoris intulimus, et nihil puto iam ad testimonium dei optimi [24]deesse, quod satis et praecepta bonitatis et praemissa consignant.

Cap. XX. Deut. XIV, 14. Sed enim [1]sepiae isti[a], quorum figura illud quoque pisculentum de cibis lex recusavit, ut traductionem[b] sui sentiunt, tenebras hinc blasphemiae intervomunt, atque ita intentionem uniuscuiusque iam proximam dispargunt, [2]iactitando et asseverando ea quae relucentem bonitatem creatoris infuscent. Sed et per istas caligines sequemur nequitiam, et in lucem extrahemus ingenia[c] tenebrarum, obicientia creatori vel maxime fraudem illam et rapinam auri et Exod. XI, 2. XII, 35 sq. argenti, [3]mandatam ab illo Hebraeis in Aegyptios. Age, infelicissime haeretice, te ipsum expostulo arbitrum, cognosce in utramque

13. dominum *cd. Vaticani duo.* deum *reliqui.* 14. dominum *cd. Vaticani duo.* deum *reliqui.* 15. in principes *cd. Sic infra lib. IV. cap.* 15. *extat.* 16. accipiet *ABC. Vaticani duo.* 17. et intravit *AB.* 18. salutificatore *Cabcd.* salutari *AB. Vaticanus unus.* 19. deliberandas *Cabc.* eliberandas *d., ex codice Pithoeano.* delibandas *AB.* liberandas *Latinius.* 20. liberabit *abcd.* liberavit *ABC. Vaticanus unus.* 21. custodivit *ABC. Vaticanus uterque.* 22. unum ex ipsis non comminuetur *abcd.* et non comminuentur (comminuetur *C.*) *ABC.* 23. Redimet *cd.* Redemit *reliqui.* 24. deest *d.*

Cap. XX. 1. sepiae *abcd. Gorziensis, et Vaticanus unus.* saepe *BC.* sepe *A.* 2. iactitando *ABcd. Vaticani duo.* iactando *reliqui.* 3. mandatam *d.* mandata *reliqui.*

Cap. XX. a. sepiae isti] Plin. Hist. Nat. IX, 29 „Sepiarum generis mares varii et nigriores constantiaeque maioris. Percussae tridente feminae auxiliantur, at femina icto mare fugit. Ambo autem, ubi sensere se adprehendi, effuso atramento, quod pro sanguine his est, infuscata aqua absconduntur."

b. traductionem] Id est refutationem. Sic De Praescr. Haeret. cap. 22. Cf. quae sunt adnotata ad De Fuga in Persecut. cap. 2.

c. ingenia] Technas, fraudes. Cf. adnott. ad De Corona cap. 8.

gentem prius, et ita de auctore praecepti iudicabis. Reposcunt Aegyptii de Hebraeis vasa aurea et argentea. Contra Hebraei mutuas petitiones instituunt, allegantes sibi quoque eorundem patrum nomine, ex eodem scripturae instrumento, mercedes restitui oportere illius operariae servitutis pro laterinis deductis, pro civitatibus et villis aedificatis. Quid iudicabis, optimi dei elector. Hebraeos fraudem agnoscere debere, an Aegyptios compensationem? Nam et aiunt ita actum per legatos utrinque[d], Aegyptiorum quidem repetentium vasa, Iudaeorum vero reposcentium operas suas. [4]Et tamen vasis iustitia renuntiaverunt ibi Aegyptii[e]. Hodie adversus Marcionitas amplius allegant Hebraei, negantes [5]compensationi satis esse, quantumvis illud auri et argenti, [6]si sexcentorum milium operae per tot annos vel singulis nummis diurnis aestimentur. Quae autem pars maior, repetentium vasa an incolentium villas et urbes? Querela ergo maior Aegyptiorum, an gratia[f] Hebraeorum? Ut solo iniuriarum iudicio Hebraei Aegyptios reperciuterent[g], liberi homines in ergastulum subacti? ut solas scapulas suas scribae eorum apud subsellia sua ostenderent flagellorum contumeliosa atrocitate laceratas? Non paucis lancibus et scyphis, pauciorum utique divitum ubique, sed totis et ipsorum facultatibus et popularium omnium collationibus satisfaciendum [7]Hebraeis pronuntiasset[h]. Igitur si bona Hebraeorum causa, bona iam et causa, id est mandatum, creatoris, qui et Aegyptios gratos fecit nescientes, et suum populum in tempore expeditionis angusto aliquo solatio tacitae compensationis

4. Et tamen vasis iustitia renuntiaverunt ibi *ego*. et tandem vasis istis renuntiaverunt sibi *d., ex coniect. Latinii*. et tamen has iustitia renuntiaverunt sibi *reliqui*. 5. competens actioni satis *AB*. 6. si *om. ABC*. 7. Hebraeis pronuntiasset *ABCc., Vaticani duo*. Hebraeus pronuntiasset *ab*. Hebraeis pronuntiasses *d*. Hebraeos (*sic*) pronuntiasses *Fulv. Ursinus*.

d. Nam et aiunt ita actum per legatos utrinque] V. Calmet ad Exod. III, 22., et inprimis Selden De Iure Nat. et Gent. VII, 8. Ceterum de hac causa Hebraeorum et Aegyptiorum cf. etiam infra lib. IV, cap. 24.

e. vasis iustitia renuntiaverunt ibi Aegyptii] Ita correxi haec verba. *Ibi* est pro in ea re, vel in ea causa; *iustitia* vero dixit pro recte, merito, quemadmodum *iniustitia* pro immerito Adv. Hermog. cap. 11 „immo et iudicium frustra constituit deus, *iniustitia* utique puniturus.“ Cf. de aliis eiusmodi ablativis adverbiorum loco positis adnott. ad Ad Natt. I, 4.

f. gratia] Qua deus dignatus est Hebraeos in circumveniendis Aegyptiis. Exod. III, 21 et 22. et XII, 36.

g. reperciuterent] Haec verba male distincta ante legebantur. Verte sic: Waren darum freie menschen zur sclavenarbeit unteriocht, damit die Hebräer etwa in einem blossen iniurienprocesse die Aegyptier zurückweisen sollten? damit ihre amtleute (Exod. V, 14.) etwa bloss ihre von der schmach und grausamkeit der geisseln zerfleischten schultern bei ihren schranken zeigen sollten? De verbo *reperciutere*, quod Tertulliano solenne est, cf. adnott. ad De Pudic. cap. 7. De scribis istis Hebraeorum cf. etiam Barthii Adverss. L, 1. p. 2330 sq. qui ipsum ibi hunc Tertulliani locum citat.

h. pronuntiasset.] Ellipsis pronominis *aliquis*, cuius alia exempla adnotata a me reperies ad Ad Natt. I, 16.

expunxit[1]. Plane minus exigi iussit. Hebraeis [8]etiam filios Aegyptii restituere debuerant.

Cap. XXI. Sic et in ceteris contrarietates praeceptorum ei exprobras ut mobili et instabili, [1]prohibentis sabbatis operari et [2]iubentis[a] arcam circumferri per dies octo, id est etiam sabbato, in expugnatione civitatis [3]Hiericho. Nec sabbati enim inspicis legem, opera humana, Exod. XX, 9sq. non divina, prohibentem. Siquidem, Sex, inquit, diebus operare, et facies omnia opera tua, septima autem die [4]sabbata domino deo tuo; non facies in ea omne opus. Quod? utique tuum[b]. Consequens enim est ut ea opera sabbato auferret quae sex diebus supra indixerat, tua scilicet, id est humana et cotidiana. Arcam vero circumferre neque cotidianum opus videri potest neque humanum, sed et rarum et sacrosanctum et ex ipso tunc dei praecepto utique divinum. Quod et ipse quid significaret edissererem, [5]nisi longum esset figuras argumentorum omnium creatoris expandere, quas forsitan nec admittis. Sed plus est si de absolutis revincamini, simplicitate veritatis, non curiositate. Sicut et nunc certa distinctio est sabbati, humana, non divina, opera prohibentis. Ideoque qui sabbatis lignatum ierat, morti datus est. Suum enim opus fecerat, lege interdictum. Qui vero arcam sabbatis circumtulerant, impune gesserunt. Non suum enim [6]opus, sed dei, ex praecepto scilicet ipsius, administraverant.

Cap. XXII. Proinde et similitudinem vetans fieri omnium quae in caelo et in terra et in aquis ostendit et causas, idololatriae scilicet [1]caecae substantiam cohibentes[a]. Subicit enim, Non adorabitis ea neque servietis illis. Serpentis autem aenei effigies postea praecepta [2]Moysi a domino non ad idololatriae titulum pertinebat, sed ad remediandos eos qui a serpentibus infestabantur. Et taceo de figura

8. etiam *C.* et *AB.* enim etiam *reliqui.*

Cap. XXI. 1. prohibenti *Leopoldus.* 2. iubenti *Leopoldus.* 3. ierico *AB.* 4. sabbata *ABCcd.* sabbatiza *ab.* 5. nisi *cd. Vaticani duo.* nimis *ABCa.* ni nimis *b.* 6. sed dei opus, ex praecepto *d.*

Cap. XXII. 1. caecae substantiam *ego.* quae substantiam *ABCa.* substantiam *reliqui. Pro* cohibentes *Fulv. Ursinus rescripsit* cohibens, *teste Rigaltio. Rhenanus voluit* cohibent. 2. Mosi *d.*

i. expunxit] Sic Apolog. cap. 2 dixit „*debito poenae* nocens *expungendus* est, non eximendus.“ Cf. adnott. ad Apolog. cap. 35. et ad Scorpiac. cap. 17.

Cap. XXI. a. prohibentis — iubentis] Non opus erat Leopoldi correctione *prohibenti — iubenti.* Trahendi sunt enim hi genitivi ad praegressum *praeceptorum.*

b. Quod? utique tuum.] Alii distinxerunt „omne opus, quod utique tuum.“

Cap. XXII. a. cohibentes] In libro Ursini legitur *cohibens,* ut referatur ad *vetans.* (Rigalt.) Inter Ursinianas a Io. a Wouwer quidem editas haec emendatio non occurrit. Equidem rescripsi „idololatriae scilicet *caecae* substantiam cohibentes,“ veterum librorum illud *quae,* quod inde a Gelenio omnes editores deleverunt, in *caecae* mutando. Prior videlicet syllaba eius vocabuli latebat in ultima vocabuli *scilicet.* Caeca autem idololatria est tecta atque furtiva.

remedii. Sic et [3]Cherubim et Seraphim aurea in arcae figuratum exemplum[b] certe simplex ornamentum; accommodata suggestui[c], longe diversas habendo causas ab idololatriae condicione, ob quam similitudo prohibetur, non videntur similitudinum prohibitarum legi refragari, non in eo similitudinis statu deprehensa ob [4]quem similitudo prohibetur. Diximus[d] de sacrificiorum rationali institutione, [5]avocanti scilicet ab idolis ad deum officia ea quae si rursus eiecerat dicens, Quo mihi multitudinem sacrificiorum vestrorum? Ies. I, 11. hoc ipsum voluit intellegi quod non sibi ea proprie exegisset. Non enim bibam, inquit, sanguinem taurorum, quia et alibi ait, Deus Ies. XL, 28. Ps. L, 13. aeternus non esuriet nec sitiet. Nam etsi ad oblationes Abel [6]advertit, et holocausta Noë odoratus est libenter, quae iocunditas sive viscerum vervecinorum sive nidoris ardentium victimarum? [7]Sed animus simplex et deum metuens offerentium ea quae a deo habebant, et pabuli et suavis olentiae, [8]gratiae apud deum [9]deputabatur, non quae fiebant exigentis, sed illud propter quod fiebant, ob honorem scilicet dei. [10]Si cliens diviti aut regi nihil desideranti tamen aliquid vilissimi munusculi [11]obtulerit, quantitas et qualitas muneris [12]infuscabit divitem et regem, an [13]delectabit titulus officii? At si cliens ei munera ultro, vel [14]etiam edicta, ordine suo offerat, [15]et sollemnia regis observet, non ex fide tamen, nec corde puro, nec [16]pleno circa cetera quoque obsequia, nonne consequens ut rex ille vel dives exclamet, Quo mihi multitudinem munerum tuorum? Plenus sum et Sollemnitates et dies festos et vestra [17]sabbata[f]; Ies. I, 11. vestra dicendo quae secundum libidinem suam, non secundum

3. Cherubin et Seraphin *ABCab.* 4. quom *A.* quam *B.* 5. avocantis *ABd.* avocante *c.* 6. advertis *C.* avertis *B.* 7. si animus *AB.* 8. gratia *bcd.* 9. deputabantur *AB.* 10. Sic *Leopoldus, praeter consilium.* 11. obtulit *AB.* 12. infuscavit *AB.* 13. delectavit titulos *AB.* 14. etiam edicta *d.* ex edicto *Latinius.* etiam dicto *reliqui.* 15. ut *B.* 16. pleno *ABCabcd.* plena *edd. Semlerus et Leopoldus, mendose.* 17. odit anima mea; vestra *cd.*

b. in arcae figuratum exemplum] Id est in arcae figurato exemplo. Construit enim praepositionem *in* passim cum accusativo pro ablativo. Cf. quae adnotavi ad De Fuga in Persecut. cap. 7. Adde De Orat. cap. 1 „ut dei omnipotentis et conspectum et auditum subtectis et *in abditum* etiam adesse confideret." Cur dicat arcae *figuratum* exemplum, docent nos ipsius verba De Corona cap. 9 „Quis denique patriarches, quis prophetes, quis levites aut sacerdos aut archon, quis vel postea apostolus aut evangelizator aut episcopus invenitur coronatus? Puto nec ipsum dei templum nec arca testamenti nec tabernaculum martyrii nec altare nec candelabrum; quibus utique et in prima dedicationis solennitate et in secunda restitutionis gratulatione competisset coronari, si dignum deo esset. Atquin si figurae nostrae fuerunt (nos enim sumus et templa dei et altaria et luminaria et vasa) hoc quoque figurate portendebant, homines dei coronari non oportere." Nisi forte malueris *figuratum* exemplum simpliciter interpretari figuris ornatum.

c. suggestui] Ornamento. V. adnott. ad De Corona cap. 13.

d. Diximus] Supra cap. 18.

f. plenus sum — — vestra sabbata]

religionem dei [18]celebrando sua iam, non dei [19]fecerant, condicionalem idcirco et rationalem demonstravit recusationem eorum quae administranda praescripserat.

Cap. XXIII. Si vero [1]etiam circa personas [2]levem vultis [3]intellegi, cum reprobat aliquando probatos, aut improvidum, cum probat quandoque reprobandos, quasi iudicia sua aut damnet praeterita aut ignoret futura, atquin nihil tam bono et iudici convenit quam pro
I Sam. IX. XIII. praesentibus meritis et reicere et [4]adlegere. Adlegitur Saul, sed
Reg. XI. nondum despector [5]prophetae Samuelis. Reicitur Salomon, sed iam a mulieribus alienis possessus et idolis Moabitarum et [6]Sidoniorum mancipatus. Quid faceret creator, ne a Marcionitis reprehenderetur? Bene adhuc agentes praedamnaret iam propter futura delicta? Sed dei boni non erat nondum merentes praedamnare. Proinde peccantes nunc non recusaret propter pristina benefacta? Sed iusti iudicis non erat rescissis iam bonis pristinis scelera donare. Aut quis hominum sine delicto, ut eum deus semper [7]adlegeret quem nunquam posset recusare? Vel quis item sine aliquo bono opere, ut eum deus semper recusaret quem nunquam posset [8]adlegere? Exhibe bonum semper, et non recusabitur; exhibe malum semper, et nunquam [9]adlegetur. Ceterum si idem homo, ut in utroque pro temporibus, in utroque dispũngetur[a] a deo et bono et iudice, qui non levitate aut improvidentia sententias vertit, sed censura gravissima et providentissima merita temporis cuiusque dispensat.

Cap. XXIV. Sic et paenitentiam [1]apud illum prave interpretaris, quasi proinde mobilitate vel improvidentia, immo iam ex delicti recordatione
I Sam. XV, 11. paeniteat, quoniam quidem [2]dixerit, Paenituit quod regem [3]fecerim

18. celebrabant deo, sua *ABC.* 19. fecerat *AB.*

Cap. XXIII. 1. et *AB.* 2. legem *ABC.* 3. intellegere *AB.* 4. adligere. Eligitur *Cab.* adeligere. eligitur *AB.* adlegere. Adlegitur *cd. Vaticanus unus.* 5. prophetiae *B.* 6. sodomorum *AB.* 7. adlegeret *cd. Vaticanus unus.* eligeret *reliqui.* 8. adlegere *cd. Vaticanus unus.* eligere *reliqui.* 9. adlegetur *cd. Vaticanus unus.* eligetur *reliqui.*

Cap. XXIV. 1. apud illum prave *abcd. Vaticanus alter.* apud prave *ABC.* apud deum prave *Semler.* 2. dixit *A.* 3. fecerit *ABC.*

Non video cur supplemento Pameliano sit opus praeter omnium mss. fidem. Nam satis fuit auctori principium loci illius destringere, velut decantatissimi atque in vulgo etiam notissimi. (Fr. Iunius.) Recte. Accusativi sunt ex Graecae linguae usu adstructi ad praegressum *Plenus sum.* Sic Plut. Alex. cap. 13 „μεστὸς ὢν ἤδη τὸν θυμόν.“

Cap. XXIII. a. ut in utroque pro temporibus, in utroque dispungetur] Iam vero si idem homo fuerit, ut in utroque, videlicet bono et malo, deprehendetur a domino, ita pro temporibus, id est prout erunt tempora, in utroque, bono inquam et malo, dispungetur a deo, id est viarum rationumque suarum fructum reportabit. (Fr. Iunius.) De verbo *dispungere* cf. quae adnot. sunt ad Apolog. cap. 37.

Saul, praescribens scilicet paenitentiam confessionem sapere mali operis alicuius vel erroris. Porro[a] non semper. Evenit enim in bonis factis paenitentiae confessio ad invidiam et [4]exprobrationem eius qui beneficii ingratus[b] extiterit, sicut et tunc circa personam Saulis honorandam annuntiatur a creatore, qui non deliquerat cum Saulem assumit in regnum et sancto spiritu auget; optimum enim adhuc, qualis, inquit, non erat in filiis Israëlis, dignissime [5]adlegerat. Sed [6]nec ignoraverat ita [7]eventurum. Nemo enim te sustinebit improvidentiam adscribentem deo ei quem deum non negans confiteris et providum. Haec enim illi propria divinitas constat. Sed malum factum Saulis, ut dixi, onerabat paenitentiae suae professione, quam vacante delicto circa Saulis adlectionem consequens est invidiosam potius intellegi, non criminosam. Ecce, inquis, [8]criminosam eam animadverto circa Ninivitas, dicente scriptura Ionae, Et paenituit dominum de malitia quam dixerat facturum se illis, nec fecit. Sicut et ipse Ionas ad [9]dominum, Propterea praeveni profugere in Tarsos, quia cognoveram te [10]esse misericordem et miserescentem, patientem et [11]plurimum misericordiae, paenitentem malitiarum. Bene igitur quod praemisit optimi dei titulum, patientissimi scilicet super malos et [12]abundantissimi misericordiae et miserationis super agnoscentes et deplangentes delicta sua, quales tunc Ninivitae. Si enim optimus qui talis, de isto prius cessisse debebis, non competere in talem, id est in optimum, [13]etiam malitiae concursum. Et quia [14]et Marcion defendit arborem bonam malos quoque fructus non licere producere, sed malitiam tamen nominavit, quod optimus non capit, numquid aliqua interpretatio subest [15]etiam earum malitiarum intellegendarum quae possint et in optimum decucurrisse? Subest autem. Dicimus denique malitiam nunc significari non quae ad naturam redigatur creatoris, quasi mali, sed quae ad potestatem, quasi iudicis; secundum quam enuntiarit, Ego sum qui condo mala, et, Ecce ego emitto in vos mala, non peccatoria, sed ultoria, quorum satis diluimus[c] infamiam ut congruentium iudici. Sicut autem, licet mala dicantur, non reprehenduntur in iudice, nec hoc nomine suo malum iudicem ostendunt, ita et malitia haec erit intellegenda nunc quae ex illis malis iudi-

Ion. III, 10. Ion. IV, 2. Ies. XLV, 7. Ier. XVIII, 11.

4. exprobationem *A.* 5. eligerat *A.* 6. ne *AB.* 7. venturum *A.* 8. criminosam *om. AB.* 9. dominum *cd. Vaticanus unus.* deum *reliqui.* 10. tunc *B.* 11. plurimae *Latinius.* 12. abundantissimae *Vaticanus unus.* 13. et *AB.* 14. et *om. cd. Vaticanus unus.* 15. etiam earum *cd. Vaticanus unus.* earum *reliqui.*

Cap. XXIV. a. Porro] At, atenim. Cf. quae adnott. ad De Corona cap. 7.

b. beneficii ingratus] Graeca structura. Apolog. cap. 40 „Illius est rea *cuius* et *ingrata.*" Adv. Marcion. III, 24 „ob *utriusque promissionis ingratos.*" Vergil. Aen. X, 666 „*ingratus salutis.*"

c. satis diluimus] Supra cap. 14.

ciariis deputata cum ipsis competat iudici. Nam et apud Graecos interdum malitiae[d] pro vexationibus et laesuris, non pro malignitatibus [16]ponuntur, sicut et in isto articulo. Atque adeo si eius malitiae paenituit creatorem, quasi creaturae reprobandae scilicet, et [17]*de* delicto vindicandae, atqui nec [18]hic ullum admissum criminosum reputabitur[e] creatori, qui iniquissimam civitatem digne meritoque decreverat abolendam. Ita quod iuste destinaverat non male destinans, ex iustitia, non ex malitia destinarat; sed poenam ipsam malitiam nominavit ex malo et merito [19]passionis ipsius. Ergo, dices, si malitiam iustitiae nomine excusas, quia iuste exitium destinarat in Ninivitas, sic quoque culpandus est, qui iustitiae utique non paenitendae paenitentiam gessit. Immo nec iustitiae, inquam, paenitebit deum, et superest iam agnoscere quid sit paenitentia dei. Non enim, si hominem ex recordatione plurimum delicti, interdum et ex alicuius boni operis ingratia[f] paenitet, ideo et deum proinde. In quantum enim deus nec malum admittit nec bonum damnat, in tantum nec paenitentiae boni aut mali apud eum locus est. Nam et hoc tibi eadem scriptura determinat, dicente Samuele Sauli,
1 Sam. XV, 28 sq. Discidit dominus regnum Israëlis de manu tua hodie et dabit illud proximo tuo, optimo super te, et scindetur Israël in duas partes, et non convertetur neque paenitentiam aget, quia non sicut homo est ad paenitendum. [20]Haec itaque definitio in omnibus aliam formam divinae paenitentiae statuit, quae neque ex improvidentia neque ex levitate neque ex ulla boni aut mali operis damnatione reputetur, sicut humana. Quis ergo erit mos paenitentiae divinae? Iam relucet, si non ad humanas condiciones eam referas. Nihil enim aliud intellegetur quam simplex conversio sententiae prioris[g], quae [21]etiam sine reprehensione eius possit admitti, [22]etiam in homine, nedum in deo, cuius omnis sententia caret culpa. Nam et in Graeco sono paenitentiae nomen[h] non ex delicti confessione, sed ex animi demutatione [23]compositum est, quam apud deum pro rerum variantium sese [24]occursu regi ostendimus.

16. ponuntur *abcd.* ponunt *C.* pomosus *AB.* 17. de delicto *ego.* delictum *ABCd.* deletui *abc.* 18. hic *om. bcd.* 19. et passionis *ABC.* 20. Nec haec *AB.* 21. et *AB.* 22. et *AB.* 23. comparatum est *Valicanus unus.* 24. occursu regi *d.* occursu rei *ABCab. Hirsaugiensis, Gorziensis, Pithoeanus, Vaticani.* occursura *c.* occursu fieri *Fulv. Ursinus et Petr. Ciacconius.*

d. malitiae] Sic Hieronymo Matth. VI, 34 *κακία* est pro *κακώσει.*

e. reputabitur] Id est adtribuetur, ut supra capp. 14 et 15.

f. ex alicuius boni operis ingratia] Cf. De Paenit. cap. 1.

g. simplex conversio sententiae prioris] De Paenit. cap. 1 „Paenitentiam — passionem norunt animi quandam esse quae veniat *de offensa sententiae peioris,*“ ubi Rhenanus aliique pro *peioris,* quod codd. retinent, rescripserunt *prioris.*

h. paenitentiae nomen] *Μετάνοια.*

Iam nunc, ut omnia eiusmodi expediam, ad ceteras [1]pusilli- Cap. XXV.
tates et infirmitates et incongruentias, ut putatis, interpretandas
purgandasque pertendam. Inclamat deus, Adam, ubi es? scilicet Gen. III, 9. 11.
ignorans ubi esset, et causato nuditatis pudore an de arbore gu-
stasset interrogat, scilicet incertus. Immo nec [2]incertus admissi
nec ignorans loci. Enimvero oportebat conscientia peccati delite-
scentem evocatum [3]prodere in conspectum domini, non sola nominis
inclamatione, sed cum aliqua iam tunc admissi suggillatione. Nec
enim simplici modo[a], id est interrogatorio sono legendum est, [4]Ubi
es, Adam? sed impresso[b] et incusso et imputativo, Adam, ubi es?
id est in perditione es, id est iam hic non es, ut et increpandi
et dolendi exitus vox sit. Ceterum qui totum orbem comprehendit
manu velut nidum, cuius caelum thronus et terra scabellum, nimi-
rum huius oculos aliqua paradisi portio evaserat, quominus illi ubi-
cunque Adam ante evocationem viseretur tam latens quam de inter-
dicta fruge sumens? Speculatorem vineae vel horti tui lupus aut
furunculus non latet. Deum puto de sublimioribus oculatiorem ali-
quid subiecti praeterire non posse. Stulte, qui tantum argumentum
divinae maiestatis et humanae instructionis naso agis. [5]Interrogabat
deus quasi incertus, [6]ut et [7]hic liberi arbitrii [8]probans hominem
in causa aut negationis [9]aut confessionis daret ei locum sponte con-
fitendi delictum et hoc nomine relevandi. Sicut de Cain sciscitatur
ubinam frater eius; quasi non iam vociferatum a terra sanguinem
Abelis audisset: sed ut et ille haberet potestatem ex eadem arbitrii
potestate sponte negandi delicti et hoc nomine gravandi, atque ita
nobis conderentur exempla confitendorum potius delictorum quam
negandorum; ut iam tunc [10]initiaretur evangelica doctrina, Ex ore Matth. XII, 37.
tuo [11]iustificaberis et ex ore tuo damnaberis[c]. Nam etsi Adam
propter statum legis deditus morti est, sed spes ei salva est, di-
cente domino, Ecce Adam factus est tanquam unus ex nobis, de Gen. III, 22.
futura scilicet adlectione hominis in divinitatem. Denique quid se-
quitur? Et nunc, ne quando extendat manum et sumat de ligno
vitae et vivat in aevum. Interponens enim, Et nunc, praesentis
temporis verbum, temporalem et ad praesens dilationem vitae fecisse

Cap. XXV. 1. pusillanimitates *AB*. 2. victus *AB*. 3. prodere *ABd*. prodire *reliqui*. 4. Adam, ubi es? *d*. 5. Interrogat *ABCab*. 6. ut *om. c*. 7. hinc *abc*. 8. improbans *ABC*. 9. aut confessionis daret *d*. aut confessionis ut daret *abc*. aut ut confessionis daret *ABC*. 10. nunciaretur *B*. 11. coniustificaberis *C*.

Cap. XXV. a. Nec enim simplici modo] Cf. Adv. Marc. IV, 20.

b. impresso] Cf. adnott. ad Apolog. cap. 5.

c. damnaberis.] Hunc ita locum interpretatur etiam De Resurrect. Carn. cap. 63.

se ostendit. Ideoque nec maledixit ipsum Adam et Evam, ut [12]restitutionis candidatos, ut confessione relevatos. Cain vero [13]et maledixit et cupidum morte luere delictum mori interim vetuit, ut praeter admissum [14]etiam negationis [15]eius oneratum. Haec erit ignorantia dei nostri, quae ideo simulabatur ne delinquens homo quid sibi agendum sit ignoret. Sed ad Sodomam et Gomorram
Gen. XVIII, 21. descendens, Videbo, ait, si secundum clamorem pervenientem ad me [16]consummantur, si vero non, ut agnoscam. Et hic videlicet ex ignorantia incertus et scire cupidus? An hic sonus pronuntiationis necessarius, non dubitativum, sed comminativum exprimens sensum, sub sciscitationis obtentu? Quodsi descensum quoque dei irrides, quasi aliter non potuerit perficere iudicium nisi descendisset, vide ne tuum aeque deum pulses. Nam et ille descendit ut quod vellet efficeret.

Cap. XXVI. Ies. XLV, 23. Sed et iurat deus. Numquid forte per deum Marcionis? Immo, inquit, [1]multo vanius, quod per semetipsum. [2]Quid vellet facere, si alius deus non erat in conscientia eius, hoc cum maxime[a] [3]iurantis alium absque se omnino non esse? Igitur peierantem deprehendis, [4]an vane deierantem? Sed non potest videri peierasse qui alium esse non scivit, ut dicitis. Quod enim scit, hoc deierans [5]vere non peieravit. Sed non vane deierat alium deum non esse. Tunc enim vane deieraret, si non fuissent qui alios deos crederent, tunc quidem simulacrorum cultores, nunc vero et haeretici. Iurat [6]igitur per semetipsum, ut vel iuranti deo credas alium deum omnino non esse. Hoc ut deus faceret, tu quoque Marcion coëgisti. Iam tunc enim providebaris. Proinde si et in promissionibus aut comminationibus iurat, fidem in primordiis arduam extorquens, nihil deo indignum est quod efficit deo credere. Satis et tunc pusillus deus in ipsa etiam ferocia sua, cum ob vituli consecrationem
Exod. XXXII, 10. efferatus in populum de famulo suo postulat Moyse, Sine me, [7]et indignatus ira disperdam illos, et faciam te in nationem magnam. Unde meliorem soletis affirmare Moysen deo suo, deprecatorem, immo et prohibitorem irae. Non facies [8]enim, inquit, istud, aut

12. restitutionis *abcd.* restitutioni *ABC. Vaticanus uterque.* 13. et *om. d.* 14. et *AB.* 15. eius *ABCabd.* exemplo *c., ex Vaticano uno.* 16. consumantur *ABCab.* consumment *cd.*

Cap. XXVI. 1. multo vanius quod per *ABCabc.* quod multo vanius per *d., ex coniect. Fulv. Ursini.* 2. Quid vellet facere, si *abc.* quid vellet faceret. Si *ABC.* Quid velles facere *d., Fulv. Ursinus.* 3. iurans *Fulv. Ursinus.* 4. ad vane peierantem *ABC.* 5. vero *ed. Semler.* 6. ergo *AB.* 7. et in ira disperdam *d.* 8. enim inquit istud *cd. Vaticanus unus.* enim istud *reliqui.*

Cap. XXVI. a. cum maxime] Id est maxime, vel quam maxime. Cf. quae adnotavi ad De Ieiun. Advers. Psych. cap. 4.

et me una cum eis impende[b]. [9]Miserandi vos quoque cum populo, qui Christum non agnoscitis, in persona Moysi figuratum, patris deprecatorem et oblatorem animae suae pro populi salute. Sed sufficit si et Moysi proprie donatus est populus ad praesens. Quod ut famulus postulare posset a domino, id dominus a se postulavit. Ad hoc enim famulo dixit, Sine me, [10]et disperdam illos, ut ille postulando et semetipsum offerendo non sineret, atque ita disceres quantum liceat fideli et prophetae apud deum.

Iam nunc, ut et cetera compendio absolvam, quaecunque ad- Cap. XXVII.
huc ut [1]pusilla et infirma et indigna [2]colligitis ad destructionem creatoris, simplici et certa ratione proponam: deum non potuisse humanos congressus inire, nisi humanos et sensus et affectus suscepisset, per quos vim maiestatis suae, intolerabilem utique humanae mediocritati, humilitate temperaret, sibi quidem indigna, homini autem necessaria, et ita iam deo digna, quia nihil tam dignum deo quam salus hominis. De isto pluribus retractarem, si cum ethnicis agerem; quamquam [3]et cum haereticis [4]non multo diversa stet congressio. [5]Quatenus et ipsi deum in figura et in reliquo ordine humanae conditionis[a] [6]diversatum iam credidistis, non exigetis utique diutius persuaderi deum conformasse semetipsum humanitati, sed de vestra fide revincimini. Si enim deus, et quidem sublimior, tanta humilitate fastigium maiestatis suae stravit, ut etiam morti [7]subiceret, et morti crucis, [8]cur non putetis nostro quoque deo aliquas pusillitates congruisse, tolerabiliores tamen Iudaicis contumeliis et patibulis et sepulcris? An hae sunt pusillitates, quae iam [9]hinc praeiudicare debebunt Christum humanis passionibus obiectum eius dei esse [10]cui humanitates [11]exprobrantur a vobis? Nam et profitemur Christum semper egisse in dei patris nomine, ipsum ab initio conversatum, ipsum congressum cum patriarchis et prophetis, filium creatoris, sermonem eius, quem ex semetipso proferendo filium fecit, [12]et exinde omni dispositioni suae voluntatique praefecit, diminuens illum modico citra angelos, Ps. VIII, 6.
sicut apud [13]David scriptum est; qua diminutione in [14]haec quoque

9. Miserando *ABC.* Miserandos *Fr. Iunius.* 10. ut *AB.*
Cap. XXVII. 1. pusilla *om. AB.* 2. collegitis *B.* 3. nec *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* 4. non multo diversa *cd. Vaticanus unus.* nec multo diversa *Fulv. Ursinus.* non multo *ABCab.* 5. quatinus *A.* 6. deversatum *ABCc. Vaticanus unus.* 7. subiceretur *Vaticanus unus.* 8. cur etiam non *AB.* 9. hinc *om. bcd.* 10. cui *ABd.* cuius *reliqui.* 11. exprobantur *AB., pro more.* 12. et *d., Latinius.* ut *ABCabc.* 13. David *d., Latinius.* eum *ABCabc.* 14. hac *ABC.*

b. impende.] Perde. Cf. adnott. ad Apolog. cap. 44.

Cap. XXVII. a. conditionis] Cf. adnott. ad De Corona cap. 6.

dispositus est a patre quae ut humana reprehenditis, ediscens iam inde a primordio, iam inde hominem, quod erat futurus in fine. Ille est qui descendit, ille qui interrogat, ille qui postulat, ille qui iurat. Ceterum [15]patrem nemini visum etiam commune testabitur
Matth. XI, 27. evangelium dicente Christo, Nemo cognovit patrem nisi filius. Ipse
Exod. XXXIII, 20. enim et veteri testamento pronuntiarat, Deum nemo videbit et vivet, patrem invisibilem determinans, in cuius auctoritate et nomine ipse erat deus, qui videbatur dei filius. Sed et penes nos Christus in persona Christi accipitur[b], quia [16]et hoc modo noster est. Igitur [17]quaecunque exigitis deo digna, habebuntur in patre invisibili [18]incongressibilique et placido et, ut ita dixerim, philosophorum deo. Quaecunque autem ut indigna reprehenditis, deputabuntur in filio et viso et audito et congresso, arbitro patris et ministro, miscente in semetipso hominem et deum, in virtutibus deum, in pusillitatibus hominem, ut tantum homini conferat quantum deo detrahit. Totum denique dei mei penes vos dedecus sacramentum est humanae salutis. [19]Conversabatur deus, ut homo divina agere doceretur. Ex aequo [20]agebat deus cum homine, ut homo ex aequo agere cum deo posset. Deus pusillus inventus est, ut homo maximus fieret. Qui talem deum dedignaris, nescio an ex fide credas deum crucifixum. Quanta itaque perversitas vestra erga utrumque ordinem creatoris? Iudicem eum designatis, et severitatem [21]iudicis secundum merita causarum congruentem pro saevitia exprobratis. Deum optimum exigitis, et lenitatem eius benignitati congruentem pro captu mediocritatis humanae deiectius conversatam ut pusillitatem depretiatis. Nec magnus vobis placet, nec modicus, nec iudex, nec amicus. Quid si [22]nunc eadem et in vestro deprehendantur? Iudicem quidem et illum esse iam ostendimus in libello suo[c], et de iudice necessarie severum, et de severo [23]sic et saevum, si tamen saevum.

Cap. XXVIII. Nunc et de pusillitatibus et malignitatibus ceterisque notis et

15. quia patrem *ABCab.* 16. in hoc *AB.* 17. quicunque exigit *AB.* 18. incognoscibilique *Vaticanus unus.* 19. Conservabatur *ABC.* 20. aiebat *a., vitiose.* 21. iudici *Fulv. Ursinus.* 22. nunc *d., ex emendat. Fulvii Ursini et Fr. Iunii.* non *ABCabc.* enim *Latinius.* 23. sic et *ego.* sicut *ABCabcd.* scilicet *Latinius.*

b. Sed et penes nos Christus in persona Christi accipitur] Sic habent exemplaria. Ait autem Septimius: Nemo homo deum vidit vivens, in persona patris scilicet, at viderunt homines patrem in filio, quia semper egit filius in dei patris nomine. Pater autem et filius unum sunt, sive unus deus. Sic filius ipse erat deus, quem homines viderunt. Sic Christum nos Christiani, non Marcionitae, accipimus sive intelligimus deum in persona Christi, quia et hoc modo noster est deus; nam et homo Christus. (Rigalt.)

c. in libello suo] Adv. Marcion. I, 25 sqq.

[1]ipse adversus Marcionem [2]Antitheses aemulas faciam. Si ignoravit deus meus esse alium super se, etiam tuus omnino non scivit esse alium infra se. Quod enim ait Heraclitus ille tenebrosus, eadem via sursum et deorsum[a]. Denique si non ignorasset, et ab initio ei occurrisset. Delictum et mortem et ipsum auctorem delicti diabolum et [3]omne malum quod deus meus passus est esse, hoc et tuus, qui illum pati passus est. Mutavit sententias suas deus noster, proinde [4]qua et vester. Qui enim genus humanum tam sero respexit, eam sententiam mutavit [5]qua tanto aevo non respexit. Paenituit [6]mali in aliquo deum nostrum, sed et vestrum. Eo enim, quod tandem animadvertit ad hominis salutem, paenitentiam dissimulationis [7]pristinae fecit debitam [8]malo facto. Porro malum factum deputabitur neglegentia salutis humanae, non nisi per paenitentiam emendata apud deum vestrum. Mandavit fraudem deus noster, sed auri et argenti. Quanto autem homo pretiosior auro et argento, tanto fraudulentior deus vester, qui hominem domino et factori suo eripit. Oculum pro oculo reposcit deus noster, sed et vester vicem prohibens iterabilem magis iniuriam facit. Quis enim non rursus percutiet non repercussus? [9]Nescit deus noster quales [10]adlegeret. Ergo nec vester. Iudam traditorem [11]non [12]adlegisset, si praescisset. Si et mentitum alicubi dicis creatorem, longe maius mendacium est in tuo Christo, cuius corpus non fuit verum. Multos saevitia dei mei absumpsit. Tuus quoque deus quos salvos non facit utique in exitium disponit. Deus meus aliquem iussit occidi. Tuus semetipsum voluit interfici, non minus homicida in semetipsum quam [13]in eum a quo vellet occidi. Multos autem occidisse deum eius probabo Marcioni. Nam fecit homicidam, utique periturum, nisi si populus nihil deliquit in Christum. Sed expedita virtus veritatis paucis amat. Multa [14]mendacio erunt necessaria.

Cap. XXVIII. 1. ipsum *A(B)C.* 2. antithesis *BC.* antitheseis *abcd.* 3. omne malum quod *d., Fulv. Ursinus.* omnem malum quem *AB.* omne malum quem *Cab.* omne malum quae *c.* 4. quomodo et *AB.* 5. quam *AB.* 6. mali in aliquo *abcd. Gorziensis liber.* mali quo *reliqui.* 7. pristinae *d.* pristinam *reliqui.* 8. male facto *AB.* 9. Nesciit *d., Fulv. Ursinus.* 10. eligeret *AB.* 11. non *om. d.* 12. elegisset *AB.* 13. in eo *ABC.* 14. mendacia *C.*

Cap. XXVIII. a. eadem via sursum et deorsum.] Diog. Laert. IX, 8 in placitis Heraclitī: „*καὶ τὴν μεταβολὴν ὁδὸν ἄνω κάτω τόν τε κόσμον γίνεσθαι κατὰ ταύτην. πυκνούμενον γὰρ τὸ πῦρ ἐξυγραίνεσθαι συνιστάμενόν τε γίνεσθαι ὕδωρ, πηγνύμενον δὲ τὸ ὕδωρ εἰς γῆν τρέπεσθαι· καὶ ταύτην ὁδὸν ἐπὶ τὸ κάτω εἶναι. πάλιν τε αὖτὴν τὴν γῆν χεῖσθαι, ἐξ ἧς τὸ ὕδωρ γίνεσθαι, ἐκ δὲ τούτου τὰ λοιπὰ, σχεδὸν πάντα ἐπὶ τὴν ἀναθυμίασιν ἀνάγων τὴν ἀπὸ τῆς θαλάττης· αὕτη δέ ἐστιν ἡ ἐπὶ τὸ ἄνω ὁδός.*“

Cap. XXIX. Ceterum ipsas quoque Antitheses Marcionis cominus cecidissem, si operosiore destructione earum egeret defensio creatoris tam boni quam et iudicis, secundum utriusque partis exempla congruentia deo, ut ostendimus. Quodsi utraque pars bonitatis atque iustitiae dignam plenitudinem divinitatis efficiunt omnia potentis, compendio interim possum [1]Antitheses retudisse, gestientes ex qualitatibus ingeniorum sive legum sive virtutum discernere, atque ita alienare Christum a creatore, ut optimum a iudice, et mitem a fero, et salutarem ab exitioso. Magis enim eos coniungunt quos in eis diversitatibus ponunt quae deo congruunt. Aufer titulum[a] Marcionis et intentionem atque propositum operis ipsius, et nihil aliud [2]praestaret quam demonstrationem eiusdem dei optimi et iudicis, quia haec duo in solum deum competunt. Nam et ipsum studium [3]in eis exemplis opponendi Christum creatori ad unitatem magis spectat. Adeo enim ipsa et una erat substantia divinitatibus, bona et severa, et eisdem exemplis et in similibus argumentis, ut bonitatem suam voluerit ostendere in quibus praemiserat severitatem; quia nec mirum erat diversitas temporalis, si postea deus mitior pro rebus edomitis, qui retro[b] austerior pro indomitis. Ita per Antitheses facilius ostendi potest ordo creatoris a Christo reformatus [4]quam repercussus[c], et redditus potius quam exclusus[d], [5]praesertim *cum* deum tuum ab omni motu amariore secernas, utique et ab aemulatione creatoris scilicet. Nam si ita est, [6]quomodo eum Antitheses singulas species creatoris aemulatum demonstrant? Agnoscam igitur et in hoc per illas deum meum zeloten, qui res suas [7]arbustiores[e] in primordiis [8]bona, [9]ut rationali[f], aemu-

Cap. XXIX. 1. antithesis *AB.* antitheseis *Cabcd.* *Sic etiam supra et infra.* 2. praestaret *ego.* praestat *abcd.* praestare *reliqui.* 3. meis *ABC. libri Rhenani.* 4. quam *Leopoldus.* quo *ABCabc.* et *d., ex coniect. Latinii.* 5. praesertim cum deum *Leopoldus.* cum praesertim deum *d., ex coniect. Latinii.* praesertim deum *ABCabc.* 6. quoniam *Cabc.* 7. ambustiores *AB.* austeriores *Rhenanus, Latinius.* 8. bonis *AB.* 9. ut *ABCab.* et *cd.*

Cap. XXIX. a. titulum] Titulum Antitheseon operis a Marcione conscripti.

b. retro] Id est antea, ex usu Tertulliani. Cf. adnott. ad De Spectac. cap. 9.

c. quam repercussus] Id est refutatus; cf. supra cap. 20. cum adnott. Pro vulgata *quo* cum Leopoldo reposui *quam.* De ellipsi comparativi *magis* iam saepius est adnotatum.

d. exclusus] Id est abrogatus. Cf. adnott. ad Apolog. cap. 4.

e. res suas arbustiores] Qui res suas arbustiores praecuraverit, hoc est robustiores. Qui scilicet non surculos depanxerit, sed iam arbusta, eaque arbustiora, hoc est iam grandia, quae fructum proferunt maturius, sive celerius multo quam surculi. (Rigalt.) Quas hic *arbustiores,* paulo supra dixit *indomitas.*

f. bona ut rationali] Cf. supra cap. 6. „Aemulationem maturitatis" dicit quae ad maturitatem perducat. Sed rectius malit fortasse aliquis *maturitati* pro *maturitatis,* ut struatur cum *praecuraverit.*

latione maturitatis [10]praecuraverit suo iure, cuius Antitheses etiam ipse mundus eius agnoscet ex contrarietatibus elementorum, summa tamen ratione modulatus. Quam ob rem, inconsiderantissime Marcion, alium deum lucis ostendisse debueras, alium vero tenebrarum, quo facilius alium bonitatis, alium severitatis persuasisses. Ceterum[g] eius erit Antithesis cuius est et in mundo.

10. praecuravit *AB*.

g. Ceterum] Alioquin. Cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 11. Adde De Paenit. cap. 6. De Patient. cap. 12. Scorpiac. cap. 1. De Monog. cap. 10. De Virgin. Veland. cap. 2. Adv. Marcion. I, 23.

ADVERSUS MARCIONEM

LIBER TERTIUS.

Cap. I. Secundum vestigia pristini operis, quod amissum reformare perseveramus, iam hinc ordo de Christo, licet ex abundanti post decursam defensionem unicae divinitatis. Satis etenim praeiudicatum est Christum non alterius dei intellegendum quam creatoris, cum determinatum est alium deum non credendum praeter creatorem, quem adeo Christus praedicaverit, et deinceps apostoli non alterius Christum adnuntiaverint quam eius dei quem Christus praedicavit, id est creatoris, ut nulla mentio alterius dei atque ita nec alterius Christi agitata sit ante scandalum Marcionis. Facillime hoc probatur apostolicarum et haereticarum ecclesiarum recensu, illic scilicet pronuntiandam regulae interversionem ubi posteritas [1]invenitur[a]. Quod etiam primo libello[b] [2]intexui. Sed et nunc congressio ista [3]seorsum in Christum examinatura eo utique proficiet, ut dum Christum probamus [4]creatoris, sic quoque deus excludatur Marcionis. Decet veritatem totis viribus uti suis, [5]non ut laborantem[c]. Ceterum in praescriptionum compendiis vincit[d]. Sed decretum est ut gestientem ubique adversario occurrere, in tantum furenti ut facilius praesumpserit eum venisse Christum qui nunquam sit adnuntiatus quam eum qui semper sit praedicatus.

Cap. I. 1. evenitur. Quod et primo *AB*. 2. intexuisset et nunc *ABC*. 3. seorsus Christum *d*. seorsum Christum *Fr. Iunius*. 4. creatorem *AB*. 5. non ut laborantem, sed vi gestientem. Ceterum in praescriptionum compendiis vincit. Decretum est ubique *Fr. Iunius*.

Cap. I. a. ubi posteritas invenitur.] Hoc tractavit Septimius De Praescript. Haeret. cap. 20 sqq.

b. primo libello] Lib. I, cap. 1.

c. non ut laborantem.] Scilicet viribus suis uti. Qui enim laborant, non totis, sed dimidiatis et fractis suis utuntur viribus. *Παντρατιᾷ*, *πανσυδίῃ*, adnotavit Rigaltius.

d. Ceterum in praescriptionum compendiis vincit.] Ad haec verba explicanda faciet comparatio verborum Septimii De Praescript. Haeret. cap. 15.

Hinc denique gradum [1]consero[a], an debuerit tam subito ve- Cap. II.
nisse. Primo quia et ipse dei sui filius. Hoc enim ordinis [2]fuerat, ut ante pater filium profiteretur quam patrem filius, et ante pater de filio testaretur quam filius de patre. Dehinc et [3]quia missus praeter filii nomen. Proinde enim praecessisse debuerat mittentis patrocinium in testimonium missi, quia nemo veniens ex alterius auctoritate ipse eam sibi ex sua affirmatione defendit[b], sed ab ipsa [4]defensionem potius expectat, praeeunte suggestu[c] eius qui auctoritatem praestat. Ceterum nec filius agnoscetur quem nunquam pater nuncupavit, nec missus credetur quem nunquam mandator designavit, nuncupaturus pater et designaturus mandator, si fuisset. Suspectum habebitur omne quod [5]exorbitarit a regula, rerumque principalis gradus non sinit posterius agnosci patrem post filium et mandatorem post mandatum et [6]deum post Christum. Nihil origine sua prius est in agnitione, [7]qua nec in dispositione. Subito filius et subito missus et subito Christus. [8]Atquin nihil putem a deo subitum, quia nihil a deo non dispositum. [9]Si autem dispositum, cur et non praedicatum, ut probari posset et dispositum ex praedicatione et divinum ex dispositione? Et utique tantum opus, quod scilicet humanae saluti parabatur, vel eatenus subitum non fuisset qua per fidem profuturum. In quantum enim credi habebat[d], ut prodesset, in tantum paraturam desiderabat, ut credi posset, substructam fundamentis dispositionis et praedicationis, quo ordine fides informata merito et homini [10]indiceretur a deo et deo exhiberetur ab homine, [11]ex agnitione debens credere quia posset, quae scilicet credere didicisset ex praedicatione.

Non fuit, inquis, ordo eiusmodi necessarius, quia statim se Cap. III.
et filium et missum et dei Christum rebus ipsis esset probaturus per documenta virtutum. At ego negabo solam hanc illi speciem ad testimonium competisse, quam et ipse postmodum exauctoravit[a],

Cap. II. 1. consero *ABCd. Vaticanus unus.* confero *abc.* 2. fuerat *ABcd. Vaticani duo.* fuerit *Cab.* 3. qua *ABCabc.* 4. defensione *AB.* defendi se *d.* 5. exorbitaria regula *ABC.* 6. Christum post deum *ABC.* 7. qua *ego.* quia *libri omnes.* 8. Atqui *ABCab.* 9. Si autem —— dispositum *om. AB.* 10. indicaretur *ABC.* 11. et ex agnitione debes *B.* ex agnitione des *A.* ex agnitione debes *C.*

Cap. II. a. gradum consero] Cf. adnott. ad Scorpiac. cap. 4.

b. defendit] Id est asserit. Cf. adnott. ad De Virg. Veland. cap. 10. Adv. Marcion. I, 26.

c. suggestu] Id est ornatu, dignitate. Vox Tertullianea. Cf. quae adnotavi ad De Corona cap. 13.

d. credi habebat] Amat Tertullianus hanc verbi *habere* cum infinitivo structuram. Exempla adscripsi ad De Fuga in Persecut. cap. 12.

Cap. III. a. exauctoravit] Auctoritate destituit, infirmavit, ut interpretatur Beatus Rhenanus. Sic De Corona cap. 2. nove dixit „observationem *auctoratam* consensus patrocinio," i. e. auctoritate firmatam; item De Pudic. cap. 20 „a deo satis *auctorati* viri."

Matth. XXIV, 24. siquidem edicens multos venturos et signa facturos et virtutes magnas edituros, aversionem etiam electorum, nec ideo tamen [1]admittendos, temerariam signorum et virtutum fidem ostendit, ut etiam apud pseudochristos [2]facillimarum[b]. Aut quale est si inde se voluit probari et intellegi et recipi, ex virtutibus dico, unde [3]ceteros noluit aeque et ipsos tam subito venturos quam a nullo auctore praedicatos? [4]Si quia prior eis venit et prior virtutum documenta signavit, idcirco, quasi locum in balneis, ita fidem occupavit, posteris quibusque praeripuit, vide ne et ipse in condicione posteriorum deprehendatur, posterior inventus creatore ante iam cognito, et proinde virtutes ante operato, et [5]non aliter praefato non esse aliis credendum, post eum scilicet. Igitur [6]si priorem venisse et priorem de posteris pronuntiasse hoc fidem [7]cludet[c], [8]praedamnatus erit et ipse iam ab eo [9]quod posterior est agnitus, et solius erit auctoritas creatoris hoc in [10]posteros constituendi, qui nullo posterior esse potuit. Iam nunc, cum probaturus sim creatorem easdem virtutes, quas solas ad fidem Christo tuo [11]vindicas, interdum per famulos suos retro edidisse, interdum per Christum suum edendas destinasse, possum et ex hoc merito praescribere tanto magis Christum non ex solis virtutibus credendum fuisse quanto illum non alterius quam creatoris interpretari potuissent, ut [12]respondentes virtutibus creatoris, et editis per famulos suos et in Christum suum repromissis. Quamquam, et si alia documenta invenirentur in tuo Christo, nova scilicet, facilius crederemus etiam nova eiusdem esse cuius et vetera, quam cuius tantummodo nova, egentia experimentis fidei victricis vetustatis[d], ut sic quoque praedicatus venire debuerit tam praedicationibus propriis exstruentibus ei fidem quam et virtutibus, praesertim adversus Christum [13]creatoris venturum et signis et [14]prophetis propriis munitum, ut aemulus Christi per omnes diversitatum species reluceret.

Cap. III. 1. adimendos *A.* ad dimittendos *B.* 2. facillimam *c.* 3. caeteris *C.* 4. Si *d.* Sed *reliqui.* 5. nominatim praefato *Latinius.* nominaliter *Fr. Iunius.* 6. sic *ABC.* 7. eludet *AB, Vaticanus unus.* eliciet *Latinius.* 8. praedamnato *AB.* 9. quo *ABCa,* 10. posteros *abcd. Gorziensis liber.* posteris *ABC.* 11. vendicas *ABCabc., pro more.* 12. respondentes *ACd.* respondentem *abc. In B. verba* interpretari — — virtutibus *desiderantur.* 13. creatorem *A.* 14. prophetys *A.*

b. apud pseudochristos facillimarum.] Cf. De Praescript. Haeret. cap. 44. Adde Irenaeum Adv. Haeres. I, 8 et II, 37.

c. fidem cludet] Hoc est quasi terminos, claustra atque repagula constituet fidei, extra quae nihil credi ab homine oporteat. (Fr. Iunius.)

d. victricis vetustatis] Egentia, ait, experimentis fidei quorum ope non destituta vetustas victrix evadit suis probandis. Fr. Iunius sibi explicat experimenta fidei victricis vetustatis „quae fides vincit et praestat vetustati.“

Sed quomodo a deo nunquam praedicato Christus eius praedicaretur? Hoc est ergo quod exigit, nec deum nec Christum tuum credi, quia et deus ignotus esse non debuit et Christus agnosci per deum debuit.

Dedignatus, opinor, est imitari ordinem dei nostri, ut displi- Cap. IV
centis, [1]ut cum maxime revincendi. Novus nove venire voluit, filius ante patris professionem et missus ante mandatoris auctoritatem, ut et [2]ipse fidem monstruosissimam induceret, qua ante crederetur Christum venisse quam sciretur fuisse. Competit [3]mihi etiam illud retractare, [4]cur non post Christum venerit. Nam cum intueor [5]dominum eius tanto aevo patientissimum acerbissimi creatoris annuntiantis interea in homines Christum suum, quacunque id ratione [6]fecit tam revelationem quam intercessionem suam differens, eadem ratione dico illum patientiam debuisse creatori in Christo quoque suo dispositiones suas exsecuturo, ut perfecta et expleta omni operatione aemuli dei et aemuli Christi tunc et ipse proprias dispositiones superduceret[a]. Ceterum paenitentia tantae patientiae fecit, quod non in finem rerum creatoris perseveraverit. Vane sustinuit praedicari Christum eius quem non sustinuit exhiberi. Aut sine causa intercidit temporis alieni decursum, aut sine causa tam diu non intercidit. Quid illum detinuit, quidve turbavit? Atquin in utrumque commisit, post creatorem quidem tam tarde revelatus, ante Christum vero eius tam propere. Alterum vero iam dudum debuerat traduxisse[b], alterum nondum. Ne illum quidem tam diu saevientem sustinuisse, istum vero adhuc quiescentem inquietasse! circa ambos excidens ab optimi dei titulo, certe varius et ipse et incertus, tepidus scilicet in creatorem et calidus in Christum, et vanus [7]utrobique. Non magis enim compescuit creatorem quam obstitit Christo. Manet et creator, qualis omnino est; veniet et Christus, qualis et scribitur. Quid venit post creatorem, quem emendare non valuit? Quid ante Christum eius revelatus est, quem revocare non potuerit? Aut si emendavit creatorem, post illum revelatus est, ut emendanda praecederent: ergo et Christum eius aeque emendaturus expectasse debuerat, proinde et illius posterior emendator futurus, sicut creatoris. Aliud est si et ipse post illum rursus adveniet, ut primo quidem adventu processerit adversus crea-

Cap. IV. 1. et *Latinius.* 2. ipsam *d.* 3. inde etiam *B.* 4. cur et Christus agnosci per deum debuit non post Christum venerit *AB.* 5. dominum deum eius *AB.* 6. facit *AB.* 7. in utroque *Vaticanus unus.*

Cap. IV. a. superduceret.] Cf. ad Ad Natt. I, 11. De Pudic. cap. 20.

b. traduxisse] Confutasse. Cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 2.

torem, legem et prophetas destruens eius, secundo vero procedat adversus Christum, regnum redarguens eius. Tunc ergo concluserus ordinem suum, tunc, si forte, credendus est, aut si iam hinc perfecta res est eius, vane ergo venturus est, nihil scilicet peracturus.

Cap. V. His [1]proluserim quasi de gradu primo adhuc et quasi de longinquo. Sed et hinc iam ad certum et cominus dimicaturus[a] video aliquas etiam nunc lineas [2]praeducendas, ad quas erit dimicandum, ad scripturas scilicet creatoris. Secundum eas enim probaturus Christum [3]creatoris fuisse, ut postea Christo suo adimpletas, necesse habeo ipsarum quoque scripturarum formam et, ut ita dixerim, naturam demandare[b], ne tunc [4]in controversiam deductae, cum adhibentur ad causas, et sua et causarum defensione commixtae obtundant lectoris intentionem. Duas itaque causas prophetici eloquii adlego agnoscendas abhinc adversariis nostris. Unam, qua futura interdum pro iam transactis enuntiantur. Nam et divinitati competit quaecunque decreverit ut perfecta reputare, quia non sit apud illam differentia temporis apud quam uniformem statum [5]temporum dirigit aeternitas ipsa. Et divinationi propheticae magis familiare est id quod prospiciat, dum prospicit, iam visum atque [6]ita iam expunctum, id est omni modo futurum, demonstrare, sicut
Ies. L, 6. per Esaiam, Dorsum meum posui in flagella, maxillas autem meas in palmas, faciem meam [7]vero non averti a sputaminibus. Sive enim Christus iam tunc in semetipsum secundum nos sive prophetes de semetipso secundum Iudaeos pronuntiabat, nondum tamen factum pro iam transacto sonabat. Alia species erit qua pleraque figurate portenduntur per aenigmata et allegorias et parabolas, aliter
Ioël. III, 23. intellegenda quam scripta sunt. Nam et montes legimus [8]destillaturos dulcorem, non tamen ut [9]sapam de petris aut [10]defrutum de rupibus speres[c], et terram [11]audimus lacte et melle manantem, non
Exod. III, 8. 17. Deut. XXVI, 9. 15.

Cap. V. 1. proluserim *Bd. Vaticanus uterque.* praeluserim *reliqui.* 2. producendas *A.* 3. creatorem *AB.* 4. in controversiam — — et sua *om. AB.* 5. temporum *cd. Vaticanus unus.* temporis *reliqui.* 6. ut iam *Fr. Iunius.* 7. vero *om. AB.* 8. distillaturos *Vaticanus unus.* 9. sapīam *A.* sapientiam *B.* 10. fructum *B.* 11. audivimus *AB.*

Cap. V. a. ad certum et cominus dimicaturus] V. de his et sequentibus verbis Salmas. in Solin. p. 647. et in Tertull. De Pallio p. 428. ed. LB., Lips. Saturn. Serm. II, 19. p. 970. Opp. ed. Vesal., in universum etiam quae adnotata sunt a me ad Scorpiacen cap. 4.

b. demandare] Id est proponere, adserere. Cf. infra cap. 8.

c. sapam de petris aut defrutum de rupibus speres] De sapa et defruto Nonius p. 551. Merc. „*Sapa,* quod nunc mellacium dicimus, mustum ad mediam partem decoctum.“ Varro de Vita P. R. lib. I. „*sapam* appellabant quod de musto ad mediam partem decoxerant: *defrutum,* si ex duabus partibus ad tertiam redegerant defervefaciendo.“

tamen ut de glebis credas te unquam placentas et [12]Samias[d] [13]coacturum; quia nec statim aquilicem[e] et agricolam se deus repromisit, dicens, Ponam flumina in regione sitienti et in solitudine [14]buxum Ies. XLI, 19. et cedrum. Sicut et praedicans de [15]nationum conversione, Bene- Ies. XLIII, 20. dicent me bestiae agri, sirenes et filiae passerum, non utique ab hirundinum pullis et vulpeculis et illis [16]monstruosis fabulosisque cantricibus fausta omina relaturus est. Et quid ego de isto genere amplius? cum etiam [17]haereticorum apostolus[f] ipsam legem indulgentem [18]bubus terentibus os liberum non de [19]bubus, sed de nobis I Cor. IX, 9 sq. interpretetur, et petram potui subministrando comitem Christum I Cor. X, 4. adleget fuisse[g], docens proinde [20]et Galatas duo argumenta filiorum Galat. VI, 22 sqq. Abrahae allegorice cucurrisse, et suggerens Ephesiis quod in pri- Eph. V, 31 sq. mordio de homine praedicatum est relicturo patrem et matrem et futuris duobus in unam carnem, id se in Christum et ecclesiam agnoscere.

Si satis constat de istis interim duabus proprietatibus Iudaicae Cap. VI. litteraturae, memento, lector, constitisse, ut, cum tale quid adhibuerimus, non retractetur de forma scripturae, sed de statu causae. Cum igitur haeretica dementia eum Christum venisse praesumeret qui nunquam fuerat annuntiatus, sequebatur ut eum Christum nondum venisse contenderet qui semper fuerat praedicatus; atque [1]ita coacta est cum Iudaico errore sociari et ab eo argumentationem sibi struere, quasi Iudaei certi et ipsi alium fuisse qui venit non modo respuerint eum ut extraneum, verum et interfecerint eum ut adversarium, agnituri sine dubio et omni officio religionis prosecuturi, si ipsorum fuisset. Scilicet nauclero illi non quidem Rhodia lex[a], sed Pontica [2]caverat errare Iudaeos in Christum suum non

12. psomias *Latinius.* 13. coacturum *ABCabcd.* cocturum *Leopoldus.* 14. buxum et cedrum *ABCab.* cedrum et buxum *cd.* 15. nationis *AB.* 16. monstruosisque cantricibus *AB.* 17. ethnicorum *Latinius.* 18. bobus *Vaticanus unus.* 19. bobus *Vaticanus unus.* 20. et *(A)Bcd.* ad *reliqui.*

Cap. VI. 1. inde *Vaticanus unus.* 2. caverit *AB. Vaticanus unus.*

d. placentas et Samias] Samiae placentae in fama erant. V. Athen. Deipnos. XIV, 19. Cf. Salmas. in Scriptt. Hist. Aug. p. 354.

e. aquilicem] De his vide Otfr. Müller Etrusk. IV, 3, 2. tom. II. p. 340. Cf. adnott. ad Apolog. cap. 40.

f. haereticorum apostolus] Latinius „cum etiam *ethnicorum* apostolus." Mutatione opus esse non arbitror. Nam emphaticum est quod se auctor pugnare dicit ab auctoritate eius apostoli quem ipsi quoque haeretici Marcionitae agnoscerent. (Fr. Iunius.)

g. et petram potui subministrando comitem Christum adleget fuisse] Cf. infra lib. V. cap. 7.

Cap. VI. a. Rhodia lex] Barbariem Ponticam exprobrat Marcioni, quasi nihil edocto praeter scita quaedam nautica eaque Pontica, hoc est mere barbara, non autem Rhodia. Nam Rhodii quidem ob legum civilium curam iustitiamque admirationi fuere cunctis, sed rerum quoque nauticarum peritissimi fuisse videntur, ac de omnibus ad navigationem pertinentibus aequissima iura condidisse. Propterea vero maris impetum obtinuisse atque in Romanorum amicitia floruisse Strabo commemorat. Ex eorum iure

licere, quando, et si nihil tale praedicatum in illos inveniretur, vel sola utique humana conditio deceptui obnoxia persuasisset Iudaeos errare potuisse, qua homines, nec statim praeiudicium sumendum de sententia eorum quos credibile [3]fuerat errasse. Porro[b] cum et praedicatum sit non agnituros eos Christum ideoque etiam peremptu-ros, iam ergo ipse erit et ignoratus et interemptus ab illis, in quem ita admissuri praenotabantur. Hoc si probari exigis, non eas scripturas evolvam quae interemptibilem Christum edicentes utique [4]et ignorabilem affirmant (nisi enim ignoratus nihil scilicet pati posset), sed reservatis eis ad causam passionum eas praedicationes in praesenti [5]sufficiet adhibere quae interim ignorabilem probent Christum, et hoc breviter, dum ostendunt omnem vim intellectus
Ies. XXIX, 14. ademptam populo a creatore. Auferam, inquit, sapientiam sapien-
Ies. VI, 9 sq. tium illorum, et prudentiam prudentium eorum abscondam, et, Aure audietis, et non audietis, et oculis videbitis, et non videbitis: incrassatum est enim cor populi huius, et auribus graviter audierunt et oculos concluserunt, ne quando auribus audiant et oculis videant et corde coniciant et convertantur, et sanem illos. Hanc enim [6]obtunsionem salutarium sensuum meruerant, labiis diligentes deum, corde autem longe absistentes ab eo. Igitur si Christus quidem annuntiabatur a creatore solidante tonitruum, et [7]con-
Amos. IV, 13. cludente spiritum, et annuntiante in homines Christum suum secun-
Ioël. III, 1. dum [8]Ioëlem prophetam[c], si omnis spes Iudaeorum, [9]ne dicam etiam gentium, in Christi revelationem [10]destinabatur, sine dubio id demonstrabantur non agnituri et non intellecturi, [11]ablatis agni-

3. fuerit *AB. Vaticanus unus.* 4. et ignorabilem *ABcd. Vaticani duo.* ignorabilem *reliqui.* 5. suffĭcit *Vaticanus unus.* 6. obtunsionem *ABCa.* obtusionem *reliqui.* 7. condente *Latinius.* 8. Iohelem prophetam *ABCab.* Amos prophetam *cd.* 9. ne dicam *Ad., Fulv. Ursinus.* nedum (et nedum *B.*) dicam *reliqui.* 10. redestinabatur *Vaticanus unus.* 11. ablatis agnitionis et intelligentiae viribus, sapientia atque prudentia *abcd. Gorziensis liber.* ablatis et intelligentiae viribus sapientia atque prudentia *C.* oblatione agnitione et intellegentiam viribus sapientiam atque prudentiam *A.* oblationem et intellegentiam viribus sapientiam atque prudentiam *B.*

nautico non pauca de iactu, et fortean de exercitoria quoque actione, in Pandectas relata. (Rigalt.) Non proprie agit de hac re, sed ioci tantum gratia Marcioni, qui navicularium olim fortassis exercuerat, in barbara Ponti regione natus, non Rhodiam legem (quae nautica quidem est, sed tamen Romana, ac a prudentissimis hominibus lata), verum Ponticam ac barbaram aliquam legem cavisse scribit errare Iudaeos in Christum suum non licere. (Iac. Pamel.)

b. Porro] At, atenim. Cf. adnott. ad De Corona cap. 7.

c. Ioëlem prophetam] Latinius *et condente spiritum.* Recte; nam Amos cap. 4. est ὁ *κτίζων πνεῦμα.* Post idem legendum putat simpliciter *secundum prophetam.* Sed et Latinius fallitur nomen prophetae expungens et mutans Pamelius. Mutandae solum distinctiones, et locus curatus est. Sic ergo legendum ex mss. omnibus, iudicio meo: *annunciante in homines Christum suum secundum Ioëlem prophetam, si omnis spes* cett. Nam sequentia sunt ex Ioëlis cap. 2., prout ab apostolis Act. cap. 2. et alibi adducuntur. (Fr. Iunius.)

tionis et intellegentiae viribus, sapientia atque prudentia, quod annuntiabatur, id est Christus, erraturis in eum principalibus sapientibus eorum, id est scribis et [12]prudentibus eorum, id est pharisaeis, pariter et populo auribus audituro, et non audituro, utique Christum docentem, et oculis visuro, et non visuro, utique Christum signa facientem, secundum quod et alibi, Et quis caecus, nisi pueri mei? et quis surdus, nisi qui dominatur eorum? Sed et cum exprobrat per eundem Esaiam, Filios generavi et exaltavi, at illi me reiecerunt: agnovit bos possessorem suum et asinus praesepe domini sui, Israël autem me non cognovit et populus me non intellexit. Nos quidem certi Christum semper in prophetis locutum, spiritum scilicet creatoris, sicut propheta testatur, [13]Persona spiritus nostri, Christus dominus, [14]qui ab initio vicarius patris in dei nomine et auditus sit et visus, scimus [15]ipsius voces eiusmodi fuisse iam tunc Israëli [16]exprobrantis, quae in illum commissuri praedicabantur, [17]Dereliquistis dominum et in iram provocastis sanctum Israël. [18]Si vero non in Christum, sed in ipsum potius deum volueris referre omnem Iudaicae ignorantiae de pristino reputationem, nolens etiam retro sermonem et spiritum, id est Christum creatoris, despectum ab eis et non agnitum, sic quoque revinceris. Non negans enim filium et spiritum et substantiam creatoris esse Christum eius, concedas necesse est eos qui patrem non [19]agnoverint nec filium agnoscere potuisse per eiusdem substantiae conditionem, cuius si plenitudo intellecta non est, multo magis portio, [20]certe qua plenitudinis consors. His ita dispectis iam apparet quomodo et respuerint Iudaei Christum et interemerint, non ut extraneum Christum intellegentes, sed ut suum non agnoscentes. [21]Qui enim extraneum intellegere potuissent de quo nihil unquam fuerat annuntiatum, [22]cum intellegere non potuissent de quo semper fuerat praedicatum? Id enim intellegi vel non intellegi capit[d] quod habendo substantiam praedicationis habebit et materiam vel agnitionis vel erroris. Quod vero materia caret, non admittit sapientiae eventum. Et adeo non qua alterius dei Christum [23]aversati persecutique sunt, sed qua solummodo hominem, quem planum in

Ies. XLII, 19 sq. Ies. I, 3. Thren. IV, 3. Ies. I, 4.

12. prudentibus eorum, id est *cd. Vaticanus unus.* prudentibus id est *reliqui.* 13. persona spiritus nostri, Christus dominus *ab.* persona spiritus nostri Christum dominum *ABC.* spiritus personae eius Christus dominus *cd.* personam spiritus nostri, Christum dominum *Fr. Iunius.* 14. quia *C., Fr. Iunius.* 15. et ipsius *c.* 16. exprobranti *ABC.* 17. Dereliquisti — provocasti *ABC.* 18. vero si non *ABC.* 19. agnoverunt *Vaticanus unus.* 20. certae *a.* 21. quia nec *BC.* 22. non intellegere potuissent *ABC.* 23. adversati *Vaticanus unus.*

d. intellegi capit] *Capit, ἐνδέχεται,* ex usu Tertullianeo. V. quae adnotavi ad De Fuga in Persecut. cap. 1. Apolog. cap. 17.

signis[e] et aemulum in doctrinis existimabant, ut et ipsum hominem qua suum, id est Iudaeum, sed Iudaismi exorbitatorem et destructorem, deduxerint in iudicium et suo iure punierint, alienum scilicet non iudicaturi. Tanto abest ut alienum Christum intellexisse videantur qui nec hominem eius[f] ut alienum iudicaverunt.

Cap. VII. [1]Discat nunc haereticus ex abundanti cum ipso licebit Iudaeo rationem quoque errorum eius, a quo ducatum mutuatus in hac argumentatione caecus a caeco in eandem [2]decidit foveam. Duos dicimus Christi habitus a prophetis demonstratos totidem adventus eius praenotasse: unum in humilitate, utique primum, cum tanquam ovis ad victimam deduci habebat, et tanquam agnus ante tondentem sine voce, ita non aperiens [3]os suum, [4]ne aspectu quidem
Ies. LIII, 2 sqq. honestus[a]. Annuntiavimus enim, inquit, de illo: sicut puerulus, sicut radix in terra sitienti, et non est species eius neque gloria, et vidimus eum, et non habebat speciem neque decorem, sed species eius inhonorata, deficiens citra filios hominum, homo in plaga,
Ies. VIII, 14. et sciens ferre infirmitatem, ut positus a patre in lapidem offen-
Ps. VIII, 6. sionis et petram scandali, minoratus ab eo modicum citra angelos,
Ps. XXII, 7. vermem se pronuntians, et non hominem, ignominiam hominis et nullificamen populi. Quae ignobilitatis argumenta primo adventui competunt, sicut sublimitatis secundo, cum fiet iam non lapis offensionis nec petra scandali, sed lapis summus angularis post reprobationem adsumptus et sublimatus in consummationem templi,
Dan. II, 34 sq. ecclesiae scilicet, et petra sane illa apud Danielem, de monte praecisa, quae imaginem saecularium regnorum comminuet et conteret.
Dan. VII, 13 sq. [5]De quo adventu idem prophetes, Et ecce cum nubibus caeli, tanquam filius hominis veniens, venit usque ad veterem dierum, [6]aderat in conspectu eius, et qui adsistebant, adduxerunt illum, et data est ei potestas regia, et omnes nationes terrae secundum genera, et omnis gloria famulabunda, et potestas eius usque in aevum, quae non auferetur, et regnum eius, quod non vitiabitur, tunc scilicet habiturus et speciem honorabilem et decorem indeficientem super filios hominum. Tempestivus enim, inquit, decore citra filios hominum, effusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te

Cap. VII. 1. Dicat *ABC*. 2. decidit *ABCd*. deductus *abc*. 3. os suum *cd*. *Pamelii codices*. os *reliqui*. 4. nec *Acd*. 5. De quo secundo adventu *cd*. 6. et aderat *cd*.

e. planum in signis] Apolog. cap. 21 „uti magnum aestimarent de potestate.“

f. hominem eius] Id est humanam eius naturam.

Cap. VII. a. ne aspectu quidem honestus] Id est pulcher. Sic accipiendum quod infra sequitur „omni inhonestate prostratus,“ id est deformitate. *Nullificamen, ἐξουθένημα.* (Fr. Iunius.)

deus [7]in aevum. Accingere ensem super femur tuum, potens tem- Ps. LXV, 3sq.
pestivitate tua et pulchritudine tua; cum et pater, posteaquam di- Ps. VIII, 6.
minuit eum modicum quid citra angelos, gloria et honore coronabit
illum et subiciet omnia [8]pedibus eius. Tunc et cognoscent eum Zach. XII, 12.
qui compugerunt, et caedent pectora sua tribus ad tribum, utique
quod retro non agnoverunt eum in humilitate condicionis [9]humanae.
Et homo est, inquit Hieremias, et quis cognoscet illum? Quia et, Ier. XVII, 9.
Nativitatem eius [10]Esaias, quis, inquit, enarrabit? Sic et apud Ies. LIII, 8.
Zachariam in persona Iesu, immo et in [11]ipso nominis sacramento, Zach. III.
verus summus sacerdos patris, Christus Iesus, duplici habitu in
duos adventus [12]delineatur, primo sordidis indutus, id est carnis
passibilis et mortalis indignitate, cum et diabolus adversabatur ei,
auctor scilicet Iudae traditoris, ne dicam etiam post baptisma tem-
ptator, dehinc despoliatus pristinas sordes, et exornatus podere et
mitra et cidari munda, id est secundi adventus gloria et honore.
Si enim et duorum hircorum qui ieiunio offerebantur faciam inter- Lev. XVI, 5sqq.
pretationem, nonne et illi utrumque ordinem Christi figurant? Pares
quidem atque consimiles propter eundem [13]dominum conspectum,
quia non in alia venturus est forma, ut qui agnosci habeat, a qui-
bus [14]laesus est. Alter autem eorum circumdatus coccino, male-
dictus et [15]consputus et convulsus et compunctus, a populo extra
civitatem adiciebatur in perditionem, manifestis notatus insignibus
dominicae passionis. Alter vero pro delictis oblatus et sacerdotibus
templi in pabulum datus secundae repraesentationis argumenta signa-
bat, qua delictis omnibus expiatis sacerdotes templi spiritalis, id
est ecclesiae, dominicae gratiae quasi visceratione quadam frueren-
tur, ieiunantibus ceteris a salute[b]. Igitur quoniam primus adven-
tus et plurimum figuris obscuratus et omni inhonestate prostratus
[16]canebatur, secundus vero et manifestus et deo condignus, idcirco
quem facile et intellegere et credere potuerunt, eum solum intuen-
tes, id est [17]secundum, non immerito decepti sunt circa obscurio-
rem, certe indigniorem, id est primum. Atque ita in hodiernum
negant venisse Christum suum, quia non in sublimitate venerit,
dum ignorant etiam in humilitate fuisse venturum.

Desinat nunc haereticus a Iudaeo, aspis, quod aiunt, a vipera, Cap. VIII.

7. in aeternum *B. Vaticani duo.* 8. sub pedibus eius *cd.* 9. humanae constitutum. Et *cd.* 10. inquit Esaias quis enarrabit *cd.* 11. ipsius *cd.* 12. deliniatur *ABCabcd.* 13. domini *Latinus.* 14. et laesus est. Unus quidem eorum *c.* et laesus est. Alter autem eorum *d.* 15. consputatus *cd.* 16. cavebatur *AB.* 17. secundum, qui est in honore et gloria *cd., ex lib. Contra Iud. cap. ult.*

b. ieiunantibus ceteris a salute.] Cf. adnott. ad De Pudic. cap. 1.

[1]mutuari venenum[a], evomat iam hinc proprii ingenii virus, phantasma vindicans Christum. Nisi quod et ista sententia alios habebit auctores, [2]praecoquos et [3]abortivos quodammodo Marcionitas, quos
I Joh. II, 18. 22. IV, 4. apostolus Ioannes antichristos pronuntiavit, negantes Christum in carne venisse, et tamen non ut alterius dei ius constituerent, quia et de isto notati fuissent[b], sed quoniam incredibile praesumpserant deum carnem. Quo magis antichristus Marcion sibi eam rapuit praesumptionem, [4]aptior scilicet ad renuendam corporalem substantiam Christi, qui ipsum deum eius nec auctorem carnis induxerat nec resuscitatorem, optimum videlicet et in isto[c], et diversissimum a mendaciis et fallaciis creatoris. Et ideo Christus eius, ne mentiretur, ne falleret, et hoc modo creatoris forsitan deputaretur, non erat quod videbatur, et quod erat mentiebatur, caro nec caro, homo nec homo, proinde deus Christus, nec deus. Cur enim non etiam dei phantasma portaverit? An credam ei de interiore substantia qui sit de exteriore frustratus? Quomodo verax habebitur in occulto tam fallax repertus in aperto? Quomodo autem in semetipso veritatem spiritus fallacia carnis confundens negatam ab apostolo,
II Cor. VI, 14. lucis, id est veritatis, et fallaciae, id est tenebrarum, commisit [5]communicationem? Iam nunc cum mendacium deprehenditur [6]Christus caro, sequitur ut et omnia quae per carnem Christi gesta sunt mendacio gesta sint, congressus, contactus, convictus, ipsae quoque virtutes. Si enim tangendo aliquem liberavit a vitio, vel tactus ab aliquo, quod corporaliter actum est non potest vere actum credi sine corporis ipsius veritate. Nihil solidum ab inani, nihil plenum a vacuo perfici licuit. Putativus habitus, putativus actus: imaginarius operator, imaginariae operae. Sic nec passiones Christi eius fidem merebuntur. Nihil enim passus est qui non vere est passus; vere autem pati phantasma non potuit. Eversum est igitur totum dei opus. Totum Christiani nominis et pondus et fructus, mors Christi negatur, quam tam impresse apostolus demandat[d], utique veram, summum eam fundamentum evangelii constituens et salutis
I Cor. XV, 3. 4. nostrae et praedicationis suae. Tradidi enim, inquit, vobis inpri-

Cap. VIII. 1. mutnare *Vaticanus unus.* mutare *AB.* 2. praecocos *A.* 3. aborsivos *Vaticanus unus.* 4. apertior *AB.* 5. communicatis *AB.* 6. Christi *d., ex correctione Fulvii Ursini.*

Cap. VIII. a. aspis, quod aiunt, a vipera mutuari venenum] Epiphan. Adv. Haeres. lib. I. haer. 23, 7 „*Μετέχουσι γὰρ τοῦτοι, ὡς ἀπ' ἀλλήλων τὸν ἰὸν δανεισάμενοι, κατὰ τὴν ἐναργῆ παροιμίαν 'ὡς ἀσπὶς παρ' ἐχίδνης ἰὸν δανειζαμένη.' Ὁμοῦ γάρ εἰσι τῆς σχολῆς καὶ συνεδρίου*" κτλ.

b. notati fuissent] Ab apostolo.

c. optimum videlicet et in isto] In isto quod nos nunquam resuscitabit.

d. demandat] Cf. supra ad cap. 5. De vocabulo *impresse* cf. adnott. ad Apolog. cap. 5.

mis, quod Christus mortuus sit pro peccatis nostris, et quod sepultus sit, et quod [7]resurrexerit tertia die. Porro si caro eius negatur, quomodo mors eius asseveratur, quae propria carnis est passio, per mortem [8]devertentis in terram, de qua est sumpta, secundum legem sui auctoris? Negata vero morte, dum caro negatur, nec de resurrectione constabit. Eadem enim ratione non resurrexit qua mortuus non est, non habendo substantiam scilicet carnis, cuius sicut et mors, ita et resurrectio est. Proinde resurrectione Christi infirmata etiam nostra subversa [9]est. Nec ea enim valebit, propter quam Christus venit, si [10]Christi non valebit. Nam sicut illi, qui dicebant resurrectionem mortuorum non esse, revincuntur ab apostolo ex resurrectione Christi, ita resurrectione Christi non consistente aufertur et mortuorum resurrectio. Atque ita inanis est [11]et fides nostra, inanis [12]est praedicatio apostolorum. Inveniuntur autem etiam falsi testes dei, quod testimonium dixerint, quasi resuscitaverit Christum, quem non resuscitavit. Et sumus adhuc in delictis. Et qui in Christo dormierunt, perierunt; sane resurrecturi, sed phantasmate forsitan, sicut et Christus. I Cor. XV, 13 sqq.

In ista quaestione qui putaveris opponendos esse nobis angelos creatoris, quasi et illi in phantasmate, putativae utique carnis, egerint apud Abraham et Loth, et tamen vere sint et congressi et pasti et operati quod mandatum eis fuerat, primo non admitteris ad eius dei exempla quem destruis. Nam et quanto meliorem et perfectiorem deum inducis, tanto non competunt illi eius exempla quo nisi diversus in totum non erit omnino melior atque perfectior. Dehinc scito nec illud concedi tibi, ut putativa fuerit in angelis caro, sed verae et solidae substantiae humanae. Si enim difficile non fuit illi putativae carnis veros et sensus et actus exhibere, multo facilius habuit veris et sensibus et actibus veram dedisse substantiam carnis, vel qua proprius auctor et artifex eius. [1]Tuus autem deus, eo quod carnem nullam omnino produxerit, merito fortasse phantasma eius intulerit cuius non valuerat [2]veritatem. Meus autem deus, qui illam de limo sumptam in hac reformavit qualitate, nondum ex semine coniugali et tamen carnem, aeque potuit ex quacunque materia angelis quoque adstruxisse carnem, qui etiam mundum ex nihilo in tot [3]ac talia corpora, et qui- Cap. IX.

7. resurrexerit *cd. Vaticani duo.* resurrexit *reliqui.* 8. revertentis *Latinius.* 9. est *om. AB.* 10. Christi non valebit *ego.* Christus non valebit *Cab.* Christus non resurrexit *cd., ex emendat. Latinii. In AB. desiderantur verba* propter quam Christus venit si Christus non resurrexit. 11. et *om. cd. cum Vaticano uno.* 12. est et praedicatio *c., ex Vaticano uno.* et praedicatio *Fr. Iunius.*

Cap. IX. 1. Tuus ab eo *AB.* 2. virtutem *AB.* 3. ac *ABcd. Vaticanus utercque.* et *reliqui.*

dem verbo aedificavit. Et utique, si deus tuus veram quandoque
Luc. XX, 36. substantiam angelorum hominibus pollicetur, Erunt enim, inquit, sicut angeli, cur non [4]et deus meus veram substantiam hominum angelis accommodarit [5]undeunde sumptam? Quia nec tu mihi respondebis unde illa apud te angelica sumatur, sufficit [6]mihi hoc definire quod deo congruit, veritatem scilicet eius rei quam tribus testibus sensibus obiecit, visui, tactui, auditui. Difficilius deo mentiri quam carnis veritatem [7]undeunde producere, licet non natae. Ceterum et aliis haereticis, definientibus carnem illam in angelis ex carne nasci debuisse si vere fuisset humana, certa ratione respondemus, [7b]qua et humana vere fuerit et innata: humana vere propter dei veritatem a mendacio et fallacia extranei, et quia non possent humanitus tractari ab hominibus nisi in substantia humana; innata autem, quia solus Christus in carnem ex carne nasci habebat, ut nativitatem nostram nativitate [8]sua reformaret, atque ita [9]etiam mortem nostram morte sua dissolveret resurgendo in carne, in qua natus est, ut et mori posset. Ideoque et ipse cum angelis tunc apud Abraham in veritate quidem carnis apparuit, sed nondum natae, quia nondum morituae, sed [10]et discentis iam inter homines conversari. Quo magis angeli, neque ad moriendum pro nobis dispositi, brevem carnis commeatum[a] non debuerunt nascendo sumpsisse, quia nec moriendo deposituri eam fuerant, sed [11]undeunde sumptam et quoquo modo [12]omnino dimissam, mentiti eam tamen
Ps. CIV, 4. non sunt. Si creator facit angelos spiritus et apparitores suos [13]ignem flagrantem, tam vere spiritus quam et ignem, idem illos vere fecit et carnem, ut nunc recordemur et haereticis renuntiemus eius esse promissum homines in angelos reformandi quandoque qui angelos in homines formarit aliquando.

Cap. X. Igitur non [1]admissus ad consortium exemplorum creatoris, [2]ut alienorum, et suas habentium causas, velim edas et ipse consilium dei tui, quo Christum suum non in veritate carnis exhibuit. Si aspernatus est illam ut terrenam et, ut dicitis, stercoribus infersam, cur non et simulacrum eius proinde despexit? Nullius enim dedignandae rei imago dignanda est. Sequitur statum similitudo. Sed quomodo inter homines conversaretur, nisi per imaginem sub-

4. et *om. AB.* 5. undeunde *d, ex emendatione Fulvii Ursini.* Unde *reliqui libri.* 6. in hoc *A.* 7. undeunde *cd., Latinius.* unde *BCab.* nude *A.* 7 b. *Malim* quia. 8. sua *om. b.* 9. et mortem *AB.* 10. et discentis (discent *A.*) *ABCcd. Vaticanus uterque.* discentis *ab.* 11. undeunde *cd.* unde *reliqui.* 12. mentiti (mentit' *A.* mentitis *B*) omnino dimissam. mentiti (mentita *AB.*) eam tamen non sunt *ABC.* 13. igne flagrante *AB.*

Cap. X. 1. admissum *ABC.* 2. ut (ut *om. B.*) et alienorum et habentium *AB.*

Cap. IX. a. commeatum] Hoc est carne. (Fr. Iunius.) Cf. adnott. ad De facultatem brevis temporis agendi in Fuga in Persecut. cap. 9.

stantiae [3]humanae? Cur ergo non potius per veritatem, ut vere conversaretur, si necesse habebat conversari? Quanto dignius necessitas fidem quam [4]stropham[a] administrasset?' Satis miserum deum instituis, hoc ipso, quod Christum suum non potuit exhibere nisi in indignae rei effigie, et quidem alienae. Aliquantis enim indignis conveniet [5]uti, si nostris[b], sicut alienis non congruet uti, licet dignis. Cur enim non in aliqua alia digniore substantia venit, et inprimis sua, ne et indigna et aliena videretur eguisse? Si creator meus per rubum quoque et ignem, idem postea per nubem et globum cum homine congressus est, et elementorum corporibus in repraesentationibus sui usus est, satis haec exempla divinae potestatis ostendunt deum non eguisse aut falsae aut [6]etiam verae carnis paratura[c]. Ceterum si ad certum spectamus, nulla substantia digna est quam deus induat. Quodcunque induerit, ipse dignum facit, absque mendacio tamen. Et ideo quale est ut dedecus existimarit veritatem potius quam mendacium carnis? Atquin honoravit illam fingendo. Quanta iam caro est cuius phantasma necessarium fuit deo superiori?

Totas istas praestigias putativae in Christo corpulentiae[a] Marcion illa intentione suscepit, ne ex testimonio substantiae humanae nativitas quoque eius defenderetur, atque ita Christus creatoris vindicaretur, ut qui nascibilis ac per hoc carneus annuntiaretur. Stultissime et hic Ponticus; quasi non facilius crederetur caro in deo non nata quam falsa, praestruentibus vel maxime fidem istam angelis creatoris in carne vera conversatis, nec tamen nata. Nam et [1]Philumene illa[b] magis persuasit [2]Apelli ceterisque desertoribus Marcionis, ex fide[c] quidem Christum circumtulisse carnem, nullius Cap. XI.

3. humanae *om. AB.* 4. scopham *A.* scofam *B.* stofam *C.* 5. uti; si nostris *(B)d. liber Pithoei.* ut si nostris *AC.* uti nostris *reliqui.* 6. et *AB.*
Cap. XI. 1. philomene *AB.* 2. appelli *A.*

Cap. X. a. stropham] Cf. adnott. ad De Spectac. cap. 29.

b. uti, si nostris] Si nostris, inquit, membris deus utitur, ut nobiscum possit conversari, multa sunt in corpore nostro indigna deo, quibus tamen deum conveniet uti, si nostris uti velit. Sed etsi digna deo essent nostra, deum tamen non decet uti alienis. (Rigalt.) Statuens Marcion humanam carnem Christo indignam statuerat illum in phantasmate carnis humanae venisse. At, inquit Tertullianus, si caro humana Christo indigna, multo erat indignius ut eius effigie, hoc est phantasmate, uteretur, eoque magis, cum esset aliena, videlicet creatoris. Volentibus enim rebus aliquibus indignis uti conveniet si nostrae fuerint, nunquam si alienae, quantumvis dignae, maxime deo.

c. paratura.] Id est materia. Vocabulum Septimiano stilo usitatissimum. Cf. adnott. ad De Spectac. cap. 4.

Cap. XI. a. corpulentiae] Baeticus lib. de Fide „Hodieque non desunt qui negent eum nostram gestasse *corpulentiam.*" (Rigalt.)

b. Philumene illa] Cf. De Praescript. Haeret. cap. 6 et 30. Adde De Carne Chr. cap. 6., ubi eadem materia pertractatur.

c. ex fide] Cf. adn. ad Apolog. cap. 2.

tamen nativitatis, utpote de elementis eam [3]mutuatum. Quodsi verebatur Marcion ne fides carnis nativitatis quoque fidem induceret, sine dubio qui homo videbatur, natus utique credebatur. Nam et
Luc. XI, 27. mulier quaedam exclamaverat, Beatus venter, qui te portavit, et
Luc. VIII, 19 sqq. ubera, quae hausisti. Et quomodo mater et fratres eius dicti sunt foris stare? Et videbimus de his capitulis [5]suo tempore[d]. Certe cum et ipse se filium hominis praedicaret, natum scilicet profitebatur. Nunc ut haec omnia ad evangelii distulerim examinationem, tamen, quod supra statui, si omni modo natus credi habebat qui homo videbatur, [6]vane nativitatis fidem consilio imaginariae carnis [7]expungendam[e] putavit. Quid enim profuit non vere fuisse quod pro vero haberetur, tam carnem quam nativitatem? Aut si dixeris, viderit opinio humana: iam deum tuum honoras fallaciae titulo, si aliud se sciebat esse quam quod homines fecerat opinari. Iam tunc potuisti [8]etiam nativitatem putativam illi accommodasse, ne in hanc quoque impegisses quaestionem. Nam et mulierculae nonnunquam praegnantes sibi videntur aut sanguinis tributo[f] aut aliqua valetudine inflatae. Et utique debuerat phantasmatis scenam decucurrisse, ne originem [9]carnis non [10]desaltasset, qui [11]personam substantiae ipsius egisset[g]. Plane nativitatis mendacium recusasti: ipsam enim carnem veram edidisti. Turpissimum scilicet dei etiam vera nativitas. Age iam, perora in illa sanctissima et reverenda opera naturae, invehere in totum quod [12]es: carnis atque [13]animae originem destrue; cloacam [14]voca uterum tanti animalis, id est hominis producendi officinam; persequere et partus immunda et pudenda tormenta, et ipsius exinde puerperii spurcos, anxios, ludicros exitus[h]. Tamen cum omnia ista destruxeris, ut deo [15]indigna confirmes, non erit indignior morte nativitas et cruce infantia et natura poena et carne damnatio. Si vere ista passus est Christus, minus [16]fuit nasci. Si mendacio passus [17]est, ut phantasma, potuit

3. mutuatam *A*. 4. sumpsisti *Vaticanus alter, sub quo Pamelius latere putat* suxisti. 5. in suo *Vaticani duo*. 6. vanae *B*. 7. expugnandam *AC*. 8. et *A*. 9. carnem *ABC*. carneam *Fr. Iunius*. 10. dealtasset *ABC*. 11. persona *A*. 12. est *A*. 13. animae *om. AB*. 14. voca *om. AB*. 15. indigna *cd. Vaticanorum alter*. digna *reliqui*. 16. fuit *ABd*. fuisset *reliqui*. 17. fuit *Vaticani duo*.

d. suo tempore.] V. De Carne Chr. cap. 7. Adv. Marcion. IV, 26.

e. expungendam] Id est implendam, consummandam. Adnotatum est de eo verbo ad Apolog. cap. 35.

f. sanguinis tributo] Sic lib. de Veland. Virg. [cap. 11] „Et pudor ubique vestitur, et menses tributa dependunt.“ (Rigalt.) Cf. adnott. ad De Orat. cap. 22.

g. qui personam substantiae ipsius egisset.] Debuerat ex toto servire scenae et susceptam fabulam peragere Christus Marcionis. Qui si putativam gessit carnem, debebat etiam putativam habere nativitatem. Sic enim phantasmatis scenam decucurrisset. (Rhenanus.)

h. ludicros exitus.] Similiter loquitur De Carne Chr. cap. 5.

et mendacio nasci. Summa ista Marcionis argumenta, per quae alium efficit Christum, satis opinor ostendimus non consistere omnino, dum docemus magis utique competere deo veritatem quam mendacium eius habitus in quo Christum suum exhibuit. Si veritas fuit, caro fuit, si caro fuit, natus est. Ea enim, quae expugnat haec haeresis, confirmantur, cum ea, per quae expugnat, destruuntur. Itaque, si carneus habebitur, quia natus, et natus, quia carneus, quia phantasma non fuerit, ipse erit agnoscendus, qui in carne et ex nativitate venturus annuntiabatur a creatoris prophetis, utpote Christus creatoris.

Provoca nunc[a], ut soles, ad hanc Esaiae comparationem Christi, Cap. XII.
contendens illam in nullo convenire. Primo enim, inquis, Christus
Esaiae Emmanuel vocari habebit, dehinc virtutem sumere Damasci Ies. VII, 14. VIII, 4.
et spolia Samariae [1]adversum regem Assyriorum. Porro[b] iste, qui
venit, neque sub eiusmodi nomine est editus neque ulla re bellica
functus est. At ego te admonebo, uti cohaerentia quoque utriusque capituli recognoscas. Subiuncta [2]est enim et interpretatio Emmanuelis, Nobiscum deus; uti non solum sonum nominis spectes, Matth. I, 23.
sed et sensum. Sonus enim Hebraicus, quod est Emmanuel, suae
gentis est, sensus autem eius quod est Deus nobiscum, ex interpretatione communis est. Quaere ergo an ista vox, Nobiscum deus, quod est Emmanuel, exinde quod Christus illuxit, agitetur in Christo. Et puto, non negabis, utpote qui et ipse dicas, Deus nobiscum dicitur, id est Emmanuel. [3]Aut si tam vanus es, ut, quia
penes te Nobiscum [4]deus dicitur, non Emmanuel, idcirco nolis
venisse illum cuius proprium sit vocari Emmanuel, quasi non hoc
sit [5]et Deus nobiscum, [6]invenies apud Hebraeos Christianos, immo
et Marcionitas, Emmanuelem nominare, cum volunt dicere [7]Nobiscum deus; sicut et omnis gens, quoquo sono dixerit Nobiscum deus, Emmanuelem pronuntiavit in sensu sonum expungens. Quodsi Emmanuel Nobiscum deus est, deus autem nobiscum Christus est, qui etiam in nobis est (quotquot enim in [8]Christum tincti Gal. III, 27.
estis, Christum induistis), tam proprius est Christus in significatione nominis, quod est Nobiscum deus, quam in sono nominis, quod est Emmanuel. Atque ita constat venisse iam illum qui praedicabatur Emmanuel, quia quod significat Emmanuel venit, id est Nobiscum deus.

Cap. XII. 1. adversus *A.* 2. enim est *bc.* 3. Aut si — — Emmanuel *om. AB.* 4. deus *om. ABCab.* 5. ut *AB.* 6. aut si tam vanus es ut quia penes te nobiscum invenies *AB.* 7. deus nobiscum deus *Cab.* 8. Christo *bc.*

Cap. XII. a. Provoca nunc] Cum toto hoc capite cf. Contra Iud. cap. 9. b. Porro] Id est atenim. Cf. quae adnotavi ad De Corona cap. 7.

Cap. XIII. Aeque [1]et sono nominum duceris[a], cum virtutem Damasci et spolia Samariae et regem Assyriorum sic accipis quasi bellatorem portendant Christum creatoris, non animadvertens quid scriptura Ies. VIII. 4. [2]promittat. Quoniam priusquam [3]cognoscat vocare patrem et matrem, accipiet virtutem Damasci et spolia Samariae adversus regem Assyriorum. Ante est enim [4]inspicias aetatis demonstrationem, an hominem iam Christum exhibere possit, nedum imperatorem. Scilicet vagitu ad arma esset convocaturus infans, et signa belli non tuba, sed crepitacillo daturus, nec ex equo vel de curru vel de muro, sed de nutricis aut gerulae suae collo sive dorso hostem destinaturus[b], atque [5]ita Damascum et Samariam pro mammillis subacturus? Aliud est si penes Ponticos [6]barbariae gentis infantes in proelium erumpunt, credo ad solem uncti prius[c], dehinc pannis armati et butyro stipendiati, qui ante [6b]norint lanceare quam lancinare[d]. Enimvero si nusquam hoc natura concedit, ante militare quam vivere, ante virtutem Damasci sumere quam patris et matris vocabulum nosse, sequitur ut figurata pronuntiatio videatur[e]. Sed et virginem, inquit, parere natura non patitur, et tamen creditur [7]prophetae. Et merito. Praestruxit enim fidem incredibili rei, ra-

Cap. XIII. 1. et *om. ABCab.* 2. praemittat *cd. Vaticanorum uterque.* promittat *reliqui.* 3. cognoscat puer vocare *cd.* 4. inspiciat *ABC.* 5. ut *AB.* 6. barbariae *Acd. Vaticani duo.* barbaricae *reliqui.* 6b. norunt *AB.* 7. prophetiae *c., ex altero Vaticano.*

Cap. XIII. a. Aeque et sono nominum duceris] Cf. cum toto hoc capite Contra Iudaeos cap. 9.

b. destinaturus] Id est petiturus. Adv. Valent. cap. 1 „Quos nunc *destinamus* haereticos.“ Cf. Contra Iudaeos cap. 9. Liv. XXXVIII, 29 „Non capita solum hostium vulnerabant, sed quem locum *destinassent* oris.“ Aurel. Victor. Caes. cap. 42. Apud Tertullianum *destinare* alias saepius est denotare, ut De Pallio cap. 4. (ubi cf. adnott. Salmasii) Apolog. cap. 6 „in quo principaliter reos transgressionis Christianos *destinastis.*“ Cf. etiam Barth. ad Statium tom. III. p. 888.

c. ad solem uncti prius] Alluditad ἡλίωσιν sive insolationem, qua scilicet uncti calefiebant membris siccandis confirmandisque. Persius Sat. IV [v. 33] „Aut si unctus cesses, et figas in cute solem.“ (Rigalt.)

d. lanceare quam lancinare] Lipsius Poliorcet. IV, 4. p. 607. Opp. ed. Vesal. haec verba ita interpretatus est „Pulchre ludit, et Mirum, inquit, ni vestri pueri a nativitate robusti et militares, qui possint prius lanceam iacere quam mammam trahere.“ Mirifica sane interpretatio verbi *lancinare* per „mammam trahere,“ quae exemplis firmari adhuc expectat. Tamen in eam inclinat etiam Rigaltius in adnotatione ad gemellum locum Contra Iudaeos cap. 9. *Lancinare* hic accipiendum esse pro „lancibus manus admovere“ olim iudicavit Pamelius. Nos verteremus „schüsseln“, ad analogiam verbi „löffeln“. Sed rectius fortassean aliquis, certe simplicius, statuerit lancinare hic esse dentibus uti, comminuere dentibus et lacerare. Interpretamenti instar esse quae sequuntur „ante militare quam vivere,“ nemo est qui non videat.

e. sequitur ut figurata pronuntiatio videatur.] Hoc ipsum verbis iisdem monuit libro adversus Iudaeos cap. 9. Neque aliter Augustinus lib. XI. de Genesi ad lit. „Si in verbis dei vel cuiusquam personae in officium propheticum assumptae dicatur aliquid quod ad litteram nisi absurde non possit intelligi, procul dubio figurate dictum ob aliquam significationem accipi debet.“ Et consimilia lib. III. de Doctrina Christ. cap. 15. (Rigalt.)

tionem edendo, quod in signo esset futura. Propterea, inquit, dabit Ies. VII, 14.
vobis dominus signum: Ecce virgo concipiet in utero et pariet filium. Signum autem a deo, nisi novitas aliqua monstruosa, [8]tam dignum non fuisset[f]. Denique et Iudaei, si quando ad nos deiciendos mentiri audent, quasi non virginem, sed iuvenculam[g] concepturam et parituram [9]scriptura contineat, hinc revincuntur, quod nihil signi videri possit res cotidiana, iuvenculae scilicet praegnatus et partus. In signum ergo disposita virgo et mater merito [10]creditur, infans vero bellator non aeque. Non enim et hic signi ratio versatur. Sed signo nativitatis novae adscripto exinde post signum alius ordo iam infantis edicitur, mel et butyrum manducaturi. Nec hoc utique in signum est malitiae non assentaturi, et hoc enim [11]infantia est, sed accepturi virtutem Damasci et spolia Samariae adversus regem Assyriorum. Serva modum aetatis et quaere sensum praedicationis, immo redde evangelio veritatis, quae posterior detraxisti, et tam intellegitur prophetia [12]quam renuntiatur expuncta. Maneant [13]autem orientales illi Magi in infantia Christum recentem auro et ture munerantes, et [14]acceperit infans virtutem Damasci sine proelio et armis. Nam praeter quod omnibus notum est, orientis virtutem, id est vim et vires, auro et odoribus pollere solitam, certe est [15]creatori virtutem ceterarum quoque gentium aurum constituere, sicut [16]per Zachariam, Et Iudas [17]praetendet[h] apud Hierusalem et Zach. XIV, 14.
[18]congregabit omnem valentiam populorum per circuitum, aurum et argentum. De illo autem tunc auri munere etiam David, Et dabitur Ps. LXXII, 10.
illi ex auro Arabiae, et rursus, Reges Arabum et Saba munera [19]offerent illi. Nam et Magos [20]reges habuit fere Oriens, et Damascus Arabiae retro deputabatur, antequam transcripta [21]esset in Syrophoenicen ex distinctione Syriarum[i], cuius tunc virtutem Chri-

8. tam dignum fuisset *AB.* iam signum non fuisset *Latinius, ex lib. Contra Iud. cap.* 9. *Probarunt Iunius et Rigaltius.* 9. scriptura *om. ACab.* 10. crederetur *ACab.* 11. infantiae *Io. a Wouwer.* 12. quam renuntiatur expuncta *om. AB.* 13. enim *Acd. Valicani duo.* autem *reliqui.* 14. acceperit *cd. Valicani duo.* accepit *reliqui.* 15. creatoris *c., ex altero Vaticano.* 16. per Zachariam dicit, Et *c.* 17. praetendet *ABC.* pertendet *reliqui.* 18. congregavit *BC.* 19. afferent *cd.* 20. reges *om. b.* 21. esset *ABcd.* erat *reliqui.*

f. tam dignum non fuisset.] Forte verius „*iam signum* non fuisset." Sic libro adversus Iudaeos cap. 9 „Signum autem a deo nisi novitas aliqua monstruosa fuisset, signum non videretur." Procopius in Esaiam: „*τὸ γὰρ σημεῖον τερατίου τινὸς καὶ παρηλλαγμένου τῆς τῶν ἀνθρώπων συνηθείας ἐστὶν ἐπίδειξις.*" (Rigalt.)

g. sed iuvenculam] Cf. interprr. ad Irenaeum Adv. Haeres. III, 24. Euseb. H. E. V, 8. Hieronym. Advers. Helvidium p. 132. Opp. ed. Bened.

h. praetendet] V. quae adnotavi ad De Pudic. cap. 17. Cf. supra lib. II. cap. 6.

i. ex distinctione Syriarum] De Damasco in Syrophoenicen transcripta Iustinus Martyr adversus Tryphonem luculentissime. (Fr. Iunius.)

stus accepit, accipiendo insignia eius, aurum scilicet et odores; spolia autem Samariae ipsos Magos, qui cum illum cognovissent et muneribus honorassent et genu posito adorassent quasi deum et regem sub testimonio indicis et ducis stellae, spolia sunt facti Samariae, id est idololatriae, credentes videlicet in Christum. Idololatriam enim Samariae nomine notavit, ut ignominiosae ob idololatriam, qua desciverat tunc a deo sub rege Hieroboam. Nec hoc enim novum est creatori, figurate uti translatione nominum ex
Ies. I, 10. comparatione criminum. Nam et archontas Sodomorum appellat archontas Iudaeorum, et populum ipsum populum Gomorrae vocat.
Ezech. XVI, 3. Et idem alibi, Pater, inquit, tuus Amorraeus et mater tua [22]Cethea, ob consimilem impietatem; quos aliquando etiam suos filios dixerat,
Ies. I, 2. Filios generavi et exaltavi. Sic et Aegyptus nonnunquam totus orbis [23]intellegitur apud illum superstitionis et maledictionis elogio[k]. Sic et Babylon etiam apud Ioannem nostrum Romanae urbis figura est, proinde magnae et regno superbae et sanctorum dei debellatricis. Hoc itaque usu Magos quoque Samaritarum appellatione titulavit despoliatos, quod habuerant cum Samaritis, ut diximus, idololatriam. Adversus regem autem Assyriorum adversus Herodem intellege, cui utique adversati sunt Magi tunc non renuntiando de Christo, quem intercipere quaerebat.

Cap. XIV. Adiuvabitur haec nostra interpretatio[a], dum et alibi bellatorem existimans Christum, ob armorum quorundam vocabula et eiusmodi verba, ex reliquorum quoque sensuum comparatione convinceris.
Ps. XLV, 4. Accingere, inquit David, [1]ense super femur. Sed quid supra legis
Ibid. v. 3. de Christo? Tempestivus decore praeter filios hominum, effusa est gratia in labiis tuis. Rideo, si, quem ad bellum ense cingebat, ei de tempestivitate decoris et labiorum gratia blandiebatur. Sic item
Ibid. v. 5. subiungens, Et extende et prosperare et regna, adiecit propter veritatem et lenitatem et iustitiam. Quis enim [2]*haec* ense operabitur, et non contraria [3]potius, dolum et asperitatem et iniustitiam, propria scilicet negotia proeliorum? Videamus ergo an alius sit ensis ille, cuius alius est actus. Nam et apostolus Ioannes in Apo-
Apoc. I, 5. calypsi ensem describit ex ore dei prodeuntem bis acutum, praeacutum, quem intellegi oportet sermonem divinum, bis acutum, duobus testamentis legis et evangelii, acutum sapientia, infestum

22. Chetaea *c.* 23. intellegeretur *AB.*
Cap. XIV. 1. ensem *b.* 2. haec ense *d., Fulv. Ursinus.* ea ense *Latinius.* 3. potius lenitati et iustitiae, dolum *cd.*

k. elogio] De hoc vocabulo adnotatum est ad De Corona cap. 5.
Cap. XIV. a. Adiuvabitur haec nostra interpretatio] Cf. cum toto hoc capite cap. 9. libri Contra Iudaeos.

diabolo, armantem nos adversus hostes spiritales nequitiae et concupiscentiae omnis, amputantem etiam a carissimis ob dei nomen. Quodsi Ioannem agnitum non vis, habes communem magistrum Paulum, praecingentem lumbos nostros veritate et lorica iustitiae, Eph. VI, 14 sqq. et calciantem nos [4]praeparationem evangelii pacis, non belli, adsumere iubentem scutum fidei, in quo [5]possimus omnia diaboli ignita tela extinguere, et galeam salutaris, et gladium spiritus, quod est, inquit, dei sermo. Hanc et dominus ipse machaeram venit Matth. X, 34. mittere in terram, non pacem. Si tuus Christus est, ergo et ipse bellator est. Si bellator non est, machaeram intentans allegoricam, licuit ergo et Christo creatoris in psalmo sine bellicis rebus [6]ense sermonis praecingi figurato, cui supradicta tempestivitas congruat et gratia labiorum, quem tunc iam cingebatur super femur apud David, quandoque missurus in terram. Hoc est enim, quod ait, Et extende et prosperare et regna. Extendens sermonem in omnem terram ad universarum gentium vocationem, prosperaturus successu fidei, qua est receptus, et regnans exinde, qua mortem resurrectione devicit. Et [7]deducet te, inquit, mirifice dextera tua, virtus scilicet gratiae spiritalis, qua Christi agnitio deducitur. Sagittae tuae acutae, pervolantia [8]ubique praecepta, [9]et minae et traductiones cordis, compungentes et [10]transfigentes conscientiam quamque. Populi sub te concident, utique adorantes. Sic bellipotens et armiger Christus creatoris, sic et nunc accipiens spolia, non solius Samariae, verum et omnium gentium. Agnosce et spolia [11]figurata, cuius et arma [12]allegorica didicisti. Figurate itaque et domino eiusmodi loquente et apostolo scribente non temere interpretationibus eius utimur, quarum exempla [13]etiam adversarii admittunt, atque ita in tantum Esaiae erit Christus qui venit, in quantum non fuit bellator, quia non talis ab Esaia praedicatur.

De quaestione carnis et per eam nativitatis et unius interim Cap. XV. [1]nominis Emmanuelis hucusque. De ceteris vero nominibus et inprimis Christi quid pars diversa respondebit? Si proinde commune est apud vos Christi nomen quemadmodum et dei, ut sicut utriusque dei filium Christum competat dici, sic utrumque patrem dominum, [2]certe ratio huic argumentationi refragabitur. Dei enim nomen

4. praeparationem *Acd. Vaticanorum uterque.* praeparatione *reliqui.* 5. possumus *Abc.* 6. ensem sermonis dei praecingi *cd., ex cap.* 9. *lib. Contra Iudaeos.* 7. deducet *ABcd. Vaticani duo.* deducit *reliqui.* 8. utique *Latinius.* 9. minantes traductionem *c.* 10. transfigentes *Bcd. Vaticanus uterque.* transigentes *A.* transfigurantes *reliqui.* 11. figura ita *AB.* 12. allegorice *C.* allegoriae *B.* allegoric *A.* 13. et *AB.*

Cap. XV. 1. numinis *a.* 2. certa *B.*

quasi naturale divinitatis potest in omnes [3]communicari quibus
1Cor.VIII, 5. divinitas vindicatur, sicut et idolis, dicente apostolo, Nam et sunt qui dicuntur dii sive in caelo sive in terris. Christi vero nomen non ex natura veniens, sed ex dispositione, proprium eius efficitur a quo dispositum invenitur. Nec in [4]communicationem alii deo subiacet, maxime aemulo et habenti suam dispositionem, cui et nomina privata debebit. Quale est enim quod diversas dispositiones duorum commentati deorum societatem nominum admittunt in discordiam dispositionum, quando nulla magis probatio assisteret duorum et aemulorum deorum quam si in [5]dispositione eorum etiam diversitas nominum inveniretur? Nullus enim status differentiarum nonnisi proprietatibus appellationum consignatur. Quibus deficientibus si quando[a], [6]nunc Graeca [7]katachresis de alieno abutendo succurrit. Apud deum autem deficere, puto, nihil debet, nec de alieno instrui dispositiones eius[b]. Quis hic deus est, qui filio quoque suo nomina a creatore vindicat? non dico aliena, sed vetera et vulgata quae vel sic non competerent deo novo et incognito. Quomodo
Matth. IX, 16 sq. denique docet novam plagulam non adsui veteri vestimento, nec vinum novum veteribus utribus credi, adsutus ipse et indutus nominum senio? Quomodo abscidit evangelium a lege, tota lege vestitus? in nomine scilicet Christi. Quis illum prohibuit aliud vocari, aliud praedicantem, aliunde venientem, cum propterea nec corporis susceperit veritatem, ne Christus creatoris crederetur? Vane autem noluit eum se videri quem voluit vocari, quando etsi vere corporeus fuisset, magis Christus creatoris non videretur, si non vocaretur. At nunc substantiam respuit, cuius nomen [8]accepit, [9]etiam substantiam probaturus ex nomine. Si enim Christus unctus est, ungui [10]utique corporis passio est. Qui corpus non habuit, ungui omnino non potuit; qui ungui omnino non potuit, Christus vocari nullo modo potuit. Aliud est si et nominis phantasma affectavit. Sed quomodo, inquit, irreperet in Iudaeorum fidem, nisi per sollemne apud eos et familiare nomen? Inconstantem aut subdolum deum narras; aut diffidentiae aut malitiositatis consilium est fallendo quid promovere. Multo liberius atque simplicius egerunt pseudoprophetae adversus creatorem in sui dei nomine venientes. Sed nec effectum consilii huius invenio, cum facilius aut suum cre-

3. comutari *A*. commutari *B*. 4. commutationem *AB*. 5. dispositionem *ABC*. 6. tunc *d., ex emendat. Petr. Ciacconii*. 7. gratata chersis *AB*. 8. etiam accepit, etiam *bc*. 9. et *AB*. 10. itaque *A*.

Cap. XV. a. si quando] De hac formula elliptica cf. quae dixi ad De Pudic. cap. 1.

b. instrui dispositiones eius.] Sic De leiun. Adv. Psych. cap. 7 „et *significationem* somnii per omnia *instruitur*."

diderint Christum, aut planum potius aliquem, quam alterius dei Christum, sicut evangelium probabit.

Nunc si nomen Christi, ut sportulam furunculus[a], captavit, cur Cap. XVI.
[1]etiam Iesus voluit appellari, non tam expectabili apud Iudaeos nomine? Nec enim, si nos per dei gratiam intellectum consecuti sacramentorum eius hoc quoque nomen agnoscimus Christo destinatum, ideo et Iudaeis, quibus adempta est sapientia, nota erit res. Denique ad hodiernum Christum sperant, non Iesum, et Heliam potius interpretantur Christum quam Iesum. Qui ergo et in eo nomine venit in quo Christus [2]non praesumebatur, potuit in eo solo nomine venisse quod solum praesumebatur. Ceterum cum deo miscuit, speratum et insperatum, expugnatur utrumque consilium eius. Sive enim ideo Christus, ut interim quasi creatoris irreperet, [3]obrepit Iesus, quia non sperabatur Iesus in Christo creatoris: [4]sive *ideo Iesus*, ut alterius haberetur, non sinit Christus, quia [5]non alterius sperabatur Christus quam creatoris. Quid horum constare possit ignoro. Constabit autem utrumque in Christo creatoris, in quo invenitur etiam Iesus. Quomodo, inquis? Disce et hic cum partiariis erroris tui Iudaeis. Cum successor Moysi desti- Num. XIII, 9. 17.
naretur Auses filius Nave, transfertur certe de pristino nomine et incipit vocari Iesus? Certe, inquis. Hanc prius dicimus figuram futuri fuisse. Nam quia Iesus Christus secundum populum[b], quod sumus nos nati in saeculi desertis, introducturus erat in terram promissionis melle et lacte manantem, id est vitae aeternae possessionem, qua nihil dulcius, idque non per Moysen, id est non per legis disciplinam, sed per Iesum, [6]per evangelii gratiam, provenire habebat, circumcisis nobis petrina acie, id est [7]Christi, petra enim Christus, — ideo is vir, qui in huius sacramenti [8]imagines parabatur, etiam nominis dominici inauguratus est figura, Iesus cognominatus. Hoc nomen ipse Christus suum iam tunc esse testatus est cum ad Moysen loquebatur. Quis enim loquebatur, nisi spiritus creatoris, qui est Christus? Cum ergo mandato diceret populo, Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam, qui te custodiat Exod. XXIII, 20 sq.
in via et introducat in terram, quam paravi tibi, [9]intende illi et

Cap. XVI. 1. et *AB*. 2. non *om. ABC. Quod probat Fr. Iunius.* 3. obstrepit *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* 4. sive ideo Iesus, ut *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* sive ut *reliqui.* 5. non *om. A.* 6. id est per *cd.. ex cap.* 9. *lib. Contra Iudaeos.* 7. Christi praeceptis, petra *cd.* 8. imagine *c. Vaticanus unus.* 9. intendite *ABCab.*

Cap. XVI. a. ut sportulam furunculus] Fr. Iunius citat Iuvenal. Sat. I, 95 sq. Ceterum cum toto hoc capite conferendum erit cap. 9. libri Contra Iudaeos.

b. Nam quia Iesus Christus secundum populum] Cf. Iustinus Mart. Adv. Tryphonem, Augustinus Contra Faustum lib. XVI, 18 sqq.

[10]exaudi eum, ne [11]inobaudieris eum: non enim [12]celavit te, quoniam nomen meum super illum est. Angelum quidem [13]eum dixit ob magnitudinem virtutum, quas erat editurus, et ob officium prophetae, nuntiantis scilicet divinam voluntatem; Iesum autem ob nominis sui futuri sacramentum. Identidem nomen suum confirmavit, quod ipse ei indiderat, quia non angelum nec Ausen. sed Iesum eum iusserat exinde vocitari. Ergo si utrumque nomen competit in Christum creatoris, tanto[c] utrumque non competit in Christum non creatoris, sicut [14]nec reliquus ordo. Facienda est denique iam hinc inter nos certa ista et iusta praescriptio et utrique parti necessaria, qua determinatum sit nihil omnino commune esse debere alterius dei [15]Christo cum Christo creatoris. Nam et a vobis proinde diversitas defendenda est, sicut a nobis repugnanda est, quia nec vos probare poteritis alterius dei venisse Christum, nisi eum longe alium demonstraveritis a Christo creatoris, nec nos eum creatoris vindicare, nisi talem eum ostenderimus qualis constituitur a creatore. De nominibus iam obduximus[d]. Mihi vindico Christum, mihi defendo Iesum.

Cap. XVII. Reliquum ordinem[a] eius cum scripturis conferamus. Quodcunque illud corpusculum sit, quoniam habitum et quoniam conspectum fuit, si inglorius, si ignobilis, si inhonorabilis[b], meus erit Christus, talis enim habitu et aspectu annuntiabatur. Adest rursus Esaias:
Ies LIII,2sq. Annuntiavimus, inquit, coram ipso: velut puerulus, velut radix in terra sitienti, et non est species eius neque gloria, et vidimus eum, et non habebat speciem neque decorem, sed species eius inhonorata, deficiens citra omnes homines. Sicut et supra patris
Ies. LII, 14. ad filium vox, Quemadmodum expavescent multi super te, sic sine
Ps. XLV, 3 sq. gloria erit ab hominibus forma tua. Nam etsi [1]tempestivus decore apud David [2]supra filios hominum, sed in allegorico illo statu gra-

10. exaudite *ABCab.* 11. inobaudieritis *ABCa.* inobedieritis *b.* 12. caelavi *Cab.* celavi *AB.* 13. meum *BCab.* 14. nec *cd. Vaticanus unus.* vero *B.* non *reliqui.* 15. Christum *BCa.*

Cap. XVII. 1. *In voce* tempestivus *desinit codex A., in quo cum reliqua huius libri parte etiam integri libri IV et V omnino desiderantur. Codex B. desinit in voce* decore, *unde incipit in eo lacuna octo foliorum, quae sunt vacua relicta ab librario. Codex scriptus Florentinus, bibliothecae Laurentianae, unius familiae cum Vindobonensi et Leidensi, continuatur; cuius inde scripturas ad finem usque huius libri annotabo.* 2. supra *cd.* citra *reliqui et Laurentianus.*

c. tanto] Ellipsis usitatissima. Cf. adnott. ad De Virg. Veland. cap. 17.

d. obduximus.] Id est evicimus. V. adnott. ad Apolog. cap. 46.

Cap. XVII. a. Reliquum ordinem] Cum hoc capite cf. Contra Iudaeos cap. 9.

b. si inglorius, si ignobilis, si inhonorabilis] Bona piaque mente sacravit formulam qua Cypris Cupidinem suam vestigat: „Εἴ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα, Δραπετίδας ἐμός ἐστιν.“ (Rigalt.) V. quae adnotata sunt ad De Patient. cap. 9.

tiae spiritalis, cum accingitur [3]ense sermonis, qui vere species et decor et gloria ipsius est. Ceterum habitu incorporabili[c] apud eun- Ps. XXII, 7.
dem prophetam vermis etiam et non homo, ignominia [4]hominis et nulliticamen populi. Neque interiorem qualitatem eius [5]eiusmodi [6]annuntiat. Si enim plenitudo in illo spiritus constitit, agnosco virgam de radice Iesse. Flos eius meus erit Christus, in quo requievit secundum Esaiam spiritus sapientiae et intellectus, spiritus Ies. XI, 1 sq.
consilii et vigoris, spiritus agnitionis et pietatis, spiritus timoris dei. Neque enim ulli hominum diversitas spiritalium documentorum competebat nisi in Christum, flori quidem ob gratiam spiritus adaequatum, ex stirpe autem Iesse deputatum, per Mariam inde [7]censendum. Expostulo autem de proposito, si das ei omnis humilitatis et patientiae et tranquillitatis intentionem, et ex his Esaiae erit Christus? Homo in plaga et sciens ferre imbecillitatem, qui tan- Ies. LIII, 2 sq.
quam ovis ad victimam adductus est, et tanquam agnus ante tondentem non aperuit os, qui neque contendit neque clamavit, nec audita est foris vox eius, qui arundinem contusam, id est quassam Iudaeorum fidem, non comminuit, qui linum ardens, id est momentaneum ardorem gentium, non [8]extinxit. Non potest alius esse quam qui praedicebatur. Oportet actum eius ad scripturarum regulam recognosci, duplici, nisi fallor, operatione distinctum, praedicationis et virtutis. Sed de utroque titulo sic disponam, ut, quoniam ipsum quoque Marcionis evangelium [9]discuti placuit, de speciebus doctrinarum et signorum [10]illuc differamus, quasi in rem praesentem. Hic autem generaliter expungamus ordinem coeptum, docentes praedicatorem interim annuntiari Christum per Esaiam: Quis enim, inquit, in vobis, qui [11]deum [12]metuit et exaudiet vocem Ies. L, 10.
filii eius? Item medicatorem. Ipse enim, inquit, imbecillitates Ies. LIII, 4.
nostras abstulit, et [13]languores portavit.

Ies. XLII, 2 sq.

De exitu plane[a], puto, diversitatem temptatis inducere, negan- Cap. XVIII.
tes passionem crucis in Christum creatoris praedicatam, et argumentantes insuper non esse credendum, ut in id genus mortis exposuerit creator filium suum quod ipse maledixerat. Maledictus, Deut. XXI, 23. Gal. III, 13.

3. ensem *cd.* 4. hominis *om. ab.* 5. eiusmodi *ab. Laurentianus.* cuiusmodi *C.* eiuscemodi *cd.* 6. annuntiat *d., ex emend. Fulvii Ursini.* annuntias *reliqui et Laurentianus.* 7. censendam *Cab. Laurent.* 8. extinxit, sed lucernam magis fecit ortu luminis sui. Non potest *cd.* 9. excuti *Vaticani duo, et Laurentianus.* 10. illud *C. Laurent.* 11. dominum *Vaticanus alter.* 12. metuit et exaudiat *d. Laurent.* metuit? exaudiat *c. Cf. Adv. Marc. IV,* 22. metuit et exaudiet *reliqui.* 15. langores *Laurent.*

c. habitu incorporabili] Forma qua incorporari sive incarnari habebat Christus. (Rigalt.)

Cap. XVIII. a. De exitu plane] Cf. Contra Iudaeos cap. 10. Vocabulum *exitus* significat mortem, uti frequenter apud hunc scriptorem. Cf. adnott. ad Scorpiac. cap. 9.

inquit, omnis qui pependerit in ligno. Sed huius maledictionis sensum differo, dignae sola praedicatione crucis, de qua [1]nunc maxime quaeritur, quia et alias antecedit rerum probatio rationem. De figuris prius edocebo. Et utique vel maxime sacramentum istud figurari in praedicatione oportebat, quanto incredibile, tanto magis scandalo futurum, si nude praedicaretur, quantoque magnificum, tanto magis obumbrandum, ut difficultas intellectus gratiam dei quaereret. Itaque inprimis Isaac, cum a patre in hostiam deditus lignum sibi [2]ipse portaret, Christi exitum iam tunc denotabat, in victimam concessi a patre et lignum passionis suae baiulantis. Ioseph et ipse [3]Christum figuratus[b], nec hoc solo, ne demorer cursum, quod persecutionem a fratribus passus [4]est ob dei gratiam, sicut et Christus a Iudaeis, carnaliter [5]fratribus, cum benedicitur
Deut. XXXIII, 17. [6]a patre, etiam in haec verba, Tauri decor eius, cornua unicornis cornua eius, in eis nationes ventilabit pariter ad summum usque terrae. Non utique rhinoceros destinabatur unicornis nec minotaurus bicornis, sed Christus in illo significabatur, taurus ob utramque dispositionem, aliis ferus ut iudex, aliis mansuetus ut salvator, cuius cornua essent crucis [7]extima. Nam et in [8]antenna, quae crucis pars est, extremitates cornua vocantur; unicornis autem [9]medius stipitis palus[c]. Hac denique virtute crucis et hoc more cornutus universas gentes et nunc ventilat per fidem, auferens a terra in caelum, et tunc per iudicium ventilabit, deiciens de caelo in terram. Idem erit et alibi taurus apud eandem scripturam, cum Iacob in Simeonem [10]et Levi, id est in scribas et pharisaeos (ex illis enim deducitur census[d] istorum) spiritaliter interpretatur. Simeon et Levi perfecerunt iniquitatem ex sua haeresi, qua scilicet
Gen. LIX, 5 sq. Christum sunt persecuti. In concilium eorum ne venerit anima mea, et in stationem eorum ne incubuerint iecora mea, quia in indignatione sua interfecerunt homines, id est prophetas, et in concupiscentia sua ceciderunt nervos tauro, id est Christo, quem post necem prophetarum [11]suffigendo [12]nervos [13]utique eius clavis de-

Cap. XVIII. 1. cum maxime *Latinius.* 2. portaret, ipse Christi *Laurent.* 3. in Christum *d., cum Fulvio Ursino.* 4. est et venumdatus in Aegyptum, ob dei gratiam *cd., ex cap.* 10. *lib. Contra Iudaeos.* 5. fratribus venumdatus, a Iuda cum traditur. Nam et cum benedicitur *cd., ex cap.* 10. *lib. Contra Iudaeos.* 6. a patre, etiam *om. cd.* 7. extima *cd. Laurent., et alter Vaticanus.* extrema *reliqui.* 8. antenna navis quae *cd.* 9. medius *Fulv. Ursinus.* medio *Fr. Iunius.* media *reliqui.* 10. et Levi exporrigens benedictionem id est *cd.* 11. interfecerunt et suffigendo *cd.* 12. in nervos *Io. a Wouwer.* 13. utique *om. cd.*

b. Christum figuratus] Id est factus figura Christi. Hellenismus. (Fr. Iunius.)

c. unicornis autem medius stipitis palus.] Sic emendavit Fulv. Ursinus, rescribendo *medius,* pro vulgata *media.*

d. census] Id est origo, ex usu Tertullianeo. V. adn. ad De Corona cap. 13.

saevierunt[e]. Ceterum vanum, si post homicidia alicuius bovis illis exprobrat carnificinam. Iam vero Moyses, quid utique tunc tantum, cum Iesus adversus Amalech proeliabatur, expansis manibus [14]orabat residens, quando in rebus tam attonitis magis utique genibus [15]depositis et manibus caedentibus pectus et facie humi volutante orationem commendare debuisset, nisi quia illic, ubi nomen [16]domini dimicabat, dimicaturi quandoque adversus diabolum, crucis quoque erat habitus necessarius, per quam Iesus victoriam esset relaturus? Idem rursus Moyses post interdictam omnis rei similitudinem cur aereum serpentem ligno impositum pendentis habitu in spectaculum [17]salutare [18]proposuit? An et hic dominicae crucis vim intentabat, qua serpens diabolus publicabatur, et laeso cuique a spiritalibus colubris, intuenti tamen et credenti in eam, sanitas morsuum peccatorum [19]et salus exinde praedicabatur?

Age nunc[a], si legisti penes David, Dominus regnavit a ligno, Cap. XIX. Ps. XCVI,10.
expecto quid intellegas. Nisi forte lignarium aliquem regem significari Iudaeorum, et non Christum, qui exinde a passione ligni superata morte regnavit. Etsi enim mors ab Adam regnavit usque ad Christum, cur Christus non regnasse dicatur a ligno, ex quo crucis ligno mortuus regnum mortis exclusit? Proinde et Esaias, Quoniam, inquit, puer est natus [1]nobis. Quid novi, si non de Ies. IX, 6.
filio dei dicit? [2]Et datus est nobis cuius imperium factum est super humerum ipsius. Quis omnino regum insigne potestatis suae humero praefert, et non aut capite diadema aut manu sceptrum aut aliquam propriae vestis notam? Sed solus novus rex [3]novorum aevorum Christus Iesus novae gloriae et potestatem et sublimitatem suam humero extulit, crucem scilicet, ut secundum superiorem prophetiam exinde dominus regnaret a ligno. Hoc lignum et Hieremias tibi insinuat, dicturis praedicans Iudaeis, Venite, [4]mittamus Ier. XI, 19.
lignum in panem eius, utique in corpus. Sic enim deus in evangelio quoque vestro revelavit, panem corpus suum appellans, ut et hinc iam eum intellegas [5]corpori sui figuram panis dedisse cuius

14. orabat *cd. Laurent., et Vaticanus alter.* orat *Cab.* 15. positis *c.* dispositis *Vaticanus alter.* 16. domini Iesu dimicabat *cd.* 17. Israeli salutare *cd.* 18. proposuit eo tempore quo a serpentibus exterminati sunt, nisi quod et hic dominicae *cd., ex cap.* 10. *lib. Contra Iudaeos.* 19. et salus *abcd. Laurent., et Gorziensis.* et sanitas *C.*

Cap. XIX. 1. nobis, et datus est nobis filius. Quid novi *cd.* 2. Et datus est nobis *om. cd.* 3. aevorum novorum *Laurent.* 4. mittamus *abcd. Laurent., et Gorziensis.* iniiciamus *C.* coniciamus *Vaticani duo.* 5. corpori sui figuram panis *ego.* corporis sui figuram pani *cd. Laurent., et Vaticanus utercque.* corporis sui figuram panis *Cab.* corpori suo figuram pane *Latinius apud Pamelium.*

e. quem — desaevierunt.] Cf. quae adnotavi ad lib. I. cap. 24.

Cap. XIX. a. Age nunc] Cf. cum hoc capite Contra Iudaeos cap. 10. De verbis

retro corpus in panem prophetes figuravit, ipso domino hoc sacramentum postea interpretaturo. Si adhuc quaeris dominicae crucis praedicationem, satis iam tibi potest facere vigesimus primus psalmus, totam Christi continens passionem, canentis iam tunc gloriam suam: Foderunt, inquit, manus meas et pedes, quae [6]propria atrocitas crucis. Et rursus, cum auxilium patris implorat, Salvum, inquit, fac me ex ore leonis, utique mortis, et de cornibus [7]unicornis humilitatem, de apicibus scilicet crucis[b], ut supra ostendimus. Quam crucem nec ipse David passus est, nec ullus rex Iudaeorum, ne putes alterius alicuius [8]prophetari passionem quam eius qui solus a populo tam insigniter crucifixus est. Nunc et si omnes istas interpretationes respuerit et irriserit haeretica duritia, concedam illi nullam Christi crucem [9]significatam a creatore, quia nec ex hoc probabit alium esse qui crucifixus est. Nisi forte ostenderit hunc exitum eius a suo deo praedicatum, [10]ut diversitas passionum ac per hoc etiam personarum ex diversitate praedicationum vindicetur. Ceterum nec ipso Christo eius praedicato, nedum cruce ipsius, sufficit in meum Christum solius mortis prophetia. Ex hoc enim quod non est edita qualitas mortis potuit et per [11]crucem evenisse, tunc alii deputanda, si in alium fuisset praedicatum. Nisi si nec mortem volet Christi mei prophetatam, quo magis erubescat, si suum quidem Christum mortuum annuntiat, quem negat natum, meum vero mortalem negat, quem nascibilem confitetur. Et mortem autem et sepulturam et resurrectionem Christi mei una voce
Ies. LVII, 2. Esaiae volo ostendere dicentis, Sepultura eius sublata de medio est. Nec sepultus enim esset nisi mortuus, nec sepultura eius sublata
Ies. LIII, 12. de medio nisi per resurrectionem. Denique subiecit, Propterea ipse multos haereditati habebit et multorum dividet [12]spolia, pro eo quod tradita est anima eius in mortem. Ostensa est enim causa gratiae huius pro iniuria scilicet mortis repensandae. Pariter ostensum est [13]haec illum propter mortem consecuturum, post mortem utique per resurrectionem [14]consecuturum.

6. propria atrocitas *Laurent.* proprie atrocitas *cd.* propria atrocia *Ca.* proprie atrocia *b.* 7. unicorniorum *c.* 8. prophetari passionem quam eius *om. Cab. Laurent.* 9. significare me a creatore *C. Laurent.* 10. ut si diversitas *Laurent.* 11. crucem *Cacd. Laurent., et Vaticani duo.* Christum *b.* 12. spolia. Quis enim alius, nisi qui natus est, ut supra ostendimus? Pro eo *cd., ex cap.* 10. *lib. Contra Iudaeos.* 13. haec illum post mortem utique per resurrectionem consecuturum *Fr. Iunius.* 14. consecuturus *Cab. Laurent.*

dominus regnavit a ligno cf. Sabaterium, et Münter Prim. Eccl. Chr. Afr. p. 81. Leguntur quidem illa verba *a ligno* in vetustissimo codice Graeco-Latino Psalm., saec. IV aut V, qui reperitur inter cimelia bibliothecae Capitul. apud Veronenses.

b. de apicibus scilicet crucis] Cf. Lips. De Cruce lib. II. c. 10. p. 1186. Opp. ed. Vesal.

Sufficit hucusque[a] de his interim ordinem Christi decucurrisse, Cap. XX.
quo talis probatus qualiter annuntiabatur non alius haberi debeat
quam qui talis annuntiabatur, ut iam ex ista consonantia rerum
eius et scripturarum creatoris illis etiam restituenda sit fides ex
praeiudicio maioris partis quae ad diversas sententias vel in dubium
deducuntur vel negantur. Amplius nunc superstruimus ea quoque
paria ex scripturis creatoris [1]quaecquae post Christum futura prae-
cinebantur. Nec enim dispositio expuncta inveniretur, si non ille
venisset post quem habebat evenire. Aspice universas nationes de
voragine erroris humani exinde emergentes ad deum creatorem,
[2]ad [3]deum Christum, et, si audes, nega prophetatum. Sed statim
tibi in psalmis promissio patris [4]occurret. Filius meus es tu, ego Ps. II, 7.
hodie generavi te. Postula [5]a me, et dabo tibi gentes haereditatem
tuam et possessionem tuam terminos terrae. Nec poteris magis
David filium [6]eum vindicare quam Christum, aut terminos terrae
David potius promissos, qui intra unicam Iudaeorum gentem [7]regna-
vit, quam Christo, qui totum iam orbem evangelii sui fide cepit.
Sic et per Esaiam: Ecce dedi te in dispositionem [8]generis, in lucem Ies.
nationum, aperire oculos caecorum, utique errantium, exsolvere XLII, 6 sq.
de vinculis vinctos, id est de delictis liberare, et de cella carceris,
id est mortis, sedentes in tenebris, ignorantiae scilicet. Quae si
per Christum eveniunt, non in alium erunt prophetata quam per
quem eveniunt. Item alibi: Ecce testimonium eum nationibus posui, Ies.
principem et imperantem nationibus; nationes, quae te non sciunt, LV, 3 sqq.
invocabunt te, et populi confugient ad te. Nec enim haec in David
interpretaberis, quia praemisit, Et disponam vobis dispositionem Ps.
aeternam, religiosa et fidelia David. Atquin hinc magis Christum CXXXII, 11.
intellegere debebis ex David deputatum carnali genere ob Mariae
virginis censum. De hoc enim promisso iuratur in psalmo ad Da-
vid, Ex fructu ventris tui collocabo super thronum tuum. Quis iste
venter est? Ipsius David? Utique non. Neque enim pariturus esset
David. Sed nec uxoris eius. Non enim dixisset, Ex fructu ventris
tui, sed potius, Ex fructu ventris uxoris tuae. Ipsius [9]autem di-
cendo ventrem superest ut aliquem de genere eius ostenderit cuius
ventris futurus esset fructus caro Christi, quae ex utero Mariae
floruit. Ideoque et fructum ventris tantum nominavit, ut proprie

Cap. XX. 1. quaequae *ego.* quaeque *reliqui libri.* 2. et ad *cd. Vaticanus unus.* ad *reliqui, et Laurent.* 3. dominum *Laurent.* 4. occurret *cd. Laurent., et Vaticanus unus.* occurrit *reliqui.* 5. a me *c. Laurent., et Vaticanus unus.* de me *reliqui.* 6. eum *cd. Vaticanus unus.* eius *reliqui, et Laurent.* 7. regnavit *cd Vaticanus unus.* regnarit *reliqui, et Laurent.* 8. generis mei, in lucem *cd.* 9. ergo *cd.*

Cap. XX. a. Sufficit hucusque] Cf. cum hoc capite Contra Iudaeos cap. 11 et 12.

ventris, quasi solius ventris, non etiam viri, et ipsum ventrem ad David redegit, ad principem generis et familiae [10]patrem. Nam quia viro deputare non poterat virginis, eum ventrem patri deputavit. [11]Ita quae in Christo nova dispositio invenitur hodie, haec erit quam tunc creator pollicebatur, religiosa et fidelia David appellans, [12]quae erant Christi, quia Christus ex David, immo ipsa erit caro eius religiosa et fidelia David, [13]iam sancta religione et fidelis ex resurrectione. Nam et Nathan propheta in [14]prima [15]Ba-
II Sam. VII, 12. siliarum[b] professionem ad David facit [16]semini eius. Quod erit, inquit, ex ventre [17]ipsius. Hoc si in Salomonem simpliciter edisseres, risum mihi incuties. Videbitur enim David peperisse Salomonem. An et hic Christus significatur ex eo ventre semen David qui esset ex David, id est Mariae? [18]Quia et aedem dei magis Christus aedificaturus esset, hominem scilicet sanctum, in quo potiore templo [19]inhabitaret dei spiritus, [20]in dei filium magis Christus habendus esset quam Salomon filius David. Denique et thronus in aevum et regnum in aevum magis Christo competit quam Salomoni, temporali scilicet regi. [21]Sed et a Christo misericordia dei non abscessit, Salomoni vero etiam ira dei accessit post luxuriam et idololatriam. Suscitavit enim illi Satan [22]hostem Idumaeum. Cum ergo nihil horum competat in Salomonem, sed in Christum, certa erit ratio interpretationum nostrarum, ipso etiam exitu rerum probante quas in Christum apparet praedicatas. Et ita in hoc erunt sancta et fidelia David. Hunc deus testimonium nationibus posuit, non David; principem et imperantem nationibus, non David, qui soli Israëli imperavit. Christum hodie invocant nationes, quae eum [23]non sciebant, et populi ad [24]Christum hodie confugiunt, quem retro ignorabant. Non potest futurum [25]dici quod vides fieri.

Cap. XXI. Sic nec illam iniectionem tuam potes sistere ad differentiam

10. patrem. Nam quia viro deputare non poterat virginis, eum ventrem patri deputavit *abcd. Gorziensis liber.* patrem: quia viro deputare non poterat virginis ventrem *C. In Laurent. est* redegit principem generis patrem et familiae quia viro deputare non poterat virginis ventrem. Itaque *cett.* 11. Ita quae in Christo — — haec erit *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* Itaque in Christo — — hodie. Haec erit *reliqui.* 12. quae erat quia christus ex david *Laurent.* 13. iam *d.* tam *reliqui, et Laurent.* 14. prima *Ca. Laurent.* primo *b.* secundo *cd.* 15. basilicarum *Laurent.* 16. semen tuum quod *c.* 17. tuo *c.* 18. Quin et *d., cum Fulvio Ursino.* 19. habitaret *Laurent.* 20. et in dei *d.* 21. Sed et *d.* Et *Laurent.* Sed *reliqui.* 22. id est hostem *c.* 23. nesciebant *Laurent.* 24. deum hodie *Laurent.* 25. dici *om. Laurent.*

b. in prima Basiliarum] Et hic Pamelius pro auctoritate mutat. Repono ex prima editione et libris veteribus *in prima Basiliarum.* Nam Basilias, regna, id est regnorum libros in duas partes dividebant, quarum prima duos capiebat libros, qui Samuelis inscribuntur, secunda duos Regum. Errant qui *in primo Basiliarum* legunt; nam locus est in prima Basiliarum libro secundo eorum qui Samueli inscribuntur cap. 7. (Fr. Iunius.)

duorum Christorum, quasi Iudaicus quidem Christus populo soli ex dispersione redigendo destinetur a creatore, vester vero omni humano generi liberando collatus sit a deo optimo, cum postremo priores inveniantur Christiani creatoris quam Marcionis, exinde vocatis omnibus populis in regno eius ex quo deus regnavit a ligno, nullo adhuc Cerdone, nedum Marcione. Sed et revictus de nationum vocatione convertere iam in proselytos. [1]Quaeris qui de nationibus [2]transeant ad creatorem, quando[a] et proselyti diversae et propriae condicionis seorsum a propheta nominentur? Ecce, inquit Esaias, proselyti per me accedent ad te, ostendens ipsos quoque proselytos per Christum accessuros ad deum. [3]Et nationes, quod sumus nos, proinde suam [4]habebant nominationem sperantes in Christum. Et in nomine, inquit, eius nationes sperabunt. Proselyti autem, quos in nationum praedicatione substituis, non in Christi nomine sperare solent, sed in Moysi ordine, a quo institutio illorum est. Ceterum allectio nationum a novissimis diebus exorta est. [5]Iisdem verbis Esaias, Et erit, inquit, in novissimis diebus manifestus mons domini, utique sublimitas dei, [6]*et* aedes dei super summos montes, utique Christus, catholicum dei templum, in quo deus colitur, constitutum super [7]omnes eminentias virtutum et potestatum: et venient ad eum universae nationes, et ibunt multi, et dicent, Venite, ascendamus in montem domini, et in aedem dei Iacob, et annuntiabit nobis viam suam, et incedemus in ea: ex Sion enim exibit lex, et sermo domini ex Hierusalem. Haec erit [8]via novae legis evangelium, et novi sermonis in Christo, iam non in Moyse. Et iudicabit inter nationes, de errore scilicet earum. Et revincent populum amplum, ipsorum inprimis Iudaeorum et proselytorum. Et concident machaeras suas in aratra et [9]sibynas[b] in falces, id est animorum nocentium et linguarum infestarum et omnis malitiae atque blasphemiae ingenia convertent in studia modestiae

Esaias XVI, 4.

Esaias XLII, 4.

Esaias II, 2 sqq.

Cap. XXI. 1. Quaeritis *Laurent.* 2. transeunt *Laurent.* 3. ut *Fulv. Ursinus.* 4. habebant *cd. Laurent., et Vaticanus unus.* habeant *Cab., Fulv. Ursinus.* 5. Isdem *Laurent.* 6. et *om. Cab. Laurent.* 7. omnes enim eminentias *Ca. Laurent.* 8. via sua novae *cd.* 9. libinas *C.* zibinas *Laurent.*

Cap. XXI. a. qui de nationibus transeant ad creatorem, quando] Negabat Marcion prophetatum esse quod nationes ad deum creatorem transiturae essent: quaerebat qui transituri? De proselytis agnoscebat, de nationibus minime. (Fr. Iunius.)

b. sibynas] Venabulorum genus exponit auctor lib. IV. cap. 1. Hesychius: „*Σιβύνη· ὅπλον δόρατι παραπλήσιον.*“ Et alibi: „*Ζηβύνη· ὁλοσίδηρος ἀκοντίς.*“ Et paulo post: „*Ζιβύνη· ὁλοσίδηρον ἀκόντιον, ἢ λόγχη, ἢ σπάθη, ἢ μάχαιρα.*“ Et: „*Ζιβύνια· λογχίδια μικρά.*“ Omnia Hebraea et Syra origine, utcunque scripseris. (Fr. Iunius.) Cf. Suidas s. v. Paulus ex Festo p. 336. Müll. „*Sybinam* appellant Illyrii telum venabuli simile. Ennius: „Illyrii restant licis *sybinisque* fodentes.“

et pacis. Et non accipiet gens super gentem machaeram, utique discordiae. Et non discent amplius bellare, id est inimicitias perficere, ut et hic discas Christum non bellipotentem, sed paciferum repromissum. Haec [10]aut prophetata nega, cum coram videntur, aut adimpleta, cum leguntur, aut si non negas utrumque, in eo erunt adimpleta in quem sunt prophetata. Inspice enim adhuc etiam ipsum introgressum atque decursum vocationis in nationes a novissimis diebus adeuntes ad [11]deum creatorem, non in proselytos, [12]quorum a primis magis diebus [13]allectio est. Etenim fidem istam apostoli induxerunt[c].

Cap. XXII. Habes et apostolorum opus [1]praedicatum. Quam tempestivi
Ies. LII, 7. Rom. X, 15. pedes evangelizantium pacem, evangelizantium bona, non bellum
Ps. XIX, 5. nec [2]mala. Respondit et psalmus, In omnem terram exivit sonus eorum et [3]in terminos terrae voces eorum, circumferentium scilicet legem ex Sion profectam et sermonem domini ex Hierusalem, ut fieret
Ies. XLVI, 12 sq. quod scriptum est, Longe quique[a] a iustitia mea appropinquaverunt iustitiae meae et veritati. Cum huic negotio accingerentur apostoli, renuntiaverunt presbyteris et [4]archontibus et sacerdotibus Iudaeorum. An non vel maxime, inquit, ut alterius dei praedicatores? Atquin ipsius eiusdem cuius scripturam cum maxime implebant.
Ies. LII, 11. Divertite, divertite, inclamat Esaias, excedite illinc, et immundum ne attigeritis, blasphemiam scilicet in Christum. Excedite de medio eius, utique synagogae; separamini, qui [5]dominica vasa portatis. Iam enim secundum supra scripta revelaverat dominus brachio suo sanctum, id est virtute sua Christum coram nationibus, ut viderint universae nationes et summa terrae salutem, quae erat a deo. Sic et ab ipso Iudaismo divertentes, cum legis obligamenta et onera
Ps. II, 2 sqq. evangelica iam libertate mutarent, psalmum exsequebantur: [5b]Disrumpamus vincula eorum et abiciamus a nobis iugum eorum: postea [6]certe quam tumultuatae sunt gentes et populi meditati sunt inania: astiterunt reges terrae, et principes congregati sunt in unum adversus dominum et adversus Christum eius. [7]Quae dehinc passi

10. aut *d. Laurent.* autem *reliqui.* 11. dominum *Laurent.* 12. quoque a primis magis *Laurent.* 13. est allectio *d.*

Cap. XXII. 1. praedicantium *Laurent.* 2. mala *d. Laurent.* malum *reliqui.* 3. in fines terrae *Laurent.* 4. archontis *Laurent.* 5. dominica vasa *d., ex emendat. Latinii.* domini causam *reliqui, Laurent. et Vaticanorum uterque.* 5b. dirumpamus *Laurent.* 6. certe *a.* 7. quod *Laurent.*

c. fidem istam apostoli induxerunt.] Nempe de proselytis solum adlegendis; *induxerunt,* id est deleverunt, evangelii promulgatione. (Fr. Iunius.)

Cap. XXII. a. Longe quique] Recte Pamelius hic locum adferri indicat ex Esai. cap. 46., sed vide brevitatem et artem auctoris, qui ut prophetiae illi complementum ostenderet respondere, commutavit orationis modum, et ex prophetia narrationem fecit. (Fr. Iunius.)

sunt apostoli? Omnem, inquis, iniquitatem persecutionum, ab hominibus scilicet creatoris, ut adversarii eius quem [8]praedicabant. [9]Et quare creator, si adversarius erat Christi, non modo praedicat hoc passuros apostolos eius, verum et exprobrat? Nam neque praedicaret alterius dei ordinem, quem ignorabat, ut vultis, neque [10]exprobrasset quod ipse curasset. Videte quomodo perit iustus, Ies. LVII, 1.
[11]nec quisquam excipit corde, et viri iusti [12]auferuntur, nec quisquam animadvertit. A persona enim [13]iniustitiae sublatus est iustus. Quis, nisi Christus? Venite, [14]inquiunt, auferamus iustum, quia Sap. Sal. II, 12.
inutilis est nobis. Praemittens itaque, et subiungens proinde passum etiam Christum, aeque iustos eius eadem passuros tam apostolos quam et deinceps omnes fideles prophetavit signatos, illa nota scilicet de qua Ezechiel: Dicit dominus ad me, Pertransi [15]in Ezech. IX, 4.
[16]medio portae in media Hierusalem, et [17]da signum Tau[b] in frontibus virorum. Ipsa [18]est enim littera Graecorum Tau[c], nostra [19]autem T, species crucis, quam portendebat futuram in frontibus nostris apud veram et catholicam Hierusalem, in qua fratres Christi, filios scilicet dei, gloriam patri deo relaturos psalmus vigesimus primus canit ex persona ipsius Christi ad patrem: Enarrabo nomen tuum fratribus meis, in medio ecclesiae hymnum tibi dicam. Quod enim in nomine et spiritu ipsius hodie fieri habebat[d], merito a se futurum praedicabat. Et paulo infra: A te laus mihi in ecclesia magna. [20]Et in sexagesimo septimo: In ecclesiis benedicite dominum deum; ut pariter concurreret et [21]Malachiae prophetia: Non Malach. I, 10 sq.
est voluntas mea, dicit dominus, et sacrificia vestra non accipiam; quoniam ab ortu solis usque in occasum nomen meum [22]glorificatum est in nationibus, et in omni loco sacrificium nomini meo [23]offertur, et sacrificium mundum, gloriae scilicet relatio et bene-

8. praedicabant *bcd.* praedicabas *C. Laurent.* 9. Et quare *ego.* Et qui *abc.* Ecquid *d. Latinius.* et quae *C. Laurent.* 10. exprobrasset *Laurent.* 11. neque *bcd.* 12. auferentur *Cab. Laurent.* 13. iniustitiae *cd. Laurent.* iustitiae *reliqui.* 14. inquit *Laurent.* 15. in *om. d. Laurent.* 16. medio portae, in medio Hierusalem *Cabd.* medio portae mediam Hierusalem *c.* media porta ierusalem *Laurent.* 17. da signum *cd. Laurent.* da signa *Cab.* signa *alii.* 18. est *om. Laurent.* 19. autem species *Laurent.* 20. Et in sexagesimo septimo *cd.* Et in quinquagesimo septimo *Cab.* Et in LVII. *Laurent.* 21. Malachiae *cd.* Micheae *reliqui et Laurent.* 22. gloriatum *Cab. Laurent. Sed cf. Adv. Marc. IV,* 1. *et Contra Iudaeos cap.* 5. 23. offeretur *Laurent.*

b da signum Tau] Illud vero Tau (*Ταῦ* litteram) omnes Latini scriptores, qui hunc Ezechielis locum excitant, omittunt. Codex, quo usus est Septimius noster, secutus videtur Theodotionem et alteram Aquilae versionem, quam Origenes laudat. (Münter Primord. Eccl. Afr. p. 86.)

c. Ipsa est enim littera Graecorum Tau] Cf. Ios. Scaliger ad Chron. Euseb. p. 117. Adde Barthii Adverss. XXIX, 15. p. 1384. Lipsius De Cruce I, 8. p. 1163. Opp. ed. Vesal.

d. fieri habebat] Cf. adnott. ad De Fuga in Persec. cap. 12.

dictio et laus et hymni. Quae omnia cum in te quoque deprehendantur, et signaculum frontium et ecclesiarum sacramenta et munditiae sacrificiorum, debes iam erumpere, uti dicas spiritum creatoris tuo Christo prophetasse.

Cap. XXIII. Nunc, quia cum Iudaeis negas venisse Christum eorum, recognosce et exitum ipsorum, quem post Christum relaturi praedicabantur ob impietatem, qua eum [1]et despexerunt et interemerunt.
Ies. II, 20. Primum enim ex die, qua secundum Esaiam proiecit homo aspernamenta sua aurea et argentea, quae fecerunt adorandis vanis et [2]nocivis, id est ex quo genus hominum dilucidata per Christum
Ies. III, 1 sqq. veritate idola proiecit. Vide an quod sequitur expunctum sit: Abstulit enim dominus [3]sabaoth a Iudaea et ab Hierusalem inter cetera et prophetam et sapientem architectum, spiritum scilicet sanctum, qui aedificat ecclesiam, templum scilicet et domum et civitatem dei.
Ies. V, 6. Nam exinde apud illos destitit dei gratia, et mandatum est nubibus, ne pluerent imbrem super vineam [4]Sorech, id est caelestibus beneficiis, ne provenirent domui Israëlis. Fecerat enim spinas, ex quibus dominum coronaverat, et non iustitiam, sed clamorem, quo in crucem eum extorserat. Et ita subtractis charismatum [5]roribus lex et prophetae usque ad Ioannem. Dehinc cum [6]ea perseverantia furoris et nomen domini per ipsos blasphemaretur, sicut scriptum
Ies. LII, 5. est: Propter vos [7]blasphematur nomen meum in nationibus (ab illis enim coepit infamia), et tempus medium a Tiberio usque ad Vespa-
Ies. I, 7 sqq. sianum non [8]paenitentiam intellexissent[a], facta est terra eorum deserta, civitates eorum [9]exustae, regionem eorum sub ipsorum conspectu extranei devorant, derelicta [10]filia Sion, et tanquam specula in vinea vel in cucumerario casula, ex quo scilicet Israël dominum non cognovit, et populus eum non intellexit, sed dereliquit, et in indignationem provocavit sanctum [11]Israëlis. Sic et machaerae con-
Ies. I, 20. dicionalis comminatio, Si volueritis nec audieritis me, machaera vos comedet, probavit Christum fuisse, quem non audiendo perierunt. Qui et in psalmo [12]quinquagesimo octavo dispersionem eis postulat a patre: [13]Disperge eos in virtute tua. Qui et rursus per Esaiam

Cap. XXIII. 1. et despexerunt *cd. Laurent.* despexerunt *reliqui.* 2. nocivis *Cab.* nocuis *Laurent.* noctuis *cd.* 3. sabbaoth *d.* 4. Soreth *Cab.* 5. rationibus *Vaticanus unus.* 6. ea *Cab. Laurent.* ex *cd.* 7. nomen meum blasphematur *Laurent.* 8. poenitentiae *Latinius.* 9. exustae igni, regionem *cd.* 10. est filia Sion tanquam *cd.* 11. israel *Laurent.* 12. quinquagesimo octavo *cd.* quinquagesimo septimo *reliqui.* LVII *Laurent.* 13. Disperge *cd.* Disperde *Cab. Laurent.*

Cap. XXIII. a. non paenitentiam intellexissent] Id est paenitentiam inire nescissent. Aliter Contra Iudaeos cap. 13 „Quae cum ita commisissent, nec intellexissent Christum in tempore suae visitationis inveniendum, facta est terra eorum deserta“ cett.

in exustionem eorum [14]perorans, Propter me haec, inquit, facta Ies. L, 11.
sunt vobis, in anxietate dormietis. Satis vane, si haec non propter eum passi sunt qui propter se passuros pronuntiarat, sed propter Christum dei alterius. Atquin Christum, inquam, alterius dei dicitis, a creatoris virtutibus et potestatibus, ut [15]ab aemulis, in crucem actum. Sed ecce defensus ostenditur a creatore, et dati sunt pessimi pro sepultura eius, qui scilicet [16]subreptam eam asse- Ies. LIII, 9.
veraverant, et locupletes pro morte eius, qui scilicet et a Iuda traditionem redemerant, et a militibus falsum testimonium cadaveris subrepti. Igitur [17]aut non propter illum acciderunt ista Iudaeis, sed revinceris conspirante [18]et sensu scripturarum cum exitu rerum et ordine temporum, — aut si propter illum acciderunt, non potuit creator ulcisci nisi suum Christum, remuneraturus potius Iudam, si adversarium domini sui [19]peremissent. Certe si nondum venit Christus creatoris, propter quem haec passuri praedicantur, cum venerit ergo, patientur. Et ubi tunc filia Sion derelinquenda, quae nulla hodie est? Ubi civitates exurendae, quae iam in tumulis[b]? Ubi dispersio gentis, quae iam extorris? Redde statum Iudaeae, quem Christus creatoris inveniat, et alium contende venisse. Iam vero quale est ut per caelum suum admiserit quem in terra sua esset interempturus, honestiore et gloriosiore regni sui regione violata, ipse aula sua et arce calcata? An hoc magis affectavit? Plane [20]deus zelotes, tamen vicit. Erubesce, qui victo deo credis. Quid sperabis ab eo qui se protegere non valuit? Aut enim per infirmitatem oppressus est a virtutibus et hominibus creatoris, aut per malitiositatem, ut tantum illis sceleris patientia infigeret.

Immo, inquis, spero ab illo, quod et ipsum faciat ad testimonium Cap. XXIV.
diversitatis, regnum dei aeternae et caelestis possessionis. Ceterum vester Christus pristinum statum Iudaeis pollicetur ex restitutione terrae, et post decursum vitae apud inferos in sinu Abrahae refrigerium. Deum optimum, si reddit placatus quod et abstulerat iratus! O deum tuum, qui et caedit et sanat, condit mala et facit pacem! O deum etiam ad inferos usque misericordem! Sed de sinu Abrahae suo tempore[a]. De restitutione vero Iudaeae, quam et ipsi

14. exorant *Laurent.* 15. ab *om. Laurent.* 16. subreptam eam *Cab. Laurent.* subreptum eum *cd.* 17. aut *om. Laurent.* 18. et *om. cd.* 19. peremisset *Laurent.* 20. deus *om. C. Primum reperitur in a., ex auctoritate libri Gorziensis.*

b. quae iam in tumulis?] Cf. Apolog. cap. 21 „Dispersi, palabundi, et soli et caeli sui extorres vagantur per orbem, sine homine, sine deo rege, quibus nec advenarum iure terram patriam saltim vestigio salutare conceditur."

Cap XXIV. a. de sinu Abrahae suo tempore.] Infra lib. IV. cap. 4.

Iudaei ita ut describitur [1]sperant locorum et regionum nominibus inducti, quomodo allegorica interpretatio in Christum et in ecclesiam et habitum et fructum eius spiritaliter competat et longum est [1b]persequi et in alio opere digestum, quod inscribimus DE SPE FIDELIUM[b], et in praesenti vel eo otiosum, quia non de terrena, sed de caelesti promissione sit quaestio. Nam et confitemur in terra nobis regnum repromissum, sed ante caelum, sed alio statu, utpote post resurrectionem in mille annos in civitate divini operis Hierusalem
Philipp. III, 20. caelo delata[c], quam et apostolus matrem nostram sursum designat, et [2]politeuma nostrum[d], id est municipatum, in caelis esse pro-
Ezech. XL VIII, 30 sqq. Apoc. XXI, 2 sqq. nuntians alicui utique caelesti civitati eum deputat. Hanc et Ezechiel novit, et apostolus Ioannes vidit. Et qui apud fidem nostram est novae prophetiae sermo testatur, ut etiam effigiem civitatis ante repraesentationem eius conspectui futuram in signum praedicarit. Denique [3]proxime expunctum est orientali expeditione[e]. Constat enim ethnicis quoque testibus in Iudaea per dies quadraginta matutinis momentis civitatem de caelo peperdisse, omni moeniorum habitu evanescente de profectu diei, et alias de proximo nullam. Hanc dicimus excipiendis resurrectione sanctis et refovendis omnium bonorum utique spiritalium copia in compensationem eorum quae in saeculo vel despeximus vel amisimus a deo prospectam. Siquidem et iustum et deo dignum illic quoque exultare famulos eius ubi sunt et afflicti in nomine ipsius. Haec ratio regni caelestis, post cuius mille annos, intra quam aetatem concluditur sanctorum

Cap. XXIV. 1. separant *C.* 1b. prosequi *Laurent.* 2. *πολίτευμα Cabc.* 3. Denique proxime expunctum *abcd. Laurent., Gorziensis.* Denique expunctum *C.*

b. DE SPE FIDELIUM] Hoc Tertulliani opus Agobardino codice continebatur, aut eo certe exemplari unde suum describi curavit Agobardus. Nam et hodie comparet titulus inter libros viginti quatuor Indice comprehensos. Istius autem operis meminit Hieronymus in Papia Hieropolitano, et cap. 36 Commentariorum in Ezechielem, atque etiam in Praefatione cap. 18. in Esaiam. (Rigalt.)

c. in civitate divini operis Hierusalem caelo delata] Auream atque gemmatam in terris Hierusalem sperabant nimis creduli Iudaicis fabulis, quas illi *δευτερώσεις* appellabant, decepti verbis quibusdam et Ezechielis et Esaiae perperam intellectis. Inde Papias primum, mox et Iustinus, qui viros ea spe gaudentes *ὀρθογνώμονας κατὰ πάντα Χριστιανοὺς* vocat, tum et Irenaeus et Septimius noster et Victorinus Pictaviensis et Lactantius et alii. Hieronymus in illa ad Esaiam praefatione compositum fuisse ait ab Dionysio Alexandrino librum adversus Irenaeum eoque libro fabulam eleganter derisam. Augustinus lib. XX. de Civitate Dei opinionem fuisse ait utcunque tolerabilem, si aliquae deliciae spiritales in illo sabbato, hoc est septimo millenario annorum, adfuturae sanctis per domini praesentiam crederentur. Quinetiam huiusce opinionis seipsum aliquando fuisse fatetur. (Rigalt.) Cf. etiam quae habet Münter Prim. Eccl. Afr. p. 141.

d. politeuma nostrum] Cf. Ad Martyr. cap. 3.

e. Denique proxime expunctum est orientali expeditione.] Severi scilicet adversus Parthos. (Rigalt.) Prodigii huius hodie solus Tertullianus meminit. Cf. Münter Prim. Eccl. Afr. p. 141 sq.

resurrectio pro meritis maturius vel tardius resurgentium, tunc et mundi destructione et iudicii conflagratione commissa[f] demutati in atomo[g] in angelicam substantiam, scilicet per illud incorruptelae superindumentum, transferemur in caeleste regnum, de quo nunc sic ideo retractatur, quasi non praedicato apud creatorem, ac per hoc alterius dei Christum probante, a quo primo et solo sit revelatum. Disce iam hinc illud et praedicatum a creatore et sine praedicatione credendum apud creatorem. Quid tibi videtur, cum Abrahae semen post primam promissionem, [4]qua in multitudinem arenae repromittitur, ad instar quoque stellarum destinatur, nonne et terrenae et caelestis dispositionis auspicia sunt? Cum Isaac benedicens Iacob filium suum, Det, ait, tibi deus de rore caeli et de opimitate terrae, nonne utriusque indulgentiae exempla sunt? Denique [5]animadvertenda est hic etiam structura benedictionis ipsius. Nam circa Iacob, qui quidem [5b]posterioris et praelatioris populi figura est, id est nostri, prima promissio caelestis est roris, secunda terrenae opimitatis. Nos enim primo ad caelestia invitamur, cum a saeculo avellimur, et ita postea invenimur etiam terrena consecuturi. Et evangelium [6]vestrum quoque habet, Quaerite primum regnum dei, et haec adicientur vobis. Ceterum ad Esau promittit benedictionem terrenam, et subicit caelestem de opimitate terrae, dicens, Erit inhabitatio tua et a rore caeli. Iudaeorum enim dispositio in Esau, priorum natu et posteriorum affectu filiorum, a terrenis bonis imbuta per legem postea ad caelestia per evangelium credendo deducitur. Cum vero Iacob somniat scalas obfirmatas in terra ad caelum et angelos alios ascendentes et alios descendentes, innixum desuper dominum, temere, si forte[h], interpretabimur scalis his iter ad caelum demonstrari, quo alii perveniant, unde alii decidant, domini constitutum esse [7]iudicio. Cur autem, ut evigilavit et primum loci horrore concussus est, convertitur ad interpretationem [8]somnii? Cum enim dixisset, Quam terribilis est locus iste! Non est, inquit, aliud, sed aedes dei, et haec porta caeli. Christum dominum enim viderat, templum dei et portam, eundem, per quem

Gen. XXVII, 28.

Luc. XII, 31.

Gen. XXVII, 39.

Gen. XXVIII, 17.

4. qua *d.* quam *reliqui, Laurent., Vaticani.* 5. advertenda *Laurent.* 5 b. praelatioris et posterioris *Laurent.* 6. quoque vestrum *Ca. (Laurent.)* 7. iudicio *d., ex emend. Fulvii Ursini.* iudicium *reliqui.* 8. somnii *cd. Laurent.* somni *reliqui.*

f. et iudicii conflagratione commissa] Igne dato. Nimirum suprema illa *ἐκπυρώσει.* (Rigalt.)

g. in atomo] De Resurr. Carnis cap. 51 „Cum *in atomo,* in momentaneo oculi motu, in novissima tuba et mortui resurgent incorrupti."

h. si forte] V. adnott. ad De Corona cap. 5. Sic et paulo infra „qui hoc inauditi, *si forte,* regni praeconium soli Christo reservaverat."

aditur caelum. Et utique portam caeli non nominasset, si caelum non aditur apud creatorem. Sed est et porta, quae recipit et quae
Amos IX, 6. perducit, strata [9]iam a Christo. De quo Amos: Qui aedificat in caelum ascensum suum, utique non sibi soli, sed et suis, qui cum illo erunt. Et circumdabis enim illos tibi, inquit, tanquam ornamentum sponsae. Ita per illum ascensum ad caelestia regna ten-
Ies. XLIX, 18. dentes miratur spiritus dicens, Volant velut qui sunt milvi, ut nubes volant, et velut pulli columbarum, ad me, scilicet simpliciter ut
Ies. LX, 8. columbae. [10]Auferemur enim in nubes obviam domino, secundum
I Thess. IV, 17. apostolum (illo scilicet filio hominis veniente in [11]nubibus, secundum
Dan. VII, 13. Danielem), et ita semper cum domino erimus, eatenus dum et in terra et in caelo, qui ob utriusque promissionis ingratos ipsa etiam
Ies. I, 2. elementa testatur: Audi caelum et in [12]aures percipe terra. Et ego quidem, etiam si nullam spei caelestis manum mihi totiens scriptura porrigente satis haberem huius quoque promissionis praeiudicium, quod iam terrenam gratiam teneam, expectarem aliquid et de caelo, a deo caeli sicut et terrae; ita crederem Christum sublimiora pollicentem eius esse qui et humiliora promiserat, qui [13]et experimenta maiorum de parvulis fecerat, qui hoc inauditi, si forte, regni praeconium soli Christo reservaverat, ut per famulos quidem terrena gloria, caelestis vero per ipsum deum annuntiaretur. At tu hinc quoque alium argumentaris Christum quod regnum novum annuntiet. Prius est aliquod exemplum indulgentiae proferas, ne merito dubitem de fide tantae promissionis, quam speraudam dicis; immo ante omnia est ut, quem caelestia praedicas repromittere, aliquod caelum probes eius. At nunc vocas ad coenam, nec domum ostendis; allegas regnum, nec regiam monstras. An quia Christus tuus[i] caeleste regnum repromittit, non habens caelum, quomodo et hominem praestitit non habens carnem? O phantasma [14]omne! O praestigia magnae etiam promissionis!

9. via a Christo *Latinius. Probat Fr. Iunius.* 10. Auferamur *Laurent.* 11. nubibus *cd.* 12. auribus recipe *Laurent.* 13. et experimenta *cd. Vaticanus unus, et Laurent.* experimenta *reliqui.* 14. inane *d., cum Fulvio Ursino, ad verba lib. IV,* 18.

i. An quia Christus tuus] An hoc regnum repromittit, non habens caeprobat, quia Christus tunc caeleste lum" cett.

ADVERSUS MARCIONEM

LIBER QUARTUS.

Omnem sententiam et omnem paraturam[a] impii atque sacrilegi Cap. I.
Marcionis ad ipsum iam evangelium eius provocamus, quod interpolando suum fecit. Et ut fidem instrueret, dotem quandam commentatus est illi, opus ex contrarietatum oppositionibus [1]Antitheses cognominatum et ad separationem legis et evangelii coactum, qua duos deos dividens, proinde diversos, alterum alterius instrumenti, vel, quod magis [2]usui est dicere, testamenti, ut exinde evangelio quoque secundum [3]Antitheses credendo patrocinaretur. Sed et istas proprio congressu cominus, id est per singulas iniectiones Pontici, cecidissem, si non multo opportunius in ipso et cum ipso evangelio, cui procurant, retunderentur; quamquam tam facile est praescriptive occurrere[b], [4]et quidem ut accepto eas faciam, ut rato habeam, ut nobiscum facere dicam, quo magis de caecitate auctoris sui erubescant, nostrae[c] iam Antitheses adversus Marcionem. Atque adeo confiteor alium ordinem decucurrisse in veteri dispositione apud creatorem, alium in nova apud Christum. [4b]Non nego distare documenta eloquii, praecepta virtutis, legis disciplinas, dum [5]tamen tota diversitas in unum et eundem deum competat, illum scilicet

Cap. I. 1. antithesis *Cabc. codex Florent., bibl. Laurentianae, et duo Vaticani.* 2. est visui dicere *Laurent.* est in usu dicere *Vaticanus alter, testibus Latinio et Pamelio.* 3. antithesis *Laurent.* antitheseis *reliqui, pro more.* 4. et quidem *d. Laurent., et Vaticanus unus codex, teste Latinio.* Equidem *reliqui.* 4b. Non nego *abcd. Laurent., Gorziensis liber.* Nonne ergo *C.* 5. tantum *Laurent.*

Cap. I. a. paraturam] Id est omnem materiam, omnem argumentorum apparatum. (Rhenan.) Cf. adnott. ad De Spectac. cap. 4.

b. praescriptive occurrere] Id est obducta praescriptione, qua excludam ac perimam totam actionem illius: id est enim in iure παραγραφή, exceptionem peremptoriam vocant. (Fr. Iunius.) Cf. adnott. ad Apolog. cap. 7.

c. nostrae] Nostrae iam factae.

a quo constat [6]eam dispositam sicut et praedicatam. Olim contionatur Esaias proditurum ex Sion legem et sermonem domini ex Hierusalem, aliam utique legem aliumque sermonem. Denique iudi-
Ies. II, 3 sq. cabit, inquit, inter nationes, et traducet populum plurimum, scilicet non unius gentis Iudaeorum, sed nationum, quae per novam legem evangelii et novum sermonem apostolorum iudicantur et traducuntur apud semetipsas de pristino errore, simul crediderunt, atque exinde concidunt machaeras suas in aratra, et [7]sibynas[d], quod genus venabulorum est, in falces, id est feros et saevos quondam animos convertunt in sensus probos et bonae frugis operarios. Et
Ies. LI, 4. rursus: Audite me, [8]audite me, et populus meus et reges, auribus intendite in me, quoniam lex prodibit a me et iudicium meum in lucem nationum, quo iudicaverat atque decreverat nationes quoque illuminandas per evangelii legem atque sermonem. Haec erit lex
Ps. XIX, 8. [9]et apud David, invituperabilis, qua perfecta, convertens [10]animam, utique ab idolis ad deum. Hic erit et sermo, de quo idem Esaias,
Ies. X, 23. Quoniam, inquit, [11]decisum sermonem faciet dominus in terra. Compendiatum est enim novum testamentum [11b]et a legis [12]laciniosis oneribus[e] expeditum. Sed quid pluribus, cum manifestius et luce ipsa clarius novatio [13]praedicetur a creatore per eundem? Ne re-
Ies. XLIII, 18 sq. memineritis [13b]priorum, et antiqua ne [14]recogitaveritis: Vetera transierunt, nova oriuntur: Ecce facio nova, quae nunc orientur.
Ier. IV, 3 sq. Item per Hieremiam: Novate vobis novamen novum, et ne severitis in spinas, et circumcidimini [15]praeputio cordis vestri. Et alibi:
Ier. XXXI, 31 sq. Ecce [16]venient dies, dicit dominus, et perficiam domui Iacob et domui [17]Iudae testamentum novum, non secundum testamentum, quod disposui patribus eorum in die qua arripui dispositionem eorum ad educendos eos de terra Aegypti. Adeo pristinum [18]testamentum temporale significat, dum mutabile ostendit, etiam dum
Ies. LV, 3. aeternum de postero pollicetur. Nam per Esaiam, Audite me et vivetis, et disponam vobis testamentum aeternum, adiciens sancta et fidelia David, ut id testamentum in Christo decursurum [19]de-

6. eam dispositam *Ca. Laurent.* dispositam *bcd.* 7. sibinas *C.* zibbinas *Laurent.* 8. audite me et populus *Ca.* audite et populus *Laurent.* audite me populus *cd.* 9. et apud *Cab. Laurent.* apud *cd.* 10 animam *Cab. Laurent.* animas *cd.* 11. sermonem decisum *Laurent.* 11 b. et legis *d.* 12. lasciniosis *a.* lasciniose *Laurent.* 13. praedicatur *b.* 13 b. priorum *abcd. Laurent., Gorziensis liber.* proprium *C.* 14. cogitaveritis *d.* 15. praeputio *Cab. Laurent.* praeputia *cd.* 16. venient *Cab. Laurent.* veniunt *cd. Vaticani.* 17. Iuda *cd.* 18. testimonium *Laurent.* 19. demonstraret *Cd. Laurent.* demonstraretur *reliqui.*

d. sibynas] Cf. adnot. ad lib. III. p. 21.

e. laciniosis oneribus] Multiplicibus, et quae homines occupationibus distinebant, sicut impedit gressum vestis laciniosa. (Rhenan.)

monstraret. Eundem ex genere David, secundum Mariae censum[f], etiam in virga ex radice Iesse processura figurate praedicabat. Igitur si alias leges aliosque sermones et novas testamentorum dispositiones a creatore dixit futuras, ut etiam ipsorum sacrificiorum alia officia potiora et quidem apud nationes destinarit, dicente [20]Malachia, Non est voluntas mea in vobis, inquit dominus, et sacrificia vestra non excipiam de manibus vestris, quoniam a solis ortu usque ad occasum glorificatum est in nationibus nomen meum, et in omni loco sacrificium [21]nomini meo offertur, et sacrificium mundum, scilicet simplex oratio de conscientia pura, necesse est omnis demutatio veniens ex innovatione diversitatem ineat cum his quorum [22]fit, et contrarietatem ex diversitate. Sicut enim nihil demutatum quod non diversum, ita nihil diversum quod non contrarium. Eiusdem ergo deputabitur etiam contrarietas ex diversitate cuius fuerit demutatio ex innovatione. Qui disposuit demutationem, iste instituit et diversitatem; qui praedicavit innovationem, iste [23]praenuntiavit et contrarietatem. Quid differentiam rerum ad distantiam interpretaris potestatum? quid Antitheses exemplorum distorques adversus creatorem, quas in ipsis quoque sensibus et affectionibus eius potes recognoscere? Ego, inquit, percutiam, et ego sanabo: [24]Ego, inquit, occidam, et [25]ego vivificabo, condens [26]scilicet mala et faciens pacem; qua etiam soles illum mobilitatis quoque et inconstantiae nomine reprehendere, prohibentem quae [27]iubet et iubentem quae [28]prohibet. Cur ergo non et [29]Antitheses ad naturalia reputasti contrarii sibi semper creatoris? Nec mundum [30]saltim recogitare potuisti, nisi fallor, etiam apud Ponticos ex diversitatibus [31]structum aemularum[g] invicem substantiarum. Prius itaque debueras alium deum luminis, alium tenebrarum determinasse, ut ita posses alium legis, alium evangelii asseverasse. Ceterum praeiudicatum est ex manifestis, cuius opera et ingenia[h] per Antitheses constant, eadem forma constare etiam sacramenta.

Iesaiae XI, 1 sq.

Malachiae I, 10 sq.

Deuteronomii XXXII, 39

Iesaiae XLV, 7.

20. Malachin *C.* Malachim *Vaticani duo.* 21. nomini meo offertur *cd. Laurent.* nomine meo offertur *reliqui.* 22. fit *cd. Vaticani duo, et Laurent.* sit *reliqui, et Fr. Iunius.* 23. praenuntiavit *cd. Vaticanus uterque, et Laurent.* pronuntiavit *reliqui.* Probavit *Fr. Iunius.* 24. ego inquit *om. Laurent.* 25. ego *om. Laurent.* 26. scilicet *om. Laurent.* 27. iubeat *d., Fulv. Ursinus.* 28. prohibeat *d., Fulv. Ursinus.* 29. antitheseis *abcd.* antithesis *Laurent.* *Librorum veterum et editionum scriptura in hoc ita vocabulo variat per totum opus. Quam ob causam in sequentibus neglecta omni variante scriptura constanter scribam, quomodo supra,* Antitheses. 30. saltem (*Laurent.*) 31. structum *cd. Vaticanus unus, et Laurent.* constructum *reliqui, et Fr. Iunius.*

f. secundum Mariae censum] Cf. Contra Iud. cap. 9.

g. aemularum] Id est adversariarum, contrariarum.

h. ingenia] Cf. quae adnotavi ad De Corona cap. 8.

Cap. II. Habes nunc [1]*ad* Antitheses expeditam a nobis responsionem. Transeo nunc ad evangelii, sane non Iudaici, sed Pontici, interim adulterati demonstrationem, praestructuram ordinem quem aggredimur. Constituimus inprimis evangelicum instrumentum apostolos auctores habere, quibus hoc munus evangelii promulgandi ab ipso domino sit impositum. Si et apostolicos, non tamen solos, sed cum apostolis et post [2]apostolos, quoniam praedicatio discipulorum suspecta fieri posset de gloriae studio, si non adsistat illi auctoritas magistrorum, immo Christi, [3]quae magistros apostolos fecit. Denique nobis fidem ex apostolis Ioannes et Matthaeus insinuant, ex apostolicis Lucas et Marcus instaurant, [4]isdem regulis exorsi, quantum ad unicum deum attinet creatorem et Christum eius, natum ex virgine, supplementum legis et prophetarum. Viderit enim si narrationum dispositio variavit, dummodo de capite fidei conveniat, de quo cum Marcione non convenit. Contra Marcion evangelio scilicet suo nullum adscribit auctorem, quasi non licuerit illi titulum quoque affingere cui nefas non fuit ipsum corpus evertere. Et possem hic iam gradum figere, non agnoscendum contendens opus quod non erigat frontem, quod nullam constantiam praeferat, nullam fidem repromittat de plenitudine tituli et professione debita auctoris. Sed per omnia congredi [5]malumus, nec dissimulamus quod ex nostro intellegi potest. Nam ex [6]iis commentatoribus quos habemus Lucam videtur Marcion elegisse quem caederet[a]. Porro Lucas non apostolus, sed apostolicus, non magister, sed discipulus, utique magistro minor, certe tanto posterior quanto posterioris apostoli sectator, Pauli sine dubio[b], ut et si sub ipsius Pauli nomine evangelium Marcion intulisset, non sufficeret ad fidem singularitas instrumenti destituta patrocinio antecessorum. Exigeretur enim id quoque evangelium quod Paulus invenit, cui fidem dedidit, cui mox suum congruere gestiit, siquidem propterea Hierosolymam
Gal. II, 2. ascendit ad cognoscendos apostolos et consultandos, ne forte in vacuum cucurrisset, id est ne non secundum illos credidisset et non secundum illos evangelizaret. Denique ut cum auctoribus contulit et convenit de regula fidei, [7]dextras miscuere, et exinde officia

Cap. II. 1. ad antitheses *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* antithesis (*vel* antitheseis *aut* antitheses) *reliqui.* 2. apostolicos *C. Laurent. Probat Fr. Iunius.* 3. quae *Cab. Laurent.* qui *cd. Vaticanus unus.* 4. isdem *Laurent.* iisdem *reliqui.* 5. malumus *d.* maluimus *reliqui, et Laurent.* 6. his *Cab. Laurent., Fr. Iunius.* 7. dexteras miscuerunt *Laurent.*

Cap. II. a. Lucam videtur Marcion elegisse quem caederet.] V. Irenaeum Adv. Omnes Haeres. I, 9. Epiphan. Haer. 42.

b. sectator, Pauli sine dubio] Cf. Hieron. Catal. Scriptt. Eccles. cap. 7. et ibi Fabricii adnott.

praedicandi distinxerunt, ut illi in Iudaeos, Paulus in Iudaeos et in nationes. Igitur si ipse illuminator Lucae auctoritatem [8]antecessorum et fidei et praedicationi suae optavit, quanto magis eam evangelio Lucae expostulem, quae evangelio magistri eius fuit necessaria?

Aliud est si[a] penes Marcionem a discipulatu Lucae coepit religionis Christianae sacramentum. Ceterum si et retro decucurrit, habuit utique [1]authenticam paraturam, per quam ad Lucam usque pervenit, cuius testimonio adsistente Lucas quoque possit admitti. Sed enim Marcion nactus epistolam Pauli ad Galatas, etiam ipsos apostolos suggillantis[b] ut non recto pede incedentes ad veritatem evangelii, simul et accusantis pseudapostolos quosdam pervertentes evangelium Christi, connititur ad destruendum statum eorum evangeliorum quae propria et sub apostolorum nomine eduntur, vel etiam apostolicorum, ut scilicet fidem, quam illis adimit, suo conferat. Porro etsi reprehensus est Petrus et Ioannes et Iacobus, qui existimabantur columnae, manifesta causa est. Personarum enim respectu videbantur variare convictum. Et tamen cum ipse Paulus omnibus omnia fieret, ut omnes lucraretur, potuit et Petro hoc in consilio fuisse aliquid aliter agendi quam docebat. Proinde si et pseudapostoli irrepserant, horum quoque qualitas edita est, circumcisionem vindicantium et Iudaicos [2]fastos. Adeo non de praedicatione, sed de conversatione a Paulo denotabantur, aeque denotaturo, si quid de deo creatore aut Christo eius errassent. Igitur distinguenda erunt singula. Si apostolos praevaricationis et simulationis suspectos Marcion haberi queritur usque ad evangelii depravationem, Christum iam accusat, accusando quos Christus elegit. Si vero apostoli quidem integrum evangelium contulerunt, de sola convictus inaequalitate reprehensi, pseudapostoli autem veritatem eorum interpolaverunt, et inde sunt nostra digesta, quod erit germanum illud apostolorum instrumentum, quod adulteros passum est? quod Paulum illuminavit, et ab eo Lucam? Aut si tam funditus deletum est, ut cataclysmo quodam, ita inundatione falsariorum obliteratum, iam ergo nec Marcion habet verum. Aut si ipsum erit verum, id est apostolorum, quod Marcion habet solus? et quomodo nostro

Cap. III.

Gal. II, 11 sqq. 4 sq.

Gal. II, 9.

1 Cor. IX, 19.

8. antecessorum *cd. Laurent., et Vaticanus unus.*
Cap. III. 1. autenticam *C.* aut haereticam *Laurent.* 2. fastos *abcd.* fastus *C. codex Pithoei.* factus *Laurent.*

Cap. III. a. Aliud est si] In prioribus editionibus caput tertium incipit post verba „Lucas quoque possit admitti.", sententia interrupta.

b. etiam ipsos apostolos suggillantis] Cf. supra lib. I. cap. 20. et lib. V. cap. 3. De Praescript. Haeret. cap. 23.

consonat quod non apostolorum, [3]sed Lucae refertur? Aut si non statim Lucae deputandum est quo Marcion utitur, quia nostro consonat, scilicet adulterato etiam circa titulum, [4]ceterum apostolorum est. Iam ergo et nostrum, quod illi consonat, aeque apostolorum est, sed adulteratum de titulo quoque.

Cap. IV. Funis [1]ergo ducendus est[a] contentionis, pari hinc inde nisu fluctuante. Ego meum dico verum, Marcion suum. Ego Marcionis affirmo adulteratum, Marcion meum. Quis inter nos determinabit, nisi temporis ratio, ei praescribens auctoritatem quod antiquius reperietur[b], et ei praeiudicans vitiationem quod posterius [2]revincetur? In quantum enim falsum corruptio est veri, in tantum praecedat necesse est veritas falsum. Prior erit res passione, et materia aemulatione. Alioquin quam absurdum, ut, si nostrum antiquius probaverimus, Marcionis vero posterius, et nostrum ante videatur falsum quam habuerit de veritate materiam, et Marcionis ante credatur aemulationem a nostro expertum quam et editum, et postremo id verius existimetur quod est serius, post tot ac tanta iam opera atque documenta Christianae religionis saeculo edita, quae edi utique non potuissent sine evangelii veritate, id est ante evangelii veritatem. Quod ergo pertinet ad evangelium interim Lucae, quatenus communio eius inter nos et Marcionem de veritate disceptat, adeo antiquius Marcione est quod est secundum nos, ut et ipse illi Marcion aliquando crediderit[c], cum et pecuniam in primo calore fidei catholicae ecclesiae contulit, proiectam mox cum ipso, posteaquam in haeresim suam a nostra veritate [3]descivit. Quid nunc, si negaverint Marcionitae primam apud nos fidem eius adversus epistulam quoque ipsius? Quid, si nec epistulam agnoverint? Certe Antitheses non modo fatentur Marcionis, sed et [4]praeferunt. Ex his mihi probatio sufficit. Si enim id evangelium quod Lucae refertur penes nos (viderimus an et penes Marcionem), ipsum est quod Marcion per Antitheses suas arguit ut interpolatum a protectoribus Iudaismi ad concorporationem legis et prophetarum, qua etiam Christum inde confingerent, utique non potuisset arguere nisi

3. si *Laurent.* 4. ceterum *d., ex emendat. Petri Ciacconii.* ceterorum *reliqui, et Laurent.*

Cap. IV. 1. ergo *om. c.* est ergo ducendus *Laurent.* 2. revincetur invenietur. In quantum *C. Laurent.* 3. desciit *abc.* desiit *Laurent.* 4. proferunt *Latinius. Probat Fr. Iunius.*

Cap. IV. a. Funis ergo ducendus est] De hac locutione cf. adnott. ad De Pudic. cap. 2.

b. ei praescribens auctoritatem quod antiquius reperietur] Cf. De Praescriptione Haereticorum capp. 29 et 30 et 31.

c. ut et ipse illi Marcion aliquando crediderit] Cf. De Praescript. Haeret. cap. 3. Adv. Marcion. lib. I. cap. 1.

quod invenerat. Nemo post futura reprehendit quae ignorat futura. Emendatio culpam non antecedit. Emendator sane evangelii a Tiberianis usque ad [5]Antoniniana tempora eversi Marcion solus et primus obvenit, expectatus tamdiu a Christo, paenitente iam quod apostolos praemisisse properasset sine praesidio Marcionis. Nisi quod humanae temeritatis, non divinae auctoritatis, negotium est haeresis, quae sic semper emendat evangelia, dum vitiat; cum [6]et si discipulus Marcion, non tamen super magistrum, et si apostolus Matth. X, 24.
Marcion, Sive ego, inquit Paulus, sive illi, sic praedicamus, et si I Cor. XV, 11.
prophetes Marcion, et spiritus [7]prophetarum prophetis erunt subditi: non [8]enim eversionis sunt, sed pacis, etiam si angelus Mar- I Cor. XIV, 32.
cion, citius anathema dicendus quam evangelizator, quia aliter evan- Gal. I, 8.
gelizavit. Itaque dum emendat, utrumque confirmat, et nostrum [9]anterius, id emendans quod invenit, et id posterius quod de nostri emendatione constituens suum et novum fecit.

In summa, si constat id verius quod prius, id prius quod et Cap. V.
ab initio, [1]*id* ab initio quod ab apostolis, pariter utique constabit id esse ab apostolis traditum quod apud ecclesias apostolorum fuerit [1b]sacrosanctum[a]. Videamus [2]quod lac a Paulo Corinthii hauserint, ad quam regulam Galatae sint [3]recorrecti, quid legant Philippenses, Thessalonicenses, Ephesii, quid etiam Romani de proximo sonent, quibus evangelium et Petrus et Paulus sanguine quoque suo signatum reliquerunt. Habemus et Ioannis alumnas ecclesias[b]. Nam etsi Apocalypsin eius Marcion respuit, ordo tamen episcoporum ad originem recensus in Ioannem stabit auctorem. Sic et ceterarum generositas[c] recognoscitur. Dico itaque apud illas, nec solas iam apostolicas, sed apud universas quae illis de societate sacramenti [4]confoederantur, id evangelium Lucae ab initio editionis suae stare quod cum maxime tuemur, Marcionis vero [5]plerisque

5. Antoniana *C. Laurent.* 6. et discipulus *Laurent.* 7. procellarum *Laurent.* 8. enim *om. Laurent.* 9. anterius *d., ex emendat. Latinii.* alterius *Cabc. Laurent.*

Cap. V. 1. id ab *d., ex emendat. Latinii.* ab *Cabc.* 1 b. sacramentum *Laurent.* 2. *Post vocabulum* quod *desinit lacuna codicis Leidensis, cuius iam hinc in scriptura adnotanda continuabitur.* 3. recorrecti *BCabcd.* correcti *Vaticanus unus.* correpti *Laurent.* 4. conferantur *B. Laurent.* 5. plerisque nec tum motum *B.*

Cap. V. a. quod apud ecclesias apostolorum fuerit sacrosanctum.] Cf. De Praescript. Haeret. cap. 36.

b. Habemus et Ioannis alumnas ecclesias.] Ex eo quod sequitur „Nam etsi Apocalypsin eius“ cett. patet alludere Auctorem ad septem ecclesias quarum alloquitur Ioannes angelos sive episcopos Apocal. cap. 2. et cap. 3., nempe Ephesiam, Smyrnaeam, Pergamenam, Thyatirensem, Sardensem, Philadelphiensem et Laodicenam. (Pamel.)

c. generositas] Hoc est genus, origo, nobilitas. (Rigalt.)

nec notum, [6]nullis autem notum [7]ut non eadem damnatum[d]. Habet plane et illud ecclesias, sed suas, tam posteras quam adulteras, quarum si censum[e] requiras, facilius apostaticum invenias quam apostolicum, Marcione scilicet conditore, vel aliquo de Marcionis examine. Faciunt favos et vespae[f], faciunt ecclesias et Marcionitae. Eadem auctoritas ecclesiarum apostolicarum ceteris quoque patrocinabitur evangeliis, quae proinde per illas et secundum illas habemus, Ioannis dico et Matthaei, licet et Marcus quod edidit Petri affirmetur[g], cuius interpres Marcus. Nam et Lucae digestum[h] Paulo adscribere solent. [8]Capit magistrorum videri quae discipuli promulgarint. Itaque et de his Marcion flagitandus, [9]quod omissis eis Lucae potius institerit, quasi non et haec apud ecclesias a primordio fuerint, quemadmodum et Lucae. Atquin haec magis a primordio fuisse credibile est, ut priora, qua apostolica, ut cum ipsis ecclesiis dedicata[i]. Ceterum quale est, si nihil apostoli ediderunt, ut discipuli potius ediderint, qui nec discipuli existere potuissent sine ulla doctrina magistrorum? Igitur dum constet haec quoque apud ecclesias fuisse, cur non haec quoque Marcion attigit aut emendanda, si adulterata, aut agnoscenda, si integra? Nam et competit ut, si qui evangelium pervertebant, eorum magis curarent perversionem quorum sciebant auctoritatem receptiorem. Ideo et pseudapostoli, quod per falsum apostolos imitarentur. In quantum ergo emendasset quae fuissent emendanda, si fuissent corrupta, in tantum confirmavit non fuisse corrupta quae non putavit emendanda. Denique[k] emendavit quod corruptum existimavit. Sed nec hoc merito, quia non fuit corruptum. Si enim apostolica [10]integre [11]de-

6. nullis autem notum *abcd.* (*Laurent.*) nullis notum *BC. Vaticani duo.* 7. ut non eadem damnatūm *ego.* ut non eadem notum *B.* ut non eodem natum *C.* ut non eo damnatum *abcd. Gorziensis* (*Laurent.*) ut cum eo damnatum *Pamelius.* ut non etiam damnatum *Latinius, qui simul illam Pamelii emendationem proposuit.* 8. capita *C. Laurent.* Capit autem *Fr. Iunius.* 9. quid *d., cum Fulvio Ursino.* 10. integre *BCabc. Laurent.* integra *d., Latinius.* 11. decucurrerunt *Cac. Laurent.* decurrerunt *Bbd.*

d. ut non eadem damnatum.] Ita emendandum videbatur. Dicit evangelium Marcionis apud neminem notum esse nisi una et damnatum. *Eadem* sic saepius positum est apud Septimium. Cf. quae adnotavi ad Apolog. cap. 21.

e. censum] Id est originem. Cf. adnott. ad De Corona cap. 13.

f. Faciunt favos et vespae] Vespas in sublimi e luto nidos facere, et in iis ceras, tradit Plinius [Hist. Nat. XI, 21.]. (Rigalt.) Cf. Münter Primord. Eccl. Afr. p. 119.

g. Petri affirmetur] Cf. Hieronym. Catal. Scriptt. Eccles. cap. 8.

h. Lucae digestum] Sic supra cap. 3 „et inde sunt nostra *digesta*." Cf. Salmas. ad Tertull. De Pallio cap. 3. pag. 203 sq. et quae adnotavi ad lib. II. Ad Natt. cap. 1. De Lucae evangelio Paulo adscribi solito cf. supra cap. 2.

i. dedicata.] De huius verbi usu adnotatum est ad Scorpiac. cap. 1.

k. Denique] Adeo. Sic paulo infra etiam „*Denique* ubi manus illi Marcion intulit" cett. Cf. adnott. ad De Pudic. cap. 13. et ad Apolog. cap. 42.

cucurrerunt, Lucae autem, quod est secundum nos, adeo congruit regulae eorum ut cum illis apud [12]ecclesias maneat, iam et Lucae constat integrum [13]decucurrisse usque ad sacrilegium Marcionis. Denique ubi manus illi Marcion intulit, tunc diversum et aemulum factum est [14]apostolicis. Igitur dabo consilium discipulis eius, ut aut illa convertant, licet sero, ad formam sui, quo cum apostolicis convenire videantur (nam et cotidie reformant illud, prout a nobis cotidie revincuntur), aut [15]erubescant de magistro utrobique traducto, cum evangelii veritatem nunc ex conscientia tramittit, nunc ex impudentia evertit. His fere compendiis utimur, cum de [16]evangelii fide adversus haereticos expedimur, defendentibus et temporum ordinem posteritati falsariorum praescribentem[1], et auctoritatem ecclesiarum traditioni apostolorum patrocinantem, quia veritas falsum praecedat necesse est, [17]et ab eis procedat a quibus tradita est.

Sed alium iam hinc inimus gradum[a], ipsum, ut professi sumus, Cap. VI. evangelium Marcionis provocantes, sic quoque probaturi adulteratum. Certe enim totum quod [1]elaboravit etiam Antitheses praestruendo in hoc cogit, ut veteris et novi testamenti diversitatem constituat, proinde Christum suum a creatore [2]separatum, ut dei alterius, ut alienum legis et prophetarum[b]. Certe propterea contraria [3]quaeque sententiae suae erasit, conspirantia cum creatore, quasi ab assertoribus eius intexta: competentia autem sententiae suae reservavit. Haec conveniemus[c], haec amplectemur, si nobiscum magis fuerint, si Marcionis praesumptionem percusserint. Tunc et illa constabit eodem [4]vitio haereticae caecitatis erasa quo et haec reservata. Sic habebit intentio et forma opusculi nostri, sub illa utique condicione quae ex utraque parte [5]condicta sit. Constituit Marcion alium esse Christum qui Tiberianis temporibus a deo quondam ignoto revelatus sit in salutem omnium gentium, alium qui a deo creatore in restitutionem Iudaici status sit destinatus quandoque venturus. [6]Inter

12. ecclesiam *B.* 13. decurrisse *B.* 14. ab apostolicis *bc.* 15. erubescant *Bcd. Laurent. Vaticanorum uterque.* erubescunt *reliqui.* 16. evangelii fide *abcd.* (*Laurent.*) evangeliis *BC.* 17. aut ab eis praecedat *B.* et ab eis praecedat *C., Fr. Iunius.*

Cap. VI. 1. elaboravit *abcd. Laurent.* elorabit *C.* elaborabit *B.* 2. separatum, ut dei *d.* separaturus, ut dei *abc.* separatum ut deum *a., in margine* (*ex Gorziensi, uti colligitur ex adnot. Rhenani*), *et Laurent.* separaturum ut deum *BC.* separaturam, ut dei *Fr. Iunius.* 3. quaecumque *Laurent.* 4. iudicio *B.* 5. condita *B.* 6. Intra *C.*

1. praescribentem] Cf. supra ad cap. 4.

Cap. VI. a. inimus gradum.] Cf. quae adnotata sunt ad Scorpiac. cap. 4.

b. alienum legis et prophetarum] Sic De Resurr. Carnis cap. 44 „in re *aliena salutis.*“ Item cap. 16 „in *alienam culpae.*“

c. Haec conveniemus] Id est de his experiemur. (Fr. Iunius.) Cf. adnott. ad Apolog. cap. 10.

hos magnam et omnem differentiam scindit[d], quantam inter iustum et bonum[e], quantam inter legem et evangelium, quantam inter Iudaismum et Christianismum. Hinc erit et nostra praescriptio, qua defigimus[f] nihil [7]Christo dei alterius commune esse debere cum creatore, ceterum creatoris pronuntiandum, si administraverit dispositiones eius, si impleverit prophetias eius, si adiuverit leges eius, si repraesentaverit promissiones eius, si restauraverit virtutes eius, si sententias reformaverit, si mores, si proprietates expresserit. Huius pacti et huius praescripti, quaeso te, lector, memineris ubique, et incipe recognoscere aut Marcionis Christum aut creatoris.

Cap. VII. Luc. III, 1. IV, 31. Anno quintodecimo principatus [1]Tiberiani[a] proponit [2]eum descendisse in civitatem Galilaeae Capharnaum, utique de caelo creatoris, in quod de suo ante descenderat. [3]Ecquid ergo ordinis fuerat, ut prius de suo caelo in creatoris descendens describeretur? Cur enim non et ista reprehendam quae non implent fidem ordinariae narrationis, deficientis in mendacio semper? Plane semel dicta sint per quae iam alibi retractavimus[b] an descendens per creatorem, et quidem adversus ipsum, potuerit ab eo admitti et inde [4]tramitti in terram aeque ipsius. Nunc autem et reliquum ordinem descensionis expostulo, tenens descendisse illum. Viderit enim sicubi apparuisse positum est. Apparere [5]subitum ex inopinato sapit conspectum, qui semel impegerit oculos in id quod sine mora apparuit. Descendisse autem dum [6]fit, videtur et [7]subit 'oculos[c]. De facto etiam ordinem facit, atque ita cogit exigere, quali habitu, quali suggestu[d], [8]quonam impetu vel temperamento, etiam quo in tempore diei noctisve descenderit. Praeterea quis viderit descendentem, quis retulerit, quis asseveraverit rem utique nec asseveranti facile credendam. Indignum denique ut Romulus quidem

7. Christo *primum extat in a., ex Gorziensi. Habent etiam B. et Laurent.*
Cap. VII. 1. tiberii *Laurent.* 2. deum *bc.* 3. Ecquid *d. (Laurent.), Latinius.* Et quid *reliqui.* 4. transmitti *Bb.* 5. subito *c. Vaticanus unus.* 6. fit *BCd. Laurent.* it *reliqui.* 7. subicit *BC. Laurent.* 8. quoniam *b.*

d. differentiam scindit] Id est quasi discindens aperit atque patefacit. (Fr. Iunius.)

e. inter iustum et bonum] Hoc est inter severum et mitem, inter iudicantem et misericordem, inter punientem et parcentem, inter creatorem et redemptorem. (Rigalt.)

f. defigimus] Id est fixum ponimus, statuimus et determinamus. (Fr. Iunius.)

Cap. VII. a. Anno quintodecimo principatus Tiberiani] Cf. supra lib. I. cap. 15. et cap. 19.

b. iam alibi retractavimus] Supra lib. I. cap. 23.

c. quod sine mora apparuit. Descendisse autem dum fit, videtur et subit oculos] Verte „Erscheinen deutet auf einen plötzlichen, unerwarteten anblick, welcher auf einmal die augen auf dasjenige hingebannt hat was ohne zögern und rasch zur erscheinung kommt. Indem aber das herabgestiegensein geschieht, wird es gesehen und tritt vor die augen."

d. suggestu] Id est ornatu. Cf. adnott. ad De Corona cap. 13.

ascensus sui in caelum habuerit Proculum affirmatorem, Christus vero [9]dei descensus de caelo [10]sui non [11]invenerit annuntiatorem, quasi non sic et ille [12]ascenderit [13]iisdem mendacii scalis, sicut et iste descendit. Quid autem illi cum Galilaea, si non erat creatoris, cui ista regio destinabatur ingressuro praedicationem? dicente Esaia, [14]Hoc primum bibito, cito facito[e], regio Zabulon et terra Ies. IX, 1 sq.
[15]Nephthalim, [16]et ceteri qui maritimam [17]et Iordanis, Galilaea nationum, populus, qui sedetis in tenebris, videte lumen magnum: qui [18]habitatis terram, sedentes in umbra mortis, lumen ortum [18b]est super vos. Bene autem quod et deus Marcionis illuminator vindicatur nationum, quo magis debuerit vel de caelo descendere, [19]et, si utique[f], in Pontum potius descendere quam in Galilaeam. Ceterum [20]et loco et illuminationis opere secundum praedicationem occurrentibus Christo iam eum prophetatum incipimus agnoscere, ostendentem in primo ingressu venisse se, non ut legem et pro- Matth. V, 17.
phetas dissolveret, sed ut potius adimpleret. Hoc enim Marcion ut additum erasit. Sed frustra [21]negabit Christum dixisse quod statim fecit ex parte. Prophetiam enim interim de loco adimplevit. De caelo statim ad synagogam. Ut dici solet, ad [22]quod venimus, hoc age, Marcion[g], aufer [23]etiam illud de evangelio, Non sum mis- Matth. XV, 24. 26.
sus, nisi ad oves perditas domus Israël, et, [23b]Non est auferre panem filiis et dare eum canibus, ne scilicet Christus [23c]Israëlis videretur. [24]Sufficiunt mihi facta pro dictis. Detrahe [25]voces Christi [26]mei, res loquentur. Ecce venit in synagogam; certe ad oves perditas domus Israëlis. Ecce doctrinae suae panem prioribus offert [27]Israëlitis; certe ut filios praefert. Ecce aliis eum nondum [28]im-

9. dei *om. c., cum Vaticano uno.* 10. suo *Laurent.* 11. invenitur *B.* 12. ascendit *B.* 13. hisdem *Laurent.* 14. hic primum ibito *Laurent.* hoc primum ibite *B.* hoc primum obito *ab. Gorziensis liber.* 15. neptalin *B.* Neptalim *Cab. Laurent.* 16. et *om. Laurent.* 17. et Iordanis *BCab. Laurent. Probat Fr. Iunius.* ad Iordanem *cd.* 18. habitatis terram *abcd. (Laurent.) Gorziensis.* habitatis *BC.* 18b. est vobis *Laurent.* 19. et, si utique *ego, cum Fr. Iunio.* etsi utique *reliqui.* 20. et in loco *BC. Laurent.* 21. negavit *BC. Laurent.* 22. hoc *B.* 23. et *B.* 23b. Non est bonum auferre *Latinius.* 23c. israel *B.* 24. Sufficiunt *Bcd. Vaticanorum uterque, et Laurent.* Sufficiant *Cab.* 25. voces *cd. Vaticani, et Laurent.* vocem *BCab.* 26. mores loquentur *Laurent.* 27. israelis *B. Laurent.* 28. impartit *Laurent.*

e. Hoc primum bibito, cito facito] Veram esse arbitror praestantissimi Hug. Grotii super hac verborum Esaiae interpretatione coniecturam, annotationibus in Evang. Matth. cap. 4. v. 14. (Rigalt.)

f. si utique] Cf. adnott. ad De Cultu Femin. I, 9.

g. hoc age, Marcion] Latinius: „hoc age Marcion. Aufer etiam" cett. Nempe duplex est huius loci interpretatio. Prior est ut proverbium accipiatur de Christo, qui de caelo statim ad synagogam venerit nec rem ullam antiquiorem habuerit quam ut faceret ea ad quae vocatus erat, Iohann. cap. 4., ut dici solet, ad quod venimus, hoc age. Posterior est, ut de Marcione intelligatur, quod Latinius facit. Ego a Latinio hic plane dissentio, nec muto quicquam. (Fr. Iunius.)

pertit; certe ut canes praeterit. Quibus autem magis impertisset quam extraneis creatoris, [28b] si ipse inprimis non fuisset creatoris? Et tamen quomodo in synagogam potuit admitti tam repentinus, tam ignotus, cuius nemo adhuc certus de tribu, de populo, de domo, de censu denique Augusti, quem testem fidelissimum dominicae nativitatis Romana archiva custodiunt? Memineraut certe, nisi circumcisum scirent, non admittendum in sancta sanctorum. Sed etsi passim synagoga adiretur, non tamen ad docendum nisi ab optime cognito et explorato et probato, iam pridem in hoc ipsum vel aliunde commendato cum hoc munere. Stupebant autem omnes
Luc. IV, 32. ad doctrinam eius. Plane. Quoniam, inquit, in potestate erat sermo eius, non quoniam adversus legem et prophetas docebat. Utique enim eloquium divinum et vim et gratiam praestabat, magis exstruens quam destruens substantiam legis et prophetarum. Alioquin non stuperent, sed horrerent. Nec mirarentur, sed statim [29] aversarentur destructorem legis et prophetarum, et utique inprimis alterius dei praedicatorem, quia nec potuisset adversus legem et prophetas docere et hoc nomine adversus creatorem, non praemissa [30] diversae atque aemulae divinitatis professione. Cum ergo nihil tale scriptura significet, nisi solam vim et potestatem sermonis admirationi fuisse, facilius ostendit secundum creatorem docuisse illum, quia non negavit, quam adversus creatorem, quia non significavit. Atque ita aut eius erit agnoscendus secundum quem docuit, aut praevaricator iudicandus, si secundum eum adversus quem venerat docuit. Ex-
Luc. IV, 33 sq. clamat ibidem spiritus daemonis, Quid nobis et tibi est Iesu? Venisti perdere nos. Scio qui sis, sanctus dei. Hic ego non retractabo an et hoc cognomentum competierit ei quem [31] nec Christum vocari oporteret, si non creatoris. Alibi iam de nominibus expostulatum est[b]. At nunc discepto quomodo [32] hoc eum vocari cognoverit daemon, nulla unquam retro emissa praedicatione in illum a deo ignoto et in id temporis muto, cuius nec sanctum eum contestari potuit, [33] ut ignoti etiam ipsi suo creatori. Quid autem iam tale ediderit novae divinitatis per quod [34] posset alterius dei sanctus intellegi? Tantum quod synagogam introgressus, et nec sermone

28b. *Verba* si ipse inprimis non fuisset creatoris? *prave sunt omissa in ed. Leopoldi.* 29. adversarentur *B. Vaticanorum alter.* 30. diversa atque aemula *Ios. Scaliger.* 31. ne *B. Laurent., et Vaticani duo.* 32. hoc eum *Babcd. Laurent.* eum *C.* 33. ut ignoti etiam ipsi *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* ut ignoto iam (etiam *B?*) ipsi *BCabc. Laurent.* 34. posset *cd. Vaticanus unus.* possit *reliqui.*

b. Alibi iam de nominibus expostulatum est.] Nempe supra lib. III. cap. 12. de nomine Emmanuel, cap. 15. de Christi nomine, et cap. 16. de nomine Iesu, atque adeo et de Iesu nomine dei in filio Nave. (Pamel.)

operatus aliquid adversus creatorem? Sicut ergo quem ignorabat nullo modo poterat Iesum et sanctum dei agnoscere, ita quem norat agnovit. Nam et prophetam meminerat sanctum dei praedicasse, et Iesum nomen dei esse in filio Nave. Haec et ab angelo exceperat secundum nostrum evangelium. Propterea quod in te nascetur vocabitur sanctum, filius dei, et vocabis nomen eius Iesum. Sed et habebat utique sensum aliquem dominicae dispositionis (licet daemon tamen), magis quam alienae et nondum satis cognitae. Nam et praemisit, [35]Quid nobis et tibi? non quasi in extraneum Iesu[i], ad quem pertinent spiritus creatoris. Nec enim dixit, Quid tibi et nobis? sed, Quid nobis et tibi? [36]se deplorans et sorti suae exprobrans: quam iam videns adicit, Venisti perdere nos. Adeo [37]iudicis et ultoris et, ut ita dixerim, saevi dei filium agnoverat Iesum, non optimi illius, et perdere et punire nescientis. Quorsum hunc locum praemisimus? [38]Ut Iesum et a daemone non alium doceamus agnitum et a semetipso non alium confirmatum quam creatoris. Atquin, inquis, increpuit illum Iesus. Plane, [39]ut invidiosum, et in ipsa confessione petulantem [40]et male adulantem; quasi haec esset summa gloria Christi, si ad perditionem daemonum venisset et non potius ad hominum salutem, qui nec discipulos de subactione spirituum, sed de candida salutis[k] gloriari volebat. Aut cur eum increpuit? Si quasi mentitum in totum, ergo non fuit Iesus, nec dei sanctus omnino: si quasi ex parte mentitum, [41]quod eum Iesum quidem et sanctum dei, sed creatoris, existimasset, iniustissime increpuit hoc sentientem quod sciebat sentiendum, et hoc non [42]existimantem quod ignorabat [43]existimandum, alium Iesum et alterius dei sanctum. Quodsi verisimiliorem statum non habet increpatio nisi quem nos interpretamur, iam ergo et daemon nihil mentitus est, non ob mendacium increpitus; ipse enim erat Iesus, praeter quem alium daemon agnovisse non poterat, et Iesus eum confirmavit quem agnoverat daemon, dum non ob mendacium increpat daemonem.

Luc. I, 35. Matth. I, 21.

Luc. X, 20.

35. Quid nobis et tibi, Iesu? non quasi in extraneum, sed ad quem pertinent *Fr. Iunius.* 36. Sed deplorans *BC.* sed et plorans *Laurent.* 37. et iudicis *B.* 38. ut et Iesum *c., ex duobus Vaticanis.* 39. et *B.* 40. et *cd.* (*Laurent.*) *Vaticanus unus.* ut *BCab.* 41. quod meum *B.* quod in eum *Laurent.* 42. existimantem *cd. Laurent., Vaticani.* extimantem *B.* aestimantem *Cab.* 43. existimandum *cd., Laurent., Vaticani.* extimandum *B.* aestimandum *Cab.*

i. extraneum Iesu] Id est alienum. Amat sic uti vocabulo *extraneus.* Cf. adnott. ad Apolog. cap. 9.

k. de candida salutis] Hoc est de gloria salutis, interpret. Rigaltio ad lib. I, Ad Uxor. cap. 7., ubi „ecclesiae candidam" explicat ecclesiae dignitatem. Quo in loco cum eodem Rigaltio nunc reposuerim *conscribitur* ex libro Agobardi, pro *describitur.* De candida cf. etiam adnott. ad De Corona cap. 1.

Cap. VIII. Nazaraeus vocari habebat secundum prophetiam Christus creatoris. Unde et ipso nomine nos Iudaei [1]Nazaraeos appellant per
Thren. IV, 7. eum. Nam et sumus de quibus scriptum est: Nazaraei exalbati sunt super nivem, qui scilicet retro luridati delinquentiae maculis
Luc. IV, 16—30. et nigrati ignorantiae tenebris. Christo autem appellatio Nazaraei competitura erat [2]ex infantiae latebris, [3]ad quas apud Nazareth descendit, vitando Archelaum, filium Herodis. Hoc propterea non omisi, quia Christum Marcionis oportuerat omne commercium eierasse [4]etiam locorum familiarium Christi creatoris, habentem tanta Iudaeae oppida, non ita Christo creatoris per prophetas [5]emancipata. Ceterum prophetarum erit Christus ubicunque secundum pro-
Luc. IV, 23. 29. phetas invenitur. Et tamen apud Nazareth quoque nihil novi notatur praedicasse, dum alio, merito unius proverbii, eiectus refertur. Hic primum manus ei iniectas animadvertens necesse habeo iam de substantia eius corporali praefinire, quod non possit phantasma credi qui contactum et quidem violentia plenum detentus et captus et ad praecipitium usque protractus admiserit. Nam etsi per medios evasit, sed ante iam vim expertus, et postea dimissus; scilicet soluto, uti assolet, tumultu, vel etiam irrupto, non tamen per caliginem [6]eluso, quae nulli omnino tactui succidisset, si fuisset.

Tangere enim et tangi, nisi corpus, nulla potest res[a],
Luc. IV, 40. etiam saecularis sapientia digna sententia est. Ad summam, et ipse mox tetigit alios, quibus manus imponens, utique sentiendas, beneficia medicinarum conferebat, tam vera, tam non imaginaria, quam erant per quas conferebat. Ipse igitur est Christus Esaiae, reme-
Ies. LIII, 4. diator valetudinum. Hic, inquit, imbecillitates nostras aufert et [7]languores portat. Portare autem Graeci etiam pro eo solent ponere quod est tollere. Sufficit interim mihi generalis [8]repromissio. Quodcunque curaverit Iesus, meus est. Veniemus [9]tamen et ad species curationum. Ceterum et a daemoniis liberare curatio est valetudinis. Itaque spiritus nequam quasi ex forma[b] iam prioris exempli cum
Luc. IV, 41. testimonio excedebant vociferantes, Tu es filius dei. Cuius dei, vel [10]hic pareat[c]. Sed proinde increpabantur et iubebantur tacere.

Cap. VIII. 1. Nazaraeos *cd. Vaticanus alter.* Nazarenos *reliqui.* 2. ex *om. B.* 3. ad *om. BCa.* 4. et *B.* 5. mancipata *Fr. Iunius.* 6. eius o quae *C.* eius eque *B.* 7. langores *B., pro more.* 8. promissio *B.* 9. autem ad *B.* 10. hic *om. BC.*

Cap. VIII. a. nulla potest res] Est Lucretii De Rerum Nat. I, 305. Citatur idem versus iterum De Anima cap. 5.

b. ex forma] Cf. adnott. ad De Idolol. cap. 18.

c. pareat.] Hoc est appareat. Adv. Marc. I, 15 „cur substantiam capere non *paruit*, nisi domino fortasse maiorem?“ De Cultu Femin. II, 5 „Ille indubitate huiusmodi ingenia concinnavit ut in vobis *pareat* manus vos quodammodo deo inferre.“

Proinde enim Christus ab hominibus, non a spiritibus immundis, volebat se filium dei agnosci, ille Christus duntaxat cui hoc congruebat quia praemiserat per quos posset agnosci, et utique digniores praedicatores. Illius erat praeconium immundi spiritus respuere cui sancti abundabant. Porro qui nunquam fuerat annuntiatus (si tamen volebat agnosci, frustra autem venerat, si nolebat), non [11]esset aspernatus testimonium alienae et cuiuscunque substantiae, qui propriae non habebat, qui in aliena descenderat. Iam nunc et qua destructor creatoris, nihil magis gestisset quam a [12]spiritibus ipsius agnosci et divulgari prae timore; nisi quod Marcion deum suum timeri negat[d], defendens bonum non timeri, sed iudicem, apud quem sint materiae timoris, ira, saevitia, iudicia, vindicta, damnatio. Sed et daemonia timore utique cedebant. Ergo timendi dei filium confitebantur, occasionem habitura non cedendi, si non timendi. Et ille iussu et increpitu ea expellens, non suasu, qua bonus, timendum se exhibebat. Aut nunquid ideo increpabat quia timebatur, nolens timeri? Et quomodo ea volebat excedere, quod nisi timore non facerent? Cecidit ergo in necessitatem, qua disparem se naturae suae ageret, cum posset ut bonus semel eis parcere. Cecidit et in aliam praevaricationis notam, cum se a daemoniis quasi filium creatoris sustineret timeri, ut iam non propria potestate expelleret daemonia, sed per creatoris auctoritatem. In soli- Luc. IV, 42.
tudinem [13]procedit. Solemnis et huiusmodi regio creatoris. Oportebat sermonem illic quoque videri in corpore ubi egerat aliquando et in nube. Competebat [14]et evangelio habitus loci qui placuerat et legi. Capiat itaque [15]iocunditatem solitudo, hoc Esaias promi- Ies. XXXV, 1.
serat. Detentus a turbis, oportet me, inquit, et aliis civitatibus Luc. IV, 42 sq.
annuntiare regnum dei. [16]Ostenderat iam alicubi deum suum? Non puto adhuc usque. Sed de [17]his loquebatur qui alium quoque deum noverant? Nec hoc credo. Ergo si nec ille alium deum ediderat nec illi noverant praeter creatorem, eiusdem dei regnum portendebat quem solum sciebat notum eis qui audiebant.

De tot generibus operum quid utique ad piscaturam respexit, Cap. IX.
ut ab illa in apostolos sumeret Simonem et filios Zebedaei (non Luc. V, 1—11.
enim simplex factum videri potest de quo argumentum processurum erat), dicens Petro trepidanti de copiosa indagine piscium, Ne time, abhinc enim homines eris capiens? Hoc enim dicto intellectum

11. esse et *BC.* 12. spiritalibus *B.* 13. procedi *B.* procedii *C.* 14. et in evangelio *B.* 15. iucunditatem *d.* 16. Offenderat *C.* 17. his *BC.* eis *reliqui.*

d. Marcion deum suum timeri negat] Cf. supra lib. I, cap. 7., 26 et 27.

illis suggerebat adimpletae prophetiae, se [1]eum esse qui per Hiere-
Ier. XVI, 16. miam pronuntiarat, Ecce ego mittam piscatores multos, et piscabuntur illos, homines scilicet. Denique relictis naviculis secuti sunt eum, ipsum intellegentes qui coeperat facere quod edixerat. Aliud est si affectavit de navicularium collegio adlegere, habiturus apostolum quandoque nauclerum Marcionem. Praestruximus quidem adversus Antitheses nihil proficere proposito Marcionis quam putat diversitatem legis et evangelii, ut et hanc a creatore dispositam, denique praedicatam in [2]repromissione novae legis et novi sermonis et novi testamenti. Sed quoniam attentius argumentatur apud illum
Luc. V, 12—14. suum nescio quem [3]*συνταλαίπωρον*, [4]id est commiseronem, et [5]*συμμισούμενον*, [6]id est coodibilem[a], in leprosi purgationem, non pigebit ei occurrere et inprimis figuratae legis vim ostendere, quae in exemplo leprosi non contingendi, immo ab omni commercio submovendi, communicationem prohibebat hominis delictis comma-
I Cor. V, 11. culati, cum qualibus et apostolus cibum quoque vetat sumere; participari enim stigmata delictorum, quasi ex contagione, si [7]qui se cum peccatore [8]miscuerit. Itaque dominus volens altius intellegi legem per carnalia spiritalia significantem, et hoc nomine non destruens, sed magis exstruens quam pertinentius volebat agnosci, tetigit leprosum, a quo [9]etsi homo inquinari potuisset, deus utique non inquinaretur, incontaminabilis scilicet. Ita non [10]praescribetur illi quod debuerit legem observare et non contingere immundum, quem contactus immundi non erat inquinaturus. Hoc magis meo Christo competere sic doceo, dum tuo non competere demonstro. Si enim ut aemulus legis tetigit leprosum, nihili faciens praeceptum legis per contemptum inquinamenti, quomodo posset inquinari, qui corpus non habebat quod inquinaretur? [11]Phantasma enim inquinari non posset. Qui ergo inquinari non poterat ut phantasma, iam non virtute divina incontaminabilis erit, sed phantasmatis inanitate; nec contempsisse videri potest inquinamentum, cuius materiam non habebat; ita nec legem destruxisse, qui inquinamentum ex occasione phantasmatis, non ex ostentatione virtutis, evaserat.
II Reg. V, 10 sqq. Si autem Helisaeus prophetes creatoris unicum leprosum Naaman Syrum ex tot leprosis Israëlitis emundavit, nec hoc ad diversitatem facit Christi, quasi hoc modo [12]melioris, dum Israëliten leprosum

Cap. IX. 1. enim esse *C.* 2. promissione *B.* 3. tintaan nopoum *B.* 4. id est *om. B.* 5. cinmei coymenoym *B.* 6. id est *om. B.* 7. qui *B.* quis *reliqui.* 8. misuerint *B.* 9. si et *B.* 10. praescriberetur *B.* 11. Phantasma enim inquinari non posset *om. B.* 12. melioris *abc.* meliori se *BC., et a. in marg.*

Cap. IX. a. coodibilem] Cf. infra cap. 36 „omnesque iam *commiserones* et *coodibiles* eius haeretici."

[13]emundat extraneus, quem suus dominus emundare non valuerat, Syro facilius emundato [14]significato per nationes[b] [15]emundationis in Christo lumine earum quae septem maculis capitalium delictorum[c] inhorrerent, [16]idololatria, blasphemia, homicidio, adulterio, stupro, falso testimonio, fraude. Quapropter septies, quasi per singulos titulos, in Iordane lavit, simul et ut [17]totius hebdomadis [18]caneret expiationem, [19]et quia unius lavacri vis et plenitudo Christo soli dicabatur, facturo in terris, sicut sermonem compendiatum, ita et lavacrum. Nam et hoc opponit Marcion, [20]Helisaeum quidem materia eguisse, aquam adhibuisse, et eam septies, Christum vero verbo solo, et hoc semel, [21]functum curationem statim repraesentasse. Quasi non audeam et verbum ipsum in substantiam creatoris vindicare. Nullius rei non ille potior auctor qui prior. Incredibile plane ut potestas creatoris verbo remedium vitii unius operata sit, quae verbo tantam mundi molem semel protulit. Unde magis dinoscitur Christus creatoris quam ex verbi potestate? Sed ideo alius Christus, quia aliter quam Helisaeus, quia potentior dominus famulo suo. Quid constituis, Marcion, proinde res agi a servis quemadmodum ab ipsis dominis? Non times, ne in dedecus tibi vertat, si ideo Christum negas creatoris quia potentior fuerit famulo creatoris, qui ad Helisaei pusillitatem maior agnoscitur, si tamen maior? Par enim curatio, licet distet operatio. Quid amplius praestitit tuus Christus quam meus Helisaeus? Immo quid magnum praestitit tui Christi verbum, cum id praestiterit quod fluvius creatoris? Secundum haec cetera quoque occurrunt. Quantum enim ad gloriae humanae aversionem pertinebat, vetuit eum divulgare, quantum autem ad tutelam legis, iussit ordinem impleri. Vade, [22]ostende te sacerdoti, et offer munus quod praecepit Moyses. Luc. V, 14.

13. emundavit *cd. Vaticanorum uterque.* emundat *BCab.* 14. significato *abcd.* significat *BC. Leopoldus.* 15. emundationem *Leopoldus.* 16. idolatria *B., pro more.* 17. toties *d.* 18. caperet *Fr. Iunius.* 19. et quia *BCab.* quia *cd.* 20. et helisaeum *B.* 21. functum *d., ex emendat. Latinii.* functo *reliqui.* 22. et ostende *B.*

b. significato per nationes] Locus obscurus, quia scribit auctor ex Marcionitarum hypothesi. Marcion prophetas, ut Helisaeum, dei creatoris esse statuebat, Christum dei boni; itaque beneficium Christi eo amplificabat quod Christus extraneus a rebus creatoris tamen eis benefacere dignatus esset. Hunc inanem cogitationem confutat auctor ex ipsius hypotheseos Marcionitarum modo. Deus creator, inquiebant illi, Israëlitam hunc mundare non potuerat, Syrum facilius emundaverat, Christus ergo melior, qui illum emundaverit. Utrumque Tertullianus negat. Illorum verborum autem „significato per nationes" cett. haec sententia est, hoc pacto per nationes, id est apud nationes, lumen emundationis in Christo fuisse significatum, et significationem luminis praebitam nationibus iis „quae septem maculis" cett. (Fr. Iunius.)

c. septem maculis capitalium delictorum] Cf. Münter Primord. Eccl. Afr. p. 114 sqq.

Argumenta enim figurata [23]utpote [24]prophetatae legis adhuc in suis imaginibus tuebatur, quae significabant hominem quondam peccatorem verbo mox dei emaculatum offerre debere munus deo apud templum, orationem scilicet et actionem gratiarum apud ecclesiam per Christum Iesum, catholicum patris sacerdotem. Itaque adiecit, Ut sit vobis in testimonium, sine dubio quo testabatur se legem non dissolvere, sed [25]adimplere, quo testabatur se ipsum esse qui morbos et valetudines eorum suscepturus annuntiabatur. Hanc [26]tam congruentem et debitam interpretationem testimonii adulator Christi sui Marcion sub obtentu mansuetudinis et lenitatis quaerit excludere. Nam et bonus, inquit, praeterea sciens omnem qui lepra esset liberatus solemnia legis executurum, [27]ideo ita praecepit. Quid tum? Perseveravitne in bonitate, id est permissione legis, [28]an non? Si enim bonus perseveravit, [29]nunquam destructor erit legis, nec dei alterius habebitur, cessante legis destructione per quam alterius dei [30]vindicatur. Si non perseveravit bonus, destruendo postea legem, falsum ergo testimonium postea collocavit apud illos in curatione leprosi; deseruit enim bonitatem, dum destruit legem. Malus iam, quando legis eversor, [31]si bonus, cum legis indultor. Sed et eo, quod indulsit legi obsequium, bonam legem confirmavit. Nemo enim [32]malo obsequi patitur. Ergo et sic malus, si obsequium malae legi indulsit, et sic deterior, si bonae legis destructor advenit. Proinde si ut sciens omnem qui lepra liberatus esset ita facturum ideo praecepit munus offerre, potuit et non praecepisse quod sciebat ultro futurum. In vanum ergo descendit, quasi legem destructurus, cum cedit obsecutoribus legis. [33]Atquin quasi sciens formam[d] eorum magis ab ea avertendos praevenire debuerat, si in hoc venerat. Cur [34]ergo non tacuit, ut homo solo suo arbitrio legi obediret? tunc enim aliquatenus posset videri patientiae suae [35]perstitisse[e]. Sed adicit etiam auctoritatem suam exaggeratam testimonii pondere. Cuius iam testimonii, nisi legis assertae? Certe nihil interest quomodo firmaverit legem, sive qua bonus, sive qua supervacuus, sive qua patiens, sive qua

23. utpote *d.* utputa *BCabc.* 24. prophetatae *cd. Vaticani duo.* propheta *Bb.* prophetae *Ca.* 25. implere *ab.* 26. totam *b.* 27. adeo *B.* 28. an *cd.* aut *reliqui.* 29. nunquam *cd.* nusquam *reliqui.* 30. iudicatur *B.* 31. sed *B.* 32. obsequio *C.* 33. atqui *b.* 34. ergo *cd.* enim *reliqui.* 35. perstitisse *ego.* praestitisse *libri omnes.*

d. formam] Hoc est legem, condicionem, naturam; ut supra cap. 7.

e. patientiae suae perstitisse.] Sic emendandum erat necessario, quia vulgata *praestitisse* non habet unde explicetur. Firmant emendationem quae sequuntur „sive qua patiens, *sive qua inconstans.*“ „Perstare patientiae“ dixit quod alii „perstare in patientia.“

inconstans, dum te, Marcion, de gradu pellam. Ecce praecepit legem impleri. Quocunque modo [36]praecepit, eodem potuit etiam illam praemisisse sententiam, Non veni legem dissolvere, sed ad- Matth. V, 17.
implere. Quid ergo tibi fuit de evangelio erasisse quod salvum est? Confessus es enim prae bonitate fecisse illum quod negas dixisse. Constat ergo dixisse illum, quia et fecit, et te potius vocem domini de evangelio [37]erasisse quam [38]nostros iniecisse.

Curatur et paralyticus, et quidem in coetu, spectante populo. Cap. X. Luc. V, 15—26.
Videbit enim, inquit Esaias, populus sublimitatem domini et gloriam Ies. XXXV, 2 sq.
dei. Quam sublimitatem, et quam gloriam? Convalescite manus dimissae et genua dissoluta; hoc erit paralysis. Convalescite, nec timete. Non otiose iterans, Convalescite, nec vane subiungens, Nec timete, quoniam cum redintegratione membrorum virium quoque repraesentationem pollicebatur: Exsurge, et tolle grabatum tuum, simul et animi vigorem, ad non timendos qui dicturi erant, Quis [1]dimittet peccata nisi solus deus? Habes itaque iam et specialis medicinae dispunctam prophetiam, et eorum quae medicinam sunt secuta. Pariter et dimissorem delictorum Christum recognosce apud eundem prophetam. [2]Quoniam, inquit, [3]in plurimis dimittet de- Ies. LIII, 12.
licta eorum, et delicta nostra ipse aufert. [4]Nam et in priore ex ipsius [5]domini persona, Etsi fuerint delicta vestra tanquam roseum, Ies. I, 18.
velut nivem [6]exalbabo, etsi tanquam [7]coccinum, velut lanam exalbabo; in roseo sanguinem ostendens prophetarum, in coccino domini, ut clariorem. [8]Etiam Micheas de venia delictorum, Quis Micha VII, 18.
deus, quomodo tu? eximens iniquitates et praeteriens iniustitias [9]residuis haereditatis tuae; [10]et non tenuit in testimonium iram suam, quia [11]voluit esse misericordem; avertet, et miserebitur nostri; [12]demerget delicta nostra, et [13]demerget in [14]profundo maris peccata nostra. Sed et si nihil tale in Christum fuisset praedicatum, haberem huius benignitatis exempla in creatore, promittentia mihi et in filio patris affectus. Video Ninivitas scelerum veniam Ion. III. 9.
consecutos a creatore, ne dixerim tunc quoque a Christo, quia a

36. praecepit *cd. Vaticanus alter.* praecipit *reliqui.* 37. erassisse *cd. Vaticanus alter.* eradicasse *reliqui.* 38. nostras *Ca.*

Cap. X. 1. dimittet *cd. Vaticani duo.* dimittit *reliqui.* 2. Quoniam *cd. Vaticanus unus.* Quomodo *reliqui.* 3 in primis *B.* 4. Nam et in primore *Vaticanus alter.* Nam in priorem *B.* 5. dei *B.* 6. dealbabo *B.* 7. coccineum *B.* 8. Et *B.* 9. residuis *BCacd. Vaticani duo.* residuas *b.* 10. et *om. cd.* 11. voluit esse misericordem; avertet *ego* voluit misericordiam; advertet *Leopoldus.* voluit misericordiam. Avertet *cd.* et misericordem avertet *Cab.* voluit et misericordiae avertet *a., in marg.* voluit et ni sede avertet *B.* 12. demerget *cd. Vaticani duo.* dimerget *Cab.* demergat *B.* 13. demerget *cd. Vaticani duo.* dimerget *Cab.* demergat *B.* 14. profunda *cd.*

primordio egit in patris nomine. Lego et Nathan prophetam agnoscenti David delictum suum in Uriam dixisse, Et dominus circumduxit delictum tuum et non morieris; proinde et Achab regem, maritum Iezabel, reum [15]idololatriae et sanguinis Nabuthae, veniam meruisse paenitentiae nomine; Ionathan, filium Saulis, resignati ieiunii[a] culpam deprecatione delesse. Quid de ipso populo retexam totiens delictorum indulgentia restituto? ab eo scilicet deo qui malvult misericordiam quam sacrificium, et [16]peccatoris paenitentiam quam mortem. Prius est igitur neges creatorem indulsisse aliquando delicta, consequens [17]est ut ostendas nec in Christum suum tale quid eum praedicasse; et ita probabis novam istam Christi novi scilicet benignitatem, si probaveris nec parem creatori nec praedicatam a creatore. Sed et peccata dimittere an eius possit esse qui negetur tenere, et an eius sit absolvere cuius non sit etiam damnare, et an congruat eum ignoscere in quem nihil sit admissum, alibi iam congressi [18]maluimus admonere quam retractare[b]. De filio hominis duplex est nostra praescriptio, neque mentiri posse Christum, ut se filium hominis pronuntiaret, si non vere erat, neque filium hominis constitui, qui non sit natus ex homine, vel patre vel matre, atque ita discutiendum cuius hominis filius accipi debeat, patris an matris. Si ex deo patre est, utique non [19]est ex homine; si non [20]et ex homine, superest ut ex homine sit matre; si ex homine, iam apparet quia ex virgine. Cui [21]enim homo pater non datur, nec vir matri eius deputabitur: porro, cui vir non deputabitur, virgo est. Ceterum duo iam patres habebuntur, deus et homo, si non virgo sit mater. Habebit enim virum, ut virgo non sit, et habendo virum duos patres faciet, deum et hominem, ei qui et dei et hominis esset filius. Talem, si forte[c], Castori aut Herculi nativitatem tradunt fabulae. Si haec ita distinguuntur, id est si ex matre filius est hominis quia ex patre non est, ex matre autem virgine quia non ex patre homine, hic erit Christus Esaiae quem concepturam virginem praedicat. Qua igitur ratione admittas filium hominis, Marcion, circumspicere non possum. Si patris hominis, negas dei filium; si et dei, Herculem de fabula facis Chri-

II Sam. XII, 13.
I Reg. XXI, 29.
I Sam. XIV, 43 sqq.
Ezech. XXXIII, 11.
Ies. VII, 14.

15. idolatriae *B., pro more.* 16. peccatorum *B.* 17. est *om. d.* 18. malumus *C.* 19. est *om. d.* 20. et *om. B.* 21. enim homo pater *Babcd.* enim pater *C.*

Cap. X. a. resignati ieiunii] Id est violati. Cf. adn. ad De Virg. Veland. cap. 11.

b. alibi iam congressi maluimus admonere quam retractare.] Supra lib. I, cap. 26 sqq.

c. si forte] Cf. adnott. ad De Corona cap. 5. Sic paulo infra iterum „Nominum communio simplex, *si forte,* videri potest" sqq.

stum; si matris tantum hominis, meum concedis; si neque [22]patris hominis, ergo nullius hominis est filius, et necesse est mendacium admiserit, qui se quod non erat dixit. Unum potest angustiis tuis subvenire, si audeas aut deum tuum patrem Christi hominem quoque cognominare, quod de [23]Aeone fecit Valentinus[d], aut virginem hominem negare, quod [24]nec Valentinus quidem fecit. Quid nunc, si ipso titulo filii hominis censetur Christus apud Danielem? Nonne Dan. VII, 31. [25]sufficit ad probationem prophetici Christi? Cum enim id se appellat quod in Christum praedicabatur creatoris, sine dubio ipsum se praestat intellegi in quem praedicabatur. Nominum communio [26]simplex, si forte, videri potest, et tamen nec Christum nec Iesum vocari debuisse defendimus[e] diversitatis condicionem tenentes. Appellatio autem, quod est filius hominis, in quantum [27]ex accidenti obvenit, in tantum difficile est ut et ipsa concurrat super nominis communionem. Ex [28]accidenti enim proprio est, maxime cum causa non convenit eadem per quam deveniat in communionem. Atque adeo si et Christus Marcionis natus ex homine diceretur, tunc et ipse caperet appellationis communionem, et essent duo filii hominis, sicut [29]et duo Christi et duo Iesus. Ergo cum appellatio propria est eius in quo habet causam, si [30]et alii [31]vindicetur in quo est communio nominis, non etiam appellationis, suspecta iam fit communio nominis quoque in eo cui vindicatur sine causa communio appellationis, et sequitur ut unus idemque credatur qui et nominis et appellationis capacior invenitur, dum alter excluditur, qui non habet appellationis communionem, carens causa. Nec [32]alius erit capacior utriusque quam qui prior, et nomen sortitus est Christi et appellationem filii hominis, Iesus scilicet creatoris. [33]Hic erat visus Babylonio regi in fornace cum martyribus suis quartus, tan- Dan. III, 25. quam filius hominis. Idem [34]ipsi Danieli revelatus directo filius Dan. VII, 13. hominis veniens cum caeli nubibus iudex, sicut et scriptura demonstrat. Hoc dixi sufficere potuisse [35]de nominatione prophetica circa filium hominis. Sed plus mihi scriptura confert, ipsius scilicet domini interpretatione. Nam cum Iudaei solummodo hominem eius intuentes, necdum et deum certi, qua dei quoque filium, merito

22. matris *Fr. Iunius.* 23. eo nec fecit *BC.* 24. nec *BCabc.* ne *d., ex emendat. Latinii.* 25. sufficiet *cd.* 26. duplex *Fr. Iunius.* 27. ex accidenti obvenit *abcd. Gorziensis.* ex accidentia invenit *BC.* 28. accidentia *B.* 29. et *om. B.* 30. et *om. d.* 31. vindicetur *cd. Vaticani, ubique.* vendicetur *BCab, pro more.* 32. aliqua *B.* 33. Haec erit *B.* 34. ipsi Danieli *abcd.* ipse Daniel *BC.* 35. demonstratione prophetica *B.*

d. quod de Aeone fecit Valentinus] Cf. Adversus Valent. cap. 12.

e. et tamen nec Christum nec Iesum vocari debuisse defendimus] Supra lib. III, cap. 15 et 16.

retractarent non posse hominem delicta dimittere, sed deum solum, cur non secundum intentionem eorum de homine eis [36]respondit habere eum potestatem dimittendi delicta, quando et filium hominis
Luc. V, 24 nominans hominem nominaret? nisi quia ideo ipsa voluit eos appellatione filii hominis ex instrumento Danielis repercutere, ut ostenderet [37]deum et hominem qui delicta dimitteret; illum scilicet solum filium hominis apud Danielis prophetiam, consecutum iudicandi potestatem, ac per eam utique et dimittendi delicta (qui enim iudicat, et absolvit), ut scandalo isto discusso per scripturae recordationem facilius eum agnoscerent ipsum esse filium hominis ex ipsa peccatorum remissione. Denique nusquam adhuc professus est se filium hominis quam in isto loco primum in quo primum peccata dimisit, id est in quo primum iudicavit, dum absolvit. Ad [38]haec quodcunque diversa pars fuerit argumentata quale sit [39]dispice. Nam in illam necesse est amentiam tendat, ut et filium hominis defendat, ne mendacem eum faciat, et ex homine neget natum, ne filium virginis concedat. Quodsi et auctoritas divina et rerum natura et communis sapientia non admittunt [40]insaniam haereticam, occasio est et hic interpellandi quam brevissime de substantia corporis adversus phantasmata Marcionis. Si natus ex homine est, ut filius hominis, corpus ex corpore est. Plane facilius invenias hominem natum cor non habere vel cerebrum, sicut ipsum Marcionem, quam corpus, ut Christum Marcionis. Atque adeo inspice cor Pontici aut cerebrum.

Cap. XI. Publicanum adlectum a domino in argumentum deducit, quasi
Luc. V, 27—39. ab adversario legis adlectum, extraneum legis et Iudaismi profanum.
Matth. XVI, 17. Excidit ei vel de Petro[a], legis homine, et tamen non tantum adlecto, sed etiam testimonium consecuto agnitionis praestitae a patre. Nusquam legerat lumen et spem et [1]expectationem nationum praeLuc. V, 31. dicari Christum. [2]Atquin probavit potius Iudaeos, dicendo medicum sanis non esse necessarium, sed male habentibus. Si enim male valentes voluit intellegi ethnicos et publicanos, quos adlegebat, sanos Iudaeos confirmabat, quibus medicum necessarium negabat. Hoc si ita est, male descendit ad legem destruendam, quasi ad malam valetudinem remediandam, in qua qui agebant, bene vale-

36. respondebit *d.* 37. deum et hominem *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* eum et hominem *abc. Gorziensis.* et hominem *C.* esse hominem *B.* 38. hoc *B.* 39. dispice *d.* inspice *reliqui.* 40. insaniam *d., ex emendat. Latinii.* in insaniam *reliqui.*

Cap. XI. 1. spectationem *BCa.* 2. at quando *B.*

Cap. XI. a. Excidit ei vel de Petro] Oblitus est vel Petri exempli.

bant, quibus medicus necessarius non erat. Quale est autem ut similitudinem medici proposuerit, nec impleverit? Nam sicut sanis medicum nemo adhibet, ita nec in tantum extraneis, [2b]quantum est homo a deo Marcionis, suum habens et auctorem et protectorem, et ab illo potius medicum Christum. [3]Hoc similitudo praeiudicat, ab eo magis praestari medicum ad quem pertinent qui languent. Unde autem et Ioannes venit in medium? Subito Christus[b], subito et Ioannes. Sic sunt omnia apud Marcionem, quae suum et ple- Luc. V, 33.
num habent ordinem apud creatorem. Sed de Ioanne cetera alibi[c]. Ad praesentes [4]enim [5]quosque articulos respondendum est. Nunc illud tuebor, ut demonstrem et Ioannem Christo et Christum Ioanni convenire, utique prophetae creatoris, qua Christum creatoris, atque ita erubescat haereticus, Ioannis ordinem frustra frustratus. Si enim nihil omnino administrasset Ioannes, secundum Esaiam vociferator in [6]solitudinem et praeparator viarum dominicarum per [7]de- Ies. XL, 3.
nuntiationem et laudationem paenitentiae, si non etiam ipsum inter ceteros tinxisset, nemo discipulos Christi manducantes et bibentes ad formam discipulorum Ioannis assidue ieiunantium et orantium provocasset, quia, si qua diversitas staret inter Christum et Ioan- Luc. V, 33.
nem et gregem utriusque, nulla esset comparationis exactio, vacaret provocationis intentio. Nemo enim miraretur et nemo torqueretur, si diversae divinitatis aemulae [8]praedicationes [9]de disciplinis quoque inter se non convenirent, non convenientes prius de auctoritatibus disciplinarum. Adeo Ioannis erat Christus et Ioannes Christi, ambo creatoris et ambo de lege et prophetis, praedicatores et magistri. Sed et Christus [10]reiecisset Ioannis disciplinam, ut dei alterius, et discipulos defendisset, ut merito aliter [11]incedentes, aliam scilicet et contrariam initiatos divinitatem. At nunc humiliter reddens rationem quod non possent ieiunare filii sponsi quamdiu cum eis esset sponsus, postea vero ieiunaturos promittens cum ablatus ab Luc. V, 34 sq.
eis sponsus esset, nec discipulos defendit, sed potius excusavit, quasi non sine ratione [12]reprehensos, nec Ioannis reiecit disciplinam, sed magis concessit, tempori Ioannis eam praestans, [13]ut

2b. in quantum *Fr. Iunius.* 3. hoc *BCcd. Vaticani duo.* haec *reliqui.* 4. enim *om. cd., cum duobus Vaticanis.* 5. quoque quosque *B.* 6. solitudine *Fr. Iunius.* 7. enunciationem *B.* 8. praedicationis *BC.* 9. de *om. B.* 10. iniecisset *B.* 11. intercedentes *BC.* 12. reprehendendos *B.* 13. ut tempori suo *d., Latinius, ex codice Vaticano.* et tempori suo *Fr. Iunius.* ut temporis, ut tempori (tempore *BC.*) suo *BCabc.*

b. Subito Christus] Repetit quod supra cap. 7. ex sententia Marcionis adduxit et late confutavit lib. III, cap. 2. (Pamel.)

c. Sed de Ioanne cetera alibi.] Infra cap. 18.

tempori suo eam destinans[d], [14]reiecturus alioquin eam et defensurus aemulos eius, si non ipsius fuisset [15]iam quae erat. Teneo
Ps. XIX,6 sq. meum Christum etiam in nomine sponsi, de quo psalmus, Ipse tanquam sponsus egrediens de thalamo suo: a summo caeli [16]profectio eius et deversio eius ad summum usque eius. Qui [17]etiam
Ies. LXI,10. per Esaiam gaudens ad patrem, Exultet, inquit, anima mea in domino, induit enim me indumentum salutaris, et tunicam iocunditatis velut sponso, circumposuit mihi mitram [18]velut sponsae. In
Ies. XLIX,18. se [19]enim et ecclesiam deputat, de qua idem spiritus ad ipsum, Et [20]circumpones tibi omnes eos, velut ornamentum [21]sponsae. Hanc sponsam Christus sibi [22]etiam per Salomonem ex vocatione gentium
Sal. Cant. IV, 8. arcessit. [23]Siquidem legisti, Veni sponsa de Libano, eleganter Libani utique montis mentione iniecta, qui [24]turis vocabulo est penes Graecos; de [25]idololatria enim sibi sponsabat ecclesiam. Nega te nunc dementissimum, Marcion. Ecce legem tui quoque dei impugnas. Nuptias non coniungit, coniunctas non admittit, neminem [26]tingit nisi caelibem aut spadonem, [27]morti aut repudio baptisma servat[e]. Quid itaque Christum eius sponsum facis? Illius hoc nomen est qui masculum et feminam coniunxit, non qui separavit.
Luc. V, 36 sqq. Errasti in illa etiam domini pronuntiatione qua videtur nova et vetera discernere. Inflatus es utribus veteribus et [28]excerebratus es novo vino, atque ita veteri, id est priori evangelio, pannum haereticae novitatis assuisti. In quo alter creator, velim discere, cum
Ier. IV,4. per Hieremiam praecepit, Novate vobis novamen novum, nonne a
Ies. XLIII,19. veteribus avertit? cum per Esaiam edicit, Vetera transierunt, [29]et ecce nova quae ego facio, nonne ad nova convertit? Olim[f] hanc statuimus destinationem pristinorum[g] a creatore potius repromissam

14. reiecturus alioquin eam et defensurus *abcd.* reiecturos alioquin eam et defensuros *BC. Delet haec verba Latinius, nescio an ex auctoritate sui codicis Vaticani.* 15. iam quae erat. Teneo *d., Latinius ex Vaticano.* Iamque teneo *abc.* Iam quaerat, teneo *BC.* 16. prospectio eius et diversio *B.* 17. et *B.* 18. et velut sponsam ornavit me ornatu. In se *c.* 19. enim et *Bcd. Vaticani duo.* et *reliqui.* 20. circumponens *ab.* 21. sponsa *c., ex altero Vaticano.* 22. etiam *om. BC.* 23. Si quid est *B.* Siquit est *C.* 24. turis (turris *BC.*) *BC. Vaticani duo.* thuris *reliqui.* 25. idolatria *B., pro more.* 26. tinguit *cd.* 27. mortis autem *BC.* 28. exacerbatur *B.* 29. et *om. d.*

d. ut tempori suo eam destinans] Tempori suo destinabat Ioannis disciplinam dum tempori Ioannis eam praestabat.

e. morti aut repudio baptisma servat.] Id est baptismum differt quam potest maxime, donec certissima documenta sint atque argumenta quibus confirmetur eos ad feminam minime venturos. V. lib. I, cap. 29. (Fr. Iunius.)

f. Olim] Vulgo. Sic Apolog. cap. 14 „Plane *olim*, id est semper, veritas odio est.“ De Cultu Fem. I, 6 „*Olim* (sic liber Agobardi) hunc mulierum stuporem aedificare noverunt“ cett.

g. hanc statuimus destinationem pristinorum] Destinatio pristinorum erat ut iam transacta censerentur, ut novis cessura.

a Christo exhiberi, sub unius [30]et eiusdem dei auctoritate, cuius sint et vetera et nova. Nam et vinum novum [31]is non committit in veteres utres qui et veteres utres [32]non habuerit, et novum additamentum nemo inicit veteri vestimento nisi cui non defuerit et vetus vestimentum. Ille non facit [33]quid, si faciendum non est, qui habeat unde faciat, si faciendum esset. Itaque si in hoc dirigebat similitudinem, ut ostenderet se evangelii novitatem separare a legis vetustate, suam demonstrabat et illam a qua separabat alienorum [34]separatione non fuisse [35]notandam, quia nemo alienis sua adiungit, ut ab alienis separare possit. Separatio per coniunctionem capit[h], de qua fit. [36]Ita quae separabat, et in uno ostendebat fuisse, sicut et fuissent, si non separaret. Et tamen [37]sic concedimus separationem istam per reformationem, per amplitudinem[i], per profectum, sicut fructus separatur a semine, cum sit fructus ex semine: sic [38]et evangelium separatur a lege, dum provehitur ex lege, aliud ab illa, sed non alienum, diversum, sed non contrarium. Nec forma sermonis in Christo nova. Cum similitudines obicit, cum quaestiones refutat, de septuagesimo [39]septimo venit psalmo: Aperiam, inquit, in parabolam os meum, id est similitudinem; eloquar problemata, id est edisseram quaestiones. Si hominem alterius gentis probare voluisses, utique de proprietate loquelae probares. Ps. LXXVII, 2.

De sabbato quoque illud praemitto, [1]nec hanc quaestionem consistere [2]potuisse, si non [3]dominum sabbati circumferret Christus. Nec enim disceptaretur cur destrueret sabbatum, si destruere deberet. Porro destruere deberet, si alterius dei esset, nec quisquam miraretur facientem quod illi congruebat. Mirabantur ergo, quia non congruebat illi deum creatorem circumferre et sabbatum eius impugnare. Et ut prima quaeque decidamus, ne eadem ubique novemus ad omnem argumentationem adversarii ex aliqua nova Christi institutione nitentem, haec iam definitio stabit, ideo de novitate institutionis cuiusque disceptatum, quia de [4]novitate divinitatis nihil erat usque adhuc editum, sicuti nec disceptatum, nec posse retorqueri ex ipsa novitate institutionis cuiusque satis aliam a Christo demonstratam divinitatem, quando et ipsam novitatem Cap. XII. Luc. VI, 1—11.

30. et *cd. Vaticanus alter.* dei et *reliqui.* 31. id *BC.* 32. non *om. BCa.* 33. quod *B.* 34. separatione *d.* separationem *reliqui.* 35. notanda *B.* 36. Ita quae separabat *d., Fulv. Ursinus.* itaque separabit *B.* Itaque separabat (seperabat *C.*) *Cabc.* 37. si *BCabc.* 38. et *om. B.* 39. septimo *om. Cab.*

Cap. XII. 1. ne *Bd.* 2. potuisses *BCa.* 3. dominum *cd. Vaticanorum alter.* deum *reliqui.* 4. nativitate *B.*

h. capit] Fieri potest, ἐνδέχεται. V. adnott. ad Apolog. cap. 17.

i. amplitudinem] Hoc est amplificationem.

pronuntiatam a creatore constiterit in Christo non esse mirandam. Et oportuerit utique prius alium deum exponi, postea disciplinam eius induci, quia deus auctoritatem praestet disciplinae, non deo disciplina; nisi si et Marcion plane tam perversas non per magistrum litteras didicit, sed per litteras magistrum. Cetera de sabbato ita dirigo. Si sabbatum Christus intervertit, secundum exemplum fecit creatoris; siquidem in obsidione civitatis [5]Hierichuntis circumlata per muros arca testamenti [6]octo diebus, etiam sabbato, ex praecepto creatoris sabbatum operatione destruxit, ut putant qui hoc et de Christo existimant, ignorantes neque Christum sabbatum destruxisse neque creatorem, ut mox docebimus. Et tamen per Iesum tunc quoque concussum est sabbatum, ut et hoc in Christum renuntiaretur; etiam si odio insecutus est sollemnissimum Iudaeorum diem, ut Christus non Iudaeorum, de odio quoque sabbati professus creatorem[a], ut Christus ipsius, sequebatur exclaIes. I, 14. mantem ore Esaiae, Neomenias et sabbata vestra odit anima mea. Sed et haec [7]quoquo modo dicta sint, scimus adhibendam tamen in hac specie etiam abruptam defensionem adversus abruptam provocationem. Nunc et [8]ad ipsam materiam disceptabo, in qua visa est destruere sabbatum Christi disciplina. Esurierant discipuli; ea die spicas decerptas manibus [9]efflixerant[b], cibum operati ferias ruperant. Excusat illos Christus et reus est sabbati laesi; accusant pharisaei, Marcion captat status controversiae ([10]ut aliquid [11]ludam cum mei domini veritate[c]), [12]scripti et voluntatis[d]. De scriptura Luc. VI, 1—4. I Sam. XXI, 2 sq. enim [13]sumitur creatoris et de Christi voluntate color[e], [14]quasi de

5. Hierichontis *Cab.* iericontis *B.* 6. septem *cd.* 7. quoque *B.* 8. ad *prave omissum in edd. Semleri et Leopoldi.* 9. effrixerant *c.* 10. quasi ut *Cab., et alter Vaticanus. Probavit Fr. Iunius.* 11. ludam *ego.* cludam *cd. Vaticanus alter.* eludam *reliqui.* 12. scripti voluntate *B.* 13. sumantur *B.* 14. quia si *BC.*

Cap. XII. a. professus creatorem] Rescribi facile posset „professum creatorem." Sed non opus erat. Sed etiam de distinctione laborant haec verba, vel apud Rigaltium, qui distinxit „docebimus. Et tamen — — renuntiaretur, etiam si — — non Iudaeorum. De odio quoque" cett.

b. manibus efflixerant] Nihili est *effrixerant,* quod Pamelius ex sua cōniectura posuit. Vet. Gloss. Erfurt., a me editum, p. 328: *„Effligit,* allidit." Allidendo autem et fricando solvuntur grana.

c. ut aliquid ludam cum domini mei veritate] Reposui *ludam* pro *cludam* vel *eludam;* quarum scripturarum altera quidem *cludam* quid sibi hic vellet apud tutores eius, Pamelium et Rigaltium, ne coniectando quidem assequi potui. Fr. Iunius *eludam* tuetur recte ita interpretatus: Quia ad res scholasticas regreditur quasi pueriliter, utitur *θεραπείᾳ,* dicens „ut aliquid eludam," id est liceat mihi in hunc modum ludificari technas Pontici, et suffragante dei veritate. Sic postea *colorem* vocat *ῥητορικῶς.*

d. Marcion captat status controversiae, scripti et voluntatis.] *Γραμμάτων καὶ διανοίας.* (Rigalt.) Cavillatorem agit, ut forensis rabula. *Status* rhetoribus est quaestio quae ex prima causarum conflictione nascitur. V. Cic. Top. cap. 25. Part. cap. 29. Quinctil. Instit. Rhetor. III, 6. Dicitur etiam *constitutio,* apud ipsum Tertullianum De Praescript. Haeretic. cap. 16., ubi cf. adnott.

e. color] *Color* quid sit h. l. docent

exemplo David introgressi sabbatis templum et operati cibum audenter fractis panibus propositionis. Meminerat enim et ille hoc privilegium donatum sabbato a primordio quo dies ipse compertus est, veniam ieiunii dico. Cum enim prohibuisset creator in biduum legi manna, solummodo permisit in parasceue, ut sabbati sequentis ferias pridiana pabuli paratura ieiunio liberaret. Bene igitur quod et causam eandem secutus est dominus in sabbati, si ita volunt [15]dici, destructione; bene quod et affectum creatoris expressit in [16]sabbato non ieiunandi honore. Denique tunc demum sabbatum destruxisset, etiam ipsum creatorem, si discipulos sabbato ieiunare mandasset adversus statum scripti et voluntatis creatoris. Sed quoniam discipulos non constanter tuebatur[f], sed excusat, quoniam humanam opponit necessitatem quasi deprecatricem, quoniam potiorem honorem sabbati servat non contristandi quam [17]vacandi, quoniam David comitesque eius cum discipulis suis aequat in culpa et in venia, quoniam placet illi quia creator indulsit, quoniam de exemplo eius [18]et ipse tam bonus est, ideo alienus est a creatore? Exinde observant pharisaei si medicinas sabbatis ageret, ut accu- Luc. VI, 7.
sarent eum, certe qua sabbati destructorem, non qua novi dei professorem; fortasse enim hunc solum articulum [19]ubique ingeram, alium Christum nusquam praedicatum. In totum autem errabant pharisaei circa sabbati legem, non animadvertentes condicionaliter eam indicentem ferias operum, sub certa specie eorum. Nam cum de die sabbati dicit, Omne opus tuum non facies in ea, dicendo Exod. XX, 10.
Tuum de humano opere definiit, quod quisque ex artificio vel negotio suo exequitur, non de divino. Opus autem [20]salutis et incolumitatis non est hominis, sed dei proprium. Sicut et rursus in lege, Non facies, inquit, omne opus in ea, [21]nisi quod fiet omni Exod. XII, 16.
animae, id est in causa animae liberandae: quia opus dei [22]etiam per hominem fieri potest in [23]salutem animae, a deo tamen, quod facturus fuerat et Christus homo, quia et deus. In hunc ergo sensum legis inducere volens illos per manus arefactae restitutionem interrogat, Licetne sabbatis benefacere, an non? animam liberare, Luc. VI, 9.

15. diei *Cabc.* 16. sabbato *d.* sabbati *reliqui.* 17. vocandi *BC.* 18. et *om. d.* 19. utique *BC.* 20. sabbati *B.* 21. non quod *B.* 22. et *B., pro more.* 23. salute *bc.*

rhetorici. Est enim, ut Forcellinii verbis utar, pars controversiae seu potius controversiarum quoddam genus, in quo tota ratio accusationis aut defensionis in eo sita est, ut factum minus probabile exquisitis coniecturis, suspicionibus et causis subtiliter inventis tegatur et coloretur. V. Fabri annott. ad Senecae Controv. I, 1.

f. constanter tuebatur] Malim *tutatur*, quo enallagen hic duriorem tollam. *Constanter* ex usu Tertullianeo positum significat aperte, directo, fortiter atque intrepide. Cf. adnott. ad De Bapt. cap. 17.

an perdere? ut id operis [24]permittens quod pro anima facturus esset admoneret eos quae [25]opera sabbati lex prohiberet, humana scilicet, et quae praeciperet, divina scilicet, quae fierent animae
Luc. VI, 5. [26]omni. Dominus sabbati dictus, quia sabbatum ut rem suam tuebatur. Quod etiam si destruxisset, merito, qua dominus magis ille qui instituit. Sed non omnino destruxit qua dominus, ut hinc iam apparere possit ne tum quidem in arcae circumlatione apud [27]Hierichuntem sabbatum a creatore destructum. Nam et illud opus dei erat quod ipse praeceperat, et quod propter animas disposuerat hominum suorum in discrimine belli constitutas. Sed etsi odium
Ies. I, 14. alicubi sabbatorum professus est, Vestra sabbata dicendo, hominum ea deputans, non sua, quae sine dei timore celebrat populus plenus
Ies. XXIX, 13. delictis, labiis deum diligens, non corde, suis sabbatis, id est quaecunque disciplina eius agerentur, alium statum fecit, quae[h] per
Ies. LVIII, 13. Ies. LVI, 2. eundem postea [28]propheten [29]vera et delicata et non profananda pronuntiat. Ita nec Christus omnino sabbatum rescindit, cuius legem tenuit et supra in causa discipulorum pro anima operatus (esurientibus enim solatium cibi indulsit), et nunc manum aridam
Matth. V, 17. curans, factis ubique ingerens, Non veni dissolvere legem, sed adimplere, [30]si Marcion hac voce os ei obstruxit[g]. Adimplevit enim et hic legem, dum condicionem interpretatur eius, operum differentiam illuminat, dum facit quae lex de sabbati feriis excipit, dum ipsum sabbati diem benedictione patris a primordio sanctum benefactione sua efficit sanctiorem, in quo scilicet divina praesidia ministrabat, quod adversarius aliis diebus praestitisset, ne sabbatum creatoris ornaret, ne opera debita sabbato redderet. In quo die si
II Reg. IV, 23. et Helisaeus [31]prophetes [32]Sunamitidis filium mortuum restituit in vitam, vides pharisaee, tuque Marcion, olim creatoris esse sabbatis benefacere, animam liberare, non perdere, nihil Christum novi intulisse quod non sit ex forma, ex lenitate, ex misericordia, ex
Ies. XXXV, 3. praedicatione quoque creatoris. Nam et hic specialis medicinae prophetiam repraesentat. Invalescunt manus dissolutae, sicut et genua dissoluta in paralytico.

24. permittens *B., Fulv. Ursinus.* promittens *reliqui.* 25. in opera *B.* 26. omni *d., Latinius.* omnia *BCabc.* 27. Hierichontem *Cab.* ierichonthem *B.* 28. prophetem *BC.* 29. vera et delicata *cd.* vera et dilecta *ab.* renuerat delicata *B.* tenuerat delicta *C.* 30. si *BCabc.* nec *d., ex coni. Fulvii Ursini.* 31. prophetae *C.* 32. sunamitis *B.*

g. si Marcion hac voce os ei obstruxit.] Hoc est si Marcion ei hac voce os obstruxisse sese putavit. Correxerant Fulv. Ursinus et Nic. Rigaltius „*nec* Marcion“ cett., verborum sententiam parum assecuti.

h. statum fecit quae] Durior ellipsis pronominis demonstrativi, nec tamen inusitata in his scriptis. V. adnott. infra ad cap. 39.

Certe evangelizat Sion et Hierusalem pacem et bona omnia, Cap. XIII. certe ascendit in montem et illic pernoctat in oratione et utique Luc. VI, 12. auditur a patre. Evolve igitur prophetas, et ordinem totum recognosce. In montem [1]excelsum, inquit Esaias, ascende, qui evan- Ies. XL, 9. gelizas Sion, extolle cum vigore vocem tuam, qui evangelizas Hierusalem. Adhuc in vigore [2]obstupescebant in doctrina eius; erat enim docens tanquam virtutem habens. Et rursus: Propterea co- Ies. LII, 6. gnoscet populus nomen meum in illa die. Quod nomen, nisi Christi? Quod ego sum ipse qui [3]loquor. Tunc enim ipse erat qui in prophetis loquebatur, sermo, filius creatoris. Adsum, dum [4]hora est, Ies. LII, 7. in montibus, ut evangelizans auditionem pacis, [5]ut evangelizans bona. Item Naum ex duodecim, [6]Quoniam ecce veloces pedes in Nahum II, 1. monte evangelizantis pacem. De voce autem nocturnae orationis ad patrem manifeste psalmus: Deus meus, clamabo per diem, et Ps. XXII, 3. exaudies, et nocte, et non in vanitatem mihi. Et alibi de loco et voce eadem psalmus: Voce mea ad dominum exclamavi, et exaudivit Ps. III, 5. me de monte sancto suo. Habes nominis repraesentationem, habes [7]actum evangelizantis, habes locum montis, et tempus noctis, et sonum vocis, et auditum [8]patris, habes Christum prophetarum. Cur Luc. VI, 13—19. autem duodecim apostolos elegit, et non alium quemlibet numerum? Nae et ex hoc meum Christum interpretari possem, non tantum vocibus prophetarum, sed et argumentis rerum praedicatum. Huius enim numeri figuras apud creatorem deprehendo duodecim fontes Num. XXXIII, 9. Elim, et duodecim gemmas in tunica sacerdotali [9]Aaronis, et duo- Exod. XXVIII, 9sqq. decim lapides ab Iesu de Iordane electos et in arcam testamenti Ios. IV, 5sqq. conditos. Totidem enim apostoli portendebantur, proinde ut fontes et amnes rigaturi aridum retro et desertum a notitia orbem nationum (sicut et per Esaiam: Ponam [9b]in terra inaquosa flumina), Ies. XLIII, 20. proinde ut gemmae [10]illuminaturi sacram ecclesiae vestem, quam induit Christus pontifex patris, proinde ut et lapides solidi fide, quos de lavacro Iordanis Iesus verus elegit et in sacrarium testamenti sui recepit. Quid tale de numeri defensione competit Christo Marcionis? Non potest simpliciter factum ab illo quid videri quod potest videri non simpliciter factum a meo. Eius erit res apud Luc. VI, 14. quem invenitur rei praeparatura. Mutat et Petro nomen de Simone, quia et creator Abrahae et Sarae et Auseae nomina reformavit, hunc vocando Iesum, illis syllabas adiciendo. Sed et cur Petrum? Si

Cap. XIII. 1. inquit excelsum *BCa.* 2. obstupebant *B.* 3. loquebar *cd.* 4. mora *B.* 5. ut *om. cd.* 6. quam *B.* 7. actum *d., Latinius.* factum *Petr. Ciacconius, et probat Fr. Iunius.* sanctum *Cabc. Omittit vocem B.* 8. patris *BCabc.* pacis *d., Latinius.* 9. Aaraonis *Bcd. Vaticani.* Aaraon *reliqui.* 9b. intra inaquosa *BC.* 10. illuminaturae *BC.*

ob vigorem fidei, multae materiae solidaeque nomen de suo accommodarent. An quia et petra et lapis Christus? Siquidem et legimus positum eum in lapidem offendiculi et in petram scandali. Omitto cetera. Itaque affectavit carissimo discipulorum de figuris suis peculiariter nomen communicare, puto [11]propius quam de non suis. Conveniunt a Tyro et ex aliis regionibus multitudo etiam transmarina. [12]Hoc spectabat psalmus: Et ecce allophyli et Tyrus et populus Aethiopum, isti fuerunt illic. Mater Sion dicet homo, et homo factus est in illa (quoniam deus homo natus est), et [13]aedificavit eam voluntate patris, ut scias ad eum tunc gentiles convenisse, quia deus homo natus erat [14]aedificaturus ecclesiam ex voluntate patris, [15]ex allophylis quoque. Sic et Esaias: Ecce isti [16]veniunt de longinquo, isti autem [17]veniunt ab aquilone et mari, alii autem de terra Persarum. De quibus et rursus: Attolle per circuitum oculos tuos, et vide, omnes congregati sunt. De quibus et infra: [18]Vides ignotos et extraneos, et dices cordi tuo, Quis istos genuit mihi? porro[a] hos quis mihi educavit? at hi mihi ubi fuerunt? Hic erit Christus non prophetarum? et quis erit Christus Marcionitarum? Si perversitas placet, qui non fuerit prophetarum.

I Petr. II, 8. Rom. IX, 33. Ies. VIII, 14. Luc. VI, 17. Ps. LXXXVII, 4. Ies. XLIX, 12. 18. 21.

Cap. XIV. Venio nunc ad ordinarias sententias eius, per quas proprietatem doctrinae suae inducit ad edictum[a], ut ita dixerim, Christi, Beati mendici (sic enim exigit interpretatio vocabuli quod in Graeco est), quoniam illorum est regnum [1]dei. Iam hoc ipsum, quod a benedictionibus coepit, creatoris est, qui universa, prout edidit, nulla alia voce quam [2]benedictionis dedicavit. [3]Eructavit [4]enim, inquit, cor meum sermonem optimum. Hic erit sermo optimus, benedictionis scilicet, qui et novi quoque testamenti initiator agnoscitur de [5]veteri exemplo. Quid ergo [6]mirum est, si et ab affectibus creatoris ingressus est, per huiusmodi dictionem semper mendicos et pauperes et humiles ac viduas et pupillos usque diligentis, consolantis, asserentis, vindicantis? ut hanc Christi quasi privatam benignitatem rivulum credas de fontibus salvatoris. Revera quo

Luc. VI, 20. Ps. XLV, 2.

11. proprius *c., ex altero Vaticano, Fr. Iunius.* 12. Hos *Petr. Ciacconius.* 13. aedificavit *Bcd. Vaticanus uterque.* aedificabit *reliqui.* 14. et aedificaturus *B.* 15. et ex *B.* 16. venient *c.* 17. venient *c.* 18. videns *Latinius.*

Cap. XIV. 1. dei *BCab.* coelorum *cd.* 2. benedictionibus *d.* bene dignis *BC.* 3. eruptavit *B.* 4. enim inquit *cd., ex altero Vaticano.* inquit *reliqui.* 5. veteris *Fr. Iunius.* 6. mirum est *cd. Vaticanus alter.* mirum *reliqui.*

Cap. XIII. a. porro] Id est at, atenim. V. adnott. ad De Corona cap. 7.

Cap. XIV. a. inducit ad edictum] *Ordinarius* sententias dicit proprias, ab ore eius audiri solitas, et ex instituto ipsius profectas quibus doctrinam struere et tanquam in edicti sui nominis formam redigeret, qualia magistratus proponere solebant. V. in universum Zimmern Geschichte des Röm. Rechts tom. I. p. 118 sqq.

dirigam nescio in tanta frequentia eiusmodi vocum, tanquam in silva vel in prato vel in nemore pomorum. Passim prout incidit res petenda est. Inclamat psalmus: Iudicate pupillo et mendico, et humilem et pauperem iuste tractate, liberate pauperem, et mendicum de manu [7]peccatoris eruite. Item psalmus septuagesimus primus: Iustitia iudicabit mendicos populi et faciet salvos filios pauperum. Et in sequentibus de Christo: Omnes nationes servient ei. David autem uni genti Iudaicae praefuit, ne [8]qui in David putet dictum, quia et ille susceperat humiles et necessitatibus laborantes. Quod [9]liberaverit, inquit, a dynasta mendicum, parcet mendico [10]et pauperi, et animas pauperum salvas faciet, ex usura et iniustitia redimet eorum animas, et honoratum nomen eorum [11]in conspectu ipsius. Item: Avertantur peccatores in inferos, omnes nationes, quae dei obliviscuntur, quoniam non in finem oblivioni habebitur mendicus, tolerantia pauperum non peribit in finem. Item: Quis sicut deus noster, qui habitat in excelsis, et humilia prospectat in caelo et in terra, qui suscitat mendicum de terra, et de stercore exaltat pauperem, uti sedere eum faciat cum principibus populi, utique in regno suo. Sic et retro in Basiliis Anna, mater [11b]Samuelis, spiritu gloriam deo reddens, Qui, inquit, excitat pauperem de terra et mendicum, uti sedere eum faciat cum dynastis [12]populi, utique in regno suo, et in thronis gloriae, utique [13]regalibus. Per Esaiam vero quomodo invehitur in vexatores egenorum: Vos autem, ad quid incenditis vineam meam, et [14]rapina mendici in domibus vestris? Cur vos laeditis populum meum, et faciem mendicorum confunditis? Et rursus: Vae qui scribunt nequitiam, scribentes enim scribunt nequam, vitantes iudicia mendicorum et diripientes iudicata pauperum populi mei. Quae iudicia pupillis quoque et viduis exigit, ut et ipsis egenis [15]solatii. Iudicate pupillo, et iuste tractate viduam, et venite, conciliemur, dicit dominus. Cui tantus affectus in omnem condicionem humilitatis creatoris est, eius erit et regnum quod a Christo repromittitur, ad cuius affectum iam dudum pertinent [16]ii quibus repromittitur. Nam et si putas creatoris quidem terrenas promissiones fuisse, Christi vero caelestes, bene quod caelum nullius alterius usque adhuc dei apparet nisi cuius et terra, bene quod creator vel minora promisit, ut facilius illi et de maioribus credam quam qui nunquam de minoribus prius fidem

Ps. LXXXII, 3.
Ps. LXXII, 4. 17, 12 sqq.
Ps. IX, 18 sqq
Ps. CXIII, 5 sqq.
1 Sam. II, 8.
Ies. III, 13.
Ies. X, 1.
Ies. I, 17.

7. peccatorum *B.* 8. qui *BC.* quis *reliqui.* 9. liberaverat *B.* liberavit *c., ex uno Vaticano.* 10. et *om. B.* 11. in conspectu (conspectum *B.*) ipsius *BCabd.* coram ipso *c.* 11b. Samuhelis *C.* 12. populi, utique in regno suo, et *cd., ex Vaticanorum altero.* populi et *BCab.* 13. regalibus benedictionibus. Per *B.* 14. rapinam *BC.* 15. solatia *Petr. Ciacconius. Probat Fr. Iunius.* 16. hii *Ca.*

Luc. VI, 21. liberalitatis suae struxit. Beati esurientes, [17]quoniam ipsi saturabuntur. Possem hunc titulum in superiorem transmisisse[b], quod non alii [18]sunt esurientes quam pauperes et mendici, si non et hanc promissionem creator specialiter in evangelii scilicet sui praestructionem destinasset; siquidem per Esaiam de eis quos vocaturus
Ies. V, 26. esset a summo terrae, [19]utique nationes, Ecce, inquit, velociter, [20]leviter advenient, velociter, [21]qua properantes sub finibus temporum, leviter, [22]quia sine oneribus pristinae legis. Non esurient, neque sitient. Ergo saturabuntur, quod utique nisi esurientibus et
Ies. LXV, 13. sitientibus non promittitur. Et rursus, Ecce, inquit, qui serviunt mihi, saturabuntur, vos autem esurietis: ecce, qui serviunt mihi, bibent, vos autem sitietis. Videbimus et contraria ista, an Christo praeministrentur. Interim quod esurientibus saturitatem repromittit,
Luc. VI, 21. [23]dei creatoris est. Beati plorantes, quia ridebunt. Decurre sen-
Ies. LXV, 13 sq. tentiam Esaiae: Ecce, qui serviunt mihi, [24]exultabunt in iocunditate, vos autem confundemini: ecce qui serviunt mihi, [25]oblectabuntur, vos autem clamabitis prae dolore cordis. Et haec contraria apud Christum recognosce. Certe oblectatio et exultatio in iocunditate illis promittitur qui in diversa condicione sunt, maestis et tristibus
Ps. CXXVI, 5. et anxiis. Scilicet etiam psalmus [26]CXXV., Qui seminant, inquit, in lacrimis, [27]in exultatione metent. Porro tam exultantibus et iocunditatem capientibus risus accedit quam maerentibus et dolentibus

17. quoniam ipsi saturabuntur *cd., ex uno Vaticano.* quoniam (qui *B.*) Saturabuntur *reliqui.* 18. sint *B.* 19. utique nationes *abcd. Gorziensis.* nationes *reliqui.* 20. et leviter *cd.* 21. qua *cd., ex altero Vaticano.* quia *reliqui.* 22. qua *cd., ex altero Vaticano.* quia *reliqui.* 23. dei *om. B.* 24. exultabunt in iocunditate *bcd. Vaticanorum uterque.* oblectabuntur *BCa.* 25. oblectabuntur *cd. Vaticanorum uterque.* exultabunt in iocunditate *Cab.* oblectabuntur exultabunt in iocunditatem *B.* 26. XXV. *cd.* XXVII. *Cab.* centesimus vicesimus septimus *B.* 27. in gaudio *Vaticanus unus.*

b. Possem — transmisisse] Tertullianei stili est praeteriti infinitivum ponere pro praesentis, cuius usus iam aliquot exempla indicavi ad Scorp. cap. 6., quibus adde De Spectac. cap. 10 „Immo, quod ad artes pertinet, altius *praescripsisse* debemus daemonas ab initio" cett. Adv. Marc. II, 29 „compendio interim possum antitheses *retudisse.*" Ibidem III, 4 „Alterum vero iamdudum debuerat *traduxisse.*" Ibid. cap. 9 „aeque potuit ex quacunque materia angelis quoque *adstruxisse* carnem.", et paulo post „brevem carnis commeatum non deburunt nascendo *sumpsisse.*" Ibid. cap. 2 „Proinde enim *praecessisse* debuerat" cett. Ibid. IV, 1 „Prior itaque debueras alium deum luminis, alium tenebrarum *determinasse,* ut ita posses alium legis, alium evangelii *adseverasse.*" Ibid. cap. 4 „quod apostolos *praemisisse* properasset." Ibid. cap. 9 „potuit et non *praecepisse* quod sciebat ultro futurum." et paulo post „potuit etiam illam *praemisisse* sententiam.", et deinde „Quid ergo tibi fuit de evangelio *erasisse* quod salvum est?" cap. 14 „non potuisset nominis odium — personam nominis *antecessisse.*" Ibid. cap. 16 „quam et lex per talionem voluerat *impedisse.*", et paulo post „quam mihi *permisisse* debuerat." Ibid. cap. 18 „quem et praedicatis operationibus *ignovisse* debuerant." Ibid. cap. 20 „propter quam *inrupisse* non debuit." Ibid. cap. 24 „noster hoc debuit *pronuntiasse.*" Ibid. cap. 23 „Hoc et ille noluerat *fecisse.*" cett. Haec interim sufficiant.

fletus. Ita creator materias risus et fletus praedicans risuros plorantes prior dixit. Igitur [28]qui a consolatione pauperum et humilium et esurientium et flentium exorsus est, statim se illum repraesentare gestivit quem demonstraverat per Esaiam: Spiritus domini Ies. LXI, 1. 3.
super me, propter quod [29]unxit me ad evangelizandum pauperibus. Luc. VI, 20. 21.
Beati mendici, quoniam illorum est regnum caelorum; misit me curare obtritos corde: Beati, qui esuriunt, quoniam [30]saturabuntur; advocare[c] languentes: Beati, qui plorant, quoniam ridebunt; dare lugentibus Sionis gloriam [31]et pro cinere unguenti iocunditatem et gloriae habitum pro spiritu taedii. Haec si statim admissus Christus administravit, aut ipse est qui se ad haec venturum praedicavit, aut si nondum venit qui praedicavit, ridicule, sed necessarie dixerim fortasse, mandaverit Christo Marcionis, Beati eritis, cum Luc. VI, 22.
vos odio habebunt homines et exprobrabunt, et eicient nomen vestrum, velut [32]malum propter filium hominis. Hac pronuntiatione sine dubio ad tolerantiam exhortatur. Quid minus creator per
Esaiam? Ne metueritis ignominiam ab hominibus, et nullificatione Ies. LI, 7.
eorum ne minuamini. Quae ignominia, quae nullificatio? Quae futura erat propter filium hominis. Quem istum? Qui est secundum creatorem. Unde probabimus? Excidio in ipsum quoque praedicato; sicut per Esaiam ad auctores [33]odii Iudaeos: Propter Ies. LII, 5. Rom. II, 24.
vos blasphematur nomen meum in nationibus; et alibi: [34]Sancite eum qui circumscribit animam suam, qui aspernamento habetur a nationibus, famulis et magistratibus. Si enim odium in illum filium hominis praedicabatur qui secundum creatorem est, evangelium autem nomen Christianorum, utique a Christo deductum, odio futurum contestatur propter filium hominis, quod est Christus, eum filium hominis in causa odii constituit [35]qui erat secundum creatorem, in quem odium praedicabatur. Et utique si nondum venisset, non potuisset nominis odium, quod agitur hodie, personam nominis antecessisse. Nam et [36]sancitur penes nos, et animam suam circumscribit, propter nos eam ponens, et aspernamento habetur a nationibus. Et qui natus est, ipse erit filius hominis, propter quem et nomen nostrum recusatur.

28. qui (*in adnot. a.* quia) a consolatione *abcd., ex Gorziensi.* qua consolatione *C.* qui consolatione *B.* 29. misit *B.* 30. ipsi saturabuntur *B.* 31. et *om. c.* 32. nequam *d. Vaticanus alter.* 33. odii Iudaeos *cd., ex altero Vaticano.* Iudaeos *reliqui.* 34. sanctificate *codex Vaticanus apud Pamelium et Latinium.* sanctite *B.* 35. quaerat secundum *a., in margine.* 36. sanctificatur *codex Vaticanus apud Pamelium et Latinium.* sanctitur *B.*

c. advocare] Hoc est consolari. Sic infra cap. 15 dicit „mendicorum *advocatorem.*" Cf. adnott. ad De Patient. cap. 11. et ad De Pudic. cap. 17.

Cap. XV. Luc. VI, 23. Secundum haec, inquit, faciebant prophetis patres eorum. O Christum versipellem, nunc destructorem, nunc assertorem prophetarum! destruebat ut aemulus, convertens discipulos eorum, sibi asserebat ut amicus, suggillans insectatores eorum. Porro, in quantum [1]non congruisset Christo Marcionis assertio prophetarum, ad quorum venerat destructionem, in tantum congruit Christo creatoris suggillatio in insectatores prophetarum, quos in omnibus adimplebat, vel quia magis creatoris est delicta patrum filiis [2]exprobrare quam eius dei qui nec propria cuiusque castigat. Sed non statim, inquis, prophetas tuebatur, si iniquitatem Iudaeorum affirmatam volebat, quod nec cum prophetis suis pie egissent. Atquin nulla hic iniquitas exprobranda erat Iudaeis, laudandis potius et probandis, si eos [2b]suggillaverunt[a] ad quorum destructionem post tantum aevi deus optimus motus est. Sed, puto, iam et non optimus, iam aliquid et cum creatore moratus[b], nec in totum Epicuri deus[c]. Ecce enim demutat in [3]maledictionem[d], et ostendit eum se esse Luc. VI, 24. qui novit offendi et irasci. Vae enim dicit. Sed [4]fit nobis quaestio de verbi istius qualitate, quasi non tam maledictionis sit quam admonitionis. Et quid causae interest, quando et admonitio non [5]fit sine aculeo comminationis, maxime per Vae amarior facta? Et admonitio autem et comminatio eius erunt qui norit irasci. Nemo enim admonebit et nemo comminabitur, ne quid faciat, nisi qui factum vindicabit. Nemo vindicarit, nisi qui norit irasci. Alii agnoscunt quidem verbum maledictionis, sed volunt Christum sic Vae pronuntiasse, non quasi ex sententia sua proprie, sed quod Vae a creatore sit, et voluerit illis asperitatem creatoris opponere, quo suam supra in benedictionibus sufferentiam[e] commendaret. Quasi non creatori competat, qua utrumque praestanti, et bonum deum et iudicem, ut, quia [6]praemiserat in benedictionibus benignitatem, subiceret etiam in maledictionibus severitatem, amplitudinem disciplinae utriusque instruendae, tam ad benedictionem sectandam quam

Cap. XV. 1. non *om. BC.* 2. et probare *B.* 2b. suggillaverunt *ego.* figuraverunt *libri omnes.* 3. maledictionem *cd., ex altero Vaticano.* maledictione *BCab.* 4. sit *C.* 5. fit *Bd.* sit *reliqui.* 6. promiserat *C.*

Cap. XV. a. suggillaverunt] Ita rescribendum erat. Ineptum enim quod in veteris editionibus legitur *figuraverunt.*

b. aliquid et cum creatore moratus] Aliquid moratúm dicit moribus quibusdam praeditum qualibus creator, nempe odio, benevolentia, ira, misericordia, iustitia, clementia. (Rigalt.)

c. Epicuri deus.] Stupens, iners, ἀλειτούργητος. (Rigalt.)

d. demutat in maledictionem] *Demutat,* hoc est devertit. Pro *maledictionem* prope erat ut rescriberem *maledictorem.*

e. sufferentiam] Hoc est patientiam. Sic De Oratione cap. 29 „et dolentes *sufferentia* instruit.“ Ibid. cap. 4 „Iam hoc dicto ad *sufferentiam* nosmetipsos praemonemus.“

ad maledictionem praecavendam. Nam et ita praemiserat: Ecce posui ante vos benedictionem et maledictionem. Quod [7]etiam in hanc evangelii dispositionem portendebat. Alioquin qualis est ille qui, ut suam insinuaret bonitatem, creatoris opposuit asperitatem? [8]Infirma commendatio est [9]quae de alterius destructione fulcitur. [10]Atquin opponens asperitatem creatoris timendum eum confirmavit. Si timendum, magis utique obaudiendum quam neglegendum, et incipit iam Christus Marcionis creatori docere. Tunc, si Vae creatoris est [11]quod in divites spectat, ergo Christus non est divitibus offensus, sed creator, et ratas habet Christus divitum causas, superbiam dico et gloriam et saeculi studia et dei incuriam, per quae Vae [12]merentur a creatore. Sed quomodo non eiusdem sit divites reprobare qui supra mendicos probarit? Nemo non contrarium eius quod probaverit reprobat. Itaque si creatori deputabitur maledictio in divites, eiusdem defendetur benedictio in mendicos, et totum iam opus Christo creatoris est. Si deo Marcionis adscribetur benedictio in mendicos, eiusdem imponetur et maledictio in divites, et erit par iam [13]creatoris[f], tam bonus quam et iudex, nec erit iam discrimini locus quo duo dei fiunt, sublatoque discrimine supererit unum deum renuntiari creatorem. Igitur Vae si et vox maledictionis est vel alicuius austerioris inclamationis, et a Christo dirigitur in divites, debeo creatorem divitum quoque aspernatorem probare, sicut probavi mendicorum advocatorem, ut Christum in hac quoque sententia creatoris ostendam, locupletantis [14]Salomonem. Sed [15]quia permissa sibi optione maluit ea postulare quae sciebat deo grata, sapientiam, et meruerat etiam divitias consequi, quas non magis voluit. Quamquam et divitias praestare non incongruens deo sit, per quas et [16]divites solatio iuvantur et multa [17]inde opera iustitiae et dilectionis administrantur. Sed accidentia vitia divitiis illa in evangelio quoque Vae divitibus adscribunt, Quoniam, inquit, recepistis advocationem vestram, utique ex divitiis de gloria earum et saecularibus fructibus. [18]Itaque in Deuteronomio Moyses, Ne, inquit, cum manducaveris, et repletus fueris, et [19]domus magnas aedificaveris, pecoribus et bubus tuis [20]multiplicatis et pecunia et auro exal-

Deut. XXX, 19

I Reg. III, 5 sqq.

Luc. VI, 24.

Deut. VIII, 12.

7. et *B., pro more.* 8. Infirma *abcd. Gorziensis.* dei (de *B.*) alterius infirma *BC.* 9. quae de alterius destructione *abcd. Gorziensis.* quae destructione *BC.* 10. atqui *d.* 11. quod induit et expectat *BC.* 12. merentibus *Ba.* moerentibus *C.* 13. creator. Is tam *B.* 14. quidem Salomonem *d.* 15. qui *Fr. Iunius.* 16. divitiae *BC.* 17. in deo *BC.* 18. itaque *abcd. Gorziensis.* utique *BC.* 19. domus *BCa.* domos *bcd.* 20. multificatis *d.*

f. par iam creatoris] De Patient. cap. 16 „*magnitudinis par.*" Apolog. cap. 10 „examen tam mortale quam *seminis sui par.*"

tetur cor tuum, et obliviscaris domini dei tui. Quemadmodum et Ezechiam, regem thesauris inflatum et de eis potius quam de deo gloriatum, apud illos qui ex Perside advenerant insilit per Esaiam: Ecce dies veniunt, et auferentur omnia quae in domo tua sunt, [21] et quae patres tui congesserunt in Babylonem [22] transferentur. Sic et per Hieremiam quoque [23] edidit, Ne glorietur dives in divitiis suis, et qui gloriatur, scilicet in deo glorietur. Sic et in filias Sionis invehitur per Esaiam, cultu et divitiarum abundantia inflatas, comminabundus et alibi nobilibus et superbis: [24] Dilatavit orcus animam suam et aperuit os suum, et descendent inclyti et magni et divites (hoc erit Christi Vae super divites), et humiliabitur homo, utique exaltatus divitiis, et [25] inhonorabitur vir, utique ob substantiam honorabilis. De quibus et rursus: Ecce dominus virtutum conturbabit gloriosos cum valentia, et elati comminuentur, et ruent gladio sublimes. Qui magis quam divites? quia [26] receperunt scilicet advocationem suam, gloriam et honorem, sublimitatem [27] ex divitiis. A quibus avertens nos et in psalmo XLVIII., Ne timueris, inquit, cum dives factus fuerit homo, et cum abundabit gloria eius, quoniam cum morietur, non tollet omnia, [27b] nec descendet cum illo gloria sua. Item in [28] LXI., Ne [29] desideraveritis divitias, et si relucent, ne [30] adieceritis cor. Id ipsum postremo verbum Vae olim per Amos in divites affluentes [31] delitiis destinatur. Vae [32] enim, inquit, qui dormiunt in lectis [33] eburneis [34] et delitiis fluunt in toris [35] suis, qui edunt hoedos de gregibus caprarum et vitulos de gregibus boum lactantes, complaudentes ad sonum organorum: tanquam perseverantia deputaverunt, et non tanquam fugientia, qui bibunt vinum liquatum, et unguentis primariis unguntur. Igitur etsi tantummodo dehortantem a divitiis ostenderem creatorem, non etiam praedamnantem divites, etiam verbo ipso quo et Christus, nemo dubitaret ab eodem adiectam in divites comminationem per Vae Christi a quo ipsarum materiarum, id est divitiarum, dehortatio [36] praecucurrisset. Comminatio enim dehortationis accessio est. [37] Ingerit Vae etiam saturatis, quia esurient, [38] etiam ridentibus nunc, quia lugebunt. [39] His respondebunt illa quae supra benedictionibus

Isa. XXXIX, 6.
Ier. IX, 23 sq.
Isa. III, 16 sqq.
Isa. V, 14.
Isa. X, 33.
Ps. XLIX, 17 sq.
Ps. LXII, 11.
Amos VI, 1. 4 sqq.
Luc. VI, 25.

21. et *om. B.* 22. transferentur *abcd. Gorziensis.* transferuntur *BC.* 23. edicit *cd Vaticanorum alter.* edidit *reliqui.* 24. dilatabit *C.* 25. honorabitur *Ca.* 26. receperunt *d.* receperint *reliqui.* 27. ex divitiis *abcd. Gorziensis.* et divitiis *B.* et divitias *C.* 27b. sed *C.* 28. sexagesimo primo *B.* 29. desideraveritis *cd. Vaticanorum uterque.* desideraveris *BCab.* 30. adieceritis *cd. Vaticanorum uterque.* adieceris *BCab.* 31. delitiis *Babcd. Gorziensis.* divitiis *C.* 32. enim *om. cd., cum Vaticanorum altero.* 33. eburneis *abcd. Gorziensis.* eburnaciis *BC.* 34. et in delitiis *B.* 35. suis *om. BC.* 36. praecurrisset *B.* 37. Ingruit *B.* 38. et *B.* 39. Hic *B.*

opposita sunt apud creatorem: Ecce, [40]qui mihi serviunt, satura- Ies. LXV, 13 sqq.
buntur, vos autem esurietis, utique quia saturati estis: et ecce, qui
mihi serviunt, oblectabuntur, vos autem confundemini, utique plo-
raturi, qui nunc ridetis. Sicut enim in psalmo: Qui seminant in Ps. CXXVI, 6.
lacrimis, in laetitia metent, ita in evangelio: Qui in risu seminant,
scilicet [41]ex laetitia, in lacrimis metent. Haec olim creator simul
posuit, Christus solummodo distinguendo, non mutando, renovavit.
Vae, cum vobis benedixerint homines. Secundum haec faciebant Luc. VI, 26
et pseudoprophetis patres illorum. Aeque creator benedictionis et
laudis humanae sectatores incusat per Esaiam: Populus meus, qui Ies. III, 12.
vos beatos dicunt, seducunt vos et vias pedum vestrorum distur-
bant. Prohibet et alias fidere omnino in hominem, sic et in lau-
dem hominis, ut per Hieremiam: Maledictus homo qui spem habet Ier. XVII, 5.
in homine. Nam et in psalmo [42]CXVII: Bonum est [43]confidere in Ps. CXVIII, 8.
domino quam [44]confidere in homine, et bonum est sperare in [45]do-
mino quam sperare in [46]principibus. Ita totum quod ab homine
captatur, abdixit[g] creator, nedum benedictionem. Pseudoprophetas
autem laudatos sive benedictos a patribus eorum tam eius est
exprobrare [47]quam prophetas vexatos et recusatos: sicut iniuriae
prophetarum non pertinuissent ad deum ipsorum, ita nec gratiae
pseudoprophetarum displicuissent nisi deo prophetarum.

Sed vobis dico, inquit, qui auditis (ostendens hoc olim man- Cap. XVI.
datum a creatore, Loquere in aures audientium), diligite inimicos IV Esdrae XV, 1.
vestros, et [1]benedicite eos qui vos oderunt, et orate pro eis qui Luc. VI, 27. 28.
vos calumniantur. Haec creator una pronuntiatione clusit per
Esaiam: Dicite, fratres nostri estis, eis qui vos oderunt. Si enim Ies. LXVI, 5.
qui inimici sunt et oderunt et [2]maledicunt et calumniantur fratres
appellandi sunt, utique et benedici odientes et orari pro [3]calumnia-
toribus iussit, qui eos fratres deputari praecepit. Novam plane Exod. XXI, 24.
patientiam docet Christus, [4]etiam vicem iniuriae cohibens permis-
sam a creatore, oculum exigente pro oculo et dentem pro dente,
contra ipse alteram amplius maxillam offerri iubens, et super tuni- Luc. VI, 29.
cam pallio quoque cedi. Plane haec Christus adiecerit ut supple-
menta consentanea disciplinae creatoris. Atque adeo hoc statim

40. qui esuriunt *B.* 41. ex laetitia *d.* et laetitia *BCa.* laetitia *reliqui.* 42. centesimo decimo nono *B.* CXVIIII. *Cab.* 43. confidere in domino *B. Vaticani duo.* fidere in dominum *c.* fidere in deum *reliqui.* 44. confidere in homine *B. Vaticani duo.* fidere in hominem *reliqui.* 45. domino *Vaticani duo.* dominum *c.* deum *reliqui.* 46. principibus *B. Vaticani duo.* principes *reliqui.* 47. tam *BC.*

Cap. XVI. 1. benefacite eis *Vaticanorum alter.* 2. maledicent *BC.* 3. calumniantibus *B.* 4. et *B.*

g. abdixit] Abdicavit, abiecit. Ovid. Metam. I, 617 „— crudele suos *abdicere* mores."

renuntiandum est, an disciplina patientiae [5]praedicatur penes creatorem? [5b]Si per Zachariam praecepit, ne unusquisque malitiae fra-
Zach. VII, 10. VIII, 17. tris sui meminerit, sed nec proximi. Nam et rursus, Malitiam, inquit, proximi sui [6]unusquisque ne recogitet. Multo magis patientiam indixit iniuriae qui indixit oblivionem. Sed et cum dicit,
Deut. XXXII, 35. Mihi vindictam, et ego vindicabo, proinde patientiam docet vindictae [7]expectatricem. In quantum ergo [8]fidem non capit ut idem videatur et dentem pro dente, oculum pro oculo in vicem [9]iniuriae exigere qui non modo vicem, sed [10]etiam ultionem, etiam recordationem et recogitationem iniuriae prohibet, in tantum aperitur nobis quomodo oculum pro oculo et dentem pro dente censuerit, non ad secundam iniuriam talionis permittendam, quam prohibuerat interdicta ultione, sed ad primam coërcendam, quam prohibuerat [11]talione, opposito[a], ut unusquisque respiciens licentiam secundae iniuriae a prima semetipsum contineret. Facilius enim vim comprimi scit repraesentatione talionis quam repromissione ultionis. Utrumque [12]autem constituendum fuit pro natura et fide hominum, ut qui deo crederet, ultionem a deo expectaret, qui minus [13]fideret, [14]leges talionis timeret. Hanc legis voluntatem de intellectu laborantem dominus et sabbati et legis et omnium paternarum dispositionum Christus et revelavit et compotem fecit[b], mandans [15]alterius quoque maxillae oblationem, ut tanto magis vicem iniuriae extingueret quam et lex per talionem voluerat impedisse, certe quam prophetia manifeste coërcuerat, et memoriam iniuriae prohibens et ultionem ad deum redigens. Ita si quid Christus intulit, non adversario, sed adiutore praecepto, non destruxit disciplinas creatoris. Denique si in ipsam rationem patientiae praecipiendae, et quidem tam plenae atque perfectae, [16]considerem, non consistet, si non est creatoris, qui vindictam repromittit, qui iudicem praestat. Alioquin si tantum patientiae pondus non modo non repercutiendi, sed et aliam maxillam praebendi, et non modo non remaledicendi, sed etiam benedicendi, et non modo non retinendi tunicam, sed [17]et amplius et pallium concedendi, is mihi imponit qui non sit me

5. praedicatur *C (in marg.) abcd.* praedicat *BC. Probat Fr. Iunius.* 5b. Si *d.* Sic *reliqui.* 6. unusquisque *cd. Vaticanus alter.* quisque *reliqui.* 7. et peccatricem *B.* 8. fidem *om. cd., cum altero Vaticano.* 9. iniuriae *a (in marg.) bcd.* iniuriam *BCa.* 10. et ultionem et *B.* 11. opposito talione *d.* talione opposita *alii.* 12. autem *om. B.* 13. confideret *Vaticanus alter.* 14. legis *BC.* 15. et alterius *B.* 16. consideremus *d., ex altero Vaticano.* 17. et *om. bcd.*

Cap. XVI. a. talione, opposito] Fuerunt qui mallent *talione opposita*, ut alii *opposita talione* praetulerunt. Sed vera est veterum librorum scriptura, siquidem *opposito κατ' ἐπεξήγησιν* additum est. b. compotem fecit] Intellectus sui.

defensurus, in vacuum patientiam praecepit, non exhibens mihi mercedem praecepti, patientiae dico fructum, quod est ultio, quam mihi permisisse debuerat, si ipse non praestat, aut si mihi non permittebat, ipse [18]praestare; quoniam et disciplinae interest iniuriam vindicari. Metu enim ultionis omnis iniquitas refrenatur. Ceterum passim emissa libertate dominabitur, utrumque oculum effossura et omnem dentem [19]excitatura prae impunitatis securitate. Sed hoc est dei optimi et tantum boni, patientiae iniuriam facere, violentiae ianuam pandere, probos non defendere, improbos non coërcere. Omni petenti te dato, utique indigenti, vel tanto magis indigenti, si etiam et abundanti. Ne quis ergo indigeat, [20]datori imperatam habes in Deuteronomio formam creatoris. Non erit, inquit, in te indigens, uti benedicens benedicat te dominus deus tuus, datorem scilicet, qui fecerit non esse indigentem. Et plus hic. Non enim petenti iubet dari. Sed non sit, inquit, indigens in te, id est cura [21]ultro ne sit; quo magis petenti praeiudicat dandum, etiam in sequentibus. Si autem fuerit indigens e fratribus tuis, non avertes cor tuum, nec constringes manum tuam a fratre [22]indigente. Aperiens aperies illi manum, fenus fenerabis illi, quantum [23]desiderarit. Fenus enim nisi petenti dari non solet. Sed [24]de fenore postmodum[c]. Nunc si qui voluerit argumentari creatorem quidem fratribus dari iussisse, Christum vero omnibus petentibus, ut hoc sit novum atque diversum, immo unum erit [25]ex his per quae lex creatoris erit in Christo. Non enim aliud Christus in omnes [26]praecepit quam quod creator in fratres. Nam etsi maior est bonitas quae operatur in extraneos, sed non prior ea quae ante [27]deberet in proximos. [28]Quis enim poterit diligere extraneos? Quodsi [29]secundus gradus bonitatis est in extraneos qui in proximos primus est, eiusdem erit secundus gradus cuius et primus, facilius quam ut eius sit secundus cuius non [30]extitit primus. Ita creator et secundum naturae ordinem [31]primum in proximos docuit benignitatem, emissurus eam [32]postea in extraneos, et secundum rationem dispositionis suae [33]primo in Iudaeos, postea et in omne

Luc. VI, 30.

Deut. XV, 4.

Deut. XV, 7 sq.

18. praestare *d., Latinius.* praestaret *reliqui.* 19. excussura *Latinius.* 20. datori imperatam habes *d., Latinius.* in datorem paratam habes *c.* datori paratam habes *ab.* datorem imparatam habens *BC.* 21. ultra *Latinius.* 22. tuo indigente *cd.* 23. desiderarit *cd., ex altero Vaticano.* desiderat *reliqui.* 24. de *abcd.* dato *BCa (in marg.).* 25. et his *BC.* 26. praecipit *c., ex altero Vaticano.* 27. deberet *BC.* debetur *reliqui.* 28. Quis enim non diligens proximos poterit *d., ex coniectura Fulvii Ursini.* 29. secundum gradum *B.* 30. extitit *Bd.* exsistit *reliqui.* 31. primum *om. b.* 32. postea et in *d.* 33. proximo *B.*

c. Sed de fenore postmodum.] Capite sequenti.

hominum genus. Ideoque quamdiu intra Israëlem erat sacramen-
Ps. II, 8. tum, merito in solos fratres misericordiam mandabat, at ubi Christo
dedit gentes [34]haereditatem et possessionem terminos terrae, et
Hos. I, 6. 9. coepit expungi quod dictum est per Osee: Non populus meus, po-
pulus meus, et non misericordiam consecuta, misericordiam con-
secuta, natio scilicet, exinde Christus in omnes legem paternae
benignitatis extendit, neminem excipiens in miseratione, sicut in
vocatione. [35]Ita et si quid amplius docuit, hoc quoque in haeredi-
Luc. VI, 31. tatem gentium accepit. Et sicut vobis fieri vultis ab hominibus, ita
et vos [36]facite illis. In isto praecepto utique alia pars eius sub-
auditur. Et sicut vobis non vultis fieri ab hominibus, ita et vos
ne faciatis illis. Hoc si novus deus et ignotus retro et nondum
plane editus praecepit, qui me nulla ante hac institutione formave-
rit, qua prius scirem quid deberem mihi velle vel nolle atque ita
et aliis facere [37]quae et mihi vellem, non facere [38]quae et mihi
nollem, passivitatem sententiae meae permisit[d], nec adstrinxit me
ad convenientiam voluntatis et facti, ut id aliis faciam quod mihi
velim et id nec aliis faciam quod mihi nolim. Non enim definiit
quid mihi atque aliis debeam velle vel nolle, ut ad legem [39]volun-
tatis parem factum[e] [40]et possim [41]alii non praestare quod ab alio
mihi velim praestitum, amorem, obsequium, solatium, praesidium
et eiusmodi bona, proinde [42]et alii facere[f], quod ab alio mihi fieri
nolim, vim, iniuriam, contumeliam, fraudem et eiusmodi mala.
Denique hac inconvenientia voluntatis et facti agunt ethnici nondum
[43]a deo instructi. Nam etsi natura bonum et malum notum est,
non tamen dei disciplina, [44]qua cognita tunc demum convenientia
voluntatis et facti ex fide[g], ut sub metu dei, agitur. Itaque deus
Marcionis [45]cum maxime revelatus sit, tamen revelatus non potuit
huius praecepti, de quo agitur, tam strictum et obscurum et cae-
cum adhuc et facilius pro meo potius arbitrio interpretandum com-

34. haereditatem *BCcd. Vaticanus uterque.* in haereditatem *ab.* 35. Ita si quid *B.* 36. faciatis *B.* 37. quae et mihi *BCabc.* quae mihi *d.* 38. et quae mihi *C.* 39. voluntati sperem *BC.* 40. ut *Fr. Iunius.* 41. aliis *B.* 42. et *BCabc.* nec *d., Latinius.* 43. ab eo *BC.* 44. qua *d., Latinius.* a qua *reliqui.* 45. etsi cum maxime *Latinius.*

d. passivitatem sententiae meae permisit] Id est rationem communem atque promiscuam, ad quasvis opiniones amplectendas liberam. Sic Adv. Hermog. cap. 42. et Adv. Valentin. cap. 30. (Fr. Iunius.) Cf. adnott. ad De Corona cap. 8.

e. ut ad legem voluntatis parem factum] Id est tamquam si penes me esset facere quicquid mihi in voluntate fuerit animoque. (Fr. Iunius.)

f. et alii facere] Latinius *nec alii.* Sed nec auctoris mentem assequi videtur, nec oppositionem praecedentis membri animadvertisse. (Fr. Iunius.) Recte.

g. ex fide] Cf. adnott. ad Apolog. cap. 2.

pendium emittere, [46]cuius nullam praestruxerat distinctionem. At enim creator meus [47]et olim et ubique praecepit indigentes, pauperes et pupillos et viduas protegi, iuvari, refrigerari; sicut et per Esaiam: [48]Infringito panem tuum [49]mendicis, et qui sine tecto sunt, Ies. LVIII, 7. in domum tuam inducito, et nudum si videris, tegito. Item per Ezechielem de viro iusto: Panem suum dabit esurienti, et nudum Ezech. XVIII, 7. [50]conteget. Satis ergo iam [51]tunc me docuit ea facere aliis quae mihi velim fieri. Proinde denuntians, Non occides, Non adulterabis, Non furaberis, Non falsum testimonium dices, docuit ne faciam aliis quae fieri mihi nolim; et ideo ipsius erit praeceptum in evangelio qui illud retro et praestruxit et distinxit et ad arbitrium disciplinae suae disposuit et merito iam compendio substrinxit, quoniam et alias recisum sermonem facturus in terris dominus, id est Christus, praedicabatur. Exod. XX, 13 sqq. Ies. X, 23.

Hic nunc de fenore cum interponit, Et si feneraveritis a quibus speratis vos recepturos, quae gratia est vobis? percurre sequentia Ezechielis de eodem viro iusto: Pecuniam, inquit, suam [1]fenori non dedit, et quod abundaverit, non sumet, fenoris scilicet redundantiam, quod est usura. Prius igitur fuit ut fructum fenoris eradicaret, quo facilius adsuefaceret hominem ipsi quoque fenori, [2]si forte, perdendo, cuius fructum didicisset amittere. Hanc etenim dicimus operam legis fuisse procurantis evangelio. Quorundam[a] tunc fidem paulatim ad perfectum disciplinae Christianae nitorem primis quibusque praeceptis balbutientis adhuc benignitatis informabat. Nam et supra, Et pignus, inquit, [3]reddes dati; utique si non Ezech. XVIII, 17. sit [4]solvendo, quia [5]solutori utique pignus restituendum esse [6]utcunque non scriberet[b]. Multo manifestius in Deuteronomio: Non Deut. XXIV, 12. dormies super pignus eius, redditione reddes illi pallium circa solis occasum, et dormiet in pallio suo. Adhuc clarius supra: Dimittes Deut. XV, 2. omne debitum quod tibi proximus debet, et fratrem tuum non reposces, quoniam remissio domini dei tui invocata est. Porro cum debitum dimitti iubet, utique non [6b]exsoluturo (plus [7]enim est, etsi Cap. XVII. Luc. VI, 34.

46. cuius nullam praestrinxerat *C.* cuius per nullam strinxerat *B.* 47. et olim *cd., ex altero Vaticano.* olim *reliqui.* 48. infringito esurienti panem *cd.* 49. et mendicos qui *cd.* 50. contegit *B.* 51. nunc *b.*

Cap. XVII. 1. foenore *Cab.* 2. sic *C.* 3. reddes dati, utique *ego.* reddes beati utique *BC.* reddes utique *ab.* reddet utique *cd.* 4. solvendo *abcd.* solvendum *BC.* 5. soluturo *d., ex emendatione Petri Ciacconii.* 6. utcunque non scriberet *ego.* utrum homo scriberet? *BCabcd.* 6b. exsolvituro *Vaticanus alter.* 7. etiam *Fulv. Ursinus.*

Cap. XVII. a. evangelio. Quorundam] Rescripserim evangelio, *quod* quorundam. Sed non multum refert.

b. reddes dati; utique si non sit solvendo, quia solutori utique pignus restituendum esse utcunque non scriberet.] Ita haec verba, corrupta olim et plane obscura, emendasse mihi sum visus.

[7b]exsoluturo, cum reposci vetat)[c], quid aliud docet quam non [8]exsoluturo feneremus, qui [9]tantum detrimentum fenori indixit? Et
Luc. VI, 35. eritis filii dei. Nihil impudentius, si ille nos sibi filios faciet qui nobis filios facere non permisit auferendo connubium[d]. Quomodo in id nomen allecturus est suos quod iam erasit? Filius spadonis esse non possum, maxime [10]cum patrem habeam eundem quem et omnia. Nam tam pater omnium qui conditor universitatis quam spado qui nullius substantiae conditor. Et si marem ac feminam non miscuisset creator, et si non universis quoque animalibus filios concessisset, hoc eram eius ante paradisum, ante delictum, ante exilium, ante duos, unum[e]. Denuo factus filius fui, statim cum me manibus enixus est, cum de suo halitu movit. Ille me nunc rursus filium nuncupat, iam non in animam, sed in spiritum pa-
Luc. VI, 35. riens. Quia ipse, inquit, suavis est adversus ingratos et malos. Euge, Marcion, satis ingeniose detraxisti illi pluvias et soles, ne creator videretur. Sed quis iste suavis, qui ne cognitus quidem usque adhuc? Quomodo suavis, a quo nulla beneficia [11]praecesserant hoc genus suavitatis qua soles et imbres qui feneraverat? non [12]recepturus ab humano genere, ut creator, qui pro tanta elementorum liberalitate facilius idolis quam sibi debitum gratiae referentes homines usque adhuc sustinet. Vere suavis etiam spirita-
Ps. XIX, 11. libus commodis. Eloquia enim domini dulciora super mel et favos. Ille igitur et ingratos suggillavit qui gratos experiri merebatur, cuius [13]solem et imbres tu quoque Marcion [14]ingratus habuisti. Ceterum tuus non poterat iam queri ingratos, qui non paraverat gratos.
Luc. VI, 36. Misericordiam quoque praecipiens, Estote, inquit, misericordes,
Ies. LVIII, 7. sicut pater [15]vester misertus est vestri. Hoc erit, Panem infringito esurienti, [16]et *si* sine tecto, in domum tuam inducito, et nudum
Ies. I, 17. si videris, tegito, et, ludicate pupillo, et iustificate viduam. Agno-
Hos. VI, 6. sco doctrinam eius veterem qui mavult misericordiam quam sacrificium. Aut si [17]alius nunc misericordiam praecepit, quia et ipse

7b. exsolvituro *Vaticanus alter.* 8. exoluturos *BCabc.* exsolvituros *Vaticanus alter.* 9. tantum *Priorius.* iam *Fr. Iunius.* tam *BCabcd.* 10. qui *Vaticanus unus.* 11. praecesserunt *d., Latinius.* 12. recepturus est ab *Fr. Iunius.* 13. soles *d.* sol *B.* 14. ingratos *Bbc.* 15. pater vester *cd., ex duobus Vaticanis.* pater *reliqui.* 16. et si sine *ego.* et qui sine *Leopoldus.* et sine *BCab.* et mendicos sine tecto *cd.* 17. aliud *BC.*

c. plus enim est etsi exsoluturo, cum reposci vetat] Haec verba parenthesi omnino cludenda erant, ne totam sententiam perturbarent.

d. auferendo connubium] Quod faciebat scilicet Marcionis deus. Sic enim supra [cap. 11] „Ecce enim legem tui quoque dei impugnans nuptias non coniungit, coniunctas non admittit.“ (Rigalt.)

e. ante duos, unum.] Antequam dixisset deus, Et erunt duo in una carne. (Rigalt.) Fui creatus ut Adam, non generatione propagatus. (Fr. Iunius.)

misericors sit, cur tanto aevo misericors mihi non fuit? Nolite Luc. VI, 37. 38.
iudicare, ne iudicemini. Nolite condemnare, ne condemnemini. Dimittite, et dimittemini. Date, et dabitur vobis, mensuram bonam, pressam ac fluentem dabunt in sinum vestrum. Eadem, qua mensi eritis mensura, remetietur vobis. Ut opinor, haec retributionem [18] pro meritis provocatam [19] sonant. A quo [20] ergo retributio? Si ab hominibus tantum, ergo humanam docet disciplinam et mercedem, et in totum hominibus obediemus: si a creatore, ut a iudice et dispunctore meritorum, ergo illi nostrum impellit obsequium, apud quem constituit retributionem captandam vel timendam, prout quisque iudicaverit aut condemnaverit aut dimiserit aut mensus fuerit: si ab ipso, ergo et ille iam iudicat, quod Marcion negat. Eligant itaque Marcionitae ne tanti sit de magistri regula excidere [21] quanti Christum aut hominibus aut creatori docentem habere. Sed caecus caecum ducit in foveam[f]. Credunt aliqui [22] Marcioni. Sed non est discipulus super magistrum. [23] Hoc meminisse debuerat Luc. VI, 39.
Apelles, Marcionis de discipulo emendator. Eximat et de oculo suo Luc. VI, 40.
trabem haereticus, tunc in oculo Christiani si quam putat stipulam revincat. Proinde et arbor bona non proferat malum fructum, quia nec veritas haeresim, nec mala bonum, quia nec haeresis veritatem. Sic nec Marcion aliquid boni de thesauro Cerdonis malo protulit, Luc. VI, 41—45.
nec Apelles de Marcionis. Multo enim haec congruentius in ipsos interpretabimur quae Christus in homines allegorizavit, non in duos deos[g] secundum scandalum Marcionis. Puto me non [24] temere hucusque adhuc lineae insistere[h], qua definio nusquam omnino alium deum a Christo revelatum. In hoc solo [25] adulterium Marcionis manus stupuisse[i] miror. Nisi quod etiam latrones timent. Nullum maleficium sine formidine est, quia nec sine conscientia sui. Tam diu ergo et Iudaei non alium deum norant quam praeter quem neminem adhuc norant nec alium deum appellabant quam quem solum norant. Si ita est, quis videbitur dixisse, Quid [26] vocas, do- Luc. VI, 46
mine, domine? Utrumne qui nunquam hoc fuerat vocatus, ut nusquam adhuc editus, an ille qui semper dominus habebatur, ut a primordio cognitus, deus scilicet Iudaeorum? Quis item adiecisse

18. promeritis *ab.* 19. sonat *BC.* 20. ergo *om. B.* 21. quanti *d., Latinius.* quam *BCabc.* 22. Marcionem *B.* 23. Hoc et meminisse *cd.* 24. temere *Babcd. Gorziensis.* timere *C.* 25. adulterio *Fr. Iunius.* 26. vocatis *cd.*

f. Sed caecus caecum ducit in foveam.] Cf. lib. III, cap. 7.

g. non in duos deos] De hoc quomodo ex arbore bono et mala duos deos commentus fuerit Marcion cf. supra lib. I, cap. 2. (Pamel.)

h. adhuc lineae insistere] Cf. adnott. ad Scorpiac. cap. 4.

i. adulterium Marcionis manus stupuisse] *Adulterium* dicit adulterationem et corruptionem scripturarum. Cf. adnott. ad lib. Adv. Marc. I, cap. 20. *Stupuisse,*

potuisset, Et non [27]facitis quae dico? Utrumne qui cum maxime edocere temptabat, an qui a primordio ad illos et legis et prophetarum eloquia mandaverat? Qui et [28]inobaudientiam illis exprobrare posset, etiam si nunquam alias exprobrasset? Porro qui ante Christum, Populus iste me labiis diligit, cor autem eorum longe absistit a me, contionatus est, veterem utique illis contumaciam imputabat. Alioquin quam absurdum, ut novus deus, novus Christus, novae tantaeque religionis illuminator, contumaces et inobsequentes pronuntiaret quos non potuisset experiri?

Is. XXIX, 13.

Cap. XVIII. Luc. VII, 1—10.

Proinde extollenda fide centurionis incredibile si is professus est talem se fidem nec in Israële invenisse ad quem non pertinebat fides [1]Israëlis[a]. Sed nec exinde[b] pertinere poterat adhuc cruda ut probaretur vel compararetur, ne dixerim adhuc nulla. Sed cur non licuerit illi alienae fidei exemplo uti? Quoniam si ita esset, [2]dixisset talem fidem nec in Israële unquam fuisse, ceterum[c] dicens talem fidem [3]debuisse *se* invenire in Israële, [4]qui quidem ad hoc venisset[d] ut eam inveniret, deus scilicet et Christus Israëlis, quam non suggillasset nisi exactor et sectator eius. Aemulus vero etiam maluisset eam talem inventam, ad quam infirmandam et destruendam magis venerat, non ad comprobandam. Resuscitavit et mortuum filium viduae. Non novum documentum. Hoc et prophetae creatoris ediderant, quanto magis filius? Adeo autem in illud usque momenti nullum alium dominus Christus intulerat, ut omnes illic creatori gloriam retulerint dicentes, Magnus prophetes prodiit in nobis, et respexit deus populum suum. Quis deus? Utique cuius populus, et a quo prophetae. Quodsi illi quidem creatorem glorificabant, Christus [5]vero et audiens et sciens non corrigebat, et quidem in tanto documento mortui resuscitati creatorem adhuc orantes, sine dubio aut non alium circumferebat deum quam quem in suis beneficiis atque virtutibus honorari sustinebat, aut quale est

Luc. VII, 11—17.

Luc. VII, 16.

27. facis *Fr. Iunius. In B. verba* Quis item — — quae dico? *desiderantur.* 28. inobedientiam *d.*

Cap. XVIII. 1. Israelis *cd.* Israel *reliqui.* 2. dixisset *om. BC.* 3. debuisse se invenire *ego.* debuisse invenire *BC.* debuisse inveniri *abcd.* 4. qui quidem *ego.* quique *libri omnes.* 5. vero *om. B.*

inquit Iunius, velut obstupefactus caruisse sensu.

Cap. XVIII. a. ad quem non pertinebat fides Israëlis.] Epiphan. Haeres. XLII. Refut. 7 „*Εἰ οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοιαύτην πίστιν εὗρεν, ὡς ἐν τῷ ἀπὸ ἐθνῶν ἐλθόντι ἑκατοντάρχῃ, ἆρα οὐ ψέγει τὴν τοῦ Ἰσραὴλ πίστιν. εἰ γὰρ ἀλλότριον θεοῦ ὑπῆρχε, καὶ οὐκ αὐτοῦ καὶ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς, οὐκ ἂν ταύτης ἐποιεῖτο τὸν ἔπαινον.*“

b. nec exinde] Dixerat talem se fidem non *invenisse* in Israële.

c. ceterum] Id est alioquin, ut saepe. Cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 11.

d. qui quidem ad hoc venisset] Vulgata scriptura „*quique* ad hoc venisset“.

ut illos tam diu errantes sustineret, ad hoc veniens ut errori eorum mederetur? Sed scandalizatur Ioannes[e] auditis virtutibus Christi, ut alterius. [6]At ego rationem scandali prius expediam, quo facilius haeretici scandalum explodam. Ipso iam domino virtutum sermone et spiritu patris operante in terris et praedicante necesse erat portionem spiritus sancti, [7]quae ex forma prophetici moduli in Ioanne egerat praeparaturam viarum dominicarum, abscedere iam ab Ioanne, redactam scilicet in [8]dominum, ut in massalem suam summam. Itaque Ioannes communis iam homo, et [9]unus iam de turba, scandalizabatur quidem qua homo, sed non qua alium Christum sperans vel intellegens, qui neque [10]eundem speraret, ut nihil novi docentem vel operantem. Nemo haesitabit de aliquo quem dum scit non esse nec sperat nec intellegit; Ioannes autem certus erat neminem deum praeter creatorem, vel qua Iudaeus, etiam prophetes. Plane[f] facilius quasi haesitavit de eo quem cum sciat esse an ipse sit nesciat. Hoc igitur metu et Ioannes, Tu es, inquit, qui venis, an alium [11]expectamus? simpliciter inquirens an ipse venisset quem expectabat. Tu es, qui venis, [12]id est qui venturus [13]es, an alium expectamus? id est an alius est quem expectamus, si non tu es quem venturum expectamus? Sperabat enim, sicut [14]omnes opinabantur, ex similitudine documentorum potuisse et prophetam interim missum esse, a quo alius esset, id est maior, ipse scilicet dominus, qui venturus expectabatur. Atque adeo hoc erat Ioannis scandalum quod dubitabat ipsum venisse quem expectabant, quem et praedicatis operationibus agnovisse debuerant, ut dominus per easdem operationes agnoscendum se nuntiaverit Ioanni. Quae cum [15]constent praedicata in Christum creatoris, sicut ad singula ostendimus, satis perversum, ut Christum non creatoris per ea renuntiarit intellegendum per quae magis Christum creatoris agnosci compellebat. Multo perversius, si et testimonium [16]Ioanni perhibet non Ioannis Christus[g], propheten eum confirmans, immo

Luc. VII, 20.

Luc. VII, 20.

Luc. VII, 21. 22.

6. Ad decorationem *BC.* 7. quae ex forma *abcd. Gorziensis.* quae et *B.* qui et *C.* 8. domino *BC.* 9. unus iam de turba *Bcd. Vaticanus uterque.* unus de turba *Cab.* 10. eundem *(B)d., Latinius.* unde *reliqui.* 11. expectamus *cd., ex utroque Vaticano.* speramus *reliqui.* 12. id est *cd.* idem *B.* vel *reliqui.* 13. es *cd.* est *reliqui.* 14. omne somniabantur *BC.* 15. constent *BC. Vaticanus uterque.* constet *reliqui.* 16. Ioannis *C.* Ioannes *B.*

corruptela laborabat, qua nunc sublata sententiam salvam puto.

e. Sed scandalizatur Ioannes] Cf. Epiphan. Haer. XLII. schol. 8. cum Refut., Tertull. De Praescript. Haeret. cap. 8. et De Bapt. cap. 10.

f. Iudaeus, etiam prophetes. Plane] Sic recte distinxit haec verba Fr. Iunius. Perperam Rigaltius „Iudaeus, etiam prophetes plane facilius“ cett.

g. non Ioannis Christus] Id est non Christus creatoris, cuius Ioannes propheta erat, proinde alius Christus ab eo quem Ioannes praedicabat. Sic loquitur

Luc. VII, 26. 27. Malach. III, 1 sqq. et supra ut angelum, ingerens etiam scriptum super illo: Ecce [17]ego mitto angelum meum ante faciem tuam, qui [18]praeparabit viam tuam; eleganter ad superiorem sensum scandalizati Ioannis commemorans prophetiam, ut confirmans praecursorem Ioannem iam advenisse extingueret scrupulum interrogationis illius: Tu es, qui venis, an alium expectamus? Praecursore enim iam functo officium, praeparata via domini, ipse erat intellegendus cui praecursor ministraverat, [19]maior quidem omnibus natis mulierum, sed non ideo [20]subiecto[h] ei qui minor fuerit in regno dei; quasi alterius sit dei regnum Luc. VII, 28. in quo modicus quis maior erit Ioanne, alterius Ioannes qui omnibus natis mulierum maior sit. Sive enim de quocunque dicit modico per humilitatem, sive de semetipso, quia minor Ioanne habebatur, omnibus scilicet in solitudinem concurrentibus ad Ioannem Luc. VII, 25. potius quam ad Christum (Quid existis videre in solitudinem?), tantundem et creatori competit et Ioannem ipsius esse maiorem natis mulierum, et Christum vel quemque modicum, qui maior Ioanne futurus sit in regno aeque creatoris, et qui sit maior tanto propheta, [21]qui[i] non fuerit scandalizatus in Christum, quod tunc Ioannem minuit. Diximus de [22]remissa peccatorum[k]. Illius autem Luc. VII, 36—50. [23]peccatricis feminae argumentum eo pertinebit, ut cum pedes domini osculis figeret, lacrimis [24]inundaret, crinibus detergeret, un-

17. ego *om. B., et Vaticanus alter.* 18. praeparabit *cd. Vaticanus alter.* praeparet *reliqui.* 19. maior *BCab.* maiori *d.* maiore *c.* 20. subiectus *Leopoldus.* 21. quia *Fr. Iunius.* 22. remissa *abcd. Gorziensis, et Vaticanus alter.* remissione *BC.* 23. peccantis *B.* 24. mundaret *B.*

auctor ex Marcionitarum hypothesi. (Fr. Iunius.)

h. sed non ideo subiecto] *Subiecto* est ablativus qui dicitur absolutus. Maior quidem, inquit, Ioannes praecursor domini erat omnibus natis mulierum, sed non ita ut ideo ei subiectus esset qui minor fuerit in regno dei, id est Christus. Iuvat etiam Epiphanii de hoc loco verba adscribere quibus Marcionem confutat: *„Κἄντε πρὸς Ἰωάννην ἔχοι, κἄντε πρὸς αὐτὸν τὸν σωτῆρα, μακαρίζει τοὺς μὴ σκανδαλιζομένους, ἤτοι ἐν αὐτῷ, ἤτοι ἐν Ἰωάννῃ, ἵνα μὴ ἃ μὴ ἀκούωσι παρ' αὐτοῦ ἑαυτοῖς πλάσσωνται. ἔχει δὲ μείζονα θεωρίαν, δι' ἣν φησιν εἰρηκεν ὁ σωτήρ· ἵνα μήτις τὸν μείζονα ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὑπ' αὐτοῦ ταχθέντα Ἰωάννην καὶ αὐτοῦ τοῦ σωτῆρος μείζονα νομίσῃ, διὰ τὸ καὶ αὐτὸν ἐκ γυναικὸς γεγεννῆσθαι, ἀσφαλίζεται καὶ λέγει τὸ, Καὶ μακάριος ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. ὅθεν λέγει, Ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ μείζων αὐτοῦ ἐστιν. ἦν γὰρ ὁ σωτὴρ τῷ χρόνῳ κατὰ τὴν ἀπὸ σαρκὸς γέννησιν μικρότερος αὐτοῦ ἑξαμηνιαίῳ χρόνῳ, μείζων δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ, δῆλον ὡς θεὸς αὐτοῦ. οὐδὲν γὰρ ἦλθεν ὁ μονογενὴς ἐν κρυφῇ λαλῆσαι ἢ καταψεύσασθαί τι τοῦ ἰδίου κηρύγματος. Φάσκει γὰρ, ὅτι ἐν κρυφῇ λελάληκα οὐδέν, ἀλλὰ μετὰ παῤῥησίας“* cett.

i. qui] Fr. Iunius vult *quia.* Non opus est.

k. de remissa peccatorum.] Hoc est remissione. Cyprian. Epist. 59 „cum postea crediderint, *remissa* peccatorum datur.“ Idem Epist. 70 „Quomodo baptizans dare alteri *remissam* peccatorum potest.“ Idem Epist. 73. quater, et De Opere et Eleomos. p. 561., et De Bono Patient. p. 582., et Ad Fortunat. p. 609. ed. Baluz. Utitur hoc vocabulo etiam Augustin. De Baptismo IV, 18.

guento perduceret, solidi corporis veritatem, non phantasma inane, tractaverit[1], et ut peccatricis paenitentia secundum creatorem meruerit veniam, praeponere solitum sacrificio. Sed et si paenitentiae stimulus ex fide acciderat, per paenitentiam ex fide iustificatam ab eo audiit, Fides tua te salvam fecit, qui per Abacuc pronuntiarat, Habac. II, 4. Iustus ex fide sua [25]vivet.

Quod divites Christo mulieres adhaerebant, quae et de facultatibus suis ministrabant ei, inter quas et uxor regis procuratoris, Cap. XIX. Luc. VIII, 1—3. de prophetia est. Has enim vocabat per Esaiam mulieres divites: Exsurgite et audite vocem meam, ut discipulas primo, dehinc ut operarias et ministras ostenderet: Filiae in spe audite sermones [1]*meos:* die anni[a] mementote cum labore in spe; cum labore enim, [2]quo sequebantur, et ob spem ministrabant. Aeque de parabolis semel sufficiat probatum hoc genus eloquii a creatore [3]promissum. At nunc illa quoque pronuntiatio eius ad populum, Aure audietis et non audietis, dedit Christo frequenter inculcare, Qui habet aures, audiat. Non quasi ex diversitate auditum permitteret Christus quem ademisset creator, sed quia comminationem exhortatio sequebatur. Primo, aure audietis et non audietis; dehinc, qui habet aures, audiat. Non enim audiebant ultro qui aures habebant, sed ostendebat aures cordis necessarias, quibus illos audituros negarat creator. Et ideo per Christum adicit: Videte quomodo audiatis et non audiatis, non corde scilicet audientes, sed aure. Si dignum sensum pronuntiationi accommodes pro sensu eius qui auditui suscitabat, etiam dicendo, Videte quomodo audiatis, non audituris minabatur. [4]Sane minatur mitissimus deus, quia nec iudicat nec irascitur. Hoc probat etiam subiacens sensus. Ei qui habet dabitur, ab eo autem qui non habet etiam quod habere se putat auferetur ei. Quid dabitur? Adiectio fidei vel intellectus vel salus ipsa. Quid auferetur? Utique quod dabitur. A quo dabitur et auferetur? Si a creatore auferetur, ab eo [5]et dabitur. Si a deo Marcionis dabitur, ab eo et auferetur. Quoquo tamen nomine comminatur ablationem, non erit eius dei qui nescit comminari, quia non novit irasci. Miror autem cum lucernam negat abscondi solere, qui se tanto saeculo absconderat maius et necessarius lumen, cum omnia de occulto in

Ies. XXXII, 9 sq. Ies. VI, 10. Luc. VIII, 8. Luc. VIII, 18. Luc. VIII, 18. Luc. VIII, 16.

25. vivet *Bcd. Vaticani duo.* vivit *reliqui.*

Cap. XIX. 1. meos, dies anni *cd.* dei, anni *BCab.* 2. prosequebantur *Fr. Iunius.* 3. permissum *B.* 4. Sane minatur *ego.* sane nominatur *libri omnes.* 5. et *om. b.*

1. non phantasma inane tractaverit] Eadem interpretatio est Epiphanii Haeres. XLII. Refut. 10 et 11.

Cap. XIX. a. sermones meos: die anni] Ita correxi. Magister qui scripturam invenerat *dei* pro *die,* delevit vocem *meos.*

apertum repromittit, qui deum suum usque adhuc [6]obumbrat, expectans, opinor, nasci Marcionem. [7]Venimus ad constantissimum argumentum omnium qui domini nativitatem in controversiam [8]deferunt. Ipse, inquiunt, contestatur se non esse natum dicendo,
Matth. XII, 48. Quae mihi mater, et qui mihi fratres? Ita semper haeretici aut nudas et simplices voces [9]coniecturis quo volunt rapiunt, aut rursus condicionales et rationales[b] simplicitatis condicione dissolvunt, ut
Luc. VIII, 20. hoc in loco. Nos contrario dicimus primo non potuisse illi annuntiari quod mater et fratres eius foris starent quaerentes videre eum, si nulla illi mater et fratres nulli fuissent, quos utique norat qui annuntiarat vel retro notos vel tunc ibidem compertos, dum eum videre desiderant, vel dum ipsi nuntium mandant. Ad hanc primam propositionem nostram solet ex diverso responderi: Quid enim, si temptandi gratia nuntiatum est ei? Sed hoc scriptura non
Luc. X, 25. dicit, quae quanto significare solet ex temptatione quid factum (Ecce legis doctor adsurrexit temptans eum, et de tributi consultatione,
Luc. XX, 20. Et accesserunt ad eum pharisaei temptantes eum), tanto, ubi non facit temptationis mentionem, non admittit temptationis interpretationem. Et tamen ex abundanti causas temptationis expostulo, cui rei temptaverint illum per nominationem matris et fratrum. Si ut scirent natusne esset, an non: quando de hoc fuit quaestio quam ex ista temptatione discuterent? Quis autem dubitaret natum quem videret hominem? quem audisset filium se hominis professum? quem de conspectu omnis humanae qualitatis dubitaret deum aut filium dei credere? [10]propheten facilius existimantes licet magnum aliquem[c], utique tamen natum? Etiamsi in exploratione nativitatis temptandus fuisset, quodcunque aliud argumentum temptationi competisset quam[d] per earum personarum mentionem quas potuit etiam natus non habere. Dic mihi, omnibus natis mater advivit[e]? omnibus natis adgenerantur et fratres? non licet patres magis et sorores
Luc. II. habere, vel et neminem? Sed et census constat actos sub Augusto [11]nunc in [12]Iudaea per Sentium Saturninum[f], apud quos genus eius

6. demittat *B.* 7. Venimus enim ad *B.* 8. defuerunt *C.* 9. coniecturi quod volunt *B.* 10. prophetem *B.* prophetam *Vaticanus unus.* 11. nunc *BCabcd. Codex P. Pithoei apud Rigaltium.* tunc *Fr. Iunius, et Is. Casaubonus Exercitt. Eccl. p.* 131. 12. Iudaea *d., Latinius.* Iudaeam *BCabc. Codex P. Pithoei ap. Rigaltium.*

b. rationales] *Rationales* dicit voces quae non simpliciter sed adhibita ratione sunt interpretandae.

c. licet magnum aliquem] Significat verba Lucae VII, 16., paulo ante tractata, cap. 18.

d. quam] Ellipsis comparativi, Tertulliano stilo illa solennis. Sic modo supra „quae *quanto* — — *tanto* non admittit temptationis interpretationem.“ Plura exempla desideranti protuli ad De Virg. Veland. cap. 17.

e. advivit.] Cf. adnott. ad De Corona cap. 7.

f. census constat actos sub Augusto nunc in Iudaea per Sentium Saturninum]

inquirere potuissent. Adeo nullo modo constitit ratio temptationis istius, [13]et vere mater et fratres eius foris stabant. [14]Superest et inspicere sensum non simpliciter pronuntiantis, Quae mihi mater aut fratres, quasi ad generis et nativitatis negationem, sed et ex causae necessitate et condicione rationali. Tam proximas enim personas foris stare extraneis intus defixis ad sermones eius, amplius et avocare eum a sollemni opere quaerentes merito indignatus est. Non tam [15]abnegavit quam abdicavit[g]. Atque adeo cum praemisisset, [16]Quae mihi mater et qui mihi fratres? subiungens, Nisi qui Luc. VIII, 21.
audiunt verba mea et faciunt ea, transtulit sanguinis nomina in alios[h], quos magis proximos pro fide iudicaret. Nemo autem transfert quid nisi ab eo qui habet id quod transfert. Si ergo matrem Matth. X, 37.
et fratres eos fecit qui non erant, quomodo negavit eos qui erant? [17]meritorum scilicet condicione, non [18]ex proximorum negatione, [19]in semetipso docens qui patrem aut matrem aut fratres praeponeret verbo dei non esse dignum discipulum. Ceterum ex hoc magis matrem et fratres confitebatur quod illos nolebat agnoscere. Quod alios adoptabat, confirmabat [20]quos [21]ex offensa negavit, quibus non ut veriores substituit, sed ut digniores. Denique nihil magnum, si fidem sanguini praeposuit, [22]quam non habebat[i].

Quis autem iste est qui [1]et ventis et mari imperat? nimirum Cap. XX.
novus dominator atque possessor elementorum subacti iam et ex- Luc. VIII, 25.
clusi creatoris? Non ita est. Sed agnorant substantiae auctorem suum, quae famulis quoque eius obaudire consueverant. Inspice

13. at *d., Fulv. Ursinus.* 14. Superest et *cd. Vaticanus uterque.* Superest *b.* Et superest *BCa.* 15. abnegavit *cd., ex altero Vaticano.* negavit *reliqui, et codex P. Pithoei.* 16. quae *cd. Vaticani duo.* quis *reliqui.* 17. ex meritorum *Fulv. Ursinus.* 18. et *Fr. Iunius.* 19. *Verba* in semetipso *et quae inde sequuntur usque ad verba* in testationem redigi iubet *cap. XXI. desiderantur in B.* 20. quod *edd. Semleri et Leopoldi vitiose.* 21. et *C.* 22. quam *Fr. Iunius.* quem *Cabcd.*

Cap. XX. 1. et *om. C., et codex Montispessulanus, olim P. Pithoei.*

Fecit censum illum in toto imperio Augusti C. Sentius Saturninus, vir consularis, tanquam princeps in magistrorum auguralium numero; nam religionis alicuius nomen Augustus praetexi statuit illi instituto suo. Fecit autem in Iudaea censum praeside Cyrenio. Luc. cap. 2. (Fr. Iunius.) *Census* isti memorantur et infra cap. 36., ut et supra cap. 7. De Sentio Saturnino cf. adnott. ad De Pallio cap. 1. Pro *nunc,* quae librorum veterum scriptura est, quidam rescripsere *tunc.* Non opus erat. V. Oudend. ad Caes. De Bello Gall. VI, 40. Burm. ad ad Valer. Flacc. IV, 606. Et Petrus Pithoeus in margine sui libri, qui ad manus Nic. Rigaltio erat, annotaverat „*Nunc,* hoc est cum illa Christus diceret nuntiantibus adesse matrem et fratres."

g. quam abdicavit.] Quis ita loquentem hodie ferat? Nam et moriens Christus adstantem Mariam nihilominus consolatur, et post mulieris appellationem statim honorificentissima filii relatione matrem profitetur et Ioanni delegat. (Rig.)

h. transtulit sanguinis nomina in alios] Hoc est metaphorice vocavit fratres et matrem eos qui verba sua audirent et facerent. (Rigalt.)

i. quam non habebat.] Sanguis scilicet. Verissima Fr. Iunii emendatio qua substituit *quam* pro vulgata *quem.*

Exodum, Marcion, aspice mari rubro, vastiori super omnia stagna Iudaeae, virgam Moysi imperantem, ut funditus proscissum et pari [2]utrinque stupore discriminis fixum sicco populum pede intestino itinere transmitteret, [3]rursusque sub eiusdem virgae nutu redeunte natura Aegyptium exercitum undarum concordia obrueret, in quod opus et austri servierunt. Lege [4]extorri familiae dirimendae [5]in transitu eius [6]Iordanis machaeram fuisse[a], cuius impetum atque
Ios. V, 4. decursum plane et Iesus docuerat prophetis transmeantibus stare. Quid ad haec? Si tuus Christus est, non erit potentior famulis creatoris. Sed his solis exemplis usus essem, si non etiam praedicatio marinae istius expeditionis Christum antecessisset. Nam cum
Ps. XXIX, 3. transfretat, psalmus expungitur. Dominus, inquit, super aquas
Hab. III, 9. multas. Cum undas freti [7]discutit, Abacuc [8]adimpletur. [9]Dispargens, inquit, aquas itinere. Cum ad minas eius eliditur mare,
Nahum I, 4. Naum quoque absolvitur. Comminans, inquit, mari et arefaciens illud, utique cum ventis, quibus [10]inquietabatur. Unde vis meum vindicem Christum? de exemplis, an de prophetis creatoris? Age nunc, qui militarem et armatum bellatorem praedicari putas[b], non figurate nec allegorice, qui bellum spiritale adversus spiritales hostes spiritali militia et spiritalibus armis spiritaliter debellaturus
Luc. VIII, 30. esset, cum invenis in uno homine multitudinem daemonum, legionem se professam, utique spiritalem, disce et Christum expugna-

2. utrumque *Montispessulanus.* 3. rursosque *Montispessul.* 4. extorri familiae dirimendae *ego.* ex sorte familiae dirimendae *abc.* et, sorte familiae dirimendae *d. Vaticanus unus.* et sortes familiae dirimendae *Montispessul.* et fortem familiae dirimendo *Fr. Iunius.* 5. in transitu *Cabc., Fr. Iunius.* in transitum *d. Montispessul.* 6. Iordani *Fr. Iunius.* 7. discutet *Montispessul.* 8. adimpletus *Montispessul.* 9. dispargens *d. Montispessul.* dispergens *Cab.* disperges *c.* 10. inquietabatur *Montispessulanus.*

Cap. XX. a. Lege extorri familiae dirimendae in transitu eius Iordanis machaeram fuisse] *Lege et sortes familiae dirimendae* habet exemplar [P. Pithoei]. Quod explicari potest: Lege, inquit, historiam Iordanis, scies eius machaeram fuisse in transitum familiae dirimendae, obstitisse transitui filiorum Israël, tanquam aciem ingentis gladii, obstitisse transeunti familiae sorte dirimendae, et tamen eius impetum atque decursum prophetis transmeantibus stetisse, prophetas arcam foederis ferentes cum iisque filios Israël sicco pede transmeasse. Nimirum verbum illud *Lege* respondet praecedenti *Inspice.* Itaque ut supra dixit *Inspice Exodum,* ita hic etiam dixisse videtur *Lege et sortes familiae dirimendae* quarum scilicet historia habetur Iosue cap. 3 et 4. (Rigalt.) Omnino rescribendum erat *extorri familiae* pro *„ex sorte familiae“* sive „et sorte familiae“ vel „et sortes familiae,“ quod libri tenent. Lege, inquit, Iordanis machaeram fuisse extorri familiae (h. e. filiorum Israël) dirimendae (h. e. separandae et prohibendae) in transitu eius, scilicet in terram Canaan. Ita omnia plana sunt. Quod Iordanis hoc loco *machaera* fluvius vocatur, apte Rigaltius: „Sic Tibris arcano sacrorum vocabulo dicebatur *serra,* auctore Servio ad illa Virgilii [Aen. VIII, 63 sq.] „ego sum pleno quem flumine cernis Stringentem ripas et pinguia culta secantem, Caeruleus Tibris“ cett.

b. Age nunc, qui militarem et armatum bellatorem praedicari putas] Cf. supra lib. III, cap. 13.

torem spiritalium hostium spiritaliter armatum et spiritaliter bellicosum intellegendum, atque ita ipsum esse qui cum legione quoque daemonum erat dimicaturus; ut et de hoc bello psalmus possit videri pronuntiasse, Dominus validus, dominus potens in [11]bello. Ps. XXVI, 8. Nam cum ultimo hoste morte [12]proeliatus, per [13]tropaeum crucis triumphavit. Cuius autem dei filium Iesum legio [14]testata est? Sine Luc. VIII, 28. dubio cuius tormenta et abyssum noverant et timebant. Nec enim [15]videntur posse ignorasse adhuc quod novi et ignoti dei virtus operaretur in terris, quia verisimile non est creatorem ignorasse. Si enim alium [16]supra se deum ignoraverat aliquando, tamen iam infra caelum suum agentem utique compererat. Quod autem dominus comperisset, iam et universae familiae [17]innotuisset in eodem mundo et intra eundem ambitum caeli quo peregrina divinitas conversaretur. In quantum ergo et creator scisset eam, et substantiae eius, si fuisset, in tantum, quia nulla fuit, non alium daemones sciebant quam dei sui Christum. Non enim [18]depetunt ab alio quod meminissent petendum sibi a creatore, veniam scilicet abyssi creatoris. Denique impetraverunt. Quo merito? Quia mentiti erant, quia saevi dei filium eum fecerant? Et qualis erit qui mentitos iuvabat, qui infamantes sustinebat? Sed enim quia mentiti non erant, quia deum abyssi et suum [19]cognoverant, ita eum se et ipse confirmavit quem [20]cognoverunt[c] daemones, Iesum iudicem et ultoris dei filium. Ecce aliquid et de illis pusillitatibus et infirmitatibus creatoris in Christo. Ignorantiam enim et ego adscribere ei volo. Permittite mihi adversus haereticum. Tangitur a femina quae sanguine fluitabat[d], et nescivit a qua. Quis me, inquit, Luc. VIII, 43—46. tetigit? Etiam excusantibus discipulis perseverat [21]in ignorantiae voce. Tetigit me aliquis, idque de argumento affirmat. Sensi enim virtutem ex me profectam. Quid dicit haereticus? Sciebatne per-

11. proelio *Vaticanus unus.* 12. praeliaturus *Montispessul.* 13. trophaeum *Cabc.* tropheum *Montispessul.* 14. testatus est *C. Montispessul.* 15. videbant *C. Montispessul.* 16. superesse deum *C. Montispessul.* 17. innotuisse *Montispessul.* 18. peterent *Fulv. Ursinus.* 19. cognoverunt *C.* 20. cognoverunt *Cabc.* agnoverunt *Hildebrandus ad Apul. Metam. VII,* 4. *p.* 528. adcognoverunt *d., ex Montispessulano.* 21. in *om. a.*

c. cognoverunt] Codex P. Pithoei *adcognoverunt,* quod recepit Rigaltius. Sed recte Hildebrandus ad Apul. Metam. VII, 4. p. 527 sq. statuit *adcognoscere* verbum sicubi reperiatur conflatum esse ex confusione duarum scripturarum. Pari modo cum apud Apuleium l. l. scriptum esset *oppetisse,* librarii, cum discrepantem reperissent scripturam *adpetisse,* tanquam ne non utrique satisfacerent, monstrum effecerunt *adoppetisse.* Cuiusmodi figmentorum exempla multa possent proferri, praesertim ex antiquis glossariis. Verbum *adcognoscere* vero reperitur apud Tertull. etiam Ad Uxor. II, 6. in quibusdam libris, et tertio infra hoc ipso Adv. Marcionem libro cap. 21.

d. quae sanguine fluitabat] Sic Hieronymus Epist. 131. ad Rufinum dixit „mulierem *fluentem sanguine,*“ et Epist. 128. ad Fabiolam „Si quis e sacerdotibus *semine fluxerit.*“ (Rigalt.)

sonam? Et cur quasi ignorans loquebatur? Ut confessionem certe provocaret, ut timorem probaret. Sic et Adam aliquando quaesierat,
Lev. XV, 19 sqq. quasi ignorans, Adam ubi es[e]? Habes et creatorem cum Christo excusatum et Christum creatori adaequatum. Sed et hoc [22]qui adversarius legis[f], ut, quia lex a contactu [23]feminae sanguinantis[g] summovet, idcirco gestierit non tantum contactum eius admittere, sed etiam sanitatem donare. O deum non natura beneficum, sed aemulatione! At enim, si fidem mulieris invenimus ita meruisse,
Luc VIII, 48. cum dicit, Fides tua te salvam fecit, quis es, ut aemulationem legis interpreteris in isto facto, quod ipse dominus ex fidei remuneratione editum ostendit? Sed hanc vis mulieris fidem constituere qua contempserat legem. Et cui credibile ut mulier nullius adhuc dei conscia, [24]nullius adhuc novae legis initiata, legem inrumperet eam cui adhuc tenebatur? Qua denique fide inrupit? in quem deum credens? quem spernens? Creatorem? Certe enim ex fide tetigit. Si ex fide creatoris, quae alium deum ignorabat, [25]ecquomodo legem eius inrupit? Tam enim inrupit, si inrupit, quam ex fide creatoris. Quomodo enim utrumque conveniet, ut et inruperit et ex fide eam inruperit, propter quam inrupisse non debuit? Dicam. Fides haec fuit primo, qua deum suum confidebat misericordiam malle quam ipsum sacrificium, qua eum deum [26]certa erat operari in Christo, [27]qua sic eum tetigit, non ut hominem sanctum, nec ut prophetam, quem contaminabilem pro humana substantia sciret, sed ut ipsum deum, quem nulla spurcitia pollui posse praesumpserat. Itaque non temere interpretata est sibi legem, ea contaminari significantem quae essent contaminabilia, non deum, quem in Christo confidebat. Sed et illud recogitavit, ordinarium et [28]sollemnem menstrui vel partualis sanguinis fluxum in lege taxari qui veniat ex officio naturae, non ex vitio valetudinis. Illa autem ex vitio valetudinis redundabat, cui non modum temporis, sed divinae misericordiae auxilium necessarium sciebat. Atque ita potest [29]videri legem non inrupisse, sed distinxisse. Haec erit fides, quae con-
Ies. VII, 9. tulerat etiam intellectum. Nisi credideritis, inquit, non [30]intellegetis. Hanc fidem probans Christus eius feminae, quae solum cre-

22. qua *Fr. Iunius.* quia *Leopoldus.* 23. sanguinantis feminae *Montispessul.* 24. nulli adhuc novae legi *Fulv. Ursinus.* 25. ecquomodo *ego.* et quomodo *libri omnes.* 26. certe *Montispessul.* 27. quasi eum *Montispessul.* 28. sollepne *Montispessul.* 29. videri *om. C.* 30. intelligitis *Montispessul.*

e. Adam ubi es?] De hac domini voce cf. supra lib. II, cap. 25.

f. Sed et hoc qui adversarius legis] Sed et hoc fecit ut qui adversarius legis.

g. sanguinantis] *Αἱμορροούσης.* Cf. de hoc verbo Barth. Advv. XLIV, 25. p. 2039 sq. Burm. ad Quinctil. Declam. X, 8., interprr. ad Apul. Metam. V, 17.

debat creatorem, eius fidei se deum respondit quam probavit. Nec illud [31]omittam, quod, dum tangitur vestimentum eius, utique corpori, non phantasmati inditum, corpus quoque demonstrabatur[h]; non quasi iam de hoc retractemus, sed quia ad praesentem conspirat quaestionem. Si enim non erat veritas corporis, phantasma utique contaminari, qua res vacua, non posset. Qui ergo non potest contaminari prae inanitate substantiae, quomodo voluisset? Ut aemulus legis mentiebatur, qui non vere polluebatur.

Dimittit discipulos ad praedicandum dei regnum. Numquid vel hic edidit cuius? Prohibet eos victui aut vestitui quid in viam ferre. Quis hoc mandasset, nisi qui et corvos [1]alit, et flores agri vestit, qui bovi quoque terenti libertatem oris ad veniam pabuli ex opere [2]summovendi ante praecepit, quia dignus operarius mercede sua? Haec Marcion deleat, dum sensui salva sint. At cum iubet pulverem excutere de pedibus in eos a quibus excepti non fuissent, et hoc in testimonium mandat fieri. Nemo testatur quod non iudicio destinatur; inhumanitatem qui [3]in testationem redigi iubet, iudicem comminatur. Nullum deum novum a Christo probatum illa etiam opinio omnium declaravit, quia Christum Iesum alii Ioannem, alii Heliam, alii unum aliquem ex veteribus prophetis Herodi adseverabant. Ex quibus quicunque fuisset, non utique [4]ob hoc est suscitatus ut alium deum post resurrectionem praedicaret. Pascit populum in solitudine, de pristino scilicet more[a]. Aut si non eadem et maiestas[b], ergo iam minor est creatore, qui non uno die, sed annis quadraginta, nec de inferioribus materiis panis et piscis, sed de manna caelesti, nec quinque circiter, sed sexcenta milia hominum protelavit[c]. Adeo autem ea fuit maiestas, ut et pabuli exiguitatem non tantum sufficere, verum etiam exuberare de pristino voluerit exemplo. Sic enim et in tempore famis sub Helia viduae Sareptensi modica et suprema alimenta ex prophetae benedictione per totum famis tempus redundaverant. [4b]Habes [5]tertiam [5b]Basi-

Cap. XXI. Luc. IX, 1—6.

Luc. IX, 7.8.

Luc. IX, 10—17.

I Reg. XVII, 7—16.

31. omittat *Montispessul.*

Cap. XXI. 1. pavit *C.* 2 sumendi *Fulv. Ursinus.* 3. *Verbis* in testationem *pergit B.* 4. ob *om. B. Montispessul.* 4 b. habens *B.* 5. tertium *c.* 5 b. basilicarum *Montispessul.*

h. corpus quoque demonstrabatur] Hoc habet etiam Epiphanius Haeres. XLII. Refut. 14.

Cap. XXI. a. de pristino scilicet more.] Nimirum veteris instrumenti seu testamenti. Sic libro De Baptismo [cap. 7]: „perungimur benedicta unctione de *pristina disciplina,*" hoc est Iudaica. (Rig.) Pariter paulo infra „de *pristino exemplo.*"

b. et maiestas] Pro *et* Fr. Iunius maluit *ei.* Commodum quidem, sed non necessarium.

c. protelavit.] Hoc est sexcentis hominum milibus vitae et virium tenorem continuavit, produxit, protraxit. (Rigalt.) De verbo *protelare* cf. adnott. ad De Paenit. cap. 4.

liarum. Si et [6]quartam [7]resolvas, invenies totum hunc ordinem
II Reg. IV, 42 sqq. [8]Christi circa illum dei hominem qui oblatos sibi [9]decem[d] hordeaceos panes cum populo [10]distribui iussisset, et minister eius proinde comparata multitudine et pabuli mediocritate respondisset, Quid [11]ego hoc [12]dem [13]in conspectu [14]centum hominum[e]? Da, inquit, et manducabunt, quoniam [15]haec dicit dominus, [16]Manducabunt et relinquent reliquias secundum dictum domini. O Christum et in novis veterem! Haec itaque [17]qui viderat Petrus et cum pristinis compararat, et non tantum retro facta, sed et in futurum iam tunc prophetantia recognoverat, interroganti domino quisnam illis videLuc. IX, 20. retur, cum pro omnibus responderet, Tu es Christus, non potest [18]non eum sensisse Christum, nisi quem noverat in scripturis, quem iam recensebat in factis. Hoc et ipse confirmat usque adhuc patiens, immo et silentium indicens. Si enim Petrus quidem non
Luc. IX, 20. 21. poterat alium eum confiteri quam creatoris, ille autem praecepit ne cui [19]hoc dicerent, utique id noluit [20]provulgari quod Petrus senserat. Immo, inquis, quia non recte senserat, noluit mendacium
Luc. IX, 22. disseminari. Sed aliam silentii causam edixit, quia oporteret filium hominis multa pati, et reprobari a presbyteris et scribis et sacerdotibus, et interfici, et post tertium diem resurgere. Quae cum praedicata sint et ipsa in Christum creatoris, sicut suis locis implebimus[f], sic quoque ipsum se ostendit esse in quem praedicabantur. Certe et si non essent praedicata, eam causam indicti silentii protulit quae non Petri errorem demonstraret, [21]obeundarum
Luc. XI, 24. passionum necessitatem. Qui voluerit, inquit, animam suam salvam facere, perdet illam, et qui perdiderit eam propter me, salvam faciet eam. Certe filius hominis[g] hanc sententiam emisit. Perspice

6. quartum *c.* 7. revolvas *Fulv. Ursinus.* 8. Christum *BC. Montispessul.* 9. decem hordeaceos *BC.* X ordiacios *Montispessul.* viginti hordeaceos *reliqui.* 10. distribuisset et minister *B.* 11. ergo *BCd. Montispessul.* 12. idem *BC. (Montispessul.)* 13. inspectum *BCab.* in conspectum *c.* in spectu *Montispessul.* 14. centum milibus hominum *BCab. Montispessul., Vaticanorum uterque.* 15. haec *Bcd. Montispessul., Vaticani.* hoc *Cab.* 16. manducabunt (manducabimur *B.*) et relinquent *BCab. Montispessul.* Et manducaverunt et reliquerunt *cd.* manducabunt et relinquent: et manducaverunt et reliquerunt *Fr. Iunius.* 17. qui *abc.* quae *BC. Montispessul.* 18. novum sensisse Christum, nisi quem, *aut* non eum sensisse Christum quem *Latinius.* 19. hoc diceret *d. (Montispessul.)* dicerent *BC.* 20. provulgari *BCabcd. Montispessul.* promulgari *Vaticanus alter.* 21. sed obeundarum *abc.*

d. decem] *Decem* putem ab auctore scriptum. Nam et Graeca exemplaria quaedam legerunt δέκα, et Ambrosius lib. VI. Hexaëmeri cap. 2. (Fr. Iunius.)

e. centum hominum?] Libri veteres habent „centum *milibus* hominum." Cuius corruptelae origo quaerenda videtur in littera M finali numeri centum, ut quae pro siglo numeri mille sumebatur.

f. sicut suis locis implebimus] Infra cap. 40 et sqq.

g. Certe filius hominis] Cf. supra cap. 10.

igitur et tu cum rege Babylonio fornacem eius ardentem, et invenies illic tanquam filium hominis (nondum enim vere erat, nondum scilicet natus ex homine) iam tunc istos exitus constituentem. Salvas facit animas trium fratrum, qui eas pro deo perdere conspiraverant, Chaldaeorum vero perdidit, quas illi per [22]idololatriam salvas facere maluerant. Quae est ista nova doctrina cuius vetera documenta sunt? Quamquam et praedicationes martyriorum tam futurorum quam a deo mercedem relaturorum decucurrerunt. Vide, inquit Esaias, quomodo perit iustus, et nemo excipit corde, et viri iusti Ies. LVII, 1. auferuntur, et nemo considerat. Quando magis hoc fit quam in persecutione sanctorum eius? Utique non simplex, nec de naturae lege communis[h], [23]sed illa insignis et pro fide militaris, in qua qui animam suam propter deum perdit, servat illam, [24]ut et hic tamen iudicem [25]cognoscas, qui malum animae lucrum perditione eius et bonum animae detrimentum salute eius [26]remuneratur. Sed et zeloten deum [27]mihi exhibet, malum malo reddentem. Qui confusus, Luc. IX, 26. inquit, [28]mei fuerit, et ego confundar [29]eius. Quando nec confusionis materia conveniat nisi meo Christo, cuius ordo magis pudendus[i], ut etiam haereticorum conviciis pateat, omnem nativitatis et educationis foeditatem et [30]ipsius etiam carnis indignitatem[k] quanta amaritudine possunt perorantibus. Ceterum quomodo ille erit obnoxius confusionis qui eam non capit? non vulva licet virginis, tamen feminae, [31]coagulatus, et si non semine, tamen ex lege substantiae corporalis, [32]ex feminae humore[l], non caro habitus ante formam, non pecus dictus post figuram[m], non [33]decem men-

22. idolatriam *B. Montispessul., pro more.* 23. et *B. Montispessul.* 24. et ut *B.* 25. adcognoscas *d. Montispessul.* 26. remuneratur *abc.* remuneraturus *BCd.* remuneratus (*Montispessul.*) 27. mihi *om. ab.* 28. mei *d.* (*Montispessul.*) *Fulv. Ursinus.* me *reliqui.* 29. eius *BCabd. Montispessul.* eum *c., ex Vaticanis.* 30. ipsis *Fulv. Ursinus.* 31. coagulatum *BC. Montispessul.* 32. ex femine et humore *Montispessul.* ex semine et humore *BC.* 33. novem *c.*

h. Utique non simplex, nec de naturae lege communis] Haec non alio referri possunt quam ad ea „Quae est ista nova doctrina quae" cett. (Rigalt.)

i. cuius ordo magis pudendus] Ordinem dicit nativitatis et educationis. (Rigalt.) De vocabuli *ordo* apud Tertullianum usu dixi ad de Pudic. cap. 9. Cf. supra cap. 11 „Ioannis *ordo.*", cap. 7 „*ordinem* descensionis.", lib. III, cap. 22 „alterius dei *ordinem.*"

k. ipsius etiam carnis indignitatem] Carnis videlicet passibilis et mortalis, quae sane indigna deo videbatur. Sic Adv. Iudaeos [cap. 14] „Primo sordidis indutus est, id est carnis passibilis et mortalis indignitate." Vel indignitatem intellige εἶδος οὐκ ὄξιον τυραννίδος. Ut observavimus ad lib. de Patientia cap. 3. (Rigalt.)

l. ex feminae humore.] De Carne Chr. [cap. 4] dixit „humoris et sanguinis foeda coagula." (Rigalt.)

m. non pecus dictus post figuram] Id est corpus animatum sentiens primum et figura sua instructum recens. Sic accipitur lib. De Anima cap. 25., ex principiis philosophiae. (Fr. Iunius.) Eodem vocabulo utitur Iulius Firmicus lib. VII, cap. 1 „*Pecus* intra viscera matris artuatim concisum a medicis proferetur." (Rigalt.) De brachylogiis *ante for-*

sium cruciatu [31]deliberatus[n], non subita dolorum concussione cum tanti temporis coeno per corporis cloacam effusus ad terram, nec statim lucem lacrimis auspicatus et primo retinaculi sui vulnere[o], nec multum ablutus, nec sale [35]ac melle medicatus[p], nec pannis iam sepulturae [36]involucrum initiatus[q], nec exinde per immunditias inter sinus volutatus, molestus uberibus, diu infans, vix puer, [37]tarde homo, sed de caelo expositus, semel grandis, semel totus, statim Christus, spiritus et virtus et deus tantum. Ceterum [38]ut non verus, qui non videbatur, ita nec de crucis maledicto erubescendus, cuius carebat veritate, carens corpore. Non poterat itaque dixisse, Qui
Ps. VIII, 6. [39]mei confusus fuerit. Noster hoc debuit pronuntiasse, minoratus
Ps. XXII, 7. a patre, modico citra angelos, vermis et non homo, ignominia ho-
Ies. LIII, 5. minis et nullificamen populi, [40]quatenus ita voluit, ut [41]livore eius sanaremur, ut dedecore eius salus nostra constaret. Et merito se pro suo homine deposuit, pro imagine et similitudine sua, non [42]aliena, ut, quoniam homo [43]non erubuerat lapidem et lignum adorans, eadem constantia non confusus de Christo pro impudentia [44]idololatriae satis deo faceret per impudentiam fidei[r]. Quid horum

34. delibratus *Latinius. Probat Fr. Iunius.* 35. ac *B. Montispessul.* et *reliqui.* 36. involucro *Fulv. Ursinus.* 37. tarde *abcd. Montispessul.* tardus *BC.* tardius *Rhenanus. Recepit Leopoldus.* 38. ut *om. BC. Montispessul.* 39. me *c.* 40. quatinus *C., Fr. Iunius, pro more.* 41. liquore *Montispessul.* 42. aliena tunc ut *BC. Montispessul.* 43. non *om. BC. Montispessul.* 44. idolatriae *B. Montispessul., pro more.*

mam et *post figuram* cf. adnott. ad Scorp. cap. 11.

n. non decem mensium cruciatu deliberatus] Sic habent exemplaria. Quae si nobis integram auctoris scripturam servavere, dixerit Septimius „partum deliberari" quamdiu fetus in utero perficitur, ordine nativitatis humanae, decem mensium spatio currente, quemadmodum in Apologetico [cap. 9., ubi tamen v. quae adnotavi] dixit conceptum deliberari „dum adhuc sanguis in hominem *deliberatur.*" Alias minime spernenda videretur Latinii coniectura „decem mensium cruciatu *delibratus.*" Nam eiusmodi est infantis in utero situs, ut cruciari videatur, incurvus totus ac contractus. (Rigalt.) Latinius legit *delibratus*, id est quasi in uteri trutina suspensus, et probo. Haec autem conferenda sunt cum lib. De Carne Christi cap. 4. (Fr. Iunius.) *Deliberatus,* hoc est liberatus. Ita Adv. Marc. II, 19 „ad *deliberandas* animas eorum de morte." Occurrit hoc verbum, quod lexica nondum agnoscunt, etiam in Actis Sanctorum passim. Cf. etiam Du Cangius s. v. De confusione verborum *deliberare, delibrare, delibare* v. adnott. ad Apolog. cap. 9. Adde De Patient. cap. 8.

o. retinaculi sui vulnere] Propter nervum umbilicarem, qui resecari solet ab obstetrice.

p. sale ac melle medicatus] De salis ac mellis in recenti partu medicamine ignoramus; videtur plane ad cutem pertinere. Certe Plinius Hist. Nat. XXII, 25. hordei cinerem sale ac melle conspersum suavitatem oris facere dicit, et XXXI, 7. simile quid tradit de quodam genere salis quod a Cappadocia in laterculis afferatur.

q. sepulturae involucrum initiatus] Fulvius Ursinus rescribit *involucro.* Sed solet Tertullianus *initiari* struere et cum accusativo. Apolog. cap. 8 „*Talia initiatus* et consignatus vivis in aevum." Adv. Marc. IV, 11 „*aliam* scilicet et *contrariam initiatos divinitatem.*"

r. per impudentiam fidei.] Idololatriae impudentia fuit cum non puduit adorare lapides et ligna, impudentia fidei cum minime pudet deum credere natum et crucifixum. (Rigalt.)

Christo tuo competit, Marcion, ad meritum confusionis? Plane pudere te debet quod illum ipse finxisti.

Nam et hoc vel maxime erubescere debuisti, quod illum cum Moyse et Helia in secessu montis conspici pateris, quorum destructor advenerat. Hoc scilicet intellegi voluit vox illa de caelo: Hic est filius meus dilectus, hunc audite, id est non Moysen iam et Heliam. Ergo sufficiebat vox sola sine ostentatione Moysi et Heliae. Definiendo enim quem audirent quoscunque alios vetuisset audiri. Aut numquid Esaiam et Hieremiam ceterosque quos non ostendit permisit audiri, si vetuit quos ostendit? Nunc et si praesentia illorum fuit necessaria, non utique in colloquio ostenderentur, quod familiaritatis indicium est, nec in consortio claritatis, quod dignationis et gratiae exemplum est, [1]sed in sordibus aliquibus, quod destructionis argumentum est, immo in tenebris creatoris, quibus discutiendis erat missus, longe etiam discreti a claritate Christi, qui voces et litteras ipsas eorum ab evangelio suo erat separaturus. [2]Sic in alienos demonstrat illos, dum secum habet. Sic relinquendos docet quos sibi iungit. Sic destruit quos de radiis suis exstruit. Quid faceret Christus ipsorum? Credo, secundum perversitatem tales eos revelasset quales Christus Marcionis debuisset, aut quoscunque alios secum quam prophetas suos[a]. Sed quid tam Christus creatoris quam secum ostendere praedicatores suos? cum illis videri quibus in revelationibus erat visus? cum illis loqui qui eum fuerant locuti? cum eis gloriam suam communicare a quibus dominus gloriae nuncupabatur? cum [3]principalibus suis, quorum alter populi informator aliquando, alter reformator quandoque, alter initiator veteris testamenti, alter consummator novi[b]. Igitur et Petrus [4]merito contubernium Christi sui agnoscens individuitate eius suggerit consilium: Bonum est nos hic esse (bonum plane ubi Moyses scilicet et Helias), et, Faciamus hic tria tabernacula, unum tibi, et Moysi unum, et Heliae unum; sed nesciens quid diceret. Quomodo nesciens? Utrumne simplici errore, an ratione [5]qua defendimus in causa novae prophetiae[c] gratiae [6]ecstasin, id est amentiam, con-

Cap. XXII. Luc. IX, 28—36. Luc. IX, 35. Luc. IX, 33.

Cap. XXII. 1. sed et in *Cabc.* 2. Sic enim alienos *Latinius. Probat Fr. Iunius.* 3. principibus *B. Vaticanus unus.* 4. meritum *BCab. Probat Fr. Iunius.* 5. qua *Fr. Iunius.* quam *libri omnes.* 6. ecstasim *B.*

Cap. XXII. a. quam prophetas suos.] Hoc est potius quam prophetas suos. Solennis haec est Tertulliano ellipsis.

b. alter consummator novi.] Elias, quem cum Enoco reversurum putaverunt. Cf. De Anima cap. 35 et 50. Irenaeus Adv. Haeres. V, 5. cum interprr.

c. qua defendimus in causa novae prophetiae] Hoc videtur fecisse libris De Ecstasi, quorum meminit Hieronymus. (Rigalt.) V. Hieronym. Catal. Scriptt. Eccl. in Tertulliano, et Nicephor. Hist. Eccl. IV, 22. 34. *Defendimus,* h. e. asseruimus. Cf. adnott. ad lib. I. Adv. Marc. cap. 26.

venire[d]? In [7]spiritu enim homo constitutus, praesertim cum gloriam dei conspicit, vel cum per ipsum deus loquitur, necesse est excidat sensu, obumbratus scilicet virtute divina, de quo inter nos et [8]psychicos quaestio est[e]. Interim facile est amentiam Petri probare. Quomodo enim Moysen et Heliam cognovisset, nisi in spiritu? (nec enim imagines eorum vel statuas populus habuisset et similitudines, lege prohibente[f]) nisi quia in spiritu viderat? Et ita quod dixisset in spiritu, non in sensu, constitutus, scire non poterat. Ceterum si sic nescit quasi errans, eo quod putaret illorum esse Christum, ergo iam constat et supra Petrum interrogatum a Christo, quem se existimarent, ut de creatoris dixisse, Tu es Christus; quia, si tunc alterius dei illum cognovisset, hic quoque non errasset. Quodsi ideo et hic erravit quia et supra, ergo certus es in illum diem quoque nullam novam divinitatem a Christo revelatam, et usque adhuc non errasse Petrum, Christo usque adhuc nihil eiusmodi revelante, et tamdiu non alterius deputandum Christum quam creatoris, cuius omnem et hic ordinem expressit. Tres de discentibus arbitros futurae visionis et vocis assumit. Et hoc creatoris est. In tribus, inquit, testibus stabit omne verbum. In montem secedit. Agnosco formam loci. Nam et pristinum populum[g] apud montem et visione et voce sua creator initiarat. Oportebat in eo suggestu consignari novum testamentum in quo conscriptum vetus fuerat, sub eodem etiam ambitu nubis, quam nemo [8b]dubitabit de aëre creatoris conglobatam. Nisi et nubes suas illo deduxerat, quia et ipse

Luc. IX, 28. Deut. XIX, 15.

7. spiritu *cd. Latinius.* spiritum *BCab.* 8. phisicos *B., pro more.* 8b. dubitabit *ego.* dubitavit *libri omnes.*

d. convenire.] Hoc est adire, accedere, accidere. De ecstasi cf. De Anima cap. 21 et cap. 45.

e. de quo inter nos et psychicos quaestio est.] Psychicos appellat eos qui ecstases et revelationes singulares affirmabant iam eo tempore in ecclesia destitisse, prout hic circumscribuntur disertis verbis. Nam Tertullianus et alii multi in ecclesia dei multum singularibus revelationibus tribuebant earumque auctoritatem plus satis extollebant, et urgebant usum pertinacius, prout multis locis ab ipso adducuntur, alii falsas contendebant plurimum, et periculosum earum usum. Atque hinc factum ut cum eos qui illas improbabant, tum etiam orthodoxos haeretici per ludibrium psychicos appellaverint, abutentes voce apostoli 1 Corinth. cap. 2. (Fr. Iunius.) De hac ecstasi suos et psychicos, h. e. catholicos, dissentire ait Tertullianus. Catholici enim contra Montanistas monebant veros prophetas, qui spiritu dei repleti essent, quieto et tranquillo animo futura praedicere, pseudoprophetas vero, qualis fuerit Montanus, cum furore et insania loqui. Auctor. anon. contra Cataphrygas ap. Euseb. H. E. V, 17. Cf. The Eccles. History of the Second and Third Centuries illustr. from the writings of Tertullian by John, Bishop of Lincoln (Cambridge 1826.) p. 6. n. 4. Epiphan. Haeres. 48. eandem ecstasin improbantem; et Routh Rel. Sacr. I, p. 100. (Fr. Münter Primord. Eccles. Afric. p. 138.)

f. lege prohibente] Cf. supra lib. II. cap. 22.

g. pristinum populum] Iudaeos. Cf. supra ad cap. 21.

per caelum creatoris viam ruperat[h]; aut proinde et nubilo creatoris precario usus est[i]. Itaque nec nunc muta nubes fuit, sed vox solita de caelo, et patris novum testimonium super filio, [8c]ut qui in [9]primo psalmo: Filius meus es tu, ego hodie genui te. De quo et per Esaiam: Quis deum metuens audiat vocem filii eius? Itaque iam repraesentans eum, Hic est filius meus, utique subauditur, Quem [10]repromisi. Si enim repromisit aliquando, et postea dicit, Hic est, eius est exhibentis voce uti in demonstratione [11]promissi qui aliquando promisit, non eius cui possit responderi, Ipse enim tu quis es qui dicas, Hic est filius [12]meus, de quo non magis praemisisti[k] quam te ipsum quod prius [13]eras revelasti? Hunc igitur audite quem ab initio edixerat audiendum in nomine prophetae, [14]quoniam et prophetes existimari habebat a populo. Prophetam, inquit Moyses, suscitabit vobis deus ex filiis vestris, secundum carnalem scilicet [15]censum[l], tanquam me [16]audietis illum. Omnis autem qui illum non audierit, exterminabitur anima eius de populo suo. Sic et Esaias: Quis in vobis metuens exaudiat vocem filii eius. Quam et ipse pater commendaturus erat. Sistens [17]enim, inquit[m], verba filii sui, dicendo scilicet, Hic est filius meus dilectus, hunc [18]audite. Itaque et si facta translatio sit auditionis a Moyse et Helia in [19]Christo, sed non ut ab alio deo, nec ad alium Christum, sed a creatore in Christum eius, secundum decessionem veteris et successionem novi testamenti. Non legatus, inquit Esaias, nec nuntius, sed ipse [20]deus salvos eos [21]faciet, ipse iam praedicans et implens legem et prophetas. Tradidit igitur pater filio disci-

Ps. II, 7. Ies. L, 10. Deut. XVIII, 15. Ies. L, 10. Ies. XLIV, 26. Ies. LXIII, 9.

8c. ut qui *ego.* atque *BCabcd.* aeque *Fr. Iunius.* 9. secundo *cd.* 10. repromisit *BC.* 11. promisit *C.* 12. meus dilectus de quo *B.* - 13. eras *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* erat *BCabc.* 14. quomodo prophetes extimare *B.* 15. sensum *Bbc.* 16. audieritis *d.* 17. enim *d., cum Fulvio Ursino.* 18. audite inquit. Itaque *d., cum Fulvio Ursino.* 19. Christum *Fulv. Ursinus et Fr. Iunius.* 20. dominus *cd.* 21. fecit *cd.*

h. illo deduxerat, quia et ipse per caelum creatoris viam ruperat] Significatur deus Marcionis. Cf. lib. I. cap. 15., et supra huius libri cap. 7.

i. nubilo creatoris precario usus est.] Sic lib. V. cap. 12 „Hic illud, inquit, mirabor, si proprium potuit habere paradisum deus nullius terrenae dispositionis; nisi si etiam paradiso creatoris *precario* usus est, sicut et mundo."

k. praemisisti] Ni fallor, rescribendum *promisisti.* Quamquam illud retineri potest.

l. censum] Hoc est originem, ex usu stili Tertullianei, de quo iam saepe adnotatum est. Sed quod alii libri praebent *sensum,* hic etiam ferri possit.

m. Sistens enim, inquit] Haec non sunt loci ullius verbo, sed priorum interpretamenta. Commendavisse patrem dixit: probat eo quod sistens filium suum mundo ad opus redemptionis nostrae dixit ei verba filii, id est quae filius ipse nobis enarravit ex decreto patris, ut evidentissime dicitur Psal. 1. Nam pater prius dixit, postmodum filius retulit verba patris, quae eadem sunt verba filii. Haec certa loci huius interpretatio ex Psalmi 2. cum verbis apostoli Hebr. 1. comparatione. (Fr. Iunius.) Cf. Adv. Prax. cap. 19., ubi eadem verba leguntur.

pulos novos, ostensis prius cum illo Moyse et Helia in claritatis praerogativa, atque ita dimissis, quasi iam et officio et honore dispunctis[n], ut hoc ipsum confirmaretur propter Marcionem, societatem esse etiam claritatis Christi cum Moyse et Helia. Totum autem habitum visionis istius habemus etiam apud Abacuc, ubi
Habac. III, 2. spiritus ex persona interdum apostolorum: Domine, audivi auditum tuum, et extimui. [21b] Quem magis quam vocis caelestis illius: Hic est filius meus dilectus, hunc audite? Consideravi [22] opera tua, [23] et excidi mente. [24] Quando magis quam cum visa claritate eius nesciit quid diceret Petrus? In medio duorum animalium cognosceris, Moysi et Heliae[o]. De quibus et Zacharias vidit in figura
Zach. IV, 3. 14. duarum olearum et duorum ramulorum oleae. Nam hi sunt de quibus dictum est illi, Duo filii opimitatis adsistunt domino universae
Habac. III, 3 sq. terrae. Et rursum idem Abacuc: Operuit caelos virtus, utique nubilo illo, et splendor eius ut lux erit, utique qua etiam vestitus eius refulsit. Et si commemoremur[p] promissionis Moysi, hic invenietur expuncta. Cum enim desiderasset conspectum domini Moy-
Exod. XXXIII, 12 sqq. ses dicens, Si [25] ergo inveni gratiam coram te, manifesta te mihi, ut cognoscenter[q] videam te, eum conspectum desiderans in quo hominem esset acturus, quod propheta sciebat. Ceterum [26] *de* dei facie iam audierat, Nemo homo videbit [27] me et vivet. Et hunc, inquit, sermonem quem dixisti, faciam tibi. Et rursus Moyses: Ostende mihi gloriam tuam. Et dominus similiter de futuro: Ego

21b. quam *C.* 22. opera tua *Vaticani duo.* operam tuam *BCab.* 23. et excidi *d.* excidi *reliqui.* 24. quando *BCd.* quanto *ab.* quo *c., ex coniect. Latinii.* 25. ergo inveni *abcd.* inveni ergo *B.* inveni *C.* 26. de dei facie *ego.* dei faciem *libri omnes.* 27. me *om. d.*

n. dispunctis] Hoc est perfunctis atque absolutis. Cf. adnott. ad lib. II. cap. 7.

o. Moysi et Heliae.] De Moyse et Helia haec verba interpretatus est etiam Augustinus De Civ. Dei II, 32. et Tractat. contra Iud., Pag. et Arr. cap. 17.

p. si commemoremur] Hoc est mentionem faciamus. V. adnott. ad De Idolol. cap. 20., Ad Scap. cap. 3., De Fuga in Persecut. cap. 9. Adde aliquot exempla ex Irenaeo. Adv. Haer. I, 1, 19 „oblitus, deinde *commemoratus.*", in Graeco est *ἀναμνησθείς.* Ibid. I, 1, 20 „nihil enim prohibet exempli gratia *commemorari et horum*"; in Graeco est *ἐπιμνησθῆναι καὶ τούτων.* Ibid. I, 15, 1 „Post quam *decadis commemorantem* lumen dicere"; in Graeco est *τῆς δεκάδος μνημονεύοντα φῶς λέγειν.* Ibid. I, 24 „quod anima eius firma et munda cum esset, *commemorata fuerit.*" Ibid. II, 58 „Si enim id quod in brevissimo tempore visum est, vel in phantasmate conceptum est, et ab ea sola per somnium, postquam commixta sit corpori, et universum membrum dispersa, *commemoratur.*" Ibid. III, 23 et V, 31 in verbis Iesaiae „Et *commemoratus* est dominus sanctus Israel *mortuorum suorum* qui dormierant in terra sepultionis." Ibid. III, 27 „Circumscripsit igitur genitalia viri in promissione scriptura, immo vero nec *commemoratur.*" Sic etiam *memorari* utitur eadem significatione Idem ibid. I, 1, 19 „in novissimo primae *memoratus fuisset quaternationis*", ubi in Graeco est *πρώτης ἐμέμνητο τετράδος*, et *rememorari* ibid. I, 34. III, 25. IV, 66., et *recommemorari* ibid. IV, 39. IV, 56. V, 15.

q. cognoscenter] *Γνωστῶς.*

praecedam in gloria mea, et reliqua. Et in novissimo: Et tunc videbis posteriora mea. Non lumbos, nec suras, sed quam desideraverat gloriam in posterioribus temporibus revelandam. In qua facie ad faciem visibilem se ei [28]repromiserat, etiam ad Aaronem dicens, [29]Et si fuerit prophetes in vobis, in visione cognoscar illi, Num. XII, 6 sqq. et in [30]visione loquar ad eum, non quomodo ad Moysen: Os ad os loquar [31]ad eum in [32]specie ([33]utique hominis, quam erat gestaturus), non in aenigmate. Nam et si Marcion noluit eum colloquentem domino ostensum, sed stantem, [34]tamen et stans os ad os stabat et faciem ad faciem cum illo, inquit, non extra illum, in gloriam ipsius, nedum in [35]conspectu. De qua gloria non aliter illustratus discessit a Christo quam solebat a creatore, proinde tunc oculos [36]percutere[r] filiorum Israëlis quemadmodum et nunc excaecati Marcionis, qui hoc quoque argumentum adversus se facere non vidit.

Suscipio in me personam Israëlis. Stet Christus Marcionis et Cap. XXIII. exclamet: O genitura[a] incredula, quousque ero [1]apud vos? Quo- Luc. IX, 41. usque sustinebo vos? Statim a me audire debebit: Quisquis es, ἐπερχόμενε[b], prius ede quis sis, et a quo venias, et quod in nobis tibi ius? Usque adhuc creatoris est totum [2]apud te. Plane si ab illo venis, et illi agis[c], admittimus increpationem. Si vero ab alio, dicas velim, quid nobis unquam de tuo commisisti, quod credere debuissemus, ut exprobres incredulitatem, qui nec te ipsum aliquando nobis revelasti? Quam olim[d] apud nos agere coepisti, ut tempus queraris? In quibus nos sustinuisti, ut patientiam imputes? Asinus de Aesopi puteo modo venis[e], et iam exclamas. Suscipio adhuc et personam discipulorum, in quos insiliit[f]. O natio

28. repromittit *cd.* 29. et si *BCab.* si *cd.* 30. visionem *BC.* 31. ad eum *om. BC.* 32. speciem *Ba.* 33. itaque *BC.* 34. et tamen *d.* 35. conspectum *cd., ex uno Vaticano.* 36. percutiens *d., Fulv. Ursinus.*

Cap. XXIII. 1. apud vos? Quousque sustinebo vos? *abcd. Gorziensis.* apud vos? *BC.* 2. apud te *abcd. Gorziensis.* apud *BC.*

r. proinde tunc oculos percutere] Infinitivus Graeco more positus, struendus cum *discessit,* quod praecesserat. Cf. quae adnotavi ad De Pudic. cap. 13. et ad Apolog. cap. 39.

Cap. XXIII. a. genitura] Cf. adnott. ad De Patient. cap. 2. Verbis „Suscipio in me personam Israëlis," quae vulgo ad finem capitis praecedentis trahebantur, caput novum incipiendum fuisse recte vidit Fr. Iunius.

b. ἐπερχόμενε] Hoc est superventicie; nam Christus ὁ ἐρχόμενος. (Fr. Iunius.) Cf. et infra cap. 25.

c. illi agis] Auctorem procuratoremque eius agis. (Rhenan.) Sic etiam paulo infra „si vero *alii agis.*" Hinc *actor* infra cap. 29., ubi cf. adnott.

d. Quam olim] Ex quo remotissimo tempore.

e. Asinus de Aesopi puteo modo venis] Ineptus ex improviso superveniens et importuno ruditu complens omnia. (Fr. Iunius.) Hic apologus Aesopi hodie non extat.

f. Suscipio adhuc et personam discipulorum, in quos insiliit.] Haec et sequentia importune redundare putavit Pa-

incredula, quamdiu ero vobiscum, quamdiu vos sustinebo? Hanc eruptionem eius utique hoc modo [3]iustissime reperc uterem: Quisquis es, [4]ἐπερχόμενε, prius ede qui sis, a quo venias, quod tibi ius sit in nobis? Usque adhuc, puto, creatoris es, et ideo [5]secuti sumus recognoscentes omnia illius in te. Quodsi ab illo venis, admittimus increpationem. Si vero alii agis, oro te, dicas, quid nobis aliquando [6]commisisti duntaxat de tuo, quod iam credidisse debuissemus, ut exprobres incredulitatem, qui nec [7]auctorem tuum usque adhuc edis? Quam olim autem apud nos agere coepisti, ut tempus quoque opponas? In quibus autem nos sustinuisti, ut et patientiam iactes? Asinus de Aesopi puteo modo [8]huc apparuit, et iam exclamat. Quis [9]non ita iniustitiam increpationis retudisset, si eius eum credidisset qui nondum queri debuisset? Nisi quod nec ille eos insilisset, si non olim apud illos in lege, [10]in prophetis, in virtutibus et beneficiis deversatus incredulos semper fuisset ex-
Luc. IX, 46—48. II Reg. II, 23 sq. pertus. Sed ecce Christus diligit parvulos, tales esse docens debere qui semper maiores velint esse. Creator autem ursos pueris immisit, ulciscens [11]Helisaeum propheten convicia ab eis passum. Satis impudens Antithesis, cum tam diversa committit, parvulos et pueros, innocentem adhuc aetatem et iudicii iam capacem, quae conviciari poterat, ne dicam [12]blasphemare. [12b]Qua ergo iustus deus, nec pueris impiis pepercit, exigens maiori aetati honorem, et utique magis a minore; qua vero bonus, adeo diligit parvulos, ut apud Aegyptum benefecerit obstetricibus, protegentibus partus Hebraeos periclitantes edicto Pharaonis. Ita et haec affectio Christi cum [13]creatore est. Iam nunc deus Marcionis, qui connubium [14]adversatur, quomodo videri potest parvulorum dilector, quorum tota causa connubium est? Qui semen odit, fructum quoque exsecretur necesse est. [15]Nae ille saevior habendus Aegyptio rege[g]. Nam Pharao educari non sinebat infantes, iste nec nasci, auferens vitam illis etiam decem mensium in utero. At enim quanto credibilius ut eius deputetur affectio in parvulos qui benedicendo connubium in propagationem generis humani ipsum quoque fructum connubii benedicendo promisit, qui de infantia primus est? Repraesentat crea-

3. iustitiae *BC.* 4. perchomene *B.* 5. securi *B.* 6. commisisti *om. BCa.* 7. auditorem *BC.* 8. huic *B.* 9. novit iniustitiam *BC.* 10. in *om. BC.* 11. Heliseum *BCa.* 12. blasphemari *BC.* 12b. Quia *abc.* 13. creator *BC.* 14. adversatur *Bd. Vaticanus unus.* aversatur *reliqui.* 15. Nec *C.*

melius. Nam prius in persona Israëlis agit, iam in persona discipulorum Christi. (Fr. Iunius.)

g. Nae ille saevior habendus Aegyptio rege] His verbis utitur in eadem causa etiam lib. I. cap. 29.

tor ignium plagam Helia postulante in illo pseudopropheta. Agnosco iudicis severitatem. E contrario [16]Christi *in* eandem animadversionem [17]destinantes [18]discipulos[h] super illum viculum Samaritarum. Agnoscat et haereticus ab eodem severissimo iudice promitti hanc Christi lenitatem. Non contendet, inquit, nec vox eius in platea audietur: harundinem quassatam non comminuet, et linum fumigans non extinguet. Talis utique multo magis homines non erat crematurus. Nam et tunc ad Heliam[i], Non in igni, inquit dominus, sed in spiritu [19]miti. At enim humanissimus deus cur recusat eum qui se tam individuum illi comitem offert? Si quia superbe vel ex hypocrisi dixerat, Sequar te quocunque ieris, ergo aut superbiam aut [20]hypocrisin recusandam iudicando iudicem gessit. Et utique damnavit quem recusavit, non [21]secuturum scilicet salutem[k]. Nam sicut ad salutem vocat quem non recusat, vel etiam quem ultro vocat, ita in perditionem damnat quem recusat. Illi autem causato patris sepulturam cum respondet, Sine mortui sepeliant mortuos suos, tu autem vade et annuntia regnum dei, utramque legem creatoris manifeste confirmavit, et de sacerdotio in Levitico prohibentem sacerdotes supremis etiam parentum interesse (Super omnem, inquit, animam defunctam sacerdos non introibit, et super [22]patrem suum non contaminabitur), et de devotione in Arithmis; nam et illic qui se deo voverit inter cetera iubet ne super ullam animam introeat defunctam, ne super patris quidem aut matris aut fratris. Puto autem et devotioni et sacerdotio destinabat quem praedicando regno dei imbuerat. Aut si non ita est, satis impius pronuntiandus qui nulla ratione legis intercedente sepulturas parentum despici a filiis imperabat. Cum vero et tertium illum prius suis valedicere parantem prohibet retro respe-

II Reg. I, 9 sqq. Luc. IX, 51—56. Ies. XLII, 2. I Reg. XIX, 12. Luc. IX, 57. 58. Luc. IX, 59. 60. Levit. XXI, 1. Num. VI, 6 sq. Luc. IX, 61. 62.

16. Christi in eandem *ego*. Christi eandem *BCab*. Christi lenitatem, increpantis eandem *cd*. 17. destinantes *cd*. destinantis *Bab*. destinatis *B*. destinantibus *Fr. Iunius*. detestantis *Latinius*. 18. discipulis *Latinius et Fr. Iunius*. 19. mitti *ab*. 20. hypocrisim *B*. 21. consecuturum *cd*. *Vaticanus alter*. 22. parentem *d*.

h. Agnosco iudicis severitatem. E contrario Christi in eandem animadversionem destinantes discipulos] Sana iam repraesento haec verba, quae interpolaverant Pamelius et Rigaltius, praeter omnium librorum auctoritatem interiectis verbis *lenitatem increpantis*. Praepositio *in* ante *eandem* latebat in finali littera vocis *Christi*. Agnosco, inquit, e contrario Christi severitatem in discipulos, cum eandem animadversionem destinarent et postularent super illum viculum Samaritanum.

i. Nam et tunc ad Heliam] Cf. De Patientia cap. 15. cum adnott.

k. non secuturum scilicet salutem.] Pamelius rescripsit *consecuturum*. Repono ut antea *seculturum*; nec puto auctorem de salute consequenda, sed tantum de sequendo per illud tempus Christo agere, qui est salus nostra. Illud praeter argumentum est. (Fr. Iunius.)

ctare, sectam[1] creatoris exequitur. Hoc et ille noluerat fecisse quos ex Sodomis liberarat.

Cap. XXIV. Luc. X, 1 sqq. Exod. XV, 27. Num. XXXIII, 9. Adlegit et alios septuaginta apostolos super duodecim. Quo enim duodecim secundum totidem fontes in Elim, si non et septuaginta secundum totidem arbusta palmarum? [1]Antitheses plurimum causarum diversitas fecit, non potestatum. Sed qui diversitatem causarum non respexit, facile eam potestatum existimavit. Profectionem filiorum Israëlis creator etiam illis spoliis aureorum et argenteorum vasculorum et vestium praeter oneribus consparsionum offarcinatam[a] [2]educit ex Aegypto, Christus autem nec [3]virgam discipulis in viam ferre praescripsit. Illi enim in solitudinem promovebantur, hi autem in civitates mittebantur. Considera causarum offerentiam[b], et intelleges unam et eandem potestatem quae secundum penuriam et copiam expeditionem suorum disposuit, proinde per civitates abundaturam [4]circumcidens sicut et egituram per solitudinem [5]struxerat. Etiam calciamenta portare vetuit illos. Ipse enim erat sub quo nec in solitudine per tot annos populus calciamenta detriverat. Neminem, [6]inquit, [7]per viam salutaveritis. O Christum destructorem prophetarum, a quibus hoc quoque accepit! Helisaeus, cum [8]Giezin puerum suum mitteret in viam ad filium Sunamitidis resuscitandum de morte, puto sic ei praecepit: Accinge lumbos tuos et sume bacillum meum in [9]manum et vade: quemcunque conveneris in via, ne benedixeris eum, id est ne salutaveris, et qui te benedixerit, ne responderis ei, id est ne resalutaveris. Quae est enim inter vias benedictio nisi ex occursu mutua salutatio? Sic et [10]dominus, In quam introissent domum, pacem ei dicere. Exemplo eodem est. Mandavit enim et hoc Helisaeus, cum introisset ad [11]Sunamitin, diceret ei, Pax viro tuo, pax [12]filio

Luc. X, 4. Matth. X, 10. II Reg. IV, 29. Luc. X, 5. II Reg. IV, 26.

Cap. XXIV. 1. antithesis *B.* antitheseis *Cabc.* 2. educit ex *BCa.* eduxit de *d.* eduxit ex *bc.* 3. peram *c.* 4. circumcidens *d., Latinius.* circuiens *BCabc.* 5. strinxerat *C. in marg.* 6. inquit *om. B.* 7. per viam *cd, ex altero Vaticano.* in via *reliqui.* 8. Gezin *BC.* 9. manu *B.* 10. dominus in quam *cd. Vaticanus uterque.* dominus ut in quam *reliqui.* 11. Sunamiten *C.* Sunamitem *B.* 12. filio tuo *cd. Vaticanus uterque.* filio *reliqui.*

1. sectam] Hoc est institutum, morem. Cf. adnott. ad De Pudic. cap. 14.

Cap. XXIV. a. praeter oneribus consparsionum offarcinatam] Sic legitur in exemplari. Itaque hic *praeter* adverbiascit et significat *praeterea. Onera* autem *consparsionum* dicit farinae massam aquae conspargine coactam. Exod. cap. 12 [34] „*Ἀνέλαβε δὲ ὁ λαὸς τὸ σταῖς αὐτῶν.*“ Hesychius: „*Σταῖς, φύραμα ἀλεύρου πυροῦ.*“ Glossarium Vetus: „*Σταῖς,* adeps.“ Item: „*Φύραμα,* massa, conspersio.“ Sic Adv. Valentin. [cap. 31] „in *conspersionis* alvearia absconderit, donec totum confermentetur.“ Versio vulgata Epistol. Pauli ad Corinth. I, 5, 7 „ut sitis nova *conspersio,* sicut estis azymi.“ *Offarcinatam,* Exod. l. l. „*τὰ φυράματα αὐτῶν ἐνδεδεμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὤμων.*“ (Rigalt.)

b. causarum offerentiam] Prout se diversae offerunt. Nove dictum, ut ante *sufferentia.* (Fr. Iunius.)

tuo. Haec erunt potius nostrae [13]Antitheses, quae comparant, non quae separant Christum. [11]Dignus est autem operarius mercede sua, Luc. X, 7. quis magis pronuntiarit quam deus iudex? quia et hoc ipsum iudicare est, dignum facere mercede operarium. Nulla retributio non ex [15]iudicatione constitit. Iam nunc et hic lex consignatur creatoris, etiam boves operantes dignos operarios mercede iudicantis. Bovi, Deut. XXV, 4. inquit, terenti os non colligabis. Quis tam praestans[c] in homines nisi qui et in pecudes? Quodsi et Christus dignos pronuntiat mercede operarios, excusavit praeceptum illud creatoris de vasis aureis et argenteis Aegyptiorum auferendis[d]. Qui enim villas et urbes operati [16]fuerant Aegyptiis, digni utique operarii mercede, non ad fraudem sunt [17]instructi, sed ad mercedis compensationem, quam alias a dominatoribus exigere non poterant. Regnum dei neque novum neque inauditum sic quoque confirmavit, dum [18]illud iubet annuntiari appropinquasse. Quod enim longe fuerat aliquando, id Luc. X, 9. potest dici appropinquasse. Si autem nunquam retro fuisset antequam appropinquasset, nec dici potuisset appropinquasse quod nunquam longe fuisset. Omne quod novum et incognitum est, subitum est. Omne quod subitum est cum annuntiatur, tunc primum [19]speciem inducens tunc primum [20]accipit tempus. Ceterum nec retro tardasse poterit, quamdiu non annuntiabatur, nec ex quo annuntiari coeperit, appropinquasse. Etiam [21]adicit, ut eis qui illos non recepissent dicerent, Scitote tamen appropinquasse regnum dei. Si Luc. X, 11. hoc non et comminationis gratia mandat, vanissime mandat. Quid enim ad illos si appropinquaret regnum, nisi quia cum iudicio appropinquat? in salutem scilicet eorum qui annuntiationem eius recepissent. Quomodo, si [22]comminatio potest sine executione, habes deum executorem in comminatore et iudicem in utroque? Sic et pulverem iubet excuti in illos, in testificationem, [23]et haerentia terrae eorum[e],

13. antithesis *BC.* antitheseis *cd. Vaticani.* 14. Dignus est *cd. Vaticanus uterque.* dignus *reliqui.* 15. vindicatione *B.* 16. fuerant *d.* fuerint *reliqui.* 17. instructi *Bd., Fulv. Ursinus.* instincti *reliqui.* 18. id *B.* 19. speciem *cd., ex altero Vaticano.* spem *reliqui.* 20. accepit *BCabc.* 21. edicit *Vaticanorum unus.* dicit *Vaticanorum alter.* 22. comminatio potest *ego.* comminatio non potest *reliqui.* 23. et haerentia *ego.* et haeret etiam *BC.* ei. haeret etiam *liber P. Pithoei.* et adhaerentiam *ab.* et ad horrentiam *c., ex conieci. Rhenani.* et horrentiam *Fr. Iunius.*

c. praestans] Hoc est liberalis. Cf. supra lib. II, cap. 16. Et hoc ipso infra cap. 29 „Ceterum nihil tam abruptum quam ut alius praestet, alius de praestantia eius secure agere mandet."

d. de vasis aureis et argenteis Aegyptiorum auferendis.] De hoc argumento disputatum erat supra lib. II, cap. 20.

e. haerentia terrae eorum] Ita correxi. *Haerentia* dicit haerentes particulas. Rigaltius adnotavit haec: „In exemplari scribitur *Sic et pulverem iubet excuti in illos in testificationem ei. haeret etiam terrae* cett. Haerentiam terrae dixisse videtur ut explicaret quod pulveris nomine Lucas intelligi voluerit." Si quid liceret

nedum communicationis[f] reliquae. Si enim inhumanitas et inhospitalitas nullam ab eo relaturae sunt ultionem, cui rei praemittit testificationem, minas utique portendentem? Porro cum etiam creator in Deuteronomio Ammonitas et Moabitas prohibeat recipi in ecclesiam[g], quod populum Aegypto profectum inhumane et inhospitaliter copiis defraudassent, ergo in Christum inde manasse constabit communicationis interdictum, ubi habet formam, Qui vos [24]spernit, me spernit. Hoc et Moysi creator: Non te [25]contempserunt, sed me. Tam enim apostolus Moyses quam [26]et apostoli prophetae. Aequanda erit auctoritas utriusque officii, ab uno eodemque domino apostolorum et prophetarum. Quis nunc dabit potestatem calcandi super colubros et scorpios? Utrumne omnium animalium dominus, an nec [27]unius lacertae deus? Sed bene quod creator hanc potestatem etiam [28]parvulis pueris per Esaiam repromisit, conicere manum in cavernam aspidum et in cubile natorum aspidum, nec omnino laedi. Et utique scimus (salva simplicitate scripturae, nam nec et ipsae bestiae nocere potuerunt ubi fides fuerit) figurate scorpios et colubros portendi spiritalia malitiae, quorum ipse quoque princeps in serpentis et draconis et [29]eminentissimae cuiusque bestiae nomine deputetur penes creatorem, largitum hanc potestatem priori Christo suo, sicut nonagesimus psalmus ad eum: Super aspidem et basiliscum incedes, et conculcabis leonem et draconem. Sicut etiam Esaias: Illa die superducet dominus deus machaeram sanctam, magnam et fortem, Christum scilicet suum, in draconem illum, colubrum magnum et tortuosum, et interficiet eum illa die. Sed cum idem, Via munda et via sancta vocabitur, et non transibit illic immundum, nec erit illic via immunda, qui autem dispersi erunt, vadent in ea, et non errabunt, et non erit iam illic leo, nec ex bestiis pessimis quicquam ascendet in eam, nec invenietur illic, cum [30]via fidem demonstret, per quam ad deum perveniemus, iam tunc eidem viae, id est fidei, hanc [31]evacuationem[h] et subiectionem bestiarum pollicetur. Denique et tempora

Deut. XXIII, 3.
Luc. X, 16.
Num. XIV, 27.
Luc. X, 19.
Ies. XI, 8.
Ps. XCI, 13.
Ies. XXVII, 1.
Ies. XXXV, 8 sq.

24. sprevit, me sprevit *B.* 25. contempserint *B.* 26. et *om. B.* 27. unius lacertae deus *abcd. Gorziensis.* unius (unus *B.*) deus *BC.* 28. parvulis pueris *cd. Vaticanus uterque.* puerulis *B.* parvulis puerulis *reliqui.* 29. immanissimae *d., ex coniect. P. Ciacconii.* 30. via fidem *Bd.* viam fides *reliqui.* viam fidei *Fr. Iunius.* 31. evacuationem *BCac. Vaticanus uterque.* evocationem *b.* erogationem *d., cum Latinio.*

ex librorum scriptorum et usus auctoritate, rescriberem *exhorrentiae* vel *horrentiae.*

f. communicationis] Hoc est communionis, consortii, usus. Ita paulo infra iterum. Cf. De Monog. cap. 15 „sed illam quidem a *communicatione* depellunt."

g recipi in ecclesiam] Ecclesiae vocabulum Septimius accommodat Iudaicis temporibus. (Rigalt.).

h. evacuationem] Hoc est infirmationem, *κατάργησιν.* Cf. adnott. ad De Patient. cap. 12.

promissionis congruere invenias, si quae antecedunt legas: Invalescite manus dimissae et genua resoluta: tunc patefient oculi caecorum, et aures exaudient surdorum: tunc saliet claudus ut cervus, et clara erit lingua mutorum. Igitur ubi medicinarum edidit beneficia, tunc et scorpios et serpentes sanctis suis subdidit, ille scilicet qui hanc potestatem, ut [32]et aliis praestaret, prior acceperat a patre et secundum ordinem praedicationis exhibuit. Is. XXXV, 3. 5 sq.

Quis dominus caeli invocabitur qui non prius factor ostenditur? Gratias enim, inquit, ago, et confiteor, domine caeli, quod ea quae erant abscondita sapientibus et prudentibus, revelaveris parvulis. Quae ista? et cuius? et a quo abscondita? et a quo revelata? [1]Si a deo Marcionis abscondita et revelata, qui omnino nihil praemiserat in quo aliquid absconditum esse potuisset, non prophetias, non parabolas, non visiones, non ulla rerum aut verborum aut nominum argumenta per allegorias et figuras vel aenigmatum nebulas obumbrata, sed ipsam magnitudinem sui absconderat, quam cum maxime per Christum revelabat, satis inique. Quid enim deliquerant sapientes et prudentes, ut absconderetur illis deus, ad quem cognoscendum non [2]suffecerat sapientia atque prudentia illorum? Nulla via data ab ipso per aliquam operum praedicationem, vel vestigia, per quae sapientes atque prudentes deducerentur. Quamquam et si in aliquo deliquissent erga deum ignotum, pone [3]nunc notum, non tamen zeloten eum experiri debuissent, qui dissimilis creatoris inducitur. Igitur si nec materias praemiserat, in quibus aliquid occultasset, nec reos habuerat, a quibus occultasset, nec debuerat occultasse, etiam si habuisset, iam nec revelator ipse erit, qui absconditor non fuit, ita nec dominus caeli nec pater Christi, sed ille in quem competunt omnia. Nam et abscondit praemisso obscuritatis propheticae instrumento, cuius intellectum fides mereretur (Nisi [3b]enim credideritis, non intellegetis) et reos habuit sapientes atque prudentes ex ipsis operibus tot ac tantis intellegibilem deum non requirentes vel perperam in illum philosophantes et ingenia[a] haereticis subministrantes, et novissime zelotes est. Denique[b] olim hoc per Esaiam contionabatur quod Christus gratulatur: Perdam sapientiam sapientium et prudentiam prudentium [4]ce- Cap. XXV. Luc. X, 21. Is. VII, 9. Rom. I, 20 sqq. Is. XXIX, 14.

32. et *om. B.*

Cap. XXV. 1. Si a deo Marcionis abscondita et a quo revelata? Si a deo Marcionis abscondita et revelata *Ca.* 2. sufficerat *B.* 3. tunc *d.* 3 b. enim *om. BC.* 4. zelabo *Cab.* celebs *B.* eorum celabo *c. Vaticanus alter.*

Cap. XXV. a. ingenia] Artificia, fraudes, technas. Saepissime ita hoc vocabulo utitur. Exempla dedi ad De Corona cap. 8.

b. Denique] Adeo. Ex usu Tertulliani. V. adnott. ad Apolog. cap. 42. et ad De Pudic. cap. 13.

labo. Sicut et alibi tam abscondisse quam revelaturum esse signi-
Ies. XLV, 3. ficat: Et dabo illis thesauros absconditos, invisibiles aperiam illis.
Ies. XLIV, 25. Et rursus: Quis alius [5]desiciet signa ventriloquorum et divinationes ex corde, avertens in posteriora sapientes et cogitationes eorum infatuans? Si autem et Christum suum illuminatorem nationum
Ies. XLII, 6. XLIX, 6. designavit: Posui te in lucem nationum, [6]quas interpretamur in nomine parvulorum, sensu scilicet retro parvas et imprudentia infantes, iam vero et humilitate fidei pusillas, facilius utique credemus eundem etiam parvulis revelasse per Christum qui et retro absconderit et per Christum revelationem repromiserit. Aut si deus Marcionis ea quae a creatore abscondita retro fuerant [7]patefecit, ergo iam creatori negotium gessit, res eius edisserens. Sed in destructionem, inquis, uti traduceret[c] eas. Ergo illis traduxisse debuerat quibus creator [8]abscondidit, sapientibus et prudentibus. Si enim benignitate faciebat, illis erat agnitio praestanda quibus fuerat negata, non parvulis, quibus nihil creator inviderat. Et tamen usque adhuc, puto, probamus exstructionem potius legis et pro-
Luc. X, 22. phetarum inveniri in Christo quam destructionem. Omnia sibi tradita dicit a patre. Credas, si creatoris est Christus, cuius omnia, [9]quia non [10]minori se tradidit omnia filio creator, quae per eum condidit, per sermonem suum scilicet. Ceterum si [11]ἐπερχόμενος ille[d], quae sunt omnia quae illi a patre sunt tradita? Quae sunt creatoris? Ergo bona sunt quae pater filio tradidit, et bonus iam creator, cuius omnia bona sunt, et ille iam non bonus, qui in aliena bona invasit, ut filio traderet, docens alieno abstinere. Certe mendicissimus qui nec filium unde ditaret habuit nisi de alieno. Aut si nihil de creatoris traditum est ei a patre, [12]ecquomodo hominem creatoris sibi vindicat? Aut si solus homo ei traditus est, omnia homo non est. Scriptura autem omnium edicit traditionem filio factam. Sed et si Omnia ad hominum genera, id est ad omnes na-
Ps. II, 8. tiones, interpretaberis, et has filio tradidisse creatoris est: Dabo tibi gentes haereditatem tuam et possessionem tuam terminos terrae. Aut si habet et ipse aliqua sua, quae omnia filio traderet, pariter cum homine creatoris, ostende unum [13]aliquod ex omnibus in fidem, in exemplum, ne tam merito non credam eius esse omnia cuius nihil video quam merito credam etiam quae non video eius

5. difficiet *B.* 6. quas *om. b.* 7. patefacit *B.* 8. abscondit *c.* 9. et quia *BCa.* 10. minorum si *BC.* 11. eperchomenus *BC.* eperchomenos *d.* 12. ecquomodo *ego.* et quomodo *BCabcd.* 13. aliquod *d., ex emendatione P. Ciacconii.* aliquem *BCabc.*

c. traduceret] Hoc est convinceret, confutaret, infamaret. Frequentissime hoc verbum usurpatur apud Tertullianum cum hoc significatu. Exempla alibi sunt collecta.

d. ἐπερχόμενος ille] Cf. supra cap. 23.

esse cuius sunt universa quae video. Sed, Nemo scit qui sit pater, Luc. X, 22.
nisi filius, et qui sit filius, [14]nisi pater, et cuicunque filius revela-
verit[e]. Atque ita Christus ignotum deum praedicavit. Hinc enim et
alii haeretici fulciuntur, opponentes creatorem omnibus notum, et
Israëli secundum familiaritatem [15]et nationibus secundum [16]naturam[f].
Et quomodo ipse testatur nec Israëli cognitum se? Israël autem Ies. I, 3.
me non cognovit, et populus me non intellexit; [17]nec nationibus:
Ecce enim nec de nationibus, inquit, nemo. Propter quod et illas Ies. LXV, 5. XL, 15. I, 8.
stillicidium situlae deputavit, et Sionem tanquam speculam in vinea
dereliquit. Vide ergo an confirmatio sit propheticae [18]vocis expro-
brantis ignorantiam in deum humanam, quae fuerit ad filium usque.
Nam et ideo subtexuit ab eo cognosci patrem cui filius revelaverit,
quoniam ipse erat qui positus a patre illuminatio nationum annun-
tiabatur, utique de deo illuminandarum, etiam Israëlis, utique per
agnitionem dei pleniorem. Ita non [19]proficient argumenta in fidem
dei alterius quae creatori competere possunt, quia quae non com-
petunt creatori, haec poterunt in fidem proficere dei alterius. Si
et sequentia inspicias, Beati oculi, qui vident quae videtis: dico enim Luc. X, 23. 24
vobis, quia prophetae non viderunt quae vos videtis, de superiori
sensu descendunt, adeo neminem, ut decuit, deum cognovisse,
quando nec prophetae vidissent quae sub Christo videbantur. Nam
si non meus esset Christus, nec prophetarum hoc in loco mentio-
nem collocasset. Quid enim mirum si non viderant res dei ignoti,
et tanto post aevo revelati? Quae autem fuisset felicitas eorum,
qui tunc videbant quae alii merito vidisse non poterant si non erant
consecuti repraesentationem eorum quae nunquam praedicarant, nisi
[20]quoniam qui poterant vidisse aeque dei sui res, quas etiam praedi-
caverant, non tamen viderant? Haec autem felicitas erit aliorum qui
videbant [21]quae alii tantum praedicaverant. Denique ostendemus,

14. nisi pater et cuicunque *cd, Fr. Iunius.* nisi pater. nemo enim scit patrem nisi filius et filium nisi pater et cuicunque *BCab.* 15. et omnibus nationibus *B.* 16. naturalem *BCa.* 17. nec (haec *B.*) nationibus *Babcd.* nec nationes *C.* 18. vocis *d.* vocis et *Cabc.* vatis ex *B.* 19. perficient *B.* 20. quoniam qui poterant vidisse aeque dei sui res quas *ego.* quoniam (quomodo *B.*) qui poterant vidisse qui dei sui res quas *BCabc.* quoniam poterant vidisse qui dei sui res quas *d., Fulv. Ursinus.* quoniam qui poterant vidisse, hi dei sui res quas *Fr. Iunius.* 21. quae *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* quam *BCabc.*

e. et cuicunque filius revelaverit.] In veteribus libris post verba „nisi pater" additum legitur „nemo enim scit patrem nisi filius, et filium nisi pater," quae verba cum Pamelio atque Rigaltio delevi; nec posse ea hic ullo modo retineri ratio loci satis evincit. Videntur autem a magistro aliquo nescio qua de causa olim in margine adnotata inde postea in ipsa Septimii verba transiisse aut incuria librarii, aut pravo iudicio eius, censentis videlicet verbis Matthaei XI, 27. iuxta Lucae ab ipso Tertulliano locum ita datum fuisse. Cf. etiam Irenaeus Adv. Haeres. IV, 14. cum interprr.

f. secundum naturam.] Cum vetusti

et iam ostendimus, ea visa in Christo quae fuerant praedicata, abscondita tamen et ab ipsis prophetis, ut absconderentur et a sapientibus et a prudentibus saeculi. In evangelio veritatis legis doctor
Luc. X, 25. dominum aggressus, Quid faciens, inquit, vitam aeternam consequar? In haeretico[g] vita solummodo posita est, sine aeternae mentione, ut doctor de [22]ea vita videatur consuluisse quae in lege pro-
Exod. XX, 12. Deut. VI, 2. mittitur a creatore [23]longaeva, et dominus [24]ideo illi secundum
Luc. X, 27. legem responsum [25]dedisse, Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo et ex tota anima tua et totis viribus tuis, quoniam de lege [26]vitae sciscitabatur. Sed sciebat utique legis doctor quo pacto vitam legalem[h] consequi posset, ut non de ea interrogasset cuius regulas etiam docebat. Sed quia et mortui iam suscitabantur a Christo, [27]exsuscitatus ad spem aeternae vitae per exempla recidivae[i], ne plus aliquid observationis exigeret sublimior [28]spe[k], idcirco consuluit de aeternae vitae consecutione. Itaque dominus, ut nec ipse alius, nec aliud novum inferens praeceptum quam quod principaliter ad omnem salutem et utramque vitam facit, ipsum caput ei legis opponit, omnifariam diligendi dominum [29]deum suum. Denique si de vita longaeva et ille consuluit et Christus respondit, quae [30]sit penes creatorem, non de aeterna, quae sit penes Marcionis deum, quomodo consequitur aeternam? Non utique eodem modo quo et longaevam. Pro differentia enim mercedum operarum quoque credenda distantia est. Ergo non ex dilectione dei tui consequetur vitam aeternam Marcionites, sicut longaevam dilector creatoris. Sed quale est ut non magis diligendus sit qui aeternam pollicetur, si diligendus est qui longaevam repromittit? Ergo eiusdem erit utraque vita, cum eadem est utrique vitae captanda disciplina. Quod creator docet, [31]id et Christo opus est

22. ea *om. B.* 23. longaeva aeterna. Et dominus *BC.* 24. ideo *om. B.* 25. dedisse *abcd.* dedit *BC.* 26. vitae *om. B.* 27. et suscitatus *B.* 28. spe *ego.* spei *BCabc.* spes *d., Latinius, Fr. Iunius.* 29. deum *om. B.* 30. sunt *B.* si *a.* 31. idem Christo *B.*

libri praeberent „secundum *naturalem,*" facile erat reponere „secundum *naturae legem*" vel „secundum *naturalem legem.*" Interim retinui vulgatam scripturam.

g. In haeretico] In evangelio Marcionis.

h. vitam legalem] Id est, quantum mihi quidem videtur, a lege promissam, longaevam utique. (Pamel.)

i. recidivae] Hoc est redivivae, instauratae. Sic Adv. Marc. I, 13 „reciprocarum frugum et vividorum elementorum et *recidivi* anni fidem argumentantur." De Anima cap. 24 „quia et ipsa post oblivionem recordatio memoria *recidiva* est." De Carne Chr. cap. 12 „universa conditio *recidiva* est." De Pudic. cap. 16 „ne quicquam de *recidivo* fruticare permittat." Arnob. Adv. Natt. III, 9 „quicquid prior aetas abstulisset, *recidiva* substitutio subrogaret." Cf. Serv. ad Vergil. Aen. IV, 337. X, 54.

k. ne plus aliquid observationis exigeret sublimior spe] Ut summum semel quod exigi poterat spe de observatione Christi mortuos suscitantis nata elatior exigeret. Alius certe qui sensus his verbis inesse possit non video. Pro *spei* facillima mutatione rescripsi *spe;* littera enim *i* ex sequenti vocabulo accrevit.

[32]diligi ut praestet[1], interveniente et hic illa [33]praescriptione qua facilius apud eum debeant credi maiora apud quem minora praecedunt quam apud eum cui nullam de maioribus fidem aliqua minora praeparaverunt. Viderit nunc si aeternam nostri addiderunt. [34]Hoc mihi satis est, quod Christus ille aeternae, [35]non longae, vitae invitator de longaeva consultus, quam destruebat, non [36]ad aeternam potius exhortatus est hominem, quam inferebat. [37]Quid, oro te, fecisset Christus creatoris, si qui creatori diligendo aedificaverat hominem, non erat creatoris? Credo, negasset diligendum creatorem.

Cum in quodam loco orasset ad patrem illum superiorem, satis impudentibus et temerariis oculis suspiciens ad caelum creatoris, a quo tam aspero et saevo et grandine et fulmine potuisset elidi, sicut et Hierusalem [1]suffigi[a] ab eo potuit, aggressus eum ex discipulis quidam, Domine, inquit, doce nos orare, sicut [2]et Ioannes discipulos suos docuit, scilicet quia alium deum aliter existimaret orandum. Hoc qui [3]praesumpserat, prius est probet alium deum editum a Christo. Nemo enim ante voluisset orare nosse quam didicisset quem oraret. Igitur si didicerat, proba. Si nusquam usque adhuc probas, scito illum in creatorem formam orationis postulasse, in quem etiam discipuli Ioannis orabant. Sed quia et Ioannes novum aliquem ordinem orationis induxerat, ideo hoc et a Christo discipulus eius [4]expostulandum non immerito praesumpserat, ut et illi de proprio magistri sui instituto non [5]alium, sed aliter, deum orarent. Proinde nec Christus ante orationis notitiam discipulo contulisset quam dei ipsius. Ita et ipse in eum docuit orationem quem discipulus usque adhuc noverat. Denique sensus orationis quem deum sapiant recognosce. Cui dicam, Pater? ei qui me omnino non fecit, a quo originem non traho, an ei qui me faciundo et instruendo generavit? A quo spiritum sanctum postulem[b]? a quo nec mundialis spiritus praestatur,

Cap. XXVI. Luc. XI, 1.

Luc. XI, 1.

Luc. XI, 2.

32. diligendi dei praeceptum ut praestet *Fulv. Ursinus.* 33. praestructione *B.* 34. Haec *C.* 35. non *om. BC.* 36. ad *om. BC.* 37. Quod *b.*

Cap. XXVI. 1. suffigi *ab., Fr. Iunius.* suffugi *BCcd. Vaticanus uterque.* 2. et *om. ab.* 3. praesumpserit *Fulv. Ursinus.* 4. postulandum *Vaticanorum alter.* 5. aliam *c.*

1. id et Christo opus est diligi ut praestet] Opus est, ait, uti creator quod ipse diligendum docet, hoc idem etiam suo Christo praestet, perque disciplinam eius diligendum praecipiat.

Cap. XXVI. a. suffigi] Id est, quemadmodum sequente post tempore cruci cum curavit affigi in urbe Hierusalem. (Fr. Iunius.)

b. A quo spiritum sanctum postulem?] Sic circumscripsit quod habent Lucas et Matthaeus „Sanctificetur nomen tuum!“ Nam, uti inquit B. Cyprianus De Oratione Dominica, sanctificamur non modo (iuxta Apost. I Corinth. 6.) in nomine domini Iesu Christi, sed et in spiritu dei nostri. Haec sanctificatio itaque, dum ut in nobis permaneat oramus, quodammodo spiritum sanctum postulamus. Unde B. Augustinus Enchir. cap. 115 „Nomen, inquit, dei sanctificetur in spiritu.“ (Pamel.)

an a quo fiunt etiam angeli spiritus, cuius et in primordio spiritus super aquas ferebatur? Eius regnum optabo venire quem nunquam regem gloriae audivi, an in cuius manu etiam corda sunt regum? Luc XI, 3. Quis dabit mihi panem cotidianum? qui nec milium mihi condit, an qui etiam de caelo panem angelorum cotidianum populo suo Luc. XI, 4. praestitit? Quis mihi delicta dimittet? qui ea non iudicando non retinet, an qui, si non dimiserit, retinebit, ut iudicet? Quis non sinet nos deduci in temptationem? quem poterit temptator non timere, an qui a primordio temptatorem angelum praedamnavit? Hoc ordine qui alii deo supplicat et non creatori, non orat illum, Luc. XI, 9. sed infamat. Proinde a quo petam, ut accipiam? apud quem quaeram, ut inveniam? ad quem pulsabo, ut aperiatur mihi? quis habet petenti dare, nisi cuius omnia, cuius sum etiam ipse qui peto? Quid autem perdidi apud deum illum, ut apud eum quaeram et inveniam? Si sapientiam atque prudentiam, has creator abscondit. Apud eum ergo quaeram? Si salutem et vitam, et has apud creatorem? Nihil alibi quaeretur ut inveniatur quam ubi latuit ut appareat. Sic nec aliorsum pulsabo quam unde sum [6]functus[c]. Denique si accipere et invenire et admitti laboris et instantiae fructus est illi qui [7]petiit et quaesivit et pulsavit, intellege haec a creatore mandari et repromitti. Ille enim deus optimus ultro veniens ad praestandum non [8]suo homini nullum illi laborem nec instantiam [9]indixisset. Iam enim non optimus, si non ultro daret [10]non petenti, et invenire praestaret non quaerenti, et aperiret non pulsanti. Creator autem potuit indicere ista per Christum, ut, quia delinquendo homo offenderat deum suum, laboraret, et instantia petendi Luc. XI, 5—8. acciperet, et quaerendi inveniret, et pulsandi introiret. Sic et praemissa similitudo nocturnum panis petitorem [11]amicum facit non alienum, et ad amicum pulsantem, non ad ignotum. Amicus autem, etiam si offendit, magis creatoris est homo quam dei Marcionis. Itaque ad eum pulsat ad quem ius illi erat, cuius ianuam norat, quem habere panes sciebat, cubantem iam cum infantibus, quos nasci voluerat. Etiam quod sero pulsatur, creatoris est tempus. Illius et serum cuius saeculum et saeculi occasus. Ad deum autem

6. functus *BCcd. Vaticanorum alter.* fugatus *ab.* 7. petit *BC.* 8. sui *BC.* 9. induxisset *C.* 10. non *om. BC.* 11. amici *BC.*

c. quam unde sum functus] Id est, ubi et apud quem pulsem, nisi apud eum ipsum qui me vocat et hac functione sui vocandi instruit? Metalepsis obscurior. (Fr. Iunius.) Quam unde sum functus, hoc est unde impetravi, vel ut Pamelius interpretatur „ubi aliquando munere meo sum functus, ex quo audacia pulsandi orta est; hoc est enim quod subdit paulo post auctor „ad eum pulsat ad quem illi ius erat“ et „cuius ianuam norat.“

novum nemo sero pulsasset, tantum quod [12]lucescentem. Creator est qui et ianuam olim nationibus [13]clauserit, quae olim pulsabatur [14]Iudaeis; is et exsurgit et dat, et si iam non quasi amico, non tamen quasi extraneo homini, sed quasi molesto, inquit. Molestum autem tam cito deus recens neminem pati [15]potuit. Agnosce igitur et patrem quem etiam appellas creatorem. Ipse est qui scit quid filii postulent. Nam et panem petentibus de caelo dedit manna, et carnem desiderantibus emisit ortygometram; non serpentem pro pisce, nec scorpium pro ovo. Illius autem erit non dare malum pro bono cuius utrumque sit. Ceterum deus Marcionis non habens scorpium non poterat id se dicere non daturum quod non habebat, sed ille qui habens et scorpium non dat. [16]Itaque et spiritum sanctum is dabit apud quem est et non sanctus. Cum surdum daemonium expulisset (ut et in ista specie curationis Esaiae occurrisset), in [17]Beelzebub dictus eicere daemonia, Si ego, inquit, in Beelzebub eicio daemonia, filii vestri in quo eiciunt? hac voce quid magis portendit quam in eo eicere se in quo et filii eorum? In virtute scilicet creatoris. Nam si putas sic accipiendum: [18]Si ego [19]in Beelzebub, filii vestri in [20]quo? quasi illos suggillaret in Beelzebub eicientes, resistet tibi prior sensus, non posse [21]satanam dividi adversus semetipsum. Adeo nec illi in Beelzebub eiciebant, sed, ut diximus, in virtute creatoris, quam ut intellegi faceret, subiungit: Quodsi ego in digito dei expello daemonia, ergone [22]appropinquavit in vos regnum dei? Apud Pharaonem enim venefici illi adhibiti adversus Moysen virtutem creatoris digitum dei appellaverunt. Digitus dei est hoc [23]quod significaret etiam modicum, validissimum tamen. Hoc et Christus ostendens, commemorator, non obliterator, vetustatum scilicet suarum, virtutem dei digitum dei dixit non alterius [24]intellegendum quam eius apud quem hoc erat appellata. Ergo et regnum ipsius appropinquaverat cuius et virtus digitus vocabatur. Merito igitur applicuit ad parabolam fortis illius armati, quem validior alius oppressit, principem daemoniorum, quem Beelzebub et satanam supra dixerat, significans digito dei oppressum, non creatorem ab alio deo subactum. Ceterum quomodo adhuc staret regnum eius in suis terminis et legibus et officiis quem, licet integro mundo, vel sic potuisset videri superasse

Luc. XI, 11—13.

Ies. XXIX, 18.

Luc. XI, 14—19.

Luc. XI, 20.

Exod. VIII, 19.

Luc. XI, 21 sq.

12. lucescentum *BC.* 13. clauserit *BCabc.* cluserit *d.* 14. o deus iste exurgit *BC.* 15. patiatur *B.* 16. Ita *B.* 17. Beelzebub *Vaticanus uterque.* Belzebub *B.* Beelzebule *cd.* Belzebule *Cab. Ita etiam in sequentibus.* 18. sic *c.* 19. in Beelzebule eiicio daemonia, filii vestri *cd. Vaticani.* 20. quo eicere quasi *B.* 21. satan *B.* 22. appropinquavit *Babcd.* appropinquabit *C. Vaticanus uterque. Probavit Fr. Iunius.* 23. quod significaret *BCd.* quod significarent *abc.* quo significarent *Latinius, Fr. Iunius.* 24. intelligendam *Ca., Fr. Iunius.*

validior ille deus Marcionis, si non secundum legem eius etiam Marcionitae morerentur, in terram defluendo[d], saepe et a scorpio[e] docti non esse superatum creatorem? [25]Exclamat mulier de turba, Luc. XI, 27. 28. Beatum uterum, qui illum portasset, et ubera, quae illum educassent. Et dominus, Immo beati, qui sermonem dei audiunt et faciunt. Quia et retro sic reiecerat matrem aut fratres, dum auditores et obsecutores dei praefert. Nam [26]nec hic mater assistebat [27]illi. Adeo nec retro negaverat [28]natum[f]. Cum id rursus [29]audit, rursus proinde felicitatem ab utero et uberibus matris suae transtulit in discipulos, a qua non transtulisset si eam non haberet.

Cap. XXVII. Alibi malo purgare[a] quae reprehendunt Marcionitae in creatore. Hic enim sufficit si [1]ea in Christo reperiuntur. Ecce inaequalis et ipse, inconstans, levis, aliud docens aliud faciens, iubet omni pe- Luc. XI, 29. tenti dare, et ipse signum petentibus non dat. Tanto aevo lucem Luc. XI, 33. suam ab hominibus abscondit, et negat lucernam abstruendam, sed confirmat super candelabrum proponendam, ut omnibus luceat. Ve- Luc. VI, 28. Luc. XI, 37 sqq. tat remaledicere, multo magis utique maledicere, et Vae ingerit pharisaeis et doctoribus legis. Quis est tam similis dei mei Christus nisi ipsius? Saepe iam [2]fiximus[b] nullo modo potuisse illum destructorem legis denotari si alium deum [3]promulgasset. Ideo et [4]tunc pharisaeus, qui illum [5]vocaret ad prandium, retractabat penes se cur non prius tinctus esset quam recubuisset, secundum legem, qui deum legis circumferret. Iesus autem [6]etiam interpretatus est ei legem, dicens illos calicis et catini exteriora emundare, interiora autem ipsorum plena esse rapina et iniquitate, ut significaret vasculorum munditias hominum esse intellegendas apud deum; quia et pharisaeus de homine, non de calice illoto, apud se tractaverat. Ideo exteriora, inquit, calicis lavatis, id est carnem, interiora au-

25. Exclamabat *d.* 26. ne *B.* 27. illi *om. B.* 28. natum *BC.* ut ne tum *abcd.* ut nec tum *Fr. Iunius.* 29. audit rursus *abcd.* habiturus *BC.*

Cap. XXVII. 1. ea *om. B.* 2. fiximus *d., ex emendat. Latinii.* finximus *BCabc.* 3. provulgasset *C.* 4. tunc *BCacd. Vaticani duo.* nunc *b.* 5. vocaret *Bbcd. Vaticanus uterque.* vocarat *C.* 6. etiam *om. B.*

d. in terram defluendo] Redeunt in terram, utique creatoris, primitivam corporum suorum substantiam.

e. scorpio] Vilissimarum bestiolarum videlicet una, ut quarum auctorem Marcionitae creatorem suggillabant. Cf. lib. I, cap. 17.

f. Adeo nec retro negaverat natum.] Ita ex veteribus libris reponendum duxi. „Negare natum," id est filium, dicit ut „manifestare adversarium" infra cap. 41., ut „mentiri prophetam" De Ieiun. cap. 16., ut „perseverare puellam" De Pallio cap. 4. Alios locos indicavi ad De Virg. Veland. cap. 15. Quod ad reiectionem matris aut fratrum cf. supra cap. 19.

Cap. XXVII. a. purgare] Id est refellere atque amovere. (Fr. Iunius.) Ita Apolog. cap. 2 „Sed Christianis solis nihil permittitur loqui quod causam purget, quod veritatem defendat" cett.

b. fiximus] Pro fixo statuimus. Verissima Latinii emendatio.

tem vestra non [7]emundatis, id est animam; adiciens, Nonne qui exteriora fecit, id est carnem, et interiora fecit, id est animam? [7b]quo [8]dicto aperte demonstravit ad eundem deum pertinere munditias hominis exterioris et interioris cuius uterque sit, praeponentis misericordiam non modo lavacro hominis, sed etiam sacrificio. Subiungit enim, Date quae habetis eleemosynam, et omnia munda erunt vobis. Quodsi et alius potest deus misericordiam mandasse, non tamen ante quam cognitus. Porro et hic apparet illos non de deo increpitos, sed de eius disciplina a quo illis et figurate vasculorum munditiae et manifeste misericordiarum opera imperabantur. Sic et holuscula decimantes, vocationem[c] autem et dilectionem dei Luc. XI, 42. praetereuntes, obiurgat. Cuius dei vocationem et dilectionem, nisi cuius et rutam et mentam ex forma legis [9]de decimis offerebant? Totum enim exprobrationis hoc erat quod modica curabant, ei utique cui maiora non exhibebant, dicenti, Diliges dominum deum Deut. VI, 5. tuum, ex toto [10]corde tuo, et ex tota anima tua, et ex totis viribus tuis, qui te vocavit ex Aegypto. Ceterum nec tempus admisisset, ut Christus tam praecoquam, immo tam acerbam adhuc dilectionem expostularet [11]novo et recenti deo, ne dixerim nondum palam facto. Primatum quoque captantes locorum et honorem salutationum cum incusat, sectam creatoris administrat, eiusmodi principes Sodomorum archontas [12]appellantis, prohibentis etiam con- Ies. I, 10. fidere in praepositos, immo et in totum miserrimum hominem Ps. CXVIII, 8 sq. pronuntiantis qui spem habet in homine. Quodsi propterea quis affectat principatum, ut de officiis aliorum glorietur, [13]quia officia vetuit eiusmodi sperandi et confidendi in hominem, idem [14]et affectatores principatuum increpuit. Invehitur et in doctores ipsos legis, quod onerarent alios importabilibus oneribus, quae ipsi ne Luc. XI, 46. digito quidem aggredi auderent, non legis onera suggillans quasi detestator eius. Quomodo enim detestator, qui cum maxime potiora legis praetereuntes incusabat, eleemosynam et vocationem et dilectionem dei, ne haec quidem gravia, nedum decimas rutarum [15]et munditias catinorum? Ceterum excusandos potius censuisset si importabilia portare non possent. Sed quae onera taxat? quae ipsi de suo exaggerabant, docentes praecepta, doctrinas hominum, com-

7. emundastis *B.* 7b. quod *C.* 8. dicto *abcd.* digito *BCa (in marg.).* 9. de *abcd.* et *BC.* 10. corde tuo *Bcd. Vaticanorum alter.* corde *reliqui.* 11. novam *BC.* 12. appellantis, prohibentis *abcd. Gorziensis.* appellantes, prohibentes *B.* appellans, prohibens *C.* 13. qui *BCa.* 14. et *om. b.* 15. et *om. ab.*

c. vocationem] Κλῆσιν, ut habet evangelium Marcionis. Cf. Epiphan. Haer. XLII. schol. 26.

Ies. V, 8. 23. X, 2. modorum suorum causa, iungentes domum ad domum, ut quae proximi sunt auferrent, clamantes populum, amantes munera, sectantes retributionem, diripientes iudicata pauperum, uti esset illis vidua in rapinam et pupillus in praedam. De quibus idem Esaias: Ies. XXVIII, 14. Vae qui valent in [16]Hierusalem; et rursus: Qui vos postulant, [17]dominantur vestri. Qui magis quam legis doctores? Hi si et Christo displicebant, ut sui displicebant. Alienae enim legis doctores non Luc. XI, 47. omnino pulsasset. Cur autem Vae audiunt etiam quod aedificarent prophetis monimenta interemptis a patribus eorum, laude potius digni, qui ex isto opere pietatis testabantur se non consentire factis patrum, si non erat zelotes, qualem arguunt Marcionitae, delicta patrum de filiis exigentem usque in quartam nativitatem? Quam vero clavem habebant legis doctores nisi interpretationem legis? ad Luc. XI, 52. cuius intellectum neque ipsi adibant, non credentes scilicet (Nisi enim credideritis, non intellegetis), neque alios admittebant, utique [18]docentes praecepta potius et doctrinas hominum. Qui ergo nec ipsos introeuntes nec aliis aditum praestantes increpabat, obtrectator habendus est legis an fautor? Si obtrectator, placere debebant et praeclusores legis, si fautor, iam non et aemulus [19]legis. Sed haec omnia ad infuscandum creatorem ingerebat, ut saevum, erga quem delinquentes Vae habituri essent. Et quis saevum non potius timeret provocare [20]deficiendo ab eo? Tanto magis ergo demerendum docebat quem timendum ingerebat. Sic oportebat Christum creatoris.

Cap. XXVIII. Merito itaque non placebat illi hypocrisis pharisaeorum, labiis Luc. XII, 1. scilicet amantium deum, non corde. Cavete, inquit discipulis, a fermento pharisaeorum, quod est hypocrisis, non praedicatio creatoris. Odit contumaces patris filius, non vult suos tales existere in illum, non in alium, in quem hypocrisis fuisset admissa, cuius exemplum a discipulis caveretur. Ita pharisaeorum [1]prohibet exemplum. In eum prohibebat illud admitti in quem admittebant pharisaei. Igitur quoniam hypocrisim eorum taxarat, utique celantem occulta cordis et incredulitatis secreta [2]superficialibus officiis obumbrantem, quae clavem agnitionis habens nec [3]ipsa introiret nec Luc. XII, 2. alios sineret, ideo adicit, Nihil autem opertum, quod non [4]patefiet, et nihil absconditum, quod non [5]dinoscetur; ne quis existimet illum

16. Hierusalem *cd. Vaticanorum unus.* Israelem *B.* Israhele *C.* Israele *a.* Israel *b.* 17. dominentur *b.* 18. docentes *abcd.* docebant *BC.* 19. legis *om. B.* 20. despiciendo *BC.*

Cap. XXVIII. 1. prohibet *Bcd. Vaticanus uterque.* perhibet *reliqui.* 2. superficialibus *abcd., Rhenanus in marg. ed. princ.* superficii talibus *C. Fr. Iunius.* superfii talibus *B.* 3. ipsa *d., Fr. Iunius.* in ipsa *BCabc.* 4. patefiat *B.* 5. demonstretur *B.*

dei ignoti retro et occulti revelationem et [6]adagnitionem[a] intentare, cum subiciat etiam quae inter se [7]mussitarent vel tractarent, scilicet super ipso dicentes, Hic non expellit daemonia nisi Luc. XII, 3.
in [8]Beelzebub, in apertum processura, et in ore hominum futura,
[9]ex evangelii promulgatione. Dehinc conversus ad discipulos, Dico Luc. XII, 4.
autem, inquit, vobis, [10]amicis, nolite terreri ab eis qui vos solummodo occidere [11]possunt, nec post hoc ullam in vobis habent potestatem. Sed [12]iis erit Esaias praedicens: Vide quomodo iustus Ies. LVII, 1.
aufertur, et nemo advertit. Demonstrabo autem vobis quem timeatis: Timete eum qui postquam occiderit, potestatem [13]habet mittendi in gehennam; creatorem [14]utique significans: Itaque dico vobis, hunc timete. Et hoc in loco sufficeret mihi si quem timeri iubet offendi vetat, et quem offendi vetat demereri iubet, et qui haec mandat ipsius est cui timendo et non offendendo et demerendo procurat. Sed habeo et de sequentibus sumere. Dico enim vobis, Luc. XII, 8.
omnis qui confitebitur [15]in me coram hominibus, confitebor in illo coram deo. Qui confitebuntur autem in Christo, occidi habebunt coram hominibus, nihil utique amplius passuri post occisionem ab illis. [16]Hi ergo erunt quos supra praemonet ne timeant tantummodo occidi; ideo praemittens non timendam occisionem, ut subiungeret [17]sustinendam confessionem: Et omnis qui negaverit me Luc. XII, 9.
coram hominibus, denegabitur coram deo, ab eo utique qui illum confitentem confessurus fuisset. Si enim confessorem confitebitur, ipse est qui et negatorem negabit. Porro si confessor est cui nihil timendum est post occisionem, negator erit cui timendum est etiam post mortem. Itaque cum creatoris sit quod timendum est post mortem, gehennae scilicet poena, et negator ergo creatoris est. Si autem [18]negator, et confessor, qui post occisionem nihil ab homine passurus est, a deo plane passurus si negaret. Atque ita Christus creatoris est, qui ostendit negatores suos creatoris gehennam timere debere. Post deterritam itaque negationem sequitur et blasphemiae formidandae admonitio: Qui Luc. XII, 10.
dixerit in filium hominis, [19]remittetur illi, qui autem dixerit in spiritum sanctum, non remittetur [20]ei. Quodsi iam et remissio et

6. agnitionem *B.* 7. mussitarant vel tractarant *c.* 8. Beelzebule *cd.* Belzebule *ab.* Belzebul *C.* Belzebub *B.* 9. ex *abcd. Gorziensis.* et *BC.* 10. amicis meis *cd.* 11. possint *b.* 12. hiis *Ca.* 13. habet *Bcd. Vaticanus uterque.* habeat *reliqui.* 14. utique significans; itaque *abcd. Gorziensis liber.* utique; itaque *BC.* 15. in *om. BC.* 16. Hic *d.* 17. sustinendam *BCab., Fr. Iunius.* substruendam *cd. Vaticanorum alter.* 18. et negator *cd.* 19. remittetur illi, qui autem *d.* remittetur, illi autem qui *BCabc.* 20. ei remissio. Quodsi iam et retentio *BC.*

Cap. XXVIII. a. adagnitionem] Si scriptura est vera, *adagnitionem* interpretaberis qua deus ignotus ille agnoscatur ad, i. e. praeter, notum et verum.

retentio delicti iudicem deum sapiunt, [21]huius erit spiritus sanctus non blasphemandus, non remissuri scilicet blasphemiam, sicut et supra non negandus, occisuri scilicet etiam in gehennam. Quodsi et blasphemiam Christus a creatore avertit, quomodo adversarius ei venerit non scio. Aut si et per haec severitatem eius infuscat, non remissuri blasphemiam et occisuri etiam in gehennam, superest ut et illius diversi dei impune et spiritus blasphemetur, et Christus negetur, et nihil intersit de cultu eius deve contemptu, et sicut de contemptu nulla poena, ita et de cultu nulla speranda sit merces. [22]Perductos ad potestates prohibet ad interrogationem cogitare de
Luc. XII, 11. 12. responsione. Sanctus enim, inquit, spiritus docebit vos ipsa hora [23]quid eloqui debeatis. Si eiusmodi documentum creatoris est, eius
Num. XXII—XXIV. erit et praeceptum cuius praecessit exemplum. Balaam prophetes in Arithmis arcessitus a rege Balach ad maledicendum Israëlem cum quo proelium inibat, simul spiritu implebatur; non ad quam venerat maledictionem, sed quam illi ipsa hora spiritus suggerebat benedictionem pronuntiabat, ante professus apud nuntios [24]regis, mox etiam apud ipsum, id se pronuntiaturum quod deus ori eius [25]indidisset. Hae sunt novae doctrinae novi Christi, quas olim famuli creatoris initiaverunt. Ecce plane diversum exemplum Moysi et Christi. Moyses rixantibus fratribus ultro intercedit [26]et iniuriosum
Exod. II, 13 sq. increpat: Quid proximum tuum percutis? Et reicitur ab illo: Quis te [27]constituit magistrum aut iudicem super nos? Christus vero postulatus a quodam ut inter illum et fratrem ipsius [28]de dividunda haereditate componeret, operam suam, et quidem tam probae causae, denegavit. Iam ergo melior Moyses meus Christo tuo, fratrum paci studens, iniuriae occurrens. Sed enim optimi et non iudicis
Luc. XII, 13. 14. dei Christus, [29]Quis me, inquit, iudicem constituit super vos? Aliam vocem excusationis invenire non potuit ne ea uteretur qua improbus vir et impius frater assertorem probitatis atque pietatis excusserat[b]. Denique probavit malam vocem, utendo ea, et malum factum, pacis inter fratres componendae [30]declinatione. Aut numquid indigne tulerit hoc dicto fugatum Moysen, ideoque in causa pari disceptantium fratrum voluit illos commemoratione eiusdem dicti confudisse? Plane ita. [31]Ipse enim tunc fuerat in Moyse, qui talia audierat, spiritus scilicet creatoris. Puto iam alibi[c] satis com-

21. cuius *BC.* 22. productos *Vaticanorum alter.* 23. quid eloqui debeatis *Cabcd.* quid eloquimini debeatis *B.* quid loquamini *Vaticanorum alter.* 24. regios *bcd.* 25. indixisset. Haec *B.* 26. et *om. d.* 27. magistrum constituit *B.* 28. de dividunda *c., ex altero Vaticano.* dividunda *reliqui.* 29. Qui *b.* 30. declinationem *BC.* 31. si ipse *BC.*

b. excusserat.] Temptaverat.

c. iam alibi] Supra cap. 15.

mendasse nos divitiarum gloriam damnari a deo nostro, ipsos dynastas detrahente de solio, et pauperes allevante de sterquilinio. Luc. I, 52. Ps. CXIII, 7. Ab eo ergo erit et parabola divitis blandientis sibi de proventu agrorum suorum, cui deus dicit, Stulte, hac nocte animam tuam Luc. XII, 16—20. reposcent; quae autem parasti, [32]cuius erunt? Sic denique rex de Ies. XXXIX. gazis et apothecis delitiarum suarum apud Persas gloriatus per Esaiam male audivit.

Quis nollet curam nos agere animae de victu et corpori de Cap. XXIX. vestitu nisi qui ista homini ante prospexit et exinde praestans Luc. XII, 22—28. merito curam eorum tanquam aemulam liberalitatis suae prohibet? qui et substantiam ipsius animae accommodavit potiorem esca, et materiam ipsius corporis figuravit potiorem tunica, cuius et corvi non serunt nec metunt nec in apothecas condunt, et tamen aluntur ab ipso, cuius et lilia et foenum non texunt nec nent, et tamen vestiuntur ab ipso, cuius et Salomon gloriosissimus, nec ullo tamen flosculo cultior. Ceterum nihil tam abruptum quam ut alius praestet, alius de praestantia[a] eius [1]secure agere mandet, et quidem derogator ipsius. Denique si quasi derogator creatoris non vult de eiusmodi frivolis cogitari de quibus nec corvi nec lilia laborent, ultro scilicet pro sua vilitate subiectis, paulo post parebit. Interim cur illos modicae fidei incusat, id est cuius fidei? Eiusne quam nondum poterant perfectam exhibere deo, tantum quod [2]revelato[b] cum maxime discentes eum, an quam hoc ipso titulo debebant creatori, uti crederent haec illum ultro generi humano subministrare, nec de eis cogitarent? Nam et cum subicit, Haec enim nationes mundi quaerunt, non credendo scilicet in deum conditorem omnium et [3]praebitorem, quos pares gentium nolebat, in eundem deum modicos fidei increpabat in quem gentes [4]incredulas notabat. Porro cum et adicit, Scit autem pater opus esse haec vobis, prius quae- Luc. XII, 30. ram quem patrem intellegi velit Christus? Si ipsorum creatorem

32. cui *Latinius.*

Cap. XXIX. 1. securos *BC.* 2. revelato *ego.* velato *BCabcd.* revelata *Latinius.* 3. praebitorem *a (in marg.) bcd.* probatorem *BCa.* 4. incredulos *BC.*

Cap. XXIX. a. praestantia] Id est praestatio, praebitio, exhibitio. (Fr. Iunius.) Cf. supra Adv. Marc. II, 16., et De leiun. adv. Psych. cap. 17.

b. tantum quod revelato] Ita rescribere non dubitavi, pro vulgata *velato,* quae quid sibi vellet adhuc non potui assequi. Latinii autem emendationem *revelata* non magis intellego. Quomodo, ait, perfectam exhibere fidem poterant deo qui vixdum eis se revelaverat, quem ipsi nondum edocti erant, immo cum maxime discebant. Quod ad ellipticum illud *tantum quod,* hoc usurpat Tertullianus alibi quoque. Supra cap. 26 „Ad deum autem novum nemo sero pulsasset, *tantum quod* lucescentem." Infra cap. 31 „non qui neminem miserit ad monendum, nec qui nihil prius egerit ad vocandum, sed ipse descenderit subito, *tantum quod* innotescens, iam invitans, *tantum quod* invitans, iam in convivium cogens."

demonstrat, et bonum confirmat, qui [5]scit quid filiis opus sit, sin illum alium deum, quomodo scit necessarium esse homini victum atque vestitum, quorum nihil praestitit? Si enim scisset, praestitisset. Ceterum si scit quae sunt homini necessaria, nec tamen praestitit, aut malignitate aut infirmitate non praestitit. Professus autem necessaria haec homini, utique bona confirmavit. Nihil enim mali necessarium. Et non erit iam depretiator operum et indulgentiarum creatoris, ut quod supra distuli expunxerim. Porro si quae necessaria scit homini alius et prospexit et [6]praestat, quomodo
Luc. XII, 31. haec ipse [7]promittit? An de alieno bonus est? Quaerite enim, inquit, regnum dei, et haec vobis adicientur. Utique ab ipso. Quodsi ab ipso, qualis est qui aliena praestabit? Si a creatore, cuius et sunt, quis est qui aliena promittat? Ea si regno [8]accedunt, secundo gradu restituenda, eius est secundus gradus cuius et primus, eius victus atque vestitus cuius et regnum. Ita tota promissio creatoris est parabolarum status, similitudinum peraequatio, si nec [9]in alium spectant quam cui per omnia [10]pariaverint[c]. [11]Sumus servi, dominum enim habemus deum. Succingere debemus lumbos, id est expediti esse ab impedimentis laciniosae vitae et implicitae[d]. Item lucernas ardentes habere, id est mentes a fide
Luc. XII, 35. 36. accensas et operibus veritatis relucentes, atque ita expectare dominum, id est Christum. Unde redeuntem? si a nuptiis, creatoris est, cuius nuptiae; si non creatoris, nec ipse Marcion invitatus ad nuptias isset, deum suum [12]intuens detestatorem nuptiarum. Defecit itaque parabola in persona domini, si non esset cui nuptiae com-
Luc. XII, 39. petunt. In sequenti quoque parabola satis errat qui furem illum, cuius horam si [13]pater familiae sciret, non sineret [14]suffodi domum suam, in personam disponit creatoris. Fur enim creator quomodo videri potest, dominus totius hominis? Nemo sua furatur aut suffodit, sed ille potius qui in aliena descendit, et hominem a domino

5. sciat *Fulv. Ursinus.* 6. praescit *B.* 7. repromittit *d.* 8. accedent *cd. Vaticanus unus.* 9. in *om. d.* 10. pariaverint *abcd. Ex emendatione Rhenani.* paria venerint *BC. Pithoei liber. Probat Nic. Rigaltius.* 11. id sumus *BC. Pithoei liber. Probat Nic. Rigaltius.* 12. metuens *Latinius. Quod verum puto cum Fr. Iunio.* 13. paterfamilias *d.* 14. suffodi *BCcd. Vaticanus uterque.* effodi *ab.*

c. quam cui per omnia pariaverint.] Sic De Resurr. Carnis cap. 6. et Adv. Marc. V, 20 „non rapinam existimavit *pariari* deo.“ De Anima cap. 30 „quia nec *pariasset* commeatus hic vitae milliario tempori, longe scilicet brevior, et idcirco facilior ante extingui quam redaccendi.“ Ibid. cap. 32 „Mollitia lanae, mollitia plumae, *pariant* naturalia earum, substantiva non *pariant*.“ De Resurr. Carnis cap. 53 „Aequa enim substantia inter se *pariant* Christus et Adam.“ Apud ICtos enim *pariare* est exaequare accepta et data. Fr. 4. §. 5. De Manum. 40, 1. Hinc *pariator* et *pariatio*, de quibus vocabulis cf. etiam Ducangium s. v.

d. laciniosae vitae et implicitae.] Ita supra cap. 1 „et legis *laciniosis* oneribus expeditum.“ Cf. De Virg. Vel. cap. 4.

eius alienat. Porro cum furem nobis diabolum [15]demonstret, cuius horam etiam in primordio si homo scisset, nunquam ab eo suffossus esset, propterea iubet ut parati simus, quia qua non putamus hora filius hominis adveniet, non quasi ipse sit fur, sed iudex scilicet eorum qui se non [16]paraverint, nec caverint furem. Ergo si ipse est filius hominis, iudicem teneo, et in iudice creatorem defendo; si vero Christum creatoris in nomine filii hominis hoc loco ostendit, ut eum furem portendat, qui quando venturus sit ignoremus, habes [17]supra praescriptum[e] neminem rei suae furem esse, salvo et illo, quod in quantum timendum creatorem ingerit, in tantum illi negotium agens creatoris est. Itaque interroganti Petro in illos an [18]et in omnes parabolam [19]dixisset, ad ipsos et ad universos qui ecclesiis praefuturi essent [20]proponit actorum[f] similitudinem, quorum qui bene tractaverit conservos absentia domini reverso eo omnibus bonis praeponetur, qui vero secus egerit, reverso domino qua die non putaverit, hora qua non scierit, illo scilicet filio hominis, Christo creatoris, non fure, sed iudice, segregabitur et pars eius cum infidelibus ponetur. Proinde igitur aut et hic iudicem dominum opponit et [21]illi catechizat, aut si deum optimum, iam et illum iudicem affirmat, licet nolit haereticus. Temperare enim temptant hunc sensum, cum deo eius vindicatur. Quasi tranquillitatis sit et mansuetudinis segregare solummodo et partem eius cum infidelibus ponere, ac si non sit vocatus[g], [22]ut statui suo redditus. Quasi non et hoc ipsum iudicato fiat. Stultitia! Quis erit exitus segregatorum? Nonne amissio salutis? siquidem ab eis segregabuntur qui salutem consequentur. [23]Quis igitur infidelium status? Nonne damnatio? Aut si nihil patientur segregati et infideles, aeque ex diverso nihil consequentur retenti et fideles. Si vero consequentur salutem retenti et fideles, hanc amittant necesse est ex diverso segregati et infideles. Hoc erit iudicium, quod qui

Luc. XI, 40.

Luc. XII, 41—46.

15. demonstravit *Vaticanorum alter.* 16. paravernnt nec caverunt *B.* 17. supra praescriptum *ego.* supra scriptum *libri omnes.* 18. et *om. ab* 19. dixit et ad ipsos *BC.* 20. proponi tactorum (tractorum *B.*) *BC.* 21. illic *a.* 22. et *Fr. Iunius.* 23. Quis *Bd.* Quid *reliqui.*

e. habes supra praescriptum] Latebat praepositio *prae* in voce *praescriptum* in antecedente vocabulo, quam revocavi. Quid vero significent apud Tertullianum verba *praescribere, praescriptum, praescriptio,* nemo nescit qui vel unum eius opusculum perlegerit. A me saepius de illis est adnotatum. V. adnot. ad Apol. c. 7.

f. actorum] Hoc est administratorum. Vocabulum forense. V. Dirksen Manuale s. v. p. 15. Barth. Adverss. p. 1031. Cf. quae adnotavi ad De Fuga in Persecut. cap. 11.

g. ac si non sit vocatus] Velut si non sit vocatus, ante dominum videlicet iudicem. Sic infra cap. 34 „Sed quatenus ex his revincendus es quae recepisti, sic tibi occurram *ac si* mens Christus." Item cap. 35 „qui tetigerit vos *ac si* pupillam oculi mei tangat."

intendit creatoris est. Quem alium intellegam caedentem servos paucis aut multis plagis, et prout commisit illis, ita et exigentem ab eis, quam retributorem deum? Cui me [24]decet obsequi nisi
Luc. XII, 49. remuneratori? Proclamat Christus tuus: Ignem veni mittere in terram. Ille optimus, nullius gehennae dominus, qui paulo ante discipulos ne ignem postularent inhumanissimo viculo coërcuerat, quando iste Sodomam et Gomorram nimbo [25]igneo exussit, quando
Ps. XCVII, 3. cantatum est: Ignis ante ipsum procedet et cremabit inimicos eius,
Hos. VIII, 14. quando [26]et per Osee comminatus est: Ignem emittam in civitates
Ier. XV, 14. Ies. XXX, 27. [27]Iudaeae, vel per [28]Esaiam: Ignis exarsit ex indignatione mea. Non mentiatur. Si non est ille qui de rubo quoque ardenti vocem suam emisit, [28b]viderit quem ignem intellegendum contendas. Etiam si figura est, hoc ipso quod de meo elemento argumenta sensui suo sumit meus est qui de meis utitur. Illius erit similitudo ignis cuius et veritas. Ipse melius interpretabitur ignis istius qualitatem,
Luc. XII, 51. adiciens, Putatis venisse me pacem mittere in terram? non, dico
Matth. X, 34. vobis, sed separationem. Machaeram quidem scriptum est[h]. Sed Marcion [29]emendat[i]; quasi non et [30]separatio opus sit machaerae[k]. Igitur et ignem eversionis intendit qui pacem negavit. Quale proelium, tale et incendium. Qualis machaera, talis et flamma, neutra
Luc. XII, 52. congruens [31]domino. Denique, Dividetur, inquit, pater in filium et filius in patrem, et mater in filiam et filia in matrem, et nurus in
Mich. VII, 6. socrum et socrus in nurum. Hoc proelium inter parentes si in ipsis verbis tuba cecinit prophetae, vereor ne [32]Michaeas Christo
Luc. XII, 56. Marcionis [33]praedicarit. Et ideo hypocritas pronuntiabat, caeli quidem et terrae faciem probantes, tempus vero illud non dinoscentes, quo scilicet adimplens omnia quae super ipsos [34]fuerunt praedicata nec aliter docens debuerat agnosci. Ceterum quis posset eius tem-

24. docet *B.* 25. igneorum ussit *B.* 26. et *om. BC.* 27. Iudae *cd. Vaticanus uterque.* iudex *B.* 28. Hieremiam *Fr. Iunius.* 28 b. videris — — contendas *Fr. Iunius.* viderit — — contendat *d.* 29. emendans *B.* 30. seperatio *B., uti assolet.* 31. deum *B.* 32. Michaeas *cd.* Micheas *reliqui.* 33. praedicaret *BCabc.* 34. fuerant *Ca.*

h. scriptum est] Mirum est quod addit auctor „Machaeram quidem scriptum est, sed Marcion emendat," cum tamen codices omnes tam Graeci quam Syriaci et Latini hic *separationem* legant, at *machaeram* apud Matthaeum, cuius integrum evangelium reiecit Marcion; fortassis ad hoc adiudit auctor. Certe Epiphanius nihil tale habet, et quod Graece ad marginem adnotatum est „*οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν*" ex Matthaeo desumptum est. (Pamel.) In evangelio scilicet Marcionis, hoc est Lucae a Marcione adulterato. Cuiusmodi evangelium provocare se dicit Tertullianus initio huius libri, ut ex eo ipso Marcionem convincat insaniae. (Rigalt.)

i. Sed Marcion emendat] Etenim Lucas dixit *διαμερισμόν*. (Rigalt.) Rescribendum censeo „*Sic* Marcion emendat. Quasi non" cett.

k. opus sit machaerae.] Eoque sensu dixerat Matthaeus *μάχαιραν* quo Lucas *διαμερισμόν*, ut iam vana sit Marcionis in Lucam emendatio. Huiusce autem non meminit Epiphanius. (Rigalt.)

pora nosse cuius per quae probaret non habebat. Merito [35]expro- Luc. XII, 57.
brat etiam quod iustum non a semetipsis iudicarent. Olim hoc
mandat per [36]Zachariam[1]: Iustum iudicium et pacatorium iudicate; Zach. VIII, 16.
per Hieremiam: Facite iudicium et iustitiam; per Esaiam: Iudicate Ier. XXII, 3.
pupillo et iustificate viduam, imputans etiam vineae [37]Sorech quod Ies. I, 17. V, 16.
non iudicium fecisset sed clamorem. Qui ergo docuerat ut face-
rent ex praecepto, is exigebat ut facerent et ex arbitrio. Qui
[38]seminaverat praeceptum, ille et redundantiam eius urgebat. Iam
vero quam absurdum ut ille mandaret iuste iudicare qui deum iudi-
cem iustum destruebat? Nam et iudicem, qui mittit in carcerem Luc XII, 58. 59.
nec ducit inde nisi soluto etiam novissimo quadrante, in persona
creatoris obtrectationis nomine disserunt. Ad quod necesse habeo
eodem gradu occurrere. Quotienscunque enim severitas creatoris
opponitur, totiens illius est Christus cui per timorem cogit ob-
sequium.

Quaestionem rursus de curatione sabbato facta quomodo dis- Cap. XXX.
cussit? Unusquisque vestrum sabbatis non solvit asinum aut bo- Luc. XIII, 10—17.
vem suum a praesepi et ducit ad potum? Ergo secundum condi- Exod. XII, 16.
cionem legis operatus legem confirmavit, non dissolvit, iubentem
nullum opus fieri nisi quod fieret omni animae, quanto potius hu-
manae? Parabolarum congruentiam ubique [1]recognoscor exigere.
Simile est regnum dei, inquit, grano sinapis, quod accepit homo Luc. XIII, 18. 19.
et seminavit in horto suo. Quis in persona hominis intellegendus?
Utique Christus, quia, licet Marcionis, filius hominis est dictus,
qui accepit a patre semen regni, sermonem scilicet evangelii, et
seminavit in horto suo, utique in mundo, puta nunc in homine.
Sed cum in suo horto dixerit, nec mundus autem nec homo illius
sit, sed creatoris, ergo qui in suum [2]seminarit [3]creator ostenditur.
Aut si, ut hunc laqueum evadant, converterint [4]hominis personam
a Christo in hominem accipientem semen regni et seminantem in
horto cordis sui, nec ipsa materia alii conveniet quam creatori.
Quale est enim [5]ut *sit* lenissimi dei regnum quod etiam [6]iudicii
fervor lacrimosa austeritate subsequitur? De sequenti plane simili- Luc. XII, 20. 21.

35. et probat *BC.* 36. Ezechielem *BCab.* 37. Soreth *BCab.* 38. seminaverit *BC.*

Cap. XXX. 1. recognosco te exigere *Latinius. Probat etiam Fr. Iunius.* 2. seminavit *B.* 3. nec creator *d.* 4. homines in personam Christi *C.* homines personam in personam Christi (*B.*) 5. ut sit lenissimi dei regnum quod *ego.* ut lenissimi dei regnum quod *BCabc.* ut lenissimi dei regnum significet semen quod *d.* 6. iudicium fervoris lachrymosae austeritates subsequuntur *Fulv. Ursinus.*

1. per Zachariam] Vetustiores libri habent *per Ezechielem,* quod primum correxit Pamelius. Ita supra quoque, ad verba „Ignis exarsit in indignatione mea" Fr. Iunius nomen Hieremiae pro Esaiae reponendum censuit, et infra cap. 34. revocatus est *Amos* pro *Osee.*

tudine vereor ne forte alterius dei regno portendat. Fermento enim comparavit illud, non azymis, quae familiariora sunt creatori. Congruit et haec coniectura mendicantibus argumenta. Itaque et ego vanitatem vanitate depellam, fermentationem quoque congruere dicens regno creatoris, quia post illam clibanus vel furnus gehennae sequatur. Quotiens adhuc se iudicem ostendit et in iudice creatorem? Quotiens utique eiecit et damnat reiciendo? Sicut hic quo-
Ies. II, 19. que, Cum surrexerit, inquit, [7]pater familiae; quo nisi quo dixit Esaias, Cum [8]surrexerit comminuere terram? et [9]cluserit ostium;
Luc. XIII, 25—28. utique excludendis iniquis. Quibus pulsantibus respondebit, Nescio unde sitis, et rursus enumerantibus quod coram illo ederint et biberint [10]et in plateis eorum docuerit, adiciet, Recedite a me omnes operarii iniquitatis: illic erit fletus et frendor dentium. Ubi? foris scilicet, ubi erunt exclusi, ostio cluso ab eo. Ergo erit poena a quo fit exclusio in poenam, cum videbunt iustos introeuntes in regnum dei, se vero detineri foris. A quo? Si a creatore, quis [11]erit ergo intus recipiens iustos in regnum? Deus bonus. Quid ergo [12]illuc creatori, ut foris detineat in poenam quos adversarius eius exclusit, suscipiendos a se, [13]si utique[a], magis in adversarii bilem? Sed et ille exclusurus iniquos sciat utique creatorem illos detenturum in poenam [14]aut non sciat oportet. Ergo aut nolente eo detinebuntur, et minor est illo qui detinet, cedens ei nolens, aut si vult ita fieri, ipse ita faciendum iudicavit, et non erit melior creatore ipse auctor infamiae creatoris. Haec si nulla ratione consistunt, ut alius punire, alius liberare credatur, unius erit tam iudicium quam et regnum, et dum unius est utrumque, qui et iudicat creatoris est.

Cap. XXXI. Luc. XIV, 12—14. Ies. LVIII, 7. Ad prandium vel ad coenam quales vocari iubet? Quales ostenderat per Esaiam: Confringe panem tuum esurienti, et mendicos, [1]et qui sine tecto sunt, induc in domum tuam, qui scilicet [2]humanitatis istius vicem retribuere non possint. Hanc si Christus captari vetat, in resurrectione eam repromittens, creatoris est forma[a], cui non placent amantes munera, sectantes retributionem. Etiam invitatoris parabola cui magis parti occurrat [3]expende. Homo

7. paterfamilias *d.* 8. surrexit *B.* 9. clauserit *B. Vaticanorum unus.* 10. *Rescripserim* et quod in plateis. 11. ergo erit *B.* 12. illic *Fr. Iunius.* 13. si utique *BC.* utique *reliqui.* 14. an *BC.*

Cap. XXXI. 1. etiam *B.* 2. et humanitatis *BC.* 3. expende *d.* expendo *reliqui.*

Cap. XXX. a. si utique] De hac ellipsi cf. adnott. ad De Corona cap. 5. Cf. supra cap. 7 „quo magis debuerit vel de caelo descendere et, *si utique,* in Pontum potius descendere quam in Galilaeam.“

Cap. XXXI. a. forma.] Hoc est lex. Cf. adnott. ad De Idolol. cap. 18.

quidam fecit coenam et vocavit multos. Utique coenae paratura vitae aeternae saturitatem figurat. Dico primo extraneos et nullius iuris affines invitari ad coenam non solere, certe facilius solere domesticos et familiares. Ergo creatoris est invitasse, ad quem pertinebant qui invitabantur, et per Adam, qua homines, et [4]per patres, qua Iudaici, non eius ad quem neque natura pertinebant neque praerogativa. [5]Dehinc si is mittit ad convivas qui coenam paravit, sic quoque creatoris est coena, qui misit ad convivas admonendos, ante iam vocatos per patres, admonendos autem per prophetas, non qui neminem miserit ad monendum, nec qui nihil prius egerit ad vocandum, sed ipse descenderit subito, tantum quod innotescens, iam invitans, tantum quod invitans, [6]iam in convivium cogens, eandem faciens horam coenandi et ad coenam invitandi. Excusant se invitati. Si ab alio deo, merito, quia subito invitati, si non merito, ergo nec subito. Si autem non subito invitati, ergo a creatore, a quo olim, cuius denique declinaverant vocationem, tunc primo dicentes ad Aaronem, Fac nobis deos, qui praeeant nobis; atque exinde aure audientes et non audientes, vocationem scilicet dei, qui pertinentissime ad hanc parabolam per Hieremiam, Audite, inquit, vocem meam, et ero vobis in dominum et vos mihi in populum, et ibitis in omnibus viis meis, quascunque mandavero vobis. Ecce invitatio dei. Et non audierunt, inquit, et non adverterunt aurem suam. Ecce recusatio populi. Sed abierunt in [7]iis quae [8]concupiverunt corde suo malo. Agrum emi, et boves mercatus sum, et uxorem duxi. Et adhuc ingerit: Et emisi [9]ad vos omnes famulos meos prophetas. Hic erit spiritus sanctus, admonitor convivarum, die et ante lucem. Et non audiit populus meus, et non intendit auribus suis, et obduravit collum suum. Hoc ut [10]patrifamiliae renuntiatum est, motus tunc (bene quod et motus, negat enim Marcion moveri deum suum, ita et [11]hoc meus est) mandat de plateis et vicis civitatis facere sublectionem. Videamus an eo sensu quo rursus per [12]Hieremiam: Numquid solitudo factus sum domui Israèlis? [13]aut terra in incultum derelicta? id est, Numquid non habeo quos allegam aut unde allegam? quoniam dixit populus meus, Non venimus ad te. Itaque misit ad alios vocandos ex eadem adhuc civitate. [14]Dehinc loco abundante praecepit etiam de viis et sepibus colligi, id est nos iam de extraneis gentibus; illa scilicet aemulatione qua in Deuteronomio: Avertam faciem meam ab eis, et monstrabo quid illis

Luc. XIV, 16 sqq.

Luc. XIV, 18—20.

Exod. XXXII, 1. Ies. VI, 10. Ier. VII, 23 sq. XI, 7 sq.

Luc. XIV, 18—20.

Ier. VII, 25.

Luc. XIV, 21.

Ier. II, 31.

Luc. XIV, 23.

Deut. XXXII, 20 sq.

4. per *om. BCa.* 5. Deinde *B.* 6. in convivium iam *B.* 7. eis *c.* hiis *Ca.* his *B.* 8. concupiverunt *Ca.* conpiverunt *B.* concupierunt *bcd.* 9. omneis ad vos *Cab.* 10. patrifamilias *d.* 11. hic *B.* 12. ieremiam *B., uti assolet.* 13. terra inculta *B.* 14. et dehinc *B.*

in novissimis, id est alios possessuros locum eorum quoniam genitura perversa est, filii in quibus fides non est. Illi obaemulati sunt me in non deo, et provocaverunt me in iram in idolis suis, et ego obaemulabor eos in non natione, [15]in natione insipienti provocabo eos in iram, in [16]nobis scilicet, quorum [17]spem Iudaei
Luc. XIV, 24. gerunt[b], de qua illos gustaturos negat dominus, derelicta Sione,
Ies. I, 8. tanquam specula in vinea et in cucumerario casula, posteaquam et novissimam in [18]Christum invitationem [19]recusavit. Quid ex hoc ordine secundum [20]dispositionem et praedicationes creatoris recensendo competere potest illi, cuius[c] nec ordinem habet nec dispositionem ad parabolae conspirationem qui totum opus semel fecit? Aut quae erit prima vocatio eius, et quae secundo actu admonitio? Ante debent alii excusare, postea alii convenisse. Nunc autem pariter utramque partem invitare venit, de civitate, de sepibus, adversus speculum parabolae. Nec potest iam fastidiosos iudicare quos nunquam retro invitavit, quos cum maxime aggreditur. Aut si de futuro eos iudicat contempturos vocationem, ergo et sublectionem loco eorum ex gentibus de futuro portendit. Plane ad hoc[d] secundo venturus est ut gentibus praedicet. Et si venturus est autem, puto, non quasi vocaturus adhuc convivas, sed iam collocaturus. Interea qui coenae istius vocationem [21]in caeleste convivium interpretaris spiritalis saturitatis et iocunditatis, memento et terrenas promissiones vini et olei et frumenti et ipsius civitatis aeque in spiritalia figurari a creatore.

Cap. XXXII. Luc. XV, 4 sqq. 8 sqq. Ovem et [1]dragmam perditam quis requirit? nonne qui perdidit? Quis autem perdidit? nonne qui habuit? [2]Quis vero habuit? nonne cuius fuit? Si igitur homo non alterius est res quam creatoris, is eum habuit cuius fuit, is perdidit qui habuit, is requisivit qui perdidit, is invenit qui quaesivit, is exultavit qui invenit. Ita utriusque parabolae argumentum vacat circa eum cuius non est ovis neque dragma, id est homo. Non enim perdidit, quia non habuit, nec requisivit, quia non perdidit, nec invenit, quia nec requisivit, nec exultavit, quia non invenit. Atque adeo exultare illius est de paenitentia peccatoris, id est [3]de perditi recuperatione, qui se professus est olim malle [4]peccatoris paenitentiam quam mortem.

15. in natione *om. C.* 16. novis *BC.* 17. speciem gerunt *Latinius.* spiritus gerunt *B.* spem gemunt *Semler.* 18. Christo *BC.* 19. recusat *B.* 20. dispositiones *d.* 21. in *delet Petr. Ciacconius.*

Cap. XXXII. 1. drachmam *d. Ita etiam infra.* 2. Qui *BCa.* 3. de *om. B.* 4. peccatorum *B.*

b. quorum spem Iudaei gerunt] Spes salutis, quae rata in nobis, iam vana in Iudaeis.

c. cuius] Creatoris.

d. Plane ad hoc] Haec ex Marcionis sententia sunt dicta.

Quibus duobus dominis neget posse serviri, quia alterum of- Cap. XXXIII.
fendi sit necesse, alterum defendi, ipse declarat, deum proponens Luc. XVI, 13.
et mammonam. Deinde mammonam[a] quem intellegi velit, si inter-
pretem non habes, ab ipso potes discere. Admonens enim nos de
saecularibus suffragia nobis prospicere amicitiarum, secundum servi
illius exemplum qui ab actu[b] summotus dominicos debitores [1]demi-
nutis cautionibus relevat in subsidium sibi, Et ego, inquit, dico Luc. XVI, 1—9.
vobis, facite vobis amicos de mammona iniustitiae, de nummo sci-
licet, de quo et servus ille. Iniustitiae enim auctorem et domina-
torem totius saeculi nummum scimus omnes. Cui famulatam videns
pharisaeorum cupiditatem [2]ammentavit hanc sententiam[c]: Non po-
testis deo servire et mammonae. Irridebant denique pharisaei pe- Luc. XVI, 14.
cuniae cupidi, quod intellexissent scilicet mammonam de nummo
dictum. Ne quis existimet in mammona creatorem intellegendum
et Christum a creatoris illos servitute revocasse. [3]Quid? nunc po-
tius ex hoc disce unum a Christo deum ostensum. Duos enim
[4]dominos nominavit, deum et mammonam, creatorem et nummum.
Denique non potestis deo servire, utique ei cui servire videbantur,
et mammonae, cui magis destinabantur[d]. Quodsi ipse alium se
ageret, non duos dominos, sed tres demonstrasset. Et creator
enim dominus, quia deus, et utique magis dominus quam mammo-
nas, magisque [5]observandus, qua magis dominus. Quale est enim
ut qui mammonam dominum dixerat, et cum deo iunxerat, vere
ipsorum dominum taceret, id est creatorem? Aut numquid tacendo

Cap. XXXIII. 1. deminutis *d., ex emendatione Latinii.* diminuit *BCabc.* 2. ammentavit *d.* amentavit et liberavit ab amento dictum est libro brasi amento talis vel magis vibravit augmentavit hanc sententiam *B. Cui simile glossema etiam in altero Vaticanorum suorum reperiri ad marginem adscriptum notavit Pamelius: „Nam et alteri codici ms. Vatic. adiuncta erat haec ad marginem expositio:* amentavit, id est ab amento libravit seu vibravit." 3. Quid *BCacd. Vaticanus uterque.* Quin *b.* 4. dominus *BC.* 5. non observandus *BCa.*

Cap. XXXIII. a. mammonam] Quod Punici dicunt *mammon,* Latine *lucrum* vocatur. Augustin. Serm. XXXV. de Verbo Domini. (Rigalt.) Addo Hieron. in cap. 6 Matthaei *„Mammona* in sermone Syriaco divitiae nuncupantur." Augustin. lib. II de Serm. Domini in Monte *„Mammona* apud Hebraeos divitiae appellari dicuntur. Convenit et Punicum nomen; nam lucrum Punice *mammon* dicitur." Cf. Idem in Psalm. CLIII.

b. ab actu] Hoc est ab administratione. V. quae adnotavi supra ad cap. 29.

c. ammentavit hanc sententiam] Id est iaculatus est, emisit. Ab *amento,* quod lorum significat, deductum verbum *amentare.* (Rhenan.) Ut iaculum intorsit. Varie scribitur in mss. *amentum, admentum* et *ammentum.* Graecum est ἄμμα. (Rigalt.) Ad Natt. I, 10 „quo machaeris vestris et *admentationibus* cadatis.", ad quae verba v. quae adnotata sunt. Adde Lipsium Poliorc. IV, 5. p. 615. Opp. ed. Vesal. Similiter infra cap. 34 Tertullianus dixit „illicitorum matrimoniorum et adulterii figura *iaculatus est* in Herodem." Item De Pudic. cap. 17 „omnes in luxuriae et lasciviae et libidinis negotia *iaculantur.*"

d. cui magis destinabantur.] Cui magis sese devovebant, vel addicebant.

eo concessit serviendum ei esse, si solummodo sibi et mammonae negavit posse serviri? Ita cum unum deum ponit, nominaturus et creatorem, si alius esset ipse, creatorem nominavit, quem dominum sine alio deo non posuit. Et illud itaque relucebit, quomodo [6]dictum, Si in mammona iniusto fideles non extitistis, quod verum
Luc. XVI, 11. est quis vobis credet? in nummo scilicet iniusto, non in creatore,
Luc. XVI, 12. quem et Marcion iustum facit. Et si in alieno fideles inventi non estis, [7]meum quis dabit vobis? alienum enim debet esse a servis dei quod iniustum est. Creator [8]autem quomodo alienus erat pharisaeis, proprius deus Iudaicae gentis? Si ergo haec non cadunt in creatorem, sed in mammonam, Quis vobis credet quod verius est? et, Quis vobis dabit quod meum est? non potest quasi alius dixisse de alterius dei gratia. Tunc enim videretur ita dixisse, si eos in creatorem, non in mammonam, infideles notando per creatoris mentionem distinctiones fecisset dei alterius, non commissuri suam veritatem infidelibus creatoris. [9]Quomodo tunc alterius videri potest, si non ad hoc proponatur ut a re de qua agitur separetur? Si autem et iustificantes se coram hominibus pharisaei spem mercedis in homine ponebant, illo eos sensu increpabat quo et pro-
Ier. XVII, 5. pheta Hieremias: Miser homo, qui spem habet in homine. [10]Si et
Ier. XVII, 10. XX, 12. adicit, Scit autem deus corda vestra, illius dei vim commemorabat [11]qui lucernam se [12]pronuntiabat, scrutantem renes et corda. Si
Luc. XVI, 15. superbiam tangit, Quod elatum est apud homines, perosum est deo,
Ies. II, 12. Esaiam ponit ante oculos: Dies enim domini sabaoth, in omnem contumeliosum et superbum, in omnem sublimem et elatum, et humiliabuntur. Possum iam colligere cur tanto aevo deus Marcionis
Luc. XVI, 16. fuerit in occulto. Expectabat, opinor, donec haec omnia disceret a creatore. Didicit ergo usque ad Ioannis tempora, atque ita exinde processit annuntiare regnum dei, dicens, Lex et prophetae usque ad Ioannem, ex quo regnum dei annuntiatur. Quasi [13]non et nos limitem quendam agnoscamus Ioannem constitutum inter vetera et nova, ad quem desineret Iudaismus et a quo inciperet Christianismus, non tamen ut ab alia virtute facta sit sedatio[e] legis et prophetarum et initiatio evangelii, in quo est dei regnum, Christus ipse. Nam etsi probavimus et vetera transitura et nova successura praedicari a creatore, si et Ioannes antecursor et praeparator osten-

6. dictum, Si in *cd.* dictum sit in *reliqui.* 7. quod meum est quis *cd.* 8. autem quomodo *abcd.* alio modo *BC.* 9. Quoniam (*B*)*C.* 10. Si *Cacd. Vaticanorum alter.* Sic *Bb.* 11. qui *om. Cab.* 12. pronuntians ac scrutantem *B.* 13. vero et *B.*

e. sedatio] Ἡρέμησις, q. d. in sede quietis atque in otio collocatio. (Fr. Iunius.)

ditur viarum domini evangelium superducturi et regnum dei promulgaturi, et ex hoc iam quod Ioannes venit ipse erit Christus qui Ioannem erat subsecuturus ut antecursorem, et si desierunt vetera et coeperunt nova interstite Ioanne, non erit mirum quod ex dispositione est creatoris, [14]ut undeunde magis probetur quam ex legis et prophetarum in Ioannem occasu et exinde ortu regnum dei. Transeat igitur caelum et terra citius, sicut et lex et pro- Luc. XVI, 17. XXI, 33. Ies. XL, 3 sqq.
phetae, quam unus apex verborum domini. Verbum enim, inquit Esaias, dei nostri manet in aevum. Nam quoniam in Esaia iam tunc Christus, sermo scilicet et spiritus creatoris, Ioannem [15]praedicarat, vocem [16]clamantis in deserto parare viam domini, in hoc venturum ut legis et prophetarum ordo exinde cessaret, per adimpletionem, non per destructionem, et regnum dei a Christo annuntiaretur, ideo subtexuit facilius elementa transitura quam verba sua, confirmans hoc quoque quod de Ioanne dixerat non praeterisse.

Sed Christus divortium prohibet dicens, Qui dimiserit uxorem Cap. XXXIV. Luc. XVI, 18.
suam et aliam duxerit, adulterium [1]committit; qui dimissam a viro duxerit, aeque adulter est. Ut sic quoque prohibeat divortium, illicitum facit repudiatae matrimonium. Moyses vero permittit repudium in Deuteronomio: Si sumserit quis uxorem, et habitaverit Deut. XXIV, 1 sqq.
cum ea, et evenerit non invenire eam apud eum gratiam, eo quod inventum sit in illa impudicum negotium, scribet libellum repudii et dabit in [2]manu eius, et dimittet illam de domo sua. Vides diversitatem legis et evangelii, Moysi et Christi? Plane. Non enim recepisti illud quoque evangelium eiusdem veritatis et eiusdem Christi, in quo prohibens divortium propriam quaestionem eius absolvit: Moyses propter duritiam cordis vestri praecepit libellum repudii Matth. XIX, 8 sq. 4 sq.
dare; a primordio autem non fuit sic; quia scilicet qui marem et feminam fecerat, Erunt duo, dixerat, in [3]carne una: quod deus itaque iunxit, homo [4]disiunxerit? Hoc enim responso et Moysi constitutionem protexit, ut sui, et creatoris institutionem direxit, ut Christus ipsius. Sed quatenus ex his revincendus es [5]quae recepisti, sic tibi occurram ac si meus Christus. Nonne et ipse prohibens divortium et patrem tamen [6]gestans[a] eum qui marem et

14. ut undeunde *Latinius.* ut aliunde *d., Fulv. Ursinus.* ut unde *BCabc.* 15. praedicaret *B.* 16. clamantem *B.*

Cap. XXXIV. 1. committet *C.* commisit *c.* 2. manu *Bcd. Vaticanus uterque.* manum *reliqui.* 3. carnem unam *c.* 4. disiunget *c. Vaticanus alter.* 5. quaerere coepisti *C.* 6. testans *Latinius.*

Cap. XXXIV. a. gestans] Latinius *testans.* Nihil mutandum censeo: Nam passim auctor sic loquitur et patrem circumferri ac gestari a Christo dicit,

feminam iunxit excusaverit potius quam destruxerit Moysi constitutionem? Sed ecce sic tuus sit iste Christus contrarium docens Moysi et creatori, ut, si non contrarium ostendero, meus sit. Dico enim illum condicionaliter nunc fecisse divortii prohibitionem, si ideo quis dimittat uxorem [7]ut aliam ducat. Qui dimiserit, inquit, uxorem, et aliam duxerit, adulterium commisit, et qui a marito dimissam duxerit, aeque adulter est, ex eadem utique causa [8]dimissam qua non licet dimitti, ut alia ducatur; illicite enim dimissam pro indimissa ducens adulter est. Manet enim matrimonium quod non rite diremptum est; manente matrimonio nubere adulterium est. Ita si condicionaliter prohibuit dimittere uxorem, non in totum prohibuit, et quod non prohibuit in totum, [9]permisit alias, ubi causa cessat ob quam prohibuit. Etiam non contrarium Moysi docet, cuius praeceptum alicubi conservat, nondum dico confirmat. Aut si omnino negas permitti divortium a Christo, quomodo tu nuptias dirimis, nec coniungens marem et feminam, nec alibi coniunctos ad sacramentum baptismatis et eucharistiae admittens nisi inter se coniuraverint adversus fructum nuptiarum, [9b]ut adversus ipsum creatorem? Certe quid [10]facit apud te maritus si uxor eius commiserit adulterium? Habebitne illam? [11]Scilicet nec tuum apo-
I Cor. VI, 15 sq. stolum sinere coniungi prostitutae membra Christi[b]. Habet itaque et Christum assertorem iustitia divortii. Iam hinc confirmatur ab illo Moyses, ex eodem titulo prohibens repudium quo et Christus, si inventum fuerit in muliere negotium impudicum. Nam et in
Matth. V, 32. evangelio Matthaei, Qui dimiserit, inquit, uxorem suam praeter causam adulterii, facit eam adulterari. [12]Aeque adulter censetur et ille qui dimissam a viro duxerit. Ceterum praeter[c] ex causa adul-

7. et *BC.* 8. dimissam *om. cd., cum Sixto Senensi Bibl. Sanct. lib. VI. cap.* 81. 9. permisit alias, ubi causa cessat *d.* permisit. Aliud est ubi causa cessat *abc.* permisit. Alia subiici causa cessat *C.* permisit alia subiri causa cessat *B.* permisit. Aliud subici causa cessat *liber Pithoei.* 9 b. et *B.* 10. faciet *d., Fulv. Ursinus.* 11. Scilicet nec tuum apostolum sinere *ego.* Sed nec tuum apostolum sinere scis *d., Fulv. Ursinus.* Scis nec tuum apostolum sinere *Fr. Iunius.* Sed nec tuum apostolum sinere *BCabc.* 12. Aeque adulter censetur *abc.* atque ita adulter censetur *d.* atque adulter censetur *C.* atque adulter *B.*

quod Graeci ἐμπεριφωρεῖσθαι. Exempla habes supra cap. 12 et cap. 18. (Fr. Iunius.)

b. Scilicet nec tuum apostolum sinere coniungi prostitutae membra Christi.] Ita corrigenda erant haec verba, ut pro *Sed* rescriberetur *Scilicet.* V. quae de confusione harum particularum adnotavi ad De Corona cap. 6. Cf. De Praescr. Haeret. cap. 44. V. Hildebr. ad Apul. De Magia cap. 53. p. 554. Infinitivus pendet a *scilicet;* de qua structura cf. Ruddimanni Inst. Gramm. II, p. 321. ed. Stallb.

c. praeter] *Praeter* pro *praeterquam* positum non semel occurrit in scriptis Tertulliani. Sic supra cap. 24 „*praeter* oneribus consparsionum." De Virg. Veland. cap. 2 „*praeter* quod a deo, non ab hominibus gloria captanda est." Apo-

terii nec creator disiungit, quod ipse scilicet coniunxit, eodem alibi Moyse constituente eum qui ex compressione matrimonium fecerat non posse dimittere uxorem in omne tempus. Quodsi ex violentia coactum matrimonium stabit, quanto magis [13]ex convenientia voluntarium? sicut et [14]prophetiae auctoritate, Uxorem iuventutis tuae non dimittes. Habes itaque Christum ultro vestigia ubique creatoris ineuntem tam in permittendo repudio quam in prohibendo. Habes etiam nuptiarum, [15]quoquo velis latere, prospectorem, quas nec separari vult prohibendo repudium, nec cum macula haberi tunc permittendo divortium. Erubesce non coniungens quos tuus quoque Christus coniunxit. Erubesce etiam disiungens sine eo merito quo disiungi voluit et tuus Christus. Debeo nunc et illud ostendere unde hanc sententiam deduxerit dominus, quove direxerit. Ita enim plenius constabit eum non ad Moysen destruendum spectasse per repudii propositionem subito interpositam, quia nec subito interposita est, habens radicem ex eadem Ioannis mentione. Ioannes enim retundens Herodem quod adversus legem uxorem fratris sui defuncti duxisset, habentis filiam ex illa (non alias hoc permittente, immo et praecipiente lege, quam si frater [16]illiberis[d] decesserit, ut a fratre ipsius et ex costa ipsius [17]supparetur semen illi), coniectus in carcerem fuerat, ab eodem [18]Herode[e] postmodum et occisus. Facta igitur mentione Ioannis dominus, et utique successus exitus eius, illicitorum matrimoniorum et [19]adulterii [20]figura iaculatus est[f] in Herodem, adulterum pronuntians etiam qui dimissam a viro duxerit, quo magis impietatem Herodis oneraret, qui non minus morte quam repudio dimissam a viro duxerat, et hoc fratre habente ex illa filiam, et vel eo nomine [21]illicite, ex libidinis, non ex legis instinctu, ac propterea propheten quoque assertorem legis occiderat. Hoc mihi disseruisse proficiet etiam [22]ad subsequens argumentum divitis apud inferos dolentis et pauperis in sinu Abrahae requie-

Deut. XXII, 28 sq.

Malach. II, 15.

Luc. XVI, 19—31.

13. et *C.* est *B.* 14. prophetae *Latinius.* 15. quoque *BC.* 16. illecebris *BC.* 17. supparetur *d.* suppararetur *reliqui.* 18. Herode *om. BC.* 19. adulterii *cd. Vaticanus alter.* adulteri *reliqui.* 20. figuras *d.* fulgura *Petr. Ciacconius.* 21. illicita *BC.* 22. ad *om. BC.*

log. cap. 6 „cum aurum nulla norat *praeter* unico digito quem sponsus oppignorasset pronubo anulo."

d. illiberis] Hoc est ἄτεκνος. Vox novata, ne in reconditioribus quidem glossariis obvia. Nisi quod eodem iure quo Rhenano ex *illecebris* licuit reficere *illiberis,* possis reficere *sine liberis.*

e. Herode] Haec vox non legitur in vetustioribus meis libris. Est fortasse glossema, aut certe repetitum ex voce praegresso *eodem.* Nam etiam paulo infra in verbis „*Herodis* male meritati" liber Leidensis habet „*hoc eodem* male meritati."

f. iaculatus est] Cf. quae adnotavi supra ad cap. 33 ad verba „ammentavit hanc sententiam."

scentis. Nam et illud, quantum ad scripturae superficiem, subito propositum est, quantum ad intentionem sensus, et ipsum cohaeret mentioni Ioannis male tractati et [23]suggillati [24]Herodis male [25]maritati[g], utriusque exitum deformans, Herodis tormenta et Ioannis refrigeria, ut iam audiret Herodes, Habent illic Moysen et prophetas, illos audiant. Sed Marcion aliorsum cogit, scilicet ut [26]utramque mercedem creatoris sive tormenti sive refrigerii apud inferos [27]determinet eis positam qui legi et prophetis [28]obedierint, Christi vero et dei sui caelestem [29]definiat sinum et portum. Respondebimus [30]ad haec, ipsa scriptura revincente oculos eius, quae [31]ab inferis discernit Abrahae sinum pauperi. Aliud enim inferi, ut puto, aliud quoque Abrahae sinus. Nam et magnum ait [32]intercedere regiones istas profundum[h] et transitum [33]utrinque prohibere. Sed nec allevasset dives oculos, et quidem de longinquo, nisi in superiora, et de altitudinis longinquo per immensam illam distantiam sublimitatis et profunditatis. Unde apparet sapienti cuique, qui aliquando Elysios audierit, esse aliquam localem determinationem quae sinus dicta sit Abrahae ad recipiendas animas filiorum eius, etiam ex nationibus, patris scilicet multarum nationum in Abrahae censum deputandarum, et ex eadem fide qua et Abraham deo credidit, nullo sub iugo legis nec in signo circumcisionis. Eam itaque regionem sinum dico Abrahae, [34]etsi non caelestem, sublimiorem tamen inferis, interim refrigerium praebituram animabus iustorum, donec consummatio rerum resurrectionem omnium plenitudine mercedis expungat, tunc apparitura caelesti promissione, quam Marcion [34b]suo [35]vindicat, quasi non a creatore promulgatam. Ad quam ascensum suum
Amos IX, 6. Christus aedificat in caelum, secundum [36]Amos, utique suis, ubi
Ies. XXXIII, 14. est et locus aeternus, de quo Esaias: Quis annuntiabit vobis locum aeternum, nisi scilicet Christus incedens in iustitia, loquens viam rectam, odio habens iniustitiam et iniquitatem? Quodsi aeternus

23. suggillatui *d.* 24. hoc eodem *B.* 25. maritati *a. in marg., ex coniectura Rhenani.* meritati *BCabcd.* invitati *Fr. Iunius.* 26. ut utramque *Cab.* et utramque *B.* utramque *cd.* 27. determinat *Bd.* 28. obedierunt *B.* 29. definit *d.* 30. ad haec *ego.* et haec *BC.* et hac *abcd.* 31. ab inferis *cd.* ad inferos *reliqui.* 32. intercidere *C. Probat Fr. Iunius.* intendere *B.* 33. utrumque *BC.* 34. et non *BC.* 34b. suo Christo vindicat *Petr. Ciacconius.* 35. vendicat *BCab. Et ita ubique.* 36. Osee *BCab.*

g. male maritati] Ita cum Rhenano corrigere quam vulgatae „male *meritati*" acquiescere malui. Nusquam reperitur deponens aliquod *meritari*, contra *maritatus* saepius reperire est in scriptis Tertulliani. V. adnott. ad De Virg. Veland. cap. 6.

h. profundum] *Χάσμα*, quod alii dixere chaos. (Rigalt.) Infra cap. 35 „praecipitatus esset in *profundum*." De Idolol. cap. 24 „inenatabile excussis *profundum* est." Ex Iuvenco exempla suppeditat doctus Spicilegii Solesmensis editor p. 243. n. 3.

locus repromittitur et ascensus in caelum aedificatur a creatore, promittente etiam semen Abrahae velut stellas caeli futurum, utique ob caelestem promissionem, salva ea promissione cur non capiat sinum Abrahae dici temporale aliquod animarum fidelium receptaculum in quo iam delinietur futuri imago [37]ac candida [38]quaedam utriusque iudicii[i] prospiciatur? admonens quoque vos haereticos, dum in vita estis, Moysen et prophetas unum deum praedicantes creatorem, et unum Christum praedicantes eius, et utrumque iudicium poenae et salutis aeternae apud unicum deum positum, qui occidat et vivificet. Immo, inquit, nostri dei [39]monela de caelo non Moysen et prophetas iussit audiri, sed Christum: hunc audite. Merito. Tunc enim apostoli satis iam audierant Moysen et prophetas, qui secuti erant Christum, credendo Moysi et prophetis. Nec enim [40]accepisset Petrus dicere[k], Tu es Christus, antequam audisset et credidisset Moysi et prophetis, a quibus solis adhuc Christus annuntiabatur. Haec igitur fides eorum meruerat ut etiam voce caelesti confirmaretur, iubente illum audiri quem agnoverant evangelizantem pacem, evangelizantem bona, annuntiantem locum aeternum, aedificantem illis ascensum suum in caelum. Apud inferos autem de eis dictum est: Habent illic Moysen et prophetas, audiant illos, qui non credebant, vel qui nec omnino [41]sic credebant, esse post mortem superbiae divitiarum et gloriae delitiarum supplicia annuntiata a Moyse et prophetis, decreta autem ab eo deo qui de thronis deponit dynastas, et de [42]sterquilinis elevat inopes. Ita cum utrinque pronuntiationis diversitas competat creatori, non erit divinitatum statuenda distantia, sed ipsarum materiarum.

Conversus ibidem ad discipulos Vae dicit auctori scandalorum, [1]expedisse ei, si natus non fuisset, aut si molino saxo ad collum

Ies. LII, 7. XXXIII, 14. Amos IX, 6.

Ps. CXIII, 6

Cap. XXXV. Luc. XVII, 1. 2.

37. et *Latinius.* ad *B.* 38. quadam *B.* 39. monella *Vaticanus uterque.* 40. cepisset Petrum *Petr. Ciacconius.* 41. si *BC.* 42. sterquilinis *B.* sterculinis *d.* sterquiliniis *reliqui.*

Cap. XXXV. 1. expedisset *b.*

i. candida quaedam utriusque iudicii] *Candida* pro spe et expectatione. Vestis erat petitorum. (Rhenan.) „Candidam salutis" dixerat supra cap. 7. Adde adnott. ad De Corona cap. 1. et Ad Uxor. I, 7.

k. accepisset Petrus dicere] P. Ciacconius „Nec enim *cepisset* Petrum dicere," id est contigisset, *δέξαιτο ἄν.* Sed iusta esse videtur etiam sine mutatione sententia: *„οὐ παρειλήφει ὁ Πέτρος λέγειν,"* pro eo quod est, non fuisset Petrus id donum habiturus, unde confessionem illam de Christo ederet. (Fr. Iunius.) *Accipere* posuit pro suscipere, et insolentius struxit cum infinito. Erat cum scribere mallem *„accessisset* Petrus dicere," id est ad dicendum accessisset, cum meminissem apud Tertullianum haud raro adstrui verbis praesertim movendi eiusmodi infinitivos (cf. Adv. Marc. I, 17 „erumpunt dicere." Ibid. IV, 22 „discessit percutere." Ibid. IV, 31 „invitare venit." Ibid. IV, 33 „processit annuntiare.") et quod etiam alibi passim ab librariis confusa esse verba *accedere* et *accipere* certissime constat. Cf. Drakenb. ad Liv. XXV, 32, 3.

deligato praecipitatus esset in profundum, quam unum ex illis modicis utique discipulis eius scandalizasset. [2]Aestima quale supplicium comminetur [3]illi. Nec enim alius ulciscetur scandalum discipulorum eius. Agnosce igitur et iudicem et illo affectu pronuntiantem de cura suorum quo et creator retro: Qui tetigerit vos,
Zach. II, 8. ac si pupillam oculi mei tangat. Idem sensus eiusdem est. Pec-
Luc. XVII, 3. cantem fratrem iubet corripi; quod qui non fecerit, utique deliquit, aut ex odio volens fratrem in delicto perseverare, aut ex
Lev. XIX, 17. [4]acceptione personae[a] parcens ei, habens Leviticum: Non odies fratrem tuum in animo tuo, traductione [5]traduces proximum tuum, utique et fratrem, et non sumes propter illum delictum. Nec mirum
Exod. XXIII, 4. si ita docet qui pecora quoque fratris tui, si errantia in via inveneris, prohibet despicias quominus ea reducas [6]fratri, nedum ipsum sibi. Sed et veniam [6b]des fratri in te delinquenti iubet, etiam septies. Parum plane. Plus est enim apud creatorem, qui
Lev. XIX, 18. nec modum statuit, in infinitum pronuntians, Fratris malitiae memor ne sis, nec petenti eam [7]praestes mandat, sed et non petenti.
Lev. XIII. XIV. Non enim dones offensam vult, sed obliviscaris. Lex leprosorum quantae sit interpretationis erga[b] species ipsius vitii et inspectationis summi sacerdotis nostrum erit scire, Marcionis, morositatem[c] legis opponere, ut et hic Christum aemulum eius affirmet, praevenien-
Luc. XVII, 11—19. tem sollemnia legis etiam in curatione decem leprosorum, quos tantummodo ire iussos, ut se ostenderent sacerdotibus, in itinere purgavit, sine tactu iam et sine verbo, tacita potestate et sola voluntate; quasi necesse sit semel remediatore languorum et vitiorum annuntiato Christo et de effectibus probato de qualitatibus curationum retractari, aut creatorem in Christo ad legem provocari; si quid aliter quam lege distinxit, ipse perfecit, cum aliter [8]utique

2. Existima *Vaticanorum alter.* 3. ille *Latinius.* 4. acceptatione *B.* 5. traduces *c. Vaticanorum alter.* traducens *d.* non traduces *BCab.* 6. fratri tuo, nedum *bcd.* 6b. dei *C.* 7. praestans *b.* 8. uti dominus sive per *Latinius.*

Cap. XXXV. a. acceptione personae] Rescribendum erat fortasse „*acceptatione* personae," cum libro Leidensi. Nam *acceptatio,* non *acceptio,* reperitur etiam De Pudic. cap. 5 „Idololatram quidem et homicidam semel damnas, moechum vero de medio excipis? idololatrae successorem, homicidae antecessorem, utriusque collegam? *Personae acceptatio* est, miserabiliores paenitentias reliquisti." Paralip. II, 19, 7 tam Versio Antiqua quam Nova praebent „personarum *acceptio,*" contra Act. Apost. X, 34 Versio Antiqua habet „quoniam non est personarum *acceptator* deus." Addere iuvat etiam duos locos Luciferi Calaritani ex libro I. pro S. Athanasio: „Haec cum scripta memineris, existimas *acceptatores personae* nos tuae futuros." et infra: „Et vis, Constanti, quia sis in sublimitate degens regali, *accipi tuam personam.*", quos citat Du Cangius. *Personarum acceptio* sive *acceptatio* est προσωπολημψία in Graeco.

b. erga] V. quae de hac praepositione dixi ad De Pudic. cap. 20.

c. morositatem] V. quae adnotata sunt ad De Virg. Veland. cap. 12. De Praescript. Haeret. cap. 40.

dominus per semetipsum operetur sive per filium, aliter per prophetas famulos suos, [9]maxime documenta virtutis et potestatis, quae ut clariora et validiora, qua propria, distare a vicariis fas est. Sed eiusmodi et alibi iam dicta sunt[d] in documento superiore. Nunc etsi praefatus est multos tunc fuisse leprosos [10]apud [11]Israëlem in diebus Helisaei prophetae et neminem eorum purgatum nisi [12]Naaman Syrum, non utique [13]et numerus faciet ad differentiam deorum in destructionem creatoris unum remediantis et praelationem eius qui decem emundarit. Quis enim dubitabit plures potuisse curari ab eo qui unum curasset quam ab illo decem qui nunquam retro unum? Sed hac cum maxime pronuntiatione diffidentiam Israëlis vel superbiam pulsat, quod cum multi essent illic leprosi et prophetes non deesset, etiam edito documento nemo [14]decucurrisset ad deum operantem in [15]prophetis. Igitur quoniam ipse erat authenticus pontifex dei [16]patris, inspexit illos secundum legis arcanum, significantis Christum esse verum disceptatorem et elimatorem humanarum macularum. Sed et quod in manifesto fuit legis, praecepit, Ite, ostendite vos sacerdotibus. Cur, si illos ante erat emundaturus? An quasi legis illusor, ut in itinere curatis ostenderet nihil esse legem cum ipsis sacerdotibus? Et utique viderit, si cui tam opiniosus videbitur Christus. Immo digniora sunt interpretanda et fidei iustiora. Ideo illos remediatos, [16b]qua secundum legem iussi abire ad sacerdotes obaudierant; neque enim credibile est emeruisse medicinam a destructore legis [17]observatores legis. Sed cur pristino leproso nihil tale praecepit? Quia nec Helisaeus Syro [18]Naaman; et tamen non idcirco non erat creatoris. Satis respondi; sed qui credidit, intellegit etiam altius aliquid. Disce igitur et causas. In Samariae regionibus res agebatur, unde erat et unus interim ex leprosis. Samaria autem desciverat ab Israële, habens schisma illud ex [19]novem tribubus[e], quas avulsas per Achiam prophetam collocaverat apud Samariam [20]Hieroboam. Sed et alias semper sibi placentes erant Samaritani de montibus et puteis patrum, sicut in evangelio Ioannis Samaritana illa in colloquio domini

Luc. IV, 27.

I Reg. XI, 29 sqq

9. maxime *d.* maximae *reliqui.* 10. a populo *B.* 11. Israhel *C. Uti assolet.* 12. Neeman *C.* Neemam *B.* 13. et *om. d.* 14. decurasset *B.* 15. prophetae *B.* 16. patris *om. B.* 16b. *Malim* quia. 17. obsecratores *C.* 18. Neman *BC.* 19. decem *cd.* 20. Veroboam *B.*

d. eiusmodi alibi iam dicta sunt] Supra cap. 9. De illo *eiusmodi* cf. adnott. ad De Bapt. cap. 12.

e. ex novem tribubus] Alii *ex decem tribubus.* Nihil refert; nam utrumvis verum est rotundato numero. Nam si decem numerantur, intelliguntur decem dimidia minus, si novem, intelliguntur novem cum dimidia. Tribus enim Simeonis cum tribu Iudae accensebatur, dimidia vero Beniaminis tribus in fide permanserat. (Fr. Iunius.)

Io. IV, 12. 20. apud puteum: [21]Nae tu maior sis, et cetera; et rursus: Patres nostri in isto monte adoraverunt, et vos dicitis, quia Hierosolymis Amos VI, 1. oportet adorare. Itaque qui et per [22]Amos Vae dixerit eis qui [23]confident in monte Samariae, iam et ipsam restituere dignatus de industria [24]iubet ostendere se sacerdotibus, utique qui non erant nisi ubi et templum, subiciens Samaritam Iudaeo, quoniam ex Iudaeis salus, licet Israëlitae et [25]Samaritae. Tota enim promissio tribui Iudae Christus fuit; ut scirent Hierosolymis esse et sacerdotes et templum et matricem[f] religionis et fontem, non puteum salutis. Et ideo, ut vidit agnovisse [26]legem illos Hierosolymis expungendam, ex fide iam iustificandos sine legis ordine remediavit. Unde et unum illum solutum ex decem memorem divinae gratiae Samariten miratus non mandat offerre munus ex lege, quia satis iam obtulerat [27]gloriam deo reddens, hoc et domino volente interpretari legem. Et tamen cui deo gratiam reddidit Samarites, quando nec Israëlites alium deum usque adhuc didicisset? Cui alii quam cui omnes remediati retro a Christo? [28]Et ideo, Fides tua te salvum fecit, audiit, [29]quia intellexerat veram se deo omnipotenti oblationem, gratiarum scilicet actionem, apud verum templum et verum pontificem eius Christum facere debere. Sed nec pharisaei possunt videri de alterius dei regno consuluisse dominum quando venturum sit quamdiu alius a Christo editus deus non erat, nec ille de alterius regno respondisse quam de cuius [30]consulebatur. Non venit, Luc. XVII, 20. 21. inquit, regnum dei cum observatione, nec dicunt, Ecce hic, ecce illic: ecce enim regnum dei intra vos est. Quis non ita interpretabitur: Intra vos est, id est in manu, in potestate vestra, si audiatis, si faciatis dei praeceptum? Quodsi in praecepto est dei regnum, propone igitur contra, secundum nostras [31]antitheses, Deut. XXX, 11 sqq. Moysen, et una sententia est. Praeceptum, inquit, excelsum non est, nec longe a te. [32]Non est in caelo, ut dicas, Quis [33]ascendet in caelum et deponet nobis illud, et auditum illud faciemus? nec ultra mare est, ut dicas, Quis transfretabit et sumet illud nobis, et auditum illud faciemus? Prope te est verbum, in ore tuo, et in corde tuo, et in manibus tuis facere illud. Hoc erit, Non hic,

21. Ne *BCab.* 22. Esaiam *BCab.* 23. confiderent *Latinius.* 24. prohibet *B.* 25. Samaritanae *d.* 26. illos legem *d.* 27. gratiam *B.* 28. Et *om. bcd.* 29. qui *B.* 30. consulabatur *B.* 31. antithesis *B.* 32. non in caelo *B.* non in coelo est *C.* 33. ascendet in caelum et deponet *cd. Valicanorum alter.* ascendit in caelum et deponit *reliqui.*

f. matricem] Similiter appellaverat De Praescr. Haeret. cap. 21. ecclesias apostolicas „matrices fidei." Ceterum de *matrice* hoc vocabulo cf. adnott. ad De Virg. Veland. cap. 6.

nec illic; ecce enim intra vos est regnum dei. Et ne argumentetur audacia haeretica de regno creatoris, de quo consulebatur, non de suo respondisse eis dominum, sequentia obsistunt. Dicens enim filium hominis ante multa pati et reprobari oportere, ante adven- Luc.XVII,25.
tum suum. in quo et regnum substantialiter revelabitur, suum ostendit et regnum de quo responderat, quod passiones et reprobationes ipsius expectabat. Reprobari autem habens, et postea agnosci et assumi et extolli, etiam ipsum verbum reprobari inde [34]decerpsit ubi in lapidis aenigmate utraque revelatio eius apud David canebatur, prima recusabilis, secunda honorabilis. Lapis, in Ps. CXVIII,21.
quit, quem reprobaverunt aedificantes, iste factus est in caput anguli. A domino factum est hoc. Vanum enim, si credidimus Ies. VIII,14. I Cor. X,4.
deum de contumelia aut gloria scilicet alicuius praedicasse, [35]ut non eum portenderet quem et in lapidis et in petrae et in montis figura [36]portenderat. Sed si de suo loquitur adventu, cur eum die- Luc. XVII, 26—32.
bus Noë et Loth comparat tetris et atrocibus, deus et lenis et mitis? Cur admonet meminisse uxoris Loth, quae praeceptum creatoris non impune contempsit, si non cum iudicio venit vindicandorum praeceptorum suorum? Etiam si vindicat ut ille, si iudicat me, non debuit per eius documenta formare quem destruit, ne ille me formare videatur. Si vero et hic non de suo loquitur adventu, sed de Iudaei Christi, expectemus etiam nunc ne quid de suo praedicet, illum interim esse credentes quem omni loco praedicat.

Nam et orandi perseverantiam et instantiam mandans parabo- Cap.XXXVI.
lam iudicis ponit coacti audire viduam instantia et perseverantia Luc. XVIII, 1—18.
interpellationum eius. Ergo iudicem deum ostendit orandum, non se, si non ipse est iudex. Sed subiunxit facturum deum vindictam electorum suorum. Si ergo ipse erit iudex qui et vindex, [1]creatorem ergo meliorem deum probavit, quem electorum suorum clamantium ad eum die [2]et nocte vindicem ostendit. Et tamen cum Luc. XVIII, 9—14.
templum creatoris inducit, et duos adorantes diversa mente describit, pharisaeum in superbia, publicanum in humilitate, ideoque alterum reprobatum, alterum iustificatum descendisse, utique docendo qua disciplina sit orandum eum et hic orandum constituit a quo relaturi essent eam orandi disciplinam, sive reprobatricem superbiae sive [3]iustificatricem [4]humilitatis. Alterius dei nec templum nec oratores nec iudicium invenio penes Christum, nisi creatoris. Illum iubet adorare in humilitate, ut allevatorem humilium, non in

34. excerpsit *Valicanorum alter.* 35. non ut *BCa.* 36. portenderet *bcd.*
Cap. XXXVI. 1. si creatorem *BC.* 2. ac *bcd.* 3. iustificationem *BC.* 4. humiliatis *a.*

superbia, ut destructorem superborum. Quem alium adorandum mihi ostendit? qua disciplina? qua spe? Neminem, opinor. Nam et quam docuit orationem, creatori probavimus convenire[a]. Aliud est si etiam adorari, [5]qua deus optimus et ultro bonus, non vult.
Luc. XVIII, 19. Sed quis optimus, nisi unus, inquit, deus? Non quasi ex duobus diis unum optimum ostenderit, sed unum esse optimum deum solum, qui sic unus sit optimus, [6]qua solus deus. Et utique opti-
Matth. V, 45. mus, qui pluit super iustos et iniustos, et solem suum oriri facit super bonos et malos, sustinens et alens et iuvans etiam Marcio-
Luc. XVIII, 18—22. nitas. Denique interrogatus ab illo quodam, Praeceptor optime, quid faciens vitam aeternam possidebo? de praeceptis creatoris an ea sciret, id est faceret, expostulavit, ad contestandum [7]praeceptis creatoris vitam acquiri sempiternam: [8]cumque ille principaliora quaeque affirmasset observasse se ab adulescentia, Unum, inquit, tibi deest: Omnia, quaecunque habes, vende et da pauperibus, et habebis thesaurum in caelo, et veni, sequere me. Age, Marcion, omnesque iam commiserones et coodibiles[b] eius haeretici, quid audebitis dicere? [9]Resciditne Christus priora praecepta, non occidendi, non adulterandi, non furandi, non falsum testandi, diligendi patrem et matrem? [10]an et illa servavit, et quod deerat adiecit? Quamquam et hoc praeceptum largitionis in egenos ubique diffusum sit in lege et prophetis, uti gloriosissimus ille observator praeceptorum pecuniam [11]multo cariorem habiturus traduceretur[c].
Matth. V, 17. Salvum est igitur et hoc in evangelio: Non veni dissolvere legem et prophetas, sed potius adimplere. Simul et cetera dubitatione liberavit, manifestando unius esse et dei nomen et optimi, et vitam aeternam et thesaurum in caelo, et semetipsum, cuius praecepta supplendo et conservavit et auxit, secundum Michaeam quoque hoc
Micha VI, 8. loco recognoscendus, dicentem, Si annuntiavit tibi, homo, quid bonum, aut quid a te dominus exquirit quam facere iudicium, diligere misericordiam, et paratum esse sequi dominum deum tuum? Et homo enim Christus annuntians quid sit bonum, scientiam legis, Praecepta, inquit, scis. Facere iudicium: Vende, inquit, quae habes; [12]diligere misericordiam: Et da, inquit, egenis; paratum [13]esse

5. quam *C.* quem *B.* 6. quam *C.* 7. praeceptoris vitam *B.* praeceptoris creatoris *C.* 8. quique illum *C.* 9. recidit ne *BC.* 10. ante et *BC.* anne et *Rhenanus. Quod probat Fr. Iunius.* 11. multam *BC.* 12. dilige *BCab.* 13. se inquit ire *BC.*

Cap. XXXVI. a. probavimus convenire.] Supra cap. 26.

b. commiserones et coodibiles] V. supra cap. 9.

c. traduceretur.] Convinceretur, confutaretur, suffunderetur, de quo huius usitatissimi apud Tertullianum verbi usu saepe iam expositum est.

ire cum [14]domino: Et veni, inquit, sequere me. Tam distincta fuit a primordio Iudaea gens per tribus et populos et familias et domos, ut nemo facile ignorari de genere [15]potuisset, vel de recentibus Augustianis censibus, adhuc tunc fortasse pendentibus[d]. Iesus autem Marcionis (et natus non dubitaretur qui homo videbatur) utique[e], qua non natus, nullam potuerat generis sui in publico habuisse notitiam, sed erat unus [16]aliqui deputandus ex iis qui [17]quoquo modo ignoti habebantur. Cum igitur praetereuntem illum caecus audisset, cur exclamavit, Iesu, fili David, miserere mei! Luc. XVIII, 38. 39. nisi quia filius David, id est ex familia David, non temere deputabatur per matrem et fratres, qui aliquando ex notitia utique annuntiati ei fuerant? Sed antecedentes increpabant caecum, uti taceret. Merito, quoniam quidem vociferabatur, non quia de David filio mentiebatur. Aut doce increpantes illos scisse quod Iesus non esset filius David, ut idcirco silentium caeco indixisse credantur. Sed et si doceres, facilius illos ignorasse [18]praesumeret[f] quam dominum falsam in se praedicationem sustinere potuisse. Sed patiens dominus. Non tamen confirmator erroris, immo etiam detector creatoris, ut non prius hanc caecitatem hominis illius enubilasset, ne ultra Iesum filium David existimaret. Atquin ne patientiam eius infamaretis, [19]nec ullam rationem dissimulationis illi [20]affigeretis, nec filium David negaretis, manifestissime confirmavit caeci praedicationem et ipsa remuneratione medicinae et testimonio fidei. Fides, Luc. XVIII, 42. inquit, tua te salvum fecit. Quid vis caecum credidisse? Ab [21]illo deo descendisse Iesum ad [22]deiectionem creatoris, ad destructionem legis et prophetarum? non illum esse qui ex radice Iesse et ex Ps. CXXXII, 11. fructu lumborum David destinabatur, caecorum quoque [23]remuneratorem? Sed nondum, puto, eiusmodi tunc caeci erant qualis Marcion, ut haec fuerit caeci illius fides qua crediderit in voce Iesu, fili

14. deo *cd.* 15. potuit. Sed vel *BC.* 16. aliqui *BCacd. Vaticanus uterque.* aliquis *b.* 17. quoquo modo (*B*)*d., Latinius et Fulv. Ursinus.* quo modo *reliqui.* 18. praesumeret *BC. Vaticanus uterque.* praesumeretur *reliqui.* 19. ne *Petr. Ciacconius. Probat Fr. Iunius.* 20. affigeretis *BC. Vaticanus uterque.* affingeretis *reliqui.* 21. alio *d., Fulv. Ursinus.* 22. deiectionem *d., Fulv. Ursinus.* detectionem *BCabc.* 23. remuneratorem *Fr. Iunius.*

d. vel de recentibus Augustianis censibus, adhuc tunc fortasse pendentibus.] *Tunc,* id est cum diceret caecus, Iesu, fili David! *Pendentibus,* scilicet tabulis census. Nimirum sicut supra ad cap. 19. notavimus, haud semel acti census fuisse videntur sub Augusto. Et Septimius ipse libro Adv. Iudaeos cap. 9. addubitare videtur an Christus adscriptus fuerit censui statim ut natus est. (Rigalt.)

e. utique] Vulgata horum verborum interpunctio erat „pendentibus. Iesus autem Marcionis et natus non dubitaretur, qui homo videbatur, utique qua" cett.

f. praesumeret] Libri scripti constanter *praesumeret,* quod verum videtur, si quidem subiectum est *caecus,* ex superioribus repetendum. Imperfectum vero posuit ubi nos plusquamperfecto uteremur.

David[g]. Qui hoc se et cognovit et [24]cognosci ab omnibus voluit, fidem hominis etsi melius oculatam, etsi veri luminis compotem, exteriore quoque visione donavit, ut et nos regulam simulque mercedem fidei disceremus. Qui vult videre Iesum David filium, credat per virginis censum[h]. Qui non ita credet, non audiet ab illo, Fides tua te salvum fecit, atque ita caecus remanebit, ruens in antithesim, ruentem et ipsam antithesim. Sic enim caecus caecum
II Sam. V, 6 sqq. deducere solet[i]. Nam si aliquando Davidem[k] in recuperatione Sionis offenderant caeci resistentes quominus admitteretur (in figuram populi proinde caeci, non admissuri quandoque Christum filium David), ideo Christus ex diverso caeco subvenit, ut hinc se ostenderet non esse filium David, [25]ut ex animi diversitate bonus caecis, quos ille iusserat caedi. Et cur fidei [26]equidem pravae praestitisse se dixit[l]? Atquin et hoc filius David[m], [27]antithesim de suo retundendam. Nam [28]et qui David offenderant, caeci; nunc vero [29]eiusdem carnis homo[n] supplicem se obtulerat filio David. Idcirco ei satisfacienti quodammodo placatus filius David restituit lumina, cum testimonio fidei, qua hoc ipsum crediderat, exorandum sibi esse filium David. Et tamen David audacia hominum, puto, offenderit, non valetudo.

Cap. XXXVII. Luc. XIX, 1—10. Luc. XVIII, 37. 43. Consequitur et Zachaei domus salutem. Quo merito? Numquid vel ille crediderat Christum a Marcione venisse? Atquin adhuc in auribus erat omnium vox illa caeci, Miserere mei, Iesu, fili David, et, Omnis populus laudes [1]referebat deo', non Marcionis, sed David. Enimvero Zachaeus etsi allophylus, fortasse[a] tamen aliqua notitia scripturarum ex commercio Iudaico afflatus, plus est autem et

24. cognosci ab omnibus (hominibus *Vaticanus alter*) *BCa. Vaticanus uterque.* ab omnibus cognosci *cd.* cognosci *b.* 25. ut *ego.* et *libri omnes.* 26. equidem *ego.* et quidem *libri omnes.* 27. antithesin *B.* 28. et *om. BCa.* 29. eiusdem carnis *Ba (in marg.) d.* eiusdem indecoris *abc., Fr. Iunius.* eius deinde carnis *C.*

Cap. XXXVII. 1. referebat (*B*)*cd.* referebant *Cab.* resonabat *Vaticanus unus.*

g. qua crediderit in voce Iesu, fili David.] Id est in vocali phantasmate, quod erat commentus Marcion. (Fr. Iunius.)

h. censum.] Hoc est originem, ex usu Tertulliani, de quo iam saepe adnotatum est.

i. caecus caecum deducere solet] Cf. supra lib. III, cap. 7 „caecus a caeco in eandem decidit foveam."

k. Nam si aliquando Davidem] Verba sunt ineptae Antitheseos Marcionis, quam auctor deinde confutat dicens „Atquin et hoc filius David" cett. (Fr. Iunius.)

l. Et cur fidei equidem pravae praestitisse se dixit?] Itaque, inquit, cur fidei equidem pravae, ut quae in eum crederet a quo caecitatis medelam expectari non debebat, praestitisse se, hoc est sanitatem restituisse, dicere potuit? Quod antea reperiebatur *et quidem,* id omnem sententiam perturbabat.

m. Atquin et hoc filius David] Intellege praestitit.

n. eiusdem carnis homo] Carnis infirmae. Qui item caecus erat.

Cap. XXXVII. a. etsi allophylus, fortasse] In parte editorum distinctum reperitur „etsi allophylus fortasse, tamen" cett. Cf. etiam Salmas. De Fen. Trapez. p. 386.

ignorans Esaiam praecepta eius impleverat. Confringito, inquit, panem tuum esurienti, et non habentes tectum in domum tuam [2]inducito. Hoc cum maxime agebat, exceptum domo sua pascens dominum. Et nudum si videris, [3]contegito. Hoc cum maxime promittebat, in omnia [4]misericordiae opera dimidium substantiae offerens, dissolvens violentiorum [5]contractuum obnexus et dimittens conflictatos in laxamentum, et omnem conscriptionem iniquam dissipans, dicendo, Et si cui quid per calumniam eripui, quadruplum reddo. Itaque dominus, Hodie, inquit, salus huic domui. Testimonium dixit salutaria esse quae praeceperat prophetes creatoris. Cum vero dicit, Venit enim filius hominis salvum facere quod periit, iam non contendo eum venisse ut salvum faceret quod perierat, cuius fuerat et cui perierat quod salvum venerat facere, sed in alterius quaestionis gradum dirigo. De homine agi nulla dubitatio est. Hic cum ex duabus substantiis constet, ex corpore et anima, quaerendum est ex qua substantiae specie periisse videatur. Si ex corpore, ergo corpus perierat, anima non. Quod perierat, salvum facit filius hominis: habet igitur et caro salutem. [6]Si ex anima perierat, animae perditio saluti destinatur: caro, quae non periit, salva est. Si totus homo perierat ex utraque substantia, totus homo salvus fiat necesse est, et elisa est sententia haereticorum negantium carnis salutem. Iam et Christus creatoris confirmatur, qui secundum creatorem totius hominis [7]salutem pollicebatur. Servorum quoque parabola, qui secundum rationem feneratae pecuniae dominicae diiudicantur, iudicem ostendit deum, etiam ex parte severitatis non tantum honorantem, verum et auferentem quod quis videatur habuisse. Aut si et hic creatorem finxerit austerum, tollentem quod non posuerit et metentem quod non severit, hic quoque me ille instruit cuius pecuniam ut fenerem edocet.

Is. LVIII, 7.

Luc. XIX, 9. 10.

Luc. XIX, 11—27.

Sciebat Christus baptisma Ioannis unde esset. Et cur quasi nesciens interrogabat? Sciebat non responsuros sibi pharisaeos. Et cur frustra interrogabat? An ut ex ore ipsorum iudicaret illos, vel ex corde? Refer ergo et haec ad excusationem creatoris et ad comparationem Christi, et considera iam quid secuturum esset, si quid pharisaei ad interrogationem renuntiassent. Puta illos renuntiasse humanum Ioannis baptisma, statim lapidibus elisi fuissent. Existeret [1]aliqui Marcion adversus Marcionem, qui diceret, O deum

Cap. XXXVIII. Luc. XX, 1—8.

2. ducito *B.* 3. contegito *cd. Vaticanorum unus.* tegito *BCab.* 4. opera misericordiae *B.* 5. contractuum obnexus *cd. Vaticanus alter.* contractuum (contractum *C.*) obnoxiis *BC.* contractuum obnoxios *ab.* 6. Si ex *B.* Si et *reliqui.* et si *Fr. Iunius.* 7. salutem *om. d.*

Cap. XXXVIII. 1. aliqui *d.* aliquis *reliqui libri.*

optimum, o deum diversum a creatoris exemplis! Sciens praeceps ituros homines ipse illos in [2]praerupium[a] imposuit. Sic enim et de creatore in arboris lege tractatur. Sed de [3]caelis fuit baptisma Ioannis. Et quare, inquit Christus, non credidistis ei? Ergo qui credi voluerat Ioanni, increpaturus quod non credidissent, eius erat cuius sacramentum Ioannes administrabat. Certe nolentibus renuntiare quid saperent cum et ipse vicem opponit, Et ego non dico vobis in qua virtute haec facio, [4]malum malo reddidit. Reddite
Luc. XX, 25. quae Caesaris Caesari, et quae sunt dei deo. Quae erunt dei? Quae similia [5]sunt denario Caesaris; imago scilicet et similitudo eius. Hominem igitur reddi iubet creatori, in cuius imagine et similitudine et nomine et materia expressus est. Quaerat sibi monetam deus Marcionis, Christus denarium hominis suo Caesari iubet reddi, non alieno; nisi quod necesse est, qui suum denarium non habet[b]. Iusta et digna praescriptio est in omni quaestione ad propositum interrogationis pertinere debere sensum responsionis. Ceterum aliud consulenti aliud respondere dementis est. Quo magis absit a Christo quod ne homini quidem convenit. Sadducaei, re-
Luc. XX, 27—33. surrectionis negatores, de ea habentes interrogationem proposuerant domino ex lege materiam mulieris quae septem fratribus ex ordine defunctis secundum praeceptum legale nupsisset, cuius viri deputanda esset in resurrectione. Haec fuit materia quaestionis, haec substantia consultationis. Ad hoc respondisse Christum necesse est. Neminem timuit, ut quaestiones aut declinasse videatur, aut per occasionem earum quod alias palam non docebat subostendisse.
Ibid. v. 34. Respondit igitur huius quidem aevi filios nubere[c]. Vides quam pertinenter ad causam. Quia de aevo venturo quaerebatur, in quo neminem nubere definiturus praestruxit hic quidem nubi ubi sit et

2. praerupium *BC. Valicanus uterque et Gorziensis.* praeruptum *reliqui, ex coniect. Rhenani.* 3. caelo *B.* 4. malum pro malo reddit *d.* 5. sint *Ca.*

Cap. XXXVIII. a. in praerupium] Haec est librorum veterum scriptura, quam temptare non sum ausus, licet aliunde quidem de hoc vocabulo non satis constet. Nam Apul. De Magia cap. 8 scripti habent *praeripia*, neque aliter apud Serv. in Aen. VI, 704., teste certe I. F. Gronovio Observatt. I, 20. p. 122. (p. 84. ed. Fr.). Cf. etiam Heins. ad Ovid. Met. XI, 138. et Oudend. ad Apul. Metam. VI, p. 402., quos laudat Hildebr. ad Apul. De Magia l. l. Ceterum si *praeripia* vulgo interpretantur de locis fluvio proximis, aut de locis inter fluvium ipsum et ripae marginem mediis, quae fluviali aqua modo perluuntur, modo sicca relinquuntur, certe verba P. Damiani Epist. IV, 5 „per tot nivalium Alpium nivosa *praeripia*“ docent *praeripia* etiam *praerupia*, h. e. praerupta, significasse.

b. nisi quod necesse est, qui suum denarium non habet.] Necesse est, inquit Septimius, quaerat sibi monetam deus Marcionis, qui suum denarium non habet, quaerat sibi hominem alienum qui nullum habet suum, qui nullum scilicet creavit. (Rigalt.)

c. nubere.] Cf. adnott. ad lib. I. Ad Uxor. cap. 7.

mori. Quos vero dignatus sit deus illius aevi possessione et re- Luc. XX, 35. 36.
surrectione a mortuis, neque nubere neque nubi, quia nec morituri iam sint, cum similes angelorum [6]fiant, dei [7]et resurrectionis filii facti. Cum igitur [8]sensus responsionis non ad aliud sit dirigendus quam ad propositum interrogationis, si hoc [9]sensu responsio propositum absolvitur interrogationis, non [10]aliud responsio domini sapit quam quo quaestio absolvitur. Habes et tempora permissarum et negatarum nuptiarum, non ex sua propria, sed ex resurrectionis quaestione. Habes et ipsius resurrectionis confirmationem, et totum quod Sadducaei sciscitabantur, non de alio deo interrogantes, nec de proprio nuptiarum iure quaerentes. Quodsi ad ea facis respondere Christum de quibus non est consultus, negas eum de quibus interrogatus est respondere potuisse, Sadducaeorum scilicet sapientia captum. Ex abundanti nunc et post praescriptionem retractabo adversus argumentationes cohaerentes. Nacti enim scripturae textum ita in legendo decucurrerunt: Quos autem dignatus est deus illius aevi. [11]Illius aevi[d] [12]deo [13]adiungunt quo alium deum [13b]faciant illius aevi; cum sic legi [14]oporteat: [15]Quos autem dignatus est deus, ut facta hic distinctione post deum ad sequentia pertineat [16]illius aevi, id est quos dignatus sit deus illius aevi possessione et resurrectione. Non enim de deo, sed de statu illius aevi consulebatur, cuius uxor futura esset post resurrectionem in illo aevo. Sic et de ipsis nuptiis responsum subvertunt, ut, Filii huius aevi nubunt et nubuntur, de hominibus dictum sit creatoris nuptias permittentis, se autem, quos deus illius aevi, alter scilicet, dignatus sit resurrectione, iam et hic non nubere, quia non sint filii huius aevi; quando de nuptiis illius aevi consultus non de huius eas negaverat de quibus consulebatur. Itaque qui ipsam vim et vocis et pronuntiationis et distinctionis exceperant, nihil aliud senserunt quam quod ad materiam consultationis pertinebat. Atque adeo scribae, Magister, inquiunt, bene dixisti. Confirmaverat enim Luc. XX, 39.
[17]resurrectionem, formam eius edendo adversus Sadducaeorum opinionem. Denique testimonium eorum qui ita eum respondisse praesumpserant non recusavit. Si autem scribae Christum filium David Ib. v. 41—44.
existimabant, ipse autem David dominum eum appellat, quid hoc ad Christum? Non David errorem scribarum obtundebat, sed ho-

6. sint *d.* fuit *B.* 7. et *om. BCa.* 8. census *C.* 9. censu *C.* 10. ad aliud *BC.* 11. illius aevi *om. BC.* 12. ideo *Semler et Leopold. Nescio unde.* 13. adiungat *BC.* 13b. faciunt *C.* 14. oportet *BC.* 15. Quod *a.* 16. illius aevi *om. B.* 17. per resurrectionem *BC.*

d. Illius aevi] Hoc est verba „illius aevi."

norem Christo David procurabat, quem [18]dominum Christum magis quam filium David confirmabat, quod non congrueret destructori creatoris. At ex nostra parte [19]quam conveniens interpretatio! Nam
Luc XVIII, 38 sq. qui olim a caeco illo filius David fuerat invocatus, quod tunc reticuit, non habens in praesentia scribas, nunc ultro coram eis de industria protulit, ut se, quem caecus secundum scribarum doctrinam filium tantum David praedicarat, dominum quoque eius ostenderet, remunerata quidem fide caeci, qua filium David crediderat [20]illum, pulsata vero [21]traditione scribarum, qua non et dominum eum norant. Quodcunque ad gloriam spectaret [22]Christi creatoris, sic non alius tueretur quam Christus creatoris.

Cap. XXXIX. Olim constitit de nominum [1]proprietate deberi illam[a] qui prior et Christum suum in homines annuntiaret et Iesum transnominaret. Constabit itaque et de impudentia eius qui multos dicat venturos in nomine ipsius, quod non sit ipsius, si non Christus et Iesus creatoris est, ad quem proprietas nominum pertinet, amplius et prohibeat eos recipi quorum et ipse par sit, [2]ut qui proinde in nomine venit alieno, si non ipsius erat a mendacio nominis praevenire discipulos, qui per proprietatem nominis possidebat veritaLuc. XXI, 8. tem eius. Venient denique illi dicentes, Ego sum Christus. Recipies eos, qui consimilem recepisti. Et hic enim in nomine suo venit. Quid nunc, quod et ipse veniet nominum dominus [3]Christus et Iesus creatoris? Reicies illum? Et quam iniquum, quam iniustum et optimo deo indignum, ut non recipias eum in [4]nomine suo venientem, qui [5]alium in nomine eius recepisti! Videamus et
Luc. XXI, 9—11. quae signa temporibus imponat. Bella, opinor, et regnum super regnum, et gentem super gentem, et pestem, et fames terraeque motus, et formidines, et prodigia de caelo, quae omnia severo et atroci deo congruunt. Haec cum [6]adicit etiam oportere fieri, quem se praestat? destructorem an probatorem creatoris? Cuius dispo-

18. dominum *om. abc.* 19. quamquam *BC.* 20. in illum *BC.* 21. traductione *Vaticanus unus.* 22. Christi *delet Fr. Iunius.*

Cap. XXXIX. 1. proprietate deberi illam qui *ego.* proprietate, ei illam competere qui *d., ex coniect. Fulvii Ursini.* proprietate ei illam qui *BCabc. Vaticanus uterque.* 2. ut qui *abcd. Gorziensis.* utique et *BC.* 3. Christus et Iesus *cd. Vaticanorum alter.* Iesus *reliqui.* 4. suo nomine *BC.* 5. alium *BCacd. Vaticanus uterque.* alienum *b.* 6. dicit *Vaticanus unus.*

Cap. XXXIX. a. deberi illam] Ita correxi haec verba. Verbum *deberi* latebat in terminatione *te* praegressi vocabuli et dativo *ei,* qui ante *illam* vulgo legebatur. Hunc autem demonstrativi pronominis dativum nemo desiderabit qui hoc cum maxime genus ellipseos non infrequens Tertulliano esse memi-nerit. Cf. supra lib. II, cap. 6 fin. „Denique et bonitas dei a primordio operum perspecta persuadebit nihil a deo mali evenire potuisse, et libertas hominis recogitata se potius *ream ostendet quod* ipsa commisit." Lib. IV, cap. 38 „nisi quod necesse est qui suum denarium non habet."

sitiones confirmat impleri oportere, quas ut optimus tam tristes [7]quam atroces abstulisset potius quam constituisset, si non ipsius fuissent. Ante haec autem persecutiones eis praedicat et passiones Luc. XXI, 12. venturas, in martyrium utique et in salutem. Accipe praedicatum in Zacharia: Dominus, inquit, omnipotens proteget eos, et consument illos et lapidabunt lapidibus fundae et [8]bibent sanguinem illorum velut vinum et replebunt [9]pateras quasi altaris, et salvos eos faciet dominus illo die velut oves, populum suum, [10]quia lapides sancti [11]volutant. Et ne putes haec in passiones praedicari, quae illos tot bellorum nomine ab allophylis manebant, respice ad species. Nemo in praedicatione bellorum legitimis armis debellandorum lapidationem enumerat popularibus coetibus magis et inermi tumultui familiarem. Nemo tanta in bello sanguinis flumina paterarum capacitate metitur, aut unius altaris [12]cruentationi adaequat. Nemo oves appellat eos qui in bello armati et ipsi ex eadem feritate certantes cadunt, sed qui in sua proprietate atque patientia dedentes potius semetipsos quam vindicantes trucidantur. Denique, [13]Quia lapides, inquit, sancti [14]volutant, non [14b]quia milites pugnant. Lapides enim sunt et fundamenta, super quae nos aedificamur, extructi, Eph. II, 20. secundum Paulum, super fundamentum apostolorum, qui lapides sancti oppositi omnium offensui [15]volutabant. Et hic igitur ipse Luc. XXI, 14. vetat cogitari quid responderi oporteat apud tribunalia, qui et [16]Balaam quod non cogitaverat, immo contra quam cogitaverat, sug- Num. XXII—XXIV. gessit, et Moysi causato linguae tarditatem os repromisit. Et sa- Exod. IV, 12. pientiam ipsam, cui nemo [17]resisteret, per Esaiam demonstravit: Luc. XXI, 15. Hic [18]dicet, Ego dei sum, et clamabit in nomine Iacob, et alius Ies. XLIV, 5. [19]inscribetur in nomine Israëlis. Quid enim sapientius et [20]incontradicibilius confessione simplici et [21]exserta in martyris nomine cum deo invalescentis, quod est interpretatio Israëlis? Nec mirum si is [22]cohibuit [23]praecogitationem qui et ipse a patre [24]excepit pronuntiandi tempestive subministrationem: Dominus mihi dat lin- Ies. L, 4. guam disciplinae, quando debeam proferre sermonem; nisi Marcion Christum non subiectum patri infert. A proximis quoque persecu- Luc. XXI, 16 17. tiones et nominis ex odio utique blasphemiam praedicatam non debeo [25]rursus ostendere. Sed per tolerantiam, inquit, salvos Ibid. v. 19. facietis vosmetipsos, de qua scilicet psalmus, Tolerantia, [26]inquit, Ps. IX, 19.

7. tam *Fr. Iunius.* 8. bibunt *BC.* 9. quasi pateras altare *c.* 10. quia *cd.* qui *reliqui.* 11. volitant *B.* 12. cruentationi *d., Fulv. Ursinus.* cruentatione *BCabc.* 13. quia *cd.* qui *reliqui.* 14. volitant *B.* 14b. qui *abc.* 15. volitabant *B.* 16. Balaam *Bcd. Vaticanorum alter.* Balae *Cab.* 17. resistet *B.* 18. dicent *BC.* 19. scribetur *B.* 20. ni contra confessione *B.* 21. exertra *a.* 22. prohibuit *B. Vaticanorum alter.* 23. praeconizationem *B.* 24. cepit *B.* 25. usus *BC.* 26. inquit *om. B.*

Ps. CXVI, 15. iustorum non [27]periet in finem. Quia et alibi: Honorabilis mors
Zach. VI, 14. iustorum; ex tolerantia sine dubio, quia et Zacharias: Corona autem erit eis qui toleraverint. Sed ne audeas argumentari apostolos ut alterius dei praecones a Iudaeis vexatos, memento prophetas quoque eadem a Iudaeis passos tamen non alterius dei apostolos fuisse quam creatoris. Sed monstrato dehinc tempore [27b]excidii, cum coepisset vallari exercitibus Hierusalem, signa iam ultimi finis enarrat, solis et lunae siderumque prodigia, et [28]in terra angustias nationum obstupescentium velut a sonitu maris fluctuantis [29]pro
Luc. XXI, 20 sqq. 25 sq. expectatione imminentium orbi malorum. Quod et ipsae vires cae-
Ioël III, 3 sq. lorum concuti habeant, accipe [30]Ioëlem: Et dabo prodigia in caelo, et in terra sanguinem et ignem et fumi vaporem: sol convertetur in tenebras et in sanguinem luna, priusquam [31]adveniat dies magnus
Habac. III, 8 sqq. et illustris domini. Habes et [32]Abacuc: Fluminibus disrumpetur terra, videbunt te, et parturient populi: [33]disperges aquas gressu; dedit abyssus sonum suum, sublimitas timoris eius elata est: sol et luna constitit in suo ordine, in lucem [34]coruscationes tuae ibunt[b], in [35]fulgorem [36]fulgur scutum tuum: in comminatione tua diminues terram, et in indignatione tua depones nationes. Conveniunt, opinor, et domini pronuntiationes et prophetarum de concussionibus mundi et orbis elementorum et nationum. Post haec quid dominus?
Luc. XXI, 27. 28. Et tunc videbunt filium hominis venientem de caelis cum plurima virtute. Cum autem haec fient, erigetis vos, et [37]levabitis capita,
Ibid. v. 29. 30. quoniam [38]appropinquavit redemptio vestra, in tempore scilicet
Ibid. v. 31. regni, de quo [39]subiecta erit ipsa parabola. Si et vos cum videritis omnia haec fieri, scitote appropinquasse regnum dei. [40]Hic erit dies magnus domini et illustris venientis de caelis filii hominis,
Dan. VII, 13. secundum Danielem: Ecce cum caeli nubibus tanquam filius hominis
Luc. XIX, 11 sqq. adveniens et cetera. Et data est illi regia potestas, quam in parabola postulaturus exierat, relicta pecunia servis, qua [41]feneraretur,
Ps. II, 8. et universae nationes, quas promiserat ei in psalmo pater: Postula de me, et dabo tibi gentes haereditatem tuam: Et gloria omnis

27. peribit *d.* 27 b. excidium coepisset *BC.* 28. inter angustias *BCa.* 29. pro expectatione *Cabcd.* per expectationem *B.* prae expectatione *Semler et Leopold. Nescio unde.* 30. Iohelem *BCabc.* 31. adveniet *d.* 32. Abacuc *abcd.* abacuch *B.* Abacū *C.* 33. dispergent' *ab.* dispergens *BC.* 34. coruscationes *c.* coruscationis *BCabd.* circumstationes *Vaticanus unus.* 35. fulgurem *B.* 36. fulgur *BCcd. Vaticanus uterque.* fulgor *ab.* fulguris *Leopoldus.* 37. elevabitur *B.* 38. appropinquavit *cd.* appropinquabit *reliqui.* 39. subiectarit ipsa parabola, Sic *d.* 40. Haec *BC.* 41. fenerarentur *Latinius.*

b. in lucem coruscationes tuae ibunt] Ita haec verba distinguenda putavi, secundum Graeca „εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σου." Videlicet in suo exemplari Tertullianus habuisse videtur aut legisse „εἰς φέγγος ἀστραπὴ ὅπλον σου."

serviens illi, et potestas eius aeterna, quae non auferetur, et regnum eius, quod non corrumpetur, quia nec morientur in illo, nec nubent, sed erunt sicut angeli. De eodem adventu filii hominis et [42]fructu eius apud [43]Abacuc: Existi in [44]salutem populi tui ad salvos faciendos Christos tuos; [45]erecturos scilicet [46]se et capita [47]levaturos in tempore regni [48]redemptos. Igitur cum et haec quae sunt promissionum proinde conveniant sicut et illa quae sunt concussionum, ex consonantia propheticarum et dominicarum pronuntiationum, nullam [49]hic poteris interstruere distinctionem, ut concussiones quidem referas ad creatorem, saevitiae scilicet deum, quas nec sinere, [50]nedum expectare deberet deus optimus, promissiones vero deo optimo deputes, quas creator ignorans illum non prophetasset. Aut si suas prophetavit, non distantes a promissionibus Christi, par erit in libertate optimo deo, nec plus videbitur a Christo tuo repromitti quam a meo filio hominis. Ipsum decursum scripturae evangelicae ab interrogatione discipulorum usque ad parabolam fici ita invenies contextu sensus filio hominis hinc atque illinc adhaerere ut in illum compingat et tristia et laeta et concussiones et promissiones, nec possis separare ab illo alteram partem. Unius enim filii hominis adventu constituto inter duos exitus concussionum et promissionum necesse est ad unum pertineant filium hominis et incommoda nationum et vota sanctorum, [51]qui ita positus est in medio ut communis exitibus ambobus, alterum conclusurus adventu suo, id est incommoda nationum, alterum incipiens, id est vota sanctorum, ut, sive mei Christi concesseris adventum filii hominis, quo mala imminentia ei [52]deputes[c] quae adventum eius antecedunt, cogaris etiam bona ei adscribere quae ab adventu eius oriuntur, [53]sive tui malueris, quo bona ei adscribas quae ab adventu eius oriuntur, cogaris mala quoque ei deputare quae adventum eius antecedunt. Tam enim mala cohaerent adventui filii hominis antecedendo quam et bona subsequendo. Quaere igitur quem ex duobus Christis constituas in persona unius filii hominis in [54]quam utraque dispositio referatur. Aut et creatorem optimum aut [55]et deum tuum asperum dedisti natura. In summa ipsius parabolae considera

Luc. XX, 35 sq.

Habac. III, 13.

42. fructus *bcd.* 43. Abacum *C.* ambitum *B.* 44. salute *C.* 45. erecturus *C.* erepturus *B.* 46. et se et *B.* 47. elevaturus *B.* levaturus *C.* 48. redemptus *BC.* 49. huius poteris inconstruere *B.* 50. necdum *BCab.* 51. quia *d.* 52. reputes *BC.* 53. sive tui malueris, quo bona ei adscribas quae ab adventu eius oriuntur *om. BC.* 54. quem *d., cum Fulvio Ursino.* 55. et *om. d.*

c. deputes] Leidensis liber et Rhenani prima editio praebent *reputes*. Ac sane *reputare* Tertullianus non semel posuit quemadmodum *deputare*. V. quae exempla adscripsi ad De Orat. cap. 7.

Luc. XXI, 29—31. exemplum. Aspice ficum et arbores omnes, cum fructum protulerint, [56]intellegunt homines aestatem appropinquasse, sic et vos cum videritis haec fieri, scitote in proximo esse regnum dei. Si enim fructificationes arbuscularum signum aestivo tempori praestant, antecedendo illud, proinde [57]conflictationes [58]orbis signum praenotant regni, praecedendo illud. Omne autem signum eius [59]est *cuius est* res cuius est signum, et omni rei ab eo imponitur signum cuius est res. Ita si conflictationes signa sunt regni, sicut fructificationes aestatis, ergo et regnum creatoris est, [60]cuius conflictationes deputantur quae signa sunt regni. [61]Praemiserat oportere haec fieri tam atrocia, tam dira, deus optimus, certe a prophetis et a lege praedicata; adeo legem et prophetas non destruebat, cum quae Ib. v. 32. 33. praedicaverant confirmat perfici oportere. Adhuc ingerit non transiturum caelum [62]ac terram, nisi omnia peragantur. Quaenam ista? Si quae a creatore [63]sunt, merito sustinebunt elementa domini sui ordinem expungi, si quae a deo optimo, nescio an sustineat caelum et terra perfici quae aemulus statuit. Hoc si patietur creator, zelotes deus non est. Transeat age nunc terra et caelum. Sic enim dominus eorum destinavit, dum verbum eius maneat in aevum. Ies. XL, 8. Sic enim et Esaias [64]praenuntiavit. Admoneantur et discipuli, ne quando graventur corda eorum crapula et ebrietate et saecularibus curis, et insistat eis repentinus dies ille velut laqueus, utique oblitis deum [65]ex plenitudine et cogitatione mundi. [66]Moysi erit admo- Deut. VIII, 12 sqq. nitio. Adeo is [67]liberabit a laqueo diei illius qui hanc admonitionem retro intulit. Erant et loca alia apud [68]Hierusalem ad docendum, Luc. XXI, 37. erant et extra Hierusalem ad secedendum. Sed enim per diem in Hos. XII, 4. templo docebat, ut qui per Osee praedixerat: In templo meo[d] me Luc. XXI, 37. invenerunt, et illic disputatum est ad eos. Ad noctem vero in Zach. XIV, 4. elaeonem secedebat. Sic enim Zacharias demonstrarat: Et stabunt Luc. XXI, 38. pedes eius in monte elaeone. Erant horae quoque auditorio competentes. Diluculo conveniendum erat, qui per Esaiam cum dixis- Ies. L, 4. set, Dominus dat mihi linguam disciplinae, adiecit, Apposuit mihi mane aurem ad audiendum. Si hoc est prophetias dissolvere, quid erit adimplere?

56. intellegunt *Bcd. Vaticanus uterque.* intelligent *reliqui.* 57. et conflictationes *d.* 58. arboris *B.* 59. est cuius est (et *Fulv. Ursinus*) res *d., ex emendatione Fulvii Ursini.* est res *BCabc.* 60. cui *Latinius.* 61. Promiserat *B.* 62. et *B.* 63. sunt *Bcd. Vaticanus uterque.* fiunt *reliqui.* 64. pronuntiavit *BC.* 65. ex *Bcd. Vaticanorum alter.* et *reliqui.* 66. Moysei *B., et uterque Vaticanus.* 67. liberavit *BC.* 68. israhelem *B.*

d. In templo meo] Videntur exemplaria quaedam habuisse „ἐν τῷ οἴκῳ μου εὕρεσάν με“ pro eo quod nunc legitur „οἴκῳ Ὠν.“ (Fr. Iunius.)

Proinde scit et quando pati oporteret eum cuius passionem lex figurat. Nam et tot festis Iudaeorum paschae diem [1]elegit. In hoc enim sacramentum pronuntiarat Moyses, Pascha est domini. Ideo et affectum suum ostendit: Concupiscentia concupivi pascha edere vobiscum, antequam patiar. O legis destructorem, qui concupierat etiam pascha servare! Nimirum vervecina illum Iudaica delectaret? An ipse erat qui tanquam ovis ad victimam adduci habens, et tanquam ovis coram tondente, sic os non [2]aperturus, figuram sanguinis sui salutaris implere concupiscebat? Poterat et ab extraneo quolibet tradi. [3]Ne dicerem et in hoc psalmum expunctum: Qui mecum panem edit, [4]levabit in me plantam. Poterat et sine praemio tradi. Quanta enim opera traditoris circa eum qui populum coram offendens nec tradi magis potuisset quam invadi? Sed hoc alii competisset Christo, non qui prophetias adimplebat. Scriptum est enim: Pro eo quod [5]venumdedere iustum. Nam et quantitatem et exitum pretii postea Iuda paenitente revocati[a] et in emptionem dati agri figuli, sicut in evangelio Matthaei continetur, Hieremias [6]praecanit: Et accepefunt triginta [7]argenteos, pretium appretiati [8]vel honorati, et dederunt [9]eos in agrum figuli. Professus itaque se concupiscentia concupisse edere pascha ut suum (indignum enim ut quid alienum concupisceret deus), acceptum panem et distributum discipulis corpus [10]suum illum fecit[b], hoc est corpus meum dicendo, id est figura corporis mei. Figura autem non fuisset nisi veritatis esset corpus. Ceterum vacua res, quod est phantasma, figuram capere non posset. Aut si propterea panem corpus sibi finxit quia corporis carebat veritate, ergo panem debuit tradere pro nobis. Faciebat ad vanitatem Marcionis, ut panis crucifigeretur. Cur autem panem corpus suum appellat, et non magis peponem[c], quem Marcion cordis loco habuit? Non intellegens, ve-

Cap. XL. Luc. XXII, 1 sqq. Lev. XXIII, 5. Luc. XXII, 15. Is. LIII, 7. Ps. XL, 10 Amos II, 6. Matth. XXVII, 3 sqq. Ier. XXXII, 7 sqq. 25. Zach. XI, 12 sq. Luc. XXII, 19.

Cap. XL. 1. egit *BC.* 2. aperiturus *B. In eodem libro verba quae sequuntur* sanguinis sui — — — in me plantam *omissa sunt.* 3. ne dicerent non et in hoc *Fulv. Ursinus.* ni dicerem et in hoc *Fr. Iunius.* 4. levavit *Latinius.* 5. venditerunt *Vaticanus uterque.* 6. praedicavit *B.* 7. argentea *d.* 8. vel honorati *pro glossemate delent Latinius et Fr. Iunius.* 9. ea *BCd.* 10. illum suum *d.*

Cap. XL. a. quantitatem et exitum pretii postea Iuda paenitente revocati] *Revocati,* quippe post recusationem Iudae in alium usum destinati. Erat cum pro *revocati* reponendum censerem *recusati.* Sed non opus est, si illam sequimur interpretationem. *Exitum pretii* dicit pretii ultimam fortunam, vel finem.

b. corpus suum illum fecit] Lib. adv. Iudaeos cap. 10 „Utique in corpus eius lignum missum est. Sic enim Christus revelavit, panem corpus suum appellans, cuius retro corpus in panem prophetes figuravit." Lib. I adv. Marcionem cap. 14 „Pane corpus suum repraesentat.", et lib. III, cap. 19 „Venite, mittamus lignum in panem eius, utique in corpus. Sic enim deus in evangelio quoque vestro revelavit, panem corpus suum appellans, ut et hinc iam eum intelligas corporis sui figuram pani dedisse." (Rigalt.)

c. peponem] De Anima cap. 32 „cur non magis et pepo, tam insulsus?"

terem fuisse istam figuram corporis Christi, dicentis per Hieremiam,
Ier. XI, 19. Adversus me cogitaverunt cogitatum, dicentes, Venite [11]coniciamus lignum in panem eius, scilicet crucem in corpus eius. Itaque illuminator antiquitatum quid tunc voluerit significasse panem satis
Luc. XXII, 20. declaravit corpus suum vocans panem. Sic et in calicis mentione testamentum constituens sanguine suo obsignatum substantiam corporis confirmavit. Nullius enim corporis sanguis potest esse nisi carnis. Nam et si qua corporis qualitas non carnea opponetur nobis, certe sanguinem nisi carnea non habebit. Ita [12]consistet probatio corporis de testimonio carnis, probatio carnis de testimonio sanguinis. Ut autem et sanguinis veterem figuram in vino
Ies. LXIII, 1 sq. recognoscas, aderit Esaias: Quis, inquit, qui advenit ex Edom? rubor vestimentorum eius ex [13]Bosor? [14]Sic decorus in stola violenta cum fortitudine? Quare rubra vestimenta tua, et indumenta sicut de foro torcularis pleno conculcato? Spiritus enim propheticus velut iam contemplabundus dominum ad passionem venientem, carne scilicet vestitum, ut in ea passum, cruentum habitum carnis in vestimentorum rubore [15]designat, conculcatae et expressae vi passionis tanquam [16]in foro torcularis[d], quia exinde quasi cruentati homines de vini rubore descendant. Multo manifestius Genesis in benedictione Iudae, ex cuius tribu carnis census Christi processu-
Gen. XLIX, 11. rus iam tunc Christum in Iuda [17]delineabat, Lavabit, inquit, in vino stolam suam et in sanguine uvae amictum suum, stolam et amictum carnem demonstrans et vinum sanguinem. Ita et nunc sanguinem suum in vino consecravit, qui tunc vinum in sanguine figuravit.

Cap. XLI. Luc. XXII, 22. Vae, ait, per quem traditur filius hominis. Ergo iam Vae constat imprecationis et comminationis inclamationem intellegendam et irato et offenso deputandam; nisi si Iudas impune erat tantum sceleris relaturus. Aut si impune, vacat Vae: si non impune, utique ab eo puniendus in quem scelus traditionis admisit. Porro si sciens passus est hominem quem ipse comitatui suo asciverat in tantum scelus ruere, noli iam de creatore circa Adam retractare[a] quae in tuum quoque deum retorquentur, aut ignorasse illum, qui

11. coiciamus *BC.* 12. consistet *B. Vaticanus uterque.* consistit *Cabcd.* 13. Busor *BC.* 14. Sic *BCcd. Vaticanus uterque.* Sed *ab.* 15. designatum *BC.* 16. de *cd.* 17. delineabat (*aut* deliniabat) *abcd.* declinabat *BC.*

d. in foro torcularis] Forum est in torculari locus quo defertur olea vel uva ut prematur, interprete iam Adr. Turnebo Adverss. XXVII, 17. p. 1018. ubi et haec Tertulliani verba citantur. Cf. Cato De Re Rust. cap. 18. Varro De Re Rust. I, 54.

Cap. XLI. a. de creatore circa Adam retractare] De hoc argumento v. supra lib. II, cap. 5 sqq.

non ex providentia obstitit peccaturo, aut obsistere non potuisse, si ignorabat, aut noluisse, si et sciebat et poterat, atque ita malitiosum iudicandum, qui passus sit hominem suum ex delicto perire. Suadeo igitur agnoscas potius et in isto creatorem quam parem illi deum optimum adversus sententiam tuam facias. Nam et Petrum praesumptorie aliquid elocutum negationi potius destinando zeloten deum tibi ostendit[b]. Debuit etiam osculo tradi propheticus scilicet Christus, ut eius scilicet filius qui labiis a populo diligebatur. [1]Perductus in consessum an ipse esset Christus interrogatur. De quo Christo Iudaei quaesisset nisi de suo? Cur ergo non vel tunc alium eis prodidit? Ut pati posset, inquis. Id est ut ille optimus ignorantes adhuc in scelus mergeret. Atquin et si dixisset, passurus esset. Si dixero enim, inquit, vobis non [2]creditis. Porro non crediturі perseverassent in [3]necem eius. Et cur non magis passurus esset, si alterius dei, ac per hoc adversarium creatoris [4]manifestasset? Ergo non ut pateretur alium se tunc quoque supersedit ostendere, sed [5]quoniam ex ore eius confessionem extorquere cupiebant, nec confesso tamen crediturі, qui eum ex operibus scripturas adimplentibus agnovisse debuerant, ita eius fuit occultasse se cui ultro debebatur agnitio. Et tamen adhuc eis manum porrigens, Abhinc, inquit, erit filius hominis sedens ad dexteram virtutis dei. Suggerebat enim se [6]ex Danielis prophetia filium hominis, [7]et e psalmo David sedentem ad dexteram dei. Itaque [8]ex isto dicto et scripturae comparatione illuminati quem se vellet intellegi, Ergo, inquiunt, tu dei filius es? Cuius dei, nisi quem solum noverant? Cuius dei, nisi quem in psalmo meminerant dixisse filio suo, Sede ad dexteram meam? Sed respondit, Vos dicitis, [9]quasi non ego. Atquin confirmavit id se esse quod illi dixerant, dum rursus interrogant. Unde autem probabis [10]interrogative et non ipsos [11]confirmative pronuntiasse, Ergo tu filius dei es? Ut, quia oblique ostenderat se per scripturas filium dei intellegendum, sic [12]senserunt, Ergo tu dei es filius? quod te non vis aperte dicere, [13]aeque ita et ille, Vos dicitis, confirmative respondit, et adeo sic fuit pronuntiatio eius, ut [14]perseveraverint in eo quod pronuntiatio sapiebat.

Luc. XXII, 34. 54—62.
Ibid. v. 47 sq.
Ies. XXIX, 13.
Luc. XXII, 66. 67.
Ibid.
Ibid. v. 69.
Dan. VII, 13.
Ps. CX, 1.
Luc. XXII, 70.

Cap. XLI. 1. Productus *Fr. Iunius.* 2. credetis *cd.* 3. nece *B.* 4. se manifestasset *Fr. Iunius.* 5. quomodo *BC. Fr. Iunius.* 6. esse Danielis *BC.* 7. et de psalmo *BC.* 8. et isto *BC.* 9. quasi non ego *BCab.* quia ego sum *cd.* 10. interrogativo *B.* 11. confirmativo *B.* 12. senserunt *d., ex emendatione Fulvii Ursini.* senserint *reliqui.* 13. aeque *d., ex emendatione Fulvii Ursini.* atque *reliqui.* 14. perseveraverit *BC.*

b. zeloten deum tibi ostendit.] Puta qui praesumptorie loquentem in manum tentationis tradiderit, ut sibi soli rediret gloria. (Fr. Iunius.)

Cap. XLII. Perductum enim illum ad Pilatum onerare coeperunt quod se
Luc. XXIII, 1. 2. regem diceret Christum, sine dubio dei filium, sessurum ad dei dexteram. Ceterum alio eum titulo gravassent, incerti an filium dei se dixisset, [1]nisi Vos dicitis sic pronuntiasset, hoc se esse
Ibid. v. 3. quod diceret. Pilato quoque interroganti, Tu es Christus? proinde, Tu dicis, ne metu potestatis videretur amplius respondisse. Constitutus est igitur dominus in iudicio. Et statuit in iudicio populum suum. Ipse dominus in iudicium [2]venit cum presbyteris et
Ies. III, 13 sq. archontibus populi, secundum Esaiam. Atque exinde omne scriptum
Ps. II, 1 sq. passionis suae implevit. Tumultuatae sunt ibidem nationes, et populi meditati sunt inania. Astiterunt reges terrae, et archontes congregati sunt in unum adversus dominum et adversus Christum eius. Nationes, Romani qui cum Pilato fuerant, populi, tribus Israëlis, reges, in Herode, [3]archontes, in summis sacerdotibus.
Luc. XXXIII, 11. Nam et Herodi velut munus a Pilato missus [4]Osee vocibus fidem
Hos. X, 6. reddidit. De Christo enim prophetaverat: Et vinctum eum ducent
Luc. XXIII, 8. 9. [5]xenium regi. Delectatus est denique Herodes viso Iesu, nec vo-
Ies. LIII, 7. L, 4. cem ullam ab eo audivit. Tanquam agnus enim coram tondente, sic non aperuit os suum, quia dominus dederat illi linguam disciplinae, ut sciret quomodo eum oporteret proferre sermonem, illam
Ps. XII, 16. scilicet linguam quam in psalmo adglutinatam gutturi suo tunc probabat non loquendo. Et Barrabas quidem nocentissimus vita ut bonus donatur, Christus vero iustissimus ut homicida morti expostulatur. Sed et duo scelesti circumfiguntur illi, ut inter iniquos
Luc. XXIII, 18 sqq. 32. 34. scilicet deputaretur. Vestitum plane [6]eius a militibus [7]divisum, partim sorte concessum, Marcion abstulit, respiciens psalmi pro-
Ps. XXII, 19. phetiam: Dispertiti sibi sunt vestimenta mea, et in vestitum meum sortem miserunt. Aufer igitur et [7b]crucem ipsam. Idem [8]tamen
Ps. XXII, 8 sq. 17 sq. psalmus de eo non tacet: Foderunt manus meas et [9]pedes meos. Totus in illo exitus legitur. Circumdederunt me canes, synagoga maleficorum circumvallavit me: omnes qui spectabant me, naso irridebant me: locuti sunt labiis, et capita moverunt: speravit in
Luc. XXIII, 44—46. deum, liberet eum. Quo iam testimonium [10]vestimentorum? Habe falsi tui praedam; totus psalmus vestimenta sunt Christi[a]. Ecce

Cap. XLII. 1. nisi *abcd.* si *BC.* 2. veniet *c.* 3. archontae *B.* 4. Osce *B., quemadmodum solet.* 5. xenio *B. m. pr.* 6. eius militibus *d.* 7. divisum partim, partim sorte concessum *Latinius. Probat Fr. Iunius.* 7 b. tamen ipsam *BC.* 8. tamen *Bcd. Vaticanus uterque.* enim *reliqui.* 9. pedes meos *cd. Vaticanorum alter.* pedes *reliqui.* 10. vestimentorum habes *Latinius.*

Cap. XLII. a. totus psalmus vestimenta sunt Christi] Quo iam, inquit, inter tot ac tanta alia de Christo testimonia, hoc solo de vestimentis eius levari te voluisti, Marcion, evangelii verbis super ea erasis? Haec sane fraus

autem et elementa concutiuntur. Dominus enim patiebatur ipsorum. Ceterum adversario laeso caelum luminibus floruisset[b], magis sol radiis insultasset, magis dies stetisset, libenter spectans pendentem in patibulo Christum Marcionis. Haec [11]argumenta quoque mihi competissent, et si non fuissent praedicata. Caelum, inquit Esaias, Ies. L, 3. vestiam tenebris. Hic erit dies de quo et Amos: Et erit illa die, Amos VIII, 9. dicit dominus, occidet sol meridie (habes et horae sextae significationem), et [12]contenebrabit super terram. Scissum est et templi Luc. XXIII, 45. velum, angeli eruptione, derelinquentis filiam Sionis, tanquam in Ezech. XI, 23. Ies. I, 8. vinea speculam, et in cucumerario casulam. O quantum perseveravit etiam [13]tricesimo psalmo Christum ipsum reddere! Vocifera- Ps. XXXI, 6. tur ad patrem, ut et moriens ultima voce [14]prophetas adimpleret. Hoc dicto expiravit. Quis? spiritus semetipsum, an caro spiritum? Luc. XXIII, 46. Sed spiritus semetipsum expirare non potuit. Alius est qui expirat, alius qui expiratur. Si spiritus expiratur, ab alio expiretur necesse est. Quodsi solus spiritus fuisset, discessisse potius diceretur quam expirasse. Quis igitur expirat spiritum nisi caro, [15]quae et spirat quando illum habet, et ita eum cum amittit expirat? Denique si caro non [16]fuit, sed phantasma carnis, phantasma autem spiritus fuit, spiritus autem semetipsum expiravit et expirando discessit, sine dubio phantasma discessit cum spiritus, qui erat phantasma, discessit, et nusquam comparuit phantasma cum spiritu. Nihil ergo remansit in ligno, nihil pependit etiam post expirationem, nihil de Pilato postulatum, nihil de patibulo detractum, nihil [17]sindone involutum, nihil sepulcro novo conditum. Atquin non nihil. Quid igitur illud fuit? Si phantasma, adhuc ergo inerat et Christus. Si discesserat Christus, ergo abstulerat phantasma. Superest impudentiae haereticae dicere phantasma illic phantasmatis remansisse. Sed si et Ioseph corpus fuisse noverat[c], quod tota pietate tractavit? ille Ioseph qui non consenserat in scelere Iudaeis?

11. argumentata *B.* 12. contenebravit *BCab.* 13. tricesimo *B.* trigesimo *d.* XXX *reliqui.* 14. prophetias *B.* 15. quae et spirat *abcd. Gorziensis liber et Vaticanus uterque.* quae spirat *B.* quae expirat *C.* 16. fuit, sed *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* fuisset *BCabc.* 17. in sindone *BC.*

nihil tibi profectura erat. Habe falsi tui hanc praedam. Nam cetera de Christo vaticinia per totum psalmum diffusa unius utique de vestimentis Christi iacturam plane compensant.

b. luminibus floruisset] Fr. Iunius hic distinguendum censuit „floruisset magis, sol radiis insultasset magis, dies stetisset libenter, spectans“ cett. De verbo *florere* cf. quae adnotata sunt ad De Idolol. cap. 18.

c. Sed si et Ioseph corpus fuisse noverat] Hoc ipso argumento ad comprobandam veritatem corporis Christi utitur etiam Epiphan. Haer. XL. Confut. 74., pariter atque illo de mulieribus a sepultura Christi redeuntibus, Confut. 75., quod sequenti capitulo Tertullianus proponit.

Ps. I, 1. Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, et in cathedra [18]pestilentiae non sedit.

Cap. XLIII. Luc. XXIV, 1 sqq. Oportuerat etiam sepultorem domini prophetari ac iam tunc merito benedici, [1]si nec mulierum illarum officium praeterit prophetia quae ante lucem convenerunt ad sepulcrum cum odorum

Hos. V, 15. VI, 1 sq. paratura. De hoc enim per Osee, Ut quaerant, inquit, faciem meam, ante lucem vigilabunt ad me dicentes, Eamus et convertamur ad dominum, quia ipse [2]eripuit et curabit nos, percussit et miserebitur nostri, sanabit nos post biduum, in die tertia resurgemus. Quis enim haec non credat in recogitatu mulierum illarum volutata inter dolorem praesentis destitutionis, qua percussae sibi videbantur a domino, et spem resurrectionis ipsius, qua restitui rite arbitrantur? Corpore autem non invento sublata erat sepultura

Ies. LVII, 2. eius de medio, secundum Esaiam. Sed et duo ibidem angeli apparuerunt. Tot fere laterensibus[a] uti solebat in duobus testibus consistens dei sermo. Revertentes quoque a sepulcro mulieres, et

Ies. XXVII, 11. ab illa angelorum visione, prospiciebat Esaias: Mulieres, inquit, [3]venientes a visione, venite, ad renuntiandam scilicet domini re-

Luc. XXIV, 11 sq. surrectionem. Bene autem quod incredulitas discipulorum perseverabat, ut in finem usque defensio nostra consisteret Christum Iesum non alium se discipulis edidisse quam prophetarum. Nam cum duo ex illis iter agerent et dominus eis adhaesisset, non comparens quod ipse esset, etiam dissimulans de conscientia rei gestae, Nos

Luc. XXIV, 13 sqq. autem putabamus, inquiunt, ipsum esse redemptorem Israëlis, utique suum Christum, id est creatoris. Adeo nec alium se ediderat illis. Ceterum non existimarent eum creatoris, et cum creatoris existimaretur, non sustinuisset hanc de se existimationem, si non is esset qui [4]existimatur. Aut ipse erit auctor erroris et praevaricator veritatis adversus dei optimi titulum. Sed nec post resurrectionem alium se eis ostendit quam [5]quem existimatum sibi dixe-

Luc. XXIV, 25. rant. Plane invectus est in illos: O insensati et tardi corde in non credendo omnibus quae locutus est ad vos. [6]Quae locutus non alterius se dei esse probat, [7]sed eiusdem dei. [8]Nam eadem et

Luc. XXIV, 6. 7. angeli ad mulieres: Rememoramini quae locutus sit vobis in Gali-

18. pestilentiae *B. Vaticanus alter.* pestium *Cabcd.*

Cap. XLIII. 1. si *delet Fr. Iunius, tanquam accrevisset ex fine antecedentis verbi* benedici. 2. eripuit dixit et curabit nos *BCab.* 3. venite venientes a visione venite *BCab.* 4. existimabatur *Latinius. Probat Fr. Iunius.* 5. quae *bc.* 6. Quaenam locutus? Alterius *BC.* 7. sed eiusdem dei *abcd.* et manus de deo *BC.* et minus de deo *Semler.* 8. An eadem *BC.*

Cap. XLIII. a. laterensibus] Id est honorariis comitibus et amicis honoris causa prosequentibus, qui item „a latere" in civili iure appellantur. (Fr. Iunius.)

laea dicens, quod [9]oportet tradi filium hominis et [10]crucifigi et tertia die resurgere. Et quare oportebat, nisi quia ita a deo creatore scriptum? Igitur [11]increpavit illos ut de sola passione scandalizatos, et ut dubios de fide resurrectionis annuntiatae sibi a feminis, per quae non crediderant ipsum fuisse quem existimarant. Itaque quod existimaverant, id volens [12]credi se eum se confirmabat quem existimaverant, creatoris scilicet Christum, redemptorem Israëlis. De corporis autem veritate quid potest clarius? cum haesitantibus eis ne phantasma esset, immo phantasma credentibus, Quid turbati estis? [13]inquit, et quid cogitationes subeunt in corda vestra? Videte manus meas et pedes, quia ego ipse sum, quoniam spiritus ossa non habet, sicut [14]me videtis habere. Et Marcion quaedam contraria sibi illa, credo industria, eradere de evangelio suo noluit, ut ex his quae eradere potuit nec erasit illa quae erasit [15]aut negetur erasisse aut merito erasisse dicatur. Nec parcit nisi eis quae non minus aliter interpretando quam delendo subvertit. Vult itaque sic dictum quasi, Spiritus ossa non habet, sicut me videtis habentem, ad spiritum referatur, sicut me videtis habentem, [16]id est non habentem ossa, sicut et spiritus. Et quae ratio tortuositatis [17]istius? cum simpliciter pronuntiare potuisset, Quia spiritus ossa non habet, [18]sicut me videtis non habentem. Cur autem inspectui eorum manus et pedes suos offert, quae membra [19]ex ossibus constant, si ossa non habebat? Cur adicit, Et scitote, quia ego sum, quem scilicet corporeum retro noverant? Aut si phantasma erat usquequaque, cur illos phantasma credentes increpabat? Atquin adhuc eis non credentibus propterea cibum desideravit, ut se ostenderet etiam dentes habere. Implevimus, ut opinor, sponsionem. Exhibuimus Iesum Christum prophetarum doctrinis, sententiis, affectibus, sensibus, virtutibus, passionibus, etiam resurrectione, non alium quam creatoris, siquidem et apostolos mittens ad praedicandum universis nationibus in omnem terram exire sonum eorum et in terminos terrae voces eorum psalmum adimplendo praecepit. Misereor tui, Marcion, frustra laborasti. Christus enim Iesus in evangelio tuo meus est.

Luc. XXIV, 37—39.

Luc. XXIV, 41.

Matth. XXVIII, 19. Luc. XXIV, 47. Ps. XIX, 5.

9. oporteret *Fulv. Ursinus.* 10. crucifigi *abcd.* transfigi *B.* tamen figi *C.* 11. increpuit *Vaticanorum unus.* 12. credidisse eum *BC.* 13. inquit, et quid *cd.* et quid *reliqui.* 14. me habentem videtis *d.* 15. aut *abcd. Gorziensis liber.* nec *BC.* 16. id est *abcd. Gorziensis liber.* vel *C. In B. legitur turbato ordine* sicut me videtis habentem id est non habentem ossa ad spiritum referatis sicut me videtis habentem spiritus. Et quae *cett.* 17. illius *B.* 18. sic me *C.* 19. et *BC. Fr. Iunius.*

ADVERSUS MARCIONEM

LIBER QUINTUS.

Cap. I. Nihil sine origine nisi deus solus. Quae quantum praecedit in statu omnium rerum, tantum praecedat necesse est etiam in retractatu earum, ut constare de statu possit, quia nec habeas dispicere quid quale sit, nisi certus an sit, [1]cum cognoveris unde sit. Et ideo ex opusculi ordine ad hanc materiam devolutus apostoli [2]quoque originem a Marcione desidero, novus aliqui discipulus nec ullius alterius auditor, qui nihil interim credam nisi nihil temere credendum, temere porro credi quodcunque sine originis agnitione creditur, quique dignissime ad sollicitudinem redigam istam inquisitionem, cum is mihi affirmatur apostolus quem in albo apostolorum apud evangelium non deprehendo. Denique audiens postea eum a domino allectum, iam in caelis [3]quiescente, quasi improvidentiam existimo si non ante [4]scivit illum sibi necessarium Christus, sed iam ordinato officio apostolatus et in sua opera dimisso ex incursu[a], non ex prospectu, adiciendum existimavit, necessitate, ut ita dixerim, non voluntate. Quamobrem, Pontice nauclere, si nunquam furtivas merces vel [5]illicitas in acatos tuas recepisti, si nullum omnino onus avertisti vel adulterasti, cautior utique et fidelior in dei rebus, edas velim nobis, quo symbolo susceperis apostolum Paulum, quis illum tituli charactere [6]percusserit, quis transmiserit tibi, quis imposuerit, ut possis eum constanter exponere[b], ne illius

Cap. I. 1. cum *delet Fr. Iunius.* 2. quoque originem *BC. Vaticanus uterque.* quoque Pauli originem *reliqui, ex correctura Rhenani.* 3. quiescentem *BC.* 4. scit *BC.* 5. illicitos mercatos tuos *B.* 6. percussit *BC.*

Cap. I. a. ex incursu] Voce enim illa „Saule, Saule, quid me persequeris?“ a domino erat veluti incursatus Paulus.

b. quo symbolo susceperis — — constanter exponere] Haec omnia ad rei navicularae usum pertinent, videlicet symbolo suscipere aliquam mercem, tituli charactere percussam ante a trans-

probetur qui omnia apostolatus eius instrumenta protulerit. Ipse se, inquit, apostolum est professus, et quidem non ab hominibus Gal. I, 1. nec per hominem, sed per Iesum Christum. Plane profiteri[c] potest semetipsum [7]quis, verum professio eius alterius auctoritate conficitur. Alius scribit, alius subscribit, alius obsignat, alius actis refert. Nemo sibi et professor et testis est. Praeter haec utique legisti multos venturos qui dicant, Ego sum Christus. Si est qui se Luc. XXI, 8. Christum mentiatur, quanto magis qui se apostolum praedicet Christi? Adhuc ego in persona discipuli et inquisitoris conversor, ut iam hinc et fidem tuam obtundam[d], qui unde eam probes non habes, et impudentiam suffundam[e], qui vindicas, et unde possis vindicare non recipis. [8]Sit Christus, sit apostolus, ut alterius, dum non [9]probantur nisi de instrumento creatoris. [10]Nam mihi [11]Paulum etiam Genesis olim repromisit. Inter illas enim figuras et prophetica super filios suos benedictiones Iacob cum ad Beniamin [12]direxisset, Beniamin, inquit, lupus rapax ad matutinum comedet adhuc, Gen. XLIX, 27. et ad vesperam dabit escam. Ex tribu enim Beniamin oriturum Paulum providebat, lupum rapacem ad matutinum comedentem, id est prima aetate vastaturum pecora domini ut persecutorem ecclesiarum, dehinc ad vesperam escam daturum, id est devergente iam aetate oves Christi educaturum ut doctorem nationum. Nam et Saulis primo asperitas insectationis erga David, dehinc paenitentia I Sam. XVIII sqq. et satisfactio, bona pro malis recipientis, non aliud portendebat quam Paulum in Saule secundum tribus et Iesum in David secundum virginis censum. Haec figurarum sacramenta si tibi displicent, certe Acta Apostolorum [13]hunc mihi ordinem Pauli tradiderunt, a te Act. Apost. IX. quoque non negandum. Inde apostolum ostendo persecutorem, non

7. quis *BC. Vaticanus uterque.* quivis *reliqui.* 8. Sit Christus, sit apostolus *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* Sic (Si *B.*) Christus, sic apostolus *reliqui.* 9. probatur *B.* 10. Nam *abcd. Gorziensis liber.* Non *reliqui.* 11. polus *B.* 12. dixisset *BC.* 13. hinc *BC.* hunc *reliqui et Gorziensis.*

missore, et exponere eam; *constanter* autem Tertulliano vulgo est intrepide, libere, sine dissimulatione, ut lib. IV, cap. 12 „discipulos non *constanter* tuebatur, sed excusat." Sic etiam *constans* apud eum, et *constantia.* Cf. ad De Bapt. cap. 17.

c. profiteri] Loquitur de professione quae fit apud acta. Nam profitemur dum publice et apud acta ultro aliquid denuntiamus, veluti cum profitemur merces, ne in vectigali pendundo reipublicae fraus fiat; unde „merces improfessas" Marcianus in Pandectis vocat, quarum nomine nullum vectigal solutum est. Item profitebantur filios natos sibi apud acta veteres, quae res tum certam, tum facilem aetatis faciebat probationem, siquando huiusmodi dubium incidisset. In hunc sensum eleganter dixit Seneca *„profiteri* aes alienum," id quod candidati facere cogebantur et rei, De Benef. lib. VI [cap. 20.], Livius *„profiteri* frumentum" lib. IV [cap. 12], ubi in pervulgatis exemplaribus mendose legitur *„con*fiteri cogendo frumentum." (Rhenan.)

d. obtundam] Refellam, evincam, ut lib. IV, cap. 38. (Fr. Iunius.)

e. suffundam] Cf. aduott. ad Scorp. cap. 10.

Gal. I, 1. ab hominibus neque per hominem; inde et ipsi credere inducor; inde te a defensione eius expello, nec timeo dicentem, Tu ergo negas apostolum Paulum? Non blasphemo quem tueor. Nego, ut te probare compellam. Nego, ut meum esse convincam. Aut si ad nostram fidem spectas, recipe quae eam [14]faciunt. Si ad tuam provocas, ede quae eam praestruunt. Aut proba esse quae credis; aut si non probas, quomodo credis? Aut qualis es adversus eum credens a quo solo probatur esse quod credis? Habe nunc [15]et apostolum de meo sicut et Christum, [16]tam meum apostolum quam et Christum[f]. Iisdem et hic dimicabimus lineis, in ipso gradu provocabimus praescriptionis, oportere scilicet et apostolum qui creatoris negetur, immo et adversus creatorem proferatur, nihil docere, nihil sapere, nihil velle secundum creatorem, et inprimis tanta constantia alium deum edicere quanta a lege creatoris abrupit[g]. Neque enim verisimile est ut avertens a Iudaismo non pariter ostenderet in cuius dei fidem averteret, quia nemo transire posset [17]a creatore nesciens ad quem transeundum sibi esset. Sive enim Christus iam alium deum revelaverat, sequebatur etiam apostoli testatio, vel ne non eius dei apostolus haberetur quem Christus revelaverat, et quia non licebat abscondi ab apostolo qui iam revelatus fuisset a Christo: sive nihil tale de deo Christus revelaverat, [18]tanto magis ab apostolo debuerat revelari, qui iam non posset ab alio, non credendus sine dubio si nec ab apostolo revelatus. Quod idcirco praestruximus, ut iam hinc profiteamur nos proinde probaturos nullum alium deum ab apostolo circumlatum, sicut probavimus nec a Christo, [19]ex ipsius utique epistulis Pauli, quas proinde mutilatas etiam de numero forma iam haeretici evangelii praeiudicasse debebit.

Cap. II. [1]De epistula ad Galatas. Principalem adversus Iudais-

14. faciant. Stativam *BC.* 15. et apostolum *cd. Vaticanus uterque.* apostolum *BC.* 16. quam meum *BC.* 17. ad creatorem *BC.* 18. at tanto *BC., Fr. Iunius.* 19. exemplis Pauli *B.*

Cap. II. 1. DE *om. B. Totam inscriptionem om. d.*

f. tam meum apostolum quam et Christum.] Liber scriptus Leidensis et editio princeps habent „*quam* meum apostolum *quam* et Christum.“ Et sane *quam* — *quam* pro *tam* — *quam* ponere Tertullianeo stilo non plane alienum persuaserit nobis unius certe, Agobardini illius, venerandae aetatis auctoritas. V. quae adnotavi ad De Idolol. cap. 4. Hoc vero loco quominus ad rarioris usus, nec indubitatae fidei, scripturam a vulgata recederem prohibuit ratio eorum librorum quibus illa debetur, qui tanto mendorum corruptelarumque numero sunt coinquinati, ut, nisi alia accedat, ipsorum fere nulla habenda sit auctoritas.

g. quanta a lege creatoris abrupit.] Ita Adv. Valent. cap. 4 „de ecclesiae authenticae regula *abrupit.*“ Apolog. cap. 37 „Si enim tanta vis hominum in aliquem orbis remoti sinum *abrupissemus* a vobis, suffudisset utique“ cett. De Pudic. cap. 7 „ob tale quid extra gregem datus est, vel et ipse forte ira, tumore, aemulatione, quod denique saepe fit, dedignatione castigationis *abrupit.*“

mum epistulam nos quoque confitemur quae Galatas docet. [2]Amplectimur etenim omnem illam legis veteris abolitionem, ut et ipsam de creatoris venientem dispositione, sicut saepe iam in isto ordine tractavimus[a] de praedicata novatione a prophetis dei nostri. Quodsi creator quidem vetera cessura promisit, novis scilicet orituris, Christus vero tempus distinctionis istius (Lex et prophetae usque ad Ioannem) terminum in Ioanne statuens inter utrumque ordinem desinentium exinde veterum et incipientium novorum, necessarie et apostolus in Christo post Ioannem revelato vetera infirmat, nova vero confirmat, atque ita non alterius dei fidem curat quam creatoris, apud quem et vetera decessura praedicabantur. Igitur et legis destructio et evangelii aedificatio pro me faciunt in ista quoque epistula ad eam Galatarum praesumptionem pertinentes qua praesumebant Christum, ut puta creatoris, salva creatoris lege credendum, quod adhuc incredibile videretur legem a suo auctore deponi. Porro si omnino alium deum ab apostolo audissent, ultro utique scissent abscedendum sibi esse a lege eius dei quem reliquissent alium secuti. Quis enim expectaret diutius discere, quod novam deberet sectari disciplinam, qui novum deum recepisset? Immo quia eadem quidem divinitas praedicabatur in evangelio quae semper nota fuerat in lege, disciplina vero non eadem, hic erat totus quaestionis status, an lex creatoris ab evangelio deberet excludi in Christo creatoris. Denique aufer hunc statum, et vacat quaestio. Vacante autem quaestione ultro omnibus agnoscentibus discedendum sibi esse ab ordine creatoris per fidem dei alterius nulla apostolo materia competisset id tam presse docendi quod ultro fides ipsa dictasset. Igitur tota intentio epistulae istius nihil aliud docet quam legis [3]discessionem venientem de creatoris dispositione, ut adhuc suggeremus. Si item nullius novi dei exserit mentionem, quod nusquam magis fecisset quam in ista materia, ut rationem scilicet [4]ablegandae legis unica hac et sufficientissima definitione proponeret novae divinitatis, apparet quomodo scribat, Miror vos tam cito transferri ab eo qui vos vocavit in gratiam ad aliud evangelium, [5]ex conversatione aliud, non ex religione, ex disciplina, non ex divinitate: quoniam quidem evangelium Christi a lege evocare deberet ad gratiam, non a creatore ad alium deum.

Luc. XVI, 16.

Gal. I, 6. 7.

2. et amplectimur *BC.* 3. discessionem *bcd.* decessionem *reliqui.* 4. ablegendae *C.* obsequendae *B.* 5. et conversione *B.*

Cap. II. a. saepe iam in isto ordine tractavimus] „Istum ordinem" vocat libros Adv. Marcionem, in quibus saepe tractatum est de praedicata novatione a prophetis, maxime vero lib. I, cap. 20. et lib. IV, cap. 1., ubi easdem scripturas citavit auctor. (Pamel.)

Nemo enim illos moverat a creatore, ut viderentur sic ad aliud evangelium transferri, quasi dum ad creatorem transferuntur. Nam et adiciens, quod aliud evangelium omnino non esset, creatoris confirmat id quod esse defendit. [6]Sed enim et creator evangelium
Ies. XL, 9. repromittit, dicens per Esaiam, Ascende in montem excelsum, qui evangelizas Sioni, extolle vocem in valentia tua, qui evangelizas
Ies. LII, 7. Hierusalem; item ad apostolorum personam, Quam tempestivi pedes evangelizantium pacem, evangelizantium bona, utique et nationibus
Ies. XLII, 4. 6. evangelizantium, quoniam et, In nomine eius, inquit, nationes sperabunt, [7]Christi scilicet, cui ait, Posui te in lumen nationum. Est autem evangelium etiam dei novi, quod vis tunc ab apostolo
Gal. I, 7. defensum. Iam ergo duo sunt evangelia apud duos deos, et mentitus erit apostolus dicens [8]quod aliud omnino non est, cum sit et aliud, cum sic suum evangelium defendere potuisset, ut potius demonstraret, non ut unum determinaret. Sed fortasse, ut fugias
Gal. I, 8. [9]hinc, et ideo, dices, subtexuit, Licet angelus de caelo aliter evangelizaverit, anathema sit, quia et creatorem sciebat evangelizaturum. Rursus ergo te implicas. Hoc est enim quod adstringeris. Duo enim evangelia confirmare non est eius qui aliud iam negarit. Tamen lucet sensus eius qui suam praemisit personam: Sed et si nos aut angelus de caelo aliter evangelizaverit. Verbi enim gratia dictum est. Ceterum si nec ipse aliter evangelizaturus, utique nec angelus. Ita angelum ad hoc nominavit, quo multo magis hominibus non esset credendum, quando nec angelo, [10]nec apostolo, non angelum
Gal. I, 11—24. Act. Apost. XV, 5 sqq. ad evangelium referret creatoris. Exinde decurrens ordinem conversionis suae de persecutore in apostolum scripturam [11]Apostolicorum confirmat[b], apud quam ipsa etiam epistulae istius materia recognoscitur, intercessisse quosdam qui dicerent circumcidi oportere et observandam esse Moysi legem, tunc apostolos de ista quaestione consultos ex auctoritate spiritus renuntiasse non esse imponenda onera hominibus quae patres ipsi non potuissent sustinere. Quodsi et ex hoc congruunt Paulo Apostolorum Acta, cur ea [12]respuatis iam apparet, ut deum scilicet non alium praedicantia quam creatorem, nec Christum alterius quam creatoris, quando nec promissio spiritus sancti aliunde probetur exhibita quam de instrumento Actorum. Quae utique verisimile non est ex parte quidem apostolo convenire, cum ordinem eius secundum ipsius testimo-

6. Sed *ego*. Sic *Leopoldus*. Si *libri omnes*. 7. Christus *BC*. 8. quod non aliud omnino non est *d*. 9. hinc, video, dices *Latinius*. 10. et nec *Ca*. 11. Actorum Apostolicorum *cd*. 12. respuant *B*.

b. scripturam Apostolicorum confirmat] Marcion enim respuebat Acta Apostolorum. Cf. etiam De Praescript. Haeret. cap. 23.

nium ostendunt, ex parte vero dissidere, cum divinitatem in Christo creatoris annuntiant, ut praedicationem quidem apostolorum [13]non sit secutus Paulus, qui formam ab eis dedocendae legis accepit.

Denique ad patrocinium Petri ceterorumque apostolorum ascendisse Hierosolymam post annos [1]quatuordecim scribit, ut conferret cum illis de evangelii sui regula, ne in vacuum tot annis cucurrisset aut curreret, si [2]quid scilicet citra formam illorum evangelizaret. Adeo ab illis probari et constabiliri [3]desiderarat, [4]quos, si quando, [4b]vultis[a] Iudaismi magis adfines [5]subintellegi. [6]Cum vero nec Titum dicit circumcisum, iam incipit ostendere solam circumcisionis quaestionem [7]ex defensione adhuc legis concussam ab eis quos propterea falsos et [8]superinductitios fratres appellat, non aliud statuere pergentes quam perseverantiam legis, ex fide sine dubio integra creatoris, atque ita pervertentes evangelium, non interpolatione scripturae, qua Christum creatoris effingerent, sed retentione veteris disciplinae, ne legem creatoris excluderent. Ergo propter [9]falsos, inquit, superinductitios fratres, qui subintraverant ad speculandam libertatem nostram, quam habemus in Christo, ut nos subigerent servituti, nec ad horam cessimus subiectioni. Intendamus enim et sensui ipsi et causae eius, et apparebit vitiatio scripturae. Cum praemittit, Sed nec Titus, qui mecum erat, cum esset Graecus, coactus est circumcidi, dehinc subiungit, Propter superinductitios falsos fratres, et reliqua, contrarii utique facti incipit reddere rationem, ostendens propter quid fecerit quod nec fecisset nec ostendisset, si illud propter quod fecit non accidisset. Denique dicas velim, si non subintroissent falsi illi fratres ad speculandam libertatem eorum, [9b]cessissent subiectioni? Non opinor. Ergo cesserunt, quia fuerunt propter quos crederetur. Hoc enim rudi fidei et adhuc de legis observatione suspensae competebat, ipso quoque apostolo ne [10]in vacuum cucurrisset aut curreret su-

Cap. III. Gal. II, 1. 2.

Gal. II, 3.

Gal. II, 4. 5.

13. omnino *d., cum Fulvio Ursino.*

Cap. III. 1. quatuordecim *Bd.* XIIII *reliqui libri.* 2. quid *abcd. Gorziensis.* qua *BC.* 3. desideraret *B.* desiderabat *Latinius.* 4. quos *Latinius.* Quod *libri omnes.* 4b. vult is *Fr. Iunius.* 5. intelligi *Latinius.* 6. cum nec Titum (*particula* vero *deleta*) *cd.* 7. ex defensione *abcd. Gorziensis.* et defensionem *reliqui.* 8. superductitios *BC.* 9. superinductitios, inquit, falsos *cd.* falsos, inquit, superinductitios (superductitios *BC.*) *reliqui.* 9b. cessissentne subiectioni? Opinor. Ergo cesserant, quia fuerant *Fulv. Ursinus.* 10. in *om. BC.*

Cap. III. a. quos, si quando, vultis] Ita rescripsi haec verba. Rigaltius contra licentius edidit „desiderarat. Quod si quando vultis Iudaismi magis affines subintelligi, quum nec Titum dicit" cett. *Si quando* Tertulliano fere est pro *quandoque.* Adv. Marc. III, 15 „quibus deficientibus *si quando,* tunc Graeca katachresis de alieno abutendo succurrit." Ibid. lib. V, cap. 7 „Praetereo *si quando* paria eorum quae retractata sunt, quaedam et breviter expungo." Cf. adnott. ad De Pudic. cap. 1.

Gal. II, 9. 10. specto[b]. Itaque frustrandi erant falsi fratres, speculantes libertatem Christianam, ne ante eam in servitutem abducerent Iudaismi quam Paulus sciret se non in vacuum cucurrisse, quam dexteras ei darent antecessores, quam ex censu eorum in nationes praedicandi Act. Apost. XVI, 3. munus [11]subiret. [12]Necessario igitur cessit ad tempus, et sic ei XXI, 24 sqq. I Cor. IX, 20. ratio constat Timotheum circumcidendi et rasos introducendi in templum, quae in Actis [13]edicuntur, adeo vera, ut apostolo consonent profitenti factum se Iudaeis Iudaeum, ut Iudaeos lucrifaceret, et sub lege agentem propter eos qui sub lege agerent, sic et propter [14]superinductos illos, et omnibus novissime omnia factum, ut omnes lucraretur. Si haec quoque intellegi ex hoc postulant, id quoque nemo [15]dubitabit, eius dei et Christi praedicatorem Paulum cuius legem quamvis excludens interim, tamen pro temporibus admiserat, statim amoliendam si novum deum protulisset. Bene igitur quod et dexteras Paulo dederunt Petrus et Iacobus et Ioannes, et de officii distributione pepigerunt, ut Paulus in nationes, Gal. II, 9. 10. illi in circumcisionem, tantum ut meminissent egenorum, et hoc secundum legem creatoris, pauperes et egenos foventis, sicut in evangelii vestri retractatu probatum est[c]. Adeo constat de lege sola fuisse quaestionem, dum ostenditur quid ex lege custodiri convenerit. Sed reprehendit Petrum non recto pede incedentem ad evangelii veritatem. Plane reprehendit, non ob aliud tamen quam ob inconstantiam victus, quem pro personarum qualitate variabat, timens eos qui erant ex circumcisione, non ob aliquam divinitatis perversitatem, de qua et aliis in faciem restitisset, qui de minore causa conversationis ambiguae Petro ipsi non pepercit. [16]Sed quomodo Gal. II, 11—21. Marcionitae volunt credi[d]? De cetero pergat apostolus, negans ex operibus legis iustificari hominem, sed ex fide. Eiusdem tamen dei cuius et lex. Nec enim laborasset fidem a lege discernere, quam diversitas ipsius divinitatis ultro discrevisset, si fuisset. Merito non reaedificabat quae destruxit. Destrui autem lex habuit ex Luc. III, 4 sqq. quo vox Ioannis clamavit in eremo: Parate vias domini, ut fierent rivi et colles et montes repleti et humiliati, et tortuosa et aspera

11. obiret *Latinius*. 12. Necessarium igitur cessitat tempus *BC*. 13. educuntur *C*. 14. superinductitios *cd*. 15. dubitavit *d*. 16. si quomodo *C*.

b. suspecto.] Hoc est suspicanti, timenti. Apolog. cap. 21. De Cultu Fem. II, 4. Ad Uxor. I. 1.

c. sicut in evangelii vestri retractatu probatum est.] Supra lib. IV, cap. 14.

d. Sed quomodo Marcionitae volunt credi?] Lego „Sed quo modo Marcionitae volunt credi, de cetero pergat" cett., id est quoquo modo vel quocunque modo, ut supra lib. IV, cap. 36. (Fr. Iunius.) Verba „Sed quomodo Marcionitae volunt credi?" referenda esse ad praecedentia recte iudicavit iam Pamelius. *Quomodo* autem pro *quocunque modo* Tertullianum uspiam dixisse negari debet.

in rectitudinem et in campos, id est legis difficultates in evangelii facilitates. Meminerat iam et psalmi esse tempus: Disrumpamus a nobis vincula eorum, et abiciamus a nobis iugum ipsorum, ex quo tumultuatae sunt gentes et populi meditati sunt inania; astiterunt reges terrae et magistratus congregati sunt in unum adversus dominum et adversus Christum ipsius; ut iam ex fidei libertate iustificetur homo, non ex legis servitute, quia iustus ex fide [17]vivit. Quodsi prophetes [18]Abacuc [19]praenuntiavit, habes et apostolum [20]prophetas confirmantem, sicut et Christus. Eius ergo dei erit fides, in qua [20b]vivet iustus, cuius et lex, in qua non iustificatur operarius. Proinde si in lege maledictio est, in fide vero benedictio, utrumque habes propositum apud creatorem: Ecce posui, inquit, ante te maledictionem et benedictionem. Non potes distantiam vindicare, quae etsi rerum est, non ideo auctorum, quae ab uno auctore proponitur. Cur autem Christus factus sit pro nobis maledictio, ipso apostolo edocente manifestum est quam nobiscum faciat, id est secundum fidem creatoris. Neque enim quia creator pronuntiavit, Maledictus omnis in ligno suspensus, ideo videbitur alterius dei esse Christus et idcirco a creatore iam tunc in lege maledictus. [20c]Et quomodo praemaledixisset eum creator quem ignorat? Cur autem non magis competat creatori filium suum dedisse maledictioni suae quam illi deo tuo subdidisse maledictioni, et quidem pro homine alieno? Denique si atrox videtur hoc in creatore circa filium, proinde tuo in deo; si vero [21]rationale et in tuo, proinde et in meo, et magis in meo. Facilius enim crederetur eius esse per maledictionem Christi benedictionem prospexisse homini qui et maledictionem aliquando et benedictionem proposuerit ante hominem, quam qui neutrum unquam sit apud te professus. [22]Accepimus igitur benedictionem spiritalem per fidem, inquit, ex qua scilicet [23]vivit iustus, secundum creatorem. Hoc est ergo, quod dico eius dei fidem esse cuius est forma gratiae fidei. Sed et cum adicit: Omnes enim filii estis fidei, ostenditur quid supra haeretica industria eraserit, mentionem scilicet Abrahae, qua nos apostolus filios Abrahae per fidem affirmat, secundum quam mentionem hic quoque filios fidei notavit. Ceterum quomodo filii fidei? et cuius fidei, si non Abrahae? Si [24]enim Abraham deo credidit, et [25]deputatum est iustitiae, atque exinde pater multarum

Ps. II, 1 sqq.
Gal. II, 16.
Gal. III, 11. Habac. II, 4.
Deut. XI, 26
Gal. III, 13.
Deut. XXI, 23.
Gal. III, 14.
Gal. III, 26.
Gal. III, 15 sqq.

17. vivet *c.* 18. Abacuc *d. Vaticanus unus.* ambacum *B.* Abacum *reliqui.* 19. pronuntiavit *Vaticanus unus.* 20. prophetias *Vaticanus unus.* 20 b. vivit *Fr. Iunius.* 20 c. *Malim* Ecquomodo. 21. rationale in tuo *abcd. Gorziensis.* ratio nec lex in tuo *C.* ration lex in tuo *B.* 22. accipimus *B. Vaticanorum alter.* 23. vivit *BCab.* vivet *cd.* 24. enim *om. B.* 25. deputatus *Latinius.*

nationum meruit nuncupari, nos autem credendo deo magis proinde iustificamur, sicut Abraham, et vitam proinde consequimur, sicut iustus ex fide vivit: sic fit ut et supra filios nos Abrahae pronuntiarit, qua patris fidei, et hic filios fidei, per quam Abraham pater nationum fuerat repromissus. Ipsum quod fidem a circumcisione revocabat, nonne Abrahae filios constituere quaerebat, qui in carnis integritate crediderat? Denique alterius dei fides ad formam dei alterius non potest admitti, ut credentes iustitiae deputet, ut iustos vivere faciat, ut nationes filios fidei dicat. Totum hoc [26]eius est apud quem ante iam notum est sub eadem Abrahae mentione, dum ipso sensu revincatur.

Cap. IV. Gal. III, 15. IV, 3. Adhuc, inquit, secundum hominem dico[a]: Dum essemus parvuli, sub elementis mundi eramus positi, ad deserviendum eis. Atquin non est hoc humanitus dictum. Non enim exemplum est, sed veritas. Quis enim parvulus, utique sensu, quod sunt nationes, non elementis subiectus est mundi, quae pro deo [1]suspicit? Illud autem [2]fuit[b], quod cum, Secundum hominem, dixisset, tamen testamentum hominis nemo spernit aut [3]superordinat. Exemplo enim humani testamenti permanentis divinum tuebatur. Abrahae dictae Gal. III, 15. 16. sunt promissiones et semini eius. Non dixit seminibus, quasi pluribus, sed semini, tanquam uni, quod Christus est. Erubescat spongia Marcionis[c]! Nisi quod ex abundanti retracto quae abstulit, cum validius sit illum ex his revinci quae servavit. Cum autem Gal. IV, 4. evenit impleri tempus, misit deus filium suum, utique is qui etiam ipsorum temporum deus est quibus saeculum constat, qui signa quoque temporum ordinavit, soles et lunas et sidera et stellas, qui filii denique sui revelationem in extremitatem temporum et disposuit Ies. II, 2. et praedicavit. In novissimis diebus erit manifestus mons domini,

26. eius *om. b.*

Cap. IV. 1. suspicitur *B.* suscipit *Vaticanus uterque.* 2. fuit *Vaticanus uterque.* facit *BCabcd. Fr. Iunius.* 3. superordinat, exemplo etiam humani *Fr. Iunius.*

Cap. IV. a. Adhuc, inquit, secundum hominem dico] Textus est Marcioniticus, ex confusione cap. 3 et 4 Epistolae ad Galatas consarcinatus. (Fr. Iunius.)

b. Illud autem fuit] Sensus est, in lectione illa Marcionis duo membra sunt. De hoc, id est posteriore, membro (est autem posterius membrum „dum essemus parvuli" cett.) iam dixi, negans esse dictum humanitus. De illo, id est priore, „secundum hominem dico" videamus. Illud ergo non fuit in eam sententiam dictum quam adfert Marcion. Inde abest longissime; plurima interlevit spongia quae dixerat apostolus. Sed illud quum diceret, exemplo humani testamenti constantiam divini voluit ostendere. Haec manifesta loci sententia. (Fr. Iunius.) Vulgata *facit* pro *fuit*, quod recepi ex Vaticanis, omnino videtur reicienda. Subintellegendum *exemplum*, quod modo praecessit. Quoad sententiam, idem est.

c. Erubescat spongia Marcionis!] Erant enim deletitiae spongiae, quae in proverbia multa abierunt. (Fr. Iunius.) Hinc Varro in satura Modio „Si displicebit tam tibi latum mare, *Parabis quantam spongiam deletilem!*" Cf. adnott. ad lib. I Ad Natt. cap. 19.

et in novissimis diebus effundam de spiritu meo in omnem car- Ioël. III, 1.
nem, secundum Ioëlem. Ipsius erat sustinuisse tempus impleri cuius erat etiam finis temporis, sicut initium. Ceterum deus ille otiosus nec operationis nec praedicationis ullius, atque ita nec temporis alicuius, quid omnino egit quod efficeret tempus impleri [4]et iam implendum sustineri? Si nihil, satis vanum est ut creatoris tempora sustinuerit serviens creatori. Cui autem rei misit filium suum? Ut eos qui sub lege erant redimeret, hoc est ut efficeret Gal. IV, 5.
tortuosa in viam rectam et aspera in vias [5]lenes, secundum Esaiam, Ies. XL, 4.
ut vetera transirent et nova orirentur, lex nova ex Sion et sermo Ies. II, 3.
domini ex Hierusalem, et ut adoptionem filiorum acciperemus, uti- Gal. IV, 5.
que nationes, quae filii non eramus. Et ipse enim lux erit natio- Ies. XLII, 4. 6.
num, et in nomine eius nationes sperabunt. Itaque ut certum [6]esset nos filios dei esse, misit spiritum suum in corda nostra,
clamantem: Abba, pater. In novissimis enim, inquit, diebus effun- Gal. IV, 6. Ioël. III, 1.
dam de meo spiritu in omnem carnem. Cuius gratia, nisi cuius et promissio gratiae? Quis pater, nisi qui et factor? Post has itaque Gal. IV, 9.
divitias non erat revertendum ad infirma et mendica elementa. Elementa autem apud Romanos quoque etiam primae litterae solent dici. Non ergo per mundialium elementorum derogationem a deo eorum avertere cupiebat, etsi dicendo supra, Si ergo his, qui [7]non Gal. IV, 8.
natura sunt dei, servitis, physicae, id est naturalis, superstitionis elementa pro deo habentis [8]suggillabat errorem, nec sic tamen elementorum deum taxans. Sed quae velit intellegi elementa, primas scilicet litteras legis, ipse declarat. Dies observatis et menses et Gal. IV, 9.
tempora et annos et sabbata, ut opinor, et coenas puras[d] et ieiunia et dies magnos[e]. Cessare enim ab his quoque, sicut et circumcisione, oportebat ex decretis creatoris, qui et per Esaiam, Neo- Ies. I, 14
menias vestras et sabbata et diem magnum non sustinebo, ieiunium et ferias et [9]cerimonias[f] vestras odit anima mea; et per Amos,

4. aut iam *Latinius. Probat Fr. Iunius.* 5. laeves *Fr. Iunius.* 6. est et nos *BC.* 7. non *cd. Vaticani.* in *BCab.* 8. suggillabat *cd. Vaticani.* suggillat *reliqui.* 9. cerimonia vestra *reliqui.* cerimonias vestras *cd. Vaticanorum alter.*

d. coenas puras] *Προσάββατα,* ut in Glossario recte exponitur, quae sine ullo apparatu et accuratione fiebant cibo tenuissimo et simplicissimo. (Fr. Iunius.) Parasceuas. *Ἐν τῇ ἑκτῇ τῶν ἡμερῶν.* Sic interpretatur Irenaeus lib. I, cap. 10. Glossae „Coena pura, *προσάββατον.*" (Rigalt.) Cf. Casaub. in Baronii Annal. p. 587.

e. dies magnos.] Qui primi fere et postremi erant in statis feriis legis, ut appellantur Ioh. 19. (Fr. Iunius.)

f. cerimonias] Pars veterum librorum hic et iterum paulo infra item in verbis scripturae pro *cerimonias* praebet *cerimonia.* Valde autem de huius formae veritate ambigo. Neque in remotissimis glossariorum latebris alterum eius mihi contigit adhuc indagare exemplum. Sola, at satis infirma, eius auctoritas Inscript. apud Fabrett. p. 342. n. 524. (Murat. 164, 1.): „Flaviae Ammiae Sacerdoti Cereris Ob Honorem *Caerimoniorum* Honestissime *Praebitorum* Decreto Ordinis."

Amos V, 21. [10]Odi, reieci cerimonias vestras, et non [11]odorabor in frequentiis
Hos. II, 11. vestris; item per Osee, Avertam universas iocunditates eius et [12]cerimonias eius et sabbata et neomenias eius et omnes frequentias eius. Quae ipse constituerat, inquis, erasit? Magis quam alius; [13]aut si alius, ergo ille adiuvit sententiam creatoris, auferens quae et ille damnaverat. Sed non huius loci quaestio cur leges suas creator infregerit. Sufficit quod infracturum probavimus, ut confirmetur nihil apostolum adversus creatorem determinasse, cum et ipsa [14]amolitio legis a creatore sit. Sed [15]ut furibus solet aliquid excidere de praeda in indicium, ita credo et Marcionem novissimam Abrahae mentionem dereliquisse, nullam magis auferendam, etsi ex
Gal. IV, 21—26. 31. parte [16]convertit[g]. Si enim Abraham duos liberos habuit, unum ex ancilla, et [16b]alium ex libera, sed qui ex ancilla, carnaliter natus est, qui vero ex libera, per repromissionem (quae sunt allegorica, id est aliud portendentia: haec sunt enim duo testamenta, sive duae ostensiones, sicut invenimus interpretatum, unum a monte [17]Sina in synagogam Iudaeorum secundum legem generans in servitutem, [18]aliud super omnem principatum generans, vim, dominationem, et omne nomen quod nominatur, non tantum in hoc aevo, sed et in futuro, quae est mater nostra, in [19]quam repromisimus sanctam ecclesiam; ideoque adicit, Propter quod, fratres, non sumus ancillae filii, sed liberae), utique manifestavit et Christianismi generositatem in filio Abrahae ex libera nato allegoriae habere sacramentum, sicut et Iudaismi servitutem legalem in filio ancillae, atque ita eius dei esse utramque dispositionem apud quem inveni-
Gal. V, 1. mus utriusque dispositionis [20]delineationem. Ipsum quod ait, Qua libertate Christus [21]nos manumisit, nonne eum constituit manumissorem qui fuit dominus? Alienos enim servos [22]nec Galba manumisit[h], facilius liberos soluturus. Ab eo igitur praestabitur libertas

10. Odi et reici *B.* 11. odorabor *cd.* adorabor *reliqui.* 12. cerimonias *cd. Vaticanorum alter.* cerimonia *reliqui.* 13. aut *BCd.* at *abc.* 14. abolitio *Vaticanorum alter.* 15. ut *BCcd. Vaticanus uterque.* et *ab.* 16. converrit *Latinius.* 16b. unum *Vaticanus alter.* 17. Sina *d.* Syna *Cabc.* Synai *B.* 18. aliud *d.* alium *BCabc. Vaticani.* alterum *Latinius.* 19. quam *d., Fulv. Ursinus, Fr. Iunius.* quem *BCabc.* 20. declinationem *BC.* 21. vos *Cab.* 22. nec Galba manumisit *Fr. Iunius.* ne Galba manumisit *BCabc.* ne Galba quidem manumisit *d., Fulv. Ursinus.*

g. convertit.] Hoc est mutavit.

h. Alienos enim servos nec Galba manumisit] Originem huius sermonis (si bene memini) vix quisquam tradit evidentius Zonara Annalium tomo II. in Galba, quum inquit „καὶ οἱ δοῦλοι οἱ [ἐπὶ Νέρωνος] κατὰ τῶν δεσποτῶν πράξαντές τι ἢ εἰπόντες αὐτοῖς ἐκείνοις παρεδόθησαν.“ Nempe agnovit publice Galba non esse penes se potestatem invadendi in ius alienum et liberos facilius soluturus fuit, qui maleficiorum criminumve suorum poenas daturi fuerant. Scivit Galba, inquit, se de suo iure posse remittere, in alienum involare non posse, et hoc nescivisset Chri-

apud quem fuit servitus legis. Et merito. Non [23]decebat manumissos rursus iugo servitutis, [23b]id est legis, [24]adstringi, iam psalmo adimpleto: Disrumpamus vincula eorum et abiciamus a nobis iugum ipsorum, postquam [25]archontes congregati sunt in unum adversus dominum et adversus Christum ipsius. De servitute igitur exemptos ipsam servitutis notam eradere perseverabat, circumcisionem, ex praedicationis scilicet propheticae auctoritate, memor dictum per Hieremiam, Et circumcidimini praeputia cordis vestri; quia et Moyses, Circumcidetis duricordiam vestram, id est non carnem. Denique si circumcisionem ab alio deo veniens excludebat, cur etiam praeputiationem negat quicquam valere in Christo, sicut [26]et circumcisionem? praeferre enim debebat aemulam eius quam expugnabat, si ab aemulo circumcisionis deo esset. Porro quia et circumcisio et praeputiatio uni deo deputabantur, ideo utraque in Christo vacabat propter fidei praelationem, illius fidei de qua erat scriptum: Et in nomine eius nationes credent, illius fidei quam

Ps. II, 1 sqq.

Ier. IV, 4.

Deut. X, 16.

Gal. V, 6.

Ies. XLII, 4.

23. debebat *B.* 23b. id est *Babcd. Gorziensis.* vel *C.* 24. abstringi *B.* astringi *C.* 25. ἄρχοντες *abc.* 26. et circumcisionem *abcd. Gorziensis.* ex circumcisione *BC.*

stus? (Fr. Iunius.) „Alienos enim servos ne Galba quidem manumisit.“ Sic omnino legunt exemplaria [nempe liber Fulvii Ursini], neque mutandum quicquam. In ea fuit haeresi Marcion, ut diceret Christum non esse filium creatoris, aliumque esse deum veteris testamenti, sive legis, alium novi, sive evangelii: deum legis esse creatorem, trucem et saevum, evangelii vero deum nihil creasse, tantummodo esse bonum et indulgentissimum, qui nos per Christum suum truculenti illius ac tyrannici dei iugo liberavit. Hanc sententiam Tertullianus multis argumentis refellit, atque hoc inter cetera, quod Christum Paulus Epistola ad Galatas manumissorem nostrum esse docat. Quam epistolam nec Marcion quidem reiecit. Inde autem necessario sequi nos aliquando fuisse in servitute apd illum deum creatorem, Christumque esse dei illius creatoris filium, cum nec dici nec esse possit manumissor nisi qui fuit dominus, nec libertus nisi qui istam servitutem servivit apud manumissorem. Nos igitur, quod eadem Epistola docet, servos aliquamdiu fuisse sub lege veteris testamenti, postea vero Christi beneficio liberatos ex servitute legis, nec iam sub lege esse, verum sub evangelii. Itaque sic colligit Tertullianus, si manumissorem agnoscimus Christum, necessario agnoscere debemus eundem esse Christum creatoris illius cuius fuit ea lex qua soluti sumus adepta libertate. Etenim nisi Christus esset creatoris, non iure nos ea servitute liberasset quam serviebamus apud creatorem sub illius legis duritia. Serviebamus apud creatorem: oportuit ergo manumissorem a creatore venisse. Alienos enim servos qui manumittit, nihil agit. Hic vero more suo Tertullianus aliquid salis adspergit. „Alienos enim servos, inquit, ne Galba quidem manumisit, facilius liberos soluturus.“ Legerat apud Suetonium Tranquillum, auctorem sibi familiarem nec semel abs se citatum, caedem Neronis tantum gaudium publice praebuisse, ut plebs pileata tota urbe discurreret, quasi liberata tristi servitutis iugo, Galbam vero Neronis successorem haec sui principatus auspicia sumpsisse, cum quasi manumissioni vocaturus tribunal conscendisset ac propositis ante se damnatorum occisorumque a Nerone quamplurimis imaginibus temporum statum deplorare coepisset, in eoque habitu sive actu ab circumstantibus consalutatum fuisse imperatorem. Ait igitur Tertullianus ne Galbam quidem, ea rerum facie, servos alienos manumisisse. Addit „facilius liberos soluturum“ reddita videlicet libertate civibus Romanis, qui foedam sub Nerone servitutem serviebant. (Rigalt.)

Gal. V, 6. dicendo per dilectionem perfici, sic quoque creatoris ostendit. Sive
Deut. VI, 5. enim dilectionem dicit quae in deum, et hoc creatoris est, Diliges deum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex totis viribus
Lev. XIX, 18. tuis, sive quae in proximum, Et proximum tuum tanquam te, crea-
Gal. V, 10. toris est. Qui autem turbat vos, iudicium feret. A quo deo? Ab optimo? Sed ille non iudicat. A creatore? Sed nec ille damnabit assertorem circumcisionis. Quodsi non erit alius qui iudicet nisi creator, iam ergo non [27]damnabit legis defensores nisi qui ipse eam cessare constituit. Quid nunc, si et confirmat illam
Gal. V, 14. ex parte [28]qua debet? Tota enim, inquit, lex in vobis adimpleta est: Diliges proximum tuum tanquam te. Aut si sic vult intellegi, Adimpleta est, quasi iam non adimplenda, ergo non vult ut diligam proximum tanquam me, ut et hoc cum lege cessaverit. Sed perseverandum erit semper in isto praecepto. Ergo lex creatoris etiam ab adversario probata est, nec dispendium, sed compendium ab eo consecuta est, redacta summa in unum iam praeceptum. Sed nec hoc alii magis competit quam auctori. Atque adeo cum dicit,
Gal. VI, 2. Onera vestra invicem sustinete, et sic adimplebitis legem Christi, si hoc non potest fieri nisi quis diligat proximum [29]sibi tanquam se, apparet, Diliges proximum [30]tibi tanquam te, per quod auditur, Invicem onera vestra portate, Christi esse legem, quae sit creatoris, atque ita Christum creatoris esse, dum Christi est lex crea-
Gal. VI, 7. toris. Erratis, deus non deridetur. Atquin derideri potest deus
Gal. VI, 7. Marcionis, qui nec irasci novit [31]nec ulcisci. Quod enim [32]severit homo, hoc et metet. Ergo retributionis et iudicii deus [33]intentat.
Gal. VI, 9. 10. Bonum autem facientes non fatigemur, et dum habemus tempus, operemur bonum. Nega creatorem bonum facere praecepisse, et diversa doctrina sit diversae divinitatis. Porro si retributionem prae-
Gal. VI, 9. 10. dicat, ab eodem erit et corruptionis messis et vitae. Tempore
Eccles. III, 17. autem suo metemus, quia et [34]Ecclesiasticus, Tempus, inquit, erit
Gal. VI, 14. omni rei. Sed et mihi, famulo creatoris, mundus crucifixus est, non tamen deus [35]mundi, et ego mundo, non tamen deo mundi. Mundum enim, quantum ad conversationem eius, posuit, cui renuntiando mutuo transfigimur et invicem morimur. Persecutores
Gal. VI, 17. vocat Christi. Cum vero adicit stigmata Christi in corpore suo gestare se (utique corporalia competunt), iam non putativam sed veram et solidam carnem professus est Christi, cuius stigmat corporalia ostendit.

27. damnavit *B.* 28. quia *BC.* 29. sibi *Cab.* suum *cd. Valicanus unus* suum sibi *B.* 30. tibi *BCab.* tuum *cd. Valicanus unus.* 31. neque *B.* 32 seminaverit *cd. In B. vocabulum* severit *vel* seminaverit *omissum est.* 33. imitatur *B.* 34. Ecclesiastes *cd.* 35. mundo *BC.*

[1]De epistula ad corinthios prima. Praestructio superioris epistulae ita duxit[a], ut de titulo eius non retractaverim, certus et alibi retractari eum posse, communem scilicet et eundem in epistulis omnibus, quod non utique salutem praescribit eis quibus scribit, sed gratiam et pacem. Non dico quid illi cum Iudaico adhuc more, destructori Iudaismi? Nam et hodie Iudaei in pacis nomine appellant, et retro in scripturis sic salutabant. Sed intellego illum defendisse officio suo praedicationem creatoris: Quam maturi pedes evangelizantium bona, evangelizantium pacem. Evangelizator enim bonorum, id est gratiae dei, [2]pacem quam praeferendam sciebat. Haec cum a deo patre nostro et domino Iesu annuntians communibus nominibus utatur, competentibus nostro quoque sacramento, non puto dispici posse [3]quis deus pater et dominus Iesus praedicetur, nisi ex [4]accedentibus cui magis competant. Primo quidem patrem dominum praescribo non alium agnoscendum quam et hominis et universitatis creatorem et institutorem: porro patri etiam domini nomen [5]accedere ob potestatem, quod et filius per patrem capiat: dehinc gratiam et pacem non solum eius esse a quo praedicabantur, sed eius qui fuerit offensus. Nec gratia enim fit nisi offensae, nec pax nisi belli. Et populus autem per disciplinae transgressionem et omne hominum genus per naturae dissimulationem[b] et deliquerat et [6]rebellaverat adversus creatorem. Deus autem Marcionis, et [7]quia ignotus, non potuit offendi, et [8]quia nescit irasci. Quae ergo gratia a non offenso? quae pax a non rebellato? [9]Ait crucem Christi stultitiam esse perituris, virtutem autem et sapientiam dei salutem consecuturis, et ut ostenderet unde hoc eveniret, [10]adicit: Scriptum est enim, Perdam sapientiam sapientium et prudentiam prudentium irritam faciam. Si haec creatoris sunt [11]et quae ad causam crucis pertinent stultitiae [12]deputat, ergo et crux et per crucem Christus ad creatorem pertinebit, a quo praedicatum est quod ad crucem pertinet. Aut si creator, qua aemulus, idcirco sapientiam abstulit, ut crux Christi

Cap. V. I Cor. I, 3. Ies. LII, 7. I Cor. I, 3. I Cor. I, 18. 19. Ies. XXIX, 14.

Cap. V. 1. *Titulum om. d.* 2. pacem quam *BC.* paci eam *reliqui.* 3. cur *c.* 4. accidentibus *d. Vaticanus uterque.* 5. accederet *B.* 6. debellaverat *BC.* 7. qua *Latinius.* 8. qua *Latinius.* 9. Aut *BC.* 10. aliquid *BC.* 11. et quae ad *cd. Vaticanus uterque.* et ad *reliqui.* 12. deputat *BCcd. Vaticanus uterque.* deputatae *reliqui, et Fulv. Ursinus.*

Cap. V. a. ita duxit] Facillima mutatione reposuerim *id adduxit.*

b. per naturae dissimulationem] *Τὴν φύσεως ἀφοσίωσιν,* peccati originalis, ut vocant, sive originarii labem; nam dissimulari, *ἀφοσιοῦσθαι,* ut est in Glossario vetere. (Fr. Iunius.) Mira nimia sunt quae in hunc locum observavit vir eruditissimus. „Naturae dissimulationem" appellat Tertullianus naturae quasi cessationem, qua homines cognitionem natura sibi insitam iniustitia detinent. (Desid. Heraldus p. 106. Animadv. in Arnob. lib. II. p. 74.)

scilicet adversarii stultitia deputetur, [13] ecquomodo potest aliquid ad crucem Christi non sui creator pronuntiasse, quem ignorabat cum praedicabat? Sed et cur apud dominum optimum [14] et profusae misericordiae alii salutem referunt, credentes crucem virtutem et sapientiam dei esse, alii perditionem, quibus Christi crux stultitia reputatur, si non creatoris est aliquam et [14b] populi et humani generis offensam detrimento sapientiae atque prudentiae multasse? Hoc sequentia confirmabunt, cum dicit, Nonne [15] infatuavit deus
I Cor. I, 20. 21. sapientiam mundi? cumque et hic adicit quare: Quoniam in dei sapientia non intellexit mundus per sapientiam [16] dominum, boni duxit[c] deus per stultitiam praedicationis salvos facere credentes. Sed prius de mundo disceptabo, [17] quatenus subtilissimi haeretici hic vel maxime mundum per dominum mundi interpretantur, nos autem hominem qui sit in mundo intellegimus, ex forma simplici loquelae humanae, qua plerumque id quod continet ponimus pro eo quod continetur. Circus clamavit, et forum locutum est, et basilica fremuit, id est qui in his locis rem egerunt. Igitur quia homo, non deus, mundi in sapientia non cognovit deum, quem cognoscere debuerat, et Iudaeus in sapientia scripturarum et omnis gens in sapientia operum, ideo deus idem qui [17b] in sapientia sua non erat [18] agnitus statuit sapientiam hominum stultitia repercutere, salvos faciendo credentes quosque [19] in [20] stul-
I Cor. I, 22. tam crucis praedicationem. Quoniam Iudaei signa desiderant, qui iam de deo certi esse debuerant, et Graeci sapientiam quaerunt, qui suam scilicet, non dei, sapientiam sistunt. Ceterum si novus deus praedicaretur, quid deliquerant Iudaei signa desiderantes quibus crederent, aut Graeci sapientiam sectantes cui magis crederent? Ita et remuneratio ipsa in Iudaeos et Graecos et zeloten deum confirmat et iudicem, qui ex [21] retributione aemula et iudice infatuaverit sapientiam mundi. Quodsi eius sunt et causae cuius adhibentur scripturae, ergo [21b] de creatore tractans apostolus non in-
I Cor. I, 23. tellecto [22] creatorem utique docet [23] intellegendum. Etiam quod scandalum Iudaeis praedicat Christum, prophetiam super illo con-
Ies. VIII, 14. XXVIII, 16. signat creatoris, dicentis per Esaiam, Ecce posui in Sion lapidem offensionis et petram scandali; petra autem fuit Christus. Etiam

13. ecquomodo *ego.* et quomodo *libri omnes.* 14. ex professo trahere habet salutem *B.* 14b. populi *Babcd. Gorziensis.* populo *C.* 15. infatuabit *B.* 16. domini *B.* deum *cd.* 17. quatinus *C.* quantis *B.* 17b. in sapientia *Babcd. Gorziensis.* sapientia *C.* 18. adagnitus *Vaticanus unus.* 19. per *Fr. Iunius.* 20. stultitia crucis *B.* 21. retributione *abcd. Gorziensis.* tributione *BC.* 21b. de deo tractans *d., Fulv. Ursinus.* 22. creatorem *ego.* de creatore *d.* creatore *reliqui.* 23. intellegendo *B.*

c. boni duxit] *Εὐδόκησεν,* ut capp. 12 et 19. (Fr. Iunius.)

Marcion servat[d]. Quid est autem stultum dei sapientius hominibus, nisi crux et mors Christi? Quid infirmum dei fortius homine, nisi I Cor. I, 25.
nativitas et caro dei? Ceterum si nec natus ex virgine Christus nec carne constructus ac per hoc neque crucem neque mortem vere perpessus est, nihil in illo [24]fuit stultum et infirmum; nec iam stulta mundi elegit deus, ut confundat [25]sapientiam, nec infirma I Cor. I, 27. 28.
mundi elegit deus, ut confundat fortia, nec inhonesta et minima et contemptibilia, quae non sunt, id est quae non vere sunt, ut confundat quae sunt, id est quae vere sunt. Nihil enim a deo dispositum [26]est vere modicum et ignobile et contemptibile, sed quod ab homine. Apud creatorem autem etiam [27]vetera[e] stultitiae et infirmitati et inhonestati et [28]pusillitati et contemptui deputari possunt. Quid stultius, quid infirmius, quam sacrificiorum cruentorum et [29]holocaustomatum [30]nidorosorum a deo exactio? Quid infirmius quam [31]vasculorum et [32]grabatorum purgatio? Quid inhonestius quam carnis iam erubescentis alia dedecoratio? Quid tam humile quam talionis indictio? Quid tam contemptibile quam ciborum exceptio? Totum, quod sciam, vetus testamentum omnis haereticus irridet. Stulta enim mundi elegit deus, ut confundat [33]sapientiam. Marcionis deus nihil tale, quia nec aemulatur contraria [34]contrariis redarguere, ne glorietur omnis caro, ut, quemadmodum scriptum I Cor. I, 29—31.
est, Qui gloriatur, in [35]domino glorietur. In quo? utique in eo qui hoc praecepit. Nisi creator praecepit ut in [36]deo Marcionis glorietur.

Igitur per haec omnia ostendit cuius dei sapientiam [1]loquatur Cap. VI. I Cor. II, 6.
inter perfectos, eius scilicet qui sapientiam [2]sapientium abstulerit et prudentiam prudentium irritam fecerit, qui infatuaverit sapientiam mundi, stulta eligens eius et disponens in salutem. Hanc dicit sapientiam in occulto fuisse quae fuerit in stultis et in pusillis et inhonestis, quae latuerit etiam sub figuris, [3]allegoriis et aenigmatibus, revelanda postmodum in Christo, posito in lumen nationum Ies. XLII, 6.

24. fit *d.* 25. sapientiam *BCcd. Vaticanus alter.* sapientia *ab.* 26. est *om. BC.* 27. vera *Latinius. Probat Fr. Iunius.* 28. pusillitatui *Vaticanorum unus.* 29. holocaustomata *BC.* 30. idolorum *BC.* 31. saeculorum vasculorum *B.* 32. gabatarum *Petr. Ciacconius.* 33. sapientia *ab.* 34. a contrariis *BC.* 35. domino *Bcd. Vaticanus uterque.* deo *reliqui.* 36. deum *BC.*

Cap. VI. 1. loquitur *B.* 2. sapientum *Cab.* 3. allegoricis *BCab.*

d. Etiam Marcion servat.] Vox *etiam* est hyperbati finis. Coeperat enim sententiam illis verbis „Etiam quod scandalum Iudaeis" cett. Hoc igitur etiam Marcion servat. (Fr. Iunius.)

e. etiam vetera] Hoc est veteris testamenti institutiones. Nam creatori, cuius illud est, soli competunt vetera, ergo etiam deputari ea stultitiae cett., non deo Marcionis, qui subito apparuit, quique nec aemulatur contraria contrariis redarguere, quemadmodum infra ipse dicit.

Ies. XLV, 3. a creatore promittente per Esaiae vocem patefacturum se thesauros invisibiles et occultos. Nam ut absconderit aliquid is deus qui nihil egit omnino in quod aliquid abscondisse [3b]existimaretur, satis incredibile. Ipse si esset, latere non posset, nedum aliqua eius sacramenta. Creator autem tam ipse notus quam et sacramenta eius, palam scilicet decurrentia apud Israël, sed de significantiis obumbrata, in quibus sapientia dei delitescebat, inter perfectos narranda
I Cor. II, 7. suo in tempore, proposita vero [4]in proposito dei ante saecula. Cuius et saecula, nisi creatoris? Si enim et saecula temporibus structa sunt, tempora autem diebus et mensibus et annis compinguntur, dies porro et menses et anni solibus et lunis et sideribus
Gen. I, 14. creatoris signantur in hoc ab eo positis (Et erunt enim, inquit, in signa mensium et annorum), apparet et saecula creatoris esse, et omne quod ante saecula propositum dicatur non alterius esse quam cuius et saecula. Aut probet dei sui saecula Marcion; ostendat et mundum ipsum in quo saecula deputentur, vas quodammodo temporum, et signa aliqua vel [5]ordinem eorum[a]. Si nihil demonstrat, revertor ut et illud dicam, Cur autem ante saecula creatoris proposuit gloriam nostram? Posset videri eam ante saecula [6]proposuisse quam introductione saeculi revelasset. At cum id facit paene iam totis saeculis creatoris [7]prodactis[b], vane ante saecula proposuit, et non magis intra saecula, quod revelaturus erat paene post saecula. Non enim eius est festinasse in proponendo cuius et retardasse in revelando. Creatori autem competit utrumque et ante saecula proposuisse et in fine saeculorum revelasse, quia et quod proposuit et revelavit, medio spatio saeculorum in figuris et aenigmatibus et allegoriis praeministravit. Sed quia subicit de gloria nostra, quod eam nemo ex principibus huius aevi scierit,
I Cor. II, 8. ceterum si scissent, nunquam dominum gloriae crucifixissent, argumentatur haereticus quod principes huius aevi dominum, alterius scilicet dei Christum, cruci [8]confixerint, ut [9]et hoc in ipsum [10]recidat creatorem. Porro cui supra [11]ostendimus quibus modis gloria nostra a creatore sit deputanda, praeiudicatum esse debebit eam quae in occulto fuerit apud creatorem merito ignotam etiam

3b. aestimaretur *Vaticanus alter.* 4. inproposita *BC.* 5. ordinem eorum *ego.* ortaneorum *BCab.* ortum eorum *reliqui, ex coniectura Rhenani.* notas eorum *Fulv. Ursinus.* 6. profuisse *C.* 7. productis *Vaticanus uterque.* 8. eum fixerint *C.* cum fixerint *B.* 9. hoc et *BC.* 10. recidat *abcd.* redigat *BC., Fr. Iunius.* 11. ostendimus *cd. Vaticanorum alter.* ostenderimus *reliqui.*

Cap. VI. a. ordinem eorum.] Ita emendavi corruptam veterum librorum scripturam *ortaneorum.* Nec Fulvii Ursini displicet emendatio *notas eorum.*

b. prodactis.] Cf. adnott. ad Apolog. cap. 18.

ab [12]omnibus virtutibus et potestatibus creatoris, quia nec famulis liceat consilia nosse dominorum, nedum illis apostatis angelis ipsique principi transgressionis, diabolo, quos magis extraneos fuisse contenderim ob culpam ab omni conscientia dispositionum creatoris. Sed iam nec mihi competit principes huius aevi virtutes et potestates interpretari creatoris, quia ignorantiam illis adscribit apostolus, Iesum autem et secundum nostrum evangelium diabolus quoque Matth. IV, 1 sqq. in temptatione cognovit, et secundum commune instrumentum[c] spiritus nequam sciebat eum sanctum dei esse et Iesum vocari et in Luc. IV, 34. perditionem eorum venisse. Etiam parabola fortis illius armati, Luc. XI, 21 sq. quem alius validior [13]oppressit et vasa eius occupavit, si in [14]creatoris accipitur[d] apud Marcionem, iam nec ignorasse ultra potuit creator deum gloriae, dum ab eo opprimitur, nec in cruce eum figere adversus quem valere non potuit, et superest ut secundum me quidem credibile sit scientes virtutes et potestates creatoris deum gloriae Christum suum [15]crucifixisse, qua desperatione et malitiae redundantia servi quoque scelestissimi dominos suos interficere non dubitant. Scriptum est enim apud me satanam in Iudam Luc. XXII, 3. introisse. Secundum autem Marcionem nec apostolus hoc loco patitur ignorantiam adscribi virtutibus creatoris in gloriae dominum, quia scilicet non illas vult intellegi principes huius aevi. Quod si non videtur de spiritalibus dixisse principibus, ergo de saecularibus dixit, de populo principali, utique non inter nationes, de ipsis archontibus eius, de rege Herode, etiam de Pilato, et quo maior principatus huius aevi Romana dignitas praesidebat. Ita et cum destruuntur [16]argumentationes diversae partis, nostrae expositiones aedificantur. Sed vis adhuc gloriam nostram dei tui esse et apud eum in occulto fuisse. Et quare adhuc [17]eodem et deus instrumento et apostolus [18]nititur? Quid illi cum sententiis prophetarum ubique? Quis enim cognovit sensum domini, et quis illi consilia- Ies. XL, 13. rius fuit? Esaias est. Quid illi etiam cum exemplis dei nostri? Nam quod architectum se prudentem affirmat, hoc invenimus signi- I Cor. III, 10. ficari depalatorem[e] disciplinae divinae a creatore per Esaiam. Au- Ies. III, 3.

12. hominibus *d.* 13. obrepsit *BC. Vaticanus uterque.* 14. creatoris *Cabc.* creatore *B.* creatorem *d., ex coniect. Fulvii Ursini.* 15. crucifixerint *C.* crucifixerunt *C.* 16. argumentatione *BCa.* 17. edom *BC.* 18. utitur *Latinius. Probat Fr. Iunius.*

c. secundum commune instrumentum] Id est secundum eam partem evangelii Lucae quam et Marcionitae communiter accipiunt nobiscum. (Fr. Iunius.)

d. si in creatoris accipitur] In creatoris videlicet parabolam. Parabola enim tam eius potest dici qui simulatur quam eius cui simulatur. Non opus igitur erat cum FulvioUrsino rescribere *in creatorem.*

e. depalatorem] Qui palos statuerit divinae disciplinae. (Fr. Iunius.) Cf. adnott. ad Apolog. cap. 10.

feram [19]enim, inquit, a Iudaea inter cetera et sapientem architectum. Et [20]numquid ipse tunc Paulus destinabatur, de Iudaea, id est de Iudaismo, auferri habens in aedificationem Christianismi,
I Cor. III, 11. positurus unicum fundamentum, quod est Christus? quia et de hoc
Ies. XXVIII, 16. per eundem prophetam creator, Ecce ego, inquit, inicio in fundamenta Sionis lapidem pretiosum, honorabilem, et qui in eum crediderit, non confundetur. Nisi [21]si structorem se terreni operis deus profitebatur, ut non de Christo suo significaret, qui futurus
I Cor. III, 13 sqq. esset fundamentum credentium in eum, super quod prout quisque superstruxerit, dignam scilicet vel indignam doctrinam, si opus eius per ignem probabitur, si merces illi per ignem rependetur, creatoris est, quia per ignem [22]iudicatur vestra superaedificatio,
Ibid. v. 16. utique [23]sui fundamenti, id est sui Christi. Nescitis quod templum dei sitis, et in vobis inhabitet spiritus dei? Si homo et res et opus et imago et similitudo et caro per terram et anima per afflatum creatoris est, [24]totus ergo in alieno habitat deus [25]Marcionis, si [26]non creatoris sumus templum. Quod si templum dei quis vitiaverit, vitiabitur, utique a deo templi. Ultorem intentans creatorem
I Cor. III, 17—19. [27]intentabis. Stulti estote, ut sitis sapientes. Quare? Sapientia enim huius mundi stultitia est penes deum. Penes quem deum? Si nihil nobis et [28]ad hunc sensum pristina praeiudicaverunt, bene
I Cor. III, 19. 20. quod et hic adstruit: Scriptum est enim, [29]Deprehendens sapientes
Iob. V, 13. Ps. XCIV, 11. in nequitia illorum; et rursus, Dominus scit cogitationes sapientium, quod sint supervacuae. In totum enim praescriptum a nobis erit nulla illum sententia uti potuisse eius dei quem destruere deberet, si non illi doceret. Ergo, inquit, nemo glorietur in homine.
Ier. XVII, 5. Et hoc secundum creatoris disciplinam: Miserum hominem, qui
Ps. CXVIII, 8. spem habet in hominem! et, Bonum est fidere in deo, [30]quam fidere in [31]hominibus; ita et gloriari.

Cap. VII. Et occulta tenebrarum ipse illuminabit, utique per Christum,
I Cor. IV, 5. Ies. XLII, 6. Ps. VII, 10. qui [1]Christum illuminationem repromisit, se quoque lucernam pronuntiavit, scrutantem corda et renes. Ab illo erit et laus unicuique a quo et contrarium laudis, ut a iudice. Certe, inquis, vel hic
I Cor. IV, 9. mundum deum mundi interpretatur, dicendo, Spectaculum facti sumus mundo et angelis et hominibus. [2]Quia si mundum homines

19. enim *Bcd. Vaticanus uterque.* etiam *Cab.* 20. non ipse *Vaticanorum unus.* 21. si *om. ab.* 22. indicatur *abc.* 23. sui fundamenti *abcd. Gorziensis.* sui super fundamenti *BC.* 24. totus *(B)d.* tutus *C.* tuus *reliqui, ex coniect. Rhenani.* 25. Marcion si *abc.* 26. nos *ed. Semleri, vitiose.* 27. intentabis *BC.* 28. ad hunc sensum *bc.* adhuc sensum *a.* adhuc sensuum *BCd.* 29. deprehendens *BCd. Vaticanorum alter.* deprehendes *reliqui.* 30. quam confidere *B.* 31. homine *cd. Vaticanorum alter.*

Cap. VII. 1. Christi *Fulv. Ursinus.* 2. Quia *d., Fulv. Ursinus.* Qui *BCabc*

mundi significasset, non etiam homines postmodum nominasset. Immo ne ita argumentareris, providentia spiritus sancti demonstravit [3]quomodo dixisset, Spectaculum facti sumus mundo, dum angelis, qui mundo ministrant, et hominibus, quibus ministrant. Verebatur nimirum tantae constantiae vir, ne dicam spiritus sanctus, praesertim ad filios scribens, quos in evangelio generaverat, libere deum mundi nominare, adversus [4]quem nisi exserte non posset videri praedicare. Non defendo secundum legem creatoris displicuisse illum qui mulierem patris sui habuit. Communis et publicae religionis secutus sit disciplinam. Sed cum eum damnat dedendum satanae, damnatoris dei praeco est. Viderit et quomodo dixerit, In interitum carnis, ut spiritus salvus sit in die domini, dum et de carnis interitu et de salute spiritus iudicarit, et auferri iubens malum de medio creatoris frequentissimam sententiam commemoraverit. Expurgate vetus fermentum, ut sitis nova conspersio, sicut estis azymi. Ergo azymi figurae erant nostrae apud creatorem. Sic et pascha nostrum immolatus est Christus. Quare pascha [5]Christus, si non pascha figura Christi per similitudinem sanguinis salutaris et pecoris Christi? Quid nobis et Christo imagines [6]induit sollemnium creatoris, si non erant nostrae? Avertens autem nos a fornicatione manifestat carnis resurrectionem. Corpus, inquit, non fornicationi, sed domino, et dominus corpori, ut templum deo, et deus templo. Templum ergo deo peribit, et deus templo. Atquin vides, [7]Qui dominum suscitavit, et nos suscitabit; in corpore quoque suscitabit, quia corpus domino, et dominus corpori. Et bene quod aggerat, Nescitis corpora vestra membra esse Christi? Quid dicet haereticus? Membra Christi non resurgent, quae nostra iam non sunt? Empti enim [8]sumus pretio magno. Plane [9]nullo, si phantasma fuit Christus, nec habuit ullam substantiam corporis quam pro nostris corporibus [9b]dependeret. Ergo [10]et Christus habuit quo nos redimeret, et si aliquo magno redemit haec corpora, in quae eadem [11]committenda fornicatio non erit, ut in membra iam Christi, non nostra, utique [12]sibi salva praestabit quae magno comparavit. Iam nunc quomodo honorabimus, quomodo tollemus deum in corpore perituro? Sequitur de nuptiis congredi, quas Marcion constantior apostolo prohibet. Etenim apostolus, etsi bonum con-

I Cor. IV, 14. 15.
Lev. XVIII, 8.
I Cor. V, 1.
I Cor. V, 5. 13.
I Cor. V, 7.
Exod. XII.
I Cor. VI, 13.
Ibid. v. 14.
Ibid. v. 15.
Ibid. v. 20.
Ibid.
I Cor. VII, 7 sq. 26 sq.

3. quomodo *BC., Fr. Iunius.* quidnam *abcd.* 4. quem *om. BC.* 5. Christi *BC. f.* 6. induit *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* imbuit *BCabc.* 7. qui dominum *cd.* quem dominus *reliqui.* 8. sumus pretio magno *Bubcd.* (*Gorziensis.*) sumus magno *C. Vaticanus alter.* 9. nullo, si *abcd., ex emendatione Rhenani.* nullus in *BC.* 9 b. dependerit *C.* 10. et *om. d.* 11. mittenda *BCab.* admittenda *Petr. Ciacconius. Probat Fr. Iunius.* 12. sibi *om. B.*

tinentiae praefert, tamen coniugium et contrahi permittit [13]et usui esse, et magis retineri quam disiungi suadet. Plane Christus vetat divortium, Moyses vero permittit. Marcion totum concubitum auferens fidelibus (viderint enim catechumeni eius), repudium ante [14]nuptias iubens, cuius sententiam sequitur, Moysi an Christi?
I Cor. VII, 10. 11. Atquin et [15]Christus[a] cum praecipit, mulierem a viro non discedere, aut si discesserit, manere innuptam aut reconciliari viro, et repudium permisit, quod non in totum prohibuit, et matrimonium confirmavit, quod primo vetuit disiungi, et, si forte disiunctum, voluit
Ibid. v. 29. reformari. Sed et continentiae quas ait causas? Quia tempus in collecto est. Putaveram, quia deus alius in Christo; et tamen a quo est collectio temporis, ab eo erit et quod collectioni temporis congruit. Nemo alieno tempori consulit. Pusillum deum affirmas tuum, Marcion, quem in aliquo coangustat tempus creatoris. Certe
Ibid. v. 39. praescribens tantum in domino esse nubendum, ne [16]qui fidelis ethnicum matrimonium contrahat, legem tuetur creatoris, allophylo-
I Cor. VIII, 5. rum nuptias ubique prohibentis. Sed, Et si sunt qui dicuntur dei, sive in caelis sive in terris, apparet quomodo dixerit; non [17]quasi vere [18]sint, [19]sed quia sint qui dicantur, quando non sint. De idolis
Ibid. v. 4. enim coepit de idolothytis disputaturus: Scimus quod idolum nihil sit. Creatorem autem et Marcion deum non negat; ergo non potest videri apostolus creatorem quoque inter eos posuisse qui dei dicantur et tamen non sint, quando, et si fuissent, nobis tamen
Ibid. v. 6. unus esset deus [20]pater. Ex quo omnia nobis, nisi cuius omnia?
I Cor. III, 21 sq. Quaenam ista? Habes in praeteritis, Omnia vestra sunt, sive Paulus, sive Apollo, sive Cephas, sive mundus, sive vita, sive mors, sive praesentia, sive futura. Adeo omnium deum creatorem facit, a quo et mundus et vita et mors, quae alterius dei esse non pos-
I Cor. IX, 13. sunt. Ab eo igitur inter omnia et Christus. Ex labore suo unum-
Ibid. v. 7. quemque docens vivere oportere satis exempla praemiserat militum, pastorum, rusticorum; sed divina [21]illi auctoritas deerat. Legem igitur opponit creatoris [22]ingratis[b], quam destruebat; sui enim dei

13. et *om. BCab.* 14. nuptae *abcd.* 15. Christus *BCab.* Christi apostolus *cd.* 16. qui *abcd.* quid *BC.* 17. quasi *abcd.* quia si *C.* quia *B. Vaticanorum alter.* 18. sunt *Vaticanorum alter.* 19. sed quia sint *om. d.* 20. pater, ex quo omnia. Ex quo omnia nobis, nisi cuius omnia? *Latinius. Et probo hoc cum Fr. Iunio.* 21. illi *Bcd.* illa *reliqui.* 22. ingratus (*h. e.* ingratiis) *B.*

Cap. VII. a. Christus] Pamelius correxit „Christi apostolus," quem secutus est Rigaltius, sed genuina est vetus scriptura. Nam, ut inquit Fr. Iunius, ad proxime institutam oppositionem respicit „Moysi an Christi?" Hoc autem praecepit Christus per apostolum.

b. ingratis] Hoc est frustra, nequicquam. Scorp. cap. 10 „Erit certe etiam carcer in caelo, carens sole, aut *ingratis luminosus,* et vincula fortasse de zonis" cett.

nullam talem habebat. Bovi, inquit, terenti os non obligabis, et adicit, Numquid de [23]bubus pertinet ad dominum? etiam [24]de bubus propter homines benignum? Propter nos enim scriptum est, inquit. Ergo et legem allegoricam secundum nos probavit, et de evangelio viventibus patrocinantem, ac propter hoc non alterius esse evangelizatores quam cuius lex quae prospexit illis, cum dicit, Propter nos enim scriptum est. Sed noluit uti legis potestate, quia maluit gratis laborare. Hoc ad gloriam suam retulit, quam negavit quemquam evacuaturum, non ad legis destructionem, qua alium probavit usurum. Ecce enim et in petram offendit caecus Marcion de qua bibebant in solitudine patres nostri. Si enim petra illa Christus fuit, utique creatoris, cuius et populus. Cui rei figuram extranei sacramenti[c] interpretatur? An ut hoc ipsum doceret figurata fuisse vetera in Christum ex illis recensendum? Nam et reliquum exitum populi decursurus praemittit, Haec autem exempla nobis sunt facta. Dic mihi, a creatore alterius quidem ignoti dei hominibus exempla sunt facta, an alius deus ab alio mutuatur exempla, [25]et quidem aemulo? De illo me terret sibi a quo fidem meam transfert. Meliorem me illi adversarius faciet? Iam si deliquero eadem quae et populus, eademne passurus sum, an non? Atquin si non eadem, vane mihi timenda proponit quae non sum passurus. Passurus autem a quo ero? Si a creatore, qualia infligere ipsius est? et quale erit ut peccatorem aemuli sui puniat magis quam e contrario foveat deus zelotes? Si ab illo deo? Atquin punire non novit. Ita tota ista propositio apostoli nulla ratione consistit, si non ad disciplinam creatoris est. Denique et in clausula praefationi respondet. Haec autem quemadmodum evenerunt illis, scripta sunt ad nos commonendos, in quos fines aevorum decucurrerunt. O creatorem et praescium iam et admonitorem alienorum Christianorum! [26]Praetereo si quando[d] paria eorum quae retractata sunt, quaedam et breviter [27]expungo. Magnum argumentum dei alterius permissio omnium obsoniorum adversus legem. Quasi non et ipsi confiteamur legis onera dimissa, sed ab eo qui imposuit, qui novationem repromisit. Ita et cibos qui abstulit, reddidit, quod et a primordio praestitit. Ceterum si quis alius deus fuisset destructor dei nostri, nihil magis suos prohibuisset quam de copiis adversarii vivere.

Ib. v. 9. 10. Deut. XXV, 4.

I Cor IX, 13 sq. Deut. XVIII, 1 sq.

I Cor. IX, 15 sqq.

I Cor. X, 4.

I Cor. X, 6.

I Cor. X, 7 sqq.

I Cor. X, 11.

I Cor. X, 25 sqq.

23. bobus *B.* 24. de bubus (bobus *B.*) *BCabc.* et bubus *d.* bubus *Fulv. Ursinus, aut Io. a Wouwer.* 25. et quidem *abcd. Gorziensis liber.* equidem *BC.* 26. Praeter eos quando *BC.* 27. expungo *C.*

c. extranei sacramenti] Id est signi sacri a deo extraneo dati. (Fr. Iunius.)

d. si quando] Cf. quae adnotavi supra ad cap. 3.

Cap. VIII. I Cor. XI, 3. Caput viri Christus est. Quis Christus, qui non est viri auctor? Caput enim [1]ad auctoritatem posuit, auctoritas autem non alterius erit quam auctoris. Cuius denique viri caput est? Certe de quo I Cor. XI, 7. subicit, Vir enim non debet caput velare, cum sit dei imago. Igitur si creatoris est imago (ille enim Christum sermonem suum intuens Gen. I, 26. hominem futurum, Faciamus, inquit, hominem ad imaginem et similitudinem nostram), quomodo possum alterum habere caput, non eum cuius imago sum? Cum enim imago sim creatoris, non est in me locus capitis alterius. Sed [2]et quare mulier potestatem I Cor. XI, 9. 10. super caput habere debebit? Si quia ex viro, et propter virum facta est secundum institutionem creatoris, sic quoque eius disciplinam apostolus curavit de cuius institutione causas disciplinae Ibid. interpretatur. Adicit etiam, Propter angelos. Quos? id est cuius? Gen. VI, 1 sqq. Si creatoris apostatas[a], merito, ut illa facies, quae eos scandalizavit, notam quandam referat de habitu humilitatis et obscuratione decoris: si vero propter angelos dei [2b]alterius, quid veretur, si nec I Cor. XI, 18. 19. ipsi Marcionitae feminas appetunt[b]? Saepe iam ostendimus haereses apud apostolum inter mala ut malum poni, et eos probabiles intellegendos qui haereses ut malum fugiant. Proinde panis et Luc. XXII, 15 sqq. calicis [3]sacramento iam in evangelio probavimus[c] corporis et sanI Cor. XI, 29. guinis dominici veritatem adversus phantasma Marcionis. Sed et omnem iudicii mentionem creatori competere, ut deo iudici, toto I Cor. XII, 1. paene opere tractatum est. Nunc de spiritalibus dico, haec quoque in Christum a creatore promissa, sub illa [4]praescriptione iustissima, opinor, qua non alterius credenda sit exhibitio quam cuius probata Ies. XI, 1 sq. fuerit repromissio. Pronuntiavit Esaias, [5]Prodibit virga de radice Iesse, et flos de radice [6]ascendet, et requiescet super eum spiritus domini. Dehinc species eius enumerat: Spiritus sapientiae et intellegentiae, spiritus consilii et valentiae, [7]et spiritus agnitionis et religionis, spiritus eum [8]replebit timoris dei. Christum enim in floris figura ostendit oriturum [9]ex virga profecta de radice Iesse, id est [10]virgine generis David, filii Iesse, in quo Christo consistere haberet tota substantia spiritus, non quasi postea obventura illi qui semper spiritus dei fuerit, ante carnem quoque, ne ex hoc argu-

Cap. VIII. 1. ad *om. B.* 2. et *om. B.* 2b. alteros *Fr. Iunius.* 3. sacramentum *BC.* 4. proscriptione *BC.* 5. prodivit *BC. Vaticanus uterque.* 6. ascendet et *d. Cf. Contra Iud. cap.* 9. ascendet de virga et *reliqui.* 7. et *om. B.* 8. replebit *cd. Vaticanorum alter.* replevit *BCab.* 9. et *C.* ex *B.* 10. ex virgine *B.*

Cap. VIII. a. Si creatoris apostatas] De his angelis apostatis cf. et infra cap. 18. extr., et quae adnotavi ad De Idolol. cap. 9.

b. si nec ipsi Marcionitae feminas appetunt?] Nedum angeli dei eorum.

c. iam in evangelio probavimus] Cf. supra lib. IV, cap. 40.

menteris prophetiam ad eum Christum pertinere qui ut homo tantum ex solo censu David postea consecuturus sit [11]dei sui spiritum, sed quoniam exinde quo floruisset in carne, sumpta ex stirpe David, requiescere in illo omnis haberet operatio gratiae spiritalis, et concessare et finem facere, quantum ad Iudaeos; sicut et res ipsa testatur, nihil exinde [12]spirante penes illos spiritu creatoris, ablato a Iudaea sapiente et prudente architecto et consiliario et propheta, Ies. III, 3. ut [13]hoc sit, Lex et [14]prophetae usque ad Ioannem. Accipe nunc, Luc. XVI, 16. quomodo et a Christo in caelum recepto charismata obventura [15]pro- I Cor. XII, 4 sqq. nuntiarit. Ascendit in sublimitatem, id est in caelum: captivam Ephes. IV, 8. duxit captivitatem, id est mortem vel humanam servitutem: [16]dedit Ps. LXVIII, 19. data filiis hominum, id est donativa, quae charismata dicimus. Eleganter filiis hominum ait, non passim hominibus, nos ostendens filios hominum, id est vere hominum, apostolorum. In evangelio I Cor. IV, 15. enim, inquit, ego vos generavi, et, Filii mei, quos parturio rursus. Gal. IV, 19. Iam nunc [17]et illa promissio spiritus absolute facta per [18]Ioëlem: In novissimis [19]diebus effundam de meo spiritu in omnem carnem, Ioël. III, 1. et prophetabunt filii filiaeque eorum, et super servos et ancillas meas de meo spiritu effundam. Et utique si in novissimos dies gratiam spiritus creator repromisit, Christus autem spiritalium dispensator in novissimis diebus apparuit, dicente apostolo, At ubi Gal. IV, 4. tempus expletum est, misit deus filium suum, et rursus, Quia I Cor. VII, 29. tempus iam in collecto est, apparet et de temporum ultimorum praedicatione hanc gratiam spiritus ad Christum praedicatoris pertinere. Compara denique species apostoli et Esaiae. Alii, I Cor. XII, 8—11. inquit, datur per spiritum sermo sapientiae: statim et Esaias spi- Ies. XI, 2. ritum sapientiae posuit. Alii sermo scientiae: hic erit sermo intellegentiae et consilii. Alii fides in eodem spiritu: hic erit spiritus religionis et timoris dei. Alii donum curationum, alii virtutum: hic erit valentiae spiritus. Alii prophetia, alii distinctio spirituum, alii genera linguarum, alii interpretatio linguarum: hic erit agnitionis spiritus. Vide apostolum et in distributione facienda unius spiritus et in [20]specialitate interpretanda prophetae conspirantem. Possum dicere[d] ipsum, qui corporis nostri per multa et diversa I Cor. XII, 12 sqq.

11. dei tantum sui *B.* 12. sperante *C.* 13. hoc *cd. Vaticanus uterque.* haec *reliqui.* 14. prophetae *cd. Vaticanus uterque.* propheta *reliqui.* 15. pronuntiat *B.* 16. data dedit *d.* 17. ex illa *BC.* 18. Iohelem *BC., uti solent.* 19. diebus *cd. Vaticanorum alter.* temporibus *reliqui.* 20. spiritalitate *Vaticanorum unus.*

d. Possum dicere] Amat ita loqui hic scriptor. De Fuga in Persec. cap. 2 „*Possum dicere* porcorum quoque setas tunc numeratas apud deum fuisse" cett. Scorp. cap. 7 „*Possum dicere* cum sophia dei: Christus est qui se tradidit" cett. Ad Uxor. I, 3 „*Possum dicere*, quod permittitur non est bonum." Scorp. cap. 10 „Et *possimus dicere:* Viderint, dum hic ordo" cett. De Exhort. Cast.

membra unitatem charismatum variorum compagini adaequavit, eundem et corporis humani et spiritus sancti dominum ostendit, qui [21]meritum charismatum noluerit esse in corpore spiritus, quae nec in corpore humano collocavit, qui de dilectione quoque omnibus
I Cor. XII, 31. XIII, 1 sqq. charismatibus praeponenda [22]apostolum instruxerit principali praecepto,
Luc. X, 27. quod probavit et Christus, Diliges dominum de totis praecordiis et totis viribus et tota anima tua, et proximum [23]tuum
I Cor. XIV, 21. Ies. XXVIII, 11. tanquam [24]te ipsum. Quod, [25]etsi in lege scriptum esset, commemorat in aliis linguis et in aliis labiis locuturum creatorem, cum hac commemoratione charisma linguarum confirmat, nec hic potest videri alienum charisma creatoris [26]praedicatione confirmasse. Aeque
I Cor. XIV, 34. 35. praescribens silentium mulieribus in ecclesia, ne quid [27]discendi duntaxat gratia loquantur (ceterum prophetandi ius et illas habere,
I Cor. XI, 5. 6. iam ostendit, cum mulieri etiam [28]prophetanti velamen imponit),
I Cor. XIV, 34. Gen. III, 6. ex lege accipit subiciendae feminae auctoritatem, quam, ut semel dixerim, nosse non debuit nisi in destructionem. Sed ut iam a spiritalibus recedamus, res ipsae probare debebunt quis nostrum temere deo suo vindicet, et [29]an nostrae parti possit opponi haec, et si creator repromisit in suum Christum nondum revelatum, ut Iudaeis tantum destinatum, suas habitura in suo tempore, in suo Christo, et in suo populo operationes. Exhibeat itaque Marcion dei sui dona, aliquos prophetas, qui tamen non de humano sensu, sed de dei spiritu [30]sint locuti, qui et futura [31]praenuntiarint et cordis occulta traduxerint; edat aliquem psalmum, aliquam visio-
I Cor. XIV, 26. nem, aliquam orationem, duntaxat spiritalem[e], in [32]ecstasi, id est [33]amentia, si qua linguae interpretatio accessit; probet [34]etiam mihi mulierem apud se prophetasse ex illis suis sanctioribus feminis

21. meritum charismatum *abcd. Gorziensis.* merita charismatum *Rhenanus in marg. ed. princ.* meritus charismatum (charisma *B.*) *BC.* 22. apostolorum *BC.* 23. tuum *Bcd. Vaticanorum alter.* tibi *reliqui.* 24. te ipsum *cd. Vaticanorum alter.* te *reliqui.* 25. ac si *Fr. Iunius.* 26. praedicationes *BC.* 27. discendi duntaxat gratia *abcd. Gorziensis.* distandi duntaxat gratia *B.* discendi duntaxat gloria *C.* docendi duntaxat gloria *Rhenanus in marg. ed. princ.* 28. prophetanti *abcd. Gorziensis.* prophetandi *C.* prophetandô *B.* 29. an nostrae parti *d.* a nostrae partis *C.* aurem partis *B.* quia nostrae parti *abc.* 30. sunt *B.* 31. pronunciarint *BC.* 32. extasi *C.* 33. in amentia *B.* 34. mihi etiam *d.*

cap. 7 „*Possum dicere* etiam illud plus esse quod semel non est.“ Adv. Marc. V, 15 „*Possum dicere:* Quid ad apostolum, et quidem dei alterius“ cett. Cf. Adv. Marc. V, 13 „*Possum* et hic de substantia Christi *praestruere*“ cett. De Monog. cap. 3 „Et *possum contendere* non mere bonum esse quod permittitur.“ Ad Scap. cap. 3 „*Possumus* aeque et exitus quorumdam praesidum tibi *proponere.*“

e. duntaxat spiritalem] Modo sit spiritalis ille psalmus, illa visio, illa oratio, quam edat in ecstasi, si qua nempe, inquit, his linguae interpretatio accessit, secundum verba apostoli, ut edi videlicet possint. Verbis „duntaxat spiritalem“ respondent superiora „qui tamen non de humano sensu, sed de dei spiritu sint locuti.“

[35]magnidicam[f]: si haec omnia facilius a me proferuntur, et utique conspirantia regulis et dispositionibus et disciplinis creatoris, sine dubio dei mei erit et Christus et spiritus et apostolus. Habet professionem meam qui voluerit eam exigere.

Interim Marcionites [1]nihil huiusmodi[a] exhibebit, qui [2]timet Cap. IX.
iam [3]pronuntiare [4]cuius magis Christus nondum sit revelatus. Sicut meus expectandus est, qui a primordio praedicatus est, illius idcirco non est, quia non a primordio sit. Melius nos credimus in [5]Christum futurum quam haereticus in nullum. Mortuorum resurrectio- 1 Cor. XV, 12.
nem quomodo quidam tunc negarint prius dispiciendum est. Utique eodem modo quo et nunc; siquidem semper resurrectio carnis negatur. Ceterum animam et sapientium plures divinam vindicantes salvam repromittunt, et vulgus ipsum ea praesumptione defunctos colit[b] qua animas eorum manere confidit: [6]ceterum corpora aut ignibus statim aut [6b]feris aut etiam diligentissime condita temporibus tamen aboleri manifestum est. Si ergo carnis resurrectionem negantes apostolus retundit, utique adversus illos tuetur quod illi negabant, carnis scilicet resurrectionem. Habes compendio responsum. Cetera iam ex abundanti. Nam et ipsum, quod mortuorum resurrectio dicitur, exigit defendi proprietates [7]vocabulorum[c]. Ita vocabulum mortuum non est nisi quod[d] amisit animam, de cuius facultate vivebat. Corpus est quod amittit animam et amittendo fit mortuum; ita mortui vocabulum corpori competit. Porro si resurrectio mortui est, mortuum autem non aliud est quam corpus, corporis erit resurrectio. Sic et resurrectionis vocabulum non aliam rem vindicat quam quae cecidit. Surgere enim potest dici et quod omnino non cecidit, quod semper retro iacuit. Resurgere autem non est nisi eius quod cecidit; iterum enim surgendo, quia cecidit,

35. magni ducam *d.* magnis. Dicam *BC.*

Cap. IX. 1. nihil ex huiusmodi *C.* nihil eiusmodi *d.* 2. tum etiam *BC.* 3. praenuntiare *qb.* 4. cuiusnam Christus *Latinius.* 5. Christo *BC.* 6. Verum *Fr. Iunius.* 6b. ferris *BC.* 7. vocabulorum. Ita vocabulum mortuum non est *B.* vocabulorum. Mortuum non est *d., Fulv. Ursinus.* vocabulorum mortuorum. Ita mortuum vocabulum non est *C.* vocabulorum. Mortuorum ita vocabulo non est *abc., ex emendat. Rhenani. Nam etiam in Gorziensi codice erant depravata haec verba.*

f. magnidicam] Cave ne cum Rigaltio mutes *magni ducam,* quod mirum in modum friget. Suggillantur ambiguo vocis „magnidicus" sensu Marcionis illae pseudoprophetissae.

Cap. IX. a. huiusmodi] Editio princeps „*ex* huiusmodi," quae sane scriptura vindicari possit ex usu Tertulliani. Cf. adnott. ad De Baptismo cap. 12.

b. defunctos colit] Cf. De Resurr. Carnis cap. 1.

c. defendi proprietates vocabulorum.] Defendi, id est asseri. V. adnott. ad lib. I Adv. Marc. cap. 26.

d. Ita vocabulum mortuum non est nisi quod] Impeditior genitivi demonstrativi *eius* ante relativum ellipsis. Cf. adnott. ad lib. IV Adv. Marc. cap. 39.

resurgere dicitur. Re enim syllaba iterationi semper adhibetur. Cadere ergo dicimus corpus in terram per mortem, sicut et res
Gen. III, 19. ipsa testatur, ex dei lege. Corpori enim dictum est, Terra es et in terram ibis. Ita quod de terra est ibit in terram. Hoc [8]cadit
I Cor. XV, 21. quod in terram abit, hoc resurgit quod cadit. Quia per hominem mors, et per hominem resurrectio. Hic mihi et Christi corpus ostenditur in nomine hominis, qui constat ex corpore, ut saepe
I Cor. XV, 22. iam docuimus. Quodsi sic in Christo vivificamur omnes sicut mortificamur in Adam, [9]quando in Adam corpore mortificamur, sic necesse est in [10]Christo corpore vivificemur. Ceterum similitudo non constat si non in eadem substantia mortificationis in Adam vivificatio concurrat in Christo. Sed interposuit adhuc aliquid de Christo, et propter praesentem disceptationem non omittendum. Tanto magis enim probabitur carnis resurrectio, quanto Christum eius dei ostendero apud quem creditur carnis resurrectio. Cum dicit,
I Cor. XV, 25. 27. Oportet enim regnare eum, donec [11]ponat inimicos eius sub pedes eius, iam quidem et ex hoc [12]ultorem deum edicit, atque exinde
Ps. CX, 1 sq. VIII, 7. ipsum qui hoc Christo repromiserit: Sede ad dexteram meam, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum: virgam virtutis tuae emittet dominus ex Sion, et [13]dominabitur in medio inimicorum [14]tuorum tecum. Sed necesse est ad meam sententiam pertinere defendam eas scripturas quas et Iudaei nobis avocare conan-
II Reg. XIX, 14 sqq. Ies. XXXVII, 14 sqq. tur. Dicunt denique hunc psalmum in Ezechiam cecinisse, [15]quia is sederit ad dexteram templi, et hostes eius averterit deus et ab-
Ps. CX, 4. sumpserit; propterea igitur et cetera, Ante luciferum ex utero generavi te, in Ezechiam convenire [16]et in Ezechiae nativitatem. Nos edimus evangelia (de quorum fide aliquid utique iam in tanto opere istos[e] confirmasse debemus), nocturna nativitate declarantia dominum, ut hoc sit ante luciferum, et ex stella magis intellecta, et ex testimonio angeli, qui nocte pastoribus annuntiavit natum esse cum maxime Christum, et ex loco partus, in diversorium enim ad noctem convenitur. Fortassean et mystice factum sit ut nocte Christus nasceretur, lux veritatis futurus ignorantiae tenebris. Sed nec, Generavi te, [17]edixisset deus, nisi [18]filio vero. Nam etsi de toto

8. cadit quod in terram abit *Petr. Ciacconius, Fr. Iunius.* abit quod in terram ibit *libri omnes.* 9. quomodo *Latinius. Probat Fr. Iunius.* 10. Christi *BC.* 11. ponam *BC.* 12. cultorem *BC.* 13. dominaberis *c.* 14. tuorum, Tecum. Sed *ab.* tuorum. Tecum etc. Sed *c.* tuorum. Tecum, et cetera. Sed *d.* 15. quia is sederit *abd.* quia is, aiunt, sedit *c.* qui, aiunt, sedit *Fr. Iunius.* qui ait sedit *BC. Hirsaugiensis, Gorziensis.* 16. et ante Ezechiae *BC. Pithoei liber.* 17. edixisset *BC. Vaticanorum alter.* dixisset *reliqui.* 18. filio vero *Petr. Ciacconius. Probavit etiam Fr. Iunius.* filio puero *libri omnes.*

e. istos] Nimirum Iudaeos. (Rigalt.)

populo ait, Filios generavi, sed non adiecit Ex utero. Cur autem Ies. I, 2.
adiecit Ex utero tam vane, quasi [18b]aliqui[f] hominum ex utero natus
dubitaretur, nisi quia curiosius voluit intellegi in Christum: Ex
utero generavi te, id est ex solo utero, sine viri semine, carni
deputans ex utero spiritus[g]. Quod et [19]in ipso[h] hic accedit: Tu Ps. CX, 4.
es sacerdos in aevum. Nec sacerdos autem Ezechias, nec in aevum,
etsi fuisset. Secundum ordinem, inquit, [20]Melchisedec. Quid Eze-
chias ad Melchisedec altissimi sacerdotem, et quidem non circum-
cisum, qui Abraham circumcisum iam accepta decimarum oblatione
benedixit? At in Christum conveniet ordo Melchisedec, quoniam
quidem Christus proprius et legitimus dei antistes, praeputiati sa-
cerdotii pontifex, [21]tum in nationibus constitutus, a quibus magis
suscipi habebat[i], cognituram se quandoque circumcisionem et Abra-
hae gentem, cum ultimo venerit, acceptatione et benedictione digna-
bitur. Est et alius psalmus ita incipiens: Deus, iudicium tuum Ps. LXXII, 1.
regi da, id est Christo regnaturo, et iustitiam tuam filio regis, id
est populo Christi. Filii enim eius sunt qui in ipso renascuntur.
[22]Sed et hic psalmus Salomoni canere dicetur. Quae tamen soli Ps. LXXII, 6.
8. 11. 17—19.
competunt Christo docere non poterunt [23]etiam cetera non ad Sa-
lomonem, sed ad Christum pertinere? Descendit, inquit, tanquam
imber super vellus, et velut stillae destillantes in terram; placidum
descensum eius et insensibilem describens de caelo in carnem. Sa-
lomon autem etsi descendit alicunde, non tamen sicut imber, quia
non de caelo. Sed simpliciora quaeque proponam. Dominabitur,
inquit, a mari ad mare, et a flumine usque ad terminos terrae.
Hoc soli datum est Christo; ceterum Salomon uni et modicae Iu-
daeae imperavit. Adorabunt illum omnes reges. Quem omnes, nisi
Christum? Et servient ei omnes nationes. Cui omnes, nisi Christo?
Sit nomen eius in aevum. Cuius nomen [24]in aeternum, nisi Chri-

18b. aliqui *BC.* aliquis *reliqui.* 19. in ipso hic accedit *Bcd. Vaticanorum alter.* ipso hic accedit *Cab.* in psalmo hic accedit *Leopoldus.* ex ipso? Huc accedit *Latinius. Probavit Fr. Iunius, recepit Semler.* 20. Melchisedech *B. Sic etiam infra.* 21. cum *B.* 22. Sed si et hic *Latinius.* 23. et *B.* 24. in aeternum *cd. Vaticanorum alter.* aeternum *reliqui.*

f. aliqui] Ita reposui ex veteribus libris pro vulgata *aliquis.* Illa enim pronominis forma uti Tertulliano sollemne est. Apolog. cap. 23 „Edatur hic *aliqui* ibidem sub tribunalibus vestris" cett. Ibid. cap. 9 „aut mores suos *aliqui* deus mutat." De Monog. cap. 12 „An ordo *aliqui* seorsum debebit institui" cett. De Praescript. Haeret. cap. 3 „*aliqui* Phygelus." Ibid. capp. 9. 12. 14. Adv. Marc. I, 1 et 22. IV, 14 et 36. Cf. adnott. ad Apolog. cap. 23.

g. carni deputans ex utero spiritus.] Spiritus sanctus in eo psalmo verba haec „Ex utero" carni significandae deputavit. (Rigalt.)

h. in ipso] In Christo.

i. suscipi habebat] Frequentissima haec verbi *habere* cum infinito ad Graeci sermonis usum structura in scriptis Ter-

sti? Ante solem manebit nomen eius. Ante solem enim sermo dei, id est Christus. Et benedicentur in illo universae gentes. In Salomone nulla natio benedicitur, in Christo vero omnis. Quid nunc, si et deum [25]eum iste psalmus demonstrat? Et beatum eum dicent: quoniam benedictus dominus deus Israëlis, qui facit mirabilia solus: benedictum nomen gloriae eius, et replebitur universa terra gloria eius. Contra [26]Salomon, audeo dicere, etiam quam habuit in deo gloriam amisit per mulierem in idololatriam usque [27]pertractus.

Ps. LXXII, 9. [28]Itaque cum in medio psalmo illud quoque positum sit: Inimici eius pulverem [29]lingent, subiecti utique pedibus ipsius, ad illud pertinebit propter quod hunc psalmum [30]et intuli et ad meam sententiam defendi, ut confirmaverim et regni gloriam et inimicorum subiectionem secundum dispositionem creatoris, [31]consecuturus non alium credendum quam creatoris.

Cap. X. Revertamur nunc ad resurrectionem, cui et alias quidem proprio volumine satisfecimus omnibus haereticis resistentes; sed nec

1 Cor. XV, 29. hic desumus, propter eos qui illud opusculum ignorant. Quid, ait, facient qui pro mortuis baptizantur[a], si mortui non resurgunt? Viderit institutio [1]ista. Kalendae, si forte, Februariae respondebunt illi pro mortuis [2]petere[b]. Noli ergo apostolum novum statim aucto-

25. cum *B.* meum *Rhenanus in marg. ed. princ.* 26. Salomonem *C.* 27. protractus *B.* 28. Atque *B.* 29. lingunt *BC.* 30. et adintuli *B.* 31. consecuturus *d.* consecuturum *reliqui.*

Cap. X. 1. iste *C.* 2. petere *BCabc. Divionensis codex scriptus penes Rigaltium.* peterent *d., Fulv. Ursinus.*

tulliani. Aliquot exempla indicavi ad De Fuga in Persecut. cap. 12.

Cap. X. a. qui pro mortuis baptizantur.] De his apostoli verbis diximus lib. De Resurr. Carnis cap. 48. (Rigalt.)

b. Kalendae, si forte, Februariae respondebunt illi pro mortuis petere] Scriptura exemplaris Ursini est „Viderit institutio ista. Calendae si forte Februariae respondebunt illi, pro mortuis peterent.“ Nunc vero talem Tertulliani fuisse non existimo. Nam interroganti apostolo „Quid facient qui pro mortuis baptizantur, si mortui non resurgunt?“ absurde responsum fuisset „Calendae Februariae pro mortuis peterent.“ Etenim nihil propterea iuvaretur institutio ista, quam aevo apostolorum fuisse apud quosdam Septimius credidit, baptizari pro mortuis. Nempe hoc interrogatione apostoli ponitur, mortuos non resurgere. Itaque dicenti mortuos non resurgere quis adeo stolide respondisset Calendas Februarias pro mortuis petituras? Pro mortuis videlicet non resurgentibus tam absurda et inutilia fuissent Februa quam baptismus. Videamus ergo quaenam fuerit mens Septimii. Profert apostoli verba „Quid facient qui pro mortuis baptizantur, si mortui non resurgunt?“ Quibus verbis significari putat fuisse tunc a quibusdam institutum ut pro mortuis baptizarentur. Deinde ait, Viderit institutio ista, an ratione aliqua nitatur, et statim comparat illi morem ethnicum: Calendae, inquit, Februariae respondent et comparari possunt illi, Pro mortuis petere, *τῷ εὔχεσθαι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν*, illi scilicet ritui sive institutioni, nempe baptizari seu petere pro mortuis. Nam et Februa celebrabantur pro caris cognatorum mortuis, atque hinc nomen inditum mensi Februario et Calendis Februariis. Ovidius: „Vota deo Diti Februa mensis habet.“ Item: „Post superûm cultus vicino Februa mense Dat Numa cognatis Manibus inferias.“ Hancce autem scripturam „respondebunt illi pro

rem aut confirmatorem [3]eius denotare, ut tanto magis sisteret carnis resurrectionem, quanto illi, qui vane pro mortuis baptizarentur, fide resurrectionis hoc facerent. Habemus illum alicubi unius baptismi definitorem. Igitur et pro mortuis [4]tingui pro corporibus est tingui; mortuum enim corpus ostendimus. Quid facient qui pro corporibus baptizantur, si corpora non resurgunt? Atque adeo recte hunc gradum figimus, ut et apostolus secundam [5]disceptationem[c] aeque de corpore induxerit. Sed dicent quidam, Quomodo mortui resurgent? quo autem corpore venient? Defensa etenim resurrectione, quae negabatur, consequens erat de qualitate corporis retractare, quae non videbatur. Sed de ista cum aliis congredi convenit. Marcion enim in totum carnis resurrectionem non admittens et soli animae salutem repromittens non qualitatis, sed substantiae facit quaestionem. Porro et ex his manifestissime obducitur quae apostolus ad qualitatem corporis tractat propter illos qui dicunt, Quomodo resurgent mortui? quo autem corpore venient? Iam enim praedicavit resurrecturum esse corpus, [6]si de corporis qualitate [7]tractavit[d]. Denique si proponit exempla grani tritici, vel alicuius eiusmodi, vel quibus det corpus deus prout volet, si unicuique seminum proprium ait esse corpus, [8]ut aliam quidem carnem hominum, aliam vero pecudum et volucrum, et corpora caelestia atque terrena, et aliam gloriam solis, et lunae aliam, et stellarum aliam, — [9]nonne carnalem et corporalem por- Eph. IV, 5. 1 Cor. XV, 35. Ib. v. 37—41.

3. eius *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* eum *reliqui.* 4. tingi *BCabc. Ita etiam paulo post.* 5. disceptationem *d., ex emendat. Rhenani et Fulv. Ursini.* discrepationem *reliqui, et Vaticanus uterque.* 6. si de *ego.* id de *BCabc.* de *d.* ideo de *Petr. Ciacconius. Probat Fr. Iunius.* 7. tractari *d., verbis* iam enim — — corpus *parenthesi inclusis.* 8. et *cd.* 9. non *BC.*

mortuis petere" servavit codex Divionensis, servavere et codices quibus usus est Rhenanus. (Rigalt.) Pro mortuis baptizari id est pro mortuis petere, resurrectionem videlicet corporis; corpus enim est quod moritur. Ita cum Kalendarum Februariarum mentione interiecta huic pro mortuis baptizandi mori ethnicorum lustrationes et lavationes sacras pro mortuis illo die institui solitas respondere dicit, hoc quidem evincere studet, quod verbis apostoli non illa pro mortuis baptizandi praesumptio, sed unice carnis resurrectio confirmetur. Ceterum cf. omnino quae de eadem materia disputat Tertullianus De Resurr. Carnis cap. 48. De Februis v. Ovid. Fast. II, 19 sqq., Macrob. Saturn. I, 13., Cic. De Legg. II, 21., cum interpretibus, Plutarch. Numa p. 132. De illo „Viderit", qua formula Tertullianus fere uti solet cum quid refellit aut neglegit, cf. adnott. ad De Corona cap. 13., et de usitatissimo illo „si forte", quod apud Tertullianum est paene affirmantis, v. quae adnotavi ad De Corona cap. 5.

c. secundam disceptationem] De corporis videlicet quo resurgemus qualitate.

d. Iam enim praedicavit resurrecturum esse corpus si de corporis qualitate tractavit.] Ita emendandum videbatur. Et sequentia utique comprobant. Rigaltius scripsit atque distinxit „Porro et ex his manifestissime obducitur, quae apostolus — — qui dicunt, Quomodo — — venient? (iam enim praedicavit resurrecturum esse corpus.) de corporis qualitate tractari." Sed vereor ut haec sobria aliquis mente scribere potuerit; nedum Tertullianus.

tendit resurrectionem, quam per carnalia et corporalia exempla commendat? nonne etiam ab eo deo eam spondet a quo sunt et exempla? Sic et resurrectio, inquit. Quomodo? Sicut et granum corpus seritur, corpus resurgit. Seminationem denique vocavit dis-
I Cor. XV, 42. 43. solutionem corporis in terram, quia seritur in corruptela, [10]in honestatem, in virtutem. Cuius ille ordo in dissolutione, eius et hic in resurrectione corporis, scilicet sicut et granum. Ceterum si auferas corpus resurrectioni quod dedisti dissolutioni, ubi consistet
Ib. v. 44. diversitas exitus? Proinde et si seritur [11]animale, resurgit spiritale. Et si [12]habet aliquod proprium corpus anima vel spiritus, ut possit videri corpus animale animam significare et corpus spiritale spiritum, non ideo animam dicit in resurrectione spiritum [13]futuram, sed corpus, quod cum anima nascendo et per animam vivendo animale dici capit, futurum spiritale, dum per spiritum surgit in aeternitatem. Denique si non anima, sed caro seminatur in corruptela, dum dissolvitur in terram, iam non anima erit corpus animale, sed caro, quae fuit corpus animale, siquidem de animali
Ib. v. 46. efficitur spiritale, sicut et infra dicit, Non primum quod spiritale.
Ib. v. 45. Ad hoc enim et de ipso Christo praestruit: Factus primus homo Adam in animam vivam, novissimus Adam in spiritum vivificantem; licet stultissimus haereticus noluerit ita esse, dominum enim posuit novissimum pro novissimo Adam, veritus scilicet [14]ne, si et dominum novissimum haberet Adam, et eiusdem Christum defenderemus in Adam novissimo cuius et primum. Sed falsum relucet. Cur enim primus Adam, nisi quia et novissimus Adam? Non habent ordinem inter se nisi paria quaeque et eiusdem vel nominis vel substantiae vel auctoris. Nam etsi potest in diversis quoque esse aliud primum, aliud novissimum, sed unius auctoris. Ceterum si et auctor alius, et ipse quidem potest novissimus dici. Quod tamen intulerit, primum est, novissimum autem, si primo par sit. Par autem primo non est, quia non eiusdem auctoris est. Eodem
Ib. v. 47. modo et in nomine hominis revincetur. Primus, inquit, homo de humo terrenus, secundus dominus de caelo. Quare secundus, si non homo, quod et primus? Aut numquid et primus dominus, si et secundus? Sed sufficit si in evangelio filium hominis adhibet Christum et hominem, et in homine Adam eum negare non poterit. Sequentia quoque eum comprimunt[e]. Cum enim dicit apostolus,

10. in honestatem, in virtutem *Cab.* in honestate in virtute *B.* resurgit in honestatem et virtutem *cd.* 11. animale *bcd.* anima *BCa.* 12. habes *BCa.* 13. futurum *d.* 14. nisi et *BC.*

e. comprimunt.] In angustias compellunt, confutant.

Qualis qui de terra, homo scilicet, tales et terreni, homines uti- Ib. v. 48.
que, ergo et qualis qui de caelo homo, tales et qui de caelo homines. Non enim poterat hominibus terrenis non homines caelestes opposuisse, ut statum ac spem studiosius distingueret in appellationis societate. Statu enim ac spe dicit terrenos atque caelestes homines, tamen ex pari, qui secundum exitum aut in Adam aut in Christo deputantur. Et ideo iam ad exhortationem spei caelestis, Sicut portavimus, inquit, imaginem terreni, portemus et imaginem Ib. v. 49.
caelestis, non ad substantiam ullam referens resurrectionis, sed ad praesentis temporis disciplinam. Portemus enim, inquit, non portabimus, praeceptive, non promissive, volens [15]nos sicut ipse incessit ita incedere et a terreni, id est veteris, hominis imagine abscedere, quae est carnalis operatio. Denique quid subiungit? Hoc enim dico, fratres, quia caro et sanguis regnum dei non pos- Ib. v. 50.
sidebunt, opera scilicet carnis et sanguinis, quibus et ad Galatas Gal. v, 19—21.
scribens abstulit dei regnum, solitus et alias substantiam pro operibus substantiae ponere, ut cum dicit eos qui in carne sunt deo Rom. VIII, 8.
placere non posse. [16]Quando enim placere [17]poterimus deo, nisi dum in carne hac sumus? Aliud tempus operationis nullum opinor est. Sed si in [18]carne quamquam constituti carnis opera fugiamus, [19]tum non erimus in carne, dum non in substantia carnis non sumus, sed in culpa. Quodsi in nomine carnis opera, non substantiam, carnis iubemur exponere[f], operibus ergo carnis, non substantiae carnis, in nomine [20]carnis denegatur dei regnum. Non enim id damnatur in quo male fit, sed id quod fit. Venenum dare scelus est, calix tamen in quo datur reus non est. Ita et corpus carnalium operum vas est, anima est autem quae in illo venenum alicuius mali facti temperat. Quale [21]est autem ut, si anima auctrix operum carnis merebitur dei regnum per expiationem eorum quae in corpore admisit, corpus ministrum solummodo in damnatione permaneat? Venefico absoluto calix erit puniendus? Et tamen non utique carni defendimus dei regnum, sed resurrectionem substantiae suae, quasi ianuam regni, per quam aditur. Ceterum aliud resurrectio, aliud regnum. Primo enim resurrectio, dehinc regnum. Resurgere itaque dicimus carnem, sed mutatam consequi regnum. Resurgent enim mortui incorrupti, illi scilicet qui fuerant corrupti dilapsis corporibus in interitum. Et nos mutabimur, in atomo, in

15. non *cd.* 16. Quomodo *B.* 17. poterimus deo *BCa.* deo poterimus *reliqui.* 18. carnem *B.* 19. cum *B.* 20. carnis *om. BC. Primum ex Gorziensi addidit Rhenanus.* 21. est *om. d.*

f. exponere] Hoc est deponere. V. adnott. ad De Orat. cap. 15.

I Cor. XV, 51—53. oculi momentaneo motu. Oportet enim corruptivum hoc, tenens utique carnem suam dicebat apostolus, induere incorruptelam, et mortale hoc immortalitatem, ut scilicet habilis substantia efficiatur Matth. XXII, 30. regno dei. Erimus enim sicut angeli. Haec erit demutatio car- Luc. XX, 36. nis, sed resuscitatae. Aut si nulla erit, quomodo induet incorruptelam et immortalitatem? Aliud igitur facta per demutationem tunc consequetur dei regnum, iam non caro nec sanguis, sed quod I Cor. XV, 50. illi corpus [22]deus dederit. Et ideo recte apostolus: Caro et sanguis regnum dei non [23]consequentur, demutationi illud adscribens, quae accedit resurrectioni. Si autem tunc fiet verbum, quod scriptum I Cor. XV, 55. est apud creatorem, Ubi est, mors, [24]victoria tua vel contentio Ies. XXV, 8. tua? Ubi est, mors, aculeus tuus? (verbum autem hoc creatoris est per prophetam), eius erit et res, id est regnum, cuius et verbum fiet in regno. Nec alii deo gratias dicit, quod nobis victoriam utique de morte referre praestiterit, quam illi a quo verbum insultatorium de morte et triumphatorium accepit.

Cap. XI. [1]De epistula secunda ad corinthios. Si deus com- I Cor. XV, 57. muñe vocabulum factum est vitio erroris humani, [2]quatenus plures dei dicuntur atque creduntur in saeculo, benedictus tamen deus domini [3]nostri Iesu [4]Christi non alius quam creator intellegetur, Gen. I, 22. qui et universa benedixit, habes Genesim, et ab universis benedi- Dan. III. citur, habes Danielem. Proinde si pater potest dici sterilis dei II Cor. I, 3. nullius magis nomine quam creatoris, misericordiarum tamen pater idem erit qui misericors et miserator et misericordiae plurimus est Ion. III, 10. dictus. Habes apud Ionam cum ipso misericordiae exemplo, quam II Reg. XX, 1 sqq. Ninivitis exorantibus praestitit, [5]facilis et Ezechiae fletibus flecti, I Reg. XXI, 27 sqq. et Achab, marito [5b]Iezabelis, deprecanti sanguinem ignoscere Na- II Sam. XII, 13. buthae, et David agnoscenti delictum statim indulgere, malens sci- Ezech. XXXIII, 11. licet paenitentiam peccatoris quam mortem, utique [6]ex misericordiae [7]affectu. Si quid tale Marcionis deus edidit vel edixit, agnoscam patrem misericordiarum. Si vero ex eo tempore hunc titulum ei adscribit quo revelatus, quasi exinde sit pater misericordiarum quo liberare instituit genus humanum, atquin et nos ex eo tempore negamus illum ex quo dicitur revelatus. Non potest igitur aliquid ei adscribere quem tunc ostendit cum [8]aliquid ei adscribit. Si enim prius constaret eum esse, tunc et adscribi ei potest. Accidens

22. dei *BC.* 23. consequentur *Bcd. Vaticanorum alter.* consequetur *reliqui.* 24. victoria tua vel contentio tua *cd. Vaticanorum unus.* victoria vel contentio (contemptio *B.*) tua *BC.* victoria? Ubi contentio tua *a., ex Gorziensi.*

Cap. XI. 1. *Titulum capitis non habet d.* 2. quatinus *C.* 3. nostri *Rabcd. Gorziensis.* mei *C.* 4. Christi pater non alius *d., Fulv. Ursinus.* 5. facilius *BC.* 5b. Iezabelis *cd. Vaticanorum alter.* Iezabel *reliqui.* 6. et *BC.* 7. affectum *C.* 8. aliud *d.*

enim est quod adscribitur, accidentia autem antecedit ipsius rei ostensio cui accidunt, maxime cum iam alterius est quod adscribitur ei qui prius non sit ostensus. Tanto magis negabitur esse, quanto per quod affirmatur esse eius est qui iam ostensus est. Sic et testamentum novum non alterius erit quam qui illud repromisit; et si non littera, [9]at eius spiritus; hoc erit novitas. Denique qui litteram tabulis lapideis inciderat, idem et de spiritu edixerat, Effundam de meo spiritu in omnem carnem. Et si littera occidit, spiritus vero vivificat, eius utrumque est qui ait, Ego occidam et ego vivificabo, percutiam et sanabo. Olim duplicem vim creatoris [10]vindicavimus[a], et iudicis et boni, littera occidentis per legem[b] et spiritu vivificantis per evangelium. Non possunt duos deos facere [11]quae, etsi diversa, apud unum recenseri praevenerunt[c]. Commemorat et de velamine [12]Moysi, quo faciem tegebat incontemplabilem filiis Israël. Si ideo ut claritatem maiorem defenderet novi testamenti, quod manet in gloria, [13]quam veteris, quod evacuari habebat, hoc et meae convenit fidei praeponenti evangelium legi, et vide ne magis meae. Illic enim erit superponi quid ubi fuerit et illud cui superponitur. At cum dicit, Sed [14]obtunsi[d] sunt sensus mundi, non utique creatoris, sed populi, qui in mundo est. De [15]Israële enim dicit, Ad hodiernum usque velamen id ipsum in corde eorum. [16]Figuram ostendit fuisse velamen faciei in Moyse velaminis cordis in populo, quia nec nunc apud illos perspiciatur Moyses corde, sicut nec facie tunc. Quid est ergo adhuc velatum in Moyse quod pertineat ad Paulum, si Christus creatoris a Moyse praedicatus

II Cor. III, 2. 3.

Ioël III, 1.

II Cor. III, 6. Deut. XXXII, 39.

II Cor. III, 7. 13. Exod. XXXIV, 29 sqq.

II Cor. III, 14.

Ib. v. 15.

9. et *BC.* 10. vindicavimus *cd. Vaticanorum unus.* vindicamus *reliqui.* 11. quae *d.* qui *reliqui.* 12. Moysei *c., cum utroque Vaticano.* 13. quod *BC.* 14. obtunsi *BCa.* obtusi *reliqui.* 15. Israele *cd. Vaticanus uterque.* Israel *reliqui.* 16. Figuram *d., Fr. Iunius.* figuratum *BCabc.*

Cap. XI. a. Olim duplicem vim creatoris vindicavimus] Secundo huius adversus Marcionem operis libro.

b. littera occidentis per legem] Pauli verba sunt ad Corinth. II, 3 „Littera occidit, spiritus vivificat.“ Litteram vocat leges Mosaicas, spiritum evangelium. Lex Mosaica per evangelium abrogata iam nihil est quam littera; corporeum aliquid quod oculis nostris legendum exhibetur, et quamdiu stetit, corporeum aliquid praestabat. Etenim violata mortem inferebat, observata praemium felicitatis alicuius corporeae sive terrenae. Verba autem Christi evangelio comprehensa spiritus sunt et vita. Etenim paenitentibus reis offerunt misericordiam et gratiam delictorum et vitam aeternam, quae caelestia sunt, non terrena. — Menander: „*Νόμος φυλαχθεὶς οὐδέν ἐστιν ἢ νόμος. Ὁ μὴ φυλαχθεὶς, καὶ νόμος καὶ δήμιος.* De littera Mosis Chrysostomus: „*ὁ νόμος ἐὰν λάβῃ φονέα, ἀναιρεῖ· καὶ τί λέγω φονέα; ξύλα ἔλαβεν ἐν σαββάτῳ συλλέξαντα ὁ νόμος, καὶ ἐλίθασε.*“ (Rigalt.)

c. apud unum recenseri praevenerunt.] Quae olim apud unum deum concordare sunt visa, iam fit ut, etsi diversa, tamen non duos deos efficere possint.

d. obtunsi] Restitui genuinam vocabuli formam, ex libris veteribus, quae Afris potissimum scriptoribus familiaris est. Sic codex vetustus Arnobii Disputationum adv. Nationes, qui Parisiis asservatur, excepto uno loco lib. III, cap. 19. ubique exhibet *obtunsus.*

nondum venit? quomodo iam [17]operta et velata adhuc denotantur corda Iudaeorum, nondum exhibitis praedicationibus [18]Moysi, id est de Christo, in quo eum intellegere deberent? Quid ad apostolum Christi alterius, si dei sui sacramenta Iudaei non intellegebant, nisi quia velamen cordis illorum ad caecitatem, qua non perspexe-
II Cor. III, 16. rant Christum [19]Moysi, pertinebat? Denique [20]quod sequitur, Cum vero converterit ad deum, auferetur velamen, hoc Iudaeo proprie dicit, [21]apud quem et est velamen [22]Moysi, qui [23]cum transierit in fidem Christi, intellegit Moysen de Christo praedicasse. Ceterum quomodo auferetur velamentum creatoris in Christo dei alterius, cuius sacramenta velasse non potuit creator, ignoti videlicet ignota?
Ib. v. 18. Dicit ergo nos iam aperta facie, utique cordis, quod velatum est in Iudaeis, contemplantes Christum eadem imagine transfigurari a gloria, qua scilicet et Moyses transfigurabatur a gloria domini, in gloriam. Ita corporalem [24]Moysi illuminationem de congressu domini et corporale velamen de infirmitate populi proponens, et spiritalem revelationem et spiritalem claritatem in Christo superducens,
Ibid. tanquam a domino, inquit, spirituum, totum ordinem [25]Moysi figuram ignorati apud Iudaeos, agniti vero apud nos Christi fuisse testatur. Scimus quosdam sensus ambiguitatem pati posse de sono pronuntiationis aut de modo distinctionis, cum duplicitas [26]earum intercedit. Hanc Marcion captavit sic legendo: In quibus deus aevi huius, ut creatorem ostendens deum huius aevi alium suggerat
II Cor. IV, 4. deum alterius aevi. Nos contra sic distinguendum dicimus: In quibus deus, dehinc: aevi huius excaecavit mentes infidelium; In quibus, Iudaeis infidelibus, in quibus opertum est aliquibus evangelium
Ies. XXIX, 13. adhuc sub velamine [27]Moysi. Illis enim deus, labiis diligentibus
Ies. VI, 10. eum, corde autem longe absistentibus ab eo, minatus fuerat: Aure
Ies. VII, 9. audietis et non audietis, oculis videbitis et non videbitis, et: Nisi
Ies. XXIX, 14. credideritis nec intellegetis, et: Auferam sapientiam sapientium et prudentiam prudentium irritam faciam. Haec autem non utique de evangelio dei ignoti abscondendo minabatur. Ita [28]etsi huius aevi deus, sed infidelium huius aevi excaecat cor, quod Christum eius non ultro recognoverint de scripturis intellegendum. Et positum in ambiguitate distinctionis hactenus tractasse, ne adversario prodesset, contentus [29]victoriae [30]nae ultro possum et in totum conten-

17. operta et *abcd. Gorziensis.* optatus et *BC.* 18. Moysei *c., ex Vaticano utroque.* 19. Moysei *c., ex utroque Vaticano.* 20. quid sequitur? *BC.* 21. ad quem *BC.* 22. Moysei *Vaticanus uterque.* 23. tunc *B.* 24. Moysei *Bc. Vaticanus uterque.* 25. Moysei *Bc. Vaticanus uterque.* 26. eorum *Fr. Iunius.* 27. Moysei *Bc. Vaticanus uterque.* 28. non huius *c.* 29. victor sane ultro *Fr. Iunius.* 30. nec ultra. Possum *Latinius.*

tionem hanc praeterisse[e]. Simpliciori responso prae manu [31]erit esse huius aevi dominum diabolum interpretari, qui dixerit, propheta referente, Ero similis altissimi, ponam in nubibus thronum meum; sicut et tota huius aevi superstitio illi mancipata est qui excaecet infidelium corda et inprimis apostatae Marcionis. Denique non vidit occurrentem sibi clausulam sensus: Quoniam deus, qui dixit ex tenebris lucem lucescere, reluxit in cordibus nostris ad illuminationem agnitionis suae in persona Christi. [32]Quis dixit, Fiat lux? Et [33]*de* illuminatione mundi quis Christo ait, Posui te in lumen nationum, sedentium scilicet in tenebris et in umbra mortis? Cui respondet spiritus in psalmo ex providentia futuri. Significatum est, inquit, super nos lumen personae tuae, domine. Persona autem dei Christus dominus. Unde et apostolus supra, Qui est imago, inquit, dei. Igitur si Christus persona creatoris dicentis, Fiat lux, et Christus et apostoli et evangelium et velamen et Moyses et tota series secundum testimonium clausulae creatoris est dei huius aevi, certe non eius qui nunquam dixit, Fiat lux. [34]Praetereo hic et de alia epistula, quam nos ad Ephesios praescriptam habemus, [35]haeretici vero ad Laodicenos. Ait enim meminisse nationes quod illo in tempore cum essent sine Christo, alieni ab Israële, sine conversatione et [36]testamentis et spe promissionis, etiam sine [37]deo essent, in mundo utique, etsi de creatore. Ergo si nationes sine deo dixit esse, deus autem illis diabolus est, non creator, apparet dominum aevi huius eum intellegendum quem nationes pro deo receperunt, non creatorem, quem ignorant. Quale est autem ut non eiusdem habeatur thesaurus in fictilibus vasis nostris cuius et vasa sunt? Nam si gloria dei est in fictilibus vasis tantum thesauri haberi, vasa autem fictilia creatoris sunt, ergo et gloria creatoris est, cuius vasa eminentiam virtutis dei sapiunt, et virtus ipsa; quia propterea in vasa fictilia commissa sunt, ut eminentia eius probaretur. Ceterum iam non erit alterius dei gloria ideoque nec virtus, sed magis dedecus et infirmitas, cuius eminen-

Is. XIV, 14. II Cor. IV, 6. Is. XLIX, 6. Act. XIII, 47. Is. IX, 2. Matth. IV, 16. Ps. IV, 7. II Cor. IV, 4. Eph. II, 12. II Cor. IV, 7.

31. erit esse huius *Cab. Vaticanus uterque. Probat Fr. Iunius.* erit huius *(B)cd.* erit, scilicet huius *Latinius.* 32. Quis sic dicit? *edd. Semleri et Leopoldi, mendose.* 33. de *om. BCab.* 34. Praeterea *BC.* 35. haeretice *BC.* 36. testamento *B.* 37. deo *cd.* domino *reliqui.*

e. hactenus tractasse — — possum — praeterisse] De hoc usu praeteritorum Tertulliano admodum familiari cf. adnott. ad lib. IV, cap. 14. *Hactenus* posuit pro non amplius. V. adnott. ad De Exhort. Castit. cap. 1. De adiectivo *contentus* cum genitivo structo v. quos excitat Eckstein ad Vossii Arist. tom. III, p. 1068. Adversario autem prodesset amplior loci illius in ambiguitate distinctionis positi tractatio, quia veluti per penuriam certorum ad incerta refugere voluisse auctor videri possit.

II Cor. 11, 7—10. tiam fictilia et quidem aliena ceperunt. Quodsi haec sunt fictilia vasa, in quibus tanta nos pati dicit, in quibus etiam mortificationem circumferimus [38]dei[f], satis ingratus deus et iniustus, si non et hanc substantiam [39]resuscitaturus est, in qua pro fide eius tanta tolerantur, in qua et mors Christi circumfertur, in qua et eminentia
Ib. v. 10. virtutis consecratur. Sed enim proponit, Ut et vita Christi manifestetur in corpore nostro, scilicet sicut et mors eius circumfertur in corpore. De qua ergo Christi vita dicit? qua nunc vivimus in
Ib. v. 16—18. illo? Et quomodo in sequentibus non ad visibilia nec ad temporalia, sed ad invisibilia et ad aeterna, id est non [40]ad praesentia, sed ad futura exhortatur? Quodsi de futura vita dicit Christi, in corpore eam dicens appariturum, manifeste carnis resurrectionem praedicavit, exteriorem quidem hominem nostrum corrumpi dicens, et non quasi aeterno interitu post mortem, verum laboribus et
Ibid. incommodis, de quibus praemisit adiciens, Et non deficiemus. Nam et interiorem hominem nostrum renovari de die in diem dicens hic utrumque demonstrat, et corporis corruptionem ex vexatione temptationum et animi renovationem ex contemplatione promissionum.

Cap. XII. II Cor. V, 1. Terreni domicilii nostri non sic ait habere nos domum aeternam[a], non manu factam, in [1]caelo, quia quae manu facta sit creatoris intereat in totum[b] dissoluta post mortem. Haec enim ad mortis metum et ad ipsius dissolutionis contristationem consolandam retractans etiam [2]per sequentia manifestius, cum subicit ingemere nos de isto tabernaculo corporis terreni quod de caelo est [3]superindui cupientes; siquidem et despoliati non [4]inveniemur nudi, id est recipiemus quod despoliati sumus, id est corpus. Et rursus:
II Cor. V, 2—4. Etenim qui sumus in isto tabernaculo corporis, ingemimus, quod gravemur nolentes exui, sed superindui. Hic enim expressit quod
I Cor. XV, 42. 51. 53. in prima epistula [5]strinxit[c]: Et mortui resurgent incorrupti, qui iam obierunt, et nos mutabimur, qui in carne [6]fuerimus [7]deprehensi[d] a deo. [7b]Et illi enim resurgent incorrupti, recepto scilicet

38. domini *cd.* 39. resuscitaturus est *abcd. Gorziensis.* resuscitaturus *C.* resurrecturus *B.* 40. ad *om. BC.*

Cap. XII. *Ad initium huius capitis in d. in marg. legitur* Ex Ep. II. ad Cor. 1. coelis *cd.* 2. persequentia *a.* 3. superinduere *BCab.* 4. inveniamur *c.* 5. struxit *B.* 6. fuerunt *B.* 7. reprehensi *BC.* 7b. hii et illi *BC.*

f. dei] Lego „circumferimus *dei.*" Nam improba lectio Marcionis est quam adfert auctor." (Fr. Iunius.)

Cap. XII. a. Terreni domicilii nostri — domum aeternam] Hoc est domum aeternam pro hoc terreno domicilio nostro obventuram.

b. in totum] Cf. adnott. ad De Corona cap. 11.

c. strinxit] Pro *perstrinxit,* hoc est obiter indicavit, vel leviter adtigit, uti interpretatus est Rhenanus.

d. deprehensi] Libri veteres habent *reprehensi.* Saepius in codicibus scriptis

corpore, et [8]quidem integro, ut ex hoc sint incorrupti, et hi propter temporis ultimum iam momentum et propter merita vexationum antichristi compendium mortis, [9]sed mutati, [10]consequentur [11]superinduti magis quod de caelo est quam [12]exuti corpus. Ita si hi super corpus induent caeleste illud, utique et mortui recipient corpus, super quod et ipsi induant incorruptelam de caelo; quia et de illis ait, Necesse est corruptivum istud induere incorruptelam I Cor. XV,53. et mortale istud immortalitatem. Illi induunt, cum receperint corpus, isti superinduunt, quia non amiserint corpus, et ideo [13]non temere dixit nolentes exui corpore, sed superindui, id est nolentes II Cor. V, 4. mortem experiri, sed vita praeveniri, uti devoretur mortale hoc a vita*, dum eripitur morti per superindumentum demutationis. [14]Ideo quia ostendit hoc melius esse, ne contristemur mortis, si forte, praeventu, et arrabonem nos spiritus dicit a deo habere, quasi [15]pignoratos in eandem spem superindumenti, et abesse a domino, quamdiu in carne sumus, [16]ac propterea debere boni ducere abesse potius a corpore et esse cum domino, ut et mortem [17]libenter excipiamus. Atque adeo omnes ait nos oportere manifestari ante tri- Ib. v. 5—10. bunal Christi, ut recipiat unusquisque quae per corpus admisit sive bonum sive malum. Si enim tunc retributio meritorum, quomodo iam aliqui cum deo poterunt deputari? Et tribunal autem nominando et dispunctionem boni ac mali operis utriusque sententiae iudicem ostendit, et [18]corporum omnium repraesentationem confirmavit. Non enim poterit quod corpore admissum est non corpore [19]iudicari. Iniquus enim deus, si non per id punitur quis aut iuvatur per quod operatus est. Si qua ergo conditio nova in Christo, Ib. v. 17. Ies. vetera transierunt, ecce nova facta sunt omnia, impleta est Esaiae XLIII, 19. prophetia. Si etiam iubet ut mundemus nos ab inquinamento car- II Cor. VI, 17. VII, 1. nis et sanguinis, non substantiam capere regnum dei, si et virgi- II Cor. XI, 2. nem sanctam destinat ecclesiam adsignare Christo, utique ut sponsam sponso, non potest imago coniungi inimico veritatis rei ipsius. Si et pseudapostolos dicit operarios dolosos transfiguratores sui, II Cor. XI, 13. per hypocrisin scilicet, conversationis, non praedicationis adulteratae reos taxat. Adeo de disciplina, non de divinitate dissidebatur. Si transfiguratur satanas in angelum lucis, non potest hoc dirigi in Ib. v. 14.

8. quidem *abcd.* qui de *BC.* 9. et mutati *BC.* demutati *Latinius.* 10. consequantur *Latinius.* 11. superindui *C.* 12. exui *BC.* 13. non *om. BC.* 14. Ideoque ostendit *Petr. Ciacconius.* 15. pigneratos *B.* 16. et *B.* 17. libenter *om. C.* 18. temporalium omnium *BC.* 19. vindicari *Latinius. Probat Fr. Iunius.*

commutata reperiuntur *reprehendere* et *deprehendere.* Cf. adn. crit. ad Apolog. capp. 12 et 19. Ad Natt. II, 4. Apul. De Magia cap. 44. p. 555. ed. Hild.

e. uti devoretur mortale hoc a vita] De hoc cf. infra De Resurr. Carnis cap. 42.

creatorem. Deus enim, non angelus creator; in deum lucis, non in angelum transfigurare se dictus esset, si [20]non eum satanan significaret quem et nos et Marcion angelum novimus. De paradiso suus stilus est[f] ad omnem quam patitur[g] quaestionem. Hic illud forte mirabor, si proprium potuit habere paradisum deus nullius terrenae dispositionis, nisi si etiam paradiso creatoris precario[h]
II Reg. II, 11. usus est, sicut et mundo. Et tamen hominem tollere ad caelum
II Cor. XII, 7. 8. creatoris exemplum est in Helia. Magis vero mirabor dominum optimum, percutiendi et saeviendi alienum, nec proprium saltem, sed creatoris angelum satanae colaphizando apostolo suo applicuisse,
I Sam. II, 7 sq. Ps. CXLVII, 6. et ter ab eo obsecratum non concessisse. Emendat igitur et deus Marcionis secundum creatorem elatos aemulantem, ut deponentem
Luc. I, 52. scilicet de solio dynastas. Aut numquid ipse est qui et in corpus
Iob. I, 12. II Cor. XII, 9. Iob dedit satanae potestatem, ut virtus in infirmitate comprobare-
Gal. I, 6 sqq. tur? Quid et formam legis adhuc tenet Galatarum castigator, in
II Cor. XIII, 1. tribus testibus praefiniens staturum omne verbum? Quid et non
Ib. v. 2. parsurum se peccatoribus comminatur, lenissimi dei praedicator?
Ib. v. 10. Immo et ipsam durius agendi in praesentia potestatem a domino datam sibi affirmat. Nega nunc, haeretice, timeri deum tuum, cuius apostolus timebatur!

Cap. XIII. [1]De epistula ad Romanos. [2]Quando opusculum profligatur[a], breviter iam retractanda sunt quae rursus occurrunt, quaedam vero [3]tramittenda, quae saepius occurrerunt. Piget de lege adhuc congredi, [4]qui totiens probaverim concessionem[b] eius nullum argumentum praestare diversi dei in Christo praedicatam scilicet et repromissam in Christum apud creatorem, [4b]quatenus et [5]ipsa epistula legem plurimum videtur excludere. Sed et iudicem deum ab apostolo circumferri[c] saepe iam ostendimus et in iudice ultorem

20. eum non satanam *B.*

Cap. XIII. 1. De *om. B.* ex ep. ad rom. *legitur in marg. d.* 2. Quanto *BC.* 3. exterminanda *B.* extra mittenda *C.* 4. qui toties probaverim concessionem *d.* qui toties probaverim cessionem *c.* quoties probaveram concessionem *ab.* quotiens probat vera cessione *B.* quoties probat vera concessionem *C.* 4b. quatinus *C.* quantus *B., uti solet.* quamvis *Latinius.* 5. ipse apostolus *cd.*

f. De paradiso suus stilus est] De paradiso peculiaris liber est scriptus. Hunc suum librum De Paradiso, qui hodie in deperditis est, Tertullianus commemorat De Anima cap. 55. extr.

g. patitur] Hoc est capit, incurrit. V. adnott. ad Apolog. cap. 21.

h. paradiso creatoris precario] Sic supra lib. IV, cap. 22 „aut proinde et nubilo creatoris *precario* usus est."

Cap. XIII. a. Quando opusculum profligatur] Princeps editio „*Quanto* opusculum profligatur," id est quo magis prope est ut hic liber absolvatur atque ad finem perducatur. (Fr. Iunius.) *Quando* sensu causali sollemne est ponere huic auctori. Exempla desideranti fere quaeque pagina suppeditabit.

b. concessionem] Hoc est exclusionem. Lex enim concessit evangelio.

c. deum — circumferri] Sic supra lib. IV, cap. 12 „si non *dominum sabbati circumferret* Christus." Ibid. cap. 18 „sine dubio aut non alium *deum cir-*

et creatorem in ultore. Itaque et hic, cum dicit, Non enim me pudet evangelii, virtus enim dei est in salutem omni credenti, Iudaeo et Graeco, quia iustitia dei in eo revelatur ex fide in fidem, sine dubio et evangelium et salutem iusto deo deputat, non bono, ut ita dixerim secundum haeretici distinctionem, transferenti ex fide legis in fidem evangelii, suae utique legis et sui evangelii. [6]Quoniam et iram [7]dicit revelari de caelo super impietatem [8]et iniustitiam hominum, qui veritatem [9]in iniustitia [10]detineant. Cuius dei ira? Utique creatoris. Ergo et veritas eius erit cuius et ira, quae revelari habet in ultionem veritatis. Etiam adiciens, Scimus autem iudicium dei secundum veritatem esse, et [11]iram ipsam probavit, ex qua venit iudicium pro veritate, et veritatem rursus eiusdem dei confirmavit cuius iram probavit probando iudicium. Aliud est si veritatem dei alterius in iniustitia detentam creator iratus ulciscitur. Quantas autem foveas in ista vel maxime epistula Marcion [12]fecerit, [13]auferendo quae voluit, de nostri instrumenti integritate parebit. Mihi sufficit, quae proinde eradenda non vidit, quasi neglegentias et caecitates eius accipere. Si enim [14]iudicabit deus occulta hominum, tam eorum qui in lege deliquerunt, quam eorum qui sine lege, quia et hi legem [15]ignorant et natura faciunt quae sunt legis, utique is deus iudicabit cuius sunt et lex et ipsa natura, quae legis est instar ignorantibus legem. Iudicabit autem quomodo? Secundum evangelium, inquit, per Christum. Ergo et evangelium et Christus illius sunt cuius et lex et natura, quae per evangelium et Christum [15b]vindicabuntur, adeo illo iudicio dei quod et supra, secundum veritatem. Ergo qua defendenda [16]reveletur de caelo ira, non nisi a deo irae, ita et hic sensus pristino cohaerens, in quo iudicium creatoris edicitur, non potest in alium deum referri, qui nec iudicat nec irascitur, sed in illum cuius [17]dum haec sunt, iudicium dico et [18]iram, etiam illa ipsius sint necesse est per [19]quem haec habent transigi, evangelium et Christus. Et ideo vehitur in transgressores legis, docentes non furari et furantes, ut homo dei legis, non ut creatorem ipsum his modis tangens, qui et furari

Rom. I, 16 17.
Rom. I, 18.
Rom. II, 2.
Rom. II, 12—16.
Rom. II, 2.
Rom. I, 18.
Rom. II, 21.
Exod. XII, 31 sq.

6. quomodo et *B.* 7. dei dicit *c.* 8. loci iniustitiam *BC.* 9. in iustitia *BC.* 10. detinent *cd.* 11. iram ipsam *cd. Vaticanorum alter.* iram ipsa *Cab.* ira ipsa *B.* 12. fecit *B.* 13. aut auferendo *B.* aut referendo *C.* 14. iudicavit *Vaticanus uterque.* 15. ignorantes natura *Petr. Ciacconius. Probat Fr. Iunius.* 15b. vindicabuntur a deo *Latinius. Probat Fr. Iunius.* 16. relevetur *bc.* 17. dum *om. b.* 18. iram *cd. Vaticani.* ira *reliqui.* 19. quae *edd. Semleri et Leopoldi, ex coniectura Latinii.*

cumferebat" cett., et lib. V, cap. 1 „nullum *alium deum* ab apostolo *circumlatum.*", et cap. 16 „*dominum* et hic retributorem utriusque meriti dicimus *circumferri* ab apostolo."

vetans fraudem mandaverit in Aegyptios auri et argenti[d], quemadmodum et cetera in illum retorquent. Scilicet apostolus verebatur convicium deo palam facere, a quo non verebatur [20]divertisse? Adeo autem Iudaeos [21]incesserat, ut ingesserit propheticam increRom. II, 24. Ies. LII, 5. pationem: Propter vos nomen dei blasphematur. Quam ergo perversum, ut ipse blasphemaret eum cuius blasphemandi causa malos
Rom. II, 29. exprobrat! Praefert et [22]circumcisionem cordis praeputiationi; apud [23]deum legis est facta circumcisio cordis, non carnis, spiritu, non
Ier. IV, 4. littera. Quodsi haec est circumcisio Hieremiae: Et circumcidemini
Deut. X, 16. praeputia cordis, sicut et Moyses: Circumcidemini duricordiam vestram, eius erit spiritus circumcidens cor cuius et littera metens
Rom. II, 28 sq. carnem eius, et Iudaeus qui in occulto cuius et Iudaeus in aperto, quia nec Iudaeum nominare vellet apostolus non Iudaeorum dei
Rom. III, 21 sq. servum. Tunc lex, nunc iustitia dei per fidem Christi. Quae est ista distinctio? Servivit [24]deus tuus dispositioni creatoris, dans ei tempus et legi eius: an eius tunc cuius et nunc? Eius lex cuius et fides Christi; distinctio [25]dispositionum est, non deorum. Monet
Rom. V, 1. iustificatos ex fide Christi, non ex lege, pacem ad deum habere. Ad quem? Cuius nusquam fuimus hostes, an cuius legi et naturae rebellavimus? Nam si in eum competit pax cum quo fuit bellum, ei et iustificabimur, et eius erit Christus, ex cuius fide iustificabimur,
Rom. V, 20. ad cuius pacem competit redigi hostes eius aliquando. Lex autem, inquit, subintroivit, ut abundaret delictum. Quare? ut superabundaret, inquit, gratia. Cuius dei gratia, si non cuius et lex? Nisi si creator ideo [26]legem intercalavit, ut negotium procuraret gratiae dei alterius et quidem aemuli, ne dixerim ignoti, ut, quemadmo-
Rom. V, 21. dum apud ipsum regnaverat peccatum in mortem, ita et gratia regnaret in iustitia in vitam per Iesum Christum, adversarium ipsius. Propter hoc omnia concluserat lex creatoris sub delictum, et totum mundum deduxerat in reatum, et omne os obstruxerat, ne [27]qui gloriaretur per illam, ut gratia servaretur in gloriam Christi, non creatoris, sed Marcionis. Possum et hic de substantia Christi praeRom. VI, 2. struere ex prospectu quaestionis subsecuturae. Mortuos enim nos, inquit, legi. Ergo corpus Christi et potest corpus contendi, non
Rom. VI, 4. statim caro. Sed et quaecunque substantia sit, cum eius nominat corpus quem subicit ex mortuis resurrexisse, non potest aliud cor-

20. devertisse *c.* 21. ingesserat *BC. Vaticanus uterque.* 22. circumcisioni cordis praeputiationem *c.* 23. deum enim legis *c.* 24. deus tuus *abcd. Gorziensis.* deus *BC.* 25. dispositio nunc est *BCab.* 26. legem *om. BC. Probat Fr. Iunius.* 27. qui *BCcd. Vaticanus uterque.* quis *ab.*

d. fraudem mandaverit in Aegyptios auri et argenti] Cf. supra lib. IV, cap. 24.

pus intellegi quam carnis, in quam lex mortis est dicta. Ecce autem et testimonium perhibet legi, et causa delicti eam excusat. Quid ergo dicemus? Quia lex peccatum? Absit. Erubesce, Marcion. Rom. VII, 7.
Absit. [28]Abominatur apostolus criminationem legis. Sed ego de- Ibid.
lictum non scio nisi per legem. O summum ex hoc praeconium legis, per quam [29]liquuit delictum [30]latere! Non ergo lex seduxit, sed peccatum per praecepti occasionem. Quid deo imputas legis Ib. v. 10. 11.
quod legi eius apostolus imputare non audet? Atquin et accumulat: Lex sancta, et praeceptum eius iustum et bonum. Si taliter vene- Ib. v. 12.
ratur legem creatoris, quomodo ipsum destruat nescio. Quis discernit duos deos, iustum alium, bonum alium, cum is utrumque debeat credi cuius praeceptum et bonum et iustum est? Si autem et spiritalem confirmat legem, utique et [31]propheticam, utique et Ib. v. 14.
figuratam. Debeo enim et hinc constituere Christum in lege figurate praedicatum, quo nec a Iudaeis omnibus potuerit agnosci.

Hunc si pater misit in similitudinem carnis peccati, non ideo Cap. XIV.
phantasma dicetur caro quae in illo videbatur. Peccatum enim carni Rom. VIII, 3. Rom. VII, 23.
supra adscripsit, et illam fecit legem peccati habitantem in membris suis, et adversantem legi sensus. Ob hoc igitur missum filium in similitudinem carnis peccati, ut peccati carnem simili substantia redimeret, id est [1]carnea, quae peccatrici carni similis esset, cum peccatrix ipsa non esset. Nam et haec erit dei virtus in substantia pari perficere salutem. Non enim magnum, si spiritus dei carnem remediaret, sed si caro consimilis peccatrici, dum caro est, sed non peccati. Ita similitudo ad titulum peccati pertinebit, non ad substantiae mendacium. Nam nec addidisset Peccati, si substantiae similitudinem vellet intellegi, ut negaret veritatem; tantum enim Carnis posuisset, non et Peccati. Cum vero [2]tunc sic struxit, Carnis peccati, et substantiam confirmavit, id est carnem, et similitudinem ad vitium substantiae retulit, id est ad peccatum. Puta nunc similitudinem substantiae dictam, non ideo negabitur substantiae veritas. Cur ergo similis vera? Quia vera quidem, [3]sed non ex semine de statu [4]simili, sed vera de censu non [5]vero dissimili[a].

28. abhominati postulo criminationem *B.* abominari. postulo criminationem *C.* 29. licuit *BCa.* 30. latens *Petr. Ciacconius.* 31. prophetiam *B.*

Cap. XIV. 1. carnea *cd. Vaticanus uterque.* carni *BC.* carne *ab.* 2. utrumque substruxerit *Latinius.* utrumque sic *Fr. Iunius.* 3. sed *om. B.* 4. similis, et vera *Latinius. Probat Fr. Iunius.* 5. vero dissimili *ego.* vera de simili *Latinius, et Fr. Iunius.* vero dissimilis *BCabcd.*

Cap. XIV. a. dissimili.] Recte Latinius ad quaestionem cur caro Christi vera sit et similis nostrae, responsionem hoc modo reformavit „quia vera quidem, sed non ex semine de statu similis, et vera de censu, non vera de simili.“ Sensus est carnem Christi veram quidem esse identitate (ut vocant) substantiae, non

Ceterum similitudo in contrariis nulla est. Spiritus non diceretur carnis similitudo, quia nec caro similitudinem spiritus caperet; sed phantasma diceretur, si id quod non erat videbatur. Similitudo autem dicitur, cum est quod videtur. Est enim, dum alterius par est. Phantasma autem, [6]qua hoc tantum est, non [7]est similitudo.
Rom. VIII, 9. Et hic autem ipse edisserens quomodo nolit esse nos in carne, cum simus in carne, ut scilicet non simus [8]in operibus carnis,
I Cor. XV, 50. ostendit hac ratione [9]scripsisse, Caro et sanguis regnum dei consequi non possunt, non substantiam damnans, sed opera eius; [10]quae quia possunt non admitti a nobis in carne adhuc positis non ad reatum substantiae, sed ad conversationis pertinebunt. Item si
Rom. VIII, 10. corpus quidem mortuum propter delictum, adeo non animae, [11]sed corporis mors est, spiritus autem vita propter [12]iustitiam cui mors obvenit[b] propter delictum, id est corpori. Non enim alicui [13]restituitur[c] nisi qui illud amisit, et ita erit resurrectio mortuorum, dum
Ib. v. 11. est corporum. [14]Nam subiungit: Qui suscitavit Christum a mortuis, [15]vivificabit et mortalia corpora vestra. Adeo et carnis resurrectionem confirmavit, absque qua nec corpus aliud dici capit[d] nec mortale aliud intellegi, et Christi substantiam corporalem probavit; siquidem proinde vivificabuntur et mortalia corpora nostra, quemadmodum et ille resuscitatus est, non alias proinde, nisi [16]quia in corpore. Salio et hic amplissimum abruptum intercisae scripturae, sed apprehendo testimonium perhibentem apostolum Israëli, quod
Rom. X, 2—4. zelum dei habeant, sui utique, non tamen per scientiam. Deum enim, inquit, ignorantes, et suam iustitiam sistere quaerentes, non subiecerunt se iustitiae dei; finis [17]etenim legis Christus in [18]iustitia omni credenti. Hic erit argumentatio haeretici, quasi deum superiorem ignoraverint Iudaei, qui adversus eum iustitiam suam, id est

6. qua hoc tantum est *Bcd. Vaticanus uterque.* quia hoc tantum est *Cab.* quia ostentum est *Latinius.* 7. similitudo est *B.* 8. in *Bcd. Vaticanus uterque.* ex *Cab.* 9. se scripsisse *ed. Leopoldi.* 10. quae quia *abcd.* quia (*B?*) *edd. Semleri et Leopoldi.* quae *C.* 11. et *BC.* 12. iustitiam, ei utique obveniet vita propter iustitiam cui *d., Fulv. Ursinus.* 13. restituitur quid nisi *d., Fulv. Ursinus.* 14. Nam et subiungit *d.* 15. vivificavit *BC. Vaticanus uterque.* 16. qua *Fr. Iunius.* 17. etenim *BC. Vaticanus uterque.* enim *reliqui.* 18. iustitiam *cd.*

autem ortus et qualitatum ipsius: ortus, quia non ex semine peraeque ut nos, qualitatum, quia non est similis earum conditio in ipso ac nobis. (Fr. Iunius.) Refinxi *dissimili* de *dissimilis*, ut respondeat alteri ablativo *simili*, qui in priori membro praecessit. Sententia est aperta.

b. cui mors obvenit] Ei obvenit cui mors obvenit cett. Rigaltius recepta Fulvii Ursini suppletione distinxit „propter delictum (adeo non animae, sed corporis mors est), spiritus autem vita propter iustitiam, ei utique obveniet vita propter iustitiam, cui“ cett.

c. restituitur] Intellege corpus. Non opus igitur erat cum Fulvio Ursino cumque Rigaltio rescribere „restituitur *quid*, nisi qui.“

d. dici capit] Cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 1. et ad Apol. cap. 17.

legis suae, constituerint, non recipientes Christum, finem legis. Cur ergo [19]zelo eorum erga deum proprium testimonium perhibet, si non et [20]inscitiam erga eundem deum eis [21]exprobrat? quod zelo quidem dei agerentur, sed non per scientiam, ignorantes scilicet eum, dum dispositiones eius in Christo ignorant consummationem legi [22]staturo, atque ita suam iustitiam tuentur adversus illum. Atque adeo ipse creator et ignorantiam erga se eorum contestatur: Israël me non agnovit et populus [23]*meus* me non intellexit; et Ies. I, 3. quod iustitiam suam magis sisterent, docentes doctrinas praecepta Ies. XXIX, 13. hominum, nec non et congregati essent adversus dominum et ad- Ps. II, 2. versus Christum ipsius, ex [24]inscitia scilicet. Nihil igitur potest in alium deum exponi quod competit in creatorem, quia et alias immerito apostolus Iudaeos de ignorantia suggillasset erga deum ignotum. Quid enim deliquerant, si iustitiam dei sui adversus eum sistebant quem ignorabant? Atquin exclamat: O profundum divitia- Rom. XI, 33. rum et sapientiae dei, et [25]investigabiles viae eius! Unde [26]illa eruptio? Ex recordatione scilicet scripturarum, quas retro revolverat, ex contemplatione sacramentorum, quae supra disseruerat in fidem Christi ex lege venientem. Haec si Marcion de industria [27]erasit, quid apostolus eius exclamat, nullas intuens divitias dei, tam pauperis et egeni quam qui nihil condidit, nihil praedicavit, nihil denique habuit, ut qui in aliena descendit? Sed enim et [28]opes et divitiae creatoris olim absconditae, nunc reseratae. Sic enim repromiserat: Et dabo illis thesauros occultos, invisibiles aperiam eis. Ies. XLV, 3. Inde ergo exclamatum est: O profundum divitiarum et sapientiae dei! cuius iam thesauri patebant. [29]Id Esaiae, et sequentia de eiusdem prophetae instrumento: Quis enim cognovit sensum domini, Ies. XL, 13 sq. aut quis consiliarius [30]eius fuit? quis porrexit ei, et retribuetur Rom. XI, 34. 35. illi? Qui tanta de scripturis ademisti, quid ista servasti, quasi non et haec creatoris? Plane novi dei praecepta videamus. Odio, inquit, Rom. XII, 9. habentes malum, et bono adhaerentes. Aliud est enim apud creatorem, Auferte malum de vobis, et declina a malo et fac bonum? Ps. XXXIV, 15. Amore fraternitatis invicem affectuosi; non enim id ipsum est, Dili- Rom. XII, 10. ges proximum tanquam te. Spe gaudentes, utique dei. Bonum est Lev. XIX, 18. Rom. XII, 12. enim sperare in [31]dominum, quam sperare in magistratus. Pres- Ps. CXVIII, 9. Rom. XII, 12. suram sustinentes. Exaudiet enim te dominus in die pressurae. Ps. XX, 2.

19. et zelo *bcd.* 20. inscitiam *C. Vaticanus uterque.* iustiliam *B.* inscientiam *abcd., ex Gorziensi.* 21. exprobras *b.* 22. staturo *d.* scauro *B.* statuturo *reliqui.* 23. meus *om. BCa.* 24. inscientia *cd.* 25. ininvestigabiles *cd.* 26. illa *d.* ista *Fr. Iunius.* enim *Latinius.* irae *BCabc.* 27. non erasit *d., Fulv. Ursinus.* 28. opes *abcd.* apostolus *BC.* 29. de Esaiae, ut sequentia *Latinius et Fr. Iunius.* 30. eius *om. BC.* 31. domino *BC.*

Rom. XII,14. Habes [32]psalmum. Benedicite, et nolite maledicere. Quis hoc do-
Rom. XII,16. cebit quam qui omnia benedictionibus condidit? Non altum sapien-
Ies. V,21. tes, sed humilibus [33]assentantes, ne sitis apud vos sapientes. Vae
Rom. XII,17. enim audiunt per Esaiam. Malum pro malo nemini retribueritis.
Lev. XIX,18. Rom. XII,19. Et malitiae fratris [34]tui ne memineris. Nec vosmet ipsos ulciscen-
Deut. XXXII, 35. tes. Mihi enim vindictam et ego vindicabo, dicit dominus. Pacem
Rom. XII,18. cum [35]omnibus hominibus habetote. Ergo et legalis talio non re-
tributionem [36]iniuriae permittebat, sed inceptionem metu retributionis comprimebat. Merito itaque totam creatoris disciplinam prin-
Rom. XIII,9. cipali praecepto eius conclusit, Diliges proximum tanquam te. Hoc legis supplementum si ex ipsa lege est, quis sit deus legis iam ignoro. Metuo ne deus Marcionis. Si vero evangelium Christi hoc praecepto adimpletur, Christi autem non [37]est creatoris, quo[e] iam
Matth. V,17. contendimus dixerit Christus [38]an non, Ego [39]non veni legem dissolvere, sed [40]implere? Frustra de [41]ista sententia neganda [42]Pontus[f] laboravit. Si evangelium legem non adimplevit, ecce lex evan-
Rom. XIV,10. gelium adimplevit. Bene autem quod et in [43]clausula tribunal Christi comminatur, utique iudicis et ultoris, utique creatoris, illum certe constituens promerendum quem intentat timendum, etiamsi alium praedicaret.

Cap. XV. [1]De epistula ad thessalonicenses prima. Breviori-
bus quoque epistulis non [2]pigebit intendere. Est sapor et in paucis.
I Thess. II,15. Occiderant Iudaei prophetas suos. Possum dicere, Quid ad apostolum dei alterius, et quidem optimi, qui nec suorum delicta damnare dicatur, quique et ipse prophetas eosdem destruendo quodammodo perimat? [3]Quid enim mali admisit apud illum Israël, si occidit quos et ille reprobavit, si prior inimicam in eos sententiam statuit? Deliquit autem apud deum ipsorum. Is [4]exprobravit iniquitatem ad [5]quem pertinet laesus; certe quivis alius quam adver-
I Thess. II,15. sarius [6]laesi. Sed nec onerasset illos imputando etiam domini necem, qui et dominum interfecerunt, dicendo, et prophetas suos,

32. psalmo *B.* 33. adsectantes *d.* 34. tui ne memineris *B.* tui ne memineritis *Cabc.* vestri ne memineritis *d.* 35. omnibus hominibus *cd. Vaticanus uterque.* omnibus *B.* hominibus *reliqui.* 36. iniuriae permittebat, sed *abcd., ex Gorziensi.* iniuriae, sed *BC. Latinius et Fr. Iunius.* 37. et *Latinius.* 38. aut *C.* 39. non *om. BCa.* 40. adimplere *B.* 41. illa *B.* 42. Ponticus *cd., ex coniect. Rhenani.* 43. clausulam *B.*

Cap. XV. 1. ex ep. ad thess. i. *d., in marg.* 2. pigebat *B.* 3. Quid enim mali *cd. Vaticanorum alter.* Quid mali *reliqui.* 4. exprobrabit *Fr. Iunius.* et probavit *BC.* 5. quam *C.* 6. laesissent: nec *BC.*

e. quo] *Quo,* id est quorsum, in quem finem, ut lib. De Resurr. Carnis cap. 60., et passim. (Fr. Iunius.)

f. Pontus] Lego ex princ. editione et MSS. *Pontus, ἐμφατικώτερον,* pro eo quod est Marcion Ponticus et omnes etiam Pontici cum eo. (Fr. Iunius.)

licet Suos adiectio sit haeretici. Quid enim tam acerbum, si alterius dei praedicatorem Christum interemerunt, qui sui dei prophetas contrucidaverunt? Status autem exaggerationis, quod et dominum et famulos eius peremissent. Denique si alterius dei Christum, alterius prophetas peremerunt, aequavit impietates, non exaggeravit. Aequanda autem non fuit; ergo exaggerari non potuit, nisi in eundem dominum commissa ex utroque titulo. Ergo [7]eiusdem dei Christus et prophetae. Quam autem sanctitatem nostram voluntatem dei dicat, ex contrariis quae prohibet agnosceres. Abstinere [8]enim, I Thess. IV, 3. 4. inquit, a stupro, non a matrimonio: scire unumquemque suum vas in honore tractare. Quomodo? dum non in libidine, qua gentes. Libido autem nec apud gentes matrimonio adscribitur, sed extraordinariis et non naturalibus et [9]portentuosis. [10]*Lex naturae* luxuriae est, turpitudini quoque et immunditiae contraria[a], quae non matrimonium excludat, sed libidinem, quae vas nostrum in honore matrimonii tractet. Hunc autem locum salva alterius, id est plenioris, sanctitatis praelatione tractaverim, continentiam et virginitatem nuptiis anteponens, sed non prohibitis. Destructores enim dei nuptiarum, non sectatores castitatis retundo. Ait eos qui re- I Thess. IV, 17. maneant in [11]adventum Christi cum eis qui mortui in Christo primi resurgent quod in nubibus auferentur in [12]aërem obviam domino. Agnosco his iam tunc prospectis mirari substantias caelestes ipsam Gal IV, 26. Hierusalem, quae sursum est, et per Esaiam pronuntiare, Quinam Ies. LX, 8. huc velut nubes volant, tanquam columbae cum pullis ad me? Hunc ascensum si Christus nobis praeparavit, ille erit Christus de quo [13]Amos[b]: Qui ascensum suum aedificat in caelos, utique sibi et suis. Amos IX, 6. Exinde a quo sperabo nunc, nisi a quo haec audivi? Quem spiri- I Thess. V, 19. 20. tum prohibet extingui, et quas prophetias vetat [14]nihil haberi? utique non creatoris spiritum, nec creatoris prophetias secundum Marcionem. Quae enim [15]destruit, ipse iam extinxit et [16]nihil fecit,

7. eius dominus dei *BC.* 8. enim *om. bcd.* 9. portentuosis *BCabc.* portentosis *d.* 10. Lex naturae luxuriae est, turpitudini quoque et immunditiae contraria *ego.* Sanctitas luxuriae est, turpitudini quoque et immunditiae contraria *d., Fulv. Ursinus.* Lex uxoria est turpitudini quoque et immunditiae contraria *Latinius. Probat Fr. Iunius.* Luxuria est turpitudini quoque et immunditiae non contraria *BC. Vaticanorum unus.* Luxuria est turpitudini quoque et immunditiae contraria *reliqui, et Gorziensis.* 11. adventum *cd. Vaticanorum unus.* adventu *reliqui.* 12. aërem *cd. Vaticanorum unus.* aëre *reliqui.* 13. Amos *Fr. Iunius. Cf. Adv. Marc. III,* 24. Osee *libri omnes.* 14. nihili *d., Latinius, et Fulv. Ursinus.* 15. destruit *BCa.* destruxit *bcd.* 16. nihili fecit *(B)d., Latinius et Fulv. Ursinus.*

Cap. XV. a. Lex naturae luxuriae est, turpitudini quoque et immunditiae contraria] Haec mea est horum verborum emendatio. Verba *lex naturae* latebant videlicet in vocabulo *luxuriae.*

b. Amos] Ita reponendum erat pro *Osee.* Cf. supra lib. III, cap. ult.

nec potest prohibere quae [17]nihil fecit[c]. Ergo incumbit Marcioni exhibere hodie apud ecclesiam suam exinde spiritum dei sui qui non sit extinguendus, et prophetias quae non sint nihil habendae. Et si exhibuit quod putat, sciat nos quodcunque illud ad formam spiritalis et propheticae gratiae atque virtutis [18]provocaturos, ut et futura praenuntiet et occulta cordis revelet et sacramenta edisserat. Cum nihil tale protulerit ac probarit, nos proferemus et spiritum et prophetias creatoris secundum ipsum praedicantes. Atque ita constabit [19]apostolus de quibus dixerit, de eis scilicet quae futura erant in ecclesia eius dei qui dum est, spiritus quoque [20]eius operatur, et promissio celebratur. Age nunc, qui salutem carnis abnuitis, et si quando corpus in huiusmodi praenominatur[d], aliud nescio quid interpretamini illud quam substantiam carnis, quomodo [21]apostolus omnes in novis substantiis certis nominibus distinxit [22]et omnes in uno voto constituit salutis, optans ut spiritus noster et
I Thess. V, 23. corpus et anima sine querela in adventu domini et [23]salutificatoris nostri Christi conserventur[e]? Nam et animam posuit et corpus, tam duas res quam diversas. Licet enim et [24]animae corpus sit aliquod suae qualitatis[f], sicut et spiritus, cum tamen et corpus et anima distincte nominantur, habet anima suum vocabulum proprium, non egens communi vocabulo corporis; id relinquitur carni, quae non nominata proprio, communi utatur necesse est. Etenim aliam substantiam in homine non video post spiritum et animam cui vocabulum corporis accommodetur praeter carnem, hanc totiens in corporis nomine intellegens quotiens non nominatur; multo magis [25]hic, cum quae dicitur corpus suo nomine appellatur.

Cap. XVI. [1]De epistula ad thessalonicenses secunda. Cogi-
II Thess. I, 6—8. mur quaedam identidem iterare, ut [2]cohaerentia eis confirmemus. Dominum et hic retributorem utriusque meriti dicimus circumferri

17. nihili fecit *d., Latinius, et Fulv. Ursinus.* 18. provolaturos *BC.* 19. apostolus *Fr. Iunius.* apostolum *BCabcd.* 20. eis *c., viliose.* 21. Christus omnes *B.* 22. ut *B.* 23. salutificaris *BC.* 24. animae *abcd., ex emendat. Rhenani.* anima et *BC.* 25. hic. cumque *C.* huiuscumque *B.*

Cap. XVI. 1. ex ep. ii. ad thess. *legitur in marg. d.* 2. cohaerente eis *BC.*

c. nihil haberi? utique — nihil fecit — nihil fecit.] Transit ad cap. 5. Epist. I ad Thessal., ubi v. 20. proprie transtulit *nihil haberi,* quod in Graeco est „*μὴ ἐξουθενεῖτε.*“ (Pamel.)

d. in huiusmodi praenominatur] De illo *huiusmodi* substantivi adinstar positi adeoque cum praepositione structo cf. adnott. ad De Bapt. cap. 12. *Praenominare* vero auctori h. l. esse puto pro eo quod infra dicit „distincte nominare.“ Praenominibus enim utimur cum res vel personas distinctius denotare volumus.

e. domini et salutificatoris nostri Christi conserventur?] De hoc loco cf. etiam De Resurr. Carnis cap. 47.

f. Licet enim et animae corpus sit aliquod suae qualitatis] De hoc Tertulliani paradoxo, animas esse corporeas, cf. inprimis De Anima cap. 5 sqq.

ab apostolo[a], aut creatorem aut, quod nolit Marcion, parem creatoris, apud quem iustum sit afflictatoribus nostris rependi [3]afflictationem, et nobis, [4]qui afflictemur, requietem, in [5]revelatione domini Iesu venientis a caelo cum angelis virtutis suae et in flamma ignis. Sed flammam et ignem delendo haereticus extinxit, ne scilicet nostratem deum faceret. Lucet tamen vanitas liturae. Cum enim ad ultionem venturum scribat apostolus dominum [6]exigendam Ibid. v. 8. 9.
de eis qui deum ignorent et qui non obaudiant evangelio, [7]quos ait poenam luituros exitialem, aeternam, a facie domini et a gloria valentiae eius, sequitur ut flammam ignis inducat, scilicet veniens ad puniendum. Ita et in hoc, nolente Marcione, crematoris dei [8]Christus, et in illo creatoris est, quod etiam de ignorantibus dominum ulciscitur, id est de ethnicis. Seorsum enim posuit, Evangelio non obaudientes, sive Christianos peccatores, sive Iudaeos. Porro de ethnicis exigere poenas, qui evangelium forte non norint, non est dei eius qui naturaliter sit ignotus, nec usquam nisi in evangelio sit revelatus, non omnibus scibilis. Creatori autem [9]etiam naturalis agnitio debetur, ex operibus intellegendo et exinde in pleniorem notitiam requirendo. Illius est ergo [10]etiam ignorantes deum plectere, quem non liceat [11]ignorare. Ipsum quod ait, A facie domini et a gloria valentiae eius, verbis [12]usus Esaiae, ex ipsa Ies. II, 19.
causa eundem sapit dominum consurgentem ut comminuat terram. Quis est autem homo delicti, filius perditionis, quem revelari prius II Thess. II, 3. 4.
oportet ante domini adventum, extollens se super omne quod deus dicitur et omnem religionem, [13]consessurus[b] in templo dei et deum se iactaturus? Secundum nos quidem antichristus, ut docent veteres [14]ac novae prophetiae, ut Ioannes apostolus, qui iam antichri- IIo. IV, 1sqq
stos dicit processisse in mundum praecursores antichristi spiritus, negantes Christum in carne venisse, et solventes Iesum, scilicet in deo creatore: secundum vero Marcionem nescio [15]ne sit[c] Christus creatoris. Nondum [16]venit apud illum. [17]Quisquis est autem ex duobus, quaero cur veniat in omni virtute et signis et ostentis mendacii? Propterea, inquit, quod dilectionem veritatis non susce- II Thess. II, 10—12.

3. afflictionem *B*. 4. quia *B*. 5. revelationem *B Vaticanus uterque*. 6. ad exigendam *bc., mendose*. 7. poenam quos ait *Latinius*. 8. Christus est, et *d* 9. et *B*. 10. et *B*. 11. ignorari *d*. 12. usus est Esaiae *B* 13 consecuturus *Cab. Probat Fr. Iunius*. consecuturos *B*. 14. ac *BCo*. et *reliqui*. 15. nisi Christus sit *Fulv. Ursinus*. 16. enim venit *d., Fulv. Ursinus*. 17 Quisquis est autem ex *d., Latinius et Fulv. Ursinus*. cuius quis est (est *om. c. cum Vatic. altero*) autem *reliqui*.

Cap. XVI. a. circumferri ab apostolo] Cf. supra ad cap. 13.

b. consessurus] Princeps editio „et omnem religionem *conseculturus*"; quam lectionem Marcionis puto esse, ideoque mutari nolim." (Fr. Iunius.)

c. nescio ne sit] De hoc *ne* dubitativo v. quae adnotata sunt ad Apolog. cap. 2.

perint, ut salvi essent, et propter hoc [18]erit eis [19]instinctum[d] fallaciae, ut iudicentur omnes qui non crediderunt veritati, sed consenserunt iniquitati. Igitur si antichristus, [20]et secundum creatorem, deus erit creator, qui eum mittit ad impingendos eos in errorem qui non crediderunt veritati ut salvi fierent; eiusdem erit veritas et salus qui [21]eas summissu erroris ulciscitur[e], id est creatoris, cui et competit zelus [22]ipse errore decipere quos veritate non cepit. Si vero non est antichristus, secundum nos, ergo Christus est creatoris secundum Marcionem. Et quale erit ut ad ulciscendam veritatem suam Christum [23]creatoris summittat? [24]*At* si et[f] de antichristo consentit, proinde dixerim, Quale est [25]ut [26]illi satanas, angelus creatoris, sit necessarius, [27]et occidatur ab eo, habens fallaciae operatione fungi [28]creatori? In summa, si indubitatum est eius esse et angelum et veritatem et salutem cuius et ira et aemulatio et fallaciae immissio adversus contemptores et desultores, etiam adversus ignorantes (ut iam et Marcion de gradu cedat, deum quoque [29]suum zeloten concedens), quis dignius irascetur? Puto, qui a primordio rerum [30]naturam [31]operibus, beneficiis, plagis, [32]praedicationibus, testibus ad agnitionem sui praestruxit, nec tamen agnitus est: [33]an qui semel [34]unico evangelii instrumento, et ipso incerto, [35]nae palam alium deum praedicante, productus est? Ita cui competit vindicta, ei [36]competet materia vindictae, evangelium dico, et veritas et salus. Iubere autem operari eum qui velit manducare eius disciplina est qui bovi trituranti os liberum iussit.

II Thess. III, 10. Deut. XXV, 4.

Cap. XVII. [1]De epistula ad laodicenos. [2]Ecclesiae quidem veritate

18. dabit eis *Latinius.* 19. in structum *Rhenanus.* 20. et secundum creatorem, deus *BCabc.* est secundum nos et deus, deus *d., cum Fulvio Ursino.* 21. eas summissu *ego.* ex summissu *cd.* ea summissu *Cab.* sine missu *B.* 22. ipsos *B.* 23. creatoris *d., Petr. Ciacconius et Fulv. Ursinus.* creatori *BCabc.* 24. At si et de *ego.* Sed et de *BCabc.* Sed etsi de *d., Fulv. Ursinus.* 25. ut *om. bc.* 26. illis *BC. Probat Fr. Iunius.* 27. ut *B.* 28. creatoris *B.* 29. suum *bcd., ex emendat. Rhenani.* summum *BCa.* 30. naturae *Fulv. Ursinus.* 31. operibus *Bbcd.* opibus *C., et a. in marg.* 32. praedicationibus, testibus *a (in marg.) d.* praedicationum est testibus *B.* praedicationum testibus *reliqui.* 33. nec qui *Fulv. Ursinus.* 34. unico *Cabd., Fr. Iunius.* unito *b. Vaticanus uterque, Fulv. Ursinus.* iuncto *B.* 35. nae *C.* ne *Ba.* nec *reliqui.* 36. competet *cd. Vaticanus uterque.* competit *reliqui.*

Cap. XVII. 1. ex ep. ad laod. sev ephes. *legitur in marg. d.* 2. Ecce quidem *B.*

d. instinctum] Cf., si tanti est, de hoc vocabulo Barth. ad Statii Theb. I, 83. tom. II, p. 28.

e. qui eas summissu erroris ulciscitur] Haec mea est emendatio horum verborum, quae firmatur etiam ex iis quae infra leguntur „ut ad ulciscendam veritatem suam Christum creatoris summittat."

f. At si et] Particulam *at* revocavi ex terminatione praegressi vocabuli, et scripturam *sed* commutavi in *si;* saepissime enim bas inter se esse ab librariis confusas nemimem fugit qui antiquas membranas manibus versaverit.

epistulam istam ad Ephesios habemus emissam, non ad Laodicenos; sed Marcion ei titulum aliquando interpolare gestiit, quasi et in isto diligentissimus explorator. Nihil autem de titulis interest, cum ad omnes apostolus scripserit dum ad quosdam, certe tamen eum deum praedicans in Christo cui competunt quae praedicantur. Cui ergo competent secundum boni existimationem[a], quam proposuerit Eph. I, 9. 10.
in sacramento voluntatis suae, in dispensationem adimpletionis temporum ([3]ut ita dixerim, sicut verbum illud in Graeco [4]sonat) recapitulare (id est ad initium redigere [5]vel ab initio recensere) omnia in Christum quae in caelis et quae in terris, nisi cuius omnia erunt ab initio, etiam ipsum initium, a quo [5b]et tempora et temporum [6]adimpletionis [7]dispensatio, ob quam omnia ad initium recensentur in Christo? Alterius autem dei quod initium, id est unde, cuius opus nullum? quae tempora sine initio? quae adimpletio sine temporibus? quae dispensatio sine adimpletione? Denique quid in terris egit iam olim, ut longa aliqua temporum adimplendorum dispensatio reputetur, ad recensenda omnia in Christo, etiam quae in caelis? Nec in caelis autem res ab altero actas existimabimus, quaecunque sunt, quam ab eo a quo et in terris [8]actas omnibus constat. Quodsi non capit alterius omnia ista deputari ab initio quam creatoris, quis credet ab alio ea recenseri in Christum alium, et non a suo auctore et in suum Christum? Si creatoris sunt, diversa sint necesse est a diverso deo; si diversa, utique contraria. Quomodo ergo contraria recenseantur in eum a quo denique destruuntur? Nam et sequentia quem renuntiant Christum, cum dicit, Ut simus in laudem gloriae nos, qui praespera- Eph. I, 12.
vimus in Christum? Qui enim praesperasse poterunt, id est ante sperasse in deum, quam venisset, nisi Iudaei, quibus Christus praenuntiabatur ab initio? Qui ergo praenuntiabatur, ille [9]et praesperabatur. Atque adeo hoc ad se, id est ad Iudaeos, refert, ut distinctionem faciat, conversus ad nationes: In quo et vos, cum audissetis Ib. v. 13.
sermonem veritatis, evangelium, in quo credidistis et signati estis spiritu promissionis eius sancto. Cuius promissionis? factae per Ioëlem: In novissimis diebus effundam de meo spiritu in omnem Ioël III, 1.
carnem, id est et in nationes. Ita [9b]et spiritus et evangelium in eo erit Christo qui praesperabatur, dum praedicabatur. Sed et pater Eph. I, 17.

3. uti pax dixerim *BC.* 4. sonare *BC.* 5. vel *om. B.* 5 b. et *om. b.* 6. adimpletionis *ego.* adimpletiones *Cabcd.* impletiones *B.* 7. et dispensatio *Fr. Iunius.* 8. actas *Fr. Iunius.* acta *libri omnes.* 9. et *om. BC.* 9 b. et *om. BC.*

Cap. XVII. a. boni existimationem] *Εὐδοκίαν,* ut ante „boni ducere“ *εὐδοκεῖν.* (Fr. Iunius.)

gloriae ille est cuius Christus rex gloriae canitur in psalmo ascen-
Ps. XXIV, 10. dens: Quis est iste rex gloriae? dominus virtutum ipse est rex
Eph. I, 17. gloriae. Ab illo spiritus sapientiae optatur apud quem haec quoque
Ies. XI, 2. spiritalium species enumeratur inter septem spiritus per Esaiam.
Eph. I, 18. Ille dabit illuminatos cordis oculos qui etiam exteriores oculos luce
ditavit, cui displicet caecitas populi. Et quis caecus nisi pueri
Ies. XLII, 19. mei? et excaecati sunt famuli dei. Apud illum sunt et divitiae hae-
Eph. I, 18. reditatis in sanctis qui eam haereditatem ex vocatione nationum
Ps. II, 8. repromisit. Postula de me, et dabo tibi gentes haereditatem tuam.
Eph. I, 19—22. Ille inoperatus est in Christum valentiam suam, suscitando eum a
mortuis, et collocando eum ad dexteram suam, et subiciendo omnia,
Ps. CX, 1. qui et dixit, Sede ad dexteram meam, donec ponam inimicos tuos
scabellum pedum tuorum; quia et alibi spiritus ad patrem de filio,
Ps. VIII, 7. Omnia subiecisti sub pedibus eius. Si ex his alius deus et alius
Christus infertur quae recognoscuntur in creatore, quaeramus iam
Eph. II, 1. 2. creatorem. Plane, puto, invenimus, cum dicit illos delictis mor-
tuos [10]in quibus ingressi erant, secundum aevum mundi huius, se-
cundum principem potestatis [11]aëris, qui operatur in filiis incredu-
litatis. Sed mundum non potest et hic pro deo mundi Marcion
interpretari. Non enim simile est creatum creatori, factum factori,
mundus deo. Sed nec princeps potestatis aëris dicetur qui est
princeps potestatis saeculorum. Nunquam enim praeses superiorum
de inferioribus notatur, licet et inferiora ipsi deputentur. Sed nec
incredulitatis operator videri potest, quam ipse potius [12]et a Iudaeis
et a nationibus patitur. Sufficit igitur si haec non cadunt in crea-
torem. Si autem et est in quem magis [13]competant, utique magis
hoc apostolus [13b]sciit. Quis iste? Sine dubio ille qui ipsi creatori
filios incredulitatis obstruit, aëre isto [14]potitus, sicut dicere eum
Ies. XIV, 14. [15]propheta refert: Ponam in nubibus thronum meum: ero similis
altissimo. Hic erit diabolus, quem et alibi (si tamen ita et apostolum legi volunt) deum aevi huius[b] agnoscemus. Ita enim totum saeculum mendacio divinitatis implevit. Qui plane si non fuisset, tunc haec in creatorem spectasse potuissent. Sed et in Iudaismo
Eph. II, 3. conversatus [16]fuerat apostolus. Non quia interposuit de delictis, in quibus et nos omnes conversati sumus, ideo delictorum dominum et principem aëris huius creatorem praestat intellegi, sed quia in

10. non in quibus *BC.* 11. aeris huius qui *cd.* 12. et *om.* (*B*)*b.* 13. competant *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* competat *BCabc.* 13b. scivit *Latinius.* 14. potius *Ca.* 15. propheta refert *Fr. Iunius.* profert et refert *Cabcd.* profert et ... erit *B.* 16. fuerat *om. cd. Reposuerunt Latinius et Fr. Iunius.*

b. deum aevi huius] Cf. supra cap. 11.

Iudaismo unus fuerat de filiis incredulitatis, diabolum [17]habens operatorem, cum persequeretur ecclesiam et Christum creatoris, propter quod [17b]et, Iracundiae filii [18]fuimus, inquit, sed natura. Ne, Eph. II, 3.
quia filios appellavit Iudaeos creator, argumentetur hoc haereticus dominum irae creatorem. Cum enim dicit, Fuimus natura filii iracundiae, creatoris autem non natura sunt filii Iudaei, sed allectione patrum, irae filios ad naturam retulit, non ad creatorem, ad summam subiungens, Sicut et ceteri, qui utique filii dei non Ibid.
sunt. Apparet communi naturae omnium hominum et delicta et concupiscentias carnis et incredulitatem et iracundiam [19]reputari, diabolo tamen captante naturam, quam et [20]ipse iam infecit delicti semine illato. Ipsius, inquit, sumus factura, conditi in Christo. Ib. v. 10.
Aliud [21]est facere, aliud condere. Sed utrumque uni dedit. Homo autem factura creatoris est. Idem ergo condidit in Christo qui et fecit. Quantum enim ad substantiam, fecit, quantum ad gratiam, condidit. Inspice et cohaerentia. Memores, vos aliquando nationes Ib. v. 11. 12.
[22]in carne, qui [23]appellabimini praeputium ab ea quae dicitur circumcisio in carne manu facta, quod essetis illo in tempore sine Christo, alienati a conversatione Israëlis et peregrini testamentorum et promissionis eorum, spem non habentes, et sine deo in mundo. Sine quo autem deo fuerunt nationes, et sine quo Christo? Utique eo cuius erat conversatio Israëlis et testamenta et promissio. At Ibid. 13.
nunc, inquit, in Christo vos, qui eratis longe, facti estis prope in sanguine eius. A quibus erant retro longe? A quibus supra dicit, a Christo creatoris, a conversatione Israëlis, a testamentis, a spe promissionis, a deo ipso. Si haec ita sunt, ergo his prope fiunt nunc nationes in Christo a quibus tunc longe fuerant. Si autem conversationi Israëlis, quae est in religione dei creatoris, et testamentis et promissioni et ipsi deo eorum proximi sumus facti in Christo, ridiculum satis, si [24]nos alterius dei Christus de longinquo admovit creatori. Meminerat apostolus ita praedicatum de nationum vocatione ex longinquo vocandarum. Qui longe erant a me, Ies. XLVI, 12 sq.
appropinquaverunt iustitiae meae. Tam enim iustitia quam et pax creatoris in Christo annuntiabatur, ut saepe iam ostendimus. Itaque ipse est, inquit, pax nostra, qui fecit duo unum, Iudaicum scilicet Eph. II, 14. 15.
populum et gentilem. Quod prope et quod longe, soluto medio

17. habentis *C.* 17b. et nos iracundiae *Gorziensis, teste Rhenano, qui in sua editione ita edi voluit.* et nō iracundiae *C.* 18. sumus *B., et Gorziensis, teste Rhenano.* 19. reputare *d., cum Fulvio Ursino.* 20. ipse iam infecit *d.* ipse infecit *Fulv. Ursinus.* ipse iam fecit *BCab.* ipse suam fecit *c., ex emendat. Rhenani.* 21. est enim facere *cd.* 22. in carne fuisse qui *cd.* 23. appellamini *C.* 24. non *BC.*

parietc inimicitiae, in carne sua. Sed Marcion abstulit Sua, ut inimicitiae daret carnem, quasi carnali vitio, non Christo aemulae. [25]Sic, uti alibi [26]dixi, et hic, non [27]Marrucine[c], sed Pontice, cuius supra sanguinem confessus es, hic negas carnem. Si legem praeceptorum sententiis vacuam fecit, adimplendo certe legem (vacat enim iam, Non adulterabis, cum dicitur, Nec videbis ad concupiscendum, vacat, Non occides, cum dicitur, Nec maledices) adversarium legis de adiutore non [28]potest facere. Ut duos conderet in semetipso, qui fecerat idem condens (secundum quod et supra:
Eph. II, 10. Ipsius enim factura sumus conditi in Christo), in unum novum hominem, faciens pacem (si [29]vere novum, vere et hominem, non phantasma, novum autem et nove natum ex virgine dei spiritu), ut reconciliet ambos deo, et deo quem utrumque genus offenderat, et
Ib. v. 15. 16. Iudaicum et gentilem populum in uno corpore, inquit, [30]cum interfecisset inimicitiam in eo per crucem. Ita et hic caro corpus in Christo, quod crucem pati potuit. Hoc itaque [31]annuntiante pacem eis qui prope, et eis qui longe, accessum consecuti simul ad patrem, iam non sumus peregrini nec advenae, sed concives sancto-
Ib. v. 17—20. rum, sed domestici dei (utique eius a quo supra ostendimus alienos fuisse nos, et longe constitutos), superaedificati super fundamentum apostolorum. Abstulit haereticus, Et prophetarum, oblitus dominum posuisse in ecclesia, sicut apostolos, ita et prophetas. Timuit [32]scilicet ne et super veterum prophetarum fundamenta aedificatio
Ib. v. 21. nostra constaret in Christo, cum ipse apostolus ubique nos de pro-
Ib. v. 20. phetis exstruere non cesset. Unde enim accepit summum lapidem
Ps. CVIII, 22. angularem dicere Christum, nisi de psalmi significatione: Lapis, quem reprobaverunt aedificantes, iste factus est in summo anguli?

Cap. XVIII. [1]De manibus haeretici [2]praecidentis non miror si syllabas sub-
Eph. III, 8. 9. trahit, cum paginas totas plerumque [3]subducit[a]. Datam, inquit,

25. Sic, uti *Fr. Iunius.* Sicuti *c.* Sicubi *reliqui.* 26. dixit *BC.* 27. Marruccine *B.* 28. potest *BCab., Fr. Iunius.* potes *cd.* 29. vero *B.* 30. cum (tum *C.*) interfecit. Sed inimicitiam *BC.* 31. annunciare *BC.* 32. si nonne et super *BC.* „*Forte* timuit Sinon ne et *cett. ut alludat ad Sinonem Virgilianum.*", *Rhenani adnotatum est in marg. ed. principis. Hanc coniecturam, quamvis ab ipso Rhenano postea reiectam, comprobavit Fr. Iunius.*

Cap. XVIII. 1. *In vulgatis editionibus verba* De manibus — — subducit *sunt ad praegressum caput retracta.* 2. praecidentis non miror si syllabas subtrahit *cd.* praecidendis? Non miror si syllabas subtrahit *C.* praecidendus non miror si syllabas subtrahit *B., Rhenanus in marg. ed. princ.* praecidendis non miror si syllabas subtrahit *ab.* praecidentis non miror syllabas subtrahi *Latinius.* praecidentes? Non miror si syllabas subtrahit *Fr. Iunius.* 3. subducat *d., Latinius.*

c. Sic, uti alibi dixi, et hic, non Marruccine] Lego „Sic, uti alibi dixi" cett., nimirum dico. Dixit autem lib. IV, cap. 40. et aliis locis quam plurimis. Marruccini autem furtivis dolis et artibus fuerunt celebres, ut ex Catulli Epigr. 12 notat Latinius, Pontici vero stupore mentis. De Marruccinis videndus Strabo lib. V [4, 241.]. (Fr. Iunius.)

Cap. XVIII. a. subducit.] Latinius re-

sibi apostolus gratiam novissimo omnium, illuminandi omnes, quae dispensatio sacramenti occulti ab aevis in deo, qui omnia condidit. Rapuit haereticus In praepositionem, et ita legi facit: Occulti ab [3b]aevis deo, qui omnia condidit. Sed emicat falsum. Infert enim apostolus, Ut nota fiat principatibus et potestatibus [4]in supercae- Eph. III, 10.
lestibus per ecclesiam [4b]multifaria sapientia dei. Cuius dicit principatibus et potestatibus? Si creatoris, quale est ut principatibus et potestatibus eius ostendi voluerit deus ille sapientiam suam, ipsi autem non, quando nec potestates sine suo principe potuissent quid cognoscere? Aut si ideo deum non nominavit hic, quasi in illis et princeps ipse reputetur, ergo et occultatum sacramentum principatibus et potestatibus eius qui omnia [5]condidit pronuntiasset, proinde in illis deputans ipsum. Quod si illis dicit occultatum, [6]illi debebat dixisse manifestum. Ergo non deo erat occultatum, sed in deo omnium conditore, occultum autem principatibus [6b]et potestatibus eius. Quis enim cognovit sensum domini, aut quis con- Ies. XL, 13.
siliarius ei fuit? Hic captus haereticus fortasse [6c]mutavit [7]ut dicat deum suum suis [8]potestatibus et principatibus notam facere voluisse dispensationem sui sacramenti, quam ignorasset deus conditor omnium. Et quo competebat praetendere ignorantiam creatoris extranei et longa separatione discreti, cum domestici quoque superioris dei nescissent? Tamen et creatori notum erat futurum. An non utique notum quod sub caelo [9]et in terra eius habebat revelari? Ergo ex hoc confirmatur quod supra struximus. Si enim creator cogniturus erat quandoque occultum illud dei superioris sacramentum, et ita scriptura habebat: Occulti deo, qui omnia condidit, sic inferre debuerat, Ut nota fiat illi multifaria sapientia dei, tunc et potestatibus et principatibus cuiuscunque dei, cum quibus sciturus esset creator. Adeo subtractum constat quod et sic veritati suae salvum est. Volo nunc et ego tibi de allegoriis apostoli controversiam nectere. Quas [10]novus[b] in prophetis habuisset formas? Captivam, inquit, duxit captivitatem. Quibus armis? quibus proe- Eph. IV, 8. Ps. LXVIII, 19.
liis? de cuius gentis vastatione? de cuius civitatis eversione? quas

3b. aevi *BC.* 4. insuper coelestibus *Ca.* 4b. multivaria *Vaticanus alter.* 5. condidit *d., ex emendat. Latinii, et Fulvii Ursini.* condit *BCabc.* 6. illi *d., Fr. Iunius.* ille *BC.* illis *reliqui.* 6b. et potestatibus *om. B.* 6c. mutabit *Fr. Iunius.* 7. ut *Bd.* uti *reliqui.* 8. principatibus et potestatibus *B.* 9. et *om. bcd.* 10. novus in prophetis habuisset *Babcd.* novas in prophetis habuisset *C. Probat Fr. Iunius.* novimus in prophetis habuisse *Vaticanorum alter.*

scripsit „subducat.“ Non opus est. Huius enim aevi, et potissimum Afrae nationis scriptores, *cum* causale struere cum indicativo modo hodie vel in vulgus constat. Cf. adnott. ad Apolog. cap. 1.

b. Quas novus] Novus, scilicet deus Marcionis.

feminas, quos pueros quosve regulos catenis victor inseruit? Nam
Ps. XLV, 4. et cum apud David Christus canitur succinctus gladio super femur,
Ies. VIII, 4. aut apud Esaiam spolia accipiens Samariae et virtutem Damasci, vere [11]eum et visibilem [12]extundis[c] proeliatorem. Agnosce igitur iam et armaturam et militiam eius spiritalem, si iam [13]didicisti esse captivitatem spiritalem, ut et hanc illius agnoscas, vel quia [14]et captivitatis huius mentionem de prophetis apostolus sumpsit, a quibus et mandata. Deponentes mendacium loquimini veritatem [15]ad
Ps. IV, 5. proximum quisque, et, Irascimini et nolite delinquere (ipsis verbis
Eph. IV, 25. 26. quibus psalmus exponeret sensus eius), sol [16]ut non [17]occidat su-
Eph. V, 11. per iracundiam vestram. Nolite communicare operibus tenebrarum.
Ps. XVIII, 26. Cum iusto enim iustus eris, et [17b]cum perverso perverteris, et,
I Cor. V, 13. Deut. XXI, 21. Auferte malum de medio vestrum, et, Exite de medio eorum, et,
Ies. LII, 11. Immundum ne [18]attigeritis; separamini, qui fertis vasa domini. Sic
Eph. V, 18. et, [19]Inebriari vino dedecori, inde est ubi sanctorum inebriatores
Amos II, 12. increpantur: Et potum [20]dabatis sanctis meis vinum; quod prohibi-
Lev. X, 9. tus erat potare et Aaron sacerdos et filii eius, cum adirent ad
Eph. V, 19. sancta. Et psalmis et hymnis deo [21]canere docere illius est qui
Ies. V, 11 sq. cum tympanis potius et psalteriis vinum bibentes incusari a deo norat. Ita cuius invenio praecepta et semina praeceptorum vel [22]augmenta, eius apostolum agnosco. Ceterum mulieres viris sub-
Eph. V, 22. 23. iectas esse debere unde confirmat? Quia vir, inquit, caput est mulieris. Dic mihi, Marcion, de [23]opere creatoris deus tuus legi suae astruit auctoritatem? Hoc iam plane minus est, cum et ipsi
Ibid. Christo suo et ecclesiae eius inde [23b]statum sumit, sicut et Chri-
Ib. v. 25. 28. stus caput est ecclesiae? Similiter et cum dicit, Carnem suam diligit qui uxorem [24]suam diligit, sicut et Christus ecclesiam. Vides comparari operi creatoris Christum tuum et ecclesiam tuam. Quan-
Ib. v. 29. tum honoris carni [25]datur in ecclesiae nomine! Nemo, inquit, carnem suam odio habet (nisi plane Marcion solus), sed et nutrit et fovet eam, sicut [25b]et Christus ecclesiam. At tu solus eam odisti,

11. cum *BC., Fulv. Ursinus.* 12. extundis *ego.* excondis *libri omnes.* 13. didicistis *B.* 14. et *om. B.* 15. ad proximum suum quisque *cd.* 16. ut *om. cd. Vaticanorum alter.* 17. excidat *C.* 17 b. cum *om. C.* 18. attigeris *B.* 19. inebriati vino dedecore *B.* inebriari vino dedecor *d.* 20. dabitis *BCab.* 21. canerent *C.* canent *B.* 22. argumenta *B.* 23. corpore *B.* 23 b. satum *C.* 24. suam diligit *cd., ex utroque Vaticano.* diligit *reliqui.* 25. detur *B.* 25 b. et *om. Cab. Supplevit Pamelius ex utroque Vaticano.*

c. extundis] Videtur *excondis,* si non est mendosa dictio, dictum pro *educis,* ut *excondo* oppositum sit ei quod est *recondo.* (Rhenan.) *Excondis,* i. e. condis et fingis eum ex illis prophetarum locis. (Fr. Iunius.) Monstrum scripturae in vulgatis hucusque exemplaribus legitur *excondis,* quod refinxi in *extundis,* quod unice verum et genuinum puto. Extundere autem est efficere. De re v. Adv. Marc. III, 13 et 14.

auferens illi resurrectionem. Odisse debebis et ecclesiam, quia proinde diligitur a Christo. At enim Christus amavit et carnem sicut ecclesiam. Nemo non diliget imaginem quoque sponsae, immo et servabit illam et honorabit et coronabit. Habet similitudo cum [25]c veritate honoris consortium. Laborabo ego nunc eundem deum probare [26]masculi et Christi, mulieris [27]et ecclesiae, carnis et spiritus, ipso apostolo sententiam creatoris adhibente, immo et [28]dis-
serente: Propter [29]hanc relinquet homo patrem et matrem, et erunt Eph. V, 31. 32.
duo in [30]carne una. Sacramentum hoc magnum [31]est. Sufficit inter ista si creatoris magna sunt apud apostolum sacramenta, minima apud haereticos. Sed ego autem dico, inquit, in Christum et eccle- Ibid.
siam. [32]Habet interpretationem, non separationem sacramenti. [33]Ostendit figuram sacramenti ab eo praeministratam cuius erat utique sacramentum. Quid videtur Marcioni? Creator quidem ignoto deo figuras praeministrare non potuit, etiam quia adversario, si noto. Deus superior ab inferiore et ad destruendum potius mutuari nihil debuit. [34]Obaudiant et parentibus filii. Nam etsi Marcion Eph. VI, 1.
abstulit, Hoc est enim primum in promissione praeceptum, lex Ibid. v. 2. Exod. XX, 12.
loquitur, Honora patrem et matrem, et, Parentes, enutrite filios in Eph. VI, 4.
disciplina et correptione domini. Audisti enim et veteribus dictum, Narrabitis haec in auribus filiorum vestrorum, et filii vestri aeque Exod. X, 2.
in [35]auribus filiorum suorum. Quo iam mihi duos deos, si una est disciplina? Et si duo sunt, illum sequar qui prior docuit. Sed adversus munditenentes luctatio si nobis, o quanti iam [36]dii crea- Eph. VI, 12.
tores! Cur enim non et hoc vindicem, unum munditenentem nominari debuisse, si creatorem significabat cuius essent quas praemisit potestates? Porro cum supra quidem induere nos iubeat armatu- Ib. v. 11.
ram in qua stemus ad machinationes diaboli, iam ostendit diaboli esse quae diabolo subiungit, potestates et munditenentes tenebrarum istarum, quae et nos diabolo deputamus. Aut si diabolus creator est, quis erit diabolus apud creatorem? An [37]sicut duo [38]dii, ita et duo diaboli, et pluraliter potestates et munditenentes? Sed quomodo creator et diabolus et deus idem, cum diabolus non idem et deus et diabolus? Aut enim ambo et dei, si [39]ambo iam diaboli, aut qui deus hic [40]et non diabolus, sicut nec diabolus

25 c. veritate honoris *d., Fulv. Ursinus.* virtutis honore *B.* veritatis honore *reliqui.* 26. masculi (masculis *B.*) et Christum *BC.* 27. et *om. BC.* 28. differente *BC.* deferente *a., in marg.* 29. hoc *cd.* 30. in carnem unam *cd.* 31. est *om. B.* 32. Habes *Rhenanus in marg. ed. princ.* 33. Audisti *Rhenanus in marg. ed. princ.* 34. Oblãdiant *B.* 35. auribus *Bd.* aures *reliqui.* 36. dei *c.* 37. sicut *abcd. Gorziensis.* si *BC.* 38. dei *cd.* 39. ambo iam *abcd. Gorziensis.* iam *BC.* 40. et *om. B.*

deus. Ipsum vocabulum diaboli quaero ex qua delatura competat creatori. Fortasse detulit aliquam dei superioris intentionem, quod ipse ab archangelo passus est, et quidem mentito. Non ideo enim interdixerat illius arbusculae gustum ne dei fierent, sed ne de transgressione morerentur. Nec spiritalia autem nequitiae ideo creatorem [41]significabant quia adiecit, In caelis. Sciebat enim et apostolus in caelis operata esse spiritalia nequitiae, angelorum scandalizatorum in filias hominum[d]. Et quale [42]erat [43]ut ambiguitatibus et per aenigmata nescio quae creatorem taxaret, qui in catenis iam constitutus [44]ob libertatem praedicationis constantiam manifestandi sacramenti in [45]apertione oris, quam ibi expostulare a deo mandabat, ecclesiae utique praestabat?

Eph. VI, 12. Gen. VI, 1 sqq. Eph. VI, 19. 20.

Cap. XIX. [1]De epistula ad colossenses. Soleo in praescriptione adversus haereses omnes de testimonio temporum compendium figere, priorem vindicans regulam nostram omni haeretica posteritate. Hoc nunc probabit et apostolus, dicens, De spe reposita in caelis, quam audistis in sermone veritatis evangelii, quod pervenit ad vos, sicut et in totum mundum. Nam si [2]iam tum traditio evangelica ubique manaverat, quanto magis nunc? Porro si nostra est quae ubique manavit, magis quam omnis haeretica, nedum Antoniniani Marcionis[a], nostra erit apostolica. Marcionis autem cum totum impleverit mundum, ne tunc quidem se defendere poterit de apostolica. Eam enim et sic constabit esse quae prior mundum replevit, illius scilicet dei [2b]evangelio qui et haec cecinit de praedicationibus eius: In omnem terram [2c]exiit sonus eorum, et in terminos orbis verba eorum. Invisibilis dei imaginem ait Christum. Sed nos enim invisibilem dicimus patrem Christi, scientes filium semper retro visum, si quibus visus [3]est in dei nomine, ut imaginem ipsius; ne quam et hinc differentiam scindat dei visibilis et invisibilis, cum olim dei nostri sit definitio: [4]Dominum nemo videbit et vivet. Si non est Christus primogenitus conditionis[b], ut sermo creatoris per quem omnia facta sunt et sine quo nihil factum

Col. I, 5. 6. Ps. XIX, 5. Col. I, 15. Exod. XXXIII, 20. Io. I, 3.

41. significabant *cd. Vaticanus alter.* significabunt *BCab., Fr. Iunius.* 42. erit *cd., ex Vaticanorum altero.* 43. in *B.* 44. quo ob *BC.* 45. apparitione *B.*

Cap. XIX. 1. ex epist. ad coloss. *legitur ad marg. d.* 2. iam tum *abcd. Gorziensis.* iam *BC.* 2b. evangelium *Fr. Iunius.* 2c. exivit *Latinius.* 3. est *om. BC.* 4. deum *cd.*

d. angelorum scandalizatorum in filias hominum.] Cf. adnott. ad De Idolol. cap. 9.

Cap. XIX. a. Antoniniani Marcionis] Id est qui emersit Antonini Pii primum temporibus. V. lib. I, cap. 19.

b. primogenitus conditionis] Hoc est primogenitus omnium a deo conditorum et creatorum. (Rigalt.) V. adnott. ad De Corona cap. 6.

est, si non in illo condita sunt universa in caelis et in terris, visibilia et invisibilia, sive throni sive dominationes [5]sive principatus sive potestates, si non cuncta per illum et in illo sunt condita (haec enim Marcioni displicere oportebat), non utique tam nude Col.I,15–17.
posuisset apostolus, Et ipse est ante omnes. Quomodo enim ante omnes, si non ante omnia? Quomodo [6]ante omnia, si non primogenitus conditionis, si non sermo creatoris? Unde ante omnes probabitur fuisse qui post omnia apparuit? Quis scit priorem fuisse quem esse [6b]nesciit? Quomodo [7]item boni duxit omnem Ib. v. 19.
plenitudinem in semetipso habitare? Primo enim, quae est ista plenitudo, nisi ex illis quae Marcion detraxit, conditis in Christo, in caelis et in terris, angelis et hominibus, nisi ex illis invisibilibus et visibilibus, nisi ex thronis et dominationibus et principatibus et potestatibus? Aut si haec [7b]pseudapostoli nostri et Iudaici evangelizatores de suo intulerint, et ad plenitudinem dei sui Marcion, qui nihil condidit, ceterum[c] quale est ut plenitudinem creatoris aemulus et destructor eius in suo Christo habitare voluerit? Cui
denique reconciliat omnia in semetipsum, pacem faciens per crucis Col. I, 20.
suae sanguinem, nisi quem offenderant [8]una ipsa, adversus quem rebellaverant per transgressionem, cuius [9]novissime fuerant? Conciliari enim extraneo possent, reconciliari vero non alii quam suo. Ita et nos quondam alienatos et inimicos sensu in malis operibus Col. I, 21.
creatori redigit in gratiam, cuius [10]admiseramus offensam, colentes conditionem adversus creatorem. Sicubi autem et ecclesiam corpus Col. I, 24.
Christi dicit esse, ut hic ait adimplere se reliqua pressurarum Christi in carne pro corpore eius, quod est ecclesia, non propterea et in totum mentionem corporis transferes a substantia carnis. Nam et Col. I, 22.
supra reconciliari nos ait in corpore [11]eius per mortem; utique in eo corpore, in quo mori potuit per carnem, mortuus est, non per ecclesiam, plane propter ecclesiam, corpus commutando pro
corpore, carnale pro spiritali. At cum monet cavendum a [12]sub- Col. II, 8.
tililoquentia et philosophia, [13]ut inani seductione, quae [14]sit secundum elementa mundi, non secundum caelum aut terram dicens,

5. sive principatus *om. B.* 6. ante omnia *om. B.* 6b. nescivit *Latinius.* 7. item *cd. Vaticanus uterque.* autem *reliqui.* 7b. pseudoapostoli *C.* 8. uni ipsa *B.* universa *Rhenanus, Latinius.* 9. novisse *BC.* 10. administramus *B.* 11. eius morte, quod est ecclesia, sed non prospere et in totum mentionem corporis transferes a substantia carnis. Nam et supra reconciliari nos ait in corpore eius per mortem *C.* 12. subtili eloquentia *Vaticanorum unus.* 13. et *d., Petr. Ciacconius.* 14. fit *b.*

c. ceterum] Hoc est alioquin. Exempla eius usus in Tertulliani scriptis habes frequentissima. Cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 11.

sed secundum litteras saeculares et secundum traditionem, [15]scilicet hominum subtililoquorum et philosophorum, longum est quidem et alterius operis ostendere [16]hac sententia omnes haereses damnari, quod omnes ex [17]subtililoquentiae viribus et philosophiae regulis constent. Sed Marcion principalem suae fidei terminum de Epicuri schola agnoscat, [18]dominum inferens [19]hebetem, [20]ne timeri dicat eum, collocans et cum deo creatore materiam de porticu Stoicorum, negans carnis resurrectionem, de qua proinde nulla philosophia consentit[d]. Cuius ingeniis[e] tam longe abest veritas nostra, ut et iram dei excitare formidet, et omnia illum ex nihilo protulisse confidat, et carnem eandem restituturum repromittat, et Christum ex vulva virginis natum non erubescat, ridentibus philosophis et
I Cor. I, 19 sqq. haereticis et ethnicis ipsis. Stulta enim mundi elegit deus, ut confundat sapientes, ille sine dubio, qui ex respectu huius suae dispositionis perditurum se sapientiam sapientium praeminabatur. Hac simplicitate veritatis contraria [21]subtililoquentiae et philosophiae nihil
Col. II, 13. perversi possumus sapere. Denique si nos deus cum Christo vivificat, donans delicta nobis, non possumus credere ab eo delicta donari in quem admissa non [22]fuerint, ut retro ignotum. Age
Ib. v. 16. 17. iam, cum dicit, Nemo vos iudicet in cibo et potu et in parte diei festi et neomeniae et sabbati, quae est umbra futurorum, corpus autem Christi, quid tibi videtur, Marcion? De lege iam non retractamus, nisi quod et hic quemadmodum exclusa sit edocet, dum scilicet de umbra transfertur in corpus, id est de figuris ad veritatem, quod est Christus. Ergo et umbra eius cuius et corpus, id est et [23]lex eius et Christus. Segrega alii deo legem, et alii deo Christum, si potes aliquam umbram ab eo corpore cuius umbra est separare. Manifeste legis est Christus, si corpus est umbrae.
Col. II, 18. 19. 22. Si autem et aliquos taxat qui ex visionibus angelicis dicebant cibis abstinendum, ne attigeris, ne gustaveris, volentes in humilitate sensus incedere, non tenentes caput, non ideo legem et Moysen pulsat quasi de angelica superstitione constituerit interdictionem quorundam edulium. Moysen enim a deo accepisse legem constat.
Ib. v. 22. Denique hanc disciplinam, Secundum praecepta, inquit, et doctri-

15. homini scilicet *B.* 16. ac *bc.* 17. subtilis (subtili *B.*) eloquentiae *B. et Vaticanorum unus.* 18. deum inserens *B.* 19. nec hebetem *C.* 20. nec *BC.* 21. subtili eloquentiae *B. Vaticanorum unus.* 22. fuerunt *B.* 23. lex *d., ex emendatione Fulvii Ursini.* lux *BCabc.*

d. de qua proinde nulla philosophia consentit.] De carnis resurrectione nullam philosophiam consensisse affirmat auctor communiter; nam singulare fuit Democriti dogma, de quo Plinius lib. VII, Natur. Hist. cap. 55. (Fr. Iunius.)

e. ingeniis] Artificiis. V. adnott. ad De Corona cap. 8.

nam hominum deputavit in eos qui caput non tenerent, id est [24]ipsum in quo omnia recensentur, in Christum ad initium revocata etiam indifferentia escarum. Cetera praeceptorum, ut eadem[f] satis sit iam alibi docuisse quam a creatore manarint, qui cum vetera praedicaret transitura, nova facturus universa, mandans etiam, Novate vobis novamen novum, iam tum docebat [25]deponere[g] veterem hominem et novum induere. Col. III. IV. Ies. LXIII, 19. II Cor. V, 17. Ier. IV, 3.

[1]De epistula ad philippenses. Cum praedicationis [2]enumerat varietatem, quod alii ex fiducia vinculorum eius [3]audentius sermonem enuntiarent, alii per invidiam et contentionem, quidam vero et per [4]sermonis existimationem[a], plerique ex dilectione, nonnulli ex aemulatione, iam aliqui et ex [5]simultate Christum praedicarent, erat utique vel hic locus taxandae ipsius praedicationis de diversitate sententiae, quae tantam efficeret etiam animorum varietatem. Sed causas solas animorum, non regulas sacramentorum, in diversitate proponens unum tamen Christum et unum eius deum quocunque consilio praedicatum confirmat, et ideo, Nihil mea, inquit, sive causatione sive veritate Christus [6]annuntietur, quia unus annuntiabatur sive [7]ex causatione sive ex veritate fidei. Ad fidem enim praedicationis retulit mentionem veritatis, non ad regulae ipsius, quia una quidem erat regula, sed fides praedicantium quorundam vera, id est simplex, quorundam [8]nimis docta. Quod cum ita sit, apparet eum Christum praedicatum qui semper annuntiabatur. Nam si alius longe ab apostolo induceretur, fecisset diversitatem [9]novitas rei. Nec enim defuissent qui praedicationem evangelicam nihilominus in Christum creatoris interpretarentur, cum et hodie maior pars sit omnibus in locis sententiae nostrae quam haereticae. [10]Quo nec hic apostolus de diversitatis denotatione et Cap. XX. Phil. I, 14—17. Phil. I, 18.

24. ipsum *d., Fr. Iunius.* in ipsum *BCabc.* 25. exponere *C.* *In B. verba* iam tum — — et novum *librarii incuria exciderunt.*

Cap. XX. 1. ex ep. ad philipp. *legitur in marg. d.* *In B. capitis inscriptio desideratur.* 2. eminerat veritatem *B.* 3. audientius *B.* 4. boni aestimationem *Latinius.* boni existimationem *Fr. Iunius.* 5. simulate *C.* 6. annuntiaretur *B.* 7. excusatione *BC.* 8. animis docta *BC.* nimis suspecta *Rhenanus ad marg. ed. princ.* 9. non ita spei *BC.* 10. Quo ne *cd.* Quin nec *Latinius.*

f. ut eadem] Quandoquidem eadem sint praecepta cap. 3 et 4. huius Epistolae cum iis quae habentur Ephes. cap. 5 et 6., tacite remittit lectorem ad praecedens huius libri caput. (Pamel.)

g. deponere] Editio princeps habet *exponere.* Nec semel Tertullianus *exponere* posuit pro *deponere,* ex communi Afrorum usu. Cf. supra ad huius libri cap. 10.

Cap. XX. a. per sermonis existimationem] Latinius „*per boni aestimationem.*" Malim „*per boni existimationem.*" Sic enim εὐδοκίαν exponit auctor supra cap. 17. (Fr. Iunius.)

increpatione tacuisset. Ita cum diversitas ne taxatur quidem, novitas non probatur. Plane de substantia Christi putant et hic Marcionitae suffragari apostolum sibi, quod phantasma carnis fuerit in
Phil. II, 6.7 Christo, cum dicit, quod in effigie dei constitutus non rapinam existimavit [11]pariari deo[b], sed [12]exhausit semetipsum accepta effigie servi, non veritate, et in similitudine hominis, non in homine, et figura inventus homo, non substantia, id est non carne, quasi non et figura et similitudo et effigies substantiae quoque accedant. Bene
Col. I, 15. autem quod et alibi [13]Christum imaginem dei invisibilis appellat. Numquid ergo et hic, qua in effigie eum dei collocat, aeque non erit [14]deus Christus [15]vere, si nec homo vere fuit in effigie hominis constitutus? Utrobique[c] enim veritas necesse habebit excludi, si effigies et similitudo et figura phantasmati vindicabitur. Quodsi in effigie et in imagine, [16]qua filius [17]patris, vere [18]deus, praeiudicatum est etiam in effigie et imagine hominis, qua filius hominis, vere hominem inventum. Nam et inventum ratione posuit, id est certissime hominem. Quod enim invenitur, constat esse. Sic et deus inventus est per virtutem, sicut homo per carnem, quia nec morti subditum pronuntiasset non in substantia mortali constitu-
Phil. II, 8. tum. Plus est autem quod [19]adiecit, Et mortem crucis. Non enim [20]exaggeraret atrocitatem extollendo virtutem [21]subiectionis, quam imaginariam phantasmate scisset, frustrato potius eam quam ex-
Phil. III, 5sq. perto, nec virtute functo in passione, sed lusu. Quae autem retro lucri duxerat[d], quae et supra numerat, gloriam carnis, notam circumcisionis, generis Hebraei ex Hebraeo censum, titulum tribus
Ib. v. 7. Beniamin, pharisaeae candidae[e] dignitatem, haec [22]modo detrimento
Ib. v. 8. 9. sibi deputat, non deum, sed stuporem, Iudaeorum. Haec [23]ac si stercora existimat prae comparatione agnitionis Christi, non prae

11. parari *B.* 12. et hoc sit *B.* et haec sit *C.* 13. Christi *BC.* 14. deus *Bcd.* dei *reliqui.* 15. vero *BC.* 16. qua filius — — et imagine *om. B.* 17. in patris *C.* 18. deus, praeiudicatum est etiam in effigie *ego.* dei praeiudicatus est: et iam ne effigie *C.* dei praeiudicatus est: etiam in effigie *a.* dei praedicatus est, etiam in effigie *reliqui.* 19. adiecit (adiicit *B.*) mortem crucem *BC.* 20. exaggeraret *Latinius.* exaggerat *libri omnes.* 21. collectionis *BC., et a. in margine.* 22. non *BC.* nunc *Fr. Iunius.* 23. existere cor existimat *C.* exsistereto existimat *B.*

b. non rapinam existimavit pariari deo] Cf. De Resurr. Carnis cap. 6., et de verbo *pariare* supra ad lib. IV, cap. 29.

c. Utrobique] In distinguendis his verbis secutus sum Fr. Iunium. Vulgata distinctio, quam tuetur etiam Rigaltius, erat „Numquid et hic qua in effigie eum dei collocat? Aeque non erit deus — — constitutus. Utrobique" cett.

d. lucri duxerat] Sic *boni ducere* supra cap. 19., et *lucri habitam* De Corona cap. 11. (Fr. Iunius.)

e. pharisaeae candidae] Id est honorum pharisaicorum, *συνεκδοχικῶς*. (Fr. Iunius.) Pharisaeorum fastigium explicat Rhenanus.

reiectione dei creatoris, habens iustitiam non suam iam quae ex lege, sed quae per ipsum, scilicet Christum, ex deo. Ergo, inquis, hac distinctione lex non ex deo erat Christi. Subtiliter satis. Accipe itaque subtilius. Cum enim dicit, Non quae ex lege, sed quae per ipsum, non dixisset Per ipsum de alio quam cuius fuit lex. Noster, inquit, municipatus in caelis. Agnosco veterem ad Abraham promissionem creatoris: Et faciam semen tuum tanquam stellas in caelo. [24]Ideo et stella a stella differt in gloria. Quodsi Christus adveniens de caelis [25]transfiguravit corpus humilitatis nostrae conformale corpori gloriae suae, resurget ergo corpus hoc nostrum, quod humiliatur in passionibus, et [26]in ipsa lege mortis[f] in terram deiectum. Quomodo enim [27]transfigurabitur, si nullum erit? Aut si de eis dictum qui in adventu dei deprehensi in carne [28]deputari habebunt[g], quid facient qui primi resurgent? Non habebunt de quo transfigurentur. Atquin, Cum illis, dicit, simul rapiemur in nubibus obviam domino. Si cum illis sublati, utique cum illis et transfigurati.

Phil. III, 20. Gen. XXII, 17. I Cor. XV, 41. Phil. III, 21. I Cor. XV, 51 sq. I Thess. IV, 16. 17.

[1]De epistula ad philemonem. Soli huic epistulae brevitas sua profuit ut falsarias manus Marcionis evaderet. Miror tamen, cum ad unum hominem litteras factas receperit, quod ad Timotheum duas et unam ad Titum de ecclesiastico statu compositas recusaverit. Affectavit, opinor, etiam numerum epistularum interpolare. Memento, inspector, quod [2]ea quae [3]praetractata sunt retro de apostolo quoque probaverimus, et si qua in hoc opus dilata erant expunxerimus[a], ne aut hic supervacuam existimes iterationem, [4]qua confirmavimus spem pristinam, aut illic suspectam habeas dila- Cap. XXI.

24. Ideo et stella *cd. Vaticanorum unus.* Idem stella *B.* Ideo stella *reliqui.* 25. transfiguravit *BC. Vaticanus uterque.* transfigurabit *reliqui.* 26. in *delent Petr. Ciacconius et Fr. Iunius.* 27. transfiguraverit *d.* transfigurabit *ed. Semleri.* 28. demutari *Latinius. Probarunt Fr. Iunius et Nic. Rigaltius.*

Cap. XXI. 1. ex ep. ad philem. *habet d. in marg.* 2. ea quae *abcd.* aeque *BC.* 3. praetractata sunt *BCab. Fr. Iunius.* pertractata sunt *reliqui.* 4. quam *BC.*

f. in ipsa lege mortis] Petrus Ciacconius et Fr. Iunius deleverunt praepositionem *in.* Sed iure suo stat, siquidem instrumentalem sensum hic habet. Sic De Idolol. cap. 7. „Quae magis amputandae (sc. manus) quam *in* quibus domini corpus scandalizatur." Arnob. Adv. Natt. IV, 4 „quod partis unius *in* pulsione formatum est." Id. V, 1 „dulcedine *in* potionis captos." et VII, 21 „quid facinoris *in* hoc erit, quid malorum scelerisve contractum?" Cf. Hildebr. ad Apul. Metam. I, 4. et XI, 2., Handii Tursell. tom. III, p. 324 et p. 327.

g. deputari habebunt] Immo *demutari,* quod mox dicet „transfigurari." (Rigalt.) Recte Latinius „in carne *demutari* habebunt," graeca phrasi, ex auctoris ipsius verbis supra cap. 10 et cap. 11. (Fr. Iunius.)

Cap. XXI. a. expunxerimus] Hoc est ex debito absolverimus, praestiterimus. Cf. adnott. ad Apolog. cap. 35.

tionem, qua eruimus [5]ipsa ista[b]. Si totum opusculum inspexeris, nec hic redundantiam nec illic diffidentiam iudicabis.

5. ipsa ista *B.* tempora (tpa *C.*) ista *reliqui.* tempore ista *Fr. Iunius.*

b. ipsa ista.] Volebant „*tempore ista*" Rhenanus et Fr. Iunius. Ille annotavit „Leg. *tempore ista*, i. e. commoditate temporis prolixioris," hic interpretatus est „*eruimus tempore ista*, i. e. tempestive depromimus, non intempestivis repetitionibus, ut imperiti faciunt, obruimus. Hoc enim se facturum certo consilio ante pronuntiaverat sub finem cap. 7." Veram scripturam servavit codex Leidensis. Corruptelae fontem quaerendum esse in voculae *ipsa* cum vocis *tempora* nota similitudine nemo est qui non videat.

ADVERSUS HERMOGENEM.

In scripturae discrepantia Tertulliani verbis subiecta

A	significat	librum	Leidensem manu exaratum.
B	-	editionem	principem, Beati Rhenani, quae prodiit Basileae a. MDXXI.
a	-	-	Io. Gangneii, quae prodiit Parisiis a. MDXLV.
b	-	-	Sigism. Gelenii, quae prodiit Basileae a. MDL.
c	-	-	Iac. Pamelii, quae prodiit Antverp. a. MDLXXIX.
d	-	-	Nicol. Rigaltii, quae prodiit Parisiis a. MDCXXXIV.

ADVERSUS HERMOGENEM.

Solemus haereticis compendii gratia de posteritate praescribere. Cap. I.
In quantum enim veritatis regula prior, quae etiam [1]futuras haereses [2]praenuntiavit, in tantum posteriores quaeque doctrinae [3]haereses praeiudicabuntur, quia sunt quae futurae veritatis antiquiore regula praenuntiabantur. Hermogenis autem doctrina tam novella [4]est[a]. Denique[b] ad hodiernum homo in saeculo, et natura quoque haereticus, etiam turbulentus, qui loquacitatem facundiam existimet, et impudentiam constantiam deputet[c], et maledicere singulis officium bonae [5]conscientiae iudicet. Praeterea pingit [6]illicite[d], nubit assidue[e], legem dei in [7]libidinem defendit[f], in artem contemnit[g], bis falsarius, et cauterio et stilo[h], totus adulter, et praedicationis et

Cap. I. 1. haereses futuras *A.* 2. renunciavit *B.* 3. haeresis *A.* 4. est *om. B.* 5. constantiae *AB., et a. in marg.* 6. illicite *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* licite *BCabc. Om. A.* 7. libidine *A.*

Cap. I. a. tam novella est.] Nempe quam aliae illae haereses quibus de posteritate solemus praescribere. (Fr. Iunius.) Tam esse novellam dicit Hermogenis doctrinam ut haeresis sit praeiudicata.

b. Denique] Ut breviter dicam, ut paucis comprehendam.

c. et impudentiam constantiam deputet] V. de hoc loco Desid. Heraldus Animadv. ad Arnob. Adv. Natt. p. 80.

d. pingit illicite] Hermogenes erat pictor. Pingebat autem illicite, quia post susceptum Christiani nomen nihilominus pingebat simulacra deorum, utique falsorum. (Rigalt.) Vetus vitiosa erat scriptura *licite* pro *illicite*, quod mirifice interpretabantur per licentiose, licenter.

e. nubit assidue] Id est polygamiam probat quacunque specie et nuptias imperat sine ullo discrimine, ut idem obiicit lib. De Monog. cap. 16. Sic legem dei in libidinem defendit quum iubet omnes coniugatos esse, ne quisquam libidinari possit. (Fr. Iunius.)

f. legem dei in libidinem defendit] Libidini suae praetendit legem dei, „Crescite et multiplicamini." (Rigalt.)

g. in artem contemnit] Eandem scilicet legem arte sua contemnit, pingens simulacra, quod lex vetabat, „Non facies idolum." (Rigalt.)

h. bis falsarius, et cauterio et stilo] Falsarius cauterio suo pictorio discolores ceras inurens exprimendis falsorum numinum simulacris, falsarius etiam scripturis stilo haeretico depravatis. *Cauterio*, quia ceris pingebat et picturam inurebat cauterio. Quod genus picturae encaustica sive encaustum dicebatur. Plin. H. N. XXXV, 11. Vitruvius VII, 9. Marcianus l. 17. De Instr. et Instrum. leg. (Rigalt.)

carnis, siquidem et nubentium contagio foetet nec ipse apostolicus
II Tim. I, 15. Hermogenes[i] in regula perseveravit. Sed viderit persona, cum doctrina mihi quaestio est. Christum [8]dominum non alium videtur [9]aliter [10]agnoscere[k], alium tamen facit quem aliter [11]agnoscit, immo totum quod est deus aufert, nolens illum ex nihilo universa fecisse. A Christianis enim [12]conversus ad philosophos, de ecclesia in academiam et porticum, inde sumpsit a Stoicis materiam cum domino ponere[l], quae et ipsa semper fuerit, neque nata, neque facta, nec initium habens omnino nec finem, ex qua dominus omnia postea fecerit.

Cap. II. Hanc primam umbram plane sine lumine pessimus pictor illis argumentationibus coloravit, [1]praestruens aut dominum de semetipso fecisse cuncta aut de nihilo aut de aliquo, ut, cum ostenderit neque ex semetipso fecisse potuisse neque ex nihilo, quod superest exinde confirmet, ex aliquo eum fecisse, atque ita aliquid illud materiam fuisse. Negat illum ex semetipso facere potuisse, quia partes ipsius fuissent quaecunque ex semetipso fecisset dominus, porro in partes non devenire, ut indivisibilem et indemutabilem et eundem semper, qua dominus. Ceterum si de semetipso fecisset aliquid, ipsius fuisset aliquid. Omne autem, et quod fieret et quod faceret, imperfectum habendum, quia ex parte fieret et ex parte faceret. Aut si totus totum fecisset, oportuisset illum simul et totum esse et non totum, quia oporteret et totum esse, ut faceret semetipsum, et totum non esse, ut fieret de semetipso. [2]Porro difficillimum. Si enim esset, non fieret, esset enim; si vero non esset, non faceret, quia nihil esset. Eum autem, qui semper sit, non fieri, sed esse illum in aevum aevorum. Igitur non de semet-

8. dominum *om. A.* 9. aliter *om. Vaticanus codex ap. Pamelium.* sed aliter *Latinius.* 10. agnoscere *A. Vaticanus.* cognoscere *reliqui.* 11. agnoscit *A.* cognoscit *reliqui.* 12. ad philosophos conversus *A.*

Cap. II. 1. Praestruens ait *Fr. Iunius.* praestruens autem *A.* 2. Id porro difficillimum *Fr. Iunius. Malim* Porro id difficillimum.

i. nec ipse apostolicus Hermogenes] Id est quem notavit apostolus II Timoth. [1, 15]. Nam etsi hunc non denotavit apostolus animo, tamen notavit communicatione nominis, quo respexit auctor. (Fr. Iunius.) Fuit e comitibus Pauli Hermogenes Septimiano cognominis, postea desertor Pauli atque inde Christi. Ideoque Septimius Hermogeni haeretico apostolici Hermogenis nomen incutit, ut apostatam significet, quia nec ipse in regula fidei perseveravit, sicut nec ille Paulinus in fide. (Rigalt.)

k. non alium videtur aliter agnoscere] Videtur sibi Hermogenes adhuc Christianus esse et non alium dominum quam Christum cognoscere, licet aliter cognoscat atque credat atque nos credimus. (Fr. Iunius.)

l. inde sumpsit a Stoicis materiam cum domino ponere] Stoicos duo principia statuere, deum et materiam, docet Theodoretus Ἑλλην. Παθημ. Serm. 4. (Fr. Iunius.) Cf. Diog. Laert. Zenone cap. 76. p. 150. cum interprr., Lipsius Physiol. Stoic. II, 2. p. 897 sqq. tom. IV. Opp. ed. Vesal.

ipso fecisse illum qui non eius [3]fieret condicionis ut de semetipso facere potuisset. Proinde ex nihilo non potuisse eum facere sic contendit, bonum et optimum definiens dominum, qui bona atque optima tam velit facere quam sit; immo nihil non bonum atque optimum et velle eum et facere. Igitur omnia ab eo bona et optima oportuisse fieri secundum condicionem ipsius. Inveniri autem et mala ab eo facta, utique non ex arbitrio nec ex voluntate; quia si ex arbitrio et voluntate, nihil incongruens et indignum sibi faceret. Quod ergo non arbitrio suo fecerit, intellegi oportere ex vitio alicuius rei factum, ex materia esse sine dubio.

Adicit et aliud: deum semper deum [1]etiam dominum fuisse Cap. III.
nunquam non deum. Nullo porro[a] modo potuisse illum semper dominum haberi, sicut et semper deum, si non fuisset aliquid retro[b] semper cuius semper dominus haberetur. Fuisse itaque materiam semper deo domino. Hanc coniecturam eius [2]iam hinc destruere properabo, quam hactenus propter non intellegentes adiecisse duxi[c], ut [3]sciant cetera quoque argumenta tam intellegi quam revinci. Dei nomen dicimus semper fuisse apud semetipsum et in semetipso, dominum vero non semper. [4]Diversa enim utriusque condicio. [5]Deus [6]substantiae ipsius [7]nomen, id est divinitatis, [8]dominus vero non substantiae, sed potestatis. Substantiam semper fuisse cum suo nomine, quod est deus; postea [9]dominus, accedentis scilicet rei [10]mentio[d]. Nam ex quo esse coeperunt in quae potestas domini ageret, ex illo per accessionem potestatis et factus et dictus est dominus, [10b]quia et pater deus est et iudex deus est, non tamen ideo pater et iudex semper, quia deus semper. Nam nec pater [11]potuit esse ante filium, nec iudex ante delictum. Fuit autem tempus cum [12]ei delictum et filius non fuit quod iudicem et qui patrem [13]dominum faceret. Sic et dominus non [14]ante ea quorum dominus existeret, sed dominus tantum futurus quandoque, sicut pater per

3. fuerit *cd., ex coniect. Latinii.*

Cap. III. 1. etiam semper dominum *Fr. Iunius.* 2. tam *malim ego.* 3. sciat *AB.* 4. Diversa — — deus *om. A.* 5. sed deus *B.* 6. substantia *A.* 7. num id divinitatis *A.* nomen, illud divinitatis *B.* 8. deum vero non substantia et potestati substantia *A.* 9. dominus *om. A.* 10. mentione *Fr. Iunius.* merito *Latinius.* 10b. *Malim* qua. 11. debuit *A.* 12. et *bcd.* 13. deum *Latinius.* 14. antea quorum *AB.*

Cap. III. a. porro] Id est at, atenim, atquin, de quo vocabuli apud Septimium usu iam saepe adnotavi. Cf. adnott. ad De Corona cap. 7. Sic modo supra, cap. 2., habuimus „Negat illum ex semetipso facere potuisse, quia partes ipsius fuissent quaecunque ex semetipso fecisset dominus. *Porro* in partes non devenire, ut indivisibilem et indemutabilem" cett., et iterum paulo post.

b. retro] Hoc est antea, ex usu Tertulliani. V. adnott. ad De Spectac. cap. 9.

c. duxi] Volui, constitui.

d. accedentis scilicet rei mentio.] Nomini deus postea accessit nomen dominus, tamquam rei scilicet accidentis mentio.

filium, sicut iudex per delictum, ita et dominus per ea quae sibi servitura fecisset. [15]Argumentari tibi videor, Hermogenes? Naviter scriptura nobis patrocinatur, quae utrumque nomen ei distinxit, et suo tempore ostendit. Nam [16]deus quidem, [17]quod erat semper, Gen. I, 1. statim nominat[f]: In principio fecit deus caelum et terram; ac deinceps quamdiu faciebat quorum dominus futurus erat, deus solum- Gen. I, 3 sqq. modo ponit. Et dixit deus, et fecit deus, et vidit deus, [18]et nusquam adhuc dominus. At ubi universa perfecit, ipsumque vel maxime hominem, qui proprie [19]dominum intellecturus erat, dominus etiam [20]cognominatur. Tunc etiam dominus nomen adiunxit: Gen. II, 15 sq. Et accepit deus dominus hominem, quem finxit; Et praecepit dominus deus [21]Adae. Exinde dominus qui retro deus tantum, ex quo habuit cuius esset. Nam deus sibi erat, rebus autem tunc deus cum et dominus. Igitur in quantum putabit ideo materiam semper fuisse quia dominus semper esset, in tantum constabit nihil fuisse, [22]quia constat dominum non semper fuisse. Adiciam et ego propter non intellegentes, quorum Hermogenes extrema linea est[g], et quidem [23]experimenta[h] illius retorquebo adversus illum. Cum enim

15. argutari *Fr. Iunius.* 16. dominus *AB.* 17. qui *A.* 18. et *om. A.* 19. dominum *abcd.* dominus et *AB.* 20. cognominatur *abcd.* cognominaturus *AB.* 21. Adae. Exinde *A., et B. in marg.* Ac exinde *reliqui.* 22. qua *d.* 23. experimenta *ego.* ex paenitentia *ABab.* ex penu etiam *c., ex coniectura Latinii.* exorbitantia *Rhenanus in marg. B.* epinoemata *d., cum Fulvio Ursino.*

e. Argumentari] Fr. Iunius rescribendum censuit *argutari.* Non opus est. Etenim alibi quoque Tertullianus *argumentari* dicit pro *argutari.* Ut De Spectac. cap. 4 „Ne quis *argumentari* nos putet, ad principalem converter auctoritatem ipsius signaculi nostri."

f. Nam deus quidem, quod erat semper, statim nominat] Sacra, intellege, scriptura. Rigaltius distinxit „Nam deus quidem quod erat semper, statim nominat" cett.

g. quorum Hermogenes extrema linea est] In spatiis olim, in quibus cursus publice fiebat, initium et finis lineis notabantur. Hinc quicquid extremum est, extrema linea proverbialiter dici coepit. Ergo cum Tertullianus Hermogenem hic vocat „non intelligentium extremam lineam," imperitissimum accipe. Horatius Epistolam ad Quintium sic claudit „— mors ultima linea rerum est." Simul tacite alludit ad artem Hermogenis penicillo lineas ducere soliti; nam pictor erat. Sic infra [cap. 38] de materia loquens „Si in loco, inquit, ergo intra locum; si intra locum, ergo determinatur a loco intra quem est; si determinatur, habet lineam extremam, quam, quantum proprie pictor, agnoscit finem esse omni rei, cuius linea extrema est." In lib. Adv. Praxeam vocat deum „extremam lineam universitatis." (Rhenanus.)

h. experimenta] Partim ex castigatione Latinii, partim ex Vaticano codice edidi „et quidem *ex penu etiam* illius" pro *„ex poenitentia* illius," quod corruptissime antea lectum etiam Rhenanus adnotavit, qui proinde coniiciebat legendum *exorbitantia* aut *repetentia* sive *reciprocantia,* aut denique *evenientia* seu *eventilia.* Verum illud rectius Latinius. Est autem, quantum apparet, adhuc corruptum „non habuit rem quod erat, nemini serviens." Neque enim aliter habet Vaticanus codex, nisi quod legit „ideoque nemini serviens." Etiam sequentia obscura sunt, quibus mederi ex ms. codice non licuit, quod in itinere Romano perierit integer huius libri ternio." (Pamelius.) Castigavi *experimenta,* facillima utique mutatione. Experimenta autem dicit argumenta, probationes, quibus doctrinam suam sistere temptet.

neget materiam natam aut factam, sic quoque invenio [24]domini nomen deo non competisse in materiam, quia libera fuerit necesse est quae originem non habendo non habuit [25]auctorem; quod erat [26]nemini debet, ideoque nemini serviens[i]. Itaque ex quo deus potestatem suam exercuit in eam, faciendo ex materia, ex illo materia dominum deum passa demonstrat hoc illum tamdiu non fuisse quamdiu [27]fuit hoc utique[k].

Hinc denique incipiam de materia retractare, quod eam deus Cap. IV.
sibi comparet proinde non natam, proinde non factam, proinde [1]aeternam, sine initio, sine fine propositam. Quis enim alius dei census quam aeternitas? Quis alius aeternitatis status quam semper fuisse et futurum esse ex praerogativa nullius initii et nullius finis? Hoc si dei est proprium, [2]solius dei erit, cuius est proprium, [3]scilicet quia[a] [4]si et alii adscribatur, iam non erit dei proprium, sed commune cum eo cui et adscribitur. Nam etsi sunt qui dicuntur I Cor. VIII, 5.
dii sive in caelo sive in terra nomine, ceterum[b] unus deus pater, ex quo omnia; [5]quo magis apud nos solius dei esse debeat quod dei proprium est, [6]et, ut dixi, iam non proprium esset, [7]quia alterius esset. Quod si [8]deus est, unicum sit necesse est, ut unius [9]sit. Aut quid erit unicum et singulare, nisi cui nihil adaequabitur? quid principale, nisi quod super omnia, nisi quod ante omnia, et ex quo omnia? Haec deus solus habendo [10]est, et solus

24. dominum *A.* 25. auctorem *d., ex emend. Fulvii Ursini.* hanc rem *A.* rem *Babc.* 26. nemini debet, ideoque nemini serviens *A.* ideoque nemini serviens (*?*) *Vaticanus apud Pamelium.* nemini serviens *reliqui.* 27. fuit hoc utique *A.* fuit hoc *Babc.* fuit *d.* fuit haec *Fr. Iunius.*

Cap. IV. 1. aeternam, sine fine, sine initio propositam *cd.* aeternam. Sine initio, sine fine proposita *reliqui.* 2. solius dei est cuius et proprium. Nam *A.* 3. scilicet quia *ego.* sed quia *AB.* quia *reliqui.* 4. si et *Fulv. Ursinus.* et si *libri omnes.* 5. qui eo magis *AB.* 6. Etenim, ut dixi, non proprium esset, quia alterius esset quod (si deus unus est) unicum sit *Fr. Iunius.* 7. qui *edit. Leopoldi, vitiose.* 8. dei, unicum *Fulv. Ursinus.* 9. sit *desideratur in A.* 10. est, et solus habendo *om. B.*

i. quod erat nemini debet, ideoque nemini serviens.] Ita haec verba supplere et Tertullianum sibi restituere licuit ex auctoritate libri Leidensis.

k. quamdiu fuit hoc utique.] Secundum Hermogenis videlicet opinionem. Nihili est Fr. Iunii mutatio *haec* pro *hoc,* quae scriptoris sententiam plane interficit. Statuit Hermogenes materiam semper fuisse et dominum semper fuisse. Si autem materia aeternum quid est, hoc certe, quod est, nemini debet, ergo nec dominum sui habet aut efficit deum. Fit ita ut Hermogenis materia contra ipsum Hermogenem neget tamdiu dominum fuisse quamdiu fuisse hoc deum ille statuit. Semper fuisse autem una et non semper fuisse dominum plane absurdum est.

Cap. IV. a. scilicet quia] Pro illo *sed,* quod in vetustis libris comparet ante *quia,* quod deleverunt recentiores, reposui *scilicet.* Haud raro a librariis esse eas particulas confusas nemo est quin nesciat. Cf. adnot. ad De Corona cap. 6. Adde supra Adv. Marc. IV, 34.

b. ceterum] Hoc est sed, at, tamen. V. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 2.

habendo unus est. Si et alius habuerit, tot iam erunt dii [11]quot habuerint quae dei sunt. Ita Hermogenes duos deos [12]infert. Materiam parem deo infert. Deum autem unum esse oportet, quia quod summum sit deus est; summum autem non erit nisi quod unicum fuerit; unicum autem esse non poterit cui aliquid adaequabitur; adaequabitur autem deo materia cum [13]aeterna censetur.

Cap. V. Sed deus deus est, et materia materia est. Quasi diversitas nominum [1]comparationi resistat, si status idem vindicetur. Sit et natura diversa, sit et forma non eadem, [2]dummodo ipsius status una sit ratio. Innatus deus; an non et innata [3]materia? Semper deus; an non semper et materia? Ambo sine initio, ambo sine fine, ambo etiam auctores universitatis, tam qui fecit quam de qua fecit. Neque enim potest non et materia auctrix omnium deputari, de qua universitas consistit. Quomodo respondebit? Non statim materiam comparari deo si quid dei habeat, quia non totum habendo non concurrat in plenitudinem comparationis? Quid deo reliquit amplius, ut non totum dei [4]materiae dedisse videatur? Vel qua, inquit, et sic habente materia, salva sit deo et [5]auctoritas et substantia, qua solus et primus auctor est, et dominus omnium [6]censeatur. Veritas autem [7]sic unum deum exigit, [8]defendendo ut solius sit quicquid ipsius est. Ita enim ipsius erit, si fuerit solius, et ex hoc alius deus non possit admitti, dum nemini licet habere de deo aliquid. Ergo, inquis, nec nos habemus dei aliquid. Immo habemus et habebimus, sed ab ipso, non a nobis. Nam et dei
Ps. LXXXII, 6. erimus, si meruerimus illi esse de quibus praedicavit, Ego dixi,
Ibid. v. 1. vos dii estis, et, Stetit deus in ecclesia deorum; sed ex gratia ipsius, non ex nostra proprietate, quia ipse est solus qui [9]deos faciat. [10]Materiae autem proprium facit quod cum deo habet: aut si a deo accepit quod est dei, ordinem dico aeternitatis, potest et credi et habere illam cum deo aliquid et deum illam non esse. Quale est autem cum confitetur ille aliquid cum deo habere, et vult solius dei esse quod materiam non negat habere?

Cap. VI. Dicit salvum deo esse, ut et solus sit et primus et omnium auctor et omnium dominus et nemini comparandus, [1]quae mox

11. quod habuerunt *A.* 12. infert, dum materiam *Fr. Iunius.* 13. materia censetur *A.* aeterna censebitur *Fr. Iunius.*

Cap. V. 1. comparatione *A.* 2. dummodo *abcd.* dum nomini *B., et a. in marg.* dum nomina *A.* 3. et materia *A.* 4. materia *A.* 5. auctoritatis (auctoritati *A.*) et substantiae *AB.* 6. censetur „*alii*“ *apud Fr. Iunium.* 7. sit *A.* 8. defendo *A.* 9. deo facit *A.* 10. Materiae *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* Materia *ABabc.*

Cap. VI. 1. per quae nec est. Materiae quoque *AB.* per quae nec es materia, ei quoque *Leopoldus.*

materiae quoque adscribit. [2]Ille quidem deus. Contestabitur deus; et iuravit nonnunquam per semetipsum quod alius non sit qualis Ies. XLV,23. ipse. Sed mendacem eum faciet Hermogenes. Erit enim et materia qualis deus, infecta, innata, initium non habens nec finem. Dicet deus, Ego primus. Et quomodo primus, cui materia coaetanea est? Inter coaetaneos autem et contemporales ordo non est. Ies. XLI,4 XLIV,6. XVIII,12. Aut et materia prima est? Extendi, inquit, caelum solus. Atquin Ies. XLIV,24. non solus, cum ea [2b]etiam extendit de qua et extendit. Cum proponit salvo dei statu fuisse materiam, vide ne [3]irrideatur a nobis[a] proinde salvo statu materiae fuisse [4]deum, [5]communi tamen statu amborum. Salvum ergo erit et materiae ut et ipsa fuerit, sed cum deo, quia et deus solus, sed cum illa. Et ipsa prima cum deo, quia et deus primus cum illa, sed et [6]illa incomparabilis cum deo, quia et deus incomparabilis cum illa, et auctrix cum deo et domina cum deo. Sic aliquid et non totum materiae habere. Ita illi nihil reliquit Hermogenes [7]quod non et materiae contulisset, [8]ut non materia deo, sed deus potius materiae comparetur. Atque adeo cum ea [9]quae propria dei vindicamus, semper fuisse, sine initio, sine fine, et primum fuisse, et solum, et omnium auctorem, materiae quoque [10]competant, quaero quid diversum et alienum a deo ac per hoc [11]privatum materia possederit per quod deo non compararetur? In qua omnia dei propria recensentur, satis praeiudicant de reliqua comparatione.

Si minorem et inferiorem materiam deo, et idcirco [1]diversam Cap. VII. ab eo, et idcirco incomparabilem illi contendit, ut maiori, ut superiori, praescribo non capere ullam diminutionem et humiliationem quod [2]sit aeternum et innatum, quia hoc et deum faciat tantum quantus est, nullo minorem neque subiectiorem, immo omnibus maiorem et sublimiorem. Sicut enim cetera quae nascuntur aut finiunt et idcirco aeterna non sunt, semel opposita fini, [3]qua et initio, admittunt ea quae deus non capit, diminutionem dico [4]interim et subiectionem, quia nata et facta sunt, ita et deus ideo ea non capit quia nec natus omnino nec factus est. [5]Et materiae

2. Ille *ABab., Latinius, Fr. Iunius.* Ego *cd.* 2b. etiam *ego.* enim *libri omnes.* 3. irrideatur *Babc.* rudeat et *A.* ei reddatur *d., cum Fulvio Ursino.* 4. deum *d., Fr. Iunius, Fulv. Ursinus.* 5. communem tamen statum *A.* 6. ipsa *A.* 7. qui non materiae *A.* 8. et — — comparatur *A.* 9. quae *om. AB.* 10. competat *AB.* 11. privatim *d.*

Cap. VII. 1. diversum a deo *A.* 2. si *A.* 3. qua et initio, admittunt *ego.* quia et initio, admittunt *Fr. Iunius.* quae et initio admittunt *ABabcd.* 4. interitum *Fr. Iunius.* 5. Et materiae *Babc.* ex materiae *A.* Materiae *d.*

Cap. VI. a. vide ne irrideatur a nobis] *Irrideatur,* id est irridendo regeratur; metaleptice. (Fr. Iunius.)

autem status talis est. Igitur [6]ex duobus aeternis, ut innatis, ut infectis, deo atque [7]materia, ob eandem rationem communis status, ex aequo habentibus id quod neque [8]diminui nec subici admittit, id est [9]aeternitatem, neutrum dicimus altero esse minorem sive maiorem, neutrum altero humiliorem sive superiorem, sed stare ambo ex pari magna, ex pari sublimia, ex pari solidae et perfectae felicitatis, quae censetur aeternitas. Neque enim proximi erimus opinionibus nationum, quae si quando coguntur deum confiteri, tamen et alios infra illum volunt. Divinitas autem gradum non habet, utpote unica, quae si et in materia erit, ut proinde innata et infecta [10]et aeterna, aderit utrobique, quia minor se nusquam poterit esse. Quomodo ergo discernere audebit Hermogenes, atque ita subicere deo materiam, aeternam aeterno, innatam innato, [11]auctricem auctori? dicere [12]audentem, Et ego prima, et [13]ego ante omnia, et [14]ego a qua omnia; pares fuimus, simul fuimus, ambo sine initio, [15]sine fine, ambo sine auctore, sine deo. Quis me [16]deus subicit contemporali, coaetaneo? Si quia deus dicitur, habeo et ego meum nomen. Aut ego sum deus [17]aut ille materia, quia ambo sumus quod alter est nostrum. Putas itaque materiam deo non comparasse, quam scilicet subiciat illi?

Cap. VIII. Atquin etiam praeponit illam deo et deum potius subicit materiae, cum vult eum de materia cuncta fecisse. Si enim ex illa usus est ad opera mundi, iam et materia superior invenitur, quae illi copiam operandi subministravit, et deus subiectus materiae videtur, cuius substantiae eguit. Nemo enim non eget eo de cuius utitur; nemo non subicitur [1]ei cuius eget ut possit uti: sic et nemo de alieno utendo non minor est eo de cuius utitur, et nemo, qui praestat de suo uti, non in hoc [2]superior est eo cui praestat uti. Itaque materia ipsa quidem deo non eguit, sed [3]egenti se deo praestitit, [4]divitem et locupletem et liberalem, [5]minori, opinor, et invalido [6]et minus idoneo de nihilo facere quae velit. Grande revera beneficium deo contulit, ut haberet hodie per quem deus cognosceretur et omnipotens vocaretur, nisi quod iam non omnipotens, si non et hoc potens, ex nihilo omnia proferre. Sane et

6. ex *A.* et *reliqui.* 7. materia *A., Fr. Iunius.* materiae *reliqui.* 8. diminui nec *om. A.* 9. aeternitatis *A.* 10. et aeternae aderint *A. Paterniacensis codex.* 11. autricem autori *AB.* 12. habentem et ergo *A.* 13. ergo *A.* 14. ergo *A.* 15. ambo sine *A.* 16. deo *volebat Fr. Iunius. Non opus est.* 17. et *Fr. Iunius. Non opus est.*

Cap. VIII. 1. et de cuius ut lege *A.* 2. non superior *B. Negationem primum erasit Rhenanus ex auctoritate codicis Gorziensis.* 3. egenti se deo *d., Fr. Iunius, Fulv. Ursinus.* eguisse se deo *Latinius.* eguisse deo *ABabc.* 4. divitem et locupletem et liberalem (liberare *A.*) *Ad., Fulv. Ursinus.* divite et locuplete et liberali *Babc.* 5. unica *A.* 6. et minus *om. A.*

sibi praestitit aliquid materia, ut et ipsa cum deo possit agnosci, coaequalis deo, immo et adiutrix; nisi quod solus eam Hermogenes cognovit, et haereticorum patriarchae philosophi[a]. [7]Prophetis enim et apostolis usque adhuc latuit, puto et [8]Christo.

Non potest dicere deum [1]ut dominum materia usum ad opera Cap. IX.
mundi, [2]dominus enim non potuit esse substantiae coaequalis. Sed precario [3]forsitan usus est, et ideo precario, non dominio, ut, cum ea mala [4]esset, de mala tamen sustinuerit uti, scilicet ex necessitate mediocritatis suae, qua non valebat ex nihilo uti, non ex potestate, quam [5]si habuisset omnino, ut deus, in materiam, quam malam norat, ante eam in [6]bonum convertisset, ut dominus et bonus, ut ita de bono, non de malo uteretur. Sed quia bonus [7]quidem, dominus autem non, ideo qualem habuit [8]tali usus necessitatem suam ostendit cedentem condicioni materiae, quam, si dominus fuisset, emendasset. Sic enim Hermogeni respondendum est, cum ex dominio defendit deum materia usum, et de re non sua, scilicet non facta ab ipso. Iam ergo malum ab ipso, qui est mali, si non auctor, quia non effector, certe permissor, quia dominator. Si vero materia non et ipsius, [9]qua malum, dei non erit, de alieno ergo usus aut precario usus est, qua egens eius, aut et iniuria, qua praevalens eius. His enim tribus modis aliena sumuntur, iure, beneficio, impetu, id est dominio, precario, vi. Dominio non suppetente eligat Hermogenes quid deo congruat, precario an vi de materia cuncta [10]fecisse. Non ergo melius censuisset deus nihil omnino faciendum quam precario aut vi faciendum, et quidem de malo?

Nonne etiam si materia optima fuisset, [1]aeque indecorum [2]sibi Cap. X.
existimasset de alieno, licet [3]bono? Fatue satis itaque gloriae suae causa molitus est mundum, ut debitorem se alienae substantiae ostenderet, et quidem non bonae. Ergo, inquit, ex nihilo faceret, ut mala quoque arbitrio eius imputarentur? Magna, bona fide[a], caecitas haereticorum pro huiusmodi argumentatione, cum ideo aut

7. Prophetas — apostolos — Christum *Fr. Iunius.* 8. et a Christo *A.* et Christum *B., qui continuat verba capitis IX.*

Cap. IX. 1. et *A.* 2. deus *AB.* 3. forsan *A.* 4. non esset *B.* 5. sibi *AB.* 6. bono *AB.* 7. quid enim (quidem *B.*) deum autem *AB.* 8. talia *A.* alia *B.* 9. qua malum dei non est, de alieno *d., cum Fulvio Ursino.* 10. fecisset *c.*

Cap. X. 1. quae *B.* 2. si sibi *A.* 3. bono? Fatue satis itaque *Fr. Iunius.* bono? Fatue satis ita *ab., ex emendatione Rhenani.* bono factae satis. Itaque *B.* bona factis satis itaque *A.* bono? Fatue satis, si ita *cd.*

Cap. VIII. a. haereticorum patriarchae philosophi.] Cf. De Praescr. Haeret. cap. 7.

Cap. X. a. bona fide] Id est, ut serio simpliciterque dicam, affirmantis formula, ut Adv. Valent. cap. 1. (Fr. Iunius.) Cf. adnott. ad Scap. cap. 5.

alium deum bonum et optimum volunt credi quia mali auctorem existiment creatorem, [4]aut materiam cum creatore proponunt ut [5]malum a materia, non a creatore deducant, quando nullus omnino deus liberetur ista quaestione, ut non auctor mali videri proinde possit quisquis ille est qui malum etsi non ipse fecit, tamen a quocunque [6]et undeunde passus est fieri. Audiat igitur et Hermogenes, dum alibi de mali ratione distinguimus, interim se quoque nihil egisse hac sua iniectione[b]. Ecce enim, etsi non auctor, sed [7]assentator mali[c] invenitur deus, qui malum materiae tanto sustinuit de bono[d] ante mundi constitutionem, quam ut bonus et mali aemulus emendasse debuerat. Aut enim potuit emendare, sed noluit, aut voluit quidem, verum non potuit infirmus deus. Si potuit et noluit, malus et ipse, quia malo favit, et sic iam [8]habetur reus[e], quod licet non [9]instituerit, [10]quia tamen, si noluisset [11]illud esse, non esset, ipse iam fecit esse quod noluit non esse. Quo [12]quid est turpius? Si id voluit esse quod ipse noluit fecisse, [13]adversum semetipsum egit, cum et voluit esse quod noluit fecisse, et noluit fecisse quod voluit esse. Quasi bonum voluit esse, et quasi malum noluit fecisse. Quod non [14]faciendo malum iudicavit, id sustinendo bonum [15]praenuntiavit. Malum pro bono sustinendo, et non potius eradicando, assertor eius inventus est, male, si per voluntatem, turpiter, si per necessitatem. Aut famulus erit mali deus aut amicus, cum materiae malo conversatus, nedum etiam de malo eius operatus.

Cap. XI. Et tamen [1]unde nobis persuadet Hermogenes malam esse materiam? Non enim poterit non malum dicere cui malum adscribit. Nam definimus diminutionem et subiectionem capere non posse [2]quod sit aeternum, ut alii [3]coaeterno inferius deputetur. Ita et

4. et *AB*. 5. alium *AB*. 6. et unde passus *A*. 7. adsectator *placuit Fr. Iunio*. 8. habetur reus *ego*. habetur eius *ABabc*. habetur auctor eius *d., cum Fulvio Ursino*. 9. statuerit *A*. 10. qui *AB*. 11. id *A*. 12. quidem turpius *A*. 13. adversus *A*. 14. faciendum *A*. 15. praenuntiavit *AB*. pronuntiavit *reliqui*.

Cap. XI. 1. non de *AB*. 2. quod sit aeternum *abcd., ex emendat. Rhenani*. Quod si ita erit aeternum *AB*. *Ad quae veterum librorum vestigia proprius accederet si mutaremus* quod sibi fuerit aeternum. 3. coetaneo *A*.

b. iniectione.] Hoc est *εἰςβολῇ*. (Fr. Iunius.) Sic Adv. Marc. IV, 1 „Sed et istas proprio congressu cominus, id est per singulas *iniectiones* Pontici cecidissem, si non multo opportunius in ipso et cum ipso evangelio, cui procurant, retunderentur."

c. assentator mali] Qui assentiatur ut fiat malum. Sic accipitur assentandi verbum. Sed quid si *adsectator?* qui vel materiae naturam debuerit *συναχολουθεῖν* atque sustinere. (Fr. Iunius.)

d. tanto sustinuit de bono] Qui per tantam suam tamque singularem bonitatem malum materiae sustinuerit.

e. et sic iam habetur reus] Certissima coniectura ita haec verba mihi videor emendasse. Pro *reus* enim in libris veteribus reperitur *eius*, quod Fulvium Ursinum movit ut vocabulum *auctor* ad hunc genitivum suppleret.

nunc nec malum dicimus competere illi, quia nec [4]subici ex hoc possit, quod nullo modo potest subici, quia aeternum est. [5]Sed cum alias summum bonum constet esse quod sit aeternum ut deus, per quod solus est deus, dum aeternus est, et ita bonus, dum deus, quomodo materiae inerit malum, quam ut aeternam summum bonum credi necesse est? Aut si quod aeternum est poterit et mali capax esse, poterit hoc et in deum credi, et sine causa gestivit malum a deo transferre, si competit et aeterno, competendo materiae. Iam vero si quod aeternum est malum potest credi, invincibile et insuperabile erit malum ut aeternum, et [6]tum nos frustra laboramus de auferendo malo ex nobis ipsis, [7]tum et deus I Cor. V, 13.
[8]hoc frustra mandat et praecipit, immo et iudicium frustra constituit deus, [9]iniustitia utique puniturus. [10]Quodsi contra erit mali finis cum praeses eius diabolus abierit in ignem quem praeparavit Matth. XXV, 41.
illi deus et angelis eius, prius in puteum abyssi [11]relegatus, cum Apoc. XX, 3.
revelatio filiorum dei redemerit conditionem a malo[a], utique [12]vanitati subiectam[b], cum restituta innocentia et integritate conditionis pecora [13]condixerint bestiis[c], [14]et parvuli de serpentibus luserint, Ies. XI, 6 sqq.
cum pater filio posuerit inimicos sub pedes, utique operarios mali, Ps. CX, 1.
— [15]itaque si finis malo competit, necesse est competierit initium, [16]*et* erit materia habens initium, habendo et finem mali. Quae enim malo deputantur, secundum mali statum [17]competunt[d].

Age nunc malam ac pessimam credamus esse materiam, utique Cap. XII.
natura, sicut deum bonum et optimum credimus, proinde natura.

4. ex hoc subici *A.* 5. Sed *om. A.* 6. tum nos *Fulv. Ursinus.* ita nos *d.* tamen nos *ABabc.* tantum non *Fr. Iunius.* 7. tum *d., cum Fulvio Ursino.* quin et *Latinius et Fr. Iunius.* quam eis *A.* cum et *Babc.* 8. frustra hoc *A.* 9. in iustitia *ABabc.* 10. Quodsi contra *ego.* Quodsi tunc *d., cum Fulvio Ursino.* quibus contra *ABabc.* 11. religatus *AB.* 12. vanitatis abiectam (obiectam *B.*) *AB.* 13. convixerint *Latinius.* 14. nec *AB.* 15. itaque *ABabc.* utique *d., cum Fulvio Ursino.* 16. et erit *ego.* eritque *d., cum Latinio.* erit *ABabc.* 17. competunt *ego.* computantur *Babcd.* deputatur *A.*

Cap. XI. a. conditionem a malo] *Conditionem* dicit condita et creata quaeque. Paulus Epist. ad Rom. VIII, 9. *Conditionem* dicit Tertullianus creaturam, hominem creatum; Paulus *κτίσιν*. Primasius Uticensis: „In ipsa carne vicit Christus peccatum, ut naturam quae fuerat bona per *conditionem,* et per transgressionem est vitiata, per suam gratiam reformaret." (Rigalt.) Cf. adnott. ad De Corona cap. 6. et Grabii Glossar. ad calcem operum Irenaei a Grabio ed. s. v. *Conditio.*

b. utique vanitati subiectam] *Ματαιότητι.* Praeclare hunc Pauli, adeoque Tertulliani locum explicavit Grotius annotationibus ad Epist. Pauli. (Rigalt.)

c. pecora condixerint bestiis] Ut communis umbra seu commune tectum claudat oves et lupos, ut eodem quasi ad condictum amice conveniant. (Rigalt.) *Condicere,* id est consentire, cedere in sententiam alicuius, pacisci. Cf. adnott. ad Scorp. cap. 14.

d. competunt.] Ita emendavi. Nam quid *computantur* hoc loco significari debeat aut possit non assequor. Rescribendum *competunt,* aut *imputantur.* Quae malo ipsi deputentur ait secundum mali statum etiam materiae competere, quandoquidem mala esse dicatur.

Porro[a] naturam certam et fixam haberi oportet, tam in malo perseverantem apud materiam quam et in bono apud deum inconvertibilem et indemutabilem. Scilicet [1]quia, si demutabitur natura in materia de malo in bonum, demutari poterit et in deo de bono [2]in
Matth. III, 7. 9. malum. Hoc loco [3]dicet aliquis: Ergo de lapidibus filii Abrahae non suscitabuntur, et genimina viperarum non facient paenitentiae
Ephes. II, 3. fructum, et filii irae non fient filii pacis, si natura mutabilis non erit? Temere ad ista exemplа respicies, o homo. Non enim competunt ad causam materiae, quae innata est, [4]ea quae nata sunt, lapides et viperae et homines; horum enim natura habendo institutionem habere poterit et cessationem. Materiam vero tene semel aeternam determinatam, ut infectam, ut innatam, et ideo indemutabilis et incorruptibilis naturae credendam, ex ipsius etiam sententia Hermogenis, quam [5]opponit, cum deum negat ex semetipso facere potuisse, quia non demutetur quod sit aeternum, amissurum scilicet quod fuerat, dum fit ex demutatione quod non erat, si non esset aeternum; dominum vero aeternum aliud esse non posse quam quod est semper. Hac et ego definitione merito illum repercutiam. Materiam aeque reprehendo, cum ex illa mala, pessima
Gen. I, 21 sq. etiam, bona atque optima [6]a deo fiunt[b]: Et vidit deus quia bona, et benedixit ea deus, utique [7]quia optima, non certe [8]quasi mala ac pessima. Demutationem igitur admisit materia, et si ita est, statum aeternitatis amisit; mortua est denique [9]sua forma[c]. Sed aeternitas amitti non potest, quia nisi amitti non possit, aeternitas non est. Ergo nec demutationem potuit admisisse, quia si aeternitas est, demutari nullo modo potest.

Cap. XIII. Et [1]quaeretur quomodo ex ea bona facta sint, quae ex demutatione nullo modo facta sunt? Unde in mala ac pessima boni
Matth. VII, 18. atque optimi semen? Certe nec bona arbor fructus malos edit, quia nec deus nisi bonus, nec mala arbor bonos, quia nec materia est [2]nisi pessima. Aut si dabimus illi aliquid etiam boni germinis, iam non erit uniformis naturae, id est malae in totum, sed [3]iam tum duplex, id est bonae et malae naturae, et quaeretur iterum an

Cap. XII. 1. quia *d.* qui *AB.* qua *reliqui.* 2. non in malum *AB.* 3. dicit *A.* 4. ea *om. A.* 5. apponit *Fr. Iunius.* 6. a deo fiunt *abcd.* ab eo fiunt *A.* fiunt *B.* 7. quia *A.* qua *cd.* quasi *Bab.* 8. qua *cd.* 9. sine sua forma *d., cum Fulvio Ursino.*

Cap. XIII. 1. quaeritur *A.* 2. nisi *om. AB.* 3. iam tum *abcd.* et tantum *AB.*

Cap. XII. a. Porro] Hoc est at, atenim, atquin, ex usu Tertulliani. V. adnott. ad De Corona cap. 7.

b. a deo fiunt] Scribendum, ni fallor, „bona, atque optima adeo, fiunt", ut verba „atque optima adeo" respondeant praegresso membro „pessima etiam".

c. sua forma] Hoc est sua lege. Quid Rigaltium moverit cur *sine sua forma* reponeret cum Fulvio Ursino plane nescio.

[4]in bono et malo [5]potuerit convenire luci et tenebris, dulci et amaro. Aut si potuit utriusque diversitas boni et mali concurrisse, et duplex natura fuisse materiae, amborum ferax fructuum, iam nec bona ipsa deo deputabuntur, ut nec mala illi imputentur, sed utraque species de materiae proprietate sumpta ad materiam pertinebit. Quo pacto neque gratiam bonorum deo [6]debebimus, nec invidiam malorum, quia nihil de suo operatus ingenio. Per quod probabitur manifeste materiae deservisse.

Nam et si dicatur licet ex occasione materiae, suo tamen ar- Cap XIV.
bitrio bona protulisse, quasi nactus bonum materiae, quamquam et hoc turpe sit, certe cum ex eadem etiam mala profert, vel haec utique non de suo arbitrio proferendo servit materiae, aliud non habens facere quam ex malo proferre, invitus utique, qua bonus, ex necessitate, ut invitus, et ex servitute, ut ex necessitate. Quid ergo dignius, ex necessitate eum condidisse mala, an ex voluntate? Siquidem ex necessitate condidit, si ex materia, ex voluntate, si ex nihilo. Iam enim sine causa laboras, ne malorum auctor constituatur [1]deus, quia et si de materia fecit, ipsi deputabuntur qui fecit, proinde quatenus fecit. Plane sic interest unde fecerit ac si de nihilo fecisset, nec interest unde fecerit, ut inde fecerit unde eum magis decuit. Magis autem [2]eum decuit ex voluntate fecisse quam ex necessitate, id est ex nihilo potius quam ex materia. Dignius est [3]deum etiam malorum auctorem liberum credere quam servum. Quaecunque potestas ei quam pusillitas competit[a]. [4]Si et sic concedimus materiam quidem nihil boni habuisse, dominum vero, si quid boni edidit, sua virtute edidisse, aliae aeque oborientur quaestiones. Primo, si bonum in materia [5]omnino non fuit, non ex materia bonum factum, quod materia scilicet non habuit. Dehinc, si non ex materia, iam ergo ex deo factum. Si nec ex deo, iam ergo ex nihilo factum. Hoc enim superest secundum Hermogenis [6]dispositionem.

[1]Porro si bonum neque ex materia [2]factum est, quia non Cap. XV.
erat in illa, ut in mala, neque ex deo, quia nihil potuit ex deo fieri, sicut definit Hermogenes, invenitur bonum iam ex nihilo

4. in ea bono *Fr. Iunius.* 5. poterit *d.* 6. dividimus *A.*

Cap. XIV. 1. illis *A.* 2. eum *om. A.* 3. dominus *A.* 4. Sic et sic concedemus *A.* 5. omnino — — quod materia *omissa sunt in ed. Semleri.* 6. disputationem *A.*

Cap. XV. 1. Porro *om. A.* 2. factum est — — ut neque ex materia *bis leguntur in A.*

Cap. XIV. a. quam pusillitas competit.] Id est potius vel magis quam pusillitas; ellipsis Graeca perfrequens. (Fr. Iunius.) Cf. adnott. ad De Testim. An. cap. 2., et ad De Virg. Veland. cap. 17.

factum, ut ex nullo factum, ut neque ex materia neque ex deo. Et si bonum ex nihilo, cur non et malum? immo cur non omnia ex nihilo, si aliquid ex nihilo? Nisi si insufficiens fuit divina virtus omnibus producendis, quae aliquid protulerit ex nihilo. Aut si ex materia mala bonum processit, quia neque ex nihilo neque ex deo, [3]sequetur ut ex conversione processerit materiae contra [4]denegatam aeterni conversionem. Ita [4b]unde bonum constitit, iam negabit Hermogenes [5]illud constare potuisse. Necesse est autem ex aliquo eorum processerit ex quibus negavit procedere potuisse. Ceterum si ideo malum non ex nihilo, ne dei fiat, de cuius arbitrio videbitur factum, sed ex materia, ut ipsius sit de cuius substantia erit factum, et hic, ut dixi, auctor mali habebitur deus, qui cum eadem virtute et voluntate debuisset [6]omnia bona ex materia protulisse, aut tantum bona, non omnia tamen bona [7]protulit, sed etiam mala[a], utique aut volens esse mala, si poterat efficere [8]ne essent, aut non [9]valens efficere omnia bona, si voluit et non fecit, dum nihil intersit per infirmitatem dominus auctor mali extiterit an per voluntatem. Aut quae fuit ratio ut cum bona fecisset [10]quasi bonus, etiam mala protulisset [11]quasi non bonus, cum non congruentia sibi solummodo edidit? Quid necesse erat suo opere prolato etiam materiae negotium curare proinde et malum proferendo, solus ut cognosceretur bonus de [12]bono, materia autem [13]ne cognosceretur mala de malo? Plus bonum floruisset sine mali afflatu. Nam et Hermogenes expugnat quorundam argumentationes, dicentium mala necessaria fuisse ad inluminationem bonorum ex contrariis intellegendorum. Ergo [14]aut nec propterea locus mali proferendi fuit, aut si qua alia ratio exegit [15]illud induci, cur non [16]et ex nihilo potuerit induci, ipsa ratione excusatura [17]dominum, ne mali auctor existimaretur, quae nunc, [18]cum de materia operatur, mala excusat? Si excusat, adeo ubique et undique illuc compellitur quaestio quo nolunt, qui ipsam mali rationem non examinando, nec dinoscendo quomodo [19]illud aut deo adtribuant aut a deo separent, pluribus et indignioribus destructionibus [20]deum obiciunt.

3. sequitur *A*. 4. denegant iam aeterni *AB*. 4b. *Malim* undeunde. 5. id *A*. 6. omnia bona ex *Ad., Fulv. Ursinus*. 7. protulit, sed *ego*. protulisset, sed *Leopoldus*. protulisset *ABabcd*. protulisset, aut *Fr. Iunius*. 8. necesse est autem *A*. necesse esset: aut *B*. 9. volens *edd. Semleri et Leopoldi*. 10. qua *Latinius*. 11. qua *Latinius*. 12. bona *A*. 13. nec eo *A*. ut *Fr. Iunius*. 14. autem *A*. 15. id *A*. 16. et *om. A*. 17. deum *A*. 18. cum *om. AB*. 19. id aut deo tribuant *A*. 20. deum obiiciunt *abcd*. deo obiiciunt *B*. deo dicunt *A*.

Cap. XV. a. non omnia tamen bona protulit, sed etiam mala] Ita emendandum esse videbatur. Rigaltius scripsit atque distinxit „non omnia tamen bona, protulisset etiam mala; utique“ cett., Fr. Iunius „(non omnia tamen bona) protulisset, aut etiam mala; utique“ cett.

Igitur in [1]praestructione huius articuli, et alibi forsitan retra- Cap. XVI.
ctandi, [2]equidem definio aut deo adscribendum et bonum et malum, quae ex materia fecit, aut materiae ipsi, ex qua fecit, aut utrumque utrique, quia ambo sibi obligantur, qui fecit et de qua fecit, aut alterum alteri; tertius enim praeter materiam et [3]deum non est. Porro si [4]dei erit utrumque, videbitur deus etiam mali auctor; deus autem, ut bonus, auctor mali non erit: si [5]materiae utrumque, videbitur materia etiam boni matrix; mala autem in totum materia boni non erit matrix: si [6]utriusque erit utrumque, in hoc quoque comparabitur deo materia, et pares erunt ambo, ex aequo mali ac boni adfines; aequari autem deo materia non debet, ne duos deos efficiat: si alterum alterius, utique [7]dei bonum et materiae malum, neque malum deo neque materiae bonum [8]adscribetur; et bona autem et mala deus de materia faciendo cum ea facit. Haec si ita sunt, nescio qua possit evadere sententia [9]Hermogenes[a], qui [10]deum, quoquo modo de materia malum condidit, sive voluntate, sive necessitate, sive ratione, non putet mali auctorem. Porro si mali auctor est ipse qui fecit, plane [11]socia materia per substantiae suggestum, [12]excusas[b] iam causam materiae introducendae. Nihilominus enim et per materiam deus auctor mali ostenditur, si ideo materia praesumpta est ne deus mali auctor videretur. Exclusa itaque materia, dum excluditur causa eius, superest uti [13]deum omnia ex nihilo fecisse constet. Videbimus an et mala, cum apparuerit quae mala, et an mala interim [14]ea quae putas. Dignius enim de suo arbitrio produxit haec quoque producendo de nihilo, quam de praeiudicio alieno, si de materia produ-

Cap. XVI. 1. praescriptione *A.* 2. quidem *B.* quid *A.* 3. deus *AB.* 4. dei erit *d., cum Fulvio Ursino.* dei fuerit *Fr. Iunius.* deus erit *ABubc.* 5. materiae *Ad., Fulv. Ursinus, Fr. Iunius.* materia *reliqui.* 6. erit utriusque. 7. dei bonum *d., cum Fulvio Ursino.* deo unum *A.* deo bonum *reliqui.* 8. adscribitur *d.* 9. Hermogenis *d.* 10. deus *AB.* 11. soli materia per substantiam sugestum *A.* 12. excusas *AB.* excussas *Fr. Iunius.* excludis *abcd.* excludas *Rhenanus ad marg. ed. princ.* 13. deus omnia *B.* deus per omnia *A.* 14. et quae *AB.*

Cap. XVI. a. nescio qua possit evadere sententia Hermogenes] Sententia, id est iudicio, suffragio. Nec tamen nego quin cum Rigaltio malim rescribere *Hermogenis* pro *Hermogenes.*

b. excusas] Ita reposui ex libris veteribus. Non semel enim Tertullianus *excusare* usurpat pro recusare, devitare, declinare, liberare, uti significavit iam Salmasius ad Scriptt. Hist. Aug. p. 136. ad verba Spartiani in Severo „recusavit et Parthicum nomen", ubi codex Palatinus habet „*ex*cusavit et Parthicum nomen". De Pudic. cap. 12 „Cur ergo cervicem nostram *a tanto iugo excusant,* nisi ut illi compendia ista disciplinae semper imponant." De Resurr. Carnis cap. 61 „*os cibo excusamus.*" Adv. Valentin. cap. 1 „et convicium falsi simulacris *excusat.*" Pontius Vita Cypriani cap. 5 „Magis enim dignus efficitur qui quod meretur *excusat.*" Glossarium Cyrilli: „*Παραιτοῦμαι, Excuso,* Recuso, Evito." Cf. Dirksen Manuale et Du Cangii Gloss. Med. et Inf. Latin. s. v. *Excusare* et *Excusatio.*

xisset. Libertas, non necessitas, deo competit. Malo voluerit mala a semetipso condidisse [15]quam non potuerit non condidisse.

Cap. XVII. Unici dei status hanc regulam [1]vindicat, non aliter unici, nisi quia solius, non aliter solius, nisi quia nihil cum illo. Sic et primus erit, quia omnia post illum: sic omnia post illum, quia omnia ab illo: sic ab illo, quia ex nihilo, ut illi quoque scripturae ratio
Rom. XI, 34 sq. constet. Quis cognovit sensum domini? aut quis illi consiliarius fuit? aut quem [2]consultatus est[a]? aut viam intellegentiae et scientiae quis [3]demonstravit illi? quis tradidit et retribuetur ei? Nemo utique; [4]quia nulla vis, nulla materia, nulla natura substantiae alterius aderat illi. Porro si de [5]aliquo[b] operatus est, necesse est [6]ab ea ipsa acceperit et consilium et tractatum dispositionis, [7]ut viam intellegentiae et scientiae. Pro qualitate enim rei operari habuit, et secundum ingenium [8]materiae, non secundum suum arbitrium, adeo ut et mala pro natura non sua, sed substantiae fecerit.

Cap. XVIII. Si necessaria est deo materia ad opera mundi, ut Hermogenes existimavit, habuit deus materiam longe digniorem et [1]idoniorem[a], non apud philosophos [2]aestimandam, sed apud prophetas intellegendam, sophiam suam scilicet; haec denique sola cognovit sensum
I Cor. II, 11. domini. [3]Quis enim scit quae sunt dei, et quae in ipso, nisi spi-
Ies. XL, 14. ritus, [4]qui in ipso? Sophia autem spiritus; haec [5]illi consiliarius fuit, via intellegentiae et scientiae ipsa est; ex hac fecit, faciendo
Prov. VIII, 27 sqq. per illam, et faciendo cum illa. Cum pararet caelum, inquit, aderam illi, et cum fortia faciebat super ventos quae sursum [6]nubila, et cum firmos ponebat [7]fontes[b] eius quae sub caelo est, ego eram compingens cum ipso. Ego eram, ad quem gaudebat; [8]cottidie autem oblectabar in persona eius, quando oblectabatur, cum perfecisset orbem, et inoblectabatur in filiis hominum. Quis non hanc

15. quam quia non *Latinius. Comprobat Fr. Iunius.*

Cap. XVII. 1. vendicat *A., ubique.* 2. consolatus est *A.* 3. demonstrabit *A.* 4. qua *A.* 5. aliqua *Fr. Iunius.* 6. ut ab ea *A.* 7. et *Fr. Iunius.* 8. naturae *A.*

Cap. XVIII. 1. idoniorem *ABab.* idoneiorem *reliqui.* 2. extimanda si apud prophetas intellegenda *A.* 3. Qui *A.* 4. Quod *A.* 5. illic *bc.* 6. nubilet quomodo firmos *A.* 7. fontes *acd.* montes *ABa (in marg.) b., Fr. Iunius.* 8. quotidie *cd.*

Cap. XVII. a. consultatus est?] Id est consultum rogavit, deponente forma. (Fr. Iunius.)

b. de aliquo] De aliquo genere vel parte materiae.

Cap. XVIII. a. idoniorem] Cf. quae adnotavi ad De Pallio cap. 3.

b. ponebat fontes] Probo *montes.* Contrahit enim Tertullianus, nec singula apponit Salomonis verba. Hoc autem respondet illis postremis Sapientiae verbis „quum statueret fundamenta terrae: Ego eram" cett. (Fr. Iunius.) Retinuit Iunius scripturam *montes* pro *fontes,* quam etiam Lactant. Instit. Div. IV, 6. servat. Sed infra cap. 32. huius ipsius adversus Hermogenem libri praeter ullam librorum discrepantiam in eodem Sophiae loco reperitur *fontes.*

potius omnium fontem et [9]originem [10]commendet[c]? materiam [11]vero[d] materiarum, non [12]fini subditam[e], non statu diversam, non motu inquietam, non habitu informem, sed insitam et propriam et compositam et decoram, quali [13]deus potuit eguisse, sui magis quam [14]alieni egens. Denique ut necessariam sensit ad opera mundi, statim eam condit et generat in semetipso. Dominus, inquit, condidit me [15]initium viarum suarum in opera sua: ante saecula fundavit me, priusquam faceret terram, priusquam montes collocarentur; ante omnes autem colles generavit me, prior [16]autem abysso genita [17]sum. Agnoscat ergo Hermogenes idcirco etiam sophiam dei natam et conditam praedicari, ne quid innatum et inconditum praeter solum deum crederemus. Si enim intra dominum quod ex ipso et in ipso fuit sine initio non fuit, sophia scilicet ipsius exinde nata et condita ex quo in sensu dei ad opera mundi disponenda coepit agitari, multo magis non capit[f] sine initio quicquam fuisse quod extra dominum fuerit. Si vero sophia eadem dei sermo est, [18]sensu sophiae, et sine quo factum est nihil, sicut et dispositum sine sophia, quale est ut filio dei, sermone unigenito et primogenito, aliquid fuerit praeter patrem antiquius, et hoc modo utique generosius, nedum quod [19]innatum nato fortius, et quod infectum [20]facto validius? quia quod ut esset nullius eguit auctoris multo sublimius erit eo quod ut esset aliquem habuit auctorem. Proinde si malum quidem innatum est, [21]natus autem sermo dei ([22]Eructavit enim, Ps. XLV, 2.
inquit, sermonem optimum), non scio an a bono malum possit [23]adduci, validius ab infirmo, ut innatum a nato. Ita et hoc nomine materiam deo praeponit Hermogenes, praeponendo eam filio. Filius enim sermo, et deus sermo, et, Ego et pater unum sumus. Io. I, 1. Io. X, 30.
Nisi quod sustinebit aequo animo filius eam praeponi sibi quae patri adaequatur.

9. originem materiarum commendet? materiam vero non *codex Pithoei.* 10. commendetur *A.* 11. vere *Fr. Iunius.* 12. fini *ego.* sibi *Babcd.* sic *B., in marg.* sit *A.* 13. deo *AB.* 14. alieni *B (ex codice Paterniacensi) abcd.* alienigenis *A., et codex Hirsaugiensis. Unde Rhenanus rescribendum censuit* suis magis quam alienigenis. 15. initio viarum in *A.* 16. item *Fr. Iunius.* 17. Cum agnoscat *AB.* 18. sensus et sophia et sine *codex Pithoei.* sensus sophiae, sine *Fr. Iunius.* 19. innatum nato *bcd.* innatum innato *a.* innatum *AB.* 20. factum *AB.* 21. natus autem *abcd.* id est *AB.* 22. eruptavit *A.* 23. abduci *A.*

c. commendet?] Id est probet. V. adnott. ad De Pallio cap. 4. tom. I. p. 943 sq.

d. vero] Id est vere.

e. non fini subditam] Rhenanus coniectavit *insubditam* pro eo quod veteres libri praebent *sibi subditam* vel *sic subditam.* Praetuli *fini subditam,* ad quam emendationem confirmandam et huius ipsius loci ratio facit, et ea quae legimus supra cap. 7 et cap. 11.

f. non capit] V. quae adnotavi de hoc impersonali ad De Fuga in Persecut. cap. 1.

Cap. XIX. Sed et ad originale instrumentum [1]Moysi provocabo, unde et diversa pars[a] suspiciones suas ingratis[b] fulcire conatur, ne scilicet non inde instrui videretur unde oportet. Itaque occasiones sibi sumpsit quorundam verborum, ut haereticis fere mos est simplicia quaeque torquere. Nam et ipsum principium, in quo deus fecit et caelum et terram, aliquid volunt [2]fuisse quasi substantivum et corpulentum, quod [3]in materiam interpretari possit. Nos autem unicuique vocabulo proprietatem [4]suam vindicamus, principium initium esse, et competisse ita poni rebus incipientibus fieri. Nihil enim quod fieri habet sine initio esse, quin initium sit illi ipsum dum incipit fieri; ita principium sive initium inceptionis esse verbum, non alicuius substantiae nomen. Iam nunc si principalia [5]dei opera caelum et terra sunt, quae ante omnia deus fecit [6]suorum esse proprie principium, [7]quae priora sunt facta, [8]merito sic praefatur
Gen. I, 1. scriptura, In principio fecit deus caelum et terram, quemadmodum dixisset, In finem deus fecit caelum et terram, si [9]post universa fecisset. Aut si principium aliqua substantia est, erit et finis aliqua materia. Plane licebit etiam substantivum aliquid principium esse alii rei, quae ex ipso sit futura, ut argilla principium testae, ut semen principium herbae. [10]Sed cum ita utimur vocabulo principii, quasi originis, non quasi ordinis nomine, adicimus et mentionem ipsius rei specialiter quam volumus principium alterius rei. De cetero si sic ponamus, verbi gratia, In principio fecit figulus [11]pelvim vel urnam, iam non materiam [12]significabit principium, non enim argillam nominavi principium, sed ordinem operis, quia figulus ante cetera primum pelvim et urnam fecit, exinde facturus et cetera; ad ordinationem operum principii vocabulum pertinebit, non ad originem substantiarum. [13]Possum[c] et aliter principium interpretari, non [14]ab re tamen; nam et in Graeco principii vocabulum, quod est [15]*APXH*, non tantum ordinativum, sed et potestativum capit

Cap. XIX. 1. mons ei (*i. e.* moysei) *A.* 2. fecisse *A.* 3. in *om. A.* 4. suam *abcd.* cum *AB.* 5. deo *ABab.* 6. universorum *Latinius.* 7. qua priora sunt facta *Fr. Iunius.* 8. merito sic praefatur scriptura *abcd.* meritoque sic perfectam scripturam *AB.* meritoque sic praefatam scripturam *Fr. Iunius.* 9. prius *A.* 10. Sed ubi utimur *A.* 11. pelvem *A.* 12. significavit *AB.* 13. Possum *d., Fr. Iunius.* Possunt *Babc.* Possint *A.* 14. ab eo *A.* abs re *Priorius.* 15. arche *B.* archiae *A.* *ἀρχὴ reliqui.*

Cap. XIX. a. diversa pars] Sic loquuntur Auctores Iuris. (Rigalt.) Tertull. infra cap. 21 „ne *diversa pars* ideo contendat" cett. Item Adv. Marc. III, 15. et IV, 10. Sic apud eundem frequentissime reperitur *ex diverso,* ut Adv. Marc. IV, 19. 29. 36. Adv. Hermog. cap. 32. Cf. Dirksen Manuale s. v. *Diversus,* et interprr. ad Sallust. Catil. cap. 5. et Drakenb. ad Sil. Ital. I, 264.

b. ingratis] Cf. quae adnotavi ad lib. V Adv. Marc. cap. 7.

c. Possum] Ita reposui cum Fr. Iunio atque Rigaltio, sententia paene postulante. V. etiam adnott. ad lib. V Adv. Marc. cap. 8.

principatum, unde et [16]Archontes dicunt principes et magistratus. Ergo secundum hanc quoque significationem principium [17]pro principatu et potestate sumetur. In principatu enim et in potestate deus fecit caelum et terram.

Sed ut nihil aliud significet [1]Graeca vox quam principium, et principium nihil aliud capiat quam initium, habemus etiam illam initium agnoscere quae dicit, Dominus condidit me [2]in opera sua. Prov. VIII, 22. Si [3]enim per sophiam dei omnia facta sunt, et caelum [4]ergo et terram deus faciens in principio, id est initio, in sophia [5]sua fecit. Denique si principium materiam significaret, non ita scriptura instruxisset: In principio deus fecit, sed Ex principio; non enim in materia, sed ex materia fecisset. De sophia autem potuit dici In principio. In sophia enim primo fecit, in qua cogitando et disponendo iam fecerat, quoniam et si ex materia facturus fuisset, ante in sophia cogitando et disponendo iam [6]fecerat, quoniam erat[a] initium viarum, quia cogitatio et dispositio prima sophiae fit operatio, de cogitatu viam operibus instituens. Hanc et inde auctoritatem scripturae mihi vindico, quod et deus qui fecit et ea quae fecit ostendens unde fecerit non proinde testatur. Nam cum in omni operatione tria sint principalia, qui facit, et quod fit, et ex quo fit, tria nomina sunt edenda in legitima operis enarratione, persona factoris, species facti, forma materiae. Si materia non edetur, ubi et opera et operae operator eduntur, apparet ex nihilo eum operatum. Proinde enim ederetur ex quo, si ex aliquo fuisset operatus. Denique evangelium ut supplementum instrumenti veteris [7]adhibebo, in quo vel eo magis debuerat ostendi deus ex aliqua materia universa fecisse, quo illic etiam per quem omnia fecerit revelatur. In principio erat sermo; in quo principio scilicet Io. I, 1. 3. deus fecit caelum et terram. Et sermo erat apud deum, et deus erat sermo. Omnia per illum facta sunt, et sine illo factum est nihil. Cum igitur et hic manifestetur et factor, id est deus, et facta, id est omnia, et per quem, id est sermo, nonne et unde omnia facta essent a deo per sermonem exegisset ordo profiteri,

Cap. XX.

16. archontes *AB.* ἄρχοντες *abc.* ΑΡΧΟΝΤΑΣ *d.* 17. et pro *A.*

Cap. XX. 1. Graeca *om. A.* 2. initium viarum suarum in opera sua *cd.* 3. enim sophia *A.* 4. ergo *om. A.* 5. materiam suam fecit *A.* 6. fecerat, quoniam erat initium viarum, quia cogitatio — — — instituens. Hanc *ego.* fecerat, et sic erat initium viarum, quia cogitatio — — — instituens. Hanc *Fr. Iunius.* fecerat, quomodo etsi erat initium viarum cogitatio — — — instituens hanc *A.* fecerat. Quoniam et si erat initium viarum, quia cogitatio — — — instituens, hanc *reliqui.* 7. adhibeo *A.*

Cap. XX. a. quoniam erat] Delevi *etsi* post quoniam, quod ex superioribus irrepsisse pro certo affirmari potest.

si ex aliquo facta essent? Ita quod non fuit, non potuit scriptura profiteri, et non profitendo satis [8]probavit non fuisse, quia profiteretur, si fuisset.

Cap. XXI. Ergo, inquis, si tu ideo praeiudicas ex nihilo facta omnia quia non sit manifeste relatum de materia praecedenti factum quid, vide ne diversa pars ideo contendat ex materia omnia facta, quia proinde non aperte significatum sit ex nihilo quid factum. Plane retorqueri quaedam facile possunt, non statim et ex aequo admitti, ubi diversitas causae est. Dico enim, etsi non aperte scriptura pronuntiavit ex nihilo facta omnia, sicut nec ex materia, non tantam fuisse necessitatem aperte significandi de nihilo facta omnia, quanta esset, si ex materia facta fuissent, quoniam, quod fit ex nihilo, eo ipso, dum non ostenditur ex aliquo factum, [1]manifestatur ex nihilo factum, et non periclitatur ne ex aliquo factum existimetur, quando non demonstretur ex quo sit factum. Quod autem ex aliquo fit, nisi hoc ipsum[a] aperte declaratur, ex aliquo factum, [2]illud, dum ex quo factum sit [3]ostenditur[b], periclitabitur primo videri ex nihilo [4]factum, [5]quia non editur ex quo sit factum, dehinc, etsi ea sit condicione [6]ut omnino possit videri ex aliquo[c], proinde periclitabitur ex alio longe factum videri quam ex quo factum est, dum non proponitur unde sit factum. Ita [7]si ex nihilo deus cuncta fecisse [8]non potuit, [9]scriptura non adiecisset [10]illum ex nihilo fecisse. Ex materia eum fecisse omni modo debuit edixisse, [11]si et ex materia fecisset; quia [12]illud [13]in totum habebat intellegi, et si non significaretur, at istud in dubio, nisi significaretur.

Cap. XXII. Atque adeo spiritus sanctus hanc scripturae suae rationem constituit, ut, cum quid ex [1]aliquo fit, et quod fit et unde fit referat. [2]Fructificet, inquit, terra herbam foeni, seminantem semen secundum genus et secundum similitudinem, et lignum fructuosum faciens fructum, cuius semen in ipso in similitudinem. Et factum est sic. Et produxit terra herbam foeni seminantem semen secun-

Gen. I, 11 sqq.

8. pronunciabit *A.*

Cap. XXI. 1. manifestum est ex nihilo *A.* 2. id dum *A.* dum illud *d.* 3. non ostenditur *d.* 4. factum *om. A.* 5. qua *A.* 6. ut omnino possit videri ex aliquo *ego.* ut non possit videri non ex aliquo *d.* ut non possit videri ex aliquo *Babc.* ut nunc possit videri ex aliquo *Fr. Iunius. In A. verba* ex aliquo — — factum videri *omissa sunt, sollemni incuria librarii.* 7. si *om. A.* 8. non *om. A.* 9. etsi scriptura — — fecisse, ex materia *d.* 10. illic *A.* 11. si et ex *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* licet ex *ABabc.* 12. id *A.* 13. in totum *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* in toto *ABabc.*

Cap. XXII. 1. alio quo *A.* 2. Fruticet *cd., ex coniectura Latinii.*

Cap. XXI. a. hoc ipsum] Videlicet ex aliquo factum esse.

b. dum ex quo factum sit ostenditur] Id est donec ostendatur; ambigua phrasis. (Rigalt.)

c. ut omnino possit videri ex aliquo] Ita emendavi vocula *non* mutata in *omnino.*

dum genus, et lignum fructuosum faciens fructum, cuius semen in ipso [3]in similitudinem. Et rursus: Et dixit deus, Producant aquae repentia animarum vivarum, et volatilia volantia super terram per firmamentum caeli. Et factum est sic. Et fecit deos cetos magnos, et omnem animam animalium repentium, quae produxerunt aquae secundum genus ipsorum. Item post haec: Et dixit deus, Producat terra animam viventem secundum genus, quadrupedia et repentia et bestias terrae secundum genus ipsorum. Si ergo ex iam factis rebus alias res deus proferens ostendit per prophetam et dicit quid unde protulerit (quamquam possimus [4]undeunde illas prolatas [5]existimare, dumne ex nihilo; iam enim facta erant quaedam ex quibus prolatae videri possent), si tantam curam instructionis nostrae insumpsit spiritus sanctus, ut sciremus quid unde processerit, nonne proinde nos et de caelo et de terra compotes reddidisset significando unde ea esset operatus, si de aliqua materia origo constaret illorum, [6]ut tanto magis ex nihilo ea videretur operatus quanto nihil adhuc erat factum ex quo operatus videretur? Itaque sicut ea quae de aliquo prolata sunt ostendit unde prolata sint, ita quae non ostendit unde prolata sint ex nihilo prolata confirmat. Igitur in principio deus fecit caelum et terram. Adoro scripturae plenitudinem, qua mihi et factorem manifestat et facta. In evangelio vero amplius et ministrum atque arbitrum [7]factoris invenio sermonem. An autem de aliqua subiacenti materia facta sint omnia nusquam adhuc legi. Scriptum [8]esse doceat Hermogenis officina. Si non est scriptum, timeat Vae [9]illud adicientibus aut detrahentibus destinatum.

Gen. I, 1. Io. I, 3. Apoc. XXII, 18 sq.

Sed ex sequentibus argumentatur, quia scriptum sit, Terra autem erat invisibilis et incomposita. Nam et terrae nomen [1]redigit [2]in materiam, quia terra sit quae facta est ex illa. Et Erat in hoc dirigit, quasi quae semper retro fuerit innata et infecta. Invisibilis autem et rudis, quia informem et confusam et inconditam vult fuisse materiam. Has quidem opiniones eius [3]singillatim revincam; sed interim volo sic ei respondere. Putamus his articulis materiam demonstrari. Numquid tamen, quia erat ante omnia, et [4]tale ali-

Cap. XXIII. Gen. I, 2.

3. in similitudinem. Et rursus *d.* secundum genus. Et rursus (*A.*) in similitudinem. Factum est sic. Et produxit terra herbam foeni seminantem semen secundum genus, et lignum fructuosum faciens fructum cuius semen in ipso secundum genus. Et rursus *Babc.* 4. undeunde *d., Latinius, Fulv. Ursinus.* unde *ABabc.* 5. existimare *A. Divionensis codex apud Rigaltium.* estimare *B.* aestimare *reliqui.* 6. ne *A.* 7. factoris *codex Divionensis, Nicol. Rigaltius.* rectoris *ABabcd.* 8. est *AB.* 9. id *A.*

Cap. XXIII. 1. redegit *A.* 2. in *om. AB.* 3. sigillatim *Aabc.* 4. talis id se ex ea factum aliquid *A.*

quid esse ex ea factum scriptura significat? Atquin nihil tale significat. Fuerit licet materia, quantum sibi licet[a], vel potius Hermogeni: potuit et fuisse, et tamen nihil deus ex illa fecisse, vel quia non decebat deum alicuius eguisse, certe quia nec ostenditur quicquam ex materia fecisse. Sine causa ergo esset, inquis. Non plane adeo sine causa. Nam etsi mundus non est factus ex illa, sed haeresis facta est, [5]et quidem hoc impudentior, quod non ex materia facta est haeresis, sed materiam ipsam potius haeresis fecit.

Cap. XXIV. Revertor nunc ad singulos articulos, per quos putavit significatam esse materiam, et primo de nominibus [1]expostulabo. Horum enim alterum legimus, quod est terrae, alterum non invenimus, quod est [2]materiae. Quaero ergo, cum materiae nominatio non [3]extet in scriptura, quomodo ei etiam [4]terrae appellatio accommodetur in alio iam genere substantiae nota. Quo magis materiae quoque nominatio extitisse debuerat, consecuta etiam terrae appellationem, ut scirem terram commune cum materia esse nomen, ne [5]illud ei soli substantiae [6]vindicarem cuius et proprium, in qua magis [7]notum est, vel ne illud in quamcunque aliam speciem, nec utique omni materiae, [8]communicare possem, si veliem. Cum enim non extat proprium vocabulum eius rei cui commune vocabulum adscribitur, [9]quanto non comparet[a] cui adscribatur, cuicunque alii poterit adscribi. Ita Hermogenes, etsi materiam [10]ostenderet nominatam, deberet eandem probare terram quoque cognominatam, ut ita utrumque illi vocabulum vindicaret.

Cap. XXV. [1]Vult igitur duas proponi terras in ista scriptura, unam, quam in principio deus fecit, aliam, materiam ex qua fecit, de qua dictum

Gen. I, 2. sit: Terra autem erat invisibilis et rudis. Utique si quaeram ex duabus [2]quae cui[a] nomen terrae accommodare debeat, dicetur, hanc, quae facta sit, ex illa, ex qua facta est, vocabulum derivasse,

5. equidem *A*.

Cap. XXIV. 1. expostulando *A*. 2. materia *A*. 3. extet scripturae *A*. 4. terrena *A*. 5. id *A*. 6. vendicarem *A*. *Et ita scriptum est ubique*. 7. natum *AB*. 8. commutare *A*. 9. quando *Fr. Iunius*. 10. ostenderit *A*.

Cap. XXV. 1. Vide *A*. 2. quae cui nomen terrae accomodare debeat, dicetur *abcd. Gorziensis codex*. quae cui nomen terrae adcommodare (adcommodari *B*.) id dicetur *AB*. cui nomen terrae accomodari debeat id dicetur *Leopoldus*. quae, cui nomen terrae adcommodari debeat *Fr. Iunius*.

Cap. XXIII. a. quantum sibi licet] Similiter De Idolol. cap. 16 „Sim vocatus nec adsacrificii sit titulus mei officii, et operae meae expunctio *quantum sibi libet*.“

Cap. XXIV. a. quanto non comparet] Id est „*quanto* magis *non comparet*,“ ἐλλειπτικῶς; etsi suspicor legendum *quando*. (Fr. Iunius.) De illa ellipsi comparativi *magis* apud Tertullianum frequentissima cf. supra adnott. ad cap. 14.

Cap. XXV. a. quae cui] Interrogativa duo in uno membro coniuncta, uti supra cap. 22 „ut sciremus *unde quid* processerit.“ Alia exempla indicavi ad De Fuga in Persecut. cap. 8.

quia veri similius sit ab origine sobolem potius quam originem a sobole vocitari. Hoc si ita est, alia nobis [3]obvolvitur quaestio, an competat terram hanc quam deus fecit ex illa ex qua fecit cognomentum derivasse. Audio enim apud Hermogenem ceterosque materiarios haereticos terram quidem illam informem et invisibilem et rudem fuisse, hanc vero [4]nostram proinde et formam et conspectum et cultum a deo consecutam, aliud ergo factam quam erat ea ex qua facta est. Porro aliud facta non potuit cum ea de [5]nomine sociari a cuius condicione [6]desciverat. Si nomen proprium materiae illius fuit terra, haec, quae non est materia, aliud scilicet facta, terrae quoque non capit nomen alienum et [7]statu suo extraneum. Sed materia facta, id est [8]terra, habuit cum sua origine consortium nominis, sicut et generis. Non [9]adeo. Nam et testam, licet ex argilla confectam, iam non argillam vocabo, sed testam, et electrum, licet ex auro et argento foederatum, nec argentum tamen nec aurum appellabo, sed electrum. A cuius habitu [10]quid divertit[b], pariter et a vocatu eius recedit, appellationis sicut et condicionis proprietate. Quam autem transierit de statu terrae illius, id est materiae, ista terra vel eo palam est quod haec apud Genesin testimonium boni accepit: Et vidit deus quia bonum: illa autem apud Gen. I, 31
Hermogenem in originem et causam malorum deputatur. Postremo si ideo haec terra quia et illa, cur non et materia haec quoque quia [11]et illa? Immo iam et caelum et omnia, si ex materia constant, et terrae et materiae vocari debuerunt. Satis ista de terrae nomine, [12]in quo materiam intellegi voluit, quod nomen unius elementi omnes sciunt, natura primum, [13]dehinc scriptura docente; [14]nisi si et Sileno illi apud Midam regem adseveranti de alio orbe credendum est, auctore Theopompo[c]. Sed et deos multos idem refert.

Nobis autem unus deus et una est terra, quam in principio Cap. XXVI.
deus fecit. Cuius ordinem incipiens scriptura decurrere primo factam eam edicit, dehinc qualitatem ipsius edisserit. Sicut et cae-

3. obruitur *A.* 4. nostram video formam *A.* 5. nominatione *d.* 6. destinaverat *A.* 7. status sui *Latinius.* 8. ex terra *AB.* 9. adeo *Ad.* a deo *B.* audio *reliqui.* 10. quid *Aabcd.* quod *B.* qui *Fr. Iunius.* 11. et *om. d.* 12. in quo materia intelligi voluit *d.* in quod materiae intellegi volunt *A.* 13. dehinc *ABa.* deinde *reliqui.* 14. nisi si et *B., Fr. Iunius.* ni si et *a.* nisi et *bcd.* non si et *A.*

b. A cuius habitu quid divertit] *Quid pro aliquid.* Verte: Von wessen beschaffenheit etwas abweicht, von dessen benennung entfremdet es sich gleichfalls, ob der besonderheit der bezeichnung wie des wesens.

c. nisi si et Sileno illi apud Midam regem adseveranti de alio orbe credendum est, auctore Theopompo.] V. adnott. ad De Pallio cap. 2.

Gen. I, 1. lum primo factum professa, In principio deus fecit caelum, dehinc
Gen. I, 7 sq. dispositionem eius [1]superinducit[a], et [2]separavit inter aquam, quae erat infra firmamentum, et quae [3]erat super firmamentum, et vocavit deus firmamentum caelum, ipsum quod in primordio fecerat.
Gen. I, 27. Proinde et de homine, Et fecit deus hominem, ad imaginem dei
Gen. II, 7. fecit illum. Dehinc qualiter [4]fecerit reddit: Et finxit deus hominem de limo terrae, et adflavit in faciem eius flatum vitae, et factus est homo in animam vivam. Et utique sic decet narrationem inire, primo praefari, postea prosequi; nominare, deinde describere. Alioquin vanum si eius rei cuius nullam praemiserat mentionem, id est materiae, ne ipsum quidem nomen, subito formam et habitum promulgavit, ante enarrat qualis esset quam [5]an esset, ostendit figuram [6]deformati, nomen abscondit[b]. At quanto credibilius secundum nos eius rei dispositionem scriptura subiunxit cuius institutionem simulque nominationem praemisit? Quam denique integer
Gen. I, 1. sensus est: In principio deus fecit caelum et terram, terra autem erat invisibilis et rudis; quam deus scilicet fecit, de qua scriptura cum maxime [7]edixerat? Nam et Autem ipsum velut fibula coniunctivae particulae ad connexum [8]narrationi [9]adpositum est: Terra autem. Hoc enim verbo revertitur ad eam de qua supra dixerat, et alligat sensum. Adeo aufer hinc Autem, et soluta compago est, ut tunc possit de alia terra dictum videri: Terra erat invisibilis et rudis.

Cap. XXVII. [1]Sed tu supercilia capitis, nutu digiti accommodato, altius tollens et quasi retro iactans, Erat, [2]inquis, quasi semper [3]fuerit, scilicet innata et infecta, et idcirco materia credenda. At ego sine ullo lenocinio pronuntiationis simpliciter respondebo de omni re posse dici Erat, etiam de ea quae facta, quae nata sit, quae aliquando non fuerit, et quae materia non sit. Omne enim quod habet esse, [4]undeunde habet, sive per initium [5]sive sine initio,

Cap. XXVI. 1. superducit *AB*. 2. separat *A*. 3. erat *om. bcd*. 4. fecit *A*. 5. an *om. A*. 6. deformat *Fr. Iunius*. 7. ediderat *d*. *In A. omissa sunt verba* maxime — — ipsum. 8. narrationis *A*. 9. oppositum *d*.

Cap. XXVII. 1. Sed tu supercilia capitis, nutu digiti accommodato *d*. Sed tu supercilio capitis et nutu digiti adcommodato *Babc. Divionensis codex*. et supercilio et capitis nudu et digiti. Sed tu accommodato *A*. Sed tu supercilio, et capitis nutu digitis accommodato *Fr. Iunius*. *Mihi olim placuit* Sed tu supercilio capitis et nutu digiti accommodato te altius tollens, *vel* accommodato altius te tollens *cett*. 2. inquit *A., Fr. Iunius*. 3. fuerat *A*. 4. undeunde habet (habeat *d.*) *d., ex emendat. Latinii et Fulvii Ursini*. unde habet *ABab*. unde habeat *c*. 5. sive sine initio *Aabcd. Gorziensis liber*. sive initio *B*.

Cap. XXVI. a. superinducit] Veteres libri *superducit*, quod utique habet unde defendatur. Cf. adnott. ad De Pudic. cap. 20.

b. nomen abscondit.] Lego „habitum promulgavit ante, enarrat qualis esset antequam an esset ostendit: figuram deformat, nomen abscondit." (Fr. Iunius.)

hoc ipso quod est etiam Erat dicetur. Cui competit prima verbi positio in definitionem, eiusdem etiam declinatio verbi [6]decurret in relationem. Est definitionis caput, Erat [7]relationis facit. [8]Hae sunt argutiae et subtilitates haereticorum, simplicitatem communium verborum torquentes [9]in quaestionem. Magna scilicet quaestio est, si erat terra, quae facta est. Sane discutiendum an ei competat invisibilem et rudem fuisse quae facta est, an ei ex qua facta est, ut eiusdem sit Erat cuius et quod erat.

Atquin non tantum probabimus istum habitum huic terrae com- Cap. XXVIII.
petisse, sed et illi alii non competisse. Nam si [1]nuda sic materia deo subiacebat, nullo scilicet elemento obstruente, siquidem nondum quicquam erat praeter ipsam et deum, utique invisibilis esse non poterat, quia etsi tenebras volet in substantia fuisse materiae, cui articulo respondere debebimus suo ordine[a], etiam homini tenebrae visibiles sunt (hoc enim ipsum, quod sunt tenebrae, [2]videtur), nedum deo. Et utique si invisibilis esset, nullo modo cognosceretur qualitas eius. Unde ergo compertus est[b] Hermogenes [3]informem et confusam et [4]inquietam illam fuisse, quae ut invisibilis latebat? Aut si hoc a deo revelatum est, probare debet. Sic et an rudis dici potuerit expostulo. Certe enim [5]rude illud est quod imperfectum est. Certe imperfectum non potest esse nisi quod factum est; quod enim [6]minus factum est, imperfectum [7]est. Certe, inquis. Ergo materia, quae facta non erat in totum, imperfecta esse non potuit; quae imperfecta non fuit, etiam rudis non fuit. Initium non habens, quia facta non fuit, caruit et rudimento. Initii enim accidens [8]est rudimentum. Terra vero, quae facta est, meruit et rudis dici. Statim enim ut facta est, habuit imperfectae locum, ante perfectionem.

Siquidem omnia opera sua deus ordine consummavit, incultis Cap. XXIX.
primo elementis depalans[a] quodammodo mundum, dehinc exornatis velut dedicans[b]. Nam et [1]lumen non statim splendore solis implevit, et tenebras non statim solatio lunae temperavit, et caelum

6. decurrit *A.* 7. relationis *A., Fr. Iunius.* relationi *reliqui.* 8. Haec *A.* 9. in quaestionem magnam. Scilicet *AB.*

Cap. XXVIII. 1. nuda sic materia *Fr. Iunius.* nuda sit materia *AB.* nuda materia *reliqui.* 2. videntur *AB.* 3. informam *A.* 4. inquietam *ABab.* inconditam *cd.* incultam *Fr. Iunius.* 5. id *A.* 6. initias factum *A.* 7. est *om. A.* 8. est *om. A.*

Cap. XXIX. 1. lumine *A.*

Cap. XXVIII. a. suo ordine] Infra cap. 30.

b. compertus est] De hac deponentiali verbi *comperio* forma v. quos excitat Eckstein. ad Vossii Aristarch. tom. II, p. 687.

Cap. XXIX. a. depalans] Cf. adnott. ad Apolog. cap. 11.

b. dedicans.] Cf. adnott. ad Scorp. cap. 1.

non statim sideribus stellisque signavit, et [2]maria non statim [3]beluis frequentavit, et ipsam terram non statim varia fecunditate dotavit; sed primo esse ei contulit, dehinc non [4]in vacuum esse
Ies. XLV, 18. supplevit. Sic enim et Esaias, Non in vacuum, ait, fecit illam, sed inhabitari. Postea ergo quam facta est, futura etiam [5]perfecta, interim erat invisibilis et rudis, rudis quidem hoc quoque ipso quod invisibilis, [6]ut nec [7]visui perfecta simul et ut de reliquo nondum instructa, invisibilis vero, ut adhuc aquis tanquam [8]munimento genitalis humoris obducta, qua forma etiam adfinis eius caro nostra
Ps. XXIV, 1 sq. producitur. Nam et David ita canit: Domini est terra et plenitudo eius, orbis terrae, et omnes qui habitant in illa; ipse super maria fundavit eam, et super flumina praeparavit eam. Segregatis enim aquis in [9]cavationem sinuum emicantior facta est arida, quae antehac aquis tegebatur. Exinde itaque et visibilis efficitur, dicente
Gen. I, 9. [10]deo: Congregetur aqua in [11]congregatione una, et videatur arida. Videatur, inquit, non Fiat. Iam enim facta erat, sed invisibilis usque tunc videri sustinebat[c]. Arida autem, quod erat futura ex
Ib. v. 10. [12]divortio humoris, tamen terra. Et vocavit deus aridam terram, non materiam. Sic et perfectionem postea consecuta desinit rudis
Ib. v. 11. haberi, cum pronuntiat deus: [13]Fructificet terra herbam foeni seminantem semen secundum genus, et secundum similitudinem, et lignum fructuosum faciens fructum, cuius semen in ipso in simili-
Ib. v. 24. tudinem. Item: Producat terra animam vivam secundum genus, et quadrupedia et repentia et bestias terrae secundum genus. Implevit igitur ordinem suum scriptura divina. Quam enim praedixerat invisibilem et rudem, ei et visionem reddidit et perfectionem. Non alia autem materia erat invisibilis et rudis. [14]Ergo materia [15]erit postea visibilis et perfecta. Volo itaque videre materiam; visibilis enim facta est. Volo et perfectam eam recognoscere, ut ex illa etiam foeni herbam et ex [16]illa decerpam lignum [17]fructuosum, et ex illa animalia usui meo [18]famulentur. Sed materia quidem nusquam, terra vero haec, id est coram. Hanc video, hac perfruor, ex quo invisibilis et rudis esse desiit. De qua manifestissime
Ies. XLV, 18. Esaias: Haec dicit dominus, qui fecit caelum, iste deus, qui demonstravit terram et [19]fecit illam. Certe eandem demonstravit

2. materia *A.* materiam *B.* 3. uel uis *A.* 4. invacuum *Babc.* 5. perfectum *A.* 6. et *A.* 7. vi sui *B.* 8. monimento *B.* momento *A.* 9. cavationem sinuum *d.* cavatiorem sinum *reliqui.* 10. domino *A.* 11. congregationem unam *cd.* 12. devortio *Fr. Iunius.* 13. Fructificet *Aab. Gorziensis liber.* Fruticet *Bcd.* 14. Ergo nec materia *Fulv. Ursinus.* 15. erat *A.* 16. illa *om. A.* 17. fructum *AB.* 18. famulem *A.* 19. facit *ABab.*

c. sustinebat.] Id est expectabat. Cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 11.

quam et fecit. Quomodo demonstravit? utique dicendo, Videatur Gen. I, 9.
arida. Quare videri iubet, nisi quia retro non videbatur? ut
sic quoque eam non in vacuum fecisset faciendo visibilem, et Ies. XLV, 18.
ita [20]habilem. Et sic per omnia probatur nobis hanc, quam incolimus, eandem et factam esse a deo et ostensam, nec aliam fuisse rudem et invisibilem quam quae et facta et ostensa est. Atque
ita, Terra autem erat invisibilis et rudis, ad eam pertinet quam Gen. I, 2.
deus cum caelo separavit.

Sic et sequentia coniecturam Hermogenis instruere videbuntur: Cap. XXX.
Et tenebrae super abyssum, et spiritus dei super aquas ferebatur; Gen. I, 2.
quasi et hae confusae substantiae massalis illius molis argumenta portendant. Atquin [1]singillatim [2]definiens tenebras, abyssum, [3]spiritum dei, aquas, nihil confusum nec in confusione incertum [4]aestimare facit tam [5]diversa relatio certorum et distinctorum elementorum. Hoc quidem amplius, cum situs proprios eis adscribit, tenebras super abyssum, [6]spiritum super aquas, negavit confusionem substantiarum, quarum demonstrando dispositionem demonstravit etiam distinctionem. [7]Vanissimum denique ut materia, quae informis inducitur, de tot formarum vocabulis informis adseveretur, non edito quid sit [8]illud corpus confusionis, quod unicum utique credendum est, si informe est. Uniforme etenim, quod informe est, informe autem, quod ex varietate confusum est, unam habeat necesse est speciem, quod non [9]habet speciem, dum ex multis unam [10]habet speciem. Ceterum [11]aut habebat in se species istas materia, de quarum vocabulis [12]intellegenda esset, tenebras dico et abyssum et spiritum et aquas, aut non habebat. Si [13]enim habebat, quomodo [14]inducitur non habens [15]formas? si [16]non habebat, agnoscitur[a]?

Sed et [1]illud utique captabitur, de caelo solo et de terra ista Cap. XXXI.
[2]scripturam significasse, [3]quod eam in principio deus fecerit, de speciebus autem supra dictis nihil tale, et ideo eas quae factae

20. habitabilem *Latinius*.

Cap. XXX. 1. sigillatim *A*. 2. diffiniens *A., ubique*. 3. spiritus *ABab*. 4. aestimare (extimare *A.*) facit *A., et Vaticanus apud Pamelium*. aestimari facit *reliqui*. 5. diversa *A. Vaticanus codex. Fr. Iunius*. divisa *Babcd*. 6. spiritum *cd*. spiritus *ABab*. 7. Vanissimum *abcd*. Vanitimum *A5. Vaticanus codex. Probat Fr. Iunius*. 8. id *A*. 9. habeat *Fr. Iunius*. 10. habeat *A*. 11. autem *A*. 12. intellegenda esset *d., Fulv. Ursinus*. intellegendas esse *Babc*. intelligae se *A*. 13. autem *Fr. Iunius*. 14. ducitur habens *A*. 15. formam *A. Vaticanus*. 16. nunc *A*. 17. agnoscitur? *ABabc*. quomodo agnoscitur? *d., cum Fulvio Ursino*.

Cap. XXXI. 1. id *A*. 2. scriptura *A*. 3. quo te a principio deus fecit *A*.

Cap. XXX. a. agnoscitur?] Non opus erat cum Fulvio Ursino et Rigaltio reponere „*quomodo* agnoscitur." Nam illud *quomodo* facile repetitur ex praecedentibus.

non significentur ad infectam materiam pertinere. Respondebimus huic quoque scrupulo. Scriptura divina satis [4]dissereret, si summas ipsas rerum a deo factas commendasset caelum et terram, habentes utique suggestus[a] suos proprios, qui in ipsis summis intellegi possent. Suggestus autem caeli et terrae primo tunc fuerint tenebrae et abyssus et spiritus et aquae. Nam terrae quidem [5]suberat abyssus et tenebrae. Si enim abyssus infra terram, tenebrae autem [6]super abyssum, sine dubio et tenebrae et abyssus infra terram. Caelo vero spiritus et aquae subiacebant. Nam si aquae super terram, [7]quae eam texerant, spiritus autem super aquas, pariter et spiritus et aquae super terram. Quae vero super terram, ea utique infra caelum. Et sicut terra abysso et tenebris, ita et caelum [8]spiritui et aquis incubabat et [9]complectebatur. Et ita novum non est ut id solum quod continet nominetur, qua summale, in isto autem intellegatur et quod continetur, qua portionale. Ecce, si dicam, civitas exstruxit theatrum et circum, scena autem erat talis et talis, et statuae super euripum, et obeliscus super omnia ferebatur[b], quia non et has species edixerim factas a civitate, non [10]erunt ab ea cum circo et theatro? an ideo non adieci factas has quoque species [11]quia inerant eis quae facta praedixeram, et [12]inesse quibus inerant intellegi poterant? Sed vacet hoc exem-
Gen. II, 7. plum, ut humanum; aliud de auctoritate scripturae ipsius arripiam. Fecit, inquit, deus hominem de terra, et adflavit in faciem eius
Gen. II. 21. 23. flatum vitae, et factus est homo in animam vivam. Faciem quidem
III, 5 19. IV, 10. eius hic nominat, sed nec ipsam factam a deo dixit, [13]cutem[c] vero et ossa et carnem et oculos et sudorem et sanguinem postea loquitur, quae nec tunc facta a deo [14]significavit. Quid respondebit Hermogenes? Numquid et membra hominis ad materiam pertinebunt, quia non nominatim facta referuntur? An et haec in hominis factitatione censentur? Proinde membra [15]erant caeli et terrae abyssus et tenebrae, spiritus [16]et aquae. In corporibus enim membra sunt

4. dissereret si summas *abcd.* dissereret summas *B.* dissensi summas *A.* 5. superat *A.* 6. super *om. A.* 7. quale eam *B.* 8. spiritus *AB.* 9. complectebatur *ego.* complectebantur *ABabcd.* contemplabantur *Vaticanus.* 10. erant *A.* 11. quia *d., cum Latinio et Fulvio Ursino.* qua *ABabc.* 12. inesse *abcd.* inest se *AB.* 13. cutem *ab., ex codice Gorziensi, uti videtur.* cui tam *AB. Vaticanus.* costam *cd.* 14. significat *A.* 15. erunt *d.* 16. ea quae *AB.*

Cap. XXXI. a. suggestus] Hoc est apparatus, ornatus. V. adnott. ad De Corona cap. 13.

b. et statuae super euripum et obeliscus super omnia ferebatur] V. quae de hic adnotata sunt ad De Spectac. cap. 8. p. 32.

c. cutem] Ita reposui ex altera Rhenani et ex Geleniana pro *costam,* quod invexerunt Pamelius et Rigaltius, non videntes *costae* prae *cute* iuxta ossa hic locum esse non posse.

facta, in corporibus et membra sunt nominata. Nullum elementum non membrum est eius elementi quo continetur. Omnia autem elementa caelo aut terra continentur.

Haec responderim pro scriptura praesenti, [1]quatenus hic so- Cap. XXXII.
lorum corporum factitationem [2]commendare[a] videtur caeli et terrae. [3]Sciat esse qui ultro in corporibus et membra cognoscerent, et ideo compendio usa est. Providit tamen et hebetes et insidiosos, qui dissimulato tacito intellectu ipsis quoque membris verbum factitationis [4]significatorium exigerent. Itaque et propter istos singulas species factas docet aliis in locis. Habes Sophiam, Prior autem Prov. VIII, 24.
abysso genita sum, dicentem, ut credas abyssum quoque genitam, id est factam, quia et filios facimus, licet generemus. Nihil interest facta an nata sit abyssus, dum initium [5]detur illi, quod non daretur si materiae [6]subiecta esset. De tenebris vero ipse [7]dominus per Esaiam: Ego, qui struxi lucem et feci tenebras. De spiritu Ies. XLV, 7.
aeque Amos: Qui solidat tonitruum et condit spiritum, et adnun- Amos IV, 13.
tiat in homines Christum suum; eum spiritum conditum ostendens qui in terras conditas deputabatur, qui super aquas ferebatur, librator et adflator et animator universitatis, non, ut quidam putant, [8]ipsum deum [9]significans spiritum, quia deus spiritus; neque enim aquae dominum sustinere sufficerent[b]: [10]sed eum spiritum dicit de

Cap. XXXII. 1. quatinus *B., Fr. Iunius, quemadmodum solet.* q̃ts *A.* 2. commendari *AB.* commentari *Rhenanus ad marg. ed. princ.* 3. Scit *AB. Vaticanus.* Sciit *abc.* Scivit *d., cum Latinio.* 4. significatorum *AB.* 5. dedit *A.* 6. subiecta esset *abcd.* subiiciatur esset *AB.* 7. ad minus *AB.* 8. in spiritu domini *A.* 9. significans *ego.* significari *libri omnes.* 10. sed cum eum *A.*

Cap. XXXII. a. commendare] V. quae adnotavi supra ad cap. 18.

b. neque enim aquae dominum sustinere sufficerent] Non probat h. l. sententiam existimantium dei spiritu ipsum dominum significari. Quasi vero, inquit, dei spiritum super aquas ferri convenerit, ob fluxam et instabilem aquarum naturam, nec potuerit deus aquas ipsas figere, ut starent, quod praestitit Israëli transducendo, aut solidare, ut calcarentur, quod fidei discipulorum erudiendae confecit. Et tamen vulgatae illi sententiae favet impensius lib. De Baptismo cap. 3 „Solus liquor, semper materia perfecta, laeta, simplex, de suo pura, dignum vectaculum deo subiiciebat." Sic autem solet Septimius. Accipit omnem scripturam aedificationi habilem, tanquam divinitus inspiratam. Adeoque hunc colorem dicit lib. I. De Cultu Fem. cap. 3., ubi excusat citatum a se librum Enoch. Et lib. De Spectac. cap. 2 late semper scripturam divinam dividi ait, ubicunque secundum rei praesentis sensum etiam disciplina munitur. Ceterum verissima omnium interpretatio videatur, his verbis „Spiritus dei ferebatur super aquas" significari aquis tum primum creatis adfuisse vim quandam vitalem. Non fuisse simpliciter aquam, sed aquam vivam quae non torpesceret iners stupore pigro, sed quae perenni spiritu vegetata semper trepidaret, ne quando quiescere diceretur. Hoc certe innuit Noster capite lib. De Baptismo supra citato. Chrysostomus autem apertissime Homil. III. in Genesin: *„Τί βούλεται τοῦτο τὸ εἰρημένον: πνεῦμά φησι θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Ἐμοὶ δοκεῖ τοῦτο σημαίνειν ὅτι ἐνέργειά τις ζωτικὴ προσῆν τοῖς ὕδασι, καὶ οὐκ ἦν ἁπλῶς ὕδωρ ἑστὼς καὶ ἀκίνητον, ἀλλὰ κινούμενον καὶ ζωτικήν τινα δύναμιν ἔχον."* (Rigalt.)

Ies. LVII,16. quo etiam venti constiterunt, ut ait per Esaiam: Quia spiritus a me exivit, et flatum omnem ego feci. Item de aquis eadem So-
Prov. VIII, 28. phia: Et [11]cum firmos ponebat fontes [12]quae sub caelo, ego eram modulans cum ipso. Cum ergo et eas species probamus a deo factas, etsi in Genesi tantummodo nominantur sine factitationis mentione, respondebitur fortasse ex diverso plane factas eas, sed
Gen. I,2. ex materia, ut stilus quidem [13]Moysi, Et tenebrae super abyssum, et spiritus dei super aquas ferebatur, materiam sonet, ceterae vero scripturae quae ex materia factae [14]sunt species in disperso demonstrent. Ergo sicut terra de terra, ita et abyssus ex abysso, et tenebrae ex tenebris, et spiritus et aquae ex spiritu [15]et aquis constiterunt. Et sicut supra diximus, non potuit informis fuisse materia, [16]si species habebat, ut et aliae ex ea sint confectae; nisi quod non aliae, sed ipsae ex semetipsis. Siquidem non capit diversas fuisse quae [17]iisdem nominibus eduntur, quod iam [18]operatio divina otiosa videri possit, si [19]quae erant fecit, [20]cum generatio sola esset quae non erant facta si fierent[c]. Igitur [21]ut concludam,
Gen. I,2. aut materiam tunc significavit Moyses, [22]scribens, Et tenebrae super abyssum, et spiritus dei super aquas ferebatur, [23]aut cum [24]hae species alibi postea demonstrantur factae a deo, debuerunt aeque demonstrari ex materia quam Moyses [25]praemiserat factae, aut si species istas, et non materiam, significavit Moyses, ubi materia demonstrata sit quaero.

Cap. XXXIII. Sed dum [1]illam Hermogenes inter colores suos invenit (inter scripturas enim dei invenire non [2]potuerit), satis est quod omnia et facta a deo constat, et ex materia facta non constat, quae etiam si fuisset, ipsam quoque a deo factam credidissemus, quia nihil innatum praeter deum praescribentes [3]obtineremus. In hunc usque articulum locus est [4]retractatui, donec ad scripturas provocata de-

11. quom *B.* quomodo *A.* 12. qui sub caelo *Ab.* quae sub caelo est *cd.* 13. mons ei (*h. e.* moysei) *A.* 14. sint *cd.* 15. ex *AB.* 16. si *om. AB.* 17. hisdem *c., ex Vaticano.* his de *A.* 18. et operatio *A.* 19. quae erant *abcd.* quae fuerant *Leopoldus.* qua ferant *AB.* 20. cum generatio sola esset quae non erant facta si fierent *ego.* cum generosiora esset (essent *abc.*) quae non erant facta quam (qua *A.*) si fierent *ABabc.* cum generosior esset, quae non erant facta si fierent *d.* cum generosiora essent, quae non erant facta, si fierent *Leopoldus.* 21. cum *A.* 22. scribens *A.* scribit *B.* cum scribit *reliqui.* 23. at *B.* 24. has *A.* 25. promiserat *AB.*

Cap. XXXIII. 1. illa *A.* 2. potuerit *ABc. Vaticanus.* potuit *d.* potuerat *ab.* 3. optineremus *B.* 4. retractaui *B.*

c. cum generatio sola esset quae non erant facta si fierent.] Ita emendari haec verba aperte efflagitabant. Particula *quam,* quae in libris reperitur ante *si fierent,* aut ex terminatione praegressi vocabuli accrevit, aut a magistro superaddita est, ad comparativum *generosiora* videlicet respiciente.

ficiat exhibitio materiae. Expedita summa est: [5]Nihil invenio factum nisi ex nihilo[a], quia quod factum invenio, non fuisse cognosco. Etiamsi quid ex aliquo factum est, ex facto habet censum[b], ut ex terra herba et fructus et pecudes et figuratio hominis ipsius, ut ex aquis natatiles et volatiles animae. Huiusmodi origines rerum ex his prolatarum potero materias appellare, [6]sed factas a deo et ipsas.

Ceterum omne ex nihilo constitisse illa postremo [1]divina dispo- Cap. XXXIV.
sitio suadebit quae omnia [2]in nihilum redactura est. Siquidem et Ies. XXXIV, 4.
caelum [3]convolvetur ut liber, immo nusquam fiet cum ipsa terra, Matth. XXIV, 21.
cum qua primordio factum est. Caelum et terra praeteribunt, in- Ib. v. 35.
quit, caelum primum et terra prima abierunt, et locus non est Apoc. XXI, 1.
inventus illis, quia scilicet quod [4]et finit locum amittit. Sic et
David: Opera manuum [5]tuarum caeli et ipsi peribunt. Nam et [6]si Ps. CII, 26 sq
mutabit illos velut opertorium, et mutabuntur, [7]sed mutari perire
est pristino statui, [8]quem, dum mutantur, amittunt. Et stellae Apoc. VI, 13.
quidem de caelo ruent, sicut fici arbor cum valido commota vento
[9]acerba sua[a] amittit, montes vero tanquam cera liquescent a con- Ps. XCVII, 5.
spectu domini, cum surrexerit scilicet confringere terram. Sed et Ies. II, 19.
paludes, inquit, arefaciam, et quaerent aquam, nec invenient; Ies. XLI, 17.
[10]etiam mare [11]hactenus[b]. Quae omnia et si [12]alter putaverit [13]spi- Ies. XLII, 15.
ritaliter interpretanda, non tamen poterit auferre veritatem ita futu-
rorum quomodo scripta sunt. Si quae enim figurae sunt, ex rebus
consistentibus fiant necesse est, non ex vacantibus, quia nihil po-
test [14]ad similitudinem de suo praestare nisi sit ipsum quod tali
similitudine praestet[c]. Revertor igitur ad causam, definientem omnia

5. nihil invenio factum nisi ex nihilo *ego.* nihil invenio factum, nihil ex nihilo *ABabcd.* nihil invenio non factum, nihil ex nihilo *Fr. Iunius.* nihil invenio factum nihil non ex nihilo *Leopoldus.* 6. si *A.*

Cap. XXXIV. 1. divina *om. d.* 2. in nihilum *abcd. Malim* et in nihilum. ex nihilo *AB.* in nihilo *Rhenanus ad marg. ed. prine.* 3. volvetur *A.* 4. finit et locum amittit *malim ego.* et finitio cum amittit *AB.* 5. suarum *AB.* 6. si mutavit *AB.* sic mutabit *Fr. Iunius.* 7. sed mutari *Acd. Vaticanus.* sed et mutari *reliqui.* 8. quae *AB.* 9. acerva *AB.* 10. et *A.* 11. hactenus *ABd. Vaticanus.* Oceanus *reliqui.* 12. alter *cd., ex emendat. Latinii.* aliter *ABab.* 13. spiritualiter *A.* 14. ad similitudinem *ABbc., Fr. Iunius.* adsimilitudinem *a.* alii similitudinem *d., Latinius.*

Cap. XXXIII. a. nisi ex nihilo] Nihili erat scriptura „*nihil* ex nihilo", quam Fr. Iunius sanatam putavit si ante *factum,* quod praecedit, adderet negationem.

b. ex facto habet censum] *Census* Tertulliano fere est pro origine, ut saepe iam adnotatum est. V. quae exposui ad De Corona cap. 13.

Cap. XXXIV. a. acerba sua] Grossos suos. (Rigalt.)

b. etiam mare hactenus.] Hoc est non erit amplius. Sic supra de caelo „nusquam fiet." Sic libro De Pallio [cap. 2] „Hactenus Sodoma." (Rigalt.) V. adnott. ad verba citata libri De Pallio.

c. quod tali similitudine praestet.] Quia nulla res, ait, alteri potest aliquid de suo praestare ad similitudinem, nisi haec ipsa sit res quam tali similitudine praestet.

ex nihilo edita in [15]nihilum perventura. Ex aeterno enim, id est ex materia, nihil deus interibile fecisset, nec ex maioribus minora condidisset, cui magis congruat ex minoribus maiora producere, id est ex interibili aeternum. Quod et carni nostrae pollicetur, cuius [16]virtutis et potestatis suae hunc iam [17]arrabonem voluit in nobis collocasse, ut credamus etiam illum universitatem ex nihilo velut emortuam, quae scilicet non [18]erat, in hoc, ut esset, suscitasse.

Cap. XXXV. De cetero vero statu materiae, etsi non est retractandum (prius enim erat ut eam esse constaret), tamen ac si constiterit, persequendus est ordo, quo magis eam non esse [1]constet cuius nec [2]reliquus status consistat, simul ut contrarietates suas agnoscat Hermogenes. Prima, inquit, facie videtur nobis incorporalis esse materia; exquisita autem ratione recta invenitur neque corporalis neque incorporalis. Quae est ista ratio recta, quae nihil recti renuntiat, id est nihil certi? Nisi fallor enim, omnis res aut corporalis [3]aut incorporalis sit necesse est (ut concedam interim esse aliquid incorporale de substantiis duntaxat, cum ipsa substantia corpus sit rei cuiusque); certe post corporale et incorporale nihil tertium. Age nunc sit et tertium, quod illa recta ratio Hermogeniana compererit, [4]quae neque corporalem neque incorporalem materiam facit, ubi est? quale est? quid vocatur? quid describitur? quid intellegitur? [5]Tantum hoc ratio renuntiavit, nec corporalem materiam nec incorporalem.

Cap. XXXVI. Sed ecce contrarium [1]subicit, aut alia fortasse ratio ei occurrit, ex parte corporalem renuntians materiam et ex parte incorporalem. Iam ergo [2]ne neutrum sit, utrumque materia censenda est? Erit enim corporalis et incorporalis adversus renuntiationem [3]reciprocationis illius[a], plane rationem non [4]reddentis sententiae suae,

15. nihilo *AB*. 16. virtutis et potestatis suae *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* virtute et potestate sua *Fr. Iunius.* virtutes et potestates suas *ABabc.* 17. adrabonem *AB*. 18. erit *AB*.

Cap. XXXV. 1. constat *A*. 2. reliquos (reliquo *B.*) statu *AB*. 3. aut incorporalis *om. AB*. 4. quod *AB*. 5. tamen *Latinius, apud Pamelium.*

Cap. XXXVI. 1. subiicitur *A*. 2. ne neutrum sit (sit *om b.*), utrumque *abcd.* ne utrum sit utrumque *A.* nonne utrum sit utrumque *B. Vaticanus, Fr. Iunius.* nonne utrumque *Latinius.* 3. reciprocationis *B (in marg., ni fallor ex codice Hirsaugiensi). Vaticanus. Probat Fr. Iunius.* reciprocitatis *A.* reparationis *B.* rectae rationis *abcd.* 4. reddentes *AB*.

Cap. XXXVI. a. reciprocationis illius] Restitui veterem huius loci scripturam, et interpretor *reciprocationem* sententiae illius, materiam esse corporalem et incorporalem, conversionem negativam, materiam videlicet esse neque corporalem neque incorporalem, de qua capite praegresso exposuerat. Sed si illam, quae inde ab altera Rhenani editione obtinuit, scripturam „rectae rationis" de Gorziensis codicis auctoritate, non de ingenio Rhenani, profectam constaret in hanc me potius inclinaturum libere profiteor. Generi Tertullianeo enim adcommodata esset irrisio appositi membri „plane *rationem* non *reddentis* sen-

sicut [5]nec alia reddit. [6]Corporale enim materiae vult esse de quo corpora edantur, incorporale vero inconditum motum eius. Si enim, ait, corpus tantummodo esset, nihil ei incorporale appareret, id est motus: si vero in totum [7]incorporalis fuisset, nullum corpus ex ea fieret. Quanto haec rectior [8]ratio! Nisi quod, si tam rectas lineas [9]ducis, Hermogenes, quam [10]ratiocinaris, pictor te bardior non est. Quis enim tibi concedit motum in secundam partem substantiae [11]deputare, cum substantiva res non sit, quia nec corporalis, sed accidens, si forte, substantiae et corpori, ut actus et pulsus, ut lapsus, [12]ut casus, ita et motus. Nam [13]si vel a semetipso [14]quid movetur, actus eius est motus, certe pars substantiae non est, sicut tu motum substantiam facis materiae incorporalem. Omnia denique moventur [15]aut a semetipsis, ut animalia, aut ab aliis, ut [16]inanimalia, tamen nec hominem nec lapidem et corporalem et incorporalem dicemus, quia et corpus habeat et motum, sed unam omnibus formam solius corporalitatis, quae substantiae res est; si qua [17]incorporalia eis [18]adsunt, aut actus, aut passiones, aut officia, aut libidines, eorum non portiones deputamus. Quo ergo [19]facit portionem materiae in motum disponere, qui non ad substantiam pertinet, sed ad substantiae habitum? Quid enim, si immobilem placuisset tibi inducere materiam, numquid immobilitas secunda pars formae videretur? Sic itaque nec motus. Sed de motu et alibi licebit[b].

Cap. XXXVII.

Nunc enim video te ad [1]illam rursus rationem reverti quae tibi nihil [2]certi renuntiare consuevit. Nam [3]sicut nec corporalem nec incorporalem [4]infers materiam, ita nec bonam nec malam [5]adlegas, et proinde [6]superargumentans, Si enim, inquis, esset bona, quae semper hoc fuerat, non desideraret compositionem dei: si esset natura mala, non accepisset translationem in melius, nec

5. haec *AB., Fr. Iunius.* 6. Corporalem enim materiam sed vultis sed equo corpore dantur *A.* 7. incorporale *A.* 8. rationis si quod fit (sit *B.*) rectas *AB.* 9. duci *AB.* 10. ratiocinaris *Fr. Iunius.* rationi satis *AB.* ratio ista *abcd.* 11. deputaret *AB.* 12. et *A.* 13. si vel *ego, cum Leopoldo.* sive *ABabcd.* 14. quod *A.* 15. aut ut a semetipsis *A.* 16. inanimalia *Babd.* animalia *c., per errorem, ni fallor, operarum.* inanimata *Vaticanus.* animalia inanimata *A.* 17. incorpora *B.* in corpore *A.* 18. assistunt *A.* 19. portionem facit *A.*

Cap. XXXVII. 1. aliam *d.* 2. certa *A.* 3. sit ut *bc.* 4. infers *d.* infert *reliqui.* 5. adlegas, et *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* 6. superargumentans, Si enim *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* superargumentasset. Si enim *Babc.* super argumenta sed si enim *A.* super argumentas, Sed enim si *Rhenanus in marg. ed. princ.*

tentiae suae" illudens utique illam quam modo memoraverat Hermogenianam „rectam rationem; nec minus apte responderet in eis quae sequuntur pronomen „alia" (i. e. altera sc. ratio), quae quo referretur in propiore haberet.

b. Sed de motu et alibi licebit.] De motu retractaturus est infra cap. 41.

quicquam compositionis suae adplicuisset illi deus tali natura; [7]in vacuum enim laborasset. Verba haec tua sunt, quorum te et alibi meminisse oportuerat, ne quid his contrarium [8]inferres. Sed [9]quoniam de mali et boni ambiguitate super materiam in praeteritis aliquid [10]retractavimus, nunc ad praesentem et solam propositionem et argumentationem tuam respondebo. Nec dicam et hic te certum aliquid debuisse pronuntiasse, aut [11]bonam aut malam aut tertium aliquid, sed [12]nec hic quod tibi libuit pronuntiasse custodisse. [13]Rescindis enim quod pronuntiasti, nec bonam nec malam, quia, cum [14]dicis, Si esset bona, non desideraret componi [15]a deo, malam [16]portendis, et cum [17]adponis, Si esset mala natura, non admitteret in melius translationem, bonam [18]subostendis. Atque ita et boni et mali adfinem constituisti, [19]quam nec bonam nec malam pronuntiasti. [20]Ut autem argumentationem, qua putasti te propositionem tuam confirmaturum, retundam, [21]oppono etiam illud: Si bona fuisset materia semper, quare non desiderasset in melius reformari? Quod bonum non desiderat, aut non optat, aut non [22]capit profectum, ut fiat de bono melius? Aeque si mala natura fuisset, quare non potuerit a deo converti, ut a potentiore, ut ab
Matth. III, 9. eo qui lapidum quoque naturam convertere valeat in filios Abrahae? Nempe ergo non tantum comparas [23]dominum materiae, sed et subicis, a quo [24]natura materiae devinci et edomari [25]in melius non potuisset. Sed et quam hic non vis [26]natura malam alibi te confessum [27]negabis.

Cap. XXXVIII. De situ materiae id tracto quod et de [1]modo[a], ut perversitatem tuam traducat. Subiacentem [2]facis deo materiam, et utique

7. invacuum *Babc* (*nam quod c. habet*, luvacum, *typographorum est error*). 8. infert *AB*. inferret *Pamelius et Fr. Iunius*. 9. quomodo *A*. 10. tractavimus *d*. 11. bonam aut malam *d., ex emendat. Fulvii Ursini*. bona aut mala *ABabc*. 12. ne *d*. 13. rescindens *A*. Rescindes *B*. 14. discessisset bona *A*. 15. habeo malam (mala *A*.) *AB*. 16. portentis *B*. 17. adponere si essent *A*. adpones si esset *B*. 18. subostendes *B*. subostendens *A*. 19. ei quam *AB*. 20. Si autem *AB*. 21. illud: Oppono etiam illud si *B*. id opinionis id si *A*. 22. capit perfectum *A*. cupit profectum *Fulv. Ursinus*. 23. deum *d., Latinius*. 24. naturam materiae (materiam *B*.) *AB*. 25. in melius non potuisset *abcd*. melius potuisset *AB*. 26. naturam *AB*. 27. negavit *AB*.

Cap. XXXVIII. 1. motu *cd*. 2. facit *AB*.

Cap. XXXVIII. a. quod et de modo] Omnino hic lego *de motu*, et similiter paulo post „quasi infinitam aevo, non *motu* corporis," pro eo quod utrobique legebatur *modo*, quia etsi verum est quod adnotavit ad marginem Rhenanus, *modum* etiam molem seu potius magnitudinem nonnunquam significare, tamen nulla aut antea aut postea molis materiae mentio. Sed de motu habes cap. 36. supra et mox cap. 41., ubi etiam nominatim de motu corporis fit mentio. (Pamel.) Lego ex MSS. „quod et de *modo*." Id enim sibi vult auctor, eandem situs et modi rationem ac proinde idem iudicium esse. Est enim modus quantitas seu moles rei uniuscuiusque; prout autem rei modus est, ita et situs, natura teste. Confirmant sequentia. (Fr. Iunius)

locum illi, qui sit [3]infra deum. In loco ergo materia. Si in loco, ergo intra locum: si intra locum, ergo determinatur a loco intra quem est: si determinatur, habet lineam extremam, quam, quantum proprie pictor, [4]agnoscis finem esse omni rei cuius linea extrema est. Non ergo erit infinita materia, quae, dum in loco [5]est, a loco determinatur, et dum determinatur ab illo, extrema eum linea patitur. At tu infinitam facis, dicens, Infinita est autem eo quod semper est. Et si qui discipulorum tuorum voluerit argumentari, quasi [6]infinitam aevo, non [7]modo [4]corporis intellegi velis, atquin corporaliter infinitam, [9]ut corporaliter immensam et incircumscriptam, sequentia ostendunt. Unde, inquis, nec tota fabricatur, sed partes eius. Adeo corpore infinita, non tempore est. Et obduceris[b] [10]corpore eam infinitam [11]faciens, [12]cum locum [13]ei adscribens intra locum et [14]extremam loci lineam [15]includis. Sed tamen cur non totam eam formaverit deus non scio, nisi qua [16]aut invalidus aut invidus. Itaque [17]dimidium eius quae non tota formata sit quaero, [18]ut qualis tota fuerit agnoscam. Debuerat enim deus ut exemplarium antiquitatis[c] ad gloriam operis palam fecisse.

[1]Sit nunc definitiva, sicut rectius tibi videtur, per demutatio- Cap. XXXIX.
nes suas et translationes, [2]sit et [3]comprehensibilis, ut quae fabricatur, inquis, à deo, quia et convertibilis et demutabilis et dispartibilis. Demutationes enim eius, inquis, dispartibilem eam ostendunt. Et hic a lineis tuis excidisti, quibus circa personam dei usus es, praescribens deum [4]illam non ex semetipso fecisse, quia in partes venire non posset [5]qui sit aeternus et manens in aevum ac per hoc immutabilis et indivisibilis. Si et materia eadem aeternitate censetur, neque initium habens neque finem, eadem ratione non poterit pati [6]dispertitionem et demutationem, qua nec deus. In aeternitatis consortio posita participet [7]cum illo necesse est et vires et leges et condiciones aeternitatis. [8]Aeque cum dicis, Partes

3. intra *AB.* 4. agnoscit *AB.* 5. quo est, a loco *AB.* est a loco in quo est *Fr. Iunius.* 6. infinitatem *d.* infinite *A.* 7. motu *c.* meo *A.* 8. corpore *A.* 9. ut *om. abcd.* 10. corpore eam *abcd.* corpoream *AB.* 11. facies *B.* 12. eum *AB.* 13. et *AB.* 14. extremum *ABa.* 15. includes *AB.* 16. aut *om. A.* 17. ut dimidium *AB.* 18. ut *om. AB.*

Cap. XXXIX. 1. Sic *A.* 2. sic *A.* 3. comprehensibiles *B.* 4. illum *AB.* 5. quis ita aeternus *AB.* 6. dispersionem *A. Vaticanus.* 7. eum illic *A.* eum illi *B.* 8. Aeque *d.* Atque *reliqui.*

b. obduceris] V. de hoc verbo quae sunt adnotata ad Apolog. cap. 46.

c. ut exemplarium antiquitatis] Intelligit exemplar. Sic paulo post [cap. 40] „et vis meliora deteriorum exemplarium ferre.“ Non aliter Adv. Valentinianos [cap. 12] usurpat sigillarium pro sigillari (Rigalt.) Adv. Marc. I, 16 „cum iustius multo sit aliquibus *exemplariis* adnuere quam nullis.“ De Idolol. cap. 5 „non ad derogationem legis suae, sed ad *exemplarium* causae suae.“ Cf. Dirksen Manuale p. 342. s. v. *Exemplarium.*

autem eius omnia simul ex omnibus habent, ut ex partibus totum dinoscatur, utique eas partes intellegi vis quae ex illa prolatae sunt, quae hodie videntur a nobis. Quomodo ergo omnia ex omnibus habent, utique ex pristinis, quando quae hodie videntur aliter habeant quam pristina fuerunt?

Cap. XL. Dicis in melius reformatam materiam, utique [1]*de* deterioribus, et vis meliora deteriorum exemplarium[a] ferre? Confusa res erat, nunc vero composita est, et vis ex compositis incomposita praeberi? Nulla res speculum [2]est rei alterius, id est non coaequalis. Nemo se apud tonsorem pro homine mulum inspexit; nisi si qui putat in hac exstructione mundi [3]dispositae iam et comptae[b] informem et incultam materiam respondere. Quid hodie informe in mundo, quid [4]retro speciatum[c] in materia, [5]ut speculum sit mundus materiae? Cum ornamenti nomine sit penes Graecos mundus, quomodo [6]inornatae materiae imaginem [7]praefert, ut dicas totum eius ex [8]partibus cognosci? Certe ex illo [9]toto erit etiam hoc, quod non venit in deformationem. Et supra edidisti non totam eam [10]fabricatam. Igitur vel hoc rude et [11]confusum et incompositum non potest in expolitis et distinctis et compositis recognosci, quae nec partes materiae appellari convenit, cum a forma eius ex mutatione divisa recesserunt.

Cap. XLI. Revertor ad motum, ut ubique te lubricum ostendam. Inconditus et inconfusus et turbulentus fuit materiae motus. Sic enim et ollae undique ebullientis similitudinem [1]opponis. Et quomodo alibi alius a te adfirmatur? Cum enim vis materiam nec bonam nec malam inducere, Igitur, inquis, subiacens materia, aequalis momenti habens motum neque ad bonum neque ad malum pluri-

Cap. XL. 1. de deterioribus *cd., Rhenanus, Latinius.* deterioribus *ABab., Fr. Iunius.* 2. est rei alterius *A.* alterius rei *cd., ex Vaticano.* est alterius *Bab.* 3. dispositae iam et comptae *cd., Latinius.* disposita iam et compta *ab., Fr. Iunius.* disposita iam et contempta *AB.* 4. retro *abcd.* tetrum *AB.* 5. aut *AB.* 6. inornata *AB.* 7. praefert *AB. Vaticanus.* refert *reliqui.* 8. passibus *AB.* 9. totum *AB.* 10. fabricatam *ABac. Vaticanus.* fabricatum *bd.* 11. confusum et incompositum non potest *abcd. Gorziensis. Emendaverat ita iam antea Rhenanus.* confugiet non incompositum non impotestis *A.* confugi et mihi cõputum non in potest *B.*

Cap. XLI. 1. oppones *AB.* apponis *d.*

Cap. XL. a. exemplarium] Cf. supra ad cap. 38.

b. dispositae iam et comptae] MSS. sequor et edit. princ. legens „in hac extructione mundi *disposita* iam et *compta*.“ Latinium et Pamelium in errorem abduxit, quod proprietatem verbi respondeo non animadverterint. Nam in speculo respondere imago dicitur aut res, pro eo quod est praeberi, repraesentari, referri, vel potius spectandam sese exhibere ex adverso; quo sensu, atque adeo longius petito eleganter Virgilius Aen. lib. VI [v. 23] „Contra elata mari *respondet* Gnosia tellus.“ Negat igitur materiam respondere in hoc ornato mundo, id est sui responsum imaginemque exhibere. Qua re quid verius? et exponunt perspicue sequentia. (Fr. Iunius.)

c. speciatum] *Εἰδοποιηθὲν*, in species suas informatum, cui contrarium *inspeciatum*, Adv. Valent. c. 10. (Fr. Iunius.)

mum [2]vergit. Si aequalis momenti, iam non turbulentus, nec [3]cacabacius[a], sed compositus et [4]temperatus, scilicet qui inter bonum et malum suo arbitrio agitatus, [5]in neutram tamen partem pronus et praeceps, [6]mediae, quod aiunt, aginae aequilibrato impetu[b] ferebatur. Haec inquies non est, haec [7]turbulentia et passivitas[c] non est, [8]sed moderatio et modestia et iustitia[d] [9]motationis [10]neutram in partem inclinantis. Plane si huc et illuc [11]aut in [12]alterum magis [13]proclinaret, [14]tunc inconcinnitatis et inaequalitatis et turbulentiae denotari mereretur. Porro si neque ad bonum neque ad malum pronior erat motus, utique inter bonum et malum agebatur: [15]ut ex hoc quoque materiam determinabilem [16]appareat, cuius motus nec malo nec bono pronus, eo quod in neutrum [17]vergebat[e], intra utrumque ab utroque [18]pendebat, et hoc nomine ab utroque determinabatur. Sed et bonum et malum in loco facis, cum dicis motum materiae in neutrum eorum fuisse propensum. Materia enim, quae in loco erat, neque huc neque illuc devergens in loca non devergebat in quibus erat bonum et malum. Dans autem locum bono et malo corporalia ea [19]facis, faciendo localia, quia quae locum habent prius est ut corporalia sint. Denique incorporalia proprium locum non haberent nisi in corpore, cum corpori [20]accedunt. [21]Ad bonum autem et malum non [22]devergens materia [23]utut corporalia aut localia non devergebat. Bonum ergo et malum [24]erras si substantias esse vis. Substantias enim [25]facis quibus loca adsignas; Loca autem adsignas cum materiae motum ab utraque regione suspendis.

2. vertit *AB.* 3. caccabacius *A.* cacabatius *ab.* cacabaceus *c., Latinius.* 4. temporatus *Vaticanus liber.* 5. in neutro tamen parte *A.* 6. mediae, quod aiunt, aginae aequilibrato *abcd., ex emendat. Rhenani.* medias quod aiunt ginaten (gnaten *A.*) ex ui (in *A.*) librato *AB.* 7. turbulenta *AB. Codices Rhenani, id est Paterniacensis, Hirsaugiensis, Gorziensis.* 8. scilicet *A.* 9. motationis *abcd.* mutationis *AB.* mutationis *Fr. Iunius.* 10. neutram partem iudicantis *AB.* 11. aut *om. A.* 12. talerum *A.* tale rerum *B.* 13. proclinarũt *B.* proclibarunt *A.* 14. tunc *om. A.* 15. ut (*A*)*abcd.* Et *B., Fr. Iunius.* 16. apporet *AB., Fr. Iunius.* 17. vertebat *AB.* 18. censebat *AB.* 19. facit *A.* 20. accidunt *d.* 21. Ad *om. AB., Fr. Iunius.* 22. devergens *ego.* devergent *AB.* devergente *reliqui.* 23. utut *ego.* ut *Fr. Iunius.* ut aut *libri omnes.* 24. erras si substantias *abcd. Gorziensis.* errasse substantias *AB.* 25. facit *AB.*

Cap. XLI. a. cacabacius] De hoc vocabulo v. Ballerin. ad Zenon. Veron. II, 44. p. 250. et Casaub. ad Scriptt. Hist. Aug. p. 150. ed. Paris. 1620. f.

b. mediae, quod aiunt, aginae aequilibrato impetu] Palmaria Rhenani emendatio. Paulus ex Festo p. 10 ed. Müll. „*Agina* est quo inseritur scapus trutinae, id est in quo foramine trutina se vertit, unde aginatores dicuntur qui parvo lucro moventur." Placidus Gloss. p. 434. Mai. „*Aginam,* scapum trutinae, quod eo mensura ponderis agatur." Cf. Tertull. De Pudic. cap. 9.

c. passivitas] Cf. adnott. ad De Corona cap. 8.

d. iustitia] Sic initio libri De Pallio „*iustitiam* pallii" dixit. (Rigalt.)

e. vergebat] Libri veteres *vertebat,* uti paulo supra „ad malum plurimum *vertit*" pro *vergit,* quemadmodum editum est. Possit defendi *vertere* intransitive positum, ex usu Tertulliani. V. quae adnotavi ad De Pallio cap. 2.

Cap. XLII. Dispersisti omnia, ne de proximo quam contraria sibi sint relucerent. At ego colligam singula et conferam. Inconditum adseveras motum materiae eamque adicis sectari informitatem; dehinc alibi, desiderare componi a deo. Desiderat formationem quae sectatur informitatem? Aut sectatur informitatem quae desiderat formationem? Non vis videri deum aequari materiae, et subicis habere [1]illam cum deo [2]communionem. Impossibile enim, inquis, non habentem illam [3]commune aliquid cum deo ornari eam ab ipso. Atquin si commune aliquid habebat cum deo, non desiderabat exornari ab ipso, pars scilicet dei per communionem. Aut et deus poterat ornari a materia, habendo cum [4]illa aliquid et ipse commune, [5]et iam in hoc necessitati [6]subicis deum, si fuit aliquid in materia propter quod [7]eam formaret. Commune autem inter illos facis, quod a semetipsis [8]moventur, et semper [9]moventur. [10]Quid minus materiae quam deo adscribis? Totum [11]consortium divinitatis hoc erit, libertas et aeternitas motus. Sed deus [12]composite, materia incondite moventur. Tamen divinum proinde, motu proinde libero et aeterno. Atquin plus materiae das, cui licuit [13]sic moveri quomodo deo non licuit.

Cap. XLIII. De motu et illud notaverim. Nam secundum ollae similitudinem sic [1]erat, inquis[a], materiae motus antequam disponeretur, concretus, inquietus, inadprehensibilis prae nimietate certaminis. Dehinc subicis, Stetit autem in dei compositionem, et [2]inadprehensibilem habuit [3]inconditum motum, prae tarditate inconditi motus. Supra certamen [4]motui [5]adscribis, hic tarditatem. Nam de natura materiae [6]quotiens cadas [7]accipe. Supra dicis[b], Si autem esset materia natura mala, non accepisset translationem in melius, nec [8]deus aliquid compositionis accommodasset illi; [9]in vacuum enim [10]laborasset. Finisti igitur duas sententias, nec materiam natura malam, nec naturam eius a deo potuisse converti, horum immemor postea [11]inferens, At ubi accepit compositionem a deo et ornata est, cessavit a natura. Si in bonum reformata est, [12]utique de malo reformata est, et si per compositionem dei cessavit a natura

Cap. XLII. 1. illa *AB*. 2. commune *AB*. 3. communionem aliquod *AB*. 4. ipsa aliquem ipse *A*. 5. etiam in *B*. et in *A*. 6. subici *AB*. 7. eam formare *B*. ferre *A*. 8. moventur *om. d*. 9. moveantur *AB*. 10. quod *A*. 11. consortium *om. A*. 12. composita ex materiae inconditae *A*. 13. sicut moveri quo deo *A*.

Cap. XLIII. 1. erit *AB*. 2. inadprehensibilis *A*. 3. conditum *d*. 4. motus *AB*. 5. adscribi (adscribis *B*.) sic *AB*. 6. quotiens *A*. quoties *reliqui*. 7. accipe. Supra dicis *abcd*. accipis supra iudices *AB*. 8. dei aliquid (aliquam *A*.) *AB*. 9. Invacuum *Bab*. 10. laboras, non iusti igitur *B*. 11. infers *abcd*. 12. utique *om. A*.

Cap. XLIII. a. sic erat, inquis] Cf. supra cap. 41. b. Supra dicis] Supra cap. 37.

mali, natura cessavit ergo, et mala fuit natura ante compositionem, et desinere [13]potuit a natura post reformationem.

Sed et qualiter operatum facias deum sequitur ut ostendam. Cap. XLIV.
Plane a philosophis [1]recedis; sed tamen et a prophetis. Stoici enim volunt deum sic per materiam [2]decucurrisse quomodo mel per favos[a]. At tu non, inquis, pertransiens illam facit mundum, sed solummodo apparens et adpropinquans ei, sicut facit [3]quid decor[b] solummodo apparens, et magnes lapis solummodo adpropinquans. Quid simile deus fabricans mundum et decor vulnerans animum, aut magnes attrahens ferrum? Nam et si apparuit deus materiae, sed non vulneravit illam, quod decor animum; et si adpropinquavit, sed non cohaesit illi, quod magnes ferro. Puta nunc exempla [4]tua competere. Certe si apparendo et adpropinquando materiae fecit ex illa deus mundum, utique ex quo apparuit fecit, et ex quo adpropinquavit. Ergo quando non fecerat retro, nec apparuerat illi nec adpropinquaverat. Et cui credibile est deum non apparuisse materiae, vel qua consubstantiali suae per aeternitatem? ab ea longe fuisse quem credimus [5]ubique esse et ubique apparere, cui etiam inanimalia et incorporalia laudes canunt apud Danielem? Dan. III, 21.
Quantus hic locus in quo deus a materia tantum distabat ut neque appareret neque adpropinquaret ante mundi molitionem? Credo, peregrinatus est ad illam de longinquo, cum primum ei voluit apparere et adpropinquare.

At enim prophetae et apostoli non ita tradunt mundum a deo Cap. XLV.
factum, apparente solummodo et adpropinquante materiae, quia nec materiam ullam nominaverunt, sed primo sophiam conditam, [1]initia Prov. VIII, 22.
viarum in opera ipsius, dehinc et sermonem prolatum, per quem Io. I, 3.
omnia facta sunt et sine quo factum est nihil. Denique sermone Ps. XXXIII, 6.
eius caeli confirmati sunt et spiritu ipsius universae virtutes eorum.
Hic est [2]dei dextera [3]et manus ambae, per quas operatus est [4]at- Ies. XLVIII, 13.
que molitus est. Opera enim manuum tuarum, inquit, caeli, per Ps. CII, 26. Ies. XL, 12.
quas et mensus est [5]caelum et palmo terram. [6]Noli ita deo adulari, XLVIII, 13.

13. potuit natura post reformationem utique de malo reformatur. Sed et qualiter *A.*

Cap. XLIV. 1. recessisse tamen *AB.* 2. decurrisse *A.* 3. quid *B., Fr. Iunius.* qui *abcd.* *In A. omissa sunt verba* et adpropinquans ei — — apparens. 4. tua *abcd.* ut *AB.* 5. ubique esse et ubique apparere *ABabcd. Vaticanus.* ubique et ubique apparere *b.* ubique et undique apparere? *Latinius.*

Cap. XLV. 1. initia *Bab.* initium *cd., ex coniectura Pamelii.* initiarum *A.* 2. deus dextera (dextra *B.*) *AB.* 3. dei et *c.* 4. ea quae *d., cum Latinio.* 5. terram et palmo coelum *cd., ex coniectura Pamelii.* 6. Non ita *AB.*

Cap. XLIV. a. Stoici enim volunt deum sic per materiam decucurrisse quomodo mel per favos.] Cf. Diog. Laert. VII, 147. et ibi Menag., Lipsius Physiol. Stoic. II, 8. p. 916. tom. IV. Opp. ed. Vesal.

b. sicut facit quid decor] Decor solummodo apparens facit aliquid, hoc est vulnerat animum, ut ipse mox dicet. (Rig.)

ut velis illum solo visu et solo accessu tot ac tantas substantias protulisse, et non propriis viribus instituisse. Sic enim et Hiere-
Ier. LI, 15. mias commendat[a]: Deus faciens terram in valentia sua, parans orbem in intellegentia sua, et suo sensu extendit [7]caelos. [8]Hae
Ps. LXIV, 7. sunt vires eius quibus enixus totum hoc condidit. Maior est gloria eius si laboravit. Denique septima die requievit ab operibus. Utrumque suo more. Aut si [9]apparens solummodo et adpropinquans fecit hunc mundum, numquid, cum facere desiit, rursus apparere et adpropinquare cessavit? Atquin magis apparere coepit et ubique conveniri[b] deus ex quo factus est mundus. Vides ergo quemadmodum operatione [10]dei universa consistunt, valentia facientis terram, intellegentia parantis orbem, et sensu extendentis caelum, non apparentis solummodo, nec adpropinquantis, sed adhibentis tantos animi sui nisus, sophiam, valentiam, sensum, sermonem, spiritum, virtutem. Quae illi non [11]erant necessaria [12]ut apparendo tantummodo et adpropinquando [13]perfectus fuisset. Haec autem
Rom. I, 20. sunt invisibilia eius, quae [14]secundum apostolum ab institutione mundi [15]*de* factis eius [16]conspiciuntur, non materiae nescio quae, sed sensualia ipsius. Quis enim [17]cognovit sensum domini, de quo
Rom. XI, 33. exclamat, Profundum divitiarum et sophiae, ut [18]ininventibilia iudicia eius et [19]ininvestigabiles viae eius. [20]Quid haec magis sapiunt quam ut ex nihilo omnia facta [21]sint? quae nec inveniri nec investigari [22]nisi soli deo possent, [23]alioquin investigabilia, si ex materia sunt investigata [24]et inventa. Igitur [25]in quantum [26]constitit materiam nullam fuisse, ex hoc etiam quod nec talem competat fuisse qualis [27]inducitur, in tantum [28]probatur omnia a deo ex nihilo facta. Nisi quod Hermogenes [29]eundem statum describendo materiae [30]quo est ipse, inconditum, confusum, turbulentum, ancipitis et praecipitis et fervidi motus, [31]documentum artis [32]suae dum ostendit, ipse se pinxit.

7. coelum *d., cum Latinio.* 8. Haec *AB.* 9. appraehenso dummodo quia *A.* adpresso dummodo et *B.* 10. dei universa consistunt *d., ex emendat. Latinii.* deus universa constituit *ABabc.* 11. erunt *AB.* 12. si *d., cum Latinio.* 13. perfectus *Latinius.* profectus *ABabcd.* 14. secundum apostolum *abcd.* secundum ea coelum *B.* sec ea secundum *A.* 15. de factis *d., Latinius, Fr. Iunius.* factis *Babc.* facta *A.* 16. conspiciuntur, non *abcd.* conspici unum ne *AB.* 17. constituit *AB.* 18. inventibilia *ABab., codices Rhenani.* 19. ininvestigabiles *cd.* investigabiles *reliqui.* 20. Quod *A.* 21. sunt *bc.* 22. nisi soli deo *A.* nisi solo deo *abc.* nisi a solo deo *d., cum Fulvio Ursino.* 23. aliae quid *A.* 24. et non inventa *AB.* 25. et *A.* 26. constituit *AB.* 27. dicitur *AB.* 28. probaretur *AB.* 29. eodem statu (statum *B.*) describendi *AB.* 30. quod *AB.* 31. documentum *abcd.* documentis *B. In A. hoc vocabulum desideratur.* 32. suae de ostendit ipse pinxit *AB.*

Cap. XLV. a. commendat] Cf. adnott. ad cap. 19. b. conveniri] Cf. adnott. ad lib. II Adv. Marc. cap. 17.

ADVERSUS VALENTINIANOS.

In scripturae discrepantia Tertulliani verbis subiecta

A significat librum Vindobonensem, manu exaratum.
B - - Leidensem, manu exaratum.
C - editionem principem, Beati Rhenani, quae prodiit Basileae a. MDXXI.
a - - Io. Gangneii, quae prodiit Parisiis a. MDXLV.
b - - Sigism. Gelenii, quae prodiit Basileae a. MDL.
c - - Iac. Pamelii, quae prodiit Antverpiae a. MDLXXIX.
d - - Nicol. Rigaltii, quae prodiit Parisiis a. MDCXXXIV.

ADVERSUS VALENTINIANOS.

[1]Valentiniani, frequentissimum plane collegium inter haereticos, Cap. I.
quia plurimum ex apostatis veritatis et ad fabulas facile est et disciplina non terretur[a], nihil magis curant quam occultare quod praedicant; si tamen praedicant qui occultant. Custodiae officium conscientiae [2]officium est. Confusio praedicatur, dum religio [3]adseveratur. Nam et illa [4]Eleusinia, haeresis et ipsa [5]Atticae superstitionis, quod tacent pudor est. Idcirco et [6]aditum prius cruciant[b], diutius initiant [7]*ante*quam consignant[c], [8]cum epoptas quinquennium

Cap. I. 1. Valentini *Io. Croiius Specim. Coniecturarum et Observatt. in quaedam loca Origenis, Irenaei, Tertulliani et Epiphanii, ad calcem Irenaei Opp. edit. Io. Grabe, p.* 15. 2. offucium *Ios. Scaliger.* 3. adservatur *Fr. Iunius.* 4. eleusina *B., et codex scriptus Bibl. Laurentianae XII. plut. XXVI.* 5. actice *AB.* 6. aditu *Cl. Salmasius in Solin. p.* 7. aditurum *Fr. Iunius.* 7. antequam *ego.* linguam *d.* quem *Fr. Iunius.* quam *ABCabc. Laurentianus.* cum os signant *rescripsit Cl. Salmasius l. l.* 8. cum epoptas quinquennium *ego.* cum epoptas ante quinquennio *Ios. Scaliger.* cum epoptas ante quinquennium *d., Salmasius.* cum et portas quinquennium *AB. Laurentianus.* cum et portas ante quinquennium *Cabc.*

Cap. I. a. et disciplina non terretur] Quominus fabulis fidem habeant, aut iam inventis credendo, aut comminiscendo novas, ut recte explicat Rhenanus. Nam, ut paulo post dicet, „si aliquid novi adstruxerint, revelationem statim appellant praesumptionem."

b. aditum prius cruciant] Id est infinitas difficultates obiciunt, quibus sacrarii aditus retardatur, atque ita homines longo desiderio cruciant. Sic „amplexus cruciare" dicit Apuleius Miles. IX [cap. 16] „De isto quidem, mi herilis, tecum ipsa videris, quem sine meo consilio pigrum et formidolosum familiarem istum sortita es, qui insuavis et odiosi mariti tui caperatum supercilium ignaviter perhorrescit, ac per hoc amoris languidi desidia tuos volentes *amplexus discruciat.*" (Desid. Heraldus. Animadv. ad Arnob. lib. III. p. 130.) Aditum cruciant *σκληραγωγίᾳ*, victu tristiore, silentio, humicubatione, castimonia aliisque huiusmodi rigidioribus disciplinae institutis. (Rigalt.)

c. diutius initiant antequam consignant] Ita correxi, illud *ante* repetendo ex praegresso *initiant.* *Signari* et *consignari* dicuntur ii qui post sumpta initia plenae iam consecrationi admittuntur. Apolog. cap. 8 „Talia *initiatus et consignatus* vivis in aevum." Ibid. cap. 9 „Hodie istis Bellonae sacratus sanguis de femore prescisso in palmulam exceptus et esui datus *signat.*" Cf. Adv. Marc. I, 28 „*signat* igitur hominem, nunquam apud se resignatum." Contra Iudaeos cap. 8 „*signante* visionem et prophetias omnes,

instituunt[d], ut opinionem suspendio cognitionis aedificent[e], atque ita tantam maiestatem exhibere [9]videantur quantam [10]praestruxerunt cupiditatem. Sequitur iam silentii officium. Attente custoditur quod tarde invenitur. Ceterum tota in [11]adytis divinitas, [12]tota [13]suspiria epoptarum[f], totum signaculum linguae[g], simulacrum membri virilis revelatur[h]. Sed naturae venerandum nomen allegorica dispositio praetendens patrocinio coactae figurae[i] sacrilegium [14]obscurat, et convicium [15]falsi simulacris excusat[k]. Proinde quos nunc destinamus[l] haereticos, [16]sanctis nominibus et titulis et argumentis verae religionis vanissima atque turpissima figmenta configurantes facili

9. videntur *Ios. Scaliger.* 10. praestruxerint *A.* 11. additis *B.* 12. tota *ABd. Laurentianus.* tot *reliqui.* 13. suspiria epoptarum *d., Ios. Scaliger.* suspiria portarum *ABC. Laurent.* siparia portarum *abc. Fr. Iunius et Cl. Salmasius (in Ael. Spartianum p. 33. et in Solin. l. l.) rescripserunt* post tot suspiria epoptarum. 14. observat *AB. Laurent.* 15. falsis *ABCabc. Laurent.* 16. sumptis *Laurent.*

quas adventu suo implevit. Unde firmissime dicit adventum eius *signare* visum et prophetiam." De Corona cap. 11 „suscepta fide atque *signata*." Sic etiam Irenaeus C. Haer. IV, 14. Inprimis v. de hoc verbo *consignare* quae disserit Des. Heraldus l. l. *Consignare* pro confirmare posuit Tertullianus Adv. Marc. V, 5 „prophetiam super illo *consignat* creatoris" cett. Sic infra „*signaculum* linguae."

d. epoptas quinquennium instituunt] Suidas s. v. Ἐπόπται· „οἱ τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντες λέγονται ἐν ἀρχῇ μὲν μύσται, μετὰ ἐνιαυτὸν δὲ ἐπόπται καὶ ἔφοροι." Harpocration s. v. Ἐπωπτευκότων· „οἱ μυηθέντες ἐν Ἐλευσῖνι ἐν τῇ δευτέρᾳ μυήσει ἐποπτεύειν λέγονται." Inprimis v. Lobeck Aglaoph. p. 54. et p. 123 sqq., et Salmas. ad Scriptt. Hist. Aug. p. 33 sq., ubi haec ipsa verba Tertulliani plenius pertractantur atque illustrantur.

e. aedificent] Cf. adnott. ad lib. Ad Mart. cap. 3.

f. tota suspiria epoptarum] Totum illud quod tamdiu desideraverant. (Rigalt.)

g. signaculum linguae] Quo imperabatur religiosum silentium. (Fr. Iunius.) Σφράγισμα γλώττης, quod supra dixit „silentii officium." Cf. Salmas. l. l., et in Solin. p. 7. B., Heraldus l. l. Apolog. cap. 21 „*signaculum* corporis" dicitur circumcisio praeputii apud Iudaeos. Adv. Marc. III, 22 fin. habes „*signaculum* frontium." De Spectac. cap. 4 „ad principalem convertas auctoritatem ipsius *signaculi* nostri," h. e. baptismatis. Ibid. cap. 24 „rescindimus *signaculum*." Contra Iud. cap. 8 „quoniam ipse (Christus) est *signaculum* omnium prophetarum, adimplens omnia" cett.

h. simulacrum membri virilis revelatur] Huius membri virilis in sacris Eleusiniis culti penes solum Tertullianum stat auctoritas. Confudit, ni fallor, Cereris sacra cum Isidis, a quibus phalli cultum haud abfuisse notum est. V. Diod. Sic. I, 22. Schmidt De Sacerdot. et Sacrif. p. 215. Aliter haec verba Tertulliani, etsi minus probabiliter, expedire temptavit Nic. Calliachius in diss. De Sacris Eleus. in Poleni Suppl. Thes. Antiqu. tom. IV. p. 324.

i. coactae figurae] Allegoriae scilicet obsceni illius, rerum naturam significantis. (Rigalt.) Cf. quae adnotavi ad De Pudic. cap. 9.

k. et convicium falsi simulacris excusat.] Eleusiniorum antistites ad illud membri virilis simulacrum, velut ad divinitatem, adorantium habitu accedunt. Itaque falsi crimine tenentur qui aliud oculis colunt, aliud mente. Etenim aiunt coli abs se non simulacrum, sed rerum naturam eo simulacro expressam, quod est accusationem falsi simulacris excusare, mendacium mendacio diluere, falsum falso: quid enim aliud est simulacrum, nisi falsum? (Rigalt.) De verbo *excusare* v. quae adnotavi ad lib. Adv. Hermog. cap. 16.

l. destinamus] Cf. de hoc verbo adn. ad lib. III Adv. Marc. cap. 13.

[17]caritati[m] ex divinae copiae occasione[n], quia de multis multa succedere est[o], [18]Eleusinia [19]Valentiniani fecerunt [20]lenocinia, sancta silentio magno, sola taciturnitate caelestia. Si bona fide quaeras, concreto vultu[p], suspenso supercilio, Altum est, aiunt. Si subtiliter temptes, per [21]ambiguitates bilingues communem fidem adfirmant[q]. Si scire te subostendas, negant quicquid agnoscunt[r]. Si cominus [22]certes, tuam simplicitatem sua caede dispergunt[s]. Ne discipulis quidem propriis [23]ante committunt quam suos [24]fecerint. Habent artificium quo prius persuadeant quam edoceant. Veritas autem docendo persuadet, non suadendo docet.

Ideoque simplices notamur apud illos, ut hoc tantum, non Cap. II.
etiam sapientes: quasi statim [1]deficere cogatur a simplicitate sapientia, domino utramque iungente: Estote prudentes ut serpentes, Matth. X, 16.
et simplices ut columbae. Aut si nos propterea insipientes quia simplices, num ergo et illi propterea non simplices quia sapientes? Nocentissimi autem qui non simplices, sicut stultissimi qui non

17. caritati *d., ex emendat. Latinii.* claritati *ABCabc. Laurent.* credulitati *Croi. l. l. p.* 13. 18. Eleusinia *d. Laurent., Fr. Iunius.* Eleusiniana *ABabc.* Eleusiniana arcana *Croi. l. l.* 19. Valentiani *d. Laurent.* Valentiniana *reliqui.* 20. lenocinia sancta, silentio magna, sola *d., in Erratis.* 21. ambiguitatis *B. Laurent.* 22. certes tuam *abc.* certes, fatuam *d.* certe statuam *ABC. Laurent.* 23. animam committunt *Laurent.* 24. fecerunt *Laurent.*

Cap. II. 1. defigere cogitur *ABC. Laurent.*

m. facili caritati] Recte Latinius „facili *caritati,*" id est speciem caritatis affectantes, quae ipsa facilis est, I Corinth. 13. ut circumveniant facilem. (Fr. Iunius.) Fratrum scilicet, sive fidelium; vel potius caritas facilis, quae omnia suffert, omnia credit. I Corinth. 13. (Rigalt.)

n. ex divinae copiae occasione] Sacrarum scripturarum copiam significat, sive ut ipse loqui amat, latitudines. Quo sensu lib. De Spectat. [cap. 3] „Late tamen semper scriptura divina dividitur, ubicunque secundum praesentis rei sensum etiam disciplina munitur." Et lib. De Praescr. Haeret. [cap. 39] „Et utique fecundior divina litteratura ad facultatem cuiusque materiae." (Rigalt.)

o. quia de multis multa succedere est] Prae copia facile est factu, ut alia aliis succedant, et per vices substituantur plurima. (Fr. Iunius.) An *succidere,* aut *succaedere?* in alios scilicet usus. (Rigalt.) Malim *succidere.*

p. concreto vultu] Id est, uti mihi videtur, vultu contracto atque severo.

q. communem fidem adfirmant.] Irenaeus [Contra Haer. Praef.] „similia quidem nobis loquentes, dissimilia vero sentientes." (Rigalt.)

r. negant quicquid agnoscunt.] Quicquid scilicet agnoscunt scire se de ipsorum mysteriis. (Rigalt.)

s. Si cominus certes, tuam simplicitatem sua caede dispergunt] Si cominus decertando rationis et argumentorum simplicitate adversus eos aliquid proficere te putas, hanc tuam simplicitatem irritam faciunt, dum omne disputationis periculum declinant, se tibi impares fore fatendo, et quasi caesos iam ante pugnam. *Dispergere* pro irritum facere aeque posuit Apol. cap. 5 „sic ut non palam ab eiusmodi hominibus poenam dimovit, ita alio modo palam *dispersit,* adiecta etiam accusatoribus damnatione, et quidem tetriore." Sic apud ICtos „*dispergere* matrimonium," i. e. dissolvere. Rigaltius figmentum suum „fatuam simplicitatem sua caede dispergunt" his verbis est interpretatus: Si cominus certes, caedentur quidem, sed operam dabunt ut ex sua caede nihil aliud colligi queat nisi quod sint fatue simplices. Summa illis erit cura, ut fatue simplices cadant potius quam mali.

sapientes. Et tamen [2]malim eam partem meliori [3]sumi vitio. Si forte praestat[a] minus sapere quam peius, errare quam fallere.
Sap. Sal. I,1. Porro facies dei [4]expectatur in simplicitate [5]quaerendi, ut docet ipsa [6]Sophia, non quidem Valentini, sed Salomonis. Deinde infantes testimonium Christi sanguine litaverunt[b]. Pueros vocem qui crucem clamant[c]? Nec pueri erant nec infantes, id est simplices
I Cor. XIV, 20. non erant. [7]Repuerascere nos et apostolus iubet secundum deum, ut malitia infantes per simplicitatem, ita demum sapientes sensibus; simul dedi in [8]sapientiae ordinem de simplicitate [9]manantis. In summa Christum columba demonstrare solita est, serpens vero temptare. Illa et a primordio divinae pacis praeco; ille a primordio divinae imaginis praedo. Ita facilius simplicitas sola deum et agnoscere poterit et ostendere, prudentia sola concutere potius et prodere.

Cap. III. [1]Abscondat itaque se serpens quantum potest, totamque prudentiam in latebrarum ambagibus torqueat; alte habitet, in caeca [2]detrudatur, per anfractus seriem suam evolvat, tortuose procedat, nec semel totus, lucifuga bestia. Nostrae columbae [3]etiam domus simplex, in editis semper et apertis et ad lucem. Amat [4]figura spiritus sancti orientem, Christi figuram[a]. Nihil veritas erubescit nisi solummodo abscondi; quia nec pudebit ullum aures ei dedere, eum deum recognoscere, quem iam illi natura commisit, quem quotidie in operibus omnibus sentit, hoc solo minus notum, [5]quod

2. malim eam *ego.* malim in eam *libri omnes.* 3. suum initio *AB.* summi vitio *Laurent.* 4. expectatur *ego.* expectat *ABCabc. Laurent.* spectat *d., Latinius, Fr. Iunius.* 5. quaerentes *cd.* 6. sapientia *duo Vaticani, apud Pamelium, et Laurentianus.* 7. repuerescere *AB. Laurent.* 8. sapientia *AB. Laurent.* 9. manantis *d.* manandi *ABC. Laurent., et codex Pithoei apud Rigaltium.* amando *abc.*

Cap. III. 1. Abscondit *AB. Laurent.* 2. detrudat *AB. Laurent.* 3. etiam domus simplex *ABd. Laurent.* domus simplex, etiam *Cabc.* 4. figura *d.* figuram *reliqui et Laurent.* 5. quam quod *AB. Laurent.*

Cap. II. a. Et tamen malim eam partem meliori sumi vitio. Si forte praestat] Delevi *in* voculam ante *eam,* quae accreverat ex praegresso *malim.* Nemo adhuc dixit aut dicet „sumere aliquem vitio," sed dicendum est „sumere aliquid vitio." „Eam partem," intellege stultissimum esse. De illo „si forte" v. adnott. ad De Corona cap. 5. Fr. Iunius distinguere maluit „sumi vitio, si forte. Praestat" cett.

b. infantes testimonium Christi sanguine litaverunt.] Eodem omnino sensu dixit Augustinus lib. X De Genesi ad litt. cap. 23 „Habet et illa parva aetas magnum testimonii pondus, quae prima pro Christo meruit sanguinem fundere." (Rigalt.)

c. Pueros vocem qui crucem clamant?] Infantes erant qui testimonium Christi sanguine litaverunt, non infantes erant qui Crucifigite conclamaverunt.

Cap. III. a. orientem, Christi figuram.] Orientis enim vocabulo Christus saepe intelligitur in sacris litteris, ut apud Zachariam: „Ecce ego adducam servum meum Orientem." Et paulo post apud eundem: „Ecce vir, Oriens nomen eius." Oriens autem appellatur quia in diebus eius orta est iustitia. Et hinc habes Christianos veteres ad Orientem versus precari solitos, quod etiamnum observamus. (Rhenan.)

unicum non putavit, quod [6]in numero nominavit, quod in aliis adoravit. Alioquin a turba eorum et aliam frequentiam suadere, a domestico principatu ad incognitum transmovere, a manifesto ad occultum retorquere, de limine [7]fidem offendere est. Iam si et in totam fabulam initietur, [8]nonne tale aliquid dabitur te in infantia inter somni difficultates a nutricula audisse, Lamiae turres et pectines Solis[b]? Sed qui ex alia conscientia venerit fidei, si statim inveniat tot nomina Aeonum, tot coniugia, tot [9]genimina, tot exitus, tot eventus, [10]felicitates, infelicitates dispersae atque concisae divinitatis, dubitabitne ibidem pronuntiare has esse fabulas et ge- I Tim. I, 4.
nealogias indeterminatas[c], quas apostoli spiritus [11]his iam tunc pullulantibus seminibus haereticis damnare praevenit? Merito itaque non simplices, merito tantummodo prudentes, qui talia [12]nec facile producunt neque exerte defendunt, sed nec omnes quos edocent perdocent; utique astute, ut pudenda, ceterum inhumane, si honesta. Et tamen simplices nos [13]omnia scimus. Denique hunc primum cuneum congressionis armavimus, detectorem et designatorem totius conscientiae[d] illorum, primamque hanc victoriam auspicamur, quia quod tanto impendio absconditur, etiam solummodo demonstrare destruere est.

Novimus, inquam, optime originem quoque ipsorum, et scimus Cap. IV.
cur Valentinianos appellemus, licet non esse videantur. Abscesserunt enim a conditore, sed minime origo deletur, et si forte mutatur, testatio est ipsa mutatio. [1]Speraverat episcopatum Valentinus, quia et ingenio poterat et eloquio. Sed alium ex martyrii praerogativa loci potitum indignatus de ecclesia authenticae regulae abrupit[a]. Ut solent animi pro prioratu exciti praesumptione ultionis accendi, ad expugnandam conversus veritatem et cuiusdam veteris

6. innumeros *Fr. Iunius.* 7. fidem offendere est *C(in marg.)cd. Vaticani tres.* fidem ostendere est *AB.* offendere est *ab., Ios. Scaliger.* 8. nonne tale aliquid *Cabcd.* nonne ficti aliquid *Laurent.* nomen gloriae aliquid *AB.* 9. genimina *abcd. Gorziensis.* gemina *reliqui.* 10. felicitatis *ABC. Laurent.* 11. hiis *AB.* 12. nec *AB. Laurent.* neque *reliqui.* 13. omnia scimus *C(in marg.)abcd. Laurent. Gorziensis.* omnia sumus *AB.* omnes sumus *C.*

Cap. IV. 1. separaverat *AB. Laurent.*

b. Lamiae turres et pectines Solis?] Fabellae pueriles apud Carthaginem tempore Tertulliani. (Rhenan.)

c. genealogias indeterminatas] Irenaeus principio libri Adv. Valentinianos [Praef.] „Quatenus veritatem refutantes quidam inducunt verba falsa et *genealogias infinitas*" cett. Graeca apud Epiphan. „γενεαλογίας ματαίας." Apostolus dixerat „γενεαλογίας ἀπεράντους." (Rigalt.)

d. designatorem totius conscientiae] Designatorem Rhenanus recte interpretatur manifestatorem vel resignatorem.

Cap. IV. a. abrupit] Cf. adnott. ad De Pudic. cap. 7.

opinionis[b] [2]semitam nactus *astu* colubroso viam delineavit[c]. Eam postmodum [3]Ptolemaeus[d] [4]intravit, nominibus et numeris Aeonum distinctis in [5]personales substantias, sed extra deum determinatas[e], quas Valentinus in ipsa summa divinitatis [6]ut sensus et affectus [7]motus incluserat. Deduxit et Heracleon[f] inde tramites quosdam et Secundus et magus [8]Marcus[g]. Multum circa imagines legis Theotimus operatus est. Ita nusquam iam Valentinus, et tamen Valentiniani, qui per Valentinum. Solus ad hodiernum Antiochiae [9]Axionicus[h] memoriam Valentini [10]integra custodia [11]regularum [12]eius consolatur[i]. Alioquin tantum se huic haeresi suadere permissum

2. semitam nactus astu colubroso viam declinavit *ego.* semini nactus colubroso viam delinavit (deliniavit *C.*) *ABC. Laurent.* semini actu colubroso viam deliniavit *abc.* semen nactus Colarbaso viam deliniavit *d., cum Latinio.* seminia nactus Colorbaso viam delineavit *Fr. Iunius.* 3. Ptolomaeus *cd.* ptolemius *Laurent.* 4. instravit *d., cum Latinio. Probavit etiam Fr. Iunius.* 5. personali (personale *C.*) substantia *ABC. Laurent.* 6. et *AB. Laurent.* 7. et motus *d.* 8. et marcus *AB.* 9. Axionicus *Cabcd.* Arionicus *AB. et tres Vaticani.* 10. integram *AB.* 11. regular *C.* regulare *AB., et C. in marg.* 12. uis *A.* ius *B.*

b. cuiusdam veteris opinionis] Cf. Irenaeus C. Haer. I, 5. II, 19.

c. veteris opinionis semitam nactus astu colubroso viam delineavit.] Ita haec verba emendanda esse videbantur. Vox *astu* latebat in vocabulo praegresso. *Poterat etiam* „semitam nactus colubrorum." Semitam et viam similiter coniungit Phaedrus prol. III, 38 „Ego porro illius semita feci viam." Et Martial. Epigr. VII, 61 „Iussisti tenues, Germanice, crescere vicos, Et modo quae fuerat semita, facta via est." Ipse Tertullianus paulo infra, ubi de Heracleone „deduxit inde *tramites* quosdam" cett. De emendatione Latinii „veteris opinionis semen nactus Colarbaso viam delineavit" audiamus Rigaltium, qui eam receperat: De veteri lectione „veteris opinionis semini actu colubroso viam deliniavit" abdicanda, inquit, quo magis addubitem facit veterum exemplarium auctoritas, faciunt etiam quae de serpente supra Septimius dixit „Alte habitet, in caeca detrudatur, per anfractus seriem suam evolvat, tortuose procedat" cett. Iis enim apte respondet actus ille colubrosus. Denique Irenaeus et Epiphanius, immo ipse auctor Catalogi Haereticorum, Colarbasum Ptolemaeo atque Secundo posteriorem censuere.

d. Ptolemaeus] Cf. de hoc lib. Contra Omnes Haeres., quod infra ad calcem huius tomi exhibebo, cap. 4., Philaster De Haeres. cap. 39. cum adnott. Fabricii, Pseudo-Origenes Philosophumenis VI, 35. 38., et inprimis Iren. C. Haer. lib. I. praef., et cap. 5 sq., et alibi, Epiphan. Haer. 33.

e. sed extra deum determinatas] Verissime. Nam propterea dicit Irenaeus I, 6. cetera fuisse *„προβολὰς, εἰκόνας, τύπους τῶν δύο διαθέσεων, ἐννοίας καὶ θελήσεως κινήσεις."* (Fr. Iunius.)

f. Heracleon] Apud Epiphanium Haeres. 36 Colarbasus Marco, Heracleon Colarbaso, apud Pseudo-Originem Philosophumenis VI, 4. 5 Secundo Ptolemaeus, Ptolemaeo Heracleon, Heracleoni Marcus, Marco Colarbaso, sed cap. 29 et 35 Ptolemaeus Heracleoni, et apud Philastr. cap. 41 Heracleon Secundo postponitur, ubi cf. Fabric.

g. Secundus et magus Marcus.] V. de Secundo et eius haeresi Epiphan. et Damasc. haer. 32. Theodoret. Haeret. Fab. I, 8. Iren. I, 5. Philaster cap. 40. cum adn. Fabric. Tertull. infra h. l. cap. 38., et Pseudo-Origenes Philosophumenis VI, 29. 35. 38. et de Marco Epiph. haer. 34. Iren. I, 8., Philaster cap. 42., cum interprr., et Pseudo-Origenes Philosophumenis VI, 39. 42 sqq.

h. Axionicus] Huius Axionici mentionem facit Pseudo-Origenes Philosophumenis VI, 36. p. 195. De Theotimo non constat.

i. consolatur.] Sic hoc verbo saepius est usus Tertullianus. De Pallio cap. 4 „monilibus cervicem *consolatur.*" De Anima cap. 1 „Quid autem aliud saperet vir quilibet iniuria damnatus, praeter *iniuriae solamen?* nedum philosophus,

est[k] quantum lupae feminae formam [13]quotidie [14]supparare sollemne est. [15]Quidni? cum spiritale illud semen suum sic in unoquoque [16]recenseant? Si aliquid novi adstruxerint, revelationem statim appellant praesumptionem, et charisma ingenium[l], nec unitatem, sed diversitatem. Ideoque prospicimus seposita illa sollemni dissimulatione sua plerosque [17]dividi, *de* quibusdam articulis etiam bona fide dicturos, Hoc ita non est, et, Hoc aliter accipio, et, Hoc non agnosco. Varietate [18]enim innovatur regularum facies. Habet etiam colores [19]ignorantiarum.

Mihi autem cum archetypis erit limes principalium magistro- Cap. V.
rum[a], non cum adfectatis ducibus passivorum discipulorum[b]. Nec undique dicemur ipsi nobis finxisse materias, quas tot iam viri sanctitate et praestantia insignes, nec solum nostri antecessores, sed ipsorum haeresiarcharum contemporales, instructissimis voluminibus et prodiderunt et [1]retuderunt, ut Iustinus, philosophus et martyr[c], ut Miltiades, ecclesiarum sophista[d], ut Irenaeus, omnium doctrinarum curiosissimus explorator, ut Proculus [2]noster[e], virginis senectae et Christianae eloquentiae dignitas, quos in omni

13. cottidie *AB.* 14. superare *ABC.* 15. Quid iniquum *ABC.* 16. recenseat *AB.* 17. dividi, de quibusdam *ego.* dividi quibusdam *libri omnes.* 18. cum *Fr. Iunius.* 19. ignorantia earum *Ios. Scaliger, et Fr. Iunius.*

Cap. V. 1. retulerunt *AB.* 2. noster *d., Ios. Scaliger.* noster et *Rhenanus.* nostrae *ABCabc., Fr. Iunius.*

gloriae animal, cui nec *consolanda iniuria*, sed potius insultanda." Ibid. cap. 44 „Cives Clazomenii Hermotimum templo *consolantur.*" De Spectac. cap. 12 „Ita mortem homicidiis *consolabantur.*"

k. Alioquin tantum se huic haeresi suadere permissum est] Ceterum, inquit, tantum sese huic haeresi sectatorem simulare permissum est, quantum cett. Similiter supra cap. 3 dixerat „Alioquin a turba eorum et aliam frequentiam *suadere,*" i. e. fingere, simulare, simulatamque aliis persuadere.

l. ingenium] Cf. adnott. ad De Corona cap. 8.

Cap. V. a. Mihi autem cum archetypis erit limes principalium magistrorum] Ait se stringere stilum adversus origines ipsas et authentica ipsa principalium magistrorum, atque hos sibi limites proponere, quos ultra nolit congredi. Archetypi magistri sunt principes magistri, vetustiores. Atilius Fortunatianus in Arte [P. II. praef.] „veteres lege [*immo* legemus, *ut habet cod. Vatic.*], id est, ut ait Lucilius, archetypa unde haec sunt omnia nata." „*Archetypos* amicos" dicit Martialis [lib. XII. epigr. 70.]. (Rigalt.) Adde Fortunatian. II, 27 „partim in *archetypis* auctorum libris (recognosces), unde haec nos excerpsimus." Plures locos dabit Forcellin. s. v.

b. passivorum discipulorum.] Id est gregariorum, et promiscue occurrentium. (Fr. Iunius.) Cf. adnott. ad De Corona cap. 8.

c. ut Iustinus, philosophus et martyr] Qui se adversus haereses scripsisse testatur Apolog. II., et laudat Irenaeus Adv. Haer. IV, 4., „*τὸ πρὸς τὸν Μαρκίωνα σύνταγμα,*" et Hieronymus in Catal., et Euseb. H. E. IV, 11 et 18. (Fr. Iunius.)

d. ut Miltiades, ecclesiarum sophista] Cf. Euseb. H. E. V, 17. et Hieronymus in Catalogo. Dicitur autem ecclesiarum sophista, quia stilo elegantiore scripsit, qui sophistarum stilus olim habebatur. (Fr. Iunius.)

e. ut Proculus noster] Pacianus ad Sympronianum de Cathol. Nom. „Ipsi illi Phryges nobiliores qui se animatos mentiuntur a Leucio, institutos a *Proculo* gloriantur." (Rigalt.)

1 Cor. XI, 19. opere fidei, quemadmodum in isto, optaverim assequi. Aut si in [3]totum haereses non sunt, ut qui eas pellunt finxisse credantur, [4]mentietur apostolus praedicator illarum. Porro si sunt, non aliae erunt quam quae retractantur. Nemo tam otiosus fertur stilo ut materias habens fingat.

Cap. VI. Igitur hoc libello, quo demonstrationem solum [1]promittimus illius arcani, ne quem ex nominibus tam peregrinis et coactis et compactis et ambiguis caligo suffundat, quomodo eis usuri simus prius demandabo. Quorundam enim de Graeco interpretatio non occurrit ad expeditam proinde nominis formam, quorundam nec de sexu genera conveniunt, quorundam usitatior in Graeco notitia est. Itaque plurimum [2]Graeca ponemus; significantiae per paginarum limites aderunt, nec Latinis quidem deerunt Graeca, sed in lineis desuper notabuntur, ut signum hoc sit personalium nominum propter [3]ambiguitates [4]eorum quae cum alia significatione communicant. Quamquam autem distulerim [5]congressionem, solam interim professus narrationem, sicubi [6]tamen indignitas meruerit suggillari, [7]omnino erit delibatione transfunctoria [8]expugnatio[a]. [9]Congressionis lusionem deputa, lector, [10]ante pugnam[b]. Ostendam, sed non [11]imprimam vulnera. Si et ridebitur alicubi, materiis [12]ipsis satisfiet[c]. Multa [13]sunt sic digna revinci, ne gravitate [14]adorentur[d]. Vanitati proprie festivitas cedit. Congruit et veritati ridere, quia laetans, de aemulis suis ludere, quia secura est. Curandum plane ne risus eius rideatur si fuerit indignus; ceterum ubicunque dignus risus, officium est. Denique [15]hoc modo incipiam.

3. tota haeresi *AB*. 4. mercetur *AB*.

Cap. VI. 1. praemittentes solius *ABC*. 2. Graeca *d*. Graeco *reliqui, et tres Vaticani*. 3. ambiguitatem *Vaticanorum unus*. 4. eorum qui *C*. quae *AB*. 5. congestionem *ABC*. 6. tamen *om. AB*. 7. omnino erit delibatione transfunctoria *ego*. non erit delibatione transfunctoria *abd*. non erit delibatione transpunctoria *ABC. codex Pithoei*. non erit deliberatione transfunctoria *c., partim cum Vaticanis*. non erit de libatione transfunctoria *Rhenanus. Quod nec Pamelius improbavit*. non erit deliberatio nec transpunctoria *Ios. Scaliger*. non erit deliberatione trans punctoria *Fr. Iunius*. 8. depugnatio *Ios. Scaliger*. 9. Congressioni *Rigaltius*. 10. haud *ab*. an *Vaticanorum unus*. 11. in prima *AB*. 12. ipsis *om. B*. 13. sic digna sunt *AB*. 14. adornentur *Fr. Iunius*. 15. hic *AB*.

Cap. VI. a. omnino erit delibatione transfunctoria expugnatio.] „*Transfunctoria* praecepta" dixerat supra Adv. Marc. I, 27. Scriptura pristina „delib. *transpunctoria* expugnatio" vitiosa est, quam frustra tuetur Rigaltius his verbis „Hoc est suggillabimus quidem et libabimus, sed non transpungemus. Suggillatio pungit, expugnatio transpungit. Hic igitur non erit de suggillatione aut libatione transpunctoria expugnatio. Sic legitur in antiquis exemplaribus, et verissimam esse lectionem declarant quae sequuntur „Ostendam, sed non inprimam vulnera," quasi diceret, „Pungam, non perfodiam."

b. ante pugnam.] Alludit ad praelusiones gladiatorum, quae fiebant rudibus. Etenim lusio ante pugnam et praelusio. (Rigalt.)

c. materiis ipsis satisfiet.] Nam sunt ridiculae et risu dignae. (Rigalt.)

d. adorentur.] Hoc est honorentur, vel magni aestimari videantur.

Primus omnium Ennius, poeta Romanus, Coenacula maxima caeli, simpliciter pronuntiavit, [1]elati situs nomine[a], vel quia Iovem illic epulantem legerat apud Homerum[b]. Sed haeretici quantas supernitates supernitatum, et quantas sublimitates sublimitatum in habitaculum dei sui cuiusque suspenderint, extulerint, expanderint, mirum est. Etiam creatori nostro [2]Enniana coenacula in aediculārum disposita sunt forma, aliis atque aliis pergulis superstructis et unicuique deo per totidem scalas distributis quot [3]haereses fuerint. Meritorium[c] factus est mundus. Insulam [4]Feliculam credas tanta tabulata caelorum[d], [5]nescio ubi. Illic [5b]etiam Valentinianorum deus ad summas tegulas habitat. Hunc substantialiter quidem [6]*Αἰῶνα Τέλειον* appellant, personaliter [7]vero *Προαρχὴν* et *Τὴν Ἀρχὴν*, etiam Bython[e], quod in sublimibus habitanti minime congruebat. Innatum, immensum, infinitum, invisibilem aeternumque definiunt, quasi statim probent esse, si talem definiant qualem scimus esse debere, [8]ut sic et ante omnia fuisse dicatur. Sed ut sit expostulo[f], nec aliud magis in huiusmodi[g] [9]denoto quam quod post omnia in- Cap. VII.

Cap. VII. 1. de lati *d., cum Latinio.* 2. et humana *AB.* 3. haeresis *B.* 4. Feliculam *om. C., sed habet in marg.* 5. nescio ubi *uncinis inclusa sunt in d. Rigaltius ea spuria esse iudicavit, nescio cur. Adscripsit „Haec reperiuntur in codicibus antiquis, sed nihilo magis probanda."* 5 b. enim *Ad.* 6. aeona teleion *A. Omittit haec verba B.* 7. vero τιροαρχο enpappophneti ὅibythion *A. Om. haec verba B. Pro* Bython, *quae emendatio est Pamelii, hic et in seqq. ubique scriptum est* Bythion *in ABCab.* 8. ut sic *abcd.* sic *ABC.* 9. devoto *AB.*

Cap. VII. a. elati situs nomine] Paulus ex Festo p. 54. M. „*Coenacula* dicuntur ad quae scalis ascenditur." Gloss. Labbei: „*Coenaculum, ὑπερῶον.*" Varro De L. L. V, 162 „Posteaquam in superiore parte coenitare coeperunt, superioris domus universa *coenacula* dicta." Cf. interprr. ad Horat. Ep. I, 1, 91. et Sueton. Aug. cap. 45. Liv. XXXIX, 14. Plaut. Amphitr. III, 1, 3. Vitruv. II, 8. Ceterum Ennii illud citat etiam Virgilii interpres antiquus a Maio ed. p. 63. Cf. Ennii Frr. ed. Spangenberg p. 34.

b. apud Homerum.] Hom. Il. I, 533 sqq.

c. Meritorium] Id est domus coenaculis referta meritoriis (ut Suetonius vocat Vitell. cap. 7.), quae locantur quaestus gratia; quae eadem dicuntur *meritoria.* Iuven. Sat. III, 234. (Fr. Iunius.) Cf. Dirksen Manuale s. v. *Meritorium.*

d. Insulam Feliculam credas tanta tabulata caelorum] Insulae nomine appellantur aedes quae non iunguntur parietibus cum vicinis. Haec igitur fuit insigne aliquod meritorium, in quo tabulata quam plurima. Nomen domino fortean inditum Felici. Is vero Feliculae suae tabulatum supremum habitabat. Est in Arriani Epicteticis servi nomen. (Rigalt.)

e. etiam Bython] Irenaei Interpres I, 1 „— perfectum Aeonem, qui ante fuit. Hunc autem et Proarchen et Propatora et Bython vocant." Libri veteriores in hoc Adversus Valentinianos libello ubique praebent *Bythion,* pro quo ego cum Pamelio et Rigaltio non dubitavi reponere *Bython,* ex Irenaeo, quem exscripsisse et pressius sequi se ubique ipse Tertullianus contestatur, eoque potiore id iure facere posse mihi sum visus, cum eosdem libros Adversus Marcionem I, 5. et spurium libellum Adv. Omnes Haeres. cap. 4. genuinam vocabuli formam tueri viderem.

f. Sed ut sit expostulo] Id est, hoc etiam adversus eos contendo, deum ante omnia fuisse, quod tamen ipsi negant, qui coaetaneam deo comitem tribuunt, Ennoian sive Sigen. (Rigalt.)

g. in huiusmodi] In huiusmodi Aeonum fabula. (Rigalt.) Cf. adnott. ad De Bapt. cap. 12.

veniuntur [10]qui [11]ante omnia fuisse dicuntur, et quidem non [12]sua. Sit itaque [13]Bythos [14]iste infinitis retro aevis in maxima et altissima quiete, in otio plurimo placidae et, ut ita dixerim, [15]stupentis divinitatis, qualem iussit Epicurus. Et tamen quem solum volunt, dant ei secundam in ipso et cum ipso personam, [16]Ennoean, quam et [17]Charin et Sigen insuper nominant. Et forte accedunt in illa commendatissima quiete [18]monere eum de proferendo tandem initio rerum a semetipso. [19]Hoc vice seminis in [20]Sigae suae [21]veluti genitalibus vulvae locis collocat. Suscipit illa statim et praegnans efficitur et parit, utique silentio, Sige, et quem parit, [22]Nus est, simillimum patri et parem per omnia. Denique [23]solus hic capere sufficit immensam illam et incomprehensibilem magnitudinem patris. [24]Ita et ipse pater dicitur et initium omnium et proprie Monogenes. Atquin [25]non proprie, siquidem non solus [26]agnascitur. Nam cum illo processit et femina, [27]cui Veritas *nomen*. Monogenes[h], quia prior genitus, quanto congruentius Protogenes vocaretur? Ergo [28]Bythos et Sige, Nus et Veritas prima quadriga[i] defenditur Valentinianae factionis, matrix et origo cunctorum. Namque ibidem Nus [29]simul accepit[k] prolationis suae officium emittit et ipse [30]ex semetipso Sermonem et Vitam, quae si retro non erat, utique nec in [31]Bytho. Et quale est ut [32]in deo vita non fuerit? Sed et haec soboles ad initium universitatis et [33]formationem Pleromatis[l] totius emissa facit fructum, Hominem et Ecclesiam procreat. Habes Ogdo-

10. quae *AB.* 11. ante *om. AB.* 12. sua. Sit *abcd.* suase *ABC.* 13. bittios *AB.* Bythios *Cab.* 14. istos *AB.* 15. stupentibus *AB.* 16. Ennoean *cd.* et notam *reliqui.* 17. carni et sigenui supernominant *AB.* 18. monere *d., ex emendat. Latinii. Probavit etiam Fr. Iunius.* movere *ABCabc.* 19. hac *AB.* 20. Sigae suae *Cabcd.* signe sue *AB.* Siges suae *alii.* 21. veluti *d.* velut in *reliqui.* 22. avis est *AB.* 23. sulus *AB.* 24. Ita *om. AB.* 25. non *om. AB.* 26. agnascitur *cd., ex emendat. Latinii.* agnoscitur *ABCab.* 27. cui Veritas nomen. Monogenes *Fr. Iunius.* cui veritas Monogenes *ABCabc.* Veritas nomen. Monogenes *d.* 28. Bythios *ABCab., ubicunque.* 29. simul ac cepit *a., Fr. Iunius.* 30. a semet ipso *AB.* 31. bythion *AB.* 32. inde obita non *ABC.* 33. formationem *Grabe ad Irenaeum p.* 8. formaci *AB.* formati *abcd.* formam *Fr. Iunius, et Croi. p.* 19.

h. cui Veritas nomen. Monogenes] Recte ita Fr. Iunius. Vocabulum *nomen* videlicet latebat in priore particula vocis *Monogenes.*

i. prima quadriga] Alludit ad quatuor factiones agitatorum. (Rigalt.) Cf. Casaub. in Scriptt. Hist. Aug. p. 246. (ed. Paris. 1620.) Irenaeus: „*καὶ εἶναι ταύτην πρῶτον καὶ ἀρχέγονον Πυθαγορικὴν Τετρακτήν, ἣν καὶ ῥίζαν τῶν πάντων καλοῦσιν.*“

k. simul accepit] Rescripserunt quidam „simul ac cepit,“ non bene memores Tertullianum saepe posuisse *simul* pro *simul ac.* Cf. adnott. ad Apolog. cap. 1. Irenaeus: „*αἰσθόμενόν τε τὸν Μονογενῆ τοῦτον ἐφ' οἷς προεβλήθη, προβαλεῖν καὶ αὐτὸν Λόγον καὶ Ζωήν.*“ Interpres: „Sentientem autem Unigenitum hunc in quae prolatus est, emisisse et ipsum Logon et Zoën.“

l. et formationem Pleromatis] Irenaeus: „*καὶ ἀρχὴν καὶ μόρφωσιν παντὸς τοῦ Πληρώματος.*“ Interpres: „et initium et formationem universi Pleromatis.“

adem, Tetradem duplicem, ex [34]coniugationibus masculorum et feminarum[m], cellas, ut ita dixerim, primordialium Aeonum, fraterna connubia Valentinianorum deorum, census omnes sanctitatis et maiestatis haereticae, nescio criminum an numinum turbam, certe fontem reliquae fecunditatis.

Ecce enim secunda Tetras, Sermo et Vita, Homo et Ecclesia, Cap. VIII. quod in patris gloriam [1]fruticasset, [2]huic numero gestientes et ipsi tale quid patri de suo offerre[a], alios ebulliunt fetus, proinde [3]coniugales, per copulam utriusque naturae. Hac Sermo et Vita decuriam Aeonum simul fundunt, illac Homo et Ecclesia, duos amplius, [4]aequiparando parentibus, quia et ipsi duo cum illis decem tot efficiunt quot ipsi procreaverunt. Reddo nunc nomina, quos decuriam dixi: [5]Bythios[b] et [6]Mixis, *Ageratos et Henosis, Autophyes* et Hedone, Acinetos et [7]Syncrasis, Monogenes et Macaria. Contra duodenarius numerus hi erunt: Paracletus et Pistis, Patricos et Elpis, Metricos et Agape, [8]Ainus et Synesis, Ecclesiasticus et Macariotes, [9]Theletus et Sophia. Cogor hic quid ista nomina desiderent proferre de pari exemplo. [10]In scholis Karthaginiensibus fuit quidam [11]frigidissimus rhetor Latinus, [12]Phosphorus nomine. Cum virum fortem peroraret, Venio, inquit, ad vos, optimi cives, de proelio cum victoria mea, cum felicitate vestra, ampliatus, gloriosus, fortunatus, maximus, triumphalis. Et scholastici statim familiae [13]Phosphori *Φεῦ* acclamant[c]. [14]Audisti [15]Fortunatam et Hedonen et Acinetum [16]et Theletum? [17]Acclama familiae [18]Ptolemaei

34. coniugationibus *ABabcd. Gorziensis liber.* coniunctionibus *C.*

Cap. VIII. 1. fructificasset *AB.* 2. huic *ABC., Fr. Iunius.* hinc *reliqui.* 3. coniugalis *ABC.* coniugaleis *reliqui.* 4. aequiperando *A.* 5. Bythios *ABCabc. Vaticanorum duo.* Bythos *d.* 6. Mixis, Ageratos et Henosis, Autophyes et Hedone, Acinetos *cd., ex Irenaeo.* Mixis et Hedone, Acinetos *Cab.* mavis ethedonca cinctos *AB.* 7. sinerasis *AB.* 8. Ainus *cd.* Aenos *reliqui.* 9. et Eletus *C.* et electus *AB.* Teletus *abc. Vaticani tres.* 10. In scholis *cd., ex emendat. Rhenani.* In isclis *Cab.* mis olis *A.* nus olis *B.* In solis *tres Vaticani.* 11. frigidissimus *d., Fr. Iunius.* rigidissimus *reliqui.* 12. Phorphorus *C.* phophorus *A.* phophortis *B.* 13. Phosphorifae acclamant *C.* perhophorifae *B.* phophorifae acclamant *A.* 14. Audis tu *Latinius.* 15. Fortunatum *(AB.) edd. Semleri et Leopoldi.* 16. et haeletum *ABC.* et Teletum *ab.* 17. at elavia *AB.* 18. tholomeifae hoc *A.* Ptolemaeifae. Hoc *(B)C.*

m. masculorum et feminarum] Irenaeus: *„εἶναι γὰρ αὐτῶν ἕκαστον ἀῤῥενόθηλυν.“*

Cap. VIII. a. de suo offerre] Irenaeus: *„βουληθέντας καὶ αὐτοὺς διὰ τοῦ ἰδίου δοξάσαι τὸν πατέρα.“* Interpres: „volentes et ipsos de suo clarificare Patrem.“

b. Bythios] Vitiose Rigaltius hic *Bythos.*

c. familiae Phosphori *Φεῦ* acclamant.] *Φεῦ* priore loco *θαυμαστικῶς* oportet accipi, posteriore *σχετλιαστικῶς.* Nam Tertullianus illudit aequivocatione, sequutus Irenaeum lib. I. cap. 5 [Cf. etiam Iren. I, 12, 4.] dicentem: *„Ἰοὺ ἰοὺ καὶ φεῦ φεῦ· τὸ τραγικὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐπεισπεῖν ἐστιν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ συμφορᾷ, τῶν τὰ γελοιώδη ταῦτα γεγραφότων.“* (Fr. Iunius.)

Φεῦ. Hoc erit Pleroma illud arcanum, divinitatis tricenariae plenitudo. Videamus quae sint istorum privilegia numerorum, quaternarii et octonarii [19]et duodenarii. Interim in tricenario fecunditas tota deficit; castrata est vis et potestas et libido genitalis Aeonum. Quasi non et numerorum tanta adhuc coagula superessent, et [20]nulla alia de paedagogio[d] nomina. Quare enim non et quinquaginta et centum[e] procreantur? quare non et [21]hetaeri[f] et syntrophi nominantur?

Cap. IX. Sed et [1]hoc exceptio[a] personarum est, quod solus ille Nus ex omnibus immensi patris fruitur [2]notione, gaudens et exultans, illis utique [3]maerentibus. Plane Nus, [4]quantum in ipso fuit, et voluerat et temptaverat ceteris quoque communicare quae norat, quantus et quam incomprehensibilis pater; sed intercessit mater Sige, illa scilicet quae et ipsis haereticis suis[b] tacere praescribit; etsi de patris

19. et denarii et duodenarii *Fr. Iunius.* 20. mille alia *Fr. Iunius.* 21. hetaeri *ego.* sterceiae *Cabc.* hercitae *d.* stercere *A. In B. verba* quare —— nominantur *desiderantur.* stercoiae *Vaticanorum duo.* sterceae *Vaticanorum tertius.* synerceiae (et syntrophae) *Salmasius in Notis ad Consecr. Temp. in Ag. Herodis in Nor. Suppl. Poleni ad Thes. Antiqu. Rom. et Gr. tom. II. p.* 625.

Cap. IX. 1. haec *AB.* 2. ratione *AB.* 3. merentibus *C.* 4. et quantum *ABC.*

d. de paedagogio] Cf. adnott. ad Apolog. cap. 13., et Gather. De Officiis Dom. Aug. III, 29. in Sallengre Nov. Thes. Antiqu. Rom. tom. III, p. 598.

e. et centum] Id est aut centum. Sic Apol. cap. 40 pars librorum habet „maiorem Asiae *et* Africae terram," reliqui „m. Asiae *vel* Africae terram."

f. et hetaeri] Quae praecessere satis indicant accipienda haec esse de paedagogio, hoc est de cunarum curatoribus et alumnorum conlactaneis et conlusoribus. Cogitaveram de custodibus septi domestici, quos Graeci dicunt *ἑρκίτας*, ut Hercium Iovem et Hercios Lares. Nec displicebat quod vir doctissimus [Salmasius Observatt. ad Ius Att. cett. p. 15., et alibi] proposuit *συνερκείους*. Verum haec omnia longius abeunt ab veteris scripturae vestigiis, quae tamen quantum fieri potest premenda sunt, etiam cum inquinamenti periculo. Sic igitur habent libri veteres: *Sterceiae et Syntrophi.* Alii *Sterceae:* duo Vaticani *Stercoiae.* Quod postremum quam proxime ad veritatem accedit. Manus antiquariorum saepenumero sic peccant ut scribant *i* pro *l*, *Stercoiae* pro *Stercolae.* Nempe iocatur Septimius et quaerit ab auctoribus Aeonum, qui varias cellas in multiplicibus illis tabulatis et sexuum coniugia comminiscebantur, unde fit ut tota fecunditas tricenario comprehendatur, quasi non supersint alia quamplurima de paedagogio nomina. Quare, inquit, non et Stercolae et Syntrophi nominantur? Stercolas dicit nutrices quae cunas purgant aut motant, eadem forma qua Stercolum, qui stercorandis agris praesit. Apol. cap. 25. Ad Natt. I, 9. 17. (Rigalt.) Satis artificiosa haec Rigaltii est horum verborum emendatio atque interpretatio, et stercolarum, quas fingit, hic commemoratio admodum friget. Nec Salmasii possunt placere coactae illae *συνερκεῖαι* et *σύντροφαι.* Mihi quidem scripturae corruptelam intentius et iteratis curis examinanti non dubium iam est quin scriptum fuerit *hetaeri,* vel Graece *ἑταῖροι.* Terminatio in *ae* vel *e* accrevit e vocula *et,* quae in proximo est. Scripturae facilitati sententia quoque accommodata est.

Cap. IX. a. exceptio] Id est privilegium. Sic Arnob. Adv. Natt. VII, 12 „si modo dii veri sunt, atque in nominis huius *exceptione* ponendi." quae verba recte cepit Heraldus. Hildebrandus ea se non magis intellegere fatetur quam interpretamentum Heraldi. Cf. Dirksen Manuale s. v. p. 338. Fr. Iunius interpretatur acceptionem. V. adn. ad lib. IV Adv. Marc. cap. 35.

b. haereticis suis] Valentinianis scili-

nutu aiunt factum, volentis omnes in desiderium [5]sui accendi. Itaque dum macerantur intra semetipsos, dum tacita cupidine cognoscendi patrem uruntur, paene scelus factum est. Namque ex illis duodecim Aeonibus, quos Homo et Ecclesia [6]ediderant, novissima natu Aeon (viderit soloecismus, Sophia enim nomen est) incontinentia [7]sui sine coniugis [8]Theleti[c] [9]societate prorumpit in patrem inquirere, et genus contrahit vitii quod exorsum quidem fuerat in illis aliis qui circa Nun, in hunc autem, [10]id est in Sophiam, [10b]derivarat[d], ut solent vitia in corpore alibi [11]innata[e] in aliud membrum perniciem suam efflare. Sed enim sub [12]praetextu dilectionis in patrem aemulatio superabat in Nun, solum de patre gaudentem. Ut vero impossibilia contendens Sophia [13]frustrata erat, et vincitur difficultate et extenditur affectione, modico abfuit prae vi dulcedinis et laboris devorari et in reliquam substantiam dissolvi[f]; nec alias quam pereundo cessasset, nisi bono fato in Horon [14]incursasset. Quaedam et huic vis. Est fundamentum universitatis illius *et* ex-

5. suis *AB*. 6. ediderant *ABcd. tres Vaticani.* ediderunt *reliqui.* 7. sui sine *cd., ex tribus Vaticanis.* suisne *ABC.* suive *ab., cum libro Gorziensi.* sui sive *Latinius.* 8. Theleti *Croi l. l. p.* 27. filetis *B.* Phileti *reliqui.* 9. societate *ABCcd. tres Vaticani.* satietate *ab. Gorziensis, Latinius.* 10. id est *Aabcd.* idem *B.* vel *C.* 10 b. deriverat *AB.* 11. innata *ego.* connata *Cabcd.* conata *A(B). tres Vaticani, Fr. Iunius.* 12. praetexto *Cacd. tres Vaticani.* praetextu *ABb.* 13. frustrata erat *ego.* frustra erat *Fr. Iunius.* frustrarat *ABCabcd.* 14. incursasset. Quaedam et huic vis. Est fundamentum universitatis illius et extrinsecus custos, quem et *ego.* incursasset, (quaedam et huic vis est, fundamentum, universitatis illius extrinsecus custos) quem et *abcd.* incursasset. Quaedam et huic vis est fundamentum, universitatis illius extrinsecus custos, et quem *ABC.* incursasset quemdam (et hic vis est, fundamentum universitatis, illius extrinsecus custos) quem et *Fr. Iunius.*

cet, quorum lenocinia sunt sancta silentio magno, sola taciturnitate caelestia, ut dixit supra. (Rigalt.)

c. Theleti] Ita rescripsi cum Croio hic et infra ubicunque Phileti nomen pro Theleti occurrit, Irenaei auctoritate motus et quod supra cap. 8 bis ita iam appellatus erat. Cf. etiam Scorp. cap. 10. Erroris fons vestigandus in litterarum Θ et Φ atque η et ι permutatione. Ceterum de significatione vocabulorum non multum differt sive *Philetum* dicis sive Theletum. Philetus enim est amabilis vel amatus, Theletus qui voluntate est expetitus et exoptatus." Irenaeus: „*καὶ ἔπαθε πάθος ἄνευ τῆς ἐπιπλοκῆς τοῦ ζυγοῦ τοῦ Θελήτου.*"

d. in hunc autem, id est in Sophiam, derivarat] Irenaei interpres I, 1, 2 „quae (sc. passio) exorta quidem fuerat in iis quae sunt erga Nun et Alethiam, derivavit autem in hunc Aeonem, id est Sophiam." Verbi *derivare* intransitive positi praeter haec duo Irenaei atque Tertulliani alia mihi non innotuerunt exempla.

e. innata] Ita emendavi pro *connata,* vel quod Fr. Iunius maluit ex auctoritate Vaticanorum Pamelii, *conata,* comparatis locis Apol. cap. 40. et cap. 47., et De Anima cap. 19., quae tamen aliena sunt.

f. in reliquam substantiam dissolvi] Ita ut quicquid substantiae sibi reliquum erat dissolveretur. (Rigalt.) Irenaei interpres: „Dehinc cum non posset, quoniam impossibilem rem aggrederetur, in magna agonia constitutum propter magnitudinem altitudinis et propter quod investigabile Patris est, et propter eam quae erat erga cum dilectionem, quum extenderetur semper in priora, a dulcedine eius novissime forte absumptum fuisse et resolutum in universam substantiam, nisi" cett. De verbo *extendere* cf. Apolog. cap. 8 „praeterea candelabra et canes aliqui et offulae, *quae illos ad eversionem luminum extendant.*" Ad Uxor.

trinsecus custos[e], quem et Crucem appellant et Lytroten et Carpisten. Ita Sophia periculo exempta et tarde persuasa, [15]declinata investigatione patris, conquievit, et totam [16]animationem, Enthymesin, cum passione, quae insuper acciderat, exposuit[h].

Cap. X. Sed quidam exitum Sophiae et restitutionem [1]aliter somniaverunt. Post irritos conatus et spei deiectionem deformatam eam pallore, credo, et macie et incuria [2]formae, uti quae patrem non minus denegatum dolebat quam amissum. Dehinc in illo maerore ex semetipsa sola, nulla opera coniugii, concepit et procreat feminam. Miraris [3]haec? Et gallina sortita est de suo parere[a]; sed et vultures feminas tantum [4]parere aiunt[b]. Et tamen sine masculo [5]mater, et metuere postremo, ne finis quoque [6]insisteret, *et* haerere de ratione casus, curare de occultatione. Remedia nusquam. Ubi enim iam tragoediae et comoediae[c], a quibus forma mutuaretur[d] exponendi quod [7]citra pudorem erat natum? Dum in malis res est, suspicit, convertit ad patrem. Sed incassum [8]enisa, [9]ut vires deserebant, in preces [10]succidit. Tota etiam propinquitas pro ea supplicat, vel maxime Nus. [11]Quidni? Causa mali tanti? Nullus tamen Sophiae exitus vacuit. Omnes aerumnae eius operantur. Siquidem et illa tunc conflictatio in Materiae originem pervenit.

15. declinata *ABcd. et tres Vaticani.* de inclinata *Cab., Fr. Iunius.* 16. animationem, Enthymesin, cum *ego.* animationem Enthymesi cum *C.* animationem Synthemesi cum *AB.* Enthymesin id est animationem cum *reliqui, ex emendat. Rhenani.*

Cap. X. 1. dicit. Sompniaverunt post irritos *AB.* 2. proprie utique *AB. Pro* uti *ab. habent* ut. 3. hoc *B.* 4. parere *non habent Bd. codex Pithoei.* 5. matres. Metuere *Fr. Iunius.* mater. Primo quidem contristari propter inconsummationem generationis; metuere *cd., ex Irenaeo.* 6. insisteret, et haerere *ego.* insisteret, haerere *libri omnes.* 7. citra *cd., ex uno Vaticano.* circa *reliqui.* 8. enissa *A.* 9. ut *Fr. Iunius.* et *libri omnes.* 10. succedit *ABC.* 11. quid in *ABC.*

I, 3 „Quod si apostolo auscultamus, obliti posteriorum *extendamur in priora,* et meliorum donativorum sectatores simus."

g. universitatis illius et extrinsecus custos] Ita emendavi hunc locum. Irenaeus: *„εἰ μὴ τῇ στηριζούσῃ καὶ ἐκτὸς τοῦ ἀῤῥήτου μεγέθους φυλασσούσῃ τὰ ὅλα συνέτυχε δυνάμει."* Interpres: „nisi ei, quae confirmat et extra inenarrabilem magnitudinem custodit omnia, occurrisset virtuti."

h. exposuit.] Irenaei interpres: „deposuisse pristinam intentionem cum ea quae acciderat passione ex illa stuporis admiratione." De verbo *exponere* pro *deponere* usurpato cf. adnott. ad De Orat. cap. 15.

Cap. X. a. Et gallina sortita est de suo parere] Cf. Aristol. Hist. An. VI, 2. Plin. H. N. lib. X. cap. 58 et 60.

b. Sed et vultures feminas tantum parere aiunt.] Vetus exemplar non habet *parere.* Qui *parere* inserunt, Tertullianicae dictionis acumen non capiunt. (Rigalt.) In vulturum genere mas non nascitur, sed feminae omnes. Austrum ventum aut Eurum ore hiante excipiunt, et sic vento vice seminis implentur. Auctor Aelianus. (Rhenanus.)

c. tragoediae et comoediae] Etenim illic narrantur expositi infantes de pudendis et furtivis amplexibus nati. Haec vero *ἄζυγος* de suo pepererat. (Rigalt.)

d. forma mutuaretur] Forma, id est modus. Ceterum facillime reposuerim „formam mutuaretur."

Ignorantia, [12]pavor, maeror substantiae fiunt. [13]Ibi demum pater aliquando motus quem supra diximus Horon per [14]Monogenem Nun in haec [15]promit[e] in imagine sua, [16]feminam marem, [17]quia de patris sexu ita variant. Adiciunt autem [18]Horon etiam [19]Metagogea, id est circumductorem, vocari et [20]Horotheten. Huius praedicant opera et repressam ab illicitis et purgatam a malis et deinceps confirmatam Sophiam et coniugio restitutam; et ipsam quidem in Pleromatis [21]censu remansisse, Enthymesin vero eius et illam [22]appendicem Passionem [23]ab Horo relegatam et crucifixam et [24]extra eum factam[f] (Malum, quod aiunt, foras!), spiritalem tamen substantiam illam, ut naturalem quendam impetum Aeonis, sed informem et [25]inspeciatam[g], quatenus nihil adprehendisset, ideoque fructum infirmum et feminam pronuntiatam.

Igitur post [1]Enthymesin extorrem et matrem eius Sophiam Cap. XI. coniugi reducem ille iterum Monogenes, ille [2]Nus, otiosus [3]plane de patris cura atque prospectu, solidandis rebus et Pleromati muniendo iamque figendo[a], ne qua [4]eiusmodi rursus concussio [5]incuteret[b], novam excludit[c] copulationem, Christum et Spiritum San-

12. pavorem *ABC.* pavor et *Fr. Iunius.* 13. Ibidem pater *ABC.* 14. per Monogenen Nun, quem supra diximus Horon, in haec *cd., ex correct. Pamelii.* monogenum in *AB.* 15. promit *ABCcd. Vaticanorum duo.* praemittit *ab., ex Irenaeo.* 16. feminam marem *ego.* femina marem *ABC.* foeminamare *abcd.* feminamarem *Grabe ad Iren. p.* 12. 17. qui de hac patris ex uita *AB.* qui aede patris ex uita *C.* 18. Horo *ABC.* 19. Metagogia circumductorem *ABC.* Metagogea id est circumductorem *reliqui.* 20. Horoten *ABC.* 21. censura mansisse *Ca.* censu mansisse *AB.* 22. adpendicen passione *ABC.* 23. abhorrere ligatam et *ABC.* 24. extra eum factam *d., ex Irenaeo.* extra aevum facta *AB.* extra aevum factam *Cabc. codex Pithoei.* 25. inspeciatam *bcd., Fr. Iunius ad lib. Adv. Hermog. cap.* 40. inspectatam *reliqui.*

Cap. XI. 1. enthymesim *A.* 2. Nous *C.* 3. illa ne de *AB.* 4. huiusmodi *AB.* 5. incuteret *ABCad. Vaticani.* incurreret *bc., ex emendat. Rhenani.*

e. in haec promit] Irenaeus: „*ὁ δὲ Πατὴρ τὸν προειρημένον Ὅρον ἐπὶ τούτοις διὰ τοῦ Μονογενοῦς προβάλλεται ἐν εἰκόνι ἰδίᾳ, ἀσύζυγον, ἀθήλυντον· τὸν γὰρ Πατέρα ποτὲ μὲν μετὰ συζυγίας τῆς Σιγῆς, ποτὲ δὲ καὶ ὑπὲρ ἄῤῥεν καὶ ὑπὲρ θῆλυ εἶναι θέλουσι.*“ Interpres: „Pater autem praedictum Horon super haec per Monogenem praemittit in imagine sua, sine coniuge masculo-femina. Patrem enim aliquando quidem cum coniuge Sige, modo vero pro masculo et pro femina esse volunt.“

f. extra eum factam] Extra censum Pleromatis.

g. inspeciatam] Id est *ἀνείδεον.* Sic *speciatum* dixit Adv. Hermog. cap. 40. Irenaeus: „*καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ γενομένην εἶναι μὲν πνευματικὴν οὐσίαν, φυσικήν τινα Αἰῶνος ὁρμὴν τυγχάνουσαν, ἄμορφον δὲ καὶ ἀνείδεον διὰ τὸ μηδὲν καταλαβεῖν· καὶ διὰ τοῦτο καρπὸν ἀσθενῆ καὶ θῆλυν αὐτὸν λέγουσι.*“ Interpres: „et extra eum factam esse quidem spiritalem substantiam, ut naturalem quendam Aeonis impetum, informem vero et sine specie, quoniam nihil apprehendisset. Et propter hoc fructum eius invalidum et femineum dicunt.“

Cap. XI. a. Pleromati muniendo iamque figendo] Hic expressa sunt Graeca Irenaei: „*εἰς πῆξιν καὶ στηριγμὸν τοῦ Πληρώματος,*“ quae non apparent in Latinis. (Rigalt.)

b. concussio incuteret] Nimirum Pleroma, ut ante Sophiae culpa factum. Irenaeus: „*ἵνα μὴ ὁμοίως ταύτῃ πάθῃ τις τῶν Αἰώνων.*“ (Fr. Iunius.)

c. excludit] *Προέβαλε.* Excludunt

ctum. [6]Turpissimum putem duorum masculorum[d]. Aut femina erit Spiritus Sanctus, et vulneratur a femina masculus[e]. [7]Numen in his datur unum, [8]procurare concinnationem[f] Aeonum. [9]Et ab eius officii societate duae scholae protinus, duae cathedrae, inauguratio quaedam dividendae doctrinae Valentini. Christi erat [10]inducere[g] Aeonas naturam coniugiorum (vides quam rem [11]plane) et innati coniectationem, et idoneos efficere generandi in se agnitionem patris, quod capere eum non sit neque comprehendere, non visu denique, non auditu compotiri eius, nisi per [12]Monogenem. Et tamen tolerabo quod ita [13]disserunt patrem nosse, [14]ne nos et illud. Magis denotabo[h] doctrinae perversitatem, quod docebantur [15]incomprehensibile quidem patris causam esse perpetuitatis ipsorum, [16]comprehensibile vero eius generationis illorum et formationis esse rationem. Hac enim dispositione illud, opinor, insinuatur, [17]expedire deum non adprehendi, siquidem inadprehensibile eius perpetuitatis est causa, adprehensibile autem non perpetuitatis, sed

6. turpissimum putem *ABCabc.* turpissimum par *d., ex emendat. Latinii et Ios. Scaligeri.* 7. nomen in his *ABC.* Numen his *reliqui.* 8. procreare *A.* 9. et dabis officii societatem *ABC.* 10. enim docere *Fr. Iunius.* 11. plane *ABCd.* piam *reliqui.* 12. Monogenen *ACabcd.* monogen *B.* 13. disserunt *ego.* discedunt *ABC.* discunt *abcd.* discebant *Rigaltius.* 14. ne nos et illud. Magis denotabo doctrinae *distinxi ego, librorum AB. et trium Vaticanorum vestigia secutus.* ne nos et illud magis. Denotabo doctrinae *Rigaltius.* ne nos et illud magis. Doctrinae denotabo *C.* ne nossent. Illam magis denotabo *abcd., ex emendat. Rhenani.* 15. incomprehensibilem *ABC.* 16. comprehensibilem *ABC.* 17. experiri *ABC.*

aves dum incubando pullum emittunt. Plin. H. N. X, 53 „Quaedam gallinae omnia gemina ova pariunt, et geminos interdum *excludunt*" cett. Ibid. cap. 54 „Celerius *excluduntur* calidis diebus." Cic. N. D. II, 52. Tertullianus infra cap. 36 huius libri „istam ex Patre et Ennoia eius *exclusam.*"

d. Turpissimum putem duorum masculorum] Rem putem turpissimam illam duorum masculorum copulationem.

e. vulneratur a femina masculus.] Offenditur masculus femina sua, pari secum potestate officioque praedita. Hoc sequentia suggerunt. (Rigalt.)

f. concinnationem] Irenaeus: „*ὑφ' ὧν καταρτισθῆναι τοὺς Αἰῶνας.*"

g. inducere] Irenaeus: „*τὸν μὲν γὰρ Χριστὸν διδάξαι αὐτοὺς συζυγίας φύσιν, ἀγεννήτου κατάληψιν γινώσκοντας, ἱκανοὺς εἶναι, ἀναγορεῦσαί τε ἐν αὐτοῖς τὴν τοῦ πατρὸς ἐπίγνωσιν*" cett. Interpres: „Christum enim docuisse eos coniugationis naturam, innati comprehensionem cognoscentes sufficientes sive idoneos esse, declarasse quoque in eis Patris agnitionem" cett.

h. ita disserunt patrem nosse, ne nos et illud. Magis denotabo] Ne nos et illud, sc. reos esse dicant. Ita correxi atque distinxi. Sententia est aperta. Rigaltius veterem principis editionis scripturam amplexus (tantum quod *discunt* mutavit in *discebant*) in hunc modum interpretari conatus est: „De Dei Patris agnitione sic tradebant Valentiniani: Quod capere eum non sit neque comprehendere, non visu denique non auditu compotiri eius, nisi per Monogenem. Quae doctrina consentanea iam tum erat catholicae et authenticae regulae. Itaque ait Tertullianus hoc se libenter tolerare, quod ita discebant Patrem nosse, ne nos et illud magis. Hoc est ne nos catholici melius istud discamus, scilicet Patrem nosse, qui nimirum hodie de deo scire potissimum debeamus, humanis ingeniis minime comprehendi posse. Deinde sequitur „Denotabo doctrinae perversitatem, quod docebantur" cett. Iam enim sanam doctrinam perfida consequentia depravabant."

nativitatis et formationis, egentium perpetuitatis. Filium autem constituunt adprehensibilem patris. [18]Quomodo tamen adprehendatur tum prolatus Christus edocuit. Spiritus vero Sancti propria, [19]ut de doctrinae studio omnes peraequati gratiarum actionem prosequi nossent, et veram inducerentur quietem[i].

Itaque omnes forma et [1]scientia[a] peraequantur, facti omnes quod unusquisque: nemo aliud, quia [2]alteri omnes[b]. Refunduntur in Nus omnes, in Homines, in Theletos, [3]aeque feminae, [4]in Sigas, in Zoas, in Ecclesias, [5]in Fortunatas, ut Ovidius [6]Metamorphoses suas delevisset, si hodie maiorem cognovisset. Exinde refecti sunt, et constabiliti sunt, et in requiem ex veritate compositi magno cum gaudii fructu[c] hymnis patrem concinunt. Diffundebatur et ipse laetitia, [7]utique bene cantantibus filiis et nepotibus. Quidni diffunderetur omni iocunditate, Pleromate liberato[d]? Quis nauclerus non etiam cum dedecore laetatur? Videmus quotidie nauticorum lascivias gaudiorum[e]. Itaque ut nautae ad symbolam semper exultant, tale aliquid et Aeones, unum iam omnes etiam forma, nedum sententia; convenientibus ipsis [8]quoque novis fratribus et magistris Christo et Cap. XII.

18. et quo quomodo *ABC.* 19. unde doctrinae *ABC.*

Cap. XII. 1. sententia *c.* sapientia *d.* 2. alteri omnes. Refunduntur in Nus omnes, in Homines. in Theletos *ego.* alteri omnes. Refunduntur in Nus, in Sermones, in Homines, in Philetos *d.* alter. Omnes refunduntur in Nus, in Sermones, omnes in Homines, in Christos *c.* alter. Omnes refunduntur in Nun, omnes in Homines, in Philetos (*a. in marg. habet* Teletos) *ab.* alteri omnes refunduntur in Nun, omnes in Homines, in Philetos *ABC.* 3. aeque *ABd.* et quae *reliqui.* 4. in Sigas *abd.* in Sicas *C.* inscias *AB.* in Alethias *c., ex Irenaeo.* 5. in Spiritus *c., ex Irenaeo.* 6. metamorphoseis *Cabcd.* metamorphosis *AB.* 7. et utique *ABC. Probat Fr. Iunius.* 8. quoque novis (nobis *AB.*) fratribus *ABabcd. Gorziensis.* quoque fratribus *C.*

i. et veram inducerentur quietem.] Irenaeus: „τὸ δὲ ἓν πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐξισωθέντας αὐτοὺς πάντας εὐχαριστεῖν ἐδίδαξε, καὶ τὴν ἀληθινὴν ἀνάπαυσιν ἠγήσατο.“ Interpres: „Spiritus vero Sanctus adaequatos eos omnes gratias agere docuit, et veram requiem induxit.“

Cap. XII. a. scientia] Irenaeus: „οὕτως τε μορφῇ καὶ γνώμῃ ἴσους.“ Interpres: „Et sic forma et sententia similes“ cett.

b. nemo aliud, quia alteri omnes.] Omnes sunt alteri, non aliud. Hoc est omnes sunt Sermones, omnes sunt Homines, omnes Phileti, omnes Sigae, omnes Zoae. Itaque primus est Philetus, secundus alter Philetus, tertius alter Philetus, et sic de ceteris. Sic enim omnes alteri, ideoque non aliud. (Rigalt.)

c. cum gaudii fructu] Illustrant sequentia; „Diffundebatur et ipse laetitia.“

d. Pleromate liberato?] Nam Aeones Pleroma concusserant, Bytho negotium facessituri. Nam vero ordinatis et compositis ac per Christum et Spiritum Sanctum constitutis Aeonibus nullum amplius periculum erat Pleromati. (Rhenan.) Vide ne rectius sit scribendum atque distinguendum „Quidni diffunderetur? Omni *iniocunditate* liberato pleromate quis nauclerus non etiam cum dedecore laetatur?“ Ludit enim vocabulo πλήρωμα, unde naucleri mentio. „Cum dedecore autem laetari“ quid significare vellet dixerat supra, diffundi videlicet laetitia, et significat infra per „lascivias gaudiorum.“

e. Videmus quotidie nauticorum lascivias gaudiorum.] Ex hoc loco vides Tertullianum maris fuisse accolam, ut in Carthaginensi agro versantem. (Rhenan.)

[9]Spiritu Sancto [10]quod optimum atque pulcherrimum unusquisque florebat[f] conferunt in medium. Vane, opinor. Si enim unum erant omnes, ex supra dicta peraequatione vacabat symbolae ratio, quae ferme ex varietatis gratia constat. Unum omnes bonum conferebant, quod omnes erant. De modo forsitan fuerit ratio, aut de forma ipsius iam peraequationis. Igitur ex aere [11]collaticio, quod aiunt, in honorem et gloriam patris pulcherrimum Pleromatis sidus fructumque perfectum compingunt, [12]Iesum[g]. Eum cognominant Soterem et Christum et Sermonem de [13]patritis[h], et Omnia iam, ut ex omnium defloratione[i] constructum, Graculum Aesopi, Pandoram Hesiodi, Acci Patinam[k], Nestoris Cocetum[l], Miscellaneam [14]Ptolemaei[m]. [15]Quam propius fuit de [16]aliquibus Atticis curis [17]Pancar-

9. Spiritu Sancto *ABcd. tres Vaticani.* Spiritu *reliqui.* 10. quod optimum atque pulcherrimum uniuscuiusque (unicuique *praestare visum est Fr. Iunio*) florebat *Latinius.* quod optimum atque pulcherrimum florebat, unusquisque *Fr. Iunius.* quo optimo atque pulcherrimo unusquisque florebat *Ios. Scaliger.* 11. collaticio *a (in marg.) bcd.* collocatio *Ca.* collacio *AB.* 12. Iesum *abcd.* Ieiunium *C.* utiunium *AB.* 13. patritis *Ios. Scaliger.* patruitis *libri omnes.* 14. Ptolemaei *(B)Cabcd.* Ptolemaei Philonici. *Ios. Scaliger.* Ptolemai phlonici *tres Vaticani.* pholomei phlomei *A.* 15. Quam *Cabcd.* Quin *ABC (in marg.).* 16. aliquibus Atticis curis *d.* Atticis historiis *abc.* aliquibus hostias curis *ABC.* aliquibus hostia scurris *codex Pithoei, apud Rigaltium.* aliquibus historiis (*?*) *tres Vaticani, apud Pamelium.* 17. Pancarpiam *abc.* Pancarpon *d.* *ΠΑΓΚΑΡΠΟΝ Η ΤΟ ΠΑΝ Rigaltius* (*cf. Gell. N. A. XX,* 11.). pancapipan inrapian *AB.* pancapipan nirapiā *C.* pancarpi pannirapiam *tres Vaticani, apud Pamelium.* pancapipannirapiam *codex Pithoei, apud Rigaltium.* pancarpineum myraphium *Leop. Krahner in Diar. Antiqu.* 1853. *fasc. V. p.* 395 *sq.*

f. quod optimum atque pulcherrimum unusquisque florebat] Irenaeus: „ὅπερ εἶχεν ἐν ἑαυτῷ κάλλιστον καὶ ἀνθηρότατον συνενεγκαμένους καὶ ἐρανισαμένους“ cett.

g. Iesum.] Irenaei interpres: „unumquemque Aeonum quod habebat in se optimum et florentissimum conferentes collationem fecisse, et haec apte compingentes et diligenter in unum adaptantes emisisse problema et honorem et gloriam Bythi perfectissimum decorem quendam, et sidus Pleromatis, perfectum fructum Iesum, quem et Salvatorem vocari“ cett.

h. de patritis] Irenaeus: „πατρωνυμικῶς,“ item interpres: „patronymice.“ Secutus sum Ios. Scaligerum scribendo *patritis* pro *patruitis* quod vulgo habetur. *De patritis,* intellege nominibus, quod cogitatione addis ex verbo *cognominant.* Corruptelae originem puto, quod, cum librarius aut magister aliquis vocabulo, suspecto nempe, quippe inusitatiori, superscripsisset *ii,* quo videlicet significaret *patriis* esse pro *patritis* reponendum, aliorum deinceps sive ignorantia sive incuria factum sit, ut *ii* haberetur pro *u* et in ipsum vocabulum praeter rationem inculcato eo iam coalesceret monstrum *patruitis.*

i. defloratione] De hoc vocabulo cf. Barth Adverss. p. 953. Adde Glossar. Latin. in Auctorr. Class. ab Ang. Maio ed. tom. VIII, p. 227: „*defloro,* as i. e. excerpere, et inde *defloratus* et *defloratio.*“

k. Acci Patinam] De hoc Accio deque Patina eius v. omnino Leop. Krahner, elegantissimum antiquitatis scrutatorem, disserentem in Diar. Antiqu. a. 1852. Fasc. V. p. 396 sq.

l. Nestoris Cocetum] Hom. Il. XI, 624. Paulus ex Festo p. 39 „*Cocetum,* genus edulii ex melle et papavere factum.“ Placidus p. 448. Mai: „*Cocetum,* a Graeco κυκεῶνι“ (ita enim corrigendum cum Muellero pro „καχύονα cocina“).

m. Miscellaneam Ptolemaei.] Intellegendus, ni fallor, Ptolemaeus Hephaestionis sive Chennus, cuius *Κοινὴν Ἱστορίαν* excerpsit Photius Cod. CXC. Cf. Suidas. Quod statuit etiam Krahner l. l.

pian[n] vocari a tam otiosis auctoribus nominum. Ut autem tantum sigillarium[o] extrinsecus quoque [18]inornassent, satellites ei angelos proferunt, par genus; si inter se, potest fieri, si vero Soteri [19]consubstantivos (ambigue enim positum inveni[p]), quae erit eminentia eius inter satellites coaequales?

Continet hic [1]igitur ordo primam [2]processionem pariter et Cap. XIII.
nascentium et nubentium et generantium Aeonum: Sophiae ex desiderio patris periculosissimum casum, [3]Hori oportunissimum auxilium, Enthymeseos et coniunctae Passionis expiatum, [4]Christi et Spiritus Sancti paedagogatum, Aeonum tutelarem reformatum, Soteris pavoninum ornatum[a], Angelorum comparaticium antistatum[b]. Quod superest, inquis, Vos valete et plaudite! Immo quod superest, inquam, vos audite et [5]proficite[c]. Ceterum haec intra coetum Pleromatis decucurrisse [6]dicuntur, prima tragoediae scena. Alia autem trans siparium cothurnatio est, extra Pleroma dico. Et tamen [7]si talis sub sinu patris intra ambitum Hori [8]custodis, [9]qualis extra iam in libero, ubi deus non erat?

18. inornarent *d.* 19. constantivos *ABC.*
Cap. XIII. 1. igitur *om. AB.* 2. professionem *ABC.* 3. mori *C.* morti *AB.* 4. Christo *ABC.* 5. proficite *ego.* proiicite *ABCabcd.* proh dicite *Ios. Scaliger.* 6. dicantur *AB.* 7. si talis *abcd.* exitus *AB.* 8. custodes *ABC.* 9. quales *AB.*

n. Pancarpian] Krahner l. l. reponit „pancarpineum myraphium," artificiosius puto quam verius. Nam codicum scriptorum illud *„pancapipan nirapian,"* et similia, non duo includit vocabula, sed unum tantum. Corruptelae videlicet *pancapipan* superscriptum erat in archetypo carpian aliquo emendatio *carpian* (pancapipan), unde litteris aliquot mutatis vel transpositis deinceps effectum est quod hodie in illis reperitur. Nec alia corruptelae causa quaerenda erat antea in nomine Ptolemaei. Nam quod illic additum legitur *phlomei* vel *phlonici,* hoc nihil aliud est quam emendatio nominis praegressi, quae superaddita iam ipsa in vitium abiit. Quod ad Pancarpian titulum cf. Gellius N. A. XX, 11. Plin. Hist. Nat. Praef., cum interprr.

o. sigillarium] Ursurpat *sigillarium* pro sigillari, ut *exemplarium* pro exemplari Adv. Hermog. [cap. 38 et cap. 40.] (Rhenan.) Sigillarium est *νευρόσπαστον.* Infra cap. 18 dicit *„sigillarium* ductum.", et De Anima cap. 6 *„sigillarium* motum." Gloss. Philox., Sigillari, *νευρόσπαστοι.*" M. Antoninus lib. VII. cap. 3 *„σιγιλλάρια νευροσπαστούμενα."*

p. ambigue enim positum inveni] Irenaeus: *„δορυφόρους τε αὐτῶν εἰς τιμὴν τὴν αὐτῶν ὁμογενεῖς Ἀγγέλους συμπροβεβλῆσθαι."* Interpres: „Satellites quoque ei in honorem ipsorum eiusdem generis Angelos cum eo prolatos." Ad quae verba Grabe citavit Athanasium Orat. II. contra Arianos (tom. I. p. 363) qui rem determinat, dicens de Valentino: *„ὃ μὲν τοὺς ἀγγέλους ὁμογενεῖς εἴρηκε τῷ Χριστῷ."*, item in Epist. ad Serapionem (tom. I. p. 185): *„Ἐκεῖνος γάρ φησι ὅτι πεμφθέντος τοῦ Παρακλήτου συναπεστάλησαν αὐτῷ οἱ ἡλικιῶται αὐτοῦ Ἄγγελοι."*

Cap. XIII. a. pavoninum ornatum] Ex omnium defloratione constructum et variegatum. (Fr. Iunius.)

b. comparaticium antistatum.] Antistatum Angelorum dicit Angelos apparitores Soteris ante ipsum stantes sive apparentes ei ad obeunda ministeria. Comparaticium vero, quia genus eorum comparari poterat substantiae Soteris. (Rigalt.)

c. Vos audite et proficite.] Ita emendandum erat. Vulgata *proicite* quid sani significare possit nescio, et Ios. Scaligeri *Proh dicite* friget.

Cap. XIV. Namque Enthymesis, sive iam Achamoth, [1]quod abhinc [2]scriptum hoc solo ininterpretabili nomine, ut cum vitio individuae Passionis explosa est in loca luminis aliena[a], quod Pleromatis res est, in vacuum atque inane illud Epicuri, miserabilis etiam de loco [3]est. Certe nec forma nec facies ulla, [4]intempestiva[b] scilicet et abortiva genitura. Dum ita rerum habet[c], flectitur a superioribus Christus, deducitur per Horon, aborsum ut illud [5]informet de suis viribus, solius substantiae, non etiam scientiae, forma[d]. Et tamen cum [5b]aliquo peculio relinquitur. [6]Iteratur odor incorruptibilitatis[e], quo compos [7]casus sui potiorum desiderio [8]superaretur[f]. Hac misericordia functus, non sine Spiritus Sancti societate, recurrit Christus in Pleroma. Usus est rerum ex [9]liberalitatibus quoque nomina accedere[g]. Enthymesis de actu fuit, Achamoth unde [10]adhuc quaeritur, Sophia de [11]patre manat, Spiritus Sanctus [12]ex angelo. Accipit Christi, a quo derelictam se statim senserat, desiderium[h]. Itaque prosiluit et ipsa lumen eius inquirere quem si omnino non

Cap. XIV. 1. quod *libri omnes. Reposuerim* quomodo *vel* ut. 2. scriptam *ABC.* 3. est certe, nec forma nec facie ulla *Fr. Iunius.* 4. intempestiva *ego.* devesciva *AB.* devestiva *C., et tres Vaticani.* defectiva *abcd., ex emendat. Rhenani.* 5. informat *ABC.* 5b. alio *B.* 6. interim ordor *d., ex emendat. Latinii.* iterato, odore *Fr. Iunius.* 7. se casus *ABC.* 8. superaretur *ego.* superatur *AB.* suppararetur *Cabcd.* 9. libertatibus *Vaticanorum unus.* 10. quaeritur adhuc *AB.* 11. patre *d.* matre *reliqui.* 12. ex angelo. Accipit Christi, a quo derelictam se statim *ego.* ex angelo accipit Christum a quo derelicta se (se *om. tres Vaticani, teste Pamelio*) statim *ABCab. tres Vaticani.* ex angelo accipit Christi, a quo derelicta statim *c.* ex angelo apud Christum, a quo derelicta statim *d.*

Cap. XIV. a. in loca luminis aliena] Irenaeus: *„ἀφορισθεῖσαν τοῦ Πληρώματος σὺν τῷ Πάθει λέγουσιν ἐν σκιᾶς καὶ κηνώματος τόποις ἐκβεβρᾶσθαι κατὰ ἀνάγκην.“* Interpres: „separatam a superiore Pleromate cum Passione dicunt, in umbrae et vanitatis locis deservisse per necessitatem.“ „Pleromatis rem“ Tertullianus dicit lumen.

b. intempestiva] Ita emendavi de vulgata *defectiva.* Corruptela nata est de siglo praepositionis *in* cum littera *t* conflato in *d,* unde factum *deuestiva* sive *deuesciva,* quod in libris veteribus reperitur, unde Rhenanus figuravit *defectiva.*

c. dum ita rerum habet] *Οὕτω τῶν πραγμάτων ἔχουσα.* (Fr. Iunius.)

d. solius substantiae, non etiam scientiae, forma.] Irenaeus: *„τῇ ἰδίᾳ δυνάμει μορφῶσαι μόρφωσιν τὴν κατ' οὐσίαν μόνον, ἀλλ' οὐ τὴν κατὰ γνῶσιν.“* Interpres: „sua virtute formasse formam, quae esset secundum substantiam tantum, sed non secundum agnitionem.“

e. Iteratur odor incorruptibilitatis] Nam hanc amiserat, cum a Sophia exueretur.

f. superaretur.] Irenaeus: *„ὀρεχθῇ τῶν διαφερόντων.“* Interpres: „concupiscat eorum quae meliora essent.“

g. Usus est rerum ex liberalitatibus quoque nomina accedere.] Sensus est, Usuvenit ut rebus nomina tribuantur oppido quam liberaliter. Hic venit mihi in mentem proverbii illius veteris: Expedit habere multa cognomina. (Rhenan.)

h. ex angelo. Accipit Christi, a quo derelictam se statim senserat, desiderium.] Ita emendavi atque distinxi. Irenaeus: *„μορφωθεῖσαν δὲ αὐτὴν καὶ ἔμφρονα γενηθεῖσαν, παραυτίκα δὲ κενωθεῖσαν ἀοράτου αὐτῇ συνόντος λόγου, τουτέστι τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ ζήτησιν ὁρμῆσαι τοῦ καταλιπόντος αὐτὴν φωτὸς“* cett. Interpres: „formatam autem eam et sensatam factam, statim autem evacuatam ab eo qui invisibiliter cum ea erat Verbo, hoc est Christo, in exquisitionem egressam eius luminis quod se dereliquisset“ cett.

noverat, ut invisibiliter operatum, quomodo lumen eius ignotum cum ipso requirebat? [13]Et tamen temptavit, et fortasse adprehendisset, si non idem Horos, qui matri eius tam prospere venerat, nunc tam importune filiae occurrisset ut etiam [14]inclamaverit in eam, Iao[i]! quasi, Porro Quirites[k]! aut, Fidem Caesaris[l]! Inde invenitur Iao in scripturis[m]. Ita depulsa quominus pergeret, nec habens supervolare crucem, id est Horon, quia nullum [15]Catulli Laureolum[n] fuerit [16]exercitata, ut destituta [17]Passioni illi suae in [18]trica multiplici atque perplexa[o], omni genere eius coepit adfligi, maerore, quod non perpetrasset inceptum, metu, ne [19]sicut luce, ita et vita orbaretur, consternatione, [20]tum ignorantia. Nec ut mater eius. Illa [21]enim Aeon. At haec pro condicione deterius, insurgente adhuc et alio fluctu, [22]conversionis scilicet in Christum, a quo [23]vivificata fuerat, et in hanc ipsam conversionem temperata[p].

13. Et tamen *ego.* ẽ amen *A.* est amẽ *B.* Tamen *reliqui.* 14. inclamarit *d.* 15. catuli *ABC.* 16. exercita *AB.* 17. ut passioni *ABC.* 18. tricha multiplici perplexa *c.* trichea multiplicia atque perplexa *ABC.* 19. si ut *ABC.* 20. cum *AB.* 21. enim scilicet Aeon *c., ex Vaticanis tribus (?).* 22. conversionis scilicet in *ABd.* conversionis in *reliqui.* 23. vivente vivificata *A.*

i. Iao!] Ἰαὼ σωτηρίαν et Ἰησοῦν interpretatur Eusebius in fine libri IV Evang. Demonstr. [cap. 9.] Chrysostomus in Matth. cap. 1: „Τὸ Ἰησοῦς ὄνομα τῇ τῶν Ἑβραίων φωνῇ σωτὴρ λέγεται.“ Cyrillus: „Ἰαὼ τὴν σωτηρίαν Ἑβραῖοι ἔλεγον.“ Et fuisse notum etiam profanis nomen indicat Apollinis Clarii versus: „Φράζεο τὸν πάντων ὕπατον θεὸν ἔμμεν Ἰάω.“ (Rigalt.) Cf. interprr. ad Iren. I, 1, 7. et ad Macrob. Saturn. I, 18.

k. Porro Quirites!] Sic baiuli inclamabant populum, ut quisque sibi caveret, ne cui imprudentes sarcinam impingerent. (Rhenan.) Cf. Turnebi Adverss. p. 444. Brisson. De Formulis VIII, 21.

l. Fidem Caesaris.] Fortassis, inquit Tertullianus, hoc sibi vult incognitum illud vocabulum, quasi Horos ille custos Pleromatis videns Enthymesin tanta temeritate irruere, dum lumen illud amissum exquirit, cum in summo periculo non superesset aliud remedium, inclamaverit fidem Caesaris, quae non solet implorari nisi in atroci casu. (Rigalt.)

m. In scripturis.] An sacris? Non satis memini quibus, nisi depravatum hoc fuerit de nomine Iova aut Iehova. Certe sanctissimum aliquod nomen intelligi debere videtur, cuius maiestas Achamoth vehementius erumpentem coërcuerit. (Rigalt.) Irenaeus: „κωλύοντα αὐτὴν τῆς εἰς τοὔμπροσθεν ὁρμῆς εἰπεῖν Ἰαώ. ὅθεν τὸ Ἰαὼ ὄνομα γεγενῆσθαι φάσκουσι.“ Interpres: „coercentem eam ne anterius irrueret dixisse Iao, unde et Iao nomen factum dicunt.“

n. Catulli Laureolum] Λαυρέολον ἀσκηθεῖσα; Hellenismus. Laureolus fabula fuit mimica de nomine iudicis qui in crucem agebatur. Naevius poëta Laureolum fabulam et Leontem in carcere scripsisse fertur, post eum Catullus mimographus, ad quem auctor respicit. Meminerunt Iuvenalis Sat. VIII, [187.], Martialis Amphith. Epigr. 7., Sueton. Calig. cap. 57. (Fr. Iunius.)

o. in trica multiplici atque perplexa] Perplexa ac multipliciter intricata. (Rigalt.) Irenaeus: „μὴ δυνηθεῖσαν δὲ διοδεῦσαι τὸν Ὅρον, διὰ τὸ συμπεπλέχθαι τῷ πάθει, καὶ μόνην ἀπολειφθεῖσαν ἔξω παντὶ μέρει τοῦ πάθους ὑποπεσεῖν πολυμεροῦς καὶ ποικίλου ὑπάρχοντος, καὶ παθεῖν“ cett.

p. temperata.] Irenaeus: „Καὶ οὐ καθάπερ ἡ μητὴρ αὐτῆς ἡ πρώτη Σοφία καὶ Αἰὼν, ἑτεροίωσιν ἐν τοῖς πάθεσιν εἶχεν, ἀλλὰ ἐναντιότητα. ἐπισυμβεβηκέναι δ', αὐτῇ καὶ ἑτέραν διάθεσιν τὴν τῆς ἐπιστροφῆς ἐπὶ τὸν ζωοποιήσαντα.“ Interpres: „Et non quemadmodum mater eius prima Sophia Aeon demutationem in passionibus ha-

Cap. XV. Age nunc, discant Pythagorici, agnoscant Stoici, Plato ipse, unde [1]materia, quam innatam volunt, et originem et substantiam traxerit in omnem hanc struem mundi; quod nec Mercurius ille Trismegistus, magister omnium physicorum recogitavit. Audisti conversionem, genus aliud passionis. Ex hac omnis anima [2]huius mundi dicitur constitisse, etiam ipsius Demiurgi, id est dei nostri. Audisti maerorem et timorem. Ex his initiata sunt cetera. Nam ex lacrimis eius universa aquarum natura manavit. [3]Hinc aestimandum quem exitum duxerit, quantis lacrimarum generibus inundaverit. Habuit et salsas, habuit et amaras et dulces et calidas et frigidas guttas et bituminosas et ferruginantes et sulphurantes utique et venenatas, ut et Nonacris inde sudaverit, quae Alexandrum occidit[a], et [4]Lyncestarum inde defluxerit, quae ebrios efficit[b], et Salmacis inde se solverit, quae masculos [5]molles[c]. Caelestes imbres [6]pipiavit[d] [7]Achamoth, et nos in cisternis etiam alienos[e] luctus et lacrimas servare curamus. Proinde ex consternatione et pavore [8]corporalia elementa ducta sunt[f]. Et tamen in tanta circumstantia solitudinis[g], in tanto [9]circumspectu destitutionis[h] ridebat interdum,

Cap. XV. 1. materiam *ABC.* 2. huius mundi *bcd.* huiusmodi *ABCa.* 3. Hinc *AB.* 4. licesiarium *C.* licesarium *AB.* 5. molles *ABd. codex Pithoei.* molles facit *c., Vaticani tres (?), apud Pamelium.* mollescit *C.* mollefacit *ab.* 6. punpiavit *A.* pimpiavit *B.* 7. Achamothe. Nos *Cab. codex Paterniacensis.* achamoch enos *AB.* 8. corporali *ABC.* 9. circumspectu *Cab., Ios. Scaliger.* circumspecto *ABc. tres Vaticani.* circumsepto *d.*

buit, sed contrarietatem. Super haec autem evenisse ei et alteram adfectionem conversionis ad eum qui vivificavit."

Cap. XV. a. Nonacris, quae Alexandrum occidit] V. Vitruv. VIII, 3. Cf. Seneca Quaestt. Natt. III, 20. Plin. H. N. II, 103. XXXI, 2.

b. Lyncestarum inde defluxerit, quae ebrios efficit] V. Theopomp. ap. Athen. II, p. 43. Ovid. Metam. XV, 329. Plin. H. N. II, 103. Seneca Quaestt. Natt. III, 20.

c. Salmacis inde se solverit, quae masculos molles.] V. Vitruv. II, 8. Ovid. Metam. IV, 385. cum interprr., Festus s. v. p. 329. M., Vibius Sequ. De Font. p. 106. Hess., Strabo XIV. p. 656.

d. pipiavit] Id est pipians effudit, ploravit. „Infantes pipiantes" (sive *pipantes*, ut pars librorum habet) dixit De Monogam. cap. 16. Paulus ex Festo p. 212: „*Pipatio* clamor plorantis, lingua Oscorum." Gloss. ap. Vulcan. p. 111: „*Pipare, πιπίζειν.*" Item paulo post: „*Pipio, πιππίζων*" et: „*Pipiones, πιπ-πίζοντες.*" Gloss. ed. ab Ang. Maio Auctt. Class. tom. VIII, p. 472: „Piptuncula, accipitur (scr. Pipiuncula, accipiter) a *pipiando.*" Gloss. Vet. ap. Maium Auctt. Class. tom. VI, p. 539: „*Pipado,* clamor potantum," quod emendo „Pipatio, clamor plorantium" vel infantum. Gloss. Amplon. a me editum p. 362 „*Pipant,* resonant."

e. alienos] Achamoth videlicet.

f. ducta sunt.] Irenaeus: „— *εἴληφεν, ἐκ δὲ τοῦ γέλωτος αὐτῆς τὸ φῶς, καὶ ἐκ τῆς ἐκπλήξεως καὶ τῆς ἀμεχανίας τὰ σωματικὰ τοῦ κόσμου στοιχεῖα.*"

g. circumstantia solitudinis] Circumstantiam hic accipio pro vexatione, ut De Ieiunio Adv. Psych. cap. 9. De Orat. cap. 10.

h. circumspectu destitutionis] Similiter De Ieiunio cap. 5. de Iudaeis: „statim autem *solitudinis incopiosae circumspectu* scandalizatus, saturitatis Aegyptiae detrimenta suspirans, in Moysen et Aaron mussitavit."

qua conspecti Christi recordans; [10]eo de gaudii risu lumen effulsit. Cuius hoc providentiae beneficium, [11]quale illam ridere [12]cogebat, idcirco ne semper nos in tenebris [13]moraremur! Nec obstupescas [14]qui laetitia eius tam splendidum elementum [15]radiaverit mundo, cum maestitia quoque eius tam necessarium instrumentum [16]defluxerit saeculo. O risum illuminatorem! o fletum rigatorem! Et tamen poterat remedio[i] iam agere cum illius loci horrore — omnem enim [17]obscuritatem eius [18]discussisset quotiens ridere voluisset, — vel ne cogeretur desertores suos[k] supplicare.

Convertitur enim ad preces et ipsa more materno. Sed Chri- Cap. XVI.
stus, quem iam pigebat [1]extra Pleroma proficisci, vicarium [2]praeficit [3]Paracletum. Soterem (hic erit Iesus, largito ei patre [4]universorum Aeonum summam potestatem, subiciendis eis omnibus, uti Col. I, 16.
in ipso secundum apostolum omnia [5]conderentur) ad eam emittit cum officio atque comitatu coaetaneorum Angelorum, credas et cum duodecim [6]fascibus. Ibi demum adventu pompatico eius concussa Achamoth protinus [7]velamentum sibi obduxit ex officio primo venerationis et verecundiae; dehinc contemplatur eum fructiferumque suggestum[a]. Quibus inde conceperat viribus[b] occurrit illi, [8]*Κύριε Χαῖρε*. Hic, opinor, susceptam ille confirmat atque [9]conformat[c] agnitione [10]iam et ab omnibus iniuriis passionis [11]expumicat, non

10. eo de gaudii risu *Fr. Iunius.* eodem gaudio risus *Ios. Scaliger.* eo de gaudio risus *d., ex emendat. Latinii.* eodem gaudio risu *ABCabc.* 11. quale (qualem *B.*) *ABcd. Vaticani.* quae *Cab.* qua *Fr. Iunius.* 12. cogebatur *AB.* 13. moremur *AB.* 14. quis *AC.* quin *Ios. Scaliger.* 15. radiavit *AB.* 16. defluxerit *abcd., ex Gorziensi libro.* defuerit *ABC. codex Pithoei.* defuderit *Rigaltius.* 17. obstructionem *AB.* 18. discussisset *d.* discussit sed *ABCabc.*

Cap. XVI. 1. rursus extra *cd., ex Irenaeo.* 2. praefecit *cd. tres Vaticani.* 3. paraclito *A.* 4. universo *ABC.* 5. conderentur *cd. tres Vaticani.* confoederentur *reliqui.* 6. facibus *A(B)C.* 7. sibi velamentum *AB.* 8. quirie (quiri *A.*) chaere *ABCab.* 9. conformat *d., ex emendat. Latinii.* confirmat *ABCabc.* 10. eam *Fr. Iunius.* 11. expugnat *AB.*

i. remedio] Scribendum ni fallor „remedio eo."

k. desertores suos] Christum videlicet spiritum sanctum."

Cap. XVI. a. fructiferumque suggestum.] Irenaeus: „*μετέπειτα δὲ ἰδοῦσαν αὐτὸν σὺν ὅλῃ τῇ καρποφορίᾳ αὐτοῦ προσδραμεῖν αὐτῷ, δύναμιν λαβοῦσαν ἐκ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ.*" Interpres: „Deinde autem cum vidisset eum cum universa fructificatione sua, accurrisse ei, virtute accepta de visu eius." Tertulliani verbis, inquit Rigaltius, nequitiae probro conspargitur Achamoth. Suggestus Tertulliano est ornatus. Cf. adnott. ad De Corona cap. 13.

b. quibus inde conceperat viribus] Hoc est viribus quas inde, id est ex visu contemplationeque eius conceperat. (Rhenan.) Attractionis, quam dicunt, genus inusitatius apud Latinos. Liv. I, 29 „Raptim quibus quisque poterat elatis exibant." Auct. ad Herennium I, 7 „Ut statim apertis rationibus, quibus praescripsimus, benevolum faciamus auditorem."

c. conformat] Irenaeus: „*κἀκεῖνον μορφῶσαι αὐτὴν μόρφωσιν τὴν κατὰ γνῶσιν, καὶ ἴασιν τῶν παθῶν ποιήσασθαι αὐτῆς.*" Interpres: „Et illum formasse eam formationem quae est secundum agnitionem, et curationem passionum fecisse eius."

eadem neglegentia in [12]exterminium discretis[d] quae acciderat in casibus matris. Sed enim exercitata vitia et [13]usu viriosa[e] confudit; atque ita massaliter solidata [14]defixit seorsum in materiae corporalem paraturam, commutans ex incorporali passione indita [15]habilitatem atque naturam, qua pervenire mox posset in aemulas [16]aequiparantias corpulentiarum, ut duplex substantiarum condicio ordinaretur, de vitiis pessima, de conversione passionalis[f]. Haec erit materia, quae nos commisit cum Hermogene ceterisque qui deum ex materia, non ex nihilo, operatum cuncta praesumunt.

Cap. XVII. Abhinc [1]Achamoth expedita tandem de malis omnibus ecce iam proficit et in opera maiora frugescit. Prae gaudio enim tanti [2]ex infelicitate successus concalefacta simulque contemplatione [3]ipsa angelicorum luminum, ut ita dixerim, subfermentata (pudet, sed aliter exprimere non est) quodammodo [4]subavit [5]interea et ipsa in illos, et conceptu statim intumuit [6]spiritali, ad imaginem ipsam quam vis laetantis [7]et laetitia prurientis intentionis imbiberat et sibi intimarat. Peperit denique, et facta [8]est exinde trinitas [9]generum ex trinitate causarum, unum materiale, quod ex passione, aliud animale, quod ex conversione, tertium spiritale, quod ex imaginatione.

12. extremum discretionis (discreptionis *B.*) quae (quam *A.*) *AB.* 13. visu ossa viri confundit *AB.* 14. definxit *Latinius.* 15. habitabilitatem *A. Vaticani tres.* 16. aequiperantias *AB.*

Cap. XVII. 1. Achamotha *ABCab.* 2. exin felicitate *ab.* 3. ipsa *om. AB.* 4. subavit *abcd.* substruit *ABC. Pithoeanus codex.* 5. interea et ipsa *ego.* intra et ipsa *ABCabc.* intra se ipsa *d., cum Latinio.* 6. spirituali *(B)Cab.* 7. ex *ABC.* 8. exinde trinitas generum est *cd.* 9. generis *tres Vaticani. Probat Fr. Iunius.*

d. in exterminium discretis] Irenaeus: *„χωρίσαντα δ' αὐτὰ αὐτῆς, μὴ ἀμελήσαντα δὲ αὐτῶν· οὐ γὰρ ἦν δυνατὰ ἀφανισθῆναι“* cett. Interpres: „separantem eas ab ea et non eas neglexisse. Nec enim erat possibile eas exterminari“ cett.

e. exercitata vitia et usu viriosa] Irenaeus: *„ἕκτικὰ ἤδη καὶ δυνατά.“* Interpres: „habilia et possibilia.“ Cf. De Anima cap. 19 de vite: „ultro ambibit, et quidem *viriosius* de suo ingenio.“ Gloss. Isidori: *„Viriosus,* austerus.“ Gloss. Cyrilli: *„Ἀνδρεῖος,* fortis, virilis, *viriosus.“,* quae vox postrema deest in ed. Vulcanii. Gloss. Vet. ap. Maium in Auctt. Class. tom. VII. p. 586: *„Viriosi,* viribus subnixi.“, et paulo post: *„Virosus* (scribe *Viriosus*), fortis.“ Gloss. Vet. ap. eundem ibidem tom. VI: *„Viriosi,* viribus subnixi, austeri.“ Cf. interprr. ad Apul. Metam. VII, 18.

f. de conversione passionalis.] Irenaeus: *„ἀλλ' ἀποκρίνανται χωρὶς εἶτα* (vulgo *χωρήσει τοῦ*) *συγχέαι καὶ πῆξαι, καὶ ἐξ ἀσωμάτου πάθους εἰς ἀσώματον τὴν ὕλην μεταβαλεῖν αὐτά· εἶθ' οὕτως ἐπιτηδειότητα καὶ φύσιν ἐμπεποιηκέναι αὐτοῖς, ὥστε εἰς συγκρίματα καὶ σώματα ἐλθεῖν, πρὸς τὸ γενέσθαι δύο οὐσίας, τὴν φαύλην τῶν παθῶν, τήν τε τῆς ἐπιστροφῆς ἐμπαθῆ“* cett. Interpres: „sed segregantem separatim commiscuisse et coagulasse, et de corporali passione in incorporalem materiam transtulisse eas, et sic aptabilitatem et naturam fecisse in eis, ut in congregationes et corpora venirent, uti fierent duae substantiae, una quidem mala ex passionibus, altera autem conversionis passibilis“ cett., ad quae Irenaei verba v. quae congesserunt interpretes.

Hac auctoritate trium scilicet liberorum agendis rebus [1]exer- Cap. XVIII.
citior facta formare singula genera constituit. Sed spiritale quidem non ita potuit [2]attingere, ut et ipsa spiritalis. Fere enim paria et consubstantiva in alterutrum valere societas naturae negavit. Eo animo [3]se unum ad animale convertit, prolatis Soteris disciplinis. Et primum, quod cum magno horrore blasphemiae et pronuntiandum et legendum est et audiendum, deum [4]fingit hunc nostrum et omnium, praeter haereticorum, patrem [5]et Demiurgum et regem universorum, quae [6]post illum. Ab illo [7]enim; si tamen ab illo, et non [8]ab ipsa potius Achamoth, a [9]qua occulto, nihil sentiens eius[a], et velut [10]sigillario extrinsecus ductu[b] in omnem operationem movebatur. Denique ex hac personarum in operibus ambiguitate nomen illi Metropatoris miscuerunt, distinctis appellationibus ceteris secundum status et situs operum, ut animalium quidem substantiarum, quas ad [11]dexteram commendant[c], Patrem nuncupent, [12]materiarum vero, quas ad laevam delegant, Demiurgum nominent, Regem autem communiter in universitatem[d].

Sed nec nominum proprietas competit proprietati operum, de Cap. XIX.
quibus nomina [1]omnia, cum deberet illa haec omnia vocitari, a qua res agebantur, nisi quod iam nec ab illa. Cum enim dicant Achamoth in honorem Aeonum imagines commentatam, rursus hoc in Soterem auctorem detorquent, qui per illam sit operatus, ut ipsam quidem imaginem Patris invisibilis et incogniti [2]daret, incognitam scilicet et invisibilem Demiurgo, eundem autem Demiurgum [3]Nun filium effingeret[b], Archangeli vero, Demiurgi opus, reliquos Aeonas exprimerent. Cum imagines audio tantas trium, quaero,

Cap. XVIII. 1. exercitatior *AB., Fr. Iunius.* 2. effingere *Latinius. Probat Fr. Iunius.* 3. se unum *a.* si unum *ABC.* unum *reliqui.* 4. fingit hunc *abcd.* fingi adhuc *reliqui.* 5. et Demiurgum et (et *om. b.*) regem *abcd.* et deum Demiurgum et regem *C.* et deum regum et regem *AB.* 6. postea illum *ABC.* 7. enim omnia, si tamen *cd.* 8. ab ipsa *Acd. tres Vaticani, teste Pamelio.* ab ipso *BC.* in ipso *a.* in ipsa *b.* 9. quo *ABC.* 10. singillario *ABC. Vaticanorum unus, codex Pithoei.* singulario *duo Vaticani.* 11. dexteram *A(B)d.* dextram *reliqui.* 12. materiarum *Fr. Iunius. Cf. infra cap.* 20. materialium *cd., ex Irenaeo.* maternarum *ABCab.*

Cap. XIX. 1. omnia *om. AB.* 2. darent incognitam scilicet (Licet *C.*) *ABC.* 3. nẽn *Cabc.* vivi *AB.*

Cap. XVIII. a. nihil sentiens eius] Irenaeus: „λεληθότως κινούμενον ὑπὸ τῆς μητρός.“ Interpres: „latenter motum a matre sua.“

b. velut sigillario extrinsecus ductu] Cf. supra adnott. ad cap. 12.

c. commendant] Cf. de hoc verbo adnott. ad De Pallio cap. 4.

d. in universitatem] Irenaeus „συμπάντων δὲ βασιλέα.“

Cap. XIX. a. commentatam] H. e. commentam, ut De Pallio cap. 1. Adv. Marc. I, 18. et alibi. Irenaeus: „πεποιηκέναι.“

b. Nun filium effingeret] Id est Nun eum qui dicitur Monogenes et filius Propatoris, cap. 7. Haec autem omnia de Sotere dicuntur. (Fr. Iunius.)

non vis nunc ut imagines rideam perversissimi pictoris illorum? [4]feminam Achamoth, imaginem patris? et ignarum matris Demiurgum, multo magis patris? imaginem [5]Nu ignorantis patrem et Angelos famulos, simulacra dominorum? Hoc est mulum de asino pingere, et Ptolemaeum describere de Valentino.

Cap. XX. Igitur Demiurgus extra Pleromatis limites constitutus in ignominiosa aeterni exsilii vastitate novam provinciam condidit, hunc mundum, repurgata confusione et distincta diversitate duplicis substantiae illius [1]disclusae[a], animalium et materiarum. Ex incorporalibus corpora aedificat, gravia, levia, sublimantia atque vergentia, caelestia atque terrena. [2]Tum ipsam caelorum septemplicem scenam solio desuper suo finit. Unde et Sabbatum [3]dictus[b] ab hebdomade sedis suae, et [4]Ogdoada[c] mater [5]Achamoth ab argumento Ogdoadis [6]primogenitalis. Caelos autem [7]noëros[d] deputant, et interdum angelos eos faciunt, sicut et ipsum Demiurgum, sicut et Paradisum Archangelum quartum, [8]quoniam et hunc supra caelum tertium pangunt, ex cuius virtute sumpserit Adam[e], [9]deversatus illic inter [10]nubeculas et [11]arbusculas. Satis [12]meminerat Ptolemaeus puerilium dicibulorum[f], in mari poma nasci et in arbore pisces; sic et in caelestibus nuceta praesumpsit. Operatur Demiurgus ignorans, et ideo fortasse non scit arbores in sola terra institui oportere. Plane mater sciebat. Quidni suggerebat, quae et effectum suum ministrabat? Sed tantum fastigium filio exstruens per ea opera, quae illum et patrem et deum et regem ante Valentinianorum in-

4. Foemina Chamoth *ABC.* 5. Nus *d.* non *AB.* Nẽ *reliqui.*

Cap. XX. 1. disclusae *ego.* destrusae *ABCabc. duo Vaticani.* distrusae *Fr. Iunius.* de strue *d.* 2. cum *ABCc. tres Vaticani.* 3. dictus *Fr. Iunius.* dictum est *ABC.* dictum *reliqui.* 4. Ogdoada *Cab., Fr. Iunius.* ordo ada *AB.* Ogdoas *cd.* 5. Chamoth *ABC.* 6. primogenitalis *cd. Vaticani tres.* primi genitalis *ABC.* primigenialis *ab.* 7. noëtos *vel* νοητούς *alii ex Irenaeo.* 8. quomodo *C.* quam *AB.* 9. diversatus *d.* 10. nuculas *Fr. Iunius.* 11. arbustulam *A.* arbustula *B.* 12. meminerit *B.*

Cap. XX. a. disclusae] Ita emendandum erat. Cf. supra cap. 18. ad fin.

b. dictus] Irenaeus: „*Καὶ διὰ τοῦτο Ἑβδομάδα καλοῦσιν αὐτὸν.*“ Interpres: „Et propter hoc Hebdomadam vocant eum.“

c. Ogdoada] Sic alibi dixit *Hebdomada.* Apud alios reperitur *lampada, cassida.*

d. noëros] Irenaeus: „*τοὺς δὲ ἑπτὰ οὐρανοὺς οὓς εἶναι* (vulgo *οὐκ εἶναι*) *νοητούς.*“ Interpres: „septem autem caelos, quos intellectuales esse dicunt.“, ad quae verba v. interpretes.

e. sumpserit Adam] Irenaeus: „*καὶ ἀπὸ τούτου τι εἰληφέναι τὸν Ἀδὰμ διατετριφότα ἐν αὐτῷ.*“ Interpres: „et ab hoc aliquid accepisse Adam conversatum in eo.“

f. puerilium dicibulorum] Hoc est fabularum puerilium, nugamentorum. Citant ex Martiano Capella lib. VIII, p. 273: „Inter vatum tumores *dicabulis* cavillantibus saleque contenta Satira.“ Addo Gloss. Philoxeni p. 72. Vulc. „*Dicibile, λεκτὸν, ῥητὸν, λόγος, κλῆρος.*“, ubi pro *κλῆρος* indubitanter repono *λῆρος.*

genia testantur, cur sibi quoque ista noluit esse nota, postea quaeram.

Interim tenendum Sophiam cognominari et Terram et Matrem, Cap. XXI.
quasi Matrem Terram, et quod magis rideas, etiam Spiritum Sanctum. Ita omnem illi honorem contulerunt feminae, puto et barbam, ne dixerim cetera. Alioquin Demiurgus adeo rerum non erat compos, [1]de animalibus scilicet censu invalitudinis spiritalia accedere[a], ut se solum ratus contionaretur, Ego deus, et absque me Ies. XLV, 5.
non est. Certe tamen non fuisse se retro sciebat. Ergo et factum intellegebat et [2]factitatorem facti esse quemcunque. Quomodo ergo solus sibi videbatur, etsi non certus, [3]saltim suspectus[b] de aliquo [4]factitatore?

Tolerabilior infamia est apud illos in diabolum, vel quia origo Cap. XXII.
sordidior capit[a]. Ex nequitia enim maeroris illius[b] deputatur, ex qua angelorum et daemonum et omnium spiritalium [1]malitiarum genituras notant. Et tamen diabolum quoque opus Demiurgi affirmant, et Munditenentem[c] appellant et superiorum magis [2]gnarum Eph. VI, 12.
defendunt, ut spiritalem natura, quam Demiurgum, ut animalem. Meretur ab illis praelationem cui omnes haereses [3]procurantur.

Singularium autem potestatum arces his finibus collocant. In Cap. XXIII.
summis summitatibus [1]praesidet tricenarius Pleroma, Horo signante lineam extremam. Inferius illum metatur[a] medietatem Achamoth, filium calcans. Subest enim Demiurgus in Hebdomade sua, magis diabolus, in isto nobiscum [2]communi mundo, coëlementato et concorporificato, ut supra [3]editum est, ex Sophiae utilissimis casibus,

Cap. XXI. 1. de animali scilicet censu invalidus *Fronto Ducaeus ad Iren. I*, 1, 10. 2. factitorem *A(B)*. 3. saltem *cd*. 4. factitore *AB*.
Cap. XXII. 1. malitiae *c*. militarium *C*. 2. generarum *B*. genararum *A*. gnarurem *Hildebrandus*. 3. procurant *Ios. Scaliger*.
Cap. XXIII. 1. praesident *(A)BC*. 2. convenit *ABC*. 3. dictum *AB*.

Cap. XXI. a. spiritalia accedere] Supra notavit horrendam Valentinianorum blasphemiam, quod Demiurgum dicerent animalis esse substantiae. Nunc igitur fatuas sententias illorum ridens ait Demiurgum ab ea substantia animali, censu invaletudinis traxisse aliquid invalidi; fuisse autem invaletudinem accedere spiritalia, hoc est esse propterea invalidum accedere spiritalia, ad spiritalia accedere non valere, non posse. Irenaeus Graece dixit: „*διὰ τοῦτο ἀτονώτερον αὐτὸν ὑπάρχοντα πρὸς τὸ γινώσκειν τίνα πνευματικά.*“ Ex quibus Latino-Barbara sic legenda videantur: „Et propter hoc subteriorem (libri habent *superiorem*) eum existentem perscire quae sunt spiritalia.“ (Rigalt.)

b. suspectus] Id est in suspicione agens seu versans, activa significatione, ut Apolog. cap. 21. (Fr. Iunius.)

Cap. XXII. a. capit.] *Δέχεται*, capax est, nimirum infamiae. (Fr. Iunius.) De impersonali *capit* cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 1., Apolog. cap. 17.

b. illius] Achamoth.

c. Munditenentem] Irenaeus: „*Κοσμοκράτορα.*“

Cap. XXIII. a. metatur] Hoc est tenet, habitat. Nam *metatio* est domicilium, interdum diversorium, hospitium, de quo annotatum est ad De Pallio cap. 2. p. 920.

qua nec aërem [4]haberet reciprocandi spiritus spatium, teneram omnium corporum vestem, colorum omnium [5]indicem, organum temporum, si non et istum Sophiae maestitia colasset, sicut animalia metus, sicut conversio eius ipsum Demiurgum. His omnibus elementis atque corporibus ignis inflabellatus est. Cuius originalem Sophiae passionem quia nondum ediderunt, ego interim argumentabor motiunculis eius[b] excussum. Credas enim illam in tantis vexationibus etiam febricitasse.

Cap. XXIV. Cum talia de deo vel de diis, qualia de homine figmenta? Molitus [1]enim mundum Demiurgus ad hominem manus confert, et substantiam ei capit non ex ista, inquiunt, arida, quam [2]nos unicam [3]novimus, terra (quasi non, etsi arida postmodum, adhuc [4]tamen tunc aquis ante [5]segregatis superstite limo siccaverit[a]), sed ex invisibili corpore materiae illius scilicet philosophicae, de fluxili et fusili eius, quod unde fuerit haud queo aestimare, quia nusquam est. Si enim fusile et fluxile liquoris est qualitas, liquor autem omnis de Sophiae fletibus fluxit, sequitur ut limum ex pituitis et gramis[b] Sophiae [6]constitisse credamus, quae lacrimarum proinde sunt faeces, sicut aquarum quod desidet limus est. Figulat ita hominem Demiurgus et de afflatu suo [7]animat. Sic erit et choicus et animalis, ad imaginem et similitudinem factus; quadruplex [8]res; ut imago quidem choicus deputetur, [9]materialis scilicet, etsi non ex materia Demiurgus, similitudo autem animalis, hoc enim et Demiurgus. Habes duos. Interim carnalem superficiem postea aiunt choico supertextam, et hanc esse pelliceam tunicam[c] obnoxiam sensui.

Cap. XXV. Inerat autem in Achamoth ex substantia Sophiae matris pecu-

4. habere *ABC*. 5. indicem *ABC*.

Cap. XXIV. 1. ergo *b*. 2. nos *om. AB*. 3. novimus terra *ego*. novimus terram *libri omnes*. 4. tantum quod aquis *Latinius*. 5. segregatum superstiti *AB*. 6. constituisse *ABC., Fr. Iunius*. 7. sic animat *A*. 8. res est *B*. 9. materiali *ABC*.

b. motiunculis eius] Id est febriculis, ut exponunt sequentia. (Fr. Iunius.)

Cap. XXIV. a. siccaverit] Id est siccata fuerit. Cato De Re Rust. 112 „Uvas relinquito in vinea, et ubi pluerit. et *siccaverit*, tum deligito." Apic. III, 18 „— infundis in aceto, cum *siccaverit*, postea melle omnia comprehendis." Cf. Idem IV, 2. IX, 1. Lactant. Inst. Div. VII, 3 „quoties — flumina et stagna *siccaverint*." Acta Sanctor. tom. III. Mart. p. 462 „et in ipso meatu exitus sui illico lacrimae *siccaverunt*." De re cf. De Baptismo cap. 3.

b. ex pituitis et gramis] De gramiis v. Plin. H. N. XXV, 13. Paulus ex Festo p. 96. M.: „*Gramiae* oculorum sunt vitia, quos alii *glamas* vocant." Placidus p. 467 „*Gramis*, gremis, quae sunt pituitae oculorum." Gloss. Labbei et Gloss. Philox. p. 103: „*Grama, λήμη*." Nonius p. 119: „*Gramiae*, pituitae oculorum." Caecilius: „gramiosis oculis ipsa, atratis dentibus." Gloss. Cyrilli p. 528. Vulc.: „*Λήμη, glama.*"

c. pelliceam tunicam] Irenaeus: „*δερμάτινον χιτῶνα*." Interpres: „dermatinam tunicam." Cf. interpr. ad Iren. I, 1, 10.

lium quoddam[a] seminis spiritalis, sicut et ipsa [1]Achamoth in filio Demiurgo sequestraverat, ne hoc [2]quidem gnaro. Accipe industriam clandestinae providentiae huius. Ad hoc enim et deposuerat et occultaverat, ut, cum Demiurgus animam mox de suo afflatu in Adam communicaret, pariter et semen illud spiritale, quasi per [3]canalem, anima derivaret in choicum, atque ita feturatum in corpore materiali, velut in utero[b], et adultum illic, idoneum inveniretur suscipiendo quandoque [4]sermoni perfecto. Itaque cum Demiurgus traducem animae suae [5]committit in Adam, latuit homo spiritalis [6]flatu ipsius insertus, et pariter corpori inductus, quia non magis semen noverat matris Demiurgus quam ipsam. Hoc semen Ecclesiam dicunt, Ecclesiae supernae speculum[c] et hominis [7]censum, proinde eum ab Achamoth deputantes quemadmodum animalem a Demiurgo, choicum substantia [8]ἀρχῆς, [9]carnem materia[d]. Habes novum, id est quadruplum, Geryonem.

Sic et exitum singulis dividunt. Materiali quidem, id est car- Cap. XXVI.
nali, quem et sinistrum vocant, indubitatum interitum[a]; animali vero, quem et dextrum appellant, dubitatum eventum[b], utpote inter materialem spiritalemque [1]nutanti et illac debito [2]qua plurimum adnuerit. Ceterum spiritalem emitti in animalis comparationem, ut erudiri[c] cum eo et exerceri in conversationibus [3]possit. Indiguisse

Cap. XXV. 1. Achamotha *ABC.* 2. quidem *om. AB.* 3. canalem anima derivaret *ego.* canalem, animâ derivaretur *Fr. Iunius.* canalem animam derivaretur *abc.* carnalem animam derivaret (derivaretur *C.*) *ABC.* 4. sermone *ABC.* 5. commisit *Fr. Iunius.* 6. flatu ipsius insertus *Fr. Iunius.* flatu Iesus insertus *ABC.* flatu insertus *reliqui.* 7. incensum *A(B)C.* 8. arches *C.* archas *AB.* 9. carnem (carne *A.*) materias *AB.* carne materia *C.*

Cap. XXVI. 1. nuncianti *(A)BC.* 2. quam *ABC.* 3. possit *cd.* potuit *ABCab.*

Cap. XXV. a. peculium quoddam] De quo supra cap. 14. *Sequestraverat,* secus positum asservaverat. (Fr. Iunius.) De verbo *sequestrare* quo utitur Septimius saepius, ut De Resurr. Carnis cap. 27. et cap. 38., cf. Dirksen Manuale s. v., Barth. ad Stat. tom. II, p. 501. Orell. ad Arnob. Adv. Natt. V, 19.

b. feturatum in corpore materiali, velut in utero] Irenaeus: „*χνοφορηθὲν ἐν τούτοις καὶ αὐξηθὲν ἕτοιμον γένηται εἰς ὑποδοχὴν τοῦ τελείου.*“ Interpres plenius: „gestatum quoque velut in utero in iis et amplificatum paratum fiat ad susceptionem perfectae rationis.“

c. speculum] Irenaeus: „*ἀντίτυπον τῆς ἄνω Ἐκκλησίας.*“ Interpres: „exemplum superioris Ecclesiae.“

d. carnem materia.] Irenaei interpres: „et hunc esse in semetipsis hominem volunt, uti habeant animam quidem a Demiurgo, corpus autem a limo, et carneum a materia, spiritalem vero hominem a matre Achamoth.“

Cap. XXVI. a. indubitatum interitum] Irenaeus: „*κατὰ ἀνάγκην ἀπόλυσθαι λέγουσιν.*“

b. dubitatum eventum] Irenaeus: „*τὸ δὲ ψυχικόν, ὃ καὶ δεξιὸν προσαγορεύουσιν, ἅτε μέσον ὂν τοῦ τε πνευματικοῦ καὶ ὑλικοῦ, ἐκεῖσε χωρεῖν, ὅπου ἂν καὶ τὴν πρόσκλισιν ποιήσηται.*“

c. ut erudiri] Irenaei interpres: „ut formetur coëruditum ei in conversatione.“ [„*συμπαιδευθὲν αὐτῷ ἐν τῇ ἀναστροφῇ.*“] Qui locus apertissime declarat Irenaei Latina quae nunc habemus in manibus ipsissima esse quae vidit Septimius. (Rigalt.)

enim animalem etiam sensibilium disciplinarum; in hoc et paraturam mundi prospectam, in hoc et [4]Soterem[d] in mundo [5]repraesentatum, in [6]salutem scilicet animalis. [7]Alia adhuc compositione [8]monstruosum volunt illum [9]prosicias[e] earum substantiarum [10]induisse quarum summam [11]saluti esset redacturus, ut spiritalem quidem [12]susceperit ab Achamoth, animalem vero, [13]quem mox a Demiurgo induit, Christum[f], ceterum corporalem ex animali [14]substantiam, sed miro et inenarrabili rationis ingenio [15]constructam, administrationis [16]causa ideo tulisse quo[g] congressui et conspectui et contactui et defunctui ingratis[h] [17]subiaceret. Materiale autem nihil in illo fuisse, utpote salutis alienum. Quasi [18]aliis fuerit necessarius[i] quam egentibus salute. Et totum hoc, ut carnis nostrae habitum alienando a Christo a spe etiam salutis [19]expellant[k].

4. Soterem animalem in mundo *cd., ex Irenaeo male intellecto.* 5. praesentatum *AB.* 6. salutarem *AB.* 7. Alia *om. AB.* 8. monstruosum *ABd.* monstrosum *reliqui.* 9. prosicias *d., ex emendat. Petri Ciacconii.* prospicias *ABC. liber Pithoei.* prospicientias *reliqui, et liber Gorziensis.* primitias *Pamelius, ex Irenaei interprete Latino.* 10. invidisse *ABC.* 11. saluti *abcd. Gorziensis.* salutis *reliqui.* 12. susceperis *A(B)C.* 13. quam mox a Demiurgo induerit *Fr. Iunius.* 14. substantiam *ego.* substantia *libri omnes.* 15. constructum *edit. Semleri, nescio unde.* 16. causa ideo tulisse *ego.* causa incontulisse *AB. liber Pithoei.* causam vi contulisse *Ca.* vi contulisse *bc.* causam contulisse *d.* causam circumtulisse *Rigaltius.* via contulisse *Fr. Iunius.* 17. subiacent *ABC.* 18. alii *AB.* 19. expellant *abcd. Gorziensis liber.* excipiant *C. In AB. desiderantur haec ultima verba* a spe etiam salutis expellant.

d. Soterem] Addiderunt Pamelius et Rigaltius *animalem* ex Irenaeo, cuius verba parum intellexerunt. V. Grabe ad Iren. I, 1, 11. p. 29.

e. prosicias] Irenaeus: „*τὰς ἀπαρχάς.*“ Interpres: „primitias.“ Gloss. Philoxeni p. 174: „*Prosiciae,* [*ἀκροθίνια,*] *αἱ τῶν θυμάτων ἀπαρχαί.*“ Solin. cap. 5 „cum *prosicias* intulerint.“, ubi v. Salmas. p. 90., Arnob. Adv. Natt. VII, 25 „omnes has partes quas *praesicias* dicimus.“ Tertiam vocabuli formam *prosicies* tuentur Varro et Lucilius ap. Nonium p. 220., quartam *prosicium,* quam usquam legi negat Vossius in Etymologico praeter Paulum (p. 225. M. „*Prosicium,* quod prosecatum proicitur.“), firmant Io. Ianuensis „*Prosicium,* superfluum quod abscinditur.“ (ita certe legitur in MS. Geubacensi), item Gloss. ab Ang. Maio edit. in Auctt. Class. tom. VIII, p. 530: „*Prosicium,* i. e. prima pars extorum;“ unde Marcianus: „physiculatis extorum *prosiciis* viscera loquebantur.“ Cf. Kopp ad Mart. Capell. I. §. 9. p. 36.

f. Christum] Animalem vero substantiam acceperit Christum quem mox a Demiurgo induit.

g. ex animali substantiam — — administrationis causa ideo tulisse quo] Ita emendavi haec verba. Adscribo Irenaei verba: „— *εἰληφέναι φάσκουσιν, ἀπὸ μὲν τῆς Ἀχαμὼθ τὸ πνευματικὸν, ἀπὸ δὲ τοῦ Δημιουργοῦ ἐνδεδύσθαι τὸν ψυχικὸν Χριστὸν, ἀπὸ δὲ τῆς οἰκονομίας περιτεθεῖσθαι σῶμα ψυχικὴν ἔχον οὐσίαν, κατεσκευασμένον δὲ ἀῤῥήτῳ τέχνῃ, πρὸς τὸ καὶ ὅρατον καὶ ψηλάφητον* (vulgo *ἀόρατον καὶ ἀψηλάφητον*) *καὶ παθητὸν γεγενῆσθαι.*“ Interpres: „— suscepisse dicunt, ab Achamoth quidem spiritale, a Demiurgo autem indutum psychicum, id est animalem, Christum, a dispositione autem circumdatum corpus, animalem habens substantiam, paratum vero inenarrabili arte, ut et visibile et palpabile et passibile fieret.“

h. ingratis] De hoc vocabulo cf. adnott. ad Apolog. cap. 4.

i. necessarius] Quasi aliis Soter fuerit magis quam egentibus salute. Usitatissima comparativi *magis* ellipsis. Cf. adnott. ad De Test. An. cap. 2.

k. expellant.] Pars librorum *excipiant,* sensu non multum diverso. *Excipere* enim est eximere, vel excludere.

[1]Nunc reddo de Christo, in quem [2]tanta licentia [3]Iesum inse- Cap. XXVII.
runt quidam, [4]quanta spiritale semen animali cum inflatu infulciunt, fartilia nescio quae commenti et hominum et deorum suorum. Esse [5]etiam Demiurgo suum Christum, filium naturalem. Denique animalem prolatum ab ipso, promulgatum [6]prophetis, in praepositionum quaestionibus positum[a], id est per virginem, non ex virgine editum, quia delatus in virginem transmeatorio potius[b] quam generatorio more processerit per ipsam, non ex ipsa, non matrem eam, sed viam passus[c]. Super hunc itaque Christum devolasse [7]tunc in baptismatis sacramento [8]Iesum per effigiem columbae. Fuisse autem et in Christo etiam ex Achamoth spiritalis seminis condimentum, ne marcesceret scilicet reliqua farsura. Nam in figuram principalis Tetradis[d] quatuor eum substantiis stipant, spiritali Achamothiana, animali Demiurgina, [9]corporali inenarrativa, et illa [10]Sotericiana, id est columbina. Et Soter quidem permansit in Christo, impassibilis, [11]inlaesibilis, inadprehensibilis. Denique cum ad adprehensiones [12]venitur, discessit ab illo in cognitione Pilati. Proinde nec matris semen admisit iniurias, aeque insubditivum[e], et ne ipsi quidem Demiurgo compertum. Patitur vero animalis et carneus Christus in [13]delineationem superioris Christi, [14]qui ad Achamoth formandam [15]substantivali, non agnitionali, forma cruci,

Cap. XXVII. 1. Nunc reddo de Christo *om. AB.* 2. tanti licentiam *ABC.* 3. Ien *C.* iens *A.* 4. quantum *AB.* 5. enim *cd.* 6. profertis *ABC.* 7. tunc Iesum in baptismatis sacramento. Soterem per *Fr. Iunius.* 8. Iesum *Cab. Rigaltius.* Soterem *cd., ex Irenaeo I,* 1, 13. Iēm *A.* Iim *B.* Iem *codex Pithoei, penes Rigaltium.* 9. corporali inenarrativa *d.* corporalis sine enarrativa *B.* corporalis ſ'n enarrativa *A.* corporalis Ine enarrativa *C.* corporali Iesuaciana *abc.* 10. sorticiana *A.* 11. invisibilis *Fr. Iunius.* 12. veniretur *Fr. Iunius.* 13. declinationem *AB.* 14. qui ad Achamoth formandam *abcd.* qui Achamoth formandum *C.* qui Achamoth formam dum *AB.* 15. substantiali *A.* substantionali *B.*

Cap. XXVII. a. praepositionum quaestionibus positum] Id est in exagitatione subtili praepositionum *in* et *de, per* et *ex,* similium. (Fr. Iunius.) Cf. Adv. Omnes Haeres. cap. 4.

b. transmeatorio potius] Irenaeus: „*καθάπερ ὕδωρ διὰ σωλῆνος ὁδεύει.*" Interpres: „quemadmodum aqua per tubum transit." Tertull. De Resurr. Carnis cap. 2. De Carne Chr. cap. 1. Cf. Adv. Omnes Haer. cap. 4. Theodoret. lib. V. Haeret. Fab. cap. 11. et Epist. ad Monach. Constantinop. 146. Opp. tom. III. p. 1023.

c. non matrem eam, sed viam passus.] De hoc usu verbi *pati* apud Tertullianum cf. adnott. ad Apolog. cap. 21.

d. in figuram principalis Tetradis] Irenaeus: „*ἀποσώζοντα τὸν τύπον τῆς ἀρχηγόνου καὶ πρώτης τετρακτύος.*" Interpres: „servantem typum primogenitae et primae quaternionis."

e. insubditivum] Irenaei interpres: „Sed ne id quidem quod a matre erat semen passum esse dicunt. Impassibile enim illud, quippe spiritale, et invisibile etiam ipsi Demiurgo. Passus est autem secundum hos animalis Christus, et ille qui ex dispositione fabricatus in mysterio, ut ostendat per eum mater typum superioris Christi, illius qui extensus est Cruci, et formavit Achamoth formationem secundum substantiam (*καὶ μορφώσαντος,* inquit ipse Irenaeus, *τὴν Ἀχαμὼθ μόρφωσιν τὴν κατ' οὐσίαν*): omnia enim haec exempla illorum esse dicunt."

id est Horo, fuerat innixus. Ita omnia [16]in imagines urgent, plane et ipsi imaginarii Christiani.

Cap. XXVIII. Interea Demiurgus omnium adhuc nescius, [1]etsi aliquid et ipse per prophetas contionabitur, ne huius quidem operis sui intellegens (dividunt enim et [2]prophetiale [3]patrocinium in Achamoth, [4]in semen, [5]in Demiurgum[a]), ubi adventum Soteris accepit, propere et ovanter [6]accurrit[b] cum omnibus viribus [7]suis, centurio de evangelio. Et de omnibus inluminatus ab illo etiam spem suam discit, quod successurus [8]sit in locum matris. Ita exinde securus dispensationem mundi huius, vel maxime ecclesiae protegendae nomine, quanto [9]tempore oportuerit, insequitur[c].

Matth. VIII, 5 sq.

Cap. XXIX. Colligam nunc ex disperso ad concludendum, quae de totius generis humani dispositione [1]disserant. Triformem naturam primordio [2]professi, et tamen [3]inunitam in Adam, inde [4]iam dividunt per singulares generum proprietates, nacti occasionem distinctionis huiusmodi ex posteritate ipsius Adae, [5]moralibus quoque differentiis tripartitae. Cain et Abel [6]et Seth, fontes quodammodo generis humani, in totidem derivant argumenta naturae atque [7]essentiae. Choicum saluti degeneratum[a] ad Cain redigunt, animale mediae spei [8]deliberatum[b] ad Abel componunt, spiritale certae saluti praeiudi-

16. in imagine surgent *ABC.*

Cap. XXVIII. 1. etsi (*A*)*bcd.* ut si *BCa.* 2. prophetiare *ABC.* 3. praeconium *Fr. Iunius.* 4. in *om. ABC.* 5. et in (*A.*) *edd. Semleri et Leopoldi.* 6. occurrit *Vaticanorum unus.* 7. fuis *om. AB.* 8. est *B.* 9. te oportuerit *C.*

Cap. XXIX. 1. disserant *abcd., ex emendat. Rhenani.* iusserat *ABC. Paterniacensis, Hirsaugiensis, Gorziensis.* 2. profecti *C.* proferti *AB.* 3. unitatem *AB., et C. in marg.* unitatam *Hildebrandus.* unitam *Pamelius.* 4. eam *Fr. Iunius.* 5. moratilibus *AB.* 6. Sed *ABC.* 7. sententiae *BC.* ſmīe *A.* 8. delibratum *Fr. Iunius.*

Cap. XXVIII. a. dividunt enim et prophetiale patrocinium in Achamoth, in semen, in Demiurgum] V. Iren. I, 1, 13. p. 33 sq. ed. Grabe.

b. et ovanter accurrit] Irenaeus: „*καὶ ἄσμενον αὐτῷ προσχωρήσαντα μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ ἑκατόνταρχον, λέγοντα τῷ Σωτῆρι· καὶ γὰρ ἐγὼ ὑπὸ τὴν ἐμαυτοῦ ἐξουσίαν ἔχω στρατιώτας*“ cett. Interpres: „et in gaudium ei cessisse cum omni virtute sua, et eum esse illum in Evangelio centurionem dicentem Salvatori“ cett.

c. insequitur.] Irenaeus: „*τελέσειν δὲ αὐτὸν τὴν κατὰ τὸν κόσμον οἰκονομίαν μέχρι τοῦ δέοντος καιροῦ, μάλιστα δὲ διὰ τὴν τῆς Ἐκκλησίας ἐπιμέλειαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ ἑτοιμασθέντος αὐτῷ ἐπάθλου, ὅτι εἰς τὸν τῆς Μητρὸς τόπον χωρήσει.*“ Interpres: „Perfecturum autem eum eam quae secundum ipsum est mundi creationem, usque ad id tempus quod oportet, maxime autem propter Ecclesiae diligentiam atque curam, et propter agnitionem praeparati praemii, quoniam in locum matris transibit.“

Cap. XXIX. a. saluti degeneratum] Irenaei interpres: „Et choicum quidem in corruptelam abire.“

b. mediae spei deliberatum] Hoc est libertati arbitrioque suo traditum. Mediam spem dicit quod supra „dubitatum eventum.“ Interea tamen alludit ad regionem medietatis, ubi Valentiniani iustorum animas refrigerari dicebant. (Rig.) De verbo *deliberare* cf. adnott. ad lib. IV Adv. Marc. cap. 21. Ceterum Irenaeus: „Animalem vero, inquit, si meliora elegerit, in loco medietatis refrigeraturum.“

catum in Seth recondunt. Sic et animas ipsas duplici proprietate discernunt, bonas et malas, secundum choicum statum ex Cain et animalem ex Abel. [9]Spiritalem ex Seth de obvenientia superducunt, iam non naturam, sed indulgentiam, ut [10]quos[c] Achamoth [11]in superioribus in animas bonas depluat, id est animali censui inscriptas. Choicum enim genus, id est [12]malas animas, nunquam capere salutaria. Inmutabilem enim et inreformabilem [13]naturae naturam pronuntiaverunt. Id ergo granum seminis spiritalis modicum et parvulum iactu, sed [14]eruditu[d] huius fides augetur atque provehitur, [15]*ut* supra diximus[e], animaeque hoc ipso ita ceteris [16]praevertunt, ut Demiurgus tunc ignorans magni eas fecerit. Ex [17]carum ergo laterculo[f] et in reges et in sacerdotes [18]allegare consueverat, quae nunc quoque[g], si plenam atque perfectam notitiam adprehenderint istarum [19]naeniarum[h], [20]naturificatae iam spiritalis conditionis [21]germanitate certam obtinebunt salutem, immo omnimodo debitam[i].

Ideoque nec operationes necessarias sibi existimant, nec ulla Cap. XXX.
disciplinae [1]munia observant, martyrii quoque eludentes necessita-

9. et spiritalem *Fr. Iunius.* 10. qua *Fr. Iunius.* quos *libri omnes.* 11. de *Fr. Iunius.* 12. animas malas *AB.* 13. naturae naturam *ABab. Gorziensis liber.* naturam *Ccd.* 14. eruditus *ABC.* 15. ut supra diximus *ego.* supra diximus *ABC.* ceu praediximus *abd., ex emendat. Rhenani.* ceu supra diximus *c., ex tribus Vaticanis(?).* 16. praevertant *ABC.* 17. earum ergo *(B)abcd.* eorum ergo *C.* earum enim *C. in marg.* earum *A.* 18. allegare *AC.* allegere *(B)abcd.* 19. veniarum *AB.* 20. maturificatae *Fr. Iunius.* 21. germanitate (germanitatem *AB.) ABCabd. Latinius.* germinatae *c.* germinatu *Ios. Scaliger.*
Cap. XXX. 1. munera *A.*

c. ex Abel. Spiritalem ex Seth de — — ut quos] Ita omnino haec verba erant distinguenda. Vulgo: „ex Abel, spiritalem ex Seth. De obvenientia" cett. Illud *quos* autem cave ne mutes. Est quidem referendum ad praegressum singularem „spiritalem statum," sed plurali scriptor maluit uti propter sequentem pluralem „in animas bonas." Ceterum quod hic Tertullianus per „de obvenientia superducere" et „depluere" significat, hoc Irenaeus per *κατασπείρειν* expressit. Mox vero et ipse in hanc imaginem transit, huius vestigia pressius sequendo.

d. eruditu] Irenaeus: „*τὰ δὲ πνευματικά, ἃ ἂν κατασπείρῃ ἡ Ἀχαμὼθ ἔκτοτε ἕως τοῦ νῦν δικαίαις ψυχαῖς, παιδευθέντα ἐνθάδε καὶ ἐκτραφέντα, διὰ τὸ νήπια ἐκπεπέμφθαι, ὕστερον τελειότητος ἀξιωθέντα*" cett.

e. ut supra diximus] Supra cap. 25.

f. laterculo] Id est catalogo, vel albo. Utitur hoc vocabulo etiam Ad Natt. I, 13 „qui etiam in *laterculum* septem dierum solem recepistis."

g. nunc quoque] Dum in saeculo sunt.

h. naeniarum] Gloss. Placidi: „*Nenias,* deleramenta, sed proprie carmen funebre." Gloss. ap. Ang. Maium Auctt. Class. tom. IV. p. 335: „*Neniae,* deleramenta proprie.", quae glossa ex Placido erit reficienda. Gloss. ap. Ang. Maium Auctt. Class. tom. VIII. p. 385: „*Naeniae,* vanitates vel mendacia, vel cantilenae vel carmina miseriae" cett. Gloss. Provinc. Lat. in Cod. Regio 7657 ap. Du Cangium s. v. *Nenium,* tom. IV. p. 619. ed. Hensch.: „Mensonegua, mendacium, *nenium,* nuga, gerra."

i. immo omnino debitam.] Irenaei interpres I, 1, 11: „Semetipsos autem non per operationem, sed eo quod sint naturaliter spiritales, omnino salvari dicunt."

tem qua volunt interpretatione. Hanc enim regulam animali semini praestitutam, ut salutem, quam non de privilegio status possidemus, de suffragio actus elaboremus[a]. Nobis enim [2]inscriptura huius seminis[b], [3]qui imperfectae essentiae sumus, [4]quia amoribus [5]Theleti[c], et utique abortui [6]deputamur, quod mater illorum. Sed nobis quidem [7]Vae, si excesserimus in [8]aliquo disciplinae iugum, si [9]obtorpuerimus in operibus sanctitatis atque iustitiae, si confitendum alibi, nescio ubi[d], et non sub potestatibus istius saeculi apud tribunalia praesidum optaverimus. [10]Illi vero [11]de passivitate vitae[e] et diligentia delictorum[f] generositatem suam vindicent, [12]blandiente suis Achamoth, [13]quoniam et ipsa [14]delinquendo profecit. Nam et honorandorum coniugiorum supernorum[g] [15]gratia edicitur[h] apud illos meditandum atque celebrandum semper sacramentum [16]comiti, id est [17]feminae, adhaerendo; alioquin degenerem, nec legitimum veritatis,

2. in scriptura *ABC.* 3. quae *AB.* 4. quia novus *AB.* quia novimus *C.* qui amoribus *ab.* 5. Philetum *ABC.* 6. deputatur *ABC.* 7. vae si *abcd.* quasi *AC. Non habet B.* 8. aliquod *ABC.* 9. obtortuerimus *ABC.* 10. Alii *AB.* 11. de *AB.* et de *reliqui.* 12. blandiuntur *ABC.* 13. quomodo *AB.* 14. blandiendo *b.* 15. gratia edicitur *ego.* gratiae dicitur *ABCab.* gratia dicitur *cd.* 16. committi *ABC.* 17. semini adhaerendum *ABC.*

Cap. XXX. a) de suffragio actus elaboremus.] Iren. I, 1, 11 „*διὸ καὶ ἡμῖν μὲν ἀναγκαῖον εἶναι τὴν ἀγαθὴν πρᾶξιν ἀποφαίνονται· ἄλλως γὰρ ἀδύνατον σωθῆναι.*“, et I, 1, 12: „*διὰ τοῦτο οὖν ἡμᾶς ἄλλους* (ita enim emendo vulgatam *καλοὺς*) *ψυχικοὺς ὀνομάζουσι, καὶ ἐκ κόσμου εἶναι λέγουσι, καὶ ἀναγκαίαν ἡμῖν τὴν ἐγκράτειαν καὶ ἀγαθὴν πρᾶξιν, ἵνα δι' αὐτῆς ἔλθωμεν εἰς τὸν τῆς μεσότητος τόπον.*“

b. inscriptura huius seminis] Quia scilicet, ut supra cap. 29. dixit, inscripti sumus animali censui. Itaque „inscriptura huius seminis“ est „regula animali semini praestituta.“

c. amoribus Theleti] Cui Sophia coniux restituta per Horon (cap. 10.), et abortus propter illam est curae, de quo cap. 17. (Fr. Iunius.)

d. si confitendum alibi, nescio ubi] De hac quaestione latius disserit in Scorpiace cap. 10. (Rigalt.)

e. in passivitate vitae] Irenaeus I, 1, 11: „*οὕτω δὲ καὶ αὐτοὺς λέγουσι, κἂν ἐν ποίαις ὑλικαῖς πράξεσι καταγένωνται, μηδὲν αὐτοὺς παραβλάπτεσθαι, μηδὲ ἀποβάλλειν τὴν πνευματικὴν ὑπόστασιν.*“ Interpres: „sic et semetipsos dicunt, licet in quibuscunque materialibus operibus sint, nihil semetipsos noceri, neque amittere spiritalem substantiam.“ Passivitatem vitae, inquit Rigaltius, dicit vitam incustodite ac pro libidine transactam. Cf. adnott. ad De Corona cap. 8.

f. diligentia delictorum] Prona ad delinquendum libidine. *Diligentiam* hic ursurpat eo sensu quo proxime supra notavimus usurpatam ab Irenaeo. (Rig.) *Diligentia* h. e. est quasi cura, ut Irenaeo Latino I, 1, 13 „propter Ecclesiae *diligentiam* atque curam.“, et IV, 47 „*diligentia* conversationis.“

g. coniugiorum supernorum] Irenaeus I, 1, 12: „*αὐτοὺς δὲ* (sc. *λέγουσιν*) *ἰδιόκτητον ἄνωθεν ἀπὸ τῆς ἀῤῥήτου καὶ ἀνονομάστου συζυγίας συγκατελήλυθυῖαν ἔχειν τὴν χάριν, καὶ διὰ τοῦτο προστεθήσεσθαι αὐτοῖς· διὸ καὶ ἐκ παντὸς τρόπου δεῖν αὐτοὺς ἀεὶ τὸ τῆς συζυγίας μελετᾶν μυστήριον· καὶ τοῦτο πείθουσι τοὺς ἀνοήτους, αὐταῖς λέξεσι λέγοντες οὕτως· ὃς ἂν ἐν κόσμῳ γενόμενος γνναῖκα οὐκ ἐφίλησεν, ὥστε αὐτὴν κρατηθῆναι, οὐκ ἔστιν ἐξ ἀληθείας καὶ οὐ χωρήσει εἰς ἀλήθειαν*“ cett.

h. gratia edicitur] Cum libros veteres tenere viderem *gratiae,* scripsi *edicitur* pro vulgata *dicitur.* Amat hoc vocabulo uti Septimius. V. Adv. Hermog. cap. 26. et cap. 31. Adv. Marc. V, 9. 11. 13.

qui deversatus in mundo non amaverit feminam nec se ei iunxerit. Et quid facient spadones quos videmus apud illos?

Superest de consummatione[a] et dispensatione mercedis. [1]Ubi Achamoth totam messem seminis sui [2]perfecerit[b], dein colligere in horreum [3]coeperit, vel cum ad molas delatum et defarinatum in [4]consparsionis [5]alvearia[c] absconderit, donec totum [6]confermentetur, tunc consummatio [7]urgebit. Igitur inprimis ipsa Achamoth, de regione medietatis[d], de tabulato secundo in summum [8]transfertur restituta [9]Pleromati, et statim excipit [10]compacticius[e] ille Soter, sponsus [11]scilicet, *et* ambo [12]coniugium novum [13]fient; hic erit in scripturis sponsus, [14]et sponsalis Pleroma[f] (credas enim, ubi de loco in locum transmigratur, leges quoque Iulias intervenire[g]): [15]sicut et scenam et Demiurgus[h] tunc de Hebdomade [16]caelesti in Cap. XXXI.

Cap. XXXI. 1. Ubi totam messem Achamoth *abcd.* Subito Achamoth totam massam *ABC. Rescribendum puto* Ubi ergo Achamoth totam messem. 2. perfecerit *ego.* presserit *libri omnes.* 3. coepit *AB.* 4. consparsionem *ABCa.* conspersionis *bcd.* 5. salutaria *C.* salutas *AB.* salutar *C. in marg.* 6. confrequenter *ABC.* 7. vigebit *AB.* 8. transferetur *C.* transferretur *AB.* 9. Pleromati et *abcd.* Pleromatiae *AC.* pleromati *B.* 10. compacticius *abcd., ex emendat. Rhenani.* compartivus *AB.* comparcinus *C. libri Rhenani.* comparcivus *Fr. Iunius.* comparaticius *Ios. Scaliger.* confarcivus *Leop. Krahner l. l. p.* 395. 11. scilicet, et *ego.* scilicet *libri omnes.* 12. novum coniugium *AB.* 13. fient, hic erit *Fr. Iunius.* fiet. Hic erit *ABCabc.* Et hic erit *d.* 14. et sponsalis Pleroma *ABCabc.* et sponsa, et sponsale, Pleroma *d.* 15. sicut et scenam et Demiurgus *ego.* sicut et Cainam (camam *A.* caniam *tres Vaticani*) et Demiurgus *ABCabcd.* sicut et Canuleiam. Et Demiurgus *Fr. Iunius.* sicut et Caianam. Et Demiurgus *Ios. Scaliger.* 16. subcaelesti *cd., ex coni. Pamelii.*

Cap. XXXI. a. consummatione] Mundi.

b. messem seminis sui perfecerit] Ita scribendum erat, vel etiam *peregerit* aut *messuerit,* pro inepto *presserit,* quod intellegi nedum explicari nequit. Fr. Iunius interpretatus est „trituraverit." Sed triturandi non est locus ante messis in horreum collectionem.

c. in consparsionis alvearia] De consparsione cf. I Ep. ad Corinth. V, 7. Adv. Marc. IV, 24. V, 7. Iren. V, 14 „operatus fuisset fieri *conspersionem.*" Idem I, 1, 16: „*conspersionem* autem nos" cett. Gloss. ap. Du Cangium s. v. tom. II. p. 555. edit. Hensch.: „*Φύραμα,* massa, conspersio (*alias* consparsio)." Catholicon: „*Consparsio,* farina per aquam conglutinata, sine fermento." *Alvearia* dicit alveos, qua significatione hoc vocabulum apud alios scriptores non reperitur.

d. de regione medietatis] Cf. supra cap. 23.

e. compacticius] Cum aliis reposui ita de librorum corruptela *comparcinus* vel *compartivus,* cum et supra cap. 12. verbo *compingere* de Sotere sit usus. Alioquin praeplaceret Krahneri *confarcivus.*

f. hic erit in scripturis sponsus, et sponsalis Pleroma] Quotiens in scripturis [Sacris, an Valentiniorum?] fit mentio sponsi, hic Soter intellegendus est, quotiens vero sponsalis thalamus, id de Pleromate oportet accipi. (Fr. Iunius.) Quem hic *sponsalem,* infra cap. 32. Graeco vocabulo cum Irenaei interprete dicit *nymphonem.* De re Rigaltius citat Iren. I, 18, 2: „Quidam enim ex ipsis sponsale cubiculum quoddam adaptant, et quasi mysticum conficiunt cum quibusdam profanis dictionibus" cett. Addo I, 1, 12: „Nymphonem vero universum Pleroma."

g. leges quoque Iulias intervenire] Credas enim, inquit, ubi de loco in locum transmigratur, leges quoque Iulias intervenire, quae caelibem esse quemquam non patiantur. (Rigalt.) Iuris trium liberorum iam supra mentionem fecerat cap. 18.

h. sicut et scenam et Demiurgus] Haec verba in vetustis libris corrupta, insuper

superiora mutabit, in vacuum iam coenaculum[i] matris, [17]sciens iam, nec videns illam[k]. [18]Nam si ita erat, semper ignorare maluisset.

Cap. XXXII. Humana vero gens in [1]hoc exitus[a] ibit: Choicae et materialis
Ies. XL, 6. notae [2]totum *interit* interitum[b], quia omnis caro foenum; et anima mortalis apud illos, nisi quae salutem fide invenerit. Iustorum animae, id est nostrae, ad Demiurgum in medietatis receptacula transmittentur. Agimus gratias, contenti erimus cum deo nostro deputari, [3]*in* quo census[c]. Nihil animale in Pleromatis palatium admittitur nisi spiritale examen Valentini. Illic itaque primo [4]despoliantur homines ipsi, id est interiores. Despoliari [5]autem est deponere animas quibus induti videbantur; easque Demiurgo suo reddent, quas ab eo [6]averterant. Ipsi autem spiritus in totum fient intellectuales, neque [7]detentui neque conspectui obnoxii, atque ita invisibiliter in Pleroma [8]recipientur. Furtim, si ita est. Quid [9]deinde? Angelis distribuentur, satellitibus Soteris. In [10]filios putas? [11]Non. Sed in [12]adparitores? Ne istud quidem. Sed in [13]imagines? Utinam vel [14]hoc[d]. In quid ergo, si non pudet dicere?

17. scientiam *ABC*. 18. quam *Fr. Iunius*.

Cap. XXXII. 1. hoc *ad. codex Pithoei*. 2. totum interit interitum *ego*. totum interitum *ABCab*. in totum interitum *cd., ex coni. Pamelii*. totum interiturum *Fr. Iunius*. 3. in quo census *ego*. quo ascensus *d*. qua census *reliqui*. 4. dispoliantur *ACab*. 5. est autem *B*. 6. avertant *c*. *Typographi error videtur*. 7. detentui *abcd*. detenui *reliqui*. 8. recipiuntur *ABC*. 9. deinde (denique *A*.) de angelis *AB*. 10. filio *ABC*. 11. non unius sed *AB*. 12. adparatoris *AC*. apparitoris *B*. 13. imaginis *ABC*. 14. hoc, inquit. Erro, si non putet dicere in sponsa est. tunc *ABC*.

et prave distincta vulgo, ita reponere conatus sum. Cum scena iam supra, nec semel, comparaverat mysteria theologiae Valentinianae. Sic cap. 20. de ipso Demiurgo: „Tum ipsam caelorum septemplicem *scenam* solio desuper suo finit.“, qui locus emendationem meam mirifice firmat. Adde cap. 3., cap. 10., cap. 13., cap. 32., cap. 33. Quod ad illa duo *et*, ne alterutrum tibi delendum videatur, memineris apud Tertullianum saepissime abundare hanc copulam. Adv. Marc. II, 12: „tam bonus quam *et* iustus.“ Ibid. IV, 13: „tam bonus quam *et* iudex.“ Ibid. II, 14: „ut etiam *et* hinc haereticis respondeas.“ Cf. De Idolol. cap. 20: „meminisse debemus *etiam* in verbis *quoque* idololatriae incursum praecavendum.“

i. coenaculum] Cf. adnott. ad cap. 7.

k. sciens iam, nec videns illam.] Dixit supra Demiurgum a matre Achamoth in omnem operationem ductum atque permotum fuisse tanquam *νευρόσπαστον* et nervis alienis mobile lignum. Quia videlicet nihil eius sentiebat, hoc est: Ignorabat se a matre moveri atque abs se ipso fieri omnia putabat. Iam vero postquam fuit in matris coenaculum translatus, scire se quicquid fecerat a matre sua per ipsum facta. Septimius igitur fatuam Valentinianorum sententiam ridens, „Nam si ita erat, inquit, semper ignorare maluisset.“ (Rigalt.) Cf. supra cap. 28: „Et de omnibus inluminatus ab illo (sc. Sotere) etiam spem suam discit, quod successurus sit in locum matris.

Cap. XXXII. a. in hoc exitus] Sic habet vetus exemplar. *In hoc exitus*, hoc est in hunc exitum. (Rigalt.)

b. totum interit interitum] Ita haec verba sanasse mihi videor. Verbum *interit* delituit in proximo vocabulo.

c. in quo census.] Id est origo. Cf. supra cap. 24 „Figulat ita hominem Demiurgus et de afflatu suo animat.“ Et tam ipse Demiurgus est animalis quam nos, quos „mediae spei deliberatos“ dixerat cap. 29.

d. Utinam vel hoc.] Ut iis scilicet ima-

In sponsas[e]. Tunc illi Sabinas raptas [15]iure matrimonii claudent[f]. Haec erit spiritalium merces, hoc praemium credendi. Fabulae tales utiles[g], ut Marcus [16]aut Gaius [17]in hanc carnem barbatus et [18]haec omnia, severus maritus, pater, avus, proavus, certe quod sufficit masculus, in [19]nymphone Pleromatis ab angelo, tacendo iam dixi, et forsitan parias aliquem [20]Onesimum Aeonem[h]. His nuptiis recte deducendis pro face et flammeo tunc, credo, ille ignis arcanus erumpet[i], et universam substantiam depopulatus ipse quoque decineratis omnibus in nihilum finietur, et nulla iam fabula[k]. Sed [21]nae ego temerarius, qui tantum sacramentum etiam inludendo prodiderim. Verendum mihi est ne Achamoth, quae se nec filio agnitam voluit, insaniat, ne Theletus irascatur, ne [22]Fortuna[l] acer-

15. iure matrimonii claudent *ego*. iure matrimonii plaudent *abcd*. inter se de matrimoniis laudent *ABC*. 16. et *AB*. 17. in hac carne *Fr. Iunius*. 18. haec omnia *abcd., ex emendat. Rhenani*. haec anima *ABC*. hac anima *Fr. Iunius*. 19. symphone *ABCab*. 20. novissimum *Rhenanus*. 21. ne *C*. 22. Fortunata *Pamelius*.

gines tantum essent nequitiae, non nequitia ipsa. (Rigalt.) Immo, non nequitiae, puto, imagines, sed ipsorum angelorum.

e. In sponsas.] Irenaeus I, 1, 12.

f. Tunc illi Sabinas raptas iure matrimonii claudent.] Ita emendavi haec verba. Nam quid *plaudent* vel *laudent* significare hic possit nemo facile divinaverit.

g. Fabulae tales utiles] Fabulae tales utiles sunt, ut tu qui Marcus vocaris, aut tu qui Gaius vocaris, hoc imminère tibi post fata scias, ut quamquam fueris in vita barbatus, quod viri non mulieris indicium est, et quamquam extiteris severus maritus, osor videlicet libidinis et castitatem tuam uxorisque servans, licet etiam fueris severus pater, severus avus, severus et gravis proavus, ad virtutem, inquam, institutis liberis atque nepotibus, licet praeterea sit masculus, cuius concubitum omnium gentium leges prohibent, quod unum ad excludendam istam contumeliam sufficere debebat, licet, inquam, haec omnia quae modo retulimus, fueris in vita, nihilominus futurum scias, ut intra Nymphonem [Symphonen *scripsit Rhenanus*] Pleromatis non obstante loci reverentia ab angelo complectare, et forsitan ex eo complexu uterum ferens parias aliquem novellum aeonem, qui tibi usui esse possit et famuli obsequium praestare. (Rhenan.)

h. aliquem Onesimum Aeonem.] Alludit ad Onesimum Philemonis, quem Paulus in vinculis genuit, ut ipse ad Philemonem scribit, ceu partu plane caelesti, factum scilicet de gentili Christianum, de fugitivo probum. Expectamus, inquit ridendo Septimius, ut tu, qui Marcus es aut Gaius, certe quod sufficit masculus, in istis infandis angelorum Valentinianorum vinculis sive amplexibus parias: sed quid parias? aliquem scilicet Onesimum Paulinum? immo prodigiosum aliquem Satanae mastigiam. Hoc enim vult intelligi. (Rigalt.) Argutula haec est Rigaltii interpretatio et quae parum mihi probetur. Nec Onesimi Paulini qui locus esse hic possit bene capio. Vocabuli corruptelae debetur. Latet aliud nomen, aut numerus (id quod etiam Semlerum coniectasse video), fortasse *unettricesimum*, aut *millesimum* vel *sexcentesimum*.

i. ille ignis arcanus erumpet] Irenaeus I, 1, 13: „*Τούτων δὲ γενομένων οὕτως τὸ ἐμφωλεῦον τῷ κόσμῳ πῦρ ἐκλάμψαν καὶ ἐξαφθὲν καὶ κατεργασάμενον πᾶσαν ὕλην συναναλωθήσεσθαι αὐτῇ καὶ εἰς τὸ μηκετ' εἶναι χωρήσειν διδάσκουσι.*“

k. et nulla iam fabula.] Suprema haec, inquit, omnia fient ad verum. Non erit fabula. (Rigalt.) Scripsit fortasse „*Haec* nulla iam fabula.“ Nisi forte hoc voluerit Septimius: Tunc ignis ille arcanus ipse quoque decineratis omnibus in nihilum finietur, et hoc ultimo rerum actu, iam fabula Valentinianorum absoluta et ad finem perducta est. Cf. quae adnotavi ad cap. 31. ad verba „sicut et scenam et Demiurgus.“

l. Fortuna] *Μακαριότης*. Cf. supra cap. 8.

betur. Et tamen homo sum Demiurgi, illuc habeo devertere ubi post excessum omnino non [23]nubitur[m], ubi superindui [24]potius quam despoliari, ubi etsi despolior sexui meo, deputor angelis, non angelus, non angela[n]. Nemo [25]mihi quicquam faciet[o], quem [26]nec tunc masculum invenient[p].

Cap. XXXIII. Producam denique [1]velut epicitharisma post fabulam tantam etiam illa quae, ne ordini obstreperent, et lectoris [2]intentionem interiectione dispargerent, hunc malui in locum distulisse aliter atque aliter commendata[a] ab emendatoribus Ptolemaei[b]. Extiterunt enim de schola [3]ipsius discipuli super magistrum, qui duplex coniugium[c] [4]Bytho suo adfingerent, Cogitationem et Voluntatem. Una enim satis non erat Cogitatio, qua nihil producere potuisset, ex duabus [5]facillimo prolatu. Primum coniugium [6]Monogenem et Veritatem, ad [7]imaginem quidem Cogitationis feminam Veritatem, ad imaginem voluntatis [8]marem Monogenem. Voluntatis enim [9]vis, ut quae effectum praestat Cogitationi, [10]maris obtinet censum.

23. obnubitur *d., tres Vaticani, teste Pamelio.* obumbitur *AB. Ex his scriptorum vestigiis divino* concumbitur. 24. potuit *ABC.* 25. mihi *om. AB. In d. verba* Nemo mihi — — invenient *uncinis sunt notata.* 26. nec *ego.* et *libri omnes.*

Cap. XXXIII. 1. veluti *c.* 2. intuitionem *AB.* 3. illius *AB.* 4. Bytho *cd.* Bythio *ABCab.* 5. facillime prolatum *ABC.* 6. Monogenem et *abcd.* Monogenes *ABC.* 7. imagines *ABC.* 8. marem Monogenem. Voluntas *om. AB.* 9. vis, uti quae *abcd.* visa utique *reliqui.* 10. veritatis *ABC.*

m. obnubitur] Hanc scripturam tueri conatur Rigaltius. „Unico verbo, inquit, utrumque expressit „*οὔτε γαμοῦσιν, οἳ γαμίσκονται.*“, Marci cap. 12. et Lucae cap. 20.“ Dubito. Scribendum aut *nubitur* aut *concumbitur.* De verbo *nubere* pro *nuptias facere* et de viris et de feminis in commune usurpari solito v. adnott. ad lib. I Ad Uxor. cap. 7 Exemplis quae illic protuli adde De Exhort. Cast. cap. 6. De Monog. cap. 7. De Ieiun. cap. 1. De Pallio cap. 4. Adv. Marc. IV, 38. Adv. Hermog. cap. 1.

n. non angelus, non angela.] Hoc est similis fio angelis, neque iam censeor masculus nec femina. Resurgent mortui cum sexu quisque suo, sed erunt officia sexuum nulla, quia nec amplius erit nasci nec mori. Augustinus in Psalm. XXVII. ad illud Eccles. Sustine Dominum, viriliter age: „Ergo qui perdidit sustinentiam, effeminatus est, perdidit vigorem. Hoc viri, hoc feminae audiant, quia in uno viro vir et femina. Talis in Christo nec vir nec femina est.“ (Rigalt.)

o. Nemo mihi quicquam faciet] Sic Ad Scapulam [cap. ult.]: „Magistrum neminem habemus nisi deum solum. Hic ante te est, nec abscondi potest, sed *cui nihil facere possis.*“ Psalm. LV: „Non timebo *quid faciat mihi* homo. Non timebo *quid faciat mihi* caro.“ (Rigalt.)

p. quem nec tunc masculum invenient.] Ita emendandus omnino erat hic locus, in sensum nunc quidem luculentissimum.

Cap. XXXIII. a. commendata] Dixi de hoc verbo supra cap. 18.

b. ab emendatoribus Ptolemaei.] Hinc patet verum esse quod supra diximus (ad cap. 4.), omnia quaecunque hoc libro hactenus conformiter Irenaeo adducta sunt, fuisse ex sententia non tam Valentini quam Ptolemaei, atque adeo puto potius inscriptum hunc librum Adversus Valentinianos quam Adversus Valentinum. Nam hic qui aliter sentiunt „emendatores Ptolemaei“ vocat „discipulos super magistrum,“ ubi alludit ad illud Christi: Non est discipulus super magistrum. (Pamel.)

c. duplex coniugium] Iren. I, 6: „Hi vero qui sunt circa Ptolemaeum scientiores, duas coniuges habere eum Bython dicunt, quas et dispositiones vocant, Ennoean et Thelesin“ cett.

[1]Pudiciores alii honorem divinitatis recordati, ut etiam unius Cap. XXXIV.
[2]coniugii dedecus ab eo avellerent, maluerunt nullum [3]Bytho sexum deputare, [4]et fortasse, Hoc deum, [5]non, Hic deus, neutro genere [6]pronuntiant. Alii contra magis et masculum et feminam dicunt[a], ne apud solos Lunenses Hermaphroditum existimet annalium commentator Fenestella.

[1]Sunt qui nec principatum [2]Bytho defendant, sed postumatum, Cap. XXXV.
[3]Ogdoadem ante omnia praemittentes[a], ex Tetrade quidem et ipsam, sed [4]et aliis nominibus derivatam. Primo enim constituunt Proarchen, secundo Anennoëton, tertio [5]Arrheton, quarto Aoraton. [6]Ex Proarche itaque processisse primo et quinto loco [7]Archen, ex Anennoëto secundo et sexto loco Acatalepton, ex [8]Arrheto tertio et septimo loco Anonomaston, ex Invisibili quarto et octavo loco [9]Agenneton. Hoc quae ratio disponat, ut singula binis locis et quidem tam intercisis nascantur, malo ignorare quam discere. Quid enim recti habent quae tam perverse proferuntur?

Quanto meliores qui totum hoc taedium de medio amoliti nul- Cap. XXXVI.
lum Aeonem voluerunt alium ex alio per gradus revera [1]Gemonios structum, sed mappa, quod aiunt, missa[a] semel octoiugem istam ex [2]Patre et Ennoea eius [3]exclusam[b]. Ex ipso denique eius [4]motu nomina gerunt. Cum, inquiunt, cogitavit proferre, hoc Pater dictus est. Cum protulit, quia [5]vera protulit, hic Veritas appellata est. Cum semetipsum voluit probari, hoc Homo pronuntiatus est. Quos autem praecogitavit cum protulit, tunc Ecclesia nuncupata est. Sonuit Homo Sermonem, et hic est primogenitus filius, et Sermoni accessit Vita, et Ogdoas prima conclusa est. Sed hoc [6]taedium omnino pusillum[c].

Cap. XXXIV. 1. Pudicitiores *A(B). tres Vaticani.* 2. coniugii *(B)cd. tres Vaticani.* coniugis *ACab.* 3. Bythio *ABCab.* 4. ut *alii apud Fr. Iunium.* 5. nec *A.* 6. pronuncient *C.*

Cap. XXXV. 1. Sunt, inquit, qui *ABC.* 2. Bythio *ABCab.* 3. Ogdoaden *d.* 4. et *om. abc.* 5. archeton *ABC.* 6. Et *A.* 7. Archen, ex Anenoëto secundo et sexto *om. AB.* 8. arceto *ABC.* 9. Ageneton *C.*

Cap. XXXVI. 1. Gemonio *C.* gemonie *AB.* 2. parte *ABC.* 3. exclusam *abcd.* ex causam *AB.* ex causa *C.* 4. motu nomina gerunt *abcd. Gorziensis.* motum ominare gerunt *ABC.* 5. vero *ABC.* 6. taedium omnino pusillum *ego.* taedium non pusillum *ABCd. tres Vaticani.* taedium pusillum *reliqui.*

Cap. XXXIV. a. et masculum et feminam dicunt] Iren. I, 5, 3: „Quidam enim sine coniugatione dicunt eum, neque masculum neque feminam neque omnino aliquid esse. Alii autem et masculum et feminam eum dicunt esse, hermaphroditi genesim ei donant."

Cap. XXXV. a. Ogdoadem ante omnia praemittentes] Cf. Iren. I, 5, 3.

Cap. XXXVI. a. sed mappa, quod aiunt, missa] Cf. De Spectac. cap. 16. et quae ibi sunt adnotata.

b. semel octoiugem istam ex Patre et Ennoea eius exclusam.] Cf. Iren. I, 6, 2. De verbo *excludere* dixi ad cap. 11.

c. Sed hoc taedium omnino pusillum.] Sanavi haec verba reponendo *omnino* pro eo quod irrepserat *non*. Has voculas vidimus confusas etiam Adv. Hermog. cap. 21., et saepius.

Cap. XXXVII. Accipe alia ingenia [1]circulatoria[a] insignioris apud eos magistri[b], qui [2]et pontificali sua auctoritate in hunc modum censuit: Est,

Cap. XXXVII. 1. circulatoria *ego.* circumiamana *AB.* Circurianiana *Cab.* Cicuria Enniana *c., ex emendat. Io. Harrisii. Probat Fr. Iunius.* Currucae Enniani *Rigaltius.* cercuriana *d., Latinius.* Lyncuriana *Rhenanus.* 2. ex *abc.*

Cap. XXXVII. a. Accipe iam alia ingenia circulatoria] Rigaltius scripturam suam *Currucae Enniani* ita commendat: „Curruca stupidi cuiusdam mimologi nomen fuit, ut discimus ex veteri Iuvenalis interprete ad hunc versum ex Satira VI [276]: „Tu tibi nunc Curruca places fletumque labellis Exsorbes," quo certe fatuus aliquis describitur. Huiusce autem Currucae aptam ridiculis personam primus, ut videtur, Ennius introduxit. Unde Tertullianus hoc loco aliquem e proceribus Valentinianis deliramenta sua tamquam effata pontificalia verbis ad factum compositis pronuntiantem Currucam Ennianum nuncupavit. Tertullianum vero imitatus Hieronymus libro II. adversus Rufinum [tom. IV. p. 402. ed. Bened.] dixit: „Didymi interpretaris schofion, in quo ille casso labore conatur alienum errorem defendere, quod Origenes quidem bene dixerit, sed nos simplices homines et Currucae Ennianae, nec illius sapientiam nec tuam, qui interpretatus es, intelligere possumus." Etenim sic etiam emendandum quod illic depravate legitur „Cicures Enniani." Ceterum eo coniectura nostra firmari etiam videatur, quod Irenaeus in Valentinianum istum quem Septimius Currucam vocat, sub vocabulis peponis et cucurbitae et cucumeris lusit." Ex scholiasta Iuvenalis quod ad Tertulliani verba vel emendanda vel illustranda faceret plane nihil peti poterat. Vituperanda contra duplex temeritas, et Currucam illam nescio quam Ennio vindicandi, et Hieronymi verba, quae ex emendationibus libris sunt edita, ad mendosissima haec Tertulliani verba rescribere conandi. Multo enim rectius ex Hieronymo emendaretur Tertullianus quam hic ex illo. Sed etiam ipsi illi „cicures Enniani" (codex Collegii Navarr. Paris. a Benedictinis consultus habet *cincturae Senniani*) vereor ut ad illum Valentinianum adhiberi queant. *Cicuria* enim *ingenia* etiamsi explicari possint sapientia vel prudentia (Paulus ex Festo s. v. *Incicorem* p. 108. Muell. „Interdum *cicur* pro sapiente ponitur, ut idem Pacuvius: „*Concilium cicur.*" Ioann. Ianuensis: „*Cicurius,* prudens, gratus, cautus, astutus, vafer, placidus, mansuetus."), sed cur Enniana cognominentur haud facile intellegitur. Scribendum erat *circulatoria.* Dixerat Tertullianus fine capitis praegressi, sed hoc esse taedium omnino pusillum, Octoadis primae octoiugem semel ex Patre et Ennoea exclusisse, se multo iam maiores ineptias insignioris alicuius Valentiniani magistri narraturum, qui circulatoria plane arte atque ingenio ex Solitatis et Unitatis, ex Singularitatis et Unionis copulationibus ceteras prolationes Aeonum propagaverit, id est ex uno usque multiplicaverit plures unos, utique diversos, qua plures. Haec sane sunt ingenia circulatoria." Ceterum quemadmodum hic „circulatoria ingenia" Tertullianus dixit „circulatorias praestigias" Apolog. cap. 23.

b. insignioris apud eos magistri] Epiphanis, ut constat ex Theodoreto. Irenaeus I, 5, 2: „*Ἄλλος [δέ τις ὁ καὶ Ἐπιφανὴς διδάσκαλος αὐτῶν] εἰς ὑψηλότερον καὶ γνωστικώτερον ἐπεκτεινόμενος τὴν πρώτην Τετράδα οὕτως· ἔστι τις πρὸ πάντων προαρχὴ, προανεννόητος, ἄῤῥητός τε καὶ ἀνονόμαστος, ἣν ἐγὼ μονότητα ἀριθμῶ· ταύτῃ τῇ μονότητι συνυπάρχει δύναμις, ἣν καὶ αὐτὴν ὀνομάζω ἑνότητα. αὕτη ἡ ἑνότης ἥ τε μονότης τὸ ἓν οὖσαι προήκαντο, μὴ προέμεναι, ἀρχὴν πάντων* (vulg. *ἀρχὴν ἐπὶ πάντων*) *νοητὴν, ἀγέννητόν τε καὶ ἀόρατον, ἣν ἀρχὴν ὁ λόγος μονάδα καλεῖ. ταύτῃ τῇ μονάδι συνυπάρχει δύναμις ὁμοούσιος αὐτῇ, ἣν καὶ αὐτὴν ὀνομάζω τὸ ἓν· αὗται αἱ δυνάμεις, ἥ τε μονότης καὶ ἑνότης, μονάς τε καὶ τὸ ἓν, προήκαντο τὰς λοιπὰς προβολὰς τῶν Αἰώνων.*" Interpres: „Alius vero quidam, qui et clarus est magister ipsorum, in maius sublime et quasi in maiorem agnitionem extensus, primam quaternationem dixit sic: Est quidem ante omnes Proarche, Proanennoëtos, et Incnarrabilis, et Innominabilis, quam ego Monotetem voco. Cum hac Monotete est virtus, quam et ipsam voco Henotetem. Henotes et Monotes cum sint unum, emiserunt, cum nihil emiserint, principium omnium noëton, et agenneton, et aoratum, quam Archen sermo

inquit, ante omnia Proarche, inexcogitabile et inenarrabile [3]et innominabile, quod ego nomino Monoteta. Cum hac erat alia virtus, quam et ipsam appello [4]Henoteta. [5]*Monotes et Henotes*, id est [6]Solitas et Unitas, cum unum essent, protulerunt non [7]proferentes initium omnium intellectuale, innascibile, [8]invisibile, quod sermo [9]Monada vocavit. Huic adest [10]consubstantiva virtus, quam appellat Unio. [11]Hae igitur virtutes, Solitas, [12]*Singularitas*, Unitas, Unio, ceteras prolationes [13]Aeonum propagarunt. [14]O differentia! Mutetur Unio et Unitas, [15]Singularitas [16]est summa et [17]Solitas[c]. [18]Quamquam[d] designaveris, unum est.

Humanior iam Secundus, [1]ut brevior, [2]Ogdoadem in duas Tetradas dividens, in [3]dexteram et sinistram, in lumen et tenebras; tantum quod desultricem et defectricem illam virtutem[a] non [4]vult ab aliquo [5]deducere [6]Aeonum, sed a fructibus de substantia [7]venientibus. Cap. XXXVIII.

De ipso iam [1]domino [2]Iesu quanta diversitas scinditur! Hi ex omnium Aeonum flosculis[a] eum construunt: illi ex solis decem[b] constitisse contendunt, quos Sermo et Vita protulerunt; inde et in ipsum Sermonis et Vitae concurrerunt [3]tituli[c]: isti ex [4]duodecim Cap. XXXIX.

3. et innominabile *abcd., ex Irenaeo.* Inenarrabile *ABC.* 4. Ennoteta *ABC.* 5. Monotes et Henotes *desideratur in ABC. Addidit primum ex Irenaeo Rhenanus.* 6. solita sed unitas *ABC.* 7. praeferentes *C.* proserentes (*B.*) 8. invisibile *om. AB.* 9. Monada *desideratur in ABC. Addidit Rhenanus ex Irenaeo.* 10. cum substantia *ABC.* 11. Haec *ABC.* 12. Singularitas *desideratur in ABC. Addidit primum Rhenanus.* 13. Aeonum *abcd. Gorziensis.* eorum *ABC.* 14. ad differentiam *AB.* 15. et singularitas *AB.* 16. est summa et *ego.* et suum et *ABC.* et suum *reliqui.* 17. Solitas *abcd. Gorziensis.* solita *reliqui.* 18. quamque *abc.*

Cap. XXXVIII. 1. et *B.* 2. Ogdoaden (*B*)*C.* 3. dextram *d.* 4. viverit *AB.* 5. deducereo *B.* 6. triginta Aeonum *cd., ex Irenaeo.* 7. venientibus *ab.* eorum venientibus *cd., ex Irenaeo.* veniant *reliqui.*

Cap. XXXIX. 1. domino *ACabcd.* dicto *C. in marg.* dicant *B.* 2. Ien *ABC.* 3. tituli *ego.* oculi *ABCd.* flosculi *abc.* 4. duodecim *abcd.* Christo *ABC. Exemplaria scripta Rhenani.*

Monada vocat. Cum hac Monade est virtus eiusdem substantiae ei, quam et eam voco Hen. Hae autem virtutes, id est Monotes et Henotes et Monas et Hen, emiserunt reliquas emissiones Aeonum."

c. Singularitas est summa et Solitas.] Ita emendavi. Nam illud „*et suum* Solitas" quid sibi vellet nemo adhuc percipere aut interpretari potuit.

d. Quamquam] Id est quamlibet ex iis, sive Unionem, sive Unitatem, sive Singularitatem, sive Solitatem, nihil aliud quam Unum dicis. (Rigalt.)

Cap. XXXVIII. a. desultricem et defectricem illam virtutem] Irenaeus I, 5, 2: „*ἀποστᾶσάν τε καὶ ὑστερήσασαν δύναμιν.*"

Cap. XXXIX. a. Hi ex omnium Aeonum flosculis] Cf. supra cap. 12. Irenaeus I, 7.

b. ex solis decem] Cf. supra cap. 7.

c. inde et in ipsum Sermonis et Vitae concurrerunt tituli] Ita correxi ex Irenaei verbis: „*τὰ προγονικὰ ὀνόματα διασώζοντα.*" Nisi forte quis coniectaverit Tertullianum in suo Irenaei exemplari legisse *ὄμματα* pro *ὀνόματα.* Sed interpretatio eius sententiae Valentinianae multo maiores difficultates haberet.

potius[d], ex Hominis et Ecclesiae fetu, ideoque Filium Hominis [5]aiunt pronuntiatum: [6]alii a Christo et Spiritu Sancto constabiliendae [7]universitati provisis[e] conflctum et [8]iure paternae appellationis haeredem. Sunt qui Filium Hominis aliunde conceperint dicendum, [9]quoniam ipsum Patrem[f] pro magno nominis sacramento Hominem appellasse praesumpserint, ut quid amplius speres de eius dei fide cui nunc adaequaris. Talia ingenia [10]superfruticant apud illos ex materni seminis[g] redundantia. Atque ita [11]inolescentes doctrinae [12]Valentinianorum in silvas iam [13]exoleverunt Gnosticorum.

5. aiunt *d.* avite *reliqui.* 6. alia Christo *ABC.* 7. conversitati *ABC.* 8. iure *abcd.* in se *ABC.* esse *Fr. Iunius.* 9. quoniam *Fr. Iunius.* quamquam *libri omnes.* 10. superfruticant *Cabcd.* superfructificant *AB., et C. in marg.* 11. inolescentes *d., ex emendat. Latinii. Probavit etiam Fr. Iunius.* insolescentes *reliqui.* 12. Valentiniorum *AB.* 13. exoleverint quaestitorum *AB.*

d. ex duodecim potius] Cf. supra cap. 8.

e. constabiliendae universitati provisis] Cf. supra cap. 14.

f. quoniam ipsum Patrem] Veram scripturam h. l. debemus Fr. Iunio ad Irenaeum: „*καὶ τοῦτ᾽ εἶναι τὸ μέγα καὶ ἀπόκρυφον μυστήριον, ὅτι ἡ ὑπὲρ τὰ ὅλα δύναμις καὶ ἐμπεριεκτικὴ τῶν πάντων ἄνθρωπος καλεῖται· καὶ διὰ τοῦτο υἱὸν ἀνθρώπου ἑαυτὸν λέγειν τὸν σωτῆρα.*“ Interpres: „et hoc esse magnum et absconditum mysterium, quoniam quae est super omnia virtus, et continet omnia, Anthropos vocatur: et ideo hoc Filium Hominis se dicere Salvatorem.“

g. materni seminis] Achamoth.

DE
CARNE CHRISTI.

In scripturae discrepantia Tertulliani verbis subiecta

A significat codicem manu exaratum Parisiensem, Agobardinum (*Aβ* ex collatione Steph. Baluzii, *Aφ* ex Hildebrandi).

B - - - - Vindobonensem n. CCLXXXII.

C - - - - Leidensem.

D - editionem principem Beati Rhenani, quae prodiit Basileae a. MDXXI.

a - - Io. Gangneii, quae prodiit Parisiis a. MDXLV. (siglum *mg.* additum notat scripturam ex margine eius libri prolatam).

b - - Sigism. Gelenii, quae prodiit Basileae MDL.

c - - Iac. Pamelii, quae prodiit Antverpiae a. MDLXXIX.

d - - Nic. Rigaltii, quae prodiit Parisiis a. MDCXXXIV.

*DE

CARNE CHRISTI.

Qui fidem resurrectionis ante istos [1]Sadducaeorum propinquos[a] Cap. I.
sine controversia [2]moratam[b] ita student inquietare, ut eam [3]spem
negent etiam ad carnem pertinere, merito [4]Christi quoque carnem
quaestionibus [5]distrahunt[c], tamquam aut nullam omnino aut quoquo
modo aliam praeter humanam, ne, si humanam constiterit fuisse,
praeiudicatum sit adversus illos eam resurgere omni modo, quae in
[6]Christo resurrexerit. Igitur unde illi destruunt carnis vota[d], inde
[7]nobis erunt praestruenda. Examinemus corporalem substantiam
domini; de spiritali enim certum est. [8]Caro quaeritur. Veritas et
qualitas eius [9]retractatur: an fuerit, [10]et unde[e], et cuiusmodi fuerit.
Renuntiatio[f] eius dabit legem nostrae resurrectioni. Marcion, ut
carnem Christi negaret, negavit etiam nativitatem, aut ut nativitatem
negaret, negavit et carnem, scilicet ne invicem sibi testimonium

* DE CARNE CHRISTI ADVERSUS QVATVOR HAERESES *inscripsit Iac. Pamelius ex cap.* 2 *libri De Resurrectione Carnis.*

Cap. I. 1. saduceorum *B., et codex scriptus Bibl. Laurentianae n. XII. plut. XXVI.* 2. moratam ita student *d.* morata ista student *A.* orta student *amg.* moratam student *BCDabc. Laurent., et codex Montispessulanus, olim P. Pithoei.* 3. semper *amg.* 4. Christi quoque carnem *Ad.* quoque carnem Christi *reliqui. Laurent. et Montisp.* 5. distruunt *A.* destruunt *los. Mercerus.* 6. Christo *ACd. Laurent., Fulv. Ursinus.* Christum *BDabc. Montispessul., et Vindobonensis codex scriptus n.* 283. 7. erunt nobis *C.* erunt *d.* 8. Carnis quaeritur veritas *abc.* 9. retractatur *Aabcd.* retractantur *BCD. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 10. et unde et cuiusmodi fuerit *om. A.*

Cap. I. a. Sadducaeorum propinquos] Haereticos negantes resurrectionem, ut ante Sadducaei fecerant Matth. cap. 22. Cf. De Praescript. Haeret. cap. 33. (Fr. Iunius.)

b. sine controversia moratam] Moratam vocat fidem stabilem ac firmam atque inconcussam. (Rhenan.)

c. quaestionibus distrahunt] De his cf. De Resurr. Carnis cap. 2.

d. carnis vota] Resurrectionem. Similiter De Resurr. Carnis cap. 4 „haec erunt vota carnis recuperandae."

e. et unde] An ex origine, vel caelo. Moratur in hoc totidem capitulis 6. 7. 8. 9. contra Apellem. (La Cerda.)

f. Renuntiatio] Id est demonstratio, declaratio, pronuntiatio. Ad Natt. II,4 „quod est testimonii ad diversitatem occulti et manifesti *renuntiatio.*" Sic *renuntiare* De Resurr. Carnis cap. 18 „ut exinde a cadendo cadaver *renuntietur.*" Et alibi.

[11]responderent[g] nativitas et caro, quia nec nativitas sine carne nec caro sine nativitate; quasi non eadem licentia haeretica et ipse potuisset aut admissa carne nativitatem negare, ut [12]Apelles discipulus et postea desertor [13]ipsius, aut [14]et carnem et nativitatem confessus aliter [15]illas interpretari, ut condiscipulus et condesertor eius Valentinus[h]. Sed et qui carnem Christi putativam introduxit, aeque potuit [16]nativitatem [17]quoque [18]phantasma confingere, ut et [19]conceptus et praegnatus et partus virginis et ipsius exinde infantis [20]ordo τῷ δοκεῖν [21]haberentur[i]. Eosdem oculos eosdemque sensus fefellissent quos carnis opinio [22]elusit.

Cap. II. Luc. I, 26 sqq. Plane nativitas a Gabriele adnuntiatur. Quid illi cum angelo creatoris[a]? [1]Et in virginis uterum conceptus inducitur. Quid illi Ies. VII, 14. cum [2]Esaia [3]propheta creatoris? Odit moras, qui subito Christum Luc. II, 1 sqq. [4]de caelo deferebat[b]. [5]Aufer hinc, [6]inquit, molestos semper Caesaris census et diversoria angusta et sordidos [7]pannos et dura

11. responderent *A.* redderent responderent *Dab. Montisp. Vindob.* 283. *Vaticanorum unus.* redderent et responderent *BCcd. Laurent., et duo Vaticani apud Pamelium.* redderent *Fulv. Ursinus.* 12. appelles *B. Vindob.* 283. 13. eius *B.* 14. et *om. Ad.* 15. illas *Aamgbcd.* illis *BCDa. Montisp. Laurent. Vindob.* 283. 16. nativitatem *Ad.* nativitatis *reliqui. Montisp. Laurent. Vindob.* 283. 17. quoque *om. B.* 18. phantasma *Ad.* phantasmata *reliqui. Montisp. Laurent. Vindob.* 283. 19. conceptus praegnantis *B. Vindob.* 283. 20. ordo τῷ δοκεῖν *Fr. Iunius, et ita extat in edit. Rhenani a.* 1528. ordo τὸ δοκεῖν *abcd.* ordo to docin *A.* orthodoxie *BC. Laurent. Vindob.* 283. ordo tocoxin *D. Montisp.* 21. haberentur *Ad. Laurent.* haberetur *reliqui. Montisp. Vindob.* 283. 22. elusit (*Aβ*)*d.* clusit *Aφ.* inlusit *reliqui. Laurent. Montisp. Vindob.* 283.

Cap. II. 1. et virginis utero? *abc.* et virginis uterum *C.* 2. Esaia (Eyseia *B.*) *BCDd. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. esset a *A.* essentia *abc.* 3. propheta *om. BCDabc. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 4. de caelo referebat *A. Hildebrandus.* de caelis referebat *reliqui. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 5. Aufers *Laurent. Montisp. Vindob.* 283. auferas *D. in marg.* 6. inquid *Aβ.* 7. panos *Aφ.*

g. testimonium responderent] Est prima haeresis Marcionis quae cap. 2. 3. 4. et 5. confutatur, ut lib. De Praescript. Haeret. cap. 51. [*i. e.* Adv. Omnes Haeres. cap. 6.], secunda Apellis, quae confutatur cap. 6. 7. 8. et 9., tertia Valentini, et quarta Saturnini, quae ab auctore sparsim refelluntur. (Fr. Iunius.) Auctoritate codicis Agobardini delevi glossam *redderent.* Cf. De Test. An. cap. 3. Apolog. cap. 9. et cap. 24.

h. ut Apelles — ut — Valentinus.] Cf. De Praescr. Haeret. cap. 30.

i. τῷ δοκεῖν haberentur.] Id est dicerentur tantum apparuisse, non esse, ut interpretatur La Cerda. Rigaltius citat Hieron. lib. II. Adv. Pelag. [p. 520. tom. IV. ed. Bened.]: „Carnis infirmitas deo habitatore gaudebat, et tamen mensuram fragilitatis suae excedere non potuit, ut non τῷ δοκεῖν [*Rig. habet* τὸ δοκεῖν], iuxta veteres haereticos, sed vere dei filius hominis filius crederetur.“ Adde Hieronym. Ad Pammach. adv. Errores Ioh. Hierosolym. tom. IV. ed. Bened. p. 320: „Haereticos vero, in quorum parte sunt Marcion, Apelles, Valentinus, Manes, nomen insaniae, penitus et carnis et corporis resurrectionem negare, et salutem tantum tribuere animae, frustraque nos dicere ad exemplum domini resurrecturos, cum ipse quoque dominus in phantasmate resurrexerit, et non solum resurrectio eius, sed et ipsa nativitas τῷ δοκεῖν, id est putative, visa magis sit quam fuerit.“

Cap. II. a. cum angelo creatoris?] Quem scilicet malum statuit Marcion.

b. de caelo deferebat.] Cf. Adv. Marc. IV, 7.

praesepia. Viderit[c] angelica multitudo dominum suum [8]noctibus honorans. Servent potius pecora pastores; et [9]magi ne fatigentur de loginquo; dono illis aurum suum. Melior sit et Herodes, ne [10]Hieremias glorietur. Sed nec circumcidatur infans, ne doleat, [11]nec ad templum deferatur, [12]ne parentes suos [13]oneret sumptu [14]oblationis[d], nec in manus tradatur [15]Simeoni, [16]ne [17]senex moriturus exinde contristetur. Taceat et anus illa, [18]ne fascinet[e] puerum. His, opinor, consiliis tot originalia instrumenta[f] Christi delere, Marcion, ausus [19]es, ne caro eius probaretur. [20]Ex quo, oro te? Exhibe auctoritatem. Si [21]propheta es, praenuntia aliquid: si apostolus, praedica publice: si apostolicus, cum [22]apostolis senti: si [23]tantum Christianus es, crede quod traditum est: si nihil istorum es, merito dixerim, morere. Nam [24]et mortuus es, qui [25]non [26]es Christianus, non [27]credendo quod [28]creditum Christianos facit, et eo magis mortuus es [29]quo magis non es Christianus, [30]qui cum fuisses, excidisti, rescindendo quod retro credidisti[g], [31]sicut et ipse confiteris in quadam [32]epistula et tui non negant et nostri probant. Igitur rescindens quod credidisti [33]iam non credens rescidisti, non

Luc. II, 9 sqq. Matth. II, 1 sqq. Matth. II, 17. Ier. XXXI, 15. Luc. II, 24 sqq. Luc. II, 36 sqq.

8. „*al. deest* noctibus“ *legitur in marg. libri a.* 9. magi efatigentur *BC. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. magis ne fatigentur *A.* 10. ieremias *A.* 11. ne *Montisp.* 12. nec *Aβ B.* 13. honeret *Montisp.* honoret *BC. Laurent. Vindob.* 283. 14. oblationis *abcd.* obligationis *ABCD. (et edd. Rhenani a.* 1528. *et a.* 1539. *ita habent) Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 15. Simeoni *ADd. Montisp.* Simeonis *reliqui. Laurent. Vindob.* 283. 16. nec *Montisp.* 17. senex moriturus exinde contristetur *Ad.* senem moriturum exinde contristet (constet *D.*) *reliqui. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 18. nec fascinet nec (vel *Vindob.* 283.) faticinet *BC. Vindob.* 283. nec fascinet (*in marg. eadem manu* nec fatiscinet) *Laurent.* 19. es *Ad.* ē *Montisp.* est *reliqui. Laurent. Omittit voculam Vindob.* 283. 20. Ex quo oro te exhibe auctoritatem *Aφ.* Ex qua oro te exhibe auctoritatem *Aβ. Et ita legit in A. etiam Rigaltius.* Ex qua, oro te exhibe, auctoritate? *Rigaltius.* Ex qua, oro te, auctoritate? *BCDabcd. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 21. profetes es *A.* 22. apostolicis *BC.* 23. tantummodo *BC. Vindob.* 283., *et tres Vaticani ap. Pamelium.* 24. et *om. B.* 25. non *om. BC. Laurent. Vindob.* 283. 26. est *A.* 27. credendum *A.* 28. creditum *BCamgbcd. Laurent. Vindob.* 283. traditum *ADa. Montisp.* 29. quo magis non es Christianus *Aamgbcd.* qui non es Christianus *Da.* qui non Christianus es *BC. Laurent. Vindob.* 283. *Quid extet in Montisp. non audeo affirmare; in schedis mihi commissis scriptum est* „quo magis non qui“. 30. quod *Fulv. Ursinus.* 31. sicuti *c.* 32. epistula *A., ubicunque.* 33. iam credens *amg.*

c. Viderit] Cf. de hac locutione adnott. ad De Corona cap. 13.

d. oneret sumptu oblationis] Debemus hanc scripturam Io. Gangneio, optimis ad hoc De Carne Christi opusculum libris uso, quorum scripturae haud semel concinunt cum nostro Agobardino. Is vero ipse hoc loco habet *obligationis*. Quod si retinueris, interpretaberis obligationem vel legem hostiam offerendi de infante ad templum delato.

e. fascinet] De Virg. Veland. cap. 15 „Fascinum vocant infeliciorem laudis et gloriae enormioris eventum.“

f. originalia instrumenta] Cf. adnott. ad Apol. cap. 18. Similiter Adv. Marc. IV, 3 dixit „authenticam paraturam.“, et De Praescr. Haeret. cap. 36 „authenticas litteras apostolorum.“

g. rescindendo quod retro credidisti] Cf. Adv. Marc. I, 1. IV, 4. et De Praescr. Haeret. cap. 30. De verbo *rescindere* cf. adnott. ad De Pudic. cap. 14., et de *retro* illo plane Tertullianeo ad De Spectac. cap. 9.

tamen quia credere [31]desisti, recte [35]rescidisti, [36]atquin rescindendo quod credidisti [37]probas ante quam rescinderes aliter fuisse. Quod [38]credidisti aliter, illud [39]ita erat traditum[h]. Porro[i] quod traditum erat, id erat verum, ut ab eis traditum quorum fuit tradere. Ergo quod erat traditum rescindens quod erat verum rescidisti. Nullo iure fecisti. Sed plenius eiusmodi praescriptionibus adversus omnes haereses alibi iam usi sumus. Post quas nunc ex abundanti [40]retractamus, desiderantes rationem qua non putaveris natum esse Christum.

Cap. III. Necesse est, quatenus hoc putas arbitrio tuo licuisse, ut aut impossibilem aut inconvenientem deo existimaveris nativitatem. Sed deo nihil impossibile nisi quod non vult. An ergo [1]voluerit nasci (quia si voluit, [2]et potuit et natus est) consideremus. Ad compendium decurro. Si enim nasci se deus noluisset, quacunque de causa, nec hominem se videri praestitisset. Nam quis hominem videns eum negaret natum? [3]Ita quod noluisset esse, nec videri [4]omnino voluisset. Omnis rei displicentis etiam opinio reprobatur, quia nihil interest utrum [5]sit quid [6]an non sit, si cum non sit [7]esse praesumitur. Plane interest [8]ut falsum non [9]patiatur quod [10]vere non est[a]. Sed satis erat illi, inquis, conscientia sua. [11]Viderint homines si natum putabant, quia hominem videbant. Quanto ergo dignius [12]quantoque constantius humanam sustinuisset existimationem [13]vere natus, eandem existimationem etiam non natus subiturus cum iniuria conscientiae suae [14]quam tu [14b]ad fiduciam [15]reputas[b], ut non natus adversus conscientiam suam natum [16]se

34. desisti *ABCDa. Montisp.* (*Vindob.* 283.) desiisti *bcd.* (*Laurent.*) 35. credidisti *amg.* 36. Atquin *Bc. Laurent. Vaticani tres.* Adquin *Montisp.* Atqui *Dab.* Atque in *Ad. Hildebrandus.* an q̄m *C.* 37. probas ante quam rescinderes aliter fuisse quod credidisti *om. A.* 38. rescidisti *amg.* 39. iterat traditum *A.* 40. retractemus *A.* retractamus *reliqui. Laurent. Montisp. Vindob.* 283.

Cap. III. 1. noluerit *d., Laurent. Vindob.* 283., *Fulv. Ursinus.* 2. et potuit et natus est *Ad.* potuit et natus est *abc.* et natus est *BCD. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 3. Ita quod *Ad.* Itaque quod *reliqui, et Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 4. homini *A. Hildebrandus.* 5. quid sit *B.* sit quod *C.* 6. aut *A.* 7. praesumitur esse *BC. Laurent. Vindob.* 283. 8. ut falsum *A.* illud ut falsum *BCDabc. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 9. putetur *Laurent.* (*at in marg. corr. eadem manu* patiatur), *et Vaticanorum unus. Probat Fr. Iunius.* 10. verum *B. Laurent.* 11. Viderunt *ab., typographorum, ni fallor, errore.* 12. quo constantius *A.* 13. vere natus eandem existimationem *om. A.* 14. quantum ad *A.* 14b. adfiduciam *d.* 15. reputans (reputas *Aβ.*) non tantum adversus *A.* 16. esse *A.*

h. Quod credidisti aliter, illud ita erat traditum.] Ita distinguenda erant haec verba. Ita erat traditum, ait, quomodo credidisti. Rigaltius distinxit „aliter fuisse quod credidisti. Aliter illud, ita erat traditum.“ Ceteri „aliter fuisse quod credidisti aliter. Illud ita erat traditum.“

i. Porro] De huius particulae apud Tertullianum usu dixi ad De Corona cap. 7.

Cap. III. a. quod vere non est.] Christus igitur non debebat pati falsum, id est carnem, quod vere non erat, esse videri.

b. quam tu ad fiduciam reputas] Dixe-

existimari sustineret? Quid tanti fuit [17]edoce, quod sciens Christus quid esset [18]id se quod non erat exhiberet? [19]Non potes dicere, [20]Ne si natus fuisset et hominem vere induisset, deus esse desisset, amittens quod erat, [21]dum fit quod non erat. Periculum enim status sui deo nullum est. Sed ideo, inquis, nego deum in hominem vere conversum, ita ut [22]et nasceretur et carne [23]corporaretur, [24]quia qui sine fine est etiam inconvertibilis sit necesse est. [25]Converti enim in aliud finis est pristini. Non competit ergo conversio [26]cui non competit finis. Plane natura convertibilium ea lege est, ne permaneant in eo quod convertitur in eis, et ita non permanendo pereant, dum [27]perdunt convertendo quod fuerunt. Sed nihil deo par est; natura eius ab omnium rerum condicione distat. Si ergo [28]quae a deo distant, [29]a quibus deus distat, cum convertuntur amittunt quod fuerunt, ubi erit diversitas divinitatis a ceteris rebus, nisi ut contrarium [30]obtineat, id est ut deus et [31]in omnia converti possit et [32]qualis est perseverare? Alioquin par erit eorum quae conversa amittunt quod fuerunt, quorum utique [33]in omnibus [34]par non est, [35]sic nec in exitu conversionis. Angelos creatoris conversos in effigiem humanam aliquando legisti, et credidisti, et tantam corporis [36]gestasse veritatem, ut [36b]et pedes eis laverit Abraham, et manibus ipsorum ereptus sit Sodomitis [37]Loth, conluctatus quoque homini angelus toto [37b]corporis pondere dimitti

Gen. 18. Ibid. v. 19. Ibid. v. 32.

17. edoce quod sciens *A.* edoce ut consciens *cd., ex emendat. Rhenani.* edoce cum sciens *BCab. Laurent. Montisp. Vindob.* 283., *et Gorziensis et Hirsaugiensis apud Rhenanum.* edocuit cum sciens *D. Paterniacensis.* 18. id se *Ad.* is se *BC. Laurent. Vindob.* 283. esse se *Dabc. Montisp.* 19. et non *A.* 20. ne si *Ad.* nisi *BC. Laurent. Montisp. Vindob.* şi *Dabc.* 21. dum fit *Ad.* dum assumit *CDabc. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. assumens *B.* 22. et *om. Aφ.* 23. corporatur *A.* operaretur *d.* 24. quia sine fine *BC. Laurent. Vindob.* 283. 25. *In margine libri a. ad haec verba* Converti enim — — competit finis *adnotatum legitur „Haec desunt in aliis.“ Pro* Converti enim *BC. Laurent. Vindob.* 283. *habent* enim converti. 26. eius cui *Ad.* 27. pereunt *A.* perdent *BC. Vindob.* 283. prodent *Laurent.* 28. quae a deo *Aabcd.* a deo *reliqui, et Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 29. aut a quibus *Fulv. Ursinus.* 30. contineat *bc.* 31. in *om. Vindob.* 283. 32. quale *B. Vindob.* 283. 33. in *A.* deus in *reliqui. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 34. impar *d., cum Fulvio Ursino.* 35. sic nec *AqBCD (in marg.). Laurent. Montisp. Vindob.* 283. si nec *Dabcd.* 36. veritatem gestasse *Aφ.* 36b. et *om. B.* 37. lot *A.* 37b. pondere corporis *B. Laurent. Vindob.* 283. pondere *C.*

rat: „Sed satis erat illi, inquis, conscientia sua.“ Marcionis enim excusatio erat nihil interesse deum videri hominem, dummodo vere non esset, quia salva conscientia sua fideuter et constanter ferre posset existimationem qua iudicabatur homo, licet inconveniens et indignum deo videretur. Ita asserebat Marcion, et addebat hanc opinionem falsam reputari a deo ad fiduciam, id est iudicabat deus satis esse, ut cum fortitudine et fiducia falsam et indignam famam sustineret. (La Cerda.) *Reputare* apud Tertullianum haud raro usurpatum est ut *deputare,* cum dativo, aut cum praepositione *ad.* Cf. Adv. Marc. I, 22. II, 24. V, 18. Ad Scap. cap. ult. De Monogam. cap. 14. De Ieiun. cap. 6. De Testim. Animae cap. 6. De Orat. cap. 7.

[38]desideraverit, [39]adeo detinebatur. Quod [40]enim angelis [41]inferioribus dei [42]licuit[c] conversis in corpulentiam humanam, [43]ut angeli nihilominus permanerent, hoc [44]tu potentiori deo [45]auferes, quasi non valuerit [46]Christus vere hominem indutus deus perseverare? Aut numquid et angeli illi [47]phantasmata carnis apparuerunt? Sed non audebis hoc dicere. Nam si sic apud te angeli creatoris sicut et Christus, [48]eius dei erit Christus cuius [49]angeli tales qualis et Christus. Si scripturas opinioni tuae resistentes non de industria alias reiecisses, alias corrupisses, confudisset te [50]in hac specie [51]evangelium Ioannis, praedicans spiritum columbae corpore [52]lapsum [53]desedisse super dominum. Qui spiritus cum [54]hoc esset, tam vere erat et columba quam et spiritus, nec interfecerat [55]substantiam propriam assumpta substantia [56]extranea. Sed quaeris corpus columbae ubi sit resumpto spiritu in caelum, aeque [57]et angelorum. Eadem ratione interceptum est qua et editum fuerat. Si vidisses cum de nihilo proferebatur, scisses [58]et cum in nihilum subducebatur. Si non fuit initium visibile, nec finis. Tamen corporis soliditas erat, [59]quoquo momento corpus videbatur. Non potest non fuisse quod scriptum est.

Cap. IV. Igitur si neque [1]ut impossibilem neque ut periculosam deo repudias corporationem, superest ut quasi indignam reicias et accuses. Ab ipsa quidem exorsus [2]nativitate, perora, age, iam spurcitias genitalium in utero elementorum, [3]humoris et sanguinis foeda

38. desideraverit *ABCDd. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. desideravit *abc.* 39. ab eo a quo detinebatur *abc.* 40. enim *A.* ergo *reliqui. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 41. inferioribus dei *Aβ.* inferioris dei *Aφ.* inferioribus deo (dum *C. Vindob.* 283.) *reliqui. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 42. licuit conversis *ego.* licuit uti conversis *A.* licuit uti conversi *reliqui. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 43. ut angeli *A.* angeli *reliqui. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 44. ut *A.* 45. auferes *Ad.* aufers *reliqui. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 46. Christus eius *Ad. In reliquis et in Laurent. Montisp. Vindob.* 283. *extat* Christus. 47. phantasmata *d.* phantasma *reliqui. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 48. eius dei erit *Ad.* eius dei substantiae *amg.* eiusdem substantiae *reliqui. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 49. angeli, angeli tales *BCDabc. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 49 b. corrumpisses *A.* 50. in hac specie *Aamgd.* hinc *reliqui. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 51. euuangelium Iohannis *A.* 52. delapsum *Ad.* lapsum *reliqui. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 53. desedisse *ADabd. Montisp.* descendisse *BCc. Vaticani tres, Laurent. et Vindob.* 283. 54. *In marg. libri a. legitur „al. deest* hoc". 55. propriam substantiam *BC. Laurent. Vindob.* 283. 56. contraria *b.* 57. et angelorum *Ad.* et angelorum et *abc.* angelorum et *DC. Montisp.* angelorum. At *B. Laurent. Vindob.* 283. 58. et cum *A.* cum *reliqui. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. 59. quoquo *Ad.* quo *reliqui. Laurent. Montisp. Vindob.* 283. — *Hic desino annotare scripturam discrepantem codicum Laurentiani et Vindobonensis* 283.

Cap. IV. 1. ut *om. A.* 2. odio habita nativitate *abc.* 3. umoris *Aβ.*

c. Quod enim angelis inferioribus dei licuit] Reposui *dei* pro vulgata *deo,* ex auctoritate libri Agobardini. Sic Apolog. cap. 40 „Memorat et Plato *maiorem Asiae vel Africae terram* Atlantico mari ereptam.", ad quae verba v. quos citavi. De angelis creatoris cf. infra cap. 6., et Adv. Marc. III, 9.

coagula[a], carnis ex eodem [4]coeno alendae per novem menses. Describe uterum [5]de die insolescentem[b], gravem, anxium, [6]nec somno tutum, incertum libidinibus [7]fastidii et gulae. Invehere iam [8]et in ipsum mulieris enitentis pudorem, [9]vel pro periculo honorandum, vel pro natura religiosum. Horres utique et infantem cum suis impedimentis [10]profusum[c], utique et [11]ablutum[d] dedignaris, [12]quod pannis [13]dirigitur, quod [14]unctionibus formatur[e], quod blanditiis deridetur[f]. Hanc [15]venerationem naturae[g], Marcion, despuis, et quomodo natus es? odisti nascentem hominem, et quomodo diligis aliquem? Te quidem plane non amasti, cum ab ecclesia et fide Christi recessisti. Sed videris, si tibi [16]displices, aut si aliter [17]es natus. Certe Christus dilexit hominem illum [18]in immunditiis in utero coagulatum, [19]illum per pudenda prolatum, illum per ludibria nutritum[h]. [20]Propter eum descendit, propter eum praedicavit, propter eum omni se humilitate deiecit usque ad mortem, et mortem Phil. II, 8. crucis; amavit utique quem [21]magno redemit. Si Christus [22]crea-

4. caeno *A.* ceno *C.* 5. de die (diae *A.*) insolescentem *ABCD. Montisp.* de die inolescentem *d.* de die in diem insolescentem *abc.* 6. nec somno tutum *d.* nec sono totum *A.* nexum, totum (totam *B.*) *BCDabc. Montisp.* nixum, totum *Fulv. Ursinus.* 7. fatidii *A.* 8. et *om. B.* 9. vel pro periculo honorandum *non comparent in edd. Semleri et Leopoldi.* 10. perfusum *C.* 11. ablutum dedignaris *A.* oblitum. Dedignaberis *reliqui, et Montisp.* 12. quoque pannis quod dirigitur *B.* 13. ducitur *A., Rigaltius.* 14. vinctionibus *c.* 15. venerationem naturae Marcion *Ad.* venerationem (venationem *D.*), o Marcion, naturae *reliqui, codices Rhenani et Montisp.* 16. displicet *A.* 17. es natus. Certe *Ad.* natus est. Et certe *a.* natus es. Certe *bc.* natus. Et certe *BCD. Montisp.* 18. immunditiis *BC.* in immundicitiis *bc.* 19. per pudenda prolatum *om. A.* 20. Propter eum descendit *om. A.* 21. magno *ADabd. Montisp.* magno pretio *BCc. Vaticani tres.* 22. creatoris *Ad.* creator eius *reliqui. Montisp.*

Cap. IV. a. humoris et sanguinis foeda coagula] Cf. Adv. Marc. IV, 21. ad finem, et ibid. III, 11.

b. de die insolescentem] De die, h. e. in dies. Sic Apol. cap. 6: „Laudatis semper antiquitatem, et nove *de die* visitis.“ Ad Natt. I, 7: „*de die* redundamus.“ Ibid. I, 10: „quod eas noris *de die* consultis constitutisque obruistis.“ De verbo *insolescere* cf. quae adnotavi ad lib. II Ad Natt. cap. 12.

c. cum suis impedimentis profusum] Involucra illa fetus significat. (Rhenan.) Adv. Marc. IV, 21 „cum tanti temporis coeno per cloacam corporis effusus.“

d. ablutum] Ita edidi ex codice Agobardino. Adv. Marc. l. l. „nec statim lucem lacrimis auspicatus, et primo retinaculi sui vulnere, *nec multum ablutus, nec sale et melle medicatus,* nec pannis iam sepulturae involucrum initiatus“ cett.

e. quod pannis dirigitur, quod unctionibus formatur] Pannis involvuntur, quo membra dirigantur. Ludov. de la Cerda citat Basil. Seleuc. Orat. II „*μετὰ τόκον τοῖς σπαργάνων πάλιν δικτύοις τυπούμενον.*“ Quod ad unctionem (Adv. Marcion. l. l. dixit infantes sale et melle medicatos) et ad formationem idem affert ex Galeni libro De Sanitate tuenda cap. 10 (Graecum exemplar nunc non est prae manibus): „Corpus autem infantis confricari oportet oleo dulci, sicuti id ipsum recte peragunt nutrices pleraeque, statim ipsas corporis partes modulantes atque fingentes.“

f. quod blanditiis deridetur.] Quasi nutricis risus et blanditiae plorantis infantis lacrimas ludibrio habeant.

g. venerationem naturae] Adv. Marc. III, 11 „in illa *sanctissima et reverenda opera naturae.*“ Propter quae sani reverentur naturam et suspiciunt, propter ea haeretici despiciunt, eiusque sanctissima opera contumelias eius esse dicunt.

h. per ludibria nutritum.] Hinc inter-

toris est, suum merito amavit; si ab alio [23]deo est, magis adamavit, [24]quando alienum redemit. Amavit ergo cum homine etiam nativitatem, etiam carnem eius. Nihil amari [25]potest sine eo per quod est [26]id quod est. [27]Aut aufer nativitatem, et exhibe hominem, [28]aut adime carnem, et praesta quem deus redemit, [29]si haec sunt [30]homo, quem deus redemit. Tu haec erubescenda illi facis, [31]quem redemit, et indigna, quae nisi dilexisset non redemisset? [32]Nativitatem reformat a morte regeneratione caelesti, carnem ab omni vexatione restituit, leprosam emaculat, caecam [33]reluminat[i], [34]paralyticam redintegrat, [35]daemoniacam [36]expiat, mortuam resuscitat, [37]et nos illam erubescemus? Si revera de lupa aut sue aut vacca prodire voluisset et ferae aut pecoris corpore indutus regnum caelorum praedicaret, tua, [38]opinor, illi censura [39]praescriberet, Turpe hoc deo, et indignum hoc dei filio, et stultum. Propterea [40]quia ita credat; [41]si plane stultum[k] [42]si de nostro sensu iudicemus
1 Cor. 1, 27. deum. Sed circumspice, Marcion, si tamen non delesti: Stulta [43]mundi elegit deus, ut confundat [44]sapientia. Quaenam haec stulta sunt? Conversio [45]hominum ad culturam[l] veri dei, reiectio erroris, [46]disciplina iustitiae, pudicitiae, [47]misericordiae, patientiae, innocentiae [48]omnis? Haec quidem stulta non sunt. Quaere ergo de quibus dixerit; et si [49]praesumpseris invenisse, [50]num erit tam stultum quam credere in deum natum, et quidem ex virgine, et quidem carneum, qui per illas naturae contumelias volutatus [51]sit? Dicat [52]haec aliquis

23. deus *Aφ.* dꝰ *Aβ.* 24. quamdeo *Aφ.* quamdō *Aβ.* 25. poterat *C.* 26. et *Aφ.* 27. Aut aufer *ACDabc.* aut auferes *B.* aut aufers *Montisp.* Aufer *d.* 28. aut adime *ego.* aut adhibe *A.* adime *reliqui. Montisp.* 29. si haec sunt homo quem deus redemit *om. BC.* 30. homini *amg.* 31. quem *B.* quae *reliqui. Montisp.* 32. Nativitatem reformat a morte (mortali *d. in Erratis*) regeneratione *Ad.* Nativitate reformata regeneratione *reliqui. Montisp.* 33. reluminat *A.* perluminat *reliqui. Montisp.* 34. paraliticam *Aβ.* 35. demonicam *BC. Montisp.* 36. captat *A.* 37. et nos illam erubescemus *A.* et nasci in illam erubescit? *Dabcd. Montisp.* et nasci in illam non erubescit *BC. Vindob.* 283. 38. oppinor *Aβ.* 39. proscriberet *A.* 40. quia *Ad.* qui *reliqui. Montisp.* 41. si plane *A.* Sit plane *reliqui. Montisp.* 42. si *om. d.* 43. multi *Aφ.* 44. sapientia *Ad.* sapientiam *c.* sapientes *reliqui. Montisp., Fulv. Ursinus.* 45. hominum ad culturam *A.* hominis ad cultum *reliqui. Montisp.* 46. disciplinae *amg.* 47. misericordiae, patientiae *A.* patientiae, misericordiae *reliqui. Montisp.* 48. omnis? Haec *A.* Omnia haec *reliqui. Montisp.* 49. praesumpseris *A.* te praesumpseris *reliqui. Montisp.* 50. num (non *Ad.*) erit tam stultum quam credere *Aamgd.* non erit iam (tam *B.*) stultum credere *BCDabc. Montisp.* 51. est *B.* 52. ergo *BC. Vindob.* 283.

pretare cum Rhenano verba Adv. Marc. IV, 21 „et ipsius puerperii spurcos, anxios, *ludicros exitus.*“

i. caecam reluminat] Apolog. cap. 21 „cum ille verbo daemonia de hominibus excuteret, *caecos reluminaret,* leprosos purgaret, paralyticos restringeret, mortuos denique verbo redderet vitae“ cett.

k. si plane stultum] Rigaltius distinxit et scripsit „dei filio, et stultum. Propterea quia ita credat. Sit plane stultum. De nostro sensu iudicemus deum. Sed“ cett. Propterea, quia ita credat, sc. censura tua.

l. culturam] Sic reposui ex codice Agobardino. Apolog. cap. 16 „quia nec verebatur extraneos arbitros, quamquam vana *cultura.*“

stulta non esse, et [53]alia sint quae deus [54]in aemulationem elegerit sapientiae saecularis. Et tamen apud illam facilius creditur [55]Iuppiter taurus factus aut [56]cygnus quam vere [57]homo Christus penes Marcionem.

Sunt plane et alia tam stulta[a], quae pertinent ad contumelias Cap. V.
[1]et passiones dei. [1b]Aut prudentiam [2]dicant deum crucifixum. [3]Aufer [4]hoc quoque, Marcion, immo hoc potius. Quid enim [5]indignius deo, quid magis erubescendum, nasci [6]an mori? carnem gestare an crucem? circumcidi an suffigi? educari an sepeliri? in praesepe deponi an in [7]monimento recondi? Sapientior eris si nec ista credideris. Sed non [7b]eris sapiens, nisi stultus [8]in saeculo fueris, dei stulta credendo. An ideo passiones a Christo non [9]recidisti, quia ut phantasma vacabat [10]a sensu earum? Diximus retro aeque illum et nativitatis et infantiae [11]imaginariae vacua ludibria subire potuisse. Sed iam [12]hic [12b]responde, interfector veritatis, nonne vere crucifixus est deus? nonne vere mortuus [13]est, ut vere crucifixus? nonne vere [14]resuscitatus, ut vere scilicet mortuus? [15]Falso se statuit inter nos scire Paulus [16]tantum[b] Iesum crucifixum, falso sepultum ingessit, [17]falso resuscitatum inculcavit. Falsa est igitur et fides nostra, et phantasma [18]erit totum quod speramus a Christo. Scelestissime [19]hominum, qui interemptores excusas dei. Nihil enim ab eis passus est Christus, si nihil vere est passus. Parce unicae spei totius orbis, [20]qui destruis necessarium [21]dedecus fidei[c]. Quodcunque deo [22]indignum est, mihi expedit. Salvus

53. alia sunt quae deus *B.* alias inique deus *A.* 54. elegerit in accumulationem scientiae secularisne sapientiae *B.* 55. Iuppiter *A.* 56. cycnus *AqC.* 57. homo adversus marcionem *B.*

Cap. V. 1. et *om. Aβ.* 1b. apud *amg.* 2. dicant *Aamgbcd.* dicam *reliqui, et Montisp.* 3. Aufers *BCDa.* 4. haec *bc.* 5. indignus *A.* 6. an *om. A.* 7. monimento *A.* monumento *d.* monumentum *reliqui, et Montisp.* 7b. erit *c., errore, ni fallor, typographi.* 8. in saeculo *Ad.* saeculo *reliqui, et Montisp.* 9. recidisti (recedisti *C.*) *ABC. Vindob.* 283. rescidisti *reliqui, et Montisp.* 10. a sensu *Aamgbcd.* assensum *B.* ad sensum *CDa. Montisp.* 11. imaginariae *Aamgd., tres Vaticani.* imaginaria et *abc.* imaginarium imaginarie (et imaginarie *B.*) *reliqui, et Montisp.* 12. hinc *d.* 12b. respondebo *BC. Vindob.* 283. 13. est ut *A.* ut *Ccd., tres Vaticani.* et *reliqui, et Montisp.* 14. suscitatus *Aq.* 15. Falso se *ego.* Falsum se *A.* Falso ergo *cd., ex tribus Vaticanis.* Falso enim *C., Hildebrandus.* Falso *reliqui, et Montisp.* 16. tantum ihm̃ *A.* tantum *reliqui, et Montisp.* 17. et falso suscitatum *C.* 18. erit *Ad.* est *reliqui, et Montisp.* 19. hominem qui interedemptores *A.* 20. quid *Ad.* 21. dedecus *Ad.* (*et Montisp.*) decus *reliqui.* 22. indignius *B.*

a. tam stulta] Nimirum quam est nativitas Christi. Aut, id est si haec tam stulta esse negant, ergo prudentiam vel sapientiam dicant deum crucifixum. (Fr. Iunius.)

b. Paulus tantum] Paulus Marcionis apostolus.

c. qui destruis necessarium dedecus fidei.] Hoc dici potest etiam iis qui adversus Tertulliani et omnium veterum scriptorum traditionem Christum statura vultuque formosissimum sibi imaginantur. Sic enim omnino legendum est, non ut vulgo, *decus.* Nam hoc adversus

Matth. X, 32 sqq. Marc. VIII, 38. Luc. IX, 26.

[22b]sum, si non confundar de domino meo. [23]Qui mei, inquit, confusus fuerit, confundar et ego [24]eius. Alias non invenio materias confusionis quae me per contemptum ruboris [25]probent bene [26]impudentem et feliciter stultum. [27]Crucifixus est [28]dei filius; non pudet, quia pudendum est. Et mortuus est dei filius; [29]prorsus credibile est, quia ineptum est. Et sepultus resurrexit; certum est, quia impossibile [30]est. Nam quomodo vera in illo erunt, si ipse non fuit verus, si non vere habuit in se quod figeretur, quod [31]moreretur, quod sepeliretur et resuscitaretur? carnem scilicet [32]hanc sanguine suffusam, ossibus [33]structam, nervis intextam, venis implexam, quae nasci et mori novit, [34]humanam sine dubio, ut natam de homine. [35]Ideoque mortalis haec [36]erit in Christo, [37]quia Christus homo et filius hominis. Aut cur homo Christus [38]et hominis filius, si nihil hominis et nihil ex homine? [39]nisi si aut [40]aliud est homo quam caro, aut aliunde caro hominis quam ex homine, aut aliud [40b]est Maria quam homo, [41]aut homo deus Marcionis[d]. Aliter non diceretur homo Christus sine carne, nec hominis filius sine aliquo parente homine, [42]sicut nec deus sine spiritu dei, nec dei filius sine deo patre. Ita utriusque substantiae census hominem et deum exhibuit, hinc natum, inde non natum, hinc [43]carneum, inde spiritalem, hinc infirmum, inde praefortem, hinc morientem, inde viventem. Quae proprietas conditionum, divinae

22b. sim *A.* 23. Qui mei inquit (*Aq*)*d. Montisp., Fulv. Ursinus.* Qui me inquit (inquid *Aβ*.) *AβBCDabc.* 24. eum *c., ex uno Vaticano.* 25. probant *B.* 26. imprudentem *B.* 27. Crucifixus *Aamgd.* Natus *reliqui.* Datus *Montisp.* 28. filius dei *BC. Vindob.* 283. 29. prorsus *om. A.* 30. est. Nam quomodo vera in illo *A.* est (*om. BCD.*). Sed haec quomodo in illo vera *reliqui, et Montisp.* 31. moriretur *Montisp.* 32. hanc *om. Ad.* 33. structam *Ad.* substructam *reliqui, et Montisp.* 34. Humana sine dubio, ut nata *Ad.* 35. Ideoque *Abcd.* Ideo quia *reliqui, et Montisp.* 36. erit *Ad.* est *reliqui, et Montisp.* 37. quia Christus *om. ABCD. Montisp.* 38. et hominis filius *A.* et filius hominis *reliqui, et Montisp.* 39. nisi si (*Aq*)*BCDabc. Montisp.* nisi (*Aβ*)*d.* 40. alius *A.* 40b. est *om. BCD.* 41. aut homo deus Marcionis. Aliter *Ad.* Deus Marcionis aut aliter *BCD. Montisp.* Deus Marcionis haud aliter *ab.* Deus Marcion haud aliter *c.* Denique, Marcio, haud aliter *Fulv. Ursinus.* 42. sic nec *BC. Vindob.* 283. 43. carnem *B.*

Marcionem probare instituit, omnia ista, deum nasci, deum crucifigi, deum mori, deum sepeliri, quae secundum sensum humanum pudenda, stulta, fatua iudicantur, quaeque Marcion destruebat tanquam indigna deo, haec omnia, inquam, a deo electa fuisse, ut sapientia saecularis confunderetur. Ait igitur Septimius haec dedecora, quae putamus, non esse apud deum dedecora, immo necessaria esse fidei Christianae. Quid destruis, inquit, dedecus necessarium fidei? Gregorius Baeticus lib. de Fide: „Vides quam pulchrum quamve decorum nostrae salutis sacramentum. In eo quod filius est, minoratus ostenditur. Quomodo ergo ad offuscandam divinitatem eius improperas quod exsequitur ad decorem?“ (Rigalt.)

d. aut homo deus Marcionis.] Homo scilicet imaginatus et falsus. Sic enim mox ipse declarabit: „ut carnem gestaret sine ossibus duram, sine musculis solidam, sine sanguine cruentam, sine tunica vestitam, sine fame esurientem, sine lingua eloquentem, ut phantasma fuerit sermo eius per imaginem vocis.“ (Rigalt.)

et humanae, [44]aequa utique naturae cuiusque veritate dispuncta est[e], eadem [45]fide [46]et spiritus et [47]carnis. Virtutes [48]spiritus dei deum, passiones carnem hominis probaverunt. Si virtutes non sine spiritu, [49]perinde et passiones non sine [49b]carne. Si caro cum passionibus ficta, et spiritus ergo cum virtutibus falsus. Quid dimidias mendacio Christum? Totus veritas fuit. Maluit, [50]crede, nasci quam [51]ex aliqua parte mentiri, et quidem in semetipsum, ut carnem [52]gestaret sine ossibus duram, sine musculis solidam, sine sanguine cruentam, sine tunica vestitam[f], sine fame esurientem, sine dentibus edentem, sine linguâ loquentem, ut phantasma [53]auribus fuerit sermo eius per imaginem vocis. Fuit itaque phantasma etiam post resurrectionem, cum manus et pedes suos discipulis inspiciendos [54]offert, Aspicite, [55]dicens, quod ego [56]sum, quia spiritus ossa non habet, sicut me habentem videtis; sine dubio manus et pedes et ossa, quae spiritus non habet, sed caro. Quomodo hanc vocem interpretaris, Marcion, [57]qui a deo optimo et simplici et bono tantum [58]infers Iesum? [59]Ecce fallit et decipit et circumvenit omnium oculos, omnium sensus, omnium accessus et contactus. Ergo iam Christum [60]non de caelo deferre debueras, sed de aliquo circulatorio coetu, nec deum praeter hominem, sed [61]magum hominem, nec salutis pontificem, sed spectaculi artificem, nec mortuorum [62]resuscitatorem, sed vivorum avocatorem[g]. Nisi quod et si magus fuit natus est. Luc. XXIV, 39.

Sed [1]quidam discentes [2]Pontici illius, supra magistrum sapere Cap. VI.

44. aequa utique natura cuiusque veritate *A.* aequa utique naturae veritate cuiusque *abc.* aequa utique naturae utriusque veritate *d.* aequa utique naturae veritate *BCD. Montisp.* aequa utique utriusque veritate *Fulv. Ursinus.* 45. vice *amg.* 46. et spiritus *Ad.* spiritus *reliqui. Montisp., et Divionensis apud Rigaltium.* 47. carnis *Aamgbcd.* caro *reliqui. Montisp., et Divionensis apud Rigaltium.* 48. spiritus dei deum (dñm) *A.* spiritum dei domini *Hildebrandus.* spiritum dei *reliqui libri, et Montisp.* 49. perinde *ACd.* proinde *reliqui, et Montisp.* 49 b. carne *om. Aβ.* 50. credi et nasci *amg.* credi nasci *C.* 51. ex aliqua parte *ADd.* ex aliqua se parte *abc.* ex aliqua parte se *BC.* 52. gestare *BC.* 53. fuerit auribus *B.* 54. offert *ABCD. Montisp.* offerret *abcd.* 55. inquid dicens *A.* inquit *d.* 56. sim spiritus *A.* 57. quia deo *D.* 58. inter ihm *A. In marg. libri a. adnotatum legitur „Al. deest* Iesum." 59. Caece *D., at in marg. habet „Alias* Ecce." 60. de caelo non deferre *B.* 61. magnum *AβBC.* 62. resuscitatorem *A.* suscitatorem *reliqui, et Montisp.*

Cap. VI. 1. quidam *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* quid iam *ABCDabc. Montisp.* 2. pontificis *BC.*

e. aequa utique naturae cuiusque veritate dispuncta est] *Cuiusque* reposui, pro quo alii *utriusque.* Pariter De Virg. Veland. cap. 2 usurpat *quae* pro *utra.* „Adhibenda fuit, inquit, examinatio, *quae* magis ex duabus tam diversis consuetudinibus disciplinae dei conveniret." De verbo *dispungere,* quo Tertullianus fere utitur pro expungere, absolvere, consummare, saepius annotatum est.

f. sine tunica vestitam] Pellicea tunica quam dixit Adv. Valent. cap. 25. f.

g. sed vivorum avocatorem] Qui vivos avocat a vita ad mortem, a recta fide ad haeresin, a deo ad satanan. (Rigalt.)

compulsi, concedunt Christo carnis veritatem, sine praeiudicio tamen [3]renuendae nativitatis. Habuerit, inquiunt, [4]carnem [5]dum omnino non natam. [5b]Pervenimus igitur de calcaria, quod dici solet, in [6]carbonariam[a], a Marcione ad [7]Apellen, qui, posteaquam a disciplina Marcionis [8]in mulierem carne lapsus[b], [9]dehinc [10]in virginem Philumenen spiritu eversus est, solidum Christi corpus, [11]sed sine nativitate [12]suscepit ab eo praedicare. [13]Et angelo quidem illi Philumenes eadem voce apostolus respondebit [14]qua ipsum
Gal. I, 8. illum iam tunc praecinebat, dicens, Etiamsi angelus de [14b]caelis aliter evangelizaverit vobis quam nos [15]evangelizavimus, anathema sit. His vero, [16]quae insuper [17]argumentantur, nos [18]resistemus. [19]Confitentur vere corpus habuisse Christum. Unde materia, si non [19b]ex ea qualitate in qua videbatur? Unde corpus, si [20]non caro corpus? Unde caro, si non nata? Quia nasci [21]haberet ea futura quae nascitur, De sideribus, inquiunt, et de substantiis [22]superioris mundi mutuatus est carnem. Et utique proponunt non esse mirandum corpus sine nativitate, cum et apud nos angelis licuerit nulla uteri opera in [23]carnem processisse. Agnoscimus quidem ita relatum, sed tamen quale est ut alterius regulae fides ab ea [24]fide

3. rennuendae *Montisp.* 4. carne *Aβ.* 5. dominus (dñs *Aβ.*) non natam *A. Rigaltius.* 5 b. Pervenimus igitur *abcd.* paruimus. Igitur *BCD. Montisp.* Paruimus igitur *A.* 6. carbonaria *ABC. Montisp.* 7. Apellen *ABDab.* Appellen *C.* Apellem *cd.* (*Montisp.*) 8. in mulierem carne lapsus (lapsus est *abc.*) *ABCabcd., et D. in marg.* in muliere carne lapsus *Montisp.* in muliere lapsus *D.* 9. dehinc *d.* deinc *Aβ.* dein *Aφ.* et dehinc *reliqui, et Montisp.* 10. in virginem Philumenen (Philumenem *amgd.*) spiritu eversus est (eversus est *om. Aφ.* spiritum versum *amg.*) *Aamgd.* in (in *om. ab.*) virgine Philumene (Philomene *BC.*) spiritu eversus est (est *om. C.*) *BCDabc. Vaticani tres, et Montisp.* in virgine Philumene spiritu emersus est *Ios. Scaliger.* 11. sed *Ad., Fulv. Ursinus.* et *BCDa* (*etiam amg.*) *bc. Montisp.* 12. suscepit ab eo praedicare *Aφ.* suscepit ab ea praedicare (*Aβ*)*d.* suscipere ab ea carnem *amg.* suscepit ab ea, praedicans *BCDabc. Montisp.* susceptum ab eo praedicat *Fulv. Ursinus.* 13. Et angelo quidem illi Philumenes eadem voce apostolus respondebit *Ad.* Angelo quidem Philumenensi respondebit eadem voce *amg.* ut (et *BC.*) angelus quidem illi (illius *c.*) Philumenes (Philomenes *BC.*). Eadem voce apostolus respondebit *reliqui, et Montisp.* ut angelus quidem Philumenes. Illi eadem voce apostolus respondebit *Fulv. Ursinus.* 14. quia *BCD. Montisp.* 14 b. coelo *Cc. tres Vaticani.* 15. euangelizaveris *A.* 16. quae *Ad.* qui *reliqui, et Montisp.* 17. argumentatur *A.* 18. resistemus *ACabcd. Montisp.* (*in quo a. m. pr. erat* resistamus.) resistimus *reliqui.* 19. Confitentur *ABCDd. Montisp.* Confitentes *reliqui.* 19 b. et ex qualitate *B.* 20. non *om. Aβ.* 21. habere *Aφ.* 22. superioribus *Aφ. Hildebrandus.* 23. carne *Ad.* 24. fide *om. B.*

Cap. VI. a. Pervenimus igitur de calcaria, quod dici solet, in carbonariam] Reposui *Pervenimus,* quod de emendatissimis Gangneii codicibus profectum videtur. Certe Rhenani editio a. 1539. habet „*paruimus.* Igitur, quod" cett. Nec tamen refragabor, si malis cum Rigaltio ex fide Agobardini ceterorumque librorum rescribere „Habuerit, inquiunt, carnem dominus non natam, paruimus. Igitur de calcaria, quod dici solet, in carbonariam."

b. a disciplina Marcionis in mulierem carne lapsus] Cf. De Praescr. Haeret. cap. 30. Adde Adv. Omnes Haer. cap. 6. Ceterum adverte quae sibi respondent „carne labi" et „spiritu everti."

quam impugnat [25]instrumentum [26]argumentationibus suis mutuetur? Quid illi cum [27]Moyse qui deum Moysi [28]reiecit? Si alius deus est, aliter sint res eius. [29]Sed utantur haeretici omnes scripturis eius cuius utuntur etiam mundo. Erit [29b]illis [30]hoc quoque [31]testimonium iudicii, quod de exemplis ipsius blasphemias suas instruunt. [32]Facile est [33]veritati etiam nihil tale adversus eos praescribenti obtinere. Igitur qui carnem Christi ad exemplum proponunt angelorum, non natam dicentes, [34]licet carnem, comparent velim et causas tam Christi [35]quam et angelorum ob quas in [36]carnem [37]processerint. Nullus unquam angelus ideo descendit, [38]ut crucifigeretur, ut mortem experiretur, ut a morte [39]resuscitaretur. Si nunquam eiusmodi fuit causa angelorum corporandorum, habes causam cur non nascendo [40]acceperint carnem. Non venerant mori, ideo nec nasci. [41]At vero Christus [42]mori missus nasci quoque necessario habuit, ut [43]mori posset; non enim mori solet nisi quod nascitur. Mutuum debitum [44]est nativitati cum mortalitate. Forma moriendi causa nascendi [45]est. Si propter id quod moritur mortuus [46]est Christus, id autem moritur quod et nascitur, [47]consequens [48]erat, immo praecedens, ut aeque nasceretur propter id quod nascitur, quia propter id ipsum mori habebat quod, [49]quia nascitur, moritur. Non competebat non nasci pro quo mori competebat. [50]Atquin tunc quoque inter [51]angelos illos ipse dominus apparuit Abrahae sine nativitate, cum carne scilicet, pro eadem causae diversitate. Sed vos hoc non recipitis, non [52]eum Christum recipientes [53]qui iam tunc et adloqui et liberare et iudicare humanum genus [54]ediscebat in carnis habitu non natae adhuc[c], quia nondum moriturae, nisi prius et nativitas eius et mortalitas [55]annuntiarentur. Igitur probent angelos illos

25. instruendum *D (in marg. legitur „Alias* instrumentum.“). *Montisp. m. pr.* instruentum *C. Montisp. m. sec.* 26. argumentorum mutuetur *A.* 27. Moysi *D. Montisp.* 28. reiecit *ABC. tres Vaticani.* reiicit *reliqui, et Montisp.* 29. Et *BCD. Montisp.* 29 b. illius *A.* 30. quoque hoc *B.* 31. testimonium *A.* in testimonium *reliqui, et Montisp.* 32. et facile *B.* a facile *C.* 33. veritatem *A.* 34. licet carnem *Ad.* scilicet carneam *reliqui. Montisp.* 35. quam et *(Aφ)CDabc. Montisp.* quam *(Aβ)Bd.* 36. carne *Ad.* 37. processerint *Ad.* processerunt *BCDa.* venerunt *D (in marg.) amgbc.* 38. ut *om. A.* 39. suscitaretur *Ad.* 40. acceperunt *BC.* 41. Ad *Aβ.* Ac *C.* 42. mori *om. A.* 43. posset mori *BC.* 44. est nativitati *A.* est inter se nativitati *reliqui, et Montisp.* 45. et si propter *A.* 46. Christus est *BC.* 47. et *om. A.* 48. erat *A.* item erat *abcd.* autem erat *BCD. Montisp.* 49. quia nascitur *Ad.* quia id quod nascitur *reliqui, et Montisp.* 50. Atquin (Adquin *A.*) *ABCbcd. tres Vaticani, Montisp.* Atqui *Da.* 51. angelos illos *ACd. Montisp.* illos angelos *reliqui.* 52. enim *A.* 53. quia *CD. Montisp.* 54. sediscebat *A.* 55. annuntiaretur (adnuntiaretur *Aφ.*) *AB.* adnunciarentur *reliqui, et Montisp.*

c. in carnis habitu non natae adhuc] Adv. Marc. III, 9 „Ideoque et ipse cum angelis tunc apud Abraham in veritate quidem carnis apparuit, sed nondum natae, quia nondum moriturae, sed et discentis iam inter homines conversari.“, ubi corrigendum erat *ediscentis* pro *et discentis.*

[56]carnem de sideribus concepisse. Si non probant, quia nec scriptum est, nec Christi caro inde erit, cui angelorum accommodant exemplum. Constat angelos carnem non propriam [57]portasse, [58]utpote [59]naturà substantiae [60]spiritalis, etsi [61]corporis alicuius, sui tamen generis, in carnem autem humanam transfigurabiles ad tempus [62]videri et [63]congredi cum hominibus posse. Igitur cum relatum non sit unde [64]sumpserint carnem, relinquitur intellectui nostro non dubitare hoc esse proprium angelicae potestatis, ex nulla materia corpus sibi sumere. Quanto magis, inquis, ex [65]aliqua? Certum est. Sed nihil de [66]hoc constat, quia scriptura non exhibet. Ceterum [67]qui valent facere semetipsos quod natura non sunt, cur non valeant [68]ex nulla [69]substantia facere? Si fiunt quod non sunt, cur non [70]ex eo [71]fiant quod non est? Quod [72]autem non est cum fit, ex nihilo est. Propterea nec [73]requiritur nec ostenditur quid [74]postea factum sit corporibus illorum. Quod de nihilo fuit, nihil factum est. Possunt nihil ipsum convertere in carnem qui semetipsos potuerunt convertere in carnem. Plus est [75]naturam demutare quam facere materiam. [76]Sed et si de materia necesse [77]fuit angelos sumpsisse carnem, credibilius utique est de terrena materia quam de ullo genere caelestium substantiarum, cum adeo terrenae qualitatis [78]extiterit ut terrenis pabulis pasta sit. [79]Fuerit, sit nunc quoque siderea [80]eodem modo terrenis pabulis pasta quando terrena non esset, [81]quo terrena caelestibus pasta est quando caelestis non esset (legimus enim manna esui populo fuisse: Panem, [82]inquit, angelorum edit homo), non tamen infringitur semel [83]separata conditio dominicae carnis ex causa alterius dispositionis. Homo vere futurus usque ad mortem eam carnem oportebat [84]indueret cuius [85]est mors. Eam porro carnem, cuius [86]est mors, nativitas antecedit.

Ps. LXXVIII, 24.

Cap. VII. Sed quotiens de nativitate contenditur, omnes, qui respuunt

56. carnem de sideribus concepisse *Ad.* de sideribus accepisse substantiam carnis *reliqui, et Montisp.* 57. portasse *A.* gestasse *reliqui, et Montisp.* 58. utpote *Ad.* utpute *Montisp.* utputa *reliqui.* 59. natura *A* (*Rigaltius in A. legit* a natura) *BDa. Montisp.* naturae *bc.* naturas *d.* naturam *C.* 60. spiritualis *C., ubique fere.* 61. corporalis *A.* corpus *B.* 62. videri *Ad.* ut videri *reliqui, et Montisp.* 63. congredi cum (concreditum *A.*) hominibus posse *A.* 64. sumpserit *A.* 65. aliquo *B.* 66. hoc *A.* eo *reliqui, et Montisp.* 67. quia *D.* 68. ex *ABC.* etiam ex *cd. tres Vaticani.* et ex *Dab. Montisp.* 69. substantiam *BD. Montisp.* 70. et ex *C. Montisp.* 71. fiat *A.* fiunt *B.* 72. aut *Aφ.* 73. relinquitur *amg.* 74. postea *om. A.* 75. naturam ipsam demutare *B.* 76. Sed et si *Ad.* Sed si *reliqui, et Montisp.* 77. fuit *Ad.* fuisset *reliqui, et Montisp.* 78. existerit *A.* 79. Fuerit, sit nunc *A.* Fuerit nunc *abcd.* Nunc sic *BCD. Montisp.* 80. eodem *D.* 81. cum *amg.* 82. inquid *Aβ., ut solet.* 83. seperata *C., pro more.* 84. ut indueret *abcd.* 85. et *Aβ.* 86. et *Aβ.* — *Codicis Montisp. scripturas annotare hic desino.*

eam ut praeiudicantem de carnis in Christo veritate, ipsum deum volunt [1]negare esse natum, [2]quia dixerit: Quae mihi mater, et qui mihi fratres? Audiat igitur et [3]Apelles quid iam responsum sit a nobis Marcioni eo libello[a] [4]quo evangelium ipsius provocavimus, considerandam scilicet materiam [4b]pronuntiationis istius. Primo quidem nunquam quisquam [5]annuntiasset illi matrem et fratres eius foris [6]stantes qui non certus esset [7]et habere illum matrem et fratres [8]et ipsos esse quos tunc nuntiabat, vel retro cognitos vel tunc ibidem [9]compertos; [10]licet propterea abstulerint haereses [11]ista de evangelio, [12]quod et creditum patrem eius [13]Ioseph fabrum et matrem Mariam et fratres et sorores eius [14]optime notos sibi esse dicebant qui mirabantur doctrinam eius. Sed [15]temptandi gratia nuntiaverant ei matrem et fratres, quos non habebat. [16]Hoc quidem scriptura non dicit, alias non tacens cum quid [17]temptationis gratia factum est [18]erga eum. Ecce, [18b]inquit, surrexit legis doctor temptans eum. Et alibi, Et accesserunt ad eum pharisaei [19]temptantes eum. Quod nemo prohibebat hic quoque [20]significari temptandi gratia factum. Non recipio quod extra scripturam de tuo [21]infers. Dehinc materia temptationis debet subesse. Quid [22]temptandum [23]putaverint in illo? utique natusne esset an non? Si enim [24]hoc negavit responsio eius, hoc captavit nuntiatio [25]temptatoris. Sed nulla [26]temptatio, tendens ad agnitionem eius de quo dubitando temptat, ita subito [27]procedit, ut non ante praecedat quaestio quae dubitationem inferens cogat temptationem. Porro si nusquam de nativitate Christi volutatum est, quid tu argumentaris voluisse illos per temptationem sciscitari quod nunquam produxerunt in quaestionem? Eo [28]adicimus etiam, si temptandus esset de nativitate, non utique hoc modo temptaretur, earum personarum [29]annuntiatione quae poterant etiam nato Christo non fuisse. Omnes nascimur, et tamen non omnes aut fratres [30]habemus aut matrem.

Matth. XII, 48. Luc. VIII, 20 sq.

Matth. XXII, 35. Matth. XIX, 3.

Cap. VII. 1. negasse natum *A*. 2. quia *A*. quod *reliqui*. 3. Appelles *C., ut solet*. 4. quo ad evangelium (Euuangelium *Aβ*.) *Ad*. 4b. annuntiationis *BC*. 5. annuntiassed illi *Aβ*. adnuntias sed illi *Aq*. 6. stantes *A*. stare *reliqui*. 7. et *om. BCDabc*. 8. et in ipsos *A*. 9. repertos *BC., et D. in marg*. 10. licebit *A*. 11. istas de euuangelium (euangalium *Aq*.) *A*. istae de evangelio *BCD*. 12. quod creditum *A*. quod et creditum est *a*. quodam et creditum *B*. 13. Iosep *Aβ*. 14. obtime *Aβ*. 15. temptandi *AB., ubicunque*. 16. et hoc *C., pro more*. 17. temptationis *Aβ., ubique*. 18. erga *A*. circa *reliqui*. 18b. inquid *Aβ*. 19. temptantes eum *A*. tentantes *reliqui*. 20. significarit *A*. 21. inferis *A*. 22. temptantum *Aβ*. 23. putaverint *A*. putaverunt *reliqui*. 24. hoc *om. B*. 25. tentaris *D., sed* tentatoris *est in marg*. temptationis *C*. 26. est tentatio *ab*. 27. praecedit *C*. 28. adiecimus *bc*. 29. annuntiationem *A*. 30. habent *A*.

Cap. VII. a. eo libello] Adv. Marc. IV, 19.

Adhuc potest [31]et patrem magis habere quam matrem, et avunculos magis quam fratres. Adeo non competit temptatio nativitatis, quam licebat et sine matris et sine fratrum nominatione constare. Facilius plane est ut [32]certi illum et matrem et fratres habere divinitatem potius temptaverint eius quam nativitatem, an intus agens sciret quid foris esset, mendacio [33]petitus [34]praesentiae annuntiatae eorum, qui in [35]praesentia non erant. Nisi quod [36]sic [37]vacuisset temptationis [38]ingenium. Poterat enim evenire, ut quos illi nuntiabant foris [38b]stare, ille eos sciret absentes esse, vel [39]valetudinis vel negotii vel peregrinationis [40]notae iam necessitate. Nemo temptat eo modo quo [41]sciat posse se ruborem temptationis referre. Nulla igitur materia temptationis competente [42]liberatur simplicitas [43]nuntiationis[b], quod vere mater et fratres eius super venissent. Sed quae ratio responsi matrem et fratres ad praesens negantis discat
Io. VII, 5. etiam [44]Apelles. Fratres domini non [45]crediderant in illum, [46]sicut evangelio ante Marcionem edito continetur. Mater aeque non demonstratur [47]adhaesisse illi[c], cum [48]Marthae et Mariae aliae in commercio eius frequententur. Hoc denique in loco apparet incredulitas [49]eorum: cum [50]Iesus doceret viam vitae, cum dei regnum praedicaret, cum languoribus et vitiis [51]medendis operaretur, extraneis defixis in illum [52]tam proximi aberant. Denique superveniunt et foris subsistunt, nec introeunt, non computantes scilicet quid intus ageretur, nec [53]sustinent [54]saltem, quasi necessarius[d] aliquid afferrent eo quod ille [55]cum maxime agebat, sed amplius [56]interpellant et a tanto opere [57]revocatum volunt. Oro te, [58]Apelle, vel

31. et *om. A.* 32. certe illum non et matrem et fratres habere, sed divinitatem *amg.* 33. petitus *Aamgbcd.* potius *reliqui.* 34. praesentiae annuntiatae eorum *Aad.* praesentiae eorum *reliqui.* 35. praesentia *Ad.* praesenti *reliqui.* 36. sic *A.* si *B.* etsi *reliqui.* 37. vacuisset *ABDacd. Rhenani exemplaria, et tres Vaticani.* valuisset *amgb.* vetuisset *C.* vacavisset *D. in marg.* 38 b. ingenium. Poterat enim evenire *A.* ingenium, poterat evenire *reliqui.* 38. stare *om. A.* 39. valetudine *Ad.* 40. notae *Ad.* nota *reliqui.* 41. sciat posse se *A.* se sciat posse *B.* posse se sciat *reliqui.* 42. libratur *A. Hildebrandus.* 43. nuntiationis *d.* enuntiationis *A. Hildebrandus.* nuntiatoris *reliqui.* 44. Appelles *C.* pelles *A.* 45. crediderunt *Cabc.* 46. sicut evangelio (euuangelio *A.*) *Ad.* sicut et in evangelio *reliqui.* 47. adaesisse *Aβ.* 48. Martha et Maria alia *abc.* 49. illorum *B.* 50. Iesus *A.* is *reliqui.* 51. medens *B.* 52. tum *Fr. Iunius.* 53. sustinenter *Aφ.* sustinentur *Aβ.* sustinentes *Hildebrandus.* 54. salutem *Aφ.* saltim *B.* 55. cum maxime *C.* quo maxime *A.* tum maxime *reliqui.* 56. interpellent *A.* 57. vocatum *A. Hildebrandus.* 58. Apelle *A.* Apelles *reliqui.*

b. liberatur simplicitas nuntiationis] Adseritur, ut explicat Rigaltius. *Liberare* dixit ex usu forensi. V. Dirksen Manuale s. v. p. 539. Significat proprie absolvere, dimittere debitorem, redimere rem obligatam.

c. adhaesisse illi] Infra dicet „absistet," et „matrem abiunctam," et lib. IV Adv. Marc. cap. 19 „nam nec hic mater adsistebat illi." Chrysost. ad cap. 12. evang. Matthaei num. 46. Videantur etiam Catenae a Corderio et Possino editae. (Rigalt.)

d. necessarius] Alia huius comparativi exempla habes ad De Patient. cap. 11.

tu, Marcion, si forte tabula ludens vel de histrionibus aut aurigis contendens[e] tali nuntio avocareris, nonne dixisses: Quae mihi mater, aut qui fratres? Deum praedicans et probans Christus, legem et prophetas adimplens, tanti retro aevi caliginem [59]dispargens, indigne usus [60]est hoc dicto ad percutiendam incredulitatem foris stantium vel ad excutiendam importunitatem ab opere revocantium? Ceterum ad negandam nativitatem [61]alius [62]fuisset [63]ei locus[f] et tempus et ordo sermonis, non eius qui [64]posset [65]pronuntiari etiam ab eo cui et mater esset et fratres. Cum [66]indignatio parentes negat, non negat, sed [67]obiurgat. Denique potiores fecit alios, et meritum praelationis ostendens, audientiam[g] scilicet verbi, demonstrat qua condicione negaverit matrem et fratres. Qua enim alios sibi adoptavit qui ei adhaerebant, ea abnegavit illos qui ab eo adsistebant. Solet etiam [68]adimplere Christus quod alios docet. Quale ergo erat si docens non tanti [69]facere matrem [70]aut patrem aut fratres quanti dei verbum [71]ipse dei verbum [72]annuntiata matre et fraternitate desereret? Negavit itaque parentes quomodo docuit negandos pro dei [73]opere[h]. [74]Sed et alias figura est synagogae in matre [75]abiuncta et ludaeorum in fratribus incredulis. Foris [76]erat in illis Israël, discipuli autem novi intus audientes et credentes [77]cohaerentes Christo ecclesiam deliniabant, quam potiorem matrem et digniorem fraternitatem recusato carnali genere [78]nuncupavit. Eodem sensu denique et illi exclamationi respondit, non matris uterum et ubera negans, sed feliciores designans qui verbum dei audiunt[i].

59. dispergens *B.* 60. et *A.* 61. alius fuisset *Ad.* alius necessarius fuisset *reliqui.* alius necessarior fuisset *Fulv. Ursinus.* 62. ei fuisset *B.* 63. et *A., Hildebrandus.* 64. posset *Ad., Fulv. Ursinus.* possit *reliqui.* 65. enuntiari *B.* 66. indignatio parentes negat, non negat *Ad.* indignatione parentes negant, non negant *amg.* indignatio parentes non neget *Dabc.* indignatio non negat *BC.* 67. obiurget *Dabc.* 68. implere *A.* 69. faceret *A.* 70. aut patrem aut *Aφ.* aut *(Aβ)BCDabcd.* 71. ipse dei verbum *om. A.* 72. annuntiata *A.* nuntiata *reliqui.* 73. opera *BC.* 74. Sed et *A.* Sed *reliqui.* 75. adiunctae *amg.* 76. erat *om. BC.* 77. cohaerentes *A.* et cohaerentes *reliqui.* 78. nuncupat *abc.* nuncupant *BCD. At D. in marg. habet „Alias* nuncupavit."

e. de histrionibus aut aurigis contendens] Videlicet sponsionibus. Cf. De Spectac. cap. 16.

f. alius fuisset ei locus] Ita haec emendata reddo ex fide libri Agobardini. Pronomen *alius* est genitivus; quem non odoratus magistellus aliqui adscripsit *necessarius,* quod deinde inter ipsa scriptoris verba inrepsit.

g. audientiam] Hoc vocabulo non semel ita usus est Arnobius Afer. Cf. adnot. Hildebrandi ad cap. 29. lib. V. Adv. Natt., p. 468.

h. negandos pro dei opere.] Augustin. De Fide c. Manich. cap. 25 „Exemplo suo iam docebat negandos esse parentes propter deum. Opera enim divina facienti terreni affectus obstrepere non debebant." Cf. Ambros. lib. VI. in Lucam cap. 8. Citavit Ludovicus de la Cerda.

i. qui verbum dei audiunt] Adv. Marc. IV, 26 „Felicitatem ab utero et uberibus matris transtulit in discipulos, a qua non transtulisset, si eam non haberet."

Cap. VIII. Solis istis capitulis, quibus maxime instructi [1]sibi videntur [2]Marcion et Apelles, secundum veritatem integri et incorrupti [3]evangelii interpretatis satis esse debuerat ad probationem carnis humanae in Christo per defensionem nativitatis. Sed quoniam et isti [4]Apelleiaci carnis ignominiam praetendunt maxime, quam volunt ab igneo [5]illo [6]praeside mali[a] sollicitatis [7]animabus [8]adstructam et idcirco [9]indignam Christo, et idcirco de sideribus illi substantiam competisse, debeo [10]eos de sua paratura repercutere. Angelum [11]quendam inclitum nominant qui mundum hunc instituerit et instituto eo paenitentiam [12]admiserit[b]. Et hoc suo loco [12b]tractavimus[c]. Nam est [13]nobis et ad illos libellus, an qui spiritum et voluntatem et virtutem Christi habuerit ad ea opera, dignum aliquid paenitentia [14]fecerit, [15]cum angelum etiam de figura erraticae [16]ovis [17]interpretantur. Teste igitur paenitentia institutoris sui [18]peccatum erit mundus, siquidem omnis paenitentia confessio [19]est delicti, quia locum non habet nisi in delicto. Si mundus delictum est, [20]qua corpus et membra delictum erit [21]perinde et caelum et [22]caelestia
Matth. VII, 17. et quicquid inde conceptum prolatumque est. [23]Et mala arbor malos [24]fructus edat necesse est. Caro igitur Christi de caelestibus structa de [25]peccati [26]constat elementis, peccatrix de peccatorio [27]censu, et [28]pars iam erit eius [29]substantiae, id est nostrae, quam ut peccatricem [30]Christo dedignantur inducere. [31]Ita si nihil de ignominia interest, aut [32]aliquam purioris notae [33]materiam excogitent Christo

Cap. VIII. 1. sibi videntur *Ad.* videntur sibi *reliqui.* 2. marcione apelles *A.* 3. euuangelii interpraetatis *Aβ.* 4. Apelleiaci *Ad.* Apelliaci *D. in marg.* (*ex Hirsaugiensi, ni fallor.*) *Ita praebent libri iterum infra cap.* 24. Apellaciani *Dab.* Apelleciani *c.* appellatieni *B.* appellatione *C.* Appelliciani *edit. Rhenani a.* 1528. *in marg.* Apelliaciani *codex Pithoei.* Apellationi *codex Divionensis, apud Rigaltium.* 5. isto *B.* 6. praeside esse alii solicitatis animalibus *amg.* 7. anibus *B.* avibus *C.* 8. adstructam *Aabcd.* abstructam *BCDamg.* 9. indignam Christo et idcirco *om. A.* 10. eos *A.* illos *BDabcd. Om. C.* 11. inclitum quendam *B.* 12. admiscuerit *Latinius.* 12b. tractamus *B.* 13. nobis et ad illos *Aφ.* nobis adversus illos (*Aβ*)*BCDabcd.* 14. fecerit *om. A.* 15. eum *A.* 16. omnis *A.* 17. interpretantur *Ad.* interpretentur *reliqui.* 18. peccatum *A.* delictum *reliqui.* 19. et *A.* 20. qua *ego.* quam *ADd.* quia *reliqui.* 21. perinde *ACd.* proinde *reliqui.* 22. caelestia et quicquid *Ad.* caelestia cum caelo. Si caelestia, et quicquid *reliqui.* 23. Et mala *Ad.* Mala *reliqui.* 24. fructos *Aβ.* 25. peccati *ABCcd., D. in marg., et tres Vaticani.* peccatis *reliqui.* 26. constat *Ad.* constitit *reliqui.* 27. sensu *B.* censui *Aβ.* 28. pars iam erit *Ad.* pars erit *B.* par erit *reliqui.* 29. substantia id est nostra *amg.* substantia vel nostra *C.* substantiae vel nostrae *B.* 30. Christo dedignantur inducere *Ad.* Christus dedignatur induere *reliqui.* 31. Istas nihil *A.* 32. aliquam *A.* aliam *reliqui.* 33. materiae *A.*

Cap. VIII. a. quam volunt ab igneo illo praeside mali] Cf. De Anima cap. 23., De Resurr. Carnis cap. 5., et Adv. Omnes Haeres. cap. 6.

b. paenitentiam admiserit.] Latinius rescripsit *admiscuerit*, secundum De Praescript. Haeret. cap. 21.

c. Et hoc suo loco tractavimus.] Fortasse rectius distinguendum erit ita: „Et hoc suo loco tractavimus (nam est nobis et ad illos libellus), an qui spiritum" cett.

quibus displicet nostra, aut [34]eandem agnoscant [35]qua etiam [36]caelestis melior esse non potuit. Legimus plane, Primus homo de terrae limo, secundus homo de caelo. Non tamen ad materiae differentiam spectat, sed tantum terrenae retro substantiae carnis primi hominis, [37]id est Adae, caelestem de spiritu substantiam opponit secundi hominis, id est Christi. Et [38]adeo ad spiritum, non [39]ad carnem caelestem hominem refert, ut [40]quos ei comparat constet in hac [41]carne terrena caelestes fieri, spiritu scilicet. Quodsi secundum carnem quoque caelestis Christus, non [42]compararentur illi non secundum carnem caelestes. Si [43]ergo qui fiunt caelestes, qualis [44]et Christus, terrenam carnis substantiam gestant, [45]hinc quoque confirmatur ipsum etiam Christum in carne terrena fuisse caelestem, sicut [46]ii sunt qui ei adaequantur. 1 Cor. XV, 47.

Praetendimus adhuc nihil quod ex alio acceptum sit, ut [1]aliud sit quam id de quo sit acceptum, ita [2]aliud esse ut non suggerat unde sit acceptum. Omnis materia sine testimonio originis suae non est, etsi demutetur in novam proprietatem. Ipsum certe corpus [3]nostrum hoc, quod de limo [4]figulatum etiam ad fabulas nationum veritas transmisit, [5]utriusque originem elementi confitetur, [6]carne terram, [7]sanguine aquam. Nam licet [8]alia sit species qualitatis, hoc est quod ex alio aliud fit, ceterum quid est sanguis quam rubens humor? quid caro quam terra [9]in figura sua[a]? Considera singulas qualitates, musculos ut [10]glebas, ossa ut saxa, etiam circum papillas calculos quosdam[b]. Aspice nervorum tenaces Cap. IX.

34. eandem agnoscant *Ad.* omnia cognoscant *B.* eam cognoscant *reliqui.* 35. quae *A.* 36. caelestis *ABD(in marg.)abcd.* caelesti *CD.* 37. id est Adae *om. A.* 38. ab eo *amg.* 39. ad *om. A.* 40. quos ei *(Aβ)d.* quos *Aφ.* quos sic *reliqui.* 41. materia *C.* 42. compararentur *(Aβ)BDabcd.* comparentur *Aφ.* compararent *C.* 43. ergo qui fiunt *(Aβ)abcd.* ergo ..... unt *Aφ.* ergo fiunt *reliqui.* 44. et *Ad.* est *reliqui.* 45. hinc *Aamgbcd.* hic *BDa.* et hic *C.* 46. ii (hii *A.*) sunt *Ad.* sunt *reliqui.*

Cap. IX. 1. aliud — — acceptum ita *om. A.* 2. aliud esse ut non suggerat *Ad.* in totum aliud est cui non suggerat *CDabc.* ita in totum aliud esse cui suggerat *B.* ita in totum aliud est quin suggerat *Fr. Iunius.* 3. nostrum hoc *A.* nostrum *d.* hoc nostrum *reliqui.* 4. figulatum etiam *ABCcd. tres Vaticani.* figulatum est etiam *reliqui.* figulatum est, et iam *Latinius, Fr. Iunius.* figulatum esse etiam *Fulv. Ursinus.* 5. utriusque originem elementi *Ad.* utrumque originis elementum *BCDabc.* 6. carne terram *Ad.* carne terrenam *BDabc.* carnem terra *amg.* carne terrenum *Fulv. Ursinus.* 7. sanguine aquam. Nam *Ad.* sanguine aquanam (a qua non *C.*) *BCDabc.* sanguinem aqua. Nam hic *amg.* sanguine aquenum *Fulv. Ursinus.* 8. alia sit species *(Aβ)d.* alia species *Aφ.* alia facies sit *BC.* alia sit facies *reliqui.* 9. in figura sua *A.* conversa in figuras suas *reliqui.* 10. clebas *A.*

Cap. IX. a. quam terra in figura sua?] Quam de limo scilicet formavit deus. (Rigalt.) Terram cum corpore conferunt etiam Vitruv. VIII, 4. Seneca Quaestt. Natt. III, 15.

b. calculos quosdam.] Attrectata papilla Septimius grumulis glandularum durinsculis impleri sibi manum senserat. Sic lib. Adv. Natt. II [cap. 12] dixit „ubera lapilliscere." (Rigalt.) Locus ex

[11]conexus ut traduces radicum, et venarum ramosos discursus ut ambages rivorum, et lanugines ut muscos, et comam ut cespitem, et ipsos medullarum in abdito thesauros ut metalla carnis. Haec omnia terrenae originis signa et in Christo fuerunt [12]et sunt quae illum dei filium [13]celaverunt, non alias tantummodo hominem existimatum [14]quam extantem humana substantia corporis[c]. Aut edite aliquid in illo caeleste de Septentrionibus et [15]Virgiliis et [16]Suculis emendicatum. Nam quae enumeravimus, adeo terrenae testimonia carnis sunt ut et nostrae. Sed nihil novum; [17]nihilque peregrinum deprehendo. Denique verbis [18]et factis tantum, doctrina et virtute sola, [19]Christum hominem obstupescebant. Notaretur [20]autem etiam carnis in illo novitas miraculo habita[d]. Sed carnis terrenae non mira condicio ipsa erat quae cetera eius miranda faciebat, cum
Matth. XIII, 54. dicerent, Unde huic [21]doctrina et signa ista? Etiam despicientium formam [22]eius haec erat vox. [23]Adeo nec humanae honestatis corpus fuit[e], nedum caelestis claritatis. Tacentibus [24]apud nos quoque prophetis de ignobili aspectu eius, ipsae passiones ipsaeque contumeliae [25]loquuntur. Passiones [26]quidem humanam carnem, contumeliae [27]vero inhonestam [28]probavere. An ausus esset [29]aliqui ungue summo [30]perstringere corpus novum[f], [31]sputaminibus conta-

11. conexus *Aβ*. connexus (*AφBC*)*Dabcd*. 12. et sunt *Ad*. haec sunt *reliqui*. 13. celaverunt *ABC*. celavere *reliqui*. 14. quam extantem humana substantia *Ad*. quam ex humani substantia *Dabc*. quam ex humana substantia *BC*. 15. Virgiliis *Ad*. Vergiliis *reliqui*. 16. suculis semendicatum *A*. Suculiis emendicatum *B*. Siculis (Siculus *C*.) emendatum *CD*. 17. nihilque *A*. et nihil *reliqui*. 18. et factis tantum *A*. tantummodo et factis *reliqui*. 19. Christum hominem *Ad*. Christi homines *reliqui*. 20. autem etiam *Ad*. etiam *reliqui*. 21. doctrinam *A*. 22. eius haec erat *om. Aφ*. 23. Adeo *om. B*. 24. apud nos quoque (*Aβ*)*Cabcd*. apud vos quoque *AφD*. quoque apud vos *B*. 25. locuntur *Aβ*. 26. quidam *Aφ*. 27. vere *BC*. 28. probaverunt *C*. probaverant *B*. *Omitt. Ad*. 29. aliqui *Aφ*. aliquis (*Aβ*)*BCDabcd*. 30. pertinguere *Aβ*. perunguere *Aφ*. 31. sputaminibns *Ad*. ullam sputaminibus *Dabc*. illam sputaminibus *D. in marg*. nullam sputaminibus *BC*.

libro altero Adv. Nationes ab Rigaltio citatus alienus est. Nam lapilliscere dicuntur ibi ubera pubescentium quae intumescunt et in modum lapillorum indurescunt.

c. humana substantia corporis.] Hoc est humano extantem corpore. Humanam substantiam dixit, quo magis humani corporis veritatem in Christo adsereret. (Rigalt.)

d. Notaretur autem etiam carnis in illo novitas miraculo habita.] Si eam de sideribus concepisset.

e. Adeo nec humanae honestatis corpus fuit] Sic lib. Adv. Iud. [cap. 14]: „ne aspectu quidem honestus.“ Quae verba confirmant quod supra notavimus

numisma, visum Romae penes Laelium Pasqualinum, dein penes Cardinalem Altempsium, ad lib. De Patientia cap. 3. Gregorius Baeticus, sive quis alius auctor lib. De Fide, Esaiae verba sic reddit: „Non est species ei, neque honor formae: et vidimus eum, et non habebat speciem neque decorem, sed species eius sine honore.“ (Rigalt.) Cf. Adv. Marc. III, 17.

f. perstringere corpus novum] Corpus inusitatae alicuius pulchritudinis, aut caelestis claritatis. Augustin. in Psalm. 127: „Et nisi foedum putarent, non insilirent, non flagellis caederent, non spinis coronarent, non sputis inhonestarent. Mirabilis forma exarmasset tor-

minare faciem, [32]nisi merentem? Quid dicis caelestem carnem quam unde caelestem intellegas non habes? Quid terrenam negas quam unde [33]terrenam agnoscas habes? Esuriit sub diabolo, sitiit sub Samaritide, [34]lacrimatus est super Lazarum, [35]trepidat ad mortem (Caro enim, inquit, infirma), sanguinem [36]fundit postremo. Matth. XXVI, 41. Haec sunt, opinor, signa caelestia. Sed quomodo, [37]inquam, contemni et pati [38]posset, sicut et [39]dixi, si quid in illa carne [40]de caelesti generositate radiasset[g]? Ex hoc ergo convincimus [41]nihil in illa de caelis fuisse, propterea ut contemni et pati posset.

Convertor ad [1]alios[a] aeque sibi prudentes, qui carnem Christi animalem affirmant, quod anima caro sit facta, ergo et caro anima, et sicut caro animalis, ita et anima carnalis. Et hic itaque causas requiro. Si, ut animam salvam faceret, in semetipso suscepit animam Christus, quia salva non esset nisi per ipsum, dum in ipso, non video cur eam carnem fecerit animalem induendo carnem, quasi aliter animam salvam facere non posset, nisi [2]carnem factam. Cum enim nostras animas non tantum non carneas, sed etiam [3]a carne disiunctas salvas praestet, quanto magis illam, quam ipse suscepit, etiam non carneam redigere potuit in salutem? Item cum [4]praesumant non carnis, [5]sed animae nostrae solius liberandae causa processisse Christum, primo quam absurdum est ut animam solam liberaturus id [6]genus corporis eam fecerit quod non erat liberaturus? Deinde si animas nostras per illam, quam gestavit, liberare susceperat, illam quoque, quam gestavit, nostram gestasse debuerat, id est nostrae formae, cuiuscunque [7]formae est in occulto anima nostra, non tamen [8]carneae. Ceterum non nostram animam liberavit, si carneam habuit; nostra enim carnea non est. Porro si Cap. X.

32. nisi *om. B.* 33. terrenam *om. A.* 34. lacrimatus est *Ad.* lacrimatur *reliqui.* 35. trepidat *ABCDabc.* trepidavit *d.* 36. postremo fundit *Aφ. et Aβ.* postremo fudit *A. teste Rigaltio.* fundit (*ita pro* fudit *tres quoque Vaticani*) postremo *BC.* fudit postremo *reliqui.* 37. inquitis *A.* inquit is *amg.* 38. possit *B.* 39. dixit *A.* 40. de *om. BCD.* 41. nihil illi de caelesti abfuisse *amg.*

Cap. X. 1. alios *Aβabcd.* illos *BCD., et A. teste Rigaltio.* illos alios *Aφ.* 2. carnem *AC.* carneam *reliqui.* 3. a carne *Aabcd.* in carne *reliqui.* 4. praesumat *BD.* 5. *His verbis* sed animae nostrae *desinit codex Agobardi. Siglum A. igitur non ultra comparebit.* 6. gestu *amg.* 7. formae est *om. BC.* 8. carneae *Babcd.* carne *D.* carnea *C.*

tores, atque etiam sine voce remissionem impetrasset.“ Notum illud Stesichori de iis qui lapides ad obruendam Helenam attulerant: „ἅμα τῷ τὴν ὄψιν ἰδεῖν ἀφεῖναι τοὺς λίθους ἐπὶ τὴν γῆν.“ Notum etiam illud: „πρὸς τὸν ἐράσμιον θεὰν καὶ ἀπρόσφιλος ὀφθαλμὸς ἡμεροῦται.“ (Rigalt.)

g. de caelesti generositate radiasset?] Sed sidereum aliquid eius vultui tribuit Hieronymus Epist. 140. ad Principiam: „Nisi enim habuisset, inquit, et in vultu quiddam oculisque sidereum, nunquam eum statim secuti fuissent apostoli, nec qui ad comprehendendum eum venerant, corruissent.“

Cap. X. a. Convertor ad alios] Ad Valentinianos.

non nostram liberavit, [9]quia carneam liberavit, nihil ad nos, quia non nostram liberavit. Sed nec liberanda erat, quae non erat nostra, ut scilicet carnea. Non enim periclitabatur, si non erat nostra, [10]id est non carnea. Sed liberatam constat illam. Ergo non fuit carnea, et fuit nostra, [11]si ea fuit quae liberaretur, [12]quoniam periclitabatur. Iam ergo si anima non fuit carnalis in Christo, nec caro [13]potest animalis fuisse.

Cap. XI. Sed aliam [1]argumentationem eorum convenimus[a], exigentes cur animalem carnem [2]subeundo Christus animam carnalem videatur habuisse. Deus enim, [3]inquiunt, gestivit animam visibilem hominibus exhibere, faciendo eam corpus, quae retro invisibilis extiterit, natura nihil, nec semetipsam, videns prae impedimento carnis huius, ut etiam disceptaretur [4]nata anima an non. Itaque animam corpus effectam in Christo, ut eam et nascentem et morientem, et quod sit amplius, resurgentem videremus. [5]Et hoc autem quale [6]erat ut per carnem demonstraretur anima sibi [7]aut nobis, quae per carnem non poterat agnosci, ut sic ostenderetur, dum id fit cui [8]latebat, id est caro? Tenebras videlicet accepit ut lucere [9]posset. Denique [10]ad hoc [11]prius retractemus an isto modo ostendenda fuerit anima, [12]dehinc an in totum invisibilem eam retro [13]allegent, utrum quasi incorporalem, an etiam habentem aliquod genus corporis proprii. Et tamen cum invisibilem dicant, corporalem [14]eam constituunt, habentem quod invisibile sit. Nihil enim habens invisibile quomodo [15]potest invisibilis dici? Sed [16]ne esse quidem potest [17]nisi habens per quod sit. Cum autem sit, habeat necesse est aliquid per quod est. [18]Si habet aliquid per quod est, hoc erit corpus eius. Omne quod est, corpus est sui generis. Nihil est incorporale [19]nisi quod non est. Habente igitur anima invisibile corpus, qui visibilem eam facere susceperat utique dignius id eius visibile [20]fecisset quod in-

9. quia carnem (carneam *cd., ex emendat. Latinii*) liberavit, nihil ad nos *abcd.* nihil ad nos, quia carnea non est *CD. Vaticanorum unus.* si carneam habuit, nihil ad nos, quia carnea non est *C.* 10. vel non carnea *C.* et non carnea *B.* 11. si ea non fuit *BC., et D. in marg.* 12. quomodo *BC., et D. in marg.* 13. potuit *B.*

Cap. XI. 1. eorum argumentationem *B.* 2. Christus subeundo *B.* 3. inquit gestavit *BCD.* 4. nata anima an non, mortalisne sit an non *abcd., ex Gangneii codicibus.* nata est anima an non *BCD. Vaticani tres.* 5. Et hoc (*BC*)*d., Fulv. Ursinus.* Ex hoc *reliqui.* 6. erat *d., Fulv. Ursinus.* erit *BCDabc.* 7. aut a nobis *B.* autem a nobis *C.* 8. licebat *BC.* 9. posset *BCd.* possit *reliqui.* 10. ad hoc *BCDa.* adhuc *amgbcd.* 11. prius *om. BC.* 12. dehinc an in totum *a., ex libris Gangneii.* dehinc in totum *bc.* an in totum *BCDd.* 13. adlegant *BC.* 14. eam *om. BC.* 15. invisibilis potest *BC.* 16. nec *BC. tres Vaticani.* 17. nihil *BC., et D. in marg.* 18. Si habet aliquid *abcd., ex codd. Gangneii.* Si aliquid *D.* hoc aliquid *C.* hoc liquido *B.* 19. nihil *BCD.* 20. fecisse *BCD.*

Cap. XI. a. convenimus] Id est quasi in ius vocamus. (Fr. Iunius.) Cf. quae adnotavi ad Apolog. cap. 10.

visibile habebatur, quia nec hic mendacium aut infirmitas deo competit; mendacium, si aliud animam quam quod erat demonstravit, infirmitas, si id quod erat demonstrare non valuit. Nemo ostendere [21]volens hominem [22]cassidem aut personam ei inducit. Hoc autem factum est [23]animae, si in carne [24]conversa alienam induit superficiem. Sed et si incorporalis anima deputetur, ut aliqua vi rationis occulta sit quidem anima, corpus tamen non sit, quicquid est anima, [25]proinde impossibile deo non erat, et proposito eius congruentius competebat, nova aliqua corporis specie [26]eam demonstrare quam ista communi omnium, alterius iam notitiae, ne sine causa visibilem [27]ex invisibili facere gestisset animam, istis scilicet quaestionibus opportunam, per carnis [28]in illam humanae defensionem[b]. Sed non poterat Christus inter homines nisi homo videri. Redde igitur Christo fidem suam, ut qui homo voluerit incedere, animam quoque humanae condicionis [29]ostenderit, non faciens eam carneam, sed induens eam carne.

Ostensa sit nunc anima per carnem, si constiterit illam ostendendam [1]quoquo modo fuisse, [2]id est incognitam sibi et nobis. Quamquam in hoc vana distinctio est, quasi nos seorsum ab anima simus, cum totum quod sumus anima sit. Denique sine anima nihil sumus, ne hominis quidem, sed cadaveris nomen. Si ergo ignoramus animam, ipsa se ignorat. [3]Ita superest hoc solummodo inspicere, an se anima [4]hic ignorarit, ut nota [5]quoquo modo fieret. Opinor, sensualis [6]est animae natura. Adeo nihil animale sine sensu, nihil sensuale sine anima. Et ut [7]impressius dixerim, animae anima sensus est. Igitur cum omnibus anima sentire praestet, et ipsa sentiat omnium etiam sensus, nedum qualitates, [8]cui verisimile est ut ipsa sensum sui ab initio sortita non sit? Unde illi scire [9]quod interdum sibi sit necessarium, ex [10]naturalium necessitate, si non scit suam qualitatem, cui quid necessarium est? Hoc quidem in omni anima recognoscere est, notitiam sui dico, sine qua notitia sui nulla [11]anima se ministrare[a] potuisset. Cap. XII.

21. volens *om. B.* 22. cassidam *B.* 23. animale *BCD.* 24. in carne conversa *d., ex emendat. Rhenani et Fulvii Ursini.* in carne conversum *B.* in carne conversam *reliqui.* conversans *Ios. Scaliger.* in carnem conversam *Latinius.* 25. perinde *C.* 26. eam demonstrare *om. B.* 27. et invisibilem *C.* 28. in illam humanae defensionem *abcd., ex codd. Gangneii.* humanae defensionem *reliqui,* et *codex Pithoei.* 29. ostenderet *B.*

Cap. XII. 1. quo modo fuisse *BCD., Fr. Iunius.* 2. et incognitam *B.* vel incognitam *C.* 3. Itaque *cd., ex uno Vaticanorum.* 4. hic ignorarit *abcd., ex libris Gangneii.* 5. quo modo *BCD., Fr. Iunius.* 6. est *om. B.* 7. pressius *D.* 8. qui *D.* 9. quid *BC.* 10. naturalium *BCDad. codex Pithoei.* naturali *amgbc.* 11. anima a se *abc., ex libris Gangneii.*

b. in illam humanae defensionem.] Defensionem dicit adsertionem. Nam *defendere* Septimio fere est pro adserere, vindicare. Cf. Adv. Marc. IV, 22. V, 9. 10.

Cap. XII. a. se ministrare] Id est se ipsam per se praebere cum ratione ad-

Puto autem magis hominem, animal solum rationale, [12]competere et animam esse sortitum[b] quae illum [13]faciat animal rationale, ipsa in primis rationalis. [14]Porro quomodo rationalis quae efficit [15]hominem rationale animal, si ipsa rationem suam nescit, ignorans semetipsam? Sed adeo non ignorat, ut auctorem et arbitrum et statum suum norit. Nihil adhuc de deo discens deum nominat. Nihil adhuc de iudicio eius admittens deo commendare se [16]dicit. Nihil magis audiens quam spem nullam esse post mortem et bene et male [17]defuncto cuique imprecatur[c]. Plenius haec prosequitur libellus quem scripsimus DE TESTIMONIO ANIMAE. Alioquin si [18]anima semetipsam ignorans erat ab initio, nihil a Christo cognovisse debuerat nisi qualis esset. Nunc autem non effigiem suam didicit a Christo, sed salutem. Propterea [19]filius dei descendit et animam subiit, non ut ipsa se anima cognosceret in Christo, sed ut Christum in semetipsa. Non
Io. I, 4. enim se ignorando de salute periclitatur, sed dei verbum. Vita,
Luc. IX, 56. inquit, manifestata est, non anima. Et veni, inquit, animam salvam facere, non dixit ostendere. Ignorabamus nimirum animam, licet invisibilem, nasci [20]et mori, nisi corporaliter exhiberetur. Ignoravimus plane resurrecturam cum carne. Hoc erit quod Christus manifestavit. Sed et hoc non aliter in se quam in [21]Lazaro aliquo, cuius caro non erat animalis, ita nec anima carnalis. Quid ergo amplius innotuit nobis de animae [22]ignoratae retro dispositione? Quid invisibile [23]eius fuit quod [24]visibilitatem per carnem desideraret?

Cap. XIII. Caro facta est anima ut anima ostenderetur. Numquid ergo et caro anima facta est, ut caro manifestaretur? Si caro anima est, iam non [1]anima est, sed caro. Si anima caro est, iam non caro est, sed anima. Ubi ergo caro, et ubi anima est, alterutrum facta est. Immo si neutrum sunt, dum alterutrum alterum fiunt, certe perversissimum ut carnem nominantes animam intellegamus, et

12. competere et *ego.* computes et *BCD.* compotem et *abcd.* 13. facit *abcd.* 14. Porro quomodo rationalis quae *abcd., ex codd. Gangneii.* quae *reliqui.* 15. rationale hominem *B.* 16. didicit *D.* 17. cuique defuncto *BC.* 18. anima *om. BC.* 19. dei filius *BC.* 20. et non mori incorporaliter ut nobis nascens et moriens corporaliter exhiberetur *amg.* 21. lasaro *B., uti solet.* 22. ignoratae *BCamgbcd., et D. in marg.* ingnorantiae *Da.* 23. eius quid *BC.* 24. invisibilitatem *edd. Semleri et Leopoldi, nescio unde.*

Cap. XIII. 1. est caro, sed anima *B.*

ministram. (Fr. Iunius.) Ministrare est pro administrare. Neque aliter explicandum est hoc verbum Apolog. cap. 2 „Suspecta sit vobis ista perversitas, ne qua vis lateat in occulto, quae vos adversus formam, adversus naturam iudicandi, contra ipsas quoque leges *ministret.*"

b. competere et animam esse sortitum] Ita emendavi haec verba. Par vitium sustuli Adv. Hermog. cap. 11 „Quae enim malo deputantur, secundum mali statum *competunt.*", ubi pro *competunt* vulgo extat *computantur.*

c. defuncto cuique imprecatur.] De omnibus his argumentis v. De Testim. Animae cap. 4.

animam significantes carnem interpretemur. Omnia periclitabuntur aliter accipi quam sunt, et amittere quod sunt, dum aliter accipiuntur, si aliter quam sunt cognominantur. Fides nominum salus est proprietatum. Etiam cum demutantur qualitates, accipiunt vocabulorum possessiones. Verbi gratia argilla excocta testae vocabulum suscipit. Nec communicat [2]cum vocabulo pristini generis, quia nec cum ipso genere. [3]Proinde et anima Christi caro facta non potest non id esse quod facta est, et id non esse quod fuerit, aliud scilicet facta. Et [4]quoniam proximum adhibuimus exemplum, plenius eo utemur. Certe enim testa ex argilla unum est corpus unumque vocabulum unius scilicet corporis. Nec [5]potest testa dici et argilla; quia quod fuit, [6]non est, quod autem non est, et non adhaeret[a]. Et anima non adhaeret. Ergo et anima caro facta uniformis [7]soliditas [8]et singularitas [9]tota est et [10]indiscreta substantia. In Christo vero invenimus animam et carnem simplicibus et nudis vocabulis editas, id est animam animam et carnem carnem, nusquam animam carnem aut carnem animam, quando ita nominari debuissent, si ita fuissent, sed etiam sibi quamque substantiam divise [11]pronuntiatas ab ipso, [12]utique pro duarum qualitatum [13]distinctione, seorsum animam et seorsum carnem. [14]Quid anxia est, inquit, anima mea usque ad mortem? et, Panis, quem ego dedero pro salute mundi, caro mea est. Porro si anima caro fuisset, unum [15]esset in Christo carnea anima aut caro animalis. At cum dividit species, carnem et animam, duo ostendit. Si duo, iam non unum; si non unum, iam nec anima carnalis nec caro animalis. Unum [16]enim est anima caro, aut caro anima. Nisi et seorsum aliam gestabat animam praeter eam quae caro erat, et aliam circumferebat carnem praeter illam quae anima erat. Quodsi una caro et una anima, illa tristis usque ad mortem et illa panis pro mundi salute, salvus est numerus duarum substantiarum in suo genere distantium, excludens carneae animae unicam speciem.

Matth. XXVI, 38. Io. VI, 51.

2. cum vocabulo *BCD. codex Pithoei.* vocabulo *reliqui.* 3. perinde anima *C.* 4. quomodo *C.* 5. potest testa dici et *BC. codex Pithoei.* potest dici testa et *c., ex tribus Vaticanis.* potest dici et *Dabd.* 6. non est, quod autem non est, et non adhaeret, et anima non adhaeret. Ergo *abc., ex libris Gangneii.* non est, quod autem non est, omnino non adhaeret. Ergo *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* non est, non adhaeret. Ergo *reliqui, et codex Pithoei.* 7. soliditas *amg.* solidata *BCDabcd.* 8. et *ego.* sed *BCDabc.* scilicet *d., cum Fulvio Ursino.* 9. tota *amgd., Latinius et Fulv. Ursinus.* tuta *BCDabc.* 10. indiscrepata *amg.* 11. pronuntiatas ab ipso *d., Fulv. Ursinus.* pronuntiata ab ipso *amg.* pronunciata sub ipsa *C., Hildebrandus.* pronunciata sub ipso *reliqui.* 12. ubique *Io. a Wouwer.* 13. discreptione *C.* 14. Et anxia *Latinius.* 15. est *B.* 16. est enim *B.*

Cap. XIII. a. non adhaeret] Ludovicus de la Cerda volebat „Quod autem non est, et non adhaeret, ut anima. Non adhaeret ergo et anima caro facta, uniformis, solidata; sed singulariter“ cett.

Cap. XIV. [1]Sed angelum, aiunt, gestavit Christus. Qua ratione? Qua et hominem. Eadem ergo est et causa ut hominem gestaret Christus. Salus hominis fuit causa, scilicet ad restituendum quod perierat. Homo perierat, hominem restitui oportuerat. Ut angelum gestaret Christus, nihil tale de causa est. Nam et si angelis perditio reputatur in ignem praeparatum diabolo et angelis eius, nunquam tamen illis restitutio repromissa est. Nullum mandatum de salute angelorum suscepit Christus a patre. Quod pater neque repromisit neque mandavit, Christus administrare non potuit. Cui igitur rei angelum quoque gestavit, nisi ut satellitem fortem, cum quo salutem hominis operaretur? [2]Idoneus enim non erat dei filius qui solus hominem liberaret, a solo et singulari serpente deiectum. Ergo iam non unus deus, nec unus salutificator, si duo salutis artifices, et utique alter altero indigens. An vero ut per angelum liberaret hominem? Cur ergo descendit ad id quod per angelum erat expediturus? Si per angelum, quid et ipse? si per se, quid et angelus? Dictus est quidem magni consilii angelus, [3]id est nuntius, officii, non naturae vocabulo. Magnum enim cogitatum patris, super hominis scilicet restitutione, adnuntiaturus saeculo erat. Non ideo tamen sic angelus intellegendus [4]ut aliqui Gabriel aut Michaël. Nam et filius a domino vineae mittitur ad cultores, sicut et famuli, de fructibus petitum. Sed non propterea unus [5]ex famulis deputabitur filius quia famulorum successit officio. Facilius ergo dicam, si forte[a], ipsum filium angelum, id est nuntium patris, quam angelum in filio. Sed cum de [6]filio ipso sit pronuntiatum: Minuisti eum [7]modicum quid [8]citra angelos, quomodo videbitur angelum induisse, sic infra angelos deminutus, dum homo [9]fit, qua caro et anima et filius hominis? [10]qua autem spiritus dei et virtus altissimi, [11]num potest infra angelos haberi, deus scilicet et dei filius? Quanto ergo, dum hominem gestat, minor angelis factus est, [12]tanto non, dum angelum gestat. [13]Poterit haec opinio [14]Hebioni convenire, qui nudum hominem et tantum ex semine [15]David, id est non et dei filium, constituit Iesum; plane prophetis aliquo glorio-

Matth. XXV, 41.

Ps. VIII, 6.

Luc. I, 35.

Cap. XIV. 1. Sed et angelum *BC., Hildebrandus.* 2. Idoneus enim *abcd.* Ideo reus enim (ei *B.*) *BCD.* 3. vel nuntius *BC.* 4. ut aliqui Gabriel *BCcd. tres Vaticani.* ut Gabriel *reliqui.* 5. de *B.* 6. filio *om. C.* 7. modicum *BCcd., D. in marg., tres Vaticani.* modico *Dab.* 8. circa *BC.* 9. sit *d.* 10. Qua *abcd.* Quia *BCD.* 11. num *ego.* non *libri omnes.* 12. tanto non, dum *d.* tanto nondum *abc.* quanto nondum *BCD.* 13. Poterat *B.* 14. Hebioni *Bbcd.* Ebioni *Da.* ebuuoni *C.* 15. David natum, non item et *Bc., ex duobus Vaticanis.* david vel non et *C.* David non idem et *D.*

Cap. XIV. a. si forte] De hac locutione v. adnott. ad De Corona cap. 5.

siorem, ut ita [16]in illo angelum fuisse edicat quemadmodum in Zacharia. Nisi quod [17]a Christo nunquam est dictum: Et ait mihi Zach. I, 14. angelus, qui in me loquebatur. Sed nec quotidianum illud omnium prophetarum: Haec dicit dominus. Ipse enim erat dominus coram [18]ex sua auctoritate pronuntians: Ego autem dico vobis. Quid ultra [19]ad haec? Esaiam exclamantem audi: Non angelus neque Ies. LXIII, 9. legatus, sed ipse dominus salvos eos fecit.

Licuit et Valentino ex privilegio haeretico carnem Christi [1]spi- Cap. XV. ritalem comminisci. Quidvis eam fingere potuit quisquis humanam credere [2]noluit, quando, quod ad omnes dictum [3]est, si humana non fuit nec ex homine, non video ex qua substantia [4]ipse se Christus hominem et filium hominis [5]pronuntiarit: Nunc autem vul- Io. VIII, 40. tis occidere hominem, veritatem ad vos locutum, et: Dominus est Matth. XII, 8. sabbati filius hominis. De ipso enim Esaias: Homo in plaga, et Ies. LIII, 3. sciens ferre imbecillitatem. Et [6]Hieremias: Et homo est, et quis Ier. XVII, 9. [7]cognovit illum? Et Daniel: Et super nubes tanquam filius homi- Dan. VII, 13. nis. [8]Etiam Paulus apostolus: Mediator dei et hominum homo Chri- I Tim. II, 5. stus Iesus. Item Petrus in Actis Apostolorum: Iesum Nazarenum Act. I, 22. virum vobis a deo destinatum, utique hominem. Haec sola sufficere vice praescriptionis debuerunt ad testimonium carnis humanae et ex homine sumptae et non spiritalis, sicut nec animalis nec sidereae nec imaginariae, si sine studio et artificio contentionis haereses esse potuissent. Nam ut penes quendam ex Valentini [9]factiuncula[a] legi, primo non putant [10]terrenam et humanam Christo substantiam informatam, ne deterior angelis dominus deprehendatur, qui non terrenae carnis [11]extiterunt, dehinc quod oporteret similem nostri carnem similiter nasci, non de spiritu, nec de deo, sed ex viri voluntate. Et cur non de corruptela, sed de incorruptela? Et quare non, sicut [12]et illa resurrexit et in caelo resumpta est, ita et nostra par eius statim adsumitur? Aut cur illa par nostrae non aeque in terram dissoluta est? Talia [13]et ethnici

16. in illo angelum fuisse edicat *BCD. codex Pithoei.* in nonnullis angelum (angelus *d., ex emendat. Latinii*) fuisse dicatur *abcd.* 17. a Christo *abcd.* Christo *reliqui.* 18. et *BCc. tres Vaticani.* 19. adhuc *d., ex emendat. Fulvii Ursini.*

Cap. XV. 1. spiritualem *C., ubique.* 2. voluit *BC.* 3. sit *Fulv. Ursinus.* 4. ipse se *d., cum Fulv. Ursino.* 5. pronunciavit *BC.* 6. ieremias *BC.* 7. cognoscet *cd., ex cap.* 14. *libri Contra Iudaeos. Mallem* cognorit *vel* cognoverit. 8. Et *BC.* 9. factiuncula *ego.* fatiuncula *amg.* ratione *BCDa. codex Pithoei.* factione *bc.* natione *d., Fr. Iunius.* 10. terrenam et humanam *abcd., ex libris Gangneii.* terrenam *reliqui.* 11. extiterit *BCD.* 12. et *om. B.* 13. et ethnici *BCcd. duo Vaticani.* ethnici *reliqui.*

Cap. XV. a. factiuncula] Ita emendavi secundum scripturam marginalem edit. Gangneii. Possis etiam *ratiunculam.*

[14]volutabant[b]. Ergo dei filius in tantum humilitatis exhaustus? et, Si resurrexit in exemplum spei nostrae, cur nihil tale de nobis probatum est? Merito ethnici talia; sed merito et haeretici. Numquid enim inter illos distat, nisi quod ethnici non credendo cre-
Ps. VIII, 6. dunt, at haeretici credendo non credunt? Legunt [15]denique: Minorasti eum modico citra angelos, et negant inferiorem substantiam
Ps. XXII, 7. Christi, nec hominem se, sed vermem pronuntiantis, qui nec formam habuit nec speciem; sed forma eius ignobilis, [16]despecta[c] citra
Ies. LIII, 2. omnes homines, homo in plaga, et sciens ferre imbecillitatem. Agnoscunt hominem deo mixtum, et negant hominem. Mortuum credunt, et quod est mortuum ex incorruptela natum esse contendunt, quasi corruptela aliud sit a morte. Sed et nostra caro statim resurgere debebat. Exspecta. Nondum inimicos suos Christus oppressit, ut cum amicis de inimicis triumphet.

Cap. XVI. Insuper argumentandi libidine ex forma ingenii haeretici locum sibi fecit Alexander ille[a], quasi nos affirmemus [1]idcirco Christum terreni census induisse carnem, ut evacuaret [2]in semetipso carnem peccati. Quod etsi diceremus, quacunque ratione muniremus sententiam nostram, dum ne tanta amentia, qua putavit tanquam ipsam carnem Christi opinemur ut peccatricem evacuatam in ipso, cum illam et ad [3]dexteram patris in caelis praesidere meminerimus, et venturam inde suggestu paternae claritatis praedicemus, adeo ut evacuatam non [4]possumus dicere, ita nec peccatricem nec evacuatam in qua dolus non fuit. Defendimus autem non carnem peccati evacuatam esse in Christo, sed peccatum carnis, non materiam, sed naturam, nec substantiam, sed culpam, secundum apostoli auctoritatem, dicentis, Evacuavit peccatum in carne. Nam et alibi,
Rom. VIII, 3. In [5]similitudine, inquit, carnis peccati fuisse Christum, non quod similitudinem carnis acceperit, quasi imaginem[b] corporis et non [6]veritatem, sed similitudinem peccatricis carnis vult intellegi; quod ipsa non peccatrix caro Christi [7]eius fuit par cuius erat peccatum, genere, non vitio Adae: quando hinc etiam confirmamus eam fuisse carnem in Christo cuius natura est in homine peccatrix, et sic in

14. volutabunt *d., Fulv. Ursinus.* 15. enim *B.* 16. despecta *Dabd.* defecta *BCc. duo Vaticani.* deiecta *Hildebrandus.*

Cap. XVI. 1. idcirco Christum *abcd., ex codd. Gangneii.* Christum *reliqui.* 2. in se ipso *BC.* 3. dextram *C.* 4. possimus *Fr. Iunius.* 5. similitudinem *Cc. duo Vaticani.* 6. veritatis *CD.* 7. par eius cuius *BC.*

b. Talia et ethnici volutabant.] Argumenta aliqua ethnicorum contra incarnationem complexus est Lactantius IV, 22. (La Cerda.)

c. despecta] *Deficientem* vertit Adv. Iud. cap. 14. Adv. Marc. III, 17. (Fr. Iunius.)

Cap. XVI. a. Alexander ille] Non constat de eo.

b. quasi imaginem] Cf. Adv. Marc. V, 14.

illa peccatum evacuatum, [8]quod in Christo sine peccato [9]habeatur quae in homine sine [10]peccato non habebatur. Nam neque ad propositum Christi faceret, evacuantis peccatum carnis, non in ea carne evacuare illud in qua erat natura peccati, neque ad gloriam. Quid enim magnum, si in carne meliore et alterius, id est non peccatricis [11]naturae, [12]naevum peccati redemit? Ergo, [13]inquis, si nostram induit, peccatrix fuit caro Christi. Noli constringere explicabilem sensum. Nostram [14]enim induens suam fecit; [15]suam faciens non peccatricem eam fecit. Ceterum quod ad omnes dictum sit qui ideo non putant carnem nostram in Christo fuisse quia non fuit ex viri semine, recordentur Adam ipsum in hanc carnem non ex semine viri factum. Sicut terra conversa est in hanc carnem sine viri semine, ita et dei verbum [16]potuit sine coagulo in eiusdem carnis [17]transire materiam.

Sed remisso Alexandro cum suis syllogismis, quos in argu- Cap. XVII.
mentationibus torquet, etiam cum psalmis Valentini, quos magna impudentia quasi idonei alicuius auctoris interserit, ad unam [1]iam lineam congressionem dirigamus, an carnem Christus ex virgine acceperit, ut hoc praecipue [2]modo humanam eam constet, si ex humana matrice substantiam traxit. Quamquam [3]liquuit iam et de nomine hominis [4]et de statu qualitatis et de sensu tractationis et de exitu passionis humanam constitisse. Ante omnia autem commendanda erit ratio quae praefuit ut dei filius [5]de virgine nasceretur. [6]Nove nasci debebat [7]novae nativitatis dedicator, de qua signum daturus dominus ab Esaia praedicabatur. [8]Quod est istud signum? Ecce virgo concipiet in utero, et pariet filium. Concepit Ies. VII,14.
igitur virgo et peperit [9]Emmanuelem, nobiscum deum. Haec est nativitas nova, dum homo nascitur in deo. In quo homine deus natus est carne antiqui seminis suscepta sine semine antiquo, ut illam novo semine, [10]id est spiritaliter, reformaret exclusis antiquitatis sordibus expiatam. Sed tota novitas ista, sicut et in omnibus, de [11]veteri figurata est[a], rationali per virginem dispositione [12]homine

8. quae *C., Hildebrandus.* 9. habetur *BC.* 10. peccato habebatur nequicquam. Nam *B.* peccato non habetur. Nam *C.* 11. natura *CD.* 12. nexum *Fr. Iunius.* 13. inquit *B.* 14. enim *om. BC.* 15. suam faciens non peccatricem eam fecit *om. BCD. Addidit haec verba primum ex Gorziensi Rhenanus.* 16. potuit *om. B.* 17. materiam transire potuit *B.*

Cap. XVII. 1. iam *om. BC.* 2. eam humanam modo *B.* 3. liquuit *a.* liquit *bcd.* licuit *reliqui.* 4. et *om. BCDa.* 5. de virgine *om. B.* 6. Nonne *BC.* 7. ratione *C.* 8. Quid *BC.* 9. hemanuelem *B.* Emanuelem *CD.* 10. vel spiritaliter (spiritualiter *C.*) *BC.* 11. utero *B.* 12. homine domino *abc., ex codd. Gangnevii.* domino *Dd.* domini *BC.*

Cap. XVII. a. de veteri figurata est] Non displiceret „de veteri *figura* est."

domino nascente. Virgo erat [13]adhuc terra[b], nondum opere compressa, nondum sementi subacta; ex ea hominem factum [14]accipimus a deo in animam vivam. Igitur si primus Adam [15]ita traditur, merito sequens, vel novissimus Adam, ut apostolus dixit, [16]proinde de terra, id est carne [17]nondum generationi resignata, in spiritum [18]vivificantem a deo [19]est prolatus. Et tamen [20]ne mihi vacet incursus [21]nominis Adae[c], unde Christus Adam ab apostolo dictus est, si terreni non fuit census [22]homo eius? Sed et hic ratio defendit, quod [23]deus imaginem et similitudinem suam a diabolo captam aemula operatione recuperavit. In virginem enim adhuc Evam irrepserat verbum aedificatorium mortis. In virginem aeque introducendum erat dei verbum exstructorium vitae, ut quod per eiusmodi sexum abierat in perditionem, per eundem sexum redigeretur in salutem. Crediderat Eva serpenti: credidit Maria Gabrieli. Quod illa credendo deliquit, haec credendo delevit. [24]Sed Eva nihil tunc concepit in utero ex diaboli verbo. Immo concepit. Nam exinde ut abiecta pareret et in doloribus pareret verbum diaboli semen illi fuit. Enixa est denique diabolum fratricidam. Contra Maria eum edidit qui carnalem fratrem [25]Israël interemptorem suum salvum quandoque praestaret. In vulvam ergo deus verbum suum detulit, bonum fratrem, ut memoriam mali fratris [26]eraderet. Inde prodeundum fuit Christo ad salutem hominis quo homo iam damnatus intraverat.

Cap. XVIII. Matth. XII, 41. 42.

Nunc ut simplicius respondeamus, non competebat ex semine humano dei filium nasci, [1]ne, si totus esset filius hominis, non esset et dei filius, nihilque haberet amplius [2]Salomone, et amplius Iona; [3]ut de [4]Hebionis opinione credendus erat. Ergo iam dei

13. adhuc *om. BC.* 14. accepimus *Cd.* 15. ita *BCab. Gorziensis.* de terra *cd.* terra *D.* 16. perinde *C.* 17. nondum *amgbcd.* non *reliqui.* 18. revivificantem *C.* 19. prolatus est *BC.* 20. nae *abc.* 21. nominis Adae, unde Christus Adam *d.* incursus Adae, unde Christus Adam *ab.* in Christum, Adam *c.* nominis ad eundem Christum *BCD.* 22. eius homo *BC.* 23. dēus *amgbcd.* dei *BCDa.* 24. Sed et Eva *BCD.* 25. suum interemptorem Israhel *BC.* 26. eraderet *d., ex emendat. Rhenani.* evaderet *amgbc.* redderet *BCDa.*

Cap. XVIII. 1. nisi totus *BCDa.* 2. Solomone *C.* 3. ut *ego.* et *libri omnes.* 4. Ebionis *CDa.*

b. Virgo erat adhuc terra] Firm. Matern. De Errore Prof. Relig. cap. 26 „De virginis terrae limo homo factus est. Nondum enim, ait scriptura, super terram pluerat" cett., et infra paulo: „ex virginis terrae limo factus Adam praevaricatione propria promissam perdidit vitam, per virginem Mariam ac spiritum sanctum Christus natus et immortalitatem accepit et regnum." Irenaeus III, 31 „Quemadmodum protoplastus ille Adam de rudi terra et de adhuc virgine, nondum enim pluerat deus" cett.

c. ne mihi vacet incursus nominis Adae] Hoc est, ne elabi sinam occasionem argumentandi ex nomine Adam. *Incursum* dicit argumentationis impetum. (Rigalt.)

filius [5]ex patris dei semine, id est spiritu, ut esset [6]*et* hominis filius, [7]caro ei sola competebat[a] ex hominis carne sumenda sine viri semine. Vacabat enim [8]semen viri apud habentem [9]dei semen. Itaque sicut nondum natus ex virgine patrem deum habere potuit sine [10]homine matre, aeque cum de virgine nasceretur, potuit matrem [11]habere hominem sine homine patre. Sic denique homo cum deo, dum caro hominis cum spiritu dei; caro sine semine ex homine, spiritus cum semine ex deo. Igitur si fuit dispositio rationis super filium dei ex virgine proferendum, cur non ex virgine acceperit corpus, quod de virgine protulit? Quia aliud est quod a deo sumpsit, [12]quoniam, inquiunt, verbum caro [13]factum est. [14]Vox ista Io.I,14. quid caro factum sit contestatur, nec tamen periclitatur quasi statim aliud sit factum caro, et non verbum. Si ex carne factum est verbum caro, aut si ex [15]semine ipso factum est, [16]scriptura dicat. Cum scriptura non [17]dicat nisi quod sit factum, non et unde sit factum, ergo ex alio, non [18]ex semetipso suggerit factum. Si non [19]ex semetipso, sed ex alio, iam hinc [20]tracta ex quo magis credere congruat carnem factum verbum, nisi ex carne, in qua et factum est, vel quia ipse dominus sententialiter et definitive pronuntiavit, Quod in carne natum est, caro est, quia ex carne na- Io.III,6. tum est. Sed si de homine tantummodo dixit, non et de semetipso, plane [21]nega hominem Christum, et ita defende non et in ipsum competisse. [22]Atquin subicit: Et quód de spiritu natum est, Io.III,6. spiritus est, quia deus spiritus est, et de deo natus est. Hoc utique vel eo magis in ipsum tendit, si et in credentes eius. Si ergo et hoc ad ipsum, cur non et illud supra? Neque enim dividere [23]potes hoc ad ipsum, illud supra ad ceteros homines, qui utramque substantiam Christi et carnis et spiritus non [24]negas. Ceterum [25]si tam carnem habuit quam spiritum, [26]cum de duarum substantiarum conditione pronuntiat quas et ipse gestat, non potest videri de spiritu quidem suo, de carne vero non sua determinasse.

5. ex patris *om. C.* 6. et hominis *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* hominis *BCDabc.* 7. caro ei sola competebat *ego.* caro ea sola quae erat *Da.* caro ea sola quae *BC.* caro ei sola erat *bcd.* 8. viri semen *bcd.* 9. semen dei *BC.* 10. homine matre *abcd., ex codd. Gangneii.* homine *reliqui.* 11. habere hominem *abcd., ex codd. Gangneii.* habere *reliqui.* 12. quomodo *B.* quomodo ergo *C.* 13. factum est *BCamgbcd.* facta est *Da.* 14. Vox itaque ista *B.* 15. semine ipso *Dcd. tres Vaticani.* semine eius *B.* semine *C.* semetipso *ab.* 16. dicit scriptura *B.* 17. dicit *BC.* 18. ex semetipso *abcd.* ex semine ipso *reliqui.* 19. ex semetipso *abcd.* ex semine ipso *reliqui.* 20. tracta *om. BC.* 21. nec de homine Christo *amg.* 22. Atquin *Babcd.* Adquin *D.* an qui *C.* Atqui *D. in marg.* 23. potest *CD.* 24. negant *amg.* 25. si *om. BCD.* 26. cum *om. BCD.*

Cap. XVIII. a. competebat] Ita emendanda videbantur haec verba. Possis et *congruebat* pro eo quod rescripsi *competebat.*

Ita cum ipse sit de spiritu dei et spiritus deus est, [27]ex deo natus ipse est et ex carne hominis, homo in carne generatus.

Cap. XIX. Io. I, 13. Quid est ergo, Non ex sanguine nec ex voluntate carnis nec ex voluntate viri, sed ex deo [1]natus est? Hoc quidem capitulo ego potius utar cum adulteratores eius obduxero[a]. Sic enim scriptum esse contendunt: Non ex sanguine nec ex carnis voluntate nec ex viri, sed ex deo [2]nati sunt[b], quasi supra dictos credentes in nomine eius designet, ut ostendat [3]esse semen [4]illud arcanum electorum et [5]spiritalium[c], quod sibi imbuunt. Quomodo autem ita [6]erit, cum omnes, qui credunt in nomine domini, [7]pro communi lege generis humani ex sanguine et ex [8]carnis et ex viri voluntate nascantur, etiam Valentinus ipse? Adeo singulariter, ut de domino, scriptum est: Et ex deo natus est. Merito, quia verbum dei, et cum verbo dei spiritus, et in spiritu dei virtus, et quicquid dei est Christus. Qua caro autem, non ex sanguine nec ex carnis et viri voluntate, [9]quia ex dei voluntate verbum caro factum est. Ad carnem enim, non ad verbum, pertinet negatio formalis nostrae nativitatis[d], quia caro sic habebat nasci, non verbum. Negans autem ex carnis quoque voluntate natum cur non negavit etiam ex substantia carnis? Neque enim quia ex sanguine negavit, substantiam carnis renuit, sed materiam seminis, quam constat sanguinis esse calorem, ut despumatione mutatum in coagulum [10]sanguinis feminae. Nam ex coagulo in caseo [11]vis est substantiae quam medicando constringit, id est lactis. Intellegimus ergo ex concubitu nativitatem domini negatam, quod sapit voluntas viri et carnis, non ex vulvae participatione. Et quid utique tam exaggeranter inculcavit non ex sanguine nec ex carnis voluntate aut viri natum, nisi quia [12]ea erat caro quam ex concubitu natam nemo dubitaret? Ne-

27. et deus ex deo *d., cum Fulvio Ursino.*

Cap. XIX. 1. nati sunt *d. Inepte.* 2. nati sunt *amg., Fulv. Ursinus et Sabaterius.* natus est *CDabcd. In B. librarii incuria exciderunt plane verba* Hoc quidem capitulo — — sed ex deo nati sunt. 3. semen esse *BC.* 4. illud *amgbcd.* illius *BCD.* 5. spiritualium *Cabc.* 6. erat *B.* 7. pro communi *a., ex codd. Gangneii.* communi *reliqui.* 8. carne *B.* 9. qua *B.* 10. sanguinis feminae. Nam ex coagulo *om. BCD. Addidit ea verba de suis codd. primum Gangneius.* 11. eius est *BCD.* 12. erat ea *BC.*

Cap. XIX. a. obduxero.] Confutavero. V. quae adnotavi ad Apolog. cap. 46.

b. sed ex deo nati sunt] De fide librorum Gangneii proque sententiae integritate hanc vindicavi scripturam cum Sabaterio, quem v. omnino quae disputat ad Evang. Ioh. I, 13.

c. semen illud arcanum electorum et spiritalium] Perstringit Valentinianorum omnium de semine animali et spirituali, quae a Demiurgo et Achamoth electis induuntur, ut exponitur Adv. Valentin. cap. 25 sqq. Quamobrem legi malim „quod sibi *induunt,*“ ut ibidem legitur aliquoties induendi verbum. (Fr. Iunius.)

d. formalis nostrae nativitatis] *Formalem* dicit nativitatem quae ex forma et lege naturae nobis hominibus est constituta. Multum enim a vero aberrarunt qui *formalis* retulerunt ad *negationem.*

gans porro ex concubitu non [13]negavit ex carne, immo [14]confirmavit ex carne, quia non [15]proinde negavit ex carne sicut ex concubitu negavit. Oro vos, si dei [16]spiritus non de vulva carnem participaturus descendit in vulvam, cur descendit in vulvam? Potuit enim extra eam fieri caro spiritalis; simplicius multo quam intra vulvam fieret [17]extra vulvam. Sine causa [18]eo se intulit unde nihil extulit. Sed non sine causa descendit in vulvam. Ergo ex illa accepit, quia si non ex illa accepit, sine causa in illam descendit, maxime eius qualitatis caro futurus quae non erat vulvae, id est spiritalis.

Qualis est autem tortuositas vestra, ut ipsam EX syllabam Cap. XX.
[1]praepositionis officio adscriptam auferre quaeratis, et alia magis
[2]uti, quae in hac specie non invenitur penes scripturas sanctas?
Per virginem dicitis natum, non ex virgine[a], et in vulva, non ex
vulva, quia et angelus in [3]somnis ad Ioseph: Nam quod in ea Matth. I, 20.
natum est, inquit, de spiritu sancto est, non dixit ex ea. Nempe
tamen, etsi ex ea dixisset, in ea dixerat; in ea enim erat [4]quod
ex ea erat. Tantundem ergo et cum dicit in ea et ex ea consonat,
quia ex ea erat quod in ea erat. Sed bene quod idem dicit [5]Matthaeus, originem domini decurrens ab Abraham usque ad Mariam,
Iacob, inquit, generavit Ioseph, virum Mariae, ex qua nascitur Matth. I, 16.
Christus. Sed et Paulus grammaticis istis [6]silentium imponit. Misit, Gal. IV, 4.
inquit, deus filium suum factum ex muliere. Numquid per mulierem, aut in [7]muliere? Hoc quidem impressius, quod factum [8]potius dicit quam natum; simplicius [9]enim enuntiasset natum. Factum
autem dicendo et, Verbum caro factum est, consignavit, et carnis Io. I, 14.
[10]veritatem ex virgine factae adseveravit. Nobis quoque ad hanc
speciem psalmi patrocinabuntur, non quidem apostatae et haeretici
et Platonici Valentini[b], sed sanctissimi et receptissimi prophetae

13. denegavit *C.* 14. confirmat *B.* 15. perinde *C.* 16. spiritus *BCDd. tres Vaticani.* filius *reliqui, ex coniectura, ni fallor, Rhenani.* 17. extra vulvam *om. c.* 18. ei se *B.*

Cap. XX. 1. propositionis *CD.* 2. utique in *D.* 3. somniis *C.* 4. quod ex ea erat *om. BCD. Addidit haec primum de suis libris Gangneius.* 5. matteus *C.* matheus *B.* 6. imponit silentium *BC.* 7. muliere *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* mulierem *BCDabc.* 8. potius dicit *abcd., de codd. Gangneii.* dicit *reliqui.* 9. enim *om. B.* 10. veritatem ex virgine factae *codex Pithoei, Rigaltius.* veritati ex virgine factae *BCD.* veritatem ex virgine factam *abcd.*

Cap. XX. a. Per virginem dicitis natum, non ex virgine] Cf. Adv. Valent. cap. 27., Adv. Omnes Haeres. cap. 4., Iren. Adv. Haer. I, 1. III, 18. 31. 32., Ambros. De Incarnat. Domini cap. 6 et 9., Vigil. Contra Eutych. lib. III, p. 53 sqq.

b. Valentini] Psalmos Valentini commemoravit iam supra cap. 17. Platonis sectatorem inculcat Valentinum et alibi. Cf. De Praescr. Haeret. cap. 23. 30. Adv. Valentin. cap. 7.

David. [11]Ille apud nos canit Christum, per quem se cecinit ipse Christus. [12]Accipe Christum et audi dominum patri deo colloquentem: Quia tu es qui avulsisti me ex utero matris meae. [13]Ecce unum. Et spes mea ab uberibus matris meae, super te sum proiectus ex vulva. Ecce aliud. Et ab utero matris meae deus meus es tu. Ecce [14]aliud. Nunc ad sensus ipsos decertemus. [15]Avulsisti, inquit, ex utero. Quid avellitur, nisi quod inhaeret, quod infixum, innexum est ei a quo ut auferatur avellitur? Si non adhaesit utero, quomodo avulsus est? [16]si adhaesit qui avulsus est, quomodo adhaesisset, nisi dum ex utero est per illum nervum umbilicarem, quasi folliculi[c] sui traducem, [17]adnexus origini vulvae? Etiam cum quid extraneum extraneo adglutinatur, ita concarnatur et conviscerat cum eo cui adglutinatur ut, cum avellitur, rapiat secum ex corpore aliquid a quo avellitur, [18]quasi sequelam quandam abruptae unitatis et [19]traducis mutui coitus. Ceterum [20]quae ubera matris suae nominat? sine dubio quae hausit. Respondeant obstetrices, medici et physici de [21]uberum natura, an aliter manare soleant, sine vulvae genitali passione, [22]pendentibus exinde [23]venis sentinam illam inferni sanguinis in mamillam[d] [24]et ipsa translatione deco-

Ps. XXII, 10 sq.

11. Ille qui apud *C.* 12. Accipe Christum et audi dominum patri deo colloquentem *amgbcd.* Accipe et David domino patri deo eloquentem *BDa. Omittit C.* 13. Ecce unum — — uberibus matris meae *om. C.* 14. aliud *Bcd. duo Vaticani.* aliter *reliqui.* 15. Avulsisti me, inquit *d., ex coniect. Petri Ciacconii.* 16. si adhaesit qui avulsus est *om. BC.* 17. adnexus *amgbcd.* adnexum *BC.* adnexam *D.* 18. quasi *om. BC.* 19. traducis *amgbc.* producis *BCd. codex Pithoei.* producem *D.* 20. et ubera *BC.* 21. liberum *C.* liberorum *D.* 22. pendentibus *Dabc.* suspendentibus *BCd. codex Pithoei.* pandentibus *Latinius.* 23. venis sentinam illam inferni (interni *amgbc.*) sanguinis in mamillam *amgbc.* venis sentinam illam inferni sanguinis *d. Pithoei liber.* venis inferni sanguinis in mamillam *D.* venissent in mamillam inferni sanguinis *BC.* venis sentinam illam infernis sanguine in mamillam *Fulv. Ursinus.* 24. ex ipsa *B.*

c. folliculi] Folliculum vocat quem Hippocrates sive Polybius „ὑμένα τὸν περιέχοντα τὴν γονὴν.“ His autem verbis χορίον describi ait Galenus, involucrum fetus, Hesychio „κάλυμμα τὸ συγγενόμενον ἐκ τῆς κοιλίας.“ Latini dixere *secundas.* In iis autem sunt venae, quibus tanquam radicibus traducitur sanguis ad fetum umbilicium, ideoque Septimius nervum, quem appellat umbilicarem, folliculi traducem esse ait. Folliculum dici vulvam notat Servius in lib. III. Georg. [136]: „Genitali arvo, inquit, pro muliebri folliculo, quem scilicet vulvam vocant, ut etiam Plinius docet. Nam folliculus ante dicebatur.“ (Rigalt.)

d. in mamillam] Emendavimus ex Pithoeano, cuius haec scriptura fuit: „suspendentibus exinde venis sentinam illam inferni sanguinis, et ipsa translatione decoquentibus.“ Aliquis imperitus erasit partem illam vocabuli *sent,* quod minime oportuit. Nam ex vestigiis quae supersunt apparet scriptum fuisse *sentinam millam* pro *sentinam illam.* Inde autem illud quod in vulgatis editionibus perperam adiicitur *mamillam.* (Rigalt.) De re cf. Aristot. De Generat. Anim. IV, 2 et 8. Clemens Alex. Paedagog. I, 6 et 7. *Pendentibus* (i. e. persolventibus et reddentibus ex naturae debito) rescripsi pro *suspendentibus.* Sic „sanguinis tributum“ dixit Adv. Marcion. III, 11. Cf. adnott. ad De Orat. cap. 22. Sentinam inferni sanguinis dicit sanguinem inferiorum partium unde alebatur fetus, nondum natus.

quentibus in materiam lactis [25]laetiorem. Inde adeo fit ut uberum tempore menses sanguinum vacent. Quodsi verbum caro ex se factum est, non ex vulvae communicatione, nihil operata vulva, [26]nihil functa, nihil passa, quomodo fontem suum [27]transfudit in ubera, quae nisi habendo non mutat? Habere autem sanguinem non potuit lacti subministrando, si non haberet causas sanguinis ipsius, avulsionem scilicet suae carnis. Quid fuerit novitatis in Christo ex virgine nascendi palam est, [28]scilicet solummodo hoc, quod ex virgine, secundum rationem quam [29]edidimus, [30]eo uti virgo esset regeneratio nostra spiritaliter ab omnibus inquinamentis sanctificata per Christum, virginem et ipsum, etiam carnaliter, ut ex virginis carne.

Si ergo contendunt hoc competisse novitati, ut quemadmodum Cap. XXI.
non ex viri semine, ita nec ex virginis carne caro fieret dei verbum, quare non hoc sit tota novitas, ut caro non [1]ex semine [2]nata carne processerit? [2b]Accedam adhuc cominius ad congressum. Ecce, Matth. I, 23. Ies. VII, 14.
inquit, virgo concipiet in utero. Quidnam? utique dei verbum, non viri [3]semen, certe ut pareret filium. Nam et pariet, in- Ibid.
quit, filium. Ergo [4]ut ipsius fuit [5]concepisse, ita ipsius est quod peperit, licet non ipsius fuerit quod concepit. Contra si verbum ex se caro factum est, iam ipsum se concepit et peperit, et vacat prophetia. Non enim virgo concepit neque peperit, [6]si non quicquid peperit ex [7]verbo concepto caro ipsius est. Sola [8]haec[a] autem prophetae vox evacuabitur? an et angeli conceptum et partum virginis [9]annuntiantis? [10]an et omnis iam scriptura, quaecunque matrem pronuntiat Christi? Quomodo enim mater, nisi quia in utero eius fuit? Sed nihil ex utero eius accepit quod matrem eam faceret in cuius utero fuit. Hoc nomen non debet caro [11]extranea. Matris uterum non appellat nisi filia uteri caro. Filia uteri porro non est si sibi nata est. [12]Tacebit igitur et [13]Elisabeth

25. lactiorem *B.* latiorem *D.* 26. nihil functa *amgbcd.* nihil iuncta *BC.* nihilo iuncta *D.* 27. in ubera transfudit (transfundit *C.*) *BC.* 28. scilicet hoc solum scilicet quod *B.* scilicet quod *C.* 29. edimus *C.* 30. eo uti *ego.* et uti *libri omnes.*

Cap. XXI. 1. ex *om. d.* 2. nata *delet Latinius.* 2b. Accedam adhuc cominius *d., ex emendat. Rhenani.* Accedant adhuc comminius *Cabc.* Accedant adhuc communius *BD.* 3. semen *amgbcd.* semine *reliqui.* 4. ut *om. BC.* 5. conceptio *B.* 6. sed (sed *codex Pithoei*) non quod peperit *BC. codex Pithoei.* 7. verbi *BC.* 8. autem haec *BC.* 9. annuntiantis *ego.* annuntiantes *libri omnes.* 10. an omnis scriptura *BC.* 11. extraneae *Latinius.* 12. Tacebat *BD.* 13. helysabeth *C.* elisabet *B.*

Cap. XXI. a. Sola haec] Ante Latinium et Rigaltium interpunctio erat „ipsius est sola. Haec autem“ cett. *Evacuare* Septimio, Irenaei Interpreti aliisque fere est infirmare, abolere, ut saepius dictum est. Cf. adnott. ad De Patient. cap. 12., et supra cap. 16.

[14]prophetam portans iam domini sui conscium infantem, et insuper
Luc. I, 43. spiritu sancto adimpleta. Sine causa enim dicit, Et unde mihi ut
[15]mater domini mei ad me veniat? Si Maria non filium, sed ho-
Luc. I, 42. spitem in utero gestabat Iesum, quomodo dicit, [16]Benedictus fructus
[17]uteri tui? Quis hic fructus uteri, qui non ex utero germinavit,
qui non in utero radicem egit, qui non eius est cuius est uterus
Ies. XI, 1. et qui utique fructus uteri, Christus? An quia ipse est flos de
virga [18]profecta ex radice Iesse, radix autem Iesse genus David,
virga ex radice Maria ex David, flos ex virga filius Mariae, qui
dicitur Iesus Christus, ipse erit et fructus? Flos enim fructus, quia
per florem et ex flore omnis fructus [19]eruditur in fructum[b]. Quid
ergo? Negant et fructui suum florem et flori suam virgam et virgae
suam radicem, quominus [20]suam radix [21]sibi vindicet per virgam
proprietatem eius quod ex virga est, floris et fructus; siquidem
omnis gradus generis ab ultimo ad principalem recensetur, ut iam
nunc carnem Christi, non tantum Mariae, sed et David per Mariam
[22]et Iesse per David sciant adhaerere. [23]Ideo hunc fructum ex lum-
bis David, id est ex posteritate carnis eius, iurat illi deus [24]con-
Ps. CXXXII, 11. Act. II, 30. sessurum in throno ipsius. Si ex lumbis David, quanto magis ex
lumbis Mariae, ob quam in lumbis David?

Cap. XXII. Deleant igitur et testimonia daemonum filium David procla-
mantia [1]Iesum, sed testimonia apostolorum delere non [2]poterunt,
si daemonum indigna sunt. Ipse inprimis Matthaeus, fidelissimus
evangelii commentator, ut comes domini, non aliam ob causam
quam ut nos originis Christi carnalis compotes faceret ita exorsus
Matth. I, 1. est: Liber geniturae Iesu Christi, filii David, filii Abraham. His
originis fontibus genere manante cum gradatim ordo deducitur [3]ad
Christi nativitatem, quid aliud quam caro ipsa Abrahae et David
per singulos traducem sui faciens in virginem usque describitur
inferens Christum, immo ipse Christus [4]producitur de virgine? Sed

14. propheta portans *amg.* prophetam praedicans *Da.* prophetam praecans *C.* 15. mater domini mei ad me veniat *abcd., de codd. Gangneii.* veniat mater domini mei ad me *B.* mater domini mei ad me *CD.* 16. Benedictus *Bcd., duo Vaticani.* Beatus *reliqui.* 17. ventris *BC.* 18. profecta *c.* proiecta *reliqui.* 19. eruditur *Dabcd.* eruitur *BC., D. in marg., tres Vaticani.* 20. suam radix *abcd., de codd. Gangneii.* radix *reliqui.* 21. vendicet (*sic libri omnes*) sibi *B.* 22. et Iesse per David sciant *abcd., de codd. Gangneii.* per David sciant *BC.* sciant *D.* 23. Ideo hunc *cd.* deo. Hunc *BCDab. Probat Fr. Iunius.* 24. concessurum *d.* consensurum *C.*

Cap. XXII. 1. Iesum *BCcd. Vaticani.* ad Iesum *reliqui.* 2. poterunt *Babcd., et D. in marg.* potuerunt *CD.* 3. ad (an *C.*) Christi nativitatem *Camgbcd.* a Christi nativitate *BDa.* 4. producitur *amgbc.* proditur *BCDad. codex Pithoei.*

b. eruditur in fructum.] Eruditur, id est informatur. Cf. De Veland. Virg. cap. 1 „fructus — *eruditur in mansuetudinem saporis.*“ Adv. Marc. II, 17. ad fin. „quo facilius in pecudibus praemeditata humanitas *in hominum refrigeria erudiretur.*“

et Paulus, utpote eiusdem evangelii et discipulus et magister et testis. [5]qua eiusdem [6]ipsius Christi apostolus, confirmat Christum ex semine David secundum carnem, utique ipsius. Ergo ex semine David caro Christi. [7]Si secundum Mariae carnem ex semine David, ergo ex Mariae carne est, dum ex semine est David. Quocunque detorseris [8]dictum, aut ex carne est Mariae quod ex semine est David, aut ex David semine est quod ex carne est Mariae. Totam hanc controversiam dirimit idem apostolus, ipsum definiens esse [9]Abrahae semen. Cum Abraham, utique multo magis David, quasi recentioris. Retexens enim [10]promissionem benedictionis nationum in [11]nomine Abraham, Et in semine tuo benedicentur omnes nationes, Non, inquit, dixit seminibus, tanquam de pluribus, [12]sed semine, de uno. quod est Christus. Qui haec legimus et credimus, quam debemus et possumus agnoscere in Christo carnis qualitatem? utique non aliam quam [13]Abraham, siquidem semen Abraham Christus; nec aliam quam Iesse, siquidem ex radice Iesse flos Christus: nec aliam, quam David, siquidem fructus ex lumbis David Christus: nec aliam quam ex Maria, siquidem ex Mariae utero Christus; et adhuc superius nec aliam quam Adam, siquidem secundus Adam Christus. Consequens ergo est ut [14]aut illos spiritalem carnem habuisse contendant, quo eadem [15]conditio substantiae deducatur in Christo, aut concedant carnem Christi spiritalem non fuisse, [16]quae non de spiritali stirpe censetur. Rom. I, 3. II Tim. II, 8. Gal. III, 8. 16.

Sed agnoscimus adimpleri propheticam vocem Simeonis super adhuc recentem infantem dominum [1]pronuntiatam: Ecce hic positus est in ruinam et suscitationem multorum in Israël, et in signum, [2]quod [3]contradicetur. Signum enim nativitatis Christi secundum Esaiam: Propterea dabit [4]vobis dominus ipse signum: Ecce virgo concipiet in utero, et pariet filium. Agnoscimus ergo signum contradicibile, conceptum et partum virginis Mariae, de quo Academici [5]isti: Peperit [6]et non peperit, virgo [7]et non virgo; quasi non, etsi ita dicendum esset, a nobis [8]magis dici conveniret. Peperit enim, quae ex sua carne, et non peperit, quae non ex [9]viri semine, et virgo, quantum a viro, non virgo, quantum a partu: non Cap. XXIII. Luc. II, 31. Ies. VII, 14.

5. quia *D. in marg.* 6. ipsius Christi *abcd.* Christi *BCD. At iam in edit. Rhenani a.* 1528. *additum legitur* ipsius. 7. Si *ego.* Sed *libri omnes.* 8. fructum *amg.* 9. abraham *BC.* 10. benedictionis promissionem *B.* 11. semine *amg.* 12. sed semine (semini *c.*), tamquam de uno *cd.* 13. abrahae *C.* 14. aut et illos *B.* 15. condictio *B.* 16. qua *edit. Semleri.. Nescio unde.*

Cap. XXIII. 1. pronunciantem *C.* 2. cui *Bc. Vaticanorum unus.* 3. contradicetur *BCD (in marg.) abcd.* 4. nobis *B.* 5. isti *amgbcd.* uti *CDa.* nostri *B.* 6. et *om. amg.* 7. et *om. amg.* 8. dici magis *BC.* 9. viri *BCD (in marg.) abcd.* virili *D.*

tamen [10]ut ideo non peperit[a], et ideo virgo quae non virgo, quia non de visceribus suis mater. Sed apud nos nihil dubium, nec retortum in ancipitem defensionem. Lux lux, et Tenebrae tenebrae,
Matth. V, 37. et Est est, et Non non[b]; quod [11]amplius, hoc a malo [12]est. Peperit quae peperit; et si virgo concepit, in partu suo [13]nupsit. Nam nupsit ipsa patefacti corporis lege, in quo nihil [13b]interfuit de vi masculi admissi, an emissi; [14]idem illud sexus [15]resignavit[c]. Haec
Exod. XIII, 2. denique vulva est propter quam et de aliis scriptum est: Omne masculinum adaperiens vulvam sanctum vocabitur domino. Quis [16]vere sanctus quam [17]dei filius? Quis proprie vulvam adaperuit quam qui [18]clausam patefecit? Ceterum omnibus nuptiae patefaciunt. Itaque magis patefacta est, quia magis erat clausa. Utique magis non virgo dicenda est [19]quam virgo, [20]saltu quodam mater ante quam nupta. Et quid ultra de hoc retractandum est? Cum hac ratione apostolus non ex virgine, sed ex muliere editum filium dei pronuntiavit, [21]agnovit adapertae vulvae [22]nuptialem passionem. Legimus quidem apud Ezechielem de vacca illa quae peperit [23]et non peperit[d]. Sed videte ne [24]vos [25]iam [26]nunc[e] providens spiritus sanctus notarit hac voce, disceptaturos super uterum Mariae. Ce-

10. ut ideo non pepererit *D. in marg., ex Hirsaugiensi, ni fallor.* ut ideo, Peperit et non peperit *d.* et ideo non peperit *Fr. Iunius.* 11. amplius, hoc *BCcd. tres Vaticani.* amplius hoc, hoc *Dab.* 12. est *om. BCD.* 13. nupsit. Nam nupsit ipsa *ego.* nupsit, non nupsit ipsa *ab., de codd. Gangneii.* nupsit, ipsa *reliqui.* 13 b. fuit *B.* 14. idem *BCd., Fulv. Ursinus.* id est *reliqui.* 15. resignaverit *d.* 16. vero *B.* 17. sancti filius *BCD (in marg.). tres Vaticani.* 18. clusam *C. tres Vaticani.* inclausam *B.* 19. quae *C.* 20. salvi quodam (quondam *B.*) *BC.* 21. adagnovit *B.* 22. passionem nuptialem *B.* 23. et *om. b.* 24. vos *BCd.* nos *reliqui.* 25. tam *C.* 26. tunc *cd. tres Vaticani.*

Cap. XXIII. a. ideo peperit] Verissimum puto quod monuit Pithoeus legendum hic esse: „Non tamen et ideo non peperit, quia non ex carne sua peperit, et ideo virgo quae non virgo, quia non de visceribus suis mater.“ Hoc de aliqua scriptura apocrypha citari innuunt ista Clementis Alexandrini Strom. VII: *„καὶ γὰρ μετὰ τὸ τεκεῖν αὐτὴν μαιωθεῖσάν φασί τινες παρθένον εὑρεθῆναι.“* Deinde citat scripturam: *„τέτοκεν καὶ οὐ τέτοκεν, φησὶν ἡ γραφή.“* (Rigalt.) Reposui vulgatam scripturam quam veram esse aio. Non tamen, inquit, quemadmodum ideo non peperisse dicitur, quia scilicet non ex viri semine peperit, et ideo virgo dicenda est, quae quidem revera non virgo est, quia non de visceribus suis, id est de sui corporis semine, mater facta est.

b. Est est, et Non non] De his scripturae verbis copiosius disputat Rigaltius ad De Praesc. Haer. cap. 26.

c. idem illud sexus resignavit.] Idem sexus, id est masculinus, illud corpus et illam vulvam reclusit.

d. Legimus quidem apud Ezechielem de vacca illa quae peperit et non peperit.] Ex apocrypho Ezechielis hoc idem citat Epiphanius Haer. XXX, cap. 30: *„Τέξεται ἡ δάμαλις, καὶ ἐροῦσιν, οὐ τέτοκεν.“* Cf. Clemens Alex. Stromat. VII, p. 756., et Fabricii Codex Pseudepigr. Vet. Test. p. 1118 sq.

e. iam nunc] Retinui *nunc* pro *tunc*, quae Rigaltii scriptura est. Haud enim semel apud Septimium *nunc* de tempore praeterito usurpatum legimus. Cf. Adv. Marc. III, 15. IV, 19. 22.

terum[f] non contra illam suam simplicitatem pronuntiasset dubitative, Esaia dicente, Concipiet et pariet. Ies. VII, 14.

Quod enim Esaias iaculatur in suggillatione haereticorum ipso- Cap. XXIV.
rum, et inprimis, Vae qui faciunt dulce amarum et tenebras lucem, Ies. V, 20.
istos scilicet notat qui nec vocabula ista in luce proprietatum sua-
rum conservant, ut anima non alia sit quam quae vocatur, et caro
non [1]alia quam quae videtur, et deus non alius quam qui praedi-
catur. Ideo etiam Marcionem prospiciens, Ego sum, inquit, deus, Ies. XLV, 5.
et alius absque me non est. Et cum [2]alias id ipsum eodem modo
dicit, Ante me deus non fuit, nescio quas illas Valentinianorum Ies. XLVI, 9.
Aeonum genealogias pulsat. Et, Non ex sanguine neque ex carnis Io. I, 13.
et viri voluntate, sed ex deo natus est, Hebioni respondit. Aeque,
Etiamsi angelus de [3]caelis aliter evangelizaverit vobis quam nos, Gal. I, 8.
anathema sit, ad [4]energema [5]Apelleiacae virginis [6]Philumenes [7]filium
dirigit. Certe qui negat Christum in carne venisse, hic antichristus IIo. IV, 3.
est. [8]Nudam et absolutam et simplici nomine naturae suae pro-
nuntians carnem omnes disceptatores eius ferit. Sicut et definiens
ipsum quoque Christum unum multiformis Christi argumentatores[a]
quatit, qui alium faciunt Christum, alium Iesum, alium elapsum
de mediis [9]turbis, alium detentum, alium in secessu montis in
ambitu nubis sub tribus [10]arbitris clarum, alium ceteris passivum[b],
ignobilem, alium magnanimum, alium vero trepidantem, novissime
alium passum, alium resuscitatum, per quod suam quoque in alia
carne resurrectionem adseverant. Sed bene quod idem veniet de Act. I, 11.
caelis qui est passus, idem omnibus apparebit qui est resuscitatus.
Et videbunt et agnoscent qui eum confixerunt, utique ipsam carnem Io. XIX, 37.
in quam saevierunt, sine qua nec ipse esse poterit nec agnosci: ut
et illi erubescant[c] qui adfirmant carnem in caelis vacuam sensu ut

Cap. XXIV. 1. alia sit quam quae videtur *B.* alia sit quam videtur *c., ex tribus Vaticanis.* 2. alias *c., ex tribus Vaticanis.* alius *B.* alio *CDab.* in alio *d., cum Fulvio Ursino.* 3. coelo *cd., cum tribus Vaticanis.* 4. emergemam *B.* vergemam *C.* 5. Apelliacae *BCDabc.* 6. philomonem *BC.* 7. filium en᾽on (enen *C.*) dirigit *BC.* 8. Rudem *C.* 9. turbis *om. B.* 10. testibus *B. Vaticani tres.*

f. Ceterum] Id est alioquin. Cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 11.

Cap. XXIV. a. multiformis Christi argumentatores] Valentinianos. Cf. Adv. Valentin. cap. 25 sqq.

b. alium ceteris passivum] Vulgarem, communem, passim et promiscue cum omnibus communicantem. (Fr. Iunius.) Cf. quae annotavi ad De Corona cap. 8.

c. ut et illi erubescant] Minutalia haereticorum notat obscure latentium et sese in Ecclesiam dei clam insinuantium. Nam de carne Christi tres omnino poterant esse sententiae. Prima, non resurgere carnem Christi eoque in caelis non esse, quod Valentinianorum est. Secunda, carnem Christi resurgere et cum Christo esse, id est cum deitate in unitate personae permanere, quod veritas docet religionis nostrae. Tertia, carnem Christi resurrexisse „exempto Christo," id est extra unionem cum λόγῳ et divina natura sua. Huius vero sententiae tres rami quodammodo ab au-

vaginam exempto Christo sedere, aut qui carnem et animam tantundem, aut tantummodo animam, carnem vero non iam.

Cap. XXV. Sed hactenus de materia praesenti. Satis iam[a] enim arbitror instructam esse carnis in Christo et ex virgine natae et humanae probationem. Quod et solum discussum sufficere potuisset, [1]citra singularum ex [2]diverso opinionum congressionem quam et argumentationibus earum et scripturis, quibus utuntur, [3]provocavimus ex abundanti, uti eo quod probavimus quid et unde fuerit [4]Christi caro [5]quid non fuerit adversus omnes [6]praeiudicaverimus. Ut autem [7]clausulam de praefatione communi[b] faciat [8]resurrectio [9]nostrae carnis alio libello defendenda, hic habebit praestructionem, manifesto[c] iam quale fuerit quod in Christo [10]resurrexit.

Cap. XXV. 1. citra *amgbcd.* sed citra *CD. codd. Rhenani omnes.* sed circa *B.* 2. adverso *C.* 3. provocamus *B.* pronuntiamus *C.* 4. caro Christi *BC.* 5. quid et non *B.* 6. praeiudicaverimus *(BC)c.* praecaverimus *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* praedicaverimus *reliqui.* 7. clausulam *Bcd. Vaticanorum unus.* clausula *reliqui.* 8. resurrectionem *C.* 9. carnis nostrae *cd.* 10. resurrexit *BCD (in marg.) abcd.* resurrexerit *D.*

ctore funduntur: nam alii carnem solam in caelo extra unionem personalem sedere somniant, alii carnem et animam simul, alii denique solam animam ipsius. (Fr. Iunius.)

Cap. XXV. a. Satis iam] Vulgata distinctio erat: „Sed hactenus de materia praesenti satis. Iam" cett. Possis etiam: „Sed hactenus. De materia praesenti satis. Iam" cett.

b. de praefatione communi] Significat illa quae initio huius opusculi leguntur: „Qui fidem resurrectionis — student inquietare, — merito Christi quoque carnem quaestionibus distrahunt" sqq. Ita liber De Carne Christi est praestructio eius qui iam sequitur et clausulam facit de illa praefatione communi, libri De Resurrectione Carnis.

c. manifesto] *Δήλου ὄντος.* Supra cap. 1 dixerat „Veritas et qualitas eius (sc. carnis) tractatur, an fuerit, et unde fuerit, et cuiusmodi fuerit. Renuntiatio eius dabit legem nostrae resurrectioni." Cf. etiam De Resurr. Carnis cap. 2.

DE
RESURRECTIONE CARNIS.

In scripturae discrepantia Tertulliani verbis subiecta

A significat codicem scriptum Vindobonensem n. 282., a quo non discrepat Vindobon. n. 283., teste Hildebrando.

B - - - Leidensem.

C - editionem principem, Beati Rhenani, quae prodiit Basileae a. MDXXI. Siglum *mg* additum denotat scripturam ex margine libri prolatam.

a - - Io. Gangneii, quae prodiit Parisiis a. MDXLV. Siglum *mg* additum denotat scripturam ex margine prolatam.

b - - Sigism. Gelenii, quae prodiit Basileae a. MDL. Sig. Gelenius usus est ad hunc librum codice scripto Io. Lelandi, ex Masburensi coenobio advecto.

c - - Iac. Pamelii, quae prodiit Antverpiae a. MDLXXIX. Iac. Pamelius usus est ad hunc librum codice scripto Io. Clementis, et tribus codicibus Vaticanis.

d - - Nicol. Rigaltii, quae prodiit Parisiis a. MDCXXXIV.

DE

RESURRECTIONE CARNIS.

Fiducia Christianorum resurrectio mortuorum. [1]Illa credentes sumus. Hoc credere[a] veritas cogit, veritatem deus aperit, sed vulgus inridet, existimans nihil superesse post mortem. Et tamen defunctis parentant[b], et quidem impensissimo officio pro moribus eorum, pro temporibus [2]esculentorum, ut quos [3]negant sentire quicquam, etiam desiderare [3b]praesumant. At ego magis [4]ridebo vulgus, tunc quoque, cum ipsos defunctos atrocissime exurit, quos postmodum gulosissime nutrit, [5]isdem ignibus et promerens et offendens. O pietatem de crudelitate ludentem! Sacrificat [6]an insultat, cum [7]crematis cremat[c]? Plane cum vulgo interdum et sapientes sententiam [8]suam iungunt. Nihil esse post mortem Epicuri schola est. [9]Ait et Seneca omnia post mortem finiri, etiam ipsam[d]. Cap. I.

Cap. I. 1. illa *Cd.* illam *reliqui.* 2. esculentorum (obsculentorum *B.*) *ABCacd. tres Vaticani.* sepultorum *amgb., Gasp. Scioppius.* 3. negat *ABC. Laurentianus codex n.* 12. *plut.* 26. *Probat Fr. Iunius.* 3b. praesumat *ABC. Laurentianus. Probat Fr. Iunius.* 4. rideo *unus de Vaticanis.* 5. isdem *C.* hisdem *A.* iisdem *reliqui.* 6. an *BCabcd.* cui *A. Laurent., et tres Vaticani.* 7. crematos *Cmg.* 8. suam iungunt *abcd., de codd. Gangneii.* iungunt *reliqui, et Laurent.* 9. Dicit *B.*

Cap. I. a. Hoc credere] Hoc est credere mortuos esse resurrecturos. Ad rem cf. Cyrillus Hieros. Catech. 18.

b. defunctis parentant] Hoc quidem ethnici. Sed et Christianos Augustini aevo quibusdam in locis talia factitasse arguit octavus sanctissimi viri liber De Civitate Dei cap. 27. Epulas suas ad martyrum memorias deferebant, orabant et offerebant ut vescerentur, vel ex eis etiam indigentibus largiebantur. „Quod quidem, inquit, a Christianis melioribus non fit, et in plerisque terrarum nulla talis est consuetudo.“ (Rigalt.) Cf. Adv. Marc. V, 9. De Testim. Animae cap. 4. Adde Augustin. De Moribus Eccl. cap. 34 „Nolite consectari turbas imperitorum, qui in ipsa vera religione superstitiosi sunt. Novi multos esse sepulchrorum et picturarum adoratores, novi multos qui quam luxuriosissime super mortuos bibunt et epulas cadaveribus exhibentes super sepultos se ipsos sepeliunt.“ Idem Serm. 43 „Tu demis et subtrahis gutturi tuo, ille forte, cum mortuus fueris, calicem super te non ponet, aut si forte ponet calicem, ipse inebriatur, ad te nulla stilla descendet.“ Cf. Desid. Herald. Animadv. ad Arnobii lib. VII. 242., p. 278.

c. cum crematis cremat?] Hoc est quum mortuis sacrificat. Utitur verbis quae morem ostendunt magis ridiculum. (Rig.)

d. etiam ipsam.] Seneca tragicus Troade

Satis est autem si non [10]minor philosophia Pythagorae et [11]Empedoclis et Platonici[e] immortalem animam e contrario reclamant, immo adhuc proxime[f] etiam in corpora remeabilem affirmant, etsi non in eadem[g], [12]etsi non in humana tantummodo, ut [13]Euphorbus in Pythagoram[h], Homerus in pavum recenseantur[i]. Certe recidivatum animae corporalem pronuntiaverunt, tolerabilius [14]mutata quam negata qualitate, pulsata [15]saltem[k], licet non [16]adita veritate. Ita saeculum resurrectionem mortuorum nec cum errat ignorat.

Cap. II. Si vero et apud deum[a] aliqua secta est Epicureis magis adfinis quam prophetis, sciemus quid audiant a Christo Sadducaei. Christo enim servabatur omnia retro occulta nudare, dubitata dirigere, praelibata supplere, praedicata repraesentare, mortuorum [1]certe resurrectionem, non modo per semetipsum, verum etiam in semetipso probare. Nunc autem ad alios Sadducaeos praeparamur, partiarios sententiae illorum. Ita dimidiam agnoscunt resurrectionem, solius scilicet animae, aspernati carnem, sicut et ipsum dominum carnis. Nulli denique alii salutem [2]corporali substantiae invident quam alterius[b] divinitatis haeretici. Ideoque [3]et Christum

10. minus *A.* 11. Empedoclis et *ego.* Empedocli. Sed et *d., Fulv. Ursinus.* Empedocli. Sed *reliqui.* 12. et non *AB.* 13. euphorbius in pithagoram *AB.* 14. immutata *A. duo Vaticani, et Laurent.* 15. saltem *amgd., Latinius.* salute *reliqui, et Laurent. Probavit secundis curis Nicol. Rigaltius.* 16. abdita *A. Laurent.* addita *C., codd. Rhenani.*

Cap. II. 1. certe *om. A.* 2. corporalis *B.* 3. et *om. A.*

v. 395. Hoc dictum iterum citatur a Tertulliano De Anima cap. 42.

e. Empedoclis et Platonici] Ita emendandum erat, quod vulgo scriptum reperitur „et Empedocli. Sed Platonici" cett. Nam circa immortalitatem quidem animae hi tres conspirabant. De Pythagorae et Empedoclis opinione disputat iterum De Anima capp. 28. 32. 33. Cf. De Testim. Animae cap. 4. Apolog. cap. 48.

f. adhuc proxime] Christianae scilicet doctrinae, secundum quam etiam carnem resurrecturam hoc ipso libello iam scriptor demonstraturus est.

g. etsi non in eadem] V. Plato Phaedone cap. 31. Timaeo sub fin., De Republ. sub fin. lib. X., cum interprett. Adde Euseb. Praepar. Evang. II, 18. Augustin. De Civ. Dei X, 30. XII, 20. XXII, 27 sqq.

h. Euphorbus in Pythagoram] Cf. Ovid. Metam. XV, 160 sqq. Horat. Od. I, 28, 10. cum interprr., Diog. Laert. VIII, 4. Iamblich. Vit. Pythag. cap. 14., Gell. N. A. IV, 11. Lactant. Inst. Div. III, 18. Tertull. De Anima cap. 28 et 33.

i. Homerus in pavum recenseantur.] Cf. interprr. ad Persii Sat. VI, 10. et Acron ad Horat. l. l., Tertull. De Anima l. l.

k. pulsata saltem] Recte ita Latinius. Rigaltius probat vulgatam sic interpretatus: „Pulsavere salutis ianuam Platonici, vindices immortalitatis animarum, sed qualitatem et modum immortalitatis ignoravere, non adita veritate."

Cap. II. a. apud deum] Hoc est apud Iudaeos vel Christianos. In sacris videlicet scripturis. Sic De Test. An. cap. 3 „Et licet soli illum noverint Christiani, vel quaecunque apud dominum secta." (Rigalt.) De Sadducaeis resurrectionis negatoribus cf. De Carne Chr. cap. 1. Adv. Omnes Haeres. cap. 1.

b. alterius] Id est alius, diversae. Sic *alter* pro *alius* iterum infra et saepius apud Tertullianum reperitur. Cf. De Carne Chr. cap. 11 et cap. 16. Quod ad rem cf. De Carne Chr. cap. 1.

aliter disponere coacti, ne [4]creatoris [5]habeatur, in ipsa prius carne eius erraverunt, aut nullius veritatis contendentes eam secundum Marcionem et [6]Basiliden, aut propriae qualitatis secundum haereses [7]Valentini et [8]Apellen. Atque ita sequitur ut salutem eius substantiae excludant cuius Christum [9]consortem negant, certi illam summo praeiudicio resurrectionis instructam, si iam in Christo [10]resurrexit caro. Propterea et nos volumen praemisimus DE CARNE CHRISTI, quo eam et solidam probamus [11]adversum phantasmatis [12]vanitatem, et humanam vindicamus adversus qualitatis proprietatem, cuius [13]conditio Christum et hominem et filium hominis inscripserit. Carneum enim atque corporeum probantes eum proinde et obducimus praescribendo[c] nullum alium credendum deum praeter creatorem, dum talem ostendimus Christum, in quo [14]dinoscitur deus, qualis promittitur a creatore. Obducti dehinc de deo carnis auctore et de Christo carnis redemptore iam et de resurrectione carnis revincentur. Congruenter [15]scilicet. Et hoc[d] ferme [16]modo dicimus ineundam cum haereticis disceptationem. Nam et ordo semper a principalibus deduci exposcit, ut de ipso prius constet a quo dicatur dispositum esse quod quaeritur. Atque adeo et haeretici ex conscientia infirmitatis nunquam ordinarie tractant. Certi enim quam [17]laborent in alterius divinitatis insinuatione adversus deum mundi omnibus naturaliter notum de testimoniis operum, certe et in sacramentis priorem et [18]in praedicationibus manifestiorem, sub obtentu quasi urgentioris causae, [19]id est ipsius humanae salutis ante omnia [20]requirendae, a quaestionibus resurrectionis incipiunt, quia durius creditur resurrectio carnis quam una divinitas; atque ita tractatum viribus ordinis sui destitutum et scrupulis potius oneratum, [21]depretiantibus carnem, paulatim [22]ad alterius divinitatis temperant sensum ex ipsa spei concussione et demutatione. Deiectus

4. creatoris *amgd., Fulv. Ursinus. Probat curis secundis Nicol. Rigaltius.* creator carnis *reliqui, codex Pithoei et Laurent.* 5. haberetur *Io. a Wouwer.* 6. Basilidem *A.* 7. de Valentini *AB.* 8. Appellem *A.* Appellen *B.* 9. consortem negant *abcd., de libris Gangneii.* negant *reliqui, et Laurent.* 10. resurrexit *ABbcd. Laurent.* resurrexerit *Ca.* 11. adversus *AB.* 12. vanitatem *Cabd., Gasp. Scioppius et Fulv. Ursinus.* nativitatem *AB. tres Vaticani, et Laurent.* 13. est editio *B.* editio *tres Vaticani.* addictio *Laurent.* 14. dignoscitur *d.* 15. scilicet. Et hoc *d.* scilicet hoc *Fr. Iunius.* scilicet et de deo auctore carnis et de Christo carnis redemptore. Hoc *ABCabc. Laurent.* 16. dicimus ineundam modo *A.* dicimus in eundem *a.* dicimus in eandem *B.* 17. laborant *AB. Laurent.* 18. in *om. Laurent.* 19. vel ipsius *AB.* 20. requirenda ea quaestionibus *amg.* 21. depretiantibus carnem *abcd.* depreciatibus carnis *ABC. Laurent.* 22. ad alterius *abc.* alterius *reliqui. Laurent.*

c. obducimus praescribendo] De verbo *obducere* cf. adnott. ad Apolog. cap. 46. et de *praescribere* adn. ad Apolog. cap. 7.

d. scilicet. Et hoc] Fr. Iunius distinguit et scribit „Congruenter scilicet hoc ferme modo sqq.

enim [23]unusquisque vel motus de gradu eius spei quam susceperat apud creatorem facile iam declinatur ad alterius spei auctorem etiam [24]ultro suspicandum. Per diversitatem enim promissionum diversitas insinuatur deorum. Sic multos [25]inretitos videmus, dum ante de resurrectione carnis [26]eliduntur quam de unione divinitatis [27]elidunt[e]. Igitur quantum ad haereticos, demonstravimus quo cuneo [28]occurrendum sit a nobis. Et occursum est [29]iam suo quoque titulo, de deo quidem unico et Christo eius[f] adversus Marcionem, de carne vero domini etiam adversus quatuor haereses[g], ad hanc maxime quaestionem praestruendam; uti nunc de sola carnis resurrectione ita [30]digerendum sit, tanquam penes nos quoque incerta, id est penes creatorem. Nam et multi rudes, et plerique sua fide dubii, et simplices plures, quos instrui, dirigi, muniri oportebit, quia et hoc latere unio divinitatis [31]defendetur. [32]Sicut enim negata carnis resurrectione concutitur, ita vindicata [33]constabilitur. Animae autem salutem credo retractatu carere. Omnes enim fere haeretici eam [34]quoquo modo [35]volunt, tamen non negant. Viderit unus [36]aliqui Lucanus[h], nec huic quidem substantiae parcens, quam secundum Aristotelem dissolvens[i] aliud [37]quid pro ea subicit, [38]tertium quiddam resurrecturus, neque anima neque caro, id est non homo, sed ursus forsitan, [39]qua Lucanus[k]. Habet et iste a nobis

23. unusquisquis *A.* 24. ultro *Cabd. Laurent., Fulv. Ursinus.* ultra *ABc. tres Vaticani.* 25. hereticos *B.* 26. elidunt *B.* 27. elidant *A.* se elidunt *Ludov. de la Cerda.* 28. occurrendum *bcd.* decurrendum *reliqui, et Laurent.* 29. iam *amgbcd.* etiam *ABCa. Laurent.* 30. digerendum sit, tanquam penes nos quoque incerta (incertum *AB.*) id est (vel est *B.* ne est *A. Laurent.*) penes creatorem *ABabc. Laurent. Haec scriptura primum emanavit de codd. Gangneii.* digeram tanquam penes nos incertum, dum sit quoque certum penes creatorem *Cd. Probavit Fr. Iunius.* 31. defenditur *tres Vaticani.* 32. Sicuti *bcd.* 33. stabilitur *A.* 34. quomodo *C.* (*At in marg. est* quoquo modo). *Probat Fr. Iunius.* 35. velint *d., Latinius.* 36. aliqui (alicui *A.*) *ABCbcd.* aliquis *a.* 37. quid *om. AB.* 38. tertium quiddam resurrecturus *bc.* tertium quiddam resurrecturum *a., de codd. Gangneii.* quiddam resurrecturum *ABC. Laurent.* quasi sit tertium quiddam resurrecturum *d., ex emendat. Fulv. Ursini.* 39. qua *bcd.* tanquam *reliqui, et Laurent.*

e. quam de unione divinitatis elidunt.] Quam in ipsa haereticorum castra aperte discedunt, de unione divinitatis, id est duplicem divinitatem suadendo, iam verae et genuinae regulae sectatores elisuri.

f. de deo quidem unico et Christo eius] Libris II et III adv. Marcionem.

g. de carne vero domini etiam adversus quatuor haereses] Libro De Carne Christi, quo unam confutat haeresin Marcionis, alteram Apellis, et duas Valentinianorum.

h. Lucanus] De hoc cf. Adv. Omnes Haeres. cap. 6.

i. secundum Aristotelem dissolvens] Pseudo-Orig. Philosophum. pag. 25. ed. Miller: „Ὁ μὲν γὰρ Πλάτων ἀθάνατον, ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐπιδιαμένειν καὶ μετὰ ταῦτα καὶ ταύτην ἐναφανίζεσθαι τῷ πεμπτῷ σώματι, ὃ ὑποτίθεται εἶναι μετὰ τῶν ἄλλων τεσσάρων, τοῦ τε πυρὸς καὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἀέρος λεπτότερον, οἷον πνεῦμα.“ Cf. Menag. ad Diog. Laert. VII, 157.

k. qua Lucanus.] Cf. Varro De Lingua Lat. V, 100 „*Ursi* Lucana origo, vel unde illi, nostri, ab ipsius voce.“ Id. VII, 40 „Atque ursi potius Lucani quam Luci.“

plenissimum de omni statu animae stilum[1], quam inprimis immortalem tuentes solius carnis [40]et defectionem[m] agnoscimus et refectionem cum maxime adserimus, redactis in ordinarium materiae corpus, si qua et alibi pro causarum incursione [41]praestricta distulimus. Nam [42]ut quaedam praelibari sollemne est, ita et differri necesse est, dummodo et praelibata suppleantur suo corpore et dilata reddantur suo nomine.

[1]Est quidem et [2]de communibus sensibus sapere[a] in dei rebus, Cap. III.
sed in testimonium veri, non in adiutorium falsi, quod sit secundum divinam, non contra divinam dispositionem. Quaedam enim et natura nota sunt, [3]ut immortalitas animae penes plures, [4]ut deus noster penes omnes. Utar ergo et sententia Platonis alicuius pronuntiantis, Omnis anima immortalis[b]; utar et conscientia populi contestantis deum deorum. Utar et reliquis communibus sensibus, qui deum iudicem praedicant: Deus videt, et, Deo commendo[c]. At cum aiunt, Mortuum [5]quod mortuum, et, [6]Vive dum vivis, et, Post mortem omnia finiuntur, etiam ipsa[d], tunc meminero et cor vulgi cinerem a deo [7]deputatum et ipsam sapientiam saeculi stultitiam pronuntiatam. Tunc si [8]et haereticus ad vulgi vitia vel saeculi ingenia confugerit, Discede, dicam, [9]ab ethnico, haeretice; etsi unum estis omnes qui deum [10]fingitis, dum hoc tamen in Christi nomine facis, dum Christianus tibi videris, alius ab ethnico [11]es; redde illi suos sensus, quia nec ille de tuis instruitur. Quid caeco duci inniteris, si [12]vides? Quid vestiris a nudo, si Christum induisti? Quid alieno uteris clypeo, si ab apostolo armatus es? Ille potius a te discat carnis resurrectionem confiteri quam tu ab illo diffiteri; quia si [13]et a Christianis negari [14]eam oporteret, sufficeret illis de sua scientia, non de vulgi ignorantia instrui. Adeo non erit Chri-

I Cor. XV, 32. Ies. XXII, 13. Ies. XLIV, 20. I Cor. I, 20. III, 19.

40. et defectionem agnoscimus et refectionem cum maxime *abcd.* et defectionem (defectione *AB. Laurent.*) cummaxime *reliqui, et Laurent.* 41. perstricta *c., ex tribus Vaticanis.* praestructa *Laurent.* 42. et *AB. Laurent.*

Cap. III. 1. Equidem *A.* 2. de *om. BC* (*sed C. in marg. habet*). 3. et *A.* 4. et *A.* 5. quidem *A.* 6. Vive dum (*B*)*bcd.* vividum *amg.* Vivum dum *a.* Vivendum *AC. codex Pithoei.* 7. reputatum *A.* 8. et *om. ABCa.* 9. ab ethnico *om. A.* 10. fugitis *A. duo Vaticani.* 11. es *om. ABC.* 12. videris *BC.* 13. et *om. Bbc.* 14. illam *B.*

l. de omni statu animae stilum] Librum De Anima.

m. defectionem] *Defectionem* dicit mortem, sicuti *refectionem* resurrectionem.

Cap. III. a. de communibus sensibus sapere] Sic cap. 5: „Rudes quique de communibus adhuc sensibus sapiunt.“, et hoc ipso capite deinde: „Utar et reliquis communibus sensibus.“, et infra: „Communes enim sensus simplicitas ipsa commendat.“

b. Omnis anima immortalis] Cf. Platon. Phaedr. cap. 24. p. 245.

c. Deus videt, et, Deo commendo.] Cf. De Testim. Animae cap. 2. De Anima cap. 42.

d. Post mortem omnia finiuntur, etiam ipsa] Cf. supra cap. 1.

stianus qui eam negabit quam confitentur Christiani, et his argumentis negabit quibus [15]utitur non Christianus. [16]Aufer denique haereticis [17]quae cum ethnicis sapiunt, ut de scripturis solis quaestiones suas [18]sistant, et stare non poterunt. Communes enim sensus simplicitas ipsa commendat et compassio sententiarum et familiaritas opinionum, eoque [19]fideliores existimantur, quia nuda et aperta et omnibus nota definiunt. Ratio autem divina in medulla [20]est, non in superficie, et plerumque aemula manifestis.

Cap. IV. Itaque haeretici inde statim incipiunt, et inde praestruunt, dehinc [1]interstruunt, unde sciunt facile capi mentes, de communione favorabili sensuum. An aliud prius vel magis audias [2]ab haeretico quam ab ethnico? et [3]non protinus et non ubique convicium carnis, in originem, in materiam, in casum, in omnem exitum eius, immundae a primordio ex faecibus terrae, immundioris deinceps ex seminis sui limo, frivolae, infirmae, criminosae, [4]onerosae, molestae, et post totum ignobilitatis elogium[a] caducae in originem terram et cadaveris nomen, et de isto quoque nomine periturae in nullum inde iam nomen, in omnis [5]iam vocabuli mortem[b]? Hancne ergo [6]vir sapiens et visui et contactui et recordatui tuo ereptam [7]persuadere vis, quod se receptura quandoque sit in integrum de corrupto, in solidum de casso, in plenum de inanito, in aliquid omnino de nihilo[c], et utique [8]redhibentibus [9]eam ignibus et undis et [10]alvis ferarum et [11]rumis alitum et lactibus piscium[d] et ipsorum [12]temporum propria gula? Adeone autem eadem sperabitur[e]

15. utuntur non Christiani *cod. Io. Clementis.* 16. Aufer *ACmgabcd.* Aufers *BC.* 17. quae cum ethnicis *bcd.* quaecumque ethnici *ABC. tres Vaticani.* 18. instruant *Latinius.* 19. fideliores *Cmg.* 20. est *om. A.*

Cap. IV. 1. ingstruunt *A.* inconstruunt *B.* 2. tam ab haeretico *d., cum Fulvio Ursino.* 3. non protinus *om. b. Habent reliqui, et tres Vaticani.* 4. onerosae *om. B.* 5. vocabuli iam *A.* 6. vir *ABCabc.* vis *d.* 7. persuadere vis quod *a., de libris Gangneii.* persuadere, quod *reliqui.* 8. rehibentibus *B.* retibentibus *A.* rehibentibus *C.* 9. ea imaginibus *ABC.* 10. alius *ABC.* 11. ruinis *ABC.* 12. temporum *om. ABC. Addidit primum de suis codd. Gangneius.*

Cap. IV. a. ignobilitatis elogium] Cf. adnott. ad De Corona cap. 5.

b. in omnis iam vocabuli mortem?] Etenim mortui desinunt esse quicquid dum viverent vocabantur et iam sunt nulli. Plin. H. N. II [cap. 63.], ubi de natura terrae. (Rigalt.)

c. in aliquid omnino de nihilo] Cf. Gregor. Nyss. De Opif. Hom. capp. 27. 28.

d. lactibus piscium] Plin. H. N. XI, 37 „Ab hoc ventriculo *lactes* in homine et ove, per quas labitur cibus, in ceteris hillae; a quibus capaciora intestina ad alvum" cett. Priscian. VI, 686. Plaut. Curcul. II, 3, 40: „Ita cibi vacivitate venio laxis *lactibus.*" Gloss. Philoxeni pag. 129. Vulc.: „*Lactes*, λοβοὶ τῶν σπλάγχνων, λεπτὰ ἔντερα τῶν ἐρίφων." Gloss. Cyrilli p. 529. Vulc.: „Λοβοὶ τῶν ἐντέρων, hae *lactes.* Singulare non habet." Onomast. Graeco-Lat. ed. Vulc. p. 79: „*Lactes*, μεσεντέριον." Glossar. Lat. ab Angelo Maio edit. in Auctt. Class. tom. VIII, p. 327: „*Lactes*, pars intestinorum, unde hoc coagulatur."

e. eadem sperabitur] Cf. infra cap. 5. et cap. 58.

quae intercidit, [13]ut claudus et luscus [14]et caecus et leprosus et paralyticus [15]revertantur, ut redisse non libeat ad pristinum? an integri, ut iterum talia pati timeant? Quid tum de consequentiis carnis[f]? Rursusne omnia necessaria illi, et inprimis pabula atque potacula, et pulmonibus natandum[g], et intestinis aestuandum, et pudendis non pudendum, et omnibus membris laborandum? Rursus ulcera et vulnera et febris [16]et podagra et mors [17]reoptanda? Nimirum haec erunt vota carnis recuperandae, iterum cupere de ea evadere. Et nos quidem haec aliquanto honestius pro stili pudore. Ceterum quantum etiam [18]spurciloquio liceat illorum in congressibus [19]experire, tam ethnicorum quam haereticorum.

Igitur quoniam et rudes quique de communibus adhuc sensi- Cap. V.
bus sapiunt, et dubii et simplices per eosdem sensus [1]denuo inquietantur, et ubique [2]primus iste in nos aries [3]temperatur quo carnis condicio [4]quassatur, necessario et a nobis carnis primum condicio munietur, vituperatione laudatione depulsa. Ita nos rhetoricari quoque provocant haeretici, sicut [5]etiam philosophari. Futile et frivolum istud corpusculum, quod malum denique appellare non horrent, etsi angelorum fuisset operatio, ut Menandro et [6]Marco[a] placet, etsi ignei alicuius exstructio aeque angeli, ut Apelles docet[b], sufficeret ad auctoritatem carnis [7]secundae[c] divinitatis patrocinium. Angelos post deum novimus. Iam nunc [8]quisquis ille summus deus haeretici cuiusque est, non immerito ab ipso quoque deducerem carnis dignitatem, a quo voluntas producendae ei adfuisset. Utique enim prohibuisset fieri quam fieri scisset, si fieri noluisset. Ita et secundum illos aeque caro dei res. [9]Nihil operis non eius est qui

13. et (*A*)*BC*. 14. et *om. ABCa*. 15. revertentur *A*. 16. et podagra *om. ABC*. *Addidit primum de suis libris Gangneius*. 17. reoptanda *B. tres Vaticani*. reptanda *A*. redoptanda *reliqui*. 18. spurciloquio liceat *BCc. tres Vaticani*. spurciloquium liceat *a*. spurciloquii liceat *Ab*. spurciloquii licet *d., cum Fulvio Ursino et Gasp. Scioppio*. 19. experire *ego*. experiri *libri omnes*.

Cap. V. 1. inquietantur denuo *A*. 2. primus *Abcd*. in primis *reliqui*. 3. comperatur qui *A*. 4. quassetur *A*. 5. vituperatione laudatione depulsa *ABCa. tres Vaticani*. vituperationem laudatione depellas *bcd*. 5. etiam *om. B*. 6. marcio *B*. Marcioni *duo Vaticani*. 7. sedem *B*. secundum *AC*. 8. quisque ille et summus *A*. 9. nihil non est, eius est *A*. Nihil operis non est, eius est *C*. nihil operis non est *B*. Nihil operis non est eius *a*.

f. de consequentiis carnis] Cf. infra cap. 60. et cap. 61.

g. pulmonibus natandum] Metaphora de branchiis, quemadmodum Ludov. de la Cerda censet, vel de brachiis, id est pinnis, piscium desumpta, quorum similis est motus reciprocatui pulmonum.

Cap. V. a. ut Menandro et Marco placet] Marco solus tradit hoc placitum Tertullianus. Menander illud habuit a Simone, cuius discipulus fuit. Cf. Adv. Omnes Haer. cap. 1.

b. ut Apelles docet] Cf. De Carne Chr. cap. 8. De Anima cap. 23. De Praescr. Haeret. cap. 34.

c. secundae] Id est secundariae, angelorum.

passus est esse. Bene autem quod [10]et plures et duriores [11]quaeque doctrinae totam hominis figulationem deo nostro cedunt. Quantus hic sit satis nosti, qui unicum credidisti. Incipiat iam tibi caro placere, cuius artifex tantus est. Sed et mundus, inquis, dei opus
I Cor. VII, 31. est, et tamen praeterit habitus huius mundi, apostolo quoque auctore; nec idcirco restitutio mundi [12]praeiudicabitur quia dei opus est. Et utique si universitas inreformabilis post decessum, quid portio? Plane, si portio universitati adaequatur. Ad distantiam
Io. I, 3. enim provocamus. Primo quidem, [13]quod omnia sermone dei facta sunt, et sine illo nihil. Caro autem [14]et sermone dei [15]constitit
Gen. I, 26. propter formam, ne quid sine sermone[d]. Faciamus enim hominem, ante praemisit, et amplius, manu, propter praelationem, ne uni-
Gen. I, 27. versitati [16]compararetur. Et finxit, [17]inquit, deus hominem. Magnae sine dubio differentiae ratio, pro condicione scilicet rerum. Minora enim quae fiebant eo cui fiebant, siquidem homini fiebant, cui mox a deo addicta sunt. Merito igitur ut famula iussu et imperio et sola vocali potestate universa processerant. Contra homo, ut dominus eorum, in hoc ab ipso deo exstructus est, ut dominus esse [18]posset, dum fit a domino. Hominem autem memento carnem
Gen. II, 7. proprie dici, quae prior vocabulum hominis occupavit: Et finxit deus hominem, limum de terra. Iam homo, qui adhuc limus. Et insuf-
Gen. II, 7 sq. flavit in faciem eius flatum vitae, et factus est homo, id est limus, in animam vivam, et posuit deus hominem, quem finxit, in paradiso. Adeo homo figmentum primo, dehinc totus. Hoc eo commendarim, uti quicquid omnino homini a deo prospectum atque [19]promissum est, non [20]soli animae, verum et carni scias debitum, [21]ut si non ex consortio generis, certe vel ex privilegio nominis.

Cap. VI. Persequar itaque propositum, si tamen tantum possim carni [1]vindicare quantum contulit ille qui eam fecit, iam tunc gloriantem, quod illa pusillitas, [2]limus, in manus dei quaecunque sunt pervenit, satis beatus etsi solummodo contactus. Quid enim, si nullo amplius opere statim figmentum de contactu dei constitisset? Adeo [3]magna res agebatur, qua ista materia exstruebatur. Itaque totiens

10. et *om. bcd.* 11. quoque *ACa.* 12. praeiudicatur *Ca.* 13. omnia quod *AB.* 14. ex *B.* 15. constetit *codex Io. Clementis.* 16. comparetur *AB. tres Vaticani.* 17. deus hominem inquit *ABCa.* 18. possit *ABCa. tres Vaticani.* 19. permissum *B.* 20. solum *B.* 21. et si *B.*

Cap. VI. 1. vindicari *A.* 2. huius immani *B.* homo in manu *A.* 3. res magna *A.*

d. propter formam, ne quid sine sermone.] Id est propter formam, i. e. legem, quam modo laudaverat, ne quicquam videlicet fieret sine dei sermone. Quod iam comprobaturus est. De voc. *formà* hoc sensu usurpata cf. adnott. ad De Idolol. cap. 18. Ceterum ne taedeat cum his Tertulliani verbis comparasse verba Gregorii Nyss. De Opif. Hom. cap. 3.

honoratur quotiens manus dei patitur, dum tangitur, dum decerpitur, dum deducitur, dum effingitur. Recogita totum illi deum occupatum ac [4]deditum, manu, sensu, opere, consilio, sapientia, providentia, et ipsa inprimis adfectione, quae [5]liniamenta [6]dictabat. Quodcunque enim limus exprimebatur, Christus cogitabatur homo futurus, quod [7]et limus [8]et caro sermo[a], quod et terra tunc. [9]Sic enim praefatio patris ad filium: [10]Faciamus hominem ad imaginem Gen. I, 26. et similitudinem nostram. Et [11]fecit hominem deus, id utique quod finxit, ad imaginem dei fecit illum, scilicet [12]Christi. Et sermo enim deus, qui in effigie dei constitutus non rapinam existimavit Phil. II, 6. [13]parem esse deo. Ita limus ille iam tunc imaginem induens Christi futuri in carne non tantum dei opus erat, sed et pignus. Quo nunc facit ad [14]infuscandam originem carnis [15]nomen terrae ventilare, ut sordentis, ut iacentis elementi? cum, et si alia materia [16]excudendo[b] homini competisset, artificis fastigium recogitari oporteret, qui illam et [17]eligendo dignam iudicasset et tractando fecisset. Phidiae manus Iovem Olympium ex ebore [18]molitur, et adoratur, nec iam bestiae et quidem insulsissimae[c] deus est, [19]sed summum saeculi numen, [20]non quia elephantus, sed quia Phidias tantus: deus vivus, [21]deus verus quamcunque materiae vilitatem non de sua operatione purgasset et ab omni infirmitate sanasset? An hoc supererit, ut honestius homo deum quam hominem deus finxerit? Nunc etsi scandalum limus, alia iam res est. Carnem [22]iam teneo, non terram; licet [23]et caro audiat: Terra es, et in Gen. III, 19. terram ibis. Origo recensetur, non substantia revocatur[d]. Datum

4. dedicatum *Ca.* 5. lineamenta *c.* 6. dictabat *amgb.* ductabat *c. tres Vaticani, Io. Harrisius.* ducebat (*A*)*d., Fulv. Ursinus.* decebat *BCa.* 7. et *om. AB.* 8. et sermo caro *bc.* 9. Si enim *A.* Sicut enim *B.* 10. et faciamus *B.* 11. hominem deus fecit *A.* 12. Christum *amg.* 13. parem esse *Cmg.* par *AB.* par in *C.* pariari *reliqui, ex emendat. Rhenani.* 14. infuscandum *AB. tres Vaticani.* 15. non *AB.* 16. excludendo *edit. Priorii.* 17. elegendo *cod. Io. Clementis.* 18. molitur, et adoratur *ABCac. tres Vaticani.* molitae adorantur *bd.* 19. sed *bcd.* et *reliqui.* 20. non quia elephantus, sed quia Phidias tantus *abcd.* elephantis, non (sed *B.*) quia phidias tantus *AB.* elephantus, sed quia Phidias tantus *C.* 21. et deus *ed., ex cod. Io. Clementis.* 22. iam *om. AB.* 23. et *om. b.*

Cap. VI. a. sermo] Fr. Iunius distinguit „quod et limus, et caro sermo, quod et terra tunc.“, et interpretatur: „Christus cogitabatur homo futurus, quod et futurus limus, et sermo cogitabatur futurus caro, quod et terra tunc futura.“ Nicol. Rigaltius vult distingui, ut est in cod. Pithoeano: „caro, sermo quod et terra tunc.“

b. excudendo] V. adnott. ad lib. Adv. Valent. cap. 11.

c. et quidem insulsissimae] Insulsissimam bestiam appellat respectu exterioris, quae visui insulsa videtur et torpens, speciei et molis elephanti ad politissimum illud Phidiaci ingenii artificium. Cf. Gisb. Cuperus De Elephantis II, 7. in Sallengre Nov. Thes. Antiqu. Rom. tom. III, p. 178.

d. non substantia revocatur.] Scilicet non revocavit deus opificium suum convertendo hominem in terra cum dixit, Terra es. (Ludov. de la Cerda.)

est esse aliquid [21]origine [25]generosius et demutatione felicius. Nam et aurum terra, quia de terra; hactenus[e] tamen terra, ex quo aurum, longe alia materia, splendidior atque nobilior de [26]obsoletiore matrice. Ita et deo licuit carnis aurum de limi, quibus putas, sordibus [27]excusato censu[f] eliquasse.

Cap. VII. [1]Sed dilutior videatur auctoritas carnis, quia non et ipsam proprie manus divina tractavit, sicuti limum. [2]Quando in hoc [3]tractavit limum, ut postmodum caro fieret ex limo, [4]carnis utique negotium gessit. Sed adhuc velim discas [5]quando et quomodo caro [6]floruerit ex limo. Neque enim, ut quidam volunt, illae [6b]pelliceae tunicae[a], quas Adam et Eva paradisum exuti induerunt, [7]ipsae erunt carnis ex limo reformatio, cum aliquanto prius et Adam sub-
Gen. II, 23. stantiae suae traducem in [8]femina iam carnem recognoverit (Hoc nunc os ex ossibus meis, et caro ex carne mea), et ipsa delibatio masculi in feminam carne suppleta sit, limo, opinor, supplenda, si Adam adhuc limus. [9]Obliteratus igitur [10]et devoratus est limus in carnem. Quando? cum factus est homo in animam vivam de dei flatu, [11]vapore scilicet idoneo torrere quodammodo limum in aliam qualitatem, quasi in testam, ita in carnem. [12]Sic et figulo licet argillam temperato ignis adflatu in materiam robustiorem [13]recorporare [13b]et aliam ex alia [14]stringere speciem, aptiorem pristina
Rom. IX, 20. et sui iam generis ac nominis. Nam etsi scriptum est, Numquid argilla [15]dicet figulo? id est homo deo, etsi apostolus, In testaceis, ait, vasculis, tamen et argilla homo, quia limus ante; et testa caro, quia ex limo per adflatus [16]divini vaporem, quam postea [17]pelliceae tunicae, [18]id est cutes superductae[b], vestierunt. Usque adeo, si detraxeris cutem, nudaveris carnem. Ita quod hodie spolium effi-

24. in origine *liber Pithoei.* originis *A.* 25. ingenerosius *Gasp. Scioppius.* 26. obsolentiore *ABCa. tres Vaticani.* 27. excausato *AB. tres Vaticani.*

Cap. VII. 1. Sed ne dilutior *ab.* 2. quid *A.* 3. tractaverit *AB.* 4. carni *ABC.* 5. quomodo et quando *Ca.* 6. fluxerit *A. tres Vaticani.* 6b. pelliciae *BC.* 7. ipsi *B.* 8. femina iam carnem *c., de cod. Io. Clementis.* femina iam carne *bd.* feminae iam carne *reliqui.* 9. Obliteratur *b.* 10. devoratusque *A.* 11. vaporeo scilicet et idoneo *ABCa. cod. Pithoei.* 12. si et *A.* 13. incorporare *B.* 13b. et in aliam *Gasp. Scioppius.* 14. stringere *ABCa. tres Vaticani.* fingere *bcd.* 15. dicit *A. duo Vaticani.* 16. domini *B.* 17. pelliciae *B.* pellice *A.* 18. vel cutes *AB.*

e. hactenus] Hoc est non amplius, non ultra. Cf. quae adnotavi ad De Exhort. Castit. cap. 1.

f. de limi — sordibus excusato censu] Id est purgato, liberato. V. quae adnotavi de verbi *excusare* hoc usu ad lib. Adv. Hermog. cap. 16. *Censum* limi dicit, originem de limo, i. e. originalem limi materiam. Cf. ad De Corona cap. 13. De verbo *eliquare,* si est tanti, cf. interprr. ad Apul. Metam. X, 30.

Cap. VII. a. pelliceae tunicae] Cf. Adv. Valentin. cap. 1. Carpit enim his Valentinianos.

b. cutes superductae] Itaque Septimius pelliceas tunicas cutes fuisse censet, non, ut Valentiniani, carnem ipsam. (Rigalt.)

citur, si [19]detrahatur, hoc fuit indumentum, cum superstruebatur. Hinc et apostolus circumcisionem despoliationem carnis appellans Col. II, 11. tunicam [20]cutem [20b]adfirmavit. Haec [21]cum ita sint, habes et limum de manu [22]dei gloriosum et carnem de adflatu dei gloriosiorem, quo pariter caro et limi rudimenta deposuit et animae ornamenta suscepit. Non es diligentior deo, uti tu quidem Scythicas et Indicas gemmas et Rubentis Maris grana candentia[c] non plumbo, non aere, non ferro, ne argento quoque [23]oblaquees, sed electissimo et insuper operosissimo [24]descrobes auro[d], [25]vinis item et unguentis pretiosissimis quibusque vasculorum prius congruentiam cures, [26]proinde [27]perfectae [28]ferruginis gladiis[e] vaginarum adaeques dignitatem, — deus vero animae suae umbram, spiritus sui auram, oris sui operam vilissimo alicui commiserit capulo, et indigne collocando utique damnaverit. Collocavit autem, an potius inseruit et immiscuit carni? tanta quidem concretione, ut incertum haberi possit utrumne caro animam, an carnem anima circumferat, utrumne animae caro, an anima [29]appareat carni. Sed [30]et magis animam invehi atque dominari credendum est, ut magis deo proximam. Hoc quoque ad gloriam carnis exuberat, quod proximam deo et continet et ipsius dominationis compotem praestat. Quem enim naturae usum, quem mundi fructum, quem elementorum saporem non per carnem anima depascitur? quidni? per quam omni instrumento sensuum [31]fulciatur, visu, auditu, gustu, odoratu, contactu? per quam divina potestate respersa est, nihil non sermone perficiens, vel tacite praemisso? Et sermo enim de organo carnis est. Artes per carnem, studia, ingenia per carnem, opera, negotia, officia per carnem, atque adeo totum vivere animae carnis est, ut non vivere animae [32]nil

19. detrahitur *AB*. 20. cutim *B*. 20b. adfirmavit *ABCa. tres Vaticani.* confirmavit *bcd*. 21. cuncta sint *A*. 22. domini *A*. 23. oblaqueasset, sed *BC*. oblaqueasses sed *A*. 24. describes *A*. 25. vinis item *om. ABCa.* 26. perinde *B*. 27. perfectae *d., codex Pithoei.* perfecte *Ca.* perspectae *amgbc., et B.m.pr.* prospectae *AB*. 28. ferruginis *amgbd.* ferroginis *c., ex cod. Io. Clementis.* ferrugineis *reliqui*. 29. appareat *bcd.* pareat *reliqui, et tres Vaticani.* 30. etsi *bc.* 31. fulciatur *ABCa. tres Vaticani.* fulta est *bcd.* 32. nil (nihil *d.*) aliud *Cmgabcd.* aliud *reliqui.*

c. Rubentis Maris grana candentia] Margaritas Maris Erythraei sive Rubri, ut appellat Adv. Marc. I, 13. f., quem locum cf. ad haec verba. Eius maris margaritarum etiam Hieronymus Epist. ad Demetriadem meminit (tom. IV. Opp. ed. Bened.) p. 689: „Ut taceam de inaurium pretiis, candore margaritarum, Rubri Maris profunda testantium, smaragdorum virore, cerauniorum flammis, hyacinthorum pelago, ad quae ardent et insaniunt studia matronarum.“ Cf. Martial. Epigr. X, 16. V, 38. Stat. Silv. IV, 6, 18. Casaub. ad Scriptt. Hist. Aug. p. 152.

d. operosissimo descrobes auro] *Descrobare* est tanquam in scrobe inserere. *Operosissimum* dicit aurum artificii vel artis operosissimae. Cf. adnott. ad Ad Natt. I, 4.

e. perfectae ferruginis gladiis] Perfectam ferruginem dicit perfectae bonitatis ferrum, cuius est acies mera, nec solum ingenio praestans, sed et factura, sed et aquae nobilitate, cui subinde candens immergitur. (Rigalt.)

aliud sit quam a carne [33]divertere. Sic etiam ipsum mori carnis est, cuius et vivere. Porro si universa per carnem [34]subiacent animae, carni quoque [35]subiacent. Per quod utaris, [36]cum eo utaris necesse est. Ita caro, dum ministra et famula animae deputatur, consors et cohaeres invenitur. Si temporalium, cur non et aeternorum?

Cap. VIII. Et haec quidem velut de publica forma humanae conditionis [1]suffragia carni procuraverim. Videamus nunc de propria [2]etiam Christiani nominis forma quanta huic substantiae frivolae ac [3]sordidae apud deum praerogativa sit: etsi sufficeret illi quod nulla omnino anima salutem possit adipisci nisi dum [4]est in carne crediderit; adeo [5]caro salutis est cardo. [6]De qua[a] cum anima deo [7]allegitur, ipsa est quae efficit ut anima [8]allegi possit. [9]Scilicet caro abluitur[b], ut anima emaculetur; caro ungitur, ut anima consecretur; caro signatur, ut et anima muniatur; caro manus [10]impositione adumbratur, ut et anima spiritu illuminetur; caro corpore et [11]sanguine Christi vescitur, ut et anima de deo saginetur. Non possunt ergo separari in mercede, quas opera coniungit. Nam et sacrificia deo grata, conflictationes dico animae, ieiunia et seras et aridas escas[c] et adpendices huius officii sordes[d] caro de proprio suo incommodo [12]instaurat. Virginitas quoque et viduitas et [13]modesta in occulto matrimonii dissimulatio et una notitia eius[e] de bonis carnis deo [14]adolentur. Age iam, quid de ea sentis, cum pro no-

33. devertere *cd.* 34. subiaciant *A.* 35. subiacent *Abcd.* subiaceant *reliqui.* 36. cum eo utaris *om. ABC. codex Pithoei. Addidit primum de suis codd. Gangneius.*

Cap. VIII. 1. in suffragium *bcd.* 2. et *A.* 3. solide *A.* 4. est *om. b.* 5. caro *om. A.* 6. Denique cum *d., cum Fulvio Ursino.* 7. alligitur *Cab.* alligatur *B. tres Vaticani.* allegatur *A.* 8. alligi *Cab.* alligari *AB.* 9. Scilicet caro *d., cum Fulvio Ursino.* Sed et caro *reliqui libri.* 10. impressione *B.* 11. vescitur Christi *A.* 12. instauratur *BCa.* 13. modesta *Cmgabcd.* modestia *ABC.* 14. adolantur *C.* adulantur *BCmg.* adulentur *amg.*

Cap. VIII. a. De qua] Intellege salute.

b. Scilicet caro abluitur cett.] Nimirum baptismo Christi, cui olim adiuncta sunt unctio et signaculum et manus impositio, ut lib. De Baptismo capp. 6. 7. et 8. exponit auctor. (Fr. Iunius.) Strictim h. l. recensuit, sed appositissime declaravit, baptismum, unctionem, signaculum crucis, manuum impositionem, eucharistiam. (Rigalt.)

c. seras et aridas escas] *Νηστείας καὶ ξηροφαγίας,* ut auctor distinguit libro De Ieiuniis cap. 1. (Fr. Iunius.)

d. adpendices huius officii sordes] Alibi dixit „horrorem cineris et asperitudinem sacci." Quibus etiam addebant haec Lucilliana, illuviem, imbalnitiem, imperfunditiem, incuriam. (Rigalt.) Cf. De Paenitent. cap. 9.

e. et una notitia eius] Hoc est monogamia. Quod ad modestam in occulto matrimonii dissimulationem Rigaltio putat per eam significari „ipsius matrimonii secreta, quae libro Ad Uxor. II, 3 penes sanctos esse ait officia sexus, ac debere cum honore ipsius necessitatis tanquam sub ipsis oculis dei modeste ac moderate transigi." Sed rem mihi rectius Ludov. de la Cerda explicasse videtur ex verbis Ad Uxor. I, 6: „Quot item qui consensu pari inter se matrimonii debitum tollunt, salvo matrimonio?", item De Veland. Virg. cap. 10; „Sive qui ex consensu contumeliam communem iam recusaverunt."

minis fide in medium extracta et odio publico exposita decertat, cum in carceribus maceratur teterrimo lucis exilio, penuria mundi, squalore, paedore, contumelia victus, ne somno quidem libera, quippe ipsis etiam cubilibus vincta ipsisque stramentis lancinata, cum iam et in luce omni tormentorum machinatione laniatur, cum denique suppliciis erogatur[f], enisa reddere Christo vicem moriendo pro ipso, et quidem per eandem crucem saepe, nedum per atrociora quoque ingenia poenarum. Nae illa beatissima et gloriosissima quae potest apud Christum dominum [15]parere[g] debito tanto, ut hoc solum debeat ei quod ei debere desierit, hoc magis vincta [16]quod absoluta.

Igitur ut retexam[a], quam deus manibus suis ad imaginem dei struxit, quam de suo adflatu ad similitudinem suae vivacitatis animavit, quam incolatui, fructui, [1]dominatui totius suae operationis praeposuit, quam [2]de sacramentis suis disciplinisque vestivit, cuius munditias amat, cuius castigationes probat, cuius passiones sibi adpretiat, haeccine non resurget, totiens dei? [3]Absit, absit ut deus manuum suarum operam, ingenii sui curam, adflatus sui vaginam, molitionis suae reginam[b], liberalitatis suae haeredem, religionis suae sacerdotem, testimonii sui militem, Christi sui sororem, in aeternum destituat interitum. Bonum deum novimus: solum, optimum [4]a Christo eius addiscimus; qui dilectionem mandans post suam in proximum [5]faciet et ipse quod praecepit. Diliget carnem tot modis sibi proximam, etsi infirmam, sed Virtus in infirmitate perficitur, etsi imbecillam, sed Medicum non desiderant nisi male habentes, etsi inhonestam, sed Inhonestioribus maiorem circumdamus honorem[c], etsi perditam, sed Ego, inquit, veni, ut quod [6]periit salvum faciam, etsi peccatricem, sed Malo [7]mihi, inquit, salutem peccatoris quam mortem, etsi damnatam, sed Ego, inquit, percutiam et sanabo. Quid ea exprobras carni quae deum expe-

Cap. IX.

Luc. XVIII, 19. Matth. XXII, 37 sqq.

II Cor. XII, 9. Luc. V, 31. I Cor. XII, 23. Luc. XIX, 10. Ez. XVIII, 23. Deut. XXXII, 39.

15. pariare *Petr. Ciacconius.* par esse *Latinius.* 16. quo *amgc. tres Vaticani.* quam *B.*

Cap. IX. 1. dominatui *om. AB.* 2. de sacramentis *ABc. tres Vaticani.* sacramentis *reliqui.* 3. Absit, absit *Acd. tres Vaticani.* Absit *reliqui.* 4. a Christo eius *ABCmgabcd.* a Christo *C.* 5. facit *amg.* 6. perierat *B.* 7. mihi *om. A.*

f. erogatur] Cf. de hoc verbo adnott. ad Scorp. cap. 6. — De carceris quas descripsit modo miseriis cf. Ad Martyr. cap. 2. Adde De Patient. cap. 13.

g. parere] Appellanti creditori paret debitor cum satisfacit. Iubet qui exigit, paret qui praestat quod promisit. (Rigalt.) Cf. Dirksen Manuale Latinitatis Font. Iur. Civ. Rom. p. 679. s. v. *Parere.*

Cap. IX. a. retexam] Nimirum summatim contrahens ea quae inde a cap. 6 praecesserunt. (Fr. Iunius.)

b. molitionis suae reginam] Molitionem dicit creationem. Creavit autem deus hominem tanquam regem omnium quae in terra, quae in mari. (Rigalt.)

c. sed inhonestioribus maiorem circumdamus honorem] Quae cum nominari necesse est, honorem praefari solemus. (Rigalt.)

etant, quae in deum sperant, [8]quae honorantur ab illo, quibus subvenit? Ausim dicere, si haec carni non accidissent, benignitas, gratia, misericordia, omnis vis dei benefica [9]vacuisset.

Cap. X. Tenes scripturas quibus caro infuscatur, tene etiam quibus inlustratur. Legis [1]cum quando[a] deprimitur, adige oculos et [2]tum
Ies. XL, 7. quando [3]revelatur. Omnis caro foenum. Non [4]hoc solum pronun-
Ies. XL, 5. tiavit Esaias, sed et, Omnis caro videbit salutare dei. Notatur in
Gen. VI, 3. Genesi dicens [5]deus, Non manebit spiritus meus in hominibus istis,
Ioël III, 1. quia caro sunt. Sed et auditur per Ioëlem: Effundam de spiritu meo in omnem carnem. Apostolum quoque ne de uno stilo noris,
Rom. VII, 18. quo carnem plerumque compungit. Nam [6]etsi negat habitare boni
Rom. VIII, 8. quicquam in carne sua, etsi adfirmat eos qui in carne sint deo
Gal. V, 17. placere non posse, quia concupiscat adversus spiritum, et si qua alia ita ponit ut carnis non tamen substantia, sed actus inhonoretur, dicemus quidem alibi[b] nihil proprie carni exprobrari oportere nisi in animae suggillationem, quae carnem ministerio sibi [7]subigit.
Gal. VI, 7. Verum interim [8]et in illis litteris Paulus est[c], cum stigmata Christi
I Cor. III, 16 sq. in corpore suo portat, cum [9]corpus nostrum ut dei templum vitiari
I Cor. VI, 15. vetat, cum corpora nostra membra Christi facit, cum monet tol-
Ibid. v. 20. lere et magnificare deum in corpore nostro. Itaque si ignominiae carnis resurrectionem eius expellunt, cur non dignitates potius inducent? [10]Quoniam deo magis congruit in salutem redigere quod reprobarit interdum, quam in perditionem [11]dedere quod etiam [12]aliquando probavit.

Cap. XI. Hucusque de praeconio carnis adversus inimicos et nihilominus amicissimos eius. Nemo enim tam carnaliter vivit quam qui negant carnis resurrectionem. Negantes [1]enim poenam despiciunt et disciplinam. De quibus luculenter et [2]Paracletus per prophetidem Priscam: Carnes sunt, et carnem oderunt. Quam si tanta auctoritas munit quanta illi ad meritum salutis patrocinari possit, numquid etiam dei ipsius potentiam et potestatem et licentiam recensere

8. quae honorantur *bcd.* et honorantur *B.* honorantur *reliqui.* 9. vacuisset *Cabcd.* vacavisset *ABCmg.*

Cap. X. 1. cum caro deprimitur *d., cum Fulvio Ursino.* 2. tum (cum *BCab.*) quando *ABCabc. tres Vaticani.* cum caro *d., cum Fulvio Ursino.* 3. revelatur *tres Vaticani.* 4. hoc *om. bc.* 5. deus *om. ab.* 6. si *B.* 7. subicit *A. Vaticani.* subiit *B.* 8. et *om. ab.* 9. corpus *om. cd.* 10. quomodo *AB.* 11. debere *edit. Semleri vitiose.* 12. aliquando probavit *cd., ex uno Vaticanorum.* aliam quando probavit *A.* probavit *reliqui.*

Cap. XI. 1. eius *A.* enim eius *cd. duo Vaticani, teste Pamelio.* 2. paraclitus *AB.*

Cap. X. a. Legis cum quando] Legis cum aliquando caro deprimitur. Non opus erat correctione.

b. alibi] Infra cap. 16.

c. et in illis litteris Paulus est] Hoc est, et in illis scripturae testimoniis Pauli vox auditur. (Rigalt.)

debemus, an tantus sit qui valeat dilapsum et devoratum et quibuscunque modis [3]ereptum tabernaculum carnis reaedificare atque restituere? An et aliqua nobis exempla huius sui iuris in publico naturae [4]promulgarit, [5]ne qui forte adhuc [6]sitiant deum nosse, qui non alia lege credendus est quam ut [7]omnia posse credatur? Plane apud philosophos habes qui mundum hunc innatum infectumque defendant, sed multo melius quod omnes fere haereses natum et factum mundum annuentes conditionem[a] deo nostro adscribunt. Igitur confide illum totum hoc ex nihilo protulisse, et deum nosti fidendo quod tantum deus valeat. Nam et quidam infirmiores hoc [8]prius credere de materia. *De materia* [9]potius[b] subiacenti volunt ab illo universitatem dedicatam[c] secundum philosophos. Porro [10]et si ita in vero haberetur, cum [11]tamen longe alias substantias longeque alias species ex reformatione materiae diceretur protulisse quam fuisset ipsa materia, non minus defenderem ex nihilo eum protulisse, si ea protulerat quae omnino non fuerant. Quo enim interest ex nihilo quid proferri, an ex aliquo, dum quod non fuit fiat, quando etiam non fuisse nihil sit fuisse? Sic et fuisse e contrario nonnihil est fuisse. Nunc etsi interest, tamen utrumque [12]mihi adplaudit. Sive enim ex nihilo deus molitus est cuncta, poterit et carnem [13]in nihilum [14]prodactam[d] exprimere de nihilo: sive de materia [15]modulatus[e] est [16]alia, poterit et carnem quocunque dehaustam evocare de alio. Et utique idoneus est reficere qui fecit, quanto plus est fecisse quam refecisse, initium dedisse quam reddidisse. Ita restitutionem carnis faciliorem credas institutione.

Aspice nunc[a] ad ipsa quoque exempla divinae potestatis. Dies Cap. XII.
moritur in noctem et tenebris usquequaque sepelitur. Funestatur

3. exemplum *AB. tres Vaticani.* 4. promulgavit *(A)d., Fulv. Ursinus.* promulgaret *BC. Paterniacensis codex.* promulget *Cmy.* 5. et qui *AB.* 6. sitiant *AC. codex Pithoei. Nec improbat Rigaltius.* sciant *Babc. Gorziensis codex.* nesciant *d., cum Fulvio Ursino.* 7. posse omnia *A.* 8. prius credere de materia. De materia *ego.* prius credere, de materia *Cabcd.* prius de materia *AB. tres Vaticani.* 9. totius *Fulv. Ursinus.* 10. si ita *A.* 11. tamen *(AB)cd.* tam *reliqui.* 12. nihil *AB.* 13. in nihilo *B.* ex nihilo *A.* 14. prodactam *ego.* productam *ABCabc.* perductam *d., Fulv. Ursinus.* 15. modulatus *ABCmgamgbcd.* moderatus *Ca.* 16. aliam *amg.*

Cap. XI. a. conditionem] Hoc est creationem. Cf. adnott. ad De Corona cap. 6.

b. credere de materia. De materia potius] Ita mihi haec verba restituisse videor. Nec opus est pro *credere* reponere *credidere,* id quod Fr. Iunium video censuisse.

c. dedicatam] Cf. adnott. ad Scorp. cap. 1.

d. in nihilum prodactam] Ita emendandum erat. Cf. Apolog. cap. 48 „quaecunque te materia — *in nihilum prodegerit*" cett. Adde adnott. ad Apolog. cap. 18.

e. modulatus] Ita reposui cum plurima librorum parte. Amat enim hoc verbo uti Septimius. Cf. Adv. Marcion. II, 29. Ad Natt. I, 3. et II, 4.

Cap. XII. a. Aspice nunc] His etiam

mundi honor, omnis substantia denigratur. Sordent, silent, stupent cuncta, ubique iustitium est, [1]quies rerum. Ita lux amissa lugetur. Et tamen rursus cum suo cultu, cum dote, cum sole, eadem et integra et tota universo orbi reviviscit, interficiens mortem suam, [2]noctem, rescindens sepulturam suam, tenebras, haeres sibimet existens[b], donec et nox reviviscat cum suo et [3]illa suggestu. [4]Reaccenduntur enim et stellarum radii, quos matutina [5]succensio extinxerat; reducuntur et siderum absentiae, quas temporalis distinctio exemerat; [6]reornantur et specula lunae[c], quae menstruus numerus adtriverat. Revolvuntur [7]hiemes et aestates, [8]verna et autumna cum suis viribus, [9]moribus, fructibus. Quippe etiam terrae de caelo disciplina est arbores vestire post spolia, flores denuo colorare, herbas rursus imponere, exhibere eadem quae absumpta sint semina, nec prius exhibere quam absumpta. Mira ratio: de fraudatrice servatrix; ut reddat, intercipit; ut custodiat, perdit; ut integret, vitiat; ut etiam ampliet, prius decoquit. Siquidem uberiora et cultiora restituit quam [10]exterminavit; revera fenore interitu, et iniuria usura, et lucro damno. Semel dixerim, universa conditio recidiva est. Quodcunque [11]conveneris, fuit; quodcunque amiseris, nihil non iterum est. Omnia in statum redeunt cum abscesserint; [12]omnia incipiunt cum desierint; ideo finiuntur, ut fiant. Nihil deperit nisi in salutem. Totus igitur hic ordo revolubilis rerum testatio est ressurrectionis mortuorum. Operibus [13]eam praescripsit deus ante quam litteris, viribus praedicavit [14]ante quam vocibus. Praemisit tibi naturam magistram, summissurus et prophetiam, quo facilius credas prophetiae discipulus naturae, quo statim admittas, cum audieris quod ubique iam videris, [15]nec dubi-

Cap. XII. 1. quies rerum *om. d. Habent reliqui, et Pithoei codex.* 2. mortem *AB.* 3. illorum *AB.* 4. Reaccenduntur *AB. tres Vaticani.* Redaccenduntur *reliqui.* 5. succensio *amgbcd.* suggestio (suggesto *B.*) *ABCa. cod. Pithoei.* 6. reornantur *AB. tres Vaticani.* redornantur *abcd.* redonantur *C.* 7. et hiemes *A.* 8. verna *Ad.* et verna *Cabc.* et vernae *B.* 9. fructibus et moribus *A.* 10. exinaniverit *A.* 11. cognoveris *amg.* 12. omnia incipiunt cum desierint *om. ABC. Addidit primum Gangneius de suis libris.* 13. antea *A.* 14. antea *A.* 15. ne *AB.*

argumentis resurrectionem adseverat Clemens prima ad Corinthios epistola. „Ἴδωμεν, ἀγαπητοί, inquit, τὴν κατὰ καιρὸν γινομένην ἀνάστασιν· ἡμέρα καὶ νὺξ ἀνάστασιν ἡμῖν δηλοῦσιν. Κοιμᾶται ἡ νύξ, ἀνίσταται ἡμέρα· ἡ ἡμέρα ἄπεισιν, νὺξ ἐπέρχεται.“ Haec autem naturae dormientis ac resurgentis exempla Septimiani stili elegantia ingeniose admodum auxit et illustravit. (Rigalt.) Compara cum his Tertulliani quae de hac ipsa materia cumque his ipsis argumentis egregie disputat Minuc. Felix Octav. cap. 34. Adde Zenonem Veron. De Resurr. cap. 8. p. 128 sq. ed. Ballerin.

b. haeres sibimet existens] Sic Zeno Veron. Serm. II. De Pascha p. 257. ed. Ballerin. „— dies salutaris advenit. Idem *sui successor*, idemque decessor“ cett.

c. specula lunae] De hoc loco cf. De Pallio cap. 2.

tes deum carnis etiam [16]resuscitatorem, quem omnium noris restitutorem. Et utique si omnia homini resurgunt, cui procurata sunt, porro non homini, nisi et carni, quale est ut ipsa depereat in totum, propter quam et cui nihil deperit?

Si parum universitas resurrectionem figurat, si nihil tale con- Cap. XIII.
ditio signat, quia [1]singula eius non tam mori quam desinere dicantur, nec [2]redanimari, sed reformari [3]existimentur, accipe [4]plenissimum atque firmissimum huius spei specimen[a], siquidem animalis est res et vitae obnoxia et morti. Illum dico alitem orientis peculiarem[b], de singularitate famosum[c], de posteritate monstruosum, qui semetipsum [5]libenter funerans renovat[d] natali fine decedens atque succedens, iterum phoenix ubi [6]iam nemo, iterum ipse qui non iam, alius idem. Quid expressius atque signatius in hanc causam, aut cui alii rei tale documentum? Deus etiam scripturis suis, [7]Et Ps. XCII, 13.
florebit enim, inquit, velut phoenix[e], id est de morte, de funere, uti credas de ignibus quoque substantiam corporis exigi posse. Multis passeribus [8]antestare nos dominus pronuntiavit; [9]si non et Matth. X, 33.
phoenicibus, nihil magnum. [10]Sed homines semel interibunt, avibus Arabiae de resurrectione securis?

Talia interim divinarum virium liniamenta non minus parabolis Cap. XIV.
[1]operato deo quam locuto veniamus et ad ipsa edicta atque decreta

16. suscitatorem *A.*

Cap. XIII. 1. signacula *amg.* 2. redivinari *B.* 3. existimantur *A.* 4. planissimum *duo Vaticani.* 5. lubenter *cd.* 6. nemo iam *AB.* 7. Et florebit *cd., ex uno Vaticano.* Et florebis *reliqui.* 8. antistare *cd. tres Vaticani.* 9. similes et phoenicibus *amg.* 10. Scilicet *Fr. Iunius.*

Cap. XIV. 1. operatio deo quam locutio *AB.*

Cap. XIII. a. plenissimum atque firmissimum huius spei specimen] Clemens ad Corinth.: „*Ἰδωμεν τὸ παράδοξον σημεῖον.*“ Et in Constitut. Apostolicis, quas ab eodem Clemente conscriptas fuisse nonnulli putant, „*πλουσίαν τῆς ἀναστάσεως παρέχον τὴν ἀπόδειξιν.*“ (Rigalt.)

b. alitem orientis peculiarem] Clemens: „*ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς τόποις, τουτέστιν τοῖς περὶ τὴν Ἀραβίαν.*“ Etsi autem eiusdem Phoenicis historiae exemplum reperiatur etiam in Constitutionibus supra citatis, tamen ex earum cum epistola Clementis comparatione hoc videmur assequi, vix esse ut eiusdem auctoris utrumque opus censeri debeat. (Rigalt.) Cf. Cyrill. Catech. 18. Zeno Veron. De Resurr. cap. 9. p. 129. ed. Ballerin.

c. de singularitate famosum] Clemens: „*Τοῦτο μονογενὲς ὑπάρχον.*“ Constitutiones: „*Φασὶ γὰρ ὀρνεόν τι ὑπάρχειν.*“ Ibidem hoc genus avis dicitur „*ἄζυγον ὑπάρχειν ἐν τῇ δημιουργίᾳ.*“ (Rigalt.)

d. funerans renovat] „— Hanc nobis a deo resurrectionis imaginem dari, *μεγαλεῖον τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ.*“ Ceterum de narrationis fide Clemens non addubitat. Quod tamen facere videtur Constitutionum Apostolicarum scriptor qui rem etiam aliter tradidit, et phoenicem „*τῷ ἡλίῳ προσευξάμενον αὐτομάτως φλεχθῆναι καὶ γενέσθαι κόνιν, ἐκ δὲ τῆς σποδιᾶς σκώληκα.*“ (Rigalt.)

e. velut phoenix] Sic solet Septimius scripturam ad propositum suum latissime interpretari. Itaque hic phoenicis vocabulum inter alitem et arborem ambiguum pro phoenice alite positum voluit, et verbum „florebit“ ad resurrectionem accomodavit. (Rigalt.)

eius, quo cum maxime divisionem istam materiae ordinamus. [2]Exorsi enim sumus ab auctoritate carnis, an ea sit cui dilapsae salus competat, dehinc prosecuti de potentia dei, an tanta sit quae salutem conferre dilapsae rei soleat. Nunc si probavimus utrumque, velim etiam de causa requiras, an sit aliqua tam digna quae resurrectionem carnis necessariam et rationi certe omni modo debitam [3]vindicet, quia subest dicere, etsi caro capax restitui, etsi divinitas idonea restituendi, [4]sed causa restitutionis praeesse debebit. Accipe igitur et causam, [5]qui apud deum [6]discis tam optimum quam et iustum, de suo optimum, de nostro iustum. Nisi enim homo deliquisset, optimum solummodo deum nosset ex naturae proprietate. At nunc etiam iustum [7]eum patitur ex [8]causae necessitate, tamen et hoc ipso optimum, [9]dum et iustum. Et bono enim iuvando et malo puniendo iustitiam exhibens utramque sententiam bono praestat, hinc vindicans [10]istud, inde remunerans illud. Sed cum Marcione plenius disces[a] an hoc sit [11]dei totum. Interim talis est [11b]noster, merito iudex, quia dominus, merito dominus, quia auctor, [12]merito auctor, quia deus. Hinc et ille nescio quis haereticorum merito non iudex, non enim [13]dominus, merito non [14]dominus, non enim auctor, nescio iam si deus, qui nec [15]auctor, quod deus, nec dominus, [16]quod auctor. Igitur [17]si deo et domino [18]et auctori congruentissimum est iudicium in [19]hominem destinare de hoc ipso, an dominum et auctorem suum agnoscere et observare [20]curarit an non, [21]id quoque iudicium resurrectio expunget. Haec erit tota causa, immo necessitas resurrectionis, congruentissima scilicet [22]deo [23]destinatio iudicii; de cuius dispositione [24]dispicias an utrique substantiae humanae diiudicandae censura divina [25]praesideat, tam animae quam et carni. Quod enim congruet iudicari, hoc competet etiam resuscitari. Dicimus plenum primo perfectumque credendum iudicium dei, ut ultimum iam atque exinde perpetuum, ut sic quoque iustum, [26]dum

2. eorsi *A*. 3. vendicet *B*. 4. sed *bcd*. etsi *ABC*. et sic *a*. et *Rhenanus in marg. ed. princ*. 5. qùia, puto, deum dicis *Fr. Iunius*. 6. discit *A*. 7. cum *AB*. 8. causae suae *bc*. causa *B*. causae *reliqui*. 9. deum *ABCa*. 10. istud *om. b*. 11. „deus. *alias* dei votum“ *amg*. 11b. merito noster *ABCa*. 12. merito auctor *om. A*. 13. dominus *Fulv. Ursinus*. deus *ABCabcd*. 14. deus *AB*. 15. nec auctor nec dominus. Igitur *Fulv. Ursinus*. 16. quod auctor (*B*)*bcd*. auctor *reliqui*. 17. si de deo *Fulv. Ursinus*. in deo *A*. 18. et non auctori *ABC*. 19. homine *B*. 20. curarit *bcd*. curaret *reliqui*. 21. id quoque *bc*. utique *d., ex emendat. Fulvii Ursini*. itaque *ABCa*. 22. et deo *ABC*. 23. destinatio iudicii *abcd*. destinatio: Dicis *C*. destinata dicis *AB*. 24. despicias *AB*. 25. praesidet *A*. 26. dominum non *AB*.

Cap. XIV. a. Sed cum Marcione plenius disces] Remittit lectorem ad libros [lib. I. et lib. II.] quos adversus Marcionem scripsit. (Rigalt.)

non in aliquo minus, ut sic quoque [27]deo dignum, dum pro tanta eius patientia plenum atque perfectum; itaque [28]plenitudinem perfectionemque iudicii nonnisi de totius hominis repraesentatione constare, totum porro hominem ex utriusque substantiae [29]concretione [30]parere, idcircoque in utraque exhibendum quem totum oporteat iudicari, qui nisi totus utique non vixerit: qualis ergo vixerit, talem iudicari, quia de eo quod vixerit habeat iudicari. Vita est enim causa iudicii, per tot substantias dispungenda per [31]quot et [32]functa est.

Age iam scindant adversarii nostri carnis animaeque contextum Cap. XV.
prius in vitae administratione, ut ita audeant scindere illud etiam in vitae remuneratione. Negent [1]operarum societatem, ut merito possint etiam mercedem negare. Non sit particeps in sententia caro, si non fuerit et in causa. Sola anima revocetur, si sola decedit. At enim non magis sola decedit quam sola [2]decucurrit illud unde decedit, vitam hanc dico. Adeo autem non [3]sola anima transigit vitam, ut nec cogitatus, [4]licet solos, licet non ad [5]effectum per carnem deductos, auferamus a [6]collegio carnis, siquidem in carne et cum carne et per carnem agitur ab anima quod agitur in corde. Hanc denique carnis speciem, [7]arcem animae, etiam dominus in [8]suggillationem cogitatuum taxat: Quid cogitatis in cordibus Matth. IX, 4.
vestris nequam? et: Qui [9]conspexerit mulierem ad concupiscendum, Matth. V, 28.
iam [10]adulteravit in corde. Adeo et sine opere et sine effectu cogitatus carnis est actus. Sed etsi in cerebro, vel in medio superciliorum discrimine, vel [11]ubiubi philosophis placet, principalitas sensuum consecrata est, quod [12]*ΗΓΕΜΟΝΙΚΟΝ* appellatur, caro erit omne animae cogitatorium[a]. Nunquam anima sine carne est, [13]quamdiu in carne est. Nihil non cum illa agit, sine qua non est. Quaere adhuc an cogitatus quoque per carnem [14]administrentur, qui per

27. dignum deo *AB*. 28. plenitudinem *Cabd*. perfectam (perfectum *B*.) plenitudinem *reliqui, et tres Vaticani*. 29. concretione *amgbcd*. congregatione *ABCa*. 30. parari *Latinius*. 31. quod *BCa*. 32. defuncta *A*.

Cap. XV. 1. operum *codex Io. Clementis*. 2. decucurrit *ABCabcd. tres Vaticani*. decurrit *codex Io. Clementis*. 3. sola *ABbcd*. solum *reliqui*. 4. liceat solos solos licet *B*. licet solos solos licet *A*. 5. effectum (*AB*)*bcd*. adfectum *reliqui*. 6. conlegio *A*. 7. artem *AB*. 8. suggillatione *bc*. 9. conspexerit mulierem ad concupiscendum *cd., de codice Io. Clementis*. ad concupiscendum conspexerit *A*. conspexerit ad concupiscendum *reliqui*. 10. adulterat *A*. adulterium *B*. 11. ubiubi *bcd*. ubi *reliqui*. 12. *ΗΓΕΜΟΝΙΚΟΝ A*. agenonicon *B*. egemonicon *Ca*. hegemonicon *bcd*. 13. quamdiu in carne est *om. ABC*. 14. administrantur *BCa*. administratur *A*.

Cap. XV. a. cogitatorium.] Cogitatorium a Tertulliano dicitur locus in corpore sive pars corporis ubi anima cogitat. (Rigalt.) *Φροντιστήριον*. Ceterum de hegemonico cf. De Anima cap. 15. Adde Cic. De Nat. Deor. II, 11. cum interprr. Adde Chalcid. in Plat. Timaeum p. 9. Plut. De Plac. Philos. IV, 5.

carnem dinoscuntur extrinsecus. Volutet aliquid anima, vultus operatur indicium, facies intentionum omnium speculum est. Negent factorum societatem cui negare non possunt cogitatorum. Et illi quidem delinquentias carnis enumerant: ergo peccatrix tenebitur supplicio. Nos vero etiam virtutes carnis opponimus: ergo et bene operata tenebitur praemio. Et si [15]anima est quae agit et impellit in omnia, carnis obsequium est. Deum non licet aut iniustum iudicem credi aut inertem; iniustum, si sociam bonorum operum a praemiis arceat, inertem, si sociam malorum a suppliciis secernat, cum humana censura eo perfectior habeatur [16]quo etiam ministros facti cuiusque deposcit, nec [17]parcens nec invidens illis, quominus cum auctoribus aut poenae aut [18]gratiae communicent [19]fructum.

Cap. XVI. Sed cum imperium animae, obsequium carni[a] distribuimus, prospiciendum est ne [1]et hoc alia argumentatione subvertant, ut velint carnem sic in officio animae collocare, non quasi ministram, ne [2]ex hoc sociam cogantur agnoscere. Dicent enim ministros et socios habere arbitrium ministrandi atque sociandi et potestatem suae voluntatis in utrumque, homines scilicet et ipsos; idcirco cum auctoribus [3]merita communicare, quibus operam sponte [4]accommodant: carnem autem nihil sapientem, nihil sentientem per semetipsam, non velle, non nolle de suo habentem [5]vice potius vasculi apparere animae, ut instrumentum, non ut ministerium. Itaque animae[b] solius iudicium praesidere, qualiter usa sit vasculo carnis, vasculum vero ipsum non esse sententiae obnoxium, quia nec calicem [6]damnari, si quis eum veneno [7]temperarit, nec gladium ad bestias [8]pronuntiari, si quis eo latrocinium fuerit operatus. Iam ergo innocens caro ex [9]ea parte [qua non reputabuntur illi operae malae, et nihil prohibet innocentiae nomine salvam eam fieri. Licet enim nec [10]bona opera [11]reputentur illi, [12]sicut nec [13]mala, [14]divinae tamen benignitati magis competit innocentes liberare. [15]Beneficus

15. est anima *AB*. 16. quod *b*. 17. parens *B*. 18. gratis *B*. 19. fructus *A*. Cap. XVI. 1. ne et hoc *cd. tres Vaticani*. ne ex hoc *B*. ne et ex hoc *reliqui*. 2. ex hoc *cdk, ex codice Io. Clementis*. et *reliqui*. 3. merito *AB*. 4. accommodarint *ABCa*. 5. iure *B*. 6. damnari *ABCacd. tres Vaticani*. damnaris *b*. 7. temperaverit *A*. 8. pronuntiari *ABCacd. tres Vaticani*. pronuntiaris *b*. 9. ea *om. bc*. 10. bonae operae *cd*. 11. imputentur *B*. 12. sic nec *A*. 13. malae *cd*. 14. divina tamen benignitate *B*. 15. Beneficus (Beneficos *AB*.) enim debet; optimi (optumi *B*.) est autem *ABa*. beneficis enim debet. Optimi est autem *bcd*. beneficus est atque optimus. [Debet autem etiam *C. Probant Fr. Iunius et Ios. Scaliger*.

Cap. XVI. a. imperium animae, obsequium carni] Cf. Augustin. Contra Iulian. IV, 12. Cf. etiam De Anima cap. 40.

b. animae] Animae iudicandae in die novissima.

enim debet[c]; optimi est autem etiam quod non [16]debetur offerre. Et tamen calicem, non dico venenarium, in quem mors aliqua [17]ructarit[d], sed [18]frictricis[e] vel [19]archigalli vel gladiatoris aut carnifici [20]spiritu infectum, quaero an minus damnes quam oscula ipsorum? nostris quoque sordibus nubilum, vel non pro animo temperatum, elidere solemus, quo magis puero irascamur. Gladium [21]vero latrociniis ebrium quis non a domo tota, nedum a cubiculo, nedum a capitis sui officio[f] [22]relegabit, praesumens scilicet nihil aliud se quam [23]inludia animarum somniaturum, [24]urguentium et inquietantium sanguinis sui concubinum[g]? At enim et calix bene sibi conscius, et de diligentia [25]ministerii commendatus, [26]de coronis quoque potatoris sui [27]inornabitur aut aspergine florum honorabitur. Et gladius bene de bello cruentus et melior homicida[h] laudem suam consecratione pensabit. [28]Est ergo et in vascula et in instrumenta sententiam figere[i], ut dominorum et auctorum meritis et ipsa communicent; ut huic quoque argumentationi satisfecerim, licet ab exemplo vacet diversitas rerum. Omne enim vas vel instrumentum aliunde in usus venit, extranea omnino materia a substantia hominis. Caro autem ab exordio uteri [29]consata, [30]conformata, congenita animae etiam in omni operatione miscetur illi. Nam etsi vas [31]vocatur apud apostolum, quam iubet in honore [32]tractari, eadem tamen ab eodem homo [33]exterior appellatur; ille scilicet limus qui

I Thess. IV, 4.

16. debetur *ABcd.* deberetur *reliqui, Fr. Iunius.* 17. ructarit *bcd.* ructaret *ACa.* reputaret *B.* 18. frictricis *bc.* fictricis *ABCad. tres Vaticani et liber Pithoei.* fascinatricis *Fulv. Ursinus.* Thracis *Petr. Ciacconius.* architrecis *G. Canterus Nov. Lectt. IV,* 12. 19. Galli *Petr. Ciacconius.* 20. in spiritu *B.* 21. vel *ABC.* 22. relegabit *ABCa. tres Vaticani.* relegarit *bcd.* 23. inludia *abcd.* invidia *AC. codex Pithoei.* invidiam *B., Nicol. Rigaltius.* 24. urguentium *c. tres Vaticani et codex Io. Clementis.* urgentium *reliqui.* 25. ministri *amg.* 26. de *om. ABC.* 27. inornabitur *ab.* inorbitur *C. et cod. Pithoei.* morbiter *B.* mo^{r}biter *A.* inorabitur *cd. tres Vaticani.* 28. Est *Acd. tres Vaticani.* Estne *reliqui.* 29. consata *Abcd.* consita *reliqui.* 30. confirmata *AB.* 31. vocat apostolus *A. tres Vaticani.* vocatur apostolum *B.* 32. tractare *Ca.* 33. appellatur exterior *ABCa.*

c. beneficus enim debet] Debet enim qui beneficus est innocentes liberare, qui vero optimus — et quid magis optimum quam divinitas? — etiam quod non debetur offerre. Caro igitur licet solummodo innocens sit, non etiam bene merita, tamen salutem a deo impetrabit.

d. in quem mors aliqua ructarit] In quem aliquis celeritate veneni correptam animam inter sorbendum cum ructu efflaverit. (Rigalt.)

e. frictricis] Cf. adnott. ad De Pallio cap. 4. Rigaltius cum Pithoeano libro ceterisque scripsit *fictricis*, interpretatus „φαρμακίδος, sagae, simulacra cerea fingentis."

f. a capitis sui officio] A cervicali. (Rigalt.)

g. sanguinis sui concubinum?] Quasi caesorum sanguini incubet qui gladium caesorum sanguine tinctum cervicali suo supposuit. (Rigalt.)

h. melior homicida] Gladium de bello cruentum homicidam vocat, sed meliorem, ut cogitare liceat priorem esse homicidam gladium de latrocinio cruentum. Ait igitur illum esse meliorem, sed tamen homicidam. Etenim bella gerere nolebat Christianos. (Rigalt.)

i. sententiam figere] Hoc est intrepide et constanter adserere. (Rigalt.)

prior titulo hominis incisus est, non calicis aut gladii aut vasculi ullius. Vas enim capacitatis nomine dicta est, qua animam capit et continet, homo vero de communione naturae, quae eam non instrumentum in operationibus [34]praestat, sed ministerium. Ita et ministerium tenebitur iudicio, [35]et si de suo nihil sapiat, quia portio est eius quae sapit, non [36]supellex. Hoc et apostolus sciens nihil carnem agere per semetipsam quod non animae deputetur nihilominus peccatricem iudicat carnem, ne eo quod [37]ab anima [38]videatur impelli iudicio liberata credatur. Sic et cum aliquas lau-
I Cor. VI, 20. dis operas carni indicit, Glorificate, [39]inquit, et tollite deum in corpore vestro, certus et hos [40]conatus ab anima agi, idcirco tamen et carni eos mandat, quia et illi fructum [41]repromittit. Alioquin nec [42]exprobratio competisset in alienam [43]culpae nec adhortatio in extraneam [44]gloriae; et exprobratio enim et exhortatio vacarent erga carnem, si vacaret et merces quae in resurrectione captatur.

Cap. XVII. Simplicior quisque fautor sententiae nostrae putabit carnem etiam idcirco repraesentandam esse iudicio, quia aliter anima non capiat passionem tormenti seu refrigerii, utpote incorporalis; hoc enim vulgus existimat. Nos [1]autem animam corporalem et hic profitemur et in suo volumine probamus, habentem proprium genus [2]substantiae soliditatis, per quam quid et sentire et pati possit. Nam et nunc animas torqueri foverique penes inferos, [3]licet nudas, licet adhuc exules carnis, [4]probabit Lazari exemplum. [5]Dedi igitur adversario dicere: Ergo quae habet corpulentiam propriam, de suo [6]sufficiet ad facultatem passionis et sensus, ut non egeat repraesentatione carnis. Immo eatenus egebit, non [7]qua sentire quid sine carne non possit, sed [8]qua necesse est illam etiam cum carne sentire. Quantum enim ad agendum de suo sufficit, tantum [9]et ad patiendum. Ad agendum autem minus de suo sufficit. Habet enim de suo solummodo cogitare, velle, cupere, disponere. Ad perficiendum autem operam carnis expectat. Sic itaque et ad patiendum societatem carnis expostulat, ut tam plene per eam pati possit quam sine ea plene agere non potuit. Et ideo in quae de suo sufficit, eorum interim sententiam pendit, concupiscentiae et cogi-

34. habet *b*. 35. etsi *bcd*. ut *reliqui*. 36. supplex *amg*. 37. ab *om. A*. 38. videtur *AB. tres Vaticani*. 39. inquit, et tollite *Ac. tres Vaticani*. tollite *reliqui*. 40. conatus *ABCmgabcd*. coronatus *C*. 41. repromittit *Aabcd*. repromittunt *reliqui*. 42. exprobatio *B., uti solet*. 43. culpam *amg*. 44. gloriam *amg*.

Cap. XVII. 1. autem *om. AB*. 2. substantivae *Cmg*. 3. licet *om. A*. 4. probavit Lazari *bcd*. probabit Lazari *BCa*. Lasari probabit *A*. 5. Dedim *c*. 6. sufficiat *AB*. 7. qua *Cmgcd. tres Vaticani*. quia *ABCab*. 8. qua *Cmgcd. tres Vaticani*. quia *ABCab*. 9. etiam *codex Io. Clementis*.

tatus et voluntatis. Porro si haec satis essent ad plenitudinem meritorum, [10]ut non requirerentur et facta, sufficeret in totum anima ad perfectionem iudicii de his iudicanda in quae agenda sola suffecerat. Cum vero etiam [11]facta devincta sint meritis, facta autem per carnem administrentur, iam non sufficit animam sine carne foveri sive cruciari pro operibus etiam carnis, etsi habet corpus, [12]etsi habet membra, quae [13]proinde illi non sufficiunt ad sentiendum [14]plene, quemadmodum nec ad agendum perfecte. Idcirco pro [15]quoquo modo egit, pro eo et patitur apud inferos, prior degustans iudicium, sicut prior induxit admissum; expectans tamen et carnem, ut per illam etiam facta compenset cui cogitata mandavit. Denique haec erit ratio in ultimum finem destinati iudicii, ut exhibitione carnis omnis divina censura perfici possit. Alioquin non [16]sustineretur in finem quod et nunc animae [17]decerpunt[a] apud inferos, si solis animabus destinaretur.

Hucusque praestructionibus egerim ad muniendos sensus om- Cap. XVIII.
nium scripturarum, quae carnis [1]recidivatum pollicentur. Cui cum [2]tot auctoritates iustorum patrociniorum procurent, honores[a] dico substantiae ipsius, [3]tum vires dei, [4]tum exempla earum, [5]tum rationes iudicii et necessitates ipsius[b], utique secundum praeiudicia tot auctoritatum scripturas intellegi oportebit, non secundum ingenia haereticorum, de sola incredulitate venientia, quia incredibile habeatur restitui substantiam interitu subductam, non quia [6]aut substantiae ipsi [7]inemeribile[c] sit, aut deo [8]impossibile, aut iudicio [9]inhabile. Plane incredibile, si nec [10]praedicatum divinitus fuerit; nisi quod etsi praedicatum id a deo non fuisset, ultro praesumi debuisset, ut propterea non praedicatum, quia tot auctoritatibus praeiudicatum. At cum divinis quoque vocibus [11]personat, tanto abest ut aliter intellegatur quam desiderant illa a quibus etiam sine

10. et *A.* 11. facta *om. A.* 12. et habet *a.* 13. perinde *B.* 14. plene, quemadmodum *om. ABCa.* 15. quoquo *ABcd. tres Vaticani.* quo *reliqui.* 16. sustinuerunt *AB.* 17. decerpunt *bcd.* decerpuntur *reliqui.*

Cap. XVIII. 1. recidiva cum pollicentur *AB.* 2. tota auctoritate si iustorum *ABC.* 3. cum *AB.* 4. cum *AB.* 5. cum *AB.* 6. aut *bcd.* et *reliqui.* 7. memorabile *B.* inremeabile *coni. Rhenanus, uti legitur in marg. ed. princ.* 8. inpassibile *B.* 9. inhabitabile *ABC.* 10. praeiudicatum *Ca.* 11. personet *d.*

Cap. XVII. a. decerpunt] Id est delibant, degustant, ut supra dixit.

Cap. XVIII. a. honores] Epilogo brevi omnia argumenta pro resurrectione carnis hactenus dicta claudit. De honore carnis egit capp. 5—9. De potentia dei ad suscitandam carnem egit cap. 11., et de exemplis in rebus naturalibus quibus resurrectio nostra fulcitur capp. 12 et 13. (Ludov. de la Cerda.)

b. ratione iudicii et necessitates ipsius] De hoc capp. 14—17.

c. inemeribile] Fr. Iunius interpretatur „consequibile; quod caro non possit attingere aut consequi.“ Ludov. de la Cerda contra „non potens mereri, et indignum.“

divinis vocibus [12]persuadetur. Videamus igitur hoc primum, quonam [13]titulo spes ista [14]proscripta sit. Unum, opinor, apud omnes [15]edictum dei pendet[d], Resurrectio mortuorum. Duo verba expedita, decisa, detersa. Ipsa conveniam, ipsa discutiam, cui se substantiae addicant. Cum audio resurrectionem homini imminere, quaeram necesse est quid eius cadere sortitum [16]sit; siquidem nihil resurgere expectabit nisi quod ante succiderit. Qui ignorat carnem cadere per mortem, potest eam nec stantem nosse per vitam. Sen-
Gen. III, 19. tentiam dei natura pronuntiat: Terra es, et in terram ibis. Et qui non [17]audivit, videt. Nulla mors non ruina membrorum [18]est. Hanc corporis sortem dominus quoque expressit, [19]cum ipsa sub-
Io. II, 19. stantia indutus, Diruite, inquit, templum istud, et ego illud triduo resuscitabo. Ostendit enim cuius sit dirui, cuius elidi, cuius iacere, [20]cuius et relevari et resuscitari; quamquam et animam
Matth. XXVI, 38. [21]circumferret trepidantem usque ad mortem, sed non cadentem
Io. II, 21. per mortem; quia et scriptura, De corpore, inquit, suo dixerat. Atque adeo caro est quae morte subruitur, ut exinde a cadendo cadaver [22]renuntietur. Anima porro nec vocabulo cadit, quia nec habitu ruit. [23]Atquin ipsa est quae ruinam corpori infert cum efflata est, sicut ipsa est quae illud de terra [24]suscitabit ingressa. Non potest cadere quae [25]suscitabit ingressa; non potest ruere quae [26]elidit egressa. Artius dicam, ne in somnum quidem cadit anima cum corpore, ne tum quidem sternitur cum carne. [27]Etenim agitatur in somnis et iactitatur; quiesceret autem, si iaceret, [28]et iaceret, si caderet. Ita nec in [29]veritatem mortis cadit quae nec in [30]imaginem eius ruit. Sequens nunc vocabulum, Mortuorum, aeque dispice cui substantiae [31]insidat; quamquam in hac materia admittamus interdum mortalitatem animae assignari ab haereticis, ut, si anima mortalis resurrectionem consecutura est, praeiudicium sit et carni non minus mortali resurrectionem communicaturae. Sed nunc

12. persuadeatur *BCa.* 13. titulo *ABCmgabcd.* stilo *C.* 14. prescripta sit *AB.* perscripta *c. tres Vaticani.* 15. pendet edictum dei *A.* 16. sit *om. AB.* 17. audivit *cd., ex codice Io. Clementis.* audit *reliqui.* 18. est *om. ABC. Addidit primum Gangneius de suis codd.* 19. cum *om. b.* 20. eius *c., ex tribus Vaticanis.* 21. circumferret *cd. tres Vaticani.* circumferet *B.* et circumferet *A.* circumferat *reliqui.* 22. enuncietur *b.* 23. Atque *a.* Atqui *C.* 24. suscitavit *ab.* 25. suscitavit *Cab. In B. desiderantur verba* Non potest cadere quae suscitabit ingressa. 26. elegit *ABC.* 27. Etenim *cd., ex cod. Io. Clementis.* Sed enim *reliqui.* 28. et iaceret, si caderet *om. ABC. Addidit haec primum de suis codd. Gangneius.* 29. veritate *ABCa.* 30. imagine *ABCa.* 31. insideat *B.* insidiat *A.*

d. edictum dei pendet] Quasi appensa tabula, unde de plano recte legi possit. Sic Ausonius Panegyr. „Has ego litteras tuas si in omnibus pilis atque porticibus, unde de plano legi possint, instar edicti pendere mandaverc'' cett. (Rigalt.) Sic Adv. Marc. IV, 36: „vel de recentibus Augustinianis censibus, *adhuc tunc fortasse pendentibus.*'', ubi v. adnott.

proprietas vocabuli vindicanda est suae sorti. Iam quidem eo ipso quod resurrectio caducae rei est, [32]id est carnis, eadem erit et in nomine mortui, quia caducae rei est resurrectio, quae dicitur mortuorum. Sic et per Abraham, patrem fidei, divinae familiaritatis virum discimus. Postulans enim Sarae humandae locum de filiis [33]Chet, Date ergo, inquit, mihi possessionem sepulchri vobiscum, Gen. XXIII, 4. et humabo [34]mortuum meum, carnem scilicet. Neque enim animae humandae spatium desiderasset, et si anima mortalis crederetur, et si Mortuus dici mereretur. Quodsi [35]Mortuus corpus est, corporum erit resurrectio, cum dicitur mortuorum.

Et haec itaque dispectio tituli et praeconii ipsius, fidem utique Cap. XIX. defendens vocabulorum[a], illuc proficere debebit, ut, si [1]quid [2]pars diversa turbat obtentu figurarum et aenigmatum, manifestiora quaeque praevaleant, et de incertis certiora [3]praescribant. Nacti enim quidam sollemnissimam eloquii prophetici formam, allegorici et figurati plerumque, non tamen semper, resurrectionem quoque mortuorum manifeste annuntiatam in imaginariam significationem distorquent, asseverantes ipsam etiam mortem spiritaliter intellegendam. Non enim hanc esse in vero quae sit in medio, [4]discidium carnis atque animae, sed ignorantiam dei, per quam homo mortuus deo non minus in errore iacuerit quam in sepulchro. Itaque et resurrectionem eam vindicandam qua quis [5]adita veritate redanimatus et revivificatus deo ignorantiae morte discussa velut de sepulchro veteris hominis eruperit, quia et dominus scribas et pharisaeos sepulchris dealbatis [6]adaequaverit. Exinde ergo resurrectionem [7]fide Matth. XXIII, 27. consecutos cum domino esse [8]cum eum in baptismate induerint. Hoc denique ingenio etiam in colloquiis saepe nostros decipere [9]consueverunt, quasi et ipsi resurrectionem carnis admittant. Vae, inquiunt, qui non in hac carne resurrexerit; ne statim illos percutiant, si resurrectionem statim abnuerint. Tacite autem secundum conscientiam suam hoc sentiunt: Vae, qui non, dum in hac carne est, cognoverit arcana haeretica; hoc est enim apud illos resurrectio. Sed et plerique ab [10]excessu animae resurrectionem vindicantes de sepulchro exire de saeculo evadere interpretantur,

32. istud est *AB.* 33. Chet *bcd.* Heth *Ca.* eth *AB.* 34. mortuum meum *bd.* mortuam meam *ABCac. tres Vaticani, et cod. Io. Clementis.* 35. mortuum *a.*

Cap. XIX. 1. qua *C.* 2. diversa pars *AB.* 3. praescribantur *A.* praescribatur *B.* 4. dissidium *Ca.* 5. addita *ABC.* 6. aequaverit *A.* 7. fidei *b.* 8. cum baptisma induerint *ABC.* 9. consueverunt *ABc. tres Vaticani.* consuerunt *reliqui.* 10. excussu *A.*

Cap. XIX. a. fidem utique defendens vocabulorum] Cf. De Carne Chr. cap. 13: „Fides nominum salus est proprietatum.“

quia et saeculum mortuorum sit habitaculum, id est ignorantium deum, [11]vel etiam de ipso corpore, quia et corpus vice sepulchri conclusam animam in saecularis vitae morte [12]detineat.

Cap. XX. Ob huiusmodi igitur coniecturas primam praestructionem eorum depellam, qua volunt omnia prophetas per imagines contionatos; quando, si ita esset, ne ipsae quidem imagines distingui potuissent, si non et veritates praedicatae fuissent, ex quibus imagines [1]deliniarentur. Atque adeo si omnia figurae, quid erit illud cuius figurae? Quomodo speculum [2]obtendes, si nusquam est facies? Adeo autem non omnia imagines, sed et veritates, nec omnia umbrae, sed et corpora, ut in ipsum quoque dominum insigniora quaeque luce clarius praedicarentur. Nam et virgo con-

Ies. VII, 14. cepit in utero non figurate, et peperit [3]Emmanuelem, nobiscum

Ies. VIII, 4. [4]deum Iesum, non oblique; et si oblique, Accepturum virtutem

Ies. III, 13. Damasci et spolia Samariae, sed manifeste, Venturum in iudicium cum presbyteris et [5]principibus populi. Nam et tumultuatae sunt gentes in persona Pilati, et populi meditati sunt inania in persona

Ps. II, 1 sq. Israëlis. Astiterunt reges terrae, Herodes, et archontes congregati sunt in unum, Annas et Caiphas, adversus dominum et adversus

Ies. LIII, 7. Christum eius. Qui et tanquam ovis ad [6]iugulationem adductus est, et tanquam agnus [7]ante tondentem, scilicet Herodem, sine voce;

Ies. L, 6. sic non aperuit os [8]suum; dorsum suum ponens ad flagella, et maxillas [9]ad palmas, et faciem non avertens a [10]sputaminum iacu-

Ies. LIII, 12. lis; deputatus etiam inter iniquos, perfossus manus et pedes, sor-

Ps. XXII, 8. 17. 19. tem passus in vestimento, et potus amaros, et capitum irridentium

LXIX, 22. Zach. nutus, triginta argenteis appretiatus a proditore. Quae hic figurae

XI, 12 sq. apud [11]Esaiam, quae imagines apud David, quae aenigmata apud

Ier. XXXII, 9 sqq. Hieremiam, ne virtutes quidem eius per parabolas [12]profatos? Aut

Matth. XI, 5. Ies. XXXV, 5 sq. numquid nec oculi patefacti sunt caecorum, nec inclaruit lingua mutorum, nec manus aridae et genua dissoluta revaluerunt, [13]nec [14]claudi salierunt ut cervus? Quae [15]etsi spiritaliter quoque interpretari solemus secundum [16]comparationem animalium vitiorum a domino [17]remediatorum, cum tamen et carnaliter adimpleta sunt, ostendunt prophetas in utramque speciem praedicasse, salvo eo

11. vel *om. AB.* 12. detinebat *b.*

Cap. XX. 1. declinarentur *B.* 2. obtendas *A.* obtendens *B.* 3. Emanuelem *(AB)C.* 4. deum *Bcd.* hemman *A.* dominum *reliqui.* 5. principibus *ABCa. tres Vaticani.* archontibus *bcd.* 6. iugulationem *ABCad. tres Vaticani.* victimam *bc.* 7. ante se tondentem *b.* ante tondentem *reliqui, et tres Vaticani.* 8. suum *om. AB.* 9. in *AB. tres Vaticani. Cf. Adv. Marcion. III,* 5. 10. sputaminum iaculis *ABCad. tres Vaticani, et cod. Pithoei.* foeditate sputorum *b.* foeditate sputaminum *c.* 11. ysaiam *A.* isayam *B.* 12. praefatos *cod. Io. Clementis.* praefatas *A.* 13. nec *om. A.* 14. clodi *bc.* 15. etsi *BCab.* etsi ipsi *cd., de cod. Io. Clementis.* et *B.* 16. corporationem *B.* 17. mediatorum *A.*

[18]quod plures voces eorum nudae et simplices et ab omni allegoriae nubilo purae defendi [19]possunt: ut cum exitus gentium et urbium resonant, Tyri et Aegypti et Babylonis [20]et Idumaeae et [21]Carthaginiensium navium, ut cum ipsius Israëlis plagas aut venias, captivitates, restitutiones, ultimaeque dispersionis exitum perorant. Quis haec [22]interpretabitur magis quam recognoscet? Res in litteris tenentur [23]ut litterae in rebus [24]leguntur. Ita non semper nec in omnibus allegorica forma est prophetici eloquii, sed interdum et in quibusdam.

Si ergo interdum et in quibusdam, inquis, cur non et in edicto Cap. XXI. resurrectionis[a] [1]spiritaliter intellegendae? [2]Quoniam quidem plurima ratio intercedit. Primo enim quid facient [3]tot ac talia instrumenta divina[b], ita aperte corporalem contestantia resurrectionem, ut nullam admittant figuratae significantiae suspicionem? Et utique aequum [4]sit[c], quod et supra[d] demandavimus, incerta de certis et obscura de manifestis praeiudicari, vel ne inter discordiam certorum et incertorum, manifestorum et obscurorum fides dissipetur, veritas periclitetur, ipsa divinitas ut inconstans denotetur. [5]Tum quod verisimile non est[e] ut ea [6]species sacramenti in quam fides tota committitur, in quam disciplina tota connititur, ambigue [7]annuntiata et obscure [8]proposita videatur, quando spes resurrectionis, nisi manifesta de periculo et praemio, neminem ad eiusmodi praesertim religionem, publico odio et hostili elogio obnoxiam, persuaderet. Nullum opus certum est mercedis incertae. Nullus timor iustus est periculi dubii. Et merces autem et periculum in resurrectionis pendet eventu. [9]Sed et si temporalia et localia et personalia dei decreta atque iudicia in urbes et gentes et reges tam [10]aperta[f] prophetia iaculata est, quale est ut aeternae dispositiones

18. quo *d.* 19. possint *bcd.* possent *B. m. pr.* 20. et *om. Ca.* 21. Carthaginiensium *cd., de cod. Io. Clementis.* Carthaginensium *reliqui.* 22. interpretatur *B.* 23. ut *om. A.* 24. legantur *bcd.*

Cap. XXI. 1. spiritualiter *B., ubique.* 2. quoniam *om. A.* 3. tot ac talia *bcd.* tot alia *reliqui.* 4. est sic et *A.* 5. tunc *BC.* 6. spes *coni. Ludov. de la Cerda.* 7. annuata *BC.* 8. pronuntiata atque proposita *A.* 9. Sed et si *abcd.* Etsi *ABC.* 10. aperte *d., Latinius.*

Cap. XXI. a. edicto resurrectionis] Cap. 18 dixerat: „Unum, opinor, apud omnes edictum dei pendet resurrectio mortuorum."

b. instrumenta divina] Scripturae divinae. Cf. supra cap. 18. Sic De Carne Chr. cap. 2 dixerat „tot *originalia instrumenta* Christi delere Marcion ausus est." V. quae exempla adscripsi ad Apolog. cap. 18.

c. Et utique aequum sit] Sed, inquit, ut sint quaedam eorum obscuriora, nonne aequum fuerit cett.

d. supra] Cap. 19.

e. Tum quod verisimile non est] Tum, inquit, et ideo non erit admittenda spiritalis interpretatio divini de resurrectione eloquii, quod cett.

f. tam aperta] Struenda sunt haec cum eis quae praecedebant „decreta atque iudicia."

eius et universales in omne [11]hominum genus lucem sui fugerint? [12]quae quanto maiora, tanto clariora esse deberent, ut maiora crederentur. Et puto deo nec livorem nec dolum nec inconstantiam nec lenocinium adscribi posse, per quae fere promulgatio maiorum cavillatur[g].

Cap. XXII. Post haec ad illas [1]etiam scripturas respiciendum est quae non sinunt resurrectionem secundum animales istos, ne dixerim spiritales[a], aut hic iam in veritatis agnitione praesumi aut ab excessu statim vitae vindicari. Cum enim et tempora totius spei fixa sint sacrosancto stilo, nec liceat eam ante constitui [2]quam in [3]adventum, opinor, Christi, vota nostra suspirant [4]in saeculi huius occasum[b], [4b]in transitum mundi quoque ad diem domini magnum, diem irae [5]et retributionis, diem ultimum et occultum, nec ulli [6]praeter patri notum, et tamen signis atque portentis et concus-

11. humanum *B. tres Vaticani.* 12. quae *om. d.*

Cap. XXII. 1. quoque *A.* 2. quam in *bcd.* aeque in *cod. Io. Clementis.* in *reliqui.* 3. adventum *Bcd. tres Vaticani, et cod. Io. Clementis.* adventu *Aab.* 4. in *om. ABCa.* 4b. est *A.* 5. et *om. A.* 6. praeter patri *ABd. cod. Pithoei.* praeterquam patri *reliqui.*

g. per quae fere promulgatio maiorum cavillatur.] Rigaltius *maiorum* interpretatur „potentiorum, magistratuum, potestatum.“ Quam interpretationem, sententiae commodam, lubenter et indubitanter amplecterer, nisi in proximo quae dixit *maiora* vetare viderentur. Neque enim alio bene significatu Septimius hoc vocabulo uti poterat quo paulo ante alio iam usus erat, ne qua ambigua foret oratio. Nihilominus promulgatio maiorum non alia erit quam promulgatio magistratuum vel potestatum qui maiora promittunt atque promulgant. *Cavillari* autem dicit eam promulgationem qua qui promulgant dolose promulgant atque promittunt. Cf. infra cap. 36: „Sed quoniam et hic de interpretatione corporis *quaestio cavillatur*“ cett. Itaque non opus est cum Fr. Iunio, Ludov. de la Cerda aliisque *cavillari* passivo hic sensu usurpatum accipere (qui quidem interpretantur „cavillationibus infestum esse,“ quod debuissent rectius „callide, ambigue et petulanter explicari;“ cf. Dirksen Manuale s. v. *Cavillari*, p. 123.), etsi activam verbi formam revera passim testentur Glossaria. Gloss. Latin. in Ang. Maii Auctt. Class. tom. VIII, p. 121: „et inde *cavillo, as.* i. contendere, unde cavillator“ cett. et iterum ibid. p. 145: „*Cavillare*, contendere, disputare, litigare, iurgare.“ Cf. Gloss. Isidori ap. Du Cangium s. v. *Cavillare.* Onomasticon Graeco-Latin. ed. Vulcan. p. 22: „*Cavillo, σοφίζομαι.*“

Cap. XXII. a. ne dixerim spiritales] Recusat haereticos nominare spiritales, cum tamen posset, quia scripturae loca de resurrectione interpretabantur spiritaliter, ut in cap. antecedente obiiciebant. Vocat tamen animales quia ad animarum resurrectionem, ut dictum est cap. 18., scripturas referebant. Atque haec vox sit contemptus et pudoris. Praecipue respexit ad haereticos Valentinianos, qui carnem Christi animalem vel spiritalem nugabantur, ut constat de cap. 10. lib. De Carne Christi, ubi de animali carne, et cap. 15., ubi de spiritali. Ipsumque hominem in mundi exordio peculiari suo delirio animalem et spiritalem effictum dicebant, de quo cap. 14—17 sqq. adv. Valentinianos. Ipsique se Valentiniani spiritales praesumebant, et praedicabant, ut constat ex Irenaeo lib. I, cap. 1. (Ludov. de la Cerda.)

b. vota nostra suspirant in saeculi huius occasum] Aliter igitur ad gentes, aliter ad Christianos. Nam ad gentes in Apolog. [cap. 39.]: „Oramus, inquit, pro mora finis.“ Finem vero saeculi intelligit. Et lib. De Oratione [cap. 5]: „Quomodo quidam protractum quendam saeculo postulant, cum regnum dei, quod ut adveniat oramus, ad consummationem saeculi tendat?“ (Rigalt.)

sionibus elementorum et conflictationibus nationum praenotatum. Evolverem prophetias, si dominus ipse tacuisset (nisi quod et prophetiae vox erant domini), [7]sed plus [8]est quod [9]illas suo ore consignat. Interrogatus a discipulis quando eventura essent quae interim de templi exitu [10]eruperat, ordinem temporum primo Iudaicorum usque ad excidium Hierusalem, dehinc communium usque ad [11]conclusionem saeculi [12]digerit. Nam posteaquam edixit, Et tunc erit Hierusalem conculcatui nationibus, donec adimpleantur tempora nationum, [13]allegandarum scilicet a deo et congregandarum cum [14]reliquiis Israëlis, inde iam in orbem et in saeculum praedicat, secundum Ioëlem et Danielem et universum concilium prophetarum, futura signa in sole et [14b]in luna et in stellis, [15]conlisionem [16]nationum cum stupore sonitus maris, et motus [17]refrigescentium hominum prae metu et expectatione eorum quae immineant orbi terrae. Virtutes enim, inquit, caelorum commovebuntur, et tunc videbunt filium hominis venientem in nubibus, cum plurimo potentatu et gloria. Ubi autem coeperint ista fieri, [18]emergetis, et elevabitis capita vestra, quod redemptio vestra [19]adpropinquaverit. Et tamen adpropinquare eam dixit, non adesse iam, et cum coeperint ista fieri, non cum facta fuerint, quia cum facta fuerint, tunc aderit redemptio nostra, quae eo usque adpropinquare dicitur, erigens interim et [20]excitans animos ad proximum iam [21]spei fructum. Cuius etiam parabola subtexitur tenerescentium arborum in caulem floris [22]et *florem* dehinc frugis antecursorem. Ita et vos, cum videritis [23]omnia ista fieri, scitote in proximo esse regnum dei. Vigilate ergo omni [24]tempore, ut [25]digni habeamini effugere omnia ista, et stetis ante filium hominis, utique per resurrectionem omnibus [26]ante transactis. Ita etsi in agnitione sacramenti [27]fruticat, sed in domini repraesentatione florescit atque frugescit. Quis ergo dominum tam intempestive, tam acerbe excitavit, iam ad dexteram dei, ad confringendam terram secundum Esaiam, quae, puto, adhuc integra est? Quis inimicos Christi iam subiecit pedibus eius secundum David, quasi velocior patre, [28]omni adhuc po-

Luc. XXI, 24.

Ioël III, 3 sqq. Dan. VII, 13 sq.

Luc. XXI, 26. 28.

Matth. XXIV, 32 sq. 42. Luc. XXI, 29 sqq. 36.

Ies. II, 19. Ps. CX, 1.

7. si *B.* 8. est *om. AC.* 9. illos *A.* 10. eruperat *ABCa. tres Vaticani.* eruperant *reliqui.* 11. consummationem *A. tres Vaticani.* 12. digerit *b., Fulv. Ursinus.* dirigit *reliqui, et tres Vaticani.* 13. allegandarum *bc.* allegendarum *reliqui.* 14. reliquo *b.* 14b. in luna *ABcd. tres Vaticani.* luna *reliqui.* 15. conlisionem *Vaticanorum unus.* conclusionem *reliqui.* 16. gentium *A.* 17. perfrigescentium *Vaticani apud Pamelium.* 18. evergetis *Fulv. Ursinus.* 19. adpropinquarit *bcd.* 20. exertans *B.* exortans *A.* 21. perfructum *A.* 22. et florem dehinc *ego.* et dehinc florem *(AB?)cd.* et dehinc *Cab.* 23. ista omnia *A.* 24. intempore *AB.* 25. digni habeamini *ABCacd. tres Vaticani.* dignemini *b.* 26. transactis ante *A.* 27. fructicat *cd.* fructificat *Latinius.* fructificasset *ABCab.* 28. omnium *A.*

pularium coetu [29]reclamante Christianos ad leonem[c]? Quis caelo
Act. Apost. I, 11. descendentem Iesum talem conspexit qualem ascendentem [30]apostoli viderant, secundum angelorum constitutum? Nulla ad hodiernum
Zach. XII, 10. Io. XIX, 37. tribus ad tribum pectora ceciderunt, agnoscentes quem pupugerunt.
Malach. IV, 5. Nemo adhuc excepit Heliam, nemo adhuc fugit antichristum, nemo
I Io. IV, 3. Apoc. XII, 6. adhuc Babylonis exitum flevit. [31]Et est iam qui [32]resurrexerit, nisi
Apoc. XVIII, 2. haereticus? Exiit plane iam de corporis sepulchro, etiam nunc febribus [33]et [34]hulceribus obnoxius, et conculcavit iam inimicos, etiam nunc luctari habens cum mundi potentibus. Et utique iam
Matth. XXII, 21. regnat, etiam nunc Caesari quae sunt Caesaris debens.

Cap. XXIII. Docet quidem apostolus, Colossensibus scribens, mortuos fuisse nos aliquando alienatos et inimicos sensus domini, cum in operibus pessimis agebamus, dehinc consepultos Christo in baptismate, et conresuscitatos in eo per fidem efficaciae dei, qui illum
Col. II, 12 sq. 20. [1]suscitarit a mortuis. Et vos, cum mortui essetis [2]in delictis et [3]praeputiatione carnis vestrae, vivificavit cum eo, donatis vobis omnibus delictis. Et rursus: Si cum Christo mortui estis ab elementis mundi, quomodo [4]quasi quidam viventes in mundo sententiam fertis? Sed cum ita nos mortuos faciat spiritaliter ut tamen et corporaliter quandoque morituros agnoscat, utique et [5]resuscitatos proinde spiritaliter deputans aeque non negat etiam corporaliter
Col. III, 1 sq. resurrecturos. Denique, Si [6]resurrexistis, inquit, cum Christo, ea quae sursum sunt quaerite, ubi est Christus in dextera dei residens, ea quae sursum sunt sapite, non quae deorsum. Ita animo ostendit resurgere, quo solo [7]adhuc possumus caelestia attingere. Quae non quaereremus nec saperemus, si possideremus. Subicit
Col. III, 3. etiam, Mortui enim estis, scilicet delictis, non [8]vobis, [9]et vita vestra abscondita est cum Christo in deo. Nondum ergo adpre-
IIo. III, 2. hensa est, quae abscondita est. Sic et Ioannes, Et nondum, ait, [10]manifestatum est quid futuri [11]simus. Scimus quia, si [12]manifestaverit, similes [13]eius erimus. Tanto abest ut simus iam quod nescimus, utique sciturі, si iam essemus. Adeo contemplatio est

29. clamante *bcd.* 30. apostoli viderunt *β.* viderant apostoli *A.* 31. Et est *bcd.* Est *reliqui.* 32. resurrexerit *ABCacd. tres Vaticani.* resurrexit *b.* 33. vel *A.* 34. hulceribus *Cabc.* ulceribus *reliqui.*

Cap. XXIII. 1. suscitarat *A.* suscitavit *„alii“, nescio qui, apud Fr. Iunium.* 2. in *om. ABCa. tres Vaticani.* 3. praeputio *b.* 4. quasi quidam *Ac. tres Vaticani.* quidam quasi *reliqui.* 5. resuscitaturos *AB.* 6. resurrexisti *A.* 7. possumus adhuc *A.* 8. vobis *Acd. Vaticanorum duo.* nobis *reliqui.* 9. et *Acd. duo Vaticanorum, et cod. Io. Clementis.* 10. manifestatum *Cmgabcd.* manifestum *ABC.* 11. sumus *ABCa.* 12. manifestatus fuerit *cod. Io. Clementis.* 13. eius *ABcd. tres Vaticani, et cod. Io. Clementis.* ei *reliqui.*

c. Christianos ad leonem] Cf. Apolog. cap. 40. De Spectac. cap. 27. De Exhort. Castit. cap. 12.

spei in hoc spatio per fidem, non [14]repraesentatio, nec possessio, sed expectatio. De qua spe et expectatione Paulus ad Galatas: Nos enim spiritu ex fide spem iustitiae expectamus; non ait, tenemus. Gal. V, 3. Iustitiae autem dei dicit ex iudicio quo [15]iudicabimur de mercede. Ad quam pendens et ipse cum Philippensibus scribit, Si [16]qua, inquit, concurram in [17]resurrectionem, quae [18]est a mortuis, non quia iam accepi aut [19]consummatus sum. Et utique crediderat, et omnia sacramenta cognoverat, vas electionis, doctor nationum, et tamen [20]adicit: Persequor autem, si adprehendam, in quo sum adprehensus a Christo. Phil. III, 11 sqq. Eo amplius: Ego me, fratres, non puto adprehendisse: unum plane, oblitus posteriorum in priora me extendens secundum scopum persequor ad palmam incriminationis[a], per quam concurrerem; utique in [21]resuscitationem a mortuis, suo tamen tempore, sicut ad [22]Galatas: Bene autem facientes ne taedeat, tempore enim suo [23]metemus. Gal. VI, 9. Sicut et ad Timotheum de [24]Onesiphoro: Det illi [25]dominus invenire misericordiam in illo die. II Tim. I, 18 sq. In quem diem [26]ac tempus et ipsi [27]praecipit [28]custodire mandatum inmaculatum, inreprehensibile, in apparentiam domini Iesu Christi, quam suis temporibus ostendet beatus et solus [29]potentator et rex regnantium [30]et dominus dominantium, de deo dicens. De quibus temporibus et Petrus in Actis: [31]Paeniteat itaque vos et [32]resipiscite ad abolenda delicta vestra, [33]uti tempora vobis superveniant refrigerii ex persona dei, et mittat praedesignatum [34]vobis Christum, quem oportet accipere caelos [35]ad usque tempora exhibitionis omnium quae locutus est deus ore sanctorum prophetarum. Act. Apost. III, 19 sqq.

[1]Quae haec tempora cum Thessalonicensibus disce. Legimus Cap. XXIV. enim: Qualiter conversi sitis ab idolis ad serviendum [2]vivo et vero I Thess. I, 9 sq. [3]deo et ad expectandum [4]e caelis filium eius, quem suscitavit ex

14. repraesentatio *cd., de cod. Io. Clementis.* praesentatio *reliqui.* 15. iudicabitur *ABC.* 16. qua *BCabcd. cod. Io. Clementis, et unus de Vaticanis.* quo modo inquit *A. duo Vaticani.* 17. resurrectionem *Bbcd.* resuscitationem *reliqui.* 18. est *om. ABCab. Addidit primum Iac. Pamelius ex cod. Io. Clementis.* 19. consumatus *C.* 20. adicit *om. A.* adiecit *edd. Semleri et Leopoldi.* 21. resurrectionem *AB.* 22. galathas *AB., pro more.* 23. metemus *ABCa., Fr. Iunius.* 24. honesiforo *AB.* 25. deus *A. duo Vaticani.* 26. et *A.* 27. praecepit *B.* 28. mandatum custodiri *A.* 29. potens *ab.* potentator *reliqui, et tres Vaticani.* 30. et dominus dominantium *om. ABCa.* 31. Paeniteat itaque vos *ABcd. tres Vaticani, et cod. Io. Clementis.* Poeniteat vos *reliqui.* 32. resipiscite *cd., de emendat. Erasmi.* respicite *reliqui.* 33. uti *AB.* ut *reliqui.* 34. vobis *bcd.* nobis *reliqui.* 35. usque ad *A.*

Cap. XXIV. 1. Quae haec *abcd.* Quae *C.* Haec *ABCmg.* 2. uno *B.* 3. et ad *ACab.* ad et *d.* et *Bc. tres Vaticani.* 4. e caelis *Acd. tres Vaticani.* a coelis *reliqui.*

Cap. XXIII. a. ad palmam incriminationis] Sic igitur apud apostolum legit Septimius „*ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἀνεγκλήσεως*," non uti hodie legimus „*τῆς ἄνω κλήσεως.*" (Rigalt.)

I Thes.II,19. mortuis, Iesum. Et rursus: Quae enim spes nostra vel gaudium vel exultationis corona, [5]quam ut et vos coram domino [6]deo nostro I Thess. III, 13. Iesu Christo in [7]adventu ipsius? Item: Coram deo et patre nostro in [8]adventu domini nostri Iesu Christi, cum universis sanctis eius. De quorum dormitione minus [9]maerenda docens simul et tempora I Thess. IV, 13 sqq. resurrectionis exponit, [10]dicens, Si enim credimus quod Iesus mortuus sit et [11]resurrexerit, sic et deus eos qui dormierunt per Iesum adducet cum ipso. Hoc enim dicimus vobis in sermone [12]domini, quod nos, qui vivimus, qui remanemus in [13]adventum domini nostri, non praeveniemus eos qui dormierunt. Quoniam ipse dominus in iussu et in voce archangeli et tuba dei descendet de caelo, et mortui in Christo primi resurgent, deinde nos, qui vivimus, [14]qui simul cum illis tollemur in nubibus obviam [15]Christo in aërem, et ita semper cum domino erimus. Quae vox archangeli, quae tuba dei audita iam, nisi forte in cubiculis haereticorum? Nam etsi tuba dei evangelicus sermo dici potest, [16]qui illos iam [17]vocaret, sed aut mortui erunt iam corporaliter, ut resurrexerint, et quomodo vivunt? aut in nubes erepti, et quomodo hic sunt? I Cor. XV, 19. Miserrimi revera, ut apostolus pronuntiavit, qui in ista tantum vita sperantes habebuntur, [18]excludendi, dum praeripiunt quod post illam repromittitur, frustrati circa veritatem, non minus quam [19]Phygellus et Hermogenes. Et ideo maiestas spiritus sancti perspicax eiusmodi sensuum et in ipsa ad Thessalonicenses epistula I Thess. V, 1 sqq. suggerit: De temporibus autem et temporum spatiis, fratres, non est necessitas scribendi vobis. Ipsi enim certissime scitis quod dies domini quasi fur nocte ita [20]adveniet. Cum dicent, Pax, et, Tuta sunt omnia, tunc illis repentinus insistet interitus. Et in secunda pleniore sollicitudine ad eosdem: Obsecro [21]autem vos, fratres, per adventum domini nostri [22]Iesu Christi et congregationem nostram ad illum, ne cito commoveamini animo neque turbemini, neque per spiritum neque per sermonem, scilicet [23]pseudoprophetarum, neque per epistulam, scilicet [24]pseudapostolorum, ac si per nostram, quasi insistat dies domini. Ne quis vos seducat

5. quam ut et vos *Bab.* quam et vos *Acd.* quam ut vos *C.* qua et vos *edit. Semleri.* 6. deo *om. ABcd. tres Vaticani.* 7. adventum *AB.* 8. adventu *ABcd. tres Vaticani.* adventum *reliqui.* 9. miseranda *b.* 10. dicens *om. AB.* 11. resurrexerit *BCcd. tres Vaticani.* resurrexit *Aab.* 12. domini *Acd. duo Vaticani.* dei *reliqui.* 13. adventu *A.* 14. qui *om. bc.* 15. domino *c., ex duobus Vaticanis.* 16. quis *AB.* 17. vocarit *c., ex tribus Vaticanis.* 18. excludendi *c., ex cod. Io. Clementis.* excludentes *B.* excludendo *reliqui.* 19. Phygelus *BCabc.* phigellus *A.* 20. veniet *A.* advenient *B.* 21. autem vos *cd., de cod. Io. Clementis.* vos *reliqui.* 22. Iesu Christi *om. ABCab. Addidit primum Pamelius de cod. Io. Clementis.* 23. pseudoapostolorum *C.* 24. pseudoprophetarum *BC.*

ullo modo. [25]Quoniam nisi veniat abscessio primo[a], huius utique regni, et reveletur delinquentiae homo, id est antichristus, filius perditionis, [26]qui adversatur et superextollitur [27]in omne quod [28]deus dicitur vel religio, uti sedeat in [29]templo dei, adfirmans deum se. Nonne meministis quod cum apud vos essem, haec dicebam vobis? Et nunc [30]quid detineat scitis, ad revelandum eum in suo tempore. Iam enim arcanum iniquitatis agitatur; tantum qui nunc tenet teneat, donec de medio fiat. Quis, nisi [31]Romanus status, cuius abscessio in decem reges dispersa [32]antichristum superducet? Et tunc revelabitur iniquus, quem dominus Iesus interficiet spiritu oris sui, et evacuabit apparentia adventus sui, cuius[b] est adventus secundum operationem [33]satanae in omni virtute et signis atque portentis mendacii et in omni seductione iniustitiae eis qui pereunt. II Thess. II, 1 sqq.

Etiam in Apocalypsi [1]Ioannis ordo temporum sternitur, quem martyrum quoque animae sub altari ultionem et iudicium flagitantes sustinere didicerunt, ut prius et orbis de pateris angelorum plagas suas ebibat, et prostituta illa civitas a decem regibus dignos exitus referat, et bestia antichristus cum suo pseudopropheta[a] certamen ecclesiae [2]dei inferat, atque ita diabolo in [3]abyssum interim [4]relegato primae resurrectionis praerogativa de [5]soliis ordinetur, dehinc et [6]igni dato universalis resurrectionis censura de libris[b] iudicetur. Cum igitur et status temporum ultimorum scripturae notent, et totam Christianae spei frugem in [7]exodio saeculi[c] collocent, apparet [8]aut tunc adimpleri totum quodcunque [9]nobis a deo repromittitur, Cap. XXV. Apoc. VI, 9. Apoc. XV, 7. XVI, 1. Apoc. XVII, 9 sqq. Apoc. XIX, 19 sq. Apoc. XX, 3. 12 sqq.

25. quō *C.* quomodo *B.* 26. quia *c., errore, puto, typographi.* 27. in *om. ABC.* 28. dicitur deus *AB.* 29. dei templo *AB.* 30. qui teneat *ABCa.* 31. Rhomanus *C.* 32. antichristum *Cmgabcd.* antichristi *ABC.* 33. sathane *AB.*

Cap. XXV. 1. Ioannis *om. ABCa.* 2. dei *om. ABCab. Addidit de cod. Io. Clementis primum Pamelius.* 3. abisso *AB.* 4. religato *ABCa.* 5. soliis *Acd. codex Io. Clementis.* solis *reliqui.* 6. igne *ABCa.* 7. exodio *d., Fr. Iunius.* exordio *reliqui.* 8. autem *BC.* 9. a nobis deo *A.*

Cap. XXIV. a. Quoniam nisi veniat abscessio primo] Pendet, nec sequitur quod fulciat. Itaque repetendum de praecedentibus quod suppleatur „Quoniam non instabit dies domini, nisi veniat abscessio“ cett. (Rigalt.) Multus ad h. l. est Rigaltius de his apostoli verbis deque varia eorum interpretatione.

b. cuius] Scilicet antichristi. (Rigalt.)

Cap. XXV. a. cum suo pseudopropheta] Satanam significari dicerem, nisi proxime sequeretur „atque ita diabolo in abyssum interim relegato.“ Superest igitur ut dicamus significari praesidem antichristiani furoris agentem in saeculo, iniquum. (Rigalt.)

b. de libris] *Ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις.* (Rigalt.)

c. exodio saeculi] Hoc est in fine saeculi. Exodium, exitus, finis. Gloss. Vet.: *„Ἔξόδιον,* Exsequies.“ Iuven. Sat. III, 174. cum interpr. vet. (Rigalt.) Adde Nonium p. 27. Merc., Paulum p. 80. ed. Muell.: *„Exodium,* exitum.“ Cf. Munk De Fabulis Atellanis p. 23. Du Cangii Glossar. s. v. *Exodium* p. 155. tom. III. ed. Hensch.

et vacat quod hic iam ab haereticis vindicatur, aut, si et agnitio sacramenti[d] resurrectio [10]est, salva utique illa creditur quae in ultimo praedicatur, et sequitur ut eo ipso, [11]quo haec spiritalis [12]vindicatur, illa corporalis praeiudicetur; quia si nulla tunc annuntiaretur, merito sola haec et tantummodo spiritalis vindicaretur. Cum vero et in ultimum tempus [13]edicitur, corporalis agnoscitur, quia non et tunc spiritalis [14]annuntiatur. Cur enim iterum annuntiaretur resurrectio eiusdem conditionis, id est spiritalis, cum aut nunc eam deceret expungi sine ulla differentia temporum, aut tunc sub omni [15]clausula temporum? Ita nobis magis competit etiam spiritalem defendere resurrectionem ab ingressu fidei, qui plenitudinem eius agnoscimus [16]in exitu saeculi.

Cap. XXVI. Unum adhuc respondebo ad propositionem priorem allegoricarum scripturarum, licere et nobis corporalem resurrectionem de patrocinio figurati [1]proinde eloquii prophetici vindicare. Ecce enim
Gen. III, 19. divina [2]in primordio sententia terram hominem pronuntiando, Terra es et in terram ibis, secundum substantiam scilicet carnis, quae de terra erat sumpta, et quae prior homo [3]fuerat appellata, sicut ostendimus[a], dat mihi disciplinam in carnem quoque interpretandi, si quid irae vel gratiae in terram deus statuit, quia nec proprie terra iudicio eius obnoxia est, quae nihil boni seu mali admisit.
Gen. IV, 11. Maledicta quidem [4]quae hauserit sanguinem, sed et hoc ipsum in figuram carnis homicidae. Nam et si iuvari seu laedi habet terra, [5]id quoque [6]propter hominem, [7]ut ille [8]iuvetur sive laedatur per [9]consistorii sui exitus[b]; quo magis ipse pensabit quae propter illum etiam terra patietur. Itaque et cum comminatur terrae deus, carni potius comminari eum dicam, et cum quid terrae pollicetur, carni
Ps. XCVII, 1. 4 sq. potius polliceri eum intellegam, ut apud David: Dominus regnavit, [10]exultet terra, id est caro sanctorum, ad quam pertinet regni divini fructus. Dehinc subiungit: Vidit, et concussa est terra: [11]montes sicut cera liquefacti sunt a facie domini, caro scilicet profanorum:

10. est *om. ABC.* 11. quo *cd., de codice, ni fallor, Io. Clementis.* quod *reliqui.* 12. vindicatur *Acd.* vindicetur *reliqui.* 13. educitur *ABC.* 14. annunciaretur *Ca. In AB. desiderantur verba* annuntiatur. Cur enim iterum. 15. clausula temporum? Ita *ABCacd. tres Vaticani, et cod. Io. Clementis.* clausura. Ita *b.* 16. in exitu *codex Io. Clementis.* exitu *BCmgc.* exitum *ABCabd.*

Cap. XXVI. 1. perinde *B.* 2. in *om. ABCa.* 3. fuerit *A.* 4. quae *Acd. tres Vaticani.* quod *BCmgab.* quo *C.* 5. id *om. ABC.* 6. per *B.* 7. uti *ABCa.* 8. iubetur *C.* 9. consistoris *BC.* 10. exultavit *ABCa. tres Vaticani.* 11. montes — — profanorum *om. A.*

d. agnitio sacramenti] Fidei Christianae, veritatis. (Rigalt.)

Cap. XXVI. a. sicut ostendimus] Supra cap. 5.

b. per consistorii sui exitus] Per exitus [i. e. sortem] ipsius terrae, quam vocat consistorium, ne refutaret vocem *terrae.* (La Cerda.) Cf. Ad Uxor. II, 6.

et, Videbunt [12]enim eum qui confixerunt. Atque adeo [13]si simpli- Zach. XII, 10.
citer de [14]terra elemento utrumque existimabitur pronuntiatum, quo- Io. XIX, 37.
modo congruet et [15]concuti et liquefieri eam a facie domini, quo
supra regnante exultavit? Sic et apud Esaiam: Bona terrae edetis; Ies. I, 19.
bona carnis intellegentur quae illam manent in regno dei reformatam et angelificatam et consecuturam, quae nec oculus vidit nec I Cor. II, 9.
auris audivit nec in cor hominis ascenderunt. Alioquin satis vanum
ut ad obsequium deus fructibus agri et cibariis vitae huius invitet,
quae etiam inreligiosis et blasphemis semel homini addicta conditione communicat, pluens super bonos et malos, et solem suum Matth. V, 45.
[16]emittens super iustos et iniustos. Felix nimirum fides, si ea consecutura [17]est quibus hostes dei et Christi non modo utuntur, verum etiam abutuntur, ipsam conditionem[c] colentes adversus con- Rom. I, 25.
ditorem. Bulbos et tubera in [18]terrae bonis deputabis, domino
pronuntiante ne in pane quidem victurum hominem. Sic Iudaei Matth. IV, 4.
terrena solummodo sperando caelestia amittunt, ignorantes et panem de caelesti repromissum et oleum divinae unctionis [19]et vinum
spiritus, aquam animae vigorantis ex vite Christi. Sicut et ipsam
terram sanctam Iudaicum proprie solum reputant, carnem potius
domini interpretandam, quae exinde et in omnibus Christum indutis
sancta sit terra, vere sancta per incolatum spiritus sancti, vere
lacte et melle manans per suavitatem spei ipsius, vere Iudaea
per dei familiaritatem. Non enim qui in manifesto Iudaeus, sed Rom. II, 28. 29.
qui in occulto. Ut et templum [20]dei [21]eadem sit et Hierusalem,
audiens ab Esaia, Exsurge, exsurge Hierusalem, [22]induere fortitu- Ies. LI, 9.
dinem brachii tui: Exsurge, sicut in [23]primordio [24]diei, scilicet in
illa integritate [25]quae fuerat ante delictum transgressionis. Quae
enim in eam Hierusalem voces eiusmodi [26]competent exhortationis
et advocationis, quae occidit prophetas et [27]lapidavit [28]ad se missos, et ipsum postremo dominum suum [29]confixit? Sed nec [30]ulli
omnino terrae salus repromittitur, quam [31]oportet cum totius mundi
habitu praeterire. Etiam si quis audebit terram sanctam paradisum

12. enim eum qui *bc.* enim in quem *Fulv. Ursinus.* enim eum in quem *reliqui, et tres Vaticani.* 13. si *om. AB.* 14. terrae *ABCa.* 15. concuti et *bcd.* concutiet *ABC.* conveniet *a.* 16. emittens *cd., de cod. Io. Clementis.* mittens *reliqui.* 17. sunt *C.* 18. terra *ABC.* 19. et vinum spiritus aquam animae *ABCabd. codex Pithoei.* et aquam spiritus et vinum animae *c., ex cod. Io. Clementis.* 20. dei *om. C.* 21. ad eadem *b.* 22. indue *ABC.* 23. primordii *BCmg. tres Vaticani.* 24. diei *abcd.* die *ABCmg. tres Vaticani. Desideratur in C. Nam primum Gangrenius addidit de suis codicibus.* 25. quae *ABcd. tres Vaticani.* qua *reliqui.* 26. competerent *edit. Priorii, vitiose, et inde edd. Semleri et Leopoldi.* 27. lapidat *b.* 28. missos ad se *AB.* 29. confecit *AB. tres Vaticani, et cod. Io. Clementis.* 30. illi *A.* 31. oporteret *(A?) edd. Semleri et Leopoldi.*

c. conditionem] Id est creaturam, mundum. Cf. adnott. ad De Corona cap. 6.

potius argumentari, quam [32]et patrum dici capiat, Adae scilicet et Evae, proinde et in paradisum restitutio carni videbitur repromissa, quae eum [33]incolare et custodire sortita est, ut talis illuc homo revocetur qualis inde [34]pulsus est.

Cap. XXVII. Habemus etiam vestimentorum in scripturis mentionem ad
Apoc. III, 4. XIV, 4. spem carnis[1] allegorizare, quia et Apocalypsis Ioannis, Hi sunt, ait, qui vestimenta sua non coinquinaverunt cum mulieribus; virgines
Matth. XIX, 12. scilicet significans, et qui semetipsos castraverunt propter regna
Apoc. III, 5. caelorum. Itaque in albis erunt vestibus, id est in claritate [2]in-
Matth. XXII, 11 sq. nubae carnis. Et in evangelio indumentum nuptiale sanctitas carnis
Ies. LVIII, 8. agnosci potest. Itaque Esaias docens quale ieiunium elegerit dominus cum subicit de mercede bonitatis, Tunc, inquit, lumen tuum temporaneum erumpet et vestimenta tua citius orientur, non [3]subsericam utique nec pallium, sed carnem volens accipi ortum carnis resurrecturae de mortis occasu praedicavit. Adeo nobis quoque suppetit [4]allegorica defensio corporalis resurrectionis. Nam et cum
Ies. XXVI, 20. legimus, Populus meus, introite [5]in cellas promas quantulum, donec ira mea praetereat, sepulchra erunt cellae promae, in quibus paulisper requiescere habebunt qui in finibus saeculi sub ultima ira per antichristi vim [6]excesserint. Aut cur cellarum promarum potius [7]vocabulo usus est, et non alicuius loci receptorii, nisi quia in cellis promis caro salita [8]et usui reposita servatur[a], depromenda illinc suo tempore? Proinde enim et corpora medicatâ condimentis sepulturae mausoleis et monumentis [9]sequestrantur, processura inde cum iusserit dominus. Quod cum ita intellegi congruat ([10]ecquae enim ab ira dei[b] cellariorum nos refugia servabunt?), hoc ipso [11]quod ait, Donec ira praetereat, quae extinguet antichristum, post iram ostendit processuram carnem de [12]sepulchro, in quo ante iram fuerit inlata. Nam et de cellariis non aliud effertur quam quod infertur, et post antichristi eradicationem agitabitur resurrectio.

32. etiam *AC. duo Vaticani.* 33. incolere *codex Io. Clementis.* 34. depulsus est *ABCmg.*

Cap. XXVII. 1. allegorisare *A., pro more suo* s *pro* z *ponendi.* 2. innubae *d.* in nuße *reliqui.* innube *codex Pithoei.* 3. subsericam *bcd.* subuculam *a.* subscribam *reliqui, et cod. Pithoei.* 4. allegorice *ABCa.* 5. in *om. A.* 6. excesserunt *A.* 7. usus vocabulo est *AB.* 8. et *om. edd. Semleri et Leopoldi.* 9. sequestrentur *a.* 10. ecquae *ego.* et quae *libri omnes.* 11. quo *c., de cod. Io. Clementis.* 12. sepulchris in quae *bc.*

Cap. XXVII. a. in cellis promis caro salita et usui reposita servatur] Cf. Laurent. Pignorius De Servis in Poleni Supplem. Thes. Graev. tom. III, p. 1163.

b. ecquae enim ab ira dei] Clemens ad Corinth.: „τοῖος δὲ κόσμος δέξεταί τινα τῶν αὐτομολούντων ἀπ' αὐτοῦ." (Rigalt.)

Scimus autem [1]sicut vocibus ita et rebus prophetatum. Tam dictis quam et factis praedicatur resurrectio,* cum Moyses manum in sinum condit et [2]emortuam profert, et rursus insinuat et vividam explicat, nonne hoc de toto homine portendit, siquidem trina virtus dei per illa trina signa [3]denotabatur, cum suo ordine primo diabolum serpentem quamquam formidabilem subactura [4]homini, dehinc carnem de sinu mortis retractura, atque ita omnem sanguinem [5]exsecutura iudicio. De quo apud eundem [6]propheten, [7]Quoniam et vestrum, inquit deus, sanguinem exquiram de omnibus bestiis, et de manu hominis et de manu fratris exquiram eum. Porro nihil exquiritur nisi quod reposcitur, nihil reposcitur nisi quod et reddetur, et utique reddetur, quod ultionis nomine reposcetur et exquiretur. Neque enim vindicari poterit quod omnino non fuerit. Erit autem dum restituitur [8]uti [9]vindicetur. In [10]carnem itaque dirigitur quicquid in sanguinem praedicatur, sine qua non erit sanguis. Caro suscitabitur [11]ut sanguis [12]vindicetur. Sunt et quaedam ita pronuntiata ut [13]allegoriae quidem nubilo careant, nihilominus tamen ipsius simplicitatis suae sitiant interpretationem, quale est apud Esaiam: Ego occidam et vivificabo. Certe postea quam occiderit vivificabit. Ergo per mortem occidens per resurrectionem vivificabit. Caro est autem quae [14]occiditur per mortem, caro itaque et vivificabitur per resurrectionem. Certe si occidere carni animam [15]eripere est, vivificare, contrarium eius, carni animam [16]referre est, caro resurgat necesse est, cui [17]anima per occisionem erepta referenda est per vivificationem.

Cap. XXVIII. Exod. IV, 6 sq. Ibid. v. 2—9. Gen. IX, 5. Ies. XXXVIII, 16. I Sam. II, 6.

Igitur si et allegoricae scripturae[a] et argumenta rerum et simplices voces resurrectionem carnis, quamquam sine nominatione ipsius substantiae, [1]subradiant, quanto magis quae hanc spem in ipsas substantias corporales [2]speciali mentione determinant non erunt deducendae in [3]quaestionem? Accipe Ezechielem. Et facta est, inquit, super me manus domini, et extulit me [4]in spiritu dominus et posuit me in medio campi, is erat ossibus refertus, et

Cap. XXIX. Ezech. XXXVII, 1—14.

Cap. XXVIII. 1. sicut et *AB.* 2. mortuam *AB.* 3. notabatur *b.* 4. hominum dehinc *A.* 5. iudicio executura *AB.* exquisitura iudicio *Fr. Iunius.* 6. prophetam *ABd.* propheten *reliqui.* 7. quomodo *AB.* 8. ut *bc.* 9. vindicentur *AB.* 10. carne *AB.* 11. ut *om. AB.* 12. vindicabitur *A.* 13. allegorice *A.* 14. occiditur *Aamgbcd.* occiderit *BCa.* 15. eripere est — — animam *om. ABC. Addidit de suis codicibus primum Gangneius.* 16. refert caro *AB.* referet, caro *C.* 17. animam per occasionem ereptam *AB.*

Cap. XXIX. 1. obradiant *codex Io. Clementis.* 2. spāli *b.* spiritale *c.* 3. quaestione *AB.* 4. in *om. b.*

Cap. XXIX. a. si et allegoricae scripturae] Resumit argumenta scripturae facta probantia resurrectionem primo ex allegorico sensu, de quo supra praecipue capp. 26 et 27. (La Cerda.)

circumduxit me super ea per circuitum, et ecce multa super faciem campi. Et ecce arida satis. Et ait ad me, Fili hominis, si vivent ossa ista? Et dixi, Adonai, domine, tu scis. Et ait ad me, Propheta in ossa haec et dices, Ossa arida, audite sermonem domini. [5]Haec dicit dominus Adonai ossibus istis: Ecce, ego adfero in vos spiritum, et vivetis, et dabo in vos spiritum, et reducam [6]in vos carnes: [7]circumdabo [8]vobis cutem, et dabo in [9]vobis spiritum, et vivetis, et cognoscetis quod ego dominus. Et prophetavi secundum praeceptum, et ecce vox, dum propheto, et ecce motus, et accedebant ossa ad ossa. Et vidi, et ecce super ossa nervi et caro ascendit, et circumpositae sunt eis [10]carnes, et spiritus in eis non erat. Et ait ad me, Propheta ad spiritum, fili hominis, propheta et dices ad spiritum, Haec dicit dominus Adonai: A quatuor ventis [11]veni, spiritus, et spira in istis interemptis, et vivant. Et prophetavi ad spiritum sicut praecepit mihi, et [12]introivit in ea spiritus, et vixerunt et [13]constiterunt super pedes suos valentia magna satis. Et ait ad me, Fili hominis, ossa ista omnis domus [14]Israël est. Ipsi dicunt, Exaruerunt ossa nostra, et periit spes nostra, avulsi sumus in eis. [15]Propterea propheta ad eos: Ecce ego patefacio sepulchra vestra, et eveham vos de sepulchris vestris, populus meus, et inducam vos in terram [16]Israël, et cognoscetis quod ego dominus [17]aperuerim sepulchra vestra et eduxerim vos de sepulchris vestris, populus meus, et dabo [18]vobis spiritum, et vivetis et [19]requiescetis in terra vestra, et cognoscetis quod ego dominus locutus [20]sim et fecerim, dicit dominus.

Cap. XXX. Hanc quoque praedicàtionem scio qualiter concutiant in allegoriae argumentationem, Quia dicendo, Ossa ista omnis domus [1]Israël est, [2]imaginem ea fecerit [3]Israëlis[a] et a propria condicione transtulerit: atque ita figuratam esse non veram resurrectionis prae-

5. et haec *AB*. 6. in vos *ABc. tres Vaticani, et cod. Io. Clementis.* vos in *reliqui.* 7. et circumdabo *ABC.* 8. in vobis *ABCa.* 9. vos *c.* 10. carnes *ABCab. cod. Pithoei.* cutes *cd.* 11. caeli *codex Io. Clementis.* 12. introit *B.* 13. constiterunt *ABcd. tres Vaticani, et cod. Io. Clementis.* steterunt *reliqui.* 14. Israelis *b.* 15. propheta propterea *A.* 16. Israelis *bc.* 17. aperuerim *cd., de cod. Io. Clementis.* aperui *reliqui.* 18. in vos *c.* 19. requiescitis *a.* 20. sum *AB.*

Cap. XXX. 1. Israël (Israelis *Bb.*) est *ABbcd.* est Israel *Ca.* 2. in imaginem *Cabc.* 3. Israelis et *b.* Israeli, sed *ABCa. cod. Pithoei.* Israel et *cd. Vaticani* (*?*).

Cap. XXX. a. in imaginem ea fecerit Israëlis] Haec expositio, quam refutat hic Tertullianus, est etiam interpretum recentium, nam antiqui patres, sicut Tertullianus, de resurrectione mortuorum hunc locum interpretantur. Clemens Rom. Constit. V, 8. Iustinus Quaestt. ad Orthod. 45. Irenaeus V, 15 et 34. Cyprian. Testim. III, 58. Cyrillus Hierosol. Catech. 18. Chrysostomus Homil. 2. in Symb. Basilius in Psalm. 33., in illud: „Custodit dominus omnia ossa eorum." (La Cerda.)

dicationem; statum enim Iudaeorum deformari quodammodo emortuum et exaridum et dispersum in campo orbis. [4]Itaque et imaginem resurrectionis in illum [5]allegorizari, quia recolligi habeat et recompingi os ad os, id est [6]tribus ad tribum et populus ad populum, et recorporari [7]carnibus facultatum et nervis regni, atque ita de sepulchris, id est de habitaculis captivitatis tristissimis atque [8]teterrimis, educi et refrigerii nomine [9]respirari[b] et vivere exinde in terra sua Iudaea. Et quid post haec? Morientur sine dubio. Et quid post mortem? Nulla, opinor, [10]resuscitatio, si non haec erit ipsa quae Ezechieli revelatur. [11]Sed enim et alias praedicatur resurrectio; ergo [12]et haec erit, et temere in statum eam Iudaicarum rerum convertunt. Aut si alia est illa quam defendimus, nihil mea interest, dum sit et corporum resurrectio, sicut et rerum Iudaicarum. Denique hoc ipso, quod recidivatus Iudaici status de [13]recorporatione [14]et [15]readunatione [16]ossuum figuratur, id quoque eventurum ossibus probatur. Non enim [17]posset de ossibus figura componi, si non id ipsum et ossibus eventurum esset. Nam etsi figmentum veritatis [18]in imagine est, imago ipsa in veritate est sui. Necesse est esse prius sibi quo alii configuretur. De vacuo similitudo non competit, de nullo parabola non convenit. Ita oportebit [19]ossuum quoque credi reviscerationem et respirationem, qualis dicitur, de qua possit exprimi Iudaicarum rerum reformatio, qualis [20]adfingitur. Sed magis religiosum est veritatem [21]de suae [22]auctoritate [23]simplicitatis defendi, quam sensus divinae propositionis expostulat. Si enim ad res Iudaicas spectaret haec visio, statim revelato situ [24]ossuum subiecisset, Ossa ista omnis domus [25]Israëlis est, et cetera deinceps. At cum ostensis ossibus de propria spe eorum [26]quid obloquitur, nondum nominato Israële, [27]et fidem temptat prophetae, Fili hominis, si vivent ossa [28]haec? ut et ille responderet, Domine, tu scis. Non utique deus prophetae fidem de ea re temptasset quae futura non esset, quam nunquam Israël

4. Atque ita *B.* 5. adlegorisari *A.* 6. tribum *AB.* 7. carnibus facultatum (facultatem *AB.*) et nervis *ABamgbcd.* carnis facultate (facultatem *C.*) nervis *Ca.* 8. deterrimis *B.* 9. respirare *cd.* 10. resurrectio *B.* 11. Si enim alias *B.* 12. aut *Fr. Iunius.* 13. corporatione *a.* 14. ac *A.* 15. readunatione *c., ex cod. Io. Clementis.* redamnatione *B.* redanimatione *reliqui.* 16. ossuum *ABc. tres Vaticani.* ossium *reliqui.* 17. possit *A.* 18. imaginis *A.* 19. ossuum *ABc. tres Vaticani.* ossium *reliqui.* 20. effingitur *A.* 21. suae de *B.* de sua *ab.* 22. veritate *ABC.* 23. et veritate *ab.* 24. ossuum *Ac. tres Vaticani.* ossium *reliqui.* 25. Israel *c.* 26. qui *Ac.* 27. et *om. Ca.* 28. haec *om. ABC. Addidit de suis codd. primum Gangneius.*

b. respirari] Haec erat vestustorum librorum scriptura quam immutare conatus est primum Pamelius. Recte autem Fr. Iunius *respirari* interpretatur *ἀναψυχοῦσθαι*, de integro spiritu instrui ad vitam.

audisset, quam credi non oporteret. Sed [29]quoniam praedicabatur quidem resurrectio mortuorum, Israël vero pro sua incredulitate diffidens [30]scandalizabatur, et aspiciens habitum senescentis sepulturae[c] desperabat [31]resurrectionem, vel non in eam potius [32]animum dirigebat, sed in circumstantias[d] suas, idcirco deus et prophetam, [33]qua et ipsum dubium, praestruxit ad constantiam praedicationis revelato ordine resurrectionis, et populo id credendum mandavit quod prophetae revelavit, ipsos dicens esse ossa quae erant resurrectura qui non credebant resurrectura. Denique in clausula, Et cognoscetis, inquit, quod ego dominus locutus sim et fecerim, id utique facturus quod fuerat locutus. Ceterum non id facturus quod locutus, si aliter facturus [34]quam locutus.

Cap. XXXI. Plane [1]si et populus allegorice [2]mussitaret ossa sua arefacta et spem suam perditam, dispersionis [3]exitu querulus, merito [4]videretur et deus figuratam desperationem figurata promissione consolatus. Sed cum dispersionis quidem iniuria nondum populo accidisset, resurrectionis vero spes apud illum saepissime [5]cecidisset, [6]et manifestus est de corporum interitu labefactans fiduciam resurrectionis, ita et deus eam [7]restruebat fidem, quam populus destruebat. Quamquam et si aliqua praesentium rerum tunc conflictatione [8]maerebat [9]Israël, non idcirco in parabola accipienda esset revelationis intentio, sed in testationem resurrectionis, ut in illam spem erigeret illos, aeternae scilicet salutis et [10]necessarioris restitutionis, et averteret a respectu praesentium rerum. Ad hoc enim
Malach. IV, 2 sq. et [11]alii prophetae: [12]Exibitis de sepulchris velut vituli de vinculis
Ies. LXVI, 14. soluti, et [13]conculcabitis inimicos. Et [14]rursus: Gaudebit [15]cor vestrum, et ossa vestra [16]velut herba orientur, quia et herba de dissolutione et corruptela seminis reformatur. In summa, si proprie

29. quem *A.* quomodo *B.* 30. scandalisabatur *A., uti solet.* 31. in resurrectionem *A.* 32. animam *AB.* 33. qua et *ABd.* quasi et *reliqui.* 34. quam locutus *om. ABC. Addidit primum de suis libris Gangneius.*

Cap. XXXI. 1. et si *Bb.* 2. vicissaret *A.* vicissitaret *B.* 3. exitum *ABCa.* 4. videtur *bc.* 5. cecidisset *bcd.* cecinisset *reliqui, tres Vaticani. In marg. a. legitur „forte descivisset."* 6. et *om. ABabc.* ut *Latinius,* 7. restruebat *ABCbcd. tres Vaticani.* restituebat *a., de cod. Gorziensi.* 8. maerebat *bcd.* haerebat *reliqui, et tres Vaticani.* 9. Israeli non *ABC.* 10. necessioris *A.* 11. alii prophetae *d.* alii prophetes *C.* alibi prophetes *A(m. pr.)BCmgabc.* alibi prophete *A. m. sec.* 12. exhibitis *B.* 13. conculcabit *A.* 14. rursum *bcd.* 15. os *B.* 16. velut herba *Bamgbcd.* velociter *ACa. cod. Pithoei.*

c. habitum senescentis sepulturae] Venuste dictum pro sera et diuturna mora sepulturae, sicut et qui diuturna et longaeva sunt vita senescunt. Sic cap. 32: „Quam capulum, quam sepulchrum, quam senium requietae atque reconditae alicuius sepulturae." (La Cerda.)

d. circumstantias] Cf. adnott. ad lib. Adv. Valentin. cap. 15.

in Israëlis statum resurgentium [17]ossuum imago contenditur, cur etiam non Israëli tantummodo, verum et omnibus gentibus eadem spes annuntiatur et recorporandarum et redanimandarum [18]reliquiarum et de sepulchris [19]exsuscitandorum mortuorum? De omnibus enim dictum est: Vivent mortui, [20]et exsurgent de sepulchris: ros Ies. XXVI,19.
enim, [21]qui a te est, [22]medela est ossibus eorum. Item alibi: Veniet adorare omnis caro in conspectu [23]meo, dicit dominus. Ies. LXVI,23.
Quando? [24]cum praeterire coeperit habitus mundi huius. Supra enim: Quemadmodum caelum [25]novum et terra nova, quae ego Ies. LXVI,22.
facio, in conspectu meo, dicit dominus, ita stabit semen vestrum. Tunc ergo [26]et quod subicit implebitur: Et exibunt, utique de se- Ies. LXVI,24.
pulchris, et videbunt artus [27]eorum qui impie egerunt, [28]quoniam vermis illorum non decidet et [29]ignis eorum non extinguetur, [30]et erunt conspectui omni carni, scilicet quae resuscitata et egressa de sepulchris dominum pro hac gratia adorabit.

Sed ne solummodo eorum corporum resurrectio videatur prae- Cap. XXXII.
dicari quae sepulchris demandantur, habes scriptum: Et mandabo Apoc. XX,13.
piscibus maris et [1]eructabunt ossa quae sunt comesta, et [2]faciam compaginem ad compaginem et os ad os. Ergo, inquis, et pisces resuscitabuntur et ceterae bestiae et alites carnivorae, ut [3]revomant quos comederunt, quia et apud Moysen legis exquiri sanguinem de omnibus bestiis? Non utique. Sed idcirco nominantur bestiae et pisces in [4]redhibitionem carnis et sanguinis, quo magis exprimatur resurrectio etiam devoratorum corporum, cum de ipsis devoratoribus exactio edicitur. Puto autem huius quoque divinae potestatis documentum idoneum Ionam, cum incorruptus [5]utramque substantiam, carnem atque animam, de alvo piscis [6]evolvitur. Et [7]utique triduo concoquendae carni viscera ceti [8]suffecissent [9]quam[a] capulum, quam sepulchrum, quam senium requietae atque [10]reconditae alicuius sepulturae; salvo eo quod et bestias, [11]feros in Christianum

17. ossuum *Ac. Vaticani.* ossium *reliqui.* 18. reliquarum *AB.* 19. excitandorum *ACa.* 20. et *om. AB.* 21. qui a te est *bcd.* qui a te *reliqui.* 22. medela est *cd.* medulla est *b.* medela *reliqui.* 23. meo *bcd.* dñi, eo *C.* domini eo *Ba.* domini et *A.* 24. tum *A.* 25. novum *om. AB.* 26. et quod subicit *A.* et quod suum dicit *BCa.* quod subicit *reliqui.* 27. eorum *om. A.* 28. quomodo *AB.* 29. ignis illorum *A.* illorum ignis *B.* 30. et erit satis conspectui *ABCa.*

Cap. XXXII. 1. eructuabunt *c., ex tribus Vaticanis.* eruptabunt *B.* 2. faciam *amgbcd.* facient *ABCa.* 3. vomant *ABC.* 4. redibitionem *AB.* redhibitione *bc.* 5. utramque substantiam, carnem atque animam *ABd.* utraque substantia, carne atque anima *reliqui.* 6. evomitur *Latinius.* 7. utrique triduum *AB.* 8. tam suffecissent *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* 9. qua *Cmg.* 10. conditae *ABCa.* 11. feras *BC.*

Cap. XXXII. a. suffecissent quam] Ellipsis usitatissima comparativi *magis,* quam cum Fulv. Ursinus non animadverteret, ante *suffecissent* inculcavit *tam* particulam, quam et Rigaltius recepit. Cf. adnott. ad De Virg. Veland. cap. 17.

vel maxime nomen homines, vel ipsos etiam iniquitatis angelos figuravit, de quibus sanguis [12]exigetur per ultionem pensandam. Quis ergo discendi magis adfinis quam praesumendi, et credendi diligentior quam contendendi, et divinae potius sapientiae religiosus quam suae libidinosus, audiens aliquid a deo destinatum in carnes et cutes et nervos et ossa aliud quid haec [13]commentabitur, quasi non in [14]hominem destinetur quod in istas substantias praedicatur? Aut enim nihil in [15]hominem destinatur, non liberalitas regni, non severitas iudicii, non quodcunque est resurrectio, aut si in hominem destinatur, necesse est in eas substantias destinetur ex quibus homo structus est, in quem destinatur. Illud etiam de argutissimis istis [16]demutatoribus [17]ossuum et carnium et nervorum et sepulchrorum requiro, cur, si quando in animam quid pronuntiatur, nihil aliud animam interpretantur, nec [18]transfingunt [19]eam in alterius rei argumentum, cum vero in aliquam speciem corporalem quid edicitur, omnia potius adseverant quam quod nominatur? Si corporalia parabolae, ergo et animalia; si non et animalia, ergo nec corporalia. Tam enim corpus homo quam et anima; ut non possit altera species admittere aenigmata, altera excludere.

Cap. XXXIII. Satis haec de prophetico instrumento. Ad evangelia nunc provoco; hic quoque occursurus prius eidem astutiae eorum qui proinde et dominum omnia in parabolis pronuntiasse contendunt, quia Matth. XIII, 34. scriptum [1]est: Haec omnia locutus est Iesus in parabolis, et sine parabola non loquebatur ad illos, scilicet [2]Iudaeos. Nam et discipuli, Ibid. v. 10. Quare, aiunt, in parabolis loqueris? et dominus, Ibid. v. 13. Propterea in parabolis loquor ad eos, ut videntes non videant, et audientes non Ies. VI, 9 sq. audiant, secundum Esaiam. Quodsi ad Iudaeos in parabolis, iam non ad omnes; si [3]non ad omnes in parabolis, iam non semper nec omnia parabolae, sed quaedam, [4]cum ad quosdam. Ad quosdam autem, dum ad Iudaeos; nonnunquam plane et ad discipulos. Luc. XVIII, 9. Sed quomodo referat [5]scriptura considera: Dicebat autem et [6]parabolam ad eos. Ergo et non parabolam dicebat; quia non notaretur, cum parabolam loquebatur, si ita semper loquebatur. Et tamen nullam [7]parabolam non aut ab ipso invenias [8]edisseratam, ut de seminatore in verbi [9]administratione, aut a commentatore evangelii praeluminatam, ut iudicis superbi et viduae instantis ad perseve-

12. exigatur *A.* 13. commendabitur *AB.* 14. homines *Cmg.* 15. homine *A.* 16. demutationibus *AB.* 17. ossuum *Ac. Vaticani.* ossium *reliqui.* 18. transfingunt *Ad.* transfigunt *BCa.* transfigurant *bc.* 19. ea *edit. Semleri, mendose.*

Cap. XXXIII. 1. sit *ABCmg.* 2. ad Iudaeos *Bd.* 3. non *om. ABC.* 4. et *bc.* 5. scriptura *om. AB.* 6. parabola *A.* 7. parabolam *om. b.* 8. edisseratam *ABCbc. tres Vaticani, codd. Paterniacensis, Hirsaugiensis, Gorziensis.* edissertatam *ad.* edissertam *codex Io. Clementis.* 9. administrationem *AB.*

rantiam orationis, aut ultro coniectandam, ut arboris fici dilatae in spem ad instar Iudaicae infructuositatis. Quodsi nec parabolae [10]obumbrant evangelii lucem, tanto abest ut sententiae et [11]definitiones, quarum aperta natura est, aliter quam sonant sapiant. Definitionibus autem et sententiis dominus edicit sive iudicium sive regnum dei sive resurrectionem. Tolerabilius [12]erit, inquit, Tyro et [13]Sidoni in die iudicii; et, Dicite illis quod adproquinquaverit regnum dei; et, [14]Retribuetur tibi in resurrectione iustorum. Si nomina [15]absoluta sunt rerum, id est iudicii et regni dei et resurrectionis, ut nihil eorum in parabolam comprimi possit, nec ea in parabolas compellantur quae ad [16]dispositionem et transactionem et passionem regni, [17]iudicii et resurrectionis[a] praedicantur; atque ita corporalia [18]defendentur ut corporalibus destinata, id est non spiritalia, quia non figurata. Nam et ideo [19]praestruximus tam corpus animae quam et carnis obnoxium [20]esse mercedibus pro communi operatione pensandis, ne corporalitas animae occasionem subministrans figurarum corporalitatem carnis excludat, cum utramque participem et regni et iudicii et resurrectionis oporteat credi. Et nunc eo pergimus, uti corporalitatem carnalem proprie demonstremus a domino significari in omni resurrectionis mentione, salva animali, quam et ipsam pauci receperunt.

Matth. XI,24. Matth. X,7. Luc. XIV,14.

In primis cum ad hoc venisse se dicit, uti quod periit salvum faciat, quid [1]dicis [2]perisse? Hominem sine dubio. Totumne an ex parte? Utique totum. Siquidem transgressio, quae perditionis humanae causa est, tam animae instinctu ex concupiscentia quam [3]et carnis [4]actu ex degustatione commissa totum hominem elogio transgressionis inscripsit, atque exinde merito perditionis implevit. Totus itaque salvus fiet qui [5]periit totus [6]delinquendo. Nisi si et [7]ovis illa sine corpore amittitur et sine corpore revocatur. Nam si caro quoque eius cum anima, quod pecus totum est, humeris boni pastoris advehitur, ex utraque utique substantia restituendi hominis exemplum est. Aut quam indignum deo, dimidium hominem redi-

Cap. XXXIV. Luc. XIX,10.

10. adumbrant *edd. Semleri et Leopoldi. Nescio unde.* 11. diffinitiones *AB. Vaticani. Ubique.* 12. erit *om. A.* 13. sydonii *B.* 14. retribuatur *A.* 15. absolute *C.* 16. dispositionem *ABCmgabcd.* dispensationem *C.* 17. et iudicii *puto scribendum.* 18. defendantur *d.* 19. praestrinximus *C.* 20. esses *AB.*

Cap. XXXIV. 1. dicas *ABcd. tres Vaticani.* 2. periisse *A.* 3. ex *B.* 4. actu *om. A.* 5. perit *ACad.* 6. delinquendo totus, nisi *bc.* 7. illa ovis *AB.*

Cap. XXXIII. a. et passionem regni, iudicii et resurrectionis] Ut libro De Virg. Veland. [cap. 11] „passionem nuptiarum," ita hic „passionem resurrectionis" dicit, ut significet vim illam plane divinam inferendam corporibus animarum ad ipsa redituris. (Rigalt.)

gere in salutem? paene minus facere; cum etiam saecularium principum plena semper indulgentia vindicetur. Diabolus [8]validior in hominis iniuriam intellegitur, totum eum elidens: deus infirmior renuntiabitur, non totum eum revelans? [9]Atquin et apostolus sug-
Rom. V, 20. gerit, Ubi delictum [10]abundaverit, illic gratiam [11]superabundasse. Quomodo denique salvus habebitur qui poterit et perditus [12]dici? carne scilicet perditus, anima vero salvus. Nisi quod iam et anima in perdito constituatur necesse est, ut salva effici possit, id enim salvum effici oportebit quod perditum fuerit. Porro autem recipimus animae immortalitatem, [13]ut perdita non in interitum credatur, sed in supplicium, [14]id est in [15]gehennam. Et si ita est, iam non animam spectabit salus, salvam scilicet sua natura per immortalitatem, sed carnem potius, quam interibilem constat apud omnes. Aut si et anima interibilis, id est non immortalis, quod et caro, iam et carni forma illa ex aequo [16]proficere debebit, [17]proinde mortali et interibili, [18]quia id quod perit salvum facturus est dominus. Nolo nunc contentioso fune deducere[a] hac an [19]illac hominem perditio depostulet, dum [20]utrimque eum salus [21]destinet in ambas substantias peraequata. Ecce enim ex quacunque substantia hominem [22]perisse praesumpseris, ex altera non perit. Salvus ergo erit iam ex qua non [23]perit, et salvus nihilominus fiet ex qua perit. Habes totius hominis restitutionem, dum et quodcunque eius perit, salvum facturus est dominus, et quodcunque non perit, utique non erit perditurus. Quis ultra de utriusque substantiae securitate [24]dubitabit, cum [25]altera salutem consecutura sit, [26]altera amissura
Io. VI, 38 sq. eam non sit? Et tamen adhuc sensum rei exprimit dominus, Ego, dicens, veni, non ut meam, sed ut patris, qui me misit, faciam voluntatem. Quam, oro te? Ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo quicquam, sed resuscitem [27]illud in novissima die. Quid a patre Christus acceperat, nisi quod et induerat? Hominem sine dubio, carnis animaeque texturam. Neutrum ergo eorum quae accepit perire patietur, immo nec quicquam utriusque, [28]immo nec modicum. Quodsi modicum caro, ergo nec carnem, quia nec mo-

8. valentior *a.* 9. Atquin *cd. tres Vaticani.* aut quin *AB.* Atqui *reliqui.* 10. habundaverit *A.* 11. superhabundasse *A.* 12. dici *om. ABC. Addidit de suis libris primum Gangneius.* 13. non ut perdita *B.* 14. vel in *AB., uti solent.* 15. iehennam *B.* 16. perficere *edd. Leopoldi et Semleri, mendose.* 17. perinde *B.* 18. qua *ABc.* 19. illa *AB.* 20. utrinque *ACmgabcd.* utrumque *BC.* 21. distinet *Cmg.* destruet *A.* 22. periisse *A.* 23. periit *B.* 24. dubitavit *c.* 25. alterutra *C.* 26. altera amissura eam non sit *om. ABC. Addidit haec verba de suis libris primum Gangneius.* 27. illud novissimo die *AB.* 28. nec immo nec *A.*

Cap. XXXIV. a. contentioso fune deducere] Cf. adnott. ad De Pudic. cap. 2.

dicum, nec quicquam, [29]quia nec quicquam. [30]Atquin si non et carnem resuscitabit novissima die, iam non modicum patietur perire de homine, sed pro tanta dixerim parte prope totum. Ingerens amplius, [31]Hoc est patris voluntas, ut omnis qui [32]aspicit filium et Io. VI, 40. credit in eum habeat vitam aeternam, et suscitem illum [33]novissima die, plenitudinem exstruit resurrectionis. Distribuit enim [34]utrique substantiae per officia [35]propriam mercedem salutis, et carni, per quam [36]filius aspiciebatur, et [37]animae, per quam credebatur. Ergo, dices, illis erit promissa res a quibus Christus videbatur. Sit plane ita, ut [38]et ad nos eadem spes inde manaverit. Nam si videntibus, et idcirco credentibus, fructuosa tunc [39]fuerunt opera carnis atque animae, multo magis nobis. Feliciores enim, [40]inquit, Io. XX, 29. qui non [41]viderunt et [42]credunt, quando, et si illis negaretur carnis resurrectio, certe felicioribus competisset. Quomodo enim felices, si ex parte perituri?

Sed et [1]praecipit eum potius timendum qui [2]corpus et animam Cap. XXXV. occidat in gehennam, id est dominum solum, non qui corpus oc- Matth. X, 28. cidant, animae autem nihil nocere possint, id est humanas potestates. Adeo hic et anima immortalis natura [3]recognoscitur, quae non possit occidi ab hominibus, et carnis esse mortalitatem, cuius sit occisio, atque ita resurrectionem quoque mortuorum carnis esse, quae in gehennam nisi resuscitata non poterit occidi. Sed [4]quoniam et hic de interpretatione corporis quaestio cavillatur, ego corpus hominis non aliud intellegam quam omnem istam struem carnis, [5]quoquo genere materiarum concinnatur atque variatur, quod videtur, quod tenetur, quod denique ab hominibus occiditur. Sic et parietis corpus non aliud admittam quam caementa, quam saxa, quam lateres. Si quis arcanum aliquod corpus inducit, ostendat, revelet, [6]probet ipsum esse etiam quod occidatur ab homine, et de illo erit dictum. Item si animae corpus[a] [7]opponitur, vacabit astutia. Cum enim utrumque proponitur, corpus atque animam occidi in gehennam, distinguitur corpus ab anima, et relinquitur [8]intellegi

29. quia nec quicquam *om. ABCab. Addidit ea verba de cod. Io. Clementis primum Pamelius.* 30. Atquin *ABcd. tres Vaticani.* Atqui *reliqui.* 31. Hoc *ABCa.* Haec *reliqui.* 32. aspicit *ABCa.* videt *reliqui.* 33. novissimo *AB.* 34. utique *B.* 35. priora *b.* 36. filius aspiciebatur *ABCmgamgbcd.* filius hominis aspiciebatur *Ca.* 37. anima *AB.* 38. et *om. A.* 39. fuerint *A. cod., Io. Clementis.* 40. inquit *om. ABCab. Addidit de cod. Io. Clementis primum Pamelius.* 41. vident *ABCa.* 42. credent *BCa.*

Cap. XXXV. 1. praecepit *B.* 2. et corpus *AB.* 3. cognoscitur *A.* 4. quam *AB.* 5. quoquoquam *A.* 6. et probet *AB.* 7. opponit *bc.* 8. intellegi corpus *bcd.* corpus intellegi *A.* corpus. Intellige *reliqui.*

Cap. XXXV. a. animae corpus] Hoc est corpus quod anima habet, de paradoxo Septimii.

corpus id quod in promptu sit, caro scilicet, quae sicut occidetur in gehennam, si non magis a deo timuerit occidi, ita et vivificabitur in vitam aeternam, si maluerit ab hominibus potius interfici. Proinde si quis occisionem carnis atque animae in gehennam ad interitum et finem utriusque substantiae arripiet, non ad supplicium (quasi consumendarum, non quasi puniendarum), recordetur ignem gehennae aeternum praedicari in poenam aeternam, et inde aeternitatem occisionis agnoscat propterea humanae ut temporali praetimendam. Tunc et aeternas substantias credet quarum aeterna sit occisio in poenam. Certe cum post resurrectionem corpus cum anima occidi habeat [9]a deo in gehennam, satis de utroque constabit, et de carnali resurrectione, et de aeterna occisione. Absurdissimum alioquin, si idcirco resuscitata caro [10]occidatur in gehennam, uti finiatur, quod et non resuscitata pateretur. In hoc scilicet reficietur, ne sit cui non esse iam evenit. Eidem nos spei fulciens
Matth. X, 29. passerum quoque [11]subiungit exemplum, quod ex duobus non cadat [12]alter in terram sine dei voluntate, ut et carnem quae ceciderit in terram [13]proinde credas et resurgere posse per eiusdem dei voluntatem. Nam etsi passeribus hoc non licet, sed [14]nos multis passeribus [15]antestamus, eo quod cadentes resurgamus, quorum denique capillos capitis omnes numeratos [16]adfirmans salvos utique repromittit. Perituros enim quae ratio in numerum redegisset?
Io. VI, 39. nisi quia hoc est, Ut omne, quod pater mihi dedit, non perdam ex eo quicquam, id est nec capillum, sicut nec oculum nec dentem. Ceterum unde erit fletus et [17]dentium frendor, nisi ex oculis
Matth. VIII, 11 sq. XIII, 42. XXV, 30. XXII, 12. Apoc. II, 7. et [18]ex dentibus? occiso scilicet etiam corpore in gehennam et detruso in tenebras exteriores, quae oculorum propria sunt tormenta, si quis in nuptiis minus dignis operibus fuerit indutus, constringendus statim manibus et pedibus, utpote qui cum corpore surrexerit. Sic ergo et recumbere ipsum in dei regno, et sedere in [19]thronis Christi[b], et [20]adsistere [21]tunc ad dexteram [22]vel sinistram, et edere de ligno vitae, corporalis dispositionis fidelissima [23]indicia sunt.

Cap. XXXVI. Videamus nunc an et [1]Sadducaeorum versutiam elidens nostram

9. a deo *om. ABCa.* 10. occidetur *A.* 11. subiunxit *d.* 12. unus *codex Io. Clementis.* 13. perinde *B.* 14. non *AB.* 15. antistamus *cd.* 16. adfirmat *d.* 17. frendor dentium *A.* 18. ex *om. bcd.* 19. thronis duodecim Christi *c., de cod. Io. Clementis.* 20. addiscere *A.* 21. ad dexteram tunc *d.* 22. vel ad sinistram *AB.* 23. iudicia *A.* vitia *B.*
Cap. XXXVI. 1. Saducaeorum *AB.* *Ubique fere.*

b. in thronis Christi] Pamelius e codice Io. Clementis edidit „in thronis duodecim Christi." Equidem numerum puto hic natum de siglo quo in vetustis libris vulgo scriptum est nomen Christi.

magis sententiam [2]erexerit. Causa, opinor, quaestionis fuit destructio resurrectionis, siquidem Sadducaei[a] neque animae neque carnis admittunt salutem, et ideo ex [3]qua vel maxime [4]specie resurrectionis fides labefactatur, ex [5]ea argumentum problemati suo accommodaverunt; [6]de carnis scilicet obtentu nupturae necne post resurrectionem, sub eius mulieris persona quae septem fratribus nupta in dubio haberetur cui eorum restitueretur. Porro serventur sensus tam quaestionis quam responsionis, et controversiae occursum est. Si enim Sadducaei quidem respuebant resurrectionem, dominus autem eam [7]confirmabat, et scripturarum ignaros increpans, earum scilicet quae resurrectionem praedicassent, et virtutis dei incredulos, idoneae utique mortuis resuscitandis, postremo subiciens, [8]Quoniam autem mortui resurgant, sine dubio et confirmando esse quod negabatur, id est resurrectionem mortuorum apud [9]deum vivorum, talem quoque eam confirmabat esse qualis negabatur, utriusque scilicet substantiae humanae. Neque enim, si nupturos tunc [10]negavit, ideo nec resurrecturos [11]demonstravit. [12]Atquin filios resurrectionis [13]appellavit, per eam quodammodo nasci habentes; [14]post quam non nubent, sed resuscitati Similes enim erunt angelis, qua non nupturi, quia nec morituri, [15]sed qua transituri in statum angelicum per indumentum illud incorruptibilitatis, per substantiae resuscitatae tamen demutationem. Ceterum [16]nec quaereretur nupturi sive morituri necne rursus essemus, si non eius [17]vel maxime substantiae restitutio [18]in dubium vocaretur quae proprie et morte et nuptiis fungitur, id est carnis. [19]Habes igitur dominum confirmantem adversus haereticos Iudaeorum, quod et nunc negatur apud Sadducaeos Christianorum, solidam resurrectionem.

Matth. XXII, 23 sqq. Marc. XII, 18 sqq. Luc. XX, 27 sqq.

Luc. XX, 37.

Matth. XXII, 30. Luc. XX, 34. Marc. XII, 25.

[1]Sic et si carnem ait nihil prodesse, ex materia dicti dirigendus est sensus. Nam [2]quia durum[a] et intolerabilem existimaverunt

Cap. XXXVII. Io. VI, 63. Io. VI, 53 sqq.

2. erexit *A.* erepsit *B.* 3. quo *b.* 4. spes resurrectionis labefactatur *b.* 5. eo *b.* 6. sed *A.* 7. confirmabat *cd. cod. Io. Clementis.* confirmat *reliqui.* 8. quam *ABC.* 9. deum *cd. codex Io. Clementis.* dominum *reliqui.* 10. negabit *ABC.* 11. demonstrabit *ABC.* 12. Atquin *Acd. cod. Io. Clementis.* At quoniam *B.* Atqui *reliqui.* 13. appellavit *cd., de cod. Io. Clementis.* appellat, ut *reliqui.* 14. postquam *edd. Semleri et Leopoldi, mendose.* 15. sed et qua *Fr. Iunius.* 16. ne *b., et edit. Semleri, mendose.* 17. vobis maxime *A.* 18. in deum *ABC.* 19. Habeo *B.*

Cap. XXXVII. 1. Licet si *ABCa.* 2. qui *B.*

Cap. XXXVI. a. Sadducaei] Cf. De Praescript. Haeret. cap. 33.

Cap. XXXVII. a. Nam quia durum] Praeclare omnem huiusce dicti duritiem emollit Theodorus Heracleota: „Σκληρος ἦν ἀληθῶς ὁ λόγος ὁ νομιζόμενος σαρκοφάγους τινὰς καὶ αἱμοβόρους τοὺς ἀκούοντας ἀποτελεῖν· τοῖς δὲ πνευματικῶς τὰ πνευματικὰ ἐκλαμβάνουσιν οὐδὲν ἐφαίνετο σκληρον,

sermonem eius, quasi vere carnem suam illis edendam determinas-
Io. VI, 63. set, ut in [3]spiritum disponeret statum salutis, praemisit, Spiritus est qui vivificat, atque ita subiunxit, Caro nihil prodest, [4]ad vivificandum scilicet. Exsequitur etiam quid velit intellegi spiritum:
Ibid. Verba, quae locutus sum vobis, spiritus sunt, vita sunt. Sicut et
Io. V, 24. supra: Qui audit sermones meos, et credit in eum qui me misit, habet vitam aeternam, et in iudicium non [5]veniet, sed [6]transiet
Io. I, 14. de morte [7]ad vitam. Itaque sermonem constituens vivificatorem, quia spiritus et vita sermo, eundem etiam carnem suam dixit, quia et sermo caro erat factus, proinde in causam vitae adpetendus et devorandus auditu et ruminandus intellectu et fide [8]digerendus.
Io. VI, 51. Nam et paulo ante carnem suam panem quoque caelestem [9]pronuntiarat, [10]urguens usquequaque per allegoriam necessariorum pa-
Io. VI, 31 sqq. bulorum memoriam patrum, qui panes et carnes Aegyptiorum praeverterant divinae vocationi. Igitur conversus ad recogitatus illorum
Io. VI, 63. quia senserat [11]dispergendos, Caro, ait, nihil prodest. Quid hoc ad destruendam carnis resurrectionem, quasi non liceat esse aliquid [12]quod etsi nihil prosit, aliud tamen ei prodesse possit? Spiritus prodest; vivificat enim. Caro nihil prodest; mortificatur enim. Itaque secundum nos magis [13]collocavit utriusque propositionem. Ostendens enim quid prosit, et quid non prosit, pariter inluminavit quid cui prosit, spiritum scilicet carni mortificatae vivificatorem.
Io. V, 25. Veniet enim hora, inquit, cum mortui audient [14]vocem filii dei, et qui audierint, vivent. Quid mortuum, nisi caro? et quid vox dei, nisi sermo? et quid sermo, nisi spiritus, merito carnem resuscitaturus, quod [15]factus est ipse, [16]et ex morte, quam passus [17]est ipse, et ex sepulchro, quo illatus est ipse? Denique cum dicit,
Io. V, 28 sq. Ne miremini, quod veniet hora, in qua omnes qui in monumentis sunt audient [18]vocem filii dei, et procedent, qui bona fecerunt, in vitae resurrectionem, qui mala, in resurrectionem iudicii, — nemo iam poterit aliud mortuos interpretari qui [19]sint in monumentis, nisi corpora et carnem, quia nec ipsa monumenta aliud quam cadaverum stabula, siquidem et ipsi homines veteres, id est pecca-

3. spiritu *bc.* 4. sed ad *Ca.* sed *A. In B. non leguntur verba* Caro nihil — — Exsequitur etiam. *Rescribi poterat* Caro nihil prodest, scilicet ad vivificandum. Sed exsequitur *cett.* 5. venit *B.* invenit *A.* 6. transiet *ABCad. tres Vaticani.* transibit *b.* transit *c.* 7. in *c., de cod. Io. Clementis.* 8. dirigendus *C.* 9. pronuntiavit *B.* 10. urguens *c., de cod. Io. Clementis.* urgens *reliqui.* 11. dispargendos *C.* 12. quod si *AB.* 13. collucavit *Latinius, Fr. Iunius.* 14. filium dei *A.* 15. factus *ABCmgbcd.* factum *Ca.* 16. et *om. AB.* 17. est *om. AB.* 18. filii dei vocem *AB.* 19. sunt *B.*

ἀλλὰ ῥήματα εὐσεβείας ὑπάρχοντα, τὴν αἰώνιον αὐτοῖς πρυτανεύοντα ζωήν.“ V. Augustin. lib. IV. De Doctr. Christ. cap. 15. (Rigalt.)

tores, id est mortui per ignorantiam dei, quos monumenta intellegendos argumentantur haeretici[b], de monumentis processuri in iudicium aperte praedicantur. Ceterum quomodo de monumentis monumenta procedent?

Cap. XXXVIII.

Post dicta domini facta [1]etiam eius quid sapere credamus, de capulis, de sepulchris mortuos [2]resuscitantis? Cui rei istud? Si ad simplicem ostentationem potestatis, aut ad praesentem gratiam redanimationis, non adeo magnum illi denuo morituros [3]suscitare. Enimvero si ad fidem potius sequestrandam futurae resurrectionis, ergo et illa corporalis praescribitur de documenti sui forma. Nec sustinebo dicentes idcirco tunc resurrectionem animae soli destinatam in carnem quoque [4]praecucurrisse, quia non potuisset aliter ostendi resurrectio animae invisibilis nisi per visibilis substantiae [5]resuscitationem. Male deum norunt qui non [6]putant illum posse quod non putant; et tamen sciunt potuisse, si instrumentum Ioannis norunt. Qui enim animas adhuc solas martyrum sub altari quiescentes conspectui subdidit, posset utique et resurgentes oculis exhibere sine carne. At ego deum malo decipere non posse, de fallacia solummodo infirmum, ne aliter documenta praemisisse quam rem disposuisse videatur, immo ne, si exemplum resurrectionis sine carne non valuit inducere, multo magis plenitudinem exempli in eadem substantia exhibere non possit. Nullum vero exemplum maius est eo cuius exemplum est. Maius [7]est autem si animae cum corpore [8]resuscitabuntur in documentum sine corpore resurgendi, ut tota hominis salus dimidiae patrocinaretur, quando exemplorum condicio illud potius [9]expeteret quod minus haberetur, animae dico solius resurrectionem, velut gustum carnis etiam resurrecturae suo in tempore. Atque adeo secundum nostram [10]veri aestimationem exempla illa mortuorum a domino suscitatorum commendabant[a] [11]quidem et carnis et animae resurrectionem ne cui substantiae negaretur hoc donum, [12]qua tamen exempla, eo minus aliquid edebant (non enim in gloriam nec [13]in incorruptibilitatem, sed in mortem aliam [14]suscitabantur) quam [15]ediderit Christus[b].

Apoc. VI, 9 sqq.

Cap. XXXVIII. 1. eius etiam *AB*. 2. resuscitatos *AB*. 3. suscitare *ABcd. tres Vaticani*. suscitari *reliqui*. 4. praecurisse *B*. 5. resurrectionem *B*. 6. petant *A*. 7. esset *Fulv. Ursinus*. 8. resuscitarentur *Fulv. Ursinus*. 9. expectaret *B*, exparet *A*. 10. veri aestimationem *edit. Leopoldi*. vero aestimationem *ABCad. cod. Pithoei*. veri existimationem *c., cum tribus Vaticanis*. veritatem *amgb*. 11. et carnis quidem *B*. 12. qua *ego*. quae *libri omnes*. 13. in *om. ABabc*. 14. suscitabuntur *AB*. 15. Christus ediderit *AB*.

b. argumentantur haeretici] Cf. supra cap. 19. Ceterum *argumentari* hic est pro argutari, quomodo haud semel eo verbo usum esse Tertullianum alibi docuimus.

Cap. XXXVIII. a. commendabant] Hoc est probabant. Ita usurpatum *commendare* habuimus supra cap. 7. ad fin.

b. quam ediderit Christus.] Exempla

Cap. XXXIX. Resurrectionem apostolica quoque instrumenta testantur. Nam et apostolis nullum aliud negotium fuit, duntaxat apud Israëlem, quam veteris testamenti resignandi et novi consignandi[a], et potius iam dei in Christo contionandi. Ita et de resurrectione nihil novi [1]intulerunt, nisi quod et ipsam in gloriam Christi annuntiabant, de cetero simplici et nota iam fide receptam sine ulla qualitatis quaestione, solis refragantibus Sadducaeis. Adeo facilius fuit negari in totum mortuorum resurrectionem quam aliter intellegi. Habes Paulum apud summos sacerdotes sub [2]tribuno[b] inter Sadducaeos et Act. Apost. XXIII, 6. Pharisaeos fidei suae professorem. Viri, inquit, fratres, ego Pharisaeus sum, filius Pharisaeorum, de spe nunc et de resurrectione iudicor apud vos, [3]utique communi, ne, quia iam transgressor legis videbatur, de praecipuo fidei totius articulo, id est de resurrectione, ad Sadducaeos sapere existimaretur. Ita quam nolebat videri rescindere fidem resurrectionis utique confirmabat secundum Pharisaeos, respuens negatores eius Sadducaeos. Proinde et apud Agrip- Act. Apost. XXVI, 22. pam nihil se ait proferre citra quam prophetae annuntiassent. Ergo servabat resurrectionem quoque qualem prophetae annuntiarant. Gen. IX, 5 sq. Nam et de resurrectione mortuorum apud Moysen scriptum commemorans corporalem eam norat, in qua scilicet sanguis hominis exquiri habebit. Itaque talem praedicabat qualem et Pharisaei susceperant et dominus ipse defenderat, et Sadducaei, ne talem quoque Act. Apost. XVII, 32. crederent, in totum esse noluerant. Sed nec Athenienses aliam intellexerant a Paulo portendi. Denique irriserant, non irrisuri omnino, si animae solius restitutionem ab eo audissent; suscepissent enim vernaculae suae philosophiae frequentiorem praesumptionem[c]. At [4]ubi nationes praeconium resurrectionis inauditae retro ipsa novitate concussit, et digna incredulitas rei tantae quaestioni-

Cap. XXXIX. 1. intulerunt *cd., de cod. Io. Clementis.* intulerant *reliqui.* 2. tribuno *ABCad. cod. Pithoei.* tribus *bc.* 3. utique communi, ne quia *bcd.* utique communione qua *amg.* utique commune quia *AB.* utique communi, quia *C.* utique ne quia *a.* 4. ubi iam nationes *AB.*

illorum a domino suscitatorum, inquit, probabant carnis cum anima salutem, sed qua tantum exempla erant, ideo non poterant non aliquid minus edere quam novissima die editurus est Christus. Nullum enim, supra dixerat, exemplum maius est eo cuius exemplum est. Illi quidem resuscitati sunt, sed tantum in aliam mortem, at Christus novissima die resuscitabit in gloriam et incorruptibilitatem.

Cap. XXXIX. a. quam veteris testamenti resignandi et novi consignandi] Optima metaphora notat apostolos explicuisse vetus testamentum, et novum confirmasse. Testamenti enim est aperiri resignatione, et consignatione stabiliri. Labor igitur praedicationis apostolicae fuit veteris explicatio et novi testamenti confirmatio. (La Cerda.)

b. sub tribuno] Omnino sic legendum, non *sub tribus.* Est enim tribunus Act. 23. „χιλίαρχος τῆς σπείρης." (Rigalt.)

c. praesumptionem] *Πρόληψιν.* (Fr. Iunius.)

bus fidem [5]torquere coepit, tunc et apostolus per totum paene instrumentum fidem huius spei corroborare curavit, et esse eam ostendens et nondum transactam, et, de quo magis [6]quaerebatur, corporalem et, quod insuper dubitabatur, non aliter corporalem.

Nihil autem mirum, [1]si et ex ipsius instrumento [2]captentur argumenta, cum oporteat haereses esse; quae esse non possent, si non et perperam scripturae intellegi possent. [3]Nactae denique haereses[a] duos homines ab apostolo editos, interiorem, [4]id est animam, et exteriorem, id est carnem, salutem quidem animae, id est interiori homini, exitium vero carni, id est exteriori adiudicaverunt, quia scriptum sit Corinthiis: Nam etsi homo [5]noster exterior corrumpitur, sed interior renovatur [6]de die et die. Porro nec anima per semetipsam homo, quae figmento iam [7]homini appellato postea inserta est, nec caro sine anima homo, quae post exilium animae[b] cadaver inscribitur. Ita [8]vocabulum homo consertarum substantiarum duarum quodammodo [9]fibula est, sub quo vocabulo non possunt [10]esse nisi cohaerentes. Porro apostolus [11]interiorem hominem non tam animam quam mentem atque animum intellegi mavult, id est non substantiam ipsam, sed substantiae saporem. Siquidem Ephesiis scribens in interiorem hominem habitare Christum sensibus utique [12]intimandum dominum significavit. Denique adiunxit: Per fidem, et in cordibus vestris, et in dilectione; fidem quidem et dilectionem non substantiva animae ponens, sed conceptiva; in cordibus autem dicens, quae substantiva sunt carnis, [13]iam et ipsum interiorem hominem carni deputavit, [14]quem in corde constituit. Inspice nunc quomodo exteriorem quidem hominem corrumpi [15]allegarit, interiorem vero renovari [16]die ac die. Nec illam corruptelam carnis [17]affirmes quam ex die mortis in perpetuum defectura patiatur, sed quam in istius vitae spatio ante mortem et usque ad mortem vexationibus et pressuris, tormentis atque suppliciis, nominis causa [18]experietur. Nam et homo interior hic utique renovari habebit per suggestum spiritus[c], proficiens fide et disci-

Cap. XL. I Cor. XI, 19.

II Cor. IV, 16.

Eph. III, 16 sq.

5. torquere *ABbcd.* extorquere *Ca.* 6. querebatur *A.*

Cap. XL. 1. sed et ipsius *AB.* 2. captantur *AB.* 3. Natae *ABC.* 4. vel *AB. Ubique.* 5. exterior noster *A.* 6. de die in die *AB.* die et die *d.* 7. homine *ABCa.* 8. vocabulum homo *ABCacd. tres Vaticani et cod. Io. Clementis.* vocabulum *b.* 9. fabula *ABC.* 10. esse nisi cohaerentes *ABCmgabcd.* esse cohaerentes *C.* 11. hominem interiorem *AB.* 12. initiandum *d.* 13. nam *AB.* 14. quam *edd. Semleri et Leopoldi, mendose.* 15. allegarit *Cmgbcd.* allegaret *ABCa.* 16. de die ac die *c.* 17. affirmans *A.* 18. experiretur *AB.*

Cap. XL. a. Nactae denique haereres] Cf. Desid. Heraldus Animadv. ad Arnobii lib. II, p. 52.

b. post exilium animae] Sic supra cap. 17. animas „exules carnis“ dixerat.

c. per suggestum spiritus] Id est quod

plina [19]die ac die, non illic, id est non post resurrectionem, ubi non utique [20]die ac die renovari habemus, sed semel ad summam.
II Cor. IV, 17 sq. De sequentibus disce: Quod enim [21]ad praesens est, inquit, temporale et leve pressurae nostrae [22]per supergressum in supergressum[d] aeternum gloriae pondus [23]perficiet nobis, non [24]intuentibus quae videntur, id est passiones, sed quae non videntur, id est mercedes. Quae enim videntur, temporalia sunt, quae vero non videntur, aeterna [25]sunt. Pressuras enim et laesuras, quibus corrumpitur homo exterior, ut leves et temporales, idcirco contemnendas affirmat, praeferens mercedum aeternarum invisibilium et gloriae pondus in compensationem laborum, quos hic caro patiendo corrumpitur. Adeo non illa est corruptio quam in perpetuum carnis interitum ad resurrectionem expellendam exteriori homini adRom. VIII, 17 sq. scribunt. Sic et alibi, Siquidem, ait, compatimur, uti et [26]conglorificemur: reputo enim non dignas esse passiones huius temporis ad futuram gloriam, quae in nos habet revelari. Et hic minora ostendit incommoda praemiis suis. Porro si per carnem compatimur, cuius est proprie passionibus corrumpi, eiusdem erit et quod pro compassione promittitur. Atque adeo carni [27]adscripturus pres-
II Cor. VII, 5. surarum proprietatem, [28]ut et supra[e], dicit, Cum venissemus autem in Macedoniam, nullam remissionem habuit caro nostra, dehinc ut [29]et animae [30]daret compassionem, In omnibus, inquit, compressi: extrinsecus pugnae, debellantes scilicet carnem, intrinsecus timor, afflictans scilicet animam. Adeo etsi corrumpitur homo exterior, non [31]ut amittens resurrectionem, sed ut sustinens vexationem, corrumpi [32]intellegetur [33]ex hoc non sine interiore. Ita amborum [34]erit etiam conglorificari, sicut et compati. Secundum [35]collegia laborum consortia [36]etiam decurrant necesse est praemiorum.

19. de die ac die *c.* 20. de die ac die *c.* 21. et *AB.* 22. per supergressum in supergressum *ABd.* per supergressum *bc.* supergressum insupergressum *Ca.* 23. perfici a nobis *ABCa.* 24. intuentibus *ABCmgbcd.* ut tuentibus *Ca.* 25. sunt *om. d.* 26. conglorificamur *A.* 27. adscripturus *ego.* adscribitur ut *ABC.* asscribit *reliqui, de emendat. Rhenani.* 28. ut et supra dicit *ego.* ut et supra dicat *abcd., de emendat. Rhenani.* mutet supra dicit *ABC.* 29. et *om. d.* 30. daret *om. AB.* 31. ut *om. Ca.* 32. intellegetur *cd. cod. Io. Clementis.* intelligeretur *ABC.* intelligitur *ab.* 33. ex hoc *ego.* et hoc *libri omnes.* 34. erit *om. AB.* 35. conlegia *A.* 36. etiam *bcd.* quoque *reliqui.*

spiritus suggerit, vel subministrat. Sic cap. 26 „ex aliorum sensuum *suggestu* procurantem." Cf. Apolog. cap. 18 „*ex suggestu* Demetri Phalerei."

d. per supergressum in supergressum] Expressit Graeca Pauli: „*καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολήν.*" Sic infra „superquam supra gravati sumus citra vires," quod Paulus dixerat „*καθ' ὑπερβολὴν ὑπὲρ δύναμιν.*" (Rigalt.)

e. ut et supra] In verbis apostoli supra citatis, vel in superiore epistolae ad Corinthios parte, videlicet II Corinth. cap. 4, 16.

Eandem [1]adhuc sententiam exsequitur remunerationes vexatio- Cap. XLI.
nibus praeferens. Scimus enim, inquit, [2]quoniam etsi [3]terrena II Cor. V, 1.
domus [4]nostri huius tabernaculi dissolvatur, habemus domum non
manu factam aeternam in caelis, id est [5]per hoc quod dissolvetur
caro nostra per passiones [6]domicilium consecuturi sumus in caelis.
Meminerat evangelicae [7]definitionis: Beati, qui persecutionem patiun- Matth. V, 10.
tur propter iustitiam, quia illorum est regnum caelorum. Non tamen
carnis [8]restitutionem negavit, si compensationem mercedis opposuit,
cum ipsi compensatio debeatur cui dissolutio [9]reputatur, scilicet
carni. Sed quia domum dixerat carnem, eleganter voluit et in mer-
cedis comparatione vocabulo domus uti, ipsi domui quae dissolvetur
per passionem meliorem domum repromittens per resurrectionem
(nam et dominus multas mansiones quasi domus apud patrem re- Io. XIV, 2.
promittit: quamquam [10]et de domicilio mundi potest intellegi, quo
dissoluto aeterna sedes repromittatur in caelis, quia et quae se-
quuntur ad carnem manifeste pertinentia [11]ostendunt priora non ad
carnem pertinere): divisionem enim facit apostolus cum subicit,
Nam et [12]in hoc ingemiscimus domicilium nostrum, quod de caelo II Cor.
est, superindui desiderantes, siquidem [13]exuti non nudi [14]inveniamur, V, 2 sq.
id est ante volumus [15]superinduere virtutem caelestem aeternitatis
quam carne exuamur. Huius enim gratiae privilegium illos manet
qui ab adventu domini deprehendentur in carne et propter duritias
temporum antichristi merebuntur compendio mortis per demutatio-
nem expunctae[a] concurrere cum resurgentibus, sicut Thessalonicen-
sibus scribit: Hoc enim dicimus vobis in sermone domini, quod
nos qui vivimus, qui remanemus in [16]adventum domini, non [17]prae-
veniemus eos qui dormierunt: Quoniam ipse dominus [18]in iussu I Thess. IV, 13 sqq.

Cap. XLI. 1. ad hoc *Ca.* 2. quomodo *AB.* 3. terram *A.* 4. nostri huius tabernaculi *cod. Io. Clementis.* nostra huius tabernaculi *cd.* nostrae tabernaculum *A.* nostri tabernaculi *reliqui.* 5. per (pro *b.*) hoc quod *bcd. tres Vaticani.* pro hoc quod *C.* pro hoc *a. Gorziensis codex.* quod per hoc *AB.* 6. quod domilium *Ca.* 7. diffinitionis *ABCa.* 8. resurrectionem *B.* 9. deputatur *cd., de cod. Io. Clementis.* 10. et de *ABbc.* de *Ca.* nec de *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* 11. ostendunt priora non (vero *A.* nec *AB.*) ad carnem pertinere *ABubc. Hirsaugiensis codex.* ostenduntur *C (ex Paterniacensi, nisi fallor, libro).* ostendunt priora omnino ad carnem pertinere *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* 12. in hoc ingemiscimus *cd., de cod. Io. Clementis.* hoc gemimus *reliqui.* 13. induti *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* 14. inveniemur *AB.* 15. superinducere *AB.* 16. adventum *ego. Cf. supra cap.* 24. adventu *libri omnes.* 17. praeveniamus *A.* 18. in iussu et *om. b.*

Cap. XLI. a. compendio mortis per demutationem expunctae] Id est mortis perfunctae per vicariam demutationem, scilicet substitutione huius demutationis pro morte; capite sequente magis explicuit: „lucrifacta morte per vicariam demutationem.“ (La Cerda.) Eandem materiam eademque apostoli verba pertractat Tertullianus Advers. Marcionem V, 12.

et [19]in voce archangeli et in tuba dei descendet de caelo, et mortui in Christo resurgent primi: dehinc nos cum ipsis [20]simul rapiemur in nubibus obviam [21]domino in aëra, et ita semper cum domino erimus.

Cap. XLII. I Cor. XV, 51 sq.

[1]Horum demutationem ad Corinthios [2]reddit, dicens, Omnes quidem resurgemus, [3]non autem omnes demutabimur. in atomo, in momentaneo motu oculi, in novissima tuba; sed illi scilicet soli qui invenientur in carne. Et mortui, inquit, [4]resurgent, nos demutabimur. Hac ergo prius [5]dispositione [6]prospecta reliqua [7]revo-
I Cor. XV, 53. cabis ad superiorem sensum. Nam cum [8]adicit, Oportet [9]enim [10]corruptivum istud induere incorruptelam, et mortale istud induere immortalitatem, hoc erit illud domicilium de caelo quod gementes in hac carne [11]superindui desideramus, utique super carnem in qua deprehendemur, quia gravari nos ait, qui [12]simus in tabernaculo, quod [13]nolimus exui, sed potius superindui, uti devoretur mortale a vita, scilicet dum [14]demutamur, superinduendo quod est de caelis. Quis enim non desiderabit, dum in carne est, superinduere immortalitatem et continuare vitam [15]lucrifacta morte per vicariam demutationem, ne inferos [16]experiatur usque novissimum quadrantem [17]exacturos[a]? Ceterum demutationem etiam post resurrectionem consecuturus est, inferos iam expertus. Abhinc enim definimus carnem [18]quidem omni modo resurrecturam atque [19]illa ex demutatione superventura habitum angelicum suscepturam. Aut si in his solis qui invenientur in carne demutari eam oportebit, [20]ut devoretur mortale a vita, id est caro ab illo superindumento caelesti [21]et aeterno, ergo qui mortui deprehendentur, vitam non consequentur, privati iam materia et, ut ita dixerim, esca vitae, id est carne: aut necesse est recipiant eam et illi, ut et in ipsis mortale devorari possit a vita, si vitam sunt consecuturi. Sed in mortuis, inquis, iam devoratum erit mortale istud. Non utique in omnibus.

19. in (in *om. d.*) voce archangeli et in tuba *bcd.* in voce angeli et (et *om. a.*) tuba *Ca.* in voce tubae *AB.* 20. simul rapiemur *Cmgabcd.* rapiemur *ABC.* 21. domino in aera *cd., de cod. Io. Clementis.* Christo *reliqui.*

Cap. XLII. 1. et horum *A.* 2. dedit *c.* 3. sed non omnes *A.* 4. resurgent primi, et nos immutabimur (demutabimur *d.*) *bd.* resurgent et nos demutabimur *c.* 5. positione *ABCa.* 6. perspecta *B.* 7. vocabis *A.* 8. addicit *A.* 9. etenim *AB.* 10. corruptivum *Bcd. Vaticani.* corruptum *reliqui.* 11. superindui *c., de cod. Io. Clementis.* superinduere *reliqui.* 12. sumus *Acd. tres Vaticani.* 13. volumus *AB.* 14. demutamur *ABCmg. cod. Io. Clementis, tres Vaticani.* demutatur *Cabcd.* 15. lucrificata *codex Io. Clementis.* lucrifactam *C., et inde edd. Semleri et Leopoldi, mendose.* 16. experitatur *A.* 17. exacturus *AB.* 18. omni modo quidem *ABCa.* 19. illam *c., ex cod. Io. Clementis.* 20. uti *cd.* 21. et aeterno *cd., de cod. Io. Clementis.* aeterno *reliqui.*

Cap. LXII. a. usque novissimum quadrantem exacturos?] Hoc est quicquid corpus eis debet. Cf. Matth. cap. 5, 26. Cf. De Anima cap. 35.

Quantos enim licebit vel pridianos inveniri, tam recentia cadavera, ut nihil [22]in illis devoratum videri possit? Utique enim devoratum non aliud existimas quam interceptum, quam abolitum, quam omni sensu ereptum, quod comparere omni genere cessaverit. Nec Gigantum autem antiquissima cadavera[b] devorata constabit, quorum [23]crates adhuc vivunt. Diximus iam de isto alibi[c]. Sed et [24]proxime in ista civitate[d] [25]cum odei fundamenta tot veterum sepulturarum sacrilega collocarentur, quingentorum fere annorum ossa adhuc succida et capillos olentes[e] populus exhorruit. Constat non tantum ossa durare[f], verum et dentes incorruptos perennare, quae ut semina retinentur [26]fruticaturi corporis in resurrectione. Postremo etsi tunc devoratum invenietur mortale in omnibus mortuis, certe a morte, certe ab aevo, certe per aetatem, numquid [27]a vita, numquid a superindumento, numquid ab immortalitatis ingestu? Porro [28]qui ab his ait [29]devoratum iri mortale, ab aliis negavit. Et utique hoc a divinis viribus, non a naturalibus legibus perfici praestarique conveniet. Ergo cum a vita habeat devorari quod mortale est, id exhiberi omnifariam necesse est, ut devoretur, et devorari, ut demutetur. Si ignem dicas accendi oportere, non potes id per quod accenditur alibi necessarium adfirmare, alibi non. Sic et cum infulcit: Siquidem exuti [30]non nudi inveniamur, de eis scilicet qui non in vita nec in carne deprehendentur a die domini, non alias negavit nudos quos praedixit exutos, nisi quia [31]et revestitos voluit intellegi eadem substantia qua fuerant spoliati. Ut nudi enim

22. in *om. ABC. Addidit primum de suis libris Gangneius.* 23. etates *A.* erates *B.* 24. proxime *Cabd.* proxume *c., ex cod. Io. Clementis.* proxima *AB.* 25. cum odei *bcd.* cum hodie *ABC.* cum eo die *a.* 26. fruticaturi *Fr. Iunius.* fructificaturi *libri omnes.* 27. e vita *C.* 28. quia his ait *ABCa.* 29. devorat non iri *AB.* 30. non nudi inveniamur *c., ex cod. Io. Clementis.* non inveniemur (invenientur *B.*) nudi *ABCabd.* 31. et revestitos *c., ex cod. Io. Clementis.* revestitos *reliqui.*

b. Gigantum antiquissima cadavera] De his cf. Augustin. De Civ. Dei XV, 9. Plin. H. N. VII, 16. Gellius N. A. III, 10. Solin. cap. 14. Praeterea Ludov. de la Cerda citat Galeotum Martium De Doctrina Promiscua cap. 36: „Nam Gigantes fuisse sacra narrat historia, et Romae tempore Henrici III. inventum est cadaver Pallantis, quem Turnus occidit, tantae magnitudinis, ut longitudine sua Romanos muros aequaret."

c. Diximus iam de isto alibi.] De Anima cap. 51.

d. in ista civitate] Carthaginem significat, quamvis refragante Fr. Iunio, qui Romam putat. Pythicum Carthaginis agonem commemorat Scorp. 6.

e. capillos olentes] Hieron. Cardanus scripto prodidit Variat. VIII, 4. Tulliolae Ciceronis corpus repertum Sixti IV. temporibus sine ulla sui iactura. Quinimmo in eo implexi videbantur capilli aureo reticulo, in quos, ut et in totum corpus, nihil potuerat annorum plus quam MD. spatium. (La Cerda.)

f. Constat non tantum ossa durare] Plat. Phaedone [p. 80]: „*ἔνια δὲ μέρη τοῦ σώματος, καὶ ἐὰν σαπῇ, ὁστᾶ τε καὶ νεῦρα, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, ὅμως, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἀθάνατά ἐστιν.*" (Rigalt.) De dentibus cf. Plin. H. N. VII, 16. Dio Chrysost. Orat. IV. de Regno: „*καθάπερ, οἶμαι, τῶν καταλαιομένων νεκρῶν τοὺς ὀδόντας φασὶ διαμένειν τοῦ ἄλλου σώματος δαπανηθέντος ὑπὸ τοῦ πυρός.*

invenientur carne deposita vel ex parte discissa sive detrita (et hoc enim nuditas potest dici); dehinc [32]recipient eam, ut redinduti [33]carnem fieri possint etiam superinduti immortalitatem; superindui enim nisi vestito iam convenire non [34]poterit.

Cap. XLIII. [1]Proinde cum dicit, Itaque confisi semper et scientes quod,
II Cor. V, 6 sq. cum [2]immoramur in corpore, [3]peregrinamur a domino, per fidem enim incedimus, non per speciem, manifestum est hoc quoque non pertinere ad offuscationem carnis quasi separantis nos a domino. [4]Et hic enim exhortatio fastidiendae vitae huius obvertitur, siquidem peregrinamur a domino quamdiu vivimus, per fidem incedentes, non per speciem, id est spe, non re. Et [5]ideo subiungit,
II Cor. V, 8. [6]Fidentes autem et bonum [7]ducentes magis peregrinari a corpore et immorari ad dominum, scilicet ut per speciem magis incedamus quam per fidem, per rem potius quam per spem. Vides quam [8]et hic corporum contemptum ad martyriorum praestantiam referat. Nemo enim peregrinatus a corpore statim immoratur penes dominum, nisi ex martyrii praerogativa[a], [9]paradiso scilicet, non inferis, [10]diversurus. Defecerant autem apostolo verba ad significandum de corpore excessum? An ratione etiam nove loquitur? Temporalem enim absentiam a corpore volens significare peregrinari [11]nos ab eo dixit, [12]quoniam qui [13]peregrinatur etiam revertetur in domicilium.
II Cor. V, 9 sq. Exinde etiam ad omnes, [14]Et ideo gestimus, inquit, sive peregrinantes, sive immorantes placibiles deo esse: omnes enim manifestari nos oportet [15]pro tribunali [16]Christi Iesu. Si [17]omnes, et totos: si [18]totos, et interiores et exteriores, id est tam animas quam et corpora: Uti unusquisque, inquit, reportet [19]quae per corpus, secundum quae gessit, bonum sive malum. [20]Hoc iam quomodo legas quaero. Quasi [21]turbate enim per hyperbaton [22]struxit. Utrumne quae per corpus reportanda [23]erunt, an quae per corpus gesta sunt? Sed et si quae per corpus reportanda sunt, corporalis

32. et dehinc *c., cum cod. Io. Clementis.* 33. carne *ABCa.* 34. potest *a.*

Cap. XLIII. 1. Perinde *B.* 2. immoramur *cd., de cod. Io. Clementis.* immoremur *reliqui.* 3. peregrinamur *Acd. cod. Io. Clementis.* peregrinemur *reliqui.* 4. Et hic enim — — — peregrinamur a domino *om. ABC. Addidit ea de suis libris primum Gangneius.* 5. iam *B.* 6. Fidentes *ABCacd. tres Vaticani, et cod. Io. Clementis.* Audentes *b.* 7. ducentes *Cmgabcd.* dicentes *ABC.* 8. hic et *bc.* 9. scilicet paradiso *Ca.* 10. diversurus *ACmg.* deversurus *BCabcd.* 11. nos ab eo *ABCmgabcd.* se deo *C.* 12. quomodo *B.* quo *A.* 13. peregrinabitur *AB.* 14. et ideo gestimus *bcd.* Gestimus *reliqui.* 15. placibiles illi esse *c., ex cod. Io. Clementis.* placere illi *b.* 15. ante tribunal *c., ex Vaticanis.* 16. Christi Iesu *BCad. tres Vaticani.* Christi *bc.* Iesu Christi *A.* 17. omnis et totus *A.* 18. omnes *ABCa.* 19. quae per corpus *ABd.* praeterita corporis sui *codex Io. Clementis.* per corpus *reliqui.* 20. et hoc *AB.* 21. perturbate *A.* 22. instruxit *ABC.* 23. sunt *edd. Semleri et Leopoldi. Nescio unde.*

Cap. XLIII. a. martyrii praerogativa] Cf. De Anima cap. 55.

indubitate resurrectio est, et si quae per corpus gesta sunt, per corpus utique pensanda sunt, per quod et gesta sunt. [24]Ita et totus hic a capite tractatus apostoli tali clausula detextus, qua carnis resurrectio ostenditur, secundum haec erit intellegendus quae cum clausula consonant.

Si enim adhuc ad superiora respectes, unde mentio hominis exterioris et interioris inducta est, nonne et dignitatem et spem carnis integram invenies? [1]Cum enim de lumine quod illuxerit deus in cordibus nostris ad illuminationem agnitionis gloriae suae in persona Christi dicit habere nos thesaurum istum in testaceis [2]vasis, scilicet [3]in carne, utrumne quia testacea est secundum originem [4]in limo destruetur, an quia divini thesauri conditorium est extolletur? [5]Atquin si lumen ipsum [6]dei illud verum, quod est in persona Christi, vitam in se continet, eaque vita cum lumine committitur in carnem, peritura est in quam vita committitur? Plane sic periturus et ipse thesaurus; perituris enim peritura creduntur, sicut veteribus utribus novum vinum. Cum item subicit, Semper mortificationem Christi Iesu circumferentes in corpore nostro, qualis ista res est quae post dei templum iam et sepulchrum Christi potest dici? Cur autem [7]mortificationem domini circumferimus in corpore? [8]Ut et [9]vita, inquit, manifestetur. Ubi? in [10]corpore. In quo? in mortali. Ergo in carne plane mortali secundum culpam, sed et vitali secundum gratiam; vide quantam, ut in illa vita Christi manifestetur. In re [11]ergo aliena [12]salutis, in substantia perpetuae dissolutionis manifestabitur vita Christi aeterna, iugis, incorrupta, iam et dei vita? Aut cuius temporis vita domini manifestabitur in corpore nostro? Illa quidem, [13]quam vixit usque in passionem, [14]quae non modo [15]apud Iudaeos in manifesto fuit, verum etiam omnibus nunc gentibus prodita [16]est. Adeo eam significat quae portas adamantinas mortis et aeneas [17]seras inferorum infregit, quae exinde iam nostra est. Denique manifestabitur in corpore. Quando? post mortem. Quomodo? dum resurgimus in corpore, sicut et Christus. Ne enim quis argumentetur nunc habere manifestari vitam Iesu in corpore nostro per disciplinam sanctitatis et patientiae et iustitiae et sapientiae, quibus domini vita

Cap. XLIV.

II Cor. IV, 6 sq.

II Cor. IV, 10.

Ibid. v. 11.

Ps. CVII, 16

24. Ita et *ABcd. tres Vaticani.* Ita *reliqui.*

Cap. XLIV. 1. Dum *bcd.* 2. vasis istis *A.* 3. et in *AB.* 4. scilicet ex limo *bc.* 5. Atqui *Cab.* 6. dei illud *abc. De codd. Gangnecii.* illud *reliqui.* 7. et mortificationem *AB.* 8. Uti *cd.* 9. vita Iesu, inquit *c., de cod. Io. Clementis.* 10. corpore nostro *c., de cod. Io. Clementis.* 11. ergo *om. AB.* 12. salutis, in *ABd.* salutis (saluti *C.*), sed in *reliqui.* 13. quam *ABcd. tres Vaticani, et cod. Io. Clementis.* qua *Cab.* 14. quae *om. b.* 15. in manifesto apud Iudaeos *AB.* 16. est *om. AB.* 17. fores *A.*

II Cor. IV, 11. floruerit, providentissima apostoli intentio fingerit: Si enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Iesum, ut vita eius manifestetur in corpore nostro mortali. [18]Adeo defunctis nobis hoc ait futurum in corpore nostro. Quodsi tunc, quomodo nisi resuscitato eo? Proinde et in clausula, Scientes, ait, quod, qui suscitavit Iesum, et nos suscitabit cum ipso, quia iam [19]resurrexit a mortuis. Nisi quia Cum ipso Sicut ipsum sapit; si vero Sicut ipsum, non utique sine carne.

Ibid. v. 14.

Cap. XLV. Sed et rursus alia caecitate in duos homines inpingunt, in veterem et in novum, monente apostolo deponere nos veterem hominem, qui corrumpitur per concupiscentiam seductionis, renovari autem [1]spiritu sensus, et induere novum hominem, qui secundum deum conditus est, in iustitia et religione veritatis, ut et hic ad duas substantias distinguendo, vetustatem ad carnem, novitatem ad animam, corruptionem perpetuam veteri [2]defendat, id est carni. Porro si secundum substantias, nec anima novus homo quia posterior, nec caro ideo vetus quia prior. Quantulum enim temporis inter manum dei et adflatum? Ausim dicere, Etiam si multo prior anima [3]quam caro, eo ipso, quod anima impleri se expectavit, priorem eam fecit. Omnis enim consummatio atque perfectio, etsi ordine postumat, effectu [4]tamen anticipat. [5]Magis illud prius est sine quo priora non possunt. Si caro vetus homo, quando istud? A primordio? [6]Atquin Adam novus totus, [7]et ex novo vetus nemo. Nam et exinde a benedictione geniturae caro atque anima simul fiunt sine calculo temporis, [8]ut quae simul in utero etiam [9]seminantur, quod docuimus in commentario animae[a]. Contemperant fetu, [10]coaetant natu. Duos istos[b] homines sane ex substantia duplici, non tamen et aetate, sic unum edunt, dum prior [11]neuter. Rectius est totos nos aut veteres aut novos esse; qua enim alterum [12]possimus esse nescimus. Sed apostolus veterem hominem mani-

Eph. IV, 22 sqq.

18. Adeo *bc.* Ideo *reliqui.* 19. resurrexerit *Ca.*

Cap. XLV. 1. Spiritu sensus *ABCacd. Vaticani tres.* sensu spiritus *amgb.* 2. defendant *ab.* 3. quam *om. ABC. Addidit de suis libris primum Gangneius.* 4. tamen *om. ABCab. Addidit de cod. Io. Clementis primum Pamelius.* 5. mavis *AB.* 6. atqui *Cab.* et quoniam *B.* 7. et *om. A.* 8. et *d.* 9. figurantur *bc.* 10. coaetaneant *bc.* cecant *A.* coheant *B.* 11. neuter. Rectius est totos *ego.* neutre (neutrae *B.* neuter *Cmg.*) citius est. Totos *ABC.* neuter. Citius est totos *a.* neutra (neuter *c.*) est. Citius est totos *bc.* neuter est. Scitius est totos *d.* 12. possimus esse *amgbcd.* possidemus esse *ABC.* possidemus alterum esse *a.*

Cap. XLV. a. quod docuimus in commentario animae.] De Anima cap. 27.

b. Duos istos homines] Vocabulum *homines* nominativo accipe casu. Rigaltius scripsit atque distinxit: „et quae simul — — coaetant natu duos istos homines; sane ex substantia duplici, non tamen et aetate. Sic unum edunt, dum prior neuter est.“

feste notat. [13]Expone[c] enim, inquit, secundum pristinam conversationem veterem hominem, non secundum alicuius substantiae senium. Neque enim carnem praecipit deponamus, sed quae et alibi carnalia ostendit, opera, non corpora accusans, de quibus et hic subicit, Deponentes mendacium loquimini veritatem unusquisque ad proximum suum, [14]quoniam membra alterutrum sumus. Irascimini autem, et nolite delinquere. Sol non occidat super iracundiam vestram. [15]Neque dederitis [16]diabolo locum. Qui [17]furabatur, iam non furetur, immo potius laboret operando manibus, uti habeat [18]impartire indigenti. Omnis sermo turpis non procedat [19]ex ore vestro, sed [20]qui sit optimus ad aedificationem fidei, ut gratiam audientibus praestet. Et nolite contristare spiritum dei sanctum, in quo signati estis in redemptionis die. Omnis amaritudo et ira et clamor et blasphemia [21]et indignatio auferatur a vobis cum omni malitia. Estote autem in alterutrum benigni, misericordes, donantes invicem, sicut et deus [22]vobis donavit in Christo. Igitur qui carnem veterem hominem existimant, cur non mortem sibi properant, ut vetere homine deposito praeceptis apostoli occurrant? Nos enim, qui totam fidem in carne [23]administrandam credidimus, immo [24]et per carnem, cuius est et os ad proferendum optimum quemque sermonem et lingua ad non blasphemandum et cor ad non indignandum et manus ad operandum et largiendum, tam vetustatem hominis quam novitatem ad moralem, non ad substantialem, differentiam pertinere defendimus. Atque ita pariter agnoscimus hominem qui secundum pristinam conversationem vetus fuerit eundem et corrumpi ita dictum secundum concupiscentiam seductionis, quemadmodum et veterem secundum pristinam conversationem, non secundum carnem, per interitum perpetuum. Ceterum carne tam salvum quam eundem, utpote vitiosam disciplinam, non corpulentiam, exutum. Eph. IV, 22. Gal. V, 19 sqq. Eph. IV, 25—32.

Talem ubique apostolum recognoscas, ita carnis opera damnantem, ut carnem damnare videatur, sed ne ita quis existimet ex aliorum vel cohaerentium sensuum suggestu[a] procurantem. Nam et dicens eos qui in carne [1]sunt deo placere non posse statim de Cap. XLVI.

13. Exponens *b*. Exponentes *c*. 14. quomodo *AB*. 15. Ne dederitis *b*. 16. locum diabolo *bcd*. 17. furabatur *ABCmgabcd. Gorziensis*. furatur *C*. 18. impertire *A*. 19. de *B*. 20. qui sit *ad. Gorziensis*. quis *ABC*. qui *Cmg*. si quis *bc*. 21. et indignatio *om. ABCab*. *Addidit de cod. Io. Clementis primum Gangneius*. 22. vobis *om. A*. 23. administrandum *AB*. 24. et *om. A*.

Cap. XLVI. 1. sunt *Acd. tres Vaticani*. sint *reliqui*.

c. Expone] Hoc est depone, uti paulo post ipse interpretatur. Cf. adnott. ad lib. Adv. Valent. cap. 9. Adv. Marc. V, 10.

Cap. XLVI. a. suggestu] Suggestione, ut cap. 40. dixit „per *suggestum* spiritus.“

Rom. VIII, 8 sq. pravo intellectu ad integrum revocat, adiciens, Vos autem non estis in carne, sed in spiritu. Eos enim quos in carne esse constabat negando in carne esse in operibus carnis non esse [2]monstrabat; atque [3]ita illos demum deo placere non posse, non qui in carne essent, sed qui carnaliter viverent, placere autem [4]deo illos qui in
Rom. VIII, 10. carne posiii secundum spiritum incederent. Et rursus corpus quidem [5]ait mortuum, sed propter delinquentiam, sicut spiritum vitam propter iustitiam. Vitam autem morti opponens in carne constitutae sine dubio illic et vitam repromisit ex iustitia ubi mortem [6]determinavit ex delinquentia. Ceterum frustra opposuit vitam morti, si non est illic ubi est et ipsa cui eam opposuit, excludendae utique de corpore. Porro si vita mortem de corpore excludit, non potest id perficere nisi [7]illuc penetret ubi est quod excludit. Et
Rom. VIII, 11. [8]quid ego nodosius[b], cum apostolus absolutius? Si enim, inquit, spiritus eius qui suscitavit Iesum habitat in [9]vobis, qui suscitavit Iesum a mortuis [10]suscitabit et mortalia corpora vestra propter inhabitantem spiritum eius in vobis; ut et si animam quis corpus mortale praesumpserit, cum hoc et carnem negare non possit, carnis quoque [11]resuscitationem cogatur agnoscere secundum eiusdem status communionem. Ex sequentibus adhuc discas opera carnis
Rom. VIII, 12 sq. damnari, non ipsam. Itaque fratres, ait, debitores sumus non [12]carni [13]ad vivendum: [14]Si secundum carnem vixeritis, futurum est ut moriamini, si vero spiritu [15]carnis actus mortificaveritis, vivetis. Porro ut ad singula quaeque respondeam, si in carne constitutis, secundum spiritum tamen [16]degentibus, salus repromittitur, iam non caro adversatur saluti, sed operatio carnis. Operatione autem carnis exclusa, quae causa est mortis, salva iam caro ostenditur,
Rom. VIII, 2. VII, 17. 20. 23. causa carens mortis. Lex enim, inquit, spiritus vitae in Christo Iesu manumisit [17]me a lege delinquentiae et mortis, certe quam praemisit habitare in membris [18]nostris. Ergo iam membra nostra lege mortis non tenebuntur, quia nec delinquentiae, a quibus manumissa sunt. Quod enim invalidum erat legis, in quo infirmabatur
Rom. VIII, 3. per carnem, misso deus filio suo [19]in simulacro carnis delinquen-

2. monstrabit *AB*. 3. ita *om. d*. 4. illos deo *bc*. 5. inquit *b*. 6. declinaverit *A*. 7. illuc *Latinius*. illac *Fulv. Ursinus*. 8. quod *AB*. 9. nobis *A*. 10. vivificabit *c., de cod. Io. Clementis*. 11. resurrectionem *B*. 12. carne *AB*. 13. ad vivendum *ABCab*. ut secundum carnem vivamus *cd*. 14. si enim secundum *cd*. 15. carnis artus *A*. actus carnis *bc*. 16. id egentibus *A*. indigentibus *B*. 17. te *amg*. 18. vestris *C*. 19. in simulacro in similitudine carnis *AB*. in similitudine carnis *tres Vaticani*.

b. Et quid ego nodosius] Quid ego per gryphos et aenigmata et nodos? (La Cerda.)

tiae, et per [20]delinquentiam[c] damnavit [21]delinquentiam in carne, non carnem in delinquentia; neque enim domus cum habitatore damnabitur. Habitare enim peccatum dixit in corpore nostro. Dam- Rom. VII, 20.
nata autem delinquentia caro absoluta est, sicut indemnata [22]ea lege mortis et delinquentiae obstricta est. Sic [23]et sensum carnis mor- Rom. VIII, 6 sq.
tem appellavit, dehinc et inimicitiam ad deum, sed non carnem ipsam. Cui ergo, dices, reputabitur[c] sensus carnis, si non substantiae ipsi? Plane, si probaveris aliquid carnem de suo sapere. Si vero sine anima nullius est sensus, [24]intellege sensum carnis ad animam esse referendum, carni interdum [25]deputatum, quia [26]propter carnem et per carnem administratur. Et ideo habitare ait delinquentiam in carne, quia et [27]anima, a qua delinquentia inducitur, inquilina est carnis, mortificatae quidem, sed non suo, verum delinquentiae nomine. Nam et alibi, Quomodo, inquit, etiam nunc Col. II, 20.
velut viventes in mundo sententiam fertis? non ad mortuos scribens, sed ad eos qui desinere deberent mundialiter vivere.

[1]Haec enim erit vita mundialis, [2]quam veterem hominem dicit Cap. XLVII.
confixum esse Christo, non corporalitatem, sed [3]moralitatem. Ce- Rom. VI, 6.
terum si non ita [4]accipimus, non est corporalitas nostra confixa, nec crucem Christi caro nostra perpessa est; [5]sed quemadmodum adiecit, Uti evacuetur corpus delinquentiae per emendationem vitae, non per interitum substantiae, sicut ait, Uti hactenus delinquentiae Rom. VI, 2. 7. 11.
serviamus. [6]Et ut hac ratione commortui [7]Christo credamus quod etiam [8]convivemus illi. Sic enim, inquit, et vos reputate mortuos quidem vos. Cuinam? carni? Non, sed delinquentiae. Ergo salvi erunt carni, viventes autem deo [9]in Christo Iesu, per carnem utique, cui mortui non erunt, delinquentiae [9b]scilicet mortui, non carni. Nam et adhuc ingerit: Ne ergo regnaverit in corpore vestro Rom. VI, 12 sq.
mortali delinquentia ad [10]obaudiendum illi et ad exhibendum membra vestra arma iniustitiae delinquentiae: sed exhibete vosmet ipsos deo velut ex mortuis vivos, non velut vivos, sed velut ex mortuis vivos, et membra vestra arma iustitiae. [11]Et rursus: Sicut exhibuistis Rom. VI, 19—23.

20. delinquentiam *ABcd. tres Vaticani, et cod. Io. Clementis.* carnem *reliqui.* 21. delinquentem *A.* 22. a lege *A.* ea legi *B.* 23. et si sensum *ABCa.* 24. intelleges *B.* 25. deputatum *ABCmgabcd.* deputandum *C.* 26. propter carnem et *om. bcd.* 27. anima a qua *abcd. Gorziensis.* anima *AB.* animae *C.*

Cap. XLVII. 1. Et haec erit *A.* 2. qua *d.* 3. moralitatem *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* mortalitatem *reliqui.* 4. accepimus *AB.* 5. sed *om. ab. Habent reliqui libri, et tres Vaticani et cod. Io. Clementis.* 6. Et in hac parte commortui *A.* 7. in Christo *ABCab.* 8. convivemus *cd., de cod. Io. Clementis.* convivamus *reliqui.* 9. in *om. A.* 9b. scilicet *om. C.* 10. obediendum *B.* 11. Et rursus *om. B.*

c. per delinquentiam] Explicuit haec De Carne Chr. cap. 16.

d. Cui ergo, dices, reputabitur] De hoc verbo adnot. De Carne Chr. cap. 3.

membra vestra famula immunditiae et [12]iniquitatis ad iniquitatem, ita et nunc exhibete membra vestra [13]famula iustitiae in [14]sanctificium; cum enim servi essetis delinquentiae, liberi eratis iustitiae. Quem ergo fructum habebatis super his de quibus nunc [15]confundimini? finis [16]enim illorum mors. Nunc [17]vero liberi facti a delinquentia, famulati autem deo, habetis fructum vestrum in [18]sanctificium, finem autem vitam aeternam. Stipendia enim delinquentiae mors, donativum autem dei vita aeterna in Christo Iesu domino nostro. Ita per [19]totam hanc sensuum [20]seriem ab iniustitia et delinquentia membra nostra divellens et iustitiae et sanctimoniae adiungens, et transferens eadem a stipendio mortis ad donativum vitae aeternae, carni utique compensationem salutis repromittit, cui nullam omnino competisset imperari propriam sanctimoniae et iustitiae disciplinam, si non ipsius esset et praemium disciplinae, sed nec ipsum baptisma committi, [21]si per regenerationem [22]non etiam
Rom. VI, 3 sq. restitutioni inauguraretur, hoc quoque apostolo ingerente: An ignoratis quod quicunque in [23]Christum Iesum tincti sumus, [24]in mortem eius tincti sumus? consepulti ergo illi sumus per baptisma in mortem, uti, quemadmodum surrexit Christus a mortuis, ita et nos in novitate vitae incedamus. Ac ne de ista tantum vita putes dictum quae ex fide [24b]per baptisma in novitate [25]incedenda est, providen-
Rom. VI, 5. tissime [26]adstruit: Si enim [27]complantati fuerimus simulacro mortis Christi, [28]ita et resurrectionis erimus. Per simulacrum enim morimur in baptismate[a], sed per veritatem [29]resurgimus in carne, sicut
Rom. V, 21. et Christus; Ut, sicut regnavit in morte delictum, ita et gratia regnet per iustitiam in vitam sempiternam per Iesum Christum dominum nostrum. Quomodo [30]ita, si non aeque in carne? Ubi enim mors, ibi et vita post mortem, quia et vita ibi ante ubi postea mors. Nam si regnum mortis nihil operatur quam carnis dissolutionem, [31]proinde vitam contrariam morti contrarium oportet operari, id est carnis redintegrationem, uti, sicut devoraverat mors

12. iniquitati *c., de cod. Io. Clementis.* 13. famula *om. edd. Semleri et Leopoldi, mendose.* 14. sacrificium *C.* 15. confundemini *AB.* 16. enim *cd., ex emend. Pamelii.* ergo *reliqui.* 17. ergo *AB.* 18. sacrificium *C.* 19. portam *ABC.* 20. seriemque *ABC.* 21. si *om. ABC. Addidit primum de suis libris Gangneius.* 22. nisi etiam *Cmg.* 23. Christum Iesum *cd. tres Vaticani, et cod. Io. Clementis.* Iesum *Cab.* Iesu *AB.* 24. in mortem eius tincti sumus *om. AB.* 24b. post *c., de cod. Io. Clementis.* 25. incedenda *amgbcd.* vivenda *reliqui, et tres Vaticani.* 26. asseruit *B.* 27. complantati (contemplati *B.*) fuerimus *ABCd. tres Vaticani.* consati fuerimus *a.* consati sumus *bc.* 28. simul et *bc.* 29. resurgemus *c., de cod. Io. Clementis.* 30. ista *ABC.* 31. perinde *B.*

Cap. XLVII. a. Per simulacrum enim morimur in baptismate] Baptizamur pro mortuis. Mergimur, quasi mortem subeamus. Emergimus, quasi reviviscentes. (Rigalt.)

invalescendo, ita et mortali devorato ab immortalitate audire possit, Ubi est mors aculeus tuus? ubi est mors contentio tua? Sic enim I Cor. XV,55. et gratia illic [32]superabundabit, ubi et iniquitas [33]abundavit. Sic et Rom. V, 20. virtus in infirmitate [34]perficietur, quod [35]perit salvum faciens, quod II Cor. XII,9. mortuum est vivificans, quod percussum est sanans, quod languit medicans, quod [36]creptum est redimens, quod famulatum est libe- Ezech. XXXIV, 16. rans, quod seductum est revocans, quod elisum est suscitans; et quidem de terra in caelum, ubi nostrum municipatum Philippenses Phil. III, 20 sq. quoque ab apostolo discunt, unde et [37]salutificatorem nostrum expectamus Iesum Christum, qui [38]transfigurabit corpus nostrae humilitatis [39]conformale corpori gloriae suae, sine dubio post resurrectionem, quia nec ipse Christus glorificatus est ante passionem. [40]Haec erunt corpora nostra quae Romanos obsecrat exhibere hostiam Rom. XII, 1. vivam, sanctam, [41]placibilem deo. Quomodo vivam, si peritura sunt? quomodo sanctam, si profana sunt? quomodo [42]placibilem, si damnata sunt? Age iam, quod ad Thessalonicenses [43]ipsius solis radio putem scriptum, ita claret, qualiter accipient lucifugae isti scripturarum: Ipse autem deus pacis sanctificet vos totos? Non sufficit? [44]Sed sequitur: Et integrum corpus vestrum et anima et I Thess. V, 23. spiritus sine querela conserventur in praesentia domini. Habes omnem substantiam hominis saluti destinatam, nec alio tempore quam in adventu domini, qui clavis est resurrectionis.

Sed caro, inquis, et sanguis regnum dei [1]haereditate possi- Cap. XLVIII. dere non possunt. Scimus hoc quoque scriptum, sed de industria I Cor. XV,50. distulimus hucusque, ut quod adversarii in prima statim acie obstruunt, in ultima congressione prosterneremus, omnibus quaestionibus quasi auxiliis eius ante [2]deiectis. Sed et nunc [3]expetent praecedentia recognosci, ut et huic sensui sua origo praeiudicet. [4]Opinor, apostolus disposita ad Corinthios omni [5]distinctione ecclesiasticae disciplinae summam et sui evangelii et fidei illorum in dominicae mortis et resurrectionis demandatione concluserat, ut et nostrae spei regulam inde deduceret unde constaret. Itaque subicit, Si autem Christus praedicatur quod a mortuis [6]resurrexit, quomodo I Cor. XV, 12—18.

32. superabundavit *ABC. tres Vaticani.* 33. abundabit *bc.* 34. perficeretur *A.* 35. periit *cd., ex emendat. Pamelii.* 36. arreptum *A.* eruptum *B.* 37. salvificatorem *b.* 38. transfiguravit *ABCab.* 39. conformatum *b.* 40. Nec *AB.* 41. placabilem *ABC.* 42. placibilem *cd., de cod. Io. Clementis.* placibilia *Bab.* placabilia *reliqui.* 43. ut ipsius *bc.* 44. sed *ABCmgabcd. Hirsaugiensis codex.* quod *C., ex Paterniacensi, ni fallor, codice.*

Cap. XLVIII. 1. haereditate *Cabcd. tres Vaticani.* haereditati *AB.* 2. deiectis *Cabcd. Vaticani, et cod. Io. Clementis.* disiectis *ABCmg.* 3. expectent *cd. tres Vaticani.* 4. Ut opinor *ABCa.* 5. disiunctione *A.* 6. resurrexit *Acd. cod. Io. Clementis.* resurrexerit *reliqui.*

quidam dicunt in vobis resurrectionem mortuorum non esse? quae si non est, nec Christus resurrexit. Si [7]autem Christus non [8]resurrexit, inanis est praedicatio nostra, [9]vacua est et fides vestra. [10]Inveniemur enim falsi testes dei, qui testimonium [11]dixerimus quod resuscitaverit Christum, quem non resuscitavit. Nam si mortui non resurgunt, nec Christus resurrexit. Si Christus non resurrexit, vana est fides vestra, quia adhuc in delictis vestris estis, et qui in Christo dormierunt, perierunt. Per [12]haec cui nos rei credendae videtur exstruere? Resurrectioni, inquis, mortuorum, quae negabatur; certe suo exemplo dominicae resurrectionis volens eam credi. Certe, inquis. Exemplum porro ex diversitate an ex parilitate componitur? Utique, inquis, ex parilitate. Quomodo autem Christus resurrexit? in carne, an non? Sine dubio, si mortuum, si sepultum audis secundum scripturas, non alias quam in carne; aeque resuscitatum in carne [13]concedis. Ipsum enim quod cecidit in [14]morte, quod iacuit in sepultura, hoc [15]et resurrexit; non tam Christus in carne quam caro in Christo. Igitur si ad exemplum Christi resurgemus, qui resurrexit in carne, iam non ad exemplum
I Cor. XV,21. Christi resurgemus, si non in carne et ipsi resurgemus, Quia per hominem, inquit, mors, et per hominem resurrectio, ut [16]separaret quidem auctores, mortis Adam, Christum resurrectionis, eiusdem autem constitueret substantiae resurrectionem [17]cuius et mortem, per ipsorum auctorum in nomine hominis comparationem. Si enim sicut in Adam omnes moriuntur, ita et in Christo omnes vivificabuntur, carne vivificabuntur in Christo, sicut in Adam carne mo-
Ib. v. 22 sq. riuntur. Unusquisque autem in suo ordine, scilicet quia et in suo corpore. Ordo enim [18]meritorum dispositorum nomine disponetur. [19]Merita autem cum corpori quoque adscribantur, ordo quoque cor-
Ibid. v. 29. porum disponatur necesse est, ut possit esse meritorum. Si autem et baptizaptur [20]quidam pro mortuis, videbimus an [21]ratione. Certe illa praesumptione hoc eos instituisse [22]contendit [23]qua alii etiam carni [24]vicarium baptisma profuturum existimarent ad spem resur-

7. autem *om. ABCab. Addidit de cod. Io. Clementis primum Pamelius.* 8. resurrexerit *C.* 9. vacua est et (et *om. a.*) fides vestra *om. ABCd. Addidit ea de suis libris primum Gangneius.* 10. Invenimur autem *c., de cod. Io. Clementis.* 11. diximus *d.* diximus adversus deum *c., de cod. Io. Clementis.* 12. hoc *AB.* 13. concedit *edit. Semleri, vitiose.* 14. mortem *c., ex tribus Vaticanis et cod. Io. Clementis.* 15. et *om. ab.* 16. separet *ACa.* separent *B.* 17. cuius et mortem — — — comparationem *in edd. Semleri et Leopoldi prave omissa sunt.* 18. meritorum dispositorum (dispositor *B.*) nomine disponetur *ABCa. cod. Pithoei.* meritorum dispositor horum nomine disponetur *Rigaltius emendat.* meritorum nomine disponetur *b.* non aliud quam meritorum dispositor *cd., de codd. tribus (?) Vaticanis.* 19. In veritate autem *AB.* 20. quidem *BCa.* 21. ratione. Certe *bcd.* ratione certa *reliqui.* 22. contendit *bcd.* portendit *reliqui.* 23. quia *b.* 24. ut vicarium *ABCad.*

rectionis, quae nisi corporalis, [25]non alias sic baptismate corporali obligaretur. [26]Quid et ipsos baptizari ait, [27]si non quae baptizantur I Cor. XV,29.
corpora resurgunt? [28]Anima enim non lavatione, sed [29]responsione sancitur[a]. Quid et nos, inquit, omni [30]hora periclitamur? utique Ib. v. 30.
per carnem. Quotidie morior; utique periculis carnis, per quam Ib. v. 31 sq.
et depugnavit ad bestias Ephesi, illas scilicet bestias Asiaticae pressurae, de qua in secunda ad eosdem: Nolumus enim vos ignorare, II Cor. I, 8.
fratres, de pressura nostra apud Asiam, quod [31]super quam supra gravati sumus citra vires, uti de vita haesitaremus. Omnia haec, nisi fallor, eo enumerat ut, nolens vanam credi carnis [32]conflictationem, indubitate velit credi carnis resurrectionem. Vana enim habenda est conflictatio eius cuius nulla erit resurrectio. Sed dicet quis: Quomodo resurgent mortui? quo autem corpore venient? Iam I Cor. XV,35.
hic de qualitatibus corporum disserit, an eadem ipsa an alia resumantur. Sed cum eiusmodi [33]quaestio posterior habeatur, [34]sufficiet interim ex hoc quoque corporalem definiri resurrectionem, cum de qualitate corporum quaeritur.

Ventum est nunc ad carnem et sanguinem revera totius quae- Cap. XLIX.
stionis; [1]quas substantias quali conditione exhaeredaverit [2]apostolus
[3]a dei regno aeque de antecedentibus discere est. Primus, inquit, I Cor. XV,47.
homo de terra choicus, id est limaceus, id est Adam, secundus homo de caelo, id est sermo dei, id est Christus, non alias tamen homo, licet de caelo, nisi quia et ipse caro atque anima, quod homo, quod Adam. Nam [4]et supra novissimus Adam [5]dictus de consortio substantiae commercium nominis traxit, quia nec Adam ex semine caro, quod et Christus. Qualis ergo choicus, tales et Ib. v. 48.
choici, qualis caelestis, tales et caelestes. Substantia tales? an primo disciplina, dehinc et dignitate, quam disciplina captavit? [6]Atquin substantia nullo modo separabuntur choici atque caelestes semel ab apostolo homines dicti. Si enim et Christus solus vere

25. non alias sic *bcd.* non nisi alias in *reliqui.* non alias in *Fulv. Ursinus.* non alias hic *Latinius.* 26. Qui et *ABCa.* 27. id est (vel *AB., pro more*) si *ABCa.* 28. Animae *ACa.* Diem *B.* 29. purgatione *b.* 30. opera *A.* 31. super quam supra gravati *ABCad.* super quam gravati *c., de codd. Vaticanis.* supergravati *b.* 32. conflictionem *B.* 33. quaestio materia posterior *A.* 34. sufficit *AB. tres Vaticani.*

Cap. XLIX. 1. quasi *bc.* 2. apostolus *Cmgabcd.* apostoli *ABC.* 3. a dei regno *om. ABC. Addidit ea verba de suis libris primum Gangneius.* 4. et si supra *ABC.* 5. dicet *ABC.* 6. Atquin substantia *Acd. codex Io. Clementis.* At qui substantia *C.* Atqui substantia *reliqui.* Atqui a substantia *edd. Semleri et Leopoldi. Nescio unde.*

Cap. XLVIII. a. sed responsione sancitur.] Multus de hoc pro mortuis baptismate h. l. est Rigaltius, ad cuius editionem, si doceri cupis, te relego. Interim cum hoc Tertulliani loco cf. Adv. Marcion. V, 10. Et de vocabulo *responsione,* si tanti est, adeas quae sunt adnotata ad De Corona cap. 11.

caelestis, immo et supercaelestis, homo tamen, [7]qua caro atque anima, nihilo ex ista substantiarum condicione [8]a choica qualitate discernitur, proinde et qui caelestes secundum illum non de substantia praesenti, sed de futura claritate caelestes praedicati intelleguntur; quia et retro unde distinctio ista manavit de dignitatis
I Cor. XV, 41. differentia ostensa est alia supercaelestium gloria, alia superterrenorum, et alia solis, [9]alia lunae, alia stellarum, quia et stella a stella differt in gloria, non tamen in substantia. Denique praemissa differentia dignitatis in eadem substantia et nunc sectandae et [10]tunc [11]capessendae subiungit etiam exhortationem, ut et hic habitum Christi sectemur ex disciplina, et illic fastigium consequamur ex
Ib. v. 49. gloria: Sicut portavimus imaginem choici, portemus etiam imaginem supercaelestis. Portavimus enim imaginem choici per collegium transgressionis, per consortium mortis, per exilium paradisi. Nam [12]etsi in carne [13]hic portatur imago Adae, sed non carnem monemur [14]exponere[a]: si non carnem, ergo conversationem, ut [15]proinde et caelestis imaginem gestemus in nobis, non iam dei, nec iam in caelo constituti, sed secundum liniamenta Christi incedentes[b] in sanctitate et iustitia et veritate. Atque adeo ad disciplinam [16]totum hoc dirigit, ut hic dicat portandam imaginem Christi in ista carne et in isto tempore disciplinae. Portemus enim praeceptivo modo dicens huic tempori [17]loquitur, in quo homo nulla alia substantia est quam caro et anima; aut [18]si quam aliam, id est caelestem, substantiam haec fides spectat, huic tamen repromissa sit cui ad illam [19]elaborare mandatur. Cum igitur imaginem et choici et caelestis in conversatione constituat, illam [20]eierandam,
Ib. v. 50. hanc vero sectandam, dehinc [21]adiungat, Hoc enim dico (id est propter ea [22]quae supra dixi, coniunctio [23]est enim sensus supplementum antecedentibus reddens), quod caro et sanguis regnum dei haereditate possidere non possunt, nihil aliud intellegi mandat carnem et sanguinem quam supra dictam imaginem choici; quae si in conversatione censetur vetustatis, conversatio autem vetustatis non [24]capit dei regnum, [25]proinde caro et sanguis non capiendo dei

7. quam *AC.* 8. a *om. AB.* 9. et alia *A.* 10. nunc *edit. Semleri. Vitiose.* 11. capescendae *A.* 12. si et *Cabc.* 13. hic portatur *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* sic putatur *ABCabc.* 14. exponere *ABCad. tres Vaticani.* ponere *reliqui.* 15. perinde *B.* 16. hoc totum *A.* 17. sequitur *A.* 18. etsi *Ca.* 19. laborare *AB.* 20. eierandam *amgbcd.* gerendam *ABCa.* 21. adiungit *ABCa.* 22. Quae? quae (quaeque *B.*) supra dixi. Propterea coniunctio *ABCa.* 23. est. Est enim *Aa.* 24. capiat *ABCa.* 25. perinde *B.*

Cap. XLIX. a. exponere] De hoc verbo dixi supra ad cap. 45.

b. secundum liniamenta Christi incedentes] Imitantes conversationem quam Christus gessit in carne. (Rigalt.)

regnum ad conversationem rediguntur [26]vetustatis. Plane si nunquam apostolus pro operibus substantiam posuit, nec hic ita utatur. Si vero in carne adhuc constitutos negavit esse in carne, in operibus carnis negans esse, formam eius subruere non debes, non substantiam, sed opera substantiae alienantis a dei regno. Quibus etiam ad Galatas [27]manifestatis praedicere se et praedixisse profite- Gal. V, 21.
tur quod qui talia [28]agunt regnum dei non [29]sunt haereditate consecuturi, non portantes scilicet imaginem caelestis, sicut [30]portaverant choici, ideoque ex vetere conversatione nihil aliud [31]deputandi quam caro et sanguis. Nam et si subito in hanc definitionem erupisset apostolus, eliminandam carnem et sanguinem a dei regno, sine ullius supra sensus praestructione, nonne duas istas substantias [32]proinde hominem veterem [33]interpretaremur carni et sanguini deditum, id est esui et potui, cuius sit dicere adversus fidem resurrectionis, Manducemus et bibamus, cras enim moriemur? Et I Cor. XV, 32.
hoc enim infulciens apostolus [34]carnem et sanguinem de fructibus ipsorum manducandi et bibendi suggillavit.

Sed et omissis huiusmodi interpretationibus, [1]carnis et san- Cap. L.
guinis opera taxantibus, ipsas quoque substantias non aliter quam sunt intellectas licebit [2]resurrectioni vindicare. Non enim resurrectio carni et sanguini directo [2b]denegatur, sed dei regnum, quod obvenit resurrectioni (est autem et in iudicium resurrectio), immo et confirmatur carnis resurrectio generalis, cum specialis excipitur. Dum enim in quem statum non resurgat edicitur, in quem resurgat subauditur. Atque ita dum pro meritis [3]distinctionem resurrectionis opus substantiae, non genus, patitur, apparet hinc quoque carnem et sanguinem nomine culpae, non substantiae, arceri a dei regno, nomine tamen formae resurgere in iudicium, quia non resurgant in regnum. Adhuc dicam: Caro et sanguis regnum dei [4]haereditate I Cor. XV, 50.
possidere non possunt. Merito sola et per semetipsa, ut ostenderet adhuc spiritum illi necessarium. Spiritus enim est qui vivi- Io. VI, 63.
ficat in regnum dei, caro nihil prodest. Prodesse tamen [5]illi aliud potest, id est spiritus, et per spiritum opera quoque spiritus. Resurgunt itaque [6]ex aequo omnis caro et sanguis in qualitate sua. Sed quorum [7]est adire regnum dei, [8]induere oportebit vim incor-

26. vetustatis *abcd.* veritatis *ABCamg.* 27. manifestatus *AB.* 28. agant *ABCa.* 29. sunt *bcd.* sunt in *A.* sint in *reliqui.* 30. portaverunt *AB.* 31. existimandi *codex Io. Clementis.* 32. perinde *B.* 33. interpretaremur *amgbcd.* interpretaretur *ABCa.* 34. carnem et sanguinem *om. A.*

Cap. L. 1. sanguinis et carnis *A.* 2. resurrectione *AB.* 2b. denegatur *bc.* negatur *reliqui.* 3. disuinctionem *A.* 4. haereditati *AB. Vaticani.* 5. illis *c.* 6. ex aequo *amgbcd.* ex eo quo *ABCa.* 7. est *om. ABCa.* 8. inducere *AC.*

ruptibilitatis et immortalitatis, [9]sine qua regnum dei adire non possunt antequam consequi eam possint. Merito ergo caro et sanguis,
I Cor. XV,53. ut diximus, sola regnum dei capere deficiunt. Iam vero cum devorari habeat corruptivum istud ab incorruptibilitate, id est caro, et mortale istud ab immortalitate, id est sanguis, post resurrectionem ex demutatione, merito [10]demutata [11]ac devorata caro et sanguis regnum dei [12]haereditate possidere [13]possunt, non tamen [14]non resuscitata. Sunt qui carnem et sanguinem Iudaismum velint accipi propter circumcisionem, alienum et ipsum a dei regno, quia et ille [15]vetustati deputetur, et hoc titulo iam et alibi ab apostolo
Gal. I,16. [16]denotetur, qui post revelatum in se filium dei ad evangelizandum eum in nationibus statim non retulerit ad carnem et sanguinem, id est ad circumcisionem, id est ad Iudaismum, sicut ad Galatas scribit.

Cap. LI. Sed pro omnibus iam stabit quod [1]in clausulam reservavimus, etiam pro apostolo ipso, revera maximae [2]inconsiderantiae revincendo, si tam abrupte, ut quidam volunt, clausis, quod aiunt, oculis[a], sine distinctione, [3]sine condicione, omnem passim carnem et sanguinem a regno dei [4]extrusit, utique [5]et ab ipsa regia cae-
Marc. XVI, 19. lorum, cum illic adhuc [6]sedeat Iesus ad dexteram patris, homo,
I Cor. XV,45. [7]etsi deus, Adam novissimus, etsi sermo primarius, caro et sanguis, etsi nostris puriora, idem tamen et substantia et forma qua
Act I, 9 sqq. ascendit, talis etiam descensurus, ut angeli adfirmant, [8]agnoscendus
Io. XIX, 37. scilicet eis qui illum convulneraverunt. Hic sequester dei atque
I Tim. II,5. hominum appellatus ex utriusque partis deposito commisso sibi carnis quoque depositum servat in semetipso, arrabonem summae
II Cor. V,5. totius. Quemadmodum enim nobis arrabonem spiritus reliquit, ita [9]et a nobis arrabonem carnis accepit, et vexit in caelum pignus totius summae illuc quandoque redigendae. [10]Securae estote, caro et sanguis, usurpastis et caelum et regnum dei in Christo. Aut si negent vos in Christo, negent et in caelo Christum, qui [11]vobis

9. sed qua *AB.* 10. non demutata *d., cum Fulvio Ursino.* 11. vel *A.* 12. haereditati *libri mei omnes, et Vaticani codices.* 13. possunt *bc.* non possunt *ABCad., Fulv. Ursinus.* 14. non *om. d.* 15. vetustate *A.* 16. denotatur *B.*

Cap. LI. 1. in *om. ABCa.* 2. inconsiderantia revincende *AB.* 3. sine conditione *abcd.* sine condictione *amg. Haec verba quae desiderantur in ABC. primum de suis libris addidit Gangneius.* 4. extruxit *ABCa.* 5. et *om. A.* 6. sedeat *edit. Semleri, nescio unde.* 7. si et *A.* 8. agnoscendis *ABC.* 9. et nobis *edd. Semleri et Leopoldi, vitiose.* 10. Securi *C.* 11. nobis *A.*

Cap. LI. a. clausis, quod aiunt, oculis] Hac proverbiali locutione non semel usus est. Cf. De Pallio cap. 2. et Apolog. cap. 3. Et Hieronym. Adv. Iovin. I, 36: „Melius est *clausis, quod dicitur, oculis andabatarum more* pugnare quam directa spicula clypeo non repellere veritatis.“ Cf. quae dixi ad M. T. Varronis Saturarum Menippearum Reliquias p. 95.

caelum negaverunt. Ita nec corruptela, inquit, [12]incorruptelam hae- I Cor. XV, 50.
reditati habebit. Non ut carnem et sanguinem existimes corruptelam, quando ipsa [13]sint potius obnoxia corruptelae, per mortem scilicet; siquidem mors est, quae carnem et sanguinem non modo corrumpit, verum etiam consumit. Sed [14]quoniam opera carnis et Ibid.
sanguinis non posse consequi regnum dei edixerat, quo magis hoc exaggeraret, [15]ipsi quoque corruptelae, id est [16]morti, cui carnis et sanguinis opera proficiunt, haereditatem incorruptelae ademit. Nam
et paulo post ipsius mortis quodammodo mortem expressit, Devo- I Cor. XV, 55 sq.
rata est mors, dicens, in [17]contentionem. Ubi est, mors, aculeus tuus? ubi est, mors, [18]potentia tua? Aculeus autem mortis delinquentia; haec erit corruptela. Virtus autem delinquentiae lex; illa
alia sine dubio quam constituit in membris suis militantem adver- Rom. VII, 23.
sus legem animi sui, ipsam scilicet vim delinquendi contra voluntatem. Nam [19]et supra novissimum inimicum mortem evacuari ait. I Cor. XV, 26.
Hoc modo nec corruptela haereditatem incorruptelae [20]consequetur, id est nec mors [21]perseverabit. Quando et quomodo defectura? Cum in atomo, in momentaneo oculi motu, in novissima tuba et mortui resurgent incorrupti. Qui hi, nisi qui ante corrupti, id est corpora, id est caro et sanguis? Et nos [22]demutamur. De qua
habitudine, nisi in qua deprehendemur? Oportet enim corruptivum Ib. v. 50—53.
istud induere [23]incorruptionem, et mortale istud induere immortalitatem. Quid mortale, nisi caro? quid corruptivum, nisi sanguis? [24]Ac ne putes [25]aliud sentire apostolum providentem tibi, et ut de carne dictum intellegas laborantem, cum dicit istud corruptivum et istud mortale, cutem ipsam tenens dicit[b]. Certe istud nisi de subiecto, nisi de comparenti, pronuntiasse non potuit. Demonstrationis corporalis est verbum. Aliud [26]autem corruptivum, aliud corruptela, et aliud mortale, et aliud mortalitas. Aliud enim quod patitur, aliud quod pati efficit. Ita quae patiuntur corruptelam et

12. in incorruptelam *AC.* 13. sunt *A.* 14. quomodo *AB.* 15. ipsi *ABCamgbcd.* ipse *a.* 16. mortis *AB.* 17. contentione *ABC. tres Vaticani.* 18. contentio *cd., de emendat. Pamelii.* 19. et si supra *ABCa.* 20. consequetur *cd., de cod. Io. Clementis.* consequitur *reliqui.* 21. perseveravit *ABC.* 22. demutabimur *cd., de coniect. Pamelii.* 23. incorruptionem, et mortale istud *om. ABCab. Addidit de cod. Io. Clementis primum Pamelius.* 24. at *A.* 25. aliquid aliud *c., de cod. Io. Clementis.* 26. autem erit corruptivum *ABC.*

b. cutem ipsam tenens dicit] Numquid non corpus suum quodammodo contingentis et digito palpantis est vox? inquit Ruffinus in Exposit. Symboli. Notandumque obiter, quod ab eodem traditur, Ecclesiam Aquileiensem articulo symboli, quo resurrectionem carnis confitemur, addidisse „Huius," ut pronuntiantes „Huius carnis resurrectionem" certiores fierent etiam carnem ipsam, qua se ipsi portarent, resurrecturam. (Rigalt.) Cf. etiam Hieronym. Ad Pammachium adv. Ioann. Hierosolym. p. 323. tom. IV. Opp. ed. Benedict.

mortalitatem, caro scilicet et sanguis, [27]ea necesse est patiantur et incorruptelam et immortalitatem.

Cap. LII. [1]Videamus iam nunc quo corpore venturos mortuos disputet. Et bene quod erupit statim ostendere, [2]quasi quis eiusmodi quaerat.

I Cor. XV, 36. Stulte, inquit, tu quod seminas [3]non vivificatur nisi mortuum fuerit. Hoc ergo iam de exemplo seminis constet, non aliam vivificari carnem quam ipsam quae erit mortua, et ita sequentia relucebunt. Nihil enim adversus regulam exempli licebit intellegi; [4]ne, quia

Ib. v. 37. sequitur, Et quod seminas, non corpus quod futurum est seminas, idcirco aliud resurrecturum corpus quam quod moriendo seminatur existimes. Ceterum excidisti ab exemplo. Nunquam enim frumento seminato et in terra dissoluto [5]hordeum erumpit, et non id ipsum genus grani eademque natura et [6]qualitas et forma. Denique unde, si non id ipsum? et corruptela enim ipsum est, dum ipsius est. Non enim et suggerit quomodo [7]non quod futurum est corpus

Ib. v. 37. 38. [8]seminetur? dicens, Sed nudum granum, si forte, frumenti, [9]aut alicuius eiusmodi: deus autem [10]dat illi corpus prout vult. Certe ei grano quod nudum seminari ait. Certe, inquis. Ergo salvum est cui dare habet deus corpus. Quomodo autem salvum est, si nusquam est, si non resurgit, [11]si non id ipsum resurgit? Si non resurgit, salvum non est. Si non est et salvum, accipere [12]corpus a deo non potest. Sed enim salvum [12b]omni modo constat. [13]Ad quid ergo dabit illi deus prout vult corpus, habenti utique proprium corpus illud nudum, nisi ut iam [14]non nudum resurgat? Ergo [15]additum erit quod corpori superstruitur, nec exterminatur illud cui superstruitur, sed augetur. Salvum est autem quod augetur. Seritur enim solummodo granum sine folliculi veste, sine fundamento spicae, sine munimento aristae, sine superbia culmi. Exsurgit autem copia [16]feneratum, compagine aedificatum, ordine structum, cultu munitum et usquequaque vestitum. Haec sunt ei corpus a deo aliud, in quod non abolitione, sed ampliatione mutatur. Et unicuique seminum suum corpus [17]deputavit non suum, id est non pristinum; ut tunc et illud suum sit quod extrinsecus a deo acquirit. Servi igitur exemplo, et conserva speculum eius

27. necesse est ea *B.*

Cap. LII. 1. Videmus *ABCa.* 2. est. quis *A.* 3. non — — fuerit. *bcd.* nonne — — fuerit? *AC.* nonne non — — fuerit? *B.* numne — — fuerit? *a.* num — — fuerit? *Fulv. Ursinus.* 4. ne *om. C.* 5. ordeum erupit *AB.* 6. qualitate *c.* 7. vero *A.* 8. seminatur *cd.* 9. aut *bcd.* vel *reliqui.* 10. dat *om. A.* 11. si non id ipsum resurgit? Si non resurgit *om. AB.* 12. a deo corpus *A.* 12b. omnino *tres Vaticani.* 13. At *AB.* 14. nudum *Cmg.* nondum *ABC.* 15. additicium erit corpus quod corpori *c., de cod. Io. Clementis.* 16. funeratum *A.* 17. deputavit (*A*)*cd.* putavit *b.* putari *reliqui.*

carni, [18]eandem credens fructificaturam quae sit seminata, ipsam, etsi [19]pleniorem, non aliam, etsi aliter [20]revertentem. Accipiet enim et ipsa suggestum et ornatum qualem illi deus voluerit superducere secundum merita. Sine dubio ad hoc [21]dirigit, Non omnis I Cor. XV,39.
caro eadem caro; non ad denegandam substantiae communionem, sed praerogativae peraequationem, corpus honoris, non generis, in differentiam redigens. In hoc et figurata subicit exempla animalium et elementorum. Alia caro hominis, id est servi dei, qui vero homo est, alia iumenti, id est ethnici (de quo et propheta, Assi- Ps. XLIX,21.
milatus est, inquit, homo [22]inrationabilibus iumentis), alia caro [23]volatilium, id est martyrum, qui ad superiora conantur, [24]alia I Cor. XV,39.
piscium, id est quibus aqua baptismatis sufficit. Sic et de supercaelestibus corporibus [25]argumenta committit. Alia solis [26]gloria, id est Christi, et alia lunae, id est ecclesiae, et alia stellarum, id est seminis Abrahae. Et stella enim a stella differt in gloria, et Ib. v. 41.
corpora terrena et caelestia, [27]Iudaeus scilicet et Christianus. Ceterum si non figurate, satis vane mulorum et milvorum [28]carnes et corpora caelestium luminum [29]apposuit humanis, non pertinentia ad condicionis comparationem, sicut nec ad resurrectionis consecutionem. Postremo cum per haec differentiam gloriae, non substantiae, conclusisset, Sic, inquit, et resurrectio mortuorum. [30]Quomodo? Ib. v. 42.
Non de alio aliquo, sed de sola gloria differens. Rursus enim resurrectionem ad eandem substantiam revocans et ad granum denuo spectans, Seminatur, inquit, [31]corruptela, resurgit incorruptela; I Cor. XV, 42 sqq.
seminatur in dedecoratione, resurgit in gloria; seminatur in infirmitate, resurgit in virtute; seminatur corpus animale, resurgit spiritale. Certe non aliud resurgit quam quod seminatur, nec aliud seminatur quam quod dissolvitur humi, nec aliud [32]dissolvitur humi quam caro. [33]Hanc enim [34]sententia dei elisit: Terra es, et in Gen. III, 19.
terram ibis; quia et de terra erat sumpta. Hinc et apostolus concepit seminari eam dicere, cum [35]redhibetur in terram, quia et seminibus [36]sequestratorium terra est, [37]illic deponendis et inde repetendis. Ideoque et [38]reconsignat imprimens: Sic enim scriptum I Cor. XV,45.

18. eadem *A.* 19. pleniorem *ABcd. tres Vaticani, et cod. Io. Clementis.* plenior est *reliqui.* 20. reverentem *Bbc. Praeter sententiam.* 21. Dirigit *bcd.* direxit *Ca.* dixerit *AB.* 22. inrationalibus *A.* 23. volucrum *cd., de cod. Io. Clementis.* 24. alia autem piscium *cd., de cod. Io. Clementis.* 25. argumentari convenit *C.* 26. gloria *ABCacd. tres Vaticani.* claritas *b.* 27. Iudaeus scilicet et Christianus *Cmgabcd.* Iudaeos scilicet et Christianos *ABC.* 28. carnis *edit. Semleri, vitiose.* 29. opposuit *bc.* 30. Quomodo *ABamgbcd.* quoniam *Ca.* 31. in corruptela, resurgit in incorruptela *bc.* 32. humi dissolvitur *AB.* 33. et hanc *A.* 34. sententia dei *amgbcd.* sententia deus *a.* sententiam deus *reliqui.* 35. rehibetur *ACa.* 36. sequestratorum *AB.* 37. illis *A.* 38. reconsignat *bcd.* consignat *reliqui.*

est; ne aliud existimes esse seminari quam In terram ibis, ex qua es sumptus, sic [39]ne alterius quam carnis; sic enim scriptum est.

Cap. LIII. Sed corpus animale animam quidam argumentantur, ut [1]illum a carne avocent recidivatum[a]. Porro cum constet fixumque sit illud resurrecturum corpus quod fuerit seminatum, ad ipsius rei [2]exhibitionem provocabuntur. Aut ostendant animam seminatam post mortem, id est mortuam, id est humi elisam, disiectam, dissolutam, quod in illam [3]a deo decretum non est, proponant corruptelam eius et dedecorationem, infirmitatem, ut ipsius sit etiam [4]exsurgere [5]in incorruptelam et in gloriam et in virtutem. Sed enim in [6]Lazaro praecipuo resurrectionis exemplo[b] caro iacuit in infirmitate, caro paene computruit in dedecorationem, caro interim [7]putuit in corruptionem, et tamen Lazarus caro resurrexit, cum anima [8]quidem, sed incorrupta, quam nemo vinculis lineis strinxerat, nemo in sepulchro collocarat, nemo iam foetere senserat, nemo quatriduo viderat seminatam. Totum habitum, totum exitum Lazari omnium quoque caro hodie experitur, anima vero nullius. In qua ergo [9]stilus apostoli comparet, de qua eum loqui constat, ea erit

1 Cor. XV, 44. et corpus animale, cum seminatur, et [10]spiritale, cum suscitatur. Nam ut ita [11]intellegas manum adhuc porrigit, aeque de eiusdem scripturae auctoritate factum retexens primum hominem Adam in animam [12]vivam. Si Adam homo primus, caro autem homo ante animam[c], sine dubio caro erit facta in [13]animam vivam. [14]Porro in animam cum esset corpus, utique [15]animale corpus est facta. Quid eam appellari [16]velint quam quod per animam facta est, quam quod ante animam non fuit, quam quod post animam non erit, nisi cum resurgit? Recepta enim anima rursus animale corpus efficitur, ut fiat spiritale. Non enim resurgit nisi quod fuit. Ita unde carni competit corpus animale dici, inde animae nullo modo competit. Caro enim ante corpus quam animale corpus. Animata enim postea facta est corpus animale. Anima vero etsi corpus,

39. nec *AB*.

Cap. LIII. 1. illum a carne avocent recidivatum *cd., de cod. Io. Clementis.* illam a carne avocent recidivatam *reliqui.* 2. exhibitionem *ABCamgbcd*: exhortationem *a.* 3. decretum a deo non est *A.* decretum non est a deo *B.* 4. exsurgere *bcd.* consurgere *reliqui.* 5. in corruptelam *AB.* 6. Lasaro *A. Ubique.* 7. putuit *d.* putruit *reliqui.* 8. sed quidem incorrupta *A.* 9. salus *A.* 10. spirituale *B. Ubique.* 11. intelligat *c.* 12. vivam *ABc. tres Vaticani.* viventem *reliqui.* 13. animam vivam *ego.* animam *Ad.* animam viventem *reliqui.* 14. Facta porro in animam *d.* Porro inanimum *edd. Semleri et Leopoldi, mendose.* 15. ad animale *BCa.* 16. vellent *b.*

Cap. LIII. a. carne avocent recidivatum.] Ut carnis resurrectionem vitarent.

b. Lazaro praecipuo resurrectionis exemplo] Cf. supra cap. 38.

c. caro autem homo ante animam] Notaverat hoc item supra cap. 5.

tamen quia [17]ipsa est corpus non [18]animatum, sed [19]animans potius, animale corpus non potest dici, nec fieri quod [20]facit. Alii [21]enim accidens facit illud [22]animale: non accidens autem alii quomodo se faciet [23]animale? Sicut ergo [24]ante animale corpus caro recipiens animam, ita et postea spiritale induens spiritum. Hunc ordinem apostolus disponens in Adam quoque et in Christo eum merito distinguit, ut in capitibus distinctionis ipsius. Et cum Christum novissimum Adam appellat, hinc [25]eum [26]recognosce ad carnis, non ad animae, resurrectionem omnibus doctrinae viribus operatum. Si enim et primus homo Adam caro, non anima, [27]qui denique in animam vivam factus est, et novissimus Adam Christus ideo Adam quia homo, ideo homo quia caro, non quia anima; atque ita subiungit, Non primum quod spiritale, sed quod animale, postea quod spiritale, secundum utrumque Adam. [28]Ecquid[d] tibi videtur corpus animale et corpus spiritale in eadem carne distinguere, cuius distinctionem in utroque Adam, id est in utroque homine, [29]praestruxit? [30]Ex qua enim substantia pariant inter se Christus et Adam? Scilicet [31]ex carne: licet et ex anima[e]. Sed carnis nomine homo uterque sunt; prior enim caro homo. Ex illa et ordinem admittere potuerunt, ut alter primus, alter novissimus homo, id est Adam, deputarentur. Ceterum diversa in [32]ordinem disponi non possunt, de substantia duntaxat. De loco enim aut tempore aut condicione forsitan possint. Hic autem de substantia carnis primus et novissimus dicti sunt, sicut et rursus primus homo de terra et secundus de caelo; quia etsi de caelo secundum spiritum, sed homo secundum carnem. Itaque cum carni conveniat ordo in utroque Adam, non animae, ut primus [33]homo in animam vivam, novissimus in spiritum vivificantem distincti sint, aeque distinctio eorum carni distinctionem praeiudicavit; ut de carne sit dictum, Non [34]primum quod spiritale, sed quod animale, postea quod spiritale, atque ita

I Cor. XV, 45 sq.

Ib. v. 46.

Ibid.

17. ipsa *om. A.* 18. animatum *(B)d., Pamelius.* animata *reliqui, et tres Vaticani.* 19. animans *bcd.* anima *reliqui.* 20. facit *ABcd. Pamelii codices.* fecit *reliqui.* 21. enim *ABCmgabcd.* aiunt *C.* 22. animale *amgbcd.* autem *reliqui.* 23. animalem *ABCa.* 24. ante *om. ABC. Addidit primum de suis libris Gangneius.* 25. enim *A.* ergo *B.* 26. recognosse *a.* 27. quidni quae in animam facta est *bc.* 28. Et quid *Ca.* et quod *AB.* 29. praestrinxit *A.* 30. Ex qua *ABCd.* Aequa *a., de coniect. Rhenani.* Utraque *bc.* 31. et carne et anima. Sed *bc.* 32. ordine *AB.* 33. homo Adam in *c., de uno Vaticanorum.* 34. in primum *c.*

d. Adam. Ecquid] Fr. Iunius distinguit: „Si enim et primus homo Adam caro — — non quia anima, atque ita subiungit, Non primum — — utrumque Adam: ecquid tibi videtur“ cett.

e. licet et ex anima.] Fr. Iunius scribit atque distinguit: „Christus et Adam, scilicet ex carne et ex anima (sed carnis nomine homo uterque sunt, prior enim caro homo), ex illa et ordinem“ cett.

I Cor. XV, 44sq. eadem sit et supra intellegenda: Et quae seminetur corpus animale, et quae resurgat corpus spiritale, quia non [35]primum quod spiritale, sed quod animale, quia primus Adam in animam, novissimus Adam in spiritum. Totum de homine, totum de carne, quando de homine. Quid ergo dicemus? Nonne et nunc [36]habet caro spiritum ex fide? ut quaerendum sit quomodo corpus animale dicatur seminari. Plane accepit et hic [37]spiritum caro, sed arrabonem, animae autem non arrabonem, sed plenitudinem. Itaque etiam propterea maioris substantiae nomine animale corpus nuncupata est, in qua seminatur, futura proinde [38]per plenitudinem spiritus insuper spiritale, in qua resuscitatur. Quid mirum, si magis inde vocitata est unde conferta est quam unde [39]respersa est?

Cap. LIV. Ita de vocabulorum occasionibus plurimum quaestiones subornantur, sicut et de verborum communionibus. Nam quia et illud II Cor. V, 4. apud apostolum positum est: Uti devoretur mortale a vita, caro scilicet, devorationem quoque ad perditionem scilicet carnis arripiunt, quasi non bilem et dolorem dicamur devorare, id est abscondere [1]ac tegere et intra nosmetipsos continere. Denique cum I Cor. XV, 53. et illud scriptum sit: Oportet mortale [2]hoc induere immortalitatem, ostenditur quomodo mortale devoretur a vita, dum indutum immortalitate absconditur et tegitur et intus continetur, non dum absumitur et amittitur. Ergo et mors, inquis, salva erit, cum fuerit devorata. Ideo discerne pro sensibus communionem verborum, et integre [3]intellegis. Aliud enim mors et aliud mortale. [4]Aliter itaque devorabitur mors et aliter mortale. Mors non capit immortalitatem, mortale autem capit. Denique et scriptum est quod necesse sit mortale hoc induere immortalitatem. Quomodo ergo capit, dum devoratur a vita? [5]Quomodo devoratur a vita, dum recipitur et redigitur et includitur in ipsam? Ceterum mors merito Ib. v. 55. [6]in interitum devoratur, quia et ipsa in hoc devorat. Devoravit, inquit, [7]mors invalescendo, et ideo devorata est in contentionem. Ubi est, mors, aculeus tuus? ubi est, mors, contentio tua? Proinde et vita, mortis scilicet [8]aemula, per contentionem devora-

35. prius *codex Io. Clementis.* 36. caro habet *A.* 37. spiritum ex fide, ut quaerendum sit quomodo corpus animale dicatur seminari. Plane accepit et hic spiritum caro, sed arrabonem *ACa.* 38. per *om. ABC. Addidit de suis libris primum Gangneius.* 39. respersa *bcd.* dispersa *reliqui.*

Cap. LIV. 1. ac tegere *Cmgabcd.* et tegere *A.* attegere *B.* adtegere *C.* 2. hoc *om. B.* 3. intellegas *A.* intelliges *bc.* 4. Aliter itaque devorabitur mors et aliter mortale *om. ABC. Addidit primum de suis libris Gangneius.* 5. Quomodo devoratur a vita *om. ABC. Addidit haec de suis libris primum Gangneius.* 6. in interitum *bcd.* interitu *reliqui.* 7. mors *om. A.* 8. evulsa *A.*

bit in salutem quod per [9]contentionem suam devoraverat mors in interitum.

Quamquam igitur resurrecturam carnem probantes hoc ipso Cap. LV.
non aliam resurrecturam probemus quam de qua agitur, tamen singulae quaestiones et causae earum proprios [1]quoque flagitant congressus, licet aliunde iam caesae[a]. Interpretabimur itaque plenius et vim et rationem demutationis, quae ferme subministrat alterius carnis resurrecturae praesumptionem, quasi demutari desinere sit in totum et de pristino perire. Discernenda est autem demutatio ab omni argumento perditionis. Aliud enim demutatio, aliud perditio. Porro non aliud, si ita demutabitur caro ut pereat. Peribit autem demutata, si non ipsa permanserit in [2]demutatione, quae exhibita fuerit in resurrectione. Quemadmodum enim perit, si non resurgit, ita et si resurgit quidem, verum in demutationem subducitur, aeque perit. Aeque enim non erit, [3]ac si non [4]resurrexerit. Et quam ineptum, si in hoc resurgit ut non sit, quae potuit non resurrexisse, [5]nec esse, quia non esse iam coeperat. Non miscebuntur omnino diversa, mutatio atque perditio, operibus utique diversa. Perdit haec, illa mutat. Quomodo ergo quod perditum est mutatum non est, ita quod mutatum est perditum non est. Perisse enim est in totum non esse quod fuerit; mutatum esse aliter esse est. [6]Porro dum aliter est, id ipsum potest esse; habet enim esse quod non perit. Mutationem enim passum est, non perditionem. Atque adeo potest et demutari [7]quid [8]et ipsum esse nihilominus, ut et totus homo in hoc aevo [9]substantia quidem ipse sit, multifariam tamen demutetur, et habitu et ipsa corpulentia et valetudine et condicione et dignitate et aetate, studio, negotio, artificio, facultatibus, sedibus, legibus, moribus, nec quicquam tamen [10]amittat hominis, nec ita [11]alius [12]efficiatur ut cesset idem esse, immo nec [12b]alius efficiatur, sed aliud. Hanc formam demutationis divina etiam documenta testantur. Mutatur [13]Moysi manus, Exod. IV, 6 sq.
et quidem ad instar emortuae, exsanguis [14]et [15]exalbida, frigida, sed et recepto calore et refuso colore eadem caro et sanguis est.

9. contentionem suam devoraverat *Fr. Iunius.* contentionem tuam devoraverat *ABCa.* contentionem devoraverat *reliqui.*

Cap. LV. 1. quosque *cod. Io. Clementis.* 2. demutationem *ABC.* 3. ac si *cd., de cod. Io. Clementis.* si *reliqui.* 4. resurrexit *B.* 5. necesse *ABC.* 6. Sed porro *ABCa.* 7. quod *B.* 8. et *om. AB.* 9. substantiae quidem ipsa *B.* 10. amittat hominis *bcd.* admittat homini *ABCa.* 11. aliud *c., de duobus Vaticanis.* 12. efficiatur *cd., de cod. Io. Clementis.* efficitur *reliqui.* 12 b. aliud *A.* 13. mosei *AC.* moisi *B.* Mosi *d.* 14. et *delet Fr. Iunius.* 15. albida *bc.* ex albida *d.*

Cap. LV. a. licet aliunde iam caesae.] Id est profligatae. Cf. supra capp. 41 et 42.

Exod. XXXIV, 29. 35. Mutatur [16]postea et facies eiusdem incontemplabili claritate. Sed [17]Moyses erat [18]proinde qui non videbatur. Sic et Stephanus angelicum iam fastigium induerat, sed non alia genua [19]lapidationi Act. App. VI, 15. VII, 59. succiderant. Dominus quoque in secessu montis etiam vestimenta Matth. XVII, 3 sqq. luce mutaverat, sed liniamenta Petro agnoscibilia servaverat; ubi etiam [20]Moyses et Helias, alter in imagine carnis nondum receptae, alter in veritate nondum defunctae, eandem tamen habitudinem corporis etiam in gloria perseverare docuerunt. De quo exemplo Phil. III, 21. instructus et Paulus, Qui [21]transfiguravit, inquit, corpus humilitatis nostrae, [22]conformale corpori gloriae suae. Quod [23]si et transfigurationem et conversionem in [24]transitum substantiae cuiusque defendis, ergo et Saul in alium virum conversus de corpore [25]suo excessit, et ipse [26]satanas cum in angelum lucis transfiguratur, qualitatem suam amittit. Non opinor. Ita et in resurrectionis [27]eventum mutari, converti, reformari licebit cum salute substantiae.

Cap. LVI. Etenim quam absurdum, quam vero [1]et iniquum, utrumque autem quam deo indignum, aliam substantiam operari, aliam [2]mercede dispungi, ut haec quidem caro per martyria lanietur, alia vero coronetur, item e contrario haec quidem caro in spurcitiis volutetur, alia vero damnetur. Nonne praestat omnem semel fidem a spe resurrectionis abducere[a] quam de gravitate atque iustitia dei ludere[b]? Marcionem pro Valentino resuscitari? quando neque mentem neque memoriam neque conscientiam hominis hodierni credibile sit aboleri per indumentum illud mutatorium immortalitatis et incorruptelae, [3]vacaturo scilicet emolumento et fructu resurrectionis et statu divini utrobique iudicii[c]. Si non meminerim me esse qui merui, quomodo gloriam deo dicam? quomodo canam illi [4]novum canticum, nesciens me esse qui gratiam [5]debeam? Cur autem solius carnis demutatio excipitur, non et animae simul, quae in

16. et postea *A.* 17. moises *B.* Moses *bcd.* 18. perinde *B.* 19. in lapidatione *bc.* 20. moises *B.* Moses *bcd.* 21. transfigurabit *c.* 22. conforme fieri corpori claritatis suae *bc.* 23. si et *bcd.* etsi *reliqui.* 24. transitu *AB.* 25. suo *om. d.* 26. sathanas *AB. Quemadmodum solent.* 27. eventu *Cmg.*

Cap. LVI. 1. et iniquum *cd., de cod. Io. Clementis.* ethnicum *reliqui.* 2. mercede *ACmgabcd.* mercedem *BC.* 3. vacaturo *om. A.* 4. canticum novum *AB.* 5. deo debeam *cd.*

Cap. LVI. a. omnem semel fidem a spe resurrectionis abducere] Pungit Marcionem qui id fecerat, omnino negans resurrectionem, ut constat ex libro De Praescript. Haeret, cap. 51. [id est Adv. Omnes Haeres. cap. 6.], quamvis minus incuset eius haeresim quam Valentinianam, quam statim plus damnat. (La Cerda.)

b. quam de gravitate atque iustitia dei ludere.] Hoc ludibrium fuit Valentini, qui resurrectionem *huius* carnis negabat, ut inquit auctor cap. 49 De Praescript. Haeret. [id est Adv. Omnes Haer. cap. 4.], et tantum carnis *alterius* resurrectionem concedebat. (La Cerda.)

c. divini utrobique iudicii.] Id est in corpus et animam, cuius rationem statim reddit satis subtilem. (La Cerda.)

omnibus praefuit carni? Quale est [6]ut eadem anima quae in hac carne totum vitae ordinem decucurrit, quae in hac carne deum didicit et Christum induit et spem salutis seminavit, in alia nescio qua metat fructum? Nae illa [7]gratiosissima caro cui gratis vita constabit. Quodsi non et anima mutabitur, iam nec animae resurrectio est; nec ipsa enim resurrexisse [8]credetur, si non alia [9]resurrexerit.

Hinc iam illa [1]vulgaris incredulitatis [2]argutia est. Si, [3]inquiunt, Cap. LVII. ipsa eademque substantia revocatur cum sua forma, linea, qualitate, ergo et cum insignibus suis reliquis. Itaque et caeci et [4]claudi et paralytici, et ut quis insignis excesserit, ita et revertetur. Quid nunc, etsi ita dedignaris tantam gratiam qualiscunque a deo consequi? Non enim et nunc animae solius admittens salutem dimidiatis hominibus [5]eandem adscribis? Quid est credere resurrectionem, nisi integram credere? Si enim caro de dissolutione reparabitur, multo magis de [6]vexatione revocabitur. Minoribus maiora praescribunt. Cuiuscunque membri detruncatio vel obtusio nonne mors membri est? Si universalis mors resurrectione rescinditur, quid portionalis? Si demutamur in gloriam, quanto magis in incolumitatem? Vitiatio corporum accidens res est, integritas propria est. In hac nascimur. Etiam si in utero [7]vexemur, iam hominis est passio. Prius est genus quam casus. Quomodo vita confertur a deo, ita et refertur. Quales eam accipimus, tales et recipimus. Naturae, non iniuriae reddimur; quod nascimur, non quod laedimur, reviviscimus. Si non integros deus suscitat, non suscitat mortuos. Quis enim mortuus integer, etsi integer moritur? Quis incolumis qui exanimis? Quod corpus illaesum, cum interemptum, cum frigidum, cum expallidum, cum edurum, cum cadaver? Quando magis homo debilis, nisi cum totus[a]? Quando magis paralyticus, nisi cum immobilis? [8]Ita nihil aliud est mortuum resuscitari quam integrum fieri, ne ex ea parte mortuus adhuc sit ex qua non [9]resurrexerit. Idoneus deus reficere quod fecit. Hanc suam et potestatem et liberalitatem satis [10]iam in Christo spopondit, immo et ostendit non tantum [11]resuscitatorem carnis, verum etiam redintegratorem. Atque adeo et apostolus, Et mortui, inquit, resurgent I Cor. XV,52.

6. ut *om. C.* 7. generosissima *B.* 8. creditur *AB.* 9. resurrexit *AB.*

Cap. LVII. 1. vulgares incredulitatis argutiae *codex Io. Clementis.* 2. argutio *AB.* 3. ipsa inquiunt eadem substantia *AB.* 4. clodi *codex Io. Clementis.* 5. eandem *cd. tres Vaticani.* eam *ab.* eadem *reliqui.* 6. vitiatione *Fr. Iunius.* 7. vitiemur *c., de cod. Io. Clementis.* 8. item *AB.* 9. resurrexit *AB.* 10. iam *om. A.* 11. resurrectorem *B.*

Cap. LVII. a. nisi cum totus?] Hoc est cum totus est debilis. (Rigalt.)

incorrupti. Quomodo, nisi integri, qui retro corrupti tam vitio valetudinis quam et senio sepulturae? Nam et supra utrumque
I Cor. XV, 53. proponens, oportere et corruptivum istud induere incorruptelam, et mortale istud immortalitatem, non iteravit [12]sententiam, sed differentiam demandavit. Immortalitatem enim ad [13]rescissionem mortis, incorruptelam ad obliterationem corruptelae dividendo alteram ad resurrectionem, alteram ad redintegrationem temperavit.
I Thess. IV, 13 sqq. Puto autem et Thessalonicensibus omnis substantiae integritatem repromisit. Itaque nec in posterum timebuntur corporum labes. Nihil poterit [14]amittere integritas vel conservata vel restituta, ex quo illi etiam, si quid [15]amiserat, redditur. Praescribens enim [16]adhuc easdem passiones obituram carnem, si eadem resurrectura dicatur, naturam adversus dominum suum temere defendis, [17]legem adversus gratiam impie asseris. Quasi [18]domino deo non liceat et mutare naturam et sine lege servare. [19]Quomodo ergo legimus,
Matth. XIX, 26. I Cor. I, 27 sq. Quae impossibilia apud homines, possibilia apud [20]deum sunt, et, Stulta mundi elegit deus, ut [21]sapientiam mundi confundat? Oro te, si famulum tuum libertate mutaveris, quia eadem caro atque anima permanebunt, quae flagellis et compedibus et stigmatibus obnoxiae retro fuerant, idcircone [22]illa eadem pati oportebit? Non opinor. [23]Atquin et vestis albae nitore et [24]aurei anuli honore et patroni nomine ac tribu mensaque honoratur[b]. Permitte hanc et deo potestatem per vim [25]demutationis illius condicionem, non naturam, reformandi, dum et passiones auferuntur et munitiones conferuntur. Ita manebit quidem caro etiam post resurrectionem, [26]eatenus passibilis, qua ipsa, qua eadem, [27]ea tamen impassibilis, [28]qua in hoc ipsum manumissa a domino, ne ultra pati possit.

Cap. LVIII. Ies. XXXV, 10. Ibid. Apoc. VII, 17. [1]Iocunditas, inquit Esaias, aeterna super caput eorum. Nihil aeternum nisi post resurrectionem. Aufugit, inquit, dolor et maeror et gemitus ab illis. Proinde et Ioanni angelus: Et delebit deus omnem lacrimam ab oculis eorum; utique ex iisdem oculis qui retro fleverant, quique adhuc flere potuissent, si non omnem lacri-

12. sententiam — — enim ad *om. A.* 13. recisionem *B.* 14. amittere *d.* admittere *reliqui.* 15. amiserit *B.* 16. ad hoc *ABC.* 17. legis *A.* 18. domino deo *cd., de cod. Io. Clementis.* domino *reliqui.* 19. Quomodo *abcd.* Quo *reliqui, Fr. Iunius.* 20. deum sunt *ABcd. tres Vaticani.* deum *reliqui.* 21. sapientiam *cd. tres Vaticani.* sapientia *reliqui.* 22. illas *AB. tres Vaticani.* 23. Atquin *Acd. tres Vaticani.* Atqui *reliqui.* 24. anuli aurei *B.* 25. illius demutationis *d.* 26. carnis *AB.* 27. et *discrepantem scripturam apud Semlerum notatam invenio. Sed mei libri omnes habent* ea. 28. quia *ABCa.*

Cap. LVIII. 1. Iucunditas *A.*

b. vestis albae nitore et aurei anuli honore et patroni nomine ac tribu mensaque honoratur.] Libertorum praerogativae. Cf. de hoc loco, si tanti est, Wilh. a Loon De Manum. Servor. cap. 3. in Poleni Suppl. Thesaur. Graev. tom. III, p. 413.

mae imbrem indulgentia divina siccaret. Et rursus: Deus enim Apoc. XXI,4.
delebit omnem lacrimam ab oculis eorum, et mors hactenus[a]; [2]igitur
et corruptela hactenus, [3]proinde per incorruptelam fugata quemad-
modum [4]mors per immortalitatem. Si dolor et maeror et gemitus
ipsaque mors ex laesuris et animae et carnis obveniunt, quomodo
auferentur, nisi cessaverint causae, [5]scilicet laesurae carnis atque
animae? Ubi casus adversi apud [6]deum? aut ubi incursus infesti
apud Christum? ubi [7]daemonici impetus apud spiritum sanctum,
iam et ipso diabolo cum angelis suis ignibus merso? ubi necessi-
tas, aut quod dicitur fortuna vel fatum? quae resuscitatis plaga
post veniam? quae reconciliatis ira post gratiam? quae infirmitas
post virtutem? quae imbecillitas post salutem? Quod vestimenta et Deut. XXIX, 5.
calciamenta filiorum Israëlis quadraginta illis annis indetrita, [8]et
inobsoleta manserunt, quod [9]et [10]in ipsis corporibus unguium et
capillorum [11]facilia crementa habilitatis et dignitatis iustitia defixit[b],
[12]ne etiam enormitas [13]corruptelae deputaretur, quod Babylonii ignes Dan. III, 27.
trium fratrum nec tiaras nec [14]sarabara[c], quamquam Iudaeis [15]aliena,
laeserunt, quod Ionas devoratus a belua maris, in cuius alvo nau- Ion. II, 1 sqq.
fragia digerebantur, triduo post incolumis exspuitur, quod hodie
Enoch et Helias, nondum resurrectione dispuncti, quia nec morte Gen. V, 24. II Reg. II, 11.
functi, qua tamen de orbe translati et hoc ipso iam aeternitatis
candidati, ab omni vitio et ab omni damno et ab omni iniuria et
contumelia [16]emunitatem carnis[d] ediscunt: cuinam fidei testimonium
signant, nisi qua credi oportet haec futurae integritatis [17]esse do-
cumenta? Figurae enim nostrae fuerunt, apostolo auctore, quae Deut. XXIX, 5.
scripta sunt ut et dominum potentiorem credamus omni corporum
lege, et carnis magis utique [18]conservatorem, cuius etiam vesti-
menta, etiam calciamenta protexit.

2. igitur et corruptela hactenus *om. A.* 3. perinde *B.* 4. mors *om. BC.* 5. laesurae animae scilicet et carnis *A.* 6. deum *cd., de cod. Io. Clementis.* dominum *reliqui.* 7. daemoniaci *d.* 8. et inobsoleta *cd.* et obsoleta *A.* inobsoleta *reliqui.* 9. et *om. B.* 10. in *om. A.* 11. et facilia *ABCa.* 12. nec *A.* 13. corruptela *ABCa.* 14. sarabas *Ca.* sarabaras *ABc.* sarabaeas *Cmg.* 15. alienas *ABCac.* 16. emunitatem *ABCd. codex Pithoei.* immunitatem *reliqui.* 17. documenta esse *B.* 18. et conservatorem *BCa.*

Cap. LVIII. a. et mors hactenus] Id est, non ultra, nunquam posthac. Cf. quae annotavi ad Exhortat. Castit. cap. 1.

b. habilitatis et dignitatis iustitia defixit] Id est repressit, impedivit. Quemadmodum autem hic „habilitatis et dignitatis iustitiam," ita Adv. Hermog. cap. 41 „motationis iustitiam" et De Pallio cap. 4 „iustitiam pallii" dixit.

c. sarabara] Cf. adnott. ad De Pallio cap. 4.

d. emunitatem carnis] Noluit Septimius dicere *immunitatem*, ne diversae cuiusdam substantiae conditionem Enocho et Eliae tribuere videretur, quasi ex naturae suae qualitate ab omni labe immunibus, sed eos iam emunitatem carnis discere ait, quasi iam excusatos et exoneratos sive exemptos de communi et pristina illa naturae humanae conditione. (Rigalt.)

Cap. LIX. Sed futurum, inquis, aevum alterius est dispositionis et aeternae; igitur huius aevi substantiam non aeternam diversa possidere non posse. Plane, si homo propter dispositionem futuram, et non
I Cor. III, 22. dispositio propter hominem. Sed enim apostolus scribens, Sive mundus sive vita sive mors sive futura sive praesentia, omnia vestra sunt, eosdem constituit haeredes etiam futurorum. Nihil tibi
Ies. XL, 7. Ib. v. 5. largitur Esaias, dicens, Omnis caro foenum, et alibi, Et videbit omnis caro salutare [1]dei. Exitus, non substantias, distinxit. Quis enim iudicium [2]dei non in sententia duplici statuit salutis et poenae? Omnis igitur caro foenum, quae igni destinatur, et omnis caro videbit salutare dei, quae saluti ordinatur. Ego me scio neque alia carne adulteria commisisse, neque nunc alia carne ad continentiam eniti. Si quis est bina pudenda circumferens, potest iam et demere foenum[a] carnis immundae, et solam sibi reservare quae visura sit [3]dei salutare. Sed cum idem prophetes etiam nationes
Ib. v. 15. 17. Ies. XLII, 4. ostendat nunc deputatas velut pulverem et salivam, nunc speraturas et crediturias in nomen et in brachium domini, numquid et [4]de nationibus fallimur? et aliae quidem sunt crediturae, aliae in pulverem deputatae, ex diversitate substantiae? Sed et Christus intra oceanum[b], et de isto caelo quod nobis [5]incubat, verum lumen nationibus [6]offulsit. Et ipsi Valentiniani hic errare didicerunt[c]; nec alia [7]erit forma nationum credentium nisi quae et non credentium, de carne, de anima. Sicut ergo easdem nationes non genere, sed sorte distinxit, ita et carnes, quae in ipsis nationibus [8]una substantia est, non materia, sed mercede [9]disiunxit.

Cap. LX. Ecce autem, ut adhuc controversiam [1]exaggerent [2]carni, carni maxime [3]eidem, de officiis quoque membrorum argumentantur, aut

Cap. LIX. 1. dei *ABcd. tres Vaticani, et cod. Io. Clementis.* domini *Cab.* 2. dei *Acd. tres Vaticani, et cod. Io. Clementis.* domini *reliqui.* 3. dei *cd. tres Vaticani, et cod. Io. Clementis.* domini *reliqui.* 4. nationes fallimur *A.* 5. incumbat *ABC.* 6. effulsit *ABbc.* 7. forma erit *A.* 8. una substantia est, non materia *om. AB.* 9. distinxit *A.*

Cap. LX. 1. exaggerant *Ca.* exaggeraret *AB.* 2. carni, carni maxime *B.* carni maxime *reliqui.* 3. eidem *ABCcd. tres Vaticani, et cod. Io. Clementis.* fidem *ab.*

Cap. LIX. a. et demere foenum] Facile rescripseris „et *demetere* foenum.“

b. intra oceanum] Hoc etiam delirabant Valentiniani, quod extra hunc ambitum terrae alios homines esse dicerent, ac diversae substantiae, eosque veros, Theletos et Abascantos et Acinetos. Nostrates enim veros homines non esse, quos Demiurgus stillicidium situlae et pulverem areae et locustas deputavit. Qua de re Septimius noster apertius disputabit lib. De Scorpiace [cap. 10.]. Ad haec vero deliramenta non pertinere arbitror quod legitur in prima Clementis ad Corinthios Epistola de mundis extra oceanum positis, quos *ἀπεράντους* esse ait. Nam hoc viro apostolico geographiae potius imperitia exciderit, quam ullius dogmatis adserendi studio.“ (Rig.)

c. hic errare didicerunt] V. Advers. Valentin. cap. 29.

et ipsa dicentes permanere debere in suis operibus et fructibus ut [4]eidem corpulentiae adscripta, aut, quia constet discessura esse officia membrorum, corpulentiam quoque [5]eradant, [6]cuius scilicet perseverantia credenda non sit, [7]ut quae sine membris, quia nec membra credenda sint sine officiis. Quo enim iam, inquiunt, spelunca haec oris et dentium statio et gulae lapsus et [8]compitum stomachi et [9]alvi gurges et intestinorum [10]perplexa proceritas, cum esui et potui locus non erit? quo huiusmodi membra admittunt, subigunt, devolvunt, dividunt, digerunt, egerunt? quo manus ipsae et pedes et operarii quique artus, cum victus etiam cura cessabit? quo renes conscii seminum, et reliqua genitalium utriusque sexus, et [11]conceptuum stabula, et uberum fontes, [12]discessuro concubitu et fetu et educatu? postremo quo totum corpus, totum scilicet vacaturum? [13]Ad haec ergo praestruximus non oportere committi futurorum atque praesentium dispositiones, intercessura tunc demutatione, et nunc superstruimus officia ista membrorum necessitatibus vitae huius eo usque consistere, donec et ipsa vita transferatur a temporalitate in aeternitatem, sicut animale corpus in spiritale, dum mortale istud [14]induit immortalitatem et corruptivum I Cor. XV, 53.
istud incorruptelam; et ipsa autem liberata tunc vita [15]a necessitatibus liberabuntur et membra ab officiis, nec ideo non erunt necessaria. Licet enim officiis liberentur, sed iudiciis retinentur, ut II Cor. V, 10.
[16]quis*que* referat per corpus prout gessit. Salvum enim hominem tribunal dei exigit; salvum vero sine membris [17]non licet esse, ex quorum non officiis, sed substantiis constat. Nisi forte et navem sine carina, sine prora, sine puppi, sine compaginis totius incolumitate [18]salvam adseverabis. Et tamen navem procella dissipatam[a] [19]vel carie dissolutam redactis et recuratis omnibus membris eandem saepe conspeximus etiam titulo restitutionis gloriantem. De dei

4. idem *AB*. 5. credant *AB*. 6. quibus *A*. 7. ut quae *ego*. utique *libri omnes*. 8. conpetum *a*. competum *C*. compum *B*. cōpletum *amg*. 9. alvei *AC*. 10. perlaxa *A*. perlexa *B*. 11. conceptu' non stabula *A*. conceptu non stabula *B*. 12. discessuro *ABCad. tres Vaticani*. decessuro *bc*. 13. At ergo *A*. 14. induet *cd*. 15. a necessitatibus *abcd*. necessitatibus *reliqui*. 16. quisque *ego*. quis *libri omnes*. 17. non licet esse *bc., Rhenanus in marg. edit. princ.* non. Licet enim *C*. non licet enim *AB*. non liquet eum *ad*. non licet eum *amg*. 18. salvum *AB*. 19. et carinam dissolutam *codex Io. Clementis*.

Cap. LX. a. navem procella dissipatam] Alfeni quoque sententia fuit, navem, si adeo saepe refecta esset, ut nulla tabula eadem permaneret quae non nova fuisset, nihilominus eandem navem existimari. l. Proponebatur. De ind. Itaque Athenienses quo tempore Socrati cicutas miscuere, navem quotannis in Delon transmitti solitam eam ipsam esse dicebant qua maiores suos Theseus in Cretam vexerat. *Τοῦτό ἐστι τὸ πλοῖον ὥς φασιν Ἀθηναῖοι*" cett., inquit Platonis Phaedon cap. 1. (Rigalt.)

artificio et arbitrio et iure torquemur? Porro si dives dominus et liberalis adfectui aut gloriae suae praestans solam navis restitutionem hactenus eam [20]voluerit operari, idcirco [21]tu negabis necessariam illi compaginem pristinam, ut exinde iam vacaturam, cum soli saluti navis sine operatione conveniat? Igitur hoc tantummodo discere sufficit, an dominus hominem saluti destinando carnem destinarit, an eandem [22]velit denuo esse quam non debebis [23]ex futura membrorum vacatione praescribere denuo esse non posse. Licet enim [24]esse quid denuo et nihilominus vacare; nec potest autem dici vacare, si non sit. At enim si sit, poterit et non vacare; nihil enim apud deum vacabit.

Cap. LXI. Sed accepisti, homo, os ad vorandum atque potandum: cur non potius [1]ad eloquendum, ut a ceteris animalibus distes? cur non potius ad praedicandum deum, ut etiam hominibus [2]antistes? Denique Adam ante nomina animalibus enuntiavit quam de arbore decerpsit, ante etiam prophetavit quam [3]voravit. Sed accepisti dentes [4]ad macellum [5]corrodendum: cur non potius ad omnem hiatum et rictum [6]tuum [7]coronandum? cur non potius ad pulsus linguae [8]temperandos, ad vocis articulos offensione signandos? denique et [9]edentulos esse audi[a], et vide ut [10]honori oris et organum dentium quaeras. Forata sunt inferna in viro et in femina, nimirum qua libidines [11]fluitent: cur non magis [12]defluxura[b] colentur? Est adhuc [13]feminis intus quo semina congerantur: an quo sanguinis onera [14]secedant, quem pigrior sexus discutere non sufficit? Dicenda enim et haec[c], quatenus quae volunt [15]et qualiter volunt et quorum volunt officia membrorum ludibriose de industria suffundendae[d] re-

20. valuerit *B.* 21. tunc *ABC.* 22. denuo velit *A.* 23. et *ABCa.* 24. esses *AB.*
Cap. LXI. 1. ad eloquendum — — non potius *om. A.* 2. antistes *ABCcd. cod. Io. Clementis.* antestes *reliqui.* 3. devoravit *A.* 4. demacellum *AB.* 5. coornandum *c. Error, ni fallor, typographi.* 6. tuum *om. a.* 7. coornandum *codex Io. Clementis.* 8. temporandos *c., ex duobus Vaticanis.* 9. edentulos esse audi *ego.* edentulos audi *bcd.* edentulus. Sed audi *ABC.* edentulus es? Sed audi *a.* edentulus audis? *Fr. Iunius.* 10. honori *bc.* honorem *reliqui.* 11. fluitant *A.* 12. defluxura *ABC. codex Pithoei, Fr. Iunius et Nic. Rigaltius.* de fluxura *a.* qua potuum defruta *bcd.* 13. in feminis *c., ex cod. Io. Clementis.* 14. succedant *B.* 15. et quorum volunt et qualiter volunt *ABd.*

Cap. LXI. a. denique et edentulos esse audi] Ita emendasse haec verba mihi videor. Adeo, inquit, et audi, si nescis, et edentulos posse edere homines, indeque disce non comminuendis tantum cibis, immo honori potius oris dentium organum esse provisum.

b. defluxura] Defluxura recte interpretatur Rigaltius quae de potu excernuntur.

c. Dicenda enim et haec] Circa huiusmodi officia membrorum mira libertate lusit Hieronymus libro I Adv. Iovinianum. (Rigalt.) V. Hieron. Adv. Iovin. I. p. 177 sq. tom. IV. Opp. ed. Bened.

d. suffundendae] Id est quasi pudore conficiendae et refutandae. Cf. de verbo *suffundere*, quod Tertulliano usitatissimum est, cf. adnott. ad Scorp. cap. 10.

surrectionis oblatrant, non recogitantes ipsas prius causas necessitatis tunc vacaturas, cibi, famem, et potus, sitim, et concubitus, genituram, et operationis, victum. Sublata enim morte neque victus [16]fulcimenta ad praesidia vitae neque generis [17]supparatura gravis erit membris. Ceterum et hodie vacare intestinis et pudendis licebit. Quadraginta diebus [18]Moyses et Helias ieiunio functi solo deo alebantur. Iam [19]tunc enim dedicabatur, Non in [20]pane [21]vivit homo, sed in dei verbo. Ecce virtutis futurae liniamenta. Nos quoque, ut possumus, [22]os cibo excusamus[e], etiam sexum a congressione subducimus. [23]Quot spadones voluntarii? [24]quot virgines [25]Christo maritatae? [26]quot steriles utriusque naturae infructuosis genitalibus structi? [27]Nam [28]si et hic iam vacare est et officia et emolumenta membrorum temporali vacatione, ut in temporali dispositione, nec homo tamen minus salvus est, proinde homine salvo, et quidem magis tunc, ut in aeterna dispositione, magis non desiderabimus quae iam hic non desiderare consuevimus. Exod. XXIV, 18. I Reg. XIX, 8. Matth. IV, 4.

Sed huic disceptationi finem dominica pronuntiatio imponit. Erunt, inquit, tanquam angeli. Si non nubendo, quia nec moriendo, utique nec ulli simili necessitati succidendo corporalis conditionis, quia et angeli aliquando tanquam homines fuerunt, edendo et bibendo et pedes lavacro porrigendo; humanam enim induerant superficiem salva intus substantia propria. Igitur si angeli facti tanquam homines in eadem substantia spiritus carnalem tractationem susceperunt, cur non et homines facti tanquam angeli in eadem substantia carnis spiritalem subeant dispositionem, non magis sollemnibus carnis obnoxii sub angelico indumento quam angeli tunc sollemnibus [1]spiritus sub humano? nec ideo non permansuri in carne, quia non et in sollemnibus carnis, cum nec angeli ideo non et [2]in spiritu permanserint, quia non et in sollemnibus spiritus. Denique non dixit, Erunt angeli, ne homines negaret, sed, Tanquam angeli, ut homines conservaret. Non abstulit substantiam, cui similitudinem attribuit. Cap. LXII. Matth. XXII, 30. Luc. XX, 36.

[1]Resurget igitur caro, et quidem omnis, et quidem ipsa, et quidem integra. In deposito est ubicunque apud [2]deum per fide- Cap. LXIII.

16 fulciamenta *A*. 17. supparatura *ACmgabcd*. subparitura *C*. *In B. desideran-tur verba* ad praesidia — — supparatura. 18. Moses *bcd*. 19. tunc *om. A*. 20. pane solo *codex Io. Clementis*. 21. vivet *cd*. 22. a cibo *cd*. 23. quod *AB*. 24. quod *AB*. 25. Christi *ABCa*. 26. quod *AB*. 27. Nam *om. bc*. 28. et si *Ca*.

Cap. LXII. 1. spiritibus *c*. *Error typographi, ni fallor*. 2. in *om. ABC*.

Cap. LXIII. 1. Resurget *ABcd*. *tres Vaticani*. Resurgit *reliqui*. 2. dominum *AB*.

e. os cibo excusamus] V. adnott. ad lib. Adv. Hermog. cap. 16.

lissimum sequestrem dei et hominum Iesum Christum, qui et homini deum et hominem deo reddet, carni spiritum et spiritui carnem. Utrumque iam in semetipso foederavit, sponsam sponso et sponsum sponsae [3]comparavit. Nam et si animam [4]quis contenderit sponsam, vel dotis nomine sequetur animam caro. Non erit anima prostituta, ut nuda suscipiatur a sponso. Habet instrumentum[a], habet cultum, habet mancipium suum carnem; ut [5]collactanea comitabitur. Sed caro [6]est sponsa, quae et in Christo Iesu [7]spiritum sponsum per sanguinem [8]pacta est. Huius interitum quem putas, secessum scias esse. Non sola anima seponitur. Habet et caro [9]secessus suos interim, in aquis, in ignibus, in alitibus, in bestiis; cum in haec dissolvi videtur, velut in vasa transfunditur. Si etiam ipsa vasa defecerint, cum de illis quoque effluxerit in suam matricem terram, quasi per ambages resorbetur, ut rursus ex illa [10]re-
Gen. III, 22. praesentetur Adam auditurus a domino, Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, vere tunc compos mali, quod evasit, et boni, quod invasit. Quid, anima, invides carni? Nemo tam proximus tibi, quem post dominum diligas; nemo magis frater tuus, [11]quae tecum etiam in deo nascitur. Tu potius illi exorare debueras resurrectionem; per te, si forte, deliquit. Sed nihil mirum, si odisti, cuius auctorem quoque respuisti, quam et in Christo aut negare aut mutare [12]consuesti, proinde et ipsum sermonem dei, qui caro factus est, vel stilo vel interpretatione corrumpens, arcana etiam
Joël III, 1 sq. apocryphorum superducens, blasphemiae fabulas. At enim deus omnipotens adversus haec incredulitatis et perversitatis ingenia providentissima gratia sua effundens in novissimis diebus de suo spiritu in omnem carnem, in servos suos et ancillas, et fidem laborantem resurrectionis carnalis animavit et pristina instrumenta[b] manifestis verborum et sensuum luminibus ab omni ambiguitatis
Cor. XI, 19. obscuritate purgavit. Nam quia haereses esse oportuerat, ut probabiles quique [13]manifestentur, hae autem sine aliquibus occasionibus scripturarum audere non poterant, idcirco pristina instrumenta

3. confoederavit *amg.* 4. qui *A.* quid *B.* 5. collactanea *ad.* collectaneam *bc.* collatanea *C. tres Vaticani.* collatane *A.* collato ne *B.* 6. et *A.* 7. spiritum *om. bc.* 8. pacta *bcd.* passa *reliqui.* 9. sinus suos *amg.* suos sinus *bc.* 10. repraesentetur *ABCmgbcd.* praesentetur *Ca.* 11. quam quae *abc., de libris Gangneii.* 12. consuevisti *A.* 13. manifestentur *ABCa. tres Vaticani.* manifestarentur *bcd.*

Cap. LXIII. a. instrumentum] Instrumentum dicit apparatum et ornamentum, nos *ausstattung.* Cf. Dirksen Manuale s. v. p. 484.

b. pristina instrumenta] Mosis et prophetarum libros in testamento vetere comprehensos. (Fr. Iunius.) Alibi quidem „pristinum instrumentum" a Tertulliano dici vetus testamentum verum est. Sed „pristina instrumenta" hic dicit et vetus

quasdam materias [14]illis videntur subministrasse, et ipsas quidem [15]iisdem litteris revincibiles. Sed [16]quoniam [17]nec dissimulare spiritum sanctum oportebat quominus et [18]huiusmodi cloquiis superinundaret quae nullis haereticorum versutiis semina [19]subspargerent, immo et veteres eorum cespites vellerent, idcirco iam omnes retro ambiguitates et quas volunt parabolas aperta atque perspicua totius sacramenti praedicatione discussit per novam prophetiam de [20]paracleto inundantem. Cuius si hauseris fontes, nullam poteris sitire doctrinam, nullus te ardor exuret quaestionum, resurrectionem quoque carnis usquequaque potando [21]refrigerabis[c].

14. illis *om. ABC. Addidit de suis libris primum Gangneius.* 15. isdem *B.* eisdem *A.* 16. quomodo *B.* quem *A.* 17. necdum *abc.* 18. eiusmodi *d.* 19. subspergerent *A.* 20. paraclito *B.* 21. refrigeraberis *edit. Leopoldi.*

et novum testamentum. Pristina enim sunt, quia ante illam novissimam diem, qua omnes illorum caligines dominus discutiet. Nec quomodo veteri soli testamento possit ambiguitatum obscuritas tribui facile intellegitur.

c. refrigerabis] Non defuerunt qui *refrigeraberis* corrigerent. At Septimius hoc verbo et intransitive utitur. Adv. Praxean cap. 16: „ille altissimus — — apud Abraham sub quercu *refrigeraverit.*“ De ieiun. Adv. Psych. cap. 10: „Inde et irreligiosum est ante famulorum carnem *refrigerare* quam domini.“

DE

ANIMA.

In scripturae discrepantia Tertulliani verbis subiecta

A significat codicem scriptum Agobardinum, Parisiensem (*Aβ* ex collatione Steph. Baluzii, *Aφ* ex collatione Hildebrandi).

B – editionem principem, Io. Gangneii, quae prodiit Parisiis a. MDXLV. Litterae *mg.* siglo *B* additae denotant scripturam de margine libri prolatam.

C – – Sigism. Gelenii, quae prodiit Basileae a. MDL. Sigism. Gelenius in hoc libro usus est codice scripto Masburensi.

a – – Iac. Pamelii, quae prodiit Antverpiae a. MDLXXIX.

b – – Nic. Rigaltii, quae prodiit Parisiis a. MDCXXXIV.

*DE

ANIMA.**

[1]De solo censu animae congressus Hermogeni[a], quatenus et istum ex materiae potius suggestu quam ex dei flatu constitisse Cap. I.

* DE CENSV ANIMAE *A.* Q. SEPTIMII FLORENTIS TERTVLLIANI CARTHAGINENSIS (CARTHAGINENSIS *om. C.*) DE ANIMA LIBER. *BC.*

Cap. I. 1. DE IMMORTALITATE ANIMAE ‖ Si substantia animae, et an corporalis, et an effigiata, unum esse animam et spiritum, non separari animam et animum, an sit, ubi sit quod dicitur hegemonicon, de quinque sensibus corporalibus, quod philosophi et haeretici distinguunt inter sensualia et intellectualia, Intellectum semper animae inesse, De caeteris naturalibus animae, Unde anima adversus haereticos qui eam de coelis deferunt: Adversus argumentum Platonis, quod discentias reminiscentias dicat: De contemptu animae adversus eos qui post partum corpori eam inducunt: Adversus Platonicum dogma, quod non ex mortuis fiant vivi: Ad Pythagorae et Empedoclis opiniones de metempsychosi et metensomatisimo: Adversus Simonis opinionem et Carpocratis haereticorum: De sexu animae et carnis, quod simul in utero formentur, in eum: De aetate carnis et animae: De cibis, quomodo ad animam pertinere videantur: Nullam pene animam sine daemonio esse: Quomodo caro peccatrix dicatur: De bono et malo animae: De morte: De somno pertinente ad tractatum mortis: Et de anima Hermotimi: De Hermotimo: De somniis, quomodo ea patiatur anima, et unde eveniant: De vi mortis, et de Menandro haeretico: Nihil animae in corpore manere post mortem, ut videtur quibusdam: De animae excessu, De receptu, De inferis, et an illuc omnes animae compellentur: An commorentur hic animae post mortem, vel ab inferis commeent, An aliquid interim animae patiantur apud inferos, De solo censu animae *cett. B. In A. quinque capita desiderantur cum sexti dimidia.*

** DE ANIMA.] Hic liber in exemplari Agobardi passim inscribitur DE CENSV ANIMAE. Sed falso. Nam ut ex istius operis principio patet, is fuit titulus alterius libri quem adversus Hermogenem Septimius noster composuerat, ut ostenderet quid censeri anima deberet; etenim constare ex dei flatu, non ut Hermogenes dicebat, ex materiae suggestu. Hoc tantum eo libello, qui hodie desideratur, adversus haereticum disputaverat. Nunc de animae statu ac de quaestionibus reliquis ad eam pertinentibus agit adversus philosophos. Itaque receptissimum iam vulgatis editionibus titulum generalem DE ANIMA retinuimus. (Rigalt.)

Cap. I. a. De solo censu animae congressus Hermogeni] *Censu animae,* id est (ut idem auctor loquitur lib. De Resurr. Carnis cap. 2.) ortu ex quo censetur anima, ac veluti natalibus eius, quemadmodum exponitur infra cap. 4. Quod autem hinc adstruit Pamelius, ab auctore librum De Censu Animae fuisse scriptum, id meo iudicio verum est. Nam etsi ex communi ratione materiae idem videtur conficere, de qua in libro Adv. Hermogenem actum est, tamen (quod verba hoc loco indicant, itemque

praesumpsit, nunc ad reliquas conversus quaestiones plurimum videbor cum philosophis dimicaturus. Etiam in carcere [2]Socratis de animae statu [3]velitatum est. Nescio iam hoc primum, an opportuno in tempore [4]magistri[b], etsi nihil de loco interest. Quid enim liquido saperet anima tunc Socratis, iam sacro navigio regresso, iam cicutis[c] damnationis exhaustis[c], iam morte praesente utique consternata ad aliquem [5]motum, secundum naturam, aut [6]externata[d], si non secundum [7]naturam? Quamvis enim placida atque tranquilla, quam nec coniugis fletus statim viduae nec liberorum conspectus exinde pupillorum lege pietatis inflexerat, vel in hoc tamen mota, ne moveretur, ipsa constantia concussa est adversus inconstantiae concussionem. Quid autem aliud saperet vir quilibet iniuria damnatus praeter iniuriae solamen? nedum philosophus, gloriae animal[e], cui nec consolanda est iniuria, sed potius insultanda. Denique post sententiam obviae coniugi et muliebriter inclamanti, Iniuste damnatus [8]es Socrates! iam et de gratulatione responderat, Volebas autem iuste[f]? [9]Quo nihil mirandum, si et in carcere [10]inviscatas Anyti et Meliti palmas[g] [11]gestiens infringere ipsa morte

2. Socrati *Ios. Scaliger.* 3. vel ita velificatum est *B.* 4. magisterii *Ios. Scaliger.* 5. motum *ab., cum Latinio.* modum *BC.* 6. exsternata *b.* externum *reliqui.* 7. consternata *B.* 8. est *B.* 9. quo nihil *B.* Nihil *reliqui.* 10. inviscatas *C., Gasp. Scioppius.* in te inuiscatas *B.* lemniscatas *reliqui, de coniect. Latinii.* 11. gestiens *BmgCab.* gestio *B.*

cap. 3. et praesertim cap. 11.) singulare aliquid amplius tractavisse palam est quam quod in eo libro legitur qui extat Adv. Hermogenem. (Fr. Iunius.)

b. magistri] Id est doctoris, Socratis. Rigaltius *magistri* accipit vocativo casu, tamquam philosophos alloquatur.

c. iam cicutis damnationis exhaustis] Non simpliciter cicutas dicit, quae non intritae Socrati nisi sub solis occasum fuere, sed cicutas damnationis, quas illi sub solis ortum nuntiaverant undecimviri. Admissis enim subinde amicis nobilis ille de anima sermo haberi coeperat. Iam cicutis damnationis exhaustis, hoc est iam audita damnationis suae sententia, quasi ab eo temporis momento mortem Socrates bibere coepisset, cum ab eo quoque iudices vitam custodiis ademisse censeantur ex quo mortis sententiam dixere. Atque eam adserendae inter Evangelistas super dominicae passionis hora concordiae rationem ab iis qui numerorum notas in exemplaribus Graecis aberratione transcribentium depravari potuisse non probant, adferri notat Theophylactus in Ioann. cap. 18: *„ἔκτοτε σταυρῶσαι καὶ τιμωρῆσαι οἱ δικασταὶ λέγονται, ἀφ' οὗ τὴν ἀπόφασιν ἐξενέγκωσι, διὰ τὸ τὴν δύναμιν τῆς τιμωρίας καὶ τοῦ θανάτου ἐν ταῖς γλώσσαις κεκτῆσθαι.“* Verum haec schemata declamationi fortean conveniant, minime autem evangelicae veritati. (Rigalt.)

d. externata] Gloss. Lat. ap. Maium Auctt. Class. tom. VIII, p. 201: *„Externare*, alienare.“ Gloss. Philoxeni: *„Externatus, ἐκτὸς φρενῶν.“* Cf. interprr. ad Apul. Metam. III, 22.

e. philosophus, gloriae animal] Sic Hieronym. Epist. ad Iulianum p. 753. (tom. IV. Opp. ed. Bened.) et Epist. ad Pammachium p. 585. philosophum appellat *„gloriae animal* et popularis aurae atque rumorum venale mancipium.“ Ipse Tertull. Apol. cap. 47., et alibi, dicit „homines gloriae,“ et De Patient. cap. 1 „Philosophi, inquit, qui alicuius *sapientiae animalia* deputantur.“

f. Volebas autem iuste?] Cf. interprr. ad Xenoph. Apol. Socr. cap. 28., qui hanc rem non de Xanthippa, sed de Apollodoro narrat.

g. inviscatas — palmas] Reposui veterem scripturam. Nihil enim h. l.

coram [12]immortalitatem vindicat animae necessaria praesumptione ad iniuriae frustrationem. Adeo omnis illa tunc sapientia Socratis de industria venerat consultae aequanimitatis, non de fiducia compertae veritatis. Cui enim veritas comperta sine deo? cui deus cognitus sine Christo? cui Christus exploratus sine spiritu sancto? cui spiritus sanctus accommodatus sine fidei sacramento? Sane Socrates facilius[h] diverso spiritu agebatur. Siquidem aiunt daemonium illi a puero adhaesisse[i], pessimum revera paedagogum, etsi post deos et cum deis daemonia deputantur penes poëtas et philosophos. Nondum enim Christianae potestatis documenta processerant, quae vim istam perniciosissimam nec unquam bonam, [13]atquin omnis erroris artificem[k], omnis veritatis avocatricem sola traducit[l]. Quodsi idcirco sapientissimus Socrates secundum Pythii quoque daemonis suffragium, scilicet negotium navantis socio suo, quanto dignior atque [14]constantior Christianae sapientiae adsertio, cuius adflatui tota vis daemonum cedit? Haec sapientia de schola caeli deos quidem saeculi negare liberior, quae nullum Aesculapio [15]gallinaceum reddi iubens praevaricetur[m], nec nova inferens daemonia, sed vetera depellens, nec adulescentiam vitians, sed omni bono pudoris informans, ideoque non unius urbis, sed universi orbis iniquam sententiam sustinens pro nomine veritatis, tanto [16]scilicet perosioris quanto plenioris, ut et mortem non de poculo per habitum iocunditatis absorbeat, sed de patibulo et vivicomburio per omne ingenium crudelitatis exhauriat, interea in [17]isto tenebrosiore

12. immortalitatem vindicat animae *ab., de emendat. Latinii.* immortaltem vindicans animam *B.* immortalitatem vindicans animae *C.* 13. atquin omnis erroris *ego.* atqui hominis erroris *BC.* antiqui erroris *ab., de coniect. Latinii.* 14. constantior Christianae sapientiae *b., de emendat. Fulvii Ursini.* constantiae Christianae atque sapientiae *reliqui.* 15. galliceum *B.* 16. scilicet et *B.* 17. istos tenebrosiores carceres *B.*

lemniscatae Latinii palmae. Quas *inviscatas* dicat Septimius discimus ex Glossario ed. ab Ang. Maio tom. VIII Class. Auctt. p. 619: „— Et componitur *invisco*, as, i. e. per viscum aliquid capere; inde *inviscatus, inviscatio.*" Inviscatae igitur palmae erunt palmae technis et dolosis artificiis partae, ut visco utuntur in aucupio.

h. facilius] Recte verterunt *μᾶλλον*. Sic *facilius* habuimus supra Adv. Marc. IV, 7. et De Ieiun. cap. 10.

i. daemonium illi a puero adhaesisse] Cf. Apolog. cap. 22., et hoc ipso libro infra cap. 39.

k. atquin omnis erroris artificem] Ita omnino haec verba emendanda erant. Cf. infra cap. 57 ubi spiritum neqnitiae item appellat „multiformen luem mentis humanae, *totius erroris artificem*, salutis pariter animaeque vastatorem." Particulam *atquin* Tertulliano fere esse pro *immo*, vel *at*, saepe iam inculcavimus. Cf. adnott. ad De Fuga cap. 6.

l. traducit.] Id est convincit, revincit, refutat. Cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 2.

m. praevaricetur] Socrates deos qui vulgo colebantur non esse docuerat, et tamen moriens gallinaceum se debere Aesculapio dixit. Quare praevaricatum esse ait Septimius qui de doctrinae suae tenore excidit. (Rigalt.)

carcere saeculi inter suos Cebetas et suos Phaedonas, si quid de anima [18]examinandum est, ad dei regulas [19]diriget. Certe nullum alium potiorem animae [20]*demonstras* demonstratorem[n] quam auctorem. A deo [21]discas quod a deo habeas, aut nec ab alio, si nec a deo. Quis enim revelabit quod deus texit? [22]Inde sciscitandum est unde et ignorare tutissimum est. Praestat per deum nescire, quia non revelaverit, quam per hominem scire, quia ipse praesumpserit.

Cap. II. Plane non negabimus aliquando philosophos iuxta nostra sensisse. Testimonium est veritatis [1]eventus ipsius. Nonnunquam et in procella confusis vestigiis caeli et freti aliqui portus offenditur prospero errore, nonnunquam et in tenebris aditus quidam et exitus deprehenduntur caeca felicitate. Sed et natura pleraque suggeruntur quasi de publico sensu, quo animam deus dotare dignatus est. Hunc nacta philosophia ad gloriam propriae artis inflavit prae studio (non [2]mirum si istud ita dixerim) eloquii quidvis struere atque destruere eruditi magisque dicendo persuadentis quam docendo. Formas rebus imponit, eas nunc peraequat, nunc privat[a], de certis incerta praeiudicat, provocat ad exempla, quasi comparanda [3]sint omnia, omnia praescribit[b], [4]proprietatibus etiam inter similia diversis, nihil divinae licentiae servat, [5]leges naturae opiniones suas [6]facit: ferrem, si naturalis ipsa, ut [7]compos naturae de conditionis consortio probaretur. Visa est quidem sibi et ex sacris, quas putant, litteris hausisse, quia plerosque auctores etiam deos existimavit antiquitas, nedum divos, ut Mercurium Aegyptium, cui praecipue Plato adsuevit[c], ut Silenum[d] Phrygem, cui a pastoribus perducto

18. examine examinandum *B.* 19. diriget *BC., Fr. Iunius.* dirigat *ab.* 20. demonstras demonstratorem quam auctorem. A deo *ego.* demonstratorem quam auctorem reperiet. A deo *b., cum Fulvio Ursino.* demonstratorem quam auctorem a deo *BCa.* 21. discas quod a deo habeas *ego.* discat quod a deo habeas *BCa.* discat quod a deo habeat *b., cum Fulvio Ursino.* 22. Inde sciscitandum est unde *b.* Unde sciscitandum est inde *Ios. Scaliger.* Unde sciscitandum est? Unde *BCa.*

Cap. II. 1. inventus *a.* 2. mirum * non istud *B., inter voc.* mirum *et* non *spatio duorum vocabulorum, vel* 11 *litterarum, vacuo relicto.* 3. sint omnia *b., de emendat. Fulvii Ursini.* sit, omnia *B.* omnia *Ca.* 4. proprietatibus *b., de emendat. Latinii.* propria aetatibus *BCa.* 5. legis *B.* 6. fecit *B.* 7. cum post naturae *B.*

n. demonstras demonstratorem] Vindicavi verbum *demonstras* quod sequens vocabulum absorpserat.

Cap. II. a. nunc privat] Privas et proprias adsignat. (Rigalt.)

b. omnia praescribit] Praescriptis definitionibus omnia comprehendit. (Rig.)

c. Mercurius Aegyptium cui praecipue Plato adsuevit] De Mercurio cf. infra cap. 33. Adv. Valent. cap. 15. Plato eius meminit in Phaedro p. 274. cap. 59. Adde Creuzer ad Cic. N. D. III, 22. De Platone Aegyptiacae doctrinae alumno cf. Lips. Manud. ad Stoic. Philos. I, 4. pag. 652. Opp. edit. Vesal., Euseb. Praep. Evang. IX, 3. Ambros. Serm. XVIII. in Psalm. CXVIII. Augustin. De Civ. Dei VIII, 11., et quos laudant interprr. ad Lactant. IV, 2.

d. Silenum] Cf. Adv. Hermog. cap. 25. De Pallio cap. 2. Plutarch. De Consolat. ad Apoll. p. 118. Aelian. V. H. III, 18.

[8]ingentes aures suas Midas tradidit[e], ut [9]Hermotimum[f], cui Clazomenii mortuo templum contulerunt, ut Orpheum, ut Musaeum, ut Pherecydem Pythagorae magistrum. Quid autem, si philosophi etiam illa incursaverunt quae penes nos apocryphorum confessione damnantur, certos nihil recipiendum quod non conspiret germanae et ipso iam aevo pronatae propheticae paraturae, quando et pseudoprophetarum meminerimus et multo prius apostatarum spirituum[g], qui huiusmodi quoque ingeniorum calliditate omnem faciem saeculi instruxerint[h]? Postremo si etiam ad ipsos prophetas adisse credibile est indagatorem quemque sapientiae ex negotio curiositatis, tamen plus diversitatis invenias inter philosophos quam societatis, cum et in ipsa societate diversitas eorum deprehendatur. Siquidem vera quaeque et consonantia prophetis aut aliunde commendant aut aliorsum subornant, cum maxima iniuria veritatis, quam efficiunt aut adiuvari falsis aut patrocinari. Hoc itaque commiserit nos et philosophos in ista praesertim materia, quod interdum communes sententias propriis argumentationibus vestiant, contrariis alicubi regulae nostrae, interdum sententias proprias communibus argumentationibus muniant, consentaneis alicubi regulae illorum, ut prope exclusa sit veritas a philosophia per veneficia in illam sua, et ideo utroque titulo societatis adversario veritatis urgemur et communes sententias ab argumentationibus philosophorum liberare et communes argumentationes a sententiis eorum separare, revocando quaestiones ad dei litteras, exceptis plane quae sine laqueo alicuius praeiudicii ad simplex testimonium licebit adsumere, quia et ex aemulis nonnunquam testimonium necessarium, si non aemulis prosit. Nec ignoro quanta sit silva materiae[i] istius apud philosophos pro numero etiam ipsorum commentatorum, quot varietates sententiarum, quot palaestrae opinionum, quot propagines quaestionum[k], quot implicationes expeditionum. Sed et medicinam inspexi,

8. ingentem *B.* 9. Hermotimum *ab., ex emendat. Pauli Leopardi Emendatt. VIII,* 3. *Cf. infra cap.* 44. Hermippum *BC.*

e. aures suas Midas tradidit] Cuius per aures mentem ceperat Silenus philosophus. Notum illud Zenonis ad Craterem: „Auribus teneri possum, non pallio: *Λαβὴ φιλοσόφων ἐπιδέξιος ἢ διὰ τῶν ὤτων.*“ Aures *tradidit* eodem sensu dictum quo supra cap. 5. libri De Patientia „Adamum nondum aures debentem Evae.“ (Rigalt.)

f. Hermotimum] De hoc v. infra cap. 44. Cf. Plin. H. N. VII, 52.

g. apostatarum spirituum] Angelos innuit, qui de caelo ad filias hominum ruerunt, ut ipse ait lib. II De Cultu Fem. [cap. 2]. Irenaeus I, 2 dixit spiritualia nequitiae et angelos transgressos atque apostatas factos. (Rigalt.) Cf. adnott. ad De Idol. cap. 9.

h. omnem faciem saeculi instruxerint?] *Faciem* dicit respectu formae filiarum hominum, quae angelos seduxerat.

i. silva materiae] Cf. adnott. ad De Corona cap. 10.

k. propagines quaestionum] Gregor. Nazianz. Orat. II dicit „*περιττὰς καὶ*

sororem, ut aiunt, philosophiae[1], sibi quoque hoc negotium vindicantem, [10]ut ad quam magis animae ratio pertinere videatur per corporis curam. Unde et plurimum sorori refragatur, quod animam quasi coram in domicilio suo tractando magis norit. Sed viderit utriusque praestantiae ambitio. Habuit et philosophia libertatem ingenii et medicina necessitatem artificii ad extendendos de anima retractatus; late quaeruntur incerta, latius disputantur praesumpta. Quanta difficultas probandi, tanta operositas suadendi, ut merito Heraclitus ille tenebrosus vastiores caligines animadvertens apud examinatores animae taedio quaestionum pronuntiarit terminos animae nequaquam [11]invenisse[m] omnem viam [12]ingrediendo. Christiano autem paucis ad scientiam huius rei opus est. Nam et certa semper in paucis, et amplius illi quaerere non licet quam quod inveniri
1 Tim. I, 4. licet; infinitas enim quaestiones apostolus prohibet. Porro non amplius inveniri licet quam quod a deo discitur; quod autem a deo discitur, totum est.

Cap. III. Atque utinam nullas haereses oportuisset existere, ut probabiles quique emicarent. Nihil omnino cum philosophis super anima quoque experiremur, patriarchis, ut ita dixerim, haereticorum[a].
1 Cor. XI, 19.
Col. II, 8. Siquidem et ab apostolo iam tunc philosophia concussio veritatis providebatur; Athenis enim expertus linguatam civitatem[b] cum omnes illic sapientiae atque facundiae caupones degustasset, inde concepit [1]praemonitorium illud edictum. Proinde enim et animae ratio per
Jes. I, 22. philosophatas doctrinas hominum miscentes aquas vino. Alii immortalem negant animam, alii plusquam immortalem adfirmant, alii de substantia, alii de forma, alii de unaquaque dispositione disceptant, hi statum eius [2]aliunde ducunt, hi exitum aliorsum abducunt, prout aut Platonis honor[c] aut Zenonis [3]vigor[d] aut Aristo-

10. quidem, ad *B.* 11. inveniens *B.* 12. ingrediens *B.*
Cap. III. 1. praemonitorum *B.* 2. alium deducunt *B.* 3. rigor *Fr. Iunius.*

ἀχρήστους παραφυάδας τῶν ζητημάτων."

l. sororem, ut aiunt, philosophiae] Isidor. Origg. IV, 13 „Medicina secunda philosophia dicitur. Utraque enim disciplina totum sibi hominem vindicat. Nam sicut per illam anima, ita per hanc corpus curatur."

m. terminos animae nequaquam invenisse] Servavit hoc Heracliti dictum etiam Diog. Laert. IX, 6. tom. II, p. 330. ed. Lips.

Cap. III. a. patriarchis, ut ita dixerim, haereticorum.] Ita appellavit etiam Adv. Hermog. cap. 8. — Cf. etiam Lips. Manud. ad Stoic. Philosoph. I, 3. p. 627.

b. linguatam civitatem] *Γλωσσώδη.* Prout usurpatur Psalm. 139. Sic autem habet vetus interpres duobus locis Ecclesiast. 8, 4 et 25, 27. (Fr. Iunius.) Cf. Senec. Epist. 94. Sidon. Epist. VI, 8. Pacian. ad Sympron. Epist. II: „Hesiodus istud in Helicone mentitus est, sed Atheniensium studio, quibus, ut apostolus ait, nihil vacabat nisi loqui."

c. Platonis honor] Id est Plato philosophorum honoratissimus.

d. Zenonis vigor] Fr. Iunius corrigit *rigor, σκληρότης.* Vindicat scripturam Salmas. ad De Pallio p. 293. ed. LB.

telis tenor[e] aut Epicuri stupor[f] aut Heracliti maeror[g] aut Empedoclis furor[h] persuaserunt. Deliquit, opinor, divina doctrina ex Iudaea potius quam ex Graecia oriens. Erravit et Christus piscatores citius quam [4]sophistam ad praeconium emittens. Si qua igitur in hunc modum de nidoribus philosophiae candidum et purum aërem veritatis infuscant, ea erunt Christianis enubilanda, et percutientibus argumentationes originales[i], id est philosophicas, et opponentibus definitiones caelestes, id est dominicas, ut et illa, quibus ethnici a philosophia capiuntur, destruantur, et haec, quibus fideles ab haeresi concutiuntur, retundantur. Una iam congressione decisa adversus Hermogenem, [5]ut praefati sumus, quia animam ex dei flatu, non ex materia [6]vindicamus, muniti et illic divinae determinationis inobscurabili regula, Et flavit, inquit, deus flatum vitae in faciem hominis, et factus est homo in animam vivam, utique ex dei flatu, de isto nihil amplius revolvendum. Habet suum titulum et suum haereticum. Ceteris hinc exordium inducam. Is. II, 3. Matth. IV, 19. Gen. II, 7.

[1]Post definitionem census[a] quaestionem status patitur. Consequens enim est ut ex dei flatu animam professi initium ei [2]deputemus. Hoc Plato excludit, innatam et infectam animam volens[b]. Et natam autem docemus et factam ex initii constitutione. Nec statim erravimus utrumque dicentes, quia scilicet aliud sit natum, aliud factum, utpote illud animalibus competens. Differentiae autem sua habendo loca et tempora habent aliquando et passivitatis commercia[c]. Capit itaque et facturam [3]provenisse poni[d], siquidem omne quod quoquo modo accipit esse generatur. Nam et factor ipse parens facti potest dici; sic et Plato utitur. Igitur quantum Cap. IV.

4. sophistas *b., cum Fulvio Ursino.* 5. En, ut *B.* 6. vindicavimus *Fr. Iunius.*
Cap. IV. 1. DE INNATA. Post *B.* DE SVBSTANTIA ANIMAE ET AN CORPORALIS. Post *C.* 2. deputemus *b., de emendat. Fulvii Ursini.* deputaremus *BCa.* 3. provenisse poni *ego.* pro inesse poni *BC.* pro nasci poni *a.* dici generari, pro in esse *b., de coniect. Fulvii Ursini.*

e. Aristotelis tenor] Aequabilitatem perpetuam in scribendo, interpretatur Fr. Iunius.

f. Epicuri stupor] *Τὸ ἀνάλγητον,* interpretatur Fr. Iunius.

g. Heracliti maeror] V. quae narrat de eo Diog. Laert. IX, 1. p. 326 sq. ed. Lips.

h. Empedoclis furor] Cf. Apolog. cap. 50.

i. argumentationes originales] Quas ex naturae principiis et quasi fontibus hauserunt philosophi. (Fr. Iunius.)

Cap. IV. a. census] Cf. supra init. cap. 1.

b. innatam et infectam animam volens.] Plato. Phaedro cap. 24. p. 245. Cic. Tusc. I, 23. Somn. Scip. cap. 8 sq.

c. passivitatis commercia.] Ius passim commeandi et reciprocandi, adeo ut alterum promiscue sumatur loco alterius. (Fr. Iunius)

d. Capit itaque et facturam provenisse poni] Ita emendavi haec verba, quae alii aliter temptarunt. *Capit,* id est *δέχεται,* ex usu Tertulliani. Cf. adnott. ad Apolog. cap. 17.

ad fidem nostram factae nataeve animae, depulsa est philosophi opinio auctoritate prophetiae quoque.

Cap. V. Accerserit Eubulum aliquem[a] et Critolaum et Xenocratem, et isto in loco amicum Platonis Aristotelem. Fortassean exstruentur magis ad auferendam animae corpulentiam, si non alios e contrario inspexerint, et quidem plures, corpus animae vindicantes. Nec illos dico solos qui eam de manifestis corporalibus effingunt, ut Hipparchus[b] et Heraclitus ex igni, ut Hippon[c] et Thales ex aqua, ut Empedocles et Critias[d] ex sanguine, ut Epicurus ex atomis, si et atomi corpulentias de coitu suo cogunt, ut Critolaus et Peripatetici eius ex quinta nescio qua substantia[e], si et illa corpus, quia corpora includit, — sed etiam Stoicos[f] allego, qui spiritum praedicantes animam paene nobiscum, qua proxima inter se flatus et spiritus, tamen corpus animam facile persuadebunt. Denique Zeno[g] consitum spiritum definiens animam hoc modo instruit. Quo, inquit, digresso animal emoritur, corpus est: consito autem spiritu [1]digresso animal emoritur, ergo [2]consitus spiritus corpus est; consitus autem spiritus anima est, ergo corpus est anima. Vult et [3]Cleanthes[h] non solum corporis lineamentis, sed et animae notis similitudinem parentibus in [4]filios respondere, de speculo scilicet morum et ingeniorum et adfectuum, corporis autem similitudinem et dissimilitudinem capere et animam. Itaque corpus similitudini vel dissimilitudini obnoxium. Item corporalium et incorporalium passiones inter se non communicare. Porro et animam compati corpori, cui laeso ictibus, vulneribus, ulceribus condolescit, et corpus animae, cui adflictae cura, angore, amore [5]cohaerescit per detrimentum [6]socii vigoris, cuius pudorem et [7]pavorem rubore atque pallore testetur. Igitur anima corpus ex corporalium passionum communione. Sed et Chrysippus[i] manum ei porrigit, constituens corporalia ab incorporalibus derelinqui omnino non posse, quia nec

Cap. V. 1. digresso *om. B.* 2. Consitus autem spiritus *B.* 3. Cleantes *B.* 4. filiis *Fr. Iunius.* 5. coaegrescit *Latinius.* 6. socii et vigoris *B.* scilicet vigoris *c., cum Fulvio Ursino.* 7. pavore *B.*

Cap. V. a. Eubulum aliquem] Cf. Diog. Laert. IX, 116.

b. Hipparchus] Macrob. in Somn. Scip. I, 14. Erant qui pro *Hipparchus Hippasus* rescribendum proponerent. Cf. Aristot. Metaph. I, 3. Theodoret. *Παθημ. Ἑλλ.* V, p. 545. tom. IV. Opp. ed. Paris.

c. Hippon] Cf. Aristot. l. l. et De Anima I, 3.

d. Empedocles et Critias] Cf. Aristot. De Anima I, 2. Macrob. in Somn. Scip. I, 14.

e. ex quinta nescio qua substantia] Cf. Cic. Tuscul. I, 10.

f. Stoicos] Cf. Nemesius De Nat. Hom. cap. 2. Theodoret. *Ἑλλην. Παθημ.* lib. V. p. 545. tom. IV. Opp. — Cf. etiam De Carne Chr. cap. 11.

g. Zeno] Diog. Laert. VII, 156. Theodoret. l. l. p. 547.

h. Cleanthes] Nemes. De Nat. Hom. p. 33. 76. Matth. Cf. infra cap. 25.

i. Chrysippus] Nemes. l. l. p. 34. 81.

contingantur ab eis (unde et Lucretius[k], Tangere enim et tangi nisi corpus nulla potest res), derelicto autem corpore ab anima affici morte. Igitur corpus anima, [8]quae nisi corporalis corpus non [9]derelinqueret.

[1]Haec Platonici subtilitate potius quam veritate conturbant. Cap. VI.
Omne, inquiunt, corpus aut animale sit necesse est aut inanimale. Et si quidem inanimale est, extrinsecus movebitur, si vero animale, intrinsecus. Anima autem nec extrinsecus movebitur, ut quae non sit inanimalis, nec intrinsecus, ut quae ipsa potius moveat corpus. Itaque non videri eam corpus, quae non corporalium forma[a] ex aliqua regione moveatur. Ad hoc nos mirabimur incongruentiam primo definitionis provocantis ad ea quae in animam non conveniunt. Non enim potest anima animale corpus dici aut inanimale, cum ipsa sit quae aut faciat corpus animale, [2]si adsit, aut inanimale, si absit ab illo. Itaque quod facit non potest esse ipsa, ut dicatur animale vel inanimale. Anima enim dicitur substantiae suae nomine. Quodsi non capit[b] animale corpus dici aut inanimale, quod est anima, quomodo provocabitur ad animalium et inanimalium corporum formam? Dehinc si corporis est moveri extrinsecus ab aliquo, ostendimus autem supra moveri animam et ab alio, cum vaticinatur, cum furit, utique extrinsecus, [3]cum ab alio, merito[c] quod movebitur extrinsecus ab alio secundum exempli propositionem corpus [4]agnoscam. Enimvero si ab alio moveri corporis est, quanto magis movere aliud? Anima autem movet corpus, et conatus eius extrinsecus foris parent. Ab illa est enim impingi et pedes in incessum et manus in contactum et oculos in conspectum et linguam in effatum, velut [5]sigillario [6]motu[d] superficiem intus [7]agitante. Unde haec [8]vis [9]incorporali animae? unde vacuae rei solida propellere? Sed quomodo divisi videntur in homine sensus corporales et intellectuales? Corporalium aiunt rerum qualitates, ut [10]terrae, ut ignis, corporalibus sensibus renuntiari[e], ut [11]tactui,

8. quam si corporali *B.* 9. derelinquet *BC.*

Cap. VI. 1. Videntur haec Platonicis *B.* 2. si adsit, aut inanimale *om. B.* 3. qui *B.* quis *Fulv. Ursinus. Possis* quia. *Delet Fr. Iunius.* 4. adagnoscam *B.* 5. singillario *a.* 6. motus *B.* 7. agitantem *B.* 8. vis *b., de emendat. Latinii.* visio *BCa.* 9. incorporalis *B.* 10. terra *BC.* 11. tactu, ut visu *b., cum Fulv. Ursino.*

k. Lucretius] Lucr. De Nat. Rer. I, 305.

Cap. VI. a. corporalium forma] Hoc est rerum corporalium lege, natura. (Rigalt.) Cf. adnott. ad De Idolol. cap. 18.

b. capit] Cf. supra adnott. ad cap 4.

c. merito] Id est consequenter. Sic utitur De Carne Chr. cap. 4. Adv. Hermog. cap. 12. De Resurr. capp. 5. 14. 15. 25. 31. 37. 50. 54.

d. sigillario motu] V. quae annotavi ad Adv. Valentin. cap. 18. Cf. Aristot. De Mundo cap. 6.

e. renuntiari] Indicari, notari, definiri; cf. paulo infra „ne dicas idcirco ea *per corporales renuntiari sensus.*“, et deinde

ut visui, incorporalium vero intellectualibus conveniri[f], ut benignitatis, ut malignitatis. Itaque incorporalem esse animam constat, cuius qualitates non corporalibus, sed intellectualibus sensibus comprehendantur. Plane, si non huius definitionis gradum exclusero. Ecce enim incorporalia ostendo corporalibus sensibus subici, sonum auditui, colorem conspectui, odorem odoratui, quorum exemplo etiam anima corpori accedit, ne dicas idcirco ea per corporales renuntiari sensus quia corporalibus accedant. Igitur si constat incorporalia quoque a corporalibus comprehendi, cur non et anima, quae corporalis, ab incorporalibus renuntietur? Certe definitio exclusa sit. De insignioribus argumentationibus erit etiam illa, quod omne corpus corporalibus [12]ali[g] iudicant, animam vero ut incorporalem incorporalibus, sapientiae scilicet studiis. Sed nec hic gradus stabit, etiam Sorano methodicae medicinae instructissimo auctore respondente animam corporalibus quoque ali, denique [13]deficientem eam cibo plerumque fulciri. Quidni? quo adempto in totum dilabitur ex corpore. Ita [14]etiam ipse Soranus plenissime super anima commentatus quatuor voluminibus, et cum omnibus philosophorum sententiis expertus, corporalem animae substantiam vindicat, etsi illam immortalitate [15]fraudavit. Non enim omnium est credere quod Christianorum est. Sicut ergo Soranus[h] ipse rebus ostendit animam corporalibus ali, proinde et philosophus exhibeat illam [16]incorporalibus pasci. Sed nemo unquam cunctanti de exitu animae [17]mulsam aquam de eloquio Platonis infudit[i] aut micas de [18]minutiloquio [19]Aristotelis[k] [20]infersit. Quid autem facient tot ac tantae animae

12. ali iudicant *Cab.* adiudicant *B.* 13. deficientem eam *b., de emendat. Fulvii Ursini.* deficiente in ea *B.* deficientem a *Ca.* 14. et ne ipse *B.* 15. fraudabit *B.* 16. ita corporalibus *B.* 17. mulsiam *B.* 18. multiloquio *Bmg. Verbis* de minutiloquio *incipit codex Agobardinus* (*fol.* 118. *b.*). 19. Aristotilis *Aβ.* 20. infersit *Aab. Latinius.* intersit *reliqui.*

„cur non et anima — *ab incorporalibus renuntietur?*“

f. conveniri] Id est peti, deprehendi; cf. adnott. ad Apolog. cap. 10. et ad De Idolol. cap. 20. Alioquin facile esset corrigere *convenire.*

g. corporalibus ali] Cf. Nemesius l. l.

h. Soranus] De hoc cf. Suidam cum interprr. Citat eum Tertullianus infra capp. 8. 14. 15. 25. 44., praeterea Augustin. Contra Iulian. Pelag. cap. 9. Retractt. II, 62. Cyprian. Epist. 76. ad Magnum.

i. mulsam aquam de eloquio Platonis infudit] Nemo recreavit et refrigeravit aut fulcivit eam quasi potu de flumine dulci Platonicae eloquentiae aut quasi cibo cett. (Fr. Iunius.) Nemo Sorano dubitanti de exitu, id est sorte, animae argumentis ex Platone aut Aristotele sumptis persuadere illi atque firmare labantem conatus est.

k. de minutiloquio Aristotelis] Micas et minutiloquium dicit *λεπτολογίαν*, scribendi genus subtile, concisum, quod est Aristotelis. Irenaeus lib. II [cap. 19.], ubi adversus Valentinianos dixerat: „Et minutiloquium autem et subtilitatem circa quaestiones, cum sit Aristotelicum, inferre fidei conantur.“ Unde etiam Septimius noster De Praescr. Haeret. cap. 7 „Miserum Aristotelem, qui illis dialecticam instituit, artificem struendi ac destruendi, versipellem in sententiis“ cett.

rupicum et [21]barbarorum[l], quibus alimenta sapientiae desunt, [22]et tamen [23]indocta prudentia pollent, et sine academiis et porticibus Atticis et [24]carceribus Socratis denique ieiunantes [25]a philosophia nihilominus vivunt? Non enim substantiae ipsi alimenta proficiunt studiorum, sed disciplinae, quia nec opimiorem animam efficiunt, sed ornatiorem. Bene autem quod et artes Stoici corporales affirmant. Adeo sic quoque anima corporalis, si et artibus ali creditur. Sed enormis intentio philosophiae solet plerumque nec prospicere pro pedibus. [25]| Sic [26]Thales in puteum[m]. Solet [27]et sententias suas non intellegendo valetudinis corruptelam suspicari. [28]Sic Chrysippus [29]ad elleborum[n]. Tale aliquid opinor ei accidit, cum duo [30]in unum corpora negavit, [31]alienato a prospectu et recogitatu [32]praegnantum, quae non singula [33]quotidie corpora, sed [34]et bina et [35]terna in unius uteri ambitu perferunt. Invenitur etiam in iure civili[o] Graeca quaedam quinionem [36]enixa filiorum, semel omnium mater, unici [37]fetus parens multiplex, unici uteri puerpera numerosa, quae tot stipata corporibus, paene dixerim populo, sextum ipsa corpus fuit. Universa conditio[p] testabitur corpora de corporibus processura iam illic esse unde procedunt. [38]Secundum sit necesse est quod ex alio [39]est. Nihil porro ex alio est nisi dum gignitur; [40]sed tunc duo sunt.

Quantum ad philosophos satis haec, quia quantum ad nostros, ex abundanti; quibus corporalitas animae in ipso evangelio relucebit. Dolet apud inferos anima cuiusdam, et punitur in flamma, et

Cap. VII. Luc. XVI, 23 sqq.

21. barbarorum *ABCa.* baronum *b., de emendat. P. Pithoei et Fulv. Ursini.* 22. et *om. BCa.* 23. indoctae *AB.* 24. caesaribus sacratis *A.* 25. a philosophia *BCa.* philosophia *Ab.* 25 b. Scit *Desid. Heraldus in Tertull. Apolog. p.* 44. 26. tales *A.* 27. et *om. A.* 28. Scit *Desid. Heraldus l. l.* 29. ad Delleborum *B.* ad elborum *ABmg.* 30. in unum (*Aq*)*BCa.* unum (*Aβ*)*b.* 31. alienato *Fr. Iunius.* alienata *ABCa.* alienatus *b., cum Fulvio Ursino.* 32. praegnata umquam e non singulatim quotidie *A.* 33. cotidie *BC.* 34. labina et *A.* 35. terrena *AC.* 36. enixa, filiorum semel *distinguit Aq.* 37. festus *A.* 38. seorsum *Bmg.* 39. est *Ab.* sit *BCa.* 40. sed tunc *om. Ab.*

Glossae Vett. *„Ληπτότης ἐπὶ πράγματος,* subtilitas.“ (Rigalt.) Cf. Lips. Manud. ad Stoic. Philos. I, 4. p. 631. Opp. ed. Vesal.

l. rupicum et barbarorum] Pithoeus volebat „rupicum et *baronum,*“ ad illud Lucilii quod affert Festus s. v. *Squarrosus.* Non opus est. Sic Apolog. cap. 21 coniungit „rupices et adhuc feros homines.“, et De Pallio cap. 4 „rupicem et silvicolam.“

m. Thales in puteum] Cf. Ad Natt. II, 4.

n. Sic Chrysippus ad elleborum] Cf. Lucian. Ver. Hist. II, p. 675. et Vit. Auct. p. 384. Adde Epictet. Enchirid. cap. 64.

o. in iure civili] In ICtorum libris, quos ita citare solent etiam veteres Grammatici. Auctor Quaestt. Vet. et Nov. Testam. Quaest. 115 „Legitur namque cautum in quodam iuris libello aliquando mulierem quinque peperisse.“ (Rigalt.) Paulus ICtus lib. 17 ad Plautium, ut habetur l. 3. ff. si pars haered.: „Alioquin tradidere non leves auctores quinquies quaternos enixam Peloponnesi, multas Aegypti uno utero septenos.“ Plin. H. N. VII, 3. Gell. N. A. X, 2.

p. Universa conditio] Quicquid a deo conditum creatumque est. (Rigalt.) Cf. adnott. ad De Corona cap. 6.

cruciatur in lingua, et de digito animae felicioris implorat solatium roris. Imaginem existimas exitum illum pauperis laetantis et divitis maerentis? et quid illic [1]Lazari nomen[a], si non in veritate res est? Sed etsi imago credenda est, testimonium erit veritatis. Si enim non haberet anima corpus, non caperet imago animae imaginem corporis, nec mentiretur de corporalibus membris scriptura, si non erant. Quid est autem illud quod ad inferna transfertur post divortium corporis, quod detinetur [2]illic, quod in diem iudicii reservatur, ad quod et Christus moriendo descendit? Puto, ad animas patriarcharum. [3]Sed quamobrem, si nihil anima [4]sub terris? Nihil enim, si non corpus[b]. Incorporalitas [5]enim ab omni genere custodiae [6]libera est, [7]immunis et a poena et a [8]fovella. Per quod enim punitur aut fovetur, hoc erit corpus. Reddam de isto plenius et [9]opportunius. Igitur si quid tormenti sive [10]solatii anima [11]praecerpit [12]in carcere seu diversorio inferum, in igni vel in sinu Abrahae, probata erit corporalitas animae. Incorporalitas enim nihil patitur, non habens per quod pati possit, aut si habet, hoc erit corpus. In quantum enim omne corporale passibile est, in tantum quod passibile est corporale est.

Cap. VIII. Abruptum alioquin et absurdum idcirco quid de corporalium eximere censu quia ceteris corporalibus exemplis non adaequet. [1]Et ubi proprietatum privata discrimina, per quae magnificentia auctoris ex operum eorundem diversitate signatur, ut sint tam [2]discreta quam paria, tam amica quam et aemula? Siquidem et ipsi philosophi ex contrariis universa constare condicunt[a] secundum amicitiam et inimicitiam [3]Empedoclis[b]. Sic igitur etsi corporalia [4]incorporalibus obiacent, ipsa quoque ita inter se differunt, ut dif-

Cap. VII. 1. eleazari *A.* 2. illic *om. Ab.* 3. Sed quamobrem *om. A.* 4. detinet sub *BCa.* 5. enim *om. A.* 6. enim liber est *A.* 7. immunis et (*Aβ*). et *Aφ.* immunis *BCab.* 8. fovella *AB.* fovela *reliqui.* 9. oportunius *b.* 10. solacii *Aβ.* 11. praecepit (*Aβ*)*b.* 12. in carcere *Cab.* carcere in corpore *B.* in corpore *A.*

Cap. VIII. 1. et ubi *AβB.* ubi *reliqui.* 2. discretam *A.* 3. Empedoclis *om. A.* 4. incorporalibus — — ut sint corporalia *om. A.*

Cap. VII. a. Lazari nomen] In cod. Agobardi legitur *Eleazari.* Ceterum eodem ex historia Lazari argumento Irenaeus circa corporeum quendam animae habitum eiusdem cum Septimio nostro sententiae esse videtur, lib. II, cap. 62 et 63. Et tamen solus vapulat Septimius. Credo quod eloquio disertiore notabilem se fecit. (Rigalt.) *Eleazarum* hunc Lazarum appellat etiam Paulinus Epist. 31.

b. Nihil enim, si non corpus.] Augustinus lib. X de Genesi ad litt. sub fin. notat: „Denique Tertullianus corpus animam esse credidit, non ob aliud nisi quod eam incorpoream cogitare non potuit, et ideo timuit ne nihil esset, si non corpus esset" cett. (Rigalt.)

Cap. VIII. a. condicunt] Consentiunt. Cf. adnott. ad Scorp. cap. 14.

b. amicitiam et inimicitiam Empedoclis.] Cf. Diog. Laert. VIII, 77. Aristot. De Generat. et Corrupt. II, 6.

ferentia species eorum ampliet, non genus mutet, ut sint corporalia, sic multa in dei [5]gloriam, dum varia, [6]sic varia, dum diversa, sic diversa, dum his alii qualitatum sensus, alii illis, dum his alia alimenta, [7]alia illis, dum haec invisibilia, illa visibilia, dum haec gravia, illa levia. Aiunt enim et idcirco animam incorporalem renuntiandam, quia digressa ea graviora efficiantur corpora defunctorum, cum leviora esse deberent, unius corporis pondere exempto, si anima corpus. Quid enim, inquit Soranus, si [8]mare negent corpus, quia extra mare immobilis et gravis navis efficitur? Quanto ergo validius corpus [9]animae, quod tanti postea ponderis corpus levissima mobilitate circumfert? Ceterum [10]et si invisibilis anima, [11]est pro condicione corporis sui et [12]pro proprietate substantiae et pro natura etiam eorum quibus invisibilis esse sortita est. Solem noctuae nesciunt [13]oculis: aquilae[c] ita sustinent ut natorum [14]suorum generositatem de pupillarum audacia iudicent; [15]alioquin non educabunt, ut degenerem, quem solis radius averterit. Est [16]adeo [17]alteri quid invisibile, [18]alteri non, quod non ideo incorporale sit quia non ex aequo vis valet. Sol enim corpus, siquidem ignis; sed quod aquila confiteatur, neget noctua, non tamen praeiudicans aquilae. Tantundem et [19]animae corpus invisibile carni, si forte, spiritui vero visibile [20]est. Sic Ioannes in spiritu dei factus animas martyrum conspicit. Apoc. VI, 9.

[1]Cum animae corpus asserimus propriae qualitatis et [2]sui generis, iam haec [3]condicio proprietatis de ceteris accidentibus corpulentiae [4]praeiudicabit [5]et haec adesse *ei*, quam corpus [6]ostendimus, sed et ipsa sui generis pro corporis proprietate, aut etsi non adsint, hoc esse proprietatis, non adesse corpori animae quae corporibus [7]ceteris adsint. Et tamen non inconstanter profitebimur [8]sollemniora quaeque et omnimodo debita corpulentiae adesse animae quoque, ut habitum, ut terminum, ut illud trifariam [9]distan- Cap. IX.

5. gloriam *b., de emendat. Fulvii Ursini.* gloria *ABCa.* 6. sic varia *om. A.* 7. alii *A.* 8. mare *om. A.* 9. animae — — ponderis corpus *om. A.* 10. et si *ABCa.* est *b., cum Latinio.* 11. est *ego.* et *libri omnes.* 12. pro *om. AB.* 13. oculis *ABCa.* oculi *b., cum Fulv. Ursino.* 14. sorum *Aβ.* 15. alioquin *A.* alioqui *reliqui.* 16. ideo *BCa.* 17. alteri quid invisibile *om. A.* 18. aliter *Aφ.* 19. anima *A.* 20. est *om. BCab.*

Cap. IX. 1. DE EFFIGIE. Cum *AB.* DE EFFIGIE ANIMAE. Cum *C.* 2. sensui *A.* 3. condicio *A. Ubique.* conditio *BC. Ubique.* 4. praeiudicabit *A.* praeiudicavit *reliqui.* 5. aut haec adesse ei, quam *b., de emendat. Fulvii Ursini.* haec adesse quam (qua *a.*) *ABCa.* 6. ostendamus *Ca.* 7. ceteris *Ab., Fulv. Ursinus, Fr. Iunius.* et ceteris *BCa.* 8. sollemniora *Aβ.* solenniora *B. Ubique.* 9. distantivum *b., Fulv. Ursinus, Latinius, Fr. Iunius, Ios. Scaliger.* distantium *ABCa.*

c. aquilae] Cf. Plin. H. N. X, 3. Aelian. II, 26. Aristot. H. A. IX, 34. Ambros. in Psalm. 118.

tivum[a], longitudinem [10]dico, et latitudinem, et sublimitatem, quibus metantur corpora [11]philosophi. Quid nunc quod et effigiem animae damus? Platone[b] nolente, quasi periclitetur de animae immortalitate. Omne enim effigiatum compositum et structile affirmat: dissolubile autem omne compositicium et structile; sed animam immortalem, igitur indissolubilem, [12]qua immortalem, et ineffigiatam, qua indissolubilem, ceterum compositiciam et structilem, si effigiatam; tamquam alio eam modo effigians intellectualibus formis, pulchram iustitia et disciplinis philosophiae, deformem vero contrariis artibus. [13]Sed nos corporales quoque illi inscribimus lineas, non tantum ex fiducia corporalitatis per aestimationem, verum et ex constantia gratiae[c] per revelationem. Nam quia spiritalia charismata agnoscimus[d], post [14]Ioannem quoque prophetiam meruimus [15]consequi. Est hodie soror apud nos revelationum charismata sortita, quas in ecclesia inter dominica sollemnia per [16]ecstasin in spiritu patitur; conversatur cum angelis, aliquando etiam cum domino, et videt et audit sacramenta[e], et quorundam corda [17]dinoscit, et medicinas desiderantibus [18]submittit. Iam vero prout scripturae leguntur aut psalmi canuntur aut allocutiones[f] proferuntur aut petitiones delegantur, ita inde materiae visionibus subministrantur. Forte nescio quid de anima disserueramus, cum ea soror in [19]spiritu esset. Post transacta sollemnia dimissa plebe, quo usu solet nobis [20]renuntiare quae viderit (nam et diligentissime digeruntur, ut etiam probentur), Inter cetera, inquit, ostensa est mihi anima corporaliter, et spiritus videbatur, sed non inanis et vacuae qualitatis, immo quae etiam teneri repromitteret, tenera et lucida et [21]aërii

10. dico et *om. A.* 11. philosophis *Aφ.* 12. qua *b., Fulv. Ursinus et Ios. Scaliger.* quam *BCa. In A. desiderantur verba* qua immortalem — indissolubilem. 13. Et *Aφ.* 14. Iohannen *Aφ.* 15. consequi *Ab.* et consequi *reliqui.* 16. extasin *ABC.* 17. dignoscit *b.* 18. summittit. Iam vero *ab.* sumit. Ita vero *A.* sumit. Iam *BC.* 19. spm̃ *Aφ.* 20. renuntiare ..... gentissime *Aφ.* 21. aetherii *BmgC.*

Cap. IX. a. trifariam distantivum] *Τριχῶς διαστηματικόν.* (Fr. Iunius.)

b. Platone] Cf. Plato Phaed. p. 105 sq.

c. constantia gratiae] Constantiam gratiae dicit gratiam de qua certissime constat. (Rigalt.)

d. Nam quia spiritalia charismata agnoscimus] V. Iren. V, 8., quem citat Euseb. V, 7. Cf. ad hanc Tertulliani narratiunculam etiam Muenter Primord. Eccl. Afr. p. 139. 144.

e. sacramenta] Parabolas, aenigmata, figuras, mysteria, cuiusmodi sunt quae ostenduntur aut suggeruntur per somnia, quibus dei voluntas significatur sive aperitur. Sic lib. De Ieiuniis [cap. 7.] „agnitiorum sacramentorum" dixit a deo tributam Danieli somniorum interpretandorum peritiam. Et lib. I. Adv. Marc. [cap. 13.] „Leones aridae et ardentis naturae sacramenta," h. e. signa, figuras. Mysteria audivit Paulus in illo suo raptu, *ἄῤῥητα ῥήματα.* Irenaeus Latine dixit „sermones inenarrabiles", lib. V, cap. 7. (Rigalt.)

f. allocutiones] Allocutiones appellat *ὁμιλίας,* sermones quibus populum in ecclesia alloquebantur. (Desid. Heraldus Digr. II, p. 278.)

coloris, et forma per omnia humana. [22]Hoc visio, et deus testis, et apostolus charismatum in ecclesia futurorum idoneus sponsor: [23]tu nec si res ipsa de singulis persuaserit, [24]credas? Si enim corpus anima, sine dubio inter illa quae supra sumus professi. Proinde et coloris proprietas omni corpori [25]adhaeret. Quem igitur alium animae aestimabis colorem quam aërium ac lucidum? Non [26]ut aër sit ipsa substantia [27]eius, etsi hoc [28]Aenesidemo visum est et Anaximenis[g], puto secundum quosdam et Heraclito, nec ut lumen, etsi hoc placuit Pontico Heraclidi[h]. Nam [29]et ceraunis gemmis[i] non ideo substantia ignita est quod coruscent rutilato rubore, nec [30]beryllis[k] ideo aquosa materia est quod [31]fluctuent [32]colato nitore. Quanta enim et alia color sociat, natura dissociat? Sed quoniam omne tenue atque perlucidum aëris aemulum est, hoc erit anima, qua flatus [33]est et spiritus tradux, siquidem prae ipsa tenuitatis subtilitate de fide corporalitatis periclitatur. Sic et effigiem de sensu iam tuo concipe [34]non aliam animae humanae deputandam praeter humanam, [35]et quidem eius corporis quod unaquaeque circumtulit. Hoc [36]nos sapere interim primordii contemplatio inducat. [37]Recogita enim, cum deus flasset in faciem [38]hominis flatum vitae, et factus esset homo in animam vivam, [39]totum utique per faciem statim flatum illum in [40]interiora transmissum et per universa corporis spatia diffusum [41]simulque divina aspiratione densatum omni intus linea expressum esse, [42]quam densatus impleverat, et velut in forma gelasse[l]. Inde igitur et corpulentia animae ex densatione solidata est et effigies [43]expressione formata. Hic erit homo interior[m],

I Cor. XII, 1 sqq.

22. Hoc visio, et deus *Ab*. Haec visio est. Deus *reliqui*. 23. Tu nec si *b*. tunc et si *AB*. tu nisi *Ca*. 24. ne credas *Ca*. 25. aderit. Quae igitur *A*. 26. uter sit *Aφ*. 27. ei *Aφ*. 28. Aeneasidemo *A*. Enesidemo *B*. 29. et *om. A*. 30. berullis *A*. 31. flutuent *Aφ*. 32. collato *B*. 33. est *om. A*. 34. non aliam *BCab*. alienam *ABmg*. 35. etsi quidem *AB*. 36. nobis *A*. 37. Recogitat *Aφ*. 38. homini *A*. 39. totus itaque *Aφ*. totustique *Aβ*. totus utique *B*. 40. interiora ..... corporis *Aφ*. 41. simulque ..... aspiratione *Aφ*. 42. quam densatus *b*. quem densatus *Aβ*. quem densatur *Aφ*. quam densatum *reliqui*. 43. ex impressione *A*.

g. Anaximeni] Macrob. in Somn. Scip. I, 14.

h. Pontico Heraclidi.] Theodoret. hunc item enumerat cum ceteris, Ἑλλην. Παθημ. V, p. 545.

i. ceraunis gemmis] Cf. De Cultu Fem. I, 1.

k. beryllis] Cf. Plin. H.N. XXXVII, 5.

l. in forma gelasse] Cf. infra cap. 23.. Vincentius Victor secutus Tertullianum fuit, de quo Augustinus De Orig. Animae IV, 20: „Animam dicis per cuncta membra diffusam gelando riguisse, et a vertice usque ad ima vestigia, a medullis intimis usque ad superficiem cutis totam totius accepisse corporis formam.“ Et cap. 12: „Nondum extracta est velut de vagina sua gelata illa forma, sicut putas, animae.“ (La Cerda.)

m. Hic erit homo interior] V. ad haec verba Tertulliani Augustinum lib. X de Genesi ad litt. cap. 25., qui et illam de Pauli in paradisum raptu eius opinionem refellit. „Ecce, inquit, quibus auribus et quibus oculis debuit audire et videre deum Paulus quibus anima in

alius exterior, dupliciter unus; habens et ille oculos et aures suas,
II Cor. XII, 2—4. quibus [44]Paulus dominum audire et videre debuerat, habens et ceteros artus, per quos et in [45]cogitatibus utitur et in [46]somniis fungitur. Sic et diviti apud inferos lingua est, et pauperi digitus, et
Luc. XVI, 23 sq. Apoc. VI, 9. sinus Abrahae. Per has lineas et animae martyrum sub altari intelleguntur. A primordio enim in Adam concreta et configurata corpori anima, ut totius substantiae, ita et conditionis istius semen [47]effecit.

Cap. X. [1]Pertinet ad statum fidei simplicem animam determinare secundum Platonem[a], id est uniformem, [2]duntaxat substantiae nomine. Viderint artes et disciplinae, viderint et [3]effigies. Quidam enim volunt aliam illi substantiam naturalem inesse spiritum, [4]quasi aliud sit vivere, quod venit ab anima, aliud spirare, quod fiat a spiritu[b]. Nam et animalibus non omnibus utrumque adesse[c]. Pleraque enim vivere solummodo, non etiam spirare, eo quod non habeant[d] organa spiritus, pulmones et arterias. Quale est autem in [5]examinatione humanae animae culicis atque formicae argumenta respicere, quando et vitalia pro cuiusque generis dispositione omnibus propria animalibus temperaverit artifex deus, ut nulla inde coniectura [6]captanda sit? Nam [7]neque homo, si pulmonibus et arteriis structus est, idcirco aliunde [8]spirabit, aliunde vivet, neque formica, si membris huiusmodi caret, idcirco negabitur spirare, quasi solummodo vivens. Cui vero tantum patuit in dei opera, ut alicui [9]haec deesse praesumpserit? Herophilus ille medicus[e] aut lanius, qui [10]sexcentos exsecuit, ut naturam scrutaretur, qui hominem [10b]odit, ut nosset, nescio an omnia interna eius liquido explorarit, ipsa morte mutante

44. Paulus dominum *b., de emendat. Fulvii Ursini.* populus dominum *BCa.* populus domino (dn̄o *A.*) *ABmg.* 45. cogitationibus *Aφ.* 46. somnis *a.* 47. effecit *A.* efficit *reliqui.*

Cap. X. 1. DE SIMPLICITATE SVBSTANTIAE QVOD (Q̃D *A.*) ET SPIRITVS (SP̃S *A.*) IPSA SIT. Pertinet *AB.* VNVM ESSE ANIMAM ET SPIRITVM. Pertinet *C.* 2. dumtaxat *Aβ.* duntaxat *BCab.* 3. haereses *b., cum Fulvio Ursino.* 4. quasi aliud — — quod fiat a spiritu *om. A.* 5. animatione *ABmg.* 6. aptanda *A.* 7. neque homo — — vivet *om. A.* 8. spiravit *B.* 9. haec *om. A.* 10. sexcentos *ABmgCab.* septingentos *B.* 10 b. odit *Ab.* odiit *reliqui.*

somnis fungitur. Cum si ipsum Tertullianum quisquam videret in somnis, nunquam se diceret ab eo visum, et cum eo locutum, quem vicissim ipse non vidisset“ cett. Qui locus, notat Rigaltius, uti vulgo legitur, eodem laborat mendo quo Septimianus. Etenim bis illic legitur *populus* ubi legendum *Paulus.*

Cap. X. a. Platonem] Plato Phaedone p. 80. Timaeo §. 12. p. 35. (p. 264 sqq. Bekk. ed. Lond.).

b. quod fiat a spiritu.] Cf. Lactant. De Opificio Dei cap. 17. Isidor. Origg. XI, 1.

c. non omnibus utrumque adesse.] Cf. Aristot. De Part. Anim. III, 6.

d. eo quod non habeant] Cf. Plin. H. N. XI, 3 et 37. Aristot. De Respirat. cap. 9.

e. Herophilus ille medicus] V. Plutarch. De Placitis Philos. IV, 22., et de laniena eius Celsum praefat.

quae vixerant, et morte non [11]simplici, sed ipsa inter artificia exsectionis [12]errante. Philosophi pro certo renuntiaverunt culicibus et formicis et tineis deesse pulmones et arterias. Dic mihi, inspector curiosissime, oculos habent ad videndum? Atquin et pergunt quo volunt, et vitant et appetunt quae videndo sciunt; designa oculos, denota [13]pupillas. Sed [14]et exedunt tineae: demonstra [15]mandibulas, deprome genuinos. Sed et personant culices, ne in tenebris quidem aurium caeci[f]: tubam pariter et [16]lanceam[g] oris illius ostende. Quodvis animal unius licet puncti aliquo alatur necesse est: [17]exhibe pabuli transmittendi, decoquendi defaecandique membra. Quid ergo dicemus? Si per haec vivitur, erunt haec in omnibus utique quae [18]vivent, etsi non videntur, etsi non [19]apprehenduntur pro mediocritate. Hoc magis credas, si deum recogites tantum artificem in modicis quantum et in maximis. Si vero non putas capere tam minuta corpuscula dei ingenium, sic quoque magnificentiam eius agnoscas, [20]quod modicis animalibus sine necessariis membris nihilominus vivere instruxerit, salvo etiam [21]visu sine oculis, et esu sine denticulis, et digestu sine alveis, quemadmodum et incedunt quaedam sine pedibus manante impetu, quod angues, et insurgente conatu, quod vermes, et spumante reptatu, quod limaces. Ita et spirari cur non putes sine pulmonum follibus et sine fistulis arteriarum, ut pro magno amplectaris argumento idcirco animae humanae spiritum accedere, quia sint quae spiritu careant, et idcirco ea spiritu carere, quia [22]flaturalibus [23]artibus structa non sint? Vivere sine spiritu existimas aliquid, spirare sine pulmonibus non putas? Quid est, oro te, spirare? flatum, opinor, [24]ex semetipso agere. Quid est [25]non vivere? flatum, opinor, ex semetipso non agere. Hoc enim respondere debebo, si non idem est spirare quod vivere. Sed mortui erit non agere flatum: ergo [26]viventis est agere flatum. Sed et spirantis est agere flatum: ergo et spirare viventis est. Utrumque si sine anima decurrere potuisset, non fuisset animae spirare, sed solummodo vivere. At enim vivere spirare est, [27]et spirare vivere est. Ergo totum

11. simplicis *A.* 12. errante. Philosophi *AB.* errante philosopho *C.* errantes philosophi *Ca.* 13. pupulas *Ab.* pupillas *BCa.* 14. et *om. A.* 15. mandibula *Fr. Iunius.* 16. lanceam *Ab.* hiantiam *reliqui.* 17. exhibe *Ab.* exhibeas *reliqui.* 18. videntur *Bmg.* 19. adpraehendantur *B.* 20. quomodo dicis *A.* 21. usu *B.* 22. de flaturalibus *Aβ.* 23. artibus *AB.* artubus *reliqui.* 24. semet ipsum *A.* 25. non *om. Aφ.* 26. viventis est — — ergo *om. A.* 27. et spirare vivere est. Ergo *Ab.* si et spirare vivere. Si (Sic *a.*) ergo *BCa.*

f. aurium caeci] Etiam in tenebris discernunt aures. Nam sunt praesertim auribus infesti, has potissimum appetunt tubae truculentae spiculo. (Rigalt.)

g. et lanceam] Cf. Plin. Hist. Natur. XI, 2.

hoc et spirare et vivere eius est cuius et vivere, [28]id est animae. Denique si separas spiritum [29]et animam, separa et opera. Agant [30]in discreto aliquid ambo, seorsum anima, seorsum spiritus; anima sine spiritu vivat, spiritus sine anima spiret; alterum relinquat corpora, alterum remaneat, mors et vita conveniant. Si enim duo sunt anima et spiritus, dividi possunt, ut divisione eorum alterius discedentis, alterius [31]manentis, mortis et vitae concursus eveniat. Sed nullo modo eveniet: ergo duo non erunt, [32]quae dividi non possunt, quae dividi possent, si fuissent. Sed licet et duo esse concreta. Sed non erunt concreta, si aliud est vivere, aliud spirare. [33]Distinguunt substantias opera. Et quanto nunc firmius est ut unum credas, cum distantiam non das ut ipsa sit anima spiritus, dum ipsius est spirare cuius et vivere? Quid enim, si diem aliud haberi velis, aliud lucem, quae [34]accidat diei, cum dies ipsa lux sit? Plane erunt et alia genera lucis, [35]ut ex ignium ministerio. Erunt enim et aliae spiritus species, ut ex deo, ut ex diabolo. Ita cum de anima et spiritu agitur, ipsa erit anima spiritus, sicut ipsa dies lux. Ipsum est enim quid per quod est quid.

Cap. XI. Sed ut animam spiritum dicam praesentis quaestionis ratio compellit, quia spirare alii substantiae adscribitur. Hoc dum animae vindicamus, quam uniformem et simplicem agnoscimus, spiritum necesse est certa condicione dicamus, non status nomine, sed actus, nec substantiae titulo, sed operae, quia spirat, non quia spiritus proprie est. Nam et flare spirare est. Ita et animam, quam flatum ex proprietate defendimus, spiritum nunc ex necessitate pronuntiamus. Ceterum adversus [1]Hermogenem, qui eam ex materia, non ex dei flatu contendit, flatum proprie tuemur. Ille enim adversus [2]ipsius scripturae fidem flatum in spiritum vertit, ut, dum incredibile est spiritum dei in delictum et mox in iudicium devenire, ex materia potius anima credatur quam ex dei spiritu. Idcirco nos et illic flatum eam defendimus, non spiritum, secundum scripturam et secundum spiritus distinctionem, et hic spiritum ingratis[a] pronuntiamus secundum spirandi et flandi [3]communionem. Illic de substantia quaestio est; spirare enim substantiae actus est.

28. id est *om. A.* 29. et animam *b., de emendat. Fulvii Ursini.* natura *A.* naturam *reliqui.* 30. in discreto *Aβ.* 31. inmanentis *Aβ.* 32. quae dividi non possent: et fuissent, sed licet duo esse concreta, sed non erunt concreta *B., in quo verba* quae dividi — — sed non erunt *uncinis sunt inclusa.* quae dividi non possunt concreta *Ca.* 33. distingunt *Aβ.* 34. accedat *A.* 35. aut *A.*

Cap. XI. 1. Hermogenen *A.* 2. ipsius *om. Aφ.* 3. communionem *Ab.* conditionem *reliqui.*

Cap. XI. a. ingratis] Id est inviti, ἀκουσίως. Cf. adn. ad Apolog. cap. 4. Supra dixit „ex necessitate pronuntiamus."

Nec diutius de isto, nisi propter haereticos, qui nescio quod spiritale semen[b] infulciunt animae de Sophiae matris occulta liberalitate conlatum ignorante factore; cum scriptura factoris magis dei [4]sui [5]conscia nihil amplius promulgaverit quam deum flantem in faciem hominis flatum vitae, et hominem factum in animam vivam, per quam exinde [6]et vivat et [7]spiret, satis declarata differentia spiritus et animae[c] in sequentibus instrumentis, ipso deo [8]pronuntiante, Spiritus ex me prodivit, et flatum omnem ego feci. Et anima enim Ies. LVII,16. flatus factus ex spiritu. Et rursus, Qui dedit flatum populo super Ies. XLII,5. terram, et spiritum calcantibus eam. Primo enim anima, id est flatus, populo in terra incedenti, id est in carne carnaliter agenti, postea spiritus eis qui terram calcant, id est opera [9]carnis subigunt, quia et apostolus non primum quod spiritale [10]est, sed quod animale, postea spiritale. Nam etsi Adam statim prophetavit magnum illud sacramentum in Christum et ecclesiam: Hoc nunc ὸς ex ossibus meis, et caro ex carne mea; propter hoc relinquet homo patrem et matrem, et [11]agglutinabit se [12]uxori suae, et erunt duo in [13]unam carnem, accidentiam spiritus passus est. Cecidit enim [14]ecstasis super illum, sancti spiritus [15]vis operatrix prophetiae. Nam et malus spiritus accidens res est. Denique Saulem tam dei spiritus postea vertit in alium virum, id est in propheten, cum dictum est, Quid hoc filio Cis? an et Saul in prophetis? quam et I Sam. X,12. [16]malus spiritus postea [17]vertit in [18]alium virum, in apostatam scilicet. Iudam quoque aliquamdiu cum electis deputatum usque ad loculorum officium, etsi iam fraudatorem, traditorem [19]tamen nondum, [20]postea diabolus intravit. Igitur si neque dei neque diaboli spiritus ex nativitate conseritur animae, solam eam constat ante eventum spiritus utriusque; si solam, et simplicem et uniformem substantiae nomine, atque ita non aliunde spirantem quam ex substantiae suae sorte.

Eph. V,31 sq. Gen. II,24 sq.

[1]Proinde et animum, sive mens est, *NOYΣ* apud Graecos, Cap. XII. [2]non aliud quid intellegimus quam suggestum animae ingenitum et insitum et [2b]nativitus proprium, quo agit, quo sapit, quem secum

4. sui *om. A.* 5. conscientia *A.* consciam *B.* 6. et *om. A.* 7. spiret, satis declarata differentia *ego.* spiret, satis declarat ad differentia (differentias *B.*) *AB.* spiret: satis declarans differentias *Cab.* 8. pronuntiant *A.* 9. carne *B.* 10. est *om. A.* 11. agglutinabit *Aβ.* adglutinabit *BCab.* 12. mulieri *A.* 13. carnem unam *b.* 14. extasis *ABCa.* 15. vi *Aβ.* sui *Aφ.* 16. mali *A.* 17. vertit *Ab.* evertit *reliqui.* 18. malum *Aφ.* 19. tandem *Ca.* 20. sed postea *B.*

Cap. XII. 1. DE ANIMO. Proinde *AB.* NON SEPARARI ANIMAM ET ANIMVM. Proinde *C.* 2. quo non *AB.* 2b. nativitus *ABmgCab.* nativum *B.*

b. spiritale semen] Cf. Adv. Valentin. si placet, cum his quae disputat Adv. Hermog. cap. 31 sq. Adde Irenaeum V, cap. 25.

c. differentia spiritus et animae] Cf., 12 et 17.

habens ex semetipsa [3]se commoveat in semetipsa, atque ita moveri videatur ab illo tanquam substantia [4]alia, ut volunt qui etiam universitatis [5]motatorem[a] animum decernunt, illum deum Socratis, illum Valentini[b] [6]Unigenitum ex patre [7]*BYΘΩ* et matre [8]*ΣΙΓΗΙ*. [9]Quam Anaxagorae[c] turbata sententia est! Initium [10]enim omnium commentatus animum, [11]et universitatis oscillum de illius axe suspendens, purumque eum affirmans et simplicem et [12]incommiscibilem, hoc vel maxime [13]titulo segregat ab animae [14]commixtione, et tamen eundem alibi [15]animae addicit. Hoc etiam [16]Aristoteles[d] denotavit, nescio an sua paratior implere quam aliena [17]inanire. Denique et ipse definitionem animi cum differret, interim alterum animi genus pronuntiavit, illum divinum, quem rursus et inpassibilem subostendens abstulit et ipse eum a consortio animae. Cum enim animam passibilem constet eorum quae sortita est pati, [18]aut per animum et cum animo [19]patietur; si concreta est animo, non [20]potest animus inpassibilis induci, aut si non per animum, nec cum animo [21]patietur anima, non erit concreta illi, [22]cum quo nihil et qui nihil patitur. Porro si nihil per illum et cum illo anima patietur, iam nec sentiet nec sapiet nec movebitur per illum, ut volunt. Nam et sensus passiones facit [23]Aristoteles[e]. Quidni? et sentire enim pati est, quia pati sentire est. Proinde et sapere sentire est, et moveri sentire est, ita totum pati est. Videmus autem nihil istorum animam experiri ut non et animo deputetur, quia per illum et cum illo [24]transigitur. Iam ergo et commiscibilis est animus adversus [25]Anaxagoran, et passibilis adversus [26]Aristotelem. [27]Ceterum si discretio admittitur, ut substantia duae res sint, animus atque anima, alterius erit et passio et sensus et sapor omnis et actus et motus, alterius autem otium et quies et stupor

3. se commoveat in semetipsa *om. A.* 4. alio *A.* 5. mutatorem *Bmg.* 6. unigenitum *A.* Monogenem *b.* Monogenen *BCa.* 7. *BYΘω A. βύθῳ BCa.* Bytho *b.* 8. Sige *b.* CEIΓHNE *A. κειρήνῃ B. εἰρήνῃ C. ἐννοίᾳ a.* 9. Quam *Ab.* quamvis *reliqui.* 10. enim *om. Ab.* 11. et *Ab.* ut *reliqui.* 12. incommissibilem *B.* 13. titulos *A.* 14. commixtione *A.* commistione *reliqui.* 15. animae addicit *b.* animae dicit *A.* animam (anima *B.*) edicit *BCa.* 16. Aristotiles *A.* 17. inanire *ABmgCab.* damnare *B.* 18. aut per *om. A.* 19. patiatur *Aφ.* 20. poterit *A.* 21. patiatur *A.* 22. cum quo nihil et qui *b., de emendat. Fulvii Ursini.* cum quo nihil et per quem *Fr. Iunius.* cum qua nihil et cui *BCa.* 23. Aristotiles *A. Ubique.* 24. transigatur *Ab.* 25. Anaxagoran *Aφ.* Anaxagoram *reliqui.* 26. Aristotilen *A.* 27. Caeterum *A. Ubique.*

Cap. XII. a. universitatis motatorem] Cf. Apolog. cap. 48. Adde Augustin. De Civ. Dei XIII, 17.

b. illum Valentini] Cf. Adv. Valentin. cap. 7.

c. Anaxagorae] Plutarch. De Placit. Philos. I, 3.

d. etiam Aristoteles] V. Aristot. De Anima I, 2 sqq.

e. Nam et sensus passiones facit Aristoteles.] Aristot. De Anima I, 5.

et nulla iam causa, et aut animus [28]vacabit aut anima. Quodsi constat ambobus haec omnia reputari, ergo unum erunt utrumque, et Democritus[f] obtinebit differentiam tollens, et quaeretur quomodo unum utrumque, ex duarum substantiarum confusione, an ex unius dispositione. Nos autem animum ita dicimus animae concretum, non ut substantia alium, sed ut substantiae officium.

Ad hoc [1]dispicere superest principalitas ubi sit, id est [2]quid Cap. XIII. cui praeest, ut cuius principalitas apparuerit, illa sit [3]substantiae [4]massa, id autem, cui massa substantiae praeerit, in officium naturale substantiae deputetur. Enimvero quis non animae dabit summam omnem cuius nomine totius hominis mentio titulata est? Quantas animas pasco, ait dives, [5]non animos, et animas salvas optat gubernator, non animos, et rusticus in opere, et in proelio miles animam se, non animum, ponere affirmat. Cuius nominatiora pericula aut vota sunt, animi an animae? Quid autem agere dicuntur [6]moribundi, animum an animam? Ipsi postremo philosophi ipsique medici, quamvis de animo quoque [7]disputaturi, faciem tamen operis frontemque materiae de anima unusquisque proscripsit. Ut autem et a deo discas, animam [8]semper deus alloquitur, animam [9]compellat atque advocat, ut animum sibi advertat. Illam salvam venit facere Christus, illam perdere in gehennam comminatur, illam pluris fieri vetat, illam et ipse bonus pastor pro pecudibus suis ponit. Habes animae principalitatem, habes in illa et substantiae unionem, cuius [10]intellegas instrumentum esse animum, non patrocinium.

Singularis alioquin et simplex et de suo tota est non magis Cap. XIV. instructilis aliunde quam divisibilis ex se, quia nec dissolubilis. Si enim structilis et dissolubilis, iam non immortalis. Itaque quia [1]iam non mortalis, neque dissolubilis neque divisibilis. Nam et dividi dissolvi est, et dissolvi mori est. [2]Dividitur autem in partes, nunc in duas a Platone[a], nunc in tres a Zenone[b], nunc [3]in quinque et in sex a Panaetio[c], [4]in septem a Sorano, [5]etiam in octo

28. vocabit *Aφ*.

Cap. XIII. 1. despicere *A*. 2. qui *BCa*. 3. substantia *Aφ*. 4. massa — — praeerit in *om. A*. 5. non ait animos *A*. 6. moribundum animum an anima *A*. 7. disputaturi *Ab*. disputarent *reliqui*. 8. semper deus *A*. deus semper *reliqui*. 9. conpellatque advocat *A*. 10. intellegas *AB*. intelligam *reliqui*.

Cap. XIV. 1. iam *om. A*. 2. Dividetur *Ab*. 3. inquitque *Aφ*. 4. et in *BCa*. 5. etiam VIII. penes *A*.

f. Democritus] V. Aristot. De Anima I, 2.

Cap. XIV. a. in duas a Platone] Cf. Plutarch. De Placit. Philos. IV, 4. Adde Theodoret. Ἑλλην. Παθημ. V, p. 545 sq.

b. in tres a Zenone] Aliter Nemesius cap. 5., qui Zenonem octonarum partium animam censuisse narrat.

c. in quinque et sex a Panaetio] Cf. Plut. De Plac. Philos. IV, 4.

penes Chrysippum[d], etiam in novem penes [6]Apollophanem, sed et in [7]duodecim[e] apud quosdam Stoicorum, et in duas amplius apud Posidonium, [8]qui a duobus exorsus titulis, principali, quod aiunt [9]ἡγεμονικὸν, et a rationali, [10]quod aiunt *λογικὸν*, in decem et septem exinde prosecuit; [11]ita aliae ex aliis species dividunt animam. Huiusmodi autem non tam partes animae habebuntur quam vires et efficaciae et operae, sicut de quibusdam et Aristoteles iudicavit[f]. Non enim membra sunt substantiae animalis, sed ingenia, ut motorium, ut actorium, ut cogitatorium, et si qua in hunc modum [12]distinguunt, ut et ipsi illi [13]quinque [14]notissimi sensus, visus, auditus, gustus, tactus, odoratus. Quibus omnibus etsi certa singulis domicilia in corpore determinaverunt, non idcirco haec quoque distributio animae ad animae sectiones pertinebit, quando ne ipsum quidem corpus ita dividatur in membra ut isti volunt animam. Atquin ex multitudine membrorum unum corpus efficitur, ut concretio sit potius ipsa divisio. Specta portentosissimam Archimedis munificentiam, organum hydraulicum[g] dico, tot membra, tot partes, tot compagines, tot itinera vocum, tot compendia sonorum, tot commercia modorum, tot acies tibiarum, et una moles erunt omnia. Sic et spiritus, qui illic de tormento aquae anhelat, non ideo separabitur in partes, quia per partes administratur, substantia quidem solidus, opera vero divisus. Non longe hoc exemplum [15]est a Stratone et Aenesidemo et Heraclito; nam et ipsi unitatem animae tuentur, quae in totum corpus [16]diffusa, et ubique ipsa, velut flatus in calamo per cavernas, ita per sensualia variis modis emicet, non tam concisa quam dispensata. Haec omnia quibus titulis nuncupentur, et quibus ex se divisionibus [17]detineantur, et quibus in corpore metationibus sequestrentur, medici potius [18]cum philosophis considerabunt, nobis pauca convenient.

6. Apolphanen *A.* 7. duodecim *ABmg.* decem *BCab.* 8. quia duobus *B.* 9. hegemonicon *A.* ἡγεμονικόν *BCab.* 10. quod aiunt ..... decem septem *Aβ.* quod aiunt ..... decem septem *Aφ.* quod aiunt ἡγεμονικὸν in duodecim *ab.* 11. ita aliae *Ab.* ita in alias *reliqui.* 12. distingunt *Aβ.* 13. in quinque *C.* 14. novissimi *Aφ.* 15. est *om. A.* 16. defusa *Ab.* 17. detineantur *ABmg.* deriventur *reliqui.* 18. tum philosophi *Ca.*

d. in octo penes Chrysippum] V. Diog. Laert. VII, 63, 110. (p. 59. ed. Lips.) cum not. Menagii. Adde Varro De Ling. Lat. IX, 30. Muell.

e. duodecim] Cum libri veteres in hoc numero discrepent, putaverim hic magis quam alibi quaerendam esse corruptelae horum verborum sedem. Si quid ariolandum in re plane incerta, rescripserim hic *quindecim* pro *duodecim*, non, ut Pamelius et Rigaltius fecerunt, *duodecim* pro *decem septem* infra.

f. et Aristoteles indicavit.] V. Aristot. De Anima I, 5. II, 2. 3. 4.

g. organum hydraulicum] Cf. de eo Vitruv. Archit. IX, 9.

[1]Inprimis an sit [2]aliqui summus in anima gradus vitalis et sapientialis, quod [3]ἡγεμονικὸν appellant, id est principale[a], [4]quia si negetur, totus animae status [5]periclitatur. Denique qui negant principale, ipsam prius animam nihil censuerunt. Messenius [6]aliqui Dicaearchus, ex medicis autem Andreas et Asclepiades, ita abstulerunt principale, dum in animo ipso volunt esse sensus, quorum vindicatur principale. Asclepiades etiam illa argumentatione vectatur, quod pleraque animalia ademptis eis partibus corporis, in quibus plurimum existimatur principale consistere, et insuper vivant [7]aliquatenus et sapiant nihilominus, ut muscae et vespae et [8]locustae, si capita decideris, ut caprae et testudines et anguillae, si corda detraxeris; itaque principale non esse, quod si fuisset, [9]amissus cum suis sedibus vigor animae non perseveraret. Sed plures et philosophi adversus [10]Dicaearchum, Plato, Strato, Epicurus, Democritus, Empedocles, Socrates, Aristoteles, et medici adversus [11]Andream et Asclepiaden, Herophilus, [12]Erasistratus, Diocles, [13]Hippocrates, et ipse Soranus, iamque omnibus plures Christiani, qui apud deum de utroque [14]deducimur[b], et esse principale in anima et certo in corporis recessu consecratum. Si enim scrutatorem et [15]dispectorem cordis deum legimus, si etiam prophetes eius occulta cordis traducendo probatur, si [16]deus ipse recogitatus cordis in populo praevenit, Quid cogitatis in cordibus vestris nequam? si et David, Cor mundum conde in me deus, et Paulus corde ait credi in iustitiam, et [17]Ioannes corde ait suo unumquemque reprehendi, si postremo qui viderit feminam ad concupiscendum, iam adulteravit in corde. simul utrumque dilucet, et esse principale in anima, [18]quod intentio divina conveniat, id est vim sapientialem atque vitalem (quod enim [19]sapit, vividum est), et in eo [20]thesauro corporis haberi [21]ad quem deus respicit, ut neque extrinsecus agitari putes principale istud secundum Heraclitum[c], [22]neque per totum corpus

Cap. XV.

Sap. Sal. I, 6. Prov. XXIV, 12. Ps. CXXXIX, 23. Matth. IX, 4. Ps. LI, 12 Rom. X, 10. Ioh. III, 17. Matth. V, 28.

Cap. XV. 1. DE HEGEMONICO. In primis *B.* DE HEMOGENICON. In primis *A.* DE HEGEMONICO AN SIT ET UBI SIT. In primis *C.* 2. aliqui *Ab.* aliquis *reliqui.* 3. egemonicon *A.* 4. quia si *BCa.* Si *Ab.* 5. periclitetur *A.* 6. aliquis *BCa.* 7. aliquatinus *A.* 8. lucustae *A.* 9. amisso cum suis vigor *Ab.* 10. dicearcum *A.* 11. Andream et Asclepiaden *A.* Andream et Asclepiadem *reliqui.* 12. herasistratus *A.* 13. ipocrates *A.* 14. deducimur *BCa.* ducimur *Ab.* ducemur *Ios. Mercerus.* 15. despectorem *A.* 16. dñs (*h. e.* dominus) *A.* 17. iohannes *A.* 18. quod intentio *BCa.* quo intentio (intensio *b.*) *Ab.* 19. rapit *Bmg.* 20. thensauro *A.* 21. atque deus *A.* 22. nec *Aφ.*

Cap. XV. a. principale] Principatum vertit Cic. De Nat. Deor. II, 11. Cf. Plut. De Plac. Philos. IV, 5. 21.

b. deducimur] *Παιδαγωγούμεθα,* interpretatur Desid. Heraldus ad Apolog. cap. 21. p. 96. Cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 1.

c. Heraclitum] Cf. Plutarch. De Plac. Philos. IV, 3.

ventilari secundum [23]Moschionem[d], neque in capite concludi secundum Platonem[e], neque in vertice potius praesidere secundum [24]Xenocratem[f], neque in cerebro cubare secundum [25]Hippocraten[g], sed nec circa cerebri fundamentum, ut [26]Herophilus[h], nec in membranulis, ut Strato et Erasistratus[i], nec in superciliorum meditullio, ut Strato Physicus[k], nec in tota lorica pectoris, ut Epicurus[l], sed [27]quod et Aegyptii renuntiaverunt, [28]et qui divinarum[m] [29]commentatores videbantur, [30]ut et ille versus Orphei vel Empedoclis: Namque [31]homini sanguis circumcordialis est sensus[n]. Etiam Protagoras[o], etiam [32]Apollodorus[p] et Chrysippus[q] [33]haec sapiunt, ut vel ab istis retusus Asclepiades capras suas quaerat sine corde balantes et muscas suas abigat sine capite volitantes, et omnes iam sciant se potius sine corde et cerebro vivere qui dispositionem animae [34]humanae de condicione bestiarum praeiudicarint.

Cap. XVI. Est et illud ad fidem pertinens, quod Plato[a] bifariam partitur animam, per [1]rationale et inrationale. Cui definitioni et nos quidem [2]applaudimus, sed non ut naturae deputetur utrumque. Naturale

23. Moschionem *BmgCab.* Moscionem *B.* oschionem *A.* 24. Xenocraten *Aφ.* 25. hippocraten *Aφ.* 26. herophilo *A.* 27. et quod *a.* 28. ei qui *BCa.* 29. commentatores *BCa.* commemoratores *ABmgb.* 30. ut et *ABb.* et *reliqui.* 31. hominis *BCa.* 32. Apollo durus *A.* 33. hac *Aβ.* 34. humanae de *om. A.*

Cap. XVI. 1. rationalem et irrationalem *BCa.* 2. applaudimus *A.* adplaudimus *reliqui.*

d. Moschionem] Non philosophum illum, ut puto, de quo Suidas s. v., sed medicum celeberrimum, nobis et ex Galeno et Plinio (H. N. XIX, 5.) notum, cuius adhuc superest libellus *Περὶ τῶν γυναικείων παθῶν.* Cf. Fabric. Bibl. Gr. XII, p. 703.

e. Platonem] Cf. Plat. Tim. §. 44 sqq. (p. 331. Bekk.) De Republ. IV, p. 439. Diog. Laert. III, 40, 67. Apul. De Dogm. Platon. I, 13. Cassiodor. De Anima cap. 15.

f. Xenocratem] Cf. Plut. De Plac. Philos. IV, 4. Theodoret. l. l.

g. Hippocraten] Theodoret. l. l. p. 546. Cf. Lactant. De Opif. Dei cap. 16.

h. ut Herophilus] Plutarch. l. l., Theodoret. l. l.

i. Erasistratus] Plutarch. l. l., Theodoret. l. l.

k. Strato] Theodoret. l. l.

l. Epicurus] Cf. Plut. l. l., Theodoret. l. l., Lactant. l. l.

m. divinarum] Divinarum rerum, vel potius scripturarum. Significat Aegyptiorum hierophantas. Pro *divinarum* non deerant qui *divinorum* rescribendum censerent.

n. circumcordialis est sensus] *„Αἷμα γὰρ ἀνθρώποις περικάρδιόν ἐστι νόημα.“* Stob. Ecl. I, p. 1026. Cf. Th. Canteri Var. Lectt. I, 6. Adde Aristot. De An. I, 2. Clem. Alex. Strom. V, 6. Cassiodor. De An. cap. 15.

o. Protagoras] *Praxagoras* corrigit Pamelius, intellegens medicum illum ab Athenaeo saepius, et a Plinio (H. N. XXVI, 2.), citatum.

p. Apollodorus] Dubitant hic utrum sit medicus, vel Citieus ille vel Tarentinus, quorum meminit Plinius H. N. XIV, 7. et XX, 4. cum aliis, an philosophus, vel Stoicus ille Ephillus, de quo Diog. Laertius VII, 1, 33. 37. 47. 51., vel Epicureus ille *κηποτύραννος*, cuius idem meminit X, 5, 7. et X, 2.

q. Chrysippus] Cur hunc potius medicum Tyaneum illum, a Plinio H. N. XX, 9. et passim ab Athenaeo memoratum, non Stoicum, cum Lipsio Physiol. III, 18., significari censeant Pamelius et Iunius non assequor.

Cap. XVI. a. Plato] Plato De Republ. IV, p. 436—441., IX, p. 580. Cf. supra cap. 14.

enim rationale credendum est quod animae a primordio sit ingenitum, a rationali videlicet auctore. Quid enim non rationale quod deus iussu quoque ediderit, nedum id quod proprie afflatu suo emiserit? Inrationale autem posterius intellegendum est, ut quod acciderit ex serpentis instinctu, ipsum illud transgressionis admissum, atque exinde inoleverit [3]et coadoleverit in anima ad instar iam naturalitatis, quia statim in naturae primordio accidit. Ceterum cum idem Plato solum rationale dicat, ut in anima dei ipsius, si nos etiam inrationale naturae adscripserimus, quam a deo anima nostra [4]sortita est, aeque inrationale de deo erit, utpote naturale, [5]quia naturae deus auctor est. Sed enim a diabolo immissio delicti, inrationale autem omne delictum, igitur a diabolo inrationale, a quo et delictum, extraneum a deo, a quo est inrationale alienum. [5b]Proinde [6]diversitas horum ex distantia auctorum. Proinde cum Plato soli deo segregans rationale duo genera subdividit ex [7]rationali, indignativum, quod appellant [8]θυμικὸν, et concupiscentivum, quod vocant [9]ἐπιθυμητικὸν, ut illud quidem commune sit nobis et leonibus, istud vero cum muscis, rationale porro cum deo, video et de hoc mihi esse retractandum propter ea quae in Christo deprehenduntur. Ecce enim tota haec trinitas et in domino, [10]et rationale, quo docet, [11]quo disserit, quo salutis vias sternit, et indignativum, quo invehitur in scribas et pharisaeos, [12]et concupiscentivum, quo pascha cum discipulis suis edere concupiscit. Igitur apud nos non semper ex inrationali censenda sunt indignativum et concupiscentivum, quae [13]certi sumus in [14]domino rationaliter decucurrisse. Indignabitur deus rationaliter, quibus scilicet debet, et concupiscet deus rationaliter, quae digna sunt ipso. Nam et malo indignabitur, et bono concupiscet salutem. Dat et apostolus nobis concupiscentiam. Si quis episcopatum concupiscit, bonum I Tim. III, 1.
opus concupiscit. [15]Sed bonum opus dicens rationalem concupiscentiam ostendit. Concedit [16]et indignationem. Quidni, quam et ipse suscepit? Utinam et praecidantur, inquit, qui vos subvertunt. Gal. V, 12.
Rationalis [17]est indignatio quae ex affectu disciplinae est. At cum dicit, Fuimus aliquando natura filii irae, inrationale indignativum Eph. II, 3.
[18]suggillat, quod non sit ex ea natura quae a deo est, sed ex illa quam diabolus induxit, dominus et ipse dictus sui ordinis: Non Matth. VI, 24.
potestis duobus dominis servire, pater et ipse cognominatus: Vos Io. VIII, 44.

3. et coadoleverit *om. Aφ.* 4. sortita st aeque *Aβ.* 5. quia naturae *om. Aφ.* 5b. Proinde *delet Fr. Iunius.* 6. delicti diversitas *AB.* 7. rationali *Ab.* inrationali *reliqui.* 8. thymicon *A.* 9. *ΕΠΙΘΥΜΗΤΙΚΟΝ A.* 10. et *om. Ab.* 11. quae *ABCa.* 12. et *om. b.* 13. certissimus *Aφ.* 14. dominum *Ab.* 15. et *Ab.* 16. et *om. A.* 17. et *Ab.* 18. suggilat *A.*

ex diabolo patre estis. Ne timeas et illi proprietatem naturae alterius adscribere posterioris et adulterae, quem legis avenarum super seminatorem et frumentariae segetis nocturnum interpolatorem.

Matth. XIII, 25.

Cap. XVII.

[1]Contingit nos illorum etiam quinque sensuum quaestio, quos in primis litteris discimus, quoniam et hinc aliquid haereticis procuratur. Visus est et auditus et odoratus et gustus et tactus. Horum fidem Academici durius damnant, secundum quosdam et Heraclitus et Diocles et Empedocles; certe Plato in Timaeo[a], inrationalem [2]pronuntians sensualitatem et opinioni [3]coimplicitam. Itaque mendacium visui obicitur, quod remos in aqua inflexos vel infractos adseverat adversus conscientiam integritatis, quod turrem quadrangulatam de longinquo rotundam persuadeat, quod aequalissimam porticum angustiorem in ultimo infamet[b], quod caelum tanta sublimitate suspensum mari iungat. [4]Perinde auditus [5]fallaciae reus, ut cum caeleste murmur putamus, et plaustrum est, vel tonitru meditante pro certo de plaustro credimus sonitum. Sic et odoratus et gustus arguuntur, siquidem eadem unguenta eademque vina posteriore quoque usu [6]depretiantur. Sic et tactus reprehenditur, siquidem eadem pavimenta manibus asperiora, pedibus laeviora creduntur, et in lavacris idem [7]calidae lacus ferventissimus primo, dehinc temperatissimus renuntiatur. Adeo, inquiunt, sic quoque fallimur sensibus, dum sententias vertimus. Moderantius Stoici[c] non omnem sensum nec semper de mendacio onerant. Epicurei constantius parem omnibus atque perpetuam defendunt veritatem, sed alia via. Non enim sensum mentiri, sed opinionem. [8]Sensum enim pati, non opinari; animam enim [9]opinari. Absciderunt et opinionem [10]a sensu et sensum ab anima. Et unde opinio, si non a sensu? Denique nisi visus rotundam senserit turrem, nulla opinio rotunditatis. Et unde sensus, si non ab anima? Denique carens anima corpus carebit et sensu. Ita et sensus ex anima est, et opinio ex sensu, et anima totum. Ceterum optime proponetur esse utique aliquid quod efficiat aliter quid a sensibus renuntiari quam sit in rebus. Porro si potest id renuntiari quod non sit in rebus, cur non perinde possit per id renuntiari quod non sit in sensibus,

Cap. XVII. 1. DE QVINQVE SENSIBVS. Contigit *AB.* Contigit *Ca.* 2. pronuntiat *BCa.* 3. complicitam *BCa.* 4. Proinde *Bmg.* 5. fallacia *A.* 6. depractiantur *A., pro more.* 7. calidae *Ab.* calidus *reliqui.* 8. Sed sum *Aφ.* 9. non opinari *b.* 10. a sensus et unde *A.*

Cap. XVII. a. Plato in Timaeo] Plato Tim. p. 27 sq.

b infamet] V. Herald. ad Apolog. cap. 23. p. 105. — De eadem materia disputantes adire potes etiam Augustin. De Vera Relig. cap. 33. et Adv. Academ. III, 11. Senecam Natt. Quaestt. I, 6. Nemes. De Nat. Hom. cap. 7.

c. Stoici] Cf. Plut. De Placit. Philos. IV, 9.

sed in [11]eis rationibus quae interveniant suo nomine? Atque adeo licebit eas recognosci. Nam ut in aqua remus inflexus vel infractus appareat, aqua in causa est; denique extra aquam integer visui remus. Teneritas autem substantiae illius, qua speculum ex lumine efficitur, prout icta seu mota est, ita et imaginem vibrans evertit lineam recti. Item ut turris habitus eludat, intervalli condicio compellit in aperto; aequalitas enim circumfusi aëris pari luce vestiens angulos obliterat lineas. Sic et uniformitas porticus acuitur in fine, dum acies in concluso stipata illic tenuatur quo et extenditur. Sic et caelum mari unitur, ubi visio absumitur, quae quamdiu viget, tamdiu dividit. Auditum vero [12]quid aliud decipiet quam sonorum similitudo? Et si postea minus spirat unguentum, et minus sapit vinum, et minus lacus fervet, in omnibus ferme prima vis tota est. Ceterum de scabro ac laevi merito manus ac pedes tenera scilicet et callosa membra dissentiunt. Igitur hoc modo nulla sensuum frustratio causa carebit. Quodsi causae fallunt sensus et per sensus opiniones, iam nec in sensibus constituenda fallacia est, qui causas [13]sequuntur, nec in opinionibus, quae a sensibus diriguntur sequentibus causas. Qui insaniunt, alios in aliis vident, ut Orestes matrem in sorore, et Aiax [14]Ulixen in armento, ut Athamas et Agaue in filiis bestias. Oculisne hoc mendacium exprobrabis, an furiis? Qui redundantia fellis auruginant[d], [15]amara sunt omnia. Num ergo gustui praevaricationem exprobrabis, an [16]valetudinem? Omnes itaque sensus evertuntur vel circumveniuntur ad tempus, ut proprietate fallaciae careant. Immo iam ne ipsis quidem causis adscribendum est fallaciae elogium. Si enim ratione haec accidunt, ratio [17]fallacia perhiberi non meretur. Quod sic fieri oportet, mendacium non est. Itaque si et ipsae causae infamia liberantur, quanto magis sensus, quibus iam et causae libere praeeunt, cum hinc potissimum et veritas et fides et integritas sensibus vindicanda sit, quod non aliter renuntient [18]quam illa ratio mandavit quae efficiat aliter [19]quid a sensibus renuntiari [20]quam sit in rebus. Quid agis, [21]Academia procacissima? Totum vitae statum evertis, omnem na-

11. eis *Ab.* his *reliqui.* 12. quiad aliud *A.* 13. secuntur *Aβ.* 14. Ulixen *A.* Ulyssem *reliqui.* 15. mara *A. m. pr.* 16. valetudine *Aφ. m. pr.* valetudini *Aφ. m. sec., sed eadem.* 17. fallacia *ABmgCab.* fallaciae *B.* 18. quam *ego.* quam quod *libri omnes.* 19. quit *Aβ.* 20. quam *ACab.* quod *B.* 21. Academia procacissima *Ab.* Academice procacissime *reliqui.*

d. auruginant] Ἰκτεριῶσι. Nam *aurugo* est morbus regius. Gloss. Lat. in Ang. Maii Auctt. Class. tom. VI, p. 510: „*Aurago,* morbus regius.“, et paulo postea: „*Auriginosus,* arcuatus.“ Alterum Gloss. Lat. apud eundem ibid. tom. VIII, p. 47: „*Arugo,* morbus regius, vel pestis ex corruptione aeris.“ Glossaria Latino-Graeca: „*Aurugo,* ἰκτερίς.“, et „*Auruginosus,* ἰκτερικός.“

turae ordinem turbas, ipsius dei providentiam excaecas, qui cunctis operibus suis intellegendis, incolendis, dispensandis fruendisque fallaces et mendaces dominos praefecerit sensus. An non istis universa conditio subministratur? An non per istos secunda quoque mundo instructio accessit, tot artes, tot ingenia, tot studia, negotia, officia, commercia, remedia, consilia, [22]solatia, victus, cultus ornatusque? Omnia totum vitae saporem condierunt, dum per hos sensus solus omnium homo animal rationale [23]dinoscitur intellegentiae [24]et scientiae capax, et ipsius Academiae. Sed enim Plato, ne quod testimonium sensibus signet, propterea et in Phaedro[e] ex Socratis persona negat se cognoscere posse semetipsum, ut monet Delphica inscriptio, et in [25]Theaeteto[f] adimit sibi scire atque sentire, [26]et in Phaedro[g] post mortem differt sententiam, veritatis postumam scilicet, et tamen nondum [27]mortuus philosophabatur. [28]Non licet, non licet nobis in dubium sensus istos [29]devocare, ne et in Christo de fide eorum deliberetur, ne forte dicatur quod falso

Luc. X, 18. Matth. III, 17. [30]satanan prospectarit de caelo praecipitatum, aut falso vocem patris
Matth. VIII, 15. audierit de ipso [31]testificatam, aut deceptus sit cum Petri socrum
Matth. XXVI, 7—12. tetigit, aut alium postea unguenti senserit spiritum quod in sepul-
Luc. XXII, 19 sq. turam suam acceptavit, alium postea vini saporem quod in sanguinis
Matth. XXVI, 27 sq. sui memoriam consecravit. Sic enim et Marcion phantasma eum
I Cor. XI, 25. maluit credere, totius corporis in illo dedignatus veritatem. Atquin
Matth. XVII, 3 sqq. ne in apostolis quidem eius ludificata natura est. Fidelis fuit et
Io. II, 1 sqq. visus et auditus in monte, fidelis et gustus vini illius, licet aquae
Io. XX, 27. ante, in nuptiis Galilaeae, fidelis et tactus exinde creduli Thomae.
IIo. I, 1. Recita [32]Ioannis testationem: Quod vidimus, inquit, quod audivimus, oculis nostris vidimus, et manus nostrae contrectaverunt, de sermone vitae. Falsa utique testatio, si oculorum et aurium et manuum sensus natura mentitur.

Cap. XVIII. [1]Convertor ad intellectualium partem, quemadmodum illam Plato [2]a corporalibus separatam haereticis commendaverit, agnitionem ante mortem consecutus. Ait enim in [3]Phaedone[a]: Quid tum

22. solacia *A., pro more.* 23. dinoscitur *ABCa.* dignoscitur *b.* 24. et scientiae *om. Ab.* 25. teaehteto *A.* 26. et *om. A.* 27. mortuis *Bmg.* 28. Non licet, non licet *Ab.* Non licet *reliqui.* 29. devocare *Ab.* revocare *reliqui.* 30. satanan *A.* Sathanam *B.* Satanam *Cab.* 31. testificatum *A.* 32. Iohannis *A.*

Cap. XVIII. 1. DE INTELLECTVALIBVS. Convertor *AB.* QVOD PHILOSOPHI ET HAERETICI DISTINGVANT INTER SENSVALIA ET INTELLECTVALIA. Convertor *C.* 2. a *in A. addidit m. sec.* 3. Phaedone *ab.* Phaedo *A.* Phaedro *reliqui.*

e. in Phaedro] Phaedr. p. 229 sqq.
f. in Theaeteto] Theaet. p. 152 sqq.
g. in Phaedro] Phaedro p. 247 sqq.

Cap. XVIII. a. in Phaedone] Phaed. p. 65 sq.

erga ipsam prudentiae possessionem? Utrumne impedimentum erit corpus, an non, si quis illud socium assumpserit in quaestionem? Tale quid dico, habetne veritatem aliquam visio et auditio hominibus, an non? An [4]non etiam poëtae haec nobis semper obmussant, quod neque audiamus certum neque videamus? Meminerat scilicet et Epicharmi[b] Comici: Animus cernit, animus audit, reliqua surda et caeca sunt. Itaque rursus illum ergo ait supersapere qui mente maxime sapiat, neque visionem proponens neque [5]ullum eiusmodi [6]sensum attrahens animo, sed ipsa mente sincera utens in [7]recogitando ad capiendum sincerum quodque rerum, [8]segressus potissimum ab oculis et auribus et, [9]quod dicendum sit, a toto corpore, ut turbante et non permittente animae possidere veritatem atque prudentiam, quando communicat. Videmus igitur adversus sensus corporales aliam portendi paraturam, [10]ut multo idoniorem[c], vires scilicet animae, intellectum operantes eius veritatis cuius res non sint coram nec subiaceant corporalibus sensibus, sed absint longe a communi conscientia in arcano et in superioribus et apud ipsum deum. Vult enim Plato esse quasdam substantias invisibiles, [11]incorporales, supermundiales, divinas et aeternas, quas appellat ideas, id est [12]formas, exempla et causas naturalium istorum manifestorum et subiacentium corporalibus sensibus, et illas quidem esse veritates, haec autem imagines earum. Relucentne iam haeretica semina Gnosticorum et Valentinianorum? Hinc enim arripiunt differentiam corporalium sensuum et intellectualium virium, quam etiam parabolae decem virginum attemperant, ut quinque stultae sensus corporales figuraverint, stultos videlicet quia deceptui faciles, sapientes autem intellectualium virium notam expresserint, sapientium scilicet quia contingentium veritatem illam arcanam et supernam et apud pleroma constitutam, haereticarum [13]idearum sacramenta. Hoc enim sunt [14]et Aeones et genealogiae illorum. Itaque et sensum dividunt, et intellectualibus quidem a spiritali suo semine, sensualibus vero ab animali, quia spiritalia nullo modo capiat et illius quidem esse invisibilia, huius vero visibilia et humilia et temporalia, quae sensu conveniantur in imaginibus consti-

Matth. XXV, 1 sqq.

4. non *om. Acφ.* 5. illum *Bmg.* 6. sensum attrahens animo *Bmgab.* attrahens animo *C.* attrahens animum *AB.* 7. cogitando *A.* 8. segressus *b.* si egressus *ABCa.* 9. quo *a.* 10. aut *B.* uti *Aβ.* 11. incorporales supermundiales *om. A.* 12. formas exemplares et *BCa.* 13. dearum *A(m. pr.) Bmg.* 14. et aeones *Ab.* et *αἰῶνες reliqui.*

b. Epicharmi] Dictum Epicharmi hoc memorat praeter alios etiam Plut. De Fortuna p. 98. et De Alex. Virt. et Fort. p. 336: „*Νοῦς ὁρᾷ καὶ νοῦς ἀκούει, τ' ἄλλα κωφὰ καὶ τυφλά.*“ Plura vide ap. Wyttenb. ad Plat. Phaed. p. 151.

c. idoniorem] Cf. adnott. ad De Pallio cap. 3.

tuta. Ob haec ergo praestruximus[d] neque animum aliud quid esse quam animae suggestum et structum, neque spiritum extraneum quid quam quod et ipsa per flatum, ceterum accessioni deputandum quod aut deus postea aut diabolus [15]adspirarit. Et nunc ad differentiam sensualium et intellectualium non aliud admittimus quam rerum diversitates, corporalium et spiritalium, visibilium et invisibilium, publicatarum et arcanarum, quod illae sensui, istae intellectui attribuantur, [16]apud animam tamen et istis et illis [17]obsequio deputatis, quae perinde per corpus corporalia sentiat, quemadmodum per animum incorporalia intellegat, salvo eo ut etiam sentiat dum intellegit. Non enim et sentire intellegere est, et intellegere sentire est? Aut quid erit sensus, nisi eius rei quae sentitur intellectus? Quid erit intellectus, nisi eius rei quae intellegitur sensus? Unde ista tormenta cruciandae simplicitatis et [18]suspendendae veritatis? Quis mihi exhibebit sensum non intellegentem quod sentit, aut intellectum non sentientem quod intellegit, ut probet alterum [19]sine altero posse? Si corporalia quidem sentiuntur, incorporalia vero intelleguntur, rerum genera diversa sunt, non domicilia sensus et intellectus, id est non anima et animus. Denique a quo sentiuntur corporalia? si ab [20]anima, ergo iam et sensualis est animus, non tantum [21]intellectualis, nam dum intellegit, sentit, [22]quia si non sentit, nec intellegit: si vero ab anima corporalia sentiuntur, iam ergo [23]et intellectualis est vis animae, non tantum sensualis, nam dum sentit, intellegit, quia si non intellegit, nec sentit. Proinde a quo intelleguntur incorporalia? si ab animo, ubi erit anima? si ab anima, ubi erit animus? Quae enim distant, abesse invicem debent, cum suis muneribus operantur. Putabis quidem abesse animum ab anima, [24]si quando. Nam ita effici ut nesciamus [25]nos vidisse quid vel [26]audisse, quia alibi fuerit [27]animus. Adeo contendam immo ipsam animam nec vidisse nec audisse, quia alibi fuerit cum sua vi, id est animo. Nam et cum dementit homo, [28]dementit anima, non peregrinante, sed com-

15. adspirarit *b. in Erratis.* adspiraret *ABCab.* adspirarat *edit. Priorius.* 16. aput *Aβ.* 17. obsequio *om. A.* 18. suspendae *A.* 19. sine altero *BmgCab.* ex altero *AB.* 20. animo *AβBb.* anima (*Aφ*)*Ca.* 21. intellectuaris *A.* 22. quasi *B. In A. desiderantur verba* quia si non sentit, nec intellegit; *B. habet uncinis inclusa, et in margine adnotatum ea aliis in libris deesse.* 23. et intellectualis *B.* intellectualis *Ab.* intellectus *Ca.* 24. si quando. Nam ita effici ut *ego.* si quando. Nam ita efficiunt ut (ut *om. A.*) *ABCa.* Siquando animo ita afficimur ut *b., cum Fulv. Ursino.* 25. nos *om. A.* 26. audisse, quia *b., cum Fulv. Ursino.* audisse nec audisse quia *AB.* audisse nec non audisse quia *Ca.* 27. animus. Adeo contendam immo ipsam animam nec vidisse nec audisse quia alibi fuerit *om. A.* 28. anima dementit *Aβ.*

d. praestruximus] Supra cap. 12.

patiente tunc animo[e]. Ceterum animae principaliter casus est. Hoc [29]unde firmatur? quod anima digressa nec animus in homine inveniatur; ita illam ubique sequitur, a qua [30]nec in fine subremanet. Cum vero [31]sequitur et addicitur, perinde intellectus animae [32]addicitur quam sequitur animus, cui addicitur intellectus. Sit nunc et potior [33]sensu intellectus, et potior cognitor sacramentorum, dummodo et ipse propria vis animae, quod et sensus. Nihil [34]mea interest, nisi cum idcirco praefertur sensui intellectus, ut ex hoc quoque separatior habeatur quo [35]potior affirmatur. Tunc mihi post differentiam etiam [36]praelatio retundenda est, [37]perventuro quoque usque ad potioris dei persuasionem. Sed de deo suo quoque campo experiemur cum haereticis. Nunc de anima titulus et [38]de intellectu non insidiose praeferendo locus. Nam etsi potiora sunt quae intellectu attinguntur ut spiritalia quam quae sensu ut corporalia, rerum erit praelatio, sublimiorum scilicet adversus humiliores, non intellectus adversus sensum. Quomodo enim praeferatur sensui intellectus, a quo informatur ad cognitionem veritatum? Si enim veritates per imagines apprehenduntur, id est invisibilia per visibilia noscuntur, quia et apostolus nobis scribit, Invisibilia enim Rom. I, 20.
eius a conditione mundi de factitamentis intellecta visuntur, et Plato[f] haereticis, Facies occultorum ea quae apparent, et necesse [39]est omnino hunc mundum imaginem quandam esse alterius alicuius, [40]equidem ibi videtur intellectus duce uti sensu et auctore et principali fundamento, nec sine illo veritates posse contingi. Quomodo ergo potior erit eo per quem est, quo eget, cui debet totum quod attingit? Ita utrumque concluditur, neque praeferendum sensui intellectum, per quem enim quid constat, inferius ipso est, neque separandum a sensu, per quod enim quid est, cum ipso est.

[1]Sed ne illi quidem praetereundi qui vel modico temporis Cap. XIX.
viduant animam intellectu. Proinde enim viam sternunt postea inducendi eius, sicut [2]et animi, a quo scilicet proveniat intellectus.

29. inde firmatur quod *b., cum Fulv. Ursino.* 30. ne *Aβ.* neque *Aφ. m. pr.* 31. sequitur *om. A.* 32. adicitur *Aβ.* 33. sensui *AB.* 34. in ea *Bmg.* 35. patior *A.* 36. praelatiore tundenda *B.* 37. perventuro quoque usque *ego.* perventura quoque usque *BCa.* perventura usque *A.* perventuro usque *b.* 38. de *om. Cab.* 39. est *ABb.* esse *reliqui.* 40. equidem ibi videtur *ego.* et quid sibi videtur *B.* et quod sibi videtur *Ca.* videtur *Ab.*

Cap. XIX. 1. INTELLECTVM SEMPER (SEMPER *om. A.*) ANIMAE INESSE. Sed *AB.* Sed *reliqui.* 2. et animi a quo *b.* et animim a quo *Aφ.* et animi ma quo *Aβ.* et anima quo *B.* in anima *Ca.*

e. sed compatiente tunc animo.] Contrarium dicebant qui distinguebant animum ab anima, scilicet demente homine abire animum, manere animam. Lactant. De Opif. cap. 18. et Inst. Div. VII, 12. (La Cerda).

f. Plato] Plat. Tim. p. 29 sq. p. 37 sq.

Volunt infantiam sola anima contineri, qua tantummodo vivat, non ut pariter sapiat, quia nec omnia sapiant quae vivant. Denique arbores vivere, nec tamen sapere, secundum [3]Aristotelem[a], et si quis alius substantiam animalem in universa communicat, quae apud nos in homine privata res est, non modo ut dei opus, quod et cetera, sed ut dei flatus, quod haec sola quam dicimus cum omni instructu suo[b] nasci. Et si ad arbores provocamur, amplectemur exemplum, siquidem et illis necdum arbusculis, sed stipitibus adhuc et surculis etiamnunc, simul de scrobibus oriuntur, inest propria vis animae. Verum pro temporis ratione remoratur coalescens et coadulescens robori suo, donec aetas [3b]adimpleat habitum, quo natura fungatur. Aut unde mox illis et frutices inoculantur et folia formantur et germina inflantur et flosculi inornantur et [4]suci condiuntur, si non in ipsis omnis paratura generis quiescit, et partibus promota grandescit? Inde igitur et sapiunt unde vivunt, tam vivendi quam sapiendi proprietate, et quidem ab infantia et ipsae sua. Video enim et vitem adhuc teneram et impuberem intellegentem tamen iam opera sua et volentem [5]alicui adhaerere, [6]cui [7]innixa et innexa proficiat. Denique non expectata rustica disciplina, sine arundine, sine [8]cervo[c], si quid attigerit, ultro [9]amabit, et quidem viriosius[d] [10]amplexabitur de suo ingenio quam de tuo arbitrio. Properat esse secura. Video et [10b]hederas quantum velis [11]primas statim ad superna conari et nullo praeeunte suspendi, quod malint [12]parietibus invehi textili silva quam humi teri voluntaria iniuria. Contra quibus de aedificio male est[e], ut crescendo recedunt, ut [13]refugiunt? Sentias ramos aliorsum [14]destinatos, et animationem arboris de divortio parietis intellegas; [15]contenta sua est parvitate, quam ex primordio providentissimi fruticis [16]edidicit, [17]timens etiam

3. Aristotelen *A*. 3b. impleat *Ab*. 4. suci *A*. succi *reliqui*. 5. alicubi *Ca*. 6. cum *BCa*. 7. innisa *b., Latinius*. 8. cervo *ABmgCb*. orno *B*. corno *a*. 9. ambibit *b., cum Latinio*. 10. amplexabitur *om. Ab*. 10b. ederas *A*. 11. primas *Ab*. premas *reliqui*. 12. in parietibus *Aβp. m. pr*. 13. refugiunt? Sentias *b., de emendat. Fulvii Ursini*. refugium sentias *ABCa*. 14. destinatum *C*. 15. contenta sua est parvitate *ego*. contentae sua parvitate *Ca*. contenta sunt pravitate *B*. continentia (continenta *Aβ*.) est parvitate *ABmg*. contenta est parvitate *b*. 16. Se didicit *AB*. 17. timentis *a., cum Latinio*.

Cap. XIX. a. Aristotelem] Aristot. De Anima II, 2. 3.

b. cum omni instructu suo] Quasi cum omni instructo et instrumento, cum omni censu, cum omnibus suis. Atque in hunc significatum locutiones istos apud Africanos praesertim fuisse indicat Augustin. lib. II Quaestt. in Exod. Quaest. 47: „Graecus, inquit, *ἀποσκευὴν* habet, ubi *substantiam* Latinus interpretatus est, quod aliquando censum interpretantur nostri, sicut nunc *instructum* dicere voluimus." Cf. Apolog. cap. 6. (Rigalt.)

c. cervo] Cervi sunt sustentacula, interprete Papia. Cf. Varro De L. L. V, 117. Serv. in Vergil. Ecl. II, 29.

d. viriosius] Cf. adnott. ad Adv. Valentin. cap. 16.

e. de aedificio male est] Sic lib. De Pallio cap. 1 „A caelo bene est." (Rig.)

ruinam. Has ego sapiĕntias et scientias arborum cur non contendam? Vivant ut philosophi volunt, [18]sapiant ut philosophi nolunt, [19]intellegat[f] et infantia ligni, quo magis hominis? cuius anima velut surculus quidam ex matrice Adam in propaginem deducta et genitalibus feminae foveis commendata cum omni sua paratura [20]pullulavit tam intellectu quam et sensu? Mentior si non statim infans, ut vitam vagitu salutavit, hoc ipsum se testatur sensisse atque intellexisse quod natus est, omnes simul ibidem dedicans[g] sensus, et luce visum et sono auditum et [21]humore gustum [22]et aëre odoratum et terra tactum. Ita prima illa vox de primis sensuum [23]vocibus et de primis intellectuum pulsibus cogitur. Plus est quod de prospectu [24]lacrimabilis vitae quidam [25]augurem incommodorum vocem illam flebilem interpretantur, [26]quo etiam praesciens habenda sit ab ingressu nativitatis, nedum intellegens. [27]Exinde et matrem spiritu probat, et nutricem spiritu examinat, et gerulam spiritu agnoscit, fugiens extranea ubera, et recusans ignota cubilia, [28]neminem appetens nisi ex usu. Unde illi iudicium novitatis et moris, si non sapit? unde illi et offendi et demulceri, si non intellegit? Mirum satis ut infantia naturaliter animosa sit non habens [29]animum, et naturaliter affectiosa sit non habens intellectum. At enim Christus ex ore [30]lactantium et parvulorum [31]experiendo laudem nec pueritiam nec infantiam [31]hebetes pronuntiavit, quarum altera cum suffragio occurrens testimonium ei potuit offerre, altera pro ipso trucidata utique vim sensit.

[1]Et hic itaque concludimus [2]omnia naturalia animae ut sub- Cap. XX.
stantiva eius ipsi inesse et cum ipsa procedere atque proficere, ex quo ipsa censetur. Sicut et Seneca[a] saepe noster: Insita sunt nobis omnium artium et aetatum semina, [3]magisterque ex occulto deus producit ingenia, ex seminibus scilicet insitis et occultis per infantiam, quae sunt et intellectus. Ex his enim producuntur in-

18. sapiant ut philosophi nolunt *om. Aφ.* 19. intelligat et infantia *b., de emendat. Fulvii Ursini.* intellegant et infantiam *ABCa.* 20. pullulavit *ABmg., Fulv. Ursinus.* pullulabit *BCab.* 21. umore *Aβ.* 22. et odoratum aere *A.* 23. vocibus *om. Ab.* 24. lachrymabilis *BCa.* 25. augorem *Aβ.* augerem *Aφ.* 26. quo *b.* quod *reliqui.* 27. Non enim exinde *Ba. In B. verba* Non enim *uncinis inclusa sunt cum nota in margine ea aliis libris deesse.* 28. et neminem *BCa.* 29. animum — — non habens *om. A.* 30. lactantium *A.* lactentium *reliqui.* 31. experiendo *ABmgb.* expediendo *reliqui.* 32. hebetes *Cab.* hetbentes *Aβ.* habentes *AφB.*

Cap. XX. 1. DE NATVRALIBVS. Et hic *AB.* DE CAETERIS NATVRALIBVS ANIMAE. Et hic *C.* 2. omnia *om. Aφ.* 3. magister quae ex *A.*

f. intellegat] Id est intellectum habeat.

g. ibidem dedicans] Id est statim, extemplo. Sic Adv. Valent. cap. 3 et 7. De Carne Chr. cap. 7. De verbo *dedicare* cf. adnott. ad Scorp. cap. 1.

Cap. XX. a. Seneca] Affert verba Senecae De Benef. IV, 6.

genia. Porro [4]et frugum seminibus una generis cuiusque forma est, processus tamen varii, alia integro statu evadunt, alia etiam meliora respondent, alia degenerant pro condicione caeli et soli, pro ratione operis et curae, pro temporum eventu, pro licentia casuum: ita et animam licebit[b] semine uniformem, fetu multiformem. Nam et hic etiam de locis interest. Thebis hebetes [5]et brutos nasci relatum est, Athenis sapiendi dicendique acutissimos[c]; ubi penes [6]Colyttum[d] pueri mense citius eloquuntur [7]praecoca lingua. Siquidem et Plato in Timaeo[e] Minervam affirmat, cum urbem illam moliretur, nihil aliud quam regionis naturam prospexisse, talia ingenia pollicitam, unde et ipse in Legibus Megillo et [8]Cliniae praecipit condendae civitati [9]locum procurare[f]. Sed Empedocles causam argutae indolis et obtusae in sanguinis qualitate constituit; perfectum ac profectum de doctrina [10]disciplinaque deducit. [11]Tamen vulgata iam res est gentilium proprietatum. Comici Phrygas timidos inludunt, Sallustius vanos Mauros[g] et feroces Dalmatas pulsat,
Tit. I, 12. mendaces Cretas etiam apostolus inurit. Fortassean et de corpore et [12]de valetudine aliquid accedat. Opimitas sapientiam impedit, [13]exilitas expedit, paralysis mentem prodigit, phthisis servat. Quanto magis de accidentibus habebuntur, quae [14]citra corpulentiam [15]et valentiam vel acuunt vel [16]obtundunt. Acuunt doctrinae, disciplinae, artes [17]et experientiae, negotia, studia, obtundunt inscitiae, [18]ignaviae, desidiae, libidines, inexperientiae, otia, vitia; super haec si et [19]alia quae praesunt potestates. Enimvero praesunt; secundum nos quidem [20]deus dominus et diabolus aemulus, secundum communem autem opinionem [21]et providentiae fatum et necessitas, et [22]fortunae arbitrii libertas. Nam haec et philosophi [23]distinguunt,

4. ut *ab.* 5. et brutos *om. A.* 6. colyttum *A.* Colytum *reliqui.* 7. praecoca *Aφ.* praecace *Aβ.* praecoce *reliqui.* 8. incliniae *A.* 9. locum procurare *b.* loci vim procurare *A.* locum praepararent *BCa.* 10. disciplinaque *Cab.* disciplinamque *AβB.* disciplinam *Aφ.* 11. Tam mulgata *Aφ.* 12. de *om. Aβ.* 13. exilitas expedit *om. A.* 14. citra *Ab.* 15. et valentiam *om. A.* 16. optundunt *Aβ.* 17. et experientiae *B.* experientiae *Aβ.* experimentiae *Aφ.* et experientia *Cab.* 18. ignaviae *Ab.* ignavia *reliqui.* 19. aliquae *Ios. Mercerus.* 20. deus dominus *Ab.* dominus deus *reliqui.* 21. et (et *om. Ab.*) providentiae fatum *ABb.* et providentia et fatum *reliqui.* 22. fortunae arbitrii *Ab.* fortunae et arbitrii *B.* fortuna et arbitrii *Ca.* 23. distingunt *A. Ubique fere.*

b. licebit] Fr. Iunius interpretatur *liquebit.* Rationem non video.

c. Thebis hebetes — — Athenis sapiendi dicendique acutissimos] V. Cic. De Fato cap. 4.

d. Colyttum] Huius, opinor, potissimum Athenarum demi meminisse voluit quia patria erat Platonis, teste Laertio III, 1, 3.

e. Timaeo] Plat. Tim. p. 24.

f. locum procurare] Plat. De Legg. lib. IV, init.

g. Sallustius vanos Mauros] V. Sallust. Opp. ed. Bipont. p. 289.

et nos secundum fidem disserenda suo iam [24]vovimus titulo[h]. Apparet quanta sint quae unam animae naturam varie collocarint, ut vulgo naturae deputentur, quando non species sint, sed sortes naturae et substantiae unius, illius scilicet quam deus in Adam contulit et matricem omnium fecit; atque adeo sortes erunt, non species substantiae unius, [25]item varietas ista [26]moralis, [27]*quae* quanta nunc est, tanta non fuerit in ipso principe generis Adam. Debuerant enim fuisse haec omnia in illo, ut in fonte naturae, atque inde cum tota varietate [28]manasse, si varietas naturae fuisset.

Quodsi uniformis natura animae ab initio in Adam ante tot Cap. XXI. ingenia, ergo non multiformis [1]per tot ingenia, [2]nec qua triformis[a], ut adhuc trinitas Valentiniana [3]caedatur, quae nec ipsa in Adam recognoscitur. Quid enim spiritale in illo? Si quia prophetavit magnum illud sacramentum in Christum et ecclesiam: Hoc os ex Gen. II, 23 sq. ossibus meis, et caro ex carne mea, vocabitur mulier; propterea relinquet homo patrem et matrem, et agglutinabitur mulieri suae, et erunt duo in [4]carnem [5]unam; hoc postea obvenit, cum in illum deus amentiam immisit, spiritalem vim, qua constat [6]prophetia. Si et malum in eo apparuit transgressionis admissum, nec hoc naturale deputandum est, quod instinctu serpentis operatus est, tam non naturale quam nec [7]materiale, quia et materiae fidem iam exclusimus[b]. Quodsi nec spiritale nec quod dicitur materiale proprium in illo fuit ([8]et si ex materia, fuisset mali semen), superest ut solum in illo et unicum fuerit naturale quod censetur animale, quod [9]statu simplex et [10]uniforme defendimus. De hoc plane relinquitur quaeri an demutabile debeat [11]credi, quod naturale dicatur. [12]Idem enim convertibilem negant[c] [13]naturam, ut trinitatem suam in singulis proprietatibus figant; quia arbor bona malos non ferat fructus nec Luc. VI, 43 sq. mala bonos, et nemo de spinis metat ficus et de tribulis uvas.

24. vovimus *ABmgb.* novimus *BCa.* 25. item *ego.* id est *ABCa.* ut et *b.* 26. moralis *BmgCab.* mortalis *AB.* 27. quae quanta *ego.* quum quanta *Fulv. Ursinus.* quanta *libri omnes.* 28. manasse suarietas *Aβ.* manasset varietas *Aφ.*

Cap. XXI. 1. per *Ab.* quia uniformis per *BCa.* 2. nec qua triformis *b.* nec quadriformis *A.* iam nec quadriformis *Bmg.* iam nec triformis *BCa.* 3. credatur *Bmg.* 4. carne *A.* 5. unam *om. A.* 6. profetia *Aβ.* 7. materiale, quia et *om. A.* 8. et si *ABCa.* nam si *b., ex emendat. Fulv. Ursini.* 9. status *AB.* 10. uniformem *AB.* 11. credi quod naturale *om. Aφ.* 12. Idem *AB.* Iidem *reliqui.* 13. naturalem *Bmg.*

h. suo iam vovimus titulo.] Scripsit enim De Fato librum, qui desideratur. Adducit Fulgentius pag. 561. Merc. (Fr. Iunius.)

Cap. XXI. a. nec qua triformis] Ex opinione Valentinianorum homo erat carnalis una et animalis et spiritalis. Cf. Adv. Valentin. cap. 25. *Caedatur,* id est profligetur. Cf. De Resurr. Carn. cap. 55.

b. materiae fidem iam exclusimus.] Cf. Adv. Hermog. cap. 13.

c. convertibilem negant] Cf. Adv. Valentin. cap. 29.

Matth. III, 7 sqq. Ergo si ita est, neque de lapidibus filios Abrahae suscitare poterit deus, nec genimina viperarum facere paenitentiae fructus. Et erravit apostolus scribens: Eratis et vos aliquando tenebrae, et fuimus et nos aliquando natura filii irae, et in his vos quoque fuistis, sed abluti estis. Sed [14]nunquam discordabunt sententiae sanctae. Non dabit enim arbor mala bonos fructus, si non inseratur, et bona malos dabit, si non colatur. Et lapides [15]filii Abrahae fient, si in fidem Abrahae [16]formentur. Et genimina viperarum fructum paenitentiae facient, si venena malignitatis exspuerint. Haec erit vis divinae gratiae, potentior utique natura, habens in nobis subiacentem sibi liberam [17]arbitrii potestatem, quod [18]αὐτεξούσιον dicitur; [19]quae cum sit et ipsa naturalis atque mutabilis, quoquo vertitur, [20]natura convertitur. Inesse autem nobis [21]τὸ αὐτεξούσιον naturaliter iam et Marcioni ostendimus et Hermogeni[d]. Quid nunc, si naturae condicio sic erit definienda, ut duplex determinetur, natorum et innatorum, factorum et infectorum? atque ita quod natum factumque constiterit, eius natura capiet demutationem; et renasci enim poterit et refici. Innatum autem et infectum immobile stabit. Quod cum soli deo competat, ut soli innato et infecto et idcirco immortali [22]et inconvertibili, absolutum est ceterorum omnium natorum atque factorum convertibilem et demutabilem esse naturam, ut, et si trinitas animae adscribenda esset, ex mutatione accidentiae, non ex institutione naturae deputaretur.

Eph. V, 8. II, 3. I Cor. VI, 11.

Cap. XXII. Cetera animae naturalia iam a nobis audiit Hermogenes cum ipsorum defensione et probatione, per quae dei potius quam materiae propinqua cognoscitur. Hic solummodo nominabuntur, ne praeterita videantur. Dedimus enim illi et libertatem arbitrii, ut supra scripsimus, et dominationem rerum et divinationem [1]interdum, seposita quae per dei [2]gratiam obvenit ex prophetia. Itaque iam ab isto dispositionis retractatu recedam, ut ordinem eius expungam[a]. Definimus animam dei flatu natam, immortalem, [3]corporalem, effigiatam, substantia simplicem, de suo [4]sapientem, varie procedentem, liberam arbitrii, [5]accidentiis obnoxiam, per ingenia

14. numquam *Aβ*. 15. fili *Aβ*. fil *Aφ*. 16. fient formentur *Aβ*. 17. arbitrarii *A*. 18. autexusion *A*. *αὐτοεξούσιον Aφ. m. sec. in marg.* 19. quaecumque sit *Aβ*. 20. natura convertitur *om. A*. 21. *ToαYTEZouCION Aφ*. 22. et inconvertibili *om. A*.

Cap. XXII. 1. interdum *om. A*. 2. gratia *A*. 3. corporalem *om. A., et in marg. B., quo ipso in libro vox uncinis inclusa conspicitur, adnotatum est eam alibi deesse.* 4. sapientem *ABb*. patientem *BmgCa*. 5. accidentiis *b., de emendat. Fulvii Ursini.* accidentis *ABCa*.

d. Marcioni ostendimus et Hermogeni.] Hermogeni quidem in libro De Censu Animae, quod in deperditis est hodie, Marcioni in lib. II Adv. Marc. cap. 5 sqq.

Cap. XXII. a. expungam.] Id est absolvam. Cf. adnott. ad Apolog. cap. 35.

mutabilem, rationalem, dominatricem, divinatricem[b], ex una redundantem. Sequitur nunc ut quomodo ex una redundet consideremus, id est unde et quando et qua ratione sumatur.

[1]Quidam de caelis devenisse se credunt, tanta persuasione Cap. XXIII.
quanta [2]et illuc indubitate regressuros repromittunt, ut [3]Saturninus[a] Menandri Simoniani discipulus induxit, hominem affirmans ab angelis factum primoque opus [4]futile [5]et invalidum et instabile in terra vermis instar palpitasse, quod consistendi vires deessent, dehinc ex misericordia summae potestatis, ad cuius effigiem nec tamen plene perspectam temere structus fuisset, [6]scintillulam vitae consecutum, quae [7]illud exsuscitarit et erexerit et constantius animarit et post decessum vitae ad matricem relatura sit. Sed et Carpocrates[b] tantundem sibi de superioribus vindicat, ut discipuli eius[c] animas suas iam et Christo, nedum apostolis, et peraequent et cum volunt praeferant, quas [8]proinde de sublimi virtute conceperint, despectrice mundi potentium principatuum. Apelles[d] sollicitatas refert animas terrenis escis de supercaelestibus sedibus ab igneo angelo, deo [9]Israëlis et nostro, qui exinde illis peccatricem [10]circumfinxerit carnem. Examen Valentini[e] semen Sophiae [11]infulcit animae, per quod historias atque [12]Milesias Aeonum suorum ex imaginibus visibilium recognoscunt. Doleo bona fide Platonem omnium haereticorum condimentarium factum. Illius est enim et in [13]Phaedone[f] quod animae hinc euntes sint illuc, et inde huc. Item

Cap. XXIII. 1. VNDE ANIMA. Quidam *AB.* VNDE ANIMA, ADVERSVS HAERETICOS QVI EAM DE COELIS DEFERVNT. Quidam *C.* 2. et illuc *Ab.* illuc *reliqui.* 3. Saturninus *ACa.* Saturnus *B.* Saturnius *b.* 4. futile *Aβ.* 5. et invalidum *om. A.* 6. scintullulam *B.* 7. illud *Ab.* illum *reliqui.* 8. perinde sublimi *A.* 9. israbelis *A.* Israel *b.* 10. circumfixerit *A.* 11. infulsit *edd. Semleri et Leopoldi. Nescio unde.* 12. millesias *A.* 13. Phaedrone *B.*

b. divinatricem] Dei flatu natam probaverat cap. 4 et 11. Immortalem quoque facit cap. 2. 3. 4. 6. 9. 14., et infra saepissime, cap. 24. 38. 45. 51. 53. 54.; porro corporalem cap. 5. 6. 7. 8., effigiatam cap. 9., dein substantia simplicem cap. 10 et 11.; de suo sapientem cap. 12., varie procedentem cap. 13 et sqq.; denique rationalem, dominatricem, divinatricem lib. de Censu Animae probavit adversus Hermogenem, ut modo affirmavit, quamvis et superius cap. 16. de rationali anima egit. Et illud „dominatricem" ad hegemonicum quodammodo referri possit cap. 14 et 15., sicut et „divinatricem" ad cap. 19., ubi de voce flebili infantium augure incommodorum vitae; ex una redundantem partim etiam insinuavit supra, et deinceps locupletius tractat per quinque capita succedentia. (La Cerda.)

Cap. XXIII. a. Saturninus] Cf. de eo Adv. Omnes Haeres. cap. 1. Caelestis autem originis animam fecerunt iam philosophi. Cf. Seneca De Vita Beata cap. 32., et Ad Helvid. cap. 6. Epictet. ap. Arrian. I, 14. Adde Herm. Trismeg. Poimandr. cap. 2 et cap. 12.

b. Carpocrates] Cf. Adv. Omnes Haeres. cap. 3. V. etiam infra huius ipsius libri cap. 48.

c. ut discipuli eius] V. Epiph. Haer. 27.

d. Apelles] Cf. De Carne Chr. cap. 6. et Adv. Omnes Haeres. cap. 6. Epiphan. Haeres. 44.

e. Valentini] Cf. inprimis Adv. Valentin. cap. 25.

f. Phaedone] Plat. Phaed. p. 70.

in Timaeo[g], quod [14]genimina dei delegata sibi mortalium genitura accepto initio animae immortali mortale ei circumgelaverint corpus; tum quod mundus hic imago sit alterius alicuius. Quae omnia ut fidei commendet, et animam retro in superioribus cum deo egisse in commercio idearum, et inde [15]huc transvenire, et hic quae retro norit de exemplaribus recensere, novum elaboravit argumentum, *μαθήσεις ἀναμνήσεις*[h], id est discentias reminiscentias esse. Venientes enim [16]inde huc animas oblivisci eorum in quibus prius fuerint, dehinc ex his visibilibus edoctas [17]recordari. Cum [18]igitur huiusmodi argumento illa insinuentur a Platone quae haeretici mutuantur, satis haereticos repercutiam, si argumentum Platonis elidam.

Cap. XXIV. [1]Primo quidem oblivionis capacem animam non cedam, quia tantam illi [2]concessit divinitatem, ut deo adaequetur. Innatam eam facit, quod et solum armare potuissem ad testimonium plenae divinitatis; [3]adicit immortalem, incorruptibilem, incorporalem, quia hoc et deum credidit, [4]invisibilem, ineffigiabilem, uniformem, principalem, rationalem, intellectualem. Quid amplius proscriberet animam, si [5]eam deum nuncuparet? Nos autem, qui nihil deo [6]adpendimus[a], hoc ipso animam longe infra deum expendimus quod natam eam agnoscimus, ac per hoc dilutioris divinitatis, [7]et exilioris felicitatis, ut flatum, non ut spiritum, et si immortalem, [8]ut hoc sit divinitatis, tamen passibilem, ut hoc sit nativitatis, ideoque et a primordio exorbitationis capacem, et inde etiam oblivionis affinem. Satis de isto cum [9]Hermogene[b]. Ceterum quae, ut haberi merito possit ex peraequatione omnium proprietatum deus, nulli passioni subiacebit, ita nec oblivioni, cum tanta sit [10]iniuria oblivio quanta est gloria eius cuius iniuria est, memoria scilicet, quam et

14. genimina *Ab.* gemina *B.* germina *reliqui.* 15. hunc *A.* 16. inde huc *Aßb.* huc inde *Ca.* 17. edoctas (et doctas *Aβ.*) recordari *Ab.* recordari edoctas *reliqui.* 18. igitur *om. A.*

Cap. XXIV. 1. ADVERSUS PLATONIS *μαθήσεις καὶ ἀναμνήσεις (in A. Graeca sunt m. sec. addita).* Primo *AB.* ADVERSVS PLATONIS ARGVMENTVM QVOD DISCENTIAS REMINISCENTIAS DICAT. Primo *C.* 2. congessit *Bmg.* 3. addicit *B.* 4. invisibilem *om. A.* 5. eum *Aφ. m. sec.* 6. adpendimus *Aβ.* appendimus *BCab.* 7. et *om. BCa.* 8. ut hoc sit divinitatis *om. A. In B. totus hic locus ita habetur* immortalem, tamen passibilem, ut hoc sit divinitatis: Et cum immortalem, tamen passibilem, ut hoc sit nativitatis, *verbis* tamen passibilem *ante* ut hoc sit divinitatis *per uncinas inclusis quo significantur a Gangneio in aliis libris desiderari.* 9. cum hermogene. cum ermogene *Aφ.* 10. iniuriae *Bmg.*

g. Timaeo] Plat. Tim. pag. 43 sqq. pag. 29 sqq. Cf. etiam supra cap. 9.

h. *μαθήσεις ἀναμνήσεις*] Plat. Phaed. p. 73. Cf. Max. Tyrius Diss. XVI (vulgo XXVIII.). Arnob. Adv. Natt. II, 26 sqq. Cic. Tusc. Quaestt. I, 24.

Cap. XXIV. a. adpendimus] Nam Plato animam divinam fecit, velut appendicem dei. (La Cerda.)

b. cum Hermogene.] Libro de Censu Animae, qui desideratur. (Fr. Iunius.)

ipse Plato[c] sensuum et intellectuum salutem, et Cicero[d] thesaurum omnium studiorum praedicavit. [11]Nec hoc iam in dubium deducetur, an tam divina anima memoriam potuerit amittere, sed an quam [12]amiserit recuperare denuo possit. Quae enim non debuit oblivisci, si oblita sit, nescio an valeat recordari. [13]Ita utrumque meae animae, non Platonicae congruet. Secundo gradu opponam: Natura compotem animam facis idearum illarum, an non? Immo natura, inquis. Nemo ergo concedet naturalem scientiam naturalium excidere artium. Excidet studiorum, excidet doctrinarum, disciplinarum; [14]excidet fortasse et ingeniorum et affectuum, quae naturae videntur, non tamen sunt, quia, ut praemisimus[e], et pro locis et pro institutionibus et pro corpulentiis ac valetudinibus et pro potestatibus dominatricibus et pro libertatibus arbitrii ex accidentibus constant. Naturalium vero scientia ne in bestiis quidem deficit. Plane obliviscetur feritatis leo, mansuetudinis eruditione praeventus, et cum toto suggestu[f] iubarum delicium fiet Berenices alicuius reginae[g], lingua genas eius emaculans. Mores bestiam relinquent, scientia naturalium permanebit. Non obliviscetur idem naturalium pabulorum, [15]naturalium remediorum, naturalium terrorum; et si de piscibus, et si de placentis regina ei obtulerit, carnem desiderabit, et si languenti theriacam composuerit, simiam leo requiret[h], et si nullum illi venabulum [16]offirmabit[i], gallum tamen formidabit[k]. Perinde et homini omnium forsitan obliviosissimo inobliterata perseverabit sola scientia naturalium, ut sola scilicet naturalis, memor semper manducandi in esurie et bibendi in siti, et oculis videndum et auribus audiendum et naribus odorandum et ore gustandum et manu contrectandum. Hi sunt certe sensus, quos philosophia depretiat intellectualium praelatione. Igitur si naturalis scientia sensualium permanet, quomodo intellectualium, quae potior habetur, [17]intercidit? Unde nunc ipsa vis oblivionis antecedentis recordationem? Ex multitudine, ait, temporis. Satis [18]inprospecte. Quantitas enim temporis non pertinebit ad eam rem quae innata dicatur,

11. Nec ne hoc *A*. 12. amisit *Ab*. 13. Ita *om. A*. 14. excidet *Ab*. excident *reliqui*. 15. naturalium remediorum *om. A*. 16. offirmabit *A*. obfirmabit *reliqui*. 17. intercidet *A*. 18. in prospectis *AB*.

c. Plato] Plat. Phileb. p. 72 sq.

d. Cicero] Cic. De Orat. I, 5. Cf. Cassiodor. De Anima cap. 12. et Varr. V, Epist. 21.

e. praemisimus] Supra cap. 19.

f. suggestu] Ornatu. Cf. quae dedi ad De Corona cap. 13.

g. Berenices alicuius reginae] V. Aelian. H. A. V, 39.

h. simiam leo requiret] Aelian. l. l., Aristot. H. A. VIII, 5. Plin. H. N. VIII, 16. Ambros. Hexam. VI, 4.

i. offirmabit] Id est firmum faciet, defendet.

k. gallum tamen formidabit.] V. Plin. l. l. Item Ambros. l. l.

ac per hoc potissimum aeterna credatur. Quod enim aeternum est, eo quia [19]et innatum est neque initium neque finem temporis admittendo nullum modum temporis patitur. Cui temporis modus nullus est, nec ulla demutatione [20]tempori subest, nec [21]ea de multitudine temporis vis est. Si tempus in causa est oblivionis, cur ex quo anima corpori inducitur, memoria delabitur[l], quasi exinde tempus anima sustineat[m], quae sine dubio prior corpore non fuit utique sine tempore? Ingressa vero corpus statimne obliviscitur, an aliquanto post? Si statim, [22]ecquae erit temporis nondum [23]subputandi multitudo? infantia scilicet. Si [24]aliquando post, ergo illo in spatio ante tempora oblivionis memor adhuc aget anima? Et quale est ut postea obliviscatur, et rursus postea recordetur? Quoquo autem tempore illam oblivio inruerit, quantus hic etiam habebitur modus temporis? tota, opinor, vitae decursio satis non erit ad [25]evertendam memoriam tanti ante corpus aevi. Sed rursus Plato[n] causam demutat in corpus, quasi et hoc fide dignum, ut nata substantia innatae vim extinguat. Magnae autem [26]ac multae differentiae corporum pro gentilitate, pro magnitudine, pro habitudine, pro aetate, pro valetudine. Num ergo et oblivionum differentiae aestimabuntur? Sed uniformis oblivio est; ergo non erit corporalitas multiformis [27]in causa exitus uniformis. Multa item documenta, teste ipso Platone[o], divinationem animae probaverunt, quae proposuimus iam Hermogeni. Sed nec quisquam hominum non et ipse aliquando praesagam animam suam sentit, aut [28]ominis aut periculi aut gaudii augurem. Si divinationi non obstrepit corpus, nec memoriae opinor officiet. In eodem certe corpore [29]et obliviscuntur animae et recordantur. Si qua corporis ratio incutit oblivionem, quomodo contrariam eius admittet recordationem? quia et ipsa post oblivionem recordatio memoria recidiva[p] est. Quod primae memoriae adversatur, cur non et secundae [30]refragetur? Postremo, qui magis reminiscerentur quam pueruli, [31]ut recentiores animae, ut nondum immersae domesticis ac publicis curis, ut ipsis

19. et *om. Aβ.* 20. tempori *Ab., Latinius.* temporis *reliqui.* 21. ea de *b.* eadem *BCa.* eadem in *Latinius.* *In A. desiderantur haec verba* nec ea de multitudine temporis vis est. 22. ecquae erit *ego.* et quaerit *A.* et quae erit *reliqui.* 23. subputandi *AB.* supputandi *reliqui.* 24. aliquando *A.* aliquanto *reliqui.* 25. evertendam *b., de emendat. Latinii.* vertendam *ABCa.* 26. ac *AB.* et *reliqui.* 27. in causa exitus uniformis *om. A.* 28. ominis *BmgCab.* hominis *AB.* 29. et *om. A.* 30. refragatur *Ab.* 31. ut recentiores *ABCab.* virentiores *Bmg.*

l. delabitur] Scilicet de anima. Verius fortasse *dilabitur.*

m. sustineat] Patiatur, afficiatur ab eo.

n. Plato] Phaedone p. 65 sq.

o. Platone] Plat. Phaedro pag. 242. cap: 20. Adde Tim. p. 71 sq. §. 47.

p. recidiva] Cf. de hoc vocabulo adnott. ad Adv. Marc. IV, 25.

solis [32]deditae studiis, quorum discentiae [33]reminiscentiae fiunt? Immo cur non ex aequo omnes recordamur, cum ex aequo omnes obliviscamur? Sed tantummodo philosophi. [34]Ne hi quidem omnes. Plato scilicet solus in tanta gentium silva, in tanto sapientium prato, idearum et oblitus [35]et recordatus est. Igitur [36]si nullo modo consistit argumentatio ista praecipua, totum illud pariter eversum est cui accommodata est, ut animae et innatae et in caelestibus conversatae et consciae divinorum illic et inde delatae et hic recordatae crederentur, ad [37]occasiones plane haereticis subministrandas.

[1]Iam nunc [2]regrediar ad causam huius excessus, [3]uti reddam Cap. XXV. quomodo animae ex una redundent, quando et ubi [4]et qua ratione sumantur. De qua [5]specie nihil refert, a philosopho, an ab haeretico, an a vulgo quaestio occurrat. Nulla interest professoribus veritatis de adversariis eius, maxime tam audacibus quam sunt primo isti, qui praesumunt, non in utero concipi animam, nec cum carnis figulatione compingi atque produci, [6]sed effuso iam partu nondum vivo infanti extrinsecus inprimi. Ceterum semen ex concubitu muliebribus locis sequestratum motuque naturali vegetatum [7]compinguescere[a] in [8]solam substantiam carnis; eam editam, et de uteri fornace fumantem et calore solutam, ut ferrum ignitum et ibidem [9]frigidae immersum, ita aëris rigore percussam et vim animalem rapere et vocalem sonum reddere. Hoc Stoici cum Aenesidemo[b], et ipse interdum Plato[c], cum dicit [10]perinde animam extraneam alias et extorrem uteri prima [11]adspiratione nascentis infantis adduci, sicut [12]exspiratione [13]novissima educi. Videbimus an [14]sententiam [15]finxerit[d]. Ne ex medicis quidem defuit [16]Hicesius, et

32. debitae *A.* debite *B.* 33. reminiscentiae *om. A.* 34. nec ii quidem *Latinius.* 35. et *om. A.* 36. et si *A.* 37. occansiones *A.*

Cap. XXV. 1. ANIMAM ET CARNEM SIMVL CONCIPI. Iam *AB.* DE CONCEPTV ANIMAE ADVERSVS EOS QVI POST PARTVM CORPORI EAM INDVCVNT. Iam *C.* 2. egredias *Aφ.* 3. uti *ABC.* ut *ab.* 4. et qua *Ab.* et ex qua *reliqui.* 5. speciea nihil *A.* 6. sed effuso *b., Latinius.* sed et effuso *ABCa.* 7. compisguescere *A.* 8. solidam *Pricaeus ad Apul. Metam. p.* 447. 9. frigide *AβB.* 10. perinde *ABmgCab.* proinde *B.* 11. adspiratione *A.* 12. aspiratione *Bmg.* 13. novissima educi *b., de emendat. Fulvii Ursini.* novissime educi *A.* novissime duci *reliqui.* 14. ex sententias *A.* ex sententia *Rigaltius.* 15. fixerit *A. m. pr., prob. Rigalt.* 16. Hicesius *Cab.* hiceius *A.* hic Esius *B.*

Cap. XXV. a. compinguescere] Id est compingi, coagmentari, condensari. (Fr. Iunius.)

b. Hoc Stoici cum Aenesidemo] Cf. Plutarch. De Placit. Philos. V, 15. Adde supra cap. 9.

c. ipse interdum Plato] Cf. Plato Phaedone p. 76 sqq.

d. finxerit.] Mihi ex Agobardi exemplari legendum videtur „an *ex sententia fixerit,*“ h. e. an hoc ex animi sui sententia fixum ratumque esse voluerit, an dicis tantum causa vel occasione dialogi quasi sub alterius persona protulerit. (Rigalt.)

naturae et artis suae praevaricator[e]. Puduit, opinor, illos [17]hoc statuere quod feminae agnoscerent. [18]At quanto [19]ruboratior exitus[f], a feminis revinci quam probari? In ista namque specie nemo tam idoneus magister, arbiter, testis, quam sexus [20]ipsius[g]. Respondete, matres, vosque praegnantes, vosque puerperae, steriles et masculi taceant, vestrae naturae veritas quaeritur, vestrae passionis fides convenitur, an aliquam in fetu sentiatis vivacitatem alienam de vestro de quo palpitent ilia, micent latera, tota ventris ambitio[h] pulsetur, ubique ponderis regio mutetur, an hi motus gaudia vestra sint et certa securitas, quod ita infantem et vivere confidatis et ludere, an si desierit [21]inquies eius, illi prius pertimescatis, an et audiat iam [22]in vobis, cum ad novum sonum excutitur, an et ciborum vanitates[i] illi desideretis, illi etiam fastidiatis, an et valetudinibus invicem communicetis, ille quidem [23]usque ex contusionibus vestris, quibus et ipse intus per eadem membra signatur, rapiens sibi iniurias matris. Si [24]livor ac rubor sanguinis passio est, sine anima non erit [25]sanguis: si valetudo [26]animae accessio est, sine anima non erit valetudo: si alimonia, inedia, crementa, decrementa, pavor, motus, tractatio est animae, [26b]his qui fungitur vivet. Denique [27]desinit vivere qui desinit fungi. Denique et mortui eduntur, quomodo, [27b]nisi et vivi? qui autem et mortui, nisi qui prius vivi? Atquin et [28]in ipso adhuc utero infans trucidatur necessaria crudelitate, cum [29]in exitu [30]obliquatus denegat partum; matricida, [31]ni moriturus. Itaque [32]et inter arma medicorum et [33]organon est quo prius patescere secreta coguntur tortili temperamento, cum [34]anulocultro, quo intus membra caeduntur anxio arbitrio, cum

17. id *A*. 18. Et *ABmg*. 19. ruboratior *b., de emendat. Latinii.* roboratior *reliqui*. 20. ipsus *Ios. Scaliger*. 21. inquias ei; *Aβ*. 22. et in *C*. 23. usque ex *ego*. usque et *AB*. usque eo, de *b., cum Fulvio Ursino*. usque de *Latinius*. usque *Ca*. 24. livorum ac *A*. 25. sanguis — — non erit *om. A*. 26. animae *b., de emendat. Fulvii Ursini*. omnis *BCa*. 26b. is *B*. iis *Fulv. Ursinus*. 27. desiit *A*. 27b. si et *A*. 28. in *om. A*. 29. inexit *A*. 30. obliquatus (*Aq*)*BCab*. obligatus *AβBmg*. 31. ni *Cab*. qui *AB*. *In B. hoc vocabulum uncinis inclusum est.* 32. est *A*. 33. organon est quo *b., ex emendat. Fulvii Ursini*. organa ex quo *BCa*. cum organia ex quo *A*. 34. anulocultro (anulo cultro *AB*.) *ABb*. anulo cultrato *reliqui*.

e. Hicesius, et naturae et artis suae praevaricator.] Hicesius negabat in utero concipi animam dicebatque effuso iam partu, nondum vivo infanti extrinsecus inprimi, prima scilicet aspiratione. Hunc naturae et artis suae praevaricatorem esse ait Septimius. Naturae, quia fetum in utero vivere iam animatum praegnantes affirmant et signa certissima demonstrent, artis, quia medici ipsi, quoties necesse est, conceptum utero infantem extrahere violento puerperio non prius detruncare membra solent quam iugulaverint viventem iam utique et animatum. (Rigalt.)

f. ruboratior exitus] Ex quo plus roboris atque pudoris incutiatur. (Rigalt.)

g. sexus ipsius.] Id est proprius.

h. ambitio] Cf. ad De Idolol. cap. 1.

i. ciborum vanitates] Vanitates ciborum dicit cibos ineptos, qui cibi non

hebete unco, quo totum [35]facinus [36]extrahitur[k] violento puerperio. Est etiam aeneum spiculum, quo iugulatio ipsa dirigitur caeco latrocinio: [37]ἐμβρυοσφάκτην[l] appellant de infanticidii officio, utique viventis infantis peremptorium. Hoc et Hippocrates habuit et Asclepiades et Erasistratus et maiorum quoque prosector Herophilus et mitior ipse Soranus, certi animal esse conceptum, atque ita [38]miserti [39]infelicissimae huiusmodi infantiae, ut prius occidatur, ne [40]viva lanietur. De qua sceleris necessitate nec dubitabat, credo. [41]Hicesius, iam natis animam superducens ex aëris frigidi pulsu, quia [42]et ipsum vocabulum animae [43]penes Graecos de refrigeratione [44]respondens[m]. Num ergo barbarae Romanaeque gentes aliter animantur, [45]quia animam aliud [46]quid quam ψυχὴν cognominaverunt? Quantae vero nationes sub ferventissimo axe censentur, colorem quoque excoctae? Unde illis [47]anima, quibus aëris rigor nullus? Taceo cubiculares aestus et omnem illic caloris paraturam enitentibus necessariam, [48]quas afflari vel maxime periculum est. In ipsis paene balneis fetus elabitur, et statim vagitus auditur. Ceterum si aëris rigor thesaurus est animae, extra Germanias et [49]Scythias et Alpes et [50]Argaeos nemo debuit nasci. Atquin et populi frequentiores apud orientalem et meridialem temperaturam et ingenia expeditiora, omnibus [51]Sarmatis etiam mente torpentibus. Et animi enim de rigoribus scitiores provenirent, si animae de frigusculis evenirent; cum substantia enim et vis. His ita praestructis possumus illos quoque recogitare qui exsecto matris utero vivi aërem hauserunt, Liberi aliqui et Scipiones[n]. Quodsi qui, ut Plato[o], perinde non putat duas animas in unum convenire, sicut nec corpora,

35. facinus *ABb.* pecus *Ca.* 36. extrahitur *Ab.* attrahitur *reliqui.* 37. ἐμβρυόσφάκτην *b., ex emendat. Fulvii Ursini.* ἐμβρυοπάκτην *B.* ΕΜΒΡΥΟΡCΕΚΤΗΝ (ἐμβρυορσέκτην *Bmg.*) *ABmg. Rigaltius in A. legi dicit* ΕΜΒΡΥΟΣΕΚΤΙΝ. *Refragatur utraque mea eius libri collatio.* ἐμβρυορέκτην *Ca.* ἐμβρυονέκτην *Latinius.* ἐμβρυορρήκτην *alii.* 38. miserti *Ab.* miserati *BCa.* 39. infelicissime *B.* 40. viva lanietur. De qua *BCab.* vivat. De qua *A.* 41. hic Esius *B.* 42. ut *B.* 43. paenes *A.* 44. respondens *ABCa.* respondeat *b., partim ex coniect. Fulvii Ursini, qui reponit atque distinguit* refrigeratione. Respondeat num *cett.* 45. qui *A.* 46. quicquam ψυχὴν *A.* 47. animam *A.* 48. quae *edd. Semleri et Leopoldi. Vitiose.* 49. Scythias *b.* cythias *Aβ.* cythas *Aφ.* Scythas *reliqui.* 50. algeos *Aβ.* 51. armatis *AB.*

sunt. (Rigalt.) Ineptierunt Fr. Iunius et Ludov. de la Cerda *varietates* pro *vanitates* reponentes.

k. quo totum facinus extrahitur] Eleganter „totum facinus" dicit totum infanticidium, totum illud caecum latrocinium. (Rigalt.) De voc. *pecus*, quod Gelenius h. l. reponere conatus est, cf. adnott. ad Adv. Marc. IV, 21.

l. ἐμβρυοσφάκτην] De usu huius instrumenti cf. Celsus VII, 2. Paul. Aegin. VI, 72.

m. et ipsum vocabulum animae penes Graecos de refrigeratione respondens.] Cf. Plat. Cratylo p. 399. cap. 17.

n. Scipiones.] Plin. H. N. VII, 9. Solin. cap. 4.

o. ut Plato] Cf. supra cap. 10.

ego illi non modo duas animas in unum congestas ostendissem, sicut et corpora, in fetibus, verum et alia multa [52]cum anima conserta, daemonis scilicet, nec unius, ut in Socrate ipso, verum et
Marc. XVI, 9. septenarii spiritus, ut in Magdalena, et legionarii numeri, ut in
Marc. V, 1 sqq. Geraseno, quo facilius anima cum anima [53]conseretur ex societate substantiae quam spiritus nequam ex diversitate naturae. At idem in sexto Legum[p] monens cavere ne vitiatio seminis ex aliqua vilitate[q] concubitus labem corpori et animae supparet, nescio de [54]pristina magis, an de ista sententia sibi exciderit. Ostendit enim animam de semine induci, quod curari monet, non de prima aspiratione nascentis. Unde, oro [55]te, similitudine animae quoque parentibus de ingeniis respondemus secundum [56]Cleanthis testimonium[r], si non [57]et ex animae semine educimur? Cur autem et veteres astrologi genituram hominis ab initio conceptus [58]digerebant, si non exinde [59]et anima est? Ad quam aeque pertinet, [60]si quid est, flatus[s].

Cap. XXVI. Sed omnis inaequalitas sententiae humanae usque ad dei terminos. In nostras iam lineas gradum colligam[a], ut quod philosophis medicisque respondi, Christiano probem. De tuo, frater, fundamento fidem [1]aedifica. Aspice viventes uteros sanctissimarum feminarum, nec modo spirantes iam illic infantes, verum etiam pro-
Gen. XXV, 22 sq. phetantes. Ecce viscera Rebeccae inquietantur, et longe adhuc partus, et aëris nullus impulsus. Ecce duplex fetus in locis matris [2]tumultuatur, et nusquam adhuc populi duo. Portentosa forsitan petulantia infantiae ante certantis quam viventis, ante [3]animosae quam animatae, si tantummodo matrem [4]subsultando turbasset. At cum partus aperitur et numerus inspicitur et auguratus recognoscitur, puto, iam non animae solummodo probantur [5]infantum, sed

52. ut cum *AB*. 53. conseretur (*Aφ*)*b*., *de emendat. Fulvii Ursini*. conferetur *AβBCa*. 54. pristinis *Ab*. 55. te *om. A*. 56. Cleantis *B*. 57. et *om. Ab*. 58. digerebant *BmgCab*. dirigebant *AB*. 59. et *om. A*. 60. quidquid est flatus *Bmg*. si quid est status *b., cum Fulvio Ursino*.

Cap. XXVI. 1. aedificem *Bmga*. 2. tumultuantur *edd. Semleri et Leopoldi. Nescio qua auctoritate*. 3. animos aequa (aeque *B*.) animate *AφB*. 4. sussultando *Aβ*. 5. infantum *A*. infantium *reliqui*.

p. idem in sexto Legum] Plato De Legg. VI, §. 18. p. 775 sq. Pro *monens cavere* facili mutatione reposuerim *monens nos cavere*.

q. ex aliqua vilitate] Vilitatem dicit *φαυλότητα*. (Rigalt.)

r. Cleanthis testimonium] Cf. supra cap. 5.

s. si quid est, flatus] Rigaltius cum Fulvio Ursino rescripsit „si quid est *status*," quod interpretatur „Hoc est, si quis est status unde coniici futura queant." Perperam. Reduxi genuinam scripturam „flatus." Quod si, inquit, conceptus pertinet ad genituram, pertinet ad eam etiam flatus. Ex afflatu videlicet animas nascentibus corporibus concipi modo didicimus philosophorum fuisse opinionem.

Cap. XXVI. a. In nostras iam lineas gradum colligam] Cf. quae annotavi ad De Scorpiace cap. 4.

et pugnae. Detinebatur qui praevenerat nasci a praevento necdum plenius edito, tantum manu nato. Et si ipse animam de prima [6]aspiratione [7]potabat Platonico more, aut de aëris rigore carpebat Stoica forma, quid ille qui expectabatur, qui adhuc intus detinebatur et foris iam detinebat? Nondum, [8]opinor, spirans plantam fratris invaserat, etiamnunc calens matre se priorem prodisse cupiebat. O infantem et aemulum et validum et olim contentiosum, credo, quia vivum. Aspice etiam singulares conceptus, et quidem monstrosiores, sterilis et virginis, quae vel hoc ipso imperfectos edere potuissent pro eversione naturae, ut altera [9]semini stupida, altera intacta. Decebat, si forte[b], sine anima nasci, qui fuerant non rite concepti, sed et illi vivunt in suo quisque utero. Exultat Elizabeth, Ioannes intus impulerat; glorificat dominum Maria, Christus intus instinxerat. Agnoscunt matres suos invicem fetus, agnitae mutuo ab ipsis utique viventibus, qui non tantum animae erant, verum et spiritus. Sic et ad Hieremiam legis dei vocem: Priusquam te in utero fingerem, novi te. Si fingit deus in utero, et afflat ex primordii forma: Et finxit deus hominem, et flavit in eum flatum vitae. Nec nosset autem hominem deus in utero nisi totum: Et priusquam exires de vulva, sanctificavi te. Et mortuum adhuc corpus? Utique nequaquam. Deus enim vivorum, non mortuorum.

Luc. I, 36. 46.

Ier. I, 5.

Gen. I, 27. II, 7.

Ier. I, 5.

Matth. XXII, 30.

Quomodo igitur animal conceptum? simulne conflata [1]utriusque substantia corporis animaeque, an altera earum praecedente? Immo simul ambas et concipi et confici [2]et perfici dicimus, sicut et promi, nec ullum intervenire momentum in conceptu[a] quo locus ordinetur. Recogita enim de novissimis prima. Si mors non aliud determinatur quam disiunctio corporis animaeque[b], contrarium morti vita non aliud definietur [3]quam coniunctio corporis animaeque. Si disiunctio simul utrique substantiae accidit per mortem, hoc debet coniunctionis forma[c] mandasse pariter obvenientis per vitam utrique substantiae. Porro vitam a conceptu agnoscimus, quia animam a conceptu vindicamus; exinde enim vita, quo anima. Pariter ergo in vitam [4]compinguntur quae pariter in mortem separantur. [5]Tunc

Cap. XXVII.

6. aspiratione *Ab.* spiratione *reliqui.* 7. potabat *ABmgCab.* portabat *B.* 8. *Post voc.* opinor *in A. exciderunt duo integra folia. Sequens folium incipit sub med. cap. XXVIII. verbis* qui molliora mentitus est. 9. semini *b.* seminis *BCa.*

Cap. XXVII. 1. utrique *Bmg.* 2. et *om. B.* 3. Iam *B.* 4. compinguntur *BmgCab.* confinguntur *B.* 5. Tunc si *Bab.* Si *C.*

b. si forte] V. quae annotavi ad De Corona cap. 5.

Cap. XXVII. a. nec ullum intervenire momentum in conceptu] Cf. De Resurr. Carnis cap. 45.

b. corporis animaeque] Cf. Plato Phaedone p. 64.

c. forma] Id est lex, regula. Cf. quae annotavi ad De Idolol. cap. 18.

si alteri primatum damus, alteri secundatum, seminis quoque discernenda sunt tempora pro statu ordinis. Et quando collocabitur corporis semen, quando animae? Immo si tempora seminum dividentur, et materiae diversae habebuntur, ex distantia temporum. Nam etsi duas species confitebimur seminis, corporalem et animalem, indiscretas tamen vindicamus, et hoc modo contemporales [6]eiusdemque momenti. Ne itaque pudeat necessariae interpretationis. Natura veneranda est, non erubescenda. Concubitum libido, non condicio foedavit[d]. Excessus, non status est impudicus, siquidem
Gen. I, 27. benedictus status apud deum: Crescite et in multitudinem proficite. Excessus vero maledictus, adulteria et stupra et lupanaria. In hoc itaque sollemni sexuum officio quod marem ac feminam miscet, in concubitu dico communi, scimus et animam et carnem simul fungi, animam concupiscentia, carnem opera, animam instinctu, carnem actu. Unicò igitur impetu utriusque toto homine concusso [7]despumatur semen totius hominis, habens ex corporali substantia humorem, ex animali calorem. Et si frigidum nomen est anima Graecorum[e], [8]quare corpus exempta ea friget? Denique, ut adhuc verecundia magis [9]pericliter quam probatione, in illo ipso voluptatis [10]ultimae aestu[f], quo genitale virus expellitur, nonne aliquid de anima quoque sentimus exire? atque adeo marcescimus et [11]devigescimus cum lucis detrimento? Hoc erit semen animale protinus ex animae destillatione, sicut et virus illud corporale semen ex carnis defaecatione. Fidelissima primordii exempla. De limo caro in Adam. Quid aliud limus quam liquor opimus? inde erit genitale virus. Ex afflatu dei anima. Quid aliud afflatus dei quam vapor spiritus? inde erit quod per virus illud efflamus. Cum igitur in primordio duo diversa atque divisa, limus et flatus, unum hominem coëgissent, confusae substantiae ambae iam in uno semina quoque sua miscuerunt, atque exinde generi propagando formam

6. eius denique *B.* 7. despumatur *b., de emendat. Fulvii Ursini.* despumat in *BCa.* 8. quale et corpus et *B.* 9. periclitetur *Bmg.* 10. ultimo *b., de emendat. Fulvii Ursini.* 11. devirescimus *Bmg.*

d. Concubitum libido, non condicio foedavit] Non semper incumbit Septimius isti sententiae, quamquam verissimae. Itaque odio nuptiarum interdum praevaricari videtur. Theano, uxor Pythagorae, mulierem dicebat operatam viro, si quidem proprio, puram statim esse, et si alieno, nunquam fore. (Rigalt.) Cf. De Carne Chr. cap. 4. Cassiodor. De Anima cap. 16.

e. anima Graecorum] De hoc cf. supra cap. 25.

f. in illo ipso voluptatis ultimae aestu] Augustin. De Civ. Dei XIV, 16: „Momento ipso temporis, quo ad eius pervenitur extremum, paene omnis acies et quasi vigilia cogitationis obruitur.“ (Rigalt.) Et Leucippus et Zenon Stoici dixerant semen *ψυχῆς ἀπόσπασμα*, teste Plut. De Plac. Philos. V, 4. Quam opinionem impugnat Lactant. De Opif. Dei cap. 19.

tradiderunt, ut et nunc duo, licet diversa, etiam unita pariter effluant, pariterque insinuata sulco et arvo suo pariter hominem ex utraque substantia effruticent, in quo rursus semen suum insit secundum genus, sicut omni conditioni genitali praestitutum est. Igitur ex uno homine tota haec animarum [12]redundantia[g], observante scilicet natura dei edictum: Crescite et in multitudinem pro- Gen. I, 27.
ficite. Nam et in ipsa praefatione operis unius, Faciamus hominem, Gen. I, 26.
universa posteritas pluraliter praedicata est: Et praesint piscibus maris. Nihil mirum; repromissio segetis in semine.

[1]Quis ille nunc vetus sermo apud memoriam Platonis[a] de ani- Cap. XXVIII.
marum reciproco discursu, quod hinc abeuntes [2]eant illuc, et rursus huc veniant et [3]vivant, et dehinc [4]e vita abeant, rursus ex mortuis effici vivos? Pythagoricus, ut volunt [5]quidam; divinum Albinus[b] existimat, [6]Mercurii forsitan Aegyptii. Sed nullus sermo divinus nisi dei unius, quo prophetae, quo apostoli, quo ipse Christus intonuit. Multo antiquior Moyses etiam Saturno[c] nongentis circiter annis, nedum pronepotibus eius, certe divinior multo, qui decursus generis humani ab exordio mundi quoque per singulas nativitates nominatim temporatimque digessit, satis [7]probans divinitatem operis ex divinatione vocis. Si vero Samius sophista Platoni auctor est [8]de animarum recidivatu revolubili semper ex alterna mortuorum atque viventium suffectione, certe ille Pythagoras, etsi bonus cetera, tamen ut hanc sententiam exstrueret, non turpi modo, verum etiam temerario mendacio incubuit. Cognosce, qui nescis, et crede nobiscum. Mortem simulat, subterraneo latitat[d], [9]septennio illic patientiam damnat, interea quae de posteris defunctis ad fidem rerum esset relaturus ab unica conscia et ministra matre cognoscit; ut

12. redundantia, observante *C.* redundantia observante agitur *B.* redundantia agitur, observante *ab.*

Cap. XXVIII. 1. ADVERSVS PLATONEM, NON EX MORTVIS FIERI VIVOS. Quis ille *BC.* 2. sint *B.* 3. fiant *B.* 4. ita habeant *B.* 5. quidam; divum Albinus existimat *ego.* quidam divinus. Albinus (Malbinus *Bmg.*) existimat *B.* quidam divinus, Albini, ut existimo, aut *Ca.* quin et divinus, ut Albinus existimat, aut *b., cum Fulvio Ursino.* 6. Mercurii *B.* 7. probatus *B.* 8. de animarum *B.* animarum de *Cab.* 9. septennio illic patientiam *B.* septenni se illic patientia *reliqui.*

g. redundantia] Editio princeps habet „redundantia observante agitur scilicet." Sed hoc *agitur* puto simium illius *igitur* quod paulo supra praecessit, perque librarii errorem huc descendisse. Quare exstirpatione quam transpositione huic loco consulendum censuimus.

Cap. XXVIII. a. ille nunc vetus sermo apud memoriam Platonis] V. Plat. Phaedone p. 70 sqq.

b. Albinus] Albini Platonici libellus isagogicus in Platonis dialogos extat in bibliotheca Regia [nunc editus]. Et Cassiodorus senator Albini de Musica librum se in bibliotheca Romae ante gentilem incursionem habuisse commemorat. (Rigalt.)

c. antiquior Moyses etiam Saturno] Cf. de aetate Moysi Apolog. cap. 19.

d. subterraneo latitat cett.] Cf. Diog. Laert. VIII, 21, 41.

satis sibi visus est corpulentiam interpolasse ad omnem mortui veteris horrorem, de adytis fallaciae emergit, ut ab inferis redditus. Quis non crederet revixisse quem crediderat obisse, audiens praesertim ab eo quae de posteris mortuis nisi apud inferos non videretur cognoscere potuisse? Sic ex mortuis vivos effici senior sermo est. Quid enim, si et iunior? Neque veritas desiderat vetustatem, neque mendacium devitat novellitatem. Teneo plane falsum, antiquitate generosum; quidni falsum, cuius testimonium quoque ex falso est? Quomodo credam non mentiri Pythagoram, qui mentitur ut credam? quomodo mihi persuadebit [10]Aethalidem et Euphorbum et Pyrrhum piscatorem et [11]Hermotimum[e] se retro ante Pythagoram fuisse, ut persuadeat vivos ex mortuis effici, qui iterum se Pythagoram peieravit? Quanto enim credibilius ipse ex semetipso [12]semel redisset in vitam quam totiens alius atque alius, tanto et in durioribus fefellit, [13]qui molliora mentitus est. Sed clypeum Euphorbi olim Delphis consecratum recognovit, et suum dixit, et de signis vulgo ignotis probavit. Respice ad [14]hypogeum eius, et si capit, crede. Nam qui talem commentus est stropham[f], cum iniuria bonae valetudinis, cum fraude vitae septennio excruciatae infra terram inedia, ignavia, umbra, cui tanti fuit fastidium caeli, quam non accesserit temeritatem, quam non [15]temptaverit curiositatem, ut ad notam [16]clypei illius perveniret? Quid autem, si in historiis aliquibus occultioribus [17]repperit? Quid si defectae[g] iam traditionis superstites aliquas famae aurulas hausit? Quid si ab [18]aedituo redempta clam inspectione cognovit? Scimus etiam [19]magiae licere explorandis occultis [20]per catabolicos et [21]paredros et pythonicos spiritus[h]. Non enim et [22]Pherecydes, Pythagorae magister, his

10. Ephalidem *B.* 11. Hermotimum *ab.* Hermippum *BC., Fulv. Ursinus.* 12. semel *b., de emendat. Fulv. Ursini.* semet *B. Omitt. reliqui.* 13. *His verbis* qui molliora *pergit A.* 14. hypogium *A.* 15. temptaverit *A. Ubique.* tentavit *reliqui.* 16. clipei *A. Ubique.* 17. repperit *AβB.* reperit *reliqui.* 18. aedetuo *Aβ.* 19. magiae licere *Ab.* magiae elicere *B.* magos elicere *reliqui.* 20. procatabolicos *C.* 21. parhedros *A.* 22. Pyrecides *A.*

e. Aethalidem et Euphorbum et Pyrrhum piscatorem et Hermotimum] Cf. Diog. Laert. VIII, 4, 4. cum interprr. Adde Tertull. De Resurr. Carnis cap. 1. Ovid. Metam. XV, 160 sq. Horat. Od. I, 28, 10. Gell. N. A. IV, 11. Lactant. Inst. Div. III, 18.

f. stropham] Cf. de hac voce adnott. ad De Spectac. cap. 29.

g. defectae] Cf. quae adnotavi ad Adv. Marc. I, 24.

h. etiam magiae licere — — et pythonicos spiritus.] Hoc est scimus etiam magiae per catabolicos apparere paredros et pythonicos daemonas ad explorandа occulta. Catabolicos interpretor arrepticios homines et energumenos, quos videlicet daemones humi adfligere atque prosternere solent, a *καταβάλλειν* dictos. Aliter placuisse video Salmasio in Scriptt. Hist. Aug. p. 40. qui catabolicos ipsos esse daemonas persuadere conatus rescribendum censuit „magiam elicere explorandis occultis catabolicos“ cett., parum sibi constans in Plin. Exercitt. in Solin. p. 768., ubi scripturam

[23]forsitan artibus[i] divinabat, ne dicam somniabat? Quid si idem daemon in illo fuit qui et in Euphorbo res sanguinis [24]gessit? Denique qui se [25]Euphorbum ex argumento [26]clypei probarat, cur neminem Troianorum commilitonum aeque recognovit? Nam et illi iam revixissent, si vivi ex mortuis fierent.

Mortuos quidem ex vivis effici constat, non ideo tamen et ex mortuis vivos. Ab initio enim vivi priores, unde ab initio aeque mortui posteriores. Non aliunde quam ex vivis. Illi [1]habuerunt unde [2]potius orirentur, dum ne ex mortuis. Isti non [3]habuerunt unde magis deducerentur, [4]nisi ex vivis. Igitur si ab initio vivi non ex mortuis, cur postea ex mortuis? Defecerat ille, quicunque est, [5]originis fons? An formae paenituit? et quomodo in mortuis salva est? Non quia ab initio mortui ex vivis, idcirco semper ex vivis? Aut enim in utraque parte forma initii perseverasset, aut in utraque mutasset, [6]ut si vivos ex mortuis postea fieri oportuerat, perinde oporteret etiam non ex vivis effici mortuos. Si non peraequare deberet fides institutionis, non usquequaque contraria ex contrariis reformari alternant. Et nos enim opponemus contrarietates nati et innati, visualitatis et caecitatis, iuventae et senectae, sapientiae et insipientiae; nec tamen [7]ideo innatum de nato pro- Cap. XXIX.

23. forsitan *A.* forsan *reliqui.* 24. gessit *Cab.* cessit *AB.* 25. in Euphorbum *A.* 26. clipei *A.*

Cap. XXIX. 1. habuerunt *Ab.* habuerant *reliqui.* 2. potius orirentur (orrentur *Aq.* errentur *B.*) *ABb.* proficiscerentur *Ca.* 3. habuerunt *Ab.* habuerint *reliqui.* 4. nisi ex vivis *om. Ca.* 5. origini *Ab.* 6. ut si *BCa.* Si *Ab.* 7. idoneo *Aq.*

codicis Agobardi comprobat. Similiter explicarunt Adr. Turnebus Adverss. XXVI, 21. et Bulengerus adv. Magos II, 12., quem citat Ludov. de la Cerda. Catabolicos, fatidicos, pythonicos iungit Potamius Tract. de Martyrio Esaiae prophetae p. 301. in Zenonis Opp. ed. Ballerin.: „Sed Belial, filius Ezechiae, vir cruentus et prodigus genealogiae, mathematicus, *catabolicorum, fatidicorum* (*phisidicorum* cod. Remens., *phiridicorum* alii libri) et *pythonicorum* antistes" cett., Fulgentius De Contin. Vergil. p. 742. ed. Stav. „nec illa, quae Dardanus in dynameris, aut Battiades in paredris, aut Campester in *catabolicis* infernalibusque cecinerunt." Spiritus paredri sunt quos etiam spiritus familiares, quales habuerunt Plotinus (Porphyr. Vit. Plotini c. 10.) et Apollonius (Eus. c. Hierocl. cap. 39.). Pythonici vero spiritus (cf. infra cap. 57.) sunt ventriloquorum; nam Pythones appellabant ἐγγαστριμύθους. Suidas: „Ἐγγαστρίμυθος· ἐγγαστρίμαντις· ὃν νῦν τινες Πύθωνα" cett. Cf. Orig. Περὶ Ἀρχῶν III, 3. Ita Deuteron. XVIII, 11. Vulgata Nova habet „nec qui *pythones* consulat.", IV Reg. XXI, 6: „et fecit *pythones* et divinos multos." Contra I Reg. XXVIII, 7: „Quaerite mihi mulierem habentem *pythonem.*", *python* ipse dicitur spiritus, quemadmodum etiam Act. XVI, 16 Versio Vulgata habet „puellam quandam habentem spiritum *pythonem,*" cum in Antiqua extat „quandam habentem spiritum *phytonis.*", eadem et Graeci instrumenti scripturae inconstantia. Verbum *pythonizare* significat pythonico spiritu agi. V. B. Columbae Reatinae tom. V Maii p. 358: „vel usu rationis privata *pythonizaret* quasi energumena." *Pythonissa* explicatur in Gloss. Lat. in Maii Auctt. Class. tom. VIII, p. 483: „*Pythonissa,* spiritus inferni, vel divinatrix."

i. his forsitan artibus] Cf. quae narrat de Pherecyde Diog. Laert. I, 11, 116 sqq.

venire, quia contrarium ex contrario fiat, nec [8]visualitatem iterum ex caecitate, [9]quia de visualitate caecitas accidat, nec iuventam rursus de senecta [10]revivescere, quia ex iuventa senecta marcescat, nec insipientiam [11]ex sapientia denuo [12]obtundi, quia [13]de insipientia sapientia acuatur. Haec et Albinus[a] Platoni suo veritus subtiliter quaerit contrarietatum genera distinguere. Quasi non et haec tam absolute in contrarietatibus posita sint quam et illa quae [14]ad sententiam magistri sui [15]interpretantur, vitam dico et mortem. Nec tamen ex morte vita reddatur quia ex vita mors deferatur.

Cap. XXX. Quid autem ad cetera respondebimus? Primo enim si ex mortuis vivi, sicut mortui ex vivis, unus omnino et idem numerus semper haesisset omnium [1]hominum, ille scilicet numerus qui primus vitam introisset. Priores enim [2]mortuis vivi, dehinc mortui ex vivis, [3]et rursus ex mortuis vivi. Et dum hoc semper ex [4]isdem, ita totidem semper, qui ex [5]isdem. [6]Nam neque plures aut pauciores exissent quam [7]redissent. Invenimus [8]autem apud Commentarios etiam Humanarum Antiquitatum[a] paulatim humanum genus exuberasse, dum [9]Aborigines vel vagi vel extorres vel gloriosi quique occupant terras, ut Scythae [10]Parthicas, [11]ut Temenidae Peloponnesum[b], ut Athenienses Asiam, ut [12]Phryges Italiam [13]et Phoenices Africam, dum sollemnes etiam [13b]migrationes, quas [14]ἀποικίας [15]appellant, consilio exonerandae popularitatis, in alios fines examina gentis eructant. Nam et [16]Aborigines[c] nunc in suis sedibus permanent, et alibi amplius gentilitatem feneraverunt. Certe quidem ipse orbis in promptu est, cultior de die[d] et instructior pristino. Omnia iam pervia, omnia nota, omnia negotiosa, solitudines

8. cuiusualitatem *A.* 9. quia de visualitate *om. A.* 10. revivescere *A.* reviviscere *reliqui.* 11. in sapientiam *A.* 12. obtendi *Ca.* 13. de *AB.* ex *Cab.* 14. ad sententiam *BmgCab.* absentiam *AB.*

Cap. XXX. 1. hominum *om. Ab.* 2. ex mortuis *BCa.* 3. et rursus ex mortuis vivi *om. A.* 4. hisdem *A.* iisdem *reliqui.* 5. isdem *A.* iisdem *reliqui.* 6. Nam *om. Ab.* 7. redissent *A. Rigaltius.* redirent *BCab.* 8. etiam *AB.* 9. ab origine *ABmg.* 10. Particas *AB.* Parthicam *Fulv. Ursinus.* 11. ut Temenidae Peloponnesum *Ios. Scaliger.* ut Menidae Peloponnesum *BCa.* ut Amyclae Peloponnesum *b., cum Fulvio Ursino. In A. haec verba desiderantur.* 12. Phyges *B.* 13. et *AB.* ut *reliqui.* 13b. emigrationes *in A. legit Rigaltius.* 14. ἀποικίας *ABmgb.* μετοικίας *BCa.* 15. vocant *A.* 16. Aborigines *b., de emendat. Fulvii Ursini.* origines *ABCa.*

Cap. XXIX. a. Albinus] V. Alcinoi Isagog. cap. 25.

Cap. XXX. a. apud Commentarios etiam Humanarum Antiquitatum] Varronis librorum Antiquitatum Rerum Humanarum reliquiis hoc fragmentum insere.

b. ut Scythae Parthicas cett.] Cf. De Pallio cap. 2. cum annott.

c. Aborigines] In Agobardi libro legitur „Nam et *origines*.“ Origines autem populorum et urbium etiam ipsos Aborigines recte dici nemo iure negaverit. (Rigalt.)

d. cultior de die] Cum his verbis cf. quae leguntur sub fin. cap. 2. libri De Pallio. *De die* Septimio esse quod vulgo *in dies* dixi ad De Paenit. cap. 12.

famosas retro fundi amoenissimi obliteraverunt, silvas arva domuerunt, feras pecora fugaverunt, [17]harenae seruntur, saxa panguntur, paludes eliquantur, tantae [18]urbes quantae[e] non casae quondam. Iam nec insulae horrent, nec [19]scopuli terrent; ubique domus, ubique populus, ubique respublica, ubique vita. Summum testimonium frequentiae humanae. Onerosi sumus mundo, vix nobis elementa sufficiunt, et necessitates [20]artiores, et [21]querellae apud omnes, dum iam nos natura non [22]sustinet. Revera lues et fames et bella et voragines civitatum pro remedio deputanda, [23]tamquam tonsura [24]insolescentis generis humani; et tamen, cum eiusmodi secures[f] maximam mortalium vim semel caedant, [25]nunquam restitutionem eius vivos ex mortuis reducentem post mille annos[g] semel orbis expavit. Et hoc enim sensibile fecisset aequa vis amissionis et restitutionis, si vivi ex mortuis fierent. Cur autem mille annis post, [26]et non statim ex mortuis vivi, cum, si non statim supparetur quod [27]erogatum[h], in totum absumi periclitetur praeveniente restitutionem defectione, quia nec [28]pariasset commeatus[i] hic vitae miliario tempori longe scilicet brevior et idcirco facilior ante extingui quam redaccendi? Igitur quae hoc modo intercidisset, si vivi ex mortuis fierent, quando non intercidit, non erit credendum vivos ex mortuis fieri.

Iam vero si ex mortuis vivi, utique singuli ex singulis. Singulorum ergo corporum [1]animas ut singulas in singula corpora reverti oportuerat. Porro[a] si et binae et trinae et quinae usque uno utero resumuntur, non erunt ex mortuis vivi, quia non singuli ex singulis. Et hoc autem modo primordii forma [2]signatur[b], cum et Cap. XXXI.

17. harenae *ABCa.* - arenae *b.* 18. urbes iam quantae *b.* iam urbes quantae *Fulv. Ursinus.* 19. scopoli *A.* 20. artiores *ABb.* arctiores *reliqui.* 21. querellae *A.* querelae *reliqui.* 22. sustineret *Aφ.* 23. tamquam *Aβ. Ubique fere.* 24. inolescentis *b.* 25. numquam *Aβ. Ubique fere.* 26. et non *om. A.* 27. erogatur *b., cum Fulvio Ursino.* 28. parias, sed *B.*

Cap. XXXI. 1. anima *edd. Semleri et Leopoldi. Vitiose.* 2. signatur *BmgCa.* singulatur *ABb.*

e. tantae — quantae] Id est tot — quot ex usu Tertulliani et scriptorum eius aevi. Exempla dedi ad Apolog. cap. 1.

f. secures] Similiter Apolog. cap. 4 „illam veterem et squalentem silvam legum novis principalium rescriptorum et edictorum *securibus* truncatis et caeditis?“

g. post mille annos] Cf. Plato Phaedr. p. 248 sqq. De Republ. X, p. 614.

h. quod erogatum] De hoc verbo dixi ad Scorpiac. cap. 6.

i. pariasset commeatus] De verbo *pariare* cf. annott. ad Adv. Marc. IV, 29., et de voce *commeatus* adnott. De Fuga in Persecut. cap. 9.

Cap. XXXI. a. Porro] Id est at, atenim. V. adnott. ad De Corona cap. 7.

b. signatur] Rigaltius edidit *singulatur* ex libro Agobardi, et ita interpretatus est: Immo, inquit, vera humani primordii forma singulatur, cum et nunc ex uno et singulari homine plures generantur. Hoc modo singularitas humani primordii servatur, cum et nunc plures animae de una proferuntur.

nunc plures animae de una proferuntur. Item cum varia aetate [3]discedant animae, cur una revertuntur? Omnes enim ab infantia [4]imbuuntur[c]. [5]Quale est autem ut senex defunctus infans revertatur? si decrescit foris anima [6]retrograda aetate, quanto magis erat ut progressior reverteretur mille post annis? Certe vel coaetanea suae mortis, ut aevum quod reliquisset iterum recepisset. Sed et si [7]eaedem semper revolverentur, licet non corporum quoque formas [7b]easdem, tamen vel ingeniorum et studiorum et [7c]affectionum pristinas proprietates secum referre deberent, quoniam temere [8]eaedem haberentur carentes [9]his per quae [10]eaedem probarentur. Unde scias, inquis, an ita quidem fiat occulte, sed conditio miliarii aevi interimat facultatem recensendi, [11]quia ignotae tibi revertuntur? Atquin scio non ita fieri, cum [12]Pythagoran Euphorbum mihi opponis. [13]Ecce enim [14]Euphorbum, militarem et bellicam animam satis constat vel de ipsa gloria clypeorum [14b]consecratorum, [15]Pythagoran vero tam residem et imbellem, ut proelia tunc Graeciae vitans [16]Italiae maluerit [17]quietem[d] geometriae et astrologiae et musicae devotus, alienus studio et affectu Euphorbi. Sed et Pyrrhus ille fallendis piscibus agebat, Pythagoras contra [18]nec edendis, ut animalibus abstinens[e]. [19]Aethalides autem et [20]Hermotimus fabam quoque in pabulis communibus irruerat, Pythagoras vero ne per fabalia quidem transeundum discipulis suis tradidit[f]. Quomodo ergo [21]eaedem animae recuperantur, quae nec ingeniis nec institutis iam nec victibus eaedem probabuntur? Iam nunc de tanto [22]Graeciae censu [23]quatuor solae animae recensentur. Sed et quid utique de solo Graeciae censu, [24]ut non ex omni gente, [25]et ex omni aetate

3. discedant *AB*. decedant *reliqui*. 4. imbuuntur. Quale *Ab*. imbunntur, qua infans revertatur (revertitur *Fr. Iunius*). Quale *BCa*. 5. quid *Aφ*. 6. retrogradua *A*. 7. aedem *A*. eadem *Bmg*. 7b. easdem, licet non flatorum: tamen quoque fortes casam vel ingeniorum *BCa*. 7c. adiectionum *BCa*. 8. aedem *A*. 9. iis *b*. 10. aedem *A*. 11. quia ignotae tibi (*Aβ*)*b*. quia (qua *a*.) ignorata et ibi *BCa*. qua ignota et ibi *Aφ*. quia ignota et sibi *Ios. Mercerus*. 12. Pythagoram, Euphorbum *BCab*. pythagoran euporbum *A*. 13. Ecce enim Euphorbum mihi opponis, ecce *BCa*. 14. Euphorbum *om. A*. 14b. consecrator *A*. 15. Pythagoram *BCab*. 16. in italiae *A*. 17. quiete *A*. 18. recedentis *A*. 19. Aephalides *AB*. Ephalides *C*. 20. Hermotimus *ab., de emendat. Pauli Leopardi*. Hermippus *BC*. Ermippus *A*. 21. aedem *A*. 22. Graegie *Aβ*. gregie *Aφ*. 23. quatuor — — Graeciae censu *om. A*. 24. ut *delet Fulv. Ursinus*. 25. et ex *A*. ex *reliqui*.

c. imbuuntur.] Verba „qua infans revertatur," quae vulgo reperiuntur post „imbuuntur," cum Rigaltio ex auctoritate libri Agobardi eieci. Videntur ex sequenti linea huc aberrasse.

d. Italiae maluerit quietem] Quietem quam Italia ei offerebat, qua eum Italia invitabat. Sed Iamblichus cap. 5 et 6. alias de Vita Pythagorae alias eius peregrinationis causas prodit.

e. ut animalibus abstinens.] Cf. Iambl. l. l. capp. 21. 25. 30.

f. transeundum discipulis suis tradidit.] Iambl. l. l. cap. 31.

ac dignitate, ex omni denique sexu, et [26]*μετεμψυχώσεις* et *μετενσωματώσεις* [27]quotidie existant, cur solus Pythagoras alium atque alium se recognoscat, non et ego? aut si privilegium philosophorum est, et utique Graecorum, quasi non et Scythae et Indi philosophentur, cur neminem [28]se retro meminit Epicurus, neminem Chrysippus, neminem Zeno, ne ipse quidem Plato, quem forsitan Nestorem credidissemus ob mella facundiae?

[1]Sed enim Empedocles, qui se deum delirarat, idcirco, opinor, Cap. XXXII. dedignatus aliquem se heroum recordari, [2]Thamnus et piscis fui, inquit[a]. Cur non magis et pepo, tam insulsus[b], et chamaeleon, tam inflatus[c]? Plane ut piscis, ne aliqua [3]sepultura conditiore putesceret, assum se maluit in [4]Aetnam praecipitando. Atque exinde in illo finita sit metensomatosis, ut aestiva coena post assum. [5]Perinde igitur et hic [6]dimicemus necesse est adversus [7]portentosiorem praesumptionem, bestias ex hominibus et homines ex bestiis revolventem. Viderint thamni. Licebit et [8]raptim[d]; ne plus ridere quam docere cogamur. Dicimus animam humanam nullo modo in bestias posse transferri, etiamsi secundum philosophos ex [9]elementiciis substantiis [10]censeretur. Sive enim ignis anima, sive aqua, sive sanguis, sive spiritus, sive aër, sive lumen, recogitare debemus contraria quaeque singulis speciebus animalia: igni [11]quidem ea quae rigent, colubros, stelliones, salamandras, etiam quaecunque de aemulo producentur elemento, de aqua scilicet: Perinde contraria

26. *μετεμψιχώσεις* et *μετενσωματώσεις b.* *μετεμψύχωσις* et *μετενσωμάτωσις BCa.* metempsycosis et metemsomatosis *A.* 27. cotidie *BC.* 28. se *Ab.* et *reliqui.*

Cap. XXXII. 1. ANIMAE *ΜΕΤΕΜΨΥΧΩΣΙΣ* ET *ΜΕΤΕΝΣΩΜΑΤΩΣΙΣ.* Sed enim *B.* AD METEMPSYCHOSIS ET METENSOMATOSIS. Sed enim *A.* ADVERSVS PYTHAGORAE ET EMPEDOCLIS OPINIONES DE METEMPSYCHOSI ET METENSOMATOSI. Sed enim *C.* 2. tamnus *Aφ.* 3. sepultura conditiore putesceret *b., de emendat. Fulv. Ursini.* sepultura conditio reputesceret *AB.* sepulturae conditio reputesceret *Ca.* sepulturae condicione putesceret *Ios. Mercerus.* 4. Aethnam *AB.* 5. Perinde *ABmgCab.* Proinde *B.* 6. demicemus *A.* 7. portensiorem *Aφ.* 8. raptim *b.* lapti *ABC.* lapathi *a., cum Latinio, qui et alteram ipse proposuit emendationem* licet bis elati. *Fulv. Ursinus volebat* licebit et lupati. 9. elementiciis substanciis *Aβ.* 10. censetur *Aφ.* 11. quidem *om. A.*

Cap. XXXII. a. Thamnus et piscis fui, inquit.] Ipse apud Athenaeum lib. VIII [p. 365.] et apud Laertium [VIII, 2, 77.] ait: „*Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κοῦρός τε κόρη τε Θάμνος τ' οἰωνός τε καὶ ἐξ ἁλὸς ἔλλοπος ἰχθύς.*“ Chalcidii versionem, hactenus foede corruptam, restitui debere arbitramus in hunc modum: „Namque ego iamdudum vixi puer et solida arbos Aloë, et ex undis animal, tum lactea virgo.“ In posteriore autem versu Cyrillus lib. VIII adv. Iulianum legisse videtur „*καὶ εἰν ἁλὶ φαίδιμος ἰχθύς.*“ (Rigalt.)

b. pepo tam insulsus] Cf. Adv. Marc. IV, 40. f.

c. chamaeleon tam inflatus?] Empedoclis arrogantiam ad *τραγικὸν τύφον* plerique veterum notavere. (Rigalt.) De chamaeleonte cf. De Pallio cap. 3.

d. Licebit et raptim] Hoc est, sufficiet et obiter perstrinxisse. Etenim tam ridicula sunt, ut vel in transcursu tantum indicata satis refellantur. (Rigalt.)

[12]aquae illa quae arida et [13]exsucida; denique siccitatibus gaudent [14]locustae, papiliunculi, chamaeleontes: item contraria sanguini quae carent purpura eius, [15]cochleas, vermiculos et maiorem piscium censum: spiritui vero contraria quae spirare non videntur, carentia pulmonibus vel arteriis, culices, formicas, tineas[e] et hoc genus minutalia: item aëri contraria, quae semper subterraneum et subaquaneum viventia carent haustu eius (res magis quam nomina [16]noveris): item contraria lumini quae caeca in totum, vel solis tenebris habent oculos, talpas, vesperugines, noctuas. Haec ut ex apparentibus et manifestis [17]substantiis doceam. Ceterum si et atomos Epicuri tenerem, et numeros Pythagorae viderem, et ideas Platonis offenderem, et entelechias [18]Aristotelis occuparem, invenirem fors[f] his quoque speciebus animalia quae nomine contrarietatis opponerem. Contendo enim ex quacunque substantia supra dicta constitisset humana anima, non potuisse [19]eam in tam contraria unicuique substantiae animalia reformari et censum eis de sua translatione conferre, a quibus excludi ac respui magis haberet quam admitti et capi nomine huius primae contrarietatis, quae substantivi status diversitatem committit, tunc et reliquae per consequentem ordinem cuiusque naturae. Nam et sedes alias humana anima sortita est et victus et instructus et sensus et affectus et concubitus et fetus; item ingenia, tum opera, gaudia, taedia, vitia, cupidines, voluptates, valetudines, medicinas, suos postremo et vitae modos et exitus mortis. Quomodo igitur illa anima quae terris inhaerebat, nullius sublimitatis, nullius profunditatis intrepida, ascensu etiam [20]scalarum fatigabilis, submersu etiam piscinarum strangulabilis, aëri postea insultabit in aquila aut mari postea desultabit in anguilla? Quomodo item pabulis liberalibus et delicatis atque curatis educata, non dico paleas, sed spinas et agrestes amaritudines frondium et bestias [20b]sterquiliniorum, vermium etiam [21]venena ruminabit, si in capram transierit, vel in coturnicem[g], immo [22]et cadaverinam, immo et humanam, sui utique memor in urso et leone? [23]Sic et cetera ad incongruentiam [24]rediges, ne singulis perorandis immoremur. [25]Ipsius animae humanae quisquis modus, quaecunque men-

12. aquae *Fr. Iunius.* utique *b., de emendat. Fulvii Ursini.* atque *ABCa.* 13. exucida *BC.* exsucina *A.* exuccida *a.* exsuccida *b.* 14. lucustae *A.* 15. cocleas *Aβ.* 16. noveris *ABab.* noverim *BmgC.* 17. substanciis *Aβ., pro more.* 18. Aristotilis *A., pro more.* 19. iam *ABmg.* 20. scalarum fatigabilis, submersu etiam *om. A.* 20b. sterquilinorum *Acp. m. sec.* 21. venenarum inabit *B.* 22. et *om. A.* 23. Si caetera *A.* 24. rediges *Ab.* redige *reliqui.* 25. Ipse *A.*

e. formicas, tineas] De his supra dixit cap. 10.

f. fors] Cf. adnott. ad Ad Natt. I, 8.

g. coturnicem] Plin. H. N. X, 23.

sura, quid faciet in amplioribus longe vel minutioribus animalibus? Necesse est enim [26]et corpus omne anima compleri, et animam omnem [27]corpore obduci. Quomodo ergo anima hominis complebit elephantum? quomodo item [28]obducetur in culice? si tantum [29]extendetur aut [30]contrahetur, profecto periclitabitur. Et ideo adicio, [31]si nulla ratione capax est huiusmodi translationis in animalia nec modulis corporum nec ceteris naturae suae legibus [32]adaequantia, numquid ergo demutabitur secundum qualitates generum et vitam eorum [33]contrariam humanae vitae, facta et ipsa contraria humanae per demutationem? [34]Enimvero si demutationem capit amittens quod fuit, [34 b]non erit quae fuit, et si quae fuit non erit, soluta est [35]metensomatosis, non adscribenda scilicet ei animae quae si demutabitur non erit. Illius enim [36]metensomatosis dicetur quaecunque eam in suo statu permanendo pateretur. Igitur si nec mutari potest, ne non sit ipsa, nec permanere in statu, quia contraria non capit, quaero adhuc causam aliquam fide dignam huiusmodi translationis. Nam etsi quidam homines bestiis adaequantur pro qualitatibus morum et ingeniorum et affectuum, quia et deus, [37]Assimilatus est, inquit, homo [38]inrationalibus iumentis, non ideo milvi ex rapacibus fient, et canes ex spurcis, et pantherae ex acerbis, [39]aut oves ex probis, et hirundines ex [40]garrulis, et columbae ex pudicis, quasi eadem substantia animae ubique naturam suam in animalium proprietatibus repetat. Aliud est autem substantia, aliud natura substantiae; siquidem substantia propria est rei cuiusque, natura vero potest esse communis. Suspice exemplum. Substantia est lapis, ferrum: duritia lapidis et ferri natura substantiae est. Duritia communicat, substantia discordat. Mollitia lanae, mollitia plumae, pariant naturalia earum, substantiva non pariant[h]. Sic et si saeva bestia [41]vel proba vocetur homo, sed non eadem anima. Nam et tunc naturae similitudo notatur cum substantiae dissimilitudo conspicitur. [42]Ipsum enim quod hominem similem bestiae iudicas, confiteris animam non [43]eandem, similem dicendo, non ipsam. Sic et divina pronuntiatio sapit, pecudibus [44]adaequans ho- Ps. XLIX, 21.

26. et *om. A.* 27. corpori *ABmg.* 28. obducetur *b., de emendat. Fulvii Ursini.* obduceretur *reliqui.* 29. extendetur *AB., Fulv. Ursinus.* extenderetur *reliqui.* 30. contrahetur *b., de emendat. Fulvii Ursini.* contraheretur *ABCa.* 31. si *ABb.* quod *reliqui.* 32. anaequantia *A.* 33. Contrarium *Aφ.* 34. Enimvero si demutationem *om. A.* 34 b. non erit quae fuit *om. A.* 35. *μετενσωμάτωσις BCa.* 36. *μετενσωμάτωσις BCa.* 37. Adsimulatus *C.* 38. inrationalibus *Aβ.* in rationalibus *B.* irrationalibus *C.* irrationabilibus *(Aφ)ab.* 39. aut oves ex probis *om. A.* 40. garullis *A.* 41. vel proba *om. A.* 42. Ipsud *Aβ.* 43. eandem similem *Ab., Latinius.* eandem similem, similem *BCa.* 44. adhaequans *A.*

h. pariant] Cf. adnott. ad cap. 30.

minem natura, non substantia. [45]Ceterum nec deus hominem hoc modo notasset, [46]si pecudem de substantia [47]nosset.

Cap. XXXIII. Etiam cum iudicii nomine vindicatur hoc dogma, quod animae humanae pro vita et meritis genera animalium sortiantur, iugulandae quaeque in occisoriis, et subigendae quaeque in famulatoriis, et fatigandae in operariis, et foedandae in immundis, proinde honorandae [1]et diligendae et curandae et appetendae in speciosissimis et probissimis et utilissimis et [2]delicatissimis, et hic dicam, si demutantur, [3]non ipsae dispungentur quae merebuntur[a], [4]et evacuabitur[b] ratio iudicii, [4b]si [5]meritorum [6]deerit sensus. Deerit autem sensus meritorum, si status verterit animarum; vertit autem status animarum, si non [7]eaedem perseveraverint. Aeque [8]si perseveraverint in iudicium, quod et Mercurius Aegyptius novit[c], dicens animam digressam a corpore non refundi [9]in animam universi, sed manere determinatam, Uti rationem, inquit, patri reddat eorum quae in corpore gesserit, — volo iudicii utique divini iustitiam, gravitatem, maiestatem, dignitatem recensere, si non sublimiore fastigio praesidet[d] humana censura, [10]plenior utriusque sententiae honore [11]poenarum et gratiarum, [12]severior in ulciscendo et liberalior in largiendo. Quid putas futuram animam homicidae? aliquod, credo, pecus lanienae et macello destinatum, ut perinde [13]iuguletur, quia et ipsa iugulaverit, perinde decorietur, quia et ipsa despoliaverit, perinde in pabulum proponatur, quia et ipsa bestiis [14]obiecerit[e] [14b]eos quos in silvis et [15]aviis trucidaverit. Si ita iudicabitur, nonne illa anima plus solatii [16]quam supplicii relatura est quod funus inter [17]cocos pretiosissimos invenit, quod condimentis Apicianis et [18]Lurconianis[f] humatur, quod mensis Ciceronianis infertur, [19]quod lan-

45. caeterum *Ab. Ubique.* 46. et ipsi *A.* 47. nosse *A.*

Cap. XXXIII. 1. et diligendae *om. A.* 2. delicatissimis *ABmgCab.* delectatissimis *B.* 3. non ipsae dispungentur *om. A.* 4. et *om. Ab.* 4b. si *om. B.* 5. meritum *A.* 6. deerit sensus. Deerit autem sensus meritorum *om. A.* 7. aedem perseverint *A.* 8. si non perseveraverint *Fulv. Ursinus.* 9. in animam universi *om. A.* 10. pleno *Bmg.* 11. poenarum et sententiarum et gratiarum *B.* 12. si verior *Aφ.* 13. iuguletur, quia et ipsa iugulaverit perinde *om. A.* 14. fecerit *AB.* 14b. os quas *Ca.* 15. aviis (*Aβ*)*b.* auus *Aφ.* arvis *reliqui.* 16. quam supplicii *om. A.* 17. coccos *BCa.* 18. luchronianis *A.* 19. quod — — effertur *om. A.*

Cap. XXXIII. a. dispungentur quae merebuntur] Cf. quae de verbo *dispungere* dixi ad Apolog. cap. 37.

b. evacuabitur] Cf. annott. ad De Patient. cap. 12.

c. quod et Mercurius Aegyptius novit] Poemandro dial. X. Apul. Asclep. cap. 28.

d. si non sublimiore fastigio praesidet] Id est an non sublimiore fastigio praesideat. *Fastigium* pro maiestate posuit etiam De Resurr. Carnis cap. 55.

e. obiecerit] Libri veteres *fecerit,* quod Rigaltius sic interpretatur: Perinde, inquit, in pabulum proponatur, quia et ipsa bestiis fecerit pabulum eos quos in silvis trucidaverit.

f. Apicianis et Lurconianis] De his omnibus cf. De Pallio cap. 5.

cibus splendidissimis Syllanis effertur, quod exsequias convivium patitur[g], quod a coaequalibus devoratur potius quam a milvis et lupis, ut in hominis corpore tumulata et in suum genus regressa resurrexisse videatur, exsultans adversus humana iudicia, si ea [20]experta est? Namque illa sicarium variis et exquisitis et iam praeter naturam eruditis feris dissipant, et quidem viventem, immo [21]nec facile[h] morientem, curata mora finis ad plenitudinem poenae. Sed et si anima praefugerit[i] ultimo gladio, ne corpus quoque evaserit ferrum: nihilominus iugulo [22]ventreque confossis costisque transfixis compensatio proprii facinoris exigitur. Inde in ignem datur, ut et sepultura puniatur. Aliter denique non licet. Nec tamen tanta est rogi cura, ut reliquias aliae bestiae inveniant; certe nec ossibus [23]parcitur, nec cineribus indulgetur nuditate plectendis[k]. Tanta est apud homines homicidii vindicta quanta ipsa quae vindicatur natura. Quis non praeferat saeculi iustitiam, quam et apostolus non frustra gladio armatam contestatur, quae pro homine Rom. XIII,4. saeviendo religiosa est? Si ceterorum quoque scelerum mercedem cogitemus, patibula [24]et vivicomburia [25]et culleos[l] et uncos et scopulos[m], cui non expediat apud [26]Pythagoran et Empedoclem sententiam pati? Nam et qui laboribus atque servitiis puniendi in asinos utique et mulos recorporabuntur, quantum sibi de pistrinis et aquilegis rotis gratulabuntur, si metallorum et ergastulorum et operum [27]publicorum ipsorumque carcerum, licet otiosorum, recordentur! [28]Perinde qui integre morati commendaverint iudici vitam,

20. expartast *A*. 21. facile nec *A*. 22. ventreque confossis *b., cum Latinio.* utroque confossis *ABCa.* utroque confosso *Fulv. Ursinus.* 23. pascitur *Aφ.* 24. et *om. a.* 25. et *om. a.* 26. Phytagoran et Empedoclen *A.* 27. publicorumque carcerum *A.* 28. Prinde *A.* proinde *B.*

g. quod exsequias convivium patitur] Quod convivio infertur, non sepulchro, quod coenae impenditur, non funeri. (Rigalt.) De verbi *pati* apud Tertullianum hoc usu dixi ad Apolog. cap. 21.

h. nec facile] Codex Agobardi „facile nec.“ Plerisque apud Septimium locis *facile* significat *saepe.* (Rigalt.)

i. Sed et si anima praefugerit] Hoc est si forte anima inter ferarum laniatus e corpore excesserit priusquam ultimo gladio pelleretur cett. Itaque haec sicarii poena fuit: Bestiis obiiciebatur laniandus, sic tamen curata supplicii mora, ut lassatis longa laniena bestiis tandem confoderetur, gladio in gulam, in genitalia [in ventrem], atque etiam trans costas in praecordia adacto. Sed et si bestiarum asperitate laniatum mori contingeret, nihilominus mortui gulam, inguina, costas gladio confodi mos erat, ut compensatione ac repraesentatione proprii facinoris noxium corpus etiam ferro percuteretur, quo cives percusserat. (Rigalt.)

k. nuditate plectendis.] Haec quoque propria sicariorum fuit poena. Nam alias eorum etiam corpora qui exurendi damnabantur peti poterant, scilicet ut ossa et cineres collecta sepulturae tradi possent, inquit Ulpianus lib. I de Cadaveribus punitorum. (Rigalt.)

l. culleos] V. quae annotavi ad Ad Natt. II, 13.

m. scopulos] Praecipitia.

quaero praemia, sed potius invenio supplicia. Nimirum magna merces bonis in animalia quaecunque restitui. Pavum se meminit Homerus Ennio somniante[n]: sed poëtis nec vigilantibus credam. Etsi pulcherrimus pavus et quo velit colore cultissimus: sed tacent pennae, sed displicet vox, [28b]et poëtae nihil aliud quam cantare malunt. Damnatus est igitur Homerus in pavum, [29]non honoratus. Plus de saeculi remuneratione gaudebit, pater habitus liberalium disciplinarum, ut malit famae suae ornamenta quam [30]caudae. Age nunc, ut poëtae in pavos vel in cycnos transeant, si vel cycnis decora vox est, quod animal indues viro iusto [31]Aeaco[o]? quam bestiam integrae feminae Didoni[p]? quam volucrem patientia, quam pecudem sanctimonia, quem piscem innocentia sortientur? Omnia famula sunt hominis, omnia subiecta, omnia mancipata. Si quid horum futurus est, [32]deminoratur illic ille cui ob merita vitae imagines, statuae [33]et tituli, honores publici, privilegia rependuntur, cui curia, cui populus suffragiis immolat. O iudicia divina post mortem humanis [34]mendaciora[q], [35]contemptibilia de poenis, fastidibilia de gratiis, quae nec pessimi metuant nec optimi cupiant, [36]ad quae magis scelesti quam sancti quique properabunt, illi, ut iustitiam saeculi citius evadant, isti, ut tardius eam capiant. Bene philosophi docetis, utiliter suadetis, leviora post mortem supplicia vel praemia, cum, si quod iudicium animas manet, gravius [37]debeat credi in dispunctione vitae quam in administratione, quia nihil plenius quam quod extremius[r], nihil autem plenius quam quod divinius. Deus itaque iudicabit plenius, quia extremius per sententiam aeternam tam supplicii quam refrigerii, nec in bestias, sed in sua corpora revertentibus animabus. Et hoc semel, [38]et in eum diem quem solus pater novit, ut pendula expectatione sollicitudo fidei probetur, semper diem observans, dum semper ignorat, quotidie timens, quod quotidie sperat.

28b. *Verba* et poëtae — — malunt *uncinis inclusa sunt in b.* 29. non honoratus *Bmgab.* honoratus *AB.* 30. caudae. Age *b., de emendat. Latinii, et Ios. Merceri.* caudae. At age *Ios. Scaliger.* gaude. age *Aφ.* gaudae. Age *Aβ.* gaudeat. Age *reliqui.* gaudia *Fulv. Ursinus.* 31. Aeaco *b., de emendat. Fulvii Ursini.* Deiocae *a., de emendat. Pauli Leopardi Emendatt. VIII,* 3. Deloco *C.* de loco *AB.* Deioci *Latinius.* 32. diminoratur *ABCa.* 33. et *om. A.* 34. mendiciora *a.* 35. contemptebilia *Aβ.* 36. ad quae *b., cum Fulvio Ursino.* at quae *A.* atque *BCa.* ad quem *Ios. Mercerus.* 37. debet *A.* 38. et *om. A.*

n. Ennio somniante] Cf. interprr. ad Persii Sat. VI, 10 sq., Tertull. De Resurr. Carn. cap. 1.

o. viro iusto Aeaco] Qui voluerunt *Deiocae* citant Herod. I, 96 sq.

p. Didoni] Cf. Apolog. cap. 50.

q. mendaciora] Quae merita hominum iis quae repromissa sunt debitis non dispungunt.

r. extremius] Cf. quae dedi ad Apolog. cap. 19.

[1]Nulla quidem [2]ad hodiernum dementiae huiusmodi sententia Cap. XXXIV.
erupit [3]sub nomine haeretico quae humanas animas [4]refingat in
bestias. Sed necessarie hanc quoque [5]speciem intulimus et exclu-
simus ut superioribus cohaerentem, quo perinde in [6]pavo retunde-
retur Homerus sicut in Pythagora Euphorbus, atque ita hac etiam
[7]metempsychosi sive metensomatosi repercussa illa rursus caede-
retur quae aliquid haereticis [7b]sumministravit. Nam et [Simon
Samarites in [8]Actis Apostolorum redemptor spiritus sancti, postea- Act. App. VIII, 18 sqq.
quam damnatus ab [9]ipso cum pecunia sua [9b]interitum frustra flevit[a],
conversus ad veritatis expugnationem quasi pro solatio ultionis,
fultus etiam artis suae viribus, ad praestigias virtutis alicuius [10]He-
lenen quandam Tyriam[b] de [11]loco libidinis publicae eadem pecunia
redemit, dignam sibi mercedem[c] pro spiritu sancto. Et se quidem
[12]fingit summum patrem, illam vero iniectionem[d] suam primam, qua
iniecerat angelos [13]et archangelos condere: huius eam propositi
compotem exsilisse de patre et in inferiora desultasse, atque illic
praevento patris proposito angelicas potestates genuisse, ignaras
patris artificis mundi huius; ab his [14]compari inde animo reten-
tam[e], ne digressa [15]ea alterius genimina viderentur, et idcirco omni
contumeliae addictam, ut [16]nusquam discedere depretiatam liberet,
humanae quoque formae [17]succidisse velut vinculis carnis coërcen-
dam; ita multis aevis per alios atque alios habitus femininos voluta-

Cap. XXXIV. 1. ADVERSVS OPINIONEM SIMONIS HAERETICI. Nulla *ABC.* 2. in *Ab.* 3. suo *A.* 4. revincat *Bmg.* 5. spetiem *Aβ. Ut solet.* 6. pavo retunderetur *Ab.* pavone tunderetur *reliqui.* 7. sumministravit *Aβ.* subministravit *reliqui.* 8. hactis *Aβ.* 9. Petro *aut* apostolo *maluit Ios. Mercerus.* 9b. interitum (*Aq*)*BCa.* in interitum (*Aβ*)*b.* 10. Helenen *A.* Helenem *B.* Helenē *C.* Helenam *ab.* 11. locis *A.* 12. finxit *b., cum Latinio.* 13. et archangelos *om. A.* 14. compari inde animo *ego.* vero per invidiam *b., cum Latinio, ex Irenaeo I,* 20. non (non *om. a.*) perinde animo (animam *Aq. m. pr.*) *ABCa.* 15. ea alterius *Cab.* ea alter *Bmg.* ex alterius *AB.* 16. nunquam *Bmg.* 17. succedisse *A.*

Cap. XXXIV. a. frustra flevit] Septiminus ait frustra eum flevisse. Quod etiam ita accipi potest, ut frustra flevisse dicatur, qui cum ad fidem Christianam accessit, testatus, ut verisimile est, se magicas artes eierare ac paenitere fraudium pristinarum, postea tamen ad easdem fallacias et imposturas perfide revertisset. (Rigalt.)

b. Helenen quandam Tyriam] V. Iren. Adv. Haeres. I, 20. cum interprr., Philaster De Haeres. cap. 29., et quos ibi Fabricius.

c. mercedem] Emendatius, ut opinor, scribetur *mercem.* Dignam, inquit, mercem redemit sibi Simon Helenam illam eadem pecunia qua spiritum sanctum redimere voluerat. (Rigalt.) Retineo vulgatam. Homini nequam digna merces fuit pro spiritu sancto redemisse meretricem.

d. iniectionem] Irenaeus l. l. „mentis conceptionem.“ (Rigalt.)

e. compari inde animo retentam] Ita emendavi corruptissima haec verba. *Comparem* igitur animum dicit harum erga matrem filiarum potestatum illi animo quo ipsa a patre defecerat. Fingit scilicet Tertullianus Ennoiam patri aemulam et invidiosam. Apud Irenaeum est „detenta est ab ipsis propter invidiam, quoniam nollent progenies alterius cuiusdam putari esse.“

tam etiam illam Helenam fuisse exitiosissimam Priamo, et Stesichori postea oculis, quem [18]et excaecasset ob convicium carminis, dehinc reluminasset[f] ob satisfactionem laudis; proinde migrantem eam de corporibus in corpora postrema dedecoratione sub titulo prostitisse Helenam viliorem. Hanc igitur esse ovem perditam, ad quam descenderit [19]pater summus, Simon scilicet, et primum recuperata ea et revecta, nescio humeris an feminibus[g], exinde ad hominum respexerit salutem quasi per vindictam liberandorum ex illis angelicis potestatibus, quibus fallendis et ipse configuratus aeque, [20]et hominibus hominem ementitus, in Iudaea quidem filium, in Samaria vero patrem gesserit. O Helenam inter poëtas [21]et haereticos laborantem, tunc adulterio, nunc stupro infamem! Nisi quod de Troia gloriosius eruitur quam de lupanari; [22]mille navibus de Troia, nec mille denariis forsitan de lupanari. Erubesce, Simon, tardior in requirendo, inconstantior in [23]retrahendo. At Menelaus [24]statim insequitur amissam, statim [25]repetit ereptam, decenni proelio extorquet, non latens, [26]non fallens, non [27]cavillabundus. Vereor ne ille magis pater[h] fuerit qui circa Helenae recuperationem et vigilantius et [28]audentius et diutius laboraverit.

Cap. XXXV. [1]Sed non tibi soli metempsychosis hanc fabulam instruxit. Inde etiam Carpocrates utitur pariter magus, pariter fornicarius, etsi Helena minus[a]. Quidni? cum propter omnimodam divinae et humanae disciplinae eversionem constituendam recorporari animas asseveraverit. Nulli enim vitam istam rato fieri[b] nisi universis quae arguunt eam expunctis, quia non natura quid malum habeatur, sed

18. et *om. A.* 19. patrem *A.* 20. et hominibus *ABb.* hominibus et *Ca.* 21. sed *B.* 22. mille navibus — — lupanari *om. A.* 23. trahendo *A.* 24. statim insequitur amissam *om. A.* 25. perpetit *A.* 26. non fallens *om. Aβ.* 27. cavellabundus *A.* 28. exaudentius *A.*

Cap. XXXV. 1. AD (ADVERSVS *C.*) CARPOCRATIS OPINIONEM. Sed *ABC.*

f. dehinc reluminasset] Cf. interprr. ad Horat. Epod. XVII, 44. Plat. Phaedr. p. 243. cap. 20., Irenaeus l. l.

g. an feminibus] Alludit Septimii stilus ad parabolam boni pastoris, ludens in Helena meretrice. (Rigalt.)

h. magis pater] Paterno magis animo atque officio. (Fr. Iunius.)

Cap. XXXV. a. etsi Helena minus.] Etsi Helenam non haberet. (Rigalt.) De Carpocrate mago et fornicario cf. Euseb. H. E. IV, 7. Epiphan. haer. 27., et inprimis Irenaeum Adv. Haer. I, 24.

b. Nulli enim vitam istam rato fieri] Iren. l. l. „In tantum insania effrenati sunt, uti et omnia, quaecunque sunt irreligiosa et impia, potestatem habere operandi se dicant. Sola enim humana opinione negotia mala et bona dicunt. Et utique secundum transmigrationes in corpora oportere in omni vita et in omni actu fieri animas“ cett. Apertius Theodoret. Haeret. Fab. I, 5: „*λέγουσι γὰρ εἰς τὰ σώματα πέμπεσθαι τὰς ψυχὰς, ὥστε πᾶν εἶδος ἀσελγειῶν ἐπιτελέσαι· τὰς οὖν ἐν τῇ μιᾷ καθόδῳ πεπληρωκυίας ἑτέρας μὴ χρῄζειν ἀποστολῆς, τὰς δὲ ὀλίγα ἡμαρτηκυίας καὶ δὶς ἐκπέμπεσθαι καὶ τρὶς καὶ πολλάκις, ἕως ἂν ἐκπληρώσωσιν ἅπαντα τῆς κακίας τὰ εἴδη.*“ *Rato fieri,* id est in rationes referri et ratum haberi; *expunctis,* id est consummatis, perfectis.

opinione. Itaque metempsychosin necessarie imminere, si non in primo quoque vitae huius commeatu[c] omnibus inlicitis satisfiat. Scilicet facinora tributa sunt vitae. Ceterum totiens animam revocari habere quotiens minus quid intulerit, reliquatricem[d] delictorum, donec exsolvat novissimum quadrantem, detrusa identidem in carcerem corporis. Huc enim temperat totam illam [2]allegorian domini certis interpretationibus relucentem, et primo quidem simpliciter intellegendam. Nam [3]et ethnicus homo adversarius noster est, [4]incedens in eadem via vitae communis. Ceterum oportebat nos de mundo exire, si cum illis conversari non liceret. Huic ergo [5]bonum animi praestes [6]iubet. Diligite [7]enim inimicos vestros, inquit, [8]et orate pro maledicentibus vos, ne aliquo commercio negotiorum iniuria provocatus abstrahat te ad suum iudicem, et [9]in custodiam delegatus ad exsolutionem totius debiti arteris. Tum si in diabolum transfertur adversarii mentio, ex observatione comitante[e] cum illo quoque moneris eam inire concordiam quae deputetur ex fidei conventione; pactus es enim [10]renuntiare ipsi et pompae et angelis eius. Convenit inter vos de isto. Haec erit amicitia [11]observatione sponsionis, ne quid eius postea resumas ex his quae [12]eierasti, quae illi reddidisti, ne te ut fraudatorem, ut pacti transgressorem iudici deo obiciat, [13]sicut eum legimus alibi sanctorum criminatorem et de ipso etiam [14]nomine delatorem, et iudex te tradat angelo executionis, et ille te in carcerem mandet infernum, unde non dimittaris, nisi modico quoque delicto mora resurrectionis expenso. Quid his sensibus aptius? quid his interpretationibus verius? Ceterum [15]apud Carpocratem si omnium facinorum debitrix anima est,

Matth. V, 26. I Cor. V, 10. Luc. VI, 45. Luc. VI, 27. XII, 58. Matth. V, 25. Apoc. XII, 10. Matth. V, 25.

2. allegorian *Aφ*. allegoriam *(Aβ)BCab*. 3. et *om. Aφ*. 4. incaedens in eadem viam *A*. 5. boni *A*. 6. inbet *om. A*. 7. enim *om. Ab*. 8. et *om. Ca*. 9. ad *A*. 10. renuntiasse *Aφ*. 11. observatione *ABCb*. observatio *Bmga*. 12. ei eierasti *BCa*. 13. sicuti *a*. 14. nomine diaboli delatorem *BCa*. 15. ad Carpocraten *A*.

c. commeatu] Dixi de hoc vocabulo ad De Fuga in Persecut. cap. 9.

d. reliquatricem] Id est ex rationibus debitricem reliquationis. (Fr. Iunius.) Adde verba Irenaei interpretatoria: „Et id quod ait „Non exies inde quoadusque novissimum quadrantem reddas," interpretantur, quasi non exeat quis a potestate angelorum eorum qui mundum fabricaverunt, sed sit transcorporatum semper quoadusque in omni omnino operatione, quae in mundo est, fiat, et quum nihil defuerit ei, tam liberatam eius animam elevari ad illum deum qui est supra angelos mundi fabricatores. Sic quoque salvari et omnes animas, sive ipsae praeoccupantes in uno adventu in omnibus misceantur operationibus, sive de corpore in corpus transmigrantes, vel immissae in unaquaque specie vitae adimplentes, et reddentes debita liberari, uti iam non fiant in corpore."

e. ex observatione comitante] Vulgata distinctio horum verborum est „mentio ex observatione comitante, cum illo" cett., quae sanam sententiam admittit nullam. *Comitante* iungendum est cum *illo*, non cum *observatione;* exprimitur enim ea voce illud evangelii „dum est cum illo in via." *Observationem* autem dicit observationem vocis dominicae „Esto consentiens adversario tuo."

quis erit inimicus et adversarius eius intellegendus? credo, [16]mens melior, quae illam in aliquid innocentiae inpegerit adigendam rursus ac rursus in corpus, donec in nullo rea deprehendatur bonae vitae. Hoc est ex malis fructibus bonam arborem intellegi, id est ex pessimis praeceptis doctrinam veritatis agnosci. Spero huiusmodi haereticos Heliae quoque invadere exemplum, tanquam in [17]Ioanne [18]sic repraesentati, ut metempsychosi [19]patrocinetur pro-
Matth. XVII, 12. nuntiatio domini: Helias iam venit, et non cognoverunt eum, et
Matth. XI, 14. alibi: Et si vultis audire, hic est Helias, qui venturus est. Numquid ergo et Iudaei ex opinione Pythagorica consulebant [20]Ioannem:
Io. I, 21. Malach. IV, 5. Tu es Helias? et non ex praedicatione divina: Et ecce mittam vobis [21]Helian Thesbiten? Sed enim metempsychosis illorum revocatio est animae iam pridem morte functae et in aliud corpus iteratae.
II Reg. II, 11. Helias autem non ex decessione vitae, sed ex translatione venturus est, nec corpori restituendus, de quo non est exemptus, sed mundo reddendus, de quo est translatus, non ex postliminio vitae, sed ex supplemento prophetiae, idem et ipse, et sui nominis et sui hominis. Sed quomodo Helias [22]Ioannes? Habes angeli vocem: Et
Luc. I, 17. ipse, inquit, praecedet coram populo in virtute et in spiritu Heliae, non in anima eius nec in carne. Hae enim substantiae sui cuiusque
Num. XII, 2 sqq. sunt hominis. Spiritus vero et virtus extrinsecus conferuntur ex dei gratia; ita et transferri in alterum possunt ex dei voluntate, ut factum est retro de [23]Mosei[g] spiritu.

Cap. XXXVI. [1]In has quaestiones inde, opinor, excessimus quo nunc revertendum est. Constitueramus animam in ipso et ex ipso seri homine, et unum esse a primordio semen, sicut et carnis in totum generis examen, propter aemulas scilicet opiniones philosophorum et haereticorum, et illum sermonem Platonis veternosum[a]. Nunc

16. meus *B.* 17. Iohanne *A. Ubique fere.* 18. sic *om. Ab.* 19. patrocinentur praenuntio *Ab.* 20. Iohannem *Aβ.* Iohannen *Aφ.* 21. Helian *A.* Heliam *reliqui.* 22. Iohannes *A.* 23. Mosei *ABCa.* Mosis *b.*

Cap. XXXVI. 1. DE SEXV ANIMAE ET CARNIS (CARNIS ET ANIMAE *A.*) PARITER ORIENTE. In has *AB.* DE SEXV ANIMAE ET CARNIS QVOD SIMVL IN VTERO FORMENTVR. In has *C.*

f. patrocinetur pronuntiatio] Rigaltius ex libro Agobardi recepit „patrocinentur, praenuntio domini," ut *patrocinentur* struatur ad haereticos, *praenuntio* autem sit pro *praenuntiato.*

g. Mosei] Reposui h. l. scripturam veterum librorum. Hanc enim genitivi nominis istius formam iuxta alteram illam, et quidem usitatiorem *Moysi* (nam sic fere scriptum inveni in libris Tertulliani, non *Mosi*, sicut *Mosei*, non *Moysei*), in usu fuisse non parvus locorum numerus testimonio adest. V. adnott. critt. ad De Anima cap. 37. et cap. 57. De Resurr. Carnis cap. 55. Adv. Marc. III, 21. et V, 11. Adv. Hermog. cap. 32., alibi. Et eam tuetur Pithoei liber in verbis Schol. ad Iuven. Sat. VI, 542. Graecus genitivus *Μωύσεως* reperitur apud Photium Bibl. VI, 27.

Cap. XXXVI. a. sermonem Platonis veternosum.] Hoc est veterem. Cf. supra cap. 28: „Quis est ille *vetus* sermo apud memoriam Platonis" cett. Sidon. Apoll.

ordinem sequentium exinde tractatuum teximus. Anima in utero seminata pariter cum carne pariter cum ipsa sortitur et sexum, ita pariter, ut in causa sexus neutra substantia teneatur. Si enim [2]in seminibus utriusque substantiae [3]aliquam [4]intercapedinem eorum conceptus admitteret, ut aut caro [5]aut anima prior seminaretur, esset etiam sexus proprietatem alteri substantiae adscribere per temporalem [6]intercapedinem seminum, ut aut caro animae aut anima carni insculperet sexum, quoniam et Apelles[b], non pictor, sed haereticus, ante corpora constituens animas viriles ac [7]muliebres, sicut [8]ab Philumena didicit, utique carnem ut posteriorem ab anima facit accipere sexum. Et qui animam post partum [9]carni superducunt, utique ante formatae marem aut feminam de carne sexum praeiudicant animae. Utriusque autem substantiae [10]indiscreta semina et [11]unita suffusio eorum communem subeunt generis eventum, qua lineas duxerit quaecumque illa est ratio naturae. Certe et hic se primordiorum forma testatur, cum masculus [12]temperius effingitur, prior enim Adam: femina aliquanto serius, posterior enim Eva. Ita diu caro informis est, qualis ex [13]Adae latere decerpta est, animal tamen et ipsa iam, quia et illam tunc Adae portionem [14]animam agnoscam. Ceterum et ipsam dei afflatus animasset, si non ut carnis, ita et animae ex Adam tradux fuisset in femina.

Cap. XXXVII

[1]Omnem autem hominis in utero serendi, struendi, [2]fingendi paraturam aliqua utique potestas divinae voluntatis ministra modulatur, quamcumque [3]illam rationem agitare sortita. [4]Haec aestimando etiam superstitio Romana deam finxit Alemonam alendi in utero fetus, et Nonam et Decimam[a] a [5]sollicitioribus mensibus, et Partulam, quae partum gubernet, et Lucinam[b], quae producat in lucem. Nos officia divina angelos credimus. Ex eo igitur fetus in

2. in *om. AB.* 3. in aliquam *AB.* 4. intercapidinem *Aφ.* 5. ut *A.* 6. intercapidinem *Aφ.* 7. mulieres *A.* 8. ab Philumena *b.* ad Philumena *A.* a Philomena *BCa.* 9. carnis ducunt *A.* 10. indiscreta *(Aβ)BmgCab.* discreta *AφB.* 11. unitas effusio *A.* 12. temperius *AB.* temporius *reliqui.* 13. Adae *om. A.* 14. animatam *b., cum Fulvio Ursino.*

Cap. XXXVII. 1. DE AETATE ANIMAE. Omnem *AB.* DE AETATE CARNIS ET ANIMAE. Omnem *C.* 2. figendi *A.* 3. illa *b., cum Fulvio Ursino.* 4. Hoc *A.* 5. sollitioribus *A.*

Epist. I, 1 „*veternosum* dicendi genus.", ad quae verba v. Savaronis adnott. Adde Barth. ad Statii Theb. VI, 94. p. 380., qui citat Victorem ab Utica Pass. Mart. Rustici cett. ad fin. lib. III. „et ecce antiquus hostis *veternosus* utique anguis linguae trisulcae venena vibrat." Sic etiam Arnobius Adv. Natt. I, 39 „Venerabar — *veternosis* in arboribus taenias." Gloss. Lat. ab Ang. Maio editum in Auctt. Class. tom. VIII, p. 602: „— et *veterosus* (sic), a, um i. e. vetustate plenus.", et paulo post: „— *veternosus,* illa infirmitate plenus." Item p. 623: „*Veternosus,* senex, vel infirmus."

b. Apelles] De quo supra cap. 23.

Cap. XXXVII. a. Nonam et Decimam] Cf. Gell. N. A. III, 16.

b. Lucinam] August. De Civ. Dei IV, 11 et 34. Cf. Ad Natt. II, 11.

Exod. XXI, 22. utero homo a quo forma completa est. Nam et [6]Mosei[c] lex tunc aborsus reum talionibus [7]iudicat, cum iam [8]hominis est causa, cum iam illi vitae et mortis status deputatur, cum [9]et fato iam inscribitur, etsi adhuc in matre vivendo cum matre plurimum communicat sortem. Dicam aliquid et de temporibus animae nascentis, [10]ut ordinem decurram. Legitima nativitas ferme decimi mensis ingressus est. Qui numeros ratiocinantur, et decurialem numerum ut exinde reliquorum [11]parentem colunt[d], denique perfectorem nativitatis humanae. Ego ad deum potius argumentabor hunc modum temporis, ut decem menses decalogo[e] magis inaugurent hominem, ut tanto temporis numero nascamur quanto disciplinae numero [12]renascimur. Sed et cum septimo mense nativitas plena est, facilius quam octavo, honorem sabbati agnoscam, ut [13]quo die dedicata [14]est dei conditio, [15]eo mense interdum producatur dei imago. Concessum est properare nativitati, et [16]tamen [17]idonee occurrere in [18]hebdomadem, in auspicia resurrectionis et requietis et regni. Ideo Matth. XXII, 30. ogdoas nos non creat; tunc enim nuptiae non erunt. [19]Societatem carnis atque animae iamdudum commendavimus[f] a [20]concretione seminum ipsorum usque ad figmenti perfectionem. [21]Perinde nunc [22]et a nativitate defendimus, inprimis quod simul crescunt, sed [23]diversa ratione pro generum condicione, caro modulo, anima ingenio, caro habitu, anima sensu. Ceterum animam substantia crescere negandum est, ne etiam [24]decrescere substantia dicatur, [25]atque ita et defectura credatur; sed vis eius, in [26]qua naturalia peculia consita [27]retinentur, salvo substantiae modulo, quo a primordio inflata est, paulatim cum carne producitur[g]. Constitue certum pondus auri vel argenti, rudem adhuc massam: collectus habitus est illi, et futuro interim minor, tamen continens intra lineam moduli

6. Mosei *A., Ios. Scaliger.* Moysis *b.* Moysi *BCa.* 7. indicit(?) *Aφ.* 8. hominis est causa cum iam illi *om. A.* 9. et *om. A.* 10. Ordine decurram *A.* 11. parentum *Ca.* 12. nascimur *A.* 13. quoto *Ca.* 14. est *om. BCa.* 15. eo *Ab.* toto *BCa.* 16. tam *b.* 17. idonee *Cab.* ideo ne *AφB.* idoneo ne *Aβ.* 18. ebdomadem *Aβ.* 19. sotietate *Aβ.* 20. congregatione *ABmg.* 21. Perinde *Ab.* Proinde *reliqui.* 22. et nativitatem *A.* 23. divisa *Ab.* 24. adcrescere *Aβ.* crescere *Aφ.* 25. adque *Aβ.* 26. quantunaturalia *A.* 27. retinetur *A.*

c. Mosei] De hac genitivi forma dixi supra ad cap. 35.

d. et decurialem numerum ut exinde reliquorum parentem colunt] Cf. Plut. De Plac. Philos. I, 2. Adde Censorin. De Die Nat. cap. 11. Vitruv. III, 1.

e. decalogo] Mysterium simile veneratur Cassiodorus in hominum formatione lib. De Anima cap. 16. ex numero denario: „ut cursus vitae nostrae atque operatio sacramenta caelestis decalogi contineret.“ Alia sacramenta humanae compositionis ibidem expendit. (La Cerda.)

f. commendavimus] Id est probavimus, demonstravimus. Cf. quae annotavi ad De Pallio cap. 4.

g. paulatim cum carne producitur.] Apud Augustinum [lib. X de Genesi cap. ult.]: „Paulatim cum carne producitur in membris.“ (Rigalt.) Cf. Augustinus l. l., qui Tertulliani opinionem refutat.

totum quod natura est auri vel argenti. Dehinc cum in laminam massa laxatur, maior efficitur initio suo per [28]dilatationem ponderis [29]certi, non per adiectionem, dum extenditur, non dum augetur. Etsi sic quoque augetur, dum extenditur; licet enim habitu augeri, cum statu non licet. Tunc [30]et splendor ipse provehitur auri vel argenti, qui fuerat quidem et in massa, sed obscurior, non tamen [31]nullus. Tunc [32]et alii atque alii habitus acceduut pro facilitate materiae, qua duxerit eam qui [33]aget, nihil conferens modulo nisi effigiem. Ita et animae crementa reputanda, non substantiva, sed [34]provocativa[h].

Cap. XXXVIII.

[1]Quamquam autem et retro[a] praestruxerimus, omnia naturalia[b] animae ipsi substantiae inesse pertinentia ad sensum et intellectum, et [2]ex ingenito animae censu[c], sed paulatim per aetatis spatia procedere et varie per accidentia evadere pro artibus, pro institutis, pro locis, pro dominatricibus potestatibus[d], quod tamen faciat ad carnis animaeque propositam nunc societatem, pubertatem quoque animalem cum carnali dicimus convenire, pariterque et illam suggestu sensuum, et istam processu membrorum exsurgere a quarto decimo fere anno, non quia Asclepiades inde sapientiam supputat, nec quia iura civilia abhinc[e] agendis rebus attemperant, sed [3]quod et haec [4]de primordio ratio est. Si enim Adam et Eva ex agnitione boni et mali pudenda tegere senserunt, [5]ex quo id ipsum sentimus, agnitionem boni et mali profitemur. Ab his autem annis et suffusior et vestitior[f] sexus est, et concupiscentia oculis arbitris utitur et communicat placitum[g], et intellegit quae sint[h], et fines suos ad instar ficulneae contagionis [6]prurigine[i] accingit, et homi-

28. dilationem *B.* 29. certe non ad periectionem *A.* 30. explendor *A. Probavit Nic. Rigaltius.* 31. nullius *Bmg.* 32. et *om. A.* 33. agit *ab.* 34. provectiva *Fr. Iunius.*

Cap. XXXVIII. 1. DE CIBIS QVOMODO AD ANIMAM PERTINEANT (PERTINERE VIDEANTVR *BC.*). Quanquam *ABC.* 2. ex *om. A.* 3. qm̃ *Aφ.* 4. a primordio *Aβ.* 5. et quoad ipsum *A.* 6. prurigine *BmgCab.* purigine *AB.*

h. provocativa.] Quae provocantur.

Cap. XXXVIII. a. retro] Id est antea, ex usu Tertulliani. V. quae annotavi ad De Spectac. cap. 9. Praestruxit autem supra cap. 20.

b. naturalia] Peculia scilicet. (Rigalt.)

c. animae censu] Id est ex natura et substantia animae.

d. dominatricibus potestatibus] Horum mentionem fecit iam supra cap. 24.

e. iura civilia abhinc] Cf. De Virg. Veland. cap. 11.

f. suffusior et vestitior] Suffunditur pudore et vestitur pube. Cf. De Virg. Veland. cap. 11 et 8., et quae adnotavi ad De Oratione cap. 22.

g. communicat placitum] Iam communi conplexus et commistionis libidine. (Rigalt.)

h. intellegit quae sint] Iam uterque sexus intelligit quae illa sint agere et pati nata. Desunt utriusque sexus vocabula. Et consimili aposiopesi turpe verbum involvit libri Adv. Valentin. cap. 32. (Rigalt.)

i. ad instar ficulneae contagionis prurigine] Significat pubem et cetera in corpore humano spatia contacta vela-

nem de paradiso integritatis educit, exinde scabida etiam in ceteras culpas, [7]et [8]delinquendi non naturales[k], cum iam non ex instituto naturae, sed ex vitio. Ceterum proprie naturalis concupiscentia unica est alimentorum solummodo, quam deus et in primordio con-
Gen. II, 16. tulit: Ex omni ligno, inquit, edetis, et secundae post diluvium
Gen. IX, 3 sq. geniturae supermensus est: Ecce dedi vobis omnia in escam tanquam [9]olera [10]foeni, [11]prospectans non tam animae quam carni, etsi propter animam. Auferenda est enim argumentatoris occasio, qui quod anima desiderare videatur alimenta, hinc quoque mortalem eam intellegi cupit, quae cibis sustineatur, denique derogatis eis evigescat, postremo subtractis intercidat. Porro non solum proponendum est quisnam ea desideret, sed et cui; et si propter se, sed et cur, et quando, et quonam usque; tum quod aliud [12]natura desideret, aliud necessitate, aliud secundum proprietatem, aliud in causam. Desiderabit igitur cibos anima, [13]sibi quidem ex causa necessitatis, carni vero ex natura proprietatis. Certe enim domus animae caro est, et inquilinus carnis anima. [14]Desiderabit itaque inquilinus ex causa et necessitate huius nominis profutura domui toto [15]inquilinatus sui tempore, non ut ipse substruendus, nec ut ipse [16]loricandus, nec ut ipse tibicinandus[l], sed tantummodo continendus, quia non aliter contineri possit quam domo fulta. Alioquin licebit animae dilapsa domo ex destitutione [17]propriorum subsidiorum incolumi abire, habenti sua firmamenta et propriae condicionis alimenta, immortalitatem, rationalitatem, sensualitatem, intellectualitatem, arbitrii libertatem.

Cap. XXXIX. Quae omnia nativitus animae collata idem, qui in primordio invidit, nunc quoque obumbrat atque depravat, quominus aut ultro prospiciantur aut qua oportet administrentur. [1]Cui enim hominum non adhaerebit spiritus nequam, ab ipsa etiam ianua nativitatis ani-

7. et delinquendi non naturales *om. b.* 8. delinquenti *Fr. Iunius.* 9. holera *BCa.* 16. feni *A.* 11. prospectans *b., cum Fulvio Ursino.* prospectam *AB.* prospectum *Ca.* 12. est natura desiderare *Bmga.* 13. si (*sed* sibi *in marg. ab ead. manu*) quidem *Aφ.* quidem *Aβ.* 14. Derabit *Aφ.* 15. inquilinatui *A.* 16. loricandus *b., de emendat. Latinii.* gloriandus *ABCa.* 17. priorum *AβBmg.*

Cap. XXXIX. 1. NVLLAM FERE (PENE *C.*) ANIMAM SINE DAEMONIO ESSE. Cui enim *ABC.*

mine ficulneorum *περιζωμάτων*. Quasi primi parentes, Adamus et Eva, ungues usque ad extremos perpruriscerent cum ex ficu folia carpsere, atque inde totam arborem virus infecerit, succi videlicet sive humoris illius exalbidi, quem de fracta ficu stillare cernimus. Sic lib. De Pudic. [cap. 6]: „Facile quid speciosum viderat concupiscens et ad inferiora respiciens et de ficulneis foliis pruriginem retinens." (Rigalt.)

k. delinquendi non naturales] Scabida fit exinde concupiscentia et prona in ceteras culpas, et in his in culpam delinquendi quoque culpas non naturales, cum iam non ex instituto naturae concupiscit, sed ex vitio naturae.

l. loricandus — tibicinandus] Carne vestiendus, tanquam lorica, ossibus substruendus, tanquam tibicinibus.

mas aucupabundus, vel qua invitatus tota illa puerperii superstitione? Ita omnes idololatria obstetrice nascuntur, dum [2]ipsi adhuc uteri infulis apud idola confectis redimiti genimina sua daemoniorum candidata profitentur, dum in partu Lucinae et Dianae [3]eiulatur, dum per totam [4]hebdomadam Iunoni mensa[a] proponitur, dum ultima die Fata [5]Scribunda[b] advocantur, dum prima etiam constitutio infantis super terram [6]Statinae[c] deae sacrum est. Quis non exinde aut totum [7]filii caput [8]reatui[d] vovet, aut [9]aliquem excipit crinem, aut tota novacula prosecat, aut sacrificio obligat, aut sacro obsignat, pro gentica, pro avita, pro publica aut privata devotione. Sic igitur et [10]Socraten puerum adhuc spiritus daemonicus invenit. Sic et omnibus genii deputantur, quod daemonum nomen est. Adeo nulla ferme nativitas munda est, utique ethnicorum. Hinc enim et apostolus ex sanctificato alterutro sexu sanctos procreari ait, tam ex seminis [11]praerogativa quam ex institutionis disciplina. Ceterum, inquit, immundi nascerentur, quasi designatos[e] tamen [12]sanctitatis ac per hoc etiam salutis intellegi volens fidelium filios, ut huius spei [13]pignore matrimoniis, quae retinenda censuerat, [14]patrocinaretur. Alioquin meminerat dominicae definitionis: Nisi quis [15]nascetur ex aqua et spiritu, non [16]introibit in regnum dei, id est non erit sanctus. Io. III, 5.

[1]Ita omnis anima eo usque in Adam censetur, donec in Christo recenseatur, tamdiu immunda, quamdiu recenseatur; peccatrix autem, quia immunda, [2]respuens ignominiam suam et in carnem ex societate[a]. Nam etsi caro peccatrix, secundum quam incedere prohibemur, cuius opera damnantur concupiscentis adversus spiri- Cap. XL. Rom. V, 14. 21.

2. ipsa *AqB*. 3. heiulatur *A*. eiulantur *Bmg*. 4. hebdomadem *A*. 5. scribundo *Fr. Iunius*. 6. statim Aedeae *B*. Statimaedeae *Aq*. Statimae deae *Aβ*. 7. feli *AqB*. 8. ea tui *ABmg*. 9. aliquid excipit crimen *A*. 10. Socratem *ab*. 11. procreativa *ABmg*. 12. sanctitatis ac (hac *A*) per hoc etiam salutis *ABCa*. sanctitati ac per hoc etiam saluti *b*. 13. pignore *Ab*. pignora *reliqui*. 14. patrocinaretur *(Aβ)Bb*. patrocinarentur *(Aq)Ca*. 15. nascatur *BCa*. 16. ibit *(Aβ)b*. inibit *Aq*.

Cap. XL. 1. QVOMODO CARO PECCATRIX DICATVR. Ita *ABC*. 2. respuens ignominiam suam et in carnem ex societate *ego*. respuens ignominiam suam et in carnem et societatem *Bmg*. recipiens ignominiam ex carnis societate *BCab*. recipiens ignominiam ex carnis exsocietate *A*.

Cap. XXXIX. a. Iunoni mensa] Cf. Macrob. Saturn. III, 11.

b. Fata Scribunda] Cf. Hartung Relig. d. Römer tom. II, p. 232.

c. Statinae] Cf. Adv. Natt. II, 11.

d. reatui] Idololatriae. De toto hoc loco cf. Hartung l. l. p. 239.

e. designatos] Istinc sumpsisse videtur Hieronymus quod ex libris De Monogamia citavit Epist. [153.] ad Paulinum; ubi tamen pro *designatis* dicit *condidatos* fidei, et nullis idololatriae sordibus pollutos. (Rigalt.) V. Hieron. Opp. ed. Bened. tom. IV, p. 576.

Cap. XL. a. respuens ignominiam suam et in carnem ex societate.] Tandem hunc locum suae sic sententiae reddere licuit ope edit. principis et cod. Agobardi. Respuens est tamquam refundens, redundans.

tum, ob quam carnales [3]notantur, non tamen suo nomine caro infamis. Neque enim de proprio sapit quid aut sentit ad suadendam vel imperandam peccatelam. Quidni? quae ministerium est, et ministerium non quale servus vel minor amicus[b], [4]animati et homines, sed quale calix, vel quid aliud eiusmodi, corpus, non anima. Nam et calix ministerium sitientis [5]est; nisi [6]tamen qui sitit calicem sibi accommodarit, nihil calix ministrabit. Adeo nulla proprietas hominis in [7]choico[c], nec ita caro homo tanquam alia vis animae et alia persona, sed res est [8]alterius plane substantiae et alterius condicionis, addicta tamen animae ut suppellex, ut instrumentum in officia vitae. Caro igitur increpatur in scripturis, quia nihil anima sine carne in operatione libidinis, gulae, [9]vinolentiae, saevitiae, [10]idololatriae ceterisque carnalibus non sensibus, sed effectibus. Denique sensus delictorum etiam sine effectibus
Matth. V, 28. imputari solent animae. Qui [11]viderit ad concupiscentiam, iam adulteravit in corde. Ceterum quid caro sine anima perinde in operatione probitatis, iustitiae, tolerantiae, pudicitiae? Porro quale est ut cui nec bona documenta propria subscribas, ei crimina [12]adpingas? Sed ea per quam delinquitur convenitur ut illa a qua delinquitur oneretur, etiam [13]in ministerii accusationem. Gravior invidia est in praesidem cum officia pulsantur[d]. Plus caeditur qui iubet quando nec qui obsequitur excusatur.

Cap. XLI. [1]Malum igitur animae, praeter quod ex obventu spiritus nequam superstruitur, ex originis vitio antecedit, naturale quodammodo. Nam, ut diximus, naturae corruptio alia natura est, habens suum deum et patrem, ipsum scilicet corruptionis auctorem, ut tamen insit et bonum animae illud principale, illud divinum atque germanum, et proprie naturale. Quod enim a deo est, non tam

3. notantur *Ab.* notantur infamia *reliqui. In B. vox* infamia *uncinis est inclusa.* 4. animati et homines *ego.* animalia nomine (*Aφ*)*B.* animalia nomina (*Aβ*)*b.* animalis nomine *reliqui.* 5. est *om. A.* 6. tamen *om. Aβ.* 7. choicho *A.* 8. alterius conditionis. Plane substantiae *B.* alterius condicionis *intermissis reliquis A.* 9. vinulentiae *A.* 10. idolatriae *Aβ.* 11. viderit *ABC.* viderit mulierem *ab.* 12. appugnas *A.* 13. in *om. A.*

Cap. XLI. 1. DE MALO ET BONO ANIMAE. Malum *ABC.*

b. vel minor amicus] Minorem amicum dicit qui longe potentiorem amicum demisse colit et observat. *Amiculum* dicit Horatius Epist. ad Scaevam [Hor. Ep. I, 17, 3.]. Et *maiores* ibidem pro potentioribus amicis. „Id est amicis, inquit Porphyrian, sed in consuetudine maiores dicimus.“ (Rigalt.) In verbis sequentibus grave mendum latebat quod ego sustulisse videor reponendo *animati et homines.*

c. choico] Id est de terra facto, limaceo, ut ipse interpretatur Septimius Adv. Valentin. cap. 29. Cf. Adv. Valentin. cap. 24. De Resurr. Carnis cap. 49.

d. cum officia pulsantur.] Id est officiales. Augustin. in Psalm. 21: „Quis hic alter episcopus est de parte Donati? Respondit *officium:* Nos non novimus nisi Aurelium catholicum.“ (Rigalt.) Cf. Adv. Valentin. cap. 16. De Resurr. Carnis cap. 16.

extinguitur quam obumbratur. Potest enim obumbrari, quia [2]non est deus, extingui non potest, quia a deo est. Itaque sicut lumen [3]aliquo obstaculo impeditum manet, sed non comparet, si tanta densitas obstaculi [4]fuerit, ita et bonum in anima a malo oppressum pro qualitate eius aut in totum vacat [5]occultata luce, aut qua datur radiat inventa libertate. Sic pessimi et optimi quidam, et nihilominus unum omnes animae genus. Sic et in pessimis aliquid boni, et in optimis nonnihil pessimi. Solus enim deus sine peccato, et solus homo sine peccato Christus, quia et deus Christus. Sic et divinitas animae in praesagia erumpit ex bono [6]priore, et conscientia dei in testimonium prodit, Deus bonus, [7]et, Deus videt, et, Deo commendo[a]. Propterea nulla anima sine crimine, quia nulla sine boni semine. Proinde cum ad fidem pervenit reformata per secundam nativitatem ex aqua et superna virtute, detracto corruptionis pristinae aulaeo totam lucem suam conspicit. Excipitur [8]etiam a spiritu sancto, sicut in pristina nativitate a spiritu profano. Sequitur animam nubentem spiritui caro[b], ut dotale mancipium, [9]et iam non animae famula, sed spiritus. O beatum [10]conubium, si non admiserit adulterium!

[1]De morte iam superest; ut illic [1b]materiam ponat ubi ipsa anima consummat[a]. Quamquam Epicurus[b] vulgari satis opinione negarit mortem ad nos pertinere. Quod enim dissolvitur, inquit, sensu caret, [2]et quod sensu caret, nihil ad nos. Dissolvitur autem et caret sensu non ipsa mors, sed homo qui eam patitur. At ille ei dedit passionem cuius est actio. [3]Quodsi hominis est pati mortem dissolutricem [4]corporis et peremptricem sensus, quam ineptum ut tanta vis ad hominem non pertinere dicatur. Multo coactius Seneca[c], Post mortem, ait, omnia finiuntur, etiam ipsa. Hoc si ita Cap. XLII.

2. non est deus *om. A.* 3. aliquod *Aφ.* 4. fuerit uia: ita *AB.* 5. occultata luce *b.* occulta salute *ABCa.* 6. proprio *Bmg.* 7. et *A.* est *reliqui.* 8. etiam a spiritu *BCab.* etiam spiritu *A.* 9. et iam non *om. A.* 10. conubium *Aβ.* connubium *reliqui.*

Cap. XLII. 1. DE MORTE. De *ABC.* 1b. materiam *ego.* materia *libri omnes.* 2. et *om. Ab.* 3. quid si *A.* 4. corporis et peremptricem *bis extant in Ab.*

Cap. XLI. a. Deus bono — — Deo commendo.] Cf. De Testim. Animae cap. 2.

b. Sequitur animam nubentem spiritui caro] Cf. De Resurr. Carnis cap. ult.

Cap. XLII. a. ut illic materiam ponat ubi ipsa anima consummat.] Ita corrigendum fuisse pro certo est. Libri tam scripti quam editi habent *materia.* Sententiae satisfecisse sibi visi sunt Fr. Iunius et Nic. Rigaltius *ponere* praeter legitimum et communem verbi usum interpretando *deponere, desinere,* et *consummare* esse pro *computare* et *summam colligere.* Immo haec dicit Septimius: De morte iam superest disputare; adeo ut mors illic materiam disputandi suppeditet ubi ipsa anima eam consummat, id est prodigit et conficit.

b. Epicurus] Diog. Laert. X, 124 sqq. Gell. N. A. II, 8. Cf. Lactant. D. I. III, 17.

c. Seneca] Cf. adnott. ad De Resurr. Carnis cap. 1.

est, iam et mors ad semetipsam pertinebit, [5]si et ipsa finitur; eo magis ad hominem, in quo inter [5b]omnia finiendo et ipsa finitur. Mors nihil ad nos, ergo et vita nihil ad nos. Si enim [6]quo dissolvimur praeter nos, etiam [7]quo compingimur extra nos. Si ademptio sensus nihil ad nos, nec adeptio sensus quicquam ad nos. Sed mortem quoque interimat [8]qui et animam. [9]A nobis ut [10]de postuma vita[d] et de alia provincia animae, [11]ita de morte tractabitur, ad quam vel ipsi pertinemus, si ad nos illa [12]non pertinet. [13]Denique[e] nec speculum eius somnus aliena materia est.

Cap. XLIII. [1]De somno prius [2]disputemus, post, mortem qualiter anima decurrat. Non utique extranaturale est somnus, ut quibusdam philosophis[a] placet, cum ex his eum deputant causis quae praeter naturam haberi videntur. Stoici[b] somnum resolutionem sensualis vigoris affirmant, Epicurei[c] deminutionem spiritus animalis, Anaxagoras cum Xenophane[d] defetiscentiam, Empedocles et Parmenides[e] refrigerationem, [3]Strato segregationem consati spiritus, Democritus [4]indigentiam spiritus, Aristoteles[f] marcorem circumcordialis caloris. Ego me nunquam ita dormisse praesumo ut ex his aliquid agnoscam. Neque enim credendum est defetiscentiam esse somnum, contrarium potius defetiscentiae, quam scilicet tollit, [5]siquidem homo somno magis reficitur quam fatigatur. Porro nec semper ex fatigatione concipitur somnus, et tamen cum ex illa est, illa iam non est. Sed nec [5b]refrigescentiam admittam aut marcorem aliquem caloris, cum adeo corpora somno concalescant, [6]ut dispensatio ciborum per somnum non facile procederet calore properabili [7]et rigore tardabili, si somno refrigeraremur. Plus est [8]quod etiam

5. sic *A*. 5b. omnibus *Aφ*. 6. quod *AB*. 7. quod *Aφ*. 8. qui *Ab*. quia *reliqui*. 9. A nobis *ABb*. in nobis *reliqui*. 10. de postuma vita et *b*. depositum a vita et *AB*. depositum habitat, et ut *Ca*. 11. ista *Vir Doctus ad oram exemplaris mei*. 12. non pertinet *om. Ab*. 13. Denique nec *om. A*.

Cap. XLIII. 1. DE SOMNO. Prius *AB*. DE SOMNO PERTINENTE AD TRACTATVM MORTIS. De somno prius *C*. 2. disputem *A*. 3. Strato segregationem *om. A*. 4. indigentiam spiritus *om. A*. 5. si quid *A*. 5b. refrigerescentiam *Aβ*. 6. et *Ca*. 7. et rigore tardabili *om. A*. 8. quod *om. Ab*.

d. de postuma vita] A nobis Christianis, inquit, ita de morte tractatur, tanquam de postuma vita. Etenim scimus aeternam manere. Ad eam vero a morte transiri; itaque esse postumam morti. (Rigalt.)

e. Denique] Id est adeo, proinde, igitur. Cf. quae exempla collegi ad Apolog. cap. 42. Nova fere quaeque pagina in his scriptis suppeditabit.

Cap. XLIII. a. ut quibusdam philosophis] Cf. Plut. De Plac. Philos. V, 23 sqq.

b. Stoici] Plut. l. l. cap. 24. Diog. Laert. VII, 158.

c. Epicurei] Plut. l. l. cap. 25.

d. Anaxagoras cum Xenophane] Plut. l. l. cap. 25.

e. Empedocles et Parmenides] Plut. l. l. cap. 25.

f. Aristoteles] Cf. Plut. l. l. Videndus libellus Aristotelis de Somno et Vigilia. (Fr. Iunius.)

sudor digestionis aestuantis est index. Denique [9]concoquere dicimur, quod caloris, non frigoris operatio est. [10]Perinde deminutionem animalis spiritus aut indigentiam spiritus aut segregationem consati spiritus [11]immortalitas animae non sinit credi. Perit anima si minoratur. [12]Superest, si forte[g], cum Stoicis resolutionem sensualis vigoris somnum determinemus, quia corporis solius quietem procuret, non et animae. Animam enim ut semper mobilem et semper exercitam numquam [13]succidere quieti, alienae scilicet a statu immortalitatis; nihil enim immortale finem operis sui admittit, somnus autem finis est operis. Denique corpori cui mortalitas competit, ei soli quies finem operis [14]adulatur[h]. Qui ergo de somni naturalitate dubitabit, habet quidem dialecticos in dubium deducentes totam naturalium [15]et extranaturalium discretionem, ut [16]et quae putaverit citra naturam esse naturae vindicari sciat posse, a qua ita esse sortita [17]sunt, ut citra eam haberi videantur, et utique aut natura omnia aut nulla natura. Apud nos autem id poterit audiri quod dei contemplatio suggerit, auctoris omnium de quibus quaeritur. Credimus enim, si quid est natura, rationale aliquod opus dei esse. Porro somnum ratio praeit, tam aptum, tam utilem, tam necessarium, ut absque illo nulla anima sufficiat recreatorem corporum, redintegratorem virium, probatorem valetudinum[i], pacatorem operum, medicum laborum, cui legitime fruendo dies cedit, nox legem facit, auferens rerum etiam colorem. Quodsi vitale, salutare, auxiliare somnus, nihil eiusmodi non rationale, [18]nihil non naturale. Sic et medici omne contrarium vitali, salutari, auxiliari extra [19]naturales cardines relegant. Nam et aemulas somno valetudines, phreneticam [20]atque cardiacam, praeter naturam iudicando naturalem somnum praeiudicaverunt; etiam in lethargo non naturalem notantes testimonio naturali respondent, cum in suo temperamento est. Omnis enim natura aut defraudatione aut enormitate[k] rescinditur, proprietate mensurae conservatur. Ita naturale

9. conquoque recedimur *A.* 10. Perinde *A.* Proinde *reliqui.* 11. immortalis anima *BCa.* 12. Supest est si forte *Aφ.* 13. succidere *b., de emendat. Latinii.* succedere *ABCa.* 14. adlatur *A.* adlatura *Ios. Mercerus.* 15. et extranaturalium *om. A.* 16. et *om. Ab.* 17. est *AB.* 18. nihil non naturale *ab.* nihil non naturale rationale quod rationale *B., quo in libro haec verba uncinis inclusa extant, cum nota in marg.:* „al. desunt.“ *In C. plane nihil horum comparet.* 19. naturales *AB.* naturae *BmgCab.* 20. atque cardiacam *om. A.*

g. si forte] Id est nempe, vel utique, ex usu Tertulliani. V. quae de hac locutione dixi ad De Corona cap. 5.

h. adulatur.] Adulans tribuit. (Fr. Iunius.)

i. probatorem valetudinum] Latinius *prolatorem,* vel *prorogatorem.* Nihil muto. Nam adversa valetudo somnum fere et quietem adimit; somnus valetudinem testatam facit. (Fr. Iunius.)

k. defraudatione aut enormitate] Defectu aut excessu.

erit statu, quod non naturale effici potest decessu vel excessu. Quid, si [21]et esum et potum de naturae sortibus eximas? nam et in his plurima somni [22]praeparatura est. Certe his a primordio
Gen II,21. naturae suae homo inbutus est. Si apud deum discas, ille fons generis, Adam, ante ebibit soporem quam sitiit quietem, ante dormiit quam laboravit, immo quam et edit, immo quam et profatus est, ut videant naturalem indicem somnum omnibus naturalibus principaliorem. Inde deducimur etiam imaginem mortis iam tunc eum recensere[l]. Si enim Adam de Christo [23]figuram dabat, somnus Adae mors erat Christi dormituri in mortem, ut de iniuria perinde
Io. XIX,34. lateris eius vera mater viventium figuraretur ecclesia. Ideo et somnus tam salutaris, tam rationalis, etiam in publicae et communis iam mortis effingitur exemplar. Voluit enim deus, et alias nihil sine exemplaribus in sua dispositione molitus, paradigmate Platonico[m] plenius humani vel maxime initii ac finis lineas [24]quotidie agere nobiscum, manum porrigens fidei facilius adiuvandae per imagines et parabolas, sicut sermonum, ita et rerum. Proponit igitur tibi corpus amica vi soporis elisum, blanda quietis necessitate prostratum, immobile situ, quale ante vitam iacuit, et quale post vitam iacebit, ut testationem plasticae[n] et sepulturae, [25]expectans animam quasi nondum conlatam et quasi iam [26]ereptam. Sed et illa sic patitur, ut alibi agere videatur, dissimulatione praesentiae futuram [27]absentiam [28]ediscens: de Hermotimo sciemus. Et tamen interim [29]somniat: unde tunc somnia? Nec quiescit nec ignavescit omnino, nec naturam immortalitatis [30]feriis soporis addicit[o]. Probat se mobilem semper; terra, mari peregrinatur, [31]negotiatur, agitatur, laborat, ludit, dolet, gaudet, licita atque inlicita persequitur, ostendit quod sine corpore etiam plurimum possit, quod et suis instructa sit membris, sed nihilominus necessitatem habeat rursus corporis agitandi. Ita cum evigilaverit corpus, redditum officiis

21. et esum (*Aβ*)*Bb.* esum (*Aφ*)*Ca.* 22. paratura *a.* 23. figuram dabat *ABb.* figurabat *BmgCa.* 24. cotidie *BC.* 25. spectans *A.* 26. ereptam *ABmgCab.* erectam *B.* 27. absentiae *A.* 28. ediscens (Edisce *A.*) de Hermotimo sciemus, et tamen *AB.* ediscens, et tamen *reliqui.* 29. somniat, unde tunc (sunt *B.*) somnia, nec *AB.* somniat, nec *reliqui.* 30. feriis soporis *ego.* serii (seru *Aφ.* seruii *Aβ.*) soporis *AB.* servam soporis *Ca.* servam sopori *b., cum Fulv. Ursino, Fr. Iunio, Ios. Scaligero.* 31. negotiatur, agitatur *om. A.*

l. Inde deducimur — recensere] Inde deducimur eo ut recenseamus cett. Cf. Desid. Heraldus ad Apolog. Tertulliani p. 96.

m. paradigmate Platonico] Hoc iterum ex Phaedone Platonis, apud quem Socrates per exempla contrariorum sibi invicem succedentium vitam morti successuram probat. (Rigalt.) V. Plat. Phaedone cap. 51. p. 103 sqq.

n. plasticae] Plasticae, qua ante vitam iacens formatus est, *sepulturae,* qua post vitam iacens futurum est. (Fr. Iunius.)

o. feriis soporis addicit.] Ita tandem haec verba restituisse mihi visus sum.

eius resurrectionem mortuorum tibi affirmat. [32]Haec erit somni et ratio naturalis et natura rationalis. Etiam per imaginem mortis fidem initiaris, spem meditaris, discis mori et vivere, discis vigilare, dum dormis.

[1]Ceterum de Hermotimo, anima, ut aiunt[a], in somno carebat, Cap. XLIV. quasi per occasionem [2]vacaturi [3]hominis proficiscente de corpore. Uxor hoc prodidit. Inimici dormientem nacti pro defuncto cremaverunt. Regressa anima tardius, credo, homicidium sibi imputavit. Cives [4]Clazomenii [5]Hermotimum templo consolantur. Mulier non adit ob notam uxoris. Quorsum istud? [6]Ut ne, quia facile est vulgo existimare secessionem animae esse [7]somnum, hoc quoque Hermotimi argumento credulitas subornetur. Genus fuerat gravioris aliquanto soporis, ut de incubone praesumptio est, [8]vel de ea valetudinis labe quam Soranus opponit excludens incubonem[b], aut tale quid vitii quod etiam [9]Epimeniden[c] in fabuiam impegit, quinquaginta paene annos somniculosum. Sed et Neronem Suetonius[d], et [10]Thrasymedem[e] Theopompus negant umquam somniasse, nisi vix Neronem in ultimo exitu post pavores suos. Quid, si et Hermotimus ita fuit, ut otium [11]animae nihil operantis in somnis divortium [12]crederetur? Omnia magis coniectes quam istam licentiam animae sine morte fugitivae, et quidem ex forma [13]continuam. Si enim tale quid semel accidere dicatur, ut deliquium solis aut lunae, ita et animae, sane [14]persuaderer divinitus factum; congruere enim hominem seu moneri seu terreri [15]a deo, velut fulgure rapido, momentaneae mortis ictu: si non magis in proximo esset somnium credi quod vigilanti potius accidere deberet [16]si non somnium magis credi oporteret[f].

32. At haec *A.*

Cap. XLIV. 1. DE HERMOTIMO. Caeterum *AB.* DE HERMOTIMI ANIMA. Caeterum *C.* 2. vacaturi *ABb.* vagaturi *Ca.* 3. hominis *b.* nominis *AB.* luminis *Ca.* 4. Clazomeni *A.* 5. Hermotimum *BmgCab.* Hermippum *AB.* 6. ut ne quia facile *B.* ne quia facile *Ab.* ut quia non facile *reliqui.* 7. somnum *a.* somnium *reliqui.* 8. vel de ea valetudinis labe *BCa.* vel valetudinis *Ab.* 9. Epimeniden *A.* Epimenidem *reliqui.* 10. Thasimedem *B.* Tharismedem *A.* Thrasimedem *reliqui.* 11. animae nihil operantis in somnis divortium *om. A.* 12. crederet, ut *Latinius.* 13. continuae *Latinius.* 14. persuadere *A.* 15. Adeo vult ut fulgure *A.* 16. si non somnium magis credi oporteret *om. b.*

Cap. XLIV. a. ut aiunt] Plin. H. N. VII, 52. Simile quid narrant de Aristeae Proconnesii anima. V. Maxim. Tyrius Diss. XXXVIII.

b. quam Soranus opponit excludens incubonem] V. Cael. Aurelian. Chron. I, 3.

c. Epimeniden] Plin. H. N. VII, 52. Max. Tyr. Diss. XVI. Diog. Laert. I, 10. 2 et 7.

d. Suetonius] Sueton. Ner. cap. 46.

e. Thrasymedem] Heraeensem dicit hunc Thrasymedem Plut. in libello de Defectu Oraculorum.

f. si non somnium magis credi oporteret.] Male haec verba expunxit Rigal-

Cap. XLV. [1]Tenemur hic de somniis quoque Christianam sententiam ex promere, ut de accidentibus [2]somni, sed non modicis iactationibus animae, quam ediximus negotiosam et exercitam semper [3]ex perpetuitate motationis, quod divinitatis et immortalitatis est ratio. Igitur cum quies corporibus evenit, quorum solatium [4]proprium est, vacans illa a solatio alieno non quiescit, et si caret opera membrorum corporalium, suis utitur. Concipe gladiatorem sine armis, vel aurigam sine curriculis, gesticulantes omnem habitum [5]artis suae atque conatum: pugnatur, certatur, sed vacua [6]iactatio est. Nihilominus tamen fieri videntur quae fieri tamen non videntur; actu enim fiunt, effectu vero non fiunt. Hanc vim [7]ecstasin dicimus, excessum sensus et amentiae instar. Sic et in primordio
Gen. II, 21. somnus cum ecstasi dedicatus[a]: Et misit deus ecstasin in Adam, et [8]obdormivit. Somnus enim corpori provenit in quietem, ecstasis animae accessit adversus quietem, et inde iam forma somnum ecstasi miscens et natura de forma. Denique et oblectamur et contristamur et conterremur in somniis quam affecte et anxie [9]et passibiliter, cum in nullo permoveremur, a vacuis scilicet imaginibus, si compotes somniaremus. Denique [10]et bona facta gratuita sunt in somnis et delicta secura; non magis enim [11]ob stupri visionem damnabimur quam ob martyrii coronabimur. Et quomodo, inquis, memor est somniorum anima, scilicet quam compotem esse non licet? Hoc erit proprietas amentiae huius, quia non fit ex corruptela bonae valetudinis, sed ex ratione naturae; nec enim exterminat, sed avocat mentem. Aliud est concutere, aliud movere, aliud evertere, aliud agitare. Igitur quod memoria suppetit, sanitas mentis est, quod sanitas mentis salva memoria stupet, amentiae genus est. [12]Ideo non dicimur furere, sed somniare; ideo et prudentes, si quando sumus. Sapere enim nostrum licet obumbretur, non tamen extinguitur[b]; nisi quod et ipsum potest videri vacare tunc, ecstasin autem hoc quoque operari de suo proprio, ut sic nobis sapientiae imagines inferat, quemadmodum et erroris.

Cap. XLV. 1. DE SOMNIIS. Tenemur *AB.* DE SOMNIIS QVOMODO EA PATIATVR ANIMA ET VNDE EVENIANT. Tenemur *C.* 2. somnii et non *AB.* somnii sed non *Bmg.* 3. et *B.* 4. proprium *om. A.* 5. artis suae atque conatum *om. A.* 6. iactio *A.* 7. extasin *ABC. Ita ubicunque nihil annotavero.* 8. obdormiit *Aβ.* dormiit *Aφ.* 9. et *om. A.* 10. ei *B.* 11. obtupri *A.* 12. Ideoque *Aφ.*

tius. Negatio *non* arte iungenda est cum voce *somnium.* Sic alibi dixit, et saepius, *non - Christianus,* ut De Resurr. Carnis cap. 3. Cf. quae adnotavi ad Apolog cap. 2.

Cap. XLV. a. dedicatus] De hoc verbo v. adnott. ad Scorp. cap. 1.

b. non tamen extinguitur] Sic cap. 41 „non tam extinguitur quam obumbratur."

Ecce rursus urgemur [1]etiam de ipsorum somniorum retractatu quibus anima iactatur exprimere[a]. Et quando perveniemus ad mortem? Et hic dixerim, Cum deus dederit, nullae longae morae eius quod eveniet. Vana in totum somnia Epicurus[b] iudicavit, liberans a negotiis divinitatem et dissolvens ordinem rerum et in passivitate omnia spargens, [2]ut eventui exposita et fortuita. Porro si ita est, ergo erit aliquis et veritatis eventus, quia non capit[c] solam eam eventui omnibus debito eximi. Homerus[d] duas portas divisit somniis, corneam veritatis, fallaciae [3]eburneam. Respicere est enim, inquiunt, per cornu, ebur [4]autem caecum est. [5]Aristoteles[e] [5b]maiori [6]sententiam mendacio [7]recitans agnoscit et [8]verum. Telmessenses[f] nulla somnia evacuant[g], imbecillitatem coniectationis incusant. Quis autem tam extraneus humanitatis ut non aliquam aliquando visionem fidelem senserit? Pauca de insignioribus perstringens Epicuro pudorem imperabo. Astyages Medorum regnator quod filiae Mandanae adhuc virginis vesicam in diluvionem Asiae fluxisse somnio viderit Herodotus[h] refert; item anno post nuptias eius ex [9]isdem locis vitem exortam toti Asiae incubasse. Hoc etiam Charon Lampsacenus Herodoto prior tradit. Qui filium eius [10]tanto operi interpretati sunt, non fefellerunt; siquidem Asiam Cyrus et mersit et pressit. Philippus Macedo[i] nondum pater Olympiadis uxoris naturam obsignasse [11]viderat anulo, leo erat signum. Crediderat praeclusam genituram (opinor, quia leo semel pater est)[k], Aristodemus vel Aristophon[l], coniectans immo nihil vacuum obsignari, filium et quidem maximi impetus portendi. Alexandrum qui sciunt, leonem anuli recognoscunt. Ephorus scribit. Sed et [12]Dionysii [13]Siciliae Cap. XLVI.

Cap. XLVI. 1. et iam *B.* 2. et *Aφ.* 3. eburnam *Aφ.* 4. autem *om. A.* 5. aristotiles *A. Ut solet.* 5b. maiori *ego.* maiore *libri omnes.* 6. sententiam *om. A.* 7. ei recitans *B.* 8. veram *b.* 9. isdem *A.* hisdem *BCa.* iisdem *b.* eiusdem *Ios. Scaliger.* 10. tanti operis *Bmg.* 11. visus erat *Ios. Scaliger.* 12. dionisius *A.* 13. silicielie *Aφ. m. pr.*

Cap. XLVI. a. exprimere.] An forte *expromere?* ut dixit initio cap. praegressi.

b. Epicurus] Plut. De Plac. Philos. V, 1. Petron. Satyr. cap. 104.

c. capit] *Δέχεται.* V. quae annotavi ad De Fuga in Persec. cap. 1.

d. Homerus] Hom. Odyss. XIX, 562 sqq.

e. Aristoteles] Aristot. lib. de Divinat. per somnium. Sequentia interpretare: Aristoteles somnio hoc ferens suffragium, quod maiorem partem mendacium sit, tamen et veri aliquid ei inesse agnoscit.

f. Telmessenses] Herodot. I, 78. Cic. De Divin. I, 62. Artemidor. Oneirocr. I, 32. Tatian. Or. ad Graecos cap. 1.

g. evacuant] Id est vacua esse et inania praedicant. (Fr. Iunius.) Cf. adnott. ad De Patient. cap. 12.

h. Herodotus] Herod. I, 107 sqq.

i. Philippus Macedo] Plutarch. Vit. Alexandri cap. 2.

k. quia leo semel pater est] Cf. Plin. H. N. VIII, 16.

l. Aristodemus vel Aristophon] Immo neuter, si credimus Plutarcho, sed Aristander vates et somniorum interpres aetate Alexandri celeberrimus, cuius et volumen de Ostentis a Plinio citatur. (Rigalt.) Cf. Plut. Vit. Alex. cap. 25.

tyrannidem [14]Himeraea quaedam somniavit[m]. Heraclides prodidit. Et [15]Seleuco regnum Asiae Laodice mater nondum eum [16]enixa praevidit[n]. Euphorion [17]provulgavit. [18]Mithridaten [19]quoque ex somnio Ponti potitum a Strabone cognosco[o], et [20]Baralirem[p] [21]Illyricum a Molossis usque Macedoniam ex somnio dominatum de [22]Callisthene disco. Noverunt et Romani veritatis huiusmodi somnia. Reformatorem imperii, puerulum adhuc et privatum loci, [23]et Iulium Octavium tantum, et sibi ignotum Marcus Tullius[q] iam et Augustum et civilium turbinum sepultorem de somnio [24]norat. In [25]Vitellii commentariis[r] conditum est. Nec haec sola species erit summarum praedicatrix potestatum, sed et periculorum et exitiorum: ut cum Caesar in [25b]proelio perduellium Bruti et [26]Cassi [27]Philippis aeger [28]alias, maius tamen ratus discrimen ab hostibus relaturum se[s], Artori visione destituto tabernaculo evadit: ut cum Polycrati Samio filia crucem prospicit de solis [29]unguine et lavacro Iovis[t]. Revelantur et honores et ingenia per quietem, praestantur et medellae,

14. hemerea *AB*. 15. Seleucho *B*. 16. praenixa *A*. 17. promulgavit *Aφ*. 18. mitridaten *A*. Mithridatem *reliqui*. 19. quoquo *A*. 20. Baralirem *Ab*. Baliridem *BCa*. 21. Illyricum mallosis *A*. 22. gallis tenendis cognoverunt *A*. 23. et *om. A*. 24. norant *Ca*. 25. vitelliis *ABCa*. 25b. praelium *ABCa*. 26. Cassi *A*. Cassii *reliqui*. 27. Philippus *AB*. 28. alias maius tamen ratus discrimen ab hostibus relaturum se, Artori *ego*. alias maius tamen alias crimen ab hostibus relaturum se artori *AB*. alias maiestatem, alias crimen (discrimen *a*.) ab hostibus relaturus, Artorii *Ca*. maius tamen alias discrimen Artorii *b., reliquis deletis*. 29. anguine *Aβ*.

m. Himeraea quaedam somniavit.] V. Valer. Maxim. I, 7.

n. nondum eum enixa praevidit.] Narrat. Iustinus lib. XXV Histor. Transcripsit eadem Fulgosius lib. I, cap. 16. De Seleuco Mentore Appianus Alexandrinus in Syro, et ex eo Leonicus lib. II. Var. Hist. lib. 20. paulo aliter et locupletius eam historiam narrant. (La Cerda.)

o. a Strabone cognosco] Strabo VII, p. 309.

p. Baralirem] Haec omnino est scriptura codicis Agobardini, lapsu in proclive volubili scribentium *Bardiem* primo aut *Bardirem*, mox *Baradirem* et *Baralirem*. Frontini Strategematum exemplaria quinque constanter exhibent „ab Ardie Illyrio," quod est a *Bardie*, et proxime ad verum *Bardile*. Rectam huiusce vocabuli editionem servasse videntur Graeci, *Bardylin*, unde est apud Ciceronem *Bargulus* pro *Bardylis*, certissima coniectura viri eximie probi doctique Henrici Valesii. Bardylis Illyrius, ex latrone dux sive princeps Illyriorum et Molossorum, cum et Macedonas attentaret, a Philippo repressus est, atque intra fines Illyriorum coercitus. Auctor Diodorus a Valesio nostro citatus. (Rigalt.) Cf. Cic. De Offic. II, 11. Diodor. Sic. XVI, 4. Adde Hellad. ap. Phot. p. 530. Sed in loco Tertulliani fortasse reponendum *Bardylin regem* pro *Baralirem*.

q. Marcus Tullius] V. Dio Cass. XLV, 2., ubi cf. Reimari adn. De verbis „privatum loci," si tanti est, cf. etiam Salmas. ad Scriptt. Hist. Aug. p. 338.

r. In Vitellii commentariis] Citantur a Suetonio [Vit. Vitellii cap. 1.] nonnulla de gente Vitellia ex libello Q. Eulogii ad Q. Vitellium Augusti censorem. (Rigalt.)

s. alias maius tamen ratus discrimen ab hostibus relaturum se] Ita haec verba emendasse mihi sum visus. Rem narrant Dio Cass. XLVII, 41. Plut. Anton. cap. 22. Sueton. Octav. cap. 91. Flor. IV, 6. Lactant. D. I. II, 8.

t. et de lavacro Iovis.] Narrat Herodotus III, 124.

produntur et furta, conferuntur et thesauri. Ciceronis denique[u] dignitatem, parvuli etiamnunc, gerula iam [30]sua inspexerat. Cycnus de sinu Socratis demulcens homines discipulus Plato est[v]. [31]Leonymus[w] pyctes ab Achille curatur in somniis. Coronam auream cum ex arce Athenae [32]perdidissent, Sophocles [33]tragicus somniando redinvenit[x]. Neoptolemus tragoedus[y] apud [34]Rhoiteum Troiae sepulchrum Aiacis monitus in somnis [35]ab ipso ruina liberat, et cum lapidum senia deponit, dives inde auro redit. Quanti autem commentatores [36]et affirmatores in hanc rem? [37]Artemon, Antiphon, Strato, Philochorus, Epicharmus, Serapion, Cratippus [38]et Dionysius Rhodius, Hermippus, tota saeculi litteratura. Solum, si forte[z], ridebo qui se existimavit persuasurum quod prior omnibus Saturnus somniarit; nisi si et prior omnibus vixit [39]Aristoteles, ignosce ridenti[a]. Ceterum Epicharmus etiam summum apicem inter divinationes somniis extulit[b] cum Philochoro Atheniensi. Nam et oraculis hoc genus stipatus est orbis, ut Amphiarai [40]apud Oropum, Amphilochi apud Mallum, Sarpedonis in Troade, [41]Throphonii in [42]Boeotia, Mopsi in [43]Cilicia, [44]Hermionae in Macedonia, [45]Pasiphaae in Laconica[c]. Cetera cum suis et originibus et ritibus et [46]relatoribus, cum omni deinceps historia somniorum Hermippus [47]Bery-

30. suam *C.* 31. Leonymus *AB.* Cleonymus *reliqui.* 32. prodidissent *B.* 33. tragigus *Aβ.* 34. Rheteum *ab.* ritreum *A.* Erithreum *BC.* 35. ab ipso ruina liberat *Ab.* ab ipsa ruina liberatur *reliqui.* 36. et affirmatores *om. A.* 37. archemon *Aφ.* 38. et *om. A.* 39. aristotiles *A. Pro more.* 40. apudor optumam philoci *A.* apud Horopum Amphiloci *BC.* 41. Triphoni *Aφ.* 42. boetia *Aβ.* 43. Calicia *A.* 44. Hermoniae *edd. Priorii, Semleri, Leopoldi. Mendose.* 45. pasiphe *A.* Pasipheae *BC.* 46. relationibus *edd. Semleri et Leopoldi. Mendose.* 47. Berytensis *Ab.* Berithensis *B.* Beritensis *Ca.* Beriensis *Fulv. Ursinus.*

u. deniqne] Id est adeo, proinde, itaque. Cf. adnott. ad Apolog. cap. 42. De re narrata v. Plut. Cicer. cap. 2.

v. Plato est.] Diog. Laert. III, 1.

w. Leonymus] Reposui verissimam veterum librorum scripturam. V. Pausan. III, 19, 11.

x. Sophocles tragicus somniando redinvenit.] Cic. De Divinat. II, 29.

y. Neoptolemus tragoedus] Cuius meminit Diodor. Sic. XVI, 92. „Lapidum senia" dicit vetustos lapides, qui in sepulchro Aiacis ruerant. Similiter „senium sepulturae" De Resurr. Carnis cap. 32.

z. si forte] Cf. quae adnotavi supra ad cap. 8.

a. ignosce ridenti.] Videtur Aristotelem perstringere, qui illud scripserit. Saturnum viderit oportet, inquit, qui tam affirmate de eo testatur, et alios omnes tempore praecesserit. Post ad lectorem oratione versa: „Ignosce ridenti." Bona venia et pace tua, inquit, mihi Aristotelem ridere liceat. (Fr. Iunius.)

b. etiam summum apicem inter divinationes somniis extulit] Id est nulli divinationis generi tantum tribuit, nullum tanto honori habuit, quam *ὀνειροχρισίαν*.

c. in Laconica] De Amphiarai, de Trophonii et Mopsi oraculis. Cf. adnott. ad Ad Natt. II, 7. et ad Apolog. cap. 21., de Amphilochi Pausan. I, 34. Strabo XIV, 4. Sarpedonii Apollinis templum cum oraculo Seleuciae, Ciliciae oppido, memorat Zosimus I, 57., et Artemidis Sarpedoniae item in Cilicia templum cum oraculo Strabo XIV, p. 676. De Hermionae oraculo aliunde, quod sciam, non constat. De Pasiphaae cf. Cic. De Divinat. I, 43. cum interprr.

tensis quinione voluminum satiatissime exhibebit. Sed et Stoici[d] deum malunt providentissimum humanae institutioni inter cetera praesidia divinatricum artium et disciplinarum [48]somnia quoque [49]nobis indidisse, peculiare solatium naturalis oraculi. Haec quantum ad fidem somniorum a nobis quoque consignandam, et [50]aliter [51]interpretandam. Nam de oraculis etiam ceteris, apud quae nemo dormitat, quid aliud pronuntiabimus quam [52]daemonicam esse rationem eorum spirituum qui iam tunc in ipsis hominibus habitaverint, [53]vel memorias eorum[e] affectaverint ad omnem malitiae suae scenam, in ista aeque specie divinitatem mentientes, eademque industria etiam per beneficia fallentes medicinarum et [54]admonitionum et praenuntiationum, [55]quo magis laedant iuvando, dum per ea quae iuvant ab inquisitione verae divinitatis abducunt ex [56]insinuatione falsae? Et utique non clausa vis est, nec sacrariorum circumscribitur terminis; vaga et pervolatica et interim libera est. Quo nemo dubitaverit domus quoque daemoniis patere, nec tantum in adytis, sed in cubiculis homines imaginibus circumvenire.

Cap. XLVII. Definimus enim a daemoniis plurimum incuti somnia[a], etsi interdum vera et gratiosa, [1]sed, de qua industria diximus, affectantia atque captantia, quanto magis vana et frustratoria et turbida [1b]et ludibriosa et immunda. Nec mirum si eorum sunt imagines quo-
Ioël III, 1. rum et res. A deo autem, pollicito scilicet et gratiam spiritus sancti in omnem carnem, et sicut prophetaturos, ita et somniaturos servos suos et ancillas suas, ea deputabuntur quae ipsi gratiae comparabuntur, si qua honesta, sancta, prophetica, revelatoria, aedificatoria, [2]vocatoria, quorum liberalitas soleat et in profanos
Matth. V, 45. destillare, imbres etiam et soles suos peraequante deo iustis et
Dan. II, 1 sqq. iniustis, siquidem et Nabuchodonosor divinitus somniat, et maior paene vis hominum ex visionibus deum discunt. Sicut ergo dignatio dei [3]et in ethnicos, ita et temptatio mali [4]in sanctos, a quibus nec interdiu absistit, ut vel dormientibus obrepat qua potest, si vigilantibus non potest. Tertia species erunt somnia quae sibimet ipsa anima videtur inducere ex intentione circumstantiarum. Porro

48. omnia *edit. Leopoldi, vitiose.* 49. magis *Bmg.* magis pro nobis (*sic*) *Aφ.* 50. taliter *b.* 51. interpretandum *AB.* 52. daemoniacam *b.* 53. vel ad memorias *BC.* 54. admonitionum praenuntiationem *Aβ.* admonitionum praenuntiatione *Aφ.* 55. quo *AB.* quae *reliqui.* 56. insinuationem *Aβ.*

Cap. XLVII. 1. sed qua *Fr. Iunius.* 1b. et *om. b.* 2. vocatoria *om. A.* 3. et in *om. A.* 4. et in *Ab.*

d. et Stoici] Cf. Plut. De Plac. Philos. V, I. Cic. De Nat. Deor. III, 39. cum interprr.

e. vel memorias eorum] Defunctorum.

Cap. XLVII. a. a daemoniis plurimum incuti somnia] Cf. Apolog. cap. 25.

[5]quoniam non est ex arbitrio somniare (nam [6]et Epicharmus ita sentit), quomodo ipsa erit sibi causa alicuius visionis? Num ergo haec species naturali [7]formae relinquenda est, servans animae etiam in [8]ecstasi res suas perpeti? Ea autem, quae neque a deo neque a daemonio neque ab anima videbuntur accidere, et praeter opinionem et praeter interpretationem et praeter [9]enarrationem facultatis, ipsi proprie ecstasi et rationi eius separabuntur.

Certiora et [1]colatiora[a] somniari affirmant sub extimis noctibus, Cap. XLVIII. quasi iam emergente animarum vigore [2]producto sopore. Ex temporibus [3]autem anni verno magis quieta, quod [4]aestas dissolvat animas et [5]hiems quodammodo obduret, et autumnus, temptator alias valetudinum, [6]sucis pomorum vinosissimis diluat. Item ex ipsius quietis situ, si neque resupina neque dextero latere decumbat, neque conresupinatis internis, quasi [7]refusis [8]loculis, statio sensuum[b] [9]fluitet, aut [10]compressa[c] iecoris [11]angina sit mentis. Sed haec ingeniose aestimari potius quam constanter probari putem (etsi Plato est qui ea aestimavit)[d]; et fortassean casu procedant. Alioquin ex arbitrio erunt somnia, si dirigi poterunt. Nam quod et de cibis distinguendis vel [12]derogandis[e] nunc praesumptio nunc superstitio disciplinam somniis praescribit, examinandum est. Superstitio, ut cum apud oracula incubaturis ieiunium indicitur, [13]ut castimoniam [14]inducat, praesumptio, ut cum Pythagorici ob hanc quoque speciem fabam respuunt onerosum et [15]inflatui pabulum[f]. Atquin trina illa cum Daniele fraternitas legumine solo contenti, ne regiis ferculis contaminarentur, praeter sapientiam reliquam somniorum praecipue gratiam a deo redemerunt et [16]impetrandorum et disserendo- Dan. II, 16 sqq.

5. quoniam *b., de emendat. Latinii.* qua *Fulv. Ursinus.* quam *ABCa.* 6. et picharmus *Aβ.* 7. forma *Aβ.* 8. extasi *ABC. Ubique.* 9. narrationem *A.*

Cap. XLVIII. 1. collatiora *B.* 2. producto *edd. Semleri et Leopoldi. Mendose.* 3. autem *om. A.* 4. aestas *om. A.* 5. hiemps *A.* hyems *B.* 6. sucus *A.* succus *B.* 7. repulsis *ABmg.* 8. localis *AB.* 9. fluit et aut *AB.* 10. compressu *Ca.* 11. sagina *ABmg.* 12. decorandis *A.* decurandis *b.* 13. ut castimoniam inducat *om. A.* 14. inducit *B.* 15. inflatui *ABb.* inflatum *reliqui.* 16. imperandorum *A.*

Cap. XLVIII. a. colatiora] Sic Ad Natt. I, 5 dixit „*colatam* serenitatem." Cf. Gronovii Observatt. II, 7.

b. statio sensuum] Intelligit praecordia, *περιχάρδιον*, sanguinem circumcordialem, de quo supra cap. 15. (Rigalt.)

c. compressa] Sic legitur in exemplari Agobardi. *Compressam* dicit pro compressione, ut pro remissione *remissam.* (Rigalt.) Immo *compressa* est participium quod referatur ad praegressum „statio sensuum."

d. etsi Plato est qui ea aestimavit] Respicit, ni fallor, illa quae de iecinore disputat Plato Timaeo cap. 32. p. 71.

e. derogandis] Rigaltius plane inepte scripsit *decurandis,* quod explicat „minime curandis, omittendis."

f. inflatui pabulum] Sic scripsi cum Rigaltio ex auctoritate cod. Agobardi. Sed mallem „onerosum *ex inflatu* pabulum."

rum. [17]Ieiuniis autem nescio an ego solus plurimum ita somniem ut me somniasse non sentiam. Nihil ergo sobrietas, inquis, ad hanc partem? Immo tanto magis ad hanc quantum et ad omnem; si et ad superstitionem, multo amplius ad religionem. Sic enim et daemonia expostulant eam a suis somniatoribus, ad lenocinium sci-
Dan. X, 1 sq. licet divinitatis, quia familiarem dei norunt, quia et [18]Daniel rursus trium hebdomadum statione [19]aruit victu[g], sed ut deum inliceret humiliationis officiis, non ut animae somniaturae sensum et sapientiam strueret, quasi non [20]in ecstasi acturae. Ita non ad ecstasin summovendam sobrietas proficiet, sed ad ipsam ecstasin commendandam, ut in deo fiat.

Cap. XLIX. Infantes qui non putant somniare, cum [1]omnia animae pro modo aetatis expungantur in vita, animadvertant succussus et nutus et renidentias eorum per quietem, ut ex re comprehendant motus animae somniantis facile per carnis teneritatem erumpere in superficiem. Sed et quod Libyca gens [2]Atlantes[a] [3]caeco somno [4]noctem transigere dicuntur, animae [5]utique natura [6]taxatur. Porro aut Herodoto fama mentita est, nonnunquam in barbaros calumniosa, aut magna vis eiusmodi daemonum in illo climate dominatur. Si enim [7]et [8]Aristoteles [9]heroem quendam Sardiniae notat incubatores fani sui visionibus privantem, erit et hoc in daemonum libidinibus, tam [10]auferre somnia quam inferre, ut Neronis quoque seri somniatoris et [11]Thrasymedis insigne[b] inde processerit. Sed et a deo deducimus [12]somnia. Quid ergo nec a deo [13]Atlantes somniarent, vel quia nulla iam gens dei extranea est, in omnem terram et in terminos orbis evangelio coruscante? Num ergo aut fama mentita est Aristoteli, aut daemonum adhuc ratio est, dum ne [14]animae aliqua natura credatur immunis somniorum?

Cap. L. [1]Satis de speculo mortis, id est de somno, [2]tum etiam de negotiis somni, id est de somniis. Nunc ad originem huius exces-

17. ieiunus *Aφ., Fr. Iunius.* 18. danihel *Aφ.* 19. caruit *Ios. Mercerus.* 20. in *om. A.*

Cap. XLIX. 1. omni *A.* 2. atlantico *A.* Athlantico *B.* 3. caecos *Aβ.* 4. noctem *Cab.* non *B. Omitt. A., et in Bmg. legitur „al. deest* non.“ 5. itaque *Aβ.* 6. taxantur *AB.* 7. et *om. Aβ.* 8. Aristotiles *A.* 9. heroen *B.* 10. auferes omnia *Aβ.* 11. tharsimedis *A.* 12. somnia *BmgCab.* omnia *AB.* 13. Athlantes *B.* 14. animae *om. BCa.*

Cap. L. 1. DE MORTIS VI (VI *om. A.*) ET DE MENANDRO HAERETICO. Satis *ABC.* 2. tum *b., cum Fulv. Ursino.* cum *ABCa.*

g. aruit victu] Nihil muto. *Arere victu* est *ξηροφαγεῖν*. De stationibus v. adnott. ad De Orat. cap. 19.

Cap. XLIX. a. Atlantes] Plin. H. N. V, 8. Herod. IV, 184.

b. Neronis quoque seri somniatoris et Thrasymedis insigne] Cf. supra cap. 44.

sus, id est ad [3]ordinem mortis, quia nec ipsam sine quaestionibus, licet finem omnium quaestionum. Publica totius generis humani sententia mortem naturae debitum pronuntiamus. Hoc stipulata est dei vox, hoc spopondit omne quod nascitur; ut iam hinc non Epicuri stupor suffundatur[a], negantis debitum istud ad nos pertinere, sed haeretici [4]magis Menandri Samaritani furor[b] conspuatur, dicentis mortem ad suos non modo non pertinere, verum nec pervenire. In hoc scilicet se a superna et arcana potestate legatum, ut immortales et incorruptibiles et statim resurrectionis compotes fiant qui baptisma eius induerint. Legimus quidem pleraque aquarum genera miranda, [5]scilicet[c] ut ebriosos reddit Lyncestarum[d] vena vinosa, [6]ut lymphaticos efficit Colophonis [7]scaturigo daemonica[e], [8]ut Alexandro accidit Nonacris[f] Arcadiae venenata. Fuit et Iudaeae lacus medicus [8b]ante Christum. Plane Stygias paludes poëta tradidit mortem diluentes. Sed et Thetis filium planxit. Quamquam si et Menander in [9]Stygem mergit, moriendum erit nihilominus, ut ad Stygem venias; apud inferos enim dicitur. Quaenam et ubinam ista felicitas aquarum, quas nec [10]Ioannes baptizator praeministravit nec Christus ipse discipulis demonstravit? Quod hoc Menandri balneum? [11]comicum credo[g]. Sed [12]cur tam infrequens, tam occultum, [13]quo paucissimi lavant? Suspectam enim faciam tantam raritatem securissimi atque tutissimi sacramenti, apud quod nec pro deo

Gen. II, 17.

3. ordinem *ABmgCab.* originem *B.* 4. magis *Ab., Fulv. Ursinus.* magi *reliqui.* 5. scilicet ut *ego.* Sed aut *libri omnes.* 6. ut *ego.* aut *libri omnes.* 7. scaturrigo daemonica *A.* 8. ut *ego.* aut *libri omnes.* 8b. amne Christi *Bmg.* 9. Stygen *B.* 10. Iohannes *A. Ubique.* 11. magicum *b., cum Fulv. Ursino.* 12. quur *B.* 13. quod paucis simulabant *Bmg.*

Cap. L. a. suffundatur] Cf. adnott. ad Scorp. cap. 10. De re v. supra cap. 42.

b. Menandri Samaritani furor] V. Irenaeum Adv. Haer. I, 21. cum interprr.

c. scilicet] Ita emendavi. De confusione particularum *sed* et *scilicet* cf. quae adnotavi De Corona cap. 6.

d. Lyncestarum] Cf. Adv. Valentin. cap. 15.

e. Colophonis scaturigo daemonica] Plin. H. N. II, 106. Euseb. Praepar. Evang. II, 5. Ludov. de la Cerda citat praeterea Iamblich. de Mysteriis.

f. Nonacris] Cf. Adv. Valentin. cap. 15. et quae ibi notavi. Testimoniis de fonte hoc Alexandri gravi addit Ludov. de la Cerda Porphyrium lib. de Styge.

g. comicum credo.] Retineo vulgatam scripturam. Minime quidem Menandrum comicum significat (nam fuerunt qui hoc crederent), — immo haereticum, sed respicit balneum nescio quod magicum iuventutis et vitae procuratorium, in fabula quapiam certe suo tempori notissima decantatum. Probabilis saltem haec coniectura est, quominus abstineamus ab Ursiniana scriptura *magicum.* Aliter, sed elegantissime, ut solet, interpretatus est haec verba I. Fr. Gronovius Observatt. in Eccl. Scrippt. cap. 2. p. 21 sq. (p. 564. ed. Frotsch.). „Nullum est igitur, inquit, hoc Menandri balneum, nisi forte poeticum, Stygis germanum. Hic ioco utitur *παρὰ προσδοκίαν*, ut, cum expectares aliquid ad Menandrum haereticum pertinens, audias de Menandro poeta, quod tamen eundem explicat sensum per figuram, quem de Menandro haeretico expressum simpliciter expectabas. Quod igitur? nisi forte comicum; quod nempe Menandrum decet, hominem nominis sui, poetam, fabulatorem."

ipso mori lex est, cum contra omnes iam nationes ascendant in montem domini et in aedem dei Iacob, mortem per martyrium quoque flagitantis, quam [14]de Christo etiam suo exegit? Nec magiae tantum dabit quisquam, ut eximat mortem, aut repastinet vitis modo vitam aetate renovata. Hoc enim [15]ne Medeae quidem licuit
Gen. V, 24. Hebr. X, 5. [16]in hominem, etsi licuit in [17]vervecem. Translatus est Enoch et
II Reg. II, 11. Helias, nec mors eorum reperta est, dilata scilicet. Ceterum mo-
Apoc. XI, 3. rituri reservantur, ut antichristum sanguine suo extinguant. Obiit
Io. XXI, 23. et Ioannes, quem in adventum domini remansurum frustra fuerat spes. Fere enim haereses ad nostra exempla prosiliunt, inde sumentes praesidia quo pugnant. Postremo compendium est: Ubi sunt illi quos Menander ipse perfudit, quos in Stygem suam mersit? Apostoli perennes[h] veniant, assistant. Videat illos meus Thomas[i], audiat, contrectet, et [18]credidit.

Cap. LI. [1]Opus autem mortis in medio est, discretio corporis animaeque. Sed [2]quidam ad immortalitatem animae, quam [3]quidem non a deo edocti infirme tuentur, ita argumentationes emendicant, ut velint credi etiam post mortem quasdam animas adhaerere corporibus. Ad hoc enim et Plato, etsi quas vult animas ad caelum statim expedit[a], in [4]Politia[b] tamen cuiusdam insepulti cadaver opponit longo tempore sine ulla labe prae animae scilicet individuitate servatum. Ad hoc et Democritus crementa unguium et comarum in sepulturis aliquanti temporis denotat. Porro et aëris qualitas corpori illi potuit tutela fuisse. Quid enim, si aridior aër et solum salsius? quid, si et ipsius corporis substantia [5]exsucior? quid, si et genus mortis ante iam [6]corruptrices materias [7]erogarat[c]? Ungues autem cum exordia nervorum sint, merito[d] nervis resolutione porrectis provectiores [8]et quotidie deficiente carne expelli videntur.

14. dextro etiam *A*. 15. ne Medie *A*. Nemediae *B*. 16. in hominem, etsi licuit *om. A*. 17. verbecem *AB*. 18. credat *a*.

Cap. LI. 1. NIHIL ANIMAE IN CORPORE SVBREMANERE. Opus *AB*. NIHIL ANIMAE IN CORPORE SVBREMANERE POST MORTEM. Opus *C*. 2. quidem *b., cum Fulv. Ursino*. 3. quidem *ego*. quidam *libri omnes*. 4. Politiam *A*. 5. exsuctior *A*. exsuccior *reliqui*. 6. corruptelae *ABmgb*. 7. erogat *ABmg*. 8. sed cotidie *B*.

h. Apostoli perennes] Quos scilicet Menander baptizavit et Styge illa sua mersos reddidit immortales. (Rigalt.)

i. meus Thomas] Thomam hic suum vocat quemlibet vere Christianum, sed prudentem, non credulum impostori Menandro. Nam adversus haeretici istius et magi praestigias opus esse incredulitate Thomae apostoli. Amabo Christianum, inquit, et meus erit ille Thomas, qui Menandricae Stygis immortalitati non credet, nisi prius et visu et auditu et tactu diligenter exploratae. (Rigalt.)

Cap. LI. a. etsi quas vult animas ad caelum statim expedit] Cf. supra cap. 54.

b. in Politia] Plat. Polit. X, p. 614 sqq. Cf. Valer. Max. I, 8. ext. 1. Macrob. in Somn. Scip. I, 2.

c. erogarat?] Dixi de hoc vocabulo ad Scorp. cap. 6.

d. merito] Cf. adn. ad cap. 6. supra.

Comae quoque alimenta de cerebro, quod aliquamdiu durare praestat[e] secreta munitio. Denique in viventibus etiam pro cerebri ubertate vel [9]affluit capillago vel deserit. Habes medicos. Sed nec modicum quid animae subsidere in corpore est, decessurum quandoque et ipsum, cum totam corporis scenam tempus aboleverit. Et hoc enim in opinione quorundam est. Propterea nec ignibus funerandum[f] aiunt, parcentes superfluo animae. Alia est autem ratio pietatis istius, non reliquiis animae adulatrix, sed crudelitatis etiam corporis nomine aversatrix, quod et ipsum homo non utique mereatur poenali exitu[g] impendi. Ceterum anima [10]indivisibilis, ut immortalis. etiam mortem [11]indivisibilem exigit credi, non quasi immortali, sed quasi [12]indivisibili animae [13]indivisibiliter accidentem. Dividetur autem [14]et mors, si et anima, superfluo scilicet animae quandoque [15]morituraе. Ita portio mortis cum animae portione remanebit. Nec ignoro aliquod esse vestigium opinionis istius. De meo didici[h]. Scio feminam quandam vernaculam ecclesiae[i], forma et aetate integra functam, post unicum et breve matrimonium cum in pace dormisset et morante adhuc sepultura interim oratione presbyteri componeretur, ad primum [16]halitum orationis manus a lateribus dimotas in habitum supplicem[k] conformasse rursumque condita pace[l] situi suo reddidisse. Est et [17]illa relatio apud nostros, in coemeterio corpus corpori iuxta collocando spatium [18]recessu communicasse. Si et apud ethnicos [19]tale quid traditur,

9. afluit *Aβ*. affuit *B*. 10. invisibilis *ABmg*. 11. invisibilem *ABmg*. 12. invisibili *AB*. 13. indivisibiliter *BCab*. invisibiliter *AB*. 14. et *om. Ab*. 15. morituro *b., cum Fulv. Ursino*. 16. halitum *Ab*. habitum *BCa*. aditum *Fulv. Ursinus*. 17. illa *AB*. alia *reliqui*. 18. accessu *AB*. 19. tale aliquid tradit *A*.

e. durare praestat] Durare facit.

f. Propterea nec ignibus funerandum] Varro Cycno, *Περὶ Ταφῆς* (ap. Nonium p. 230.): „Quare Heraclides Ponticos plus sapit, qui praecepit ut comburerent, quam Democritus, qui ut in melle servarent. Quem si vulgus secutus esset, peream, si centum denariis calicem mulsi emere possimus."

g. poenali exitu] Poenali exitio. Parricidae enim et alii sontes igni puniebantur.

h. De meo didici.] Non de peculio litterisve gentilium. (Fr. Iunius.)

i. vernaculam ecclesiae] Christianam, Christianis parentibus natam. Sic Plin. H. N. XIV, 2 „uvas peculiares atque *vernaculas* Italiae." Sic etiam Septimius Apolog. cap. 35 „*vernaculam* septem collium plebem.", et lib. I De Cultu Fem. cap. 6 „aurum apud barbaros *vernaculum*." (Rigalt.)

k. in habitum supplicem] Hoc est dispansas in modulum crucis, quem fuisse orantis Christiani habitum saepe significat; hodieque non pauca eiusmodi reperiuntur in Romae subterraneis veterum Christianorum monumenta. (Rigalt.)

l. condita pace] Absolutis finitisque precibus quas sacerdos, ut mulieri mortuae pacem a deo impetraret, fuderat. (La Cerda.) Hoc est post osculum pacis, quod erat signaculum et conclusio orationis, ut ipse ait sub finem libri De Oratione [cap. 14.]. Conditam pacem dixit oscula mutuo data, nempe inter fratres seu fideles, qui mortui componendi officio interfuerant. Condere h. l. significat mutuo dare, ut condicere mutuo dicere. (Rigalt.)

[20]ubique deus potestatis suae signa proponit, suis in solatium, extraneis in testimonium. Magis enim credam [21]in testimonium ex deo factum quam ex ullis animae reliquiis, quae si inessent, alia quoque membra movissent, et si manus tantum, sed non in causam orationis. Corpus etiam illud non modo fratri cessisset, verum et alias mutatione situs sibimet ipsi refrigerasset[m]. Certe [22]undeunde sunt ista, signis potius et ostentis deputanda, naturam facere non possunt. Mors, si non semel tota est, non est. Si quid animae remanserit, vita est. Non magis vitae miscebitur mors quam diei [23]nox.

Cap. LII. Hoc igitur opus mortis, [1]separationem carnis atque animae, seposita quaestione fatorum et fortuitorum, bifariam distinxit humanus affectus, in ordinariam et extraordinariam formam, ordinariam quidem naturae deputans, placidae cuiusque mortis, extraordinariam vero praeter naturam iudicans, violenti cuiusque finis. Qui autem primordia hominis novimus, audenter determinamus mortem non ex natura secutam hominem, sed ex culpa, ne ipsa quidem naturali; facile autem usurpari naturae nomen in ea quae videntur a nativitate ex accidentia adhaesisse. Nam si homo in mortem directo institutus fuisset, tunc demum mors naturae adscriberetur. Porro non in mortem institutum eum probat ipsa lex, condicionali comminatione suspendens, et arbitrio hominis addicens mortis eventum. [1]Denique[a] si non deliquisset, nequaquam [2]obisset. Ita non [3]erit natura quod ex oblationis potestate accidit per voluntatem, non ex instituti auctoritate per necessitatem. Proinde etsi varii exitus mortis, ut est multimoda condicio causarum, nullum ita [4]dicimus lenem ut non vi agatur. Ipsa illa ratio operatrix mortis, simplex licet, vis est. [5]Quid enim? quae tantam animae et carnis societatem, tantam a conceptu concretionem sororum substantiarum divellit ac dirimit. Nam etsi prae gaudio quis spiritum exhalet, ut Chilon Spartanus[b], dum victorem Olympiae filium amplectitur, etsi prae gloria, ut [6]Clidemus Atheniensis, dum [7]ob histo-

20. ubique *Ab.* utique *reliqui.* 21. in testimonium *om. Ab.* 22. undeunde *b., cum Fulvio Ursino, Ios. Mercero et Ios. Scaligero.* unde *ABCa.* 23. et nox *A.*

Cap. LII. 1. separatio *AB.* 2. obisset *A.* obiisset *reliqui.* 3. erit *AB.* erat *reliqui.* 4. diximus *AB.* 5. Quidni? quae *Desid. Heraldus in Tertull. Apolog. pag.* 180. 6. Clydemus *AB.* 7. ob historici stili praestantiam *ego.* ab historicis diu (dui *Aφ.*) praestantium *AB.* ab histrionibus ob praestantiam *reliqui.*

m. sibimet ipsi refrigerasset.] Sic Ad Scapul. cap. 4 „Indigentibus refrigeramus.“

Cap. LII. a. Denique] Proinde, adeo. Cf. adnott. ad Apolog. cap. 42. et ad De Pudic. cap. 13.

b. ut Chilon Spartanus] Plin. H. N. VII, 32. Diog. Laert. I, 5, 72 sq.

rici stili praestantiam auro coronatur[c], etsi per somnium, ut Plato[d], etsi per risum, ut P. Crassus, multo violentior mors quae per aliena grassatur, quae animam per commoda expellit, quae tunc mori affert cum iocundius [8]vivere est in exultatione, in honore, in [9]requie, in voluptate. Vis est illa [10]navigiis, cum longe a [11]Caphareis saxis, nullis depugnata turbinibus, nullis quassata decumanis, adulante flatu, labente [12]cursu, laetante comitatu, intestino repente perculsu cum tota securitate desidunt[e]. Non secus [13]naufragia sunt vitae, etiam tranquillae mortis eventus. Nihilo refert integram abire corporis navem, an dissipatam, dum animae navigatio evertatur.

[1]Sed [2]quo deinde anima nuda et explosa [2]devertet? Sine dubio Cap. LIII. prosequemur ex ordine. Prius tamen quod est loci huius explebimus, ne, quia varios exitus mortis ediximus, expectet quis a nobis rationes singulorum, medicis potius relinquendas, [3]propriis [4]arbitris omnium letalium rerum sive causarum et ipsarum corporalium condicionum. Plane ad immortalitatem animae hic quoque protegendam in [5]mentione mortis aliquid de [6]eiuscemodi exitu interstruam, [7]in quo paulatim ac minutatim anima dilabitur; habitum enim sustinens defectionis abducitur, dum absumi videtur, et coniecturam praestat interitus de excessus temperatura. Tota autem in corpore et ex corpore est ratio. Nam quisquis ille exitus mortis, sine dubio aut materiarum aut regionum aut viarum vitalium eversio est: materiarum, ut fellis, ut sanguinis; regionum, ut cordis, ut iecoris; viarum, ut venarum, ut arteriarum. Dum igitur haec ex propria quaque iniuriae causa vastantur in corpore, ad usque ultimam eversionem et [8]rescissionem vitalium, id est naturalium finium, situum, officiorum, necessario et anima, dilabentibus paulatim instrumentis

8. vere *B.* 9. requiete *A.* 10. navigii *AB.* 11. chapereis *AγB.* chaperei *Aβ.* 12. cursu, laetante *Cab.* cursulae tantae *B., quae ea verba uncinis habet inclusa. Non habet A.* 13. naufrangia *B.*

Cap. LIII. 1. DE ANIMARVM EXCESSV. Sed quo deinde (*verbis* „Sed quo deinde" *in A. carie corrosis; in B. pro* quo deinde *legitur* quod inde) *ABC.* 2. divertit *Ab.* 3. propris *Aβ.* 4. arbitriis *B.* 5. mentionem *B.* 6. eiuscemodi *Ab.* eiusmodi *reliqui.* 7. in quoque protegendam animam dilabitur *A.* 8. recessionem *Ca.*

c. ut Clidemus Atheniensis, dum ob historici stili praestantiam auro coronatur] Ita emendavi. Nihil enim illa Gelenii correctio „ab histrionibus ob praestantiam" faciens coronari Clidemum. Quid histriones? Quaenam praestantia? haec certe, si ea scriptura genuina esset, Tertulliano indicanda fuisset. Clidemus fuit rerum Atticarum scriptor celeberrimus. Stili eius fragmenta adhuc supersunt. Cf. Voss De Histor. Graec. p. 418. Westerm.

d. ut Plato] Pro *somnium* reponendum fortasse *somnum*. Diog. Laert. III, 3. et Suidas. Cf. etiam interprr. ad Cic. De Senect. cap. 5., qui eum scribentem narrat obiisse.

e. cum tota securitate desidunt.] Cf. Aristot. Probl. Sect. 23. quaest. 5.

et domiciliis et spatiis suis, paulatim et ipsa migrare compulsa deducitur in diminutionis effigiem[a], non alio modo quam quo et aurigam ipsum quoque defecisse praesumitur, cum vires equorum defatigatio denegavit, quantum de dispositione destituti hominis, non de passionis veritate. Perinde auriga corporis spiritus animalis, [9]deficientis vectaculi nomine, non suo, deficit, opere decedens, non vigore, actu [10]elanguens, non statu, constantiam, non substantiam decoquens, quia [11]comparere cessat, non quia esse. Sic et rapida quaeque mors, ut cervicum messis, semel [12]ac tantam ianuam pandens, [12b]ut [13]ruinae vis semel omnia [14]vitalia elidens, ut apoplexis, interior ruina, nullam animae moram praestat nec discessum eius in momenta discruciat. At ubi longa mors, [15]prout deseritur [16]anima, ita et deserit; non tamen [17]conciditur hac facie, sed extrahitur, et dum extrahitur, postremitatem suam partem videri facit. Non omnis autem pars statim et [18]abscisa est, quia postera est, nec quia exigua est, statim et [19]ipsa peritura est. Sequitur seriem suus finis, et mediocritas trahitur [20]ad summa, et reliquiae universitati cohaerentes expectantur ab illa, non [21]derelinquuntur. Atque ita ausim dicere, totius ultimum totum est, quia, licet minus atque posterius sit, ipsius est. Hinc denique [22]evenit saepe animam in ipso divortio potentius agitari sollicitiore obtutu, extraordinaria loquacitate, dum ex maiore suggestu iam in libero constituta [23]per superfluum[b] quod adhuc cunctatur in corpore enuntiat quae videt, quae audit, quae incipit nosse. Si enim corpus istud Platonica sententia carcer[c], ceterum apostolica dei templum, cum in Christo est, sed interim animam consepto suo obstruit et obscurat et concretione carnis infaecat, unde illi, velut [24]per corneum specular[d], obsoletior lux rerum est. Procul dubio cum vi mortis exprimitur de concretione carnis, et ipsa expressione colatur; certe de oppanso corporis erumpit in apertum ad meram et puram et suam lucem,

9. deficientis vectaculis *Aβ*. deficiens vectaculis *Aφ*. 10. elanguens *ABb*. languens *reliqui*. 11. comparere *ABmgCab*. comparare *B*. 12. ac *om. a*. 12b. aut *b., cum Fulvio Ursino*. 13. ruina *A*. 14. vitalia *om. C*. 15. prout *BmgCab*. proubi *AB*. 16. mors ita *Bmg*. 17. conceditur hac facies *ABmg*. condicitur hac facie *B*. 18. abscisa *Aβ*. abscissa (*Aφ*)*BCab*. 19. ipsa *om. a*. 20. a summa *Aβ*. 21. relinquuntur *A*. 22. venit *A*. 23. per *om. Aβ*. 24. per *om. A*.

Cap. LIII. a. in diminutionis effigiem] Diminutionis habitum interpretatur La Cerda. Sed effigies h. l. idem est quod species.

b. per superfluum] Id est vim reliquam animae, adhuc haerentem in corpore, ut cap. 51. (Fr. Iunius.) „Maiorem suggestum“ dicit elatiorem locum, ex quo anima tanquam ex arce vel specula liberius circumspiciendi et audiendi facultatem habet.

c. Platonica sententia carcer] Plat. Phaedone p. 62. cap. 6.

d. per corneum specular] Cf. Salmas. in Solin. p. 184.

statim semetipsam in expeditione substantiae recognoscit et in divinitatem ipsa libertate resipiscit, ut de [25]somno emergens ab imaginibus ad veritates. Tunc et enuntiat [26]quae videt, tunc [27]exultat aut trepidat, prout paraturam [28]devorsorii sui sentit, de ipsius statim angeli facie, [29]evocatoris animarum, Mercurii poëtarum.

[1]Quo igitur deducetur anima iam hinc reddimus. Omnes [2]ferme Cap. LIV. philosophi, qui immortalitatem animae, [2b]qualiterqualiter volunt[a], [3]tamen vindicant, ut [4]Pythagoras, ut Empedocles, ut Plato[b], quique aliquod illi tempus indulgent ab excessu usque in conflagrationem universitatis, [5]ut Stoici[c], suas solas, id est [6]sapientum, animas in supernis mansionibus collocant. Plato quidem non temere philosophorum animabus[d] hoc praestat, sed eorum qui philosophiam scilicet exornaverint amore puerorum[e]. Adeo etiam inter philosophos magnum habet privilegium impuritas. Itaque apud illum in aetherem sublimantur animae sapientes[f], apud Arium in [7]aërem[g], apud Stoicos sub lunam[h]. Quos quidem miror quod imprudentes animas circa terram prosternant, cum [8]illas a sapientibus multo superioribus erudiri affirment. Ubi erit [9]scholae regio in tanta distantia [10]diversoriorum? qua ratione discipulae ad magistras [11]conventabunt, tanto discrimine invicem absentes? quis autem illis postumae eruditionis usus ac fructus, iamiam conflagratione perituris? Reliquas animas ad inferos deiciunt. Hos Plato velut gremium terrae describit in Phaedone[i], quo omnes labes mundialium sordium confluendo et ibi desidendo exhalent, [12]et quasi [13]coeno immunditiarum [14]suarum [15]crassiorem haustum et privatum illic aërem stipent.

25. somnio *Aβ*. 26. et videt *AB*. 27. exaltat *B*. 28. devorsorii *AB*. diversorii *C*. deversorii *ab*. 29. vocatoris *Ab*.

Cap. LIV. 1. DE RECEPTV. Quo (Quod *Aβ*.) *ABC*. 2. fermae *A*. 2b. qualiterqualiter *ego*. qualiter *libri omnes*. 3. tamen *Ab*. tantum *reliqui*. 4. pytagoras *Aβ*. 5. et *A*. 6. sapientium *A*. 7. baerem *Aβ*. 8. illa *Aφ*. 9. scolae *Aβ*. 10. diversoriorum *BCab*. deversorium *A*. 11. conventabunt *BCab*. convertentur *ABmg*. 12. et *om. AB*. 13. caeno *Aβ*. 14. suarum *om. A*. 15. grossiorem *AβB*. gressiorem *Aφ*.

Cap. LIV. a. qualiterqualiter volunt] Sic emendavi haec verba. V. Dirksen Manuale p. 798.

b. ut Plato] Cf. supra cap. 28.

c. ut Stoici] Diog. Laert. VII, 156.

d. philosophorum animabus] Cf. Plato Phaed. p. 69 sq.

e. exornaverint amore puerorum.] Abutitur in suggillationem quae Plato disputat Symposio cap. 22 sqq. p. 203 sqq., et Phaedro cap. 29 sqq. p. 248 sqq.

f. in aetherem sublimantur animae sapientes] Plat. Phaedro l. l.

g. apud Arium in aërem] Alexandrinum, opinor, philosophum celebrem, qui gratia et auctoritate apud Augustum Caesarem potuit plurimum. Testis Dio lib. LII. et Iulianus in Caesaribus. Meminit et cap. sequ. (Fr. Iunius.) Cf. Dio Cass. LI. cap. 16. cum adnott. Reimari p. 646.

h. apud Stoicos sub lunam.] Hanc Stoicorum opinionem secutus est Lucanus IX, 6 sqq. Cf. Macrob. in Somn. Scip. I, 11. Lactant. D. I. III, 23. cum interprr.

i. in Phaedone] Plat. Phaed. p. 112 sqq.

Cap. LV. Nobis inferi non nuda cavositas nec subdivalis aliqua mundi sentina creduntur, sed in fossa terrae et in alto vastitas et in ipsis visceribus eius abstrusa profunditas, siquidem [1]Christo in corde [2]terrae triduum mortis legimus expunctum, id est in recessu intimo et interno et [3]in ipsa terra operto et intra ipsam [4]clauso et inferioribus adhuc abyssis [5]superstructo. Quodsi Christus deus, quia et homo mortuus secundum scripturas et sepultus [6]secundum easdem, [7]huic quoque legi satisfecit forma humanae mortis apud inferos functus, nec ante ascendit in sublimiora caelorum quam descendit in inferiora terrarum, ut illic patriarchas et prophetas compotes sui faceret, habes et [8]regionem inferum subterraneam credere, et illos cubito pellere [9]qui satis superbe non putent animas fidelium inferis dignas[a]. Servi super [10]dominum, et discipuli super magistrum, aspernati, si forte, in Abrahae sinu expectandae resurrectionis solatium [11]capere. Sed in hoc, inquiunt, Christus inferos adiit, ne nos adiremus. Ceterum quod discrimen ethnicorum et Christianorum, si carcer mortuis idem? [12]Quomodo ergo [13]anima exhalabit in caelum, Christo illic adhuc [14]sedente ad dexteram patris, nondum dei iussu per tubam archangeli audito, nondum illis, quos domini adventus in saeculo invenerit, obviam [15]ei ereptis in aërem, cum his qui mortui in Christo primi resurgent? Nulli patet caelum, terra adhuc salva, ne dixerim clausa. Cum transactione enim mundi reserabuntur regna caelorum. Sed in aethere dormitio nostra cum [16]puerariis Platonis[b], aut in aëre cum Ario, aut circa lunam cum Endymionibus Stoicorum[c]. Immo, inquis, in paradiso, quo iam tunc et patriarchae et prophetae appendices dominicae re-
Apoc. VI, 9. surrectionis ab inferis migraverint. Et quomodo [17]Ioanni in spiritu paradisi regio revelata, quae subicitur altari, nullas alias animas apud se praeter martyrum ostendit? Quomodo Perpetua fortissima martyr sub die passionis in revelatione paradisi solos illic [18]com-

Cap. LV. 1. Christo *Ab.* Christum *reliqui.* 2. trita id est *A.* 3. ex *B.* 4. clauso *AB.* cavato *BmgCab.* 5. superstructo. DE INFERIS ET AN ILLVC OMNES ANIMAE COMPELLENTVR (COMPELLANTVR *C.*). Quodsi *AC.* DE INFERIS ET AN ILLVC OMNES. Quodsi ? 6. secus *Ab.* 7. huic *ABb.* hic *Ca.* 8. originem *C.* 9. quia *C.* 10. dño *A.* 11. carpere *Ba.* 12. quo ergo *B.* 13. animam *AB.* 14. sedente ad dexteram patris *om. A.* 15. ei ereptis *ABb.* ei raptis *Ca.* 16. puerariis *Ab.* pueris *reliqui.* 17. Iohanni *A.* 18. commartyres *Cab.* contra martyres *B.* martyras *A.*

Cap. LV. a. qui satis superbe non putent animas fidelium inferis dignas.] Cf. Irenaeus Adv. Haer. V, cap. ult.

b. cum puerariis Platonis] Cf. cap. 54. Gloss. Philox.: „*Puerarius, παιδεραστής.*“ Gloss. Cyrilli: „*Παιδεραστής,* pullarius.“

c. cum Endymionibus Stoicorum.] Cf. cap. 54. Endymiones erat etiam saturae Varronianae inscriptio, quam saturam in derisionem eiusdem Stoicorum dogmatis compositam fuisse admodum probabile est.

martyres [19]suos vidit[d], nisi quia [20]nullis romphaea paradisi ianitrix [21]cedit nisi qui in Christo decesserint, non in Adam? Nova mors pro deo et extraordinaria pro Christo alio et [22]privato excipitur hospitio. Agnosce itaque differentiam ethnici et fidelis in morte, si pro deo occumbas, ut [23]paracletus monet, non in mollibus febribus et in lectulis, sed in martyriis, si crucem tuam tollas et sequaris dominum, ut ipse praecepit. Tota [24]paradisi clavis tuus sanguis est. [25]Habes etiam de paradiso a nobis libellum[e], quo constituimus omnem animam apud inferos sequestrari in diem domini.

[1]Occurrit disceptatio, an hoc ab excessu statim fiat, an quas- Cap. LVI.
dam animas aliqua ratio detineat hic interim, an etiam receptas liceat postea ab inferis ex arbitrio vel ex imperio intervenire. Nec harum enim opinionum [2]suasoriae desunt. Creditum est [3]insepultos non [4]ante ad inferos [5]redigi quam iusta perceperint, secundum Homericum Patroclum funus in [6]somnis de Achille flagitantem, quod non alias adire portas inferum posset, [7]arcentibus eum longe animabus sepultorum[a]. Novimus autem praeter [8]poëtica iura pietatis quoque Homericae industriam[b]. Tanto magis enim curam sepulturae collocavit, quanto etiam moram eius iniuriosam animabus incusavit, simul et ne quis defunctum domi detinens ipse amplius cum illo maceretur enormitate solatii dolore nutriti[c]. Ita [9]querellas animae insepultae ad utrumque confinxit, ut instantia funeris et honor corporum servetur et [10]memoria affectuum temperetur. Ceterum quam vanum ut anima corporis iusta sustineat, quasi aliquid ex illis ad inferos avehat? Multo vanius si iniuria deputabitur animae cessatio sepulturae, quam pro gratia deberet amplecti. Utique

19. suos *om. A., uncinis inclusum habet B.* 20. romphea *Aβ.* 21. caedit *BCa.* 22. privato .... pitur *Aφ.* 23. paraclitus *A.* 24. paradysi *Aφ.* 25. habet *A.*

Cap. LVI. 1. AN COMMORENTVR HIC ANIMAE POST MORTEM VEL AB INFERIS COMMEENT. Occurrit *C.* 2. suasoria *Ios. Scaliger.* 3. insepultas *B.* 4. ante *om. AB.* 5. redici *Aφ.* 6. somniis *AB.* 7. argentibus *A.* 8. poetice *A.* 9. querellas *A.* querelas *reliqui.* 10. memoria *ABmgb.* moeror *BCa.*

d. solos illic commartyres suos vidit] Act. S. S. Perpetuae et Felicitatis: „Vidit Perpetua per visionem scalam auream usque ad caelum erectam, in dextera et laeva cultris et gladiis plenam, adeo angustam ut non nisi unus et parvus per eam inter gladios ascendere posset. Subtus ad pedes eius draco teterrimus, quem omnes volentes ascendere formidabant. Viditque Satyrum unum ex sociis per eam sursum ascendentem ac socios invitantem, ut ascenderent nec draconem metuerent. Qua visione audita omnes laetati sunt."

e. de paradiso a nobis libellum] Commemorat hunc etiam Adv. Marc. V, 12.

Cap. LVI. a. sepultorum.] Hom. Il. XXIII, 72 sqq.

b. industriam.] Piam Homeri curam circa funera. (La Cerda.)

c. enormitate solatii dolore nutriti.] Lugemus ademptum, et tamen adempti reliquia servare, intueri, osculari iuvat. Sic dolorem nutrimus reliquiorum solatio. Sic nutrimus solatium dolore. Atrox et enorme solatium quod nisi dolore non constat. (Rigalt.)

enim tardius ad inferos abstrahi [11]mallet, quae nec mori voluit. Amabit impium haeredem, per quem adhuc pascitur luce. Aut si qua pro certo iniuria est tardius sub terram detrudi, titulus autem iniuriae cessatio est sepulturae, perquam iniquum [12]eam iniuria affici cui non [13]imputabitur cessatio sepulturae ad proximos scilicet pertinens. [14]Aiunt et inmatura morte praeventas [15]eo usque vagari [16]istic, donec [17]reliquatio compleatur [18]aetatum, [19]quantum pervixissent, si non intempestive [20]obissent. Porro aut constituta sunt tempora unicuique, et constituta [21]praeripi posse [22]non credam, aut si constituta sunt quidem, dei tamen voluntate vel aliqua [23]potestate mutilantur, frustra mutilantur, si iam impleri [24]sustinentur. Aut si non sunt constituta, nulla erit reliquatio temporum non constitutorum. Adhuc addam. Ecce obiit verbi gratia infans sub uberum fontibus, puta nunc puer investis, puta vesticeps[d], qui tamen [25]octoginta annos victurus fuisset, hos praereptos ut anima eius hic post mortem transigat quale est? Aetatem enim non potest capere sine corpore, quia per corpora operantur aetates. Nostri autem illud quoque recogitent, corpora eadem recepturas in [26]resurrectione animas in quibus [27]decesserunt[e]. [28]Idem ergo sperabuntur et corporum modi et [29]eaedem aetates, quae corporum [30]modos faciunt. Quo ergo pacto potest infantis anima hic transigere praerepta tempora, ut octogenaria resurgat in corpore mensis unius? Aut si hic necesse erit ea tempora impleri quae fuerant destinata, num et ordinem vitae, quem sortita sunt tempora pariter cum illis hic destinatum, pariter hic anima decurret, ut et studeat ab infantia pueritiae delegata, et militet ab [31]adulescentia [32]iuventae excitata, et censeat a iuventa [33]senectae ponderata[f], et fenus exprimat, et

11. mallet' *ACa.* malet *Bb.* 12. ea iniuriam *B.* 13. imputatur *C.* 14. AN DEMORENTVR HIC ANIMAE POST MORTEM. Ajunt *AB.* 15. eosque vagari *Aβ.* 16. istic *Aβ.* isthic *BCab.* 17. relinquatio *A.* 18. aetatum (aestatum *A.*) *ABb.* aetatis *reliqui.* 19. quantum *ego.* qua cum *ABCa.* quas tum *b., cum Fulvio Ursino.* quacum *Latinius.* 20. obissent *A.* obiissent *reliqui.* 21. praecipi *C.* 22. ne credam *B.* 23. potestatum utilantur *Aφ.* potestatu mutilantur *Aβ.* potestatum mutilantur *Bmg.* 24. sustinent *Ca.* 25. LXXX annos *A.* 26. resurrectionem *A.* 27. discesserunt *A.* 28. Idem *AB.* Iidem *reliqui.* 29. aedem *A.* 30. modo *AB.* 31. adulescentia *A.* adolescentia *reliqui.* 32. iuventae *ego.* iuventa *ACab.* inventa *B.* 33. senecta *b., in Erratis.*

d. puer investis, puta vesticeps] Cf. De Virg. Veland. cap. 8.

e. decesserunt] Liber Agobardi habet *discesserunt.* Et sane non semel posuit Septimius *discedere* pro decedere, i. e. defungi, mori. Cf. supra cap. 31. De leiun. cap. 12. Adde De Resurr. Carnis cap. 60. adn. crit.

f. ut et studeat ab infantia pueritiae delegata — — senectae ponderata] Primae aetatis est studere, alterius militare, tertiae censere, i. e. censura et prudentia uti. *Excitatam* dicit animam videlicet ad actiones laboriosas et iuventute dignas, ut interpretatus est Fr. Iunius; *iuventa* nominativus, qui vulgo

agrum urgeat, naviget, litiget, nubat, laboret, aegritudines obeat, et quaecumque illam cum temporibus manebant tristia ac laeta? Sed haec sine corpore quomodo transigentur? vita sine vita? Sed vacua erunt tempora solo decursu adimplenda. Quid ergo prohibet apud inferos ea impleri, ubi perinde nullus est usus illorum? Ita dicimus omnem animam, quaqua aetate decesserit, in ea stare ad eum diem usque quo perfectum illud repromittitur ad angelicae plenitudinis mensuram temperatum. Proinde [34]extorres inferum habebuntur quas vi ereptas arbitrantur, [35]praecipue per atrocitates suppliciorum, crucis dico et securis et gladii et ferae; nec isti porro[g] exitus violenti quos iustitia decernit, violentiae vindex. Et ideo, inquies, scelestae quaeque animae inferis [36]exulant. Alterum ergo constituas compello, [37]aut bonos inferos aut malos. Si malos placet, [38]et iam praecipitari illuc animae pessimae debent: si bonos, cur idem animas immaturas et innuptas et pro condicione aetatis puras et innocuas interim [39]*in*dignas inferis iudicas?

Aut optimum est hic retineri secundum [1]aoros[a], aut pessimum secundum [2]biaeothanatos, ut ipsis iam vocabulis utar quibus auctrix opinionum istarum [3]magia sonat, [4]Ostanes[b] et Typhon et Dardanus Cap. LVII.

34. nec extorres *b., cum Fulvio Ursino.* 35. praecipua atrocitate *ABmgb.* 36. exultant *Aφ.* 37. aut bonos aut malos inferos (*Aβ.*) 38. etiam *AβB.* 39. indignas inferis iudicas *b., Fr. Iunius, Fulv. Ursinus.* dignas inferis iudicas *ABC.* dignas inferis non iudicas *a.*

Cap. LVII. 1. aoros *BmgCab.* achoros (*h. e.* ahoros) *AB.* 2. biaeothanato *A.* 3. magia *Ab.* magica *BCa.* 4. Ostanes *C.* ostentantes *AB.* Hostanes *ab.*

extat, cedere debebat dativo *iuventae.* „Senectae ponderata" item Fr. Iunius recte interpretatur: „*τῷ γήρᾳ σταθμιζομένη*, ad senectae lancem apposita."

g. porro] Id est atenim, at. V. quae annotavi ad De Corona cap. 7. Respondet eorum opinioni qui animas sontium per supplicia ereptas per violentiam creptas putant.

Cap. LVII. a. secundum aoros] Aut optimum est in mundo retineri cum aoris i. e. immature praereptis, aut pessimum cum biaeothanatis. De biaeothanatis, vel biothanatis (utraque enim forma in usu erat, ut monuit iam Casaub. ad Scriptt. H. A. p. 157. Lampr. Elagab. cap. 33.) Servius in Vergil. IV, 386: „Dicunt physici *biothanatorum* animas non recipi in originem suam nisi vagantes legitimum tempus fati compleverint, quod poetae ad sepulturam transferunt." Isidor. Origg. X, 31: „*Biothanatus*, quod est vi mortuus." Aldhelm. De Virgin. cap. 6: „Extraneus ab ecclesiae societate inter *biothanatos* reputatur." Commodian. Instr. I, 14, 8: „Secede ab istis, qui sunt *biothanati* facti.", ad quae verba cf. quae annotavi. Act. Getulii et sociorum martyrum: „Altera autem die Adrianus praecepit corpora eorum in foveam altam proici, et pontifices templorum posuerunt nomen loci illius: Ad septem *biothanatos*." Cf. Du Cangii Gloss. Med. et Inf. Latin. tom. I, p. 685. s. v. et Stephan. Thes. Lat. Gr. s. v. *Βιαιοθανατέω.* Prae reliquis autem adeundus est Salmasius in Solin. pag. 787 sq., ubi erudite et copiose de biaeothanatis disputat.

b. Ostanes] De hoc v. Plin. H. N. XXX, 1. Meminit eius etiam Minuc. Fel. cap. 27. (ubi cod. Parisinus *sosthenes* exhibet), et Augustin. C. Donatist. lib. VI, cap. ult. Phavorinus: „*Ὄστάναι, οὗτοι πρώην παρὰ τοῖς Πέρσαις μάγοι ἐκαλοῦντο.*" Adde Euseb. Praepar. Evang. IV, p. 119. et Apul. De Magia

et Damigeron[c] et Nectabis et Berenice. Publica iam [5]litteratura est quae animas etiam iusta aetate sopitas, etiam proba morte disiunctas, etiam prompta humatione dispunctas[d], evocaturam se ab inferum incolatu pollicetur. Quid ergo dicemus [6]magian? quod omnes [7]paene, fallaciam. Sed ratio fallaciae solos non fugit Christianos, qui spiritalia nequitiae, non quidem socia conscientia, sed inimica scientia novimus, nec invitatoria operatione, sed expugnatoria dominatione tractamus multiformem luem mentis humanae, totius erroris artificem, salutis pariter animaeque [8]vastatorem[e]. Sic etiam magiae, secundae [9]scilicet idololatriae, in qua se daemones perinde mortuos fingunt quemadmodum in illa deos (quidni? cum et dii mortui), [10]aeque invocantur quidem [11]aori et [12]biaeothanati sub illo fidei argumento, quod credibile videatur eas potissimum animas ad vim et iniuriam facere quas per vim et iniuriam saevus [13]et immaturus finis extorsit, [14]quasi ad vicem offensae. [14b]Sed daemones operantur sub [15]obtentu earum, et hi vel maxime qui in ipsis tunc fuerunt cum adiverent[f], quique illas in huiusmodi [16]impegerant exitus. Nam et suggessimus[g] nullum paene hominem [16b]carere daemonio, et pluribus notum est daemoniorum quoque opera et immaturas et atroces effici mortes, [17]quas incursibus deputant. Hanc quoque fallaciam spiritus nequam [18]sub personis defunctorum delitescentis, nisi fallor, etiam rebus probamus, cum in exorcismis interdum aliquem se ex parentibus [19]hominis sui[h] affirmat, interdum gladiatorem vel bestiarium, sicut et alibi deum,

5. litteratura (*Aq*)*BCa.* littera (*Aβ*)*Bmgb.* 6. magian *Aφ.* magiam *reliqui.* 7. poenae *B.* 8. vastatorem. Sic etiam *ABCa.* vastatricem scientiam *b., cum Fulvio Ursino.* 9. scilicet et *B.* 10. aeque *ego.* Itaque *libri omnes.* 11. hacori *A.* achori *B.* 12. viothanati *b., in Erratis, quod quid sibi velit non assequor.* 13. etiam maturus *AB.* 14. quasi ad invicem *ABmg.* 14b. Sed *om. B.* 15. ostentu *A.* 16. impegerunt *b., cum Fulvio Ursino.* 16b. capere *Aβ.* 17. quasi *Aφ.* 18. supsonis *A.* 19. hominis sui *Ios. Mercerus.* hominem suis *b., cum Fulvio Ursino.* hominem sui *ABCa.* hominem fuisse *Fr. Iunius.*

cap. 27 et cap. 90. De Typhone non constat nisi ex hoc solo testimonio Tertulliani.

c. Dardanus et Damigeron] Hos iungit etiam Apul. De Magia l. l. et Arnob. Adv. Natt. I, 52. ubi v. interprr. Adde Savaronem ad Sidon. Apollin. V, 9. p. 342. Munck. ad Fulg. Cont. Virg. p. 741. Stav. De Nectabi et Berenice non constat.

d. humatione dispunctas] *Dispungere* verbo Tertullianus saepius utitur quemadmodum et *expungere.* „Debito poenae expungere" dixit Apolog. cap. 2. Sic „dispungere mercede" De Resurr. Carnis cap. 56. et „dispungere resurrectione" ibid. cap. 58. Supra De Anima cap. 33: „si demutantur, non ipsae dispungentur quae merebuntur."

e. vastatorem.] Sic restituenda erant haec verba ex auctoritate et fide veterum librorum. Luem multiformem mentis humanae, totius erroris artificem, appellat ipsum diabolum.

f. adiverent] De hoc verbo cf. quae adnotata sunt ad De Corona cap. 7.

g. suggessimus] Supra cap. 39.

h. hominis sui] Id est *τοῦ ἐνεργουμένου.* (Ios. Mercerus.)

nihil magis curans quam hoc ipsum excludere quod praedicamus, ne facile credamus animas universas ad inferos redigi, ut et iudicii et resurrectionis fidem [20]turbent. Et tamen ille daemon, postquam circumstantes circumvenire temptavit, instantia divinae gratiae victus id quod in vero est invitus confitetur. Sic et in illa alia specie magiae, quae iam quiescentes animas evellere ab inferis creditur et conspectui exhibere, non alia fallaciae vis est [20b]operantior. Plane, quia et phantasma praestatur, quia et corpus affingitur; nec [21]magnum illi exteriores oculos circumscribere cui interiorem mentis aciem excaecare perfacile est. Corpora denique videbantur Pharaoni et Aegyptiis magicarum virgarum dracones. Sed [22]Mosei[i] veritas mendacium [23]devoravit. Multa utique et adversus apostolos [24]Simon et Elymas magi; sed plaga caecitatis de praestigiis non fuit. Quid novi aemulatio veritatis a spiritu immundo? Ecce hodie eiusdem Simonis [25]haereticos tanta praesumptio [26]artis extollit, ut etiam prophetarum animas ab inferis movere se spondeant. Et credo quia[k] mendacio possunt. Nec enim pythonico tunc spiritui[l] minus licuit animam Samuelis effingere, post deum mortuos consulente Saule. Absit alioquin ut animam cuiuslibet sancti, nedum prophetae, a daemonio credamus extractam, edocti quod ipse satanas transfiguretur in angelum lucis, nedum in hominem lucis, etiam deum se adseveraturus [27]in fine, [28]signaque portentosiora editurus ad evertendos, si fieri possit, electos. Dubitavit, si forte[m], tunc prophetam se dei adseverare, et utique Sauli, in quo iam ipse morabatur. Ne putes alium fuisse qui [29]phantasma administrabat, alium qui commendabat, sed [30]eundem spiritum et in [31]pseudoprophetide et in apostata facile mentiri quod fecerat credi, per quem [32]Saulis [33]thesaurus illic erat ubi et cor ipsius, ubi scilicet deus non erat. Et ideo per quem visurum se credidit, vidit, quia per quem vidit, et credidit. Si et de nocturnis imaginibus opponitur saepe non [34]frustra mortuos [35]visos (nam et [36]Nasamonas[n] propria

Exod. VII, 12.

Act. Apost. VIII, 9 sqq. XIII, 8 sqq.

I Sam. XXVIII, 6 sqq.

II Cor. XI, 14. II Thess. II, 4. Matth. XXIV, 24.

20. turbet *b., cum Fulvio Ursino.* 20 b. operantior *ego.* operatior *libri omnes.* 21. imaginum *B.* 22. Mosei *ABCa.* Moysis *b.* 23. devorat *A.* 24. Simon et *Ab.* Simon dedit et *BCa.* Simon edidit et *Ios. Scaliger.* 25. haeretici *ABmg.* 26. artis extollit *BmgCab.* se artis extollit *A.* artifex tollit *B.* 27. in fine *Ab.* insigne *B. Reliqui omittunt.* 28. signa si fieri possit electos *A.* 29. fantasma *A.* 30. eodem spū *Bmg.* eodem spiritu *Aφ.* 31. pseudopropheti *A.* 32. Sauli *A.* 33. thensaurus *Aφ.* 34. frustra *ABb.* frustrari *reliqui.* 35. uinos *Aβ.* 36. Nasamonas *Aβ.* Nasamas *Aφ.* Nasammonas *reliqui.*

i. Mosei] De hac forma genitivi dixi ad cap. 35.

k. credo quia] De *quia* pro *quod,* aut accusativo c. infin. posito cf. adnott. ad lib. Ad Mart. cap. 4.

l. pythonico tunc spiritui] Cf. supra ad cap. 28.

m. si forte] Cf. supra capp. 8 et 46.

n. Nasamonas] Herod. IV, 172. Cf. Salmas. in Solin. p. 293.

oracula apud parentum sepulchra mansitando captare, ut Heraclides scribit vel [37]Nymphodorus vel Herodotus, et Celtas apud virorum fortium busta eadem de causa abnoctare°, ut Nicander affirmat), non magis mortuos vere [38]patimur in somnis quam vivos, [39]sed eadem ratione mortuos qua et vivos [40]et omnia quae videntur. Non enim quia videntur vera sunt, sed quia adimplentur. Fides somniorum de effectu, non de conspectu renuntiatur. Nulli autem animae
Luc. XVI, 26. omnino inferos patere satis dominus in argumento [41]illo pauperis requiescentis et divitis [42]ingemiscentis ex persona Abrahae sanxit, non posse [43]inde relegari [44]renuntiatorem dispositionis infernae, quod vel tunc licere potuisset, ut Moysi et prophetis crederetur. Sed etsi quasdam revocavit in corpora dei virtus, in documenta iuris sui, non idcirco communicabitur fidei et audaciae magorum et fallaciae somniorum et licentiae poëtarum. Atquin in resurrectionis exemplis, cum dei virtus sive per prophetas sive per Christum sive per apostolos in corpora animas repraesentat, solida et contrectabili et satiata veritate praeiudicatum est hanc esse formam veritatis, ut omnem mortuorum exhibitionem incorporalem praestigias iudices.

Cap. LVIII. Luc. XVI, 19 sqq. [1]Omnes ergo [2]animae penes inferos, [3]inquis? Velis ac nolis, et supplicia iam illic et refrigeria; habes pauperem et divitem. Et quia distuli nescio quid ad hanc partem, iam [4]opportune in [5]clausula reddam. Cur enim non putes animam et puniri et foveri in inferis interim sub expectatione utriusque iudicii in quadam usurpatione et candida eius[a]? Quia salvum debet esse, inquis, [6]in iudicio divino negotium suum sine ulla praelibatione sententiae; [7]tum quia et carnis [8]operienda est restitutio ut consortis operarum atque mercedum. Quid ergo fiet in tempore isto? dormiemus? At enim animae nec in viventibus dormiunt; corporum enim est somnus, quorum et ipsa mors cum speculo suo somno. Aut nihil vis agi illic, quo universa humanitas trahitur, quo spes omnis sequestra-

37. nymphidorus *A.* 38. patitur *ABmg.* 39. si eadem *A.* 40. et omnia quae videntur. Non enim quia videntur vera sunt, sed quia *Ab.* et omnia quae videntur vera sunt. Non enim quia videntur vera sunt, sed quia *B.* At somnia quae videntur vera sunt. Non enim quia videntur vera sunt *reliqui.* 41. illo *om. Aφ.* 42. ingemescentis *Aφ.* 43. inde *om. Ca.* 44. renuctiatorem *Aβ.*

Cap. LVIII. 1. AN PVNIANTVR APVD INFEROS ANIMAE. Omnes (Omnis *A.*) *AB.* AN ALIQVID INTERIM PATIANTVR APVD INFEROS ANIMAE. Omnes *C.* 2. anima *A.* 3. inquit *A.* 4. oportune *Aβ.* 5. clausula *Ab.* clausulam *BCa.* 6. in *delet Fulv. Ursinus.* 7. tum *Cab.* et tunc *B. Non habet A.* 8. opperienda *Aβ.*

o. abnoctare] Cf. Plin. H. N. V, 5. VII, 2. XXX, 5. XXXVII, 30.

Cap. LVIII. a. usurpatione et candida eius] Usurpationem explico cum Fr. Iunio anticipationem vel praelibationem. De voce *candida* deque eius signi-

tur? Delibari putas iudicium, an incipi? praecipitari, an praeministrari? Iam vero quam iniquissimum [9]etiam[b] apud inferos, si et nocentibus adhuc illic bene est, et innocentibus nondum? Quid, [10]amplius vis esse post mortem [11]confusam spem et incerta expectatione ludentem, an vitae recensum iam et ordinationem iudicii inhorrentem? Semper autem expectat anima corpus, ut doleat aut [12]gaudeat? Nonne et de suo sufficit sibi ad utrumque titulum passionis? Quotiens [13]inlaeso corpore anima sola torquetur bile, ira, taedio, plerumque nec sibi noto? Quotiens item corpore afflicto furtivum sibi anima gaudium exquirit, et a corporis [14]importuna tunc societate secedit? Mentior si non de ipsis cruciatibus corporis et gloriari et gaudere sola consuevit. Respice ad Mutii animam, cum dexteram suam ignibus solvit; respice [15]ad Zenonis[c], cum illam Dionysii tormenta praetereunt. Morsus ferarum ornamenta sunt iuventutis, ut in Cyro ursi cicatrices[d]. Adeo novit et apud inferos anima et [16]gaudere et dolere sine carne, quia et in carne [17]et inlaesa si velit dolet, et laesa si velit gaudet. Hoc si ex arbitrio suo in vita, quanto magis ex iudicio dei post mortem? Sed nec omnia [18]opera cum carnis ministerio anima [19]partitur; nam et solos cogitatus et nudas voluntates censura divina persequitur. Qui viderit Matth. V, 28. ad concupiscendum, iam adulteravit in corde. Ergo [20]vel propter [21]hoc congruentissimum est animam, licet non expectata carne, [22]puniri quod non sociata carne commisit. Sic et ob cogitatus pios et benevolos, in quibus carne non eguit, sine carne recreabitur. Quid nunc, si et [23]in carnalibus prior est quae concipit, quae [24]disponit, quae mandat, quae impellit? Et si quando invita, prior tamen tractat quod per corpus actura est. Nunquam denique conscientia posterior erit facto. Ita huic quoque ordini competit [25]eam priorem pensare mercedes[e] cui [26]priori [27]debeantur. In summa,

9. otium *A.* 10. amplius *ABCa.* ampliationem *b., cum Fulvio Ursino.* 11. confusam spem *ego.* confusa spe *libri omnes.* 12. geat *Aφ.* 13. inlaeso *A.* inlaeso *B.* illaeso *Cab.* 14. tunc importuna societate *A.* 15. ad *om. A.* 16. gaudere et dolere (dolore *Aφ.*) *ABC.* dolere et gaudere *ab.* 17. et inlaesa *A.* inlaesa *reliqui.* 18. opera optima cum *AB.* 19. partitur (*Aφ*)*BmgCab.* patitur *AβB.* 20. vel *om. ab.* 21. haec *AβB.* 22. puniri quod non sociata carne *om. A.* 23. in *om. A.* 24. desponit *A.* 25. eam *ABb.* etiam *Ca.* 26. priori *ABmgCab.* priores *B.* 27. debeatur *A.*

ficatu cf. adnott. ad Adv. Marc. IV, 7 et 34.

b. iniquissimum etiam] Non spernenda est scriptura codicis Agobardi, qui habet *otium* pro *etiam.*

c. Respice ad Mutii animam — — ad Zenonis] Cf. Apolog. cap. ult.

d. ut in Cyro ursi cicatrices.] Narrat Xenophon de Institutione Cyri pag. 6. (Fr. Iunius.)

e. pensare mercedes] Hoc est pendere, luere, reportare. Cf. De Resur. Carnis cap. 16: „Et gladius bene de bello cruentus et melior homicida *laudem* suam consecratione *pensabit.*

Matth. V, 25 sqq.

cum carcerem[f] illum, [28]quem evangelium demonstrat, inferos [29]intellegimus, et novissimum quadrantem modicum quoque delictum mora resurrectionis illic luendum [30]interpretamur, nemo dubitabit [31]animam aliquid pensare penes inferos salva resurrectionis plenitudine per carnem quoque. Hoc etiam [32]paracletus frequentissime commendavit, si [33]qui sermones eius ex agnitione promissorum charismatum admiserit. Ad omnem, ut arbitror, humanam super anima opinionem ex doctrina fidei congressi iustae dumtaxat ac necessariae [34]curiositati satisfecimus. Enormi autem et otiosae tantum deerit discere quantum libuerit [35]inquirere.

28. quem *b., de emendat. Fulvii Ursini.* quod *ABCa.* 29. intelligamus *b., cum Fulvio Ursino.* 30. interpretemur *b., cum Fulvio Ursino.* 31. ad animam *Aβ.* 32. paraclitus *A.* 33. qui *A.* quis *reliqui.* 34. curiositati satisfecimus *b., cum Fulvio Ursino. Ita etiam Ios. Mercerus.* curiositatis fecimus *ABmg.* curiositatis faciemus *B.* curiositatis satisfaciemus *Ca.* 35. inquirere. TERTVLLIANI DE CENSV ANIMAE EXPLICIT. *Aβ.* inquirere. Q. SEPTIMII FLORENTIS TERTVLLIANI LIBRI DE ANIMA FINIS. *B.*

f. carcerem.] De hoc supra cap. 35.

ADVERSUS PRAXEAN.

In scripturae discrepantia Tertulliani verbis subiecta

A significat codicem scriptum Vindobonensem.
B - editionem principem Beati Rhenani, quae prodiit Basileae a. MDXXI.
a - - Io. Gangneii, quae prodiit Parisiis a. MDXLV.
b - - Sigism. Gelenii, quae prodiit Basileae a. MDL.
c - - Iac. Pamelii, quae prodiit Antverpiae a. MDLXXIX.
d - - Nicol. Rigaltii, quae prodiit Parisiis a. MDCXXXIV.

*ADVERSUS PRAXEAN.

Varie diabolus aemulatus est veritatem. Adfectavit illam ali- Cap. I.
quando defendendo concutere. Unicum dominum vindicat, omnipotentem mundi conditorem, ut et de unico haeresim faciat. Ipsum dicit patrem descendisse in [1]virginem, ipsum ex ea natum, ipsum passum, denique ipsum esse Iesum Christum. Excidit sibi coluber, quia Iesum Christum post baptisma Ioannis temptans ut filium dei Matth. IV, 3. 6
adgressus est, certus filium [2]deum habere vel ex ipsis scripturis Ps. XCI, 11.
de quibus tunc temptationem struebat. Si tu es filius dei, dic, ut lapides isti panes fiant. Item: Si tu es filius dei, deice te hinc; scriptum est enim, [3]quod mandavit angelis suis super te, utique pater, ut te manibus suis tollant, necubi ad lapidem pedem tuum offendas. [4]Aut numquid mendacium evangeliis [5]exprobravit, dicens, [6]Viderit Matthaeus et Lucas; ceterum ego ad ipsum deum accessi, ipsum omnipotentem [7]cominus temptavi. Ideo et accessi, ideo et temptavi. Ceterum si filius dei esset, nunquam illum [8]fortasse dignarer. Sed enim ipse potius a primordio mendax est, et si I Cor. XIII, 19.
quem hominem de suo [9]subornavit, ut [10]Praxean. Nam iste primus ex Asia hoc genus perversitatis intulit [11]Romam[a], homo et alias inquietus, [12]insuper de iactatione martyrii inflatus ob solum

* ADVERSVS PRAXEAN *ABa (in subscriptione) bd. codex Leidensis.* ADVERSVS PRAXEAM *a (in inscriptione)., codex Florentinus bibl. Laurent. c. XII. plut. XXVI.* ADVERSVS PRAXEAN LIBER. DE TRINITATE. *c.*

Cap. I. 1. virginem *Aabcd. Leidensis, Laurentianus.* virgine *B.* 2. dei *A. Leidens., et Laurent. m. sec.* 3. quod *om. Laurent.* 4. Atqui nunc *A.* 5. exprobavit *A. Leid.* exprobrabit *abc.* 6. videat *Laurent.* 7. comminus *Bab. tres Vaticani.* eo minus *A. Leid.* 8. tentasse dignarer *Fulv. Ursinus.* 9. subornavit *ABd. Leid. Laurent.* subornaverit *reliqui.* 10. Praxeam *Laurent.* 11. Romam, homo *ego.* Romae, homo *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* Romanae humo *Babc.* romano humo *A (m. pr.). Leid. Laurent. In A. manus sec. adscripsit* „romanas humo vel romanus homo vel romanis homo alias." 12. insuper intollerabili iactatione *Laurent.*

Cap. I. a. Romam] Intellegit provincias urbi Romanae viciniores. Alioquin ipsa Asia partim Romanum agnoscebat imperium. (Rhenan.)

et simplex et breve carceris taedium, quando, et si corpus suum
I Cor. XIII, 3. tradidisset exurendum, nihil [13]profecisset, dilectionem dei non habens, cuius charismata [14]quoque expugnavit. Nam idem tunc [15]episcopum Romanum[b], [16]agnoscentem iam prophetias Montani, Priscae, Maximillae, et ex ea agnitione pacem ecclesiis Asiae et Phrygiae inferentem, falsa de ipsis prophetis et ecclesiis eorum [17]adseverando et praecessorum eius auctoritates defendendo coëgit et litteras pacis revocare iam emissas et a proposito recipiendorum charismatum [18]concessare. Ita duo negotia diaboli Praxeas Romae procuravit, prophetiam expulit et haeresim intulit, [19]paracletum fugavit et patrem crucifixit. [20]Fruticaverant avenae Praxeanae hic quoque
Matth. XIII, 26. superseminatae, dormientibus [21]multis in simplicitate doctrinae; traductae[c] dehinc, per quem deus voluit, etiam evulsae videbantur. Denique caverat pristinum doctor[d] de emendatione sua, et manet chirographum apud [22]psychicos, apud quos tunc gesta res est; exinde silentium. Et nos quidem postea agnitio paracleti atque defensio disiunxit a [23]psychicis. Avenae vero illae [24]ubique tunc [25]semen excusserant. Ita aliquamdiu per [26]hypocrisin subdola vivacitate latitavit, et nunc denuo erupit. Sed et denuo eradicabitur,
Matth. XIII, 30. si voluerit dominus, in isto commeatu[e]; si quo minus, die suo colligentur omnes [27]adulterae fruges, et cum ceteris scandalis [28]igni inextinguibili cremabuntur.

Cap. II. Itaque post tempus pater natus et pater passus, ipse deus, dominus omnipotens, Iesus Christus praedicatur. Nos vero et semper et nunc magis, ut [1]instructiores per [2]paracletum, deductorem scilicet omnis veritatis[a], unicum quidem deum credimus, sub hac

13. perfecisset *Laurent.* 14. quaeque *Laurent.* 15. christum *Laurent.* xpm *A. Leid.* „Crispum vel Priscum“ *in A. adscripsit m. sec.* 16. ignoscentem *A. Leid. Laurent.* 17. adservando *A. Leid. Laurent.* asserendo *A. m. sec.* 18. cessare *A. Leid. Laurent.* 19. paraclitum *A. Ubique.* 20. fruticaverant *cd.* fructiferant *A. Leid. Laurent.* fructificaverant *reliqui.* 21. multum *Laurent.* 22. psychicos *cd. codex Paterniacensis.* physicos *ABab. Leid. Laurent. Gorziensis.* 23. physicis *ABab. Leid. Laurent. Paterniac. Gorz.* 24. utique *d., cum Fulvio Ursino.* 25. sanctum *Laurent.* 26. hipocresin *Laurent.* hypocrisim *A. Leid.* 27. adultae *A. Leid. Laurent. Probat Petr. Ciacconius.* 28. igne *tres Vaticani et Laurent.*

Cap. II. 1. instruncans *A. Leid.* 2. paraclytum deductionem *Laur.*

b. episcopum Romanum] Victorem, quem indicare videtur etiam auctor libelli Adv. Omnes Haer. cap. 8.

c. traductae] Manifestatae confutataeque. (Fr. Iunius.) Cf. adn. ad De Fuga in Persecut. cap. 2.

d. caverat pristinum doctor] Praxeas mutata sententia pristinam doctrinam, h. e. veterem et veram, colebat, adeoque docebat, immo et per chirographum de emendatione sua caverat, pristinum doctor, ut „cetera Graius.“ (Rigalt.) *Τὸ ἀρχαῖον ἠσφαλίζετο*, forensis locutio, pro eo quod est, confirmaverat se in priore doctrina permansurum et a novatione abstenturum. (Fr. Iunius.)

e. commeatu] Id est spatio. Cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 9.

Cap. II. a. deductorem scilicet omnis veritatis] Cf. adn. ad De Fuga in Per-

tamen dispensatione [3]quam *οἰκονομίαν* dicimus, ut unici dei sit et filius [4]sermo ipsius, qui ex ipso processerit[b], per quem omnia facta Io. I, 3. sunt, et sine quo factum est nihil. [5]Hunc missum a patre in virginem [6]et ex ea natum, hominem et deum, filium hominis et filium dei, et cognominatum Iesum Christum; hunc passum, hunc mortuum et sepultum, secundum scripturas, et resuscitatum a patre, et in [7]caelo resumptum sedere ad dexteram patris, venturum iudicare vivos et mortuos; qui exinde miserit, secundum promissionem suam, a patre spiritum sanctum [8]paracletum, sanctificatorem fidei eorum qui credunt in patrem et filium et spiritum sanctum. Hanc regulam ab initio evangelii decucurrisse, etiam ante priores quosque haereticos, [9]nedum ante [10]Praxean [11]hesternum[c], probabit tam ipsa posteritas omnium haereticorum quam ipsa novellitas Praxeae hesterni. Quo peraeque[d] adversus universas haereses iam hinc praeiudicatum sit id esse verum quodcunque primum, id esse adulterum quodcunque posterius. Sed salva ista praescriptione[e] ubique tamen propter instructionem et [12]munitionem quorundam dandus est etiam retractatibus locus, vel ne videatur unaquaeque perversitas non examinata, sed praeiudicata, [13]damnari, maxime haec quae se existimat meram veritatem possidere, dum unicum deum non alias putat credendum quam si ipsum eundemque et patrem et filium et spiritum sanctum dicat; quasi non sic quoque unus sit omnia, dum ex uno omnia, per substantiae scilicet unitatem, et nihilominus custodiatur [15]*οἰκονομίας* sacramentum, quae [16]unitatem in [17]trinitatem disponit, tres dirigens, patrem et filium et spiritum [18]sanctum, tres autem non statu, sed gradu[f], nec substantia, sed forma, nec potestate, sed specie, unius autem substantiae et unius status et unius potestatis, quia unus deus, ex quo et gradus isti et formae et species in nomine patris et filii et spiritus sancti de-

3. quam oeconomiam dicimus *d.* quoniam oibonomiam ditius *A. Leid.* 4. semodo illius *Laur.* 5. nunc *A. Leid. Laur.* 6. et *om. A. Leid. Laur.* 7. coelo *ABab. Leid. Laur.* coelos *cd.* 8. paraclytum *Laur.* 9. etiam ante *Laur.* 10. Praxeam *d. Laur.* 11. externum *A. Leid.* 12. monitionem *A. Leid.* 13. dominari *A. Leid. Laur.* 14. omīda *L.* 15. oeconomiae *d.* oikonomie *A.* 16. unitatem *om. A. Leid. Laurent.* 17. trinitate *Laurent.* 18. sanctum *om. A. Leid. Laurent.*

secut. cap. 1. Sic infra cap. 31. iterum „et deductorem omnis veritatis." Cf. etiam quae adnotavi ad titulum libri De Exhort. Cast.

b. processerit] Procedendi verbum filio tribuit, quod ecclesia spiritui sancto proprium fecit. (Rigalt.)

c. Praxean hesternum] Sic Persius dixit „*hesternos* Quirites," id est novos, nuperos. (Rigalt.) Ipse Tertull. Apolog. cap. 37 „*Hesterni* sumus, inquit, et vestra omnia implevimus" cett.

d. Quo peraeque] Sic De Praescriptt. Haeret. cap. 29 sqq. (Fr. Iunius.)

e. Sed salva ista praescriptione] Sic De Praescr. Haeret. cap. 15. (Fr. Iunius.)

f. tres autem non statu, sed gradu] Apolog. cap. 21.

putantur. [19]Quomodo numerum sine divisione patiuntur procedentes [20]tractatus demonstrabunt.

Cap. III. Simplices enim quique, ne dixerim imprudentes et idiotae, quae maior semper credentium pars est, quoniam et ipsa regula fidei a pluribus diis saeculi ad unicum et verum deum transfert, non intellegentes unicum quidem, sed cum sua [1]*οἰκονομίᾳ* esse credendum, expavescunt ad [2]*οἰκονομίαν*. Numerum et dispositionem trinitatis divisionem praesumunt unitatis, quando unitas ex semetipsa derivans trinitatem non destruatur ab illa, sed administretur. Itaque duos et tres iam iactitant a nobis praedicari, se vero unius dei cultores praesumunt, quasi non et unitas inrationaliter collecta haeresim faciat, et trinitas rationaliter expensa veritatem constituat. [3]Monarchiam[a], inquiunt, tenemus. Et ita [4]sonum ipsum vocaliter exprimunt etiam Latini, [5]et tam modifice[b], ut putes illos tam bene intellegere [6]monarchiam quam enuntiant. Sed [7]monarchiam sonare student Latini, [8]*οἰκονομίαν* intellegere nolunt etiam Graeci. At [9]ego, si quid utriusque linguae [10]praecerpsi, [11]monarchiam nihil aliud significare scio quam singulare et unicum imperium; non tamen praescribere monarchiam ideo quia unius sit [12]eum cuius sit aut filium non habere, aut ipsum se sibi filium fecisse, aut monarchiam suam non per quos velit administrare. Atquin nullam dico dominationem ita unius sui esse, ita singularem, ita monarchiam, ut non etiam per alias proximas personas administretur, quas ipsa prospexerit officiales sibi. Si vero et filius fuerit ei cuius monarchia sit, non statim [13]dividi eam et [14]monarchiam esse desinere, si particeps eius adsumatur et filius, sed proinde illius

19. Quomodo *ABabc. Leid. Laur.* Quomodo autem *d., cum Fulvio Ursino.* 20. tractatus *ABab. Leid. Laur.* retractatus *cd., ex coniect. Pamelii.* — *Hic desino annotare scripturam cod. Laurent., quae tantum non in omnibus consonat cum scriptura codd. Vindobonensis et Leidensis.*

Cap. III. 1. oeconomia *d.* oikonomoda *A.* 2. oeconomiam *d.* iconomiam *A.* 3. *μοναρχίαν abc.* 4. sonum *abcd.* solium *A. Patern. Hirsaug. Gorz. Leid.* 5. et tam modifice *ego.* etiam Opici *abcd.* et tam opifice *AB. Leid.* et tam opice *A. m. sec.* etiam opifices *Rigaltius.* 6. *μοναρχίαν abc.* 7. *μοναρχίαν abc.* 8. oeconomiam *d.* oikonomiam *A.* 9. vero *A. Leid.* 10. praetersi *A. Leid.* praecepi *A. m. sec.* 11. *μοναρχίαν abc.* 12. eum *d.* eius *reliqui.* 13. dividit *A.* 14. monarchia esse desinit *A. m. sec.*

Cap. III. a. Monarchiam] *Μοναρχικὴν θεότητα*, h. e. deum unicum asserimus. Iure id quidem. Nam alias incidimus *εἰς τὴν ἄθεον πολυθεότητα.* Hieron. lib. de Scriptt. Eccl. auctor est librum ab Irenaeo fuisse compositum hoc titulo „DE MONARCHIA, sive Quod deus non sit auctor malorum." Ipse Tertullianus monarchiae vocabulo deum significavit lib. II De Cultu Fem. cap. 6: „Hanc incorruptibilitatem habemus induere ad novam domum, quam monarchia pollicetur." (Rigalt.)

b. et tam modifice] Id est ad modum et sonum Latini sermonis accommodate. Qui *opici* aut *opifices* ediderunt interpretantur rudes atque imperitos homines.

esse principaliter a quo communicatur in filium, et dum illius est, proinde monarchiam esse, quae a duobus tam unicis continetur. Igitur si et monarchia [15]divina per tot legiones et exercitus angelorum administratur, sicut scriptum est: Milies centies centena milia Dan. VII, 10.
adsistebant ei, et milies centena milia [16]apparebant ei, nec ideo unius esse desiit, ut desinat monarchia esse, [17]quia per tanta milia virtutum procuratur: quale est ut deus divisionem et dispersionem pati videatur in filio et in spiritu sancto, secundum et tertium sortitis locum, tam consortibus substantiae patris, [18]quas non patitur in tot angelorum numero? [19]Ecquid nata a substantia patris membra[c] et pignora et instrumenta et ipsam vim ac totum censum monarchiae eversionem deputas eius? Non recte. Malo te ad sensum rei quam ad sonum vocabuli exerceas. Eversio enim monarchiae illa est tibi intellegenda, cum alia dominatio suae condicionis et proprii status ac per hoc aemula superducitur, cum alius deus infertur adversus creatorem, [20]cum Marcione[d], cum plures, secundum Valentinos et [21]Prodicos; tunc in monarchiae [22]eversionem, cum in creatoris destructionem.

Ceterum qui filium non aliunde deduco, sed de substantia Cap. IV.
patris, nihil facientem sine patris voluntate, omnem a patre consecutum potestatem, quomodo possum de fide destruere monarchiam, quam a patre filio traditam in filio servo? Hoc mihi et in tertium gradum dictum sit, quia spiritum non aliunde puto quam a patre per filium. Vide ergo ne tu potius monarchiam destruas, qui dispositionem et dispensationem eius evertis in tot nominibus constitutam in quot deus voluit. Adeo autem [1]manet in suo statu, licet trinitas inferatur, ut etiam restitui habeat patri a filio, siquidem apostolus scribit de ultimo fine: Cum tradiderit regnum deo I Cor. XV, 24.
et patri. Oportet enim eum regnare usque dum ponat inimicos eius deus sub [2]pedes ipsius, scilicet secundum psalmum: Sede ad Ps. CX, 1.
dexteram meam, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuo-

15. domini *A. m. sec.* 16. approperabant *A. Leid.* 17. quia *om. A. Leid.* 18. quam *A.* quod *Latinius.* 19. Ecquid nata a substantia patris membra *ego.* Et quidem tam a substantia patris membra *Aa. Leid.* et quidem tam alienorum a substantia patris? membra *bc.* et quidem tam a substantia alienis? Membra *d., cum Fulvio Ursino.* 20. cum Marcione *ego.* Tunc male *libri omnes.* 21. Prodicos *A (m. sec.) a (in marg.) cd.* Proclos *ab.* prodigos *AB. Leid.* 22. eversio est cum creatoris destructio est *A. m. sec.*

Cap. IV. 1. in suo statu manet *A. Leid.* 2. pedibus *A. Leid.*

c. Ecquid nata a substantia patris membra] Ita haec verba restituere mihi visus sum. De voc. *pignora* cf. quae annotavi ad De Idolol. cap. 12.

d. cum Marcione] Ita rescribendum videbatur. Nam quid sibi vellet pristina illa et vulgata scriptura „Tunc male" nemo adhuc interpretari potuit. Prodicum item cum Valentino iungit Scorp. cap. ult.

I Cor. XV, 28. rum. Cum autem subiecta erunt illi omnia [3] absque eo qui ei subiecit omnia, tunc et ipse [4] subicietur illi qui ei subiecit omnia, ut sit deus omnia in omnibus. [5] Videmus igitur non obesse monarchiae filium, etsi hodie apud filium est, quia et in suo statu est apud filium, et cum suo statu restituetur patri a filio. Ita eam nemo hoc nomine destruet, [6] si filium admittat, cui et traditam eam a patre et a quo quandoque restituendam patri constat. Hoc uno capitulo epistulae apostolicae potuimus iam et patrem et filium ostendisse duos esse, praeterquam ex nominibus patris et filii; etiam ex eo, quod qui tradidit regnum et cui tradidit, item qui subiecit [7] et cui subiecit, duo sint necesse est.

Cap. V. Sed quia duos unum [1] volunt esse, ut idem pater et filius habeatur, oportet et totum de filio examinari, an sit, et qui sit, et quomodo sit, et ita res ipsa formam suam scripturis et interpretationibus earum patrocinantibus vindicabit. Aiunt [2] quidam et Genesim in Hebraico ita incipere: In principio deus fecit sibi filium[a]. Hoc ut firmum non sit alia me argumenta deducunt ab ipsa dei dispositione, qua fuit ante mundi constitutionem ad usque filii generationem. Ante omnia enim deus erat solus, ipse sibi et mundus et locus et omnia. Solus autem, quia [3] nihil aliud extrinsecus praeter illum. Ceterum ne tunc quidem solus; habebat enim secum quam habebat in semetipso rationem, suam scilicet. Rationalis enim deus, et ratio in ipso prius, et ita ab ipso omnia. Quae ratio sensus ipsius est. Hanc Graeci [4] λόγον dicunt, quo vocabulo etiam sermonem appellamus. Ideoque iam in usu est nostrorum per simplicitatem interpretationis sermonem dicere in primordio apud deum fuisse, cum magis rationem competat antiquiorem haberi, quia non sermonalis a principio, sed rationalis deus etiam ante principium, et quia ipse quoque sermo ratione consistens priorem eam ut substantiam suam ostendat. Tamen et sic nihil interest. Nam etsi deus nondum sermonem suum miserat, proinde eum cum ipsa et in ipsa ratione intra semetipsum habebat tacite cogitando et disponendo secum quae per sermonem mox erat [5] dicturus. Cum ratione enim sua cogitans atque disponens sermonem

3. utique absque *d.*, *cum Fulv. Ursino.* 4. subicitur *A. Leid.* 5. Videamus *A. Leid.* 6. si filium *A* (*m. sec.*) *abcd. Emendavit ita primum Rhenanus.* filium *A* (*m. pr.*) *B. Leid.* 7. et cui subiecit *om. AB. Leid.*

Cap. V. 1. esse volunt *A. Leid.* 2. quidam *A. Leid. Vaticanorum duo. Petr. Ciacconius.* quidem *reliqui, et Vaticanorum tertius.* 3. nihil aliud *Acd. tres Vaticani, Leid.* 4. acren *A. m. pr.* arceren *Leid.* 5. daturus *A. Leid.*

Cap. V. a. In principio deus fecit sibi filium] V. Hieron. Quaestt. Hebr. in Genesim p. 507. tom. II. Opp. ed. Bened., qui et hunc Tertulliani locum citat. Adde Hilar. Tract. in Psalm. II. num. 2.

eam efficiebat quam sermone tractabat. Idque [6]quo facilius intellegas, ex te ipso [7]ante recognosce, ut ex imagine et similitudine Gen. I, 26.
dei, [8]quo[b] habeas et tu in temetipso rationem, qui es animal rationale, a rationali scilicet artifice non tantum factus, sed etiam ex substantia ipsius animatus. Vide, cum tacitus tecum ipse congrederis [9]ratione, hoc ipsum agi intra te, occurrente ea tibi cum sermone ad omnem cogitatus tui motum, ad omnem sensus tui pulsum. Quodcunque cogitaveris, sermo est; quodcunque senseris, ratio est. Loquaris illud in animo necesse est, et dum loqueris, conlocutorem pateris sermonem, in quo inest [10]haec ipsa ratio qua cum eo cogitans loquaris per quem loquens cogitas. Ita secundus quodammodo in te est sermo, per quem loqueris cogitando, et per quem cogitas loquendo; ipse sermo alius est. [11]Quanto ergo plenius hoc agitur in deo, cuius tu quoque imago et similitudo censeris, quod habeat in se etiam tacendo rationem et in ratione sermonem? [12]Possum itaque non temere [13]praestruxisse et tunc deum ante universitatis constitutionem solum non fuisse, habentem in semetipso proinde rationem et in ratione sermonem, quem secundum a se faceret agitando intra se.

Haec vis et haec divini sensus dispositio apud scripturas etiam Cap. VI.
in sophiae nomine ostenditur. Quid enim sapientius ratione dei sive sermone? Itaque sophiam quoque exaudi, ut secundam personam conditam. Primo dominus creavit me initium viarum in Prov. VIII, 22 sq.
opera sua, priusquam terram faceret, priusquam montes collocarentur; ante omnes autem colles generavit me, in sensu suo scilicet condens et generans. Dehinc adsistentem eam ipsa separatione cognosce. Cum pararet, inquit, caelum, aderam illi simul; et [1]cum Ib. v. 27 sqq.
fortia faciebat super ventos, quae sursum nubila, et [2]cum tutos ponebat fontes eius, quae sub caelo, ego eram cum illo compingens, ego eram, ad quam gaudebat; [3]cottidie autem oblectabar in persona ipsius. Nam ut primum deus voluit ea quae cum sophiae ratione et sermone disposuerat intra se in substantias et species suas edere, ipsum primum protulit sermonem, habentem in se individuas suas [4]rationem et sophiam, ut per ipsum fierent universa

6. quo *om. A. Leid.* 7. ante recognosce *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* a me recognosce *Babc.* a more cognosce *A. m. pr.* a me cognosce *A. m. sec., et Leid.* 8. quo *Babc.* quod *A. Leid.* quam *d., cum Fulvio Ursino.* 9. ratione *Aabcd. Gorziensis.* rationem *B.* 10. lex *A. Leid.* 11. Quando *AB. Leid.* 12. Possim *A. Leid.* 13. praesumpsisse *A. Leid.*

Cap. VI. 1. quom *Bab.* 2. quom *Bab.* 3. quotidie *ed.* 4. rationem et sophiam *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* rationes sophiam *reliqui, et Leid.*

b. quo] Id est quorsum, in quem usum.

per quem erant cogitata atque disposita, immo et facta iam, quantum in dei sensu. Hoc enim eis deerat, ut coram quoque in suis speciebus atque substantiis cognoscerentur et tenerentur.

Cap. VII. Tunc igitur etiam ipse sermo speciem et ornatum suum sumit,
Gen. I, 3. sonum et vocem, cum dicit deus, Fiat lux. Haec est nativitas perfecta sermonis, dum ex deo procedit; conditus ab eo primum ad
Prov. VIII, 22. cogitatum in nomine sophiae, Dominus condidit me initium viarum;
Prov. VIII, 27. dehinc generatus ad effectum, Cum [1]pararet caelum, aderam [2]illi;
Col. I, 15 sqq. exinde eum parem sibi faciens de quo procedendo filius factus est primogenitus, ut ante omnia genitus, et unigenitus, ut solus ex deo genitus; proprie de vulva cordis ipsius, secundum quod [3]et
Ps. XLV, 1. pater ipse testatur: [4]Eructavit cor meum sermonem optimum. Ad
Ps. II, 7. quem deinceps gaudens proinde [5]gaudentem in persona illius: Filius meus es tu, ego hodie genui te, [6]et ante luciferum genui te. Sic
Prov. VIII, 22. et filius ex sua persona profitetur patrem in nomine sophiae: Dominus condidit me initium viarum in opera sua; ante omnes autem colles generavit me. Nam si hic quidem sophia videtur dicere conditam se a domino in opera et vias eius, alibi autem per sermo-
Io. I, 3. nem ostenditur omnia facta esse et sine illo nihil factum, sicut et
Ps. XXXIII, 6. rursum: Sermone eius caeli confirmati sunt et spiritu eius omnes vires eorum, utique eo spiritu qui sermoni inerat, apparet unam
Prov. VIII, 22. Ps. XXXIII, 6. Io. I, 3. eandemque vim esse nunc in nomine sophiae, nunc in appellatione sermonis, quae initium accepit viarum in dei opera, et quae caelum confirmavit, per [7]quam omnia facta sunt, et sine [8]qua nihil factum est. Nec diutius de isto, quasi non ipse sit sermo et in sophiae et in rationis et in omnis divini animi et spiritus nomine, qui filius factus est dei, de quo prodeundo generatus est. Ergo, inquis, das aliquam substantiam esse sermonem, spiritu et sophiae traditione constructam? Plane. [9]Non vis enim eum substantivum habere in re per substantiae proprietatem, ut res et persona quaedam videri possit, et ita capiat secundus a deo constitutus duos efficere, patrem et filium, deum et sermonem. Quid est enim, dices, sermo, nisi vox et sonus oris, et sicut grammatici tràdunt, aër offensus, intellegibilis auditu, ceterum vacuum nescio quid et inane et incorporale? At ego nihil dico de deo inane et vacuum [10]prodire potuisse, ut non de inani et vacuo prolatum, nec carere substantia quod de tanta substantia processit et tantas substantias

Cap. VII. 1. pareret *A. Leid.* 2. illi simul. Exinde *cd.* 3. et *om. A. Leid.* 4. eruptavit *A. Leid.* 5. gaudentem in *cd.* gaudenti in *AB. Leid.* gaudentem *ab.* 6. et ante luciferum genui te *om. A. Leid.* 7. quem *Ac. Vaticanorum duo.* 8. quo *A (m. sec.).* 9. Non vis *ABabcd. Hirsaug. Gorz. Leid.* Novimus *Paterniac.* 10. prodere *A. Leid.*

fecit; fecit enim et ipse quae facta sunt per illum. Quale est ut nihil sit ipse sine quo nihil factum est, ut inanis solida et vacuus plena et incorporalis corporalia sit operatus? Nam etsi potest aliquando quid fieri diversum eius per quod fit, nihil tamen potest fieri per id quod vacuum et inane est. Vacua et inanis res est sermo dei, qui filius dictus est, qui ipse deus cognominatus est? Et sermo erat apud deum, et deus erat sermo. Scriptum est: Non Io. I, 1.
sumes nomen dei in vanum. Hic certe est qui in effigie dei con- Exod. XX, 7. Phil. II, 6.
stitutus non rapinam existimavit esse se aequalem deo. In qua effigie dei? utique in alia, non tamen in nulla. Quis enim [11]negabit deum corpus esse, etsi deus spiritus est? Spiritus enim corpus sui generis in sua effigie. [12]Sed et si invisibilia illa, quaecunque sunt, habent apud deum et suum corpus et suam formam, per quae soli deo visibilia sunt, quanto magis quod ex ipsius substantia emissum est sine substantia non erit? Quaecunque [13]ergo substantia sermonis fuit, illam dico personam, et illi nomen filii vindico, et dum filium agnosco, secundum a patre defendo.

[1]Hoc si [2]qui putaverit [3]me [4]προβολὴν aliquam introducere, Cap. VIII.
id est prolationem rei alterius ex altera, quod facit Valentinus, alium atque alium Aeonem de Aeone producens, primo quidem dicam tibi, non ideo non [5]utatur et veritas vocabulo isto et re [6]ac censu eius quia et haeresis utitur; immo [7]haeresis potius ex veritate accepit quod ad mendacium suum strueret. Prolatus est sermo dei an non? Hic mecum gradum fige. Si prolatus est, cognosce [8]προβολὴν veritatis, et viderit haeresis, si quid de veritate imitata est. Iam nunc quaeritur quis quomodo utatur aliqua re et vocabulo eius? Valentinus [9]προβολὰς suas discernit et separat ab auctore, et ita longe ab eo ponit, ut Aeon patrem nesciat; denique desiderat nosse, nec potest, immo et paene devoratur et dissolvitur in reliquam substantiam[a]. Apud nos autem solus filius patrem novit, Matth. XI, 27
et sinum patris ipse exposuit, et omnia apud patrem audivit et Io. I, 18.
vidit, et [10]quae mandatus est a patre, ea et loquitur; nec suam, Io. VIII, 26.
sed patris perfecit voluntatem, quam de proximo, immo de initio Io. VI, 38.
noverat. Quis enim scit quae sint in deo nisi spiritus qui in [11]ipso I Cor. II, 11.

11. negavit *B. Leid.* 12. Sed et si invisibilia *ABa. Leid.* Sed et invisibilia *reliqui.* 13. etiam *A.*

Cap. VIII. 1. Hic *Latinius.* 2. qui *om. A. Leid.* 3. me *om. A. Leid.* 4. probolen *B.* probolem *A. Leid.* 5. utitur *AB. Leid.* utetur *Latinius.* 6. accessu eius *AB. Leid.* 7. haeresi *A. Leid.* 8. probolen *B.* probolem *A. Leid.* 9. probolas *AB. Leid.* 10. ad quae *Latinius.* 11. christo (χρ̃ο *A.*) *A. Leid.*

Cap. VIII. a. et paene devoratur et dissolvitur in reliquam substantiam.] Cf. Adv. Valentin. cap. 14 sq.

est? Sermo autem spiritu structus est, et ut ita dixerim, sermonis corpus est spiritus. Sermo ergo et in patre semper, sicut
Io. XIV, 11. dicit, Ego in patre, et apud deum semper, sicut scriptum est: Et
Io. I, 1. sermo erat apud deum, et nunquam separatus a patre, aut alius a
Io. X, 30. patre, quia, Ego et pater unum sumus. Haec erit [12]προβολὴ veritatis, custos unitatis, qua prolatum dicimus filium a patre, sed non [13]separatum. Protulit enim deus sermonem, quemadmodum etiam paracletus docet, sicut radix fruticem et fons fluvium et sol radium. Nam et istae species προβολαὶ sunt earum substantiarum ex quibus prodeunt. Nec dubitaverim filium dicere et radicis fruticem, et fontis fluvium, et solis radium, quia omnis origo parens est, et omne quod ex origine profertur progenies est, multo magis sermo dei, qui etiam proprie nomen filii accepit; nec frutex tamen a radice, nec fluvius a fonte, nec radius a sole discernitur, sicut nec a deo sermo. Igitur secundum horum exemplorum formam profiteor me duos dicere, deum et sermonem eius, patrem et filium ipsius. Nam et radix et frutex duae res sunt, sed coniunctae; et fons et flumen duae species sunt, sed [14]indivisae; et sol et radius duae formae sunt, sed cohaerentes. Omne quod prodit ex aliquo secundum sit eius necesse est de quo [15]prodit, non ideo tamen est separatum. Secundus autem ubi est, duo sunt, et tertius ubi est, tres sunt. Tertius enim est spiritus a deo et filio, sicut tertius a radice fructus ex frutice, et tertius a fonte rivus ex flumine, et tertius a sole apex ex radio. Nihil tamen a matrice alienatur, a qua proprietates suas ducit. Ita trinitas per [16]consertos et connexos gradus a patre decurrens et monarchiae nihil obstrepit et [17]οἰκονομίας statum protegit.

Cap. IX. Hanc me regulam professum, qua inseparatos ab alterutro patrem et filium et spiritum testor, tene ubique, et ita quid quomodo dicatur agnosces. Ecce enim dico alium esse patrem, et alium filium, et alium spiritum. Male accepit idiotes quisque aut perversus hoc dictum, quasi diversitatem sonet et ex diversitate separationem [1]protendat[a], patris et filii et spiritus. Necessitate autem hoc dico, cum eundem patrem et filium et spiritum contendunt, adversus [2]οἰκονομίαν monarchiae adulantes, non tamen diversitate alium

12. probole *AB. Leid.* 13. separatum *Aabcd. Gorz.* separatim *Leid.* paratum *B.* 14. indiversae *A. Leid.* 15. procedit *A. Leid.* 16. consortes *A. Leid.* 17. oikonomie *A. Leid.* oeconomiae *d.*

Cap. IX. 1. portendat *Fr. Iunius.* pertendat *A. m. sec.* 2. oikonomia *A. Leid.* oeconomiam *d.*

Cap. IX. a. protendat] Fr. Iunius rescribendum censuit *portendat.* Ac sane Septimius saepissime hoc verbo utitur pro *significare.* Cf. infra cap. 28. Adv. Marc. IV, 29. 30. 35. V, 1. 4. 10. De Pudic. cap. 7.

filium a patre, sed distributione, nec divisione alium, sed distinctione, quia non sit idem pater et filius, vel modulo alius ab alio. Pater enim tota substantia est, filius vero derivatio totius et portio, sicut ipse profitetur: Quia pater maior me est. A quo et [3]minoratus canitur in psalmo, [4]modicum quid citra angelos. Sic et pater alius a filio, dum filio maior, dum alius qui generat, alius qui generatur, dum alius qui mittit, [5]alius qui mittitur, dum alius qui facit, alius per quem fit. Bene quod et dominus usus hoc verbo in persona paracleti non divisionem significavit, sed dispositionem. Rogabo enim, inquit, patrem, et alium advocatum mittet vobis, spiritum veritatis. Sic alium a se paracletum, quomodo et nos a patre alium filium, ut tertium gradum ostenderet in paracleto, sicut nos secundum in filio, propter [6]*οἰκονομίας* observationem. Ipsum, quod pater et filius dicuntur, nonne aliud ab alio est? Utique enim omnia quod vocantur, hoc erunt, et quod erunt, hoc vocabuntur, et [7]permiscere se diversitas vocabulorum non potest omnino, quia nec rerum quarum erunt vocabula. Est, est, non, non; nam quod amplius est, hoc a malo est. Io. XIV, 28. Ps. VIII, 6. Io. XIV, 16. Matth. V, 37.

Ita aut pater aut filius est, et neque[a] dies eadem et nox, neque pater idem et filius, ut sint ambo unus et utrumque alter, quod vanissimi isti Monarchiani volunt. Ipse se, inquiunt, filium sibi fecit. [1]Atquin pater filium facit, et patrem filius. Et qui ex alterutro fiunt, a semetipsis sibi fieri nullo modo [2]possunt, ut pater se sibi filium faciat, et filius se sibi patrem praestet. Quae instituit deus, etiam ipse custodit. Habeat necesse est pater filium, ut pater sit, et filius patrem, ut filius sit. Aliud est autem habere, aliud esse. Verbi gratia, ut maritus sim, habeam oportet uxorem, non ipse mihi ero uxor. Sic etiam, ut pater sim, filium habeo, non ipse mihi ero filius, et ut filius sim, patrem habeo, non ipse mihi ero pater. Quae enim me faciunt si habuero, [3]tunc ero pater, si filium habeam, filius ero, si patrem. Porro si ipse ero quid eorum, iam non habeo quod ipse ero, nec patrem, quia ipse ero pater, nec filium, quia ipse ero filius. In quantum autem alterum ex his habere me oportet, alterum esse, in tantum, si utrumque fuero, alterum non ero, dum alterum non habeo. Si enim ipse ero filius, qui et pater, iam non habeo filium, sed ipse sum filius. Cap. X.

3. minoratus *abcd.* minor natu *AB. Leid.* 4. modico *B.* dico *A. Leid.* 5. alius qui mittitur *om. edit. Semleri.* 6. oeconomiae *d.* oikonomie *A. Leid.* 7. permisceri diversitas *A. Leid.*

Cap. X. 1. Et pater et filius et qui *A. Leid.* 2. possint *A. Leid.* 3. et mihi ero *A. Leid.*

Cap. X. a. et neque] Reponendum erat fortasse „*ut* neque dies eadem et nox.“

Non habendo autem filium, dum ipse sum filius, quomodo pater ero? Habere enim filium debeo, ut pater sim. Non sum ergo filius, quia patrem non habeo, qui facit filium. Aeque si ipse sum pater, qui et filius, iam non habeo patrem, sed ipse sum pater. Non habendo autem patrem, dum ipse sum pater, quomodo filius ero? Habere enim patrem debeo, ut filius sim. Non ergo ero pater, quia filium non habeo, qui facit patrem. Hoc erit totum ingenium diaboli, alterum ex altero excludere, dum utrumque in unum sub monarchiae favore concludens neutrum haberi facit, ut et pater non sit, qui scilicet filium non habet, et filius non sit, qui aeque patrem non habet; dum enim pater est, filius non erit. Sic monarchiam tenent qui nec patrem nec filium continent. Sed Matth. XIX, 26. nihil deo difficile. Quis hoc nesciat? Et impossibilia apud saecu- I Cor. II, 27. lum possibilia apud deum quis ignoret? Et stulta mundi elegit deus, ut confundat [4]sapientia. Legimus [5]omnia. Ergo, inquiunt, difficile non fuit deo ipsum se et patrem et filium facere adversus traditam formam rebus humanis. Nam et sterilem parere contra naturam difficile deo non fuit, sicut nec virginem. Plane nihil deo [6]difficile. Sed si tam abrupte in praesumptionibus nostris hac sententia utamur, quidvis de deo confingere poterimus, quasi fecerit, quia facere potuerit. Non autem, quia omnia potest facere, [7]ideo quoque credendum est illum fecisse etiam quod non fecerit. Sed an fecerit requirendum. Potuit, [8]si voluisset, deus pennis hominem ad volandum instruxisse, quod et milvis praestitit; non tamen, quia potuit, statim et fecit. Potuit et [9]Praxean et omnes pariter haereticos statim extinxisse; non tamen, quia potuit, extinxit. Oportebat enim et milvos esse et haereticos, oportebat et patrem crucifigi. Hac ratione erit aliquid et difficile deo, id scilicet quodcunque non fecerit, non quia non potuerit, sed quia noluerit. Dei enim posse velle est, et non posse nolle, quod autem voluit, et potuit et ostendit. Ergo quia, si voluit semetipsum sibi filium facere, potuit, et quia, si potuit, fecit, tunc [10]probabis illum et potuisse et voluisse, si probaveris illum fecisse.

Cap. XI. Probare autem tam aperte debebis ex scripturis, [1]quam nos probamus illum sibi filium fecisse sermonem suum. Si enim filium nominat, filius autem non alius erit [2]quam qui ex ipso prodiit,

4. sapientiam *cd.* 5. omnimoda *A. Leid.* 6. difficile. Sed si *abcd.* difficile est. sed si *A. m. sec.* difficile sensi *AB. Leid.* 7. ideo quoque *ego.* ideo utique *d., cum Fulvio Ursino.* ideoque *ABabcd. Leid.* 8. si voluisset *A. Leid., et Hirsaug. a manu emendatrice.* ita salvus sim *Babd.* si voluisset, ita salvus sim *c., ex tribus suis Vaticanis (?).* 9. Praxeam *d.* 10. probabitur *A. Leid.*

Cap. XI. 1. quoniam *A. Leid.* 2. quam ex *A.* quoniam ex *Leid.*

sermo autem prodiit [3]ex ipso, hic erit filius, non ipse de quo prodiit. Non enim ipse prodiit ex semetipso. Porro qui eundem patrem dicis et filium, eundem et protulisse ex semetipso facis, et prodisse quod deus est. Si potuit fecisse, [4]non tamen fecit. Aut exhibe probationem quam expostulo meae similem, id est sic scripturas eundem filium et patrem ostendere, quemadmodum apud nos distincte pater et filius demonstrantur; distincte, inquam, non divise; sicut ego profero dictum a deo, [5]Eructavit cor meum ser- Ps. XLV, 1.
monem [6]optimum, aeque tu contra opponas alicubi dixisse deum, Eructavit [7]me cor meum sermonem optimum, ut ipse sit qui et eructavit et quod eructavit, et ipse qui protulerit et qui prolatus sit, si ipse est [8]et sermo et deus. Ecce ego propono patrem filio dixisse, Filius meus es tu, ego hodie [9]generavi te. Si velis ut Ps. II, 7.
credam ipsum esse patrem et filium, ostende sic pronuntiatum alibi: Dominus dixit ad se, filius meus sum ego, ego hodie generavi Ps. CX, 3.
[10]me; proinde et, Ante luciferum generavi me; et, Dominus [11]con- Prov. VIII, 22.
didi me initium viarum in opera mea, ante omnes autem colles generavi me, et si qua alia in hunc modum sunt. Quem autem verebatur deus dominus universitatis ita pronuntiare, si ita res erat? An verebatur ne non crederetur, si simpliciter se et patrem et filium pronuntiasset? Unum tamen veritus est, mentiri; veritus autem semetipsum et suam veritatem. Et ideo veracem deum credens scio illum non aliter quam disposuit pronuntiasse, nec aliter disposuisse quam pronuntiavit. Tu porro eum mendacem efficias, et fallacem et deceptorem fidei huius, si, cum ipse esset sibi filius, alii dabat filii personam, quando scripturae omnes et demonstrationem et distinctionem trinitatis ostendant, a quibus et praescriptio nostra [12]deducitur, non posse unum atque eundem videri qui loquitur et de quo loquitur et ad quem loquitur, quia neque perversitas neque fallacia deo congruat, ut, cum ipse esset ad quem loquebatur, ad alium potius et non ad semetipsum [13]loquatur. Accipe igitur et alias voces patris de filio per Esaiam. Ecce filius meus, quem Ies. XLII, 1.
elegi, dilectus meus, in quem bene sensi; ponam spiritum meum super ipsum, et iudicium [14]nationibus annuntiabit. Accipe et ad ipsum: Magnum tibi est, ut voceris filius meus ad statuendas tri- Ies. XLIX, 6
bus Iacob et ad convertendam dispersionem Israëlis; posui te in

3. ex semet ipso *bc.* 4. non tamen *abcd.* quod tamen non *AB. Leid.* 5. eruptavit *A.* 6. optimum, aeque tu *ego.* optimum. Sic tu *d., cum Fulvio Ursino.* optimum. Haec tu *reliqui.* 7. me *om. bcd.* 8. et *om. bc.* 9. genui te *Leid., et tres Vaticani.* 10. te me *A. m. pr.* 11. condidit *Ac. Leid., et tres Vaticani.* 12. deducatur *A. Leid.* 13. loquatur *abcd.* loquebatur *AB. Leid.* loqueretur *Fr. Iunius.* 14. gentibus *A. Leid.*

lucem nationum, ut sis salus in extremum terrae. Accipe nunc et
Ies. LXI,1. filii voces de patre: Spiritus domini super me, quapropter unxit
me ad evangelizandum hominibus. Item [15]in psalmo ad patrem de
Ps. LXXI,18. eodem: Ne [16]dereliqueris me, donec annuntiem brachium tuum na-
Ps. III,2. tivitati universae venturae. Item in alio: Domine, quid multiplicati
sunt, qui [17]comprimunt me. Sed et omnes paene psalmi, [18]qui
Christi personam sustinent[a], filium ad patrem, id est Christum ad
deum, verba facientem repraesentant. Animadverte etiam spiritum
Ps. CX,1. loquentem ex tertia persona de patre et filio: Dixit dominus domino
meo, sede ad [19]dexteram meam, donec ponam inimicos tuos sca-
Ies. XLV,1. bellum pedum tuorum. Item per Esaiam: Haec dicit dominus do-
Ies. LIII,1 sq. mino meo Christo. Item per eundem ad patrem de filio: Domine,
quis [20]credidit auditui nostro, et brachium domini cui revelatum
est? Annuntiavimus de illo, sicut puerulus, sicut radix in terra
sitienti, et non erat forma eius, nec gloria. Haec pauca de multis.
Nec enim affectamus universas scripturas evolvere, cum et in sin-
gulis capitulis plenam maiestatem et auctoritatem contestantes ma-
iorem congressum in retractatibus [21]habeamus. His itaque paucis
[22]tamen manifeste distinctio trinitatis exponitur. Est enim ipse qui
pronuntiat spiritus, et pater, ad quem pronuntiat, et filius, de quo
pronuntiat. Sic et cetera, quae nunc ad patrem de filio vel ad filium,
nunc ad filium de patre vel ad patrem, nunc ad spiritum pronun-
tiantur, unamquamque personam in sua proprietate constituunt.

Cap. XII. Si te adhuc numerus scandalizat trinitatis quasi non connexae
in unitate simplici, interrogo quomodo unicus et singularis plura-
Gen. I,26. liter loquitur, Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem
nostram, cum debuerit dixisse, Faciam hominem ad imaginem et
similitudinem meam, [1]utpote unicus et singularis? Sed et in se-
Gen III,22. quentibus: Ecce Adam factus est tanquam unus ex nobis. Fallit
aut ludit, ut, cum unus et solus et singularis esset, numerose
loqueretur. Aut numquid angelis loquebatur, ut Iudaei interpretan-
tur, quia nec ipsi filium agnoscunt? An quia ipse erat pater, filius,
spiritus, ideo pluralem se [2]praestans pluraliter sibi loquebatur?
Immo quia iam adhaerebat illi filius, secunda persona, sermo ipsius,
et tertia, spiritus in sermone, ideo pluraliter pronuntiavit, Facia-

15. ad patrem in psalmo *A. Leid.* 16. derelinqueris *AB. Leid.* 17. conserviunt *A. Leid.* 18. qui Christi *A. m. sec.* Christi *reliqui.* 19. dextram *B.* 20. credit *A. Leid.* 21. habemus *AB. Leid.* 22. tamen *Ad. Leid.* tam *reliqui.*

Cap. XII. 1. utputo *A. m. pr.* ut puta *A. m. sec.* ut pute *Leid.* 2. praeferens *Fulv. Ursinus.*

Cap. XI. a. qui Christi personam sustinent] Qui de Christi persona prophetant. *Sustinere* enim fere ponit pro expectare, sperare.

mus, et, Nostram, et, Nobis. Cum quibus enim faciebat hominem, et quibus faciebat similem? [3]Filio quidem, qui [4]erat induturus hominem, spiritu vero, qui erat sanctificaturus hominem; quasi [5]cum ministris et arbitris ex unitate trinitatis loquebatur. Denique sequens scriptura distinguit inter personas: [6]Deus hominem ad ima- Gen. I, 27. ginem dei fecit illum. Cur non suam, si unus [7]qui faciebat, et non erat ad cuius faciebat? Erat autem ad cuius imaginem faciebat, ad filii scilicet, qui homo futurus certior et verior imaginem suam fecerat dici hominem, qui tunc de limo formari habebat, imago [8]veri et similitudo. Sed et in antecedentibus operibus mundi quomodo scriptum est? [9]Primum quidem, nondum filio apparente: Et dixit deus, Fiat lux, et facta est. Ipse statim sermo lux vera, Gen. I, 3. quae illuminat hominem venientem in hunc mundum, et per illum mundialis quoque lux. Exinde autem in sermone, Christo assistente et amministrante, deus voluit fieri, et deus fecit. Et dixit deus, [10]Fiat firmamentum, et fecit deus firmamentum; et dixit deus, Fiant Gen. I, 6. 16. luminaria, et fecit deus luminare maius et minus. Sed et cetera utique idem fecit qui et priora, id est sermo dei, per quem omnia Io. I, 3. facta sunt et sine quo factum est nihil. Qui si ipse deus est, se- Io. I, 1. cundum Ioannem, Deus [11]erat sermo, habes duos, alium dicentem, ut fiat, alium facientem. Alium autem quomodo accipere debeas iam professus sum, personae, non substantiae, nomine, ad distinctionem, non ad divisionem. [12]Ceterum ubique teneam[a] unam substantiam in tribus cohaerentibus, tamen alium dicam oportet ex necessitate sensus eum qui iubet, et eum qui facit. Nam nec iuberet, si ipse faceret, dum [13]iuberet fieri per eum. Tamen iubebat, [14]haud sibi iussurus, si unus esset, aut sine iussu facturus, quia non expectasset[b] ut sibi iuberet.

Ergo, inquis, si deus dixit et deus fecit, [1]sic alius deus dixit Cap. XIII. et alius fecit; duo dii praedicantur. Si tam durus es, puta interim; [2]et ut adhuc amplius hoc putes, accipe et in psalmo duos deos dictos: Thronus tuus deus in aevum, virga regni tui: Dilexisti Ps. XLV, 7 sq.

3. Cum filio *d., cum Fulvio Ursino.* 4. erat induiturus *Babc.* induiturus erat *A. Leid.* 5. comministris *Fr. Iunius.* 6. Et fecit deus *cd.* Hominem deus *A.* 7. qui *om. A. Leid.* 8. veri *d., cum Fulvio Ursino.* vero *reliqui, et Leid.* 9. primo *A. Leid.* 10. Fiat — — et dixit deus *om. A. Leid.* 11. erit *A.* 12. Ceterum ubique teneam *A. Leid.* Ceterum ubique teneo *Babc.* Ceterum etsi ubique teneo *d.* 13. iuberet enim, fieret per eum *Latinius.* 14. aut *A., Latinius.*

Cap. XIII. 1. sic *ego.* si *libri omnes.* 2. et ut tu *A.* ut et ut *Leid.*

Cap. XII. a. Ceterum ubique teneam] Coniunctivum reposui ex auctoritate librorum veterum, cumque iisdem delevi particulam *etsi,* quae Ursini debebatur ingenio. Nec semel Septimius ita simplici usus est coniunctivo suppressa concessiva.

b. expectasset] Id est sustinuisset, moratus esset.

iustitiam et odisti iniquitatem, propterea unxit te deus, deus tuus. Si ad deum loquitur, et unctum deum [3]a deo *affirmat*, affirmasset hic duos deos pro virgae regnatu[a]. Inde et Esaias ad personam
Ies. XLV, 14. Christi, et [4]Seboin, inquit, viri elati ad te transibunt, et post te sequentur vincti manibus, [5]et te adorabunt, quia in te deus est; tu enim es deus noster, et nesciebamus, deus Israëlis. Et hic enim dicendo, Deus in te, et, Tu deus, duos proponit, [6]qui erant, [7]in Christo et spiritum sanctum. Plus est quod in evangelio toti-
Io. I, 1. dem invenies: In principio erat sermo, et sermo erat apud deum, et deus erat sermo. Unus qui erat, et alius penes quem erat. Sed
Ps. CX, 1. et nomen domini in duobus lego. Dixit dominus domino meo,
Ies. LIII, 1. Sede ad dexteram meam. Et Esaias haec dicit: Domine, quis credidit auditui nostro, et brachium domini cui revelatum est? Brachium enim [8]tuum omnino dixisset, si non dominum patrem, et dominum filium intellegi vellet. Etiam adhuc antiquior Genesis:
Gen. XIX, 24. Et pluit dominus super Sodomam et Gomorram sulphur et ignem de caelo a domino. Haec aut nega scripta, aut quis es, ut non putes accipienda quemadmodum scripta sunt, maxime quae non in allegoriis et parabolis, sed in definitionibus [9]certis et simplicibus habent sensum? Quodsi ex illis [10]es qui tunc dominum non sustinebant dei se filium ostendentem, [11]ne eum dominum crederent,
Ps. LXXXII, 6. recordare tu cum illis scriptum esse: Ego dixi, Vos dii estis, et
Ps. LXXXII, 1. filii altissimi; et, Stetit deus in ecclesia deorum, ut, si homines per fidem filios dei factos deos scriptura pronuntiare non timuit, scias illam multo magis vero et unico dei filio [12]domini nomen iure contulisse. Ergo, [13]inquis, provocabo te, ut hodie quoque ex auctoritate istarum scripturarum constanter duos deos et duos dominos praedices. Absit. Nos enim, qui et tempora et causas scriptu-

3. a deo affirmat, affirmasset hic duos deos pro virgae regnatu. Inde *ego.* a deo affirmat, sed hic duos deos pro virga regni tui. Inde (unde *A.*) *ABabc. Leid.* a deo affirmat, scilicet hic duos deos proponit. Inde *d., cum Fulvio Ursino.* 4. Seboin *Bab.* Sebom *A. Leid.* Sabain *cd.* 5. et ad te *A. Leid.* 6. qui erant *ABabc. Leid. Probat Latinius.* qui erat et in quo erat *d., cum Fulvio Ursino.* 7. in Christo et spiritum sanctum. Plus est *ego.* in Christum et spiritum sanctum. Plus est *Latinius.* in Christo et spiritu ipsum, plus est *A. Leid.* in Christum et spiritum. Ipsum plus est *Babc.* Christum et spiritum. Ipsum plus est *d., cum Fulvio Ursino.* 8. tuum omnino *ego.* tuum, non domini *d., cum Fulvio Ursino.* suum non *ABabc. Leid.* 9. et certis *bcd.* 10. es *om. b.* 11. nec *Ad. Leid.* 12. dei *A(m. sec.) bcd.* domini *A(m. pr.) Ba.* deum *Leid.* 13. inquit *A. Leid.*

Cap. XIII. a. affirmat, affirmasset hic duos deos pro virgae regnatu.] Unctos esse videlicet. Ita enim haec verba olim mendosissima mihi iam emendasse videor. Quamquam Fr. Iunius paucioribus mutatis ita scribendum putabat „deus deus tuus (si ad deum loquitur, et unctum deum a deo, affirmat et hic duos deos) pro virga regni tui.“ „Nam haec postrema, inquit, sunt illius *propterea* quod praecessit exegetica.“

rarum per dei gratiam inspicimus, maxime paracleti, non hominum, discipuli, duos quidem definimus, patrem et filium, et iam tres cum spiritu sancto, secundum rationem oeconomiae, quae facit numerum, ne, ut vestra perversitas infert, pater ipse credatur natus et passus, quod non licet credi, quoniam non ita traditum est. Duos tamen deos et duos dominos nunquam ex ore nostro proferimus; non quasi non et pater deus, et filius deus, et [14]spiritus sanctus deus, et deus unusquisque, sed quoniam retro et duo dii et duo domini praedicabantur, ut, ubi venisset Christus, et deus agnosceretur et dominus vocaretur, quia filius dei et domini. Si enim una persona et dei et domini in scripturis inveniretur, merito Christus non esset admissus ad nomen dei [15]et domini. Nemo enim alius praeter unus deus et unus dominus praedicabatur, et futurum erat ut ipse pater descendisse videretur, quia unus deus et unus dominus [16]legebatur, et tota oeconomia eius obumbraretur, quae in materiam fidei [17]prospecta atque dispensata est. At ubi venit Christus et cognitus est a nobis quod [18]ipse *sit* qui numerum retro[b] fecerat, factus secundus a patre, et cum spiritu tertius, et iam pater per ipsum plenius manifestatus, redactum est iam nomen dei et domini in unionem; [19]et, quia nationes a multitudine idolorum transirent ad unicum deum, [20]ut differentia constitueretur inter cultores unius et plurimae divinitatis. Nam et lucere in mundo Christianos oportebat, ut filios lucis, lumen mundi unum et deum et dominum colentes et nominantes. Ceterum si ex conscientia, qua scimus dei nomen et domini et patri et filio et spiritui convenire, deos et dominos nominaremus, extinxissemus faces nostras etiam ad martyria timidiores, quibus evadendi [21]quaque [22]pateret occasio, iurantibus statim per deos et dominos, ut quidam haeretici, quorum dei plures. Itaque deos omnino non dicam nec dominos, sed apostolum sequar, ut, si pariter nominandi fuerint pater et filius, deum patrem appellem et Iesum Christum dominum nominem. Solum autem Christum potero deum dicere, sicut idem apostolus. Ex quibus Christus, qui est, inquit, deus super omnia benedictus in aevum omne. Nam et radium solis seorsum solem vocabo; so-

Rom. I, 7.

Rom. IX, 5.

14. spiritus sanctus deus *ABcd. tres Vaticani et Leid.* spiritus deus *reliqui.* 15. et domini *Acd. Leid., tres Vaticani.* et ad domini *reliqui.* 16. loquebatur *A. Leid.* 17. profecta *A. Hirsaug.* 18. ipse sit *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* ipse *ABabc. Leid.* 19. ut *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* 20. et *d., cum Fulvio Ursino. Ita et Leidensis liber.* 21. quaquam *A(m. pr.).* quoque *A(m. sec.)d., Fulv. Ursinus.* 22. pateret *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* pater et *A. m. sec.* pater *A(m. pr.). Leid.* patet *reliqui.*

b. retro] Id est antea, ex usu Septimii. Cf. adnott. ad De Spect. cap. 9.

lem autem nominans, cuius est radius, non statim et radium solem appellabo. Nam etsi soles [23]duos *non* faciam, tamen et solem et radium eius tam duas res et duas species unius et indivisae substantiae numerabo, [24]quam deum et sermonem eius, quam patrem et filium.

Cap. XIV. Adhuc et illa nobis regula adsistit duos vindicantibus, patrem et filium, [1]quae invisibilem deum determinavit. Cum enim Moyses in Aegypto desiderasset domini conspectum, dicens, Si ergo inveni gratiam coram te, manifesta mihi te, ut cognoscenter videam te, Non potes videre, inquit, faciem meam; non enim videbit homo faciem meam et vivet, id est morietur qui viderit. Invenimus enim et a multis deum visum, et neminem tamen eorum qui eum viderant mortuum; visum quidem deum, secundum [2]hominum capacitates, non secundum plenitudinem divinitatis. Nam patriarchae deum vidisse [3]referuntur, ut Abraham et Iacob, et prophetae, ut Esaias, ut Ezechiel, et tamen mortui non sunt. Igitur aut mori debuerant, si eum viderant; deum enim nemo videbit et vivet: aut si deum viderunt, et mortui non sunt, scriptura mentitur deum dixisse, Faciem meam homo si viderit, non vivet: aut scriptura mentitur, [4]cum invisum, aut cum visum deum profert. Iam ergo alius erit [5]qui videbatur, quia non potest idem invisibilis definiri qui videbatur, et consequens erit [6]ut invisibilem patrem intellegamus pro plenitudine maiestatis, visibilem vero filium agnoscamus pro modulo derivationis, sicut nec solem nobis contemplari licet, quantum ad ipsam substantiae summam, quae est in caelis, radium autem eius toleramus oculis pro temperatura portionis, quae in terram inde porrigitur. Hic ex diverso volet aliquis [7]etiam filium invisibilem contendere, ut sermonem, ut spiritum, et dum [8]unam condicionem patris et filii vindicat, unum potius atque eundem confirmare patrem et filium. Sed diximus scripturam differentiae patrocinari per visibilis et invisibilis distinctionem. Nam et illud [9]adiciunt ad argumentationem, quod si filius tunc ad Moysen loquebatur, ipse faciem suam nemini visibilem pronuntiaret, quia scilicet ipse invisibilis pater fuerit in filii nomine. [10]Ac per hoc sic eundem volunt

Exod. XXXIII, 13. 18. 20.

23. duos non faciam *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* duos faciam *ABabc. Leid.* 24. qua *B. Leid.*

Cap. XIV. 1. quem *AB. Leid.* 2. hominum capacitatem *A.* hominis capacitatem *Leid.* 3. se referunt *A. Leid.* 4. cum invisum aut cum visum deum profert *Babcd.* neque eum invisum neque visum eum deum praefert *A., in quo* quae eum visum refert *m. sec. correxit.* neque eum invisum aut eum visum domini praefert *Leid. Secundum quas scripturas commode reposueris* quae eum invisum quaeque visum eundem praefert, *vel* refert *aut* profert. 5. quiqui *Leid.* 6. ut *om. b.* 7. et *A.* ut *Leid.* 8. unicam *bcd.* 9. adicient *A. Leid.* 10. atque *A.*

accipi [11]et visibilem et invisibilem, quomodo eundem patrem et filium, quoniam et paulo supra, antequam faciem Moysi negasset, scriptum sit dominum ad Moysen locutum coram, velut si quis loquatur ad amicum suum, non minus quam et Iacob, Ego vidi, Gen. XXXII, 30. inquit, dominum facie ad faciem. Ergo visibilis [12]et invisibilis idem. Et quia idem utrumque, ideo et ipse [13]pater invisibilis, qua et filius, visibilis. Quasi non expositio scripturae, quae fit a nobis, filio competat, patre seposito in sua [14]invisibilitate. Dicimus enim et filium suo nomine eatenus invisibilem, qua sermo et spiritus dei ex substantiae condicione iam nunc, [15]et [16]qua deus et sermo et spiritus [17]dei, visibilem autem fuisse ante carnem eo modo quo dicit ad Aaron et Mariam, Etsi fuerit prophetes in vobis, in visione Num. XII, 6 sqq. cognoscar illi, et in [17b]somnio loquar illi, non quomodo Moysi, os ad os loquar [18]illi in specie, id est in veritate, et non in aenigmate, id est non [19]*in* imagine; sicut et apostolus: Nunc videmus tanquam I Cor. XIII, 12. per speculum in aenigmate, tunc autem facie ad faciem. Igitur cum Moysi servat conspectum suum et colloquium facie ad faciem in futurum (nam hoc postea adimpletum est in montis secessu, sicut legimus in evangelio visum cum illo Moysen colloquentem), apparet retro semper in speculo [20]et aenigmate et visione et somnio deum, id est filium dei, visum, tam prophetis et patriarchis quam et ipsi adhuc Moysi. Et ipse quidem dominus si forte coram ad faciem loquebatur, non tamen ut est homo faciem eius videret, [21]nisi forte in speculo [22]et in aenigmate. Denique si sic Moysi locutus est dominus, ut et Moyses faciem eius [23]cominus sciret, quomodo statim atque ibidem desiderat faciem eius videre, [24]quam quia viderat, non desideraret? Quomodo aeque et dominus negat videri faciem suam posse, quam ostenderat, [25]si tamen ostenderat? Aut quae est facies dei, cuius conspectus negatur, si erat quae visa est? Vidi, inquit Iacob, deum facie ad faciem, et salva facta Gen. XXXII, 30. est anima mea. Alia debet esse facies, quae, si videatur, occidit. Aut numquid filius quidem videbatur, [26]etsi facies, [27]sed ipsum hoc in visione et [28]somnio et speculo et aenigmate, quia [29]sermo et

11. et *om. bcd.* 12. et *om. bc.* 13. pater invisibilis, qua et filius, visibilis *ego.* qua pater invisibilis et qua filius *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* pater invisibilis quia et filius *ABabc. Leid.* 14. invisibilitate *cd., ex emendat. Harrisii.* visibilitate *reliqui.* 15. et *om. A.* 16. qua *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* quia *ABabc. Leid.* 17. dei *om.?* 17b. somnis *A. Leid.* 18. illis *ABa. Leid.* 19. in imagine *d., ex emend. Fulvii Ursini.* imagine *reliqui.* 20. et in aenigmate *A.* 21. ni forte *B.* 22. et *om. A. Leid.* 23. comminus *Ba.* 24. quam (quoniam *A.*) quia viderat *Acd. Leid. et tres Vaticani.* quam si videret *reliqui.* 25. si tamen ostenderat *om. A. Leid.* 26. et sic *d., cum Fulvio Ursino.* 27. et *A.* 28. somnio *d., Fulv. Ursinus.* somno *ABabc. Leid.* 29. sermo et spiritus *Ad. Leid. Sic coniec. etiam Fulv. Ursinus.* sermo spiritus *reliqui.*

spiritus nisi imaginaria forma videri non potest? Faciem autem suam dicit invisibilem patrem. Quis enim pater? [30]Non facies erit filii nomine auctoritatis, quam genitus a patre consequitur? Non enim et de aliqua maiore persona congruit dicere: Facies mea est
Io. XIV, 28. ille homo, et faciem mihi praestat. Pater, inquit, maior me est.
Thren. IV, 20. Ergo facies erit filii pater. Nam et scriptura quid dicit? Spiritus personae eius Christus dominus. Ergo si Christus personae paternae spiritus est, merito[a] [31]spiritus, cuius personae erat, id est patris, eum faciem suam ex unitate scilicet pronuntiavit. [32]Mira res plane, an facies filii pater accipi possit, qui est caput [33]eius.
I Cor. XI, 3. Caput enim Christi deus.

Cap. XV. Si hunc articulum quaestionibus scripturae veteris non expediam, de novo testamento sumam confirmationem nostrae interpretationis, ne quodcunque in filium reputo[a], in [1]patrem proinde defendas[b]. Ecce enim [2]et in evangeliis et in apostolis visibilem et invisibilem deum deprehendo sub manifesta et personali distinctione
Io. I, 18. condicionis utriusque. Exclamat quodammodo Ioannes: Deum nemo vidit unquam. Utique nec retro. Ademit enim temporis quaestionem dicendo [3]deum nunquam visum. Confirmat et apostolus de
I Tim. VI, 16. deo: Quem nemo vidit hominum, sed nec [4]videri potest, [5]scilicet
I Io. I, 1. quia morietur qui [6]videbit. [7]Idem ipsi apostoli et vidisse se Christum et contrectasse testantur. Porro si ipse est Christus [8]et pater et filius, quomodo [9]et visus est et invisus? Ad hanc diversitatem visi et invisi in unum conferendam quis ex diverso non argumentabitur recte utrumque dictum, visibilem quidem in carne, invisibilem [10]vero ante carnem, ut idem sit pater invisibilis ante carnem qui et filius visibilis in carne? Atquin si idem ante carnem invisibilis, quomodo visus etiam retro invenitur ante carnem? [11]Aeque si idem post carnem visibilis, quomodo et nunc invisibilis pronuntiatur ab apostolis, nisi quia alius, [12]quem et retro visum

30. Non *d., Fulv. Ursinus.* Num *ABabc. Leid.* 31. spiritus cuius personae erat *Fr. Iunius.* spiritus cuius persona erat *ABabc. Leid.* cuius spiritus persona erat *d., Fulv. Ursinus.* 32. Mira res *Fulv. Ursinus.* Mirarer *ABabcd. Leid.* 33. eius Christi. caput *A. Leid.*

Cap. XV. 1. patre *A. Leid.* 2. et *om. A. Leid.* 3. dominum *ABab. Leid.* 4. videri *ABab. Leid.* videre *cd.* 5. quia scilicet *bc.* 6. viderit *d., cum Fulvio Ursino.* 7. Idem *B.* idest *A. Leid.* Iidem *reliqui.* 8. et pater *Acd. Leid. et tres Vaticani.* pater *reliqui.* 9. et visus *A. Leid.* visus *Babcd.* 10. vero *om. bc.* 11. Sed quae *A. Leid.* 12. quem et retro visum *d., ex emendat. Fulv. Ursini.* qui et retro visus *Aabc. Leid.*

Cap. XIV. a. merito] Id est consequenter. Cf. adnotat. ad De Anima cap. 6.

Cap. XV. a. reputo] Cf. quae adnotavi de hoc verbo ad de Carne Chr. cap. 3.

b. defendas.] Dixi de hoc verbo ad De Virg. Veland. cap. 10. et Adv. Marc. I, 26.

in aenigmate [13]plenius visibilem caro effecit, sermo scilicet, qui et caro factus est, alius, quem nunquam quisquam vidit, nisi pater, scilicet cuius est sermo? Denique inspiciamus quem apostoli viderint. Quod vidimus, inquit Ioannes, quod audivimus, oculis no- I Io. I, 1.
stris vidimus, et manus nostrae contrectaverunt de sermone vitae. Sermo enim vitae caro factus, et auditus, et visus, et contrectatus, quia caro, qui ante carnem sermo tantum in primordio apud deum patrem, non pater apud sermonem. Nam etsi deus sermo, sed apud deum, quia ex deo deus, quia cum patre apud patrem. Et vidimus gloriam eius, tanquam unigeniti a patre, utique filii, Io. I, 14.
scilicet visibilis, glorificati a patre invisibili. Et ideo, [14]quoniam sermonem dei deum dixerat, [14b]ne adiuvaret adversariorum praesumptionem, quasi patrem ipsum vidisset, [15]ad distinguendum inter invisibilem patrem et filium visibilem superdicit ex abundanti, Deum I Io. IV, 12.
nemo vidit unquam. Quem deum? Sermonem? Atquin, Vidimus et audivimus [16]et contrectavimus de sermone vitae, praedictum est. Sed quem deum? scilicet patrem, apud quem [17]deum erat sermo, unigenitus [18]filius, [19]qui esse in sinu patris ipse disseruit. Ipse et Io. I, 18.
auditus et visus, et ne phantasma crederetur, etiam contrectatus. Hunc et Paulus [19b]conspexit, nec tamen patrem vidit. Nonne, in- I Cor. IX, 1.
quit, vidi Iesum? Christum autem et [20]ipse [21]deum cognominavit: Quorum patres et ex quibus Christus secundum carnem, [22]qui est Rom. IX, 5.
super omnia deus benedictus in aevum. Ostendit [23]et ipse visibilem [24]dei filium, id est sermonem dei, [25]quia qui caro factus est Christus dictus est. De patre autem ad Timotheum: Quem nemo I Tim. VI, 16.
vidit hominum, sed nec videre potest; exaggerans amplius: Qui solus habet immortalitatem, et lucem habitat inaccessibilem; de quo et supra dixerat: Regi autem saeculorum, immortali, invisibili, soli I Tim. I, 17.
deo; ut et contraria ipsi filio adscriberemus, mortalitatem, accessibilitatem; quem mortuum contestatur secundum scripturas, [26]et I Cor. XV, 3.
a se novissime visum, per accessibilem utique lucem, quamquam et illam [27]neque ipse sine periculo luminis expertus est, neque

13. visibilem plenius caro efficit *A. Leid.* 14. quomodo *AB.* quem *Leid.* 14b. ut *AB. Leid.* 15. ad *om. b.* 16. et contrectavimus *om. A. Leid.* 17. deum *d., Fulv. Ursinus.* deus *ABabc. Leid.* 18. scilicet filius *d., cum Fulvio Ursino.* 19. qui esse in sinu patris ipse disseruit *ego.* qui est in sinu patris ipse disseruit *Babc.* qui in sinum patris, ipse disseruit *d.* qui sinum (suum *Leid.*) patris ipse deseruit *A. Leid.* 19b. conspicit *A.* 20. ipse *d., Fulv. Ursinus.* ipsum *ABabc. Leid.* 21. dominum *ABa. Leid.* 22. quae est persona omni *A. Leid.* 23. et ipse *abcd. Leid. Gorziensis.* et *AB.* 24. dei *cd. Vaticanorum unus.* domini *reliqui.* deum *Leid., et duo Vaticani.* 25. qui quia *A. Leid.* 26. et *abcd.* ut *reliqui, et Leid.* 27. neque et ipse *AB. Leid.*

Petrus et Ioannes et Iacobus [28]sine rationis et amentia[c], qui si, non passuri filii gloriam, sed patrem vidissent, credo, morituri
Exod. XXXIII, 20. ibidem[d]. Deum enim nemo videbit et vivet. Si haec ita sunt, constat eum semper visum ab initio qui visus fuerit in fine, et eum nec in fine visum qui nec ab initio fuit visus, et ita duos esse visum et invisum. Filius ergo visus [29]est semper, et filius conversatus est semper, et filius operatus est semper, ex auctoritate
Io. V, 19. patris et voluntate, quia Filius nihil a semetipso potest facere, nisi viderit patrem facientem, in sensu scilicet [30]facientem. Pater enim sensu agit, filius vero [31]qui in [32]patris sensu est videns
Io. I, 3. perficit. Sic omnia per filium facta sunt, et sine illo factum [33]est nihil.

Cap. XVI. Nec putes sola opera mundi per filium facta, sed et quae a
Io. III, 35. deo exinde gesta sunt. Pater enim, qui diligit filium et omnia tradidit in [1]sinu eius[a], utique a primordio diligit et a primordio tra-
Io. I, 1. didit. Ex quo, A primordio sermo erat apud deum, et deus erat
Matth. XXVIII, 18. sermo, cui data est omnis potestas a patre in caelis et in terra,
Io. V, 22. Non iudicat pater quemquam, sed omne iudicium tradidit filio, a primordio tamen. Omnem enim dicens potestatem, et omne iudicium, et omnia per eum facta, et omnia tradita in manu eius, nullam exceptionem temporis permittit, quia omnia non erunt si non omnis temporis fuerint. Filius itaque est [2]qui ab initio iudicavit, turrem superbissimam elidens [3]linguasque [4]disperdens, orbem totum aquarum violentia puniens, pluens super Sodomam et Gomorram ignem et [5]sulphurem, [6]dominus a domino[b]. Ipse enim et ad humana semper colloquia descendit, ab Adam usque ad patriar-

28. sine rationis et amentia *abd.* sine irratione et amentia *c.* sine ratione et amentia *AB. Leid., cod. Pithoei, et tres Vaticani.* sine rationis examentia *Fulv. Ursinus.* sine erratione et amentia *Rhenanus.* 29. fuit *A. Leid.* 30. facientem *Aabcd. Leid., et codd. scripti Rhenani.* sentientem *B.* 31. quod *Fulv. Ursinus.* 32. sēnsu patris *A. Leid.* 33. est *om. A. Leid.*

Cap. XVI. 1. sinu *ABab. Leid.* manu *cd., ex corr. Pamelii.* 2. qui ab *abcd. Leid.* qui et ab *AB.* 3. linguasque *Babcd.* linguas *A. Leid.* 4. dispertiens *d., Fulv. Ursinus.* 5. sulphur *Fr. Iunius.* 6. dominus a domino *cd.* deus a deo *reliqui, et Leid.*

c. sine rationis et amentia] Hoc est, neque sine periculo rationis neque sine amentia. „Periculum rationis" dicit ut supra „periculum lucis," hoc est damnum. (Rigalt.)

d. qui si, non passuri filii gloriam, sed patrem vidissent, credo, morituri ibidem.] Breviloquentia et stribligo Septimiana. Morituri, inquit, ibidem et statim, si, non filii gloriam, quam vel ipsam non passuri essent, sed ipsum patrem vidissent.

Cap. XVI. a. in sinu eius] Sic reposui ex auctoritate veterum librorum, quamquam hi vel ipsi alteram alibi (cf. infra cap. 21) scripturam tueantur. Cf. Sabaterii Antiqu. Bibl. Verss.

b. dominus a domino.] Sic correxit Pamelius, cum ita videret et supra cap. 13. extare. Ceterum cf. Sabaterii Ant. Bibl. Verss.

chas et prophetas, in visione, in [7]somnio, in speculo, in aenigmate, ordinem suum praestruens ab initio semper [8]quem erat persecuturus in finem. Ita semper ediscebat[c] et deus in terris cum hominibus conversari, [9]non alius quam sermo, qui caro erat futurus. Ediscebat autem, ut nobis fidem sterneret, ut facilius crederemus filium dei descendisse in saeculum, [10]si et retro tale [11]quid gestum cognosceremus. Propter nos enim sicut scripta sunt, ita et gesta sunt, in quos aevorum fines [12]decucurrerunt. Sic etiam adfectus humanos sciebat iam tunc, suscepturus etiam ipsas substantias hominis, carnem et animam, interrogans Adam, quasi nesciens[d], Ubi es, Adam? paenitens quod hominem fecisset, quasi non praesciens; temptans Abraham, quasi ignorans quid sit in homine, offensus, reconciliatus eisdem, et si qua haeretici adprehendunt quasi deo indigna ad destructionem creatoris, ignorantes haec in filium competisse, qui etiam passiones humanas et sitim et esuriem et lacrimas et ipsam nativitatem ipsamque mortem erat subiturus, propter hoc minoratus a patre modicum [13]citra angelos. Sed haeretici quidem nec filio dei deputabunt [14]convenire quae tu [15]ipsi patri inducis, quasi ipse se [16]deminoraverit propter nos, cum scriptura alium dicat ab alio minoratum, non ipsum a semetipso. [17]Quid si et alius, qui coronabatur [18]gloriam et honorem, alius qui coronabat, utique filium pater? Ceterum quale est ut deus omnipotens ille invisibilis, quem nemo vidit hominum nec [19]videre potest, ille qui inaccessibilem lucem habitat, ille qui non habitat in manu factis, a cuius conspectu terra [20]contremiscit, montes liquescunt ut cera, qui totum orbem manu adprehendit velut nidum, cui caelum thronus et terra scabellum, in quo omnis locus, non ipse in loco, qui universitatis extrema linea est, ille altissimus in paradiso ad vesperam [21]deambulaverit, quaerens Adam, et arcam post introitum Noë clauserit, et apud Abraham sub quercu refrigeraverit[e], et Moy-

Gen. III, 9. Gen. VI, 6. Io. II, 25 Ps. VIII, 6. I Tim. VI, 16. Act. App. XVII, 24. Ioël II, 10. Ps. XCVII, 5. Ies. X, 14. Ies. LXVI, 1.

7. somnio *d., Fulv. Ursinus.* somno *reliqui, et Leid.* 8. quem erat persecuturus in finem. Ita *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* quae (qui *A. Leid.*) erat persecuturus infinita *ABabc. Leid.* 9. non alius potuit quam sermo *cd., ex interpolatione Pamelii.* 10. si et *abcd.* et *AB. Leid.* 11. quod *A. Leid.* 12. decurrerunt *A.* 13. quid citra *d., cum Fulvio Ursino.* 14. devenire *edit. Semleri mendose.* 15. ipse *AB. Leid., tres Vaticani.* 16. deum minoraverit *A. Leid.* 17. Quod *edit. Semleri mendose.* 18. gloriam et honorem *AB. Leid., Paterniac., tres Vaticani.* gloria et honore *abcd. Gorz.* 19. videri *A. Leid.* 20. contremescit *AB.* 21. deambulavit *AB. Leid.*

c. ediscebat] Ἐμελετᾶτο. Cf. De Carne Chr. cap. 6 „non eum Christum recipientes, qui iam tum et adloqui et liberare et iudicare humanum genus *ediscebat* in carnis habitu“ cett.

d. interrogans Adam quasi nesciens] V. de hoc loco Adv. Marc. II, 25.

e. refrigeraverit] Cf. adnott. ad De Resurr. Carnis cap. 63.

sen de rubo ardenti vocarit, et in fornace Babylonii regis quartus [22]apparuerit (quamquam filius hominis est dictus), [23]ni haec in imagine et speculo et aenigmate fuissent? Scilicet et haec nec de filio dei credenda [24]fuisse, si scripta non essent, fortasse non credenda de patre, licet scripta, quem isti in vulvam Mariae deducunt, et in Pilati tribunal imponunt, et in [25]monumento Ioseph [26]reconcludunt. Hinc igitur apparet error illorum. Ignorantes enim a primordio omnem ordinem divinae dispositionis per filium decucurrisse, ipsum credunt patrem et visum et congressum et operatum et sitim et
Ies. XL, 28. esuriem passum (adversus prophetam dicentem, Deus aeternus non sitiet nec esuriet omnino: quanto magis nec morietur nec sepelietur?), et ita unum deum semper egisse, id est patrem, quae per filium gesta sunt.

Cap. XVII. Facilius existimaverunt patrem in filii nomine egisse quam
Io. V, 43. filium in patris, dicente ipso domino, Ego veni in patris mei no-
Io. XVII, 6. mine; item ad ipsum patrem, Nomen tuum manifestavi hominibus;
Ps. CXVIII, 26. condicente[a] etiam scriptura: Benedictus qui venit in nomine domini, utique filius in patris nomine. [1]Et nomen patris Deus omnipotens, Altissimus, Dominus virtutum, Rex Israëlis, Qui est. [2]Quatenus ita scripturae docent, haec dicimus et in filium competisse, et in [3]his filium venisse, et in [4]his semper egisse, et sic ea in se
Io. XVI, 15. hominibus manifestasse. Omnia, inquit, patris, mea sunt. Cur non et nomina? [5]Cum ergo legis Deum omnipotentem, et Altissimum, et Deum virtutum, et Regem Israëlis, et Qui est, vide ne per haec filius etiam demonstretur suo iure Deus [6]omnipotens, qua sermo Dei omnipotentis, quaque omnium accepit potestatem, Altissimus, qua dextera dei exaltatus, sicut Petrus in Actis contionatur,
Act. App. II, 22. Dominus virtutum, quia omnia subiecta sunt illi a patre, Rex Israëlis, quia illi proprie [7]excidit sors gentis istius, item Qui est, quoniam multi [8]filii dicuntur, et non sunt. Si autem volunt et Christi nomen patris esse, [9]audient suo loco. Interim hic mihi [10]promptum sit responsum adversus id quod [11]et de Apocalypsi
Apoc. I, 8. Ioannis proferunt: [12]Ego dominus [13]qui est, et qui fuit et venit,

22. apparuit *A. Leid.* 23. et in imagine et speculo et aenigmate. Scilicet *AB. Leid.* 24. fuissent *Fulv. Ursinus.* 25. monumento *Acd. Leid. Vaticanorum unus.* monumentis *reliqui.* 26. concludunt *d., cum Fulv. Ursino.*

Cap. XVII. 1. Sed et nomina *d., Fulv. Ursinus.* 2. quatinus *A.* 3. hiis *A.* 4. hiis *A.* 5. Cur *bc.* 6. omnipotens *om. AB. Leid.* 7. exivit *Latinius.* accidit *Fr. Iunius.* 8. dii dicuntur *Petr. Ciacconius[e] et Fr. Iunius.* 9. audiunt *AB. Leid.* 10. promptum *ego.* promotum *libri omnes.* 11. et *om. A. Leid.* 12. Ergo *AB. Leid.* 13. qui est et qui fuit et venit *abcd. Gorz.* qui est et qui venit *A. Leid.* qui est et qui erat et qui fuit et venit *B.*

Cap. XVII. a. condicente] Cf. adnott. ad Scorp. cap. 14.

omnipotens, et sicubi alibi dei omnipotentis appellationem non putant etiam filio convenire. Quasi qui venturus [14]sit *non* omnipotens, cum et filius omnipotentis tam omnipotens [15]sit quam deus dei filius.

Sed hanc societatem nominum paternorum in filio ne facile perspiciant perturbat illos scriptura, si quando unicum deum statuit, quasi non eadem et deos et dominos duos proposuerit, ut supra ostendimus[a]. Ergo quia duos et unum, inquiunt, invenimus, ideo ambo unus atque idem, et filius et pater. Porro non periclitatur scriptura, ut illi de tua argumentatione succurras, ne sibi contraria videatur. Habet rationem et cum unicum deum statuit et cum duos, patrem et filium, ostendit, et sufficit sibi. Filium nominari ab ea constat. Salvo enim filio recte unicum deum potest determinasse, cuius est filius. Non enim desinit esse [1]qui habet filium, ipse unicus, suo scilicet nomine, quotiens sine filio nominatur. Sine filio autem nominatur, cum principaliter determinatur ut prima persona, quae ante filii nomen erat proponenda, quia pater ante cognoscitur, et post patrem filius nominatur. Igitur unus deus pater, Ies. XLV, 5. et absque eo alius non est. Quod ipse [2]inferens non filium negat, sed alium deum. Ceterum alius a patre filius non est. Denique inspice sequentia huiusmodi pronuntiationum, et invenies fere ad idolorum factitatores atque cultores definitionem earum pertinere, ut multitudinem falsorum deorum unio divinitatis expellat, habens tamen filium, quanto individuum et inseparatum a patre, tanto in patre reputandum, etsi non nominatum. Atquin si nominasset illum, separasset, ita dicens: Alius praeter me non est, nisi filius meus. Alium enim etiam filium fecisset, quem de aliis excepisset. Puta solem dicere, Ego sol, et alius praeter me non est, nisi radius meus: nonne [3]denotasses vanitatem, quasi non et radius in sole deputetur? Itaque [4]praeter semetipsum non esse alium deum, hoc propter idololatriam tam nationum quam Israëlis; etiam propter haereticos, qui, sicut nationes manibus, ita et ipsi verbis idola fabricantur, id est alium deum et alium Christum. Igitur [5]et cum se unum pronuntiabat, filio pater procurabat, ne ab alio deo Christus venisse credatur, sed ab illo qui praedixerat, Ego deus et alius Ies. XLV, 5. 18. XLIV, 6.

Cap. XVIII.

14. sit non omnipotens *ego.* non sit omnipotens *d., cum Fulvio Ursino.* sit omnipotens *ABabc.* tam omnipotens sit *Leid.* 15. sit quam deus dei filius *d., ex emendat. Fulv. Ursini.* sit dei filius quam deus dei filius *ABabc. Leid.*

Cap. XVIII. 1. quod *A. Leid.* 2. inserens *AB. Leid.* 3, denotasses *d.* denotasset *ABabc. Leid.* 4. per *AB. Leid.* 5. cum et *A. Leid.*

Cap. XVIII. a. supra ostendimus.] Supra cap. 13.

Ies. XLIV,24. absque me non est, qui se unicum, sed cum filio, ostendit, cum quo caelum solus extendit.

Cap. XIX. Quin et hoc dictum eius in argumentum singularitatis arri-
Ibid. pient: Extendi, inquit, caelum solus. Quantum ad ceteras virtutes, solus, praestruens adversus coniecturas haereticorum, qui mundum ab angelis et potestatibus diversis volunt structum, qui et ipsum creatorem aut angelum faciunt, aut ad alia quae extrinsecus, ut opera mundi, ignorantem quoque subornatum. Aut si sic solus caelum extendit, quomodo isti praesumunt in perversum haeretici, quasi
Prov. VIII,27. singularis non admittatur sophia illa dicens, Cum pararet [1]caelum,
Rom. XI,34. ego aderam [2]illi? Et si [3]dixit *apostolus*, Quis cognovit sensum domini, et quis illi consilio fuit? utique praeter sophiam [4]ait, quae
Prov. VIII,30. illi aderat. In ipso tamen et cum illo universa compingebat, non ignorante quid faceret. Praeter sophiam autem Praeter filium dicit, qui est Christus, sophia et virtus dei, secundum apostolum, solus
I Cor. II,11. sciens sensum patris. Quis enim scit quae sunt in deo, nisi spiritus, qui in ipso est? non qui extra ipsum. Erat ergo qui non solum deum faceret, nisi a ceteris solum. [5]Sed et evangelium re-
Io. I,3. cusetur, quod dicat omnia per sermonem a deo facta esse, et sine
Ps. XXXIII,6. [6]eo nihil factum. Nisi enim fallor et alibi scriptum est: Sermone eius caeli firmati sunt, et [7]spiritu eius [8]omnes virtutes eorum. Et sermo autem, virtus et sophia, ipse erit dei filius. Ita si per filium omnia, caelum quoque per filium extendens non solus extendit, nisi illa ratione [9]qua a ceteris solus. Atque adeo statim de filio
Ies. XLIV,25. loquitur. Quis alius deiecit signa ventriloquorum et divinationes a corde, avertens sapientes retrorsum et consilium eorum infatuans?
Matth. III,17. sistens verba filii sui[a], dicendo scilicet, [*]Hic est filius meus dilectus, hunc audite. Ita filium subiungens ipse interpretator est quomodo caelum solus extenderit, scilicet cum filio solus, sicut cum
Ies. XLIV,24. filio unum. Proinde et filii erit vox: Extendi caelum solus, quia
Ps. XXXIII,6. sermone caeli confirmati sunt. Quia sophia [10]in sermone adsistente paratum est caelum, et omnia per sermonem sunt facta, competit et filium solum extendisse caelum, quia solus operationi patris
Ies. XLI,4. ministravit. Idem erit dicens: Ego primus, et [11]in superventura

Cap. XIX. 1. coelos *cd.* 2. illi simul. Et *cd.* 3. dixit apostolus, Quis *d., cum Fulvio Ursino.* dixit, quis *ABabc. Leid.* 4. ait *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* non fuit *A., et Latinius ex codice aliquo Vaticano.* fuit *Babc. Leid.* 5. Sed et *abcd.* Sed *AB. Leid.* 6. ipso *A. Leid.* 7. spiritu oris eius *d., cum Fulvio Ursino.* 8. omnes virtutes *Acd. Leid., tres Vaticani.* omnis virtus *reliqui.* 9. qua a ceteris *B (in marg., ex Hirsaugiensi, ni fallor) d., Fulv. Ursinus.* qua de ceteris *A. Leid.* qua ceteris *Babc.* 10. id est sermone *d., cum Fulvio Ursino et Fr. Iunio.* 11. insuper ventura *d.*

Cap. XIX. a. sistens verba filii sui] Cf. Adv. Marc. IV, 22.

ego sum. Primum scilicet omnium sermo. In principio erat sermo, Io. I, 1.
in quo principio prolatus a patre est. Ceterum pater non habens
initium, ut a nullo prolatus, ut innatus, non potest videri. Qui
solus fuit semper, ordinem habere non potuit. Igitur si propterea
eundem et patrem et filium credendum putaverunt, ut unum deum
vindicent, [12]salva est unio eius qui, cum sit unus, [13]habet et
filium, aeque et ipsum eisdem scripturis comprehensum. Si filium
nolunt secundum a patre reputari, ne secundus duos faciat deos
dici, ostendimus[b] etiam duos deos in scriptura relatos et duos do-
minos; et tamen ne de isto [14]scandalizentur, rationem reddimus
qua dei non duo dicantur nec domini, sed qua pater et filius duo,
et hoc non ex separatione substantiae, sed ex dispositione, cum
individuum et inseparatum filium a patre pronuntiamus, nec statu,
sed gradu alium, qui etsi deus dicatur, quando nominatur singu-
laris, non ideo duos deos faciat, sed unum, hoc ipso, quod et
deus ex unitate patris vocari habeat.

Sed argumentationibus [1]eorum adhuc [2]retundendis opera prae- Cap. XX.
benda est, si quid de scripturis ad sententiam suam excerpent,
cetera nolentes intueri, quae et [3]ipsa regulam servant, et quidem
salva unione divinitatis et monarchiae [4]sonitu. Nam sicut in veteri-
bus nihil aliud tenent quam, Ego deus et alius praeter me non Ies. XLV, 5.
est, ita in evangelio responsionem domini ad Philippum tuentur,
Ego et pater unum sumus, et qui me viderit, [5]videt et patrem, et Io. XIV, 9 sq.
ego in patre et pater in me. [6]His tribus capitulis totum instru-
mentum utriusque testamenti volunt [7]cedere, cum oporteat secun-
dum plura intellegi pauciora. Sed proprium [8]hoc est omnium hae-
reticorum. Nam quia pauca sunt quae in silva [9]inveniri possunt,
pauca adversus plura defendunt, et posteriora adversus priora susci-
piunt. Regula autem omni [10]rei semper ab initio [11]constituta in
prioribus[a] et in posteriora praescribit, utique et in pauciora.

Aspice itaque quanta[a] praescribant tibi etiam in evangelio ante Cap. XXI.
Philippi consultationem et ante omnem argumentationem tuam. Et

12. salvus *AB. Leid.* 13. habet *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* habeat *ABabc. Leid.* 14. scandalizarentur *A. Leid. et Vaticani.*

Cap. XX. 1. eorum *om. A. Leid.* 2. retundendum *A. Leid.* 3. ipsam *A. Leid.* 4. sonatu *A. Leid.* 5. vidit *AB.* 6. Legis *A.* Legibus *Leid.* 7. credere *AB. Leid.* 8. est hoc *Leid.* 9. invenire *Fr. Iunius.* 10. rei (re *A. Leid.*) semper ab *Acd. Leid. Vaticani.* 11. constituta in prioribus et in posteriora praescribit, utique et in pauciora *ego.* constituta in prioribus et in posteriora praescribit, utique et in paucioribus *ABabc. Leid.* constituta ex prioribus et ex pluribus et in posteriora praescribit, utique et in pauciora *d., cum Fulvio Ursino.*

b. ostendimus] Supra cap. 13.

Cap. XX. a. in prioribus] Id est dum in prioribus valet.

Cap. XXI. a. quanta] Id est quot capitula. Cf. adnott. ad Apolog. cap. 3.

in primis ipsa statim praefatio Ioannis evangelizatoris demonstrat
Io. I, 1 sqq. quid retro fuerit qui caro fieri habebat. In principio erat sermo, et sermo erat apud deum, et deus erat sermo; hic erat in principio apud deum; omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Nam si haec non aliter accipi licet quam quomodo scripta sunt, indubitanter alius ostenditur qui fuerit a principio, alius apud quem fuit; alium sermonem [1]dei, alium deum (licet et deus sermo, sed qua dei filius, non qua pater), alium per quem omnia, alium a quo omnia. Alium autem quomodo dicamus saepe iam edidimus. Quo alium dicamus, necesse est [2]non eundem[b]; *non eundem* autem, non quasi separatum; [3]dispositione alium, non divisione. Hic ergo factus est caro, non ipse cuius erat sermo.
Io. I, 14. Huius gloria visa est tanquam unici a patre, non tanquam patris. Hic [4]unius sinum patris disseruit, non sinum suum pater. Prae-
Io. I, 18. cedit enim: Deum nemo vidit unquam. [5]Inde et si agnus dei [6]ab
Io. I, 29. Ioanne designatur, non ipse cuius est dilectus[c]. Certe filius dei semper, sed non ipse, cuius est filius. Hoc [7]eum Nathanaël sta-
Matth. XVI, 16. tim sensit, sicut et alibi Petrus: Tu es filius dei. Hoc et ipse
Io. I, 50. recte sensisse illos confirmat, [8]Nathanaëli quidem respondens, Quia
Matth. XVI, 17. [9]dixi, vidi te sub ficu, ideo credis; Petrum vero beatum adfirmans, cui non caro neque sanguis revelasset, quod et patrem senserat, sed pater qui in caelis est. Quo dicto utriusque personae constituit distinctionem, et filii in terris, quem Petrus agnoverat dei filium, et patris qui in caelis, qui Petro revelaverat quod Petrus
Io. II, 16. agnoverat dei filium Christum. Cum in templum introiit, aedem patris appellat, ut filius. Cum ad Nicodemum dicit: Ita, [9b]inquit, dilexit deus mundum, ut filium suum unicum dederit, in quem omnis qui crediderit non pereat, sed habeat vitam sempiternam.
Io. III, 16 sqq. Et rursus: Non enim misit deus filium suum in mundum, ut iudicet mundum, sed ut salvus sit mundus per eum; qui crediderit in illum, non iudicatur; qui non crediderit in illum, iam iudicatus est, quia non credidit in nomine unici filii dei. Ioannes autem cum
Io. III, 35 sq. interrogaretur [10]quid de Iesu contingeret[d], Pater, inquit, [11]dilexit

Cap. XXI. 1. dei, alium deum *Fr. Iunius.* dei, alium dominum *ABabc. Leid.* esse, alium deum *d., Fulv. Ursinus.* 2. non eundem, non eundem autem *ego.* non eundem autem *ABabc. Leid.* non eundem; alium autem *d., cum Fulvio Ursino.* 3. sed dispositione *d., cum Fulvio Ursino.* 4. unus *cd.* 5. Idem et agnus *d., cum Fulvio Ursino.* 6. a Iohanne *A. Leid.* 7. eum *ABcd. Leid., et tres Vaticani.* enim *ab. Gorz.* 8. Nathanael *ABa. Leid.* 9. dixit *B.* 9b. inquit *om. cd.* 10. quid Iesu *Petr. Ciacconius, et Fr. Iunius.* 11. diligit *cd.*

b. necesse est non eundem] Scil. dicamus. Vulgata distinctio erat „quo alium dicamus necesse est, non eundem autem“ cett.

c. non ipse cuius est dilectus] Non ipse designatur cuius est dilectus.

d. cum interrogaretur quid de Iesu contingeret] Ita ex responso Ioannis

filium, et omnia tradidit in manu eius; qui [12]credidit in filium, habet vitam aeternam; qui non [13]credidit in filio dei, non videbit deum, sed ira dei manebit super eum. Quem [14]vero Samaritidi ostendit? Si Messiam, qui dicitur Christus, filium utique [15]se, non Io. IV, 25 sq. patrem, demonstravit, qui et alibi Christus, dei filius, non pater, dictus est. Exinde discipulis, Meum est, inquit, ut faciam voluntatem eius qui me misit, ut consummem opus eius. Et ad Iudaeos Io. IV, 34. de paralytici sanitate: Pater meus usque modo operatur, et ego Io. V, 17. operor. Pater et ego, filius dicit. Denique propter hoc magis Iudaei illum interficere volebant, non [16]tantum quod solveret sabbatum, sed quod patrem suum deum diceret, aequans se deo. Tunc ergo dicebat ad eos, Nihil filius facere potest a semetipso, [17]nisi Io. V, 19–27. [18]videat patrem facientem; quae enim ille facit, eadem et filius facit. Pater enim diligit filium, et omnia demonstravit illi, quae ille [19]fecit, et maiora [20]istis opera demonstravit illi, ut vos miremini. Quomodo enim suscitat mortuos et vivificat, ita et filius quos vult [21]vivificat. Neque enim pater iudicat, sed omne iudicium dedit filio, uti omnes honorent filium, sicut honorant patrem. Qui non honorat filium, non honorat patrem, qui filium misit. Amen, amen dico vobis, quod qui audit sermones [22]meos et credit ei qui me misit, habet vitam aeternam, et in iudicium non [23]veniet, sed transit [24]de morte in vitam. Amen dico vobis, [25]quod veniet hora qua mortui audient vocem filii dei, et [26]cum audierint, vivent. Sicut enim pater habet vitam aeternam a semetipso, ita et filio dedit vitam aeternam [27]habere in semetipso, et iudicium dedit illi facere in potestate, [28]quia filius hominis est, per carnem scilicet, sicut et filius dei, per spiritum eius. Adhuc adicit, Ego autem Io. V, 36 sq. habeo maius quam Ioannis testimonium; opera enim, quae pater mihi dedit consummare, illa ipsa de me testimonium perhibent, quod me pater miserit; et qui me misit pater, ipse testimonium dixit de me. Subiungens autem, Neque vocem eius audistis un- Io. V, 37. quam, neque formam eius vidistis, confirmat retro non patrem, sed filium fuisse, qui videbatur et audiebatur. Denique [29]dicit, Ego Io. V, 43.

12. credit *cd.* 13. credit *cd.* 14. vero *om. A. Leid.* 15. sed *A. Leid.* 16. tamen quod solveret *B.* tamen solveret *A. Leid.* 17. nihil nisi *A. Leid.* 18. viderit *cd.* 19. facit *A. Leid.* 20. istis *cd.* ista *ABab. Leid.* 21. vivificabit *A. Leid.* 22. meos *om. AB. Leid. Pro* sermones *A. habet* sermonem. 23. venit *d., cum Fulvio Ursino.* 24. de vita vel morte in vitam *A. Leid.* 25. quando *A. Leid.* 26. qui *Latinius.* 27. a semetipso *A. Leid.* 28. quia *ABa. Vaticani duo.* qua *reliqui, et Leid.* 29. dicebat *A. Leid.*

temperat ipsam interrogationem. Spopondit enim Ioannes quod qui crediderit, ei a Iesu contingere vitam aeternam, qui non crediderit, ei contingere non videre deum, sed iram dei super eum manere.

veni in patris mei nomine, et non me recepistis. Adeo semper filius erat in dei et regis et domini [30]omnipotentis et altissimi no-
Io. VI, 29. mine. Interrogantibus autem quid facere debeant respondit, Ut
Io. VI, 32. credatis in eum quem deus misit. Panem quoque se adfirmat, quem pater praestaret de caelo; ergo omne, quod ei daret pater, ad se venire, nec reiecturum se, quia de caelo descendisset, non ut suam, sed ut patris faceret voluntatem; voluntatem autem patris esse uti qui viderit filium et crediderit in eum, vitam et resurrectionem consequatur; neminem porro ad se venire posse, nisi quem pater adducat; omnem, qui a patre audisset et didicisset,
Io. VI, 37sqq. 44sqq. venire ad se, Non quasi patrem aliquis viderit, adiciens et hic, ut ostenderet patris esse sermonem, per quem docti fiant. At cum discedunt ab eo multi, et apostolis suis offert si velint discedere
Io. VI, 66 sqq. et ipsi, [31]quid respondit Simon Petrus? Quo [32]discedimus? verba vitae habes, et nos credimus quod tu sis Christus. Patrem illum esse, an patris Christum[e]?

Cap. XXII. Cuius autem doctrinam dicit, ad quam mirabantur? suam an patris? Aeque ambigentibus inter se, ne ipse esset Christus, utique
Io. VII, 28 sq. non pater, sed filius, [1]Neque nescitis, inquit, unde sim, et non veni a [2]me ipso, sed est verus qui me misit, quem vos non nostis; ego novi illum, [3]quia apud illum sum. Non dixit, Quia ipse sum, et, Ipse me misi, sed, Ille me misit. Item cum misissent
Io. VII, 33. ad invadendum eum pharisaei, Modicum adhuc temporis, ait, vobiscum sum, et vado ad eum qui me misit. At ubi se [4]negat esse
Io. VIII, 16. solum, Sed ego, inquit, et qui me misit pater: nonne duos demonstrat, tam duos quam inseparatos? Immo totum erat hoc quod docebat, inseparatos duos esse; siquidem et legem proponens, duo-
Io. VIII, 18. rum hominum testimonium confirmantem, subiungit: Ego testimonium dico de me, et testimonium dicit de me, qui me misit, pater. Quodsi unus esset, dum idem est et filius et pater, non uteretur legis patrocinio fidem imponentis non unius testimonio, sed duo-
Io. VIII, 19. rum. Item interrogatus, ubi esset pater, neque se neque patrem notum esse illis respondens, duos dixit [5]ignotos. Quodsi ipsum
Ibid. nossent, patrem nossent, non quidem quasi ipse esset pater et filius, sed quia per individuitatem neque agnosci neque ignorari

30. et omnipotentis *d., cum Fulvio Ursino.* 31. et quid *A. Leid.* 32. discedemus *c.*

Cap. XXII. 1. Neque nescitis *Leid.* neque me scit *A.* Atque me scitis *Fr. Iunius.* Neque me scitis *Babcd.* 2. metipso *A. Leid.* 3. quia apud ipsum sum *A.* qui ab illo sum, et ille me misit *cd.* 4. negatur *A. Rescripserim* negans. 5. esse ignotos *A.*

e. an patris Christum?] Creduntne patrem illum esse, an patris Christum?

alter sine altero potest: Qui me, ait, misit, verax est, et ego quae ab eo audivi, ea [6]et loquor in mundum; interpretante extrinsecus scriptura non cognovisse illos quod de patre dixisset, cum scilicet cognoscere debuissent sermones patris in filio esse, legendo apud Hieremiam, Et dixit mihi dominus, Ecce dedi sermones meos in os tuum; et apud Esaiam, Dominus [7]dat mihi linguam disciplinae ad cognoscendum, quando oporteat dicere sermonem; sicut ipse rursus, Tunc, inquit, cognoscetis quod ego sim, et a [8]memetipso nihil loquar, sed sicut me docuit, ita et loquor, quia et qui me misit mecum est. Et hoc ad testimonium individuorum duorum. Item in altercatione Iudaeorum [9]exprobrans quod occidere eum vellent, Ego, inquit, quae vidi penes patrem meum, loquor, et vos, quod vidistis penes patrem vestrum, id facitis; et nunc vultis occidere hominem veritatem vobis locutum, quam audivit a deo; et, Si deus esset pater vester, dilexissetis me; ego enim ex deo exivi et veni (et tamen non [10]separantur, licet exisse dixerit, ut quidam arripiunt huius dicti occasionem; exivit autem a patre ut radius ex sole, ut rivus ex fonte, ut frutex ex semine); ego daemonium non habeo, sed [11]honoro patrem meum; et, [12]Si ego me [13]ipse glorificem, nihil est gloria mea; est qui me glorificet, pater, quem vos dicitis deum esse vestrum, nec nostis illum, at ego novi eum; et si dicam, non novi, ero similis vestri, mendax; sed novi illum, et sermonem eius servo. [14]At cum subiungit, Abraham diem meum vidit, et laetatus est, nempe demonstrat filium Abrahae retro visum, non patrem. [15]Item super caecum illum patris opera dicit se facere oportere, cui post restitutionem luminum, Tu, inquit, credis in filium dei? et interroganti, quis esset iste, ipse se demonstrans utique filium demonstravit, quem credendum [16]esse dixerat. Dehinc cognosci se profitetur a patre, et patrem a se, et ideo se diligi a patre quod animam suam ponat, quia hoc praeceptum accepisset a patre. Et interrogatus a Iudaeis, si ipse esset Christus (utique [17]dei, nam usque in hodiernum Iudaei Christum dei, non ipsum patrem sperant, quia nunquam Christus pater scriptus est venturus), Loquor, inquit, vobis, et non creditis; opera, quae ego facio in nomine patris, ipsa de me testimonium dicunt. Quod testimonium? ipsum scilicet esse de quo interrogabant, id est Christum dei. De ovibus etiam suis, quod nemo illas de manu eius eriperet,

Io. VIII, 26. Ibid. v. 27. Ier. I, 9. Ies. L, 4. Io. VIII, 28 sqq. Io. VIII, 38. 40. 42. 49 sq. 54 sq. Io. VIII, 56. Io. IX, 35. Io. IX, 36 sq. Io. X, 15. 17 sq. Io. X, 24 sq.

6. et *om. A. Leid.* 7. mihi dat *A. Leid.* 8. me ipso *A. Leid.* 9. exprobans *A.* 10. separamus *B.* speravi *A. Leid.* 11. honorifico *A. Leid.* 12. ego si *A. Leid.* 13. ipsum gloricer *A(?).* ipsum glorificor *Leid.* 14. Ac *cd.* 15. Ipse *A. Leid.* 16. esse *om. A. Leid.* 17. dēus *B.*

Io. X, 28 sqq. [18]Pater, qui maior est omnibus, mihi dedit; et, Ego et pater unum sumus. Hic ergo iam gradum volunt figere stulti, immo caeci, qui non videant, primo, Ego et pater, duorum esse significationem; dehinc in novissimo, Sumus, non ex unius esse persona, quod pluraliter dictum est; tum, quod Unum sumus, non Unus sumus. Si enim dixisset, [19]Unus sumus, potuisset adiuvare sententiam illorum. Unus enim singularis numeri significatio videtur; adhuc cum duo masculini generis. Unum dicit neutrali verbo, quod non pertinet ad singularitatem, sed ad unitatem, ad similitudinem, ad coniunctionem, ad dilectionem patris, qui filium diligit, et ad obsequium filii, qui voluntati patris obsequitur. Unum sumus, dicens, ego et pater, ostendit duos esse, quos aequat et iungit. Adeo addit
Io. X, 32. etiam multa se opera a patre ostendisse, quorum nihil lapidari
Io. X, 33. mereretur. Et ne putarent ideo se illum lapidare debere, quasi se deum ipsum, id est patrem, voluisset intellegi, quia dixerat, Ego et pater unum sumus, qua filium dei deum ostendens, non qua
Io. X, 34 sqq. ipsum deum, Si in lege, inquit, scriptum est, Ego dixi, vos dii estis, et non potest solvi scriptura, quem pater sanctificavit et misit in mundum, vos eum blasphemare dicitis, quia [20]dixerat, Filius dei sum? Si non facio opera patris mei, nolite credere; si vero facio et mihi credere non vultis, vel propter opera credite; et scitote, quod ego in patre sim, et pater in me. Per opera ergo [21]erit pater in filio, et filius in patre; et ita per opera intellegimus unum esse [22]patrem. Adeo totum hoc perseverabat inducere, ut duo tamen crederentur in una virtute, quia aliter filius credi non posset nisi duo crederentur.

Cap. XXIII. Post haec autem [1]Martha filium dei eum confessa non magis
Io. XI, 27. Matth. XVI, 16 erravit quam Petrus et Nathanaël; quamquam et si errasset, statim didicisset. Ecce enim ad suscitandum fratrem eius a mortuis ad
Io. XI, 41 sq. caelum et ad patrem dominus suspiciens, Pater, inquit, utique filius, gratias ago tibi, quod me semper exaudias: [2]propter istas turbas circumstantes dixi, ut credant [3]quod tu me miseris. Sed et
Io. XII, 27 sq. in conturbatione animae: Et quid dicam? pater, salvum me fac de ista hora: atquin propter hoc veni in istam horam; verum, pater,
Io. V, 43. glorifica nomen tuum; in quo erat [4]filius. Ego, inquit, veni in

18. Pater (Pater est *A. Leid.*), qui maior est omnibus, mihi dedit (dedit mihi *Vaticani*) *A. Leid., et tres Vaticani.* Pater enim quod mihi dedit, maius est omnibus *Babcd.* 19. unus sumus *d.* quod unus sumus *ABabc. Leid.* 20. dixi *cd., de coniect. Pamelii.* dixerit *Fr. Iunius.* 21. erat *d., cum Fulvio Ursino.* 22. patrem et filium *d., cum Fulvio Ursino.*

Cap. XXIII. 1. Martha *cd.* Maria *reliqui, et Leid.* 2. sed propter *Latinius.* 3. quia tu *A. Leid.* 4. et filius *d.*

patris mei nomine. Inde scilicet suffecerat[a] filii ad patrem vox. Ecce [5]ex abundantia respondet de caelo pater, filio [6]contestaturus, Hic est filius meus dilectus, in quo bene sensi, audite illum. Ita Matth. XVII, 5. [7]et *in* isto, Glorificavi, et glorificabo rursus, quot personae tibi Io. XII, 28. videntur, perversissime [8]Praxea, nisi quot et voces? Habes filium in terris, habes patrem in caelis. Non est separatio ista, sed dispositio divina. Ceterum scimus deum etiam intra abyssos esse, et ubique consistere, sed vi et potestate. Filium quoque, ut individuum, cum ipso ubique. Tamen in ipsa [9]*οἰκονομίᾳ* pater voluit filium in terris haberi, se vero in caelis. [10]Quo et ipse filius suspiciens et orabat et postulabat a patre, quo et nos erectos docebat orare: Pater noster, qui es in caelis; [11]cum sit et ubique. Matth. VI, 9. Hanc sedem suam voluit [12]pater: minoravit filium modico citra angelos ad terram [13]dimittendo, gloria tamen et honore coronaturus Ps. VIII, 6. illum in caelos resumendo. Haec iam praestabat illi, dicens, Et glorificavi, et glorificabo. Postulat filius de terris, pater promittit a caelis. Quid mendacem facis et patrem et filium? Si [14]aut pater de caelis loquebatur ad [15]filium, cum ipse esset filius apud terras, aut filius ad patrem precabatur, cum ipse esset filius apud caelos: quale est ut filius item [16]postularet a semetipso, postulando a patre, [17]si filius erat pater? aut iterum pater sibi ipse promitteret, promittendo filio, si pater erat? Ut sic duos divisos diceremus, quomodo iactitatis, tolerabilius [18]erat duos divisos quam unum deum versipellem praedicare. Itaque ad istos [19]nunc dominus pronuntiavit, Non propter me [20]ista vox venit, sed propter vos, ut credant et Io. XII, 30. hi, et patrem et filium in suis quemque nominibus et personis et locis. Sed adhuc exclamat Iesus et dicit, Qui credit in me, non Io. XII, 44. in me credit, sed in eum credit qui me misit, quia per filium in patrem creditur, et auctoritas credendi filio pater est. Et qui [21]con- Io. XII, 45. spicit me, conspicit eum qui me misit. Quomodo? quoniam scilicet a memetipso non sum locutus, sed, qui me misit pater, ipse Io. XII, 49. mihi mandatum dedit, quid dicam, et quid loquar. Dominus enim dat mihi linguam disciplinae ad cognoscendum, quando oporteat Ies. L, 4.

5. ex abundanti respondit *Latinius.* 6. contestaturus *ego.* contestatur *libri omnes.* 7. et in isto *cd.* et isto *reliqui, et Leid.* 8. Praxean *A. Leid.* 9. oeconomia *d.* oikonomia *A. Leid.* 10. Quod *AB. Leid.* 11. et cum *d.* 12. pater mihi turmis (turmis *A.*) minoravit *A. Leid.* 13. demittendo *d., Fulv. Ursinus.* 14. autem *AB. Leid.* 15. filium si autem pater cum ipse *A. Leid.* 16. postularet *d., cum Fulvio Ursino.* postulet *ABabc. Leid.* 17. si *om. AB. Leid.* 18. erit *A. Leid.* 19. tunc *d., cum Fulvio Ursino.* 20. vox ista *A. Leid.* 21. conspicit me *abcd.* me conspicit *A.* conspicit *B. Leid.*

Cap. XXIII. a. suffecerat] Ex eo quod filius erat veniebatque in nomine patris, una vox illius satis fuerat patri ut acquiesceret. (Fr. Iunius.)

Io. XII, 50. dicere sermonem quem ego loquor. Sicut mihi* pater dixit, ita et loquor. Haec quomodo dicta sint, evangelizator et utique tam carus discipulus Ioannes magis quam Praxeas [22]noverat, ideoque ipse de
Io. XIII, 1. 3. suo sensu, Ante autem sollemnitatem paschae, inquit, sciens Iesus omnia sibi tradita a patre esse, et se ex deo [23]esse, [24]et ad deum vadere. Sed Praxeas ipsum vult patrem de semetipso exisse, et ad semetipsum abisse, ut diabolus in cor Iudae non filii traditionem, sed patris ipsius inmiserit. Nec diabolo bene, nec haeretico, quia nec in filio bono suo diabolus operatus est traditionem. Filius enim traditus est dei, qui erat in filio hominis, sicut scriptura
Io. XIII, 31. subiungit: Nunc glorificatus est filius hominis, [25]et deus glorificatus est in illo. Quis deus? Utique non pater, sed sermo patris, qui erat in filio hominis, id est in carne, in qua et glorificatus iam, virtute vero et sermone, et ante [26]Iesus. [27]Et deus, inquit, [28]glorificabit illum in semetipso, id est pater filium, [29]quem in semetipso habens, etsi porrectum ad terram, mox per resurrectionem [30]morte devicta[b].

Cap. XXIV. [1]Erant plane qui et tunc non intellegerent. [2]Quoniam et Tho-
Io. XIV, 5. mas aliquamdiu incredulus, [3]Domine, inquit[a], non scimus quo eas,
Io. XIV, 6 sq. et quomodo viam novimus? Et Iesus: Ego sum via, veritas et vita: nemo venit ad patrem nisi per me; si cognovissetis me, cognovissetis et patrem; [4]sed abhinc nostis illum, et vidistis illum. Et pervenimus iam ad Philippum, qui spe excitatus videndi patris, nec intellegens quomodo visum patrem audisset, Ostende, inquit,
Io. XIV, 8 sq. nobis patrem, et sufficit nobis. Et dominus: Philippe, tanto tempore vobiscum sum, et non cognovistis me? Quem dicit cognosci ab illis debuisse (hoc enim solum discuti oportet), quasi patrem, an quasi filium? Si quasi patrem, doceat Praxeas tanto tempore

22. nominat *AB. Leid.* 23. exisse *d., cum Fulvio Ursino.* 24. et *om. bc.* 25. et *om. A. Leid.* 26. Iesus. Et *Fr. Iunius.* Iesum, et *libri omnes.* 27. et *om. A. Leid.* 28. glorificabit *ego.* glorificavit *libri omnes.* 29. quem in *AB. Leid.* in *reliqui.* 30. glorificavit morte devicta *d., cum Fulvio Ursino.*

Cap. XXIV. 1. Erant tibi (*h. e.* ibi) plane quippe qui *A. Leid.* 2. quomodo *A. Leid.* 3. Domine, inquit *ego.* Domine enim, inquit *cd.* Domino enim inquit *ABab.* 4. sed et abhinc *ABa. Leid.*

b. glorificabit illum — — mox per resurrectionem morte devicta.] Ita haec verba distinxi atque emendavi. Nunc glorificatus est filius hominis, et deus glorificatus est in illo. Quis deus? Utique non pater, inquit, sed sermo patris, qui erat in filio hominis, id est in carne, in qua et glorificatus iam ante erat Iesus, glorificatus vero virtute et sermone. Et deus, inquit, glorificabit illum in semetipso, id est pater filium, quippe quem in semetipso habens, etsi porrectum ad terram et mortuum, mox tamen glorificabit per resurrectionem morte devicta.

Cap. XXIV. a. Domine, inquit] Delevi particulam *enim,* ut quae accreverat ex terminatione vocis praegressae et initio vocis insequentis.

Christum cum eis conversatum patrem aliquando non dico intellegi, verum vel aestimari potuisse. Nobis omnes scripturae, et veteres Christum dei, et novae filium dei, praefiniunt. Hoc et retro praedicabatur, hoc et ab ipso Christo pronuntiabatur, immo iam et ab ipso patre coram de caelis filium profitente et filium glorificante: Hic est filius meus; et, Glorificavi, et glorificabo. Hoc [5]et a discipulis credebatur, hoc et a Iudaeis non credebatur; hoc se volens credi ab illis omni hora patrem nominabat, et patrem praeferebat, et patrem honorabat. Si ita est, ergo non patrem tanto tempore secum conversatum ignoraverant, sed filium, et dominus, eum se ignorari exprobrans quem ignoraverant, eum utique agnosci volebat quem tanto [6]non agnosci tempore exprobraverat, id est filium. Et apparere iam potest quo modo dictum sit: Qui me videt, videt et patrem, scilicet quo et supra: Ego et pater unum sumus. Quare? quia, Ego ex deo exivi et veni; et, Ego sum via; Nemo ad patrem venit nisi per me; et, Nemo ad me venit nisi pater eum adduxerit; et, Omnia mihi pater tradidit; et, Sicut pater vivificat, ita et filius; et, Si me cognovistis, et patrem cognovistis. Secundum haec enim vicarium se patris ostenderat, per quem pater et videretur in [7]factis, et audiretur in verbis, et cognosceretur in filio, facta et verba patris administrante; quia invisibilis pater, quod et Philippus didicerat in lege, [8]et meminisse debuerat: Deum nemo videbit, et vivet. Et ideo suggillatur patrem videre desiderans, quasi visibilem, et instruitur visibilem eum in filio fieri ex virtutibus, non ex personae repraesentatione. Denique si patrem eundem filium vellet intellegi dicendo, Qui me videt, patrem videt, quomodo subicit, Non [9]credis quia ego in patre, et pater [10]in me? Debuerat enim subiunxisse, Non [11]credis quia ego sum pater? Aut quo exaggeravit, si non illud manifestavit quod voluerat intellegi, se scilicet filium esse? Porro dicendo, Non [12]credis quia ego in patre, et pater in me, propterea potius exaggeravit, ne, quia dixerat, Qui me vidit, et patrem vidit, pater existimaretur, quod nunquam [13]existimari se voluit, qui semper se filium et a patre venisse profitebatur. Igitur et manifestam fecit duarum personarum coniunctionem, ne pater seorsum quasi visibilis in conspectu desideraretur, et [14]ut filius repraesentator patris haberetur. Et nihilominus hoc quoque interpretatus est, quomodo pater esset in filio, et filius in patre. Verba, inquit, quae ego loquor vobis, non sunt mea, utique [15]quia patris;

Matth. XVII, 5. Io. XII, 28. Io. XIV, 9. Io. X, 30. Io. XVI, 27 sq. Io. XIV, 6. ibid. Io. VI, 44. Matth. XI, 27. Io. V, 21. Io. XIV, 7. Exod. XXXIII, 20. Io. XIV, 10. Io. XIV, 10.

5. et discipulis *A. Leid.* 6. tempore non agnosci exprobaverit *A.* 7. factis et audiretur in *om. edd. Semleri et Leopoldi, vitiose.* 8. et *om. A. Leid.* 9. creditis *cd.* 10. in me est *cd.* 11. creditis *cd.* 12. creditis *cd.* 13. se existimari *A. Leid.* 14. ut *om. A. Leid.* 15. quae a patre *A. Leid.*

pater autem manens in me facit opera. Per opera ergo virtutum et verba doctrinae manens in filio pater per ea videtur per quae manet, et per eum in quo manet, ex hoc ipso apparente proprie-
Io. XIV, 10. tate utriusque personae, dum dicit, Ego sum in patre, et pater in
Ibid. v. 11. me. Atque adeo, Credite, ait. Quid? Me patrem esse? Non puto
Ibid. scriptum esse, sed, Quia ego in patre, et pater in me, si quo minus, vel propter opera credite, ea utique opera per quae pater in filio, non visu, sed sensu videbatur.

Cap. XXV. Post Philippum et totam substantiam quaestionis istius quae in finem evangelii, [1]perseverant[a] in eodem genere sermonis, quo
Io. XIV, 16. pater et filius in sua proprietate [2]distinguuntur. Paracletum quoque a patre se postulaturum, cum ascendisset ad patrem, et missurum repromittit, et quidem alium. Sed iam praemisimus quomodo alium[b].
Io. XVI, 14 sq. Ceterum, De meo sumet, inquit, sicut ipse de patris. Ita connexus patris in filio et filii in paracleto tres efficit cohaerentes, alterum ex altero. Qui tres unum sunt, non unus, quomodo
Io. X, 30. dictum est, Ego et pater unum sumus, ad substantiae unitatem, non ad numeri singularitatem. Percurre adhuc, et invenies quem
Io. XV, 1. patrem credis (vice patris dictum et patrem agricolam [3]utique in terra tu putas fuisse), hunc rursus[c] in caelis a filio agnosci, cum
Io. XVII, 11. illuc respiciens discipulos suos patri [4]tradidit. Sed et si in isto
Matth. XXVII, 46. Luc. XXIII, 46 evangelio non [5]est revelatum, Deus meus, ad quid me dereliquisti? et, Pater, in tuis manibus depono spiritum meum, tamen post resurrectionem et [6]devictae gloriam mortis, exposita [7]necessitate[d] omnis humilitatis, cum iam patrem se posset ostendere tam fideli feminae, ex dilectione, non ex curiositate nec ex incredulitate Tho-
Io. XX, 17. mae, tangere eum adgressae, Ne, inquit, contigeris me, nondum ascendi ad patrem meum, vade autem ad fratres meos ([8]quin et in hoc filium ostendit[e], filios enim appellasset illos, si pater fuisset), et dices eis, Ascendo ad patrem meum et patrem vestrum, deum meum et deum vestrum. Pater ad patrem, et deus ad deum? an

Cap. XXV. 1. perseverat *Latinius.* 2. distinguntur *d., cum Fulvio Ursino.* distinguitur *ABabc. Leid.* 3. uti quem *edit. Leopoldi.* et quem *Fr. Iunius.* 4. tradit *d., cum Fulvio Ursino.* 5. esset *d., cum Fulvio Ursino.* 6. devictae gloria *B.* devicta gloria *A. Leid.* 7. necessitatem *B.* 8. quin et in hoc se filium *d., cum Fulvio Ursino.* quia et (et *om. A.*) in hoc filium *ABabc. Leid.*

Cap. XXV. a. perseverant] Ea quae inde sequuntur, usque in finem evangelii, perseverant in eodem genere sermonis:

b. Sed iam praemisimus quomodo alium.] Cf. supra cap. 13.

c. hunc rursus] Vulgata distinctio est „patrem credis, vice patris dictum. Et patrem —— fuisse. Hunc rursus" cett.

d. exposita necessitate] *Exposita,* id est depösita. Cf. Adv. Valent. cap. 9. De Resurr. Carnis cap. 45. et cap. 49.

e. in hoc filium ostendit] Delevi vocula *m se,* Septimiano quidem stilo minime necessariam. Cf. quae adnotavi ad De Virg. Veland. cap. 15. et Adv. Marc. IV, 26.

lius ad patrem, et sermo ad deum? Ipsa quoque clausula evangelii propter quid consignat haec scripta, nisi, Ut credatis, inquit, Iesum Christum filium dei? Igitur quaecunque ex his putaveris ad demonstrationem eiusdem patris et filii[f] proficere tibi posse, adversus definitivam evangelii sententiam niteris. Non ideo enim scripta sunt, ut patrem credas [9]Iesum Christum, sed ut filium. Io. XX, 31.

Propter unum Philippi sermonem et domini responsionem ad eum [1]videmur Ioannis evangelium [2]decucurrisse, ne tot [3]manifeste pronuntiata et ante et postea unus sermo subvertat, secundum omnia potius quam adversus omnia, etiam adversus suos sensus interpretandus. Ceterum ut alia evangelia non interponam, quae [4]nativitate dominica [5]fidem confirmant, sufficit [6]eum qui nasci habebat ex virgine ab ipso annuntiari angelo filium dei determinatum. Spiritus dei superveniet in te, et virtus altissimi obumbrabit te: propterea quod nascetur ex te [7]sanctum, vocabitur filius dei. Volent quidem et hic argumentari, sed veritas praevalebit. Nempe, inquiunt, filius dei deus est, et virtus altissimi altissimus est. Nec pudet illos inicere [8]quod, si esset, scriptum fuisset. Quem enim verebatur, ut non aperte pronuntiaret, Deus superveniet, et altissimus obumbrabit te? Dicens autem, Spiritus dei, etsi [9]spiritus dei, tamen non directo deum nominans portionem totius intellegi voluit, quae cessura erat in filii nomen. Hic spiritus dei idem erit sermo. [10]Sicut enim Ioanne dicente, Sermo caro [11]factus est, [12]spiritum quoque intellegimus in mentione sermonis, ita et hic sermonem quoque agnoscimus in nomine spiritus. Nam et spiritus substantia est sermonis, et sermo operatio spiritus, et duo unum sunt. Ceterum alium Ioannes profitebitur carnem factum, alium angelus carnem futurum, si non et spiritus sermo est, et sermo spiritus. Sicut ergo sermo dei non est ipse cuius est, ita nec spiritus, et si deus dictus est, non [13]tamen ipse est cuius est dictus. Nulla res alicuius ipsa est cuius est. Plane cum quid ex ipso est, et sic eius est, dum ex ipso sit, potest tale quid esse quale et ipse ex quo est et cuius est. Et ideo spiritus [14]deus, et sermo deus, quia ex deo, non tamen ipse ex quo est. [15]Quod deus dei, tan- Cap. XXVI. Luc. I, 35. Io. I, 14.

9. in Iesum *AB. Leid.*

Cap. XXVI. 1. videmus *cd.* 2. decurrisse *A. Leid.* 3. manifesto *A. Leid.* 4. de nativitate *cd.* 5. idem *d., cum Fulvio Ursino.* 6. enim *AB. Leid.* 7. vocabitur sanctus *A. Leid.* 8. quod — — verebatur *om. A. Leid.* 9. spiritum dei *c.* spiritus dei deus *d., cum Fulvio Ursino.* 10. Sicut *cd. Leid., tres Vaticani.* Sic *reliqui.* 11. factum *A. Leid.* 12. spiritus *a.* 13. enim *A. Leid.* 14. dei deus et sermo dei deus *d., Fulv. Ursinus.* 15. Quod si *d., cum Fulvio Ursino.*

f. demonstrationem eiusdem patris et filii] Hoc est quod pater et filius idem sint. Breviloquentia Septimiana.

quam [16]substantiva res, non erit [17]ipse deus, sed hactenus deus. [18]qua ex ipsius dei substantia, [19]qua et [20]substantiva res est, et ut portio aliqua totius. Multo magis virtus altissimi non erit ipse altissimus, [21]quia nec substantiva res est, quod est spiritus, sicut nec sapientia, nec providentia; et haec enim substantiae non sunt, sed accidentia uniuscuiusque substantiae. Virtus spiritui accidit, nec ipsa erit spiritus. His itaque rebus, [22]quodcunque sunt, spiritu dei et sermone et virtute, conlatis in virginem, quod de ea nascitur, filius dei est. [23]Hoc se et in istis evangeliis ipse testatur
Luc. II, 49. statim a puero. Non scitis, inquit, quod in patris mei me esse
Matth. IV, 3. 6. oportet? Hoc et satanas eum in temptationibus novit: Si filius dei
Marc. I, 24. Matth. VIII, 29. es. Hoc [24]et exinde daemonia confitentur: Scimus qui sis, filius
VI, 6 sqq. dei. Patrem et ipse adorat. Christum se dei a Petro [25]agnitum
XVI, 17. XI, 25. non negat. [26]Insultans in spiritu ad patrem, Confiteor, inquit, tibi pater, quod absconderis haec a sapientibus. Hic quoque patrem
Matth. X, 32. nemini notum nisi filio affirmat, et [27]patris filium [28]confessurum confessores et [29]negaturum negatores suos apud patrem, inducens
Matth. XXI, 37 sqq. parabolam filii, non patris, in vineam missi post aliquot servos, et
Matth. XXIV, 36. occisi a malis rusticis, et a patre defensi, ignorans et ipse diem et horam ultimam soli patri notam, disponens regnum [30]discipulis,
Luc. XXII, 29. quomodo et sibi dispositum dicit a patre, habens potestatem legio-
Matth. XXVI, 53. nes angelorum postulandi ad auxilium a patre si vellet, exclamans
XXVII, 46. quod se deus reliquisset, in patris manibus spiritum ponens, et
Luc. XXIII, 46. XXIV, 49. post resurrectionem spondens missurum se discipulis promissionem
Matth. XXVIII, 19. patris, et novissime mandans ut tinguerent in patrem et filium et spiritum sanctum, non in unum. Nam nec semel, sed ter, ad singula nomina in personas singulas tinguimur.

Cap. XXVII. Et quid ego in tam [1]manifestis [2]morabor, cum ea aggredi debeam de quibus manifesta obumbrare quaerunt? Undique enim obducti [3]*de* distinctione[a] patris et filii, quam manente coniunctione disponimus, ut solis et radii et fontis et fluvii, per individuum tamen numerum duorum et trium, aliter eam ad suam nihilominus

16. substantia *A. Leid.* 17. ipse ipse deus *A. Leid.* 18. qua *Latinius.* quia *libri omnes.* 19. qua et *d., cum Fulvio Ursino.* quae et *ABabc. Leid.* 20. substantia *A. Leid.* 21. quia *Aabcd.* qui *B. Leid.* 22. quotcunque *a.* 23. si hoc se *AB. Leid.* 24. et *om. A. Leid.* 25. cognitum *A. Leid.* 26. exultans *A. Leid., et Vaticanorum unus.* 27. patri *A. Leid.* 28. confessurus *Leid.* 29. negaturus *A. Leid.* 30. discipulorum *A. Leid.*

Cap. XXVII. 1. manifestatis *A. Leid.* 2. morabor *AB. Leid.* moror *reliqui.* 3. de distinctione *ego.* distinctione *Babcd.* distinctionem *A. Leid.*

Cap. XXVII. a. obducti de distinctione] Ita emendavi vocula *de* repetita ex initiali insequentis vocabuli syllaba. Verbi *obducere* apud Tertullianum fere pro *convincere* vel *confutare* usurpati exempla collegi ad De Ieiun. cap. 11.

sententiam interpretari conantur, ut aeque in una persona utrumque distinguant, patrem et filium, discentes filium carnem esse, id est hominem, id est Iesum, patrem autem spiritum, id est deum, id est Christum. Et qui unum eundemque contendunt patrem et filium, iam incipiunt dividere illos potius quam [4]unare. Si enim alius est Iesus, alius Christus, alius erit filius, [5]alius pater, quia filius Iesus, et pater Christus. Talem monarchiam apud Valentinum fortasse[b] didicerunt, duos facere, Iesum et Christum. Sed et haec iniectio eorum ex [6]praetractatis iam retusa est, quod sermo dei vel spiritus dei et virtus altissimi dictus sit, quem patrem faciunt. Non enim ipsae sunt cuius dicuntur, sed ex ipso et ipsius. Et aliter tamen in isto capitulo revincentur. Ecce, inquiunt, ab angelo praedicatum est: Propterea quod nascetur sanctum, vocabitur filius dei. Luc. 1, 35. Caro itaque nata est, caro [7]itaque erit filius dei. Immo de spiritu dei dictum est. Certe enim de spiritu sancto virgo concepit, et quod concepit, id peperit; id ergo nasci habebat quod erat conceptum et pariundum, id est spiritus, cuius et vocabitur nomen [8]Emmanuel, quod est interpretatum: Nobiscum deus. Caro autem Matth. 1, 23. deus non est, ut de illa dictum sit, [8b]Vocabitur sanctum filius dei, sed ille qui in ea natus est deus, de quo et psalmus: Quoniam deus Ps. LXXXVII, 5 homo natus est in illa, et aedificavit eam voluntate patris. Quis deus in ea natus? sermo et spiritus, qui cum sermone de patris voluntate natus est. Igitur sermo in carne, [9]dum et de hoc quaerendum, quomodo sermo caro sit factus, utrumne quasi transfiguratus in carne, an indutus carnem. Immo indutus. Ceterum deum inmutabilem et informabilem credi necesse est, [10]ut aeternum. Transfiguratio autem interemptio est pristini. Omne enim, quodcunque transfiguratur in aliud, desinit esse quod fuerat, et incipit esse quod non erat. Deus autem neque desinit esse neque aliud potest esse. Sermo autem deus et sermo domini manet in aevum, perseverando scilicet in sua forma. Quem si non capit [11]configurari, consequens est ut sic caro factus intellegatur, dum [12]fit in carne, et manifestatur et videtur et contrectatur per carnem, quia et cetera sic accipi exigunt. Si enim sermo ex transfiguratione et demutatione substantiae caro factus est, una iam [13]erit

4. unare *Babcd.* iuuare *A. Leid.* unire *tres Vaticani, teste Pamelio.* 5. alius *om. AB. Leid.* 6. praetractatis *Ad. Leid., et B. in marg., ex Hirsaugiensi, ni fallor, codice.* retractatis *Babc.* 7. utique *d., cum Fulvio Ursino.* 8. emanuhel *B.* 8b. quod nascetur sanctum, vocabitur filius dei *d., cum Fulvio Ursino.* 9. Denique et de hoc *Latinius.* 10. in aeternum *A. Leid.* 11. configurari *Babc.* transfigurari *d., cum Fulvio Ursino.* consignari *A.* 12. fit *Bd. Leid.* sit *Aabc.* 13. erit *d., cum Fulvio Ursino.* erat *ABabc. Leid.*

b. apud Valentinum fortasse] Cf. Adv. Valentin. cap. 16 et 27.

substantia Iesus ex duabus, ex carne et spiritu, [14]mixtura quaedam, ut electrum ex auro et argento[c], et incipit nec aurum esse, id est spiritus, neque argentum, id est caro, dum alterum altero mutatur, et tertium quid efficitur. Neque ergo deus erit Iesus; sermo enim desiit esse, qui caro factus est: [15]neque homo caro; caro enim non proprie est, [16]quia sermo fuit. Ita ex utroque neutrum est; aliud longe tertium est quam utrumque. Sed enim invenimus illum directo et deum et hominem expositum, ipso hoc
Ps. LXXXVII, 5. psalmo suggerente, Quoniam deus homo natus est in illa, [17]aedificavit eam voluntate patris; certe usquequaque filium dei et filium hominis, cum deum et hominem, sine dubio secundum utramque substantiam in sua proprietate distantem, quia neque sermo aliud quam deus, neque caro aliud quam homo. Sic et apostolus de
Rom. I, 3. utraque eius substantia docet. Qui factus est, inquit, ex semine
Ib. v. 4. David. Hic erit homo et filius hominis, qui definitus est filius dei secundum spiritum. Hic erit deus et sermo, dei filius. Videmus duplicem statum, non confusum, sed coniunctum, in una persona, deum et hominem Iesum. [18]De Christo autem [19]differo[d]. Et adeo salva est utriusque proprietas substantiae, ut et spiritus res suas egerit in illo, id est virtutes et opera et signa, et caro passiones suas functa sit, esuriens sub diabolo, sitiens sub Samaritide, flens Lazarum[e], anxia usque ad mortem, denique et mortua est. Quodsi tertium quid esset, ex utroque confusum, ut electrum, non tam distincta documenta parerent utriusque substantiae. Sed et spiritus carnalia et caro [20]spiritalia egisset ex translatione, [21]aut neque carnalia neque spiritalia, sed tertiae alicuius formae [22]ex confusione; immo aut sermo mortuus esset aut caro mortua non esset, si sermo conversus esset in carnem; aut caro enim immortalis fuisset, aut sermo mortalis. Sed quia substantiae ambae in statu suo quaeque [23]distincte agebant, ideo illis et operae et exitus sui occurre-
Io. III, 6. runt. Disce igitur cum Nicodemo: Quia quod [24]in carne natum est, caro est, et quod de spiritu, spiritus est. Neque caro spiritus fit, neque spiritus caro. In uno plane esse possunt. Ex his Iesus con-
Luc. I, 35. stitit, ex carne homo, ex spiritu deus, quem tunc angelus ex ea

14. ex mixtura *A. Leid.* 15. neque caro, id est homo; caro enim *d., cum Fulvio Ursino.* 16. qui *d., cum Fulvio Ursino.* 17. et aedificavit *AB. Leid.* 18. de quo Christo *A. Leid.* 19. differo *Acd. Leid., tres Vaticani.* dissero *Bab.* 20. spiritualia *A. Ubique.* 21. aut *d., cum Fulvio Ursino.* ut *ABabc. Leid.* 22. ex *om. abcd.* 23. distinctae *abc.* 24. de *Latinius.*

c. ut electrum ex auro et argento] Cf. Adv. Hermog. cap. 25.

d. De Christo autem differo.] De hoc enim cap. sequ.

e. esuriens sub diabolo, sitiens sub Samaritide, flens Lazarum] Eisdem fere verbis utitur De Carne Chr. cap. 9.

parte, qua spiritus erat, dei filium pronuntiavit, servans carni filium hominis dici. Sic et apostolus etiam dei et [25]hominum appellans I Tim. II, 5.
sequestrem[f] utriusque substantiae confirmavit. Novissime qui filium dei carnem interpretaris, exhibe qui sit filius hominis. Aut numquid spiritus erit? Sed spiritum patrem ipsum vis haberi, quia deus spiritus, quasi non et dei spiritus, sicut et sermo deus et dei sermo.

Itaque Christum facis patrem, stultissime, qui nec ipsam vim Cap. XXVIII.
inspicias nominis huius, si tamen nomen [1]est Christus, et non appellatio potius; unctus enim [2]significatur. Unctus autem non magis nomen est quam vestitus, quam [3]calceatus, accidens nomini res. [4]An tu, si ex aliquo argumento vestitus quoque vocaretur Iesus, quomodo Christus ab unctionis sacramento, aeque Iesum filium dei diceres, vestitum vero patrem crederes? Nunc de Christo. Si pater Christus est, pater unctus est, et utique ab alio. Aut si a semetipso, proba. Sed non ita docent Acta Apostolorum in illa [5]exclamatione ecclesiae ad deum: Convenerunt enim universi in ista Act. App. IV, 27.
civitate adversus sanctum filium [6]tuum, quem unxisti, Herodes et Pilatus cum nationibus. Ita et filium dei Iesum contestati sunt et filium a patre unctum. Ergo [7]Iesus idem erit Christus, qui a patre unctus est, non pater, qui filium unxit. Sic et Petrus: Firmissime Act. App. II, 36.
itaque cognoscat omnis domus Israël, quod et dominum et Christum, id est unctum, fecerit eum deus, hunc Iesum, quem vos crucifixistis. Ioannes autem etiam mendacem notat eum qui nega- I Io. II, 22. IV, 2 sq. V, 1.
verit Iesum esse Christum, contra de deo natum omnem qui crediderit Iesum esse Christum. Propter quod et hortatur ut creda- II Io. I, 7.
mus nomini filii eius Iesu Christi, ut scilicet communio sit nobis cum patre et filio eius Iesu Christo. Sic et Paulus ubique deum patrem ponit et dominum nostrum Iesum Christum. Cum ad Romanos scribit, gratias agit [8]deo per dominum nostrum Iesum Chri- Rom. I, 8.
stum; cum ad Galatas, non ab hominibus se apostolum [9]praefert, Gal. I, 1.
nec per hominem, sed per Iesum Christum et deum patrem. Et habes [10]tota instrumenta eius[a], quae in hunc modum pronuntiant, et duos proponunt, deum et patrem, et dominum nostrum Iesum

25. hominis *A. Leid.*

Cap. XXVIII. 1. est *om. A. Leid.* 2. significat *A. Leid.* 3. calciatus *A.* 4. An tu *d., cum Fulvio Ursino.* At tu *ABabc. Leid.* 5. exclamatione ecclesiae ad deum *Acd. Leid., Vaticanorum unus, et B. in marg., ex cod. Hirsaugiensi puto.* exclamatione ad deum *Bab.* 6. tuum Iesum quem *cd.* 7. Iesus *Acd. Vaticani tres, et B. in marg., ex Hirsaugiensi, puto, codice.* dominus *Bab.* (*Leid.*) 8. deo dicens per *A. Leid.* 9. profert *A. Leid.* 10. totum instrumentum *AB. Leid.*

f. sequestrem] Cf. adnott. ad Adv. Valentin. cap. 25.

Cap. XXVIII. a. tota instrumenta eius] Totum scriptorum apostoli corpus, qui-

Christum, filium patris, et [11]Iesum ipsum esse Christum, in altero quoque nomine dei filium. Nam exinde eo iure quo utrumque nomen unius est, id est dei [12]filii, etiam alterum sine altero eiusdem est. Et sive Iesus tantummodo positum est, intellegitur et Christus, quia [13]Iesus unctus est, sive solummodo [14]Christus, idem est et Iesus, quia unctus est Iesus. Quorum nominum alterum est proprium, quod ab angelo impositum est, alterum accidens, quod ab unctione convenit, dum tamen Christus filius sit, non pater. Postremo quam caecus est qui nec in Christi nomine intellegit alium deum portendi, si [15]Christi nomen patri adscribat. Si enim Chri-
Io. XX, 17. stus pater deus est, qui dicit, Ascendo ad patrem meum et patrem vestrum, [16]et deum meum [17]et deum vestrum, utique alium patrem
Amos IV, 13. super se [18]et deum ostendit. Si item pater Christus est, alius est qui solidat tonitruum et condit spiritum, et adnuntiat in homines
Ps. II, 2. Christum suum. Et si adstiterunt reges terrae, et [19]archontes congregati sunt in unum adversus Christum ipsius, alius erit dominus contra cuius Christum congregati sunt reges et [20]archontes. Et si:
Ies. XLV, 1. Haec dicit dominus domino meo Christo, alius erit dominus qui
Eph. I, 17. loquitur ad patrem Christi. Et cum apostolus scribit: Ut deus domini nostri Iesu Christi det vobis spiritum sapientiae et agnitionis, alius erit deus Christi Iesu, charismatum spiritalium largitor. Certe,
Rom. VIII, 11. ne per omnia evagemur, [21]qui suscitavit Christum, suscitaturus est et mortalia corpora [22]nostra, [23]iamque alius erit suscitator quam pater mortuus et pater suscitatus, si Christus, qui est mortuus, pater [24]est.

Cap. XXIX. Obmutescat, obmutescat ista blasphemia. Sufficiat Christum filium dei mortuum dici, et hoc, quia ita scriptum est. Nam et apostolus non sine onere pronuntians Christum mortuum [1]adicit,
I Cor. XV, 3. Secundum scripturas, ut duritiam pronuntiationis scripturarum auctoritate molliret et scandalum auditori everteret. Quamquam cum duae substantiae censeantur in [2]Christo Iesu, divina et humana, constet autem immortalem esse divinam, [3]ut mortalem quae humana

11. Iesum *om. A. Leid.* 12. filii *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* filius *ABabc. Leid.* 13. Iesus Christus unctus est *AB. Leid.* 14. deest et Iesus *AB. Leid.* 15. Christi nomen patri *ABab. Leid.* Christo nomen patri *c.* Christo nomen patris *d., Fr. Iunius.* 16. et ad deum *A.* 17. et ad deum *A. Leid.* 18. et deum *om. A. Leid.* 19. ἄρχοντες *abc.* 20. ἄρχοντες *abc.* 21. si qui *Fulv. Ursinus.* 22. vestra *c.* 23. iamque *d.* tamquam *ABabc. Leid.* utique *Fulv. Ursinus.* 24. est *om. A. Leid.*

Cap. XXIX. 1. adicit *A. Leid., et tres Vaticani.* adiecit *Babcd.* 2. Iesu Christo *A. Leid.* 3. ut *ego.* sicut *d., Fulv. Ursinus.* cum *ABabc. Leid.*

bus ecclesiam instruit. Nec multum referret cum parte librorum reposuisse singularem „totum instrumentum." Cf. adnott. ad Apolog. cap. 18.

sit, apparet quatenus eum mortuum dicat, id est qua carnem et hominem et filium hominis, non [4]qua spiritum et sermonem et dei filium. [5]Dicendo denique, Christus mortuus est, id est unctus, id quod unctum est mortuum ostendit, id est carnem. Ergo, inquis, et nos eadem ratione [6]dicentes qua [7]vos filium non blasphemamus in dominum deum; non enim ex divina, sed ex humana substantia mortuum [8]dicimus. [9]Atquin blasphematis, non tantum quia mortuum dicitis patrem, sed et quia crucifixum. [10]Maledictione enim crucifixi, quae ex lege in filium competit (quia Christus pro nobis Gal. III, 13. maledictio factus est, non pater), Christum in patrem convertentes in patrem blasphematis. Nos autem dicentes Christum crucifixum Deut. XXI, 23. non maledicimus illum, sed maledictum legis referimus, quia nec apostolus hoc dicens blasphemavit. Sicut autem de quo quid capit dici sine blasphemia dicitur, ita quod non capit, blasphemia est, si dicatur. Ergo nec compassus est pater filio. [11]Scilicet directam blasphemiam in patrem veriti diminui eam hoc modo sperant, [12]concedentes iam patrem et filium duos esse, si filius [13]sic quidem patitur, pater vero compatitur. Stulti et in hoc. Quid est enim compati quam cum alio pati? Porro si impassibilis pater, utique et incompassibilis; aut si compassibilis, utique [14]passibilis. Nihil ei [15]vel hoc timore tuo praestas. Times dicere passibilem quem dicis compassibilem. Tam autem [16]incompassibilis pater est quam impassibilis etiam filius ex ea condicione qua deus est. Sed [17]quomodo filius passus est, si non compassus est et pater? [18]Separatur a filio, non a deo. Nam et fluvius, si aliqua turbulentia contaminatur, quamquam una substantia de fonte decurrat nec secernatur a fonte, tamen fluvii iniuria non pertinebit ad fontem; et licet aqua fontis [19]sit quae patiatur in fluvio, dum non in fonte patitur, sed in fluvio, non fons patitur, sed fluvius, qui ex fonte est. Ita [20]et spiritus dei quod pati [21]possit in filio, [22]quia non [23]in

4. quasi *A. Leid.* 5. Denique dicendo *A. Leid.* 6. dicentes qua vos (nos *AB. Leid.*) *ABab. Leid.* dicentes patrem qua vos *c.* patrem mortuum dicentes *d., cum Fulvio Ursino.* 7. non filium *Leid.* non filii *A.* 8. dicimus *om. A. Leid.* 9. Atquin *abcd.* At cum *AB. Leid.* 10. Maledictio enim *AB. Leid.* 11. Scilicet *ego.* Sic enim *d., cum Fulvio Ursino.* Sicut *ABabc. Leid.* 12. contendentes *A.* 13. sic quidem *ego.* quidem *d., cum Fulvio Ursino.* siquidem *ABabc. Leid.* 14. et passibilis *A. Leid.* 15. vel hoc timore tuo *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* veluti mortuo *ABab.* veluti mortuus *Leid.* veluti (velut *B. in marg.*) morituro *B (in marg., ex codice, puto, Hirsaugiensi) c., tres Vaticani.* 16. compassibilis *AB. Leid.* 17. quando — — est et pater, separatur *Fulv. Ursinus.* 18. Separabatur *d.* 19. sit quae *d.* utique (*vel* aeque) *Latinius.* sitive *ABabc. Leid.* 20. et spiritus dei quod pati *ego.* etsi spiritus dei quid pati *d.* et spiritus dei qui pati *Ac. Leid., ex tres Vaticani.* et spiritus dei pati *B.* et qui pati *ab. Gorziensis.* 21. possit *ABabc. Leid.* posset *d., cum Fulv. Ursino.* 22. quia tamen non *d., cum Fulvio Ursino.* 23. in patre est pateretur *A. Leid.*

patre pateretur, sed in filio, pater passus non videretur[a]. Sed sufficit nihil spiritum dei passum suo nomine, quia, [24]si quid *passus*, passus est in filio. *Aliud* quidem erat ut pater cum filio pateretur in carne[b]. [25]Aeque hoc [26]retractatum. Nec quisquam [27]negabit; quando [28]nec nos pati pro deo [29]possumus, nisi spiritus dei [30]sit in nobis, qui [31]et loquitur de nobis quae sunt confessionis, non ipse tamen patiens, sed pati posse praestans.

Cap. XXX. Alioquin si ultra [1]pergas, potero tibi durius respondere, et te cum ipsius domini pronuntiatione committere, uti dicam quid de
Matth. XXVII, 46. isto quaeris? [2]Habes ipsum exclamantem in passione, Deus meus, deus meus, ut quid[a] me dereliquisti? Ergo aut filius patiebatur a patre derelictus, et pater passus non est, qui filium dereliquit; aut si pater erat qui patiebatur, ad quem deum exclamabat? Sed haec vox carnis et animae, id est hominis, non sermonis nec spiritus, id est non dei, propterea emissa est, ut impassibilem deum ostenderet, qui sic filium dereliquit, dum hominem eius tradidit in mor-
Rom. VIII, 32. tem. Hoc et apostolus sensit, scribens: Si pater filio non pepercit.
Ies. LIII, 6. Hoc et Esaias prior pronuntiavit: Et dominus eum tradidit pro delictis nostris. Sic reliquit, dum non [3]parcit, sic reliquit, dum
Luc. XXIII, 46. [4]tradit. Ceterum non reliquit pater filium, in cuius manibus filius spiritum suum posuit. Denique posuit, et statim obiit; spiritu enim manente in carne caro omnino mori non potest. Ita relinqui
I Cor. XV, 3. a patre mori fuit filio. Filius igitur et moritur et resuscitatur a
Io. III, 13. patre secundum scripturas. Filius ascendit in superiora caelorum,
Eph. IV, 9. Marc. XVI, 19. qui et descendit in [5]interiora terrae. Hic sedet ad dexteram patris;
Act. App. VII, 55. non pater ad suam. Hunc videt Stephanus, cum [6]lapidatur, adhuc stantem ad dexteram dei, ut exinde sessurum, donec ponat illi
Ps. CX, 1. pater omnes inimicos sub pedibus suis. [7]Hic et venturus est rur-

24. si quid passus, passus est in filio. Aliud quidem erat ut pater cum filio *ego*. si quid passus est, in filio quidem erat, ut pater cum filio *ABabc. Leid.* si quid passus est, in filio quidem passus est, in quo erat et pater cum filius *d., cum Fulvio Ursino.* 25. Aeque *ego.* quia *libri omnes.* 26. retractatum *abcd. Gorz.* retractatus *AB. Leid.* retractavimus *Rhenanus.* 27. negavit *AB. Leid.* 28. nec *A. Leid.* et *reliqui.* 29. possumus, nisi *A.* possumus, si *B.* non possumus, nisi *abcd. In Leid. verba* pati pro deo — — — patiens, sed *omissa sunt.* 30. in vobis sit *A.* 31. *Reposuerim* eloquitur.

Cap. XXX. 1. pergens *AB. Leid.* 2. Habet *AB. Leid.* 3. parcet *AB. Leid.* 4. tradet *AB. Leid.* 5. inferiora *A. Leid.* 6. lapidatur *d., Fulv. Ursinus.* lapidaretur *ABabc. Leid.* 7. et hic *A. Leid.*

Cap. XXIX. a. pater passus non videretur.] Illud videlicet quod spiritus dei in filio pati possit.

b. si quid passus, passus est — — pateretur in carne] Haec verba ante quidem corruptissima iam sic suo sensui et supplere et emendare contigit. Ex *passus* repetivi alterum *passus*, ex *filio* vocem *Aliud*, quae illic absorpta delituerat. Sententia plana atque aperta est.

Cap. XXX. a. ut quid] *Ἵνα τί.*

sus super nubes caeli talis qualis et ascendit. Hic interim acceptum a patre munus effudit, spiritum sanctum, tertium [8]nomen divinitatis [9]et tertium gradum maiestatis, unius praedicatorem monarchiae, sed et [10]*οἰκονομίας* interpretatorem, si quis sermones novae prophetiae eius admiserit, et [11]deductorem omnis veritatis[b], quae est in patre et filio et spiritu sancto secundum Christianum sacramentum. Act. App. I, 11. Luc. XXI, 27.

Ceterum Iudaicae fidei ista res, sic unum deum credere, [1]ut filium adnumerare ei nolis, et post filium spiritum. Quid enim erit inter nos et illos nisi differentia ista? Quod opus evangelii, quae est substantia novi testamenti, statuens legem et prophetas usque ad Ioannem, si non exinde pater et filius et [2]spiritus, tres crediti, unum deum sistunt? Sic deus voluit novare sacramentum, ut nove unus crederetur per filium et spiritum, ut coram iam deus in suis propriis nominibus et personis cognosceretur, qui et retro per filium et spiritum praedicatus non intellegebatur. Viderint igitur antichristi, qui negant patrem et filium. Negant enim patrem, dum eundem filium dicunt, et negant filium, dum eundem patrem credunt, dando [3]illis quae non sunt, auferendo quae sunt. Qui vero confessus fuerit Christum filium dei, non patrem, deus in illo manet, et ipse in deo. Non credimus [4]testimonio dei, quo testatus est de filio suo. Qui filium non habet, nec vitam habet. Non habet autem filium, qui eum alium quam filium credit. Cap. XXXI. I Io. IV, 15. II Io. V, 9. 12.

8. numen *abc.* 9. et tertium gradum maiestatis *Ad. Leid.* et tertium nomen maiestatis *abc.* *In B. haec non comparent.* 10. oikonomia *A. Leid.* oeconomiae *abcd.* 11. deductoris *ABa. Leid.*

Cap. XXXI. 1. et filium ei adnumerare *A.* 2. spiritus sanctus *A. Leid.* 3. illi *A. Leid.* 4. testimonio *Ad. Leid.* testimonium *reliqui.*

b. deductorem omnis veritatis] Cf. supra cap. 2.

ADVERSUS IUDAEOS.

In scripturae discrepantia Tertulliani verbis subiecta

λ	significat	codicem Fuldensem, hodie deperditum, ex collatione Franc. Modii.
A	–	– Leidensem.
B	–	editionem principem Beati Rhenani, quae prodiit Basileae a. MDXXI.
a	–	– Io. Gangneii, quae prodiit Parisiis a. MDXLV.
b	–	– Sigism. Gelenii, quae prodiit Basileae a. MDL.
c	–	– Iac. Pamelii, quae prodiit Antverpiae a. MDLXXIX.
d	–	– Nic. Rigaltii, quae prodiit Parisiis a. MDCXXXIV.

*ADVERSUS IUDAEOS.

Proxime accidit, disputatio habita[a] [1]est Christiano et proselyto Iudaeo[b]. Alternis vicibus contentioso fune[c] uterque diem in vesperam traxerunt. Obstrepentibus etiam quibusdam [2]ex partibus singulorum nubilo quodam veritas obumbrabatur. Placuit ergo, [3]quod per [4]concentum disputationis minus plene potuit dilucidari, [5]inspici curiosius et [6]lectionibus stilo quaestiones [7]retractatas terminare. Nam occasio quidem [8]defendendi etiam gentibus [9]divinam[d] gratiam [10]habuit hinc praerogativam, quod sibi [11]vindicare dei legem instituerit homo ex gentibus nec de prosapia Israëlitûm Iudaeus. Hoc enim sat [12]est, posse gentes admitti ad dei legem, ne Israël adhuc superbiat quod gentes velut stillicidium situlae aut pulvis ex area deputentur. Quamquam habeamus ipsum deum idoneum pollicitatorem et fidelem sponsorem, qui Abrahae [13]promiserit quod in semine eius benedicerentur [14]omnes nationes terrae, et quod ex

Cap. I.

Iesaiae XL, 15.

Genesis XXII, 18.

* CONTRA IVDAEOS *habet codex Bibl. Magliabechianae num.* 527., *et codex Fuld., teste Vet. Catalogo Bibl. Fuldensis a Kindlingero edito pag.* 81. 16.

Cap. I. 1. est *om. codex Laurent. num.* 55. *plut.* 89. *Cf. Bandini Catal. Lat. tom. III. pag.* 318. 2. ex partibus *λd.* spectantibus *reliqui, et Laurent.* 3. ut *A. Laurent.* 4. contentum *A. Laurent., Ios. Scaliger.* 5. curiosius inspici *A. Laurent.* 6. lectionis *cd. Vaticanus codex apud Pamelium.* 7. retractabat terminare *λ.* retractas exterminare *A. Laurent.* 8. defendendae *A. Laur.* 9. divinam *Fr. Iunius.* sibi divinam *libri omnes.* 10. hinc habuit *A. Laurent.* 11. vendicare *cod. Vaticanus.* 12. esse *bcd.* 13. promiserit *λ.* promiserat *reliqui.* 14. omnes *om. ABabc. Laurent.*

Cap. I. a. Proxime accidit, disputatio habita est] Eadem structurae neglegentia usûs est initio lib. De Corona: „Proxime factum est, liberalitas praestantissimorum imperatorum expungebatur in castris“ cett. Similiter Hieronym. initio lib. Adv. Lucifer.; quamquam illic variat scriptura.

b. proselyto Iudaeo.] Qui ex gentilibus ad Iudaismum transiverat. (Fr. Iunius.)

c. contentioso fune] Cf. adnott. ad De Pudic. cap. 2. Adv. Marc. IV, 4.

d. divinam] Ita scripsi cum Fr. Iunio. Illud *sibi* quod vulgo reperitur ante *divinam* apparet ex linea sequenti huc irrepsisse.

Gen. XXV, 23. utero Rebeccae duo populi et duae gentes essent processurae, utique Iudaeorum, id est [15]Israëlis, et gentium, id est [16]nostrae. Uterque ergo [17]populus et gens est appellatus, ne de nominis appellatione privilegium gratiae sibi quis audeat defendere. Duos etenim populos et duas gentes processuras ex unius feminae utero deus destinavit, nec discrevit [18]gratia in nominis appellatione, sed in partus editione, ut, [19]qui prior esset de utero processurus, minori subiceretur, id est posteriori. Sic namque ad Rebeccam deus locu-

Ibid. tus [20]est: Duae gentes in utero tuo sunt, et duo populi de [21]ventre tuo dividentur, et populus populum superabit, et maior serviet minori. Itaque cum populus seu gens Iudaeorum anterior sit tempore et maior per gratiam primae dignationis in lege, noster vero minor aetate temporum [22]intellegatur, utpote in ultimo saeculi spatio [22b]adeptus notitiam divinae miserationis, procul dubio [23]per [24]edictum divinae elocutionis [25]prior *et* maior populus, id est Iudaicus, serviat necesse est minori, et minor populus, id est Christianus, superet maiorem. Nam et secundum [26]divinarum scripturarum memorias populus Iudaeorum, [27]id est antiquior, derelicto deo idolis [28]deservivit et divinitate [29]abrelicta simulacris fuit deditus, dicente

Exod. XXXII, 23. populo ad Aaron, Fac nobis deos, qui nos antecedant. Quod cum ex monilibus feminarum et anulis virorum aurum fuisset igne conflatum et processisset eis bubulum caput, [30]huic figmento universus

Exod. XXXII, 4. 8. 1 Reg. XII, 28. 1 Reg. XII, 28. XVI, 31 sq. Israël [31]abrelicto deo honorem dederunt, dicentes, Hi sunt dei qui nos eiecerunt de terra Aegypti. Sic namque posterioribus temporibus, quibus reges eis imperabant, et cum Hieroboam vaccas aureas et lucos colebant et Bahali se mancipabant. Unde [32]probatur eos semper idololatriae crimine reos designatos ex instrumento divinarum scripturarum. Noster vero populus minor, id est posterior, relictis idolis, quibus ante [33]deserviebat, ad eundem [34]deum conversus est a quo Israël, ut supra memoravimus, abscesserat. Sic namque populus minor, id est posterior, populum maiorem superavit, dum gratiam divinae dignationis consequitur, a qua Israël est repudiatus.

15. Israel *cd., ex uno Vaticano.* 16. nostrae *λ.* noster *reliqui, et Laur.* 17. et populus *AB.* id est populus *Laur.* 18. gratia *λ. Rigaltius.* gratiam *ABabcd. Laur.* 19. qui *om. A. Laur.* 20. est dicens: Duae *cd., ex Vaticano.* 21. utero *λ.* 22. intelligatur, utpote *λd.* de Rebecca, de duobus populis, intelligitur id posse *reliqui, et Laur.* 22b. adeptos *B.* 23. per *λ.* secundum *reliqui, et Laur.* 24. dictum *B. At in marg. habet* aedictum. 25. prior et maior *d., cum Fulv. Ursino.* prior maior *λBabc.* prior *A. Laur.* 26. divinarum scripturarum memorias *λ.* scripturarum divinarum memorias *d.* memorias *reliqui, et Laur.* 27. maior, id est *d., cum Fulv. Ursino.* 28. deservivit *λA. Laur., et Vaticanus.* servivit *reliqui.* 29. relicta *A. Laur.* 30. huic *bcd.* cui *reliqui, et Laur.* 31. relicto *d., cum Fulvio Ursino.* 32. putabatur *b.* 33. deserviebant *A. Laur.* 34. deum *om. ab.*

Igitur gradum conferamus[a], et summam [1]quaestionis ipsius Cap. II.
certis lineis [2]determinemus. Cur etenim deus, universitatis conditor, mundi totius gubernator, hominis plasmator, universarum gentium sator, legem per Moysen uni populo dedisse credatur, et non omnibus gentibus attribuisse dicatur? Nisi enim omnibus eam dedisset, nullo pacto ad eam etiam proselytos ex gentibus accessum habere permitteret. Sed ut congruit bonitati dei et aequitati ipsius, utpote plasmatoris [3]generis humani, omnibus gentibus eandem legem dedit, quam certis [4]et statutis temporibus observari praecepit, quando voluit, et per quos voluit, et sicut voluit. Namque in principio mundi ipsi Adae et Evae legem dedit, ne de fructu arboris Gen. II, 17.
plantatae in medio paradisi ederent, quod si contra fecissent, morte morerentur. Quae lex eis sufficeret, si esset custodita. [5]In hac enim lege Adae data omnia praecepta condita recognoscimus quae postea pullulaverunt data per Moysen, id est, Diliges dominum Deut. VI, 5.
deum tuum de toto corde tuo et ex tota anima tua, et, Diliges Lev. XIX, 18.
proximum [6]tibi tanquam te, et, Non occides, Non moechaberis, Exod. XX, 12—16.
Non [7]furaberis, Falsum testimonium non dices, Honora patrem tuum et matrem, et, Alienum non concupisces. Primordialis [8]enim lex est data Adae et Evae in paradiso, quasi matrix omnium praeceptorum dei. Denique si dominum deum suum dilexissent, contra praeceptum eius non fecissent; si proximum diligerent, id est semetipsos, persuasioni serpentis non credidissent, atque ita in semetipsos homicidium non commisissent, [9]excidendo de immortalitate, faciendo contra dei praeceptum; a furto quoque abstinuissent, [10]si de fructu arboris [11]clam non degustassent, nec a conspectu domini dei [12]sui sub arbore delitescere gestissent, nec falsum asseveranti diabolo participes efficerentur, credendo ei quod similes [13]dei essent futuri, atque ita nec deum offendissent, ut patrem, qui eos de limo terrae quasi ex utero matris figuraverat; si alienum non [14]concupissent, de fructu inlicito non [15]degustassent. Igitur [16]in hac generali et primordiali dei lege, quam in arboris fructu observari deus sanxerat, omnia praecepta legis [17]posterioris specialiter indita fuisse cognoscimus, quae suis temporibus edita

Cap. II. 1. quaestionem *A.* 2. terminemus *A. Vatic.* 3. humani generis *A.* 4. et *om. λ.* 5. In hanc enim legem Adae datam *A.* 6. tuum *A. Vatic.* 7. furaberis *λd.* fraudaveris *reliqui.* 8. enim lex est *λ.* lex est enim *reliqui.* 9. excidendo *λAB (in marg.) abcd.* excedendo *B.* 10. si *λd.* et *reliqui.* 11. non clam *A.* 12. sui *λd.* nostri *reliqui.* 13. dei *λd.* deo *reliqui.* 14. concupissent *λAcd. Vatic.* concupiscerent *reliqui.* 15. degustassent *λ.* gustassent *reliqui.* 16. in hac *λd.* hac *reliqui.* 17. superioris *A.*

Cap. II. a. gradum conferamus] Cf. adnott. ad Scorp. cap. 4.

germinaverunt. Eiusdem est enim postea [18]superducere legem[b] qui ante praemiserat praeceptum, [19]quoniam et ipsius est erudire postea qui [20]antea iustos formare instituerat. Quid enim mirum, si is auget disciplinam qui instituit, si is proficit qui coepit? Denique[c] ante legem Moysi scriptam in tabulis lapideis legem fuisse contendo non scriptam, quae naturaliter intellegebatur et a patribus custo-
Gen. VI, 8. diebatur. Nam unde Noë iustus inventus, si non [21]illi [22]naturalis legis iustitia [23]praecedebat? unde Abraham amicus dei deputatus, si
Iac. II, 23. non de aequitate et iustitia legis naturalis? unde Melchisedech sa-
Gen. XIV, 18. cerdos dei summi nuncupatus, si non ante Leviticae legis sacerdotium Levitae fuerunt, qui sacrificia deo offerebant? Sic enim post supra scriptos patriarchas data lex est Moysi, eo tempore postea quam ab Aegypto excesserunt, post intervallum multorum temporum [24]et spatia. Denique [25]post quadringentos et triginta annos Abrahae data est lex. Unde intellegimus dei legem etiam ante Moysen, nec in [26]Choreb tantum aut in Sina et in eremo primum, sed antiquiorem, primum in paradiso, [27]deinde patriarchis, atque ita et Iudaeis certis temporibus reformatam, ut non iam ad Moysi legem ita attendamus, quasi ad principalem legem, sed ad subsequentem, quam certo tempore deus et gentibus exhibuit et repromissam per prophetas in melius reformavit, et praemonuit [28]futurum ut, sicuti certo tempore data est lex per Moysen, ita temporaliter observata et custodita credatur. Nec adimamus hanc dei potestatem pro temporum condicione legis praecepta reformantem [29]in hominis [30]salutem. Denique qui contendit et sabbatum adhuc observandum quasi salutis medelam et circumcisionem octavi diei propter mortis comminationem, doceat in praeteritum iustos sabbatizasse aut circumcidisse, et sic amicos dei effectos. Nam si circumcisio purgat hominem, deus Adam incircumcisum cum faceret, cur eum non circumcidit, vel postea quam deliquit, si purgat circumcisio? Certe in paradiso constituens eum incircumcisum colonum paradisi praefecit. Igitur cum neque circumcisum neque sabbatizantem deus Adam instituerit, consequenter quoque sobolem

18. superducere *ego*. subducere *λd*. docere *reliqui*. 19. quomodo *A*. 20. antea *λ*. ante *reliqui*. 21. illi *λA*. illum *reliqui*. 22. naturalis? Unde fides statim procedebat *λ*. 23. procedebat *praeter λ. habet etiam A*. 24. et *om. λ*. 25. post CCCC et triginta *A*. 26. Choreb *c*. Chores *Vatic*. chorus *A*. Coreb *d*. Oreb *reliqui*. 27. deinde *λ*. post deinde *A*. post *reliqui*. 28. futuram *AB*. 29. in ioannis *A*. 30. salute *AB*.

b. superducere legem] Hanc veram esse emendationem evincitur eis quae insequuntur. *Superducere* pro addere, insuper addere, Tertulliano usitatissimum est. Exempla dedi ad De Pudic. cap. 20.

c. Denique] Id est adeo, proinde. Quo significatu hoc ipso capite particula haec saepius repetitur.

eius, Abel, offerentem sibi sacrificia, incircumcisum nec sabbatizantem laudavit, accepto ferens quae offerebat in simplicitate cordis, et reprobans sacrificium fratris [31]eius Cain, qui quod offerebat non recte dividebat. Noë quoque incircumcisum deus, sed et non sabbatizantem, de diluvio liberavit. Nam et Enoch iustissimum, non circumcisum nec sabbatizantem, de hoc mundo transtulit, qui necdum mortem gustavit, ut aeternitatis candidatus iam nobis ostenderet nos quoque sine legis onere Moysis deo posse placere. Melchisedech quoque, summi dei sacerdos, incircumcisus et non sabbatizans ad sacerdotium dei allectus est. [32]Probat et Loth, frater Abrahae, quod pro meritis iustitiae sine legis observatione de Sodomitarum incendio sit liberatus.

Sed Abraham, [1]inquis, circumcisus est. Sed ante deo placuit quam circumcideretur, nec tamen sabbatizavit. Acceperat enim circumcisionem, sed quae esset in signum temporis illius, non in salutis praerogativam. Denique sequentes patriarchae incircumcisi fuerunt, ut Melchisedech, [2]qui [3]ipsi Abrahae iam circumciso, revertenti de proelio, panem et vinum obtulit incircumcisus. Sed et filius, inquit, Moysi [3b]tum ab angelo praefocatus [3c]fuisset, si non Seffora mater eius calculo praeputium infantis circumcidisset. [4]Unde, inquit, maximum periculum est, si praeputium carnis quis non circumciderit. [5]Atquin si salutem circumcisio omnimodo [6]afferret, etiam ipse [7]Moyses in filio suo non intermisisset quo minus octava die circumcideret eum, [8]cum constet [9]Sefforam coactam ab angelo id fecisse in itinere. Consideremus itaque quod non potuerit unius infantis coacta circumcisio omni populo praescribere et quasi legem huius praecepti [10]condere. Nam providens deus quod hanc circumcisionem in signum, non in salutem, esset daturus populo Israël, idcirco filium Moysi, ducis futuri, instigat circumcidi, ut, cum coepisset per eum populo dare praeceptum circumcisionis, non aspernaretur populus, videns exemplum istud in [11]ducis filio iam celebratum. Dari enim habebat circumcisio, sed in signum, unde Israël in novissimo tempore dinosci haberet[a], quando secundum

Cap. III. Gen. XVII, 24.

Gen. XIV, 18.

Exod. IV, 24 sq.

31. eius Cain *λd.* Cain eius *c., ex Vatic.* eius *A.* Cain *reliqui.* 32. Probat et *λd.* Et probatus *reliqui.*

Cap. III. 1. inquit *bcd.* 2. ut qui *bc.* 3. ipsi *om. b.* 3b. cum *AB.* 3c. fuisset Sephora *A.* 4. Unde, inquit — — — non circumciderit (*om. λ.*). 5. Atquin *λ.* Et ideo *reliqui.* 6. afferret *λd.* adfert *reliqui.* 7. Moses *λ.* 8. cum *λ.* quando *reliqui.* 9. Sepphorã *B.* 10. condere *λd.* condere in salutem *reliqui.* 11. ducis filio *λd.* ducis filium *B (in marg.) c.* iudicis filium *ABab.*

Cap. III. a. sed in signum, unde Israël in novissimo tempore dinosci haberet] De hac circumcisionis interpretatione cf. Desid. Herald. Digress. II, 1. p. 263 sq.

sua merita in sanctam civitatem ingredi prohiberetur, [12]per verba
Ies. I, 7 sq. prophetarum dicentium: Terra vestra deserta, civitates vestrae
[13]igni exustae, regionem vestram in conspectu vestro [14]extranei
comedent, et deserta et subversa a populis extraneis derelinquetur
filia Sion, sicut casa in vinea, et sicut custodiarium[b] in cucume-
rario, et quasi civitas, quae expugnatur. [15]Cur ita? Quoniam sub-
Ibid. v. 2. sequens sermo prophetae exprobrat eis [16]dicens: Filios [17]genui et
Ibid. v. 15. exaltavi, ipsi autem [18]reprobaverunt me. Et iterum: Et si exten-
deritis manus, avertam faciem meam a vobis; et si multiplicaveritis
preces, non exaudiam vos; manus enim vestrae sanguine plenae
Ibid. v. 4. sunt. Et iterum: Vae gens peccatrix, populus plenus peccatis, filii
[19]scelesti, dereliquistis deum, et [20]ad indignationem [21]provocastis
sanctum Israël. Haec igitur dei providentia fuit, dandi circumcisio-
nem Israël in signum unde dinosci [22]possent, cum adveniret tem-
pus, [23]quo meritis suis supradictis in Hierusalem admitti [24]pro-
hiberentur; quod et quia futurum erat, nuntiabatur, et quia factum
videmus, recognoscimus. [25]Sicut [26]enim circumcisio carnalis, quae
temporalis erat, [27]imbuta est in signum populo contumaci, ita spi-
ritalis [28]data est in salutem populo obaudienti, dicente propheta
Ier. IV, 3 sq. Hieremia, [29]Innovate vobis, et [30]ne seminaveritis in spinis: circum-
cidimini deo, et circumcidite praeputium cordis vestri. [31]Et alio
Ier. XXXI, 31 sq. loco dicit, Ecce enim dies [32]venient, dicit dominus, et disponam
domui Iudae et domui Iacob testamentum novum, non tale quale
iam dedi patribus eorum in die quo eos eduxi de terra Aegypti.
Unde intellegimus et priorem circumcisionem tunc datam cessatu-
ram, et novam legem non talem, qualem iam dederat patribus,
processuram annuntiari, sicut Esaias praedicavit, dicens quod in
novissimis diebus manifestus futurus esset mons domini et domus
Ies. II, 2 sq. dei super [33]vertices montium: et exaltabitur, inquit, super colles,
et venient super illum omnes gentes, et ambulabunt multi et dicent:
venite, ascendamus in montem domini et in domum dei Iacob, non
in Esau prioris [34]filii, sed in Iacob sequentis, id est populi nostri,
cuius mons Christus est, sine manibus concidentium praecisus,

12. per *λd.* secundum *reliqui.* 13. exustae igni *A.* 14. extranei *λ.* alieni *reliqui.* 15. Cur ita? Quoniam *λ.* Et ideo *reliqui.* 16. Esaias dicens *AB.* 17. genui *λ.* generavi *reliqui.* 18. reprobaverunt me *λ.* spreverunt me *reliqui.* 19. scelesti *λ. Vatic.* scelerati *reliqui.* 20. ad *λ.* in *reliqui.* 21. provocastis *λ.* misistis *reliqui.* 22. possent *λ.* posset *reliqui.* 23. quod *AB.* 24. prohiberetur *bcd.* 25. Sic *AB.* 26. enim *λ.* ergo *reliqui.* 27. tributa *d., ex coni. Rhenani.* 28. data est *λd.* circumcisio est *reliqui.* 29. Innovate vobis *λd.* Innovate vobis (nobis *a.*) novitatem *reliqui.* 30. ne seminaveritis *λ.* nolite seminare *reliqui.* 31. Et alio loco dicit *om. b.* 32. veniunt *cd.* 33. verticem *A. Vatic.* 34. filii *λAB (in marg.) abcd. Gorziens.* populi *B.*

b. custodiarium] Usurpat hoc vocabulum etiam Ad Mart. cap. 2.

implens omnem terram, apud Danielem ostensus. Denique ex hac Dan. II, 35.
domo dei Iacob etiam legem novam processuram sequentibus verbis
annuntiat Esaias, dicens, De [35]Sion enim exiet lex et verbum do- Ies. II, 3 sq.
mini ex Hierusalem, et iudicabit inter gentes, id est inter [36]nos,
qui ex gentibus sumus [37]vocati: et concident, inquit, gladios suos
in aratra et lanceas suas in falces, et non accipiet gens super gen-
tem gladium, et iam non [38]discent [39]pugnare. Qui igitur intel-
leguntur alii quam nos, qui nova lege edocti ista observamus,
obliterata veteri lege, cuius [39b]abolitionem futuram actus ipse de-
monstrat? Nam vetus lex ultione gladii se vindicabat, et oculum
pro oculo eruebat, et vindictam iniuriae retribuebat; nova autem
[40]lex clementiam designabat, et pristinam ferocitatem gladiorum et
lancearum ad tranquillitatem convertebat, [41]et belli pristinam in
aemulos legis et hostes exsecutionem in [42]pacificos actus arandae et
colendae terrae reformabat. Igitur, sicut supra ostendimus, quod
vetus lex et circumcisio carnalis cessatura pronuntiata est, ita et
novae legis et spiritalis circumcisionis observantia in pacis obsequia
eluxit. Populus enim, inquit, quem non noveram, servivit mihi, Ps. XVIII, 44 sq.
in [43]obauditu auris [44]obaudivit mihi. Prophetae annuntiaverunt.
Quis autem populus qui deum ignorabat, nisi noster, qui retro
deum nesciebamus? et quis in auditu auris [45]audiit ei, nisi nos,
qui relictis idolis ad deum conversi sumus? Nam Israël, qui deo
fuerat cognitus, quique ab eo in Aegypto exaltatus fuerat, et per
Erythraeum pelagum transvectus est, quique in eremo manna ciba-
tus [46]XL annis ad instar aeternitatis redactus, nec humanis pas-
sionibus [47]contaminatus aut saeculi huius [48]cibis pastus, sed ange- Ps. LXXVIII, 24.
lorum panibus manna cibatus satisque beneficiis deo obligatus,
domini et dei sui oblitus est, dicens ad Aaron, Fac nobis deos, Exod. XXXII, 1.
qui nos [49]antecedant; Moyses enim ille, qui nos eiecit de terra
Aegypti, [50]dereliquit nos, et quid [51]illi acciderit, nescimus. Et
ideo nos, qui non populus dei retro, facti sumus populus eius
accipiendo novam legem, [52]supra dictam, et novam circumcisionem,
ante praedictam[c].

35. Syon *B.* 36. eos *bcd.* 37. orti *A.* 38. dicentur *B.* 39. pugnare. Qui igitur *λ.* proeliari. Igitur *reliqui.* 39 b. obolitionem *AB.* 40. lex *om. ABab. Habent reliqui et Vatic.* 41. et belli pristinam in aemulos exsecutionem *Rigalt.* belli et pristinam et aemulos et hostem executione *λ.* et belli pristina in aemulos legis (legis *om. A. Divion.*) et hostis (hostes *A. Divion.*) executionem *ABabcd., codex Divionensis teste Rigaltio.* 42. pacificis *A. codex Divion.* 43. obauditu *λd.* auditu *reliqui.* 44. obaudivit *λd.* obedivit *reliqui.* 45. audiit *λd.* obedivit *reliqui.* 46. quadraginta annis *bcd.* 47. condemnatus *A.* 48. cibos *A.* 49. antecedant *λ.* praecedant *reliqui.* 50. dereliquit nos *om. λ.* 51. acciderit illi *A.* 52. supra *λbcd.*, et supra *reliqui.*

c. ante praedictam.] Per Moysen et prophetas scilicet. (Fr. Iunius.)

Cap. IV. Sequitur itaque ut, quatenus circumcisionis carnalis et legis veteris abolitio expuncta[a] suis temporibus demonstratur, [1]ita sabbati quoque observatio [2]temporaria fuisse demonstretur. Dicunt enim Iudaei quod a primordio sanctificaverit deus diem septimum, requiescendo in eo ab omnibus operibus suis quae fecit, et inde
Exod. XX, 8 sqq. etiam Moysen dixisse ad populum, Mementote diem sabbatorum, [3]sanctificare eum; omne opus servile non facietis in eo, praeterquam quod ad animam pertinet. Unde nos intellegimus [3b]magis sabbatizare nos [4]ab omni opere servili semper [5]debere, et non tantum septimo quoque die, sed per omne tempus. Ac per hoc quaerendum nobis quod sabbatum nos deus vellet custodire? Nam sabbatum aeternum et sabbatum temporale scripturae designant. Dicit
Ies. I, 14. enim Esaias propheta, Sabbata vestra odit anima mea; et alio loco
Ezech. XXII, 8. dicit, Sabbata [6]mea profanastis. Unde dinoscimus sabbatum temporale esse humanum, et sabbatum aeternum censeri divinum, de
Ies. LXVI, 23. quo per Esaiam praedicat: Et erit, inquit, mensis ex mense et dies de die et sabbatum de sabbato, et veniet omnis caro adorare in Hierusalem, dicit dominus. Quod intellegimus adimpletum temporibus Christi, quando omnis caro, id est omnis gens, adorare in Hierusalem venit, deum patrem, per Iesum Christum filium eius,
Ies. XLIX. sicut per prophetam [7]praedictum est: Ecce proselyti per me ad te ibunt. Sic igitur ante hoc sabbatum temporale erat et sabbatum aeternum praeostensum et praedictum, quomodo et ante circumcisionem carnalem fuit et spiritalis circumcisio praeostensa. Denique doceant, sicuti iam praelocuti sumus, Adam sabbatizasse, aut Abel hostiam deo sanctam offerentem sabbati [8]religione placuisse, aut Enoch translatum sabbati cultorem fuisse, aut Noë, arcae fabricatorem, propter diluvium immensum sabbatum observasse, aut Abraham in observatione sabbati Isaac filium suum obtulisse, aut Melchisedech in suo sacerdotio legem sabbati accepisse. Sed dicturi sunt Iudaei, ex quo hoc praeceptum datum est per Moysen, exinde observandum fuisse. Manifestum est itaque non aeternum [9]nec spiritale, sed temporale fuisse praeceptum, quod quandoque cessaret. Denique adeo non in vacatione [10]sabbati, id est [11]diei septimi, haec sollemnitas celebranda est, ut Iesus Nave, [12]eo tem-
Ios. VI, 4 sq. pore quo Hiericho civitatem debellabat, praeceptum sibi a deo

Cap. IV. 1. itaque *AB*. 2. temporaria *λd*. temporalia *A*. temporalis *reliqui*. 3. sanctificate *d*. 3b. nos magis sabbatizare ab *A*. 4. ab *om. ab*. 5. debere *om. A*. 6. mea *om. A*. 7. praedicatum *Acd. Vatic.* dictum *b*. 8. religione *λcd*. religionem *reliqui*. 9. nec spiritale *om. λ*. 10. sabbati id est *om. λA*. 11. septimi diei *A*. 12. suo *bc*.

Cap. IV. a. expuncta] Id est absoluta, consummata.

diceret uti populo mandaret ut sacerdotes arcam testamenti dei septem diebus circumferrent in circuitu civitatis, atque ita septimi diei circuitu peracto sponte [13]ruerent muri civitatis. Quod ita factum est, [14]et finito spatio diei septimi, sicut praedictum erat, [15]ruerunt muri civitatis. Ex quo manifeste ostenditur in numero istorum dierum septem incurrisse diem sabbati. Septem enim dies, undecunque initium [16]acceperint, sabbati diem secum concludant necesse est, quo die non tantum sacerdotes [17]sint operati, sed et in ore gladii praeda facta sit [18]civitas ab omni populo Israël. Nec dubium est opus servile eos operatos, cum praedas belli agerent ex dei praecepto. Nam et temporibus [19]Maccabaeorum sabbatis pugnando fortiter fecerunt, et [20]hostes allophylos expugnaverunt, legemque paternam ad pristinum vitae statum pugnando sabbatis revocaverunt. Nec putem aliam legem eos defendisse nisi in qua de die sabbatorum meminerant esse praescriptum. Unde manifestum est ad tempus et praesentis causae necessitatem [21]huiusmodi praecepta valuisse, et non ad perpetui temporis observationem [22]huiusmodi legem eis deum ante dedisse. I Macc. II, 41 sqq.

Sic et sacrificia terrenarum oblationum et spiritalium sacrificiorum [1]praedicata ostendimus, et quidem a primordio maioris filii, id est Israël, terrena fuisse in Cain praeostensa sacrificia, et minoris filii Abel, id est populi nostri, sacrificia diversa demonstrata. Namque maior natu [2]Cain de fructu terrae obtulit munera deo, minor vero filius Abel de fructu ovium suarum. Respexit deus in Abel et in munera eius, in Cain autem et in munera eius non respexit. [3]Et dixit deus ad Cain[a], Quare concidit vultus tuus? [4]nonne, si recte quidem offeras, non recte autem dividas, peccasti; quiesce. Ad te enim conversio [5]tua, et ipse tui dominabitur. Et tunc dixit Cain ad Abel fratrem suum, Eamus in campum, et abiit cum eo [6]illic et interfecit eum. Et tunc dixit [7]deus ad Cain, Ubi est Cap. V. Gen. IV, 3 sqq.

13. ruerunt *AB*. 14. ut λ*A*. 15. ruerent λ. 16. acceperunt *A*. 17. operati sint *A*. 18. civitatis λ. 19. Maccabaeorum *d*. Macchabaeorum *A*. Machabaeorum *reliqui*. 20. hostes λ*B* (*in marg.*) *abcd*. hostiles *AB*. 21. huiusmodi praecepta valuisse et non λ*d*. convaluisse, ut (et *A*.) non *ABabc*. 22. huiusmodi legem eis deum ante dedisse *d*. huius legem eisdem ante dedissem λ. huiusmodi legem eis deus ante dedisset *reliqui*.

Cap. V. 1. praedicata λ*d*. praedicta *reliqui*. 2. Cayn *A*. *Ubique*. 3. *Verba* Et dixit deus — — — omnis qui me invenerit, occidet *uncinis notata sunt in d*. 4. nonne λ*d*. quo *A*. quoniam *reliqui*. 5. tua (tuas λ.), et ipse tui dominabitur λ*d*. eius, et tu dominaberis eius *reliqui*. 6. illic *om*. λ. 7. Iesus *abc*.

Cap. V. a. Et dixit deus ad Cain] Haec verba usque ad „et omnis qui te invenerit occidet" inclusimus uncis, quia hic supervacue citari videntur. Et sunt indiligentius transcripta, quod et alias apud hunc scriptorem observare est in iis quae ex Mose citantur. (Rigalt.)

[8]Abel frater tuus? Et dixit, Nescio; numquid custos [9]fratris mei sum ego? [10]Cui deus dixit, Vox sanguinis fratris tui [11]proclamat ad me de terra. Propter quod maledicta terra, quae aperuit os suum ad excipiendum sanguinem fratris tui. Gemens et tremens eris super terram, [12]et omnis qui te invenerit occidet [13]te. Ex hoc igitur [14]actu duplicia duorum populorum sacrificia praeostensa iam
Deut. XII, 1.5 sq. [15]tunc a primordio animadvertimus. Denique cum per Moysen in
Lev. XVII, 3 sqq. [15b]Levitico lex sacerdotalis [16]conscriberetur, invenimus praescriptum populo Israëli ut sacrificia [17]nullo alio in loco offerrentur deo quam in terra [18]promissionis, quam dominus deus daturus esset populo Israëli et [19]fratribus eorum, [20]ut introducto [21]Israële illic celebrarentur sacrificia et holocausta tam pro peccatis quam pro animabus, et nusquam alibi nisi [22]in terra sancta. Cur itaque postea per prophetas praedicat [23]spiritus futurum ut [24]in omni loco et in omni terra offerantur sacrificia deo, [25]sicut per Malachiam angelum, unum
Mal. I, 10 sq. ex duodecim prophetis, dicit: Non recipiam sacrificium de manibus vestris, quoniam ab oriente sole usque ad occidentem nomen meum clarificatum est in omnibus gentibus, dicit dominus [26]omnipotens; et in omni loco [27]offerunt[b] sacrificia munda nomini meo. Item in
Ps. XCVI, 7 sq. psalmis David [28]dicit: Adferte deo patriae gentium; indubitate quod [29]in omnem terram exire habebat[c] praedicatio apostolorum: adferte deo claritatem et honorem, adferte deo sacrificia nominis eius: Tollite hostias et introite in atria eius. Namque quod non terrenis sacrificiis, sed spiritalibus deo litandum sit[d], ita legimus, ut scri-

8. Abel *habent Acd. Vatic. Non habent reliqui.* 9. fratris mei sum ego *Acd. Vatic.* sum ego fratris mei (*λ*)*Bab.* 10. Cui deus dixit *λ.* Et dixit ei deus *reliqui.* 11. proclamat *λ.* clamat *reliqui.* 12. et dixit Cain ad dominum, Maius delictum meum quam ut remittatur mihi, et eiicies me hodie a facie terrae, et a facie tua abscondas, et ero gemens et tremens super terram, et omnis qui me invenerit *cd., de coniectura et suppletione Pamelii.* 13. occidet te *λ.* occidet *reliqui.* 14. actu duplicia *ego.* actu plicia *λ.* ac duplici ad *A.* duplicia *reliqui.* 15. tunc *λd.* nunc *reliqui.* 15b. in Levitico *delent Latinius et Fr. Iunius.* 16. praescriberetur *A.* 17. nullo alio *λ.* nullo *reliqui.* 18. repromissionis *Acd. Vatic.* 19. patribus *ABabc.* 20. ut *λd.* et *reliqui.* 21. Israele *λ.* Israel *reliqui.* 22. in terra sancta *λAcd. Vatic.* in terram sanctam *reliqui.* 23. spiritus *om. λ.* 24. in omni loco et in omni terra *λ.* in omni terra aut in omni loco *reliqui.* 25. sicuti (sicut *d.*) per *λd.* sicuti ipse per *reliqui.* 26. omnipotens *om. λ.* 27. offerunt *ego.* ferunt *λ.* offerentur *ab.* offeruntur *reliqui, et Vatic.* 28. dicit *om. λ.* 29. in omnem terram *λd.* in omni terra *reliqui.*

b. offerunt] Sic rescripsi pro *ferunt*, ut reperitur in collatione cod. Fuld. Nam ita extat iterum infra in fine capitis.

c. exire habebat] Cf. adnott. ad De Fuga in Persecut. cap. 12.

d. sed spiritalibus deo litandum sit] Hinc illa in Apologetico cap. 30: „Offero opimam et maiorem hostiam, quam ipse mandavit, orationem de carne pudica, de anima innocenti, de spiritu sancto profectam“ cett. Et libello ad Scorp. cap. 2: „Sacrificamus quomodo praecepit deus, pura prece.“ Et lib. De Orat. cap. 14., ubi de orationibus sacrificiorum, in quibus accipitur corpus do-

ptum est: Cor contribulatum [30]et humiliatum hostia deo est. Et Ps. LI, 19.
alibi: Sacrifica deo sacrificium laudis, et redde altissimo vota tua. Ps. L, 14.
Sic itaque sacrificia spiritalia laudis designantur, et cor contribulatum acceptabile sacrificium deo demonstratur. Itaque quomodo carnalia sacrificia reprobata intelleguntur, de quibus et Esaias loquitur dicens. Quo mihi multitudinem sacrificiorum vestrorum? dicit do- Ies. I, 11.
minus, ita sacrificia spiritalia accepta praedicantur, ut prophetae adnuntiant. Quoniam et si adtuleritis, inquit, mihi similam, vanum Ib. v. 13.
[31]supplicamentum, execramentum mihi est. Et adhuc dicit, Holo- Ib. v. 11 sq.
caustomata et sacrificia vestra et adipem hircorum et sanguinem taurorum nolo, nec si veniatis [32]videri mihi: quis enim exquisivit haec de manibus [33]vestris? quoniam ab oriente sole usque in occidentem nomen meum clarificatum est in omnibus gentibus, dicit dominus. De spiritalibus vero sacrificiis addit dicens, Et in omni Mal. I, 11.
loco sacrificia munda [34]offerunt [35]nomini meo, dicit dominus.

[1]Igitur cum manifestum sit et sabbatum temporale ostensum Cap. VI.
et sabbatum aeternum [1b]praedictum, circumcisionem [2]quoque carnalem praedictam et circumcisionem spiritalem praeindicatam, legem quoque temporalem et legem aeternalem denuntiatam, sacrificia carnalia et sacrificia spiritalia praeostensa, sequitur ut praecedenti [3]tempore datis omnibus istis praeceptis carnaliter populo [4]Israëli superveniret tempus quo legis antiquae et ceremoniarum veterum Luc. I, 78 sq. Matth. IV, 16.
praecepta cessarent, et novae legis promissio et spiritalium sacrificiorum agnitio et novi testamenti pollicitatio superveniret, [5]fulgente nobis lumine ex alto, qui sedebamus in tenebris et in umbra mor-

30. et humiliatum hostia deo est λd. hostia est dei *reliqui*. 31. supplicamentum, execramentum mihi est. Et adhuc λd. est; incensum abominatio est mihi. Et alibi *reliqui*. 32. videre λ. 33. vestris? quoniam ab oriente sole usque in occidentem nomen meum clarificatum est in omnibus gentibus dicit dominus. De spiritalibus λ. vestris? De spiritalibus *d*. vestris? Spiritalia vero sacrificia, de quibus praedictum est, et sicut supra dixit: Non est mihi voluntas in vobis, dicit dominus. Sacrificia non accipiam de manibus vestris: quoniam ab oriente sole usque in occidentem nomen meum clarificatum est in omnibus gentibus, dicit dominus. De spiritalibus *reliqui*. 34. offerunt λ. offerentur *reliqui*. 35. nomini meo λ*B* (*in marg.*) *abcd*. mihi *AB*.

Cap. VI. 1. DE SABBATO ET CIRCVMCISIONE ET (ET *om. A.*) LEGIS ET (ET *om. Abc*) VETERIS ET NOVAE OBSERVATIONE SIC DICIT (OBSERVATIONE SIC DICIT *om. A.* SIC DICIT *om. bc.*). Igitur cum (λ)*ABabc*. *Inscriptio non comparet in d*. 1b. praedictum λ*d*. praedicatum *reliqui*. 2. quoque carnalem λ. carnalem *reliqui*. 3. tempori *c. Vatic.* 4. Israeli λ. *Ita semper.* Israel *reliqui*. 5. *Forte* effulgente *Gasp. Scioppius.*

mini. Et lib. De Ieiun. cap. 10: „Haec erit statio sera, quae ad vesperam ieiunans pinguiorem orationem deo immolat.“ Ceterum observare est haec Tertulliani non per omnia convenire cum iis quae apud Irenaeum leguntur lib. IV, cap. 33 et 34. (Rigalt.)

tis [6]detinebamur. Itaque necessitas nobis incumbit ut, quoniam [7]praedicatam novam legem a prophetis praediximus, [8]et eam non talem qualis iam [9]data esset patribus eorum eo tempore quo eos de terra Aegypti produxit, ostendere et probare [10]debeamus tam legem illam veterem cessasse quam legem novam promissam nunc operari. Et quidem [11]primum quaerendum, an expectetur novae legis lator, et novi testamenti haeres, et novorum sacrificiorum sacerdos, et novae circumcisionis purgator et aeterni sabbati cultor, qui legem veterem compescat, et [12]novum testamentum statuat, [13]et nova sacrificia offerat, et ceremonias antiquas reprimat, et circumcisionem veterem cum suo sibi sabbato compescat, et novum regnum, quod non corrumpatur, adnuntiet. [14]Hic, [15]inquam, novae legis lator, sabbati spiritalis cultor, sacrificiorum aeternorum antistes, regni aeterni aeternus dominator, quaerendum an iam venerit [16]nec ne, [17]ut, si iam venit, serviendum [18]sit illi, si necdum venit, sustinendus [19]sit[a], dummodo [20]manifestum sit adventu eius comprimi legis veteris praecepta, et [21]oriri debere novae legis exordia. Et in primis definiendum est non potuisse cessare legem antiquam et prophetas nisi venisset is qui per eandem legem et per eosdem prophetas venturus adnuntiabatur.

Cap. VII. Igitur in isto gradum [1]conseramus[a], an qui venturus [2]adnuntiabatur Christus iam [3]venerit, an venturus adhuc speretur. Quod ipsum ut probari possit, [4]etiam tempora sunt nobis requirenda quando venturum Christum prophetae adnuntiaverunt, ut, si [5]intra ista tempora [6]recognoverimus venisse eum, sine dubio ipsum esse

6. detinebamur. *Acd. Vatic.* detinebamur, oriretur lumen. *Bab.* detinebamur oriretur λ., *in schedis a Fr. Iunio vulgatis. Sed secundum schedas ipsius Gasp. Scioppii, quae usque hodie asservantur in bibliotheca Seminarii Patavini (unde partis earum apographum transmissum ad me debeo eximiae humanitati eruditissimorum virorum Iosephi Valentinelli et Dominici Barbaran, Bibl. Seminarii Patavini et Bibl. St. Marci apud Venetos Praefectt.) in* λ. *desiderabatur utrumque vocabulum, et* oriretur *et* lumen. 7. praedictam λ. *Pro* quando *in A. extat* quomodo. 8. et eam non talem λ., *sec. sched. Patav.* et non talem *bcd.* eam et non talis *ABa.* 9. esset data *A.* 10. debemus *A.* 11. primum λ. inprimis *reliqui.* 12. novum λ*bcd.* vetus *ABa.* 13. et *om.* (λ)*bcd.* 14. DE NATIVITATE CHRISTI. ADVENTVS PRIMVS. Hic (Hic nam *B.*) (λ)*Bab.* DE NATIVITATE CHRISTI ET ADVENTV EIVS PRIMO. Nam *A.* 15. etiam *ABcd.* 16. an nec ne (λ)*ABab.* 17. ut λ. Et *reliqui.* 18. sit λ. est *reliqui.* 19. sit λ. est *reliqui.* 20. manifestum sit adventu (*ita habent schedae Gasp. Scioppii Patav., at in Iunianis legitur* adventum) eius comprimi λ*d.* manifestus sit adventus eius comprimere (cum primae *B.* comprimae *A.*) *AB* (*in marg.*) *abc.* 21. oriri λ. operari *reliqui.*

Cap. VII. 1. conseramus λ. conferamus *reliqui. Pro* gradum *in AB. est* gradu. 2. adnuntiabat (*sic*) Christus λ. Christus adnuntiabatur *AB* (*in marg., ex Hirsaugiensi, ut puto*) *cd. Vatic.* est Christus *Bab.* 3. venit *A.* 4. et *A.* 5. intra λ. in *reliqui.* 6. recognovimus *A.*

Cap. VI. a. sustinendus sit] Id est expectandus.

Cap. VII. a. gradum conseramus] Ex auctoritate Fuldensis libri expressi *con-*

credamus quem venturum prophetae canebant, in quem nos, gentes scilicet, credituri adnuntiabamur, et cum constiterit venisse, indubitate etiam legem novam ab ipso datam esse credamus, et testamentum novum [7]in ipso et per ipsum nobis [8]dispositum non diffiteamur. Venturum enim Christum [9]et Iudaeos non refutare scimus, utpote qui in adventum eius spem suam porrigant. Nec de isto pluribus quaerendum, cum retro omnes prophetae de eo [10]praedicaverunt, ut [11]Esaias: [12]Sic dicit dominus deus Christo meo do- Ies. XLV, 1.
mino, cuius tenui dexteram, ut exaudiant illum gentes: fortitudines regum disrumpam, aperiam ante illum portas, et civitates non [13]claudentur illi. Quod ipsum adimpletum videmus. Cui enim [14]dexteram tenet pater deus, nisi Christo, filio suo? quem exaudierunt omnes gentes, id est cui omnes gentes crediderunt, cuius et praedicatores apostoli in psalmis David ostenduntur: In [15]uni- Ps. XIX, 5.
versam, inquit, terram exiit sonus eorum, et usque ad terminos terrae verba eorum. In quem enim alium universae gentes crediderunt, nisi in [16]Christum, qui iam venit? Cui enim [17]gentes crediderunt, Parthi, Medi, Elamitae, et qui [18]habitant Mesopotamiam, Act. App. II, 9 sqq.
Armeniam, Phrygiam, Cappadociam, et incolentes Pontum et Asiam [19]*et* Pamphyliam, immorantes Aegyptum, et regionem Africae quae est trans Cyrenen inhabitantes, [20]Romani et incolae, tunc et in Hierusalem Iudaei, et ceterae gentes, [21]ut iam Getulorum varietates[b], et Maurorum multi fines, [22]Hispaniarum omnes termini, et Galliarum diversae nationes, et Britannorum inaccessa Romanis loca, Christo vero subdita, et Sarmatarum, et Dacorum, et Germanorum, et Scytharum, et abditarum multarum gentium et provinciarum et insularum multarum nobis [23]ignotarum, et quae enu-

7. in *λd.* ab *reliqui.* 8. expositum non diffideamur *A.* 9. et Iudaeos non *λ.* nec Iudaeos *reliqui.* 10. praedicaverunt *λ.* praedicaverint *A.* praecinuerint *Babd.* praecanuerint *c., ex Valic.* 11. Isaias *Ba.* 12. Sic dicit *λ.* dicit: Sic dicit *reliqui.* 13. clauduntur *A.* 14. tenet dexteram *A.* 15. universam, inquit, terram *λ.* universa terra, inquit *A.* universa, inquit, terra *reliqui.* 16. Christo *AB.* 17. gentes *λ.* et aliae gentes *reliqui.* 18. habitant *λ.* inhabitant *reliqui.* 19. et *om. λABab.* 20. Romam *B.* 21. etiam *AB.* 22. Spaniarum *A.* 23. ignoratarum *A.*

seramus pro eo quod vulgo legitur *conferamus.* Sic Adv. Marcion. II, 2 initio: „Hinc denique *gradum consero,* an" cett.

b. Getulorum varietates] Id est variae Getulorum gentes. Aliter explicat Desid. Heraldus Digr. I, 34. p. 261 sq.: Primum hic lubens legerim „et iam G. v. et Maurorum inculti fines." Nisi quis vulgatam lectionem eo tueri velit quod proxime sequitur „Hispaniarum omnes termini." Eleganter autem „Getulorum varietates" ob regionis varias quasi maculas et varia interstitia. Tota enim Libya eiusque pars Getulia propter solitudines huc et illuc sparsas et dissipata mapalia pantherinae pelli ab antiquis geographis fuit assimilata, *Κατάστικτος γάρ ἐστι,* inquiunt, *ταῖς οἰκήσεσι περιεχομέναις ἐρήμῳ καὶ ἀνύδρῳ γῇ.* Dionys. Perieg. „*Παρδαλέῃ δέ μιν ἄνδρες ἐπικλείουσιν ὁμοίην. Ἡ γὰρ διψηρή τε καὶ αὐχμήεσσα τέτυκται, Τῇ καὶ τῇ κνανῇσι κατάστικτος φολίδεσσιν.*

merare minus possumus? In quibus omnibus locis Christi nomen,
Ies. XLV, 1 sq. qui iam venit, regnat, utpote ante quem omnium civitatum portae sunt apertae, et cui nullae sunt clausae, ante quem serae ferreae sunt comminutae, et valvae aereae apertae. Quamquam et ista spiritaliter [24] sint intellegenda, [24b] quod praecordia singulorum variis modis a diabolo obsessa fide Christi sint reserata, attamen perspicue sunt adimpleta, utpote in quibus omnibus locis populus nominis Christi [25] inhabitet. Quis enim [26] omnibus gentibus regnare potuisset, nisi Christus, dei filius, qui omnibus in aeternum [27] regnaturus nuntiabatur? [28] Nam si Salomon regnavit, sed in finibus Iudae tantum; a Bersabeae usque Dan termini [28b] eius regni signantur. Si vero Babyloniis et Parthis regnavit Darius, [29] non habuit in omnibus gentibus potestatem; si Aegyptiis Pharao, vel [29b] quisquis ei in [30] haereditario regno successit, illic tantum [31] potitus est regni sui dominium; [32] si Nabuchodonosor cum suis regulis, ab India usque Aethiopiam habuit regni sui terminos; [33] si Alexander Macedo, [34] non amplius quam Asiam universam et ceteras [35] regiones, postea-quam devicerat, tenuit; [36] si Germani, adhuc usque limites [37] suos transgredi non sinuntur; [38] Britanni intra oceani [39] sui ambitum clausi sunt, Maurorum [40] gentes et Getulorum [41] barbaries a Romanis obsidentur, ne [42] regionum suarum fines excedant. Quid [43] de ipsis Romanis dicam, qui de legionum suarum praesidiis imperium suum muniunt, nec trans istas gentes porrigere vires regni sui possunt? Christi autem [44] nomen ubique porrigitur, ubique creditur, ab omnibus gentibus supra enumeratis colitur, ubique regnat, ubique adoratur, omnibus ubique tribuitur aequaliter; non regis apud illum maior gratia, non [45] barbari alicuius [46] inferior laetitia[c], non [47] dignitatum aut natalium cuiusquam discreta merita; omnibus aequalis,

24. sunt *A*. 24b. quod *ego*. quo *libri omnes*. 25. habitet (*λ*)*ab*. 26. omnibus (in omnibus *A*.) gentibus *λAB*. omnibus *reliqui*. 27. gentibus regnaturus *cd., Vatic. teste Pamelio*. 28. DE REGNO CHRISTI AETERNO. Nam (*λ*)*ABabc*. 28b. regni eius *AB*. 29. non habuit *λd*. non habuit potestatem ulterius, ultra fines regni sui, non habuit *reliqui*. 29b. quisquis *Latinius*. quisque *libri omnes*. 30. haereditario regno *λ*. haereditate regni *reliqui*. 31. potius *a*. 32. Sic *d*. 33. Sic *d*. 34. non amplius quam *λ*. nunquam *reliqui*. 35. nationes qua postea quam *A*. 36. Sic *d*. 37. suos transgredi *λd*. transgredi *reliqui*. 38. Britanni *λd*. Britanniae *reliqui*. 39. sui ambitum clausi *λd*. sui ambitu clausae *A*. ambitum conclusae *reliqui*. 40. gens *bcd*. 41. barbariae *AB*. 42. religionum *AB*. 43. de ipsis Romanis dicam *λ*. de Romanis dicam *reliqui, praeter A., qui invertit* dicam de Romanis. 44. nomen *λ*. regnum et nomen *reliqui*. 45. barbari *λAB* (*in marg., ex Hirsaug., ni fallor*) *abcd. Gorz*. barbara *B*. 46. inferior *λd*. imperiosi *reliqui*. 47. dignitatem *λ*., *in schedis Iunianis*.

c. inferior laetitia] Id est non minus gaudet barbarus quam alter de regno Christi. (Fr. Iunius.)

omnibus rex, omnibus iudex, omnibus deus et dominus est. Nec dubites credere quod [48]asseveramus, cum videas fieri.

Itaque requirenda tempora [1]praedictae et futurae nativitatis Cap. VIII.
Christi et passionis eius et exterminii civitatis Hierusalem, id est
vastationis eius. [2]Dicit enim Daniel et civitatem sanctam et sanctum Dan. IX, 26.
[3]exterminari cum duce venturo, et destrui* pinnaculum usque ad
interitum. Venturi itaque Christi ducis sunt tempora requirenda,
quae [4]investigabimus in Daniele, quibus computatis [5]probabimus
venisse eum etiam ex temporibus praescriptis et ex signis compe-
tentibus et ex [6]operationibus eius. Quae [7]probamus [8]et ex con-
sequentibus quae post adventum eius futura adnuntiabantur, ut
[9]tam adimpleta [10]omnia quam prospecta credamus. Sic igitur de
eo Daniel praedicavit, ut et quando et quo in tempore gentes esset
liberaturus ostenderet, [11]et quoniam[a] post passionem [12]Christi ista
civitas exterminari haberet. Dicit enim sic: In primo anno sub Dan. IX, 1 sq. 21—27.
Dario, filio Assueri, ex semine Medorum, qui regnavit super re-
gnum Chaldaeorum, ego Daniel intellexi in libris numerum anno-
rum. Et adhuc me loquente in oratione, ecce vir Gabriel, quem
vidi in visione in principio, volans, et tetigit me, quasi hora sacri-
ficii vespertini, et intellegere fecit me, et locutus est mecum, et
dixit, Daniel, nunc exivi imbuere te intellegentia, in principio
[13]obsecrationis tuae exivit sermo. Et ego veni, ut adnuntiem tibi,
quia vir desideriorum tu es, et cogita in verbo et intellege in
visione. Lxx hebdomadae breviatae sunt super plebem tuam et
super civitatem sanctam, quoad usque inveteretur delictum, et
signentur peccata, et exorentur iustitiae, et [14]inducatur iustitia
aeterna, [15]et ut signetur visio et prophetes, [16]et ungatur sanctus
sanctorum. Et scies et [17]perspicies et intelleges a profectione ser-
monis [18]integrando et reaedificando Hierusalem usque ad Christum

48. asseveramus, cum videas λ., *in schedis Iunianis.* asseveramus, cum videamus *d., et schedae Gasp. Scioppii.* asseveres (asseveras *B.*), cum videamus *reliqui.*

Cap. VIII. 1. praedictae et *λd.* praedictae *A.* praedicta et *reliqui.* 2. DE PASSIONE CHRISTI ET VASTATIONE HIERVSALEM. Dicit (*λ*)*ABabc.* 3. exterminari *λd.* terminari *reliqui.* 4. investigabimus *λBd.* investigamus *A.* investigavimus *reliqui.* 5. probavimus *A.* 6. operibus *ab.* 7. probabimus *Gasp. Scioppii schedae.* 8. et *om. cd.* 9. iam *λA.* 10. omnia quam prospecta *d.* omnia iam perfecta *A.* omnia quam perspecta *Babc.* omnes praecepta *λ.* 11. ut quoniam *A.* et quod iam *Barth. ad Stat. tom. III, pag.* 410. 12. Christi *om. λ.* 13. obsecrationis *cd.* observationis *reliqui.* 14. conducatur *λ.* 15. ut et *λ.* 16. et *λab.* et ut *reliqui, et Vatic.* 17. percipies *λ.* 18. in integrando *λ.*

Cap. VIII. a. quoniam] *Quoniam* posuit pro *quod,* ut saepius hoc libro, ex usu aevi Christiani, Graecorum ὅτι promiscue per *quod* et *quoniam* convertentis. Cf. etiam quae adnotavi ad lib. Ad Mart. cap. 4.

ducem [19]hebdomadas [20]*septem et dimidiam et* [21]LXII et dimidiam; et convertet et aedificabitur in [22]altitudinem[b] et [22b]convallationem, et innovábuntur tempora; et post hebdomadas has [22c]LXII, [23]exterminabitur unctio, et non erit; et civitatem [24]et sanctum exterminabit cum duce adveniente, et concidentur quomodo in cataclysmo usque [25]in finem belli, quod concidetur usque ad interitum. Et confirmabit testamentum [26]in multis. Hebdomada una et dimidia hebdomadis auferetur meum sacrificium et libatio, [27]et in sancto exsecratio vastationis, [28]*et* usque ad finem temporis consummatio dabitur super hac vastatione. Animadvertamus igitur terminum quomodo [29]in vero praedicit LXX hebdomadas futuras, in quibus si receperint eum, aedificabitur in [30]altitudinem et in longitudinem, et innovabuntur tempora. Providens autem deus quid esset futurum, [31]quoniam non tantum non recipient eum, verum et insequentur et tradent eum morti, et recapitulavit et dixit, in [32]LX et II et dimidia hebdomadis nasci illum et ungi [33]sanctum sanctorum; [34]hebdomadas autem VII et dimidia cum implerentur, pati [34b]habere, et civitatem exterminari post unam et dimidiam hebdomadam, [35]quo scilicet se-
Dan. IX, 26. ptem et dimidia hebdomadae completae sunt. Dicit enim sic: Et civitatem et sanctum exterminari cum duce venturo, et concidentur sicut in cataclysmo, et destruet pinnaculum usque ad interitum. Unde igitur [35b]ostendimus[c] [36]quoniam venit Christus intra [37]LXII et

19. hebdomadas *Acd.* hebdomades *reliqui.* 20. septem et dimidiam et *desideratur in λABab. Adiecit primum Pamelius.* 21. sexaginta et duae et dimidia *λ.* 22. altitudinem *λ.* latitudinem *Fr. Iunius.* laetitiam *reliqui.* 22b. in convallationem *A.* 22c. LXXII *d.* 23. exterminabitur *λ.* et exterminabitur *reliqui.* 24. et sanctum *λcd.* sanctam *reliqui.* 25. ad *cd.* 26. in *om. c.* 27. in sanctum *A.* 28. et *om. λABab.* 29. in vero praedicit (praedixit *d.*) *λd.* in verbo dixit *reliqui.* 30. altitudinem *λ.* latitudinem *reliqui.* 31. quoniam *λ.* quomodo *A.* et quoniam *reliqui.* 32. LX et II (et duabus *habent schedae Patav. Gasp. Scioppii*) et dimidia hebdomadas (*sic*) *λ.* sexaginta duabus hebdomadibus *cd.* LXXII hebdomadibus *reliqui.* 33. sancta *λ.* 34. hebdomadas *A.* hebdomades *reliqui.* 34b. haberet *AB.* 35. quo scilicet tempore septem *d., cum Fulv. Ursino.* 35b. ostendemus *Hieron. Comment. in Daniel. cap.* 9. *tom. III, pag.* 1115. *Opp. ed. Bened.* 36. quomodo *A.* quia *Hieron.* 37. LXXII et dimidia *A.* sexaginta duas *Hieron.*

b. in altitudinem] Sic codex Fuld. Cf. Sabater. ad Daniel. IX, 25. In Graeco est *εἰς τὴν πλατείαν*. Nec displicet Iunii coniectura „latitudinem," quomodo extat paulo infra in omnibus libris, excepto uno Fuldensi, quem interim et hoc loco presse sequendum duxi.

c. Unde igitur ostendimus] Auctor Quaestt. ex Vet. Testam. quae adiectae sunt tom. IV. Op. Augustini: „A tempore primi anni Darii regis Persarum usque ad nativitatem et passionem domini et excidium Hierusalem, quod factum est per Vespasianum, imperii Romani principem, impletae sunt hebdomadae septuaginta, quae sunt anni CCCCXC., qui computus per regna et per successiones imperii manifestus est, quomodo a Tertulliano computatum invenitur in libro quem scripsit adversus Iudaeos; quod ne ad iniuriam eius proficeret quia bene computavit, praetermisimus. Et ne quis ambigat de hoc numero, cum trecenti circiter anni nunc super hunc numerum inveniantur." Ex quibus verbis colligitur aetas huius scriptoris aliquanto superior Augustino. (Rigalt.)

dimidiam hebdomadas? [38]Numerabimus [39]autem a primo anno Darii, [40]quomodo in ipso tempore ostenditur Danieli visio ipsa. Dicit enim: [41]Et intellege et conice [42]ad perfectionem sermonis respondere me tibi haec. Unde a primo anno Darii debemus computare, quando hanc [43]visionem vidit Daniel. [44]Videamus igitur anni quomodo impleantur usque ad adventum Christi. Darius enim regnavit annis XVIIII. Artaxerxes regnavit annis [45]XL et I. Deinde rex Ochus, qui et Cyrus, regnavit annis XXIIII. [47]Argus anno uno. Alius Darius, qui et Melas nominatus est, [48]annis XXI. Alexander Macedo [49]annis XII. Deinde post Alexandrum, qui et Medis et Persis regnarat, quos [50]revicerat et in [51]Alexandria regnum suum firmaverat, [52]quando et nomine suo eam appellavit, [53]post eum regnavit illic in Alexandria Soter annis XXXV, cui [54]succedit Philadelphus [55]regnans [56]annis XXX et VIII. [57]Huic succedit Euergetes, annis XXV. Deinde Philopator annis XVII. Post hunc Epiphanes, annis XXIIII. Item alius Euergetes, [58]annis XXVIIII. [59]Item alius Soter annis XXXVIII. Ptolemaeus [60]annis XXXVII. Cleopatra [61]annis XX, mensibus V. Item adhuc Cleopatra conregnavit [62]Augusto annis XIII. Post Cleopatram Augustus aliis [63]annis XLIII imperavit; nam omnes anni imperii Augusti fuerunt anni LVI. [64]Videamus autem quoniam [65]quadragesimo et primo anno imperii Augusti, [66]quo post mortem Cleopatrae XX et VIII annos imperavit, nascitur Christus. Et supervixit idem Augustus ex quo nascitur Christus annis XV, et erunt reliqua tempora annorum in diem nativitatis Christi [67]in annum XL primum,

38. numeravimus *A.* numeremus *Hieron.* 39. autem *om. Hieron.* 40. quoniam in ipso *cod. Divion. ap. Rigalt.* quoniam ipso *Hieron.* 41. ei, Intellige *Hieron.* 42. ad perfectionem *λd.* a profectione *Babc.* a prophetatione *AB (in marg.)., Hieron., et cod. Divion. ap. Rigalt.* 43. vidit visionem *Hieron.* 44. Videmus igitur anni quomodo implentur *A.* 45. XL et I. Deinde *λ.* XL. *reliqui, et Hieron. Verba* Deinde rex *non habet Hieron.* 47. Achus *Ios. Scaliger.* 48. annis XXI. *λAB., Hieron.* annis XXII. *reliqui.* 49. annis XII. *Ba (uterque in marg.) cd., Hieron.* annis XI. *λ.* annis X. *ABab.* 50. devicerat *Hieron.* 51. Alexandriam *AB.* 52. quando *om. Hieron.* 53. post enim regnavit *λc.* postea regnavit *ABab.* regnavit *d., Hieron.* 54. succedens *cd.* successit *Hieron.* 55. regnans *λ., Hieron.* regnavit *Acd.* et regnavit *Bab.* 56. annis XXX et VIII. *λ.* annis triginta et octo *A.* annis XXXVIII. *Bab.* triginta novem *cd.* 57. Post hunc Evergetes regnavit *Hieron.* 58. annis XXVIIII. *Ba (uterque in marg.) cd., Hieron.* annis XX et VII. *λ.* annis XXVII. *ABab.* 59. Item alius Soter annis XXX et VIII. *λ.* Soter annis XXXVIII. *Acd., Hieron.* Soter annis XXXIIII. *Bab.* 60. annis XXXVII. *λABab., Hieron.* annis XXXVIII. *Ba (uterque in marg.) cd.* 61. annis XX, mensibus V. *ABab., Hieron.* annis XX, mensibus VI. *cd.* annis XX et II, mensibus V. *λ.* 62. Augusto *λd., Hieron.* sub Augusto *ABabc.* 63. annis XLIII imperavit *ego.* annis XXX et III., imo XLII imperavit *λ.* annis XLIII. *Acd., Hieron.* 64. Videamus *λABab., Hieron.* Videmus *cd.* 65. in quadragesimo *Hieron.* 66. quo post mortem Cleopatrae XX et VIII annos imperavit *λ.* quo (qui *Hieron.*) post mortem Cleopatrae imperavit *ABabcd., Hieron.* 67. annum XL primum qui post mortem Cleopatrae XX et VIII Augusto. *λ.* in (et in *c.*) annum Augusti quadragesimum primum, post mortem Cleopatrae *c., Hieron.* anni XLI *ABabd.*

qui post mortem Cleopatrae XX et VIII Augusto[d]: [68]efficiuntur [69]anni CCCCXXX et VII, [70]menses V. Unde adimplentur LXII hebdomadae et dimidia, quae efficiunt annos CCCCXXXVII, [71]menses VI in [72]die nativitatis Christi. Et [73]manifestata est iustitia aeterna, et unctus est sanctus sanctorum, id est Christus, et signata est visio et [75]prophetes, et dimissa sunt peccata, quae per fidem nominis Christi omnibus in eum credentibus [76]diluuntur[e]. Quid est autem quod dicit signari visum et [77]prophetiam? Quoniam omnes prophetae nuntiabant de [78]illo quod esset venturus et pati haberet. Igitur quoniam [79]adimpleta est prophetia per adventum eius, propterea signari visionem et prophetiam dicebat, quoniam ipse [80]est signaculum omnium prophetarum, adimplens omnia quae retro de eo [81]nuntiaverant. [82]Post enim adventum Christi et passionem ipsius iam [83]non visio neque prophetes est qui Christum nuntiet venturum. Denique hoc si non ita est, exhibeant Iudaei prophetarum post Christum aliqua volumina, angelorum aliquorum visibilia miracula, quae retro patriarchae viderunt usque ad adventum [84]Christi, qui iam venit, ex quo signata est visio et prophetia, id est statuta.
Matth. XI,13. Et merito evangelista: Lex et prophetae usque ad Ioannem [85]baptistam. Baptizato enim Christo, id est sanctificante aquas in suo baptismate, omnis plenitudo spiritalium retro charismatum in Christo cesserunt, signante visionem et prophetias omnes, quas adventu suo adimplevit. Unde firmissime dicit adventum eius signare [86]visus et prophetiam. Itaque ostendentes et numerum annorum et tempus LX duarum et dimidiae hebdomadarum [87]adimpletarum, quibus completis venisse Christum, id est natum, videamus [88]quid[f] aliae

68. efficiuntur λ. efficiuntur autem *ABabd. Omitt. c, et Hieron.* 69. anni CCCCXXX et VII λ. anni CCCCXXXVII *reliqui.* 70. menses V. λ*ABab., Hieron.* menses VI *cd.* 71. Unde adimplentur — — — menses V. *om.* λ*A.* 71. menses VI *Babcd., Hieron.* 72. die λ. diem *reliqui, et Hieron.* 74. manifestata (λ)*B (in marg.) cd., Hieron.* manifesta *'ABab.* 75. prophetia *d., cum Hieron.* 76. diluuntur *ego.* tribuuntur λ*ABab., Hieron.* remittuntur *cd., ex Pomerio.* 77. prophetiam λ*bcd., Hieron.* prophetam *reliqui.* 78. ipsi *cd., Hieron.* 79. impleta *Hieron.* 80. est signaculum λ*ABd., Hieron.* signaculum *reliqui.* 81. nuntiaverant λ*A.* prophetae nuntiabant *Hieron.* prophetae nuntiaverant *Babcd.* 82. Post enim adventum eius et passionem ipsius λ. Post adventum enim et passionem eius *Hieron.* 83. non est visio neque prophetia quae *Hieron.* 84. eius λ. 85. baptistam λ. baptizatorem *reliqui.* 86. visus et prophetiam λ., *secundum schedas Iunianas.* visum et prophetiam (λ., *ex sched. Scioppianis*) *d.* visum et prophetas *reliqui.* 87. adimpletarum, quibus completis λ. adimpletarum, tunc *ABabc.* adimpletum, tunc *d.* adimpleta et tunc *Scioppii schedae Patavinae.* 88. quid aliae λ*ABab., Hieron.* aliae *cd.*

d. XX et VIII Augusto] Id est vigesimus octavus imperii Augusti.

e. diluuntur.] Ita rescripsi. Nam *tribuere* dici potuisse pro *condonare* nondum mihi potui persuadere.

f. videamus quid] Id est videamus quid sibi velint, quid significent.

VII et [89]dimidia hebdomades, quae sunt subdivisae in [90]abscisione priorum hebdomadarum, in quo actu sint adimpletae. Post enim Augustum, qui supervixit post nativitatem Christi, anni XV efficiuntur. Cui [91]successit Tiberius Caesar, et imperium habuit [92]annis XX, mensibus VII, [93]diebus XXVIII. Huius quintodecimo anno imperii passus est Christus, annos habens [94]quasi XXX, cum pateretur. Item Caius Caesar, qui et Caligula, annis III, mensibus VIII, diebus XIII. [95]Nero Caesar [96]annis XI, mensibus IX, diebus XIII. Galba mensibus VII, [97]diebus VI. [98]Otho III diebus. Vitellius mensibus VIII, [99]diebus XX et VII. Vespasianus anno primo imperii sui [1]debellat Iudaeos, et fiunt [2]anni LII, [3]menses VI. Nam imperavit [4]annis XI. Atque ita [5]in die suae expugnationis Iudaei impleverunt hebdomadas LXX praedictas [6]in Daniele. Igitur expletis his quoque temporibus et debellatis Iudaeis postea cessaverunt illic libamina et sacrificia, quae exinde illic celebrari non potuerunt; nam et unctio illic exterminata est post passionem Christi. Erat enim praedictum exterminari illic unctionem, sicut est in psalmis prophetatum: Ex- Ps. XXII, 17.
terminaverunt manus meas et pedes. Quae [7]passio huius exterminii intra tempora LXX hebdomadarum perfecta est sub Tiberio Caesare, [8]consulibus Rubellio [9]Gemino et [10]Fufio Gemino[g], mense Martio, temporibus paschae, die VIII Calendarum Aprilium, die prima azymorum, quo agnum [11]occiderunt ad vesperam, sicuti a Moyse fuerat praeceptum. Itaque omnis synagoga [12]Israël eum in-

89. dimidia *cd., Hieron.* dimidiae *reliqui.* 90. abscisione *λABab.* abscissione *cd., Hieron.* 91. successit *cd., cum Hieronymo et Pomerio.* 92. annis XX *λ.* annis XXII *reliqui, et Hieron.* 93. diebus XXVIII *λBa (uterque in marg.)., et Hieron.* 94. quasi triginta tres *Hieron.* 95. Nero *λcd., Hieron.* Tiberius Claudius annis XIII, mensibus VII, diebus XX. Nero *ABab.* 96. annis IX *cd., Hieron.* 97. diebus XXVIII *Ba (uterque in marg.)., Hieron.* 98. Otho III diebus *λ.* Otho mensibus III, diebus V *reliqui, et Hieron.* 99. diebus XX et VII *λ.* diebus XXVIII *Ba (in marg.)., et Hieron.* diebus X *reliqui.* 1. debellat *λ.* debellavit *reliqui, et Hieron.* 2. anni LII *Ba (uterque in marg.).* anni numero quinquaginta duo *cd., ex Hieronymo.* anni XLII *ABab.* anni XL et duo *λ.* 3. menses VI, dies VII. Nam *λ.* 4. annis XI. *ABabc., Hieron.* annis XII. *λ.* annis IX. *d.* 5. in die suae expugnationis *λ.* in diem expugnationis suae *reliqui, et Hieron.* 6. in Daniele *λABab.* a Daniele *cd., Hieron.* 7. passio Christi huius *λ.* 8. consulibus *A.* Coss. *reliqui.* 9. Geminio *A.* 10. Fufio Gemino *Fr. Iunius.* Rufino Gemino *d.* Rufio Geminio *A.* Rufio Gemino *reliqui.* 11. occiderunt ad vesperam sicuti a Moyse *λ.* ut occiderent ad vesperam a Moyse *reliqui.* 12. Israel *λ.* filiorum Israel *reliqui.*

g. Rubellio Gemino et Fufio Gemino] Varia in libris antiquis horum nominum scriptura. Fasti Siculi „Rufo et Rubellino“: Capitolini „Rubellio et Fufio,“ quomodo et Tacitus. Sulpitius Severus „Rebellio: alii „Rubellione.“ Sunt qui „Duobus Geminis.“ Fasti Siculi „Gemino et Gemino,“ mox subiunctim „Rufo et Rubellino.“ Unde natus error existimantium Duobus Geminis suffectos Rufum et Rubellinum, cum hoc nihil sit aliud quam Duobus Geminis h. e. C. Rubellio Gemino et C. Fufio Gemino. Sic manifestissime apud Tacitum initio lib. V: „Rubellio, inquit, et Fufio Coss., quorum utrique Geminus cognomentum erat.“ (Rigalt.)

Matth. XXVII, 25. Io. XIX, 12. terfecit, dicentes ad Pilatum, cum vellet eum dimittere, Sanguis huius super nos et super filios nostros, et, Si hunc dimiseris, non es amicus Caesaris, ut adimpleri possent omnia quae de eo fuerant scripta.

Cap. IX. Ies. VII, 13 sqq. VIII, 4. [1]Incipiamus igitur probare nativitatem Christi a prophetis esse nuntiatam. [2]Sicut Esaias praedicat: Audite domus David, non pusillum vobis certamen[a] cum hominibus, quoniam deus praestat [3]agonem, propter hoc ipse deus dabit vobis signum. Ecce virgo [3b]concipiet et pariet filium, et vocabitis nomen eius Emmanuel, quod interpretatur Nobiscum deus. Butyrum et mel manducabit, quoniam, priusquam cognoscat infans vocare patrem aut matrem, accipiet virtutem Damasci, et spolia Samariae adversus regem Assyriorum. Itaque dicunt Iudaei: Provocemus istam praedicationem Esaiae, et faciamus comparationem, an Christo qui iam venit competat illi primo nomen quod Esaias praedicavit, [4]et signa eius quae de eo nuntiavit. [5]Equidem Esaias praedicat eum [6]Emmanuel vocitari oportere, dehinc virtutem sumpturum Damasci et spolia Samariae adversus regem Assyriorum. Porro, inquiunt, iste, qui venit, neque sub eiusmodi nomine est dictus neque re bellica functus. At nos e contrario admonendos eos [7]existimavimus, uti cohaerentia quoque huius capituli recognoscant. Subiuncta est enim et interpretatio Emmanuel, Nobiscum deus, uti non solum sonum nominis [8]spectes, sed et sensum. Sonus enim Hebraicus, quod est Emmanuel, [9]interpretationem habet, quod est Nobiscum deus.

Cap. IX. 1. ITEM PROBATIO NATIVITATIS CHRISTI. Incipiamus (λ)*Babc.* PROBATIO NATIVITATIS CHRISTI SALVATORIS NOSTRI. Incipiamus *A.* 2. Sicut Esaias praedicat λ. Sic Esaias dicit *reliqui.* 3. agonem λ. certamen *reliqui.* 3b. concipiet in utero et *cd.* 4. signa λ. insignia *reliqui.* 5. Et quidem *Scioppii schedae Patavinae.* 6. Emanuel vocitari λ. Emmanuelem vocari *reliqui.* 7. existimamus *A., Scioppii schedae Patav.* 8. spectes *d., cum Latinio, ex lib. III Adv. Marc. cap.* 12. 9. interpretationem habet quod est, Nobiscum deus. Quaere λ. id est nobiscum deus, suae gentis est. Sensus autem eius quod est deus nobiscum, ex interpretatione communis est. Quaere *ab.* suae gentis est. Sensus autem eius, quod est, Deus nobiscum ex interpretatione communis est. Quaero *cd.* quod est Emanuel, id est nobiscum deus, suae gentis est. Quaere *B., cuius in marg. Rhenanus notavit verba* Sensus autem eius, quod est deus nobiscum ex interpretatione communis est. *in cod. Paterniacensi in marg. adscripta extare.* id est nobiscum deus. Quaere *A.*

Cap. IX. a. vobis certamen] Esaiae locus est cap. 7. Verum ut haec interpretatio Latina conveniat Graecis, atque etiam vulgatae Latinae scripturae, legendum „Num pusillum vobis certamen cum hominibus?“ dein sequatur „Quoniam deus praestat certamen,“ h. e. quia etiam adversus deum certamen certatis, etiam deo molesti estis. Symmachus dixit „Non sufficit vobis molestiam exhibere hominibus, quoniam molesti estis etiam deo meo?“ Septuaginta *„καὶ πῶς κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα;“* Auctor interpretationis quam secuti sunt Septimius et Cyprianus legisse videtur in Graecis *„καὶ πῶς κύριος παρέχεται ἀγῶνα;“* (Rigalt.)

Quaere ergo an ista vox, Nobiscum deus, quod est Emmanuel, exinde quo Christus inluxit agitetur in Christo. Et puto, [10]non negabis. Nam qui ex Iudaismo credunt [11]in Christum, ex quo in eum credunt, Emmanuel cum volent dicere, nobiscum deum esse significant, atque ita constat iam venisse illum qui praedicabatur Emmanuel, quia quod significat Emmanuel venit, id est Nobiscum deus. [12]Aeque sono nominis inducuntur, cum virtutem Damasci et spolia Samariae [13]et regnum Assyriorum sic accipiunt, quasi bellatorem portendant Christum, non animadvertentes [14]quia scriptura praemittat, Quoniam prius quam cognoscat puer vocare patrem aut matrem, accipiet virtutem Damasci et spolia Samariae adversus regem Assyriorum. Ante est enim inspicias aetatis demonstrationem, an virum iam Christum exhibere ista aetas possit, nedum imperatorem. Scilicet vagitu ad arma esset convocaturus infans, et signum belli non tuba, sed [15]crepitaculo daturus, nec ex equo vel de muro, sed de nutricis et gerulae suae dorso sive collo hostem designaturus, atque ita Damascum et Samariam pro mammis subacturus. Aliud est si penes vos infantes in [16]proelium erumpunt, credo ad solem uncti prius, dehinc pannis armati et butyro stipendiati, qui ante norint [17]lanceare quam lancinare[b]. [18]Enimvero si nusquam hoc natura concedit, ante militare quam virum facere[c], ante virtutem Damasci sumere quam patrem nosse, sequitur ut figurate pronuntiatum videatur. Sed et virginem, inquiunt, parere natura non patitur, et tamen credendum est prophetae. Et merito. Praestruxit enim fidem [19]incredibili rei, dicendo quod signum esset futurum. Propterea, inquit, dabitur vobis signum. Ecce virgo concipiet in utero et pariet filium. Signum autem a deo, nisi novitas aliqua monstruosa fuisset, [20]signum non videretur. Denique si, quando ad deiciendos aliquos ab hac divina praedicatione vel convertere [21]simplices quosque gestitis, mentiri audetis, quasi non virginem, sed iuvenculam concepturam et pariturum [22]scriptura contineat, hinc quoque revincimini, quod nihil signi videri possit res cotidiana, iuvenculae scilicet praegnatus et partus. Et signum ergo nobis posita virgo mater merito creditur, infans vero bellator non

10. non λ. ex toto non *reliqui*. 11. in Christum λ. Christo *reliqui*. 12. Aeque et sono *cd. Vatic.* 13. adversus regem *cd.* 14. quia λ. quid *reliqui*. 15. crepitaculo λ*B*. crepitacillo *abcd*. crepitucillo *A*. 16. proelio *AB*. 17. lanciari λ. 18. Etenim vero *AB*. 19. incredibilem λ. 20. signum *om. A*. 21. simplices λ., *Fulv. Ursinus*. singulos simplices *reliqui*. 22. scriptura *om.* λ.

b. quam lancinare.] Infantes dentitione exasperati mammas inter sugendum lancinant. (Rigalt.) Cf. quae dixi ad lib. III Adv. Marc. cap. 13.

c. quam virum facere] Ante pubertatem vix legitur miles. Et natura virum facit quum puberem demonstrat. (Rigalt.)

aeque. [23]*Non* enim[d] et hic signi ratio [24]versaretur, sed signo nativitatis novae adscripto exinde post signum alius iam ordo infantis edicitur, mel et butyrum [25]manducaturi. Nec hoc utique in [26]signum. Est infantiae. Sed accepturum virtutem Damasci et spolia Samariae adversus regem Assyriorum, hoc est mirabile signum. [27]Servate modum aetatis, et [28]quaerite sensum praedicationis, immo reddite veritati quae credere non vultis, et [29]intellegitur prophetia [30]qua renuntiatur expuncta. [31]Credantur orientales illi Magi infantiam Christi [32]ut regem auro [33]et ture munerantes, et [34]accepit infans virtutem Damasci sine proelio et armis. Nam praeter quod omnibus notum est Orientis virtutem, [35]id est enim vires, auro et odoribus pollere solitam, [36]certe est divinis scripturis virtutem quoque [36b]ceterarum gentium aurum constituere. Sicut per Zachariam dicit: Et Iudas [37]praetendit apud Hierusalem, et congregabit omnem valentiam populorum per circuitum, aurum et argentum. Nam de hoc auri munere etiam David dixit: Et dabitur illi de auro Arabiae. Et iterum: Reges Arabum et Saba munera [38]adferent illi. Nam et Magos reges fere habuit Oriens, et Damascus Arabiae retro deputabatur, antequam transscripta esset in Syrophoenicen ex distinctione Syriarum, cuius tunc virtutem Christus accepit, accipiendo insignia eius, aurum scilicet et odores, spolia autem Samariae, ipsos Magos, qui cum illum cognovissent et muneribus honorassent et genu posito adorassent, quasi [39]dominum et regem, sub testimonio [40]ducis et indicis stellae, spolia sunt facti Samariae, id est idololatriae, credentes videlicet in [41]Christum. [42]Idololatriam enim

Zach. XIV, 14. Ps. LXXII, 15. Ps. LXXII, 10.

23. Non enim et hic *cd., ex lib. III Adv. Marc. cap.* 13. enim et hic λ. et hic enim *reliqui.* 24. versaretur λ. versatur *reliqui.* 25. manducaturi. Nec *Bcd.* manducaturi (manducaturum *A.*). Et *reliqui.* 26. signum. Est infantiae. Sed *ego.* signum est infantiae; sed (λ)*Aab.* signum, infantia est. sed *B.* signum; et hoc enim infantiae est. Sed *cd.* 27. serva *A.* 28. quaere *A.* 29. intellegitur λ*A.* tam intelligitur *reliqui, et Vatic.* 30. qua (quae *A.*) renuntiatur expuncta λ*A.* quam renuntiatur expuncta *cd. Vatic.* renunciata quam creditur expuncta *reliqui.* 31. Credantur orientales λ. credatur. Accepit Christus infans virtutem Damasci et spolia Sammariae. orientales *A.* Accepit Christus infans virtutem Damasci et spolia Samariae. Maneant enim orientales *Babc.* Maneant enim orientales *d.* 32. ut regem *ABabc.* regem λ. recentem *d.* 33. et ture munerantes λ*d.* thure et myrrha remunerantes *reliqui.* 34. accepit λ*ABabc.* acceperit *d.* 35. id est enim λ. id est vires *reliqui. Delet Fulv. Ursinus.* 36. certe est divinis λ. certe est ex divinis *A.* certe est creatori (creatoris *c.*) et ex divinis *Babc.* certum est et ex divinis *d., cum Fulvio Ursino.* 36b. certarum *b.* 37. praetendit apud Hierusalem *ego. Cf. Adv. Marc. III,* 13. praetendit apud Israë λ. praetendit Israel *B.* praetendit Hierusalem *ab.* pertendet Hierusalem *cd.* 38. offerent *A.* 39. dominum et regem λ*d.* deum et regem *c.* dominum regem *reliqui.* 40. ducis et indicis *ego.* indicis et ducis *abcd.* iudicis et indicis λ*AB.* indicis et iudicis *schedae Scioppii Patav.* 41. Christum λ*d.* Christo *reliqui.* 42. Si idolatriam autem *A.*

d. Non enim] Scriptura Fuldensis videtur sic corrigenda: „non aeque. *Non aeque* enim et hic signi ratio" cett.

Samariae nomine notavit, ut ignominiosae ob idololatriam, [42b]quae desciverat tunc a deo sub rege Hieroboam. Nec hoc enim novum scripturis divinis, figurate uti translatione [43]nominum ex comparatione criminum. Nam et [44]archontas Sodomorum appellat [45]archon- Ies. I, 10.
tas vestros, et populum vestrum populum Gomorrae vocat, cum iam olim essent civitates istae extinctae. Et alibi per prophetam ad populum Israël, [46]Pater, inquit, tuus Amorraeus et mater tua Ezech. XVI, 3.
[47]Cethaea, quorum ex genere procreati non sunt, sed ob consimilem impietatem, quos aliquando etiam filios suos dixerat [48]per Esaiam prophetam: Filios generavi et exaltavi. Sic et Aegyptus Ies. I, 2. Ies. XIX, 1.
nonnunquam totus orbis intellegitur apud illum, superstitionis et maledictionis elogio. Sic et Babylon apud Ioannem nostrum [49]Ro- Apoc. XVII, 5.
mae urbis figura est, proinde et magnae et regno superbae et sanctorum debellatricis. Hoc itaque modo Magos quoque Samaritanorum appellatione titulavit, [50]despoliatos, quod [51]habuerant cum Samaritis, ut diximus, [52]idololatriam [53]adversus dominum. Adversus regem autem Assyriorum, adversus diabolum, qui [54]ad hoc[e] se regnare putat, si sanctos a religione dei deturbat. Adiuvabitur autem haec nostra interpretatio, dum et alibi bellatorem Christum scripturae designant ob [55]armorum quorundam vocabula [56]et eiusmodi verba. Sed ex reliquorum sensuum comparatione convincentur Iudaei. Accingere, inquit [57]David, [58]ensem super femur. Sed Ps. XLV, 4.
quid supra legis de Christo? [59]Tempestivus decore super filios Ps. XLV, 3.
hominum, [60]effusa est gratia in labiis tuis. Valde autem absurdum est si, quem ad bellum ense cingebat, ei de tempestivitate decoris et labiorum gratia blandiebatur, de quo subiungens dicebat, Extende et [61]prospera, procede et regna. Et adiecit: Propter lenita- Ps. XLV, 5.
tem et iustitiam tuam. Quis [62]ense operabitur, et non contraria lenitati et iustitiae exercet, id est dolum et asperitatem et iniusti-

42b. qua *cd.* 43. nominum *λd.* hominum *reliqui.* 44. ἄρχοντας *abc.* 45. ἄρχοντας *abc.* 46. Pater, inquit *λd.* dicit: Pater, inquit *reliqui.* 47. Cethea *λ.* Cethea *reliqui.* 48. per Esaiam prophetam *om λ.* 49. Romae (Romanae *d., et schedae Scioppii Patav.*) urbis figura est *λd.* 50. dispoliatos *λ.* et dispoliatos *schedae Scioppii Patav.* despoliatos *Latinius.* et spoliatos *A.* et despoliatos *reliqui.* 51. aberant *λ.* 52. idololatria *λ. Unde, ni fallor, reponendum ex λ.* aberrarant cum Samaritis, ut diximus, idololatria. 53. adversus dominum *om. cd.* 54. adhuc *λ. Probat Fr. Iunius.* ob hoc *schedae Scioppii Patav.* 55. arborum *λ.* 56. et *om. λ.* 57. David *om. λ.* 58. ensem super femur *λ.* ensem femur tuum *A.* ensem supra femur *reliqui.* 59. Tempestivus *λd.* orosco balli tempestatibus *A.* ὡραῖος τῷ κάλλει, Tempestivus *reliqui.* 60. effusa *λd.* diffusa *reliqui.* 61. prospera, procede et regna *λ.* prosperare et regna *c., ex libro Adv. Marc. III, cap.* 14. prospera et regna *reliqui.* 62. ense (ensem *A.*) operabitur *λA.* enim ense operabitur *d.* ensem accingetur (accingitur *bc.*) *Babc.*

e. ad hoc] Si cui placet scriptura Fuldensis „adhuc", quae placuit etiam Fr. Iunio, quod sequitur *si* interpretabitur *siquidem.*

tiam, [63]propriam scilicet negotii proeliorum? Videamus ergo an alius sit ensis ille cuius est alius actus, id est dei sermo divinus, bis acutus [64]duobus testamentis legis antiquae et legis novae, acutus sapientiae suae aequitate, reddens unicuique secundum actum suum. [65]Licuit ergo et Christo dei in psalmis sine bellicis rebus ense sermonis dei praecingi figurato, cui praedicta tempestivitas congruat cum gratia labiorum, quem tunc cingebatur super femur apud David, quando venturus in terras ex dei patris decreto nun-
Ps. XLV, 6. tiabatur. [66]Deducet, [67]inquit, te [68]magnitudo dexterae tuae, [68b]virtus
Ps. XLV, 5. scilicet gratiae spiritalis, de qua Christi agnitio deducitur. Sagittae tuae, inquit, acutae, pervolantia [69]ubique dei praecepta, minantes traductionem uniuscuiusque cordis, et [70]compungentes et trans-
Ps. XLV, 5. figentes conscientiam [71]quamque. Populi sub te cadent, utique adorantes. Sic bellipotens et armiger Christus [72]est; sic accipiet spolia non solius Samariae, verum et omnium gentium. Agnosce et spolia figurata, cuius et arma allegorica didicisti. Atque ita in tantum Christus, qui venit, non fuit bellator, quia non talis ab Esaia praedicabatur. Sed [73]si Christus, inquiunt, qui venturus creditur, [74]non Iesus dicitur, quare is qui venit [75]Iesus Christus appellatur? Constabit autem utrumque nomen in Christo dei, in quo invenitur etiam [76]Iesus appellatus. Disce erroris tui morem. Dum
Num. XIII, 17. Moysi successor destinaretur, Auses filius Nave transfertur certe de pristino nomine, [77]et incipit vocari Iesus. Certe, inquis. Hanc prius dicimus figuram futuri fuisse. Nam quia Iesus Christus secundum populum, quod sumus nos nationes in [78]saeculo desertae commorantes antea, introducturus esset in terram repromissionis melle et lacte manantem, id est in vitae aeternae [79]possessionem, qua nihil dulcius, [80]idque non per Moysen, id est non per legis disciplinam, sed per Iesum, id est per novae legis gratiam, pro-
1 Cor. X, 4. venire habebat, circumcisis nobis petrina acie, id est Christi praeceptis (petra enim Christus multis modis et figuris [81]praedicatus est), ideo is vir, qui in huius sacramenti [82]imagines parabatur,

63. propriam scilicet negotii λ. propria scilicet negotia *reliqui*. 64. ut duobus (λ)*Aab*. 65. Licet *edd. Semleri et Leopoldi*. 66. Deducet λ*A*. Et deducet *cd. Vatic.* Deducit *reliqui*. 67. te inquam *A*. 68. magnifice dextra tua λ. 68b. virtutis *B. in marg., ex Hirsaug., puto, libro*. 69. utique *d., cum Latinio et Fulvio Ursino*. 70. compungentis et transfigentis *AB*. 71. quamque λ*cd*. Namque *reliqui*. 72. est; sic accipiet λ*d*. accipiet *reliqui*. 73. si *om*. λ. 74. non Iesus dicitur λ*d*. a Iudaeis et dicitur, non est Iesus *Babc*. non est Iesus, a Iudaeis dicitur *A*. 75. inquiunt, Iesus *A*. 76. Christus λ. 77. et incipit λ*cd. Vatic.* incipit *reliqui*. 78. saeculo desertae λ. seculi deserto *cd*. seculo deserto *reliqui*. 79. repromissionem *AB*. 80. in quam *AB*. id quod non *Fulv. Ursinus*. 81. praedictus λ. 82. imagines parabatur (λ)*ab., Fr. Iunius*. imaginem parabatur *Ad., Fulv. Ursinus*. imagine parabatur *c*. imagine sperabatur *B*.

etiam nominis dominici inauguratus est figura, ut Iesus nominaretur. Nam qui ad Moysen loquebatur, ipse erat dei filius, qui et semper videbatur. Deum enim patrem nemo vidit unquam, et vixit. Et ideo constat ipsum dei filium Moysi esse locutum, et dixisse ad populum: Ecce, [83]ego mitto angelum meum ante faciem tuam, id est populi, qui te custodiat in itinere, et introducat [84]te in terram, quam [85]praeparavi tibi; intende illi et audi eum, et ne [86]inobaudiens fueris ei, non enim [86b]celavit te, quoniam nomen meum super illum est. Populum enim introducturus erat Iesus in terram repromissionis, non Moyses. Angelum quidem dixit eum ob magnitudinem virtutum, quas erat editurus (quas virtutes fecit Iesus Nave et ipsi legitis), et [87]ob officium prophetae, nuntiantis scilicet divinam voluntatem; sicuti et praecursorem Christi, Ioannem, futurum angelum appellat per prophetam spiritus dicens ex persona patris: Ecce, mitto angelum meum ante faciem tuam, id est Christi, qui praeparabit viam tuam ante te. Nec novum est spiritui sancto angelos appellare eos quos ministros suae virtutis deus praefecit. Idem enim Ioannes non tantum angelus Christi vocatus est, sed et lucerna lucens ante Christum. Paravi [88]enim lucernam Christo meo, David praedicat; [89]quem ipse Christus, veniens adimplere prophetas, dicit ad Iudaeos. Ille fuit, inquit, lucerna ardens et lucens, utpote qui non tantum vias eius parabat in [90]eremo, sed et agnum dei demonstrando illuminabat mentes hominum praeconio suo, ut eum esse intellegerent agnum quem Moyses passurum [91]nuntiabat. Sic et Iesus ob nominis sui futurum sacramentum; id enim nomen suum confirmavit quod ipse ei indiderat, quia non angelum nec [91b]Ausen, sed Iesum eum iusserat exinde vocari. Sic igitur utrumque nomen competit Christo dei, ut et Iesus appellaretur. Et quoniam ex semine David genus trahere deberet virgo ex qua nasci oportuit Christum, ut supra memoravimus, evidenter [92]propheta in sequentibus [93]dicit: Et nascetur, inquit, virga de radice Iesse, quod est Maria, et flos de radice eius [94]ascendet, et requiescet [95]super illum spiritus dei, [96]spiritus sapientiae et intellectus, [97]spiritus agnitionis et pietatis, spiritus consilii et [98]veritatis, spiritus dei timoris implebit illum. Neque enim ulli hominum universitas

Exod. XXXIII, 20.
Exod. XXIII, 20 sq.
Mal. III, 1. Matth. XI, 10.
Ps. CXXXII, 7.
Io. V, 35.
Io. I, 29.
Ies. XI, 1 sq.

83. ego mitto λ*Acd. Vatic.* ego *reliqui.* 84. te in λ. in *reliqui.* 85. praeparavit *AB.* 86. inobaudiens λ. inobediens *reliqui.* 86b. celabit *d.* *in Addendis, Fr. Iunius.* 87. ob officium λ*d.* officium *reliqui.* 88. enim λ*d.* enim inquit *reliqui.* 89. Quare *cd. Vatic.* 90. aeterno λ. 91. nominabat *bc.* 91b. auxen *AB.* 92. propheta λ*d.* Esaias propheta *reliqui.* 93. dicit λ*d. Vatic.* dixit *reliqui.* 94. ascendet, et requiescet λ*cd.* Ascendet *reliqui.* 95. in λ*ABab.* super *cd.* 96. spiritus λ*d.* et spiritus *reliqui.* 97. spiritus consilii et virtutis, spiritus agnitionis et pietatis *cd.* 98. veritatis (λ)*ab.* virtutis *reliqui, et Vatic.*

spiritalium documentorum competebat [99]nisi in Christum, [1]flori quidem [2]ob gloriam, [3]ob gratiam adaequatum, ex stirpe autem Iesse deputatum, per Mariam scilicet inde censendum. Fuit enim de patria Bethlehem et de domo David, sicut apud Romanos in censu descripta est Maria, ex qua nascitur Christus. Expostulo etiam, [4]ut qui a prophetis praedicabatur ex Iesse genere venturus et omnem humilitatem et patientiam et tranquillitatem esset exhibiturus, an venerit. [5]Aeque ita is homo, qui talis ostenditur, ipse
Ies. LIII, 3.7. erit Christus, qui venit. De hoc enim propheta [6]dicit: Homo in plaga positus, et sciens ferre imbecillitatem, qui tanquam ovis ad victimam ductus est, et sicut agnus coram tondente se non aperuit
Ies. XLII, 2 sq. os suum. [7]Si neque contendit, neque clamavit, neque audita est
Matth. XII, 19 sq. foris vox eius qui arundinem [8]contusam, Israëlis fidem, non comminuit, qui linum ardens, id est momentaneum ardorem gentium, non extinxit, sed [9]lucere magis fecit ortu luminis sui, non potest alius esse quam qui [10]praedicabatur. Oportet itaque actum Christi eius, qui venit, ad scripturarum regulam recognosci. Duplici enim, nisi fallor, operatione distinctum eum legimus, [11]praedicationis et virtutis. Sed de utroque [12]titulo [13]sit dispositum. Itaque specialiter [14]dispungamus ordinem coeptum, docentes praedicatorem ad-
Ies. LVIII, 1 sq. nuntiatum Christum, ut per [15]Esaiam: Exclama, inquit, in vigore, et ne peperceris, exalta ut tuba vocem tuam, [16]et adnuntia plebi meae facinora ipsorum, et domui Iacob delicta eorum: Me de die in diem quaerunt, et cognoscere vias meas cupiunt; quasi populus, qui iustitiam fecerit, et iudicium dei non dereliquerit, et reliqua.
Ies. XXXV, 4 sqq. Virtutes autem facturum a patre: [17]Ecce deus noster iudicium [18]retribuet, ipse veniet et salvos faciet nos; tunc infirmi curabuntur, et oculi caecorum videbunt, et aures surdorum audient, [19]et mutorum linguae solventur, et claudus saliet, velut cervus, et cetera. Quae operatum Christum nec vos diffitemini, utpote qui dicebatis
Io. V, 18. quod propter opera eum non lapidaretis, sed quoniam ista sabbatis faciebat.

99. nisi Christo λ*AB*. 1. flori *cd., ex lib. Adv. Marc. III, cap.* 17. floridum (λ)*ab*. florido *AB*. 2. ob gloriam *om. cd.* 3. ob gratiam *om. A.* 4. ut qui λ. et quia *reliqui.* 5. Aeque *ego.* atque *reliqui.* 6. dicit λ*d.* Esaias dicit *reliqui.* 7. Si λ*d.* Sic *reliqui.* 8. concussam *Vatic.* contusam, id est quassam *cd., ex lib. Adv. Marc. III, cap.* 17. 9. lucere λ*d.* lucernam *reliqui.* 10. praedicebatur *abc.* 11. praedicationem et Virtutem *A.* 12. titulo λ*cd.* populo *reliqui.* 13. sit dispositum *ego.* sic dispositam (λ)*ABab.* sic disponam *cd. Sed cf. Adv. Marc. III.* 17. 14. dispungimus *A.* 15. Esaiam λ*d.* Esaiam dixit *reliqui.* 16. et adnuntia λ*d.* adnuntia *reliqui.* 17. Ecce λ. Esaias dicit: Ecce *reliqui.* 18. retribuit *bcd.* 19. et mutorum (multorum *b.*) linguae solventur, et claudus saliet velut cervus λ*ABab.* et claudus saliet velut cervus, et mutorum (multorum *c.*) linguae solventur *cd.*

[1]De exitu plane passionis eius ambigitis, negantes passionem Cap. X.
crucis [2]in Christum praedicatam, [3]et argumentantes insuper non
esse credendum, ut ad id genus mortis exposuerit deus filium suum,
quod ipse dixit: Maledictus [4]omnis qui [5]pependerit in ligno. Sed Deut. XXI, 23.
huius maledictionis sensum antecedit rerum [6]ratio. Dicit enim in
Deuteronomio: Si autem fuerit in aliquo [7]delicto ad iudicium mor- Deut. XXI, 22 sq.
tis, et morietur, et suspendetis eum in ligno, [8]non manebit cor-
pus eius in ligno, sed sepultura sepelietis eum [9]ipsa die, quoniam
maledictus a deo est omnis qui suspensus fuerit in ligno, [10]et non
inquinabitis terram, quam dominus deus tuus dabit tibi in [11]sor-
tem. Igitur non in hanc passionem Christum maledixit, sed distin-
ctionem fecit, ut [12]qui in aliquo delicto iudicium mortis habuisset
et moreretur suspensus in ligno, hic maledictus a deo esset [13]qui
propter merita delictorum suorum suspenderetur in ligno. Alioquin
Christus, qui dolum de ore suo locutus non est, quique omnem
iustitiam et humilitatem exhibuit, [14]et (ut supra de eo praedictum
memoravimus) non pro meritis suis in id genus mortis expositus
est, sed ut ea, quae praedicta sunt a prophetis, per vos ei ob-
ventura implerentur, sicut in psalmis ipse spiritus Christi iam
canebat dicens: Retribuebant mihi mala pro bonis, et, Quae non Ps. XXXV, 12.
rapueram, tunc exsolvebam, Exterminaverunt manus meas et [15]pe- Ps. LXIX, 5. Ps. XXII, 17.
des, et, Miserunt in potum meum fel, et in siti mea potaverunt Ps. LXIX, 22.
me aceto, [16]Super vestem meam miserunt sortem, sicuti cetera Ps. XXII, 19.
quae in illum commissuri essetis praedicta sunt. Quae quidem omnia Matth. XXVII, 35.
[17]ipsa perpessus, non pro actu suo aliquo malo passus est, sed ut
scripturae implerentur de ore prophetarum. Et utique sacramentum I Cor. I, 23.
passionis ipsius figurari in praedicationibus oportuerat, quantoque
incredibile, tanto magis scandalum futurum, si nude [18]praedicaretur,
quantoque magnificum, tanto magis obumbrandum, ut difficultas
intellectus gratiam dei quaereret. [19]Itaque inprimis Isaac, cum a
patre hostia duceretur, [20]lignumque ipse sibi portans, Christi exi-
tum iam tunc denotabat, in [21]victimam concessi a patre, lignum

Cap. X. 1. ITEM NEGANTES IVDAEI PASSIONEM CHRISTI IN CRVCE. De exitu (λ)*Babc.* QVOD IVDEI NEGABANT PASSIONEM CHRISTI. De exitu *A.* 2. in Christum *om. A.* 3. et *om. λ.* 4. omnis qui *λ.* omnis homo qui *reliqui.* 5. pependerit *λ.* pependit *reliqui.* 6. ratio *λ.* probatio *reliqui.* 7. delicto ad iudicium mortis *λ.* delicto (delictum *ABab.*), ita ut iudicium mortis sit *reliqui, Vatic.* 8. Non manebit corpus eius in ligno, sed *λ.* sed et *reliqui, omissis ceteris.* 9. eum ipsa *Acd. Vatic.* ipsa *reliqui.* 10. et non inquinabitis — — moreretur suspensus in ligno *om. λ.* 11. sorte *Ac. Vatic.* 12. qui *om. edd. Semleri et Leopoldi. Vitiose.* 13. quia *cd.* 14. et *om. A. Induxit etiam Fr. Iunius.* 15. pedes meos et *A.* 16. et, Super *cd.* 17. ipsa *λd.* ista *reliqui.* 18. praedicetur *B.* praecaretur *A.* 19. ITEM PATRIARCHAE OSTENDVNT FIGVRAM CRVCIS. Itaque (λ)*Babc.* QVOD PATRIARCHAE OSTENDANT FIGVRAM SANCTAE CRVCIS. Itaque *A.* 20. et lignum ipse sibi portaret *cd.* 21. victima *B.* vicenam *A.*

passionis suae baiulantis. Ioseph et ipse Christum [22]figuratus vel hoc solo, ne cursum demorer ipse, quod persecutionem a fratribus passus est et venumdatus est in Aegyptum ob dei gratiam, sicut et Christus [23]ab Israël carnaliter a fratribus venumdatus, a Iuda cum
Deut. XXXIII, 17. traditur. Nam et benedicitur [24]a patre in haec verba Ioseph: Tauri decor eius, cornua unicornis cornua eius, in eis nationes ventilabit pariter ad summum usque terrae. Non utique rhinoceros destinabatur unicornis [25]nec minotaurus bicornis, sed Christus in illo significabatur, taurus ob utramque dispositionem, aliis ferus, ut iudex, aliis mansuetus, ut salvator, cuius cornua [26]essent crucis extima. Nam et in antenna navis[a], quae crucis pars est, [27]hoc extremitates huius vocantur, unicornis autem [28]medius stipitis palus[b]. Hac denique virtute crucis et hoc more cornutus universas gentes et nunc ventilat per fidem, auferens a terra in caelum, et tunc ventilabit per iudicium, [29]deiciens de caelo in terram. Idem erit et alibi taurus apud eandem scripturam. Cum Iacob [30]in Simeonem et Levi [31]porrexit benedictionem, de scribis et pharisaeis prophetat; ex illis enim deducitur census illorum. Interpretatur enim spiritaliter sic. Simeon et Levi perfecerunt iniquitatem ex sua secta, qua scilicet
Gen. XLIX, 6. Christum [32]sunt persecuti. In concilium [33]eorum ne veniat anima mea, et in stationem eorum ne incubuerint [34]viscera mea, quoniam in indignatione sua interfecerunt homines, id est prophetas, [35]et in concupiscentia sua subnervaverunt taurum, id est Christum, quem post necem prophetarum interfecerunt, et nervos eius suffigendo clavis desaevierunt. Ceterum vanum, si post [36]homicidium iam ab eis [37]commissum [38]aliis et non ipsis exprobrat carnificinam.
Exod. XVII, 11. Iam vero Moyses, quid utique [39]tantum tunc, cum Iesus adversus

22. figuratus λ*Ac* (*sed in edit. Colon.* 1617 *extat* figurans). *Vatic.* figuravit *reliqui.* 23. ab Israel carnaliter a fratribus λ. ab Israel a fratribus *ABab.* a Iudaeis carnalibus fratribus *cd., ex Vaticano.* 24. a patre *om. cd.* 25. nec λ. vel *reliqui.* 26. essent crucis extima *cd. Cf. Adv. Marc. III,* 18. essent crucis aestimata λ. essent aestimata (extimata *A.*) *ABab.* 27. cornua extremitates huius (huius *om. d.*) *d., cum Fulvio Ursino.* hoc extremitates huius cornua *c.* 28. media stipite (λ)*ABab. Divionensis liber apud Rigaltium.* medio stipite *schedae Scioppii Patav.* media stipitis palus *cd. Cf. Adv. Marc. III,* 18. 29. deiciens λ*cd.* descendens *reliqui.* 30. in Simeonem λ*d.* Simeon *Babc.* cum Simeone *A.* 31. porrexit λ*d.* exporrigit *reliqui.* 32. persecuti sunt *A.* 33. eorum ne λ*ABcd. Vatic.* ne *ab.* 34. iecora *cd.* 35. et in λ*d.* in *reliqui.* 36. homicidia λ. 37. commissa λ. *secund. sched. Scioppii Patav.* 38. alicuius bovis ipsis *cd., ex lib. III Adv. Marc. cap.* 18. 39. tunc tantum *cd.*

Cap. X. a. Nam et in antenna navis] Quod apertissime indicat Persii versus [Immo Vergilii Aen. III, 549.]: „Cornua velatarum obvertimus antennarum.“ Serv. ad Aen. V [v. 831.]: „Cornua antennarum extremitates.“ (Rigalt.)

b. medius stipitis palus.] Rigaltius ex Fuldensi libro adfert scripturam „medio stipata palus.“ Sed de hac plane tacent tam Fr. Iunii schedae quam Gasp. Scioppii.

Amalech proeliabatur, [40]expansis manibus orabat residens, quando in rebus tam attonitis, magis utique genibus positis et manibus caedentibus pectus et [41]facie humi volutata orationem commendare debuisset, nisi quia illic, ubi nomen [42]domini Iesu [43]dicebatur, dimicaturi quandoque adversus diabolum, crucis habitus quoque erat necessarius, per [44]quem Iesus victoriam esset relaturus? Idem rursus Moyses, post interdictam omnis rei similitudinem, cur aeneum Num. XXI,9.
serpentem ligno impositum pendentis habitu in spectaculum Israëli salutare proposuit eo tempore quo a serpentibus post idololatriam exterminabantur, nisi quod hic dominicam crucem intentabat, qua serpens diabolus [45]designabatur[c], et laeso cuique ab eiusmodi colubris, id est angelis eius, a delictorum peccantia [46]ad Christi crucis sacramenta [47]intento, salus efficiebatur? Nam qui in illam tunc respiciebat, a morsu serpentium liberabatur. Age nunc, si legisti penes prophetam in psalmis: [48]Deus regnavit a ligno, expecto quid Ps. XCVI,10.
intellegas, ne forte lignarium aliquem regem significari [48b]putetis, et non Christum, qui exinde a [49]passionis ligni superata morte regnavit. Proinde et Esaias, Quoniam puer, inquit, natus est Ies. IX,6.
[50]nobis, et datus est [51]nobis filius. Quid novum, si non de filio dei dicit? [52]et natus est [53]nobis, cuius [54]initium imperii factum est super humerum ipsius? Quis omnino regum insigne [55]potestatis suae humero praefert, et non aut capite diadema, aut [56]manu sceptrum, aut [57]aliquam propriae vestis notam? Sed solus novus rex [58]aevorum, Christus Iesus, [59]novam gloriam et potestatem et sublimitatem suam in humero extulit, crucem scilicet, ut secundum [60]superiorem prophetiam exinde dominus regnaret a ligno. De hoc enim ligno etiam deus insinuat per Hieremiam quod essetis dicturi, Venite, [61]immittamus in panem eius lignum, et conteramus eum a Ier. XI,19.
terra vivorum, et nomen illius non memorabitur amplius. Utique in [62]corpus eius lignum missum est. Sic enim Christus revelavit,

40. expansis *λd.* extensis *reliqui.* 41. faciem humi volutantem *A.* 42. domini Iesu (ihesus *A.*) *λA.* nomen Iesu *reliqui.* 43. dicebat *A.* dimicabat *cd.* 44. quem *λ.* quam *reliqui.* 45. publicabatur *cd.* 46. ad crucis istius sacramenta *λ.* ad Christi crucem istius sacramenta *A., et B. in marg.* 47. intento salus *abcd.* intentus salvus *λAB.* 48. Deus *λd.* dominus *reliqui.* 48b. putemus *A.* 49. passionis ligni *λ.* passione Christi *reliqui.* 50. vobis *λ.* 51. vobis *λ.* 52. Filius natus *d., cum Fulvio Ursino.* 53. vobis *λ.* 54. initium imperii *λ.* imperium initium *AB.* imperium *reliqui.* 55. potestati *cd.* *Pro* humero *in A. est* humerum, *item in marg. B.* 56. manu *λ., Fulv. Ursinus.* in manu *reliqui.* 57. aliqua proprietate usus nova *(λ)ABab.* 58. aevorum *λ.* seculorum *reliqui.* 59. novae gloriae *cd.* 60. superiorem *λcd.* priorem *Bab. Omitt. A.* 61. immittamus *λ.* mittamus *reliqui.* 62. corpore *b.*

c. designabatur] Pamelius et Rigaltius ediderunt *publicabatur,* i. e. publice proponebatur et denotabatur, quemadmodum interpretatus est Desid. Heraldus Animadv. ad Arnob. p. 173.

panem corpus suum appellans, cuius retro corpus in [63]pane pro
phetes [64]nuntiavit. Si adhuc quaeres dominicae crucis praedicatio-
nes, satis iam poterit tibi facere vigesimus primus psalmus, totam
Christi continens passionem, canentis iam tunc gloriam suam. Fo-
derunt, inquit, manus meas et pedes, quae propria est atrocitas
crucis. Et rursus, cum auxilium patris [65]implorat, Salvum me fac,
inquit, ex ore leonis, utique mortis, et de cornibus [66]unicorniorum
humilitatem meam, de apicibus scilicet [67]crucis, ut supra ostendi-
mus. Quam crucem nec ipse David passus est, nec ullus regum
Iudaeorum, ne putetis [68]alterius alicuius prophetari passionem quam
eius qui solus a populo tam insigniter crucifixus est. Nunc si
omnes [69]interpretationes istas respuerit et inriserit duritia cordis
vestri, [70]probabimus sufficere posse mortem Christi prophetatam,
ut ex hoc, quod non esset [71]edita [72]qualitas mortis, intellegatur per
crucem evenisse, nec alii [72b]deputandam fuisse passionem crucis
quam cuius mors praedicabatur. Nam mortem eius et passionem
Ies. LIII, 9 sq. [73]et sepulturam una voce Esaiae [74]volo ostendere. A facinoribus,
inquit, populi mei perductus est ad mortem, et dabo malos pro
sepultura eius, et divites pro morte eius, quia scelus non fecit,
nec dolus in ore eius inventus est, et deus voluit eximere a morte
Ies. LVII, 2. animam eius, et cetera. Dicit etiam adhuc: Sepultura eius [74b]ablata
est e medio. [75]Nec sepultus enim est nisi mortuus, nec sepultura
eius sublata est e medio nisi per resurrectionem eius. Denique
Ies. LIII, 12. [76]subiungit: Propterea ipse multos in haereditatem habebit, et mul-
torum dividet spolia. [77]Quis alius, nisi qui natus est, ut supra
ostendimus, [77b]pro eo [78]quod tradita est in [79]mortem anima eius?
Ostensa enim causa gratiae eius, pro iniuria scilicet mortis repen-
sandae, pariter ostensum est [80]haec illum propter mortem conse-
cuturum, post mortem, [81]utique post resurrectionem consecuturum.
Nam quod in passione eius accidit, ut media dies tenebresceret,
Amos VIII, 9. Amos propheta annuntiat, dicens: Et erit, inquit, in die illa, dicit

63. pane λc. panem *reliqui.* 64. figuravit *cd.* 65. implorat λ. imploraret *reliqui.* 66. unicorniorum λ. unicornis *a. in marg.* unicornium *ab.* 67. Christi crucis *ABabc.* 68. alterius alicuius λ*d.* alterius *reliqui.* 69. istas interpretationes *A.* 70. probabimus λ. probavimus *reliqui.* 71. edicta λ. 72. qualis mors *AB.* 72b. deputandum *AB.* 73. et λ*d.* eius et *reliqui.* 74. Esaiae volo (velo *schedae Iunianae*) ostendere λ. Esaias dicit *reliqui.* 74b. sublata *A., et cod. Hirsaug.* 75. Nec sepultus est enim (enim est *cd.*) nisi mortuus, nec sepultura eius sublata est e medio nisi per resurrectionem eius (eius *om. cd. Hirsaug.*) λ*cd. Hirsaugiensis codex.* Quomodo (Quomodo *om. A.*) nisi per resurrectionem *reliqui. Quae etiam ipsa verba superaddita leguntur in c.* 76. subiungit λ*d.* subiungit idem Esaias *reliqui.* 77. Quis alius λ. Quis enim alius *reliqui.* 77b. de eo *Scioppii schedae Patav.* 78. quo *B.* 79. morte *AB.* 80. hoc *A.* 81. utique resurrectionem *d., cum Fulvio Ursino.* utique per resurrectionem *Fr. Iunius. Cf. Adv. Marc. III,* 19.

dominus, occidet sol media die, [82]et tenebrescet super terram dies luminis, et convertam dies festos vestros in luctum, et omnia cantica vestra in lamentationem, et imponam super lumbos vestros saccum, et super omne caput calvitium, et ponam eum quasi luctum [83]dilecti, et eos qui cum illo quasi diem maeroris. Hoc enim et Moyses initio primi mensis novorum facturos vos prophetavit, cum omne vulgus filiorum Israël ad vesperam agnum esset immolaturum et hanc sollemnitatem diei huius, id est paschae azymorum, cum amaritudine manducaturos praecanebat, et adiecit pascha esse domini, id est passionem Christi. Quod ita quoque adimpletum est, Matth. XXVI, 56. ut prima die azymorum interficeretis Christum, [84]et ut prophetiae implerentur, [85]properavit dies vesperam facere, id est tenebras efficere, quae media die factae sunt, atque ita dies festos vestros convertit deus in luctum, et cantica vestra in lamentationem. Post [86]passionem enim Christi etiam captivitas vobis et dispersio obvenit, [87]praedicta ante per spiritum sanctum.

[1]Nam et pro istis meritis vestris cladem vestram futuram Eze- Cap. XI. chiel nuntiat, et non solum in isto saeculo, quae iam evenit, sed in die [2]retributionis, quae subsequetur. Qua clade nemo liberabitur, nisi qui [3]passione Christi, [4]quem respuitis, fuerit obsignatus. Sic enim scriptum est: Et dixit [5]dominus ad me, [6]fili hominis, Ezech. VIII, 12—18. IX, 1—6. vidisti quae seniores Israël faciunt: unusquisque eorum in tenebris, unusquisque in cubiculo absconso; quoniam dixerunt, non videt nos dominus, dereliquit dominus terram; et dixit ad me adhuc conversus videbis facinora maiora, quae isti faciunt; et introduxit me ad limina ianuae domus domini quae aspicit ad aquilonem, et ecce illic mulieres sedentes et [7]plangentes Thammuz; et dixit dominus ad me: fili hominis, vidisti? numquid modica [8]domus Iuda, ut faciant facinora quae fecerunt? et adhuc visurus es affectiones maiores eorum; et introduxit me in aedem domus domini interiorem, et ecce in liminibus [9]domus domini inter medium elam et inter medium altaris, quasi [10]viginti et quinque viri posteriora sua dederunt ad templum domini, et facies suas contra Orientem, hi adorabant solem; et dixit ad me:

82. et tenebrescet λ*d*. tenebrescet *reliqui*. 83. dilecti λ*d*. delicti *reliqui*. 84. et ut *AB*(*in marg., ex Hirsaug., ni fallor*)*cd*. *Vatic*. ut et (λ)*Bab*. 85. Properavit λ*AB*(*in marg.*)*abcd*. *Vatic*. Prophetavit *B*. 86. enim passionem *A*. 87. praedicta ante per λ. praedicta per *A*. praedicata per *reliqui*.

Cap. XI. 1. DE VASTATIONE ISRAEL (ISRAELIS *A*. HIERVSALEM *bc*.) POST PASSIONEM DOMINI (*haec tria vocabula desiderantur in A*.). Nam (λ)*ABabc*. 2. retributionis λ*d*. tribulationis *reliqui*. 3. passionem *A*. 4. quam *ABabc*. 5. dominus ad me *om*. λ. 6. filius λ. 7. plangebant humum λ. 8. domus λ*Ac*. *Vatic*. domui *Babd*. 9. domus λ. templi *reliqui*. 10. viginti et quinque λ. viginti quinque *Ba*(*uterque in marg.*)*cd*. viginti *ABab*.

vides, fili hominis? numquid pusilla [11]domui Iudae, ut faciant faci-
nora quae fecerunt [12]hi? quoniam impleverunt impietates suas, et
ecce ipsi quasi subsannantes; ego faciam cum indignatione mea,
non parcet oculus meus, [13]neque miserebor; [14]exclamabunt ad aures
meas [15]voce magna, et non exaudiam eos, sed neque miserebor,
et [16]clamavit in aures meas voce magna dicens: adproximavit vin-
dicta civitatis huius, et unusquisque habuit vasa exterminii in manu
sua; et ecce sex viri veniebant [17]ad viam portae altae quae respi-
ciebat ad aquilonem, et uniuscuiusque bipennis dispersionis erat in
manu eius, et unus vir in medio eorum indutus [18]podere et zona
saphiri [19]circa lumbos eius, et introierunt et steterunt [20]proxime
altaris aerei, et claritas dei Israël ascendit a Cherubin, quae [21]fuit
super [21b]eam in [22]subdivali[a] domus, et vocavit hominem qui indu-
tus erat [23]podere, qui habuit super lumbos suos zonam, et dixit ad
eum dominus: transi [24]per mediam Hierusalem, et scribe signum
[25]Tau in frontibus virorum qui gemunt et dolent super omnia faci-
nora quae fiunt in medio eorum; et in his dixit ad audientem: ite
post eum [26]in civitatem et concidite, et nolite parcere oculis ve-
stris, et ne misereamini senioris aut iuvenis aut virginis, et par-
vulos et mulieres interficite omnes, ut perdeleantur, [27]omnes autem,
super quos est Tau signum, ne accesseritis, et a sanctis meis in-
cipite. Huius autem signi sacramentum variis modis praedicatum
est, in quo vita hominibus praestruebatur, in quo Iudaei non essent
Deut. XXVIII, 65 sq. crediturі; sicut Moyses ante nuntiabat in Exodo, dicens, [28]Eiciemini
de terra in [29]quam introibitis, et in nationibus illis non eritis in
requiem, et [30]erit instabilitas [31]vestigii pedis tui, et dabit [32]deus
tibi cor taedians et tabescentem animam et oculos deficientes, ut
non videant, et erit vita tua pendens in ligno ante oculos tuos, et
non credes vitae tuae. Itaque quoniam impleta est prophetia per
adventum eius, id est per nativitatem, quam supra memoravimus,
et passionem, quam evidenter ediximus, propterea et Daniel signari
visionem et propheten dicebat, quoniam Christus est signaculum

11. domus Iuda *Ac.* 12. hic *Acd. Vatic.* 13. sed neque *A.* 14. et exclamabunt *c. Vatic.* 15. voces magnas *A.* 16. exclamabit *AB.* 17. ad viam *λd.* a via *reliqui.* 18. podere *λAcd. Vatic.* poderem *reliqui.* 19. circa lumbos *λ.* in lumbis *reliqui.* 20. proxime *λ.* in proximis *reliqui.* 21. fuerunt *AB.* 21b. ea *d., Fr. Iunius.* 22. subdival *cd.* 23. podere *λAcd. Vatic.* poderem *reliqui.* 24. per *om. Acd.* 25. Tau *om. λ.* 26. in civitatem post eum *A.* 27. ad eos omnes autem *A.* 28. Eicimini *A.* 29. qua *AB.* quem *a.* 30. erit instabilitas *λ.* non (non *om. A.*) erit stabilitas *reliqui.* 31. vestigio *cd.* 32. deus tibi *λ.* tibi deus *reliqui.*

Cap. XI. a. subdivali] Glossae explicant *ὑπαίθριον*. V. Salmas. ad Tertull. De Pallio cap. 2. p. 137 sq.

omnium prophetarum, adimplens omnia quae retro erant de eo nuntiata; post enim adventum eius et passionem ipsius iam non visio neque prophetes. Unde firmissime dicit adventum eius signare visum et prophetiam. Itaque ostendentes et numerum annorum et tempus LXII et dimidiae hebdomadarum adimpletarum probavimus tunc venisse Christum, id est natum, et [33]septem et dimidiae hebdomadarum, quae sunt subdivisae in [34]abscisionem priorum hebdomadarum, intra quae tempora passum ostendimus Christum, atque ita LXX [35]hebdomadibus conclusis et civitate exterminata et sacrificium et unctionem exinde cessare. Sufficit hucusque de his interim ordinem Christi [36]decucurrisse, [37]quo talis probatur qualis adnuntiabatur, [38]etiam ex ista consonantia scripturarum, [39]qua ex praeiudicio maioris partis adversum Iudaeos elocuti sumus. Neque enim in dubium deducant vel negent quae scripta proferimus; ut ex hoc quoque paria esse scripturis divinis negare non possint, ut quae post Christum futura praecanebantur adimpleta cognoscantur. [40]*Aut*, nisi[b] ille venisset post quem habebant expungi quae nuntiabantur, quae completa [41]sunt etiam probarentur?

[1]Aspice universas nationes de voragine erroris humani exinde Cap. XII.
emergentes ad dominum deum creatorem et [2]Christum eius, et si
audes [3]negare prophetatum, statim tibi promissio patris occurrit in
psalmis, dicens: Filius meus es tu, ego hodie genui te; pete a me, Ps. II, 7 sq.
et dabo tibi gentes haereditatem tuam et possessionem tuam terminos terrae. Nec poteris eum [4]David[a] filium dicere quam Christum, aut terminos terrae David potius promissos, qui intra unicam Iudaeam regnavit, quam Christo, qui totum iam orbem evangelii
sui fide cepit, sicut per Esaiam dicit: Ecce dedi te in dispositio- Ies. XXII, 6 sq.
nem generis mei in lucem gentium, [5]ut aperias oculos caecorum, utique errantium, exsolvere de vinculis vinctos, id est [6]de delictis liberare, et de domo carceris, id est mortis, sedentes in tenebris,

33. septem *λcd.* quatuor *reliqui.* 34. abscisione *Valic.* 35. hebdomadis *A.* 36. decucurrisse (*λ*)*ab.* decurrisse *reliqui.* 37. quod *AB.* 38. non alius haberi debeat quam qui illic adnuntiabatur, etiam *c., ex lib. Adv. Marc. III,* 20. 39. quas *d., cum Fulvio Ursino.* 40. Aut nisi *ego.* nisi (*λ*)*ABab.* Neque enim dispositio expuncta inveniretur, nisi *cd., ex lib. Adv. Marc. III,* 20. 41. esse *cd.*

Cap. XII. 1. ITEM (ITEM *om. A.*) DE CLARITATE GENTIVM IN CHRISTO IESV. Aspice (*λ*)*ABabc. Pro* Aspice *in* (*λ*)*ABab. extat* Aspicite. 2. ad deum Christum *cd.* 3. nega *cd.* 4. David *λAB.* magis David *reliqui.* 5. ut (et *A.*) aperias *λABab.* aperire *reliqui.* 6. de *om. B.*

b. Aut nisi] Ita emendasse haec verba mihi videor. Cf. infra cap. 14., ubi fere eadem repetuntur.

Cap. XII. a. David] Ex auctoritate cod. Fuldensis delevi voculam *magis* ante *David.* Usitatissima est enim comparativi *magis* ellipsis in hoc scriptore. Cf. adnott. ad De Veland. Virgin. cap. 17.

ignorantiae scilicet. Quae si per Christum eveniunt, non in alium erunt prophetata quam per [7]quem expuncta [8]consideramus.

Cap. XIII. Igitur quoniam filii Israël adfirmant nos errare recipiendo Christum, qui iam venit, praescribamus[a] eis ex ipsis scripturis iam venisse Christum, qui praedicabatur. Quamvis ex temporibus Danielis praedicantis [1]probaverimus iam venisse Christum, qui nuntiabatur. Nasci enim eum oportuit in Bethlehem Iudae. Sic enim
Mich. V, 1. Matth. II, 6. scriptum est in propheta: Et tu, Bethlehem, non minima es in [2]ducibus [3]Iudae; ex te enim exiet dux qui [4]pascet populum meum Israël. Si autem adhuc natus non est, qui processurus dux de tribu Iuda [5]ex Bethlehem nuntiabatur? Oportet enim eum de tribu Iuda et a Bethlehem procedere; animadvertimus autem [6]nunc neminem de genere Israël in civitate Bethlehem remansisse, et exinde quod interdictum est ne in confinio ipsius regionis demoretur quisquam
Ies. I, 7. Iudaeorum[b], ut hoc quoque esset adimpletum [7]per prophetam: Terra vestra deserta, civitates vestrae igni exustae, id est, quod belli tempore eis evenerit, regionem vestram in conspectu vestro [8]exteri comedent, et deserta et subversa erit a populis alienis. Et alio
Ies. XXXIII, 17 sq. loco [9]sic per prophetam dicitur: Regem cum claritate videbitis, id est Christum, facientem virtutes in gloria dei patris, et oculi vestri videbunt terram de longinquo, quod [10]vos pro meritis vestris post expugnationem Hierusalem [11]prohibiti ingredi in terram vestram de longinquo eam oculis tantum videre permissum est. Anima, inquit, vestra meditabitur timorem, scilicet quo tempore [12]excidium sui passi sunt. Quomodo igitur nascetur dux de Iudaea, et quatenus [13]procedet de Bethlehem, sicuti divina prophetarum volumina [14]enuntiant, cum nullus omnino sit illic in hodiernum derelictus ex Israël, cuius ex stirpe possit nasci Christus? [15]Si enim secundum Iudaeos adhuc non venit, cum venire coeperit, unde ungetur? Lex enim praecepit in captivitate non licere unctionem chrismatis regalis confici. Si autem iam nec unctio [15b]est [16]illic, ut Daniel prophe-
Dan. IX, 26. tavit (dicit enim, Exterminabitur unctio), ergo iam non est [17]illis unctio, quia nec templum, ubi erat cornu de quo reges ungeban-

7. aliquem *AB.* 8. consideremus *A.*

Cap. XIII. 1. probavimus *A.* 2. iudicibus *A.* 3. Iuda *cd.* 4. pascat *cd.* 5. et ex *A.* 6. nunc *λd.* tunc *reliqui.* 7. id est propheta *λ.* 8. externi *A. Vatic.* 9. sic propheta dicit *A.* 10. vos *AB.* vobis *reliqui.* 11. prohibiti *λAB.* prohibitis *reliqui.* 12. excidii *λA.* 13. procederet *AB.* 14. enuntiant *λ.* nuntiant *reliqui.* 15. Si enim secundum *λd.* Secundum *reliqui.* 15 b. non est *AB.* 16. illic *λ.* illis *reliqui.* 17. illis *ego.* illic *libri omnes.*

Cap. XIII. a. praescribamus] Cf. de hoc verbo quae adnotata sunt ad Apolog. cap. 7.

b. ne in confinio ipsius regionis demoretur quisquam Iudaeorum] V. Apolog. cap. 21.

tur. Si ergo non est unctio, unde ungetur dux qui nascetur in Bethlehem? aut quomodo procedet de Bethlehem, cum de [18]semine Israël nullus omnino sit in Bethlehem? Iterato denique [19]ostendamus et venisse iam Christum [20]per prophetas, et passum, et in caelis iam receptum, et inde venturum secundum praedicationes prophetarum. Nam post adventum eius secundum Danielem quod ipsa civitas exterminari haberet legimus, et ita factum recognoscimus. Dicit enim scriptura [21]sic: Civitatem et sanctum simul exter- Dan. IX, 26.
minari cum duce, indubitate qui de Bethlehem et de tribu Iuda esset processurus. Unde et manifestum est quod civitas simul eo tempore exterminari deberet cum ducator eius in ea pati haberet, [22]per scripturas prophetarum, dicentium: Expandi manus meas Ies LXV, 2.
tota die ad populum contumacem [23]et contradicentem mihi, qui ambulat [24]in via non bona, sed post peccata sua. Et in psalmis
dicit: Exterminaverunt manus meas et pedes, dinumeraverunt omnia Ps. XXII, 17 sq.; LXIX, 22.
ossa mea: Ipsi autem contemplati sunt et viderunt me, et in siti mea potaverunt me [25]aceto. Haec David passus non est, ut de se merito dixisse videatur, sed Christus, qui crucifixus est. Manus autem et pedes non exterminantur, nisi eius [26]qui in ligno suspenditur. Unde et ipse David regnaturum [26b]ex ligno dominum dicebat; nam
et alibi propheta ligni huius fructum praedicat dicens, Terra dedit Ps. XCV, 4.
benedictiones suas. Utique illa terra virgo, nondum pluviis [27]irri- Gen. II, 24.
gata, nec imbribus fecundata, ex qua homo tunc primum plasmatus
est, ex qua nunc Christus [28]per carnem ex virgine natus est. Et Ioël II, 22.
lignum, inquit, [29]attulit fructum suum, non illud lignum in paradiso quod mortem dedit protoplastis, sed lignum passionis Christi, unde vita pendens a vobis [30]credita non est. Hoc enim lignum tunc in sacramento erat quo Moyses aquam amaram indulcavit, unde populus, qui siti peribat in eremo, bibendo revixit; sicuti [31]nos, qui de saeculi calamitatibus extracti, in quo commorabamur siti pereuntes, id est [32]verbo divino privati, [33]ligni passionis Christi [34]aquam baptismatis potantes [35]fide, quae est in [36]eum, reviximus, [37]a

18. semine λB (*in marg., ex Hirsaug., puto*). scĩe *A.* germine *Babcd.* 19. ostendamus λ*d.* ostendimus *reliqui.* 20. per λ. secundum *reliqui.* 21. sic: Civitatem λ. sic et civitatem *reliqui.* sic: et civitatem *distinguit Fr. Iunius.* 22. per λ. secundum *reliqui.* 23. et *om. bcd.* 24. in via non bona λ. in viam non bonam *A.* viam non bonam *reliqui.* 25. acetum λ. 26. qui a ligno *cd. Vatic.* 26b. dominum ex ligno *A.* 27. irrigata λ. rigata *reliqui.* 28. per λ. secundum *reliqui.* 29. obtulit *A.* 30. credi *b.* 31. vos *edd. Semleri et Leopoldi. Mendose.* 32. verbo divino privati *Fr. Iunius.* verbo divino probati λ*A.* verbo divino propinati *Babc.* verbi divini potu privati *d., cum Fulvio Ursino.* 33. ligni *A.* ligno *reliqui.* 34. aquam (per aquam λ.) baptismatis λ*ABabc.* aquam edulcatam baptismatis *d., cum Fulvio Ursino.* 35. fidem λ. 36. eo *A.* 37. a qua *ABabcd.* qua λ.

Ier. II, 10 sq. qua fide Israël excidit, [38]per Hieremiam dicentem: Mittite, et interrogate nimis, si facta sunt talia, si mutabunt gentes deos suos, et isti non sunt dii; populus autem meus mutavit gloriam suam, ex quo nihil proderit eis; expavit caelum super isto. [39]Et
Amos VIII, 9. quando expavit? Indubitate quando passus est Christus. Et horruit, inquit, plurimum nimis, et sol media die [40]tenebricavit. Et quando horruit nimis, nisi in passione Christi, cum terra quoque contremuit, et velum templi scissum est, et monumenta dirupta
Ier. II, 13. sunt? Quoniam duo haec mala fecit populus [41]meus: Me, inquit, dereliquerunt fontem aquae vitae, et foderunt sibi lacus contritos, qui non [42]poterunt aquam continere. Indubitate non recipiendo Christum, fontem aquae vitae, lacus [43]contritos coeperunt habere, id est synagogas in dispersiones gentium, in quibus iam spiritus sanctus non immoratur, ut in praeteritum in templo commorabatur ante adventum Christi, qui est verum dei templum. Nam et istam sitim divini spiritus eos passuros dixerat propheta Esaias, dicens:
Ies. LXV, 13 sqq. Ecce, qui serviunt mihi, manducabunt, vos autem esurietis: servientes mihi potabuntur, vos autem sitietis, et [44]a contribulatione spiritus ululabitis; remittetis enim nomen vestrum in satietatem electis meis, vos autem interficiet dominus; eis autem, qui serviunt mihi, nomen nominabitur novum, quod benedicetur in terris.
II Reg. IV, 4 sqq. Adhuc [45]huius ligni sacramentum [46]etiam in Regnorum legimus celebratum. Nam cum filii prophetarum super flumen [47]Iordanem lignum securibus caederent, exsiliit ferrum, et mersum est in flumine, atque ita Helisaeo propheta superveniente petunt ab eo filii prophetarum uti ferrum flumini quod mersum fuerat erueret. Atque ita [48]Helisaeus accepto ligno et misso in eum locum ubi submersum fuerat ferrum, statim supernatavit, et lignum mersum est, quod receperunt filii prophetarum. Ex quo intellexerunt quod Heliae spiritus in eum sit repraesentatus. [49]Quid manifestius huius ligni [50]sacramento, quod duritia huius saeculi mersa in profundo erroris, et a ligno Christi, id est passionis eius, in baptismo liberatur, ut quod perierat olim per lignum in Adam, id restitueretur per lignum Christi? nobis [51]utique, qui successimus in loco prophetarum, ea sustinentibus hodie in saeculo quae semper passi sunt prophetae propter divinam religionem. Alios enim lapidaverunt, alios fugave-

38. per λ. secundum *reliqui*. 39. Et quando λ. Et quomodo et quando *reliqui*. 40. tenebricavit λcd. tenebriavit *A*. tenebrificavit *reliqui*. 41. meus *om. ABabc*. 42. poterunt λd. poterant *reliqui*. 43. contritos λd., *Fulv. Ursinus*. contribulatos *reliqui*. 44. ad contribulationem *B*. 45. huius *om. A*. 46. etiam *om. bcd*. 47. Iordanen *B*. 48. Helisaeus *om. Scioppii schedae Patav*. 49. Quod λ. 50. sacramentum λ. 51. utique *Fulv. Ursinus*. igitur *libri omnes*.

runt, plures vero ad mortis necem tradiderunt, quod negare non possunt. Hoc lignum sibi et Isaac, filius Abrahae, ad sacrificium ipse portabat, cum sibi eum deus hostiam fieri praecepisset. Sed [52]quoniam haec fuerant sacramenta quae temporibus Christi perficienda servabantur, et Isaac cum ligno reservatus est, [53]ariete oblato in vepre cornibus haerente, et Christus suis temporibus lignum humeris suis portavit, inhaerens cornibus crucis, corona spinea in capite eius circumdata. Hunc enim oportebat pro omnibus gentibus fieri sacrificium, qui tanquam ovis ad victimam ductus est, et velut agnus coram tondente se sine voce, sic non aperuit os suum. Hic enim Pilato interrogante nihil locutus est; in humilitate enim iudicium eius sublatum est. Nativitatem autem eius quis [54]enarrabit? quia nullus omnino hominum nativitatis Christi fuit conscius in conceptu, cum virgo Maria [55]a verbo dei praegnans inveniretur, et quia tolleretur a terra vita eius. [56]Cur itaque post resurrectionem eius a mortuis, quae die tertia effecta est, caeli eum receperunt? Secundum prophetiam [57]Osee emissam huiusmodi: Ante lucem surgent ad me dicentes, Eamus et revertamur ad dominum [58]deum nostrum, quoniam ipse eripiet et liberabit nos. Post biduum, [59]in die tertia, quae est resurrectio eius gloriosa, de terra in caelos eum recepit, unde et venerat ipse spiritus ad virginem, cuius neque nativitatem neque passionem Iudaei agnoverunt. Igitur quoniam adhuc [60]contendunt Iudaei necdum venisse [61]Christum, quem tot modis approbavimus venisse, recognoscant Iudaei exitum suum, quem post adventum Christi relaturi [62]praedicabantur ob impietatem qua eum et despexerunt et interfecerunt. Primo enim, ex qua die, secundum [63]dictum Esaiae, proiecit homo abomina- Ies. II, 20.
menta sua aurea et argentea, quae fecerunt [64]adorare vanis et [65]nocivis, id est, ex quo gentes nos [66]dilucidato pectore[c] per Christi veritatem proiecimus idola (videant Iudaei), et quod sequitur expunctum est. [67]Abstulit enim dominus sabaoth in Iudaeis et ab Ies. III, 1 sq.
Hierusalem inter cetera et sapientem architectum, qui aedificat

Ies. LIII, 7 sq.

Hos. VI, 1.

52. quomodo *A. Uti solet.* 53. et ariete *B.* 54. enarrabit λ*Acd.* enarravit *reliqui.* 55. a verbo λ. verbo *reliqui.* 56. Cur itaque λ*AB.* Cum utique *reliqui.* 57. Osee *cd.* Esaiae *reliqui.* 58. deum nostrum λ. deum *reliqui.* 59. in die λ. die *reliqui.* 60. Iudaei contendunt *A.* 61. Christum eorum quem *cd., ex lib. Adv. Marc. III,* 23. 62. praedicabantur λ. praecinebantur *reliqui.* 63. illud dictum *bcd.* 64. adorandis *cd.* 65. noctuis *cd.* 66. dilucidato pectore per Christi veritatem *d., ex emendat. Fulvii Ursini.* dilucidata pectora per Christi veritatem λ*ABab. Divionensis codex penes Rigaltium.* dilucidata per Christum veritate *c.* 67. Abstulit λ. Tulit *reliqui.*

c. dilucidato pectore] Ita scripsit Rigaltius ex verissima emendatione Fulvii Ursini, non vero, ut ait, ex auctoritate Fuldensis. Erroris fons erat breviatura *Fulv.*, simillima alteri *Fuld.*

ecclesiam dei templum et civitatem sanctam et domum domini. Nam
Ies. V, 6. exinde destitit apud illos dei gratia. Et mandatum est nubibus, ne
plucrent imbrem super vineam [68]Sorech, id est caelestibus bene-
ficiis, ne [69]provenirent domui [70]Israëlis. Fecerat enim spinas, ex
quibus Christum coronaverat, et non iustitiam, sed clamorem, quo
Luc. XVI, 16. Matth. XI, 13. in [71]crucem eum extorserat. Et ita subtractis [72]charismatis priori-
bus lex et prophetae usque ad Ioannem fuerunt; et piscina Beth-
saida usque [73]ad adventum Christi. [74]Valetudines ab Israële [75]curare
desiit deinde, [76]cum ex perseverantia furoris sui nomen domini per
Ies. LII, 5. ipsos blasphemaretur, sicut scriptum est: Propter vos nomen dei
blasphematur in gentibus. Ab illis enim incepit infamia[d], et tempus
medium a Tiberio usque ad Vespasianum. [77]Qui cum ista commi-
sissent, nec intellexissent Christum in tempore suae visitationis
[78]inveniendum, facta est terra eorum deserta, et civitates eorum
igni exustae; [79]regionem ipsorum in conspectu eorum extranei de-
Ies. I, 7 sq. vorantes, [80]derelicta est filia Sion tanquam specula in vinea [81]vel
Ibid. v. 3. ut in cucumerario casula, ex quo scilicet Israël dominum non cogno-
vit, et populus eum non intellexit, sed dereliquit magis et ad in-
dignationem provocavit sanctum Israël. [82]Sic et machaerae con-
Ibid. v. 20. dicionalis comminatio: Si nolueritis nec obaudieritis, gladius vos
comedet. [83]Ex quo probamus machaeram Christum fuisse, quem
non audiendo perierunt, qui et in psalmo dispersionem eius postu-
Ps. LIX, 12. lat a patre dicens, Disperge illos in virtute tua. Qui et [84]rursum
Ies. L, 11. per Esaiam exustionem eorum orat: Propter me, inquit, haec facta
sunt vobis, in anxietate dormietis. Haec igitur cum pati [85]praedi-
carentur Iudaei propter Christum, et passos eos esse inveniamus,
et in dispersionem demorari cernamus, manifestum est propter
Christum Iudaeis ista accidisse, conspirante sensu scripturarum
cum exitu rerum et [86]ordinis temporum. Aut si nondum venit Chri-
stus, propter quem haec passuri praedicabantur, cum venerit, ergo

68. Sorech λcd. Soreth *reliqui*. 69. proveniret domus *AB*. 70. Israelis *ABa*. Israël *reliqui*. 71. cruce *AB*. 72. charismatis prioribus λ*Acd. Vatic.* charismatum roribus *Bab*. charismatum prioribus *codex Divionensis penes Rigalt*. 73. ad *om.* λ. 74. valetudines ab Israele (Israel *A.*) λ*A*. curando invaletudines (valetudines *B.*) ab Israel *reliqui*. 75. curare desiit deinde λ. desiit a beneficiis deinde *reliqui*. 76. cum ex λ*Acd. Vatic.* cum *reliqui*. 77. Qui cum ista λ. Qui cum ita *B. in marg., ex Hirsaug., ut puto*. Quae cum ita *reliqui*. 78. inveniendum, facta est terra — — — comminuet et conteret (*cap.* 14.) *om.* λ. 79. regionem *Acd. Vatic.* regiones *reliqui*. 80. derelicta est *Acd. Vatic.* derelicta *reliqui*. 81. velut *ABabc*. 82. Sicut (*A*)*Bab*. 83. probavit Christum fuisse *cd*. 84. rursus *A*. 85. praedicarentur *Acd*. praedicentur *reliqui*. 86. ordine *Fr. Iunius*.

d. Ab illis enim incepit infamia] Sic lib. I Ad Natt. cap. 14., ubi etiam de Iudaeis: „Quod enim aliud genus seminarium est infamiae nostrae?“ (Rig.)

patientur. [87]Et ubi tunc filia Sion relinquenda, quae [88]nulla hodie est? ubi civitates exurendae, quae iam in tumulis exustae sunt? ubi dispersio gentis, quae iam extorris? Redde statum Iudaeae, quem Christus inveniat, et alium [89]contende venire.

Discite nunc ex [1]abundantia erroris vestri ducatum. Duos dici- Cap. XIV.
mus Christi habitus a prophetis demonstratos totidem adventus eius [2]praenotatos. Unum in humilitate, utique primum, cum tanquam ovis ad victimam duci habebat, et tanquam agnus ante tondentem sine voce, sic non aperuit [3]os suum, ne aspectu quidem honestus. Annuntiavimus enim, inquit, de illo sicut puerulus, sicut radix in Ies. LIII, 2 sq.
terra sitienti, et non erat ei species neque gloria. Et vidimus eum, et non habebat speciem neque decorem, sed species eius inhonorata, deficiens citra filios hominum, homo in plaga, et sciens ferre infirmitatem, scilicet ut positus a patre in lapidem offensionis, et Ies. VIII, 14.
minoratus ab eo modicum citra angelos, vermem se pronuntiat, et Ps. VIII, 6.
non hominem, ignominiam hominis et abiectionem populi. [4]Quae Ps. XXII, 7.
ignobilitatis argumenta primo adventui competunt, sicut sublimitatis secundo, cum fiet, iam non lapis offensionis, nec petra scandali, sed lapis summus angularis post reprobationem adsumptus et sublimatus in consummationem, et petra sane illa apud Danielem de Dan. II, 35.
monte praecisa, quae imaginem saecularium regnorum comminuet et conteret. De quo secundo adventu [5]eiusdem Daniel dixit: Et Dan. VII, 13 sq.
ecce cum nubibus caeli tanquam filius hominis veniens venit usque ad veterem dierum, et aderat in conspectu eius, et qui adsistebant, adduxerunt illum, et data est ei potestas regia, et omnes nationes terrae secundum genus et omnis gloria [6]servient illi, et potestas illius aeterna, quae non auferetur, et regnum eius, quod non corrumpetur. Tunc scilicet speciem honorabilem et decorem habiturus est indeficientem [7]ultra filios hominum, tempestivus enim decore citra filios hominum. Effusa est gratia, inquit, in labiis tuis, pro- Ps. XLV, 3 sqq.
pterea benedixit te deus in [8]aeternum. Accingere ensem tuum [9]circa femur tuum, [10]potentissime tempestivitate et pulchritudine tua; cum et pater postea, cum diminuit illum modicum [11]quid citra angelos, gloria et honore coronavit illum, et subiecit omnia sub pedibus eius. Et tunc cognoscent eum, quem pupugerunt, et caedent pe- Zach. XII, 10.
ctora sua tribus ad tribum, utique quod retro non agnoverint eum

87. et *om. ab.* 88. nulla hodie est *abcd.* invia hodie est *Gorziens. Cf. Rhenan. ad lib. III Adv. Marc. cap.* 23. invidia hodie est *reliqui.* 89. contendere venire *A.*

Cap. XIV. 1. abundanti *d., cum Latinio.* 2. praenotasse *cd.* 3. os suum, nec (ne *d.*) *Acd. Vatic.* os ne *reliqui.* 4. ITEM DE SECVNDO ADVENTV CHRISTI. Quae *Bab.* DE SECVNDO ADVENTV. Quae *A.* 5. idem *Acd. Vatic.* 6. serviet *A.* 7. ultra *λ.* supra *reliqui.* 8. aeternum *λA.* saecula *reliqui.* 9. super *A.* 10. potentissime *λ.* potens *reliqui.* 11. quidem *λA.*

in humilitate condicionis humanae constitutum. Hieremias inquit: Ier. XVII, 9. [12]Homo est, et quis cognoscet illum? quia et nativitatem eius, in- Ies. LIII, 8. quit Esaias, quis [13]enarrabit? Sic et apud Zachariam [14]in persona Zach. III, 3. 5. ipsius, immo et in ipsius nominis sacramento, [15]verissimus sacerdos patris Christus [16]ipsius duplici habitu in duos adventus [17]deliniatur. Primo [18]sordibus indutus est, id est carnis passibilis et mortalis indignitate, cum et diabolus adversabatur ei, auctor scilicet Iudae traditoris, qui eum etiam post baptismum temptaverat. Dehinc spoliatus [19]pristina sorde, exornatus podere et mitra et [20]cidari munda, id est secundi adventus; quoniam gloriam et honorem adeptus demonstratur. Nec poteritis eum [21]Iosedech filium dicere, qui nulla omnino veste sordida, sed semper sacerdotali fuit exornatus, nec unquam sacerdotali munere privatus. Sed Iesus [21b]iste Christus, dei patris summi sacerdos, qui primo adventu suo humana forma et passibilis venit in humilitate usque ad passionem, [22]ipse etiam effectus hostia per omnia pro omnibus nobis, qui post resurrectionem suam indutus [23]poderem sacerdos in aeternum dei Lev. XVI, 5 sqq. patris nuncupatus est. Sic enim et duorum hircorum, qui ieiunio offerebantur, faciam interpretationem. Nonne et illi utrumque ordinem nominis Christi, qui iam venit, ostendunt? pares quidem atque consimiles propter eundem domini conspectum, [24]quia non in [25]alia venturus est forma, ut [26]qui agnosci habet a quibus et laesus est. Unus autem eorum circumdatus coccino, maledictus et consputatus et convulsus et compunctus, a populo extra civitatem abiciebatur in perditionem, manifestis [27]notatus insignibus Christi passionis, qui coccinea circumdatus veste et consputatus et omnibus contumeliis afflictus extra civitatem crucifixus est. Alter vero, pro delictis oblatus [28]et sacerdotibus tantum templi in pabulum datus, secundae repraesentationis argumenta signabat, [29]qua delictis omnibus [30]expiatis sacerdotes templi spiritalis, id est ecclesiae, dominicae gratiae quasi visceratione quadam[a] fruerentur, ieiunantibus ceteris a salute. Igitur quoniam primus adventus et plurimis figuris obscuratus et omni inhonestate prostratus canebatur, secundus vero et manifestus et deo condignus, idcirco quem facile et

12. Et homo *cd.* 13. enarravit (λ)*ABab.* 14. ait in *AB.* 15. verissimus (λ)*ABab.* verus summus *reliqui.* 16. ipsius (λ)*ABab.* Iesus *reliqui.* 17. delineatur *cd.* declinatur *A.* 18. sordidis *cd.* 19. pristina sorde λ. pristinas sordes *reliqui.* 20. cidarim mundum *AB.* 21. Ioseph λ*AB.* 21 b. iste *om. A.* 22. ipse effectus est hostia *A.* 23. podere *Acd.* 24. qui λ. 25. heliae *A.* 26. quia cognosci *AB.* 27. notatus λ*B* (*in marg.*) *cd.* notis (*A*)*Bab.* 28. est *A.* 29. qui λ*A.* 30. expiatos λ*A.* expiati *d.*

Cap. XIV. a. quasi visceratione quadam] Eucharistiam significat, datam ecclesiis, h. e. fidelibus, Christianis, quasi in visceracionem et pabulum. (Rigalt.)

intellegere et credere potuerunt, eum solum intuentes, id est [31]secundum, qui est in honore et gloria, non immerito decepti sunt circa [32]obscuriorem, certe indigniorem, id est primum. Atque ita in hodiernum negant venisse [33]Christum suum, quia non in sublimitate venerit, dum ignorant in humilitate primo fuisse venturum. Sufficit hucusque[b] de his [34]interim ordinem Christi decucurrisse, quo talis probatur qualis adnuntiabatur, ut iam ex [35]ista consonantia scripturarum divinarum intellegamus et quae post Christum futura praedicabantur ex dispositione divina credantur expuncta. Nisi enim ille venisset post quem habebant expungi, nullo modo [36]evenissent quae in adventum eius futura praedicabantur. Igitur si universas nationes de profundo erroris humani exinde emergentes ad deum creatorem et Christum eius cernitis ([37]quod prophetatum non audetis negare, quia etsi negaretis, statim vobis in psalmis, sicuti iam praelocuti sumus, promissio patris occurreret, dicentis: Filius meus es tu, ego hodie genui te, pete a me et dabo Ps. II, 7 sq.
tibi gentes haereditatem tuam et possessiouem tuam terminos terrae). nec poteritis in istam praedicationem magis David filium Salomonem vindicare quam Christum dei [38]filium, nec terminos terrae David filio promissos, qui intra unicam Iudaeam regnavit, quam Christro filio dei, qui totum iam orbem evangelii sui radiis illuminavit. Denique et thronus in aevum magis Christo dei filio competit quam Salomoni, temporali scilicet regi, qui soli [39]Israëli regnavit. Christum enim hodie invocant nationes, quae eum non sciebant, et populi hodie ad Christum confugiunt, quem retro ignorabant. Non potes futurum contendere quod vides fieri. Haec aut prophetata nega, cum coram videntur, aut adimpleta, cum leguntur, aut si non negas utrumque, in eo erunt adimpleta in quem sunt prophetata.

31. per qui λ. 32. obscuriorem, certe indigniorem λA. indigniorem, certe obscuriorem *reliqui*. 33. Christum suum λAcd. *Vatic.* Christum *reliqui*. 34. ordinem interim decurrisse *A*. 35. inde *A*. 36. evenissent λcd. venissent *reliqui*. 37. quod *om. cd*. 38. filium, nec λ., *Fr. Iunius*. filium dicere, nec *reliqui*. 39. Israel *cd*.

b. Sufficit hucusque] His paene eisdem verbis usus est supra in fine cap. 11.

De Tertulliani scriptis quae temporum iniuria interierunt nostrae aetati horum certe notitia remansit:

LIBER DE AARON VESTIBVS.

Hieronymus Epist. 128. ad Fabiolam, tom. II. p. 586. Opp. ed. Bened.: „Fertur in indice Septimii Tertulliani liber *De Aaron Vestibus,* qui interim usque ad hunc diem a me non est repertus. Si a vobis propter celebritatem Urbis fuerit inventus, quaeso ne meam stillam illius flumini comparetis. Non enim magnorum virorum ingeniis, sed meis sum viribus aestimandus."

LIBER DE SVPERSTITIONE SAECVLI.

Reperitur titulus in tabula libro Agobardino praefixa, qui id opusculum cum aliis nunc deperditis olim continuit.

LIBER DE ANIMAE SVMMISSIONE.

Titulus reperitur in tabula libro Agobardino praefixa.

LIBER DE PARADISO.

Titulus reperitur in tabula libro Agobardino praefixa, et ab ipso Tertulliano commemoratur De Anima cap. 55: „Habes etiam *De Paradiso* a nobis libellum, quo constituimus omnem animam apud inferos sequestrari in diem domini." Alii loci de paradiso, qualem

constituerit Tertullianus, sunt Apolog. cap. 47. Adv. Iud. cap. 2. De Patient. cap. 5. De Resurr. Carnis cap. 26. Adv. Marc. II, 2. 10. et inprimis De Anima cap. 55.

LIBER DE SPE FIDELIVM.

Titulus reperitur in tabula libro Agobardino praefixa. Et meminit ipse Tertullianus Adv. Marc. III, 24: „De restitutione vero Iudaeae, quam et ipsi Iudaei ita ut describitur sperant, locorum et regionum nominibus inducti, quomodo allegorica interpretatio in Christum et in ecclesiam et habitum et fructum eius spiritaliter competat et longum est persequi et in alio opere digestum, quod inscribimus DE SPE FIDELIUM, et in praesenti vel 'eo otiosum, quia non de terrena, sed de caelesti promissione sit quaestio. Nam et confitemur in terra nobis regnum repromissum, sed ante caelum, sed alio statu, utpote post resurrectionem in mille annos, in civitate divini operis Hierusalem caelo delata, quam et apostolus matrem sursum designat, et politeuma nostrum, id est municipatum, in caelis esse pronuntians, alicui utique caelesti civitati eum deputat. Hanc et Ezechiel novit et apostolus Ioannes“ cett. Hieronymus in Ezech. cap. 36. p. 952. tom. III. Opp. ed. Bened.: „Neque enim iuxta Iudaicas fabulas, quas illi *δευτερώσεις* appellant, gemmatam et auream de caelo expectamus Hierusalem, nec rursum passuri circumcisionis iniuriam nec oblaturi taurorum et arietum victimas, nec sabbati otio dormiemus. Quod et multi nostrorum et *praecipue Tertulliani liber* qui inscribitur *De Spe Fidelium*, et Lactantii institutionum volumen septimum pollicetur, et Victorini Petavionensis episcopi crebrae expositiones, et nuper Severus noster in dialogo cui Gallo nomen imposuit. Et ut Graecos nominem et primum extremumque coniungam, Irenaeus et Apollinarius.“ Adde Hieron. Praef. in lib. XVIII. in Esaiam p. 478. tom. III. Opp. ed. Bened., et Catal. Scriptt. Eccles. cap. 18. in Papia., et inde Gennad. De Ecclesiae Dogmatt. cap. 55.

LIBRI VII DE ECSTASI.

Hieronymus De Scriptt. Eccles. cap. 53: „— specialiter autem adversum ecclesiam texuit volumina De Pudicitia, De Persecutione, De Ieiuniis, De Monogamia, *De Ecstasi libros sex*, *et septimum*,

quem adversus Apollonium composuit." Idem ibid. cap. 24: „Huius (Melitonis, Sardensis episcopi) elegans et declamatorium ingenium *laudans* (MSS. Gemblac. et Sigeberg. pro *laudans* — *dicit* habent *cavillatur*) *Tertullianus in septem libris quos scripsit adversus ecclesiam pro Montano dicit* (*cavillatur dicens* habet MS. Guelpherbyt.) *eum a plerisque nostrorum prophetam putari.*" Idem ibid. cap. 40: „*Tertullianus sex voluminibus adversus ecclesiam editis, quae scripsit περὶ Ἐκστάσεως, septimum proprie adversus Apollonium elaboravit, in quo omnia quae ille arguit conatur defendere.*" Ex his ut septimus proprie erat adversus Apollonium, ita priores sex recte collegisse videtur I. A. Fabricius fuisse scriptos adversus Soterem episcopum Romae, ex verbis Auct. Praedestinati Haer. 26: „Scripsit contra eos (Montanistas) librum sanctus Soter, Papa Urbis, et Apollonius, Ephesiorum antistes. *Contra quos scripsit Tertullianus, presbyter Carthaginiensis. Qui cum omnia bene et prime et incomparabiliter scripserit, in hoc solum se reprehensibilem fecit quod Montanum defendit, agens contra Soterem supradictum Urbis Papam.*" I. Pamelius hos libros Graeco sermone editos censuit. De ecstasi cf. Tertull. De An. cap. 45. cap. 11. cap. 21. cap. 9. Adv. Prax. cap. 15. Adv. Marc. V, 8.

LIBER ADVERSVS APELLEIACOS.

Tertullianus De Carne Chr. cap. 8: „Sed quoniam et isti Apelleiaci carnis ignominiam praetendunt maxime, quam volunt ab igneo illo praeside mali sollicitatis animabus adstructam, et idcirco indignam Christo, et idcirco de sideribus substantiam illi competisse, debeo illos de sua paratura repercutere. Angelum quendam inclytum nominant, qui mundum hunc instituerit et instituto eo paenitentiam admiscuerit. Et hoc suo loco tractavimus. *Nam est nobis adversus illos libellus, an qui spiritum et voluntatem et virtutem Christi habuerit ad ea opera, dignum aliquid paenitentia fecerit, cum angelum etiam de figura erraticae ovis interpretentur*" cett. Cf. Vincent. Lirin. Commonitor. cap. 24. Adde Adv. Omn. Haer. cap. 6. Tertull. De Anima cap. 23. De Praescript. Haeret. cap. 34. De Resurr. Carnis cap. 5.

LIBER DE CENSV ANIMAE, ADVERSVS HERMOGENEM.

Tertullianus De Anima cap. 1: „*De solo censu animae congressus Hermogeni, quatenus et istam ex materiae potius suggestu quam ex dei flatu constitisse praesumpsit,* nunc ad reliquas conversus quaestiones plurimum videbor cum philosophis dimicaturus.“ Ad quae verba cf. adnott. Rigaltii. Ibid. cap. 3: „*Una iam congressione decisa adversus Hermogenem,* ut praefati sumus, *quia animam ex dei flatu, non ex materia vindicamus,*. muniti et illic divinae determinationis inobscurabili regula, Et flavit, inquit, deus flatum vitae in faciem hominis, et factus est homo in animam vivam. utique ex dei flatu, de isto nihil amplius revolvendum. *Habet suum titulum, et suum haereticum.*“ Cf. ibid. cap. 11. Ibid. cap. 22: „*Cetera animae naturalia iam a nobis audiit Hermogenes, cum ipsorum defensione et probatione, per quae dei potius quam materiae propinqua cognoscitur.*“ Adde ibid. cap. 24: „Nos autem qui nihil deo adpendimus, hoc ipso animam longe infra deum expendimus, quod natam eam agnoscimus, ac per hoc dilutioris divinitatis et exilioris felicitatis, ut flatum, non ut spiritum, et si immortalem, ut hoc sit divinitatis, tamen passibilem, ut hoc sit nativitatis, ideoque et a primordio capacem exorbitationis et inde etiam oblivionis adfinem. *Satis de isto cum Hermogene.*“, et paulo infra: „Multa item documenta, teste ipso Platone, divinationem animae probaverunt, *quae proposuimus iam Hermogeni.*“

LIBER DE FATO.

Fulgentius Planc. p. 562. Merc.: „Nam et *Tertullianus in libro quem de Fato scripsit,* ita ait: „Redde huic fratri primum problematis mancipatum.“ Tertull. De Anima cap. 20: „super haec si et alia quae praesunt potestates. Enimvero praesunt; secundum nos quidem deus dominus et diabolus aemulus, secundum communem autem opinionem providentiae fatum et necessitas, et fortunae arbitrii libertas. Nam haec et philosophi distinguunt, *et nos secundum fidem disserenda suo iam vovimus titulo.*“ Hieronymus Catal. Scriptt. Eccles. cap. 58. tradit sub Minucii Felicis nomine librum de Fato, contra Mathematicos, extitisse, alioquin et ipsum hominis diserti, sed cum Minucii stilo non convenientem. Hunc Tertulliano forte potiori iure adscribendum censuit I. Pamelius.

LIBER DE CARNE ET ANIMA.

Titulus reperitur in tabula libro Agobardino praefixa.

LIBER DE TRINITATE.

Hieronymus Catal. Scriptt. Eccles. cap. 70: „Scripsit (Novatianus) — — et de Trinitate grande volumen, *quasi epitomen operis Tertulliani faciens*, quod plerique nescientes Cypriani existimant." Cf. Rufinus in Hieron. Opp. ed. Bened. tom. IV, p. 415. Novatiani librum de Trinitate sub Tertulliani nomine extitit in codd. mss. I. Gangneii, qui illum primus edidit, inque Masburensi, quo Sig. Gelenius usus est, et in aliis. Cf. Praefat. p. XVII.

LIBER AD AMICVM PHILOSOPHVM DE NVPTIARVM ANGVSTIIS.

Hieronymus Epist. ad Eustochium de Custodia Virgin. p. 37. tom. IV. Opp. ed. Bened.: „Et in principio libelli praefatus sum me de angustiis nuptiarum aut nihil omnino aut pauca dicturum. Et nunc eadem admoneo, ut, si tibi placet scire quot molestiis virgo libera, quot uxor adstricta sit, *legas Tertullianum ad amicum philosophum*, et de virginitate alios libellos, et Beati Cypriani volumen" cett. Idem Adv. Iovin. I. p. 157. tom. IV. Opp. ed. Bened.: „Non est huius loci nuptiarum angustias describere et quasi in communibus locis rhetorico exultare sermone. Plenius super hac re contra Helvidium, et in eo libro quem ad Eustochium scripsi, arbitror absolutum. Certe *et Tertullianus*, *cum esset adhuc adolescens*, *lusit in hac materia*. Et praeceptor meus Gregorius Nazianzenus" cett. Quorum locorum ex priori qui alios et de Virginitate libros Tertulliano vindicandos censerent utique non defuerunt. Viderint quo iure, cum neque ipsa Hieronymi verba huiusmodi interpretationi satis respondeant, neque alia illorum usquam testimonia aut vestigia extent. Et recte interim statuisse nobis videtur I. Pamelius illis Hieronymi verbis significari libros Ad Uxorem, De Exhortatione Castitatis, De Virginibus Velandis, quorum de virginitate plurima materia est. Nec maiori iure Tertullianum et de Circumcisione, et de Mundis et Inmundis Animalibus, et de eo Quod deus iudex sit, peculiares libellos edidisse quidam collegerunt. Quod enim Adv. II, 27 „Iudicem quidem, inquit, et illum esse iam ostendimus in libello suo," horum verborum verior

cum aliis interpretatio repetenda erat ex cap. 26 et 27. libri primi adversus Marcionem, per quem totum de deo optimo et tamen iusto disputaverat; certe de carmine pseudepigrapho illo De Resurrectione vel De Iudicio Domini quid conici, quod Allixius non sine probabilitate Verecundo episcopo, saeculi sexti scriptori, adiudicavit, et ratio et stilus eius carminis vetant. De libris de Circumcisione et de Animalibus Mundis et Inmundis coniectant ex verbis Hieronymi Epist. ad Damasum p. 563. tom. II. Opp. ed. Bened., ubi, quod ab eloquentissimis viris Tertulliano et Novatiano de circumcisione et de animalibus mundis et immundis iam plene disputatum sit, eisdem quaestionibus respondendo sese excusat. Atque Novatiano quidem ab Hieronymo in Catal. Scriptt. Eccles. aliquis peculiaris de Circumcisione libellus adscribitur, sed de Tertulliani his libris cum certiora testimonia inveniantur nulla, rectius utique statuamus Hieronymum respicere locos Adv. Marc. II, 18. et Adv. Iud. cap. 3 et 8.

LIBER DE SPECTACVLIS. Graece.

Tertull. De Corona cap. 6: „Sic itaque et circa voluptates spectaculorum infamata conditio est ab eis qui natura quidem omnia dei sentiunt ex quibus spectacula instruuntur, scientia autem deficiunt illud quoque intellegere, omnia esse a diabolo mutata. *Sed et huic materiae propter suaviludios nostros Graeco quoque stilo satisfecimus.*“

LIBER DE BAPTISMO. Graece.

Tertull. De Baptismo cap. 15: „Sed circa haereticos sane quae custodiendum sit digne quis retractet. Ad nos enim editum est. Haeretici autem nullum habent consortium nostrae disciplinae, quos extraneos utique testatur ipsa ademptio communicationis. Non debeo in illis cognoscere quod mihi est praeceptum, quia non idem deus est nobis et illis, nec unus Christus, id est idem, ideoque nec baptismus unus, quia non idem: quem cum rite non habeant, sine dubio non habent, nec capit numerari quod non habetur; ita nec possunt accipere quia non habent. *Sed de isto plenius iam nobis in Graeco digestum est.*“

LIBER DE VIRGINIBVS VELANDIS. Graece.

Tertull. De Virgin. Veland. cap. 1: „Proprium iam negotium passus meae opinionis Latine quoque ostendam virgines nostras velari oportere ex quo transitum aetatis suae fecerint“ cett.

I. Pamelium in Epistula dedicatoria ad Philippum II., Hispaniarum regi, Graeci cuiusdam Tertulliani exemplaris, quod esset in bibliotheca illius regis, mentionem fecisse iam in Praefatione tom. I. huius meae editionis commemoravi. Sed de hoc exemplari famam mendacem fuisse existimandum est, quandoquidem nihil postea de eo innotuit.

LIBRI SUPPOSITICII.

*ADVERSUS OMNES HAERESES**.

In scripturae discrepantia scriptoris verbis subiecta

A significat codicem scriptum Leidensem.
B - editionem principem Beati Rhenani, quae prodiit Basileae a. MDXXI.
a - - Io. Gangneii, quae prodiit Parisiis a. MDXLV.
b - - Sigism. Gelenii, quae prodiit Basileae a. MDL.
c - - Iac. Pamelii, quae prodiit Antverpiae a. MDLXXIX.
d - - Nicol. Rigaltii, quae prodiit Parisiis a. MDCXXXIV.

[1]Quorum haereticorum, ut plura praeteream, pauca perstrin- Cap. I.

* ADVERSVS OMNES HAERESES *inscriptio est in A., in Laurentianis duobus apud Bandinium, Catal. Bibl. Mediceo-Laurentianae tom. I, p.* 764., *et tom. III, p.* 318., *in Magliabechiano n.* 528., *in Vaticano apud Pamelium. In editione princ. legitur* Q. SEPTIMII FLORENTIS TERTVLLIANI ADVERSVS OMNEIS HAERESES, SEV POTIVS DE HAERESIBVS LIBER., *quorum titulorum alter petitus videtur ex codice Hirsaugiensi, siquidem in codice Paterniacensi, hodie Seletstadiensi, hic libellus inscriptione caret, alter ab ipso Rhenano, illum quidem reprobante, insuper additus. Trithemius citat* CONTRA OMNES HAERESES., *et in codice Laurentiano plut.* 26. *cod.* 13. *ap. Bandin. tom. I, p.* 764., *et in Magliabechiano n.* 527. *inscriptio est* ADVERSVS OMNES HAERETICOS. *In abc. hic libellus non est inscriptus, annexus libro Tertulliani* DE PRAESCRIPTIONE HAERETICORVM. *Rigaltius denuo separavit, inscriptionem vero suppressit.*

Cap. I. 1. Duorum *liber Paterniacensis seu Seletstadiensis. Nec aliter Io. Trithemius De Scriptt. Eccles. cap.* 29., *ubi prima huius libelli verba attulit.*

** Hunc Adversus Omnes Haereses seu De Haeresibus, ut rectius inscripsit Beatus Rhenanus, libellum hodie neminem Tertulliano adiudicare amplius conaturum existimo. Vetat hoc stili genus a Tertullianeo plane diversum, rude illud et inexercitatum, quod infeliciter brevitati studet nec quod vult ordinate eloqui potest. Graeci magis quam Latini sermonis gnarum auctorem inter alia indicat etiam usus pronominis *ipse* ad instar Graecorum, *αὐτὸς* positi, qui usus certe a Tertulliani genere alienus est. Nec vetustiores quidem et integrae auctoritatis codices illud opusculum agnoscunt quotquot Tertulliani De Praescriptione Haereticorum librum servarunt, cum quo in peioris notae membranis semper ita coniunctum reperitur, ut aut antecedat illum aut sequatur. Non agnoscit venerandae vetustatis Agobardinus, non Corbeiensis ille qui recensetur in vetere catalogo bibl. Corbeiensis in Ang. Maii Spicilegio Rom. tom. V, p. 203., nec liber Ioh. Gangneii aut Masburensis Sig. Gelenii codex habuisse eum inde suspicari licet, quod scriptura multum quidem in libro De Praescriptione Haereticorum, cui De

gam. Taceo[a] enim Iudaismi haereticos, Dositheum, inquam, Samaritanum, qui primus ausus est prophetas quasi non in spiritu

Haeresibus libellum adsuerunt, sed in ipso hoc fere nusquam a Rhenaniana discrepat. Nec Tertulliani ingenii atque fervoris est eiusmodi indiculum de haeresibus, ne dicam contra haereticos, compilare inertique et quasi balbutienti stilo gravissimarum adversus Marciones, Hermogenes, Valentinianos ceterosque haereticos disputationum vim et virtutem infringere. Et occurrunt quaedam in hoc libello quorum ubi tamen interesset nullam mentionem fecisse Tertullianum videmus, ut docuit iam Rigaltius adnot. ad cap. 6., quem consule. In Paterniacensi libro, hodie Seletstadiensi, libellus hic collocatus est post librum De Praescriptione Haereticorum et caret titulo, contra in Hirsaugiensi, quo altero usus est Rhenanus, inque reliquis quos novi codicibus manu exaratis, id est in duobus Laurentianis, in duobus Magliabechianis, in Leidensi, ut in indiculo quoque Io. Trithemii, antecedit. Tertulliani De Praescriptione Haereticorum libro primum adsuit Rhenanus in editione Basil. MDXXXVIIII., inque margine adnotavit: „Haec appendix male revulsa fuerat a reliquo corpore," quae verba leguntur etiam in margine editionis Ioh. Gangneii et editionis Sig. Gelenii, qui hunc ordinem retinuerunt. Seiunxerunt iterum demum Iac. Pamelius, atque Nic. Rigaltius, qui ad ultima verba libri De Praescriptione Haereticorum haec adnotavit: „In codice Agobardi non ultra pergit liber De Praescriptione Haereticorum, neque ulla fit mentio sequentis opusculi quod incipit, *Quorum haereticorum ut plura praeteream* cett. Et iacebit *ἀκέφαλον*, nisi dicimus sic a Tertulliano adnexum fuisse operi De Praescriptione Haereticorum, ut eo absoluto cum aliquis adscripsisset, *Explicit De Praescriptione Haereticorum,* idem, quisquis ille fuerit eius aevi scriptor, pro titulo sequentis opusculi subiecerit, *Quorum haereticorum,* daturus scilicet catalogum eorum quos generali praescriptione submovendos censeret, ac deinde incipiat opusculum, *Taceo enim Iudaismi haereticos,* quod idcirco portio ac sequela praecedentis habeatur, propterea-que nullibi citatum ab auctore separatim reperiatur. Stilus certe non absimilis videtur Septimiano. In quibusdam vero exemplaribus praecedit librum De Praescriptione Haereticorum." De hoc dissentio ab Rigaltio. Cum enim in omnibus quot novi codicibus, excepto quidem uno Paterniacensi, non sequatur liber Tertulliani De Praescriptione Haereticorum, sed praecedat, verba *Quorum haereticorum* alio referenda esse videntur quam quo Rigaltius retulit. Pertinent potius ad inscriptionem, non ad subscriptionem. Arbitror autem hunc librum sive libri *ἀποσπασμάτιον* ab aliquo magistro additum fuisse ut indiculum veterum eorum exhiberet haereticorum quibus praescriptum a Tertulliano esse videretur, postea vero accidisse ut is alieni auctoris indiculus in ipsius Tertulliani nomen transiret. Scimus et Novatiani libros inter Tertullianeos per aliquot saecula circumlatos, et Tertulliani libellum De Trinitate ab haereticis olim fuisse corpori epistularum Cypriani insertum tradit Rufinus De Adulteratione Librorum Origenis pag. 253. tom. V. Opp. ed. Bened. Sed de auctore quoque huius indiculi quid suspicer dicam. Invenio apud Hieronymum De Scriptt. Eccles. cap. 74. Victorinum Petavionensem, scripsisse libellum „Adversum Omnes Haereses"; quem ipsum libellum significavit, ni fallor, etiam Optatus Milevit. lib. I., ubi „Marcion, inquit, Praxeas, Sabellius, Valentinus et ceteri temporibus suis *a Victorino Petavionensi,* a Zephyrino Urbico et Tertulliano Carthaginiensi usque ad Cataphrygas et ab aliis assertoribus ecclesiae catholicae superati sunt." Victorini libellum, certe particulam eius, hunc indicem esse non sine aliqua probabilitate tibi persuaseris. Si adposuerat, coniecto, magister veri auctoris nomen ad titulum „Adversus Omnes Haereses" (duo Florentini codices pro *Haereses* habent *Haereticos,* quod correctricis manus esse puto quae videlicet quo verba „Quorum haereticorum" referrentur dare voluerit), id prae clariore Tertulliani facile postea intercidere potuit. Et oscitanti librariorum sollertiae ipse forsitan Tertullianus videbatur se libellum „Adversus Omnes Haereses" scripsisse significare sub finem libri De Praescriptione Haereticorum verbis „Sed nunc quidem generaliter actum est a nobis *adversus haereses omnes*" cett., et De Carne Christi cap. 2 „Sed plenius eiusmodi praescriptionibus *adversus omnes haereses* alibi iam usi sumus." Et stili genus in hoc spurio fetu meae coniecturae nonnihil favet. Hieronymus l. l. „Victorinus, in-

sancto locutos repudiare, taceo Sadducaeos, qui ex huius erroris radice surgentes ausi sunt ad hanc haeresim etiam resurrectionem carnis negare, praetermitto Pharisaeos, qui [2]additamenta quaedam [3]legis [4]adstruendo a Iudaeis divisi sunt, unde etiam hoc accipere ipsum quod habent nomen[b] digni fuerunt, cum his etiam Herodianos, qui Christum Herodem esse dixerunt: ad eos me converto qui ex evangelio haeretici esse voluerunt. Ex quibus est primus omnium Simon Magus, qui in Actis Apostolorum condignam meruit ab apostolo Petro iustamque sententiam. Hic ausus est summam se dicere virtutem, id est summum deum, mundum autem ab angelis suis institutum, [5]ad daemonem se errantem[c], qui esset [6]sa-

2. adimendo *A.* 3. legi *cd.* 4. adstruenda *A.* 5. ad daemonem se errantem, qui esset *ego.* a daemone se errante qui esset (etiam *A.*) *A. Hirsaugiensis liber.* a (ac *B.*) daemone se oberrante qui esset *Babcd.* ad oves aberrantes se qui esset *Nic. Rigaltius.* ad daemonem secum errantem qui esset *Fr. Iunius.* ad Ennoiam se ovem errantem, quae esset *Desid. Heraldus ad Arnob. Adv. Natt. p.* 90. ad Ennoeam se aberrantem, quae esset *Semler.* 6. sapientiam descendisse quaerendam *A.*

quit, Petavionensis episcopus, *non aeque Latine ut Graece noverat*, unde opera eius grandia sensibus *viliora videntur compositione* verborum." Idem Prolog. in Expositione Esaiae p. 3. tom. III. Opp. ed. Bened.: „Praeter sanctae memoriae martyrem Victorinum, qui cum apostolo dicere poterat, *Etsi imperitus sermone*, non tamen scientia" cett. Idem Epist. ad Paulin. pag. 567. tom. IV. Opp. ed. Bened.: „Inclyto Victorinus martyrio coronatus *quod intellegit eloqui non potest.*" Quae utique iudicia etiam de huius indiculi auctore valent. Hieronymum autem Victorini scripta multum pertractavisse inde colligitur quod satis frequentem eius suis ipsius operibus mentionem interiecit (v. praeter eos quos supra adtuli locos Prolog. in Comment. super Matth. p. 3. tom. IV., Epist. ad Riparium p. 276. tom IV., Epist. ad Pammachium et Oceanum p. 346. tom. IV., Adv. Rufinum Apol. I, p. 351. tom. IV., Epist. ad Magnum Orat. p. 656. tom. IV. Opp. ed. Bened.): et ex hoc qui Tertulliano vulgo ab editoribus adscribebatur de haeresibus libello non pauca excerpta deprehendis in Hieronymi libro Adversus Luciferianos, et in Indiculo De Haeresibus, a Claudio Menardo Parisiis anno MDCXVII. edito.

Cap. I. 2. Taceo] Hieronymus Adv. Luciferianos p. 304. tom. IV. Opp. ed. Bened. „Taceo de Iudaismi haereticis, qui ante adventum Christi legem traditam dissiparunt, quod Dositheus Samaritanorum princeps prophetas repudiavit, quod Sadducaei ex illo radice nascentes etiam resurrectionem carnis negaverunt, quod Pharisaei a Iudaeis divisi propter quasdam observationes superfluas nomen quoque a dissidio susceperunt, quod Herodiani Herodem regem suscepere pro Christo: ad eos venio haereticos qui evangelia laniaverunt."

b. quod habent nomen] Cf. Barth. ad Statii Theb. VIII, 320. tom. III, p. 862.

c. ad daemonem se errantem] Ita correxi atque distinxi hunc locum. Vulgata scriptura et distinctio erat „institutum, a daemone se oberrante, qui esset sapientia, descendisse quaerendum apud Iudaeos. se in phantasmate" cett. Rigaltius volebat „ad oves aberrantes se qui esset sapientia descendisse quaerendum. Apud Iudaeos" cett., cum in Hieronymi Indiculo reperiret „Ideoque se descendisse, ut ovem salvaret perditam. Christum apud Iudaeos non esse passum" cett. Melius Heraldus Animadv. ad Arnob. lib. II. p. 90 „ad Ennoiam se ovem errantem, quae esset sapientia, descendisse quaerendum." Sed retinendum erat daemonis vocabulum. Ita enim vocatur Helena illa, Simonis scortum de qua Irenaeus Adv. Haeres. I, 20 „Hic Helenam quandam, quam ipse a Tyro civitate Phoenices quaestuariam cum redemisset, secum circumducebat, dicens hanc esse primam mentis eius conceptionem, matrem omnium, per quam in initio mente concepit angelos facere et

pientia, [7]descendisse quaerendum, apud Iudaeos se in phantasmate [8]dei non passum[d], sed esse quasi passum. Post hunc Menander discipulus ipsius, similiter magus, eadem dicens quae Simon [9]aeque quicquid se Simon dixerat, hoc se Menander esse dicebat, negans habere posse quemquam salutem, nisi in nomine suo baptizatus fuisset. Secutus est post haec et Saturninus[e], et hic similiter dicens [10]innascibilem Virtutem, id est deum, in summis [11]et illis infinitis partibus et in superioribus manere, longe autem [12]distantes ab hoc angelos [13]inferiorem mundum fecisse[f], et quia splendor quidam luminis [14]desursum in inferioribus [15]refulsisset[g], ad similitudinem [16]illius luminis [17]angelos hominem instituere curasse: hunc super terram iacuisse reptantem[h]; cuius lumen illud et virtutem [18]illam superiorem propter misericordiam scintillam salvam esse, [19]cetera hominis perire: Christum in [20]substantia corporis non fuisse, et phantasmate tantum quasi passum fuisse: resurrectionem carnis

7. discendisse *B.* 8. dei passum . post hunc Menander *A.* 9. aeque quicquid *A.* ipse, quicquid *reliqui.* 10. innoscibilem *Fr. Iunius.* 11. illis et *Fr. Iunius.* 12. distantur et ab hoc *B.* 13. inferiorem *d., ex coniectura Fulvii Ursini.* inferiores *reliqui.* 14. defusum *A.* 15. refulsisse *A.* 16. illam superiorem propter illius *d.* 17. angelos hominem instituere curasse *ego, cum Fulvio Ursino et Ios. Scaligero.* angelos hominem instituere, angelos curasse *libri omnes.* 18. illam superiorem propter *om. d.* 19. ceteram *AB.* ceterum *Semler.* 20. substantiam *A.*

archangelos. Hanc enim Ennoiam exilientem ex eo cognoscentem quae vult pater eius degredi ad inferiora — — *Fuisse autem eam et in illa Helena propter quam Troianum contractum est bellum* — — — Transmigrantem autem eam de corpore in corpus ex eo et semper contumeliam sustinentem in novissimis etiam in fornice prostitisse, et hanc esse perditam ovem. Quapropter *et ipsum venisse, uti eam assumeret,* et liberaret eam a vinculis" cett. Hanc *Helenam* et *Selenen* passim apud scriptores vocari in vulgus constat. *Luna* dicitur in Clementis Recognitt. II, 9 sqq. Ceterum, si placet, cf. etiam Tertull. De Anima cap. 34.

d. in phantasmate dei non passum] Epiphanius XXI, 1: „*παθόντα δὲ μὴ πεπονθέναι, ἀλλὰ δοκῆσαι μόνον.*" Irenaeus l. l. „et passum autem in Iudaea putatum, cum non esset passus."

e. Saturninus] *Σατορνῖλον* appellat Epiphanius.

f. longe autem distantes ab hoc angelos inferiorem mundum fecisse] Recte Fulvius Ursinus *inferiorem* pro vulgata *inferiores,* quod idem significaret quod antea *longe distantes.* Epiphanius Haeres. XXIII, 1: „*διεστάναι τῆς ἄνω δυνάμεως.*" Philaster cap. 31 „distare angelos a Virtute illa et mundum esse divisum per ordinem angelis." Pro *innascibilem* in praegresso Fr. Iunius maluit *innoscibilem,* quia Irenaeus Adv. Haer. I, 22 dicat „Saturninus — — unum patrem *incognitum* omnibus ostendit." Sed cf. Irenaeus paulo infra „Salvatorem autem *innatum* demonstravit." Theodoretus Haeret. Fabul. I, 3 „*τὸν δὲ σωτῆρα — — ἀγέννητον ἔφησε καὶ ἀσώματον καὶ ἀνείδεον.*"

g. desursum in inferioribus refulsisset] Irenaeus l. l. „desursum a summa potestate lucida imagine apparente." Cf. Philaster cap. 31.

h. super terram iacuisse reptantem] Irenaeus l. l. „qui cum factus esset et non potuisset erigi plasma propter imbecillitatem angelorum, sed quasi vermiculus scarizaret, miserantem eius desuper Virtutem, quoniam in similitudinem eius factus esset, emisisse scintillam vitae, quae erexit hominem et articulavit et vivere fecit. Hanc igitur scintillam vitae post defunctionem recurrere ad ea quae sunt eiusdem generis dicit et reliqua ex quibus facta sunt illa resolvi." Cf. Tertull. De Anima cap. 23. Epiphan. Haer. XXIII, 1. Theodoretus Haeret. Fab. I, 3. Philaster cap. 31.

nullo modo futuram esse. Postea Basilides haereticus erupit. Hic esse [21] dicit summum deum nomine [22] Abraxan, [23] quo mentem creatam, quam Graece [24] *νοῦν* appellat; inde verbum; ex illo [25] providentiam, virtutem et sapientiam, ex ipsis inde principatus et potestates et angelos factos, deinde infinitas angelorum editiones et probolas[i], ab istis angelis [26] trecentos sexaginta quinque caelos institutos, et mundum in [27] honore [28] Abraxae, cuius nomen hunc in se habeat numerum computatum[k]. In ultimis quidem angelis, et qui hunc fecerunt mundum, novissimum ponit Iudaeorum deum, id est deum legis et prophetarum, quem deum negat, sed angelum dicit: huic sortito obtigisse semen Abrahae, atque ideo hunc de terra [29] Aegypto filios Israël in [30] terram Chanaan transtulisse: hunc turbulentiorem[l] prae ceteris angelis, atque ideo et seditiones frequenter et bella concutere, sed et humanum sanguinem fundere: Christum autem non ab hoc, qui fecerit mundum, sed ab illo Abraxa missum, venisse in [31] phantasmate, sine substantia carnis fuisse; [32] hunc passum [33] apud Iudaeos non [34] esse, sed vice ipsius Simonem crucifixum esse; unde nec in eum credendum esse qui sit crucifixus, ne quis confiteatur in Simonem credidisse. Martyria negat esse facienda. Carnis resurrectionem graviter impugnat, negans salutem corporibus repromissam. [35] Alter haereticus Nicolaus emersit. Hic de septem diaconis, qui in Actis Apostolorum allecti sunt, fuit. Hic dicit tenebras in [36] concupiscentia luminis et quidem foeda et obscoena [37] fuisse; ex hac permixtione pudor est dicere quae foetida [38] et immunda. Sunt et cetera obscoena. [39] Aeones[m]

21. dicat *A.* 22. abraxen *A.* Abraxaen *B.* 23 ex quo *cd.* 24. nunc *A.* 25. providentiam, ex providentia *d., Iac. Pamelius.* providentia, ex providentia *c.* providentia *b.* 26. CCCLXV caelos *A.* 27. honorem *Fr. Iunius. Probo.* 28. Abraxat *AB.* 29. Aegypto *a.* ex Aegypto *AB.* Aegypti *bcd.* 30. terra *ABa.* 31. phantasma *A.* 32. hunc passum *om. A.* 33. a Iudaeis *Acd. liber Vaticanus.* 34. ex se, sed *A.* 35. Aliter *Fr. Iunius.* 36. concupiscentiam luminis, sed *AB.* 37. *Verba* fuisse — — et cetera obscoena *om. A.* 38. et immunda sunt., *verbis* et cetera obscoena *deletis, d.* et immunda sint. Sunt et cetera obscoena. *Leopoldus.* 39. Aeones *Nic. Rigaltius.* Homines *d.* Omnes *reliqui.* Communes *Latinius.*

i. probolas] Interpretatur Macereus primas phalangis partes. Nam singulis angelorum ordinibus singulos caelos illi adscribunt, paulo apertius a primo usque ad trecentesimum sexagesimum quintum. Mihi interim magis probatur, ut dicamus synonyma *editiones* et *probolas.* (Iac. Pamelius.) Probabis Pamelii interpretationem. Cf. etiam Desid. Herald. ad Arnob. p. 91.

k. hunc in se habeat numerum computatum.] V. Augustin. De Haeres. cap. 4. Cf. Iren. I, 23. Theodoret. Haeret. Fab. I, 4. Epiphan. Haer. XXIV. Philaster cap. 32.

l. hunc turbulentiorem] Indiculus Hieronymi: „Hic angelus protervitate sua exaltavit se supra ceteros angelos." (Rigalt.)

m. Aeones] Ita emendandum erat cum Rigaltio. Epiphan. Adv. Haeres. XXV, 6 *„ὕστερον δὲ μετὰ πάντας τούτους προβεβλῆσθαί τινα αἰσχρὸν Αἰῶνα, μεμίχθαι δὲ τοῦτον τῇ μήτρᾳ τῇ ἄνω προδεδηλωμένῃ."*

enim refert [40]quosdam turpitudinis natos, et [41]complexus et permixtiones exsecrabiles obscoenasque coniunctas[n], et quaedam ex ipsis adhuc turpiora. Natos praeterea daemones [42]et deos et spiritus septem, et alia [43]satis sacrilega pariter et foeda, quae referre erubescimus, [44]et iam praeterimus. Satis est nobis, quod totam istam haeresim Nicolaitarum Apocalypsis domini gravissima sententiae auctoritate damnavit dicendo, Quia hoc tenes[o], odisti doctrinam [45]Nicolaitarum, quam et ego odi.

Apoc. II, 6. 15.

Cap. II. Accesserunt his haeretici etiam illi qui Ophitae nuncupantur. Nam serpentem magnificant in tantum, ut illum etiam ipsi Christo praeferant. [1]Ipse enim, inquiunt, scientiae nobis boni et mali originem dedit. Huius animadvertens potentiam et maiestatem Moyses, inquiunt, aereum posuit serpentem, et quicunque ipsum adspexerunt, sanitatem consecuti sunt. [2]Ipse, aiunt praeterea, Christus in evangelio suo imitatur serpentis ipsius sacram potestatem [3]dicendo, Et sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet filium hominis. Ipsum introducunt ad benedicenda [4]eucharistia[a] sua. Sed tota istius erroris et [5]scena et doctrina inde fluxit[b]. Dicunt enim de illo summo primario Aeone complures alios Aeones extitisse [6]inferiores, omnibus tamen istis Aeonem antestare cuius sit nomen Ialdabaoth. Hunc autem conceptum esse ex altero Aeone [7]Aeonibus inferioribus permixto, [8]seque postea, cum in superiora voluisset [9]eniti, gravitate materiae permixta sibi non potuisse ad [10]superiora pervenire, in medietate relictum extendisse se totum,

Ioh. III, 14.

40. quosdam turpitudinis natos *ABabcd.* quasdam turpitudinis notas *Semlerus et Leopoldus.* 41. complexos *A.* 42. et *om. bc.* 43. satis inducit *Fr. Iunius.* 44. etiam *AB.* 45. Nicholaitarum *A.*

Cap. II. 1. Ipsi *A.* 2. Ipsi *AB.* 3. docendo *B.* 4. eucharistia *ABabd. liber Divionensis, teste Rigaltio.* eucharistica *c.* 5. scoena *B. Voculam* et *ante* scena *non agnoscit A.* 6. inferiore omnibus tum istis aeonem cuius *A.* 7. a quibus insertoribus permistos (permixtus *B.*) *AB.* 8. quae *A.* 9. empta gravitatem *A.* 10. superiora *Acd. Vaticanus.* superna *reliqui.*

n. obscoenasque coniunctas] Hoc est coniunctiones. Hieronymus Adv. Luciferianos de hoc ipso haeretico: „die noctuque nuptias faciens obscoenos et auditu quoque erubescendos coitus somniavit.“ (Rigalt.) *Coniunctas* substantivi loco positum esse pro *coniunctiones* Rigaltius nemini sano persuadebit. Sed insolenter est admodum dicere „complexus et permixtiones coniungere,“ et durius zeugma. Maluerim rescribere „obscoenosque coniunctus,“ id est coniunctiones. Varro De Lingua Lat. IX, 1 „Sic bigae, sic quadrigae a *coniunctu* dictae.“

o. Quia hoc tenes] Indiculus Hieronymi: „Spiritus autem sanctus haeresim appellans dicit ad ecclesiam, Sed hoc habes, quia odisti facta Nicolaitarum.“ (Rigalt.)

Cap. II. a. eucharistia] Sic habet codex Divionensis. Atque ita etiam indiculus Hieronymi: „Et ipse illis eucharistia sanctificat.“ (Rigalt.) Eucharistia, id est εὐχαριστεῖα, atque hoc probo. (Fr. Iunius.)

b. inde fluxit.] Nempe ex Nicolaitarum et antecedentium somniis, ut monet Epiphanius. (Fr. Iunius.) Errat Iunius. Nam *inde* spectat ad ea quae sequuntur.

[10b] effecisse sic caelum. [11] Ialdabaoth tamen inferius descendisse et fecisse sibi filios septem: quem occlusisse superiora [12] dilatatione, ut, quia angeli quae superiora essent [13] scire non possent, ipsum solum deum putarent. Virtutes igitur illas, et angelos inferiores hominem fecisse, et quia ab [14] infirmioribus et mediocribus virtutibus institutus esset, quasi vermem iacuisse reptantem; illum vero Aeonem, ex quo Ialdabaoth [15] processisset, invidia commotum scintillam quandam iacenti homini immisisse[c], qua excitatus per prudentiam saperet et intellegere posset superiora. Sic rursum Ialdabaoth [16] istum in indignationem conversum ex semetipso edidisse virtutem et similitudinem serpentis, et hanc [17] fuisse virtutem in paradiso, id est istum fuisse serpentem cui Eva quasi filio deo crediderat. Decerpsit, inquiunt, de fructu arboris, atque ideo generi humano scientiam bonorum et malorum contribuit. Christum autem non in substantia carnis fuisse; salutem carnis sperandam omnino non esse. Nec non etiam erupit alia quoque haeresis, quae dicitur [18] Cainaeorum[d]. Et ipsi enim magnificant[e] [19] Cain, quasi ex [20] quadam potenti virtute conceptum, quae operata [21] sit in ipso. Nam Abel ex inferiore virtute conceptum procreatum, et ideo inferiorem repertum[f]. Hi qui [22] hoc adserunt, etiam Iudam proditorem defendunt, admirabilem illum[g] et magnum esse memorantes propter utilitates quas humano generi contulisse iactatur. Quidam enim ipsorum gratiarum actionem Iudae propter hanc causam reddendam putant. Animadvertens enim, inquiunt, Iudas, quod Christus vellet [23] veritatem subvertere, tradidit illum, ne subverti veritas posset. Et alii sic contra disputant et dicunt. Quia potestates [24] huius mundi [25] nolebant pati Christum, ne humano generi per mortem [26] ipsius salus pararetur, saluti consulens generis humani tradidit Christum, ut salus, quae impediebatur per virtutes quae obsistebant ne pateretur

10b. et fecisse *Latinius*. 11. ialdabothum inferius *A*. 12. dilatione *Bab*. 13. scientiae *A*. 14. infirmibus *A*. 15. sedere in iudicio commotum *A*. 16. istam indignationem conversus *A*. 17. virtutem fuisse *A*. 18. Chaldaeorum *AB*. 19. chain *A*. 20. quodam potentis *A*. 21. sit imponam Abel *A*. 22. hoc *om*. *A*. 23. virtutem *A*. 24. huius *Acd*. *Vaticanus*. hae *reliqui*. 25. volebant *A*. 26. ipse salus pareret *A*.

c. scintillam quandam iacenti homini immisisse] Indiculus Hieronymi: „Itaque superna mater volens evacuare virtutem Ialdaboth operata est scintillam virtutis descendere in hominem, et continuo erexit eum, ut staret pedibus suis.“ (Rigalt.)

d. Cainaeorum.] Codicum scriptura *Chaldaeorum* est etiam apud Hieronymum Adv. Lucifer. p. 303. tom. IV. Opp. ed. Bened., ut adnotarunt Benedictini.

e. magnificant] Indiculus Hieronymi: „magnificant.“ (Rigalt.)

f. et ideo inferiorum repertum.] Indiculus Hieronymi: „et ideo illum esse occisum.“ (Rigalt.)

g. admirabilem illum] Indiculus Hieronymi: „omnium apostolorum fuisse doctiorem.“ (Rigalt.)

Christus, impediri omnino non posset, et ideo per passionem Christi non posset salus humani generis [27]retardari. Sed et illa haeresis processit quae dicitur [28]Sethoitarum. Huius perversitatis doctrina [28b]haec est: Quos homines ab angelis constitutos, Cain et Abel, propter [29]hos magnas inter angelos contentiones et discordias extitisse; ob hanc causam illam virtutem quae super omnes virtutes esset[h], quam matrem pronuntiant, dum Abel interfectum diceret, [30]voluisse concipi et nasci hunc Seth loco Abelis, ut evacuarentur[i] angeli illi qui duos priores illos homines condidissent, dum hoc semen mundum [31]oritur et nascitur. Permixtiones enim dicunt angelorum et hominum iniquas fuisse, ob quam causam illam virtutem, quam, sicut diximus, pronuntiant matrem, ad vindictam etiam cataclysmum inducere, ut et illud permixtionis semen tolleretur et hoc solum semen, quod esset purum, integrum custodiretur. Sed enim illos, [32]qui seminis illos prioris instituissent, occulte et latenter et [33]ignorante illa matre virtute cum illis octo animabus in arcam misisse, etiam semen [34]Cham[k], [35]quo semen malitiae non periret, sed cum ceteris conservatum et post cataclysmum terris [36]redditum exemplo ceterorum excresceret et effunderetur et totum orbem et impleret et occuparet. De Christo autem sic sentiunt, ut [37]dicant illum tantummodo [38]Seth [39]et pro ipso Seth ipsum[l] fuisse.

Cap. III. Carpocrates praeterea hanc [1]tulit sectam: Unam [2]esse dicit virtutem, in superioribus principalem, ex hac prolatos angelos atque virtutes, quos distantes longe a superioribus [3]virtutibus mundum istum in inferioribus partibus [4]condidisse: Christum non ex virgine Maria natum, sed ex semine Ioseph [5]hominem tantummodo

27. tractari sed illa *A.* 28. Sethitarum *Fr. Iunius.* sed tortarum *A.* 28b. hoc *A.* 29. hoc *A.* 30. voluisset *B.* 31. moritur et *Bd.* morte et *A.* 32. qui seminis illos prioris *abcd.* quo (quos *in marg.*) seminis illos priores *B.* quos mines illos priores *A.* quo seminio illos priores *Fr. Iunius.* 33. ignoranter illam matrem virtutem octo animabus *A.* 34. Cham *Bd.* Chain *A.* Cain *B. in marg., et reliqui.* 35. id est semen *A.* 36. reddito exemplo eterorum excrescere *A.* 37. illum dicant *A.* 38. sed *AB.* 39. et pro ipso Seth ipsum *abcd. liber Gorziensis.* et pro ipso sed ipsum *B.* sed per ipsum sedet ipsum *A.*

Cap. III. 1. *Malim* coluit. 2. dicit esse *A.* 3. virtutibus *abcd. liber Gorziensis.* virtutum *AB.* 4. contumeliis Christum *A.* 5. homine *A., et B. in marg.*

h. virtutem quae super omnes virtutes esset] In Indiculo Hieronymi vocatur „Trivirtus." (Rigalt.)

i. evacuarentur] Hoc est viribus privarentur vel superarentur. Cf. adnott. ad Tertull. De Patient. cap. 12. Irenaeus Adv. Haeres. V, 21 „primum eius impetum *evacuavit.*" Id. V, 22 „in lege sententias adversariorum nostrorum *evacuante,*" et paulo post „neque labem per labes *evacuari.*" Id. V, 24 „*evacuetur* apostasia eius."

k. etiam semen Cham] Epiphanius Haer. XXXIX, 3 „εἰςέδυσαν (sc. angeli) τὸν Χὰμ εἰς τὴν κίβωτον ὄντα τοῦ ἐντῶν σπέρματος."

l. ipsum] Christum.

genitum, sane prae ceteris iustitiae [6]cultu[a], vitae integritate meliorem; hunc apud Iudaeos passum, solam animam ipsius [7]in caelo [8]receptam, eo quod et [9]firmior et robustior [10]ceteris fuerit; ex quo [11]colligeret, [12]retentata[b] animarum [13]sola salute, [14]nullas corporis resurrectiones. Post hunc [15]Cerinthus haereticus erupit, similia docens. Nam et ipse mundum institutum esse ab illis dicit; Christum ex semine Ioseph natum proponit, hominem illum tantummodo sine divinitate contendens, ipsam quoque legem ab angelis datam perhibens, Iudaeorum deum non dominum, sed angelum promens. Huius successor [16]Ebion fuit, [17]Cerintho non in omni parte consentiens, quod [18]a deo dicat mundum, non ab angelis factum, et quia scriptum sit[c], Nemo discipulus super magistrum, nec servus super dominum, legem [19]etiam proponit, scilicet ad excludendum evangelium et vindicandum Iudaismum. Matth. X, 24 Luc. VI, 40. Io. XIII, 16

Valentinus autem haereticus [1]multas [2]introduxit fabulas. Has ego [3]circumcidens breviter expediam. Introducit enim [4]Pleroma et Aeones triginta; exponit autem hos per syzygias, id est coniugationes quasdam. Nam dicit in primis esse Bython et Silentium, ex his [5]processisse Mentem[a] et Veritatem, ex quibus erupisse Verbum et Vitam, de quibus rursum creatum Hominem et Ecclesiam. Sed enim ex [6]his quoque processisse duodecim Aeonas; de Sermone autem et Vita Aeonas alios decem: [7]hanc esse Aeonum triacontada, Cap. IV.

6. cultu, vitae integritate *abcd., B. in marg., et liber Gorziensis.* cultu et vitae integritate *Leopoldus.* cultu integritate *AB.* 7. in *om. d.* 8. rectam *A.* 9. infirmior *A.* 10. ex ceteris *ABa.* 11. colligere *A.* colligere est *Fr. Iunius.* 12. retentata *ego.* retenta *Latinius, prob. Desid. Herald. ad Arnob. Adv. Nati. p.* 91. tentatam *A.* tentata *reliqui.* 13. solam salutem *A.* 14. multas *AB.* 15. Corinthus *AB.* 16. Hebion *cd.* 17. Corintho *AB.* 18. ab eo *A.* 19. esse proponit *AB.*

Cap. IV. 1. multa *A.* 2. introducit *d.* 3. circumcidens *A., et B. in marg.* circumdicens *B.* circumducens *reliqui, et Barth. Adverss. XIII,* 16. *p.* 740. circumducere *Latinius.* 4. pleromata aeonis *A.* pleromate aeones *B.* 5. processisse Mentem *P. Ciacconius. Probavit etiam Fr. Iunius.* processisse semen Mentem *libri omnes.* 6. his *Acd. Vaticanus.* eis *reliqui.* 7. hanc *cd.* haec *reliqui.*

Cap. III. a. prae ceteris iustitiae cultu] Indiculus Hieronymi: „Habuisse autem illum spiritum prophetalem.“ (Rigalt.)

b. retentata] Ita corrigendum erat. Syllaba finalis praegressi vocabuli absorpserat syllabam primam sequentis. Philaster cap. 35 „carnem vero in terra dimissam aestimat animique salutem solum, carnis autem non fieri salutem opinatur.“ Cf. Tertull. De Anima cap. 23. Irenaeus Adv. Haer. I, 24. Augustin. De Haeres. cap. 7. Epiphan. Haeres. XXVII, 4 sqq. Adde Desid. Herald. ad Arnob. p. 91.

c. et quia scriptum sit] Indiculus Hieronymi: „Carpocras, Cerinthus et Ebion: hi tres sibi successerunt, docentes omnia secundum legem, circumcidi, observare sabbata et dies festos Iudaicos. Christus enim haec omnia observavit. Sufficere dicentes ita esse doctorem ut magistrum.“ Unde manifestum est haec ita distinguenda: „Et quia scriptum sit, Nemo discipulus super magistrum, nec servus super dominum, legem etiam proponit“ cett. (Rigalt.)

Cap. IV. a. processisse Mentem] Vulgata est *processisse semen Mentem.* Sed recte Ciacconius expunxit vocem *semen,* utpote ex fine vocis praecedentis et principio sequentis conflatam.

quae [8]fit in Pleromate ex [9]ogdoade et decade ac duodecade. Tricesimum autem Aeonem[b] Bython illum videre voluisse et ad videndum illum ausum esse in superiora [10]conscendere, et quoniam ad magnitudinem ipsius [11]videndam capax non fuit, in [12]defectione fuisse et paene dissolutum esse, nisi [13]qui missus ad constabiliendum illum, ille quem [14]appellat Horon, confirmasset illum dicto [15]Iao pronuntiato. [14b]Istum[c] autem Aeonem in defectionem factum [15]Achamoth dicit in passionibus desiderii quibusdam fuisse et ex passionibus materias edidisse. [16]Expavit enim, inquit, et extimuit et [17]contristatus est, et ex his passionibus concepit et edidit. Hinc fecit caelum et terram et mare et omnia quaecunque sunt in eis, ob quam causam omnia infirma esse et fragilia et caduca et mortalia, quaecunque sunt ab ipso facta, quoniam quidem ipse fuerit de [18]defectione conceptus atque prolatus; hunc tamen instituisse istum mundum ex his materiis quas [19]Achamoth vel pavendo vel timendo vel contristando vel [20]sudando praestiterat. Nam ex pavore, inquit, tenebrae factae sunt, ex [21]timore et ignorantia spiritus nequitiae et malignitatis, ex tristitia et lacrimis humida fontium, fluminum materia marisque. Christum autem missum ab illo propatore, [22]qui est Bythos. Hunc autem in [23]substantia corporis nostri non fuisse, sed [24]spiritale nescio quod corpus de caelo deferentem, quasi [25]aquam per fistulam[d], sic per Mariam virginem transmeasse, nihil inde vel accipientem vel mutuantem. Resurrectionem huius carnis negat, [26]sed alterius legis[e] et prophetarum quaedam probat, quae-

8. fit *Acd. Vaticanus.* sit *B (in marg.) ab.* sint *B.* fiat *Fr. Iunius.* 9. octoade *ABab.* 10. pleromatis conscendere *cd.* 11. videndum *A.* 12. dilectione *A.* 13. qui missus *Latinius.* quia missus *B (in marg.) cd.* qnia misis *A.* quia misisset *reliqui.* qui amissus *Fr. Iunius.* 14. appellant *cd.* 14b. Istum — — factum *inducit Ios. Scaliger.* 15. Achamote *Bab.* athamote *A.* 16. expandit *A.* 17. contristata *cd.* 18. de defectione (*aut* desperatione) *ego.* deceptatione *AB.* de aporiatione *reliqui, ex Irenaeo.* de temptatione *Ios. Scaliger.* 19. Achamote *Bab.* athamote *A.* 20. suadendo *AB.* 21. timore ignorantiam *A.* 22. qui est Bythos *abcd.* qui est bython *A.* qui est bythion *B.* quem bython *B. in marg.* 23. substantiam *A.* 24. spiritalem *A.* 25. aqua *B.* 26. sed alterius legis *ego.* Sed ulterius, legis *Fr. Iunius.* sed non alterius. Legis *Latinius.* sed alterius. Legis *libri omnes.*

b. Tricesimum autem Aeonem] Indiculus Hieronymi: „Tricesimum itaque rotulum, quod est Sapientia, concupivit patrem videre." (Rigalt.)

c. dicto Iao pronuntiato. Istum] Ita correxi haec verba. Cf. Tertull. Adv. Valent. cap. 10 et 14. Irenaeus I, 7. cum interprr.

d. quasi aquam per fistulam] Cf. Irenaeus I, 7. Epiphan. Haeres. XXXI, 7. Philaster cap. 38. Augustin. De Haeres. cap. 11.

e. sed alterius legis] Interpunctio erat „sed alterius. Legis" cett. Haec Ludovicus de la Cerda Pamelium secutus ita interpretatur: „Negat resurrectionem carnis huius materialis, quae nunc videtur, affirmat vero resurrectionem alterius carnis, quae non videtur, veluti angelicae aut alterius sublimioris." Nec aliter de hoc loco nuperrime statuisse video M. I. Routh V. Cl. Scriptt. Eccles. Opusc. tom. I, p. 223. Sed plane falsa est illa verborum distinctio, quandoqui-

dam improbat, id est omnia improbat, dum quaedam reprobat. Evangelium habet etiam suum praeter [27]haec nostra[f]. Post hunc extiterunt [28]Ptolemaeus et Secundus haeretici, qui cum Valentino per omnia consentiunt, in illo solo[g] differunt. Nam cum Valentinus [29]Aeonas tantum triginta finxisset, isti addiderunt alios complures; quatuor enim primum, deinde alios [30]quatuor[h] adgregaverunt. Et quod dicit Valentinus Aeonem [31]tricesimum excessisse de Pleromate, ut in defectionem, negant isti. Non enim ex illa triacontade fuisse hunc qui fuerit in defectionem propter desiderium videndi propatoris. Extitit praeterea Heracleon alter haereticus, qui cum Valentino paria sentit, sed novitate quadam pronuntiationis vult videri alia sentire. Introducit enim [32]in primis illud fuisse [33]quod pronuntiat[i], et deinde ex [34]illa monade duo, ac deinde reliquos Aeonas. [35]Deinde introducit totum Valentinum.

Non defuerunt post hos Marcus [1]quidam et Colarbasus, novam Cap. V.
haeresim ex Graecorum alphabeto componentes. Negant enim veritatem sine istis posse litteris inveniri, immo totam plenitudinem et perfectionem veritatis in istis litteris esse dispositam. Propter hanc enim causam Christum dixisse, Ego sum *A* et *Ω*. Denique Iesum Christum descendisse, id est columbam in Iesum venisse; quae Graeco nomine cum *περιστερὰ* pronuntietur, [2]habere [3]secum nu-

27. haec *om. A.* 28. ptholomaeus *A.* 29. aeones *b.* 30. quatuor *cd., ex Irenaeo et Philastro.* octo *ABab.* 31. triginta *(A)B.* 32. illud in primis *A.* 33. quod dominum pronuntiat *I. M. Routh, ex Philastro.* quod pronuntiat ex ipso monadem et deinde *Iac. Pamelius.* 34. illo *A.* 35. deni *A.*

Cap. V. 1. quidem *A.* 2. habere *ABabc.* habeat *d.* 3. secum *ego.* secum hunc *Ios. Scaliger.* secundum *libri omnes.*

dem ex praecedentis enunciati verbo negativo *negat* ad sequens nequaquam potest repeti verbum affirmativum *probat*, vel aliud eiusmodi, quod tamen opus est. Ceterum de Valentinianorum illo resurrectionis dogmate cf. Epiphan. Haeres. XXXI, 7 „*Τὸ δὲ ἑαυτῶν τάγμα πνευματικὸν ὂν σώζεσθαι σὺν σώματι ἄλλῳ ἐνδυτέρῳ ὄντι, ὅπερ αὐτοὶ σῶμα πνευματικὸν καλοῦσι, φανταζόμενοι.*“ Adde Tertull. Adv. Valentin. cap. 27. Philastrum cap. 38. Augustin. De Haeres. cap. 11.

f. Evangelium habet etiam suum praeter haec nostra.] Cf. Irenaeus III, 11. Routh Reliqu. Sacr. II. p. 35.

g. in illo solo] Pro *illo* fortassean sit scribendum *uno*. Sed haesito. Video enim supra quoque cap. 2. scriptorem eundem soloecismum sibi indulsisse. Nam ibi cum praecederent verba „Sed tota istius erroris scena et doctrina *inde* fluxit,“ expectabatur ut sequeretur, non „Dicunt *enim* de illo“ sqq., sed „*quod* dicunt de illo“ sqq. Ita hic postquam dixit „in *illo* solo differunt,“ necesse erat sequentia adstruerentur non *nam*, sed *quod* particula.

h. alios quatuor] Irenaeus I, 5 et 6. p. 53. ed. Grabe. Philaster cap. 39 „dicens quatuor esse Aeonas et alios quatuor.“ Cf. Tertull. Adv. Valent. cap. 33.

i. quod pronuntiat] Hic etiam deesse aliquid videtur vocabuli. (Rigalt.) Nihil desidero. Novam pronuntiationem (id est ausdrucksweise, bezeichnungsweise, terminologie) dicit Heracleonem induxisse eiusque figmentum aliquod in rerum initio statuisse. Vanum videlicet ipsum nomen addere aspernatur. Ceterum cf. Philaster cap. 41 „principium esse unum *quem dominum appellat*, deinde de hoc natum aliud“ cett. Augustin. De Haeres. cap. 16 „duo asserunt principia, unum ex altero et ex his duobus alia plurima.“

merum DCCCI[a]. Percurrunt isti [4]*Ω, Ψ, X, Φ, Y, T,* totum usque ad [5]*A, B*[b], et computant ogdoadas et decadas. [6]Ita afferre illorum omnes vanitates [7]et ineptum sit et otiosum. Quod tamen non tantum iam vanum, sed etiam periculosum sit, alterum[c] deum fingunt praeter creatorem, Christum in substantia [8]negant carnis fuisse, negant carnis resurrectionem futuram.

Cap. VI. Accedit his Cerdon quidam. Hic introducit initia duo, id est duos deos, unum bonum et alterum saevum, bonum superiorem, saevum hunc mundi creatorem. Hic prophetias et legem repudiat, deo creatori renuntiat, superioris dei filium Christum venisse tractat, hunc in substantia carnis negat, in phantasmate solo fuisse pronuntiat, nec omnino passum, sed quasi passum, nec ex virgine natum, sed omnino nec natum. Resurrectionem animae tantummodo probat, corporis negat. Solum evangelium Lucae, nec tamen totum recipit. [1]Apostoli Pauli neque omnes neque totas epistolas sumit. Acta Apostolorum et Apocalypsim quasi falsa reicit. Post hunc discipulus ipsius emersit Marcion quidam nomine, Ponticus genere, episcopi filius, propter stuprum cuiusdam virginis[a] ab ecclesiae communicatione abiectus. Hic ex occasione qua dictum sit,
Matth. VII, 17. Omnis arbor bona bonos fructus facit, mala autem malos, haeresim Cerdonis approbare conatus est, [2]*ut* eadem diceret[b] quae ille superior haereticus ante dixerat. Extitit post hunc Lucanus quidam nomine, Marcionis sectator atque discipulus, et hic per eadem vadens blasphemiae genera eadem docet quae Marcion et Cerdon docuerant. Post [3]hos subsequitur Apelles, discipulus Marcionis,

4. u t x q ut *A*. 5. alphabeta *AB*. Alpha Beta *abcd*. 6. ita ut afferre *cd*. 7. et ineptum *A., Fr. Iunius*. ut ineptum *Bab*. ineptum *cd*. 8. negant *om. A*.
Cap. VI. 1. epistolas Pauli apostoli *A*. 2. ut eadem diceret *ego*. eadem diceret *A*. eadem dicere *Bubcd*. eadem dicens (*aut* eademque dicere) *Fr. Iunius*. 3. hunc *A*.

Cap. V. a. habere secum numerum DCCCI.] Palmaria Ios. Scaligeri haec est emendatio, quam recepi. De numeri illius ratione v. Grabium ad Irenaeum I, 12. p. 71.

b. usque ad *A, B*] Id est usque ad initium totius ordinis.

c. alterum] Vulgata distinctio „et otiosum, quod tamen non tantum iam vanum, sed etiam periculosum sit. Alterum“ cett. omnem horum verborum disturbaverat sententiam.

Cap. VI. a. propter stuprum cuiusdam virginis] Haec etiam narrat Epiphanius [Haeres. XLII, 1.]. Septimius tamen libro De Praescriptione Haereticorum et libris adversus ipsum Marcionem, ubi de eiecto Marcione ac de eius flagitiis plurima disserit, stupratae virginis non meminit. Unde opinari liceat huncce catalogum haereticorum non esse Tertulliani. Nam et libro De Praescriptione Haereticorum Marcionensem continentiam laudat, et Marcionem castratorem carnis nuncupat in principio librorum adversus ipsum. Irenaeus quoque notat Marcionis discipulos continentium nomen usurpasse, nuptias damnasse. (Rigalt.)

b. ut eadem diceret] Cum liber Leidensis haberet *diceret*, non dubitavi reponere *ut* particulam. Infinitivus enim quem dicunt finalis h. l. durior esset.

qui posteaquam in carnem suam lapsus est, a Marcione segregatus est. Hic introducit unum deum [4]infinitis superioribus partibus. Hunc potestates multas angelosque fecisse; [5]praeterea et aliam virtutem, quam [6]dici dominum dicit, sed angelum [7]ponit. [8]Hoc vult videri mundum institutum ad imitationem mundi superioris; cui [9]mundo permiscuisse paenitentiam, quia non illum tam perfecte fecisset quam ille superior mundus institutus fuisset. Legem et prophetas repudiat. Christum neque in phantasmate dicit fuisse, sicut Marcion, neque in substantia veri corporis, ut evangelium docet, sed [10]ideo [11]quod e superioribus partibus [12]descenderet, ipso descensu sideream sibi carnem et aëream contexuisse: hunc in [13]resurrectione singulis quibusque elementis quae in [14]descensu suo mutuata fuissent in ascensu reddidisse, et sic dispersis quibusque corporis sui partibus in [15]caelo spiritum tantum reddidisse. Hic carnis resurrectionem negat. Solo utitur [16]et apostolo, sed Marcionis, id est non toto. Animarum solarum dicit salutem. Habet praeterea privatas, sed extraordinarias [17]lectiones suas, quas [18]appellat phaneroseis[c], Philumenes cuiusdam puellae, [19]quam quasi [20]prophetissam sequitur. Habet praeterea suos libros, quos inscripsit Syllogismorum, in quibus probare vult quod omnia [21]quaecunque Moyses de deo scripserit vera non sint, sed falsa sint.

His haereticis omnibus accedit [1]Tatianus quidam alter haere- Cap. VII.
ticus. Hic Iustini Martyris discipulus fuit; post hunc [2]diversa sentire coepit. Totus enim secundum Valentinum [3]sapit, adiciens illud, [4]Adam nec salutem consequi posse, quasi non, si rami salvi [5]fiunt, et radix salva sit. Accesserunt alii haeretici, qui dicuntur Secundum Phrygas, sed horum non una doctrina est. Sunt enim qui [6]Kata [7]Proclum [8]dicuntur, [9]sunt alii qui [10]Secundum Aeschinem pronuntiantur. Hi habent aliam communem blasphemiam, aliam

4. infiniti *Fr. Iunius.* in infinitis *I. M. Routh.* 5. praeterea *Fr. Iunius et Ios. Scaliger.* propterea *libri omnes.* 6. dici dominum dicit *Ios. Scaliger.* dicit dominum dici *Fr. Iunius.* dicit, dominum dicit *libri omnes.* 7. poneret *A.* 8. Hinc (*vel* Ab hoc) *Fr. Iunius.* 9. mundo *B* (*in marg.*) *abcd.* mundi *AB.* 10. ideo *ego.* in eo *ABabc., Fr. Iunius.* eo *d.* 11. quo *B.* 12. descenderet ipse, descensu *Fr. Iunius.* 13. resurrectionem *A.* 14. decessu suo mutatus fuisse *A.* 15. caelum *A.* 16. et *om. A.* 17. lcões *A.* 18. appellant *B.* 19. quamquam si *AB.* 20. prophetismam sic habet praeterea *A.* 21. quae Moyses *A.*

Cap. VII. 1. taccanus quidem *A.* 2. diversa *d., Latinius, Iac. Pamelius.* divisa *ABabc.* 3. capit *AB.* 4. Adam *abcd., ex Irenaeo.* quod iam *B.* quodam *A. Vaticanus.* 5. fiant *d.* 6. tanta *A.* 7. Procolum *Vaticanus.* 8. dicuntur *Acd. Vaticanus.* dicantur *reliqui.* 9. sunt alii qui *ego.* sunt aliqui qui *A.* sunt qui *reliqui, praeter B., in quo verba* sunt — pronuntiantur *non comparent.* 10. secundum Aeschinem pronuntiantur (pronuntientur *ab.*) *Aabcd.*

c. phaneroseis] Cf. Tertull. De Praescript. Haeret. cap. 30.

blasphemiam non communem, sed peculiarem et suam: et communem quidem illam, qua in apostolis [11]quidem dicant spiritum sanctum fuisse, paracletum non fuisse, et qua dicant paracletum plura in Montano dixisse quam Christum in evangelium protulisse, nec tantum plura, sed etiam meliora atque maiora. [12]Privatam autem blasphemiam illi qui sunt Kata Aeschinem hanc habent qua adiciunt etiam hoc, [13]uti dicant Christum ipsum esse filium et patrem.

Cap. VIII. Est praeterea his omnibus etiam Blastus accedens, qui latenter Iudaismum vult introducere. Pascha enim dicit non aliter custodiendum esse, nisi secundum legem Moysi XIIII. mensis. Quis autem nesciat [1]quoniam[a] evangelica gratia evacuatur[b], si ad legem Christum [2]redigit? Accedit his [3]Theodotus haereticus Byzantius, qui posteaquam [4]Christi pro nomine [5]adprehensus[c] negavit, in Christum blasphemare non destitit. Doctrinam enim introduxit qua Christum hominem tantummodo diceret, deum autem illum negaret, ex spiritu quidem sancto natum ex virgine, sed hominem solitarium atque [6]nudum, [7]nulla alia prae ceteris nisi sola iustitiae auctoritate. Alter post hunc [8]Theodotus haereticus erupit, qui et ipse introduxit alteram sectam et ipsum hominem Christum tantummodo dicit ex spiritu sancto [9]et virgine Maria conceptum pariter et natum, sed hunc inferiorem esse quam Melchisedech, eo quod dictum
Hebr. V, 6. VI, 20. VII, 17. sit de Christo: Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. [10]Nam illum Melchisedech [11]praecipuae gratiae caelestem esse virtutem, eo quod agat Christus pro hominibus depre-

11. quidem *ABcd. Vaticanus.* quidam *ab.* 12. Privatam autem *Acd. Vaticanus.* Privam autem *Ios. Scaliger.* Privatam *reliqui.* 13. ut *d.*

Cap. VIII. 1. quomodo *A., pro more.* 2. redditur *A.* 3. theodocus *A. Vaticanus.* 4. Christi *abcd. Paterniacensis, Gorziensis, Vaticanus.* Christum *AB. Hirsaugiensis.* 5. adprehensus *ABab. Paterniacensis. Gorziensis, Hirsaugiensis.* comprehensus *cd., ex Vaticano.* 6. mundum *A.* 7. nulla alia *cd., ex Vaticano.* nullo alio *reliqui.* 8. theodocus *A. Vaticanus.* 9. et *ego.* ex *libri omnes.* 10. Nam illum Melchisedech *om. A.* 11. praecipua gratia *A.* praecipua et Graecia *B.* praecipuam et egregiam *B. in marg.*

a. Cap. VIII. a. quoniam] Particulas *quoniam, quia, quod* eius aevi scriptores vulgo ponere pro accusativi structura cum infinitivo notum est. Cf. quae adnotavi ad Tertull. Ad Martyr. cap. 4.

b. evacuatur] Cf. supra adnott. ad cap. 2.

c. Christi pro nomine adprehensus] *Pro nomine Christi,* hoc est ob professionem nominis Christiani. Hunc locum sic scripsimus consentientibus exemplaribus vetustis Gorziensi Paterniacensique „qui posteaquam Christi pro nomine adprehensus est, in Christum blasphemare non destitit.“ Quae verba ausus est quidam in Hirsaugiensi volumine ad Augustini narrationem mutare, qui scribit horum haereticorum auctorem lapsum in persecutione, ut eius casus opprobrium devitaret, asserere coepisse Christum tantum esse hominem, quo non deum, sed hominem negasse videretur. Itaque scripsit „qui posteaquam Christum pro nomine adprehensus negavit, in Christum blasphemare non destitit.“ Nec vero magnopere refert quoad sententiam. (Rhenanus.)

cator et advocatus ipsorum factus; Melchisedech facere pro caelestibus angelis atque virtutibus. Nam esse illum usque adeo Christo meliorem, ut [12]ἀπάπωρ sit, ἀμήτωρ sit, ἀγενεαλογητὸς sit, cuius neque initium neque finis comprehensus sit aut comprehendi possit. Sed post hos omnes etiam Praxeas quidam haeresim introduxit, quam Victorinus[d] corroborare curavit. Hic deum patrem omnipotentem Iesum Christum esse dicit, hunc crucifixum passumque contendit [13]et mortuum, praeterea se ipsum sibi sedere ad dexteram suam cum profana et sacrilega temeritate proponit.

12. apator sit, ametor sit, agenealogitus (agenealogetus *d.*) *ABabcd.* 13. et *om. ABabc.* — *Subscriptio in B. est* Q. SEPTIMII FLORENTIS TERTVLLIANI DE HAERESIBVS LIBRI FINIS.

d. Victorinus] Hic Victorinus qui fuerit plane ignoramus. Nihil de eo apud alios scriptores. Atque secundum ea quae leguntur apud Tertull. Adv. Prax. cap. 1. non dubito hic latere episcopi Romani nomen, nomen Victoris. Victorem significari a Tertulliano l. l. iam censuit Fabricius (ad Philastri cap. 49. p. 102.). Sed novissimis diebus vir doctus quidam de hoc quem pertracto loco mirificam plane hanc tulit sententiam, ut nomen Victorini pleniorem nominis Victoris formam esse statueret. Hoc profecto nequit ferri. Duas propono quae pari iure potuerunt esse corruptelae causas. Aut enim, si, quae mea est coniectura, hic libellus, sive potius excerpta, sunt Victorini Petavionensis, huius nomen de subscriptione in nomen Victoris hic aberrasse putaverim, aut extitisse in exemplari aliquo archetypo nomen Zephyrini, eique cum librarius ab emendatrice manu nomen Victoris superscriptum inveniret $\binom{\text{Victor}}{\text{Zephyrinus}}$, infelici cum errore utriusque episcopi nomen in unum Victorini, nescio cuius, conflasse.

EX LIBRIS TERTULLIANI

DE EXECRANDIS GENTIUM DIIS.

Tantum caecitatis invasit genus Romanum, ut inimicum suum Dominum vocent et ablatorem bonorum adeo datorem sibi esse praedicent, atque illi gratias agant; vocant ergo illos nominibus humanis, non propriis; nesciunt enim eorum nomina; quia sint daemones intelligunt, sed historias veterum Regum legunt, quorum actum cum videant fuisse mortalem, deifico honorificant eos nomine. Iovem quem vocant quemque putant summum Deum, quando natus est, a constitutione mundi erant ad illum tempus anni ferme tria

1. Hoc fragmentum, cuius apographum debeo humanitati V. Cl. I. Geel, bibliothecae Leidensi praefecti, ab Ios. Maria Suaresio ex bibliotheca Vaticana erutum prodiit Romae anno MDCXXX. Cui editor haec praefatus est: „Candido Lectori Iosephus Maria Suaresius Avenionensis Salutem. Candide Lector. Patet mihi facilis aditus ad bibliothecam Vaticanam, benignitate Cardinalis Amplissimi Francisci Barberini bibliothecarii atque Maecenatis mei, qui vere bibliotheca vivens vocari posset, et benevolentia Felicis Contelorii custodis, viri scientiis omnibus instructi. Illic ego dum singula lustro, incidi peropportune in pervetustum codicem e membrana, perscriptum litteris Longobardicis, qui praefert aetatem sexcentorum aut septingentorum annorum, cumque Bedae Chronicon, et alia quae continebat, percurrissem, in calce inveni fragmentum librorum Tertulliani de execrandis gentium divis, cuius ultimi versus fuerant erasi, et quod in Iovis elevanda divinitate solum insumitur. Id ego cum semel iterumque perlegissem, ac deinde contulissem, assentimus (*sic*) cum his quae de Iove scribit idem Tertullianus in libris adversus Nationes et in Apologetico; diversum penitus reperi stilum, tamen purum putum Tertullianeum et ego agnovi et amici, quibus ostendi, omnes consenserunt. Hoc igitur, quamvis fragmentem, diutius latere nolui et nunc in commune et in publicum emitto auspiciis Urbani Pont. Max., quo in Cathedra Petri sedente non Musae tantum politioresque litterae ac disciplinae, poetis et historicis passim exundantibus et exsudantibus quasi reddita iuventute revirescunt, verum etiam sanctorum Patrum operibus undique prodeuntibus in lucem orthodoxa religio ubique terrarum caput attollit et reflorescit. Deum precor ut ipsum et illustrissimum Cardinalem Franciscum Barberinum Atlantis tanti Herculem ad Ecclesiae suae decus diutissime sospitem esse velit. Tu, lector, apprecare, et hoc meo munusculo gratus utere, fruere.“ Cuius fragmenti stilum quo iure aut nomine statim „purum putum Tertullianeum“ agnoscere potuerit Suaresius cum suis amicis, ego non facile assequor. Multum enim a vigore stili Tertullianei abhorret. Qua de causa hoc *ἀποσπασμάτιον* declamatori potius alicui Tertulliani scriptorum non plane ignaro quam ipsi tribuerim.

millia. Hic in Graecia nascitur de Saturno et Ope, et ne a patre interficeretur, aut si fas est dicere, denuo pareretur, Cretam delatus consilio matris in antro Idaeo nutritur, a [2]Cretibus hominibus natis arma quatientibus occultatur, caprae ubera sugit, cuius excoriatae pelle amictus utitur nutricis suae, scilicet a se interfectae: sed tres cincinnos aureos ei assuit centenum boum singulos pretium valentes, sicut meminit auctor eorum Homerus, credere si aequum est. Hic adulta aetate cum patre annis compluribus bellum gessit, superavit, parricidio domum invasit, sorores virginis stupravit, quarum unam in connubio elegit, patrem armis fugavit: caetera autem actus illius scripta sunt. Ex connubiis alienis aut virginibus violatis filios sibi adulteros generavit, pueros ingenuos attaminavit, tyrannico regalique imperio oppressit populos, sine lege: hunc pater quem Initialem deum fuisse opinantur errantes, celari in insula Creta ignoravit, filius quoque, quem potentiorem deum credunt, fugatum a se patrem latere in Italia nescit. Si erat in caelo, cum non videbat quid in Italia gereretur? Non enim in angulo est terra Italia. Quamquam si fuisset deus, latere eum nihil debebat: latuisse autem ibi, quem Itali Saturnum vocitaverunt, liquido opprobatum est, a cuius latitatione lingua Hesperia Latina nominata est usque in hodiernum: sicut etiam auctor eorum Virgilius meminit: ergo in terra generatus dicitur, dum, et ne ab eo regno pellatur, timet, et tamquam aemulum quaerit necare, et subreptum nescit latere, et postea deus filius patrem prosequitur, interficere quaerit immortalis immortalem, credi potest, et intervallo pelagi fallitur, et fugisse ignorat, et cum haec agerentur inter duos deos in terris caelum desertum est. Nemo administrabat pluvias, nemo tonabat, nemo gubernabat tantum molem orbis. Nec enim possunt dicere actum illorum, et bella in caelo esse facta: haec enim in monte Olympo fiebant in Graecia: sed nec caelum [3]Olympum vocatur, caelum enim caelum est, de quibus ergo actibus eorum primum tractabimus, de nativitate, de latitatione, de ignorantia, de parricidio, de adulteriis, de obscenis actibus, de rebus non a deo, sed ab hominibus immundissimis et truculentissimis commissis, qui si essent in his temporibus, omnibus legibus rei subiacerent, quae multo iustiores et severiores quam actus illorum. Patrem armis pulsavit, lex Falcidia et Sempronia parricidam in culeo cum feris ligaret, et sorores corrupit, lex Papinia omnibus poenis per singula membra probrum puniret, connubia aliena invasit, lex Iulia adulterum suum capite afficeret, pueros ingenuos attaminavit, lex Cornelia transgressi

2. „*Forte* Curetibus“ *legitur in marg.* 3. „*Forte* Olympus“ *legitur in marg.*

foederis ammissum novis exemplis novi coitus sacrilegum damnaret. Hic nec divinitatem habuisse ostenditur: erat enim homo: latuit eum fuga patris: huic tali homini, tam nefando regi, tam obsceno tamque crudeli dei assignatus est honos ab hominibus, qui utique cum sit in terra natus et per incrementa aetatum adultus, in qua omnia haec mala admisit et modo non sit in ea, quid putatur, nisi mortuus, aut nunquid putat stultus error pennas ei natas in senectute, unde ad caelum volaret? sed possunt et hoc credere orbati sensu homines, si tamen credunt eum cygnum factum esse, ut generaret Castores, et aquilam, ut contaminaret Ganymedem, et taurum, ut violaret Europam, aurum, ut violaret Danaen, et equum, ut generaret Pirithoum, hircum, ut generaret [4]Egyppam de capra, Satyrum, ut opprimeret Antiopam, haec quia adulteria spectant, ad quae proni sunt peccatores: ideo facile credunt, ut male facti auctoritates et omnis spurcitiae de ficto deo mutuentur. Num caetera quae credi possunt actus illius, quae et vera sunt quaeque sine transfiguratione eum aiunt gessisse quam sint inemendata animadvertunt: ex Semele generat Liberum, ex Latona Apollinem et Dianam, ex Maia Mercurium, ex Alcmena Herculem. At caeteras eius corruptelas quas ipsi confitentur, nolo conscribere, ne rursus foeditas iam sepulta auribus renovetur. Sed horum paucorum mentionem feci, quos deos et ipsos credunt errantes scilicet de incesto patre generatos, adulterinos, supposititios, et Deum videntem aeternum sempiterni [5]numinis praescium futurorum, immensum talibus cum nefandis criminibus diffuderunt.

4. „*Forte* Aegipana“ *legitur in marg.* 5. „*Forte* filium *deest*“ *legitur in marg.*

CARMEN DE IONA PROPHETA*.

Post Sodomum et Gomorum viventia funera in aevum,
Et cinerum senio signata incendia poenae,
Et frustra solis oculis nascentia poma,
Et pariter facti mortem maris et salis illic,
Si quid homo est poenam mutati corpore servans,
Paene alios ignes superi decusserat imbris
Urbs aequi iustique viam transgressa Ninive.
Nam quis subversae menti metus? Omnia vulgo
Poenarum documenta vacant, ubi possidet error.
At bonus et nostri patiens et plectere serus
Omnipotens dominus nullam iaculabitur iram,
Ni prius admoneat durataque pectora pulset,
Praesagos agitans augusta mente prophetas.
Namque Ninivitum meritis mandarat Ionan
Praefari exitium dominus; sed conscius ille
Parcere subiectis et debita cedere poenae
Supplicibus, facilemque boni, cessabat obire,
Ne vanum caneret, cessura pace minarum.
Mox fuga consilium, si qua est tamen ista facultas,
Evitare deum dominique evadere dextram,
Quo subter totus trepidans compescitur orbis.
At ratio est quod agit sancto de corde prophetes?
Littoris in labio portu celeberrima fido
Urbs oras Cilicum contra libratur Ioppe.
Inde igitur Tarsos properus rate poscit Ionas,
Eiusdem per signa dei; nec denique mirum,
Si dominum in terris fugiens invenit in undis.
Parvula nam subito maculaverat aëra nubes
Vellere sulphureo, de semine concita venti,
Paulatimque globum pariens cum sole cohaesit,
Deceptumque diem caliginis agmine clusit.
Fit speculum caeli pelagus, niger ambitus undas
Inficit, in tenebras ruit aether et mare surgit.
Nec quicquam medium est, fluctus dum nubila tangunt,
Gloria ventorum quos omnes turbine miscet.

* TERTVLLIANI CARMEN DE IONA PROPHETA *inscriptio est in cod. ms. saec. IX. bibl. Vindob. n.* 16. *In cod. P. Pithoei, ex quo primus hoc carmen edidit Fr. Iuretus, quique una continebat carmen Sodoma, inscriptum erat* DE NINIVE., *quo mutato Iuretus titulum posuit* CARMEN DE IONA ET NINIVE. *Afri quidem stili proprietates in hoc carmine, ut etiam in carmine Sodoma, satis manifestae sunt. Utrumque etiam gnarum Tertullianei stili auctorem prodit. Carmen* DE IONA PROPHETA *reddo hic ex recensione Fr Iureti, gravioribus aliquot vulneribus de ope cod. Vindob. sanatis. Ampliorem operam in posterum differo.*

v. 7. viam *Vind.* fuerant *cod. Pith.* forum, *aut* fines *rescribendum proposuit Pithoeus.* *v.* 13. augusta *Vind.* angusta *Iur. Ibid.* prophetas *cod. Vindob. Et ita coniecerat Iuretus, a quo editum est ex cod. Pithoei* prophetam. *v.* 22. rationem *Vindob.* ratus *Iur.* *v.* 24. *Ita rescripsi ex auctor. Vindob. Iuretus edidit* ora est Cilicum, contra libratur Ioppen. *v.* 25. poscit *Vindob.* scandit *Iur.* v. 26. eiusdemque pre signa dei *Vindob.* eiusdem fert acta *Iur.* v. 30. globum pariens *Vindob.* globus pariter *Iur.* *v.* 34. medium est fluctus dum nubila tangit *Vindob.* medios fluctus dum nubila tangunt *Iur.*

Diversus furor in profugum frendebat Ionan.
Una ratis certamen erat caeloque fretoque,
Tunditur hinc illinc, tremit omnis silva sub ictu
Fluctifrago, subter concussae spina carinae
Palpitat, antennae stridens labor horret ab alto,
Ipsa etiam infringi dubitans inflectitur arbor.
Nauticus interea genitus clamor omnia temptat
Pro rate proque anima, spiras mandare morantes
Oblaqueare mithram, clavorum stringere nisus,
Vel reluctantes impellere pectore gyros.
Pars maris interni puteum gravem odore vicissim
Egregie rapiunt. Tum merces atque onus omne
Praecipitant, certantque pericula vincere damnis.
Sunt miserae voces ad singula fragmina ponti,
Expanduntque manus nullorum ad numina divum,
Quos maris et caeli vis non timet, haud minus illos
Puppibus abstrusos irato turbine mergens.
Nescius haec reus ipse cavo sub fornice puppis
Sternentem inflata resonabat nare soporem,
Iam tunc in somno domini formando figuram.
Hunc simul undisecae qui cogit munia prorae,
Pace soporatum placida, requiete superbum
Institit impulsans: Quid, ait, discrimine in isto
Somnia nare canis? tantoque in turbine portum
Solus habes? en unda operit, spes unica divum est.
Tu quoque, quisque tibi deus est, dic vota precesque
Indigetans patrium supplex inflectito numen.
Exin quis culpae propior, quis causa procellae,
Discere sorte placet, nec sors mentitur Ionan.
Tunc rogitant, quis, et unde hominum, quis denique rerum,
Quo populo, qua sede cluis? famulum ille fatetur
Praetimidumque dei, qui caelum sustulit alte,
Qui terram posuit, qui totum corpore fudit,
Ipsius sese profugum causasque revelat.
Diriguere metu. Quid nos igitur tibi culpae?
Quid fore nunc? quonam placabimus aequora facto?
Namque magis multoque magis freta saeva tumebant.
Tunc domini vates ingesta spiritus infit:
En ego tempestas, ego tota insania mundi,
In me, inquit, vobis aether ruit et mare surgit,
In me terra procul, mors proxima, nulla dei spes.
Quin date praecipitem causam, navemque levantes
Unum onus hoc magnum pelago iactate volentem.
Ast isti frustra nituntur vertere cursum
In reditum, nec clavus enim torquere sinebat,
Dura nec antennae mutari libra volebat.
Postremo ad dominum: Ne nos in mortis hiatum,
Unam animam propter dederis, ne sanguine iusti
Respersisse velis, si sic tua dextera ducit —
Iamque illic imo exoriens de gurgite cetus
Squamosum conchis, evolvens corporis agmen,
Urgebat propius concusso marmore fluctus,
Sponte dei praedam rapiens, quam puppis ab arce

v. 39. concussae spina carinae *Vind.* concussa est spina *Iuret.* *v.* 40. antennae *Vind.* antemna *Iuret.* *v.* 42. genitus *Vindob.* geminus *Iur.* *v.* 46. gravem odore *Vindob.* graveolere *Iuret.* *v.* 47. *Ita correxi ex Vindob.* Egregias rapiunt tunc merces, atque onus omnes *edit. Iuretus.* egregiae tunc rapiunt merces atque onus omnes *cod. Pith.* *v.* 50. nomina *Vind.* lumina *Iur.* *v.* 52. abstrusos *Vindob.* obtrusos *Iur.* *v.* 59. Somnia nare canis *Vindob.* Somniare capit *Iur.* *v.* 60. en *Vindob.* nos *Iur.* *In cod. Pith. desiderabatur vocabulum* nos. *v.* 62. *Hunc versum adieci ex cod. Vindob., in quo* Indegetas *pro* Indigetans. *v.* 63. propior *Vindob.* propriae *Iuret.* *v.* 67. *Ita Vindob. Iuret. edidit* Praetimidum fidumque dei, qui sustulit altum *secundum cod. Pith. in quo tamen reperiebatur* Praetimidum fidumque dei qui caelum sustulit alto. *v.* 68. totum *Vindob.* totam *Iuret.* *v.* 73. *Hunc versum addidi ex cod. Vindob.* *v.* 86. conchis evolvens *Vindob.* e conchis evolvere *Iuret.* *v.* 87. propius *Vindob.* proprios *Iuret.* *v.* 88. dei *Vindob.* sua *Iuret.* *In cod. Pith. aberat ea vocula.*

Provolutatam limosis faucibus hausit,
Viventemque dapem longam properavit in alvum,
Cumque viro caeli rabiem pelagique voravit.
Sternitur aequoris unda, resolvitur aetheris umbra.
Hinc fluctus, illinc flatus redduntur amici,
Securamque viam placida signante carina
Candida caeruleo florent vestigia sulco.
Nauta at tum domino leti venerando timorem
Sacrificat grates, tum portus intrat amicos.
Navigat et vates alio susceptus Ionas
Navigio fluctumque secat sub fluctibus imis,
Viscera velificans, anima inspirata ferina,
Conclusus, neque tinctus aquis, maris intimus exter,
Inter semesas classes resolutaque putri
Corpora digestu, sua iam tum funera discens.
In signum sed enim domini quandoque futurus,
Non erat exitii, sed mortis testis abactae.

INCERTI AUCTORIS CARMEN SODOMA*.

Iam deus omnipotens primaevi tempora saecli
Vindice diluvio cunctis aboleverat undis,
Quas caelum sparsit terrae, maris expuit aequor;
Hactenus haud liquido poenas decernere pactus
Excidio, quoties hiemes induceret aër;
Frenandis varium pluviis mandaverat arcum,
Purpureo et viridi signantem nubila limbo.
Iridis huic nomen, propria est quae fibula nimbis.
Sed recidiva hominum pariter cum gente secunda
Impietas, iterumque mali nova pullulat aetas,
Excidio iam non imbres sortita, sed ignes.
Sic Sodomum meruit tellus ardentibus uri
Roribus, et finis portendere signa futuri.
Effera luxuries illic inimica pudoris
Instar legis erat, fugeret quam praescius hospes
Ante vel ad Scythicas vel apud Busiridis aras,
Exoptans per sacra necem caesusque cruorem
Fundere Bebrycium, et Libycas satiare palaestras,
Anteque vel Circaea novas per pocula formas
Sumere, quam laesum Sodomis amittere sexum.
Pulsabant caelum invidia connubia mixta
Incestu parili generis natura rebellis
In sese, laesumque viri cum corpore nomen.
Tempore sed certo deus omnia prospeculatus,
Iudicat iniustos, patiens ubi criminis aetas
Cessandi spatium vis nulla coëgerit irae.
Iamque dies ultrix aderat. Duo de grege missi
Angelico, forma iuvenes, qui spiritus ambo

v. 90. properavit *Vindob.* percepit *Iuret.* *v.* 96. Nauta *Vindob.* Nautae *Iuret.* *v.* 97. *Ita rescripsi et explevi hunc versum de cod. Vindob. Nam in cod. Pith. verba* tum portus intrat amicos *desiderabantur.* *v.* 102—103. *Ita cod. Vind. Apud Iuret. legitur* resolutaque corpora putri Digestu, sua iam velua * funera discens. *v.* 105. *Ita cod. Vindob. Iuretus edidit* Non erat exitio, sed caeli gloria factus.

* *Edidit hoc Africanae Musae carmen, sub nomine Cypriani, primus Guil. Morelius Paris. MDLX., e codice librariae S. Victoris Paris. Alius codex ms. extabat olim in bibliotheca Monasterii Laurisheimensis, cum nomine Tertulliani, unde illud carmen editurum Io. Sicchardum, testatus est B. Rhenanus in Praef. ad Tertulliani opera edit. MDXXVIII. Reddo hic ex recensione Steph. Baluzii, qui praeter Victorinum adhibuit etiam Colbertinum codicem.*

Diva ministerio domini mandata ferebant,
Succedunt Sodomis. Illic de stirpe piorum
Transvena Loth aderat, sapiens iustique colonus
Unus erat meminisse deum; solet utilis arbor
In silvis latitare feris velut hospita fructu.
Is tunc pro porta residens (vix moenia adibant
Caelicolae), quamquam divinos nescius, ultro
Advocat, appellat, patrio veneratur honore,
Hospitioque vocat longe stabulare parantes;
Enisus longis precibus, pia pignora mensa
Officiisque probis studio dispungit amicos.
Nox requiem dederat, lux solverat altera noctem,
Et Sodoma in foribus strepitat cum lege pudenda.
Loth confra supplex: Ne vos nunc pasta libido
Incendat, iuvenes, istam foedare iuventam!
Quo luxus genitura vocat? quo semina frustra?
Quo nullae nuptant animae, non lustra colentes,
Non stabulis reduces, non undis subter hiantes,
Nec quae pennarum modulis prope nubila pendent,
Nec quae per terram protracto corpore reptant.
Omne genus luxu genus est; sed femina coniux
Omnibus, et nunquam cuiquam nisi femina mater.
Nunc si fas iuvenilis habet vastare pudorem,
Sunt intus natae biiuges mihi, nubilis aetas,
Virginitas in flore tumet, iam dedita messi,
Digna cupido viris, tulerit quam vestra voluptas:
Dedo pater proque hospitibus pensabo dolorem.
Vulgus ad haec demens: Quisnam tu, quantus, et unde,
Qui nobis domineris, ait, legesque recondas?
Transvena num rector Sodomorum ut ingerat iras?
Nunc igitur tute ipse lues quod nostra cupido est,
Pro natis proque hospitibus; satis unus in omnes.
Dicta et facta simul, vulgi mora nulla furentis.
Turbidus hiberno ut dum volvitur impete torrens,
Rivorum innumeros uno pede fertur in amnes,
Si qua illic arbor rapidis offenditur undis,
Haud mansura diu, quantum radice licebit
Crinitas durare moras, ubi subter adesam
Perdit humum circumfosso iam caudice pendens,
Huc illuc certam differt incerta ruinam, —
Haud aliter Loth in media vertigine vulgi
Nutabat vinci prope iam; sed diva potestas
Subvenit. Angelici iuvenes de limine raptum
Restituunt tectis, demens sed vulgus ibidem
Poenarum auspiciis interdiu lumine multant.
Tunc decreta dei reserant, dignam adfore poenam
De caelo Sodomis, ipsum meruisse salutem
Iustitiae titulo: Quin ergo accingeris isthinc
Festinare fugam, pariterque educere si quid
Gentis habes! nos exitium iam inducimus urbi.
Loth generos citus adloquitur, sed dura hominum mens,
Credere despexit monitum risitque timorem.
Tempore mox quo lux tenebras conscendere temptat,
Et bicolor caeli facies de nocte dieque est,
Instabant iuvenes Chaldaeam educere gentem
Ex Sodomis, iustamque domum donare saluti:
Eia, age, Loth, exsurge tuamque adsume iugalem,
Et natas duplices, atque hinc exterminus ito
Praeveniens Sodomum poenas. Manibus quoque amicis
Producunt trepidos atque haec ibi caetera mandant.
Serva Loth animam, ne visum in terga retrorsum
Vertere forte velis, coeptum vel sistere gressum;
In montem propera. Timuit Loth ardua tardo
Ereptare gradu, caelestes ne prius irae
Opprimerent; alios igitur deposcere portus
Adgreditur, parvam quam contra aspexerat urbem.
Huc, inquit, contendo fugas, vix moenibus exstat,

v. 73. *Ita reposui de coniectura Rivini et Baluzii. Morelius edidit* Poenarum auspiciis interdum lumina multant, *ex cod. Victorino, cum quo concinit cod. Colbert., nisi quod* lumine *praebet. Colbertini scripturam recepit Baluzius.*

Nec longe, nec magna. Illi favere precanti,
Urbis et ipsius pariter gessere salutem.
Segor inde loco nomen vox barbara novit.
Tunc Loth ingreditur Segor, simul exoritur sol,
Ultimus ille quidem, in Sodomamque incendia fervens
Infert; nam totos radios armaverat igni.
Aemula subseritur caligo, includere lucem
Coeptans, atque globos confuso intexere caelo
Fumantes coëunt nubes, novus irruit imber,
Sulphura cum flammis flagrantibus aestuat aether,
Exustus crepitat liquidis ardoribus aër.
Hinc habet in falso de vero fabula famam,
Solis progeniem currus optasse paternos,
Nec valuisse levem puerum frenare superbos
Ignis equos, arsisse orbem; tunc fulmine raptum
Aurigam illicitum planctum mutasse sorores.
Viderit Eridanus, si qua illic populus albet,
Aut si quis plumat senio modulatior ales.
Hic aliter versae maerent miracula formae.
Namque comes coniux, heu me, male tum quoque legis
Femina non patiens, divina ad murmura caeli
Audaces oculos nequicquam sola retorsit,
Non habitura loqui quod viderit; et simul illic
In fragilem mutata salem stetit ipsa sepulchrum,
Ipsaque imago sibi formam sine corpore servans.
Durat adhuc etenim nuda statione sub aethram,
Nec pluviis dilapsa situ nec diruta ventis.
Quin etiam si quis mutilaverit advena formam,
Protinus ex sese suggestu vulnera complet.
Dicitur et vivens alio iam corpore sexus
Munificos solito dispungere sanguine menses.
Nusquam sunt Sodomi, nusquam illorum impia lucent
Moenia, cum dominis domus omnis inhospita nusquam;
Tota rogus regio est, hinc atro horrore favillae,
Hincque situ cano cineres incendia signant,
Occidit illa prior feritas, quam prospiciens Loth,
Nullus arat frustra piceas fuligine glebas.
Semiperempta etiam si qua illic iugera laetas
Autumni conantur opes, facile optima sese
Promittunt oculis, pira, persica, et omnia mala,
Donec carpuntur; nam protinus indice tactu
Solvitur in cinerem, fit vana favillaque pomum.
Sic igitur caelo pariter terraque sepultis
Nec mare vivit ibi, mors est maris illa quieti,
Quod nullus animat per anhela volumina fluctus,
Quodque etiam patrio nusquam suspirat ab austro,
Quodque nequit proferre aliquam de gurgite gentem
Squamigeram, laevive cuti vel cortice septam,
Vel crispam concham, aut duplici compagine clausam.
Solum illic propria mentitur fruge bitumen,
Exusti fuligo maris; quod vividus ardor
Subter stagna coquens de sulphuris et salis aestu
Temperat inque picem dat terrae haerere marinam.
Invehitur proprio cum tempore pingue crematae
Virus aquae, spumisque cutis super aequora nigra
Texitur. Appellunt queis est ea captio mercis;
Adclinant laterum laeves libramine lembos,
Ut semel impositam doceant conscendere venam.
Nam se sponte levans adnabit inertis ad ora
Navigii, pressumque dabit prae munere largo,
Ni plaga contigerit quam mensis femina vestit.
Ecce aliud monstrum pelagi de clade notatur:
Cuncta illic immissa natant; natura recessit
Mergendis data corporibus. Si denique taedae
Luciferam navem sistes, qua spiritus igni est,
Velificabit apex flammae; si flamma perempta est,
Ibit subter aquas destructio naufraga lucis.
Hae Sodomum et Gomorum signatae in saecula poenae
Gentibus iniustis, queis corda obdura; timorem
Deseruere dei; de caelo iura tueri,
Inque unum rerum dominum spectare docebunt.

v. 128. *Ita correxi cum Fr. Iunio. In libris extat* domus omnis inops ita nusquam.
v. 160. navem — Velificabit *dedi ex emendat. Rivini. Vulgo* narem — Velificavit.

INCERTI AUCTORIS GENESIS*.

Principio dominus caelum terramque creavit
Namque erat informis fluctuque abscondita tellus,
Immensusque deus super aequora vasta meabat,
Dum chaos et nigrae fuscabant cuncta tenebrae.
Has dum disiungi iussit de cardine, fatur:
Lux fiat, claro et nituerunt omnia mundo.
Cum dominus primi complesset facta diei,
Condidit albentem nebulis nascentibus axem,
Accipit immensus errantia littora pontus,
Multiplices rapiens validis cum tractibus amnes.
Tertia lux faciem terrarum fulva retexit,
Arida mox posito narratur nomine terra,
Florea ventosis consurgunt germina campis,
Pomiferique simul procurvant brachia rami.
Quarta dies generat solis cum lampade lunam,
Et stellas tremulo radiantes lumine fingit,
Haec elementa dedit subiecto insignia mundo,
Tempora quae doceant varios mutanda per ortus.
At quinta accipiunt liquentia flumina pisces,
Et volucres varias suspendunt aëre pennas.
Sexta at praegelidos in spiras lubricat angues,
Quadrupedumque greges totos diffundit in agros,
Cunctaque multiplici mandavit crescere passim
Germine, et immensis errare et pascere terris.
Haec ubi constituit divina potentia iussu,
Rectorem inspiciens mundanis defore rebus
Haec memorat: Nostris hominem faciamus ad unguem
Vultibus adsimilem, toto qui regnet in orbe.
Et licet hunc uno posset componere verbo,
Ipse tamen sancta dignatus ducere dextra,
Inspirat brutum divino a pectore pectus.
Quem postquam effigie formatum ceu sua vidit,
Metitur solum mordaces volvere curas,
Ilicet irriguo perfundit lumina somno,
Mollius ut vulsa formetur femina costa,
Atque artus mixtu gemino substantia firmet.
Inditur et nomen vitae, quod dicitur Eva.
Quapropter nati linquunt de more parentes,
Coniugibusque suis positis cum sedibus haerent.
Septima, quando deus factorum fine quievit
Sacratam statuens venturi ad gaudia saecli,
Ilicet exhibitis animantum ex ordine turbis
Viritim cunctis nomen quod permanet indit
Adami a domino donata scientia solers.
Quem deus alloquio iunctam dignatur et Evam:
Crescite multimodo ventura in tempora partu.
Ut polus et plenae vestro sint germine terrae,
Haeredesque mei, varios decerpite fructus
Quos nemora et pingui reddunt de cespite campi.
Haec ubi disseruit, laeta paradisus in aula
Instruitur, primique aspectat lumina solis.
Gignitur haec inter pomis letalibus arbor,
Coniunctum generans vitae mortisque saporem.
Aedibus in mediis puro fluit agmine flumen,
Quod rigat insignes liquidis de fluctibus ortus,
Quadrifidosque secat undante ex fonte meatus.
Phison auriferis praedives fluctuat undis,
Conspicuasque terit rauco de gurgite gemmas;
Prasinus huic nomen, illi est carbunculus ardens,
Perspicuusque vadis terram praelambit Hevilath.
Post hunc Aethiopas Gihon adlapsus opimat.
Tertius est Tigris, Euphrati adiunctus amoeno,
Assyriam celeri discretim flumine sulcans.

* *Edidit hoc carmen primus Guil. Morelius una cum carmine Sodoma, sub nomine Cypriani, ex codice bibl. S. Victoris Paris. Reddo ex recognitione Steph. Baluzii. Opus mutilum, et ingenii plane mediocris. Certa Afri auctoris indicia stilus habet nulla.*

v. 32. *Baluzius edidit* Quem postquam artificis formatum in imagine vidit, *ex edit. Oxon.*

Hic positus custos Adamus cum coniuge fida,
Atque opifex, tali formatur voce Tonantis:
Ne trepidate simul licitos praecerpere fructus,
Quos nemus intonsum ramo frondente creavit:
Solliciti ne forte malum noxale legatis,
Quod viret ex gemino discreta ad munia succo.
Nec minus interea caecos nox alta tenebat,
Ac modo formatos vestis nec texerat artus.
Has inter sedes et bacis mitibus ortus,
Spumeus, astuto vincens animalia sensu,
Serpebat tacite spiris frigentibus anguis,
Livida mordaci volvens mendacia sensu,
Femineo temptat sub pectore mollia corda:
Dic mihi cur metuas felicia germina mali?
Numquid poma deus non omnia nota sacravit?
E queis si studeas mellitos carpere victus,
Aureus astrigero remeabit cardine mundus.
Illa negat, vetitosque timet contingere ramos;
Sed tamen infirmo vincuntur pectora sensu.
Ilicet ut niveo iam mitia dente momordit,
Adfulsit nulla maculatum nube serenum.
Tum sapor illecebram mellitis faucibus indens,
Compulit insueto munus deferre marito.
Quod simul ac sumpsit, detersa nocte nitentes
Emicuere oculi, mundo splendente, sereni.
Ergo ubi nudatum prospexit corpus uterque,
Cumque pudenda vident, ficulnis frondibus umbrant.
Forte sub occiduo domini iam lumine solis
Agnoscunt sonitum, trepidique ad devia tendunt.
Tum dominus caeli maestum compellat Adamum:
Dic ubi nunc degas? Respondit talia supplex:
O domine, adfatus pavido sub corde tremisco,
Magne, tuos; nudusque metu frigente fatigor.
Tum dominus: Quis poma dedit noxalia vobis?
Tradidit haec mulier, dum dicit lumina promptim
Candenti perfusa die liquidumque serenum
Adfulsisse sibi, solemque et sidera caeli.
Protinus ira dei turbatam territat Evam,
Auctorem vetiti dum quaerit maximus acti.
Illa sub haec pandit: Serpentis suasa loquentis
Accepi, fallente dolo, blandoque rogatu;
Nam sua vipereis intexens verba venenis,
Haec mihi prae cunctis narravit dulcia pomis.
Ilicet omnipotens condemnat gesta draconis,
Praecipiens cunctis invisum visere monstrum,
Pectore mox fuso prorepere, tum sola morsu
Mandere, mansuro quaecunque in tempora bello
Humanos inter sensus ipsumque labantem,
Vertice ut abiecto pronus post crura virorum
Serperet, ut calcent dum labens cominus instat.
Femina fraudigeris misere decepta loquelis,
Praecipitur duro discrimine ponere partum,
Servitiumque sui studio perferre mariti.
Tu vero cui visa fuit sententia verax
Coniugis, immiti cessit quae victa draconi,
Deflebis miserum per tempora longa laborem,
Nam tibi triticeae surget pro germine messis
Carduus, et spinis multum paliurus acutis,
Ut cum visceribus lassis et pectore maesto
Plurima sollicitos praestent suspiria victus,
Donec in occiduo venientis tempore mortis,
Unde geris corpus, terrae reddare iacenti.
His actis dominus trepidis dat taedia vitae,
Delectosque procul sacratis dimovet hortis,
Obversosque locat, medioque eliminat igni,
In quo perceleri Cherubim evolvitur aestu,
Dum calidus defervet apex flammasque volutat.
Queis dominus, pigro ne frigore membra rigerent,
Consuit evulsas pecudum de viscere pelles,
Operiens nudos calidis de vestibus artus.
Ergo ubi coniugio sese iam fidus Adamus
Esse virum sensit, nomen genitricis amatae
Exhibet uxori. Bino qui germine factus
Continuo genitor diversis nuncupat orsis.
Atque Cain hic nomen habet, cui iunctus Abelus.
Innocuas huius servabat cura bidentes,
Ast alius curvo terram vertebat aratro.
Hi cum perpetuo ferrent sua dona tonanti,
Dissimiles fructus sensu suadente dedere.
Nam prior uberibus fuerant quae prosata glebis
Obtulit, ast alius miti se devovet agno,
Exta manu sincera gerens, adipemque nivalem;
Confestimque placet domino pia vota tuenti.
Quod propter gelida Cain incanduit ira.
Quem deus adloquio dignatus talibus infit:
Dic mihi, si rectum vivas et noxia cernas?
Degere non possis contracto a crimine purus?
Desine mordaci fratrem disperdere sensu,
Qui tibi ceu domino subiectus colla daturus.
Nec tamen his fractus fratrem deducit ad arva,
Atque ubi deprensum deserto in gramine vidit,

Elidit geminis frangens pia guttura palmis.
Quod factum dominus caelo speculatus ab alto
Disquirit quonam terrarum degat Abelus?
Ille negat positum custodem se fore fratris.
Cui deus effatur: Nonne vox sanguinis eius
Ad me missa sonat celsumque ascendit ad axem?
Nosce igitur mansura tibi pro crimine tanto.
Nam modo quae maduit germani sanguine terra,
Inviso maledicta tibi commissa negabit
Semina, et adsumptis fructum non proferet herbis,
Torpidus ut multo collidens membra tremore...

INCERTI AUCTORIS CARMEN DE IUDICIO DOMINI*.

Quis mihi ruricolas aptabit carmine Musas,
Et verni roseas titulabit floribus auras?
Aestivaeque graves maturas messis aristas
Quis dabit, et tumidas autumni vitibus uvas?
Quisve hiemi placidas semper laudabit olivas,
Recludetque ipsis renovatas fontibus undas,
Frondentesque vago caedet de gramine flores?
Protinus aetherei modulabor luminis auras.
Iam mihi luciferas liceat contingere Musas,
Pandere secretas fluviali vertice lymphas,
Et laetas alio positas sub sidere silvas,
Aeternasque simul modulabor carmine flammas,
Unde mare tumidum, immensa fluctuet unda,
Quae virtus solidas moveatque tremiscere terras,
Et lux unde novo praefulserit aurea mundo,
Quisve hominem laeto potuisset fingere limo,
Unde genus vacuo potuisset crescere saeclo;
Et quae vivendi populo sit multa cupido,
Quaeve creata malo, moriendi quaeve propago,
Unde bonus roseis sit odorque ruborque coronis.
Quid faciat laetis ut vitis abaestuet uvis,
Et plena e teneris tendantur ut horrea culmis,
Arbor ut in glacie nigris pubescat olivis.
Germinibus quis det varii incrementa vigoris,
Mollibus et matrem pullorum protegat umbris.
Omnia nosse bonum quae sint miracula rerum,
Ut dominum liceat per cuncta agnoscere verum,
Qui lucem, maria et caelum terramque paravit,
Ornavitque novum variato sidere mundum,
Et pecudes primum et volucres procedere iussit,
Et dedit aequoreas compleri piscibus undas,
Et fecundatas animabus cogit arenas.
Talia compositis deducam carmina Musis,
Atque salutares exponam fontibus undas,
Et laetum placidis venientem nubibus imbrem,
Inque animas hominum penitus ultroque fluentem,
Excipiat plenis in nostra novalia rivis.
Nunc age, securam vivamque adtingere lympham,
Et celeres vitam amissam reparare per undas
Si velit, aeternae et poenas evadere flammae,
Ignarusque dei, venturique inscius aevi,
Et potius venturae adipisci praemia vitae,
Hunc unum meminisse deum, solumque precandum,

v. 159. Nonne *edit. Morelius de cod. Victor. Probavit Baluzius, qui tamen ipse edidit* Numnam.

* *Hoc carmen, quod primus edidit G. Fabricius, a P. Allixio fuisse Verecundo adscriptum supra memoravi. Cf. Inc. Auct. de XII Scripti. Eccl. cap.* 6. *p.* 69. *Bibl. Eccles. Fabricii. Nec diversum puto fuisse illud „Metrum Tertulliani de Resurrectione“ quod olim extabat in splendidissima bibliotheca Monasterii Laurisheimensis, teste vetere eius catalogo, quem publicavit Ang. Maius Spicil. Rom. tom. V. p.* 186.

Qui totum in libra posuit sub limine mundum,
Aeternumque manens, semperque futurus in aevum,
Saecula cuncta tenens, ante omnia saecula solus,
Ingenitus, sine fine deus, sedemque supernam
Solus habens, solus caelos supereminet altos,
Omnipotens solus, cui parent omnia rerum,
Qui sibi, cum placitum est, hominem formavit in aevum,
Pastorem pecudum et dominum dedit esse ferarum,
Qui sermone tenus potuit protendere caelum,
Et solidam verbo potuit suspendere terram,
Et dicto citius disiunxerat aequoris undam,
Ac manibus caram dilexit fingere formam,
Atque suam voluit faciem quoque inesse decoram,
Spirituque adflavit vivendi vultibus auram.
Immemor ille dei, temere committere tale,
Non ultra monitum quidquam contingeret. Unum,
Unde malum sciret pariter dinoscere et aequum
Protinus, illicitum vetuit contingere pomum.
Quanta deus homini permisit munera mundi,
Et praedulce sui signavit pignus amoris?
Iusque dedit volucrum, pontumque solumque domandum,
Utilia et carae tribuit mandata salutis.
Sub ditione dedit terras, animasque volantum,
Pennatumque genus, pecudum genus omne ferarum
Et genus aequoreum, et deformia monstra natantum.
Sed quoniam primo transgressus crimine legem
Iamiam primus homo domini mandata reliquit,
Coniuge quae mala cuncta suasit, morte peribat.
Peccatique malum commisit femina primum,
Transgressaque suum decepit lege maritum,
Eva inducta dolo patefecit limina leto,
Et sibi cum genere procreavit funera toto.
Hinc nefas incautum, mors hinc quasi semen in aevum
Spargitur. Inde magis facinus percrebuit atrox,
Atque labor corruptum agitavit saevior orbem,
(Callidus hoc zelo serpens illexit in ipso)
Inde magis populi accersunt commissa malorum,
Atque nefanda malis pepererunt semina factis.
Idcirco dominus solus, cui summa potestas,
Et super alta tenens summi fastigia caeli,
Altum in praecelsis habitans in saecula lumen,
Praesentisque memor quoque praescius ante futuri,
Progeniem meriti decretum servat in aevum,
Et cunctas animas, tum corpora tarda gubernans,
Quae ratione movent hominem per multa vagantem,
Ut primum positi membrorum pondera cedunt,
Terrenisque leves resolutis nexibus ibunt,
Ac proprias capient diversis partibus oras.
Ast alias laetis revocari protinus auris,
Servari penitus decretae ad praemia legis,
Dum motis iterum revirescant corpora membris.
Illic occultis claudentur prava tenebris.
Tunc homines primae pensare praemia vitae
Incipient, crimenque suum culpasque putare,
Et poenis retinere, procul de morte futuris,
Iudiciisque dei memores astare piorum,
Expectare suam suorumque ex crimine poenam,
Funditus aut pecorum sine nomine vivere vitam,
Incassumque deo iam surdo fundere fletum.
An deus omnipotens, cuius sub lege reguntur
Omnia, non valeat post mortem reddere vitam?
Aut aliquid dominus rerum non posse videtur?
Si potuit tenebris pulsis extendere lucem,
Atque omnem verbo subito componere molem,
Omnia de nihilo quoque voce potente parare,
Cur non ex aliquo possit componere notam,
Quae fuerat quondam, quam finxerat ante figuram,
Assimilemque sibi iubeat resurgere formam?
Cum sint cuncta dei, reddit magis omnia tellus,
Iussa retexet enim quidquid contexerat olim.
Si quem forte rogis abolevit flamma sepultum,
Aut aliquem caecis disiecerit aequor in undis,
Si cuiusque fame satiarunt viscera pisces,
Aut fixere ferae crudelia funera membris,
Alitibus iacuit raptato corpore sanguis,

v. 50. *Ita rescripsi cum Fr. Iunio. Vulgo extat* Qui sibi complacitum hominem *cett.*
v. 60. *Ita scripsi cum Rivino. Vulgo extat* dinosceret aequum.

Ultima non domino rapient sua munera magno.
Apparere deo vivos de morte necesse est,
Resumptisque suis homines astare figuris.
Arida sic vacuis redduntur semina terris
Et penitus fixis putrescunt mortua sulcis.
Nonne animatur et hinc reparatis culmen aristis,
Atque iterum vivis flavescunt fortia granis,
Consurguntque novae vario cum fenore messes?
Sidera cuncta cadunt, iterumque renata nitescunt.
Et dies in densa moritur cum lumine nocte,
Occidit et iam nox rebus mox luce retectis,
Iamque suis alia atque alia dies surgit ab astris,
Solque cadit, splendorifero qui lumine clarus,
Lux perit umbrato venienti vespere mundo
Et renovata suo vivit fuligine phoenix,
Et sua mox volucris, mirum, post busta resurgit.
Tempore nuda suis foliis quoque fruticat arbor,
Pomorumque iterum curvantur germine rami.
Ad vocem ergo dei mundo per cuncta tremente,
Et motis penitus virtutibus aëris alti,
Tunc fragor insolitus, tunc maxima murmura caeli,
Adveniente deo, totius iudice mundi.
Protinus innumeri concurrunt ire ministri,
Convallantque deum cum maiestate superna;
Angelica in terras descendent agmina caelo;
Omnes, turba dei, quibus est divina facultas,
Vultibus et forma virtutis spiritus omnes.
Igneus his vigor est, rutilantia corpora, caeli
Vis divina micat, hinc totus murmurat orbis,
Hinc trepidans penitus, vel quanta est, terra remugit,
Parturiens homines, quos reddere iussa docebit.
Omnes mirantur. Turbantur denique nimbi,
Astraque mota pavent, subitae virtutis ab alto.
Sic veniente deo, sonitus cum voce potentis,
Omnia continuo ruptis per regna sepulchris,
Omnis humus latis effundit hiatibus ossa,
Viventesque patens populos eructat arena.
Haerent membra comis, nectunturque ossa medullis,
Consertique regunt spirantia corpora nervi,
Et simul infuso motantur sanguine venae,
Dimissaeque cavis animae redduntur apertis,
Organa quaeque sua repetunt surgentia parte.
Proh, miranda fides, hinc omnis pullulat aetas,
Pullulat antiquo mortuorum pulvere turba!
Matres atque patres repetita luce resurgunt,
Magnanimi iuvenes, pueri innuptaeque puellae,
Defunctique senes animis viventibus astant,
Infantumque gemens resonat vagitibus orbis.
Tam variae gentes venient de sedibus imis,
Eoumque manus, et quas videt ultima tellus,
Quaeque colunt medii devexo in climate mundi,
Riphaeasque tenent algentis sideris arces:
Omnis adest, pavidus finis cuiusque colonus,
Rusticus, Atrides posito diademate regni,
Pauperibus mixtus coaequalis in agmine dives.
Altus ubique tremor; precibus tunc ingemit orbis,
Tendentesque manus populi clamore stupescunt.
Ipse sedens dominus, sublimi lumine clarus,
Atque potens cunctis micat in virtutibus ignis,
Excelsoque throno caelestis sede coruscat;
Martyribus septus, numero candente virorum,
Delectisque suis comitatus vatibus exstat,
Clara quibus niveis effulgent corpora stolis.
Iamque sacerdotes nitidis in vestibus astant,
Gestantes rutilas insigni fronte coronas,
Submissique omnes genibus veneranter adorant.
Hagie, Hagie, Sancte Deus vox omnibus una est.
Hic dominus geminam mandabit sistere plebem,
Imperat et iuxta numerum discernere pravos,
Appellans placidis verbis sua iussa secutos,
Indutosque iubet devicta morte vigorem
Semper inextinctas habitare ad luminis auras,
Ire per antiquum semper florentia regna,
Promissas per opes, per semper amoena vireta,
Degere perpetuam praeclaro in corpore vitam.
Est locus Eois domino dilectus in oris,
Lux ubi clara, nitens, spiratque salubrior aura,
Aeternusque dies, atque immutabile tempus:
Est secreta deo regio, ditissima campis

v. 159. *Ita scripsi cum Fr. Iunio. Vulgo extat* Dimissisque.

Atque beata nimis, sudaeque in cardine sedis,
Aër laetus ibi semperque in luce futurus,
Lenis et aspirans vitalia flamina ventus,
Omnia fert fecunda solo praedivite tellus,
Flores in pratis fragrant, et purpura campis
Omnia praerutila miscet non invida luce.
Flos alium laetus suo lumine vestit amictus,
Roscidaque hic multo variantur semine rura,
Et roseis nivea crispantur floribus arva.
Nescitur quibus usque locis felicior ora,
Quae melior specie, vel plus praecellat honore.
Talia florigeris numquam nascuntur in hortis
Lilia, nec nostris efflorent talia campis,
Nec sic nata rubet, mox ut rosa pauditur aura,
Purpura nec Tyrio sic est intincta rubore.
Gemma coloratis fulget speciosa lapillis;
Inde nitet prasinus, illinc carbunculus ardet,
Herbosaque viret praegrandis luce smaragdus:
Hic et odoriferis nascuntur cynnama virgis,
Et spisso laetum folio confragrat amomum.
Hic iacet ingenitum radiantis luminis aurum,
Et nemora alta tenent florenti tempore caelum,
Viventesque gravant uberrima germina ramos.
Porrexit similes non illis India lucos,
Non ita densa levat in monte cacumina pinus,
Nec sic alticoma est umbra crispata cupressus,
Nec vernus melius floret cum tempore ramus.
Hic abietes celso florent in vertice nigrae,
Aeternumque virent solae sine grandine silvae.
Nulla cadunt folia, et nullo flos tempore defit.
Flos quoque floret ibi rubeus, ceu purpura Tarsi,
Flos hic credo, rosa est, rubor atque odor acer in ipso,
Sic foliis speciem praefert, sic spirat odorem.
Arbos stat, cum flore novo, pulcherrima pomis,
Vitalem et frugem felicia robora densant.
Mella viridanti confragrant pinguia canna,
Lac etiam plenis manat potabile rivis;
Vitam aspirat ibi quidquid pia terra virescit,
Et pulchre redolet munus medicabile Cretae.
Fons illic placidis levi fluit agmine campis;
Quattuor inde rigant partitas flumina terras.
Ver, puto, semper agit vestitus floribus hortus,
Non frigus variat hiberni sideris auram,
Et reficit foetam meliori flamine terram.
Nox ibi nulla; suas defendunt astra tenebras;
Iraeque insidiaeque absunt, et dira cupido,
Exclususque metus, pulsae de limine curae.
Hic malus extorris dignas exivit in oras,
Nec vetitos unquam datur huic contingere lucos.
Illic prisca fides electa in sede quiescit,
Insistit gaudens aeterno in foedere vita,
Et secura salus placidis laetatur in arvis,
Semper victura semperque in luce futura.
Hic quicumque pius, aequique bonique colonus,
Quique deum metuit sincera mente tonantem,
Atque suos coluit sacra pietate parentes,
Et degit reliquam semper sine crimine vitam,
Aut inopem fidis opibus solatus amicum est,
Atque laboranti nimium subvenit egeno,
Pauperis adiutor pupillorumque patronus
Eruit innocuos, subvenit crimine pressis,
Hospitibus largae tribuit sua pignora mensae,
Omnia divine gessit, pia munera iussit,
Non alicui nocuit, non unquam aliena cupivit,
Illi exultantes divinis laudibus omnes,
Hortantesque simul referunt ad sidera voces,
Psallentes domino celebrant per gaudia grates,
Innocuamque viam nuntiis comitantibus ibunt.
Haec postquam dominus felicia dona peregit,
Et pariter iustos aeterna in regna remisit,
Tum miseranda venit lugens sua crimina turba.
Effundit gemitus lacrimis arentibus omnes,
Et sua testatur crebris ululatibus acta,
Flammas pro meritis, stagnantia tela tremiscunt.
Corripit angelicus coetus prohibetque precari,
Et prohibet seras clamando fundere voces;
Sublata venia fundum iaciuntur in imum.
O miseri, quoties maiestas cognita vobis!
Audistis sonitus, vidistis fulgura caeli,
Assiduas pluvias, ventorum et grandinis iras
Experti! quoties noctesque diesque sereni
Tempora fecundant pulchris dei munera donis,
Vernabantque rosae, frugum nec defuit aestas,
Autumnus varie fundebat mollia poma,
Aspera hiems quamvis glaciales fregit olivas:
Cuncta deus tribuit, bonitas nec defuit eius,
Terra deum tremuit, pontus de voce pependit,
Et fluvius siccas trepidus refugit arenas,
Et genitura deum quaevis per cuncta fatetur.
Vos, miseri, dominum caeli terraeque negastis,
Praeconesque dei, horrendum, saepe fugastis,
Et iustos potius crudeli caede necastis,

Et fraus in vobis post crimen semper inhaesit.
Ergo sementis fructum capietis iniquae:
Noscitis esse, deumque tamen ridere soletis;
Ibitis in tenebras ignis et sulphuris altas,
Passuri ardentes iustas cruciatibus iras,
Aeternae deus ossa iubet descendere poenae,
Ire sub ardorem rabidae sine fine gehennae,
Urgeri molem per stagna rotantia flammae,
In flammamque iubet converti elementa minantem,
Atque omnem caeli descendere nubibus ignem.
Tunc avidus rapido est inclusus tartarus igne,
Atque procellosis flamma intus fluctuat undis,
Totaque vertentes confundit terra favillas.
Flammeus est sulcus, dentes vertuntur acuti,
Omnibus et torrens armabitur igneus annis.
Impete tartareo frendent incendia mundo,
Illic praecipiti cursu torrentur in aestu,
Hinc fugiunt, illinc cursu referuntur acuto;
Obvia fit saevae flammae fugientibus ira,
Agnoscuntque suam iam tum de crimine poenam.
Iamque vaga a nullo tellus possessa colono,
Aequoris extremo pressa et sub fine profundo,
Qua sol emenso radio disterminat orbem,
Et qua transacto conduntur sidera mundo;
Aether gliscit, atris obstrusa luce tenebris,
Ultima secretis stagnant flammantia rivis.
Est natura loci signatis ignea poenis,
Infernisque palus candens ardoribus atrox.
Intonat horrificis facinus poenale caminis,
Aestuat, et rapitur lato de vortice flammae,
In tormenta ruens, fluctuque et gurgite saevo,
Turbida coenoso fundo miscetur arena.
Huc captiva gemens mittetur turba malorum,
Arsurumque nefas, scelerati corporis agmen,
Magnus plangor ibi, luctus sociante boatu,
Et stridor rabidus, ululatus et inde dolentum.
Exsurgent flammaeque procul, artusque sonori,
Ignis inardescet gemitusque feretur ad auras.
Tunc humana mali pendet commissa propago,
Incipietque suas ad caelum tendere palmas,
Et dominum tunc nosse volet, quem nosse volebat
Antea non, cum nosse illis foret utile tempus.
Illic quisque suae profitebitur effera vitae
Iniustasque manus et saevae crimina mentis,
Horrescetque suae quae noverit impia vitae.
Iam primum quicumque deum male senserit ante,
Et vaga mentito coluisset numine saxa,
Atque cruentiferis signis sacraverit aras,
Et picturatas timuit sine voce figuras,
Ac falsi tenues veneratus numinis umbras,
Et quoscumque malus seduxit protinus error,
Si quis adulter erat, si natos ense necarat,
Si raptor grassatus erat, si fraude clientes
Distulerat, si mente parum versatus amica,
Sive suas hominum macularat sanguine palmas,
Miscueratve latebrosa si morte venenum,
Aut si vestitus scelerato pectora fuco,
Sive malo alterius lucro et gaudebat iniquo,
Admisit quicumque nefas quodcumque malorum,
Ingens ardor eum atque ignis torquebit amarus,
Suppliciumque dabunt peracerbo funere cuncti.
Plurima sic hominum maerentum turba iacebit.
Hoc quoties olim sancti cecinere prophetae,
Flatu et saepe dei moniti dixere futura,
Nemo suas, miserum! nemo, eheu! praebuit aures.
Sed deus omnipotens voluit sua praemia nosci,
Atque minas positae per plurima talia legis.
Mittendo statuit plures et verba sonantes
Divina, excitosque iubet prodire sepulchris
Secum, cum fracto surrexerat ipse sepulchro.
Obstupuere quidem plures patuisse sepulchra,
Et cerni in clara praemortua corpora luce,
Miratique pios sermones, dulcia dicta,
Ipsa voce suas tendunt ad sidera palmas,
Gratanturque deo, et victori talia Christo.
Illos non tumulos certum est repetisse silentes,
Amplius aut terrae retineri viscere clausos;
Relliqua sed recubat nunc turba cubilibus imis,
Ille dies donec completo tempore magnus
Adveniat. Cuncti dominum iam agnoscite verum,
Qui solus facit hanc animam sua cernere luce,
Eandemque potest in tartara subdere poenis,
Et cui cuncta patet vitae mortisque potestas.
Posse deum, nam velle sat est, factumque loquendo

v. 305. *Vulgo extat* Impetu.

Implet, et obstando plane nihil impedit illum.
Ille meus solus, cui credo sensibus imis.
At quoniam leto cursus concluditur omnis,
Quicumque est hodie, secum putet omnia mente,
Atque ideo dum vita manet, dum cernere lucem,
Dum vitam mutare licet, quam terminus aevi,
Obruat incautos, et nescia lumina solvat
Ultimus ille dies, mortis quia lege tenetur.
Quod pretium superest, carae invigilate saluti,
Et faciles certique bonum decurrite cursum.
Abstergete piis commissa piacula sacris,
Atque vagas nimium mundi vitate procellas,
Tum rectas et adite vias et sancta tenete.
Hinc laetis animis pravum depellite crimen,
Et concreta diu proluatur pectore culpa,
Commissasque mali labes abolete nefandas,
Aeternisque deum precibus placate tremendum.
Pessima cuncta bonis cedant mortalia vivis,
Et servate novam iamiam sine crimine vitam,
Incipiantque bonis verisque assuescere mentes,
Laudibus et faciles divinis reddite voces.
Sic meliora piis flagrabunt omnia vobis,
Sic quoque caelestis capietis munera vitae,
Cumque deo longum semper vivetis in aevum,
Aurea siderei cernentes gaudia regni.

INCERTI AUCTORIS ADVERSUS MARCIONEM LIBRI QUINQUE*.

LIBER PRIMUS.

Impietas profunda mali, mens invida vitae,
Seductos homines spe postquam cepit inani,
Nudavit, suadendo nefas, sibi credere falsum.
Non impune quidem; facti nam protinus ille,
Ut reus et tanti sceleris temerarius auctor,
Accepit maledicta merens. Sic postea demens
Amplius aggressus, desperatissimus hostis,
Infudit mentes hominum caligine mersas.
Oblitos dominum docuit spem linquere certam,
Idola vana sequi, turbam sibi fingere divum,

* *Haec carmina Nicol. Rigaltius praefatus est sic: „Adversus Marcionem poëmata quae sequuntur omitti placuerat; non tantum quod parum digna Tertulliano videantur, sed praesertim quod ea minime esse Tertulliani Septimius ipse testetur. Plane, indigna esse tam excellentis ingenii viro satis indicat stilus, toties violatae prosodiae reus, toties rebus tractandis impar, toties telis in hostem stringendis hebes et inficetus. Denique ipse Tertullianus principio suarum adversus Marcionem disputationum, unde adserendis versibus istis argumenta video peti, manifeste praefatur iterum ac tertio curatum abs se opus; earum vero curarum poëticam fuisse ullam non tradit, immo nullam fuisse poeticam significat, qui primum se opusculum quasi properatum pleniore postea compositione rescidisse ait. Nam si quid versibus in Marcionem praeluserat, id properatum dici non debuit, sed praelusum. Quod vero pleniore postea compositione rescidit, si poësis fuit, poësi pleniore rescindi debuit: non rhetorica dissertatione, non disputatione dialectica. Etenim diverso scribendi genere diversa manserit eiusdem argumenti tractatio; partes egerit suas poeta, suas dialecticus, suas rhetor. Quae* De Virginibus Velandis, *quae* De Corona, *quae* De Spectaculis *Graeco stilo vulgaverat, edidit postea Latino. Latinis autem Graeca non rescidit, sed Graecis addidit Latina. Quod si Graeca rescindere voluisset, sane posterioribus quoque Graecis priora illa retractando reformasset. Ita quicquid scriptionis adversus Marcionem suae rescidit, disputatio fuit, non poema. Disputationem properatam, nec satis absolutam, pleniore postea disputatione rescidit, et prioris exilitatem posterioris abundantia mersit. Haec de primo ac secundo fetu dixisse sufficiat; nisi hoc etiam adiecisse profuerit, quod in editione tertii*

Sortes, auguria, stellarum nomina falsa,
Nascentum geneses constringere posse videri
Extorum inspiciis, resque exspectare futuras,
Terribilis magicae refugarum audacia ductos,
Conflictam molem mirantes, spernere vitam,
Impulit in praeceps, scelerata insania mersos,
Sanguine gaudentes, homicidia saeva minari,
Corpore in alterius tunc carnis vulnus amare,
Ardentes etiam, calida dulcedine captos,
Foedera naturae transcendere, corpora munda
Complexu infando, sexum maculare virilem,
Femineos usus vulgi contamine mixtos
Illicitos, castosque sinus generique dicatos,
In coitum obscenum pro luxu suasit haberi.
Talia praeterito grassatus tempore gessit
Per latebras animae, sepis manante veneno.
Non quia culparent homines, nam sponte secuti:
Ille dolo suasit, homo libertate peregit.
Haec dum continuo per saecula perfidus halat,
Consiliumque suum seductis cordibus infert,
Sperans, heu! sceleris veniam se stultus habere,
Ignarus qualis maneat sententia facti,
Turba prophetarum tectis sapientia verbis
Spiritu deque dei praesaga voce loquuntur.
Publice non audet dominum maledicere nude,

Septimius necessario de tribus illis praefandum sibi esse duxit, ne quem varietas operis in disperso reperta confunderet. Quae verba fidem sane faciunt iis quae supra diximus, trium scilicet adversus Marcionem curarum nullam fuisse poëticam. Nam si ulla fuisset, ea utique de reliquarum conditione excipienda fuerat, quam stili diversitas ab omni confusione vindicabat. Illud etiam observandum, quod primam illam feturam se rescidisse ait Septimius, nec in vulgus exisse eam queritur; ut iam credibile non sit eius superfuisse quicquam praeter ea quae ipse in secundam pleniorem transfudit. Transfudisse autem poetica si credimus, hoc etiam fateamur necesse est, sic disiectum fuisse poëtam, ut iam membra eius inveniri nequeant ulla. Immo si quid poëticum in praeclaris istis disputationibus notabitur, qualis ea forte Ponti, quae praefationem sequitur, descriptio, eius vestigium in totis quinque Carminum libris non apparet. Postremo, quod omnem adimat dubitationem, si prima fetura versus in Marcionem fudit Septimius, eam cum rescidit, versus ipse suos pessumdedit; et frustra quaerimus. Secundam vero non fuisse poëticam tertia declarat, quam de secundae emendatione et amplificatione compositam Septimius profitetur. Sic igitur absolvimus: Versus istos qualescumque Tertulliani nomine fuisse a Fabricio, sola manuscripti codicis nescio cuius auctoritate adducto, inscriptos. Quod quam leve ac frivolum haberi debeat, praesertim cum neminem codicis illius notorem satis idoneum Fabricius dederit, sciunt huiusmodi rerum periti, quorum manibus versata quaesitissimi auctoris exemplaria vetera, nihil poëticum renuntiavere. Sed nec veterum scriptorum quisquam inter poëtas Christianos Tertullianum connumeravit. Ceterum haec poëmatia, quamvis inaequali versificatore male depexa, non adeo spernimus, ut in iis esse boni aliquid negemus: immo plerisque locis utiliter cum Septimianis Marcionibus committi et componi affirmamus. Itaque et hic conspici patimur tanquam appendices. At quia certum nescimus auctorem, damus nomen Incerti.“ Codex ms. ex quo G. Fabricius haec carmina edidit, communicatus cum eo erat a Io. Heroldo. Alter, unde emendatiora prodirent hucusque non innotuit, nec ille ipse quo Fabricius est usus hodie superstes esse videtur. Opusculi auctorem Gallicae prosapiae hominem fuisse suspicor, Victorinum Massiliensem rhetorem, nisi omnia me fallunt. Et sane Inc. Auctor de XII Scriptt. Eccles. (in Fabricii Bibl. Eccles. p. 69.) cap. 7. commemorat Victorinum aliquem episcopum qui versibus scripserit unum opusculum adversus Manichaeos, et alterum „adversus Marcionistas.“ Quod opusculum puto esse ipsa haec adversus Marcionem, ut hodie inscribuntur, carmina, nomenque Victorini celebriori Tertulliani cessisse sive errore sive fraude hominum qui cum apud Tertullianum legissent operis contra Marcionem extitisse eius priorem compositionem, pro illa hunc inferioris et saeculi et ingenii inficetum fructum venderent. Extat et gravius suspicionis eius argumentum. Ang. Maius in Auctt. Class. tom. V. p. 382 sqq. edidit Victorini de Nativitate, Passione et Resurrectione Domini carmen, cuius carminis versus 21—23 leguntur in hoc Adv. Marcionem vel Marcionitas carmine I, 44—46., et item versus 95—96. et 99—100. repetuntur Adv. Marc. V, 241—245. et 252—253. Carmen quod omnibus membris laborat, paucis mutatis recudi feci ex recensione Pamelii, quam Rigaltius quoque plerumque secutus est. Ampliori enim labori in emendando eo ponendo par fructus desperandus erat.

v. 31. *Ita scripsi cum Barthio. Vulgo extat* scelerisque viam. *v.* 34. *Vulgo* loquentum, Publice non audens.

Secreto ingenio sperans se posse latere.
Tandem lux animae carnis captiva tenetur,
Desperatorum certat spes fortior hoste.
Ipse figurator, renovator corporis ipse,
Gloria vera patris, dei filius, unicus auctor,
Iudex et dominus venit, rex inclytus orbis,
Oppressis veniam dare promptus, solvere vinctos,
Cuius amicitiae auxilio, patientia poenae,
Et deus et renovatus homo miscetur in unum,
Virgo sancta parit, patefit nova ianua vitae,
Dicta prophetarum factis impleta probantur,
Templa sacerdotes linquunt, stellae quoque ductu
Mirantur dominum tantum secernere partum.
In vinum vertuntur aquae, memorabile visu,
Lumina redduntur caecis, iussuque trementes
Daemones expulsi clamant, Christumque fatentur.
Omnia sanantur verbo iam tabida membra,
Iam graditur claudus, surdus spem protinus audit,
Dat dextram mancus, loquitur magnalia mutus,
Fit mare tranquillum iussu, ventique quiescunt.
Omnia cognoscunt dominum, confunditur hostis,
Iamque triumphatus ferus armis paret iniquis.
Omnia cum revocata videt quae ceperat ipse
Cladis in interitum mersam iam surgere carnem,
In caelos hominem devicta morte levari,
Signari populos, effuso pignore sancto,
Mirandae virtutis opus, invisaque facta,
Audit et extremas flammarum in gurgite poenas
A domino sibi perpetuas tenebrasque paratas,
Irrevocata dei sententia. Nudus, inermis,
Damnatus, victus, periturus morte perenni,
Iam reus, et nullam veniam se certus habere,
Protinus extremum nefas ausus, spargere passim
Auribus horrendum verbum neque voce loquendum
Abiectos a plebe dei, sine luce vagantes,
Inventos sine mente viros, terrena sequentes,
Agressus pravi pravos docet esse magistros.
Praedicat his duos esse patres, divisaque regna,
Esse mali causam dominum qui condidit orbem,
Quique figuravit carnem spiramine vivam,
Quique dedit legem, et vatum qui voce locutus.
Hunc negat esse bonum, iustum tamen esse fatetur,
Crudelem, durum, belli cui saeva voluptas,
Iudicio horrendum, precibus mansuescere nullis,
Esse alium suadens, nulli qui cognitus unquam,
Qui non est usquam, falsum sine nomine numen,
Constituens nihil, et nulla praecepta locutus.
Hunc ait esse bonum, nullum qui iudicat, aeque
Sed parcit cunctis, vitam non invidet ulli.
Iudicium negat esse reis, dulcique cruentum
Circumfert miseris mixtum cum melle venenum.
Surgere posse negat carnem, cui causa ruinae
Ipse fuit, quam contemptam spoliavit inique.
Propterea maledictus habet sine fine dolorem,
Hostis huic semper; vario quia vulnere vitam
Nititur excutere et, de qua ruit ipse, salutem.
Inque hoc et Christum terris venisse repente,
Sed nulla socium carnis compagine factum,
Spiritus at forma, et fictum sub imagine corpus,
Fallere vult homines, quod non est, esse videri.
Hoc decet ergo deum, caligine ludere suasos,
Mentiri nefas, aut hominem se dicere falso?
Portatur, graditur, vestitur, rite quiescit,
Tractatur, patitur, suspenditur et sepelitur;
Omnia sunt hominis quae sancto in corpore versans,
A patre vero deo missus, qui cuncta creavit,
Perfecit proprie, sua, non aliena requirens;
Cognitus ipso opere, populis sperantibus olim,
Perque prophetarum vocem notissimus orbi:
Et nunc errantem manifesto in limine mortis
Ignotum dominum quaerunt, notumque relinquunt.
Quorum falsa fides, falsus deus, irrita merces,
Falsa resurrectio, mortis devictio falsa,
Martyria et vacua, et Christi quoque nomen inane.
Quem magicae nebulae similem venisse docentes,
Mendacem facti dementes esse fatentur,
Nequidquam passum, populum sine crimine fictum.
Sic verax deus? hi domino referuntur honores?
Heu miseri gratis ingrata morte perempti!

Qui caeco duce praecipites in fossa ruistis,
Et velut in somnis thesauri munere dives
Exsultat manibusque tenet spe lusus inani,
Decepti vacuam speratis muneris umbram.
Ah! taciti rictus funestave praeda draconis,
Speratis pro pace truces homicidia blanda?
Audetis culpare deum, qui tanta creavit?
In cuius terris nimia pietate profusa
Immemores large laudatis dona ruentes,
Ipsum factorem reprobatis, facta probantes,
Artificem mundi? cuiusne opus estis et ipsi?
Qui vobis magnos parvis donavit honores,
Prosevit fruges, animalia cuncta subegit,
Tempora qui certis fecundat mensibus anni,
Dulcores, potus varios, pingues et odores,
Iucundos flores, nemorumque umbracula grata,
Mirificos tribuit succos pubentibus herbis,
Fontes et fluvios diffundit dulcibus undis,
Sideribus caelum totumque illuminat orbem,
Immensus solus dominus, iustusque bonusque,
Cognitus ex opere, aspectu non cognitus ulli;
Quem stultae quamvis gentes errore copertae,
Florentes opibus, alieno nomine laudent,
Factoremque tamen gnari culpare verentur.
Nec quisquam tantum, nisi vos, nova porta gehennae,
Ingrati eligitis dominum maledicere vestrum.
Haec vobis per Marcionem, Cerdone magistro,
Terribilis refuga adtribuit fera munera mortis;
Nec venit in mentem quod vos a nomine Christi
Seductos ad Marcionis tulit infima nomen.
Dicite, de multis quid vobis displicet unum?
Quidve deus fecit quod non sit laude vehendum?
Aut illud, quod vos nimium, patientia larga
Indignos, dulcem permittit cernere lucem?
Qui legitis vera, et concisa ea falsa docetis,
Quae sunt postque futura, prius haec facta probatis:
Aut incredibilem quid differt credere vestrum?
Nec mirum si vos versutus cepit inermes,
Persuadens duos esse patres, damnatus ab uno,
Esse deos, qui principio seduxerat omnes,
Post ea multiplici manantem vulnere pestem
Distribuit multis, et inemendabile crimen,
Infandos omni magicae dementia plenos
Pervasit sese virtutem dicere summam,
Fingere cum meretrice nefas, peragrare, volare.
Namque Valentino deus est insanus, et aevo
Triginta tribuit caelos, patremque Profundum;
Bis docuit tingi, transducto corpore flamma.
Tantos esse deos Basiliden credere iussit,
Quantos et dies annus habet; tot denique mundos.
Marcus per numeros argumentatus acute
Tradidit in magicae formam violare pudicam,
Offerri calicem, precibusque in sanguine verti.
Hebioni Christum suasit de semine natum,
Et circumcidi docuit, legique vacare,
Fontibus amissis elementa resumere legis.
Extremum facinus verbis extendere nolo,
Aut omnes causas aut nomina dicere cuncta.
Est per pauca satis crudelia multa notare,
Infandosque homines atque organa saeva draconis,
Per quos nunc tantum sceleris infeste locutus
Semper factorem mundi culpare laborat.
Sed revocate pedem saevi latronis ab antro,
Dum spatium datur, et patiens pietate perenni
Facta per errorem miseris deus omnia donat.
Credite vero patri vero, qui condidit orbem,
Verum qui dominum misit renovare ruinam
Imparibus legi, peccati in gurgite mersis,
Per vates olim promissam afferre salutem.
Qui mandata dedit, hic et peccata remittit.
Exigit hic aliquid merito, quia credidit ante,
Aut donat large dominus, quasi debita servis.
Denique conclusos populos poenamque merentes
Deleto elogio cunctos jubet ipse lavari.
Ergo totus homo credit, totusque lavatur.
Abstinet aut patitur pro nomine vulnera vere,
Versus surgit homo, vere mors victa silebit;
Sed non pars hominis anima, sua parte relicta,
Percipiet palmam, socia quam carne laborans
In stadio luctata simul coniuncta meretur.
Grande nefas portare duos per vincula pondus,
Quorum sit locuples unus atque alter egenus,
Et miserum sperni, felici praemia reddi.
Non facit hoc iustus, mercedis redditor aequus,
Et bonus et dives, quem credimus omnia posse;

v. 151. *Vulgo* incredibile. *Scribendum puto* Aut incredibilem (*sc.* deum) qui differt caedere vestrum? *v.* 175 *et* 176. *Vulgo legitur* sceleris sine teste locuti — — laborant. *v.* 178. *Vulgo* perennis.

Suavis in ingratos, miserendi plena voluntas.
Quin potius, cui maior inest mortalis egestas,
Possit ut aequari socio praelatus, id ultro,
Quicquid eget, tribuet locuples; sic credere iussum,
Nec velle illicite dominum culpare docendo,
Suscitet ut qui animam, tamquam sit passa ruinam,
Liberet a morte, et viventi facta maneret
Copia de solo merito, quia fortiter egit,
Et caro communem semper sortita laborem
Linquatur terrae, mortis sit praeda perennis.
Ergo hominis anima placuit deo fortibus actis?
Nullo sola modo potuit sine carne placere.
Vincla tulit, poenas: caro membris vincula gessit.
Contempsit mortem: sed carnem morte reliquit.
Illa dolens gemuit: haec victa a vulnere caesa est.
Illa petit requiem: haec ferro in pulvere fusa,
Piscibus, alitibus, tabo cinerique relicta est.
Frangitur infelix laniata, sparsa liquescit:
Surgere non meruit? quid enim committere sola
Exanimis potuit? quae sic causa invida vitae
Impedit aut prohibet dei dona capessere carnem,
Cumque sua socia coniunctam vivere semper,
Cernere quid fuerit conversa in pulvere quondam?
Post meritos renovata ferat deo laudis honores,
Non ignara sui, fragilis, mortalis et aegra.
Certatis, magni possit quid vivida virtus,
Qui bonus atque potens vitam non invidet ulli?
Haec captiva fuit mortis, haec vincta peribit,
Quam dominus mira sapientia fecit et arte?
Hanc virtute sua miranda suscitat ipse,
Hanc revocat dux ipse, et hanc sua gloria vestit.
Ergo dei aptavit ars et sapientia corpus,
Quod cupit his fieri: deest hoc virtute reduci?
Causa potest pietati nulla resistere sanctae,
Ne maior sit causa mali quam summa potestas,
Ut cognoscat homo iam nunc dei munere salvus,
Mortalis quondam, nunc inviolabile et ingens
Vestitus lumen, visus cum corpore totus,
Immensum virtute deum, pietate perennem,
Per Christum regem, per quem via lucis aperta est,
Et iam luce nova, iam dono plenus utroque,
Fructibus et vivae paradisi laetus amoenis
Laudet in aeternum caelesti dives in aula.

LIRER SECUNDUS.

Postquam fracta fides refugis spirantibus hostis,
Et glomerata dolis emersit pestis operta,
Sponte sua mendax contempto numine sensus
Confixit plagas, fallaci tramite callens
Sanctorum dictis sua miscuit impia verba,
Inque bonum semen lolium miserabile sevit,
Inde volens omnem causam constare ruinae,
Scilicet ut sua facta deo subsignet iniqua
Ocius, et possit suasos infigere poenis,
Veris falsa tegens, et lenibus aspera vertens,
Et roseis sertis hastae mucrone coperto,
Improvisa necans incautos morte suprema.
Supremum nefas in tantum dementia mersos
Abruptos homines numen sine fine tremendum
Dividere in partes, Christi sublimia facta
Falsa laude sequi, culpareque gesta priora,
Innumerata dei miracula, visa nec umquam,
Tam temere scelus illicitum componere verbis,
Ante nec audita, contentaque corde nec ullo,
Adversum sese duo testamenta sonare,
Contra prophetarum domini committere verba,
Dissimili longe sententia velle probare,
Omnem legis et infamem deducere causam,
Sanctorumque patrum vitam reprobare priorem,
Quos in amicitiam adlexit deus, ad sua dona.
Accipitur sine principio pro parte minori,
Quattuor ex uno cum sint, ex quattuor unum.
His tamen una placet, reprobant tres denique partes,
Auctoremque sui Paulum per multa capessunt.
Necnon ex ipso furiebat in extima verba,
Omnia quae veteri de foedere cumque locutus,
Dura videntur eis, merito quia corde gravatis.
Pondus apostolicum, fulgentis gratia verbi,
Lumina praeducit menti, neque cernere possunt

v. 205. *Vulgo* Suscitet aut quam animam.
v. 4. *Vulgo* pallens. *v.* 28. *Vulgo* reprobat.

Spiritu lata. Petant hebetes animalia digna.
Sed vos, qui nondum penitus, duce numine falso
Mente ipsa reprobi penetrastis ad intima mortis,
Discite de fonte fluvium manare perennem,
Qui nutrit lignum (bis seni gratia fructus),
Exit et in terram ventosque in quattuor orbis,
Tot fluit in partes fontis cloor et sapor unus.
Sic et apostolico decurrit ecclesia verbo,
Ex utero Christi patris omnis gloria plena,
Sordida diluere et fata mortua vivificare.
Quattuor in numero diffusum in gentibus unum,
Electaque fide susceptum, doctor opimus
Tradit evangelium Paulus sine crimine mundum,
Abque hoc et Galatas vetuit discedere sanctos,
Quos falsi fratres se circumcidere suasos
Atque elementa sequi, nova libertate relicta,
Umbra futurorum veteri servire docebant.
Has habuit Galatis causas conscribere Paulus,
Non ut evangelii partem pro corpore toto
Exciperent modicam, maiori parte relicta.
Atque adeo non verba libri, sed missus in orbem,
Ipse Christus evangelium est, si cernere vultis,
A patre qui venit, solus bona nuntia portans,
Testificata prius cuius ingens gloria complet,
Ostendens opere quantus sit conditor orbis.
Cuius facta simul dictis coniuncta fideles
Illi, Matthaeus, Marcus, Lucasque, Ioannes,
Conscripsere mera, non extera verba locuti,
Spiritu sancta dei, tanto praesente magistro.
Hic agnus paschae suspenditur hostia ligno;
Hunc Paulus face conscribens decreta Corintho
Occisum tradit vitamque deumque futurum,
Promissum patribus, quos illectaverat ante.
Cernite quid virtus, quid paschae possit imago.
Sic verum quid sit poteritis paschae videre.
Ne fidus pater et vates, cui pignus et haeres
Carus erat, quem forte deus donaverat illi,
Hunc deo mactaret, merito temptatus amore,
Supplicium magnum, sanctus pro sanguine sanguis
Connexus capite spinis ostenditur agnus
Hostia sancta deo. Cuius de morte piacli,
Esset ut in signum et vastatae pignora gentis,
Sanguine signantur postes et limina multa,
Immane auxilium, caro testis creditur esca.
Iesus transgressus Iordan terraque potitus
Lege dedit pascham, gaudens atque immolat agnum.
Et reliqui magni reges sanctique prophetae,
Non ignorantes certae promissa salutis,
Ingentemque, metu pleni transcendere legem,
Venturam summae virtutis imagine molem,
Inspectam e speculo celebrarunt ordine pascham.
Denique, si celeri primordia mente recurras,
Invenies funesta nimis, post impia verba.
Credulus, heu, facile nudatus tegmine vitae
Pellibus ut tegeretur homo, suspenditur agnus,
Aut peccata necat, aut sanguine funera delet,
Aut coperit nudos, fovet aut suo vellere vulnus:
Num pecoris sanguis humano sanguine pluris,
Ut pro peccatis oblatus dirimat iram,
Aut multae plebis veluti sit carior agnus
Auxilium immane? tantae tutela salutis,
Oblatus potuit pretium satis esse redemptis?
At deus omnipotens, caeli terraeque creator,
Immensus, vivus, perfectus, luce perennis,
His non placatur, pecudum neque sanguine gaudet.
Omnia mactentur pecora, grex omnis in auras
Decremet, ut veniam vel peccati expiet unius.
Nequaquam domini sapiens maculata figura
Tam vili pretio caro foeda paravit honores;
Sed spes et promissa fides mortalibus olim,
Haec operata tulit, magnae rationis imago,
Praemeditata patris, nimia pietate parata,
Venturum Christum terris, hominemque futurum.
Quem visum Ioannes, baptismi primus apertor,
Et vatum socius, necnon et apostolus ingens,
Praecursor missus certus, testisque fidelis,
Augustus vita, sublimi laude notatus,
Olim pascha dei verum quaerentibus agnum
Ostendit tandem venisse piacula facti,
Qui delicta suo multorum sanguine solvat,
Pro reprobis probus et carus, pro vilibus unus,
Corpore homo vitaque deus, mactatus ut agnus
Acciperet nos et nobis se effunderet ipsum.
Sic placuit domino mortem spoliare superbam;

v. 35. *Vulgo* lata putant. *v.* 39. *Vulgo* bissenos. *v.* 65. *Vulgo* phase conscribens. *v.* 75. *Vulgo* piati. *v.* 92. Num *Rivinus.* Non *vulgo extat.* *v.* 94. sit *Rivinus.* s *vulgo legitur.* *v.* 101. unius *Fr. Iunius.* *Vulgo* unus.

Sic poterit miserandus homo sperare salutem.
Hunc pascham Paulus mactatum praedicat agnum.
Nec species domini pecoris sublimis inertis
Consimilis patitur quapropter dicitur agnus,
Sed quia lanities renovata haec corpora vestit,
Dat tegimen multis, unquam nec deficit ipse.
Sic dominus virtute patris, quos morte redemit,
Exutos sua luce tegit, quae semper in illo est.
Ergo pastor ovem qui perdidit, ipse requirit.
Is robur spinasque uvae calcare paratus,
Aut rabiem superare lupi, pecudumque potiri,
Eripere et fortis, contemptis dentibus ultro,
Obiectat sese leo pelle obtectus ovili,
Decipiens habitu raptoris sanguine fauces.
Adam vi captum sic quaerit Christus ubique,
Ipse viam gradiens qua mors operata ruinam est,
Omnia perlustrans veterum monumenta virorum,
Singula perspiciens, exemplis omnibus unus,
Ex utero incipiens inimicam expellere mortem,
Conceptae simul in gremio cum semine carnis
Aetates omnes tacita sapientia lustrans,
Debita suscipiens, cunctos mundare paratus,
Reddere factori multos, quos sparserat unus.
Et quia terribilis puteo demersus iniquo
Vir cecidit, suasit virgo subducta dracone,
Consilio placuit, tegmen caeleste reliquit.
Arguit hos lignum nudos, mors atra coëgit;
Ex eadem massa simili ratione refecta
Iam renovata redit, flos carnis et hospita pacis.
Virgine desponsa caro non ex semine nato
Artifici coniuncta suo, sine debito mortis.
Angelus haec mandata patris per sidera defert
Lucida, ut angelica credantur nuntia fama,
Virginis ut virgo, carnis caro debita solvat.
Talibus ingressus sequitur vestigia mortis
Parvulus immanis, senior puer et iuvenis vir.
Post, ubi iusta viri completa est roboris aetas,
Paulatim solitus socias deperdere vitas,
In foedas etiam rugas et inertia membra
Mutari specie vacuatis sanguine venis,
Constitit, haud habitum passus veterascere carnis.
Qua die quove loco cecidit clarissimus Adam,
Quave manum extendit temere contingere lignum,
Hac eadem redeunte die volventibus annis
In stadio ligni fortis congressus athleta,
Extenditque manus, poenam et pro laude secutus
Devicit mortem, quia mortem sponte reliquit.
Exuit exuvias carnis et debita mortis,
Serpentis spolium devicto principe mundi
Adfixit ligno, refugarum immane tropaeum.
In cuius signum Moses suspenderat anguem,
Ut, quotquot fuerant multis serpentibus icti,
Adspicerent ipsum victum fixumque draconem.
Post, ubi secretas inferni venit ad undas
Atque suum victor captivum luce retexit
Adstanti iussumque patris virtute peregit,
Sponte suum corpus quod liquerat ipse recepit.
Causa haec mortis erat, eadem via facta salutis;
Nuntius ille doli, sed pacis nuntius iste;
Sponsa virum necuit, genuit sed sponsa leonem;
Virgo viro nocuit, sed vir de virgine vicit.
Cuius in exemplum sopito corpore somno
Sumitur ex latere mulier, quae costa mariti;
Quam carnem de carne sua deque ossibus ossa
Evigilans dixit, praesaga mente locutus.
Mira fides, merito Paulus certissimus auctor,
Christum de caelis Adam docet esse secundum.
Veritas ipsa suis exemplis usa refulget.
Nec cupit ex alieno acres ostendere gressus;
Pauperis hoc opus est, propriae virtutis egeni.
Haec Paulus docuit magnus mysteria docta,
Scilicet in Christo esse decus, tuum, ecclesia, cernens.
Huius de latere ligno pendentis in alto
Corporis exanimi sanguis manavit et humor.
Femina sanguis erat, aquae erant nova dona lavacri,
Haec populi vera est viventis ecclesia mater,
De Christi nova carne caro, deque ossibus ossum.
Golgatha locus est, capitis calvaria quondam;
Lingua paterna prior sic illum nomine dixit;
Hic medium terrae est, hic est victoria signum.
Os magnum hic veteres nostri docuere repertum,
Hic hominem primum suscepimus esse sepultum,

v. 130. *Vulgo* Eripere fortis. *v.* 156. *Vulgo* socia deperdere vita. *v.* 160 *et* 161 *vulgo inverso leguntur ordine.* *v.* 171. *Vulgo* fictum.

Hic patitur Christus, pio sanguine terra madescit,
Pulvis Adae ut possit veteris cum sanguine Christi
Commixtus stillantis aquae virtute levari.
Haec ovis est una, quam se per sabbata vivam
Inferni e puteo statuit subducere pastor.
Propterea cunctae carnis praemortua membra
Curabat sabbatis, aut caeci a germine nati
Lumina, quae nondum dederat, cernendo peregit,
Aut hominem totum exanimem per sabbata vivum
Deque sepultura praesenti plebe vocavit,
Ipse novi factor, veteris bonus ipse refector,
Aut quae defuerunt supplens aut perdita reddens.
Haec ineunte die sancto sperantibus in se
Facturus plene pro pacto posse docebat.
Quid? caro si moritur, nec spes datur ulla salutis,
Quas habuit causas hominem se fingere Christus,
Et medicare homines, aut curam carnis habere?
Si revocat paucos, cur non revocabit et omnes?
Corruptela potens liquefactum solvere corpus,
Non poterit virtus domini revocare solutum?
Credunt interitu qui non sua corpora solvi,
Non credunt domino, sua qui vult mersa levare,
Aut nolle praestare bonum, neque posse potentem
Dicunt, ignari quanto de crimine lactent,
Infirmas ausi causas praeponere morti.
In grano latet arbor, et hoc nisi terra sepultum
Putrescat, non dat decoratos arbore fructus.
Iam liquidae stringentur aquae; stridente rigore
Saxa fient, et semper erunt, nisi magna potestas
Solverit inducto molli spirante tepore.
Viticulae in gracili latet ingens corpore botrus;
Si quaeras, non est: cum vult deus, esse videtur.
Arboribus folia, spinis rosa, germina campis
Mortua deficiunt, et rursus viva resurgunt.
Haec homini deus ante oculos revocata reformat,
Propter quem locuples primus large omnia fecit.
Omnia nuda cadunt, suo corpore singula vestit:
Cur hominem solum, cui tantos fudit honores,
Non tantum revocet sibi, quem super omnia fecit?
Ergo caro et sanguis dei regno digna negatur,
Tamquam sit Paulus proprie de carne locutus.
Ille quidem magna docuit, sed inania corda
Carnali sermone putant; nam pristina facta
Sanguinis et carnis voluit sub nomine dicta
Caelestis magni memoratus verna magistri,
Qui per aquam de se genitis sui nomen honoris
Donavit, pignusque suo de spiritu fudit,
Ut cuius fuerant homines virtute redempti,
Huius et acciperent renovati nomen honoris,
Ergo, quia populis nondum suo fonte renatis,
Sordibus antiquis tectis, (ea debita mortis)
Ex veteri causa regnum caeleste negavit,
Dicens humanum rursus debere renasci,
Quod natum est de carne, caro est, de spiritu, vita,
Radicis veteris nova germina gloria mutans,
Ablutum corpus iam non de carne vocari:
Hoc sequitur Paulus, sic est de carne locutus.
Denique dixit oportere superindui vestem,
Hunc habitum fragilem, mortalem contegi formam,
Non aliud corpus dari, sed prius illud inermem
Undique regno dei lato circumdari totum,
Momento aspectus oculi mutabitur, inquit.
Ut rufae cerae facies dispanditur herba,
Et mutat proprium candenti sole colorem,
Sic eadem caro fulgenti de gloria sumens
Gaudebit semper gaudens et morte carebit,
Devictum clamans crudelem corporis hostem,
Glutitam mortem fortis victoria Christi,
Ingentes deo summa ferens ad sidera laudes.

LIBER TERTIUS.

Iam genuit, quondam sterilis cognomine, mater,
Iamque novus gaudet populus de libera natus,
Expulsa famula merito cum prole superba;
Viventis quoque fontis aquas ingrata relinquit,

v. 218. *Vulgo* revocavit et. *v.* 245. *Vulgo* verba. *v.* 268. *Vulgo* Christus.

Et tepidis errans ardenti sidere potat.
Iam possunt gentes Abraham clamare parentem,
Quae vocem domini simili ratione secutae
Omnia liquerunt peregre se sistere vitae.
Laetare, o sterilis, promissam concipe plebem;
Erumpe et clama, quae nulla prole beata,
De qua dicebat per vates spiritus olim:
Haec genuit gentem multis ex gentibus unam,
Cuius principio semper pia membra laborant.
Huius Abel iustus, pastor pecudumque magister,
Fraternae occidit quem olim violentia dextrae.
Huius Enoch, insigne decus, de corpore membrum,
A deo digressos populos facinusque sequentes,
Dum furit in terris refugarum turba latronum,
Sacrilegum genus ut fugeret crudele gigantum,
Consilio revocabat, in omnibus ipse fidelis.
Ingenti gemitu placuit, meritoque labore
Translatum magno pignus servatur honore.
Perfectus laude et sine culpa Noë repertus
Testificante deo iustus in adultera plebe,
Bis quinquagenis arcam qui texuit annis,
Venturum excidium factis et voce ferebat;
Promeruit tantis ereptus mortis ab undis,
Et cum prole sua servatus. Gente sequente
Est Abraham, cuius gnatos vos esse negatis,
Qui primus genere et patria et genitore relicto
Voce dei suasus secessit in extera regna,
Tantos dei meruit sublimis dignus honores,
Gentibus ut pater et populis credentibus esset.
Cum patribus Iacob, quorum pater ipse, per omne
Vitae suae spatium laetissima tempora Christi
Praececinit verbis, actu, virtute, labore.
Hunc sequitur Ioseph, foedae sine sorde iuventae,
Carceris et durae conficta calumnia poenae:
Gloria post gemitus, regnique secunda corona,
Inque fame panis tribuendi larga potestas.
Tam propria Christi, tam lucida lucis imago
Omnibus est manifesta, quibus sunt lumina menti,
Ut speculo vultus firmam spem cernere possint.
Iudas ipse pater, regalis sortis origo,
Unde duces geniti, cuius de semine reges
Numquam defuerunt, donec ventura potestas
Gentibus expectata diu promissa veniret.

Dux populi Moses, qui limina regia liquit,
Spernens divitias florentes tempore parvo,
Maluit adflictus populi portare labores
Subnixa cervice, minis non territus ullis,
Quam sibi delicias multasque remittere poenas,
Pro magnaque fide, pro tanto mirus amore,
Armatus virtute dei magnalia gessit,
Percussit gentem plagis, terramque reliquit,
Confundit regem durum, populumque reducit,
Calcavit fluctus, hostes demersit in undis,
Fecit aquam dulcem per lignum, semper amaram,
Cum Christi populo manifeste multa locutus,
Cuius de facie lux et nitor ore refulsit,
Acceptam legem per paucos fudit in orbem,
Exempla implicita propriorum certa laborum,
Percussit petram, iussus quoque flumina fudit;
Extenditque manus, ut signo vinceret hostem.
Omnia de Christo, per Christum cuncta loquuntur.
Hic probus et magnus cum laudis pace quievit.
At Iesus Nave filius, Auses ante vocatus,
Spiritus hunc sanctus socium sibi nomine iunxit:
Hinc fluvium scidit, et populum transire coëgit,
Distribuit terram gratis, promissa paterna,
Solem cum luna statuit, dum vinceret hostem,
Expulit externas gentes prolemque gigantum,
Excidit lucos, aras et templa subegit,
Omnia legitima solemnia mente peregit;
Nominis exemplum Christi, virtutis imago.
Quid de Iudicibus populi per singula dicam?
Quorum virtutes si conscribantur in unum,
Verborum spatio numerosa volumina complent.
Attamen ex multis paucorum dicere vitam
Corporis explendi verborum postulat ordo.
Ex quibus ut Gedeon dux agminis, acer in hostem,
Non virtute sua tutelam acquirere genti,
Firmatusque fide signum petit excita menti,
Quo vel non posset vel posset vincere bellum,
Vellus ut in noctem positum de rore maderet,
Et tellus omnis circum siccata iaceret,
Hoc inimicorum palmam coalescere mundo,
Atque iterum solo remanenti vellere sicco,
Hoc eadem tellus roraret nocte liquore.
Hoc etenim signo praedonum stravit acervos,
Congressus populo Christi, sine milite multo,
Tercenteno equite (numerus Tau littera Graeca)

Armatis facibusque et cornibus ore canentum.
Vellus erat populus ovium de semine sancto;
Nam tellus variae gentes fusaeque per orbem;
Verbum quod nutrit, sed nox est mortis imago,
Tau signum crucis, et cornu praeconia vitae,
Lucentesque faces in lychno spiritus ardens.
Scilicet hoc testamen erat virtutis imago,
Non prius angelica mortis fera praelia vinci,
Quam populo indocili merito sua culpa relicto
Florentesque fide gentes in laude receptae.
Debbora quin mulier super omnem maxima famam,
Pro patria quae belligero subnixa labori
Stipite sub palmae populum vicisse canebat,
Quapropter victi simul hostes terga dedere,
Sisara dux fugit, cui non vir nec manus ulla
Restitit. Hic Baal Christi victoria signo
Extemplo refugam devicit femina ligno.
Iephtha fide firma, qui duro vulnere votum
Ausus mercedem belli deo dicere grandem,
Hic quia quae non vult dominus promiserat amens,
Occurrit primo carum sibi pectore pignus,
Nulli sperata cecidit quod sorte repente.
Promissum ut staret, solvit pia iura parentis,
Peccati votum violenta mente coperuit
Immanis timor, orbatae solatia vitae
Pro scelere obtinuit famam, pro crimine laudem.
Nec non Samsonis super omnia corpora vires;
Spiritus hoc donum; capiti concessa potestas.
Pro populo solus, nullo mucrone nec armis,
Os retinens asini, prostravit corpora mille.
Vincula nulla virum vinctum potuere tenere;
Gloria sed postquam captivi mota recessit,
Occidit, atque hostes victus sua morte redemit.
Mirificus Samuel, cui reges ungere primum
Praeceptum, dare chrisma, viros ostendere christos,
Talibus in vitae spatio laudabilis egit,
Ut quoque post requiem prophetica iura teneret.
Psalmographus David, magnus rex atque propheta,
Passurum Christum submissa voce canebat,
Sponte quod ingratus populus sine lege peregit,
Cui deus ex utero fructum promiserat olim,
Prolem sublimi solio suo ponere sanctam.
Fixa fides domini quae sponderat omnia fecit.
Aemulus Ezechias, populi corrector inertis,
Oblitis legem qui restauravit iniquis,
Haec olim mandata dei prior omnia iussit,
Qui precibus bellum, non ferri cuspide solvit.
Hic moriens lacrimis annos ac tempora vitae
Accepit, merito talem tulit actus honorem.
Ingenti zelo Iosias, rector et ipse,
Tantum nemo supra nec postea taliter egit.
Idola destituit, destruxit templa nefanda,
Atque sacerdotes super aras igne cremavit,
Ossa prophetarum falsorum cuncta refodit,
Incenditque aras, adolenda cadavera lignis.
Insignis fidei in laudem, memorabile, tactus
Nobilis Helias, qui nondum debita mortis
Gustavit, quoniam rursum venturus in orbem est.
Ergo infracta fides, populum regemque furentem,
Militiam domini qui deseruere beatam,
Verberibus, flammis castigans hostes amaris,
Sidera conclusit, tenuitque in nubibus imbrem.
Esse deum ostendit cunctis, apparuit error.
Nam madidae partes hostiae fluvio super aras
De caelo precibus veniens vi flamma comedit;
Et quotiens voluit, totiens ruit ignis ab alto.
Divisit fluvium, transgressus et avia fecit,
Sublatus curru paradisi vectus in aulam est.
Huius discipulus sortis successor Heliseus,
Qui duplicem Heliae petiit sibi sumere sortem,
At castigandam violento verbere plebem,
Tantum pro domino et talem spiravit amorem.
Iordane percusso, pedibus via facta regressus,
Demersam fluvio relevavit virga securim,
Mortificumque cibum in vitalem transtulit escam,
Detinuit pluvias iterato tempore duplo,
Mundavitque lepras, hostes caligine cepit;
Cuius post obitum iam condita membra sepulchro
Abiectus quidam, mactatus caede latronum,
Mortuus, ut tetigit, revocata luce revixit.
Esaias, locuples vates et fontis aperti.
Tam manifesta fides, verbum dei ore profudit,
Largaque per Christum patris est promissa voluntas,

v. 109. *Ita Rivinus. Vulgo* Exemplo refuga. *v.* 131. submissa *emendavit Pamelius. Antea erat* cuius sc.

Praetestata viam vitae atque probata per ipsum est.
Quem populus sectum ligno sine labe repertum,
Immeritum, demens crudeli morte peremit.
Sanctus Hieremias, quem gentibus esse prophetam
Aeterni virtus iussit, dixitque futurum;
Qui quoniam plebis facta inlaudanda revolvit,
Et fore captivam, nisi paenituisset iniquos,
In famulos fieri praesaga voce locutus,
Vincula dura tulit, squallenti carcere clausus,
Inque luto putei fames hausit tabida membra.
Sed postquam quae noluerant audire probavit,
Atque hostes vinctum populum duxere triumphis,
Horrida vix tandem caruit sua dextra catenis;
Nulla morte virum constat, neque caede peremptum.
Ezechiel fidus, dives cui gratia verbi
Concessa est, peccatorum secreta videre,
Afflictus lugere suos, veniamque precari,
Cernere vindictam sanctorum caede futuram,
Sanctorumque locum regni carnisque salutem,
Spiritu implicitus, gressus aditusque videre.
Osea, Amos, et Micheas, Ioël, Abdia, Ionas,
Atque Naum, Habacuc, Sophonias, Aggaeusque,
Zacharias vim passus, et angelus ipse Malachim,
Hi vates domini, quorum chorus usque canentum,
Ac pariter laudis propriam meruere coronam.
Quam magnus Daniel! qualis vir! quanta potestas!
Qui falsos testes ipsorum prodidit ore,
Servavitque animam damnatam crimine ficto,
Somnia secreta et regis prior ore resolvit,
Praevidit Christum regnorum solvere membra,
Pro domino reus est, factus quoque praeda leonum,
Servatisque palam cunctis in pace quievit.
Huius tres socii, vix digna laude canendi,
Ex numero tanto decretum regis iniquum
Contempsere pii, quorum data corpora flammis,
Tradere se poenis potius pro nomine magno,
Quam genibus nixi simulacro pandere palmas.
Iam praeclara fides, iam spes super omnia fulgens
Extinxit rabidos ignes et vicit iniquos.
Esdras vates, legis doctor et ipse sacerdos,
Qui populum captum post tempora plena reduxit,
Ignibus et multa consumpta volumina vatum
Spiritu completus memori omnia reddidit ore.
Grandis Ioannes super omnes semine natos;
Cuius difficile poterimus dicere laudes:
Ablutor carnis, domini praecursor apertus,
Ablutor Christi, prior ipse renatus ab illo,
Foederis ille novi primus veterisque supremus,
Proque via vera prior hostia caesus obivit.
Ecce deus Christus; pariter bis sena iuventus,
Omnibus una fides, amor unus et una potestas,
Flos hominum; mundo lucentes lumine Christi
Et comites et apostolici, qui vera locuti
Auribus audivere, oculis videre salutem,
Tractavere manu corpus de morte receptum,
Convixere cibo assidue, testantur ut ipsi.
Hunc Paulus, praelectus apostolus in vice missus,
In caelos raptus vidit quoque; missus ab illo,
Barnaba cum comite sociisque prioribus, uno
Foedere coniunctis, per gentes tradit ubique
Esse caput Christum, sunt cuius ecclesia membra,
Corporis ipse salus, membrorum vita perennis,
Ipse caro factus, pro cunctis ipse peremptus,
Ipse resurrexit primus, spes una salutis;
Discipulisque suis formam dedit: hi simul omnes
Indignas varie poenas pro nomine passi.
Talia membra gerit specioso corpore mater
Libera, quod nunquam domini praecepta reliquit,
Inque domo senuit, domino lectissima semper,
Invidiam, poenas eius pro nomine passa.
Nam sterilis quoniam, nondum secura futuri,
Ediderit populum caelesti semine natum,
Atque suae famulae portarit spreta dolorem;
Hanc sterilem quondam nunc tempus cernere matrem
Haeredem natum suae libertatis habere,
Non similem famulae, quamquam de semine caeli

184. *Pro* carcere *Fabricius ediderat* currere. *v.* 248. *Vulgo* portavit.

Conceptum genuit, sibi conditione iugatum.
Absit ut illicitis verbis, temeraria voce,
Egregios homines, ardentia sidera caeli,
Semine coniunctos tantum, vel sanguine, plebi
In solidum passim famulum dicatis atrocem,
Aut populum domini legis mandata secutum
Servili specie quisquam putet esse loquendum.
Sed peccatorum vacuam sine mente catervam,
Qui promissa dei dubia spe corde locarunt,
Praesentis vitae misera dulcedine victos,
Debita servitio capitis sua culpa subisset,
Si legem plebi peccati causa iugabit.
Nam servire deo, totoque incumbere corde,
Intemerata fides, libertas sponte paratur.
Ergo patres iusti, sancti sine labe prophetae,
Adventum domini multi cecinere futurum,
Testanturque fide caelestia iussa profanis,
Cum quibus immanes, satiati gloria Christi,
Consortes virtutis, verba sacrata replentes
Firmavere fidem, factis praedicta probando.
Quorum discipuli, qui successere per orbem,
Conflati virtute viri, nostrique magistri,
Coniunctos operis nobis tribuere honores.
Ex quibus electum magnum plebique probatum
Hac cathedra Petrus, qua sederat ipse, locatum
Maxima Roma Linum primum considere iussit.
Post quem Cletus et ipse gregem suscepit ovilis.
Huius Anacletus successor sorte locatus.
Quem sequitur Clemens; is apostolicis bene notus.
Euaristus ab hoc rexit sine crimine legem.
Sextus Alexander Sixto commendat ovile;
Post expleta sui qui lustri tempora tradit
Telesphoro; excellens hic erat, martyrque fidelis,
Post illum socius legis, certusque magister,
Cum vestri sceleris socius, praecursor et auctor
Advenit Romam Cerdo, nova vulnera gestans;
Detectus, quoniam voces et verba veneni
Spargebat furtim; quapropter ab agmine pulsus
Sacrilegum genus hoc genuit spirante dracone.
Constabat pietate vigens ecclesia Romae
Composita a Petro, cuius successor et ipse
Iamque loco nono cathedram suscepit Hyginus.
Post hunc deinde Pius, Hermas cui germine frater,
Angelicus pastor, quia tradita verba locutus,
Atque pio suscepit Anicetus ordine sortem.
Sub quo Marcion hic veniens, nova Pontica pestis,
Nondum secretum facinus suo corde reclusum,
Passim vulgo loquens latebrosa perfidus arte.
Sed postquam coepit mortis proferre sagittas,
Abiectus merito tam saevi criminis auctor,
A sanctis reprobus, patuit mirabile monstrum.

LIBER QUARTUS.

Haec populo iuveni, qui dives, liber et haeres
Possidet aeternam spem laudis iure dicatam,
Non ut doctores (solus daret omnia Christus),
Sed famulos Christi, iubet inviolata potestas
Ingenti zelo flagrantes, pacis amore
Armatos, molem belli deducere terrae,
Excelsas turres et moenia saeva malorum
Surgentesque minas populi contra agmina sancti
Detrahere, vacuas voces dissolvere vento.
Quapropter merito nos aemulamenta locuti
Ipsius ex verbis etiam monumenta salutis
Nitimur exprimere, quae gratia larga profudit,
Praedonisque plagam sanctis aperire copertam,
Ex improviso ne quis rudis, inscius, audax
Incidat, et captus caelestia dona relinquat.
Ergo deus cunctis mortalibus unus ubique est,
Aeternum regnum, profundae lucis origo,
Fons vitae, potus sapientia conditus omni.
Protulit ipse orbem, cuius sinus omnia cingit.
Nulla illum regio, nullus locus ambitu claudit;
Materies nulla est facta, ut sit sponte perennis,
Quae fuerit semper, nullo factore creata;
Caelorum, terrae, maris infernique locator
Spiritus, aëris est divisor, conditor, auctor,

v. 277. *Ex his et qui inde sequuntur versibus comparatis cum verbis Tertulliani De Praescr. Haeret. cap.* 32. *recte monuit Rigaltius apparere horum carminum non posse Tertullianum esse auctorem.* *v.* 296. Pio *ediderunt Fabricius et Rigaltius.*

Solus perpetuus deus est, immensa potestas.
Hunc lex esse deum populo monstraverat unum,
Cuius vox Mosi pollens in monte locuta est.
Illius haec virtus, sapientia, gloria, verbum,
Filius, immenso genitum de lumine lumen;
Per vatum voces hunc unum clamitat esse
Ordine suscipiens Paulus; sic tradit et ipse
Unum hunc esse patrem, per quem sunt omnia facta,
Atque unum Christum, per quem deus omnia fecit,
Ad quem se curvare genu plane omne fatetur,
Ex quo omnis patria in caelo terraque vocatur,
Qui zelat populum summo pietatis amore
Ut pater, et sancte vult omnem vivere carnem,
Apparere sibi mundam sine crimine plebem.
Hoc zelo nostram custodit lege salutem,
Legitimos monet esse, iubet, castigat et instat,
Corripiens Galatas fratres et apostolus idem,
Talem se Paulus zelum se scripsit habere.
Reddidit ergo deus gratis peccata paterna
In cataclysmo enecans pariter cum prole parentes
Genteque iam quarta genitos de stirpe nepotes,
Cum fere nongentos hos tunc adiuverit annos.
Iudicium durum, sententia saeva videtur,
Parvulus et Sodomis adhuc insons, mollis, inermis,
Ut careat vita: quid enim peccaverat infans?
Quod crudele putes, hoc est pietatis honestum.
Auctores sceleris, facinus ne cresceret ultra,
Extinxit, sobolemque patrum peccata sequentum.
Sed non cum patribus poenas innoxius infans
Perpetuas luit, ignarus, neque criminis auctus;
Ne fieret sceleris consors aetatis adultae,
Sponte futura mala, mors immatura resolvit.
Cur deus ergo iubet pecorum sibi sanguine fundi,
Legeque constringit ne quis transcenderet errans
In populo, lapidum praesenti morte minatus,
Atque iterum haec reprobat, negat haec sibi munera grata,
Corripiens plebem peccati examine pressam,
Ipse iubet verax, iustus simul ipse repellit?
Si quaeris causas, errans desiste moveri;
Causa etenim fidei rationis imagine maior.
Aspice per speculum fulgentis luminis umbram,
Quid vituli sanguis, vitulae cinis, hircus uterque;
Hic dimissus abit, cadit alter at hostia templo.
Sanguine nam vituli populum, simul omnia vasa
Atque sacerdotes et scripta volumina legis
Sparsit aquae mixto vates, sic iussus ab alto
Non propriam spem, nec speciem virtute vacantem,
Exemplo vituli passurum in corpore Christum;
Qui iuga dura ferens humeris temonis aratro
Fortiter abrupit sua pectora vomere ferri,
Infundens sulcis animae sui sanguinis undam.
Nam templi vasa haec designant corpora nostra.
Ipse dei templum verum, non ante dicatum,
Namque suo socios homines sibi sanguine fecit,
Atque sacerdotes voluit sui corporis esse,
Ipse patris summi perfectus iure sacerdos.
Auditum, visum, gressum mundavit inertem,
Aspersitque libro testes praesaga locutus,
Demonstrans legem suo vinctam sanguine sancto.
Hanc et per vitulam manifestat victima causam,
Sanguine de cuius pro plebe piacula sumens
Intra velamen primus Levita ferebat,
Castrorum extra fores corpus iussuque cremavit,
Cuius de cinere mundabat corpora lapsa.
Hoc dominus noster, qui nos sua morte redemit,
Extra castra, volens populi vim passus iniqui,
Implevit legem, factis praedicta probando,
Qui vere mundat plebem contamine plenam,
Omnia concedens, quasi dives corporis auctor,
Intra velamen caeli cum sanguine gressus,
Effudit quem pro multorum mortibus unus.
Ergo sacerdotem magnum decet hostia sancta,
Quam digne perfectus habens offerre probetur.
Corpus habet, haec est mortalibus hostia viva,
Hanc dignam magnis pro cunctis obtulit unam.
Hircorum species homines docere esse repulsos

v. 100. docet *Rivinus.* dicat *Pamelius.* decet *Fabricius.*

Ex duobus populis steriles, sine fructibus ambos,
Quos in evangelio dominus quoque dixit, et haedos
Abs ovibus cerni stantes in parte sinistra,
Esse quidem quosdam domini pro nomine passos,
Sic actum sterilem fructum velasse, supremo
Hos merito dignos arae, decet esse prophetas;
Abiectos alios, Lazaro ut dives iniquus,
In sua duritie qui permansere repulsi.
Nam velum in medio pendens cernebat utrosque,
Inque duas partes aedem diviserat unam.
Interiora quidem sanctorum sancta vocata.
Isthic ara sita effulgebat nobilis auro,
Testamenta simul, tabularum legis et arca,
Pellibus agnorum caeli contecta colore,
Interius vestita auro, media omnia ligno.
Hic tabulae legis, hic manna est urna repleta,
Hic Aaron est virga, crucis quae germina profert,
Ipsi dissimilis, styracis tamen arbore nata.
Atque super Cherubim per formam quattuor unam
Pandebant pinnas et sagmina iussa tegebant.
Exterius velum, pars aedis aperta patebat,
In faciem lato gravis aeris stabat aheno,
Et candelabrum bis ternis undique ramis
Connexis medio calamo, totidemque lucernae.
Aurea materies complebat lumine templum.
Ergo prior templi facies communis, aperta,
Declarat ritum populi sub lege morantis,
In cuius tenebris septemplex spiritus unus
Lucebat sanctus semper plebemque tegebat.
Hoc candelabrum verum vivaeque lucernae
Per legem et vates perlucent corde subactis;
Inque typum terrae facta ara traditur esse.
Hic operae populi, quas non sine sanguine semper
Obtulit effuso, vitam sine lege, cruore,
In patulo passim comparuit omnibus olim.
Isthic et dominus pro cunctis hostia factus
Totam designat terram, specialiter aram.
Foederis hinc etiam novi inenarrabilis auctor,
Discipulus Ioannes animas pro nomine passas
Testatur tali sese vidisse sub ara,
Clamantes dei vindictam pro caede potentis.
Isthic interdum requies, sub corpore terrae
In parte ignota quidam locus extat apertus,
Luce sua fretus, Abrahae sinus iste vocatur,
Altior a tenebris, longe semotus ab igne,
Sub terra tamen, haec ara vocatur ahena,
In qua velamen pullum memoravimus esse.
Dividit hoc partes ambas, unamque recludit,
Dissitam ab aeterna, cultura et temporis usu.
Non inimica sibi, quamvis distantis amoris,
Tempore divisa et spatio, et ratione ligata.
Una domus, quamvis velo partita videtur,
Atque adeo passo domino, velamine rupto,
Caelestes patuere plagae, caelataque sancta,
Atque duplex quondam facta est domus una perennis.
Interius templum, populum de nomine Christi
Caelesti cultu, ipsa dei mandata sequentem
(Personae hic propriae vere non umbra ligatur),
Perfectis rebus completum tradidit ordo.
Arca sub exemplo corpus venerabile Christi
Ostendit, sacro per lignum spiritu iunctum.
Aëriae pelles, caro, non ex semine nata,
Extensa in ligno, simul intus spiritus ardens
Aurigera specie conflatus, iungitur illi,
Ut caro pace data cum spiritu mixta vigeret.
Carnis et urna typum domini fert aurea plena,
Foederis ipsa novi dominum declarat aperte
Manna, quod est panis caelestis, verus, in illum,
Traditus a patre, quem tribuit pro pignore sanctis;
Perfecte dabit hunc illis qui vincula pacis
Semper amatores operum tenuere bonorum.
Et tabulae duplices conscriptae legis in arca
Significant simul haec in Christo condita semper,
Qui vetus atque novum mandatum pertulit ipse,
Arca patris summi, per quem dedit omnia dives.
Et virga styracis fructus nucis adtulit ipsa
(Virginis haec species, genuit quae sanguine corpus),
Coniuncta in ligno sedabit mortis amarum
Interius fructum dulcem, de spiritu sancto.
Sicut Esaias virgam de semine Iesse

v. 131. *Ita ed. Rivinus. Vulgo* perlucens. v. 148. unamque *ed. Rivinus. Vulgo* unaque.

Praedixit Mariam, de qua flos exit in orbem.
Ara nitens auro caelum declarat in alto,
Quo sanctae subiere preces, sine crimine missae.
Hanc aram dominus dixit, qua munera si quis
Offert, ut primum pacem cum fratre retractet,
Sic demum flagrare preces ad sidera possunt.
Hoc Christus, victor solus primusque sacerdos,
Obtulit incensum, precibus non arbore natum.
Nam Cherubim cum sit bis binis vultibus unum,
Est unum verbum, per quattuor ordine ductum,
De patre quae Christus plenissima pertulit ipse
Mandati sperata novi solatia vitae.
Ast quater alae sex, veteris praeconia verbi,
Testificantis ea quae postea facta docemur.
His alis volitant caelestia verba per orbem;
His etiam Christi sanguis contextus habetur,
Obscure vatum praesago dictus ab ore.
Alarum numerus antiqua volumina signat,
Esse satis certa viginti quattuor ista,
Quae domini cecinere vias et tempora pacis.
Haec cohaerere novo cum foedere cuncta videmus.
Sic quoque Ioannes, sic pandit spiritus illi
Tot numero solio senioribus insuper albis,
Atque coronatis cohibentibus omnia mitra,
Ad solium domini vitreum et mare stare sub igne,
Quattuor aligera atque oculis animalia plena
Intus et exterius, quae sunt arcana patere:
Significat verbo simul omnia clausa videri;
Nam vitreum flammae mixtum mare dona lavacri
Spiritu conflato credentibus esse tributa.
Quae pietas domini! quis tantum dicere possit,
Ante tribunale, ante pavimentumque paravit,
Ut fora iudiciumque sibi anticipare volentes
Et fugerent, esset properanti copia lata.
Sic igitur lex et miri cecinere prophetae,
Omnia sic coniuncta vigent, veterisque novique
Foederis, illa sacra et verborum immania dicta.
Sic et apostolicae voces testantur ubique,
Nec quidquam veteris non est novo denique iunctum.
Sic errant, et dictorum sic facta retorquent
Qui falsas finxere vias; dominumque deumque
Aeternum regem, qui tantum protulit orbem,
Detrectant, aliud quaerunt sub nomine ficto,
Mentibus orbati, quas amisere furentes,
Externum legi Christum affirmare volentes,
Nec mundi dominum, carnis neque velle salutem,
Nec virtute patris, factorem corporis ipsum;
Quos obturatis fugiendum est auribus ultro,
Ne sermone suo maculent innoxia corda.
Nos igitur, quos tanta dei perfudit honestas,
Veraque doctoris caelestia verba magistri
Instituere bonis recta et monumenta dedere,
Semper honoremus dominum, sine fine canamus,
Gaudentes puraque fide certaque salute.
Nati vero deo nutrimur pane perenni,
Aeternam toto sperantes pectore vitam.

LIBER QUINTUS.

Primus erat referens inimici ex ordine verba,
Quae refuga illicite molitus protulit amens.
Hinc etiam carnis spes et victoria Christi,
Et species breviter falsarum dicta viarum.
Inde sequens coniuncta docet mysteria legis,
Inque novo deus quae foedere tradidit unus.
Tertius ingenua gentem de matre creatam,
Vatibus et patribus sacratos esse ministros,
Quos numero bis sex de cunctis, Christe, legebas;
Maiorum natu cum nomine tempora lustri
Tempora servata, sceleris cui paruit auctor
Ignotus, sine lege, vagus, cum prole relictus.
Quartus et ipse refert obscura piacula legis
Esse typum veteris, quae paruit hostia vere,
Iamdudum expectata piis cum semine sancto.
Hic quintus multos nexus nodosque resolvit,
In planum mala convolvit quaecumque latebant,
Argumenta trahens, sed non sine teste prophetа.
Et quamvis hostes muniti fortibus armis

v. 192. *Ita Fr. Iunius. Vulgo* Mandata.

Vincamus, tamen inlicita, polluta, nefanda,
Commaculata simul, sic miscuit omnia serpens,
Caecorum sine luce viam, contamine vocem;
Ut, dum factorem mundi contendimus ipsum
Esse deum solum, vatum quoque voce locutum,
Ignotumque alium quemquam non esse probamus,
Vix mundam linguam sermonis culpa reservet.
Complexu vario notum dum laude sequentes
Culpamusque alias ignoti tempora sera;
Sed cogunt nos multa doli celata venena,
Ancipiti quamquam cum crimine, pandere verba.
Quisnam ergo deus? quem verum dicitis esse
Ignotum populis, alienum denique mundo?
Hunc quem nemo prius norat, hic venit ab alto?
Si sua, cur tam sera petit? si non sua, quare
Ut praedo rapit, et populum sub lege morantem
Ignotis totiens per legem vocibus opplet?
Si misereri etiam venit et succurrere cunctis,
Et relevare gravi devictos funere mortis,
Carnis et obsceno spiramen solvere vinclo,
Qui cohibetur homo interior, concisus inique,
Cur tam sero pius vigilans, semperque benignus?
Qui numquam prius omnino se praebuit ulli?
Transmissis numero alienos ore requirens,
Numquam expectatus, non notus, missus in orbem.
Pastor ovem quaerens, quam non amiserat ante,
Debuit exutus carnem, quasi victor et ipse
Spiritus, ut fuerat semper, talesque volebat,
Omnes expulsas animas sine corpore passim
Eripere, et carnem spoliatam linquere terrae;
Una die pariter complere cadavere mundum,
Evacuare orbem, atque animas adtollere caelo.
Progenies hominum nasci cessasset in unum,
Et nulla posthac generis prosapia vestri
Nata foret, postemque novam fudisset in orbem.
Vel quia tunc nihil ex his factum ostenditur esse,
Debuerat finem generi statuisse futuro,
Connubii solido complexus corde replesset,
Fecisset torpere viros, sine germine fructus,
Feminei sexus cubitus taedere dedisset,
Clausisset penitus carnis genitalia membra,
Nulla voluntas nostro animo, neque posse facultas.
Post haec posset et interior homo sanguine iunctis
Haerere infusus carni, semperque periret.
Semper ovis perit, ergo nec est servare potestas?
Cum semper nascatur homo, sub crimine mortis
Quod pastoris opus, si sic inventa docentur?
Inquaesita ergo, sed non erepta probatur.
Nunc vero delectus adest connubia adire,
Ut semper fuit, quem iunxit certa propago,
Nascuntur gentes et vix numerabile vulgus,
Accipiunt animas nascentem corpora viva;
Nec Paulum decuit, quamvis pro tempore, quosdam
Hortari, velut ipse fuit, pari sorte manere,
Temporis angusti cernens instantia multa;
Nam teneras alias aetates nubere iussit,
Nec se fraudari, sed debita reddere pacto.
Vos autem astuta quis suasit fraude manere,
Diviso prolis securos degere amore,
Crimen adulterii committere, perdere vitam?
Et quamquam perit, id falsare agnomine verbi?
Quapropter vocis tam dulcia cuncta profundit
Impavidi quidquid placet, ut faciatis oportet,
In faciem casti, maculati crimine furtim,
Hac causa vos connubio privavit honesto.
Sed quid plura? bene est disiunctos scilicet esse,
Expedit et mundo, ne vestri germinis ullus
Nascatur; tandem cessabunt organa mortis.
Partem hominis, dum speratis retinere salutem,
Totus homo vester deperdit mente profana,
Interior simul et veterem quem dicitis hostem;
Sed nec homo solum spiramen dicitur esse;
Nec vetus est homo dicta caro, nec sunt inimica
Spiritus et caro, verus homo sociatus in uno,
Nec sibi privatos sensus cernuntur habere.
Haec regitur, regit ille, gemit, gaudetque, doletque;
Diligit, ipse suae carni carissimus idem,
Per quam paret homo, cum qua commixtus habetur;

v. 72. quosvis *pro* quosdam *ed. Pamelius et Rigaltius.* *v.* 91. Sed et *ed. Pamelius et Rigaltius.*

Vulneribus curas adhibet, lacrimasque profundit,
Nutrimenta cibi cupide per membra resumit,
Hanc optat secum immortalem semper habere,
Quam frangi gemit, et dolet evacuare per artus;
Illi mors miserae dominatur tempore certo,
Quo renovata levi de pulvere mors inimica
Deficiat tandem, caro cum resoluta resurgit.
Haec erit expectata diu victoria summa,
Quam fecit virtute patris, venerandus in aevum
Factus verus homo, hominis qui membra redempta
In caelos tulit atque aditus spe dives aperuit.
Principio gentis in linguis omnibus, inde
Hic ubi semper opus, patria pietate minister
Visus ab inciso, missus patiendo peregit.
Quid nunc infandae voces? quid perdita turba?
Si non ipse dedit leges, deus ipse creator,
Aegypti de calle viam qui stravit in undis,
Et sedes gratis dedit has quas dixerat olim,
Ipsa cur in gente venit terraque dicata?
Non alios populos aut altera regna petivit?
Cur iam per vates, praedicto nomine toto,
Non proprio suo, se vocitatum tradidit esse?
Unde etiam potuit baptismi dona benigna
Promissa abs alio tamquam sua promere facta?
Haec mandata dei transgressi, sorde reperti
Optabant, veniamque fera de morte petebant;
Expectata diu merito venere, sed illis
Qui prius audita, at nunc agnovere reperta,
Hoc det vera manus Christi, pater ipse creator
Semper ab aeterno monet, et pia voce requirit,
Quodque figuravit, fovet atque figurat et armat,
Et iam despectum victor sua luce revestit,
Ut maneat virtutis opus cum laude perenni.
Quid praestare deus, quid possit homo pati, ut omnes
Agnoscant, vivant, quod fecit viva potestas?
Sed quia nec praedicta prius, nec facta suprema
Dementes homines possunt suadere ferentes,
Esse hominem factum deum, passumque, sepultum,
Surrexisse, ut eis tantis clamantibus olim
Caelesti verbo complexis testibus, ambo
Terrestri saltem rationi credere discant.

Cum dominus Christus caro nasci venit in orbem
Augusti Regis Romani tempore, primum
Decreto gentes censu numerantur ubique;
Idem hoc rex forte tulit, quia summa voluntas
In cuius manu regnantis cor legibus esset,
Fecit primus, et in numerum scriptura redacta est.
Tunc etiam Ioseph, Maria cum coniuge feta,
Caelesti pariter gnato numerantur et ipsi.
Hunc instrumentis humana astutia nisa,
Qui testes sancti verbi, praebere probantes
Inquirant, vel sic invento postea victi
Paeniteant, veniamque rogent, dum tempus habetur.
Iudaei grave qui scelus admisisse fatentur,
Dum detractantes ardent, nobisque resistunt,
Nec genus ignotum dicunt neque dicere possunt
Suspendisse hominem se ligno, vera locutum
Ignari domino carnem sine semine victam.
Sed pro parte quidem reticent, pro parte triumphant;
Namque deum populis hominem vulgare laborant.
Aspicite errorem qui vos expugnat utrosque;
Pro nobis hic erit, dum vobis certa probamus.
Illi deum, vos falso hominem sine corpore corpus
Dicitis, et varia heu mentis vesania mergit,
Quod qui praesumpsit, mergentes spargitis ambo;
Namque hominem pariterque deum tunc facta probabunt
Commixtum, nec pauca dabit signacula mundus.
Filius ipse dei dum carnis membra requirit,
Iam praetextatus palmarum sustinet ictus,
Conspuitur vultus, spinis innexa corona
Compungit caput, et ligno suffigitur ipse,
Potatur scriblita, et fel miscetur aceto,
Dividitur vestis, sortes mittuntur in illa;
Quod rapuit sibi quisque tenet; caligine multa,
Expirante deo tacite de corpore carnis,
In tenebris tremefacta dies cum sole refugit;
Bis fuit una dies, mediam nox atra coperuit.
A fundamentis montes agitantur in orbem,

v. 134. furentes *ed. Pamelius et Rigaltius.*

Commota est tellus, patuere sepulchra piorum,
Cunctaque quem norunt passum timuere videre.
Exanimum telo miles latus haurit aperto,
Profluit et sanguis, nec aqua minus inde secuta.
Haec illi pacto celant, noluntque fateri
Admissi factum, nefas occultare volentes.
Spiritus ergo potest gerere sine corpore vestem,
Aut poenam capit, aut fert violentia vulnus?
Aut moritur, surgitque, et sanguis funditur inde
De qua carne, quia illum vos habuisse negatis?
Aut finxit potius, si vos dicere tutum est?
Quamquam praecipites dicatis, plura tacendo.
Non ergo manifesta fides, non omnia fixa?
Ante diem quam cum pateretur pascha celebrans,
Discipulisque suis tradens memorabile factum;
Acceptum panem pariter vitisque liquorem
Corpus ait, sanguisque meus qui funditur hic est
Pro vobis; fieri semper quod postea iussit.
Quave creatura panem vinumque putatis
Esse suum corpus cum sanguine? quaeque fatenda?
Non se factorem mundi per facta probavit,
Et portare simul de carne et sanguine corpus?
Hic deus, hic et homo verus, verumque locutus,
De patre principium, genitum de lumine lumen,
Spiritus et verbum, Christi sub imagine virtus,
Cum patre semper erat, unitus gloria et aevo;
Omnitenentis enim solus quia verba ministrat,
Quem capit in terris, et per quem cuncta creavit.
Filius ipse dei, carissimus ipse minister.
Hinc genus, hinc et nomen habet, hinc denique regnum,
De domino dominus, fluvius de fonte perenni,
Hic patribus sanctis parens ab origine mundi,
Teste deo, quicumque deum vidisse fatetur,
Promissa et memoranda patris patefecit ab alto,
Eduxit populum, gentem percussit iniquam,
Ipse columna fuit lucis nubisque rigoris,
Siccavitque mare, et populos iubet ire per undas,
Hostibus implicitis, fluctuque fretoque copertis;
Per deserta viam fecit sua iussa secutis;
De caelo populo panem dimisit in umbris,
Erupitque petram, sitientis unda rigavit,
A deo mandatum legis Mosique locutus
Cum tonitru cantuque tubae, flammaeque columna
Terribili visu, tremebundo corde virorum.
Post bis vicenos completis mensibus annos,
Iordane diviso, patuit via, constitit unda;
Partirique tribus terram promissa paterna.
Ipse prophetarum verbum patris ore locutus,
Esseque venturum terris, hominemque futurum
Praedixit, Christum terris manifeste profatus.
Expectatus in auxilium, spes unica vitae,
Mundator carnis serae, mortisque fugator,
Tandem venit ab imperio patris omnipotentis,
Humanis sese vestivit et artubus ille.
Adam, virgo, draco, lignum, quae causa ruinae,
Et via qua nos mors temeraria vicerat omnes,
Hac eadem gradiens pastor, pecudemque requirens,
Angelo, virgine, carne sua, lignique medela.
Ex quo victus homo victos periturus obibat;
Hinc interpositus pro captis omnibus unus
Sustinuit patiens inimicam in corpore poenam,
Morte sua spolians mortem, fit causa salutis,
Nec non in terris suo postquam corpore sancto
Omnia perpessus persolvit debita nostra,
Infernum petit; hic animas pro crimine vinctas,
Quae sine praesidio conclusae pondere legis
Olim promissa et sperata et tarda rogabant,
Sanctorum in requiem dedit, et cum luce retraxit.
Tertia namque die subiens cum corpore victor,
Immani virtute patris, via facta salutis,
Inque creatura portans hominemque deumque
Conscendit caelos, captivas ille reducens
Primitias, munus domino caramque figuram,
Conseditque patri lucis virtute recepta,
Gloria qua munitus erat, dum vinceret hostem,
Spiritu coniunctus, de nobis carne ligatus.
Hunc pater et dominum et Christum regemque deumque
Iudicio regnoque dato missurus in orbem est.

INDICES.

INDEX

SCRIPTURARUM SACRARUM QUAE IN LIBRIS TERTULLIANI CITANTUR.

EX GENESI.

I.

1. Adv. Hermog. 3. 20. 22. 26. Adv. Prax. 5. De Bapt. 3.
2. Adv. Hermog. 22. 24. 29. 30. 32. De Bapt. 3.
3. Adv. Prax. 7. Adv. Marc. II, 4. V, 11.
7. Adv. Hermog. 26. De Bapt. 3.
9. Adv. Hermog. 29.
11. Adv. Hermog. 22. 29.
12. Adv. Hermog. 22.
14. Adv. Marc. II, 3. V, 6. Apolog. 18.
16. Adv. Prax. 12.
20. Adv. Hermog. 22. De Bapt. 3.
21. Adv. Hermog. 12. 22. 23. Adv. Marc. II, 4. De Fuga in Persec. 4.
22. Adv. Marc. V, 11.
24. Adv. Hermog. 22. 29.
26. Adv. Marc. II, 4. Adv. Prax. 5. 12. De Resurr. Carn. 6. De Anima 27. De Pudic. 16.
27. Adv. Prax. 12. De Resurr. Carn. 6. De Bapt. 5. De Pudic. 16.
28. De Anima 22. 23. De Pudic. 16. Adv. Marc. I, 29. De Exhort. Cast. 6. De Monog. 7.
29. De Ieiun. 4.
31. Adv. Marc. I, 4. Adv. Hermog. 12. 23. De Fuga in Persec. 4.

II.

2. Adv. Hermog. 45. De Anima 4.
3. Contra Iud. 4.
7. Adv. Marc. I, 24. II, 4. 9. Adv. Hermog. 26. 31. De Resurr. Carn. 4. 5. De Anima 3. 4.
8. Adv. Marc. I, 24. De Resurr. Carn. 5.
15. Adv. Hermog. 4.
16. De Anima 37.
17. Adv. Marc. II, 4. Contra Iud. 2. De Anima 50.
18. Adv. Marc. II, 4. 11. De Monog. 4. De Virg. Vel. 5.
20. De Resurr. Carn. 61.
21. De Anima 43. 45. Adv. Hermog. 31.
23. Adv. Hermog. 31. De Virg. Vel. 5. De Monog. 9. De Resurr. Carn. 7. De Anima 11. 21. De Orat. 14.
24. De Virg. Vel. 5. De Exhort. Castit. 5. De Monog. 4. De Anima 11. 21.
25. Adv. Marc. II, 11. De Virg. Vel. 11.

III.
1. Adv. Valent. 2. De Patient. 5. De Spectac. 18.
3. Contra Iud. 2. Adv. Marc. II, 10.
4. Adv. Marc. II, 10. De Anima 21.
5. Adv. Marc. II, 10. Contra Iud. 2. Adv. Valent. 24.
6. De Praescript. Haeret. 47.
7. De Anima 38. De Virg. Vel. 11. De Pudic. 6. De Pallio 3.
8. Contra Iud. 2.
9. Adv. Marc. II, 25. IV, 12. 20. De Ieiun. 6.
15. Adv. Marc. II, 10. De Cultu Femin. I, 6.
16. De Cultu Femin. I, 1. Adv. Marc. II, 11.
18. Adv. Marc. I, 24. II, 11.
19. Adv. Marc. V, 9. De Resurr. Carn. 6. 18. 26. 52. De Anima 52.
20. Adv. Marc. I, 7.
21. De Cultu Femin. I, 1.
22. Adv. Marc. II, 25. Adv. Prax. 12. De Resurr. Carn. 63.
23. De Paenit. 2.

IV.
3. Contra Iud. 2. 4. 5.
4. Contra Iud. 5.
5. Contra Iud. 5. De Patient. 5.
6. Contra Iud. 5.
7. Contra Iud. 5.
8. Contra Iud. 5. De Patient. 5.
9. Contra Iud. 5.
10. Contra Iud. 5. Adv. Hermog. 31.
11. Contra Iud. 5. De Resurr. Carn. 24.
12. Contra Iud. 5.
13. Contra Iud. 5.
14. Contra Iud. 5.
19. De Exhort. Cast. 5. De Monog. 4.

V.
14. De Orat. 7.
22. Contra Iud. 2.
24. Contra Iud. 2. De Anima 50. De Resurr. Carn. 58.

VI.
1. De Virg. Vel. 7.
2. De Virg. Vel. 7. De Orat. 22. Adv. Marc. V, 18. De Idolol. 9.
3. De Monog. 1. De Resurr. Carn. 9.
6. De Patient. 5.
7. De Monog. 4. Adv. Prax. 16.
8. Contra Iud. 2.
19. De Monog. 4.

VII.
2. De Idolol. 24.
10. Adv. Prax. 16. De Pallio 2.
16. Adv. Prax. 16.

VIII.
9. Adv. Marc. I, 22.
11. Adv. Valent. 2. De Bapt. 9.
21. De Paenit. 2.

IX.
1. De Anima 27. De Pudic. 16. 3 et 4. De Ieiun. 4. De Anima 38.
5. De Resurr. Carn. 28. 39. De Spectac. 19.
6. De Resurr. Carn. 39. De Spectac. 19.

XI.
7. Adv. Prax. 16.

XII.
7. Adv. Prax. 14. 16.
13. De Cultu Femin. II, 2.
17. De Cultu Femin. II, 2.

XIII.
16. Adv. Marc. III, 24. V, 20.

XIV.
18. Contra Iud. 2. 3.

XV.
5. Adv. Marc. III, 24. V, 20.
7. De Patient. 6. De Bapt. 13.

XVII.
1. Adv. Prax. 14. 16.
4 et 5. De Monog. 6.
10. Contra Iud. 2. 3.
15. Adv. Marc. IV, 13.

XVIII.
1. Adv. Prax. 14. 16. De Carne Chr. 6.

2. De Carne Chr. 3.
4. Adv. Prax. 16.
18. Adv. Marc. II, 14.
21. Adv. Marc. II, 25.

XIX.
1. Adv. Marc. III, 9.
16. De Pudic. 6. De Carne Chr. 3.
17. De Monog. 16.
24. Adv. Prax. 13. 16.

XX.
2. De Cultu Femin. II, 2.

XXI.
13. Adv. Marc. II, 15.

XXII.
2. De Patient. 6. De Orat. 8.
6. Contra Iud. 10. 13.
17. Adv. Marc. III, 24. V, 20.
18. Contra Iud. 1. De Carne Chr. 22.

XXIII.
4. De Resurr. Carn. 18.

XXIV.
3. De Corona 13.
64 et 65. De Virg. Vel. 11. De Orat. 22. De Corona 4.

XXV.
22. De Anima 26.
23. Contra Iud. 1. De Anima 26. De Pudic. 8.
27. De Ieiun. 17.
30 et 31. De Ieiun. 17.

XXVI.
2. Adv. Prax. 14. 16.
3. Contra Iud. 1. De Carne Chr. 22.

XXVII.
28. Adv. Marc. III, 24.
39. Adv. Marc. III, 24.

XXVIII.
9. De Pudic. 6.
12. De Fuga in Persec. 1.
17. Adv. Marc. III, 24.

XXX.
4. Adv. Marc. III, 24.
24—26. De Carne Chr. 3.

XXXII.
28. Adv. Marc. IV, 39.
30. Adv. Prax. 14.
31. Adv. Prax. 14.

XXXVII.
28. Adv. Marc. III, 18. Contra Iud. 10.

XXXVIII.
14. De Cultu Femin. II, 12.

XLI.
18. De Pudic. 7.
42. De Idolol. 17.
45. De Monog. 6.

XLV.
24. De Orat. 10.

XLVI.
1. De Pallio 2.

XLVIII.
13. De Bapt. 8.

XLIX.
5. 6. Adv. Marc. III, 18. IV, 11. Contra Iud. 10.
11. Adv. Marc. IV, 40.
27. Adv. Marc. V, 1.

EX EXODO.

I.
11. Scorp. 8.
15. Adv. Marc. IV, 23.
16. Adv. Marc. II, 20. IV, 23.

II.
13. Adv. Marc. IV, 28.
14. Adv. Marc. IV, 28.

III.
2. Adv. Prax. 14. 16.
5. De Corona 1.
6. De Orat. 2.
8. Scorp. 1.
14. Adv. Prax. 17. De Orat. 3.
21. Adv. Marc. II, 20.

IV.
2. De Idolol. 19.
3. De Idolol. 19.
5. Adv. Prax. 14. 16. De Ieiun. 6.
6. De Resurr. Carn. 28. 55.
10 sqq. Adv. Marc. IV, 39.
24 et 25. Contra Iud. 3.

V.
9. Adv. Marc. II, 14.
14. Adv. Marc. II, 15. 20.

VI.
3. Adv. Prax. 14. 16. De Ieiun. 6.
23. De Monog. 6.

VII.
3. Adv. Marc. II, 14.
10. Adv. Marc. III, 3.
11. De Idolol. 9.
12. De Anima 56.
17. Adv. Marc. II, 14.
VIII.
19. Adv. Marc. IV, 26.
XI.
2. Adv. Marc. V, 13.
XII.
6. Contra Iud. 8. 9. 10. Adv. Marc. V, 7.
11. Adv. Marc. IV, 40. Contra Iud. 10.
12. De Spectac. 3. Adv. Marc. V, 7.
16. Adv. Marc. IV, 12.
34 et 35. Adv. Marc. II, 20. IV, 24. V, 13.
36. Adv. Marc. II, 20. IV, 24.
37. Adv. Marc. IV, 21.
XIII.
2. De Carne Chr. 23.
5. Adv. Marc. III, 2. De Ieiun. 5.
XIV.
21. Adv. Marc. IV, 20.
22. Contra Iud. 3.
27. De Paenit. 12. De Bapt. 9.
28. De Paenit. 12. De Bapt. 9.
30. De Ieiun. 5.
XV.
26. De Bapt. 9.
28. Adv. Marc. IV, 13. 24.
XVI.
2. De Ieiun. 5.
3. De Ieiun. 5.
13 et 15. Contra Iud. 3.
16. Adv. Marc. IV, 12. 21. Contra Iud. 4.
23. Adv. Marc. IV, 12.
XVII.
3. De Patient. 5.
6. De Bapt. 9.
10. De Idolol. 19.
11. Contra Iud. 10.
XIX.
2. Contra Iud. 2.
16. Adv. Marc. IV, 8. 22. De Ieiun. 6.
XX.
1. Adv. Marc. IV, 22. De Anima 35.
2. Scorp. 2.
3. Scorp. 2.
4. Adv. Marc. II, 22. Scorp. 2. De Spectac. 23. De Idolol. 4. 5.
5. Adv. Marc. II, 15. 22. IV, 15. Scorp. 2. De Pudic. 2. Adv. Valent. 3.
7. Adv. Prax. 7. De Idolol. 10. 20.
8. Contra Iud. 4.
9. Adv. Marc. II, 21. III, 5.
10. Contra Iud. 4.
12. Adv. Marc. II, 17. V, 18. Contra Iud. 2. De Corona 11.
13. Adv. Marc. II, 17. IV, 25. De Spectac. 2. De Pudic. 5.
14. Adv. Marc. I, 29. II, 17. IV, 25. De Pudic. 5. 6. De Spectac. 3.
15. Adv. Marc. II, 17. IV, 25. De Spectac. 3.
16. Adv. Marc. II, 17. IV, 25.
17. Adv. Marc. I, 29. II, 17. IV, 25.
XXI.
2. Adv. Marc. II, 17.
22. De Anima 37.
24. Adv. Marc. II, 18. 28. IV, 16. De Exhort. Castit. 6. De Patient. 6.
XXIII.
4. Adv. Marc. IV, 35.
13. De Idolol. 10. 20.
15. Adv. Marc. IV, 30.
20. Adv. Marc. III, 16. Contra Iud. 9.
21. Contra Iud. 9. Adv. Marc. III, 16.
XXIV.
15. Adv. Marc. V, 11.
16. Adv. Marc. III, 10. V, 11.
XXV.
18. De Resurr. Carn. 61.
XXVI.
18. Adv. Marc. II, 22.
XXVII.
13. Apolog. 16.

XXVIII.
13. De Idolol. 19.
17 et 18. Adv. Marc. IV, 13.
XXXII.
1. Adv. Marc. IV, 31. Contra Iud. 1. 3. De Patient. 5.
2 sqq. Scorp. 3. De Patient. 5. Contra Iud. 1.
6. Adv. Marc. II, 19. De Ieiun. 6. De Corona 9.
10. Adv. Marc. II, 26.
23. Contra Iud. 1.
32. Adv. Marc. II, 26. De Fuga in Persecut. 11.
34. De Resurr. Carn. 48.
XXXIII.
6. Contra Iud. 2.
11. Adv. Marc. IV, 22. Adv. Prax. 14.
13. Adv. Marc. IV, 22. Adv. Prax. 14.
17. Adv. Marc. IV, 22.
18 et 19. Adv. Marc. IV, 22.
20. Adv. Marc. II, 27. IV, 22. V, 19. Adv. Prax. 14. 24. Contra Iud. 9.
21. Adv. Marc. IV, 22.
XXXIV.
12. De Pudic. 5.
16. De Monog. 7.
17. Adv. Marc. IV, 30.
30. Adv. Marc. IV, 22. V, 11.
XXXVII.
7. Adv. Marc. II, 22.

EX LEVITICO.

I.
1. Contra Iud. 9.
VII.
1. Adv. Marc. II, 19.
VIII.
9. De Ieiun. 9.
12. De Bapt. 7.
44. De Exhort. Castit. 10.
XII.
2. 4 et 5. Adv. Marc. IV, 20.
XIII.
2 sqq. Adv. Marc. IV, 35.
12. De Pudic. 20.
13. De Pudic. 20.
14. De Pudic. 20.
XIV.
2 sqq. Adv. Marc. IV, 35.
19. Adv. Marc. IV, 12.
24. Adv. Marc. IV, 12.
30. Adv. Marc. IV, 12.
36. De Pudic. 20.
37. De Pudic. 20.
38. De Pudic. 20.
39. De Pudic. 20.
40. De Pudic. 20.
42. De Pudic. 20.
XVI.
7. Adv. Marc. III, 7. Contra Iud. 14.
14. De Ieiun. 4.
XIX.
4. Scorp. 2.
11. Contra Iud. 2.
17. Adv. Marc. IV, 35.
18. Adv. Marc. I, 23. IV, 35. V, 14. De Cultu Femin. II, 2. De Corona 11.
20. De Pudic. 21.
XX.
15. Adv. Marc. I, 29.
21. De Monog. 7.
XXI.
1. Adv. Marc. IV, 23. De Monog. 7.
14. De Exhort. Castit. 7.
XXII.
13. De Monog. 7.
XXIII.
3. Adv. Marc. IV, 12. 40.
27. De Ieiun. 2.
29. De Ieiun. 2.
XXIV.
20. Adv. Marc. II, 18. 28. IV, 16. De Exhort. Castit. 6. De Patient. 6.
XXV.
3. Adv. Marc. II, 17.
4. Adv. Marc. II, 17.
XXVI.
1. Scorp. 2.

EX NUMERIS.

I.
1. Contra Iud. 9.
5 sqq. Adv. Marc. IV, 36.

VI.
2. Adv. Marc. IV, 9.
3. Adv. Marc. V, 18. De Ieiun. 9.
5 et 7. Adv. Marc. IV, 23.

XI.
1. Adv. Marc. IV, 25.
4. Adv. Marc. IV, 26. De Ieiun. 5.
5. De Ieiun. 5. Adv. Marc. II, 18.
6. De Ieiun. 5.

XII.
2—5. De Anima 35.
6—8. Adv. Marc. IV, 22. Adv. Prax. 14.

XIII.
17. Contra Iud. 9.

XV.
30 et 33. Adv. Marc. II, 21.

XX.
11. De Bapt. 9.

XXI.
6. Adv. Marc. III, 18.
8. Contra Iud. 10.

XXII.
9. De Idolol. 5.

XXIV.
5. Adv. Marc. IV, 28.

XXV.
1. Scorp. 3.
9. De Pudic. 6.

XXVI.
5 sqq. Adv. Marc. IV, 36.

XXXIII.
1. Adv. Marc. IV, 24.
9. Adv. Marc. IV, 13. 24.

EX DEUTERONOMIO.

V.
9. Adv. Marc. II, 21.
16 sqq. Adv. Marc. II, 17.
21. Adv. Marc. I, 29. II, 17. IV, 16.

V
2. Scorp. 2.
4. Scorp. 2.
5. Adv. Marc. IV, 27. V, 4. Contra Iud. 2. Scorp. 2.
12. Scorp. 2.
13. Scorp. 2.
14. Scorp. 2.
15. Scorp. 2.

VIII.
12. Adv. Marc. IV, 15. De Ieiun. 6.
13. ibid.
14. ibid.

X.
16. Adv. Marc. V, 4. 13.

XI.
26. Adv. Marc. IV, 3.
27. Scorp. 2.
28. Scorp. 2.

XII.
2. Scorp. 2.
3. Scorp. 2.
30. Scorp. 2.

XIII.
1. Scorp. 2.
2. Scorp. 2.
3. Scorp. 2.
4. Scorp. 2.
5. Scorp. 2.
6. Scorp. 2.
7 et 8. Scorp. 2.
9. Scorp. 2.
10. Scorp. 2.
12 sqq. Scorp. 2.
16. Scorp. 2.

XIV.
3. Adv. Marc. II, 18. V, 5.
9. Adv. Marc. II, 20.

XV.
2. Adv. Marc. IV, 17.
4. Adv. Marc. IV, 16.
7. Adv. Marc. IV, 16.
8. Adv. Marc. IV, 16.

XVIII.
15. Adv. Marc. IV, 22.
16. Adv. Marc. IV, 22.
19. Adv. Marc. IV, 22.

XIX.
15. Adv. Marc. IV, 22.
21. De Patient. 6.

XXI.
21. Adv. Marc. V, 14.
22. Contra Iud. 10.
23. Adv. Marc. III, 18. Contra Iud. 10. De Patient. 8.
XXII.
5. De Spectac. 23. De Idolol. 16.
28 et 29. Adv. Marc. IV, 34.
XXIII.
3. Adv. Marc. IV, 24.
4. Adv. Marc. IV, 24.
19. De Pudic. 9.
XXIV.
1. Adv. Marc. IV, 34.
12. Adv. Marc. IV, 17.
13. Adv. Marc. IV, 17.
XXV.
4. Adv. Marc. IV, 21. 24.
XXVII.
15. Scorp. 2.
XXVIII.
63. Contra Iud. 11.
65. Contra Iud. 11.
66. Contra Iud. 11.
XXIX.
5. De Resurr. Carn. 58.
XXX.
11. Adv. Marc. IV, 35.
12. Adv. Marc. IV, 35.
14. Adv. Marc. IV, 35.
19. Adv. Marc. IV, 35.
XXXII.
15. De Ieiun. 6.
20. Adv. Marc. IV, 31.
21. Adv. Marc. IV, 31.
35. Adv. Marc. II, 14. 18. IV, 16. V, 14. De Patient. 10.
39. Adv. Marc. III, 23. IV, 1. V, 11. De Fuga in Persec. 3. De Resurr. Carn. 9. De Pudic. 2.
XXXIII.
17. Adv. Marc. III, 18. Contra Iud. 10.

EX IOSUE.

III.
1. Adv. Marc. III, 16. IV, 20. Contra Iud. 10.
IV.
3. Adv. Marc. IV, 13.
10. Adv. Marc. IV, 20.
V.
5. Adv. Marc. III, 16.
VI.
1 sqq. Contra Iud. 4. Adv. Marc. IV, 12.
XII.
12. De Ieiun. 10.

EX IUDICUM.

II.
8 sqq. Scorp. 3.
16 sqq. Scorp. 3.
III.
6 sqq. Scorp. 3.
VIII.
15. De Idolol. 20.
IX.
24. Adv. Marc. IV, 10. De Pudic. 6.
X.
2 et 14. Adv. Marc. II, 17.
XIII.
6 et 7. Adv. Marc. II, 14. Scorp. 3.
XX.
1. Scorp. 3.

EX I REGUM (I SAM.).

I.
15. De Ieiun. 9.
II.
6. Adv. Marc. III, 24. IV, 1, 34. V, 11.
8. Adv. Marc. IV, 14.
20. De Ieiun. 7.
IV.
17—19. De Ieiun. 16.
VII.
6. De Ieiun. 7.
VIII.
7. Adv. Marc. IV, 24.
IX.
16. Adv. Marc. II, 23.
X.
6. De Anima 11.
12. De Anima 11.
24. Adv. Marc. III, 6.

XI.
6. Adv. Marc. II, 24.
XII.
9. Scorp. 3.
XIII.
8. Adv. Marc. II, 23.
14. De Praescript. Haeret. 3.
XIV.
24. De Ieiun. 10.
43 et 44. Adv. Marc. IV, 10.
45. Adv. Marc. II, 17.
XV.
11. Adv. Marc. II, 24.
17. De Bapt. 7.
28. Adv. Marc. II, 24.
XVI.
7. De Praescript. Haeret. 3. De Cultu Femin. II, 13.
14. De Fuga in Persec. 2.
XXI.
10. Scorp. 8.
XXII.
6. Adv. Marc. IV, 12.
XXVIII.
7 et 11. De Anima 57.

EX II REGUM (II SAM.).

V.
8. Adv. Marc. IV, 36.
VII.
12. Adv. Marc. IV, 20.
15 et 27. De Monog. 6.
XI.
9. De Praescript. Haeret. 3.
XII.
13. Adv. Marc. IV, 10. V, 11. De Pudic. 6.
XV.
14. Adv. Marc. IV, 10.
XVII.
19. Adv. Marc. V, 9.

EX III REGUM (I REG.).

I.
39. Contra Iud. 13.
III.
11 sqq. Adv. Marc. IV, 15.
12. De Praescript. Haeret. 3.
IV.
15. Contra Iud. 7.
VI.
1 sqq. De Corona 9.
VIII.
1. De Corona 9.
63. De Corona 9.
XI.
3. De Monog. 7. De Praescript. Haeret. 3.
9. Adv. Marc. III, 20.
29 sqq. Adv. Marc. IV, 35.
XII.
28. Contra Iud. 1.
XIII.
9 et 19. 23 et 24. De Ieiun. 16.
XIV.
22. Adv. Marc. II, 15.
XVII.
1. De Ieiun. 7.
2. Adv. Marc. IV, 22. De Ieiun. 7.
6. De Ieiun. 9.
13 sqq. Adv. Marc. IV, 21.
22. Adv. Marc. IV, 18.
XIX.
2 sqq. De Ieiun. 6. De Resurr. Carn. 61.
9. De Ieiun. 6.
11. Adv. Marc. IV, 22. De Ieiun. 6.
12. Adv. Marc. IV, 23.
XXI.
19. De Ieiun. 7.
27. Adv. Marc. IV, 10. V, 11. De Ieiun. 7. De Pudic. 6.
28. Adv. Marc. V, 2. De Ieiun. 7.
29. De Ieiun. 7.

EX IV REGUM (II REG.).

I.
10. Adv. Marc. IV, 23.
II.
11, Adv. Marc. V, 12. De Anima 35. 50.
16. Contra Iud. 13.
24. Adv. Marc. II, 14. IV, 23.
IV.
26. Adv. Marc. IV, 12. 24.
29. Adv. Marc. IV, 24.

33. Adv. Marc. IV, 24.
42 sqq. Adv. Marc. IV, 21.
V.
14. Adv. Marc. IV, 9.
VI.
4. Contra Iud. 13.
23. Adv. Marc. II, 14. Scorp. 3.
28. 30. De Ieiun. 7.
XIII.
1. De Ieiun. 7.
XVIII.
1. Adv. Marc. IV, 29.
XIX.
1. Adv. Marc. V, 9. 11.
XX.
17. Scorp. 3.

EX I PARALIPOMENON.
XXII.
10. Adv. Marc. I, 3. 4.
XXVII.
21 et 22. Scorp. 8.

EX II PARALIPOMENON.
XXIV.
21 et 22. Scorp. 8.

EX I ESDRAE.
II et III.
1. De Corona 9.
V.
13. De Corona 9.
IX.
12. Adv. Marc. V, 7.
XII.
2 sqq. Adv. Marc. V, 7.

EX IV ESDRAE.
VIII.
20. De Praescript. Haeret. 3.
XV.
1. Adv. Marc. IV, 16.

EX IUDITH.
VIII.
1. De Monog. 17.

EX IOB.
I.
12. De Fuga in Persec. 2.
21. De Patient. 14.
II.
6. De Fuga in Persec. 2.
10. De Patient. 14.
V.
13. Adv. Marc. V, 6.
XVII.
14. De Patient. 14.
XIX.
25. De Resurr. Carn. 22.
XXI.
1. Adv. Marc. III, 11.
XXXVIII.
12 et 13. De Patient. 14.

EX PSALMIS.
I.
1. Adv. Marc. II, 19. IV, 42. De Spectac. 3. 27. De Pudic. 18.
2. Adv. Marc. II, 19. De Pudic. 6.
3. Adv. Marc. II, 19. De Paenitent. 4.
II.
1. Adv. Marc. I, 21. III, 22. IV, 42. V, 3. Adv. Prax. 28. De Resurr. Carn. 20.
2. Adv. Marc. I, 21. III, 22. IV, 42. V, 3. 14. Adv. Prax. 28. De Resurr. Carn. 20.
3. Adv. Marc. III, 22. V, 3. 4.
7. Adv. Marc. III, 20. IV, 22. V, 9. Adv. Prax. 7. 10. Contra Iud. 12.
8. Adv. Marc. IV, 16. 17. 25. V, 17. Contra Iud. 12. 14.
III.
1. Adv. Prax. 11.
4. Adv. Marc. IV, 13.
IV.
5. Adv. Marc. II, 19. V, 18. De Pudic. 19.
7. Adv. Marc. V, 11.
VII.
10. Adv. Marc. V, 7.
12. De Pudic. 2. 10.
VIII.
3. De Anima 20.
6. Adv. Marc. II, 27. III, 7. IV, 21. Adv. Prax. 9. 16. 23. Con-

tra Iud. 14. De Carne Chr. 14. 15. De Corona 15.
7. Adv. Marc. V, 17. Contra Iud. 14.
IX.
18. Adv. Marc. IV, 14.
19. Adv. Marc. IV, 14. 39.
XVII.
18. Adv. Marc. V, 18. De Exhortat. Castit. 10. De Pudic. 18.
48. Contra Iud. 3.
XVIII.
4. Adv. Marc. III, 22. IV, 43. V, 19. Contra Iud. 7. De Fuga in Persec. 6.
5. Adv. Marc. IV, 11.
6. Adv. Marc. IV, 11.
7. Adv. Marc. IV, 11.
8. De Pudic. 6.
9. De Pudic. 6.
11. Adv. Marc. IV, 17. Scorp. 1.
XIX.
1. Adv. Marc. V, 14.
8. De Corona 13.
XXI.
2. Adv. Marc. IV, 3.
6. Adv. Marc. III, 7. 17. IV, 21. Contra Iud. 14. De Carne Chr. 15.
7. Adv. Marc. IV, 42.
8. Adv. Marc. IV, 42.
9. De Carne Chr. 20.
12. De Carne Chr. 20.
16. Adv. Marc. IV. 42.
17. Adv. Marc. IV, 42.
18. Contra Iud. 8. 10. 13. (Adv. Marc. III, 19. IV, 42. Contra Iud. 10.)
19. Adv. Marc. IV, 42. Contra Iud. 10.
22. Adv. Marc. III, 19. Contra Iud. 10.
23. Adv. Marc. III, 22.
26. Adv. Marc. III, 22.
XXIII.
1. Adv. Hermog. 29.
2. Adv. Hermog. 29.
4. Adv. Marc. II, 19.
5. Adv. Marc. II, 19.
7. Scorp. 9. De Fuga in Persec. 12.
8. Adv. Marc. IV, 20.
12. Adv. Marc. V, 17.
XXV.
4. De Pudic. 18.
5. De Pudic. 18.
6. De Pudic. 18.
XXVIII.
2. Ad Uxor. I, 1.
3. Adv. Marc. IV, 20.
XXX.
2. Adv. Marc. IV, 42.
XXXI.
1. Scorp. 6.
2. Scorp. 6.
XXXII.
6. Adv. Hermog. 45. Adv. Prax. 7. 19.
18. Adv. Marc. II, 19.
19. Adv. Marc. II, 19.
XXXIII.
1. De Orat. 3.
13. Adv. Marc. II, 19.
14. Adv. Marc. II, 19. V, 14.
19. Adv. Marc. II, 19.
20. Adv. Marc. II, 19.
22. Adv. Marc. II, 19.
XXXIV.
14. Contra Iud. 10.
XL.
10. Adv. Marc. IV, 40.
XLIV.
1. Adv. Marc. II, 4. IV, 14. Adv. Hermog. 18. Adv. Prax. 7. 11.
3. Adv. Marc. III, 7. 17. Contra Iud. 9. 14.
4. Adv. Marc. III, 7. 14. V, 18. Contra Iud. 9. 14.
5. Adv. Marc. III, 7. 14. Contra Iud. 9.
6. Adv. Marc. III, 14. Contra Iud. 9.
7. Adv. Marc. III, 14. Contra Iud. 9.
8. Adv. Prax. 13.
9. Adv. Prax. 13.
XLVIII.
17. Adv. Marc. IV, 15.

18. Adv. Marc. IV, 5.
21. De Resurr. Carn. 52. De Anima 32.

XLIX.
14. Scorp. 1.
15. Contra Iud. 5.
17. De Pudic. 18.
19. De Spectac. 15.

L.
11. De Anima 14.
18. Contra Iud. 5.

LVIII.
12. Adv. Marc. III, 23. Contra Iud. 13.

LXI.
10. Adv. Marc. IV, 15.

LXIV.
7. Adv. Prax. 21.

LXVI.
5. Contra Iud. 13.

LXVII.
19. Adv. Marc. V, 2.
28. Adv. Marc. III, 22.

LXVIII.
6. Contra Iud. 10.
26. Contra Iud. 10. De Resurr. Carn. 20.

LXX.
18. Adv. Prax. 11.

LXXI.
1. Adv. Marc. V, 9.
4. Adv. Marc. IV, 14.
6. Adv. Marc. V, 9.
8. Adv. Marc. V, 9.
9. Adv. Marc. V, 9.
10. Adv. Marc. III, 13. Contra Iud. 9.
11. Adv. Marc. IV, 14. V, 9.
12. Adv. Marc. IV, 14.
13. Adv. Marc. IV, 14.
14. Adv. Marc. IV, 14.
15. Adv. Marc. III, 13. Contra Iud. 9.
17. Adv. Marc. V, 9.
18. Adv. Marc. V, 9.
19. Adv. Marc. V, 9.

LXXVII.
2. Adv. Marc. IV, 11.
29. Contra Iud. 3. De Carne Chr. 6.

LXXXI.
1. Adv. Marc. I, 7. Adv. Hermog. 5. Adv. Prax. 13.
3. Adv. Marc. I, 19.
4. Adv. Marc. I, 19.
6. Adv. Marc. I, 7. Adv. Hermog. 5. Adv. Prax. 13.

LXXXIII.
5. Ad Mart. 3.
11. Adv. Marc. IV, 13.

LXXXIV.
4. Adv. Marc. IV, 13.
5. Adv. Marc. IV, 13. (Adv. Prax. 27.)

XC.
13. Adv. Marc. IV, 24.

XCI.
12. De Resurr. Carn. 13.

XCIII.
11. Adv. Marc. V, 7.

XCIV.
5. Contra Iud. 13.

XCV.
2. Contra Iud. 13.
5. Ad Scap. 2.
7. Contra Iud. 5.
8. Contra Iud. 5.
9. Adv. Marc. III, 19. Contra Iud. 10. 13.

XCVI.
1. De Resurr. Carn. 26.
3. Adv. Marc. IV, 29. De Pudic. 2.
4. De Resurr. Carn. 26.
5. Adv. Hermog. 34. De Resurr. Carn. 26.

CI.
10. De Ieiun. 9.
26. Adv. Hermog. 34. 45.
27. Adv. Hermog. 34.

CIII.
5. Adv. Marc. II, 8. III, 9.

CVI.
16. De Resurr. Carn. 44.
33. Adv. Marc. III, 5. IV, 13.

CVIII.
7. De Praescript. Haeret. 20.

CX.
1. Adv. Marc. IV, 41. V, 9. 17. Adv. Prax. 4. 11. 13. 30.
2. Adv. Marc. V, 9. 17. Adv. Prax. 4. 11. 30.
3. Adv. Marc. V, 9.
4. Adv. Marc. III, 20. IV, 22. V, 9. Adv. Prax. 7. 10. Contra Iud. 12.
5. Adv. Marc. V, 9. Contra Iud. 14.
CXII.
5. Adv. Marc. IV, 14. 28.
6. Adv. Marc. IV, 14. 28.
7. Adv. Marc. IV, 14. 28.
CXIII.
1. De Pallio 2.
CXIV.
4. Scorp. 2. De Idolol. 20. De Corona 10.
5. Scorp. 2. De Corona 10.
6. Scorp. 2. De Corona 10.
7. Scorp. 2. De Corona 10.
8. Scorp. 5. De Idolol. 5.
CXV.
5. Adv. Marc. IV, 39. Scorp. 8.
CXVII.
8. Adv. Marc. II, 20. IV, 15. 27. V, 6.
9. Adv. Marc. IV, 15. 27. V, 6.
21. Adv. Marc. IV, 35.
22. Adv. Marc. IV, 35.
CXVIII.
2 sqq. De Orat. 10.
CXXV.
6. Adv. Marc. IV, 14. 36.
CXXXI.
11. Adv. Marc. III, 20. IV, 36.
18. Contra Iud. 9.
CXXXII.
1. Adv. Marc. II, 19. De Ieiun. 13.
CXXXIV.
15. Scorp. 2.
16. Scorp. 2.
CXXXVIII.
18. Scorp. 2. De Idolol. 4.
22. De Anima 15.
CXLVIII.
5. De Resurr. Carn. 5.

EX PROVERBIIS.

I.
20 et 21. Scorp. 7.
VI.
26 et 27. Scorp. 7.
32 et 33. De Pudic. 18.
VII.
21. De Orat. 7.
VIII.
22. Adv. Hermog. 18. 20. 45. Adv. Prax. 6. 7. 11.
23. Adv. Hermog. 18. Adv. Prax. 6.
24. Adv. Hermog. 18. 32.
25. Adv. Hermog. 18. Adv. Prax. 6. 7.
27. Adv. Hermog. 18. Adv. Prax. 6. 7. 19.
28. Adv. Hermog. 18. 32. Adv. Prax. 6.
29. De Bapt. 3.
30. Adv. Hermog. 18. 32. Adv. Prax. 6.
31. Adv. Hermog. 18.
XXI.
1. Adv. Prax. 4. De Orat. 5.
XXIV.
12. De Anima 15.

EX ECCLESIASTE.

III.
17. Adv. Marc. V, 4. De Virg. Vel. 1. De Monog. 3.

EX CANTICIS.

IV.
8. Adv. Marc. IV, 11.

EX SAPIENTIA.

I.
1. Adv. Valent. 2.
4. De Orat. 10.
6. De Anima 15.
II.
12. Adv. Marc. III, 22.
III.
8. Ad Mart. 2.
15. De Patient. 5.

VIII.
21. De Virg. Vel. 13.

EX ECCLESIASTICO.

XI.
14. Adv. Marc. I, 16.
XV.
18. De Exhort. Castit. 2. De Monog. 14.
XVIII.
30 et 31. De Cultu Fem. II, 2.
XXXIII.
16. De Spectac. 26.
XLVI.
1. Adv. Marc. III, 16. Contra Iud. 9.

EX ESAIA.

I.
2. Adv. Marc. III, 6. V, 9. Contra Iud. 3. 9. De Orat. 2. De Corona 8.
3. Adv. Marc. III, 6. 23. IV, 25. V, 10. Contra Iud. 13. De Corona 8.
4. Adv. Marc. III, 6. Contra Iud. 3.
7. Adv. Marc. III, 33. Contra Iud. 3. 13.
8. Adv. Marc. III, 23. IV, 25. 31. 42. Contra Iud. 3. 13.
10. Adv. Marc. IV, 27. Contra Iud. 9.
11. Adv. Marc. II, 19. 22. Contra Iud. 5. De Orat. 28.
12. Adv. Marc. II, 19. Contra Iud. 5. De Orat. 28.
13. Contra Iud. 5.
14. Adv. Marc. I, 20. IV, 12. 23. V, 4. De Idolol. 14.
15. Contra Iud. 3. De Orat. 11.
16. Adv. Marc. II, 19.
17. Adv. Marc. II, 19. IV, 14. 17. 30. Ad Uxor. I, 8.
18. Adv. Marc. IV, 10. 14. 17. Ad Uxor. I, 8. Scorp. 12.
19. De Resurr. Carn. 26.
20. Adv. Marc. III, 23. Contra Iud. 13.
22. De Anima 3.
23. Adv. Marc. IV, 27. Contra Iud. 9.

II.
1. Adv. Marc. III, 21. V, 4. Contra Iud. 3.
3. Adv. Marc. V, 1. 4. Contra Iud. 3.
4. Adv. Marc. III, 21. IV, 1. Contra Iud. 3.
12. Adv. Marc. IV, 33.
19. Adv. Marc. IV, 30. V, 16. Adv. Hermog. 33.
20. Adv. Marc. III, 23. Contra Iud. 13.

III.
1. Adv. Marc. III, 23. Contra Iud. 13.
2. Adv. Marc. III, 23. V, 6. 8. Contra Iud. 13.
3. Adv. Marc. IV, 27.
11. Adv. Marc. IV, 15.
12. Adv. Marc. IV, 42.
13. Adv. Marc. IV, 14. 42. De Resurr. Carn. 20.
14. Adv. Marc. IV, 14.
15 et 16. Adv. Marc. IV, 15. De Cultu Femin. II, 10.

V.
5. De Resurr. Carn. 22.
6. Adv. Marc. III, 23. Contra Iud. 13.
7. Adv. Marc. IV, 30.
12. De Corona 9.
14. Adv. Marc. IV, 15.
18. De Paenitent. 11.
20. Scorp. 1. De Carne Chr. 24. Adv. Marc. V, 14.
23. Adv. Marc. IV, 27.
26. Adv. Marc. IV, 14.

VI.
3. De Orat. 3.
10. Adv. Marc. III, 6. IV, 13. 19. V, 11. De Ieiun. 6. Apolog. 21. De Corona 8.

VII.
3. Apolog. 21.
9. Adv. Marc. IV, 20. 25. V, 11. De Bapt. 10. Apolog. 21.

13. Contra Iud. 9.
14. Adv. Marc. III, 12. 13. IV, 10. Contra Iud. 9. De Carne Chr. 17. 21. 23.
15. Contra Iud. 9.
16. Adv. Marc. III, 12. 13. V, 18. Contra Iud. 9. De Resurr. Carn. 20.

VIII.
14. Adv. Marc. IV, 13. 35. V, 5. Contra Iud. 14.

IX.
1. Adv. Marc. IV, 7.
2. Adv. Marc. IV, 7.
6. Adv. Marc. III, 19. Contra Iud. 10. De Carne Chr. 14.

X.
1. Adv. Marc. IV, 14.
2. Adv. Marc. IV, 14.
14. Adv. Marc. II, 25. Adv. Prax. 16.
23. Adv. Marc. IV, 1. 16.
33. Adv. Marc. IV, 15.

XI.
1. Adv. Marc. IV, 1. V, 8. Contra Iud. 9. De Carne Chr. 21. De Corona 13. 15.
2. Adv. Marc. III, 17. V, 8. 17. Contra Iud. 9.
3. Adv. Marc. III, 17. Contra Iud. 9.
6 et 7. Adv. Hermog. 11.
8. Adv. Marc. IV, 24. Adv. Hermog. 11.
10. De Corona 15.

XIII.
1. De Resurr. Carn. 20.
10. De Resurr. Carn. 22.

XIV.
4. Adv. Marc. V, 11. 17.

XV.
4. Contra Iud. 4.

XVI.
1 sqq. Contra Iud. 9. De Spectac. 3.

XVII.
1 sqq. De Resurr. Carn. 20.

XXI.
1 sqq. De Resurr. Carn. 20.

XXIII.
1 sq. De Resurr. Carn. 20.

XXIV.
19. De Resurr. Carn. 31.

XXVI.
20. De Resurr. Carn. 27.

XXVII.
1. Adv. Marc. IV, 24.
11. Adv. Marc. IV, 43.

XXVIII.
14. Adv. Marc. IV, 27.
15. Adv. Marc. V, 6. Contra Iud. 14.

XXIX.
13. Adv. Marc. III, 6. IV, 12. 17. 41. V, 12. 14.
14. Adv. Marc. III, 6. IV, 25. V, 11.
18. Adv. Marc. V, 11.
21. De Corona 8.

XXX.
27. Adv. Marc. IV, 29.

XXXI.
5. Adv. Marc. III, 24.
9. De Monog. 7. 8.

XXXII.
9. Adv. Marc. IV, 19.
10. Adv. Marc. IV, 19.

XXXIII.
14. Adv. Marc. IV, 34.
17. Contra Iud. 13.
18. Contra Iud. 13.

XXXIV.
4. Adv. Hermog. 34.
11. De Idolol. 24.

XXXV.
1. Adv. Marc. IV, 9.
2. Adv. Marc. IV, 10.
3. Adv. Marc. IV, 10. 24. De Resurr. Carn. 20.
4. Contra Iud. 9.
5. Adv. Marc. IV, 24. Contra Iud. 9. De Resurr. Carn. 20.
6. Contra Iud. 9. De Resurr. Carn. 20.
8. Adv. Marc. IV, 24. De Anima 33.
9. Adv. Marc. IV, 24. De An. 33.
10. De Resurr. Carn. 58.

XXXVII.
Adv. Marc. V, 9.
XXXVIII.
16. De Resurr. Carn. 28.
21. De Corona 8.
XXXIX.
2—4. Adv. Marc. IV, 15. 28.
6. Adv. Marc. IV, 15.
XL.
3. Adv. Marc. IV, 11. 33.
4. Adv. Marc. V, 3. 4.
5. De Resurr. Carn. 10. 59.
7. Contra Iud. 4. De Resurr. Carn. 10. 59.
8. Adv. Marc. IV, 40. Adv. Prax. 27.
9. Adv. Marc. V, 2.
12. Adv. Hermog. 45.
13. Adv. Marc. II, 2. V, 14. 18. Adv. Hermog. 17. Scorp. 7.
14. Adv. Hermog. 17. Scorp. 7.
15. Adv. Marc. IV, 25. De Praescript. Haeret. 8. Contra Iud. 1. Scorp. 10. De Fuga in Persec. 2. De Resurr. Carn. 59. De Paenit. 4.
18. Adv. Marc. I, 4.
22. Scorp. 10.
23 et 26. Apolog. 17.
28. Adv. Marc. II, 22. Adv. Prax. 16. De Ieiun. 6.
XLI.
4. Adv. Marc. I, 11. Adv. Hermog. 6. Adv. Prax. 18.
17. Adv. Hermog. 34.
18. Adv. Hermog. 34.
19. Adv. Hermog. 34.
XLII.
1. Adv. Prax. 11.
2. Adv. Marc. IV, 23. Contra Iud. 9. De Patient. 3.
3. Adv. Marc. III, 17. IV, 23. Contra Iud. 9. De Patient. 3.
4. Adv. Marc. III, 21. V, 2. 4. De Resurr. Carn. 59.
5. De Anima 11.
6. Adv. Marc. III, 20. IV, 25. V, 2. 11. 7. Contra Iud. 12.
7. Adv. Marc. III, 20. Contra Iud. 12.
14. De Pudic. 2.
15. Adv. Hermog. 34.
19. Adv. Marc. III, 1. V, 17.
XLIII.
18 et 19. Adv. Marc. I, 20. IV, 1. 11. 33. V, 4. 12. De Pudic. 6.
20. Adv. Marc. III, 5. IV, 13.
XLIV.
5. Adv. Marc. IV, 39. Scorp. 7.
6. Adv. Marc. I, 11. IV, 39. Adv. Prax. 17. 18. Adv. Hermog. 6.
8. De Idolol. 4.
9. De Idolol. 4.
20. De Idolol. 4. De Resurr. Carn. 3.
24. Adv. Hermog. 6. Adv. Prax. 18.
25. Adv. Marc. IV, 25. Adv. Prax. 20. De Resurr. Carn. 3.
XLV.
1. Adv. Prax. 11. 28. Contra Iud. 7.
2. Contra Iud. 7.
3. Adv. Marc. IV, 25. V, 14.
5. Adv. Valent. 21. Adv. Prax. 18. 20. Ad Uxorem II, 5.
7. Adv. Marc. I, 2. 16. II, 14. 24. III, 23. IV, 1. Adv. Hermog. 32. De Fuga in Persec. 4. De Pudic. 2.
9. De Resurr. Carn. 7.
14. Adv. Prax. 13.
15. Adv. Prax. 13.
18. Adv. Hermog. 29.
23. Adv. Hermog. 6.
XLVI.
9. De Carne Chr. 24.
12. Adv. Marc. III, 22. V, 17.
XLVIII.
13. Adv. Hermog. 45.
XLIX.
6. Adv. Marc. IV, 11. 25. Adv. Prax. 11.
10. Adv. Marc. IV, 14.
12. Adv. Marc. IV, 13.
18. Adv. Marc. III, 24. IV, 11. 13.
21. Adv. Marc. IV, 13.

L.
3. Adv. Marc. IV, 42.
4. Adv. Marc. IV, 39. 40. 42. Adv. Prax. 22.
5. Adv. Marc. IV, 40.
6. Adv. Marc. III, 5. De Fuga in Persec. 12. De Resurr. Carn. 20.
10. Adv. Marc. III, 17. IV, 22.
11. Adv. Marc. III, 23. Contra Iud. 13.
LI.
4. Adv. Marc. IV, 1.
7. Adv. Marc. IV, 14.
9. De Resurr. Carn. 26.
LII.
5. Adv. Marc. III, 23. IV, 14. 35.
6. Adv. Marc. IV, 13.
7. Adv. Marc. III, 21. IV, 34. V, 2. 5.
10. Adv. Marc. III, 21.
11. Adv. Marc. III, 21. V, 18.
14. Adv. Marc. III, 17.
LIII.
1. Adv. Prax. 11. 13.
2. Adv. Marc. III, 7. 17. Adv. Prax. 11. Contra Iud. 14. De Idolol. 18. De Carne Chr. 15.
3. Adv. Marc. III, 7. 17. Contra Iud. 9. 14. De Carne Chr. 9. 15. De Idolol. 18.
4. Adv. Marc. III, 17. IV, 8.
5. Adv. Marc. IV, 21.
6. Adv. Prax. 30.
7. Adv. Marc. III, 17. IV, 40. 42. Contra Iud. 9. 13. 14. De Fuga in Persec. 12. De Resurr. Carn. 20. De Patient. 3. De Spectac. 20.
8. Adv. Marc. III, 7. Contra Iud. 10. 13. 14.
9. Contra Iud. 10.
10. Contra Iud. 10.
12. Adv. Marc. III, 19. IV, 10. Contra Iud. 10. De Fuga in Persec. 12. De Resurr. Carn. 20.
LV.
3. Adv. Marc. III, 20. IV, 1.
4. Adv. Marc. III, 20.
5. Adv. Marc. III, 20.
LVI.
2. Adv. Marc. IV, 12.
4. De Monog. 7. Ad Uxor. I, 6.
LVII.
1. Adv. Marc. III, 22. IV, 21. 28. Scorp. 8.
2. Adv. Marc. III, 19. IV, 43. Scorp. 8.
16. Adv. Hermog. 32. De Anima 11.
LVIII.
1. Contra Iud. 9.
2. Contra Iud. 9.
3. De Ieiun. 15.
4. De Ieiun. 15.
5. De Ieiun. 2. 15.
6. Adv. Marc. II, 19. IV, 16. 17. 31. 37.
8. De Resurr. Carn. 27.
13. Adv. Marc. IV, 12.
LIX.
3. Adv. Marc. IV, 25. 35.
8. Adv. Marc. III, 24. V, 15.
11. Contra Iud. 7.
LXI.
1. Adv. Marc. IV, 14. Adv. Prax. 11.
2. Adv. Marc. IV, 14.
3. Adv. Marc. IV, 14.
10. Adv. Marc. IV, 11.
LXIII.
1. Adv. Marc. IV, 40.
2. Adv. Marc. IV, 40.
5. Adv. Marc. IV, 25.
9. Adv. Marc. IV, 22. De Carne Chr. 14.
LXV.
2. Contra Iud. 13.
12. Adv. Marc. IV, 14. 15. Contra Iud. 13.
13. Adv. Marc. IV, 14. 15.
14. Adv. Marc. IV, 14. 15. Contra Iud. 13.
15. Contra Iud. 13.
LXVI.
1. Adv. Marc. II, 25. Adv. Prax. 16.
2. De Resurr. Carn. 31.
5. Adv. Marc. IV, 16.
14. De Resurr. Carn. 31.

22. De Resurr. Carn. 31.
23. Contra Iud. 4. De Resurr. Carn. 31.
24. De Resurr. Carn. 31.

EX IEREMIA.

I.
5. De Anima 26.
9. Adv. Prax. 22.

II.
10. Contra Iud. 13.
11. Contra Iud. 13.
12. Contra Iud. 13.
13. Contra Iud. 13.
31. Adv. Marc. IV, 31.

IV.
4. Adv. Marc. I, 20. IV, 1. 11. V, 4. Contra Iud. 3. De Pudic. 6.

VII.
15. De Pudic. 2. 19.
24. Adv. Marc. IV, 31.
25. Adv. Marc. IV, 31.

VIII.
4. De Paenitent. 8.

IX.
22. Adv. Marc. IV, 15.

XI.
8. Adv. Marc. IV, 31.
14. De Pudic. 2.
19. Adv. Marc. III, 19. IV, 40. Contra Iud. 10.
20. Adv. Marc. IV, 33. 35.

XIV.
8. Adv. Marc. III, 6.
11. De Pudic. 2.

XVI.
16. Adv. Marc. IV, 9.

XVII.
5. Adv. Marc. IV, 16. 27. 33. V, 7.
9. Adv. Marc. III, 7. Contra Iud. 14. De Carne Chr. 15.
10. Adv. Marc. IV, 33.

XVIII.
11. Adv. Marc. II, 24.

XIX.
11. De Paenitent. 4.

XXII.
3. Adv. Marc. IV, 30.
5. Adv. Marc. II, 26.

XXXI.
8. De Bapt. 19.
29. Adv. Marc. II, 15. De Monog. 7.
30. De Monog. 7.
31. Adv. Marc. I, 20. IV, 1. Contra Iud. 3.
33. Contra Iud. 3.

XXXII.
25. Adv. Marc. IV, 40.

XLIX.
13. Adv. Marc. II, 26.
18. De Monog. 16.

LI.
15. Adv. Hermog. 45.

EX THRENIS.

IV.
7. Adv. Marc. IV, 8.
20. Adv. Marc. III, 6. Adv. Prax. 14.

EX BARUCH.

III.
38. Adv. Prax. 16.

VI.
3. Scorp. 8.
4. Scorp. 8.
5. Scorp. 8.
9. De Corona 10.

EX EZECHIELE.

I.
1. Adv. Prax. 14.

VIII.
12. Contra Iud. 11.
13. Contra Iud. 11.
14. Contra Iud. 11.
15. Contra Iud. 11.
16. Contra Iud. 11.
17. Contra Iud. 11.
18. Contra Iud. 11.

IX.
1. Contra Iud. 11.
2. Contra Iud. 11.
3. Contra Iud. 11.
4. Contra Iud. 11. Adv. Marc. III, 22.

5. Contra Iud. 11.
6. Contra Iud. 11.
XVI.
3. Adv. Marc. III, 13. Contra Iud. 9.
XVIII.
7. Adv. Marc. IV, 16. 17.
8. Adv. Marc. IV, 16.
20. Adv. Marc. II, 15.
21. De Paenitent. 4.
23. Adv. Prax. 22. De Resurr. Carn. 9. De Orat. 7. De Paenitent. 4. Adv. Marc. II, 8. 17. IV, 10.
XXII.
8. Contra Iud. 4.
XXIII.
17 sqq. De Idolol. 1.
XXVIII.
11. Adv. Marc. II, 10.
12. Adv. Marc. II, 10.
13. Adv. Marc. II, 10.
14. Adv. Marc. II, 10.
15. Adv. Marc. II, 10.
16. Adv. Marc. II, 10.
XXXII.
7. De Resurr. Carn. 22.
XXXIII.
11. Adv. Marc. II, 13. IV, 10. 37. De Resurr. Carn. 9. De Paenitent. 4. De Pudic. 2. 10. 18. 22.
XXXIV.
2. De Fuga in Persec. 11.
3. De Pudic. 7.
4. De Pudic. 7.
16. De Resurr. Carn. 47.
22. Adv. Marc. V, 13.
XXXVII.
1. De Resurr. Carn. 29.
2. De Resurr. Carn. 29.
3. De Resurr. Carn. 29. 30.
4. De Resurr. Carn. 29.
5. De Resurr. Carn. 29.
6. De Resurr. Carn. 29.
7. De Resurr. Carn. 29.
8. De Resurr. Carn. 29.
9. De Resurr. Carn. 29.
10. De Resurr. Carn. 29.
11. De Resurr. Carn. 30.
12. De Resurr. Carn. 29.
13. De Resurr. Carn. 29.
14. De Resurr. Carn. 29. 30.
XLVII.
15. Adv. Marc. III, 24.

EX DANIELE.

I.
6. De Ieiun. 7. 9. De Anima 48.
10. De Ieiun. 9.
17. De Ieiun. 9.
II.
1. De Anima 47.
16. De Ieiun. 7.
35. De Resurr. Carn. 22. De Spectac. 2. Contra Iud. 3. Adv. Marc. IV, 35.
45. Contra Iud. 3.
III.
16. Scorp. 8.
17. Scorp. 8.
18. Scorp. 8. De Idolol. 15.
21. De Orat. 12. Adv. Hermog. 44.
25. Adv. Marc. III, 10. Adv. Prax. 16.
27. De Orat. 12.
IV.
30. De Paenit. 12.
33. De Paenit. 12. De Patient. 13.
V.
29. De Idolol. 15.
VI.
10. De Ieiun. 10. De Orat. 25.
13. Scorp. 8.
16. De Idolol. 15.
VII.
10. Adv. Prax. 3.
13. Adv. Marc. III, 7. 24. IV, 10. 39. 41. Contra Iud. 14. De Carne Chr. 15.
14. Adv. Marc. III, 7. IV, 39.
IX.
1. Contra Iud. 7.
2. Contra Iud. 8.
3. De Ieiun. 10.
21. Contra Iud. 8. De Ieiun. 10.
22. Contra Iud. 8.
23. Contra Iud. 8.
24. Contra Iud. 8.

25. Contra Iud. 8.
26. Contra Iud. 8. 13.
27. Contra Iud. 8.
X.
1. De Ieiun. 9.
2 et 3. De Ieiun. 9. De Anima 48.
12. De Ieiun. 9.
XIV.
48 sqq. De Corona 4.
XVI.
2 sqq. De Idolol. 18.
35 sqq. De Ieiun. 7.

EX OSEE.

I.
2. De Pudic. 6.
6. Adv. Marc. IV, 16.
9. Adv. Marc. IV, 16.
II.
1. Adv. Marc. IV, 16.
11. Adv. Marc. I, 20. V, 4.
VI.
1. Adv. Marc. IV, 43. Contra Iud. 13.
2. Adv. Marc. IV, 43.
6. Adv. Marc. II, 13. 17. IV, 17. 27. V, 11. De Paenitent. 8. De Pudic. 2.
VIII.
14. Adv. Marc. IV, 29.
X.
6. Adv. Marc. IV, 42.
XII.
4. Adv. Marc. IV, 39.
XIII.
14. Adv. Marc. V, 10.

EX IOELE.

II.
10. Adv. Prax. 16.
13. De Ieiun. 16. De Pudic. 2.
15. De Ieiun. 16.
22. Contra Iud. 13.
28. Adv. Marc. V, 4. 9. 11. qe Resurr. Carn. 10.
30. Adv. Marc. IV, 39.
31. Adv. Marc. IV, 39.
III.
18. Adv. Marc. III, 5.

EX AMOS.

II.
6. Adv. Marc. IV, 40.
13. De Ieiun. 9.
IV.
13. Adv. Hermog. 32. Adv. Prax. 28. Adv. Marc. III, 6.
V.
21. Adv. Marc. V, 4.
VI.
1. Adv. Marc. IV, 35.
4. Adv. Marc. IV, 15.
5. Adv. Marc. IV, 15.
6. Adv. Marc. IV, 15.
VIII.
9. Contra Iud. 10. 13. Adv. Marc. IV, 42.
10. Contra Iud. 10.
IX.
6. Adv. Marc. III, 24. IV, 34. V, 15. Scorp. 10.

EX IONA.

I.
3. De Corona 8.
II.
1. De Resurr. Carn. 58. De Pudic. 10.
2. De Orat. 13.
11. De Resurr. Carn. 31. 58.
III.
4. Adv. Marc. V, 11. De Pudic. 10.
10. Adv. Marc. II, 24. IV, 10.
IV.
2. Adv. Marc. II, 24. De Pudic. 10.

EX MICHAEA.

V.
2. Contra Iud. 13.
VI.
6. Adv. Marc. IV, 36.
VII.
6. Adv. Marc. IV, 30.
18. Adv. Marc. IV, 10.
19. Adv. Marc. IV, 10.

EX NAHUM.

I.
4. Adv. Marc. IV, 20.
15. Adv. Marc. III, 6.

EX HABACUC.

II.
2. Adv. Marc. IV, 19. V, 3.

III.
2. Adv. Marc. IV, 22.
3. Adv. Marc. IV, 22.
8. Adv. Marc. IV, 39.
9. Adv. Marc. IV, 20. 39.
10. Adv. Marc. IV, 39.
11. Adv. Marc. IV, 39.
12. Adv. Marc. IV, 39.
13. Adv. Marc. IV, 39.

EX SOPHONIA.

I.
14. Adv. Marc. IV, 39.

EX ZACHARIA.

I.
14. De Carne Chr. 14.

II.
8. Adv. Marc. IV, 35.

III.
3. Contra Iud. 14.
5. Contra Iud. 14. Adv. Marc. III, 7.
8. Adv. Valent. 3.

IV.
3. Adv. Marc. IV, 22.
14. Adv. Marc. IV, 22.

VI.
12. Adv. Valent. 3.
14. Adv. Marc. IV, 39.

VII.
10. Adv. Marc. IV, 16.

VIII.
16. Adv. Marc. IV, 30.
17. Adv. Marc. IV, 16.

IX.
15. Adv. Marc. IV, 39.
16. Adv. Marc. IV, 39.

XI.
12. Adv. Marc. IV, 40. De Resurr. Carn. 20.
13. Adv. Marc. IV, 40. De Resurr. Carn. 20.

XII.
10. De Resurr. Carn. 26. Adv. Marc. III, 7. Contra Iud. 14.

XIII.
7. De Fuga in Persec. 11.
9. De Fuga in Persec. 3.

XIV.
4. Adv. Marc. IV, 40.
14. Adv. Marc. III, 13. Contra Iud. 9.

EX MALACHIA.

I.
10. Adv. Marc. III, 22. Contra Iud. 5.
11. Adv. Marc. III, 22. IV, 1. Contra Iud. 5. 6.

II.
15. Adv. Marc. IV, 34.

III.
1. Contra Iud. 9.
2. De Resurr. Carn. 31.

IV.
4. De Anima 35.

EX I MACHABAEORUM.

I.
41. Contra Iud. 4.

EX II MACHABAEORUM.

VII.
28. De Praescript. Haeret. 13.

EX MATTHAEO.

I.
1. De Carne Chr. 22.
16. De Carne Chr. 20.
20. De Carne Chr. 20.
21. Adv. Marc. III, 15. IV, 7. De Carne Chr. 21.
23. De Carne Chr. 17. 21. Adv. Prax. 27.
25. De Carne Chr. 21.

II.

1. De Carne Chr. 2.
2. De Idolol. 9.
5. Apolog. 21.
6. Contra Iud. 13.
12. De Idolol. 9.
14. De Fuga in Persec. 8.
16. Adv. Valent. 2.
23. Adv. Marc. IV, 8.

III.

2. De Cultu Femin. I, 7.
3. De Bapt. 8.
4. De Idolol. 19.
6. De Bapt. 10. 20.
7 et 8. Adv. Hermog. 12. De Anima 21. De Pudic. 10.
9. Adv. Hermog. 12. 37. De Anima 21. De Pudic. 10. 20.
10. De Exhort. Castit. 6.
12. De Praescript. Haeret. 3. De Fuga in Persec. 1.
15. Adv. Marc. IV, 9.
16. De Bapt. 8. 9.
17. Adv. Prax. 19. De Anima 17.

IV.

1. Adv. Marc. IV, 6. De Orat. 8.
2. De Bapt. 20. De Ieiun. 8. De Carne Chr. 9. Adv. Prax. 27.
3. Adv. Prax. 1. 26. De Ieiun. 8.
4. De Ieiun. 6. De Resurr. Carn. 61. De Bapt. 20.
6. Adv. Prax. 1.
10. Scorp. 15.
17. De Praescript. Haeret. 13.
19. De Anima 3.
21 et 22. De Idolol. 12. De Bapt. 12.
23. Apolog. 21.

V.

3. Ad Uxor. II, 8. De Fuga in Persec. 6. De Patient. 11. De Idolol. 12.
4. De Patient. 11.
5. De Patient. 11. De Corona 13.
6. De Pudic. 6.
10. Scorp. 9. De Resurr. Carn. 41.
11. De Fuga in Persec. 7.
12. Scorp. 9. De Patient. 8. 11. De Corona 11.
14. De Cultu Femin. II, 13. De Idolol. 15.
15. De Praescript. Haeret. 26.
16. De Cultu Femin. II, 13. De Idolol. 15.
17. De Monog. 7. De Paenitent. 3. Adv. Marc. IV, 7. 9. 12. 36. V, 14.
20. Adv. Marc. I, 23. De Monog. 7. De Idolol. 2.
21. De Pudic. 6.
22. De Orat. 10. Apolog. 45. 47. De Patient. 6. De Pudic. 6. De Resurr. Carn. 35.
23. De Orat. 10. De Patient. 12.
25. De Anima 35.
26. De Anima 35.
27. De Pudic. 6.
28. De Exhort. Castit. 9. De Resurr. Carn. 15. De Anima 15. 40. 58. De Pudic. 6. De Idolol. 2. 22.
30. De Idolol. 7.
32. Adv. Marc. IV, 34. V, 7. De Monog. 9. De Pudic. 16.
34. De Pudic. 19.
36. De Cultu Femin. II, 6.
37. De Praescript. Haeret. 26. Adv. Prax. 9. De Carne Chr. 23.
38. De Exhort. Castit. 6. De Patient. 6.
39. De Patient. 8. De Spectac. 23. 25.
40. De Patient. 7.
42. De Monog. 11. De Fuga in Persec. 12.
43. Adv. Marc. I, 23.
44. Ad Scap. 1. De Patient. 7. De Spectac. 16. De Anima 35. Adv. Marc. I, 23. Apolog. 32.
45. Adv. Marc. IV, 36. De Resurr. Carn. 26.
47. De Idolol. 2.
48. Adv. Marc. I, 24. De Cultu Femin. II, 1.

VI.

2. De Virg. Vel. 13.

6. De Orat. 2.
9. Adv. Prax. 23. De Orat. 2.
10. Adv. Marc. IV, 26. De Orat. 2.
11. Adv. Marc. IV, 26. De Orat. 6.
12. Adv. Marc. IV, 26. De Orat. 6. De Pudic. 2.
13. De Orat. 8. De Fuga in Persec. 2.
16 et 17. De Ieiun. 8.
21. Ad Mart. 2. De Anima 57.
24. Adv. Marc. IV, 33. Ad Uxorem II, 3. De Spectac. 26. De Idolol. 12. De Anima 16. De Corona 12.
25. Ad Uxor. I, 4. De Orat. 6. De Idolol. 12. De Monog. 16.
26. Ad Uxor. I, 4.
27. De Spectac. 23.
28. Ad Uxor. I, 4. De Idolol. 12.
32. De Orat. 6.
33. De Orat. 6.

VII.

1. De Patient. 10. De Pudic. 2.
2. De Pudic. 2.
6. De Praescript. Haeret. 26. 41. Ad Uxor. II, 5. De Bapt. 18.
7. De Orat. 9. De Praescript. Haeret. 8 De Bapt. 20.
9. De Orat. 6.
12. Scorp. 10.
13. Adv. Marc. II, 13.
15. De Praescript. Haeret. 4.
16. De Praescript. Haeret. 30. De Anima 21.
17 et 18. Adv. Hermog. 13. De Carne Chr. 3. De Anima 1. 21. Adv. Marc. II, 24.
21. Adv. Marc. IV, 17.

VIII.

3. Adv. Marc. III, 8. De Anima 18.
5. Adv. Valent. 28. De Idolol. 19.
10. De Corona 11.
11. De Resurr. Carn. 35.
12. De Resurr. Carn. 35. Adv. Marc. I, 27.
15. Adv. Marc. III, 8.
17. Adv. Marc. III, 17.
21. De Idolol. 12. De Bapt. 12.
24. De Bapt. 12.

IX.

2. De Bapt. 12.
4. De Resurr. Carn. 15. De Anima 15. De Pudic. 22.
6. De Spectac. 22. De Pudic. 3. Adv. Marc. IV, 10.
9. De Idolol. 12. Adv. Marc. IV, 36.
10. De Patient. 3.
13. Adv. Marc. II, 17. IV, 17. 27. V, 11. De Paenitent. 8. De Pudic. 2.
15. De Ieiun. 2. 12.
16. De Orat. 1. Adv. Marc. IV, 11.
17. De Orat. 1. Adv. Marc. IV, 11.
20 et 21. Adv. Marc. III, 8.
25. De Resurr. Carn. 38.
29. Adv. Marc. III, 8.
35. De Praescript. Haeret. 13.

X.

2. De Praescript. Haeret. 20.
5. De Fuga in Persec. 6.
6. De Fuga in Persec. 6.
7. De Resurr. Carn. 33.
16. Adv. Valent. 2. Scorp. 9. 15. De Bapt. 8. De Monog. 8.
17. Scorp. 9.
18. Scorp. 9.
21. Scorp. 9. 10.
22. De Praescript. Haeretic. 3. Scorp. 9. 10.
23. De Fuga in Persec. 6. 11.
24. Adv. Marc. IV, 4. Scorp. 9.
26. De Virg. Vel. 14.
27. De Praescript. Haeret. 26.
28. Scorp. 9. 10. De Fuga in Persec. 7. De Resurr. Carn. 35. De Pudic. 2.
29. De Exhort. Cast. 1. De Monog. 9. De Fuga in Persec. 3. De Resurr. Carn. 35.
30. Scorp. 9. De Resurr. Carn. 35.
31. Scorp. 9. De Resurr. Carn. 13.
32. Adv. Marc. IV, 28. Scorp. 9. De Fuga in Persec. 7. Adv. Prax. 26.

33. Adv. Marc. IV, 28. Scorp. 9. 10. De Fuga in Persec. 7. De Idolol. 13. De Corona 11.
34. Scorp. 10. Adv. Marc. III, 14.
35. Scorp. 10.
36. Scorp. 10.
37. Scorp. 10. Adv. Marc. IV, 19. De Bapt. 12.
38. De Fuga in Persec. 7. De Anima 55.
39. Scorp. 11. De Corona 11.
42. De Bapt. 9.

XI.

2. De Bapt. 10. De Praescript. Haeret. 8.
3. De Bapt. 10.
5. De Carne Chr. 4.
8. De Idolol. 18.
10. Contra Iud. 9.
11. De Bapt. 12.
13. Contra Iud. 8. De Pudic. 6. De Anima 35.
19. De Ieiun. 5. De Monog. 8.
21. De Pudic. 10.
24. De Resurr. Carn. 33.
25. Adv. Prax. 26.
27. Adv. Marc. II, 18. IV, 25. De Praescript. Haeret. 21. Adv. Prax. 8.
30. De Monog. 2.

XII.

1. Adv. Marc. IV, 12.
8. De Carne Chr. 15.
19. Contra Iud. 9.
20. Contra Iud. 9.
36. De Patient. 8.
37. Adv. Marc. II, 25. De Idolol. 20.
40. De Anima 55.
48. De Carne Chr. 7.

XIII.

3. Scorp. 11.
9. Adv. Marc. IV, 19.
10. De Resurr. Carn. 33.
11. De Praescript. Haeret. 22.
12. Adv. Marc. II, 2. De Fuga in Persec. 11.
13. De Resurr. Carn. 33.
25. Adv. Prax. 1. De Anima 16.
30. Adv. Prax. 1.
34. De Resurr. Carn. 33.
37. De Praescript. Haeret. 31.
39. De Praescript. Haeret. 31.
54. De Carne Chr. 9.
55. De Carne Chr. 7.

XIV.

4. Adv. Marc. IV, 34.
13. De Patient. 3.
25. De Bapt. 9.
29. De Bapt. 12.
36. Adv. Marc. III, 8.

XV.

13. De Praescript. Haeret. 3.
14. De Praescript. Haeret. 14. Adv. Marc. III, 7. De Resurr. Carn. 3.
18. De Patient. 8. De Spectac. 18.
24. Adv. Marc. IV, 7. De Praescript. Haeret. 8.
26. Adv. Marc. IV, 7. De Praescript. Haeret. 8. De Orat. 6.

XVI.

13. Scorp. 10.
16. De Praescript. Haeret. 8. Adv. Prax. 21.
17. Adv. Prax. 21. Adv. Marc. IV, 11.
18. De Pudic. 21.
19. De Praescript. Haeret. 22. De Pudic. 21.
24. De Idolol. 12.

XVII.

2. Ad Mart. 2.
3. Adv. Marc. IV, 22. De Resurr. Carn. 55. De Ieiun. 6.
4. Adv. Marc. IV, 22.
5. Adv. Marc. IV, 22. De Patient. 15. De Resurr. Carn. 55. Adv. Prax. 19. 23. 24. De Anima 17.
7. Adv. Marc. III, 8.
12. De Anima 35.
13. De Ieiun. 9.

XVIII.

3. De Monog. 8. Adv. Valent. 2.
9. Adv. Marc. I, 27. Apolog. 47.
15. De Praescript. Haeret. 16. De Bapt. 6. Adv. Prax. 22.

20. De Exhort. Castit. 5.
22. De Orat. 7. De Patient. 12. De Pudic. 21.
27. De Orat. 7.
34. De Orat. 7.

XIX.
3. De Monog. 8. De Carne Chr. 7.
6. Adv. Marc. IV, 34.
8. Adv. Marc. IV, 34. De Monog. 8. 14.
9. Adv. Marc. IV, 34. V, 7.
12. De Monog. 3. 15. De Patient. 13. De Cultu Femin. II, 9. De Fuga in Persec. 14.
14. De Bapt. 18.
17. Adv. Marc. II, 6. De Pudic. 2.
19. De Cultu Femin. II, 2. De Monog. 7.
21. De Idolol. 12.
23. Adv. Marc. IV, 15.
26. Adv. Prax. 10. De Resurr. Carn. 57. De Idolol. 12. De Bapt. 2.
28. De Resurr. Carn. 35.

XX.
1. De Monog. 10. Adv. Prax. 26.
2. De Monog. 10.
10. De Monog. 10.
16. Adv. Marc. IV, 31. Apolog. 20.
19. Apolog. 21.
21. De Resurr. Carn. 35.
34. Adv. Marc. III, 8.

XXI.
7. De Corona 13.
9. Adv. Prax. 17.
13. De Pudic. 1.
16. De Anima 19.
21. De Fuga in Persec. 14.
25. De Bapt. 10.
35. Contra Iud. 13.
37. De Carne Chr. 14.

XXII.
13. De Resurr. Carn. 35.
14. De Fuga in Persec. 14.
19. De Idolol. 15.
21. Scorp. 14. De Fuga in Persec. 12. De Resurr. Carn. 22. De Idolol. 15. 19. De Corona 12.
24. De Monog. 7. De Resurr. Carn. 1. 35.
30. De Monog. 10. De Resurr. Carn. 35. De Anima 26.
35. De Carne Chr. 7.
37. Scorp. 6. De Ieiun. 2.
39. De Ieiun. 2. De Cultu Fem. II, 2.
40. De Ieiun. 2. De Cultu Fem. II, 2.

XXIII.
9. De Orat. 2.
10. De Virg. Vel. 1. Ad Scap. 5.
25. Adv. Marc. IV, 27.
27. Adv. Marc. IV, 16.
37. De Resurr. Carn. 26.

XXIV.
3. Adv. Hermog. 11. Apolog. 20.
5. De Praescript. Haeret. 44. De Anima 2.
6. Apolog. 20.
7. De Resurr. Carn. 22. Apolog. 20.
9. Ad Uxor. I, 5. De Exhort. Castit. 9.
13. De Fuga in Persec. 7.
21. Adv. Hermog. 34.
23. Adv. Marc. III, 3. De Praescript. Haeret. 4.
24. Adv. Marc. III, 3. 5. De Anima 57.
30. Adv. Prax. 30.
35. Adv. Hermog. 34. De Resurr. Carn. 22.
36. De Anima 33. De Resurr. Carn. 22.
38. Ad Uxor. I, 5. De Exhort. Castit. 9.

XXV.
1 sqq. De Anima 18.
29. De Fuga in Persec. 12.
34. De Carne Chr. 16.
41. Adv. Hermog. 11. De Carne Chr. 14.
63. De Praescript. Haeret. 13. Adv. Hermog. 11. De Carne Chr. 14. Apolog. 18. 48.

XXVI.
1. De Anima 17. De Pudic. 11.
14. De Patient. 3.
15. De Corona 12.
17. Contra Iud. 8. 10.
26. De Orat. 6.
28. De Anima 17.
38. De Fuga in Persec. 8. De Carne Chr. 13.
39. De Fuga in Persec. 8.
41. De Orat. 8. De Bapt. 20. Ad Uxor. I, 4. De Monog. 14. De Fuga in Persec. 8. De Carne Chr. 9. Ad Mart. 4. De Patient. 13.
52. De Fuga in Persec. 8. De Idolol. 19. De Corona 1. 11. De Patient. 3.
53. De Patient. 3. Adv. Prax. 26. De Fuga in Persec. 8.
54. Contra Iud. 10.
56. Contra Iud. 10.

XXVII.
2. Adv. Prax. 16.
3. De Corona 12.
10. Adv. Marc. IV, 40.
22. De Corona 14. Apolog. 21.
24. De Bapt. 9.
25. Adv. Marc. II, 15. Contra Iud. 8. Adv. Prax. 18. De Corona 12. 14.
29. De Patient. 3.
35. De Patient. 3.
45. Contra Iud. 13. Apolog. 21.
46. Adv. Prax. 25. 26. 30.
50. Apolog. 21.
51. Contra Iud. 13.
59 et 60. Adv. Prax. 16. De Ieiun. 10.
64. Apolog. 21.

XXVIII.
2. Apolog. 21.
4. Apolog. 21.
12. Apolog. 21.
18. Adv. Prax. 16.
19. De Praescript. Haeret. 8. 20. Adv. Prax. 27. De Bapt. 6. 13.

EX MARCO.

I.
2. Contra Iud. 9.
24. Adv. Prax. 26.
27. De Carne Chr. 9.
35. Ad Mart. 2.

II.
7. De Pudic. 21.

III.
29. Adv. Marc. IV, 28.

V.
1 sqq. De Anima 25.
12. De Fuga in Persec. 2.

VI.
22 sqq. Scorp. 8.

VII.
3. De Bapt. 15.
15. De Ieiun. 2.
18 et 19. De Patient. 8. De Spectac. 18.

VIII.
38. De Fuga in Persec. 7. De Carne Chr. 5. De Idolol. 13.

IX.
2 sqq. Ad Mart. 2.
7. Adv. Prax. 19.

X.
27. Adv. Prax. 10. De Resurr. Carn. 57. De Idolol. 12. De Bapt. 2.
29. De Idolol. 12.
52. De Bapt. 12.

XI.
30. De Bapt. 10.

XII.
25. De Resurr. Carn. 36. 61.

XIV.
12. Contra Iud. 8. 10.
13. De Bapt. 19.
21. De Praescript. Haeret. 30.

XV.
19. De Patient. 3.

XVI.
9. De Anima 25.
15. Apolog. 21. De Praescript. Haeret. 30.
16. De Praescript. Haeret. 30.
17. De Praescript. Haeret. 30.

19. Contra Iud. 10. Adv. Marc. III, 23.
20. Apolog. 21.

EX LUCA.

I.
1. De Monog. 8.
17. De Anima 35.
26. Adv. Prax. 26. De Carne Chr. 2.
27. De Carne Chr. 21.
28. De Orat. 12. De Virg. Vel. 6.
31. De Carne Chr. 21. Adv. Marc. III, 16.
35. Adv. Prax. 26. 27. De Carne Chr. 14. Adv. Marc. IV, 7.
36. De Anima 26.
38. De Carne Chr. 17.
42. De Carne Chr. 21.
43. De Carne Chr. 21.
46. De Anima 26.
63. De Idolol. 23.
70. Contra Iud. 5.
78. Contra Iud. 6.
79. Contra Iud. 6.

II.
1 et 2. De Carne Chr. 2. Adv. Marc. IV, 9.
7. De Carne Chr. 2. 21.
8. De Carne Chr. 2.
9 et 10. De Carne Chr. 2.
14. De Carne Chr. 2.
21. De Carne Chr. 2.
22. De Carne Chr. 2.
23. De Carne Chr. 23.
34. De Carne Chr. 23.
37. De Ieiun. 7.
49. Adv. Prax. 26.

III.
1. Apolog. 7.
2. De Bapt. 11.
4. Adv. Marc. V, 3.
5. Adv. Marc. V, 3.
14. De Idololatria 19. De Corona 11.
16. De Bapt. 8. 11.
17. De Praescript. Haeret. 3.
22. De Bapt. 8.
25. De Carne Chr. 22.

IV.
16 sqq. Adv. Marc. IV, 8.
27. Adv. Marc. IV, 9.
29. Adv. Marc. IV, 8.
30. Adv. Marc. IV, 8.
31. Adv. Marc. IV, 7.
32. Adv. Marc. IV, 7.
33. Adv. Marc. IV, 7.
34. Adv. Prax. 26. Adv. Marc. IV, 7. V, 6.
35. Adv. Marc. IV, 7.
40. Adv. Marc. IV, 8.
41. Adv. Marc. IV, 8.
42. Ad Mart. 2. Adv. Marc. IV, 8.
43. Adv. Marc. IV, 8.

V.
9. Adv. Marc. IV, 8.
10. Adv. Marc. IV, 8.
11. Adv. Marc. IV, 8.
13. Adv. Marc. IV, 9.
14. Adv. Marc. IV, 9.
17. Adv. Marc. IV, 10.
22. Adv. Marc. IV, 10.
24. Adv. Marc. IV, 10.
27 et 28. Adv. Marc. IV, 11.
31. Adv. Marc. IV, 11. De Resurr. Carn. 9. De Pudic. 9.
33. Adv. Marc. IV, 11.
34. Adv. Marc. IV, 11.
36. Adv. Marc. IV, 11.
37. Adv. Marc. IV, 11.

VI.
1. Adv. Marc. IV, 12.
2. Adv. Marc. IV, 12.
3. Adv. Marc. IV, 12.
4. Adv. Marc. IV, 12.
5. Adv. Marc. IV, 12.
7. Adv. Marc. IV, 12.
9. Adv. Marc. IV, 12.
10. Adv. Marc. IV, 12.
12. Adv. Marc. IV, 13.
13. Adv. Marc. IV, 13.
14. Adv. Marc. IV, 13.
17. Adv. Marc. IV, 13.
20. Adv. Marc. IV, 14. Ad Uxor. II, 8. De Fuga in Persec. 12. De Patient. 11. De Idolol. 12.
21. Adv. Marc. IV, 14.
22. Adv. Marc. IV, 14.

23. Adv. Marc. IV, 15.
24. Adv. Marc. IV, 15.
25. Adv. Marc. IV, 15.
26. Adv. Marc. IV, 15.
27. Adv. Marc. IV, 16. De Anima 35.
28. Adv. Marc. IV, 16.
29. Adv. Marc. IV, 16. De Fuga in Persec. 13.
30. Adv. Marc. IV, 16. De Bapt. 18.
31. Adv. Marc. IV, 16. Scorp. 10.
34. Adv. Marc. IV, 17.
35. Adv. Marc. IV, 17.
36. Adv. Marc. IV, 17. De Pudic. 2.
37. Adv. Marc. IV, 17. De Orat. 7. De Patient. 12. De Pudic. 2.
38. Adv. Marc. IV, 17.
39. Adv. Marc. IV, 17.
40. Adv. Marc. I, 14. IV, 17. De Anima 55.
42. Adv. Marc. IV, 17.
43. Adv. Marc. I, 2. IV, 17. De Anima 21.
45. Adv. Marc. IV, 17.
46. Adv. Marc. IV, 17.

VII.

9. Adv. Marc. IV, 18.
15. Adv. Marc. IV, 18.
16. Adv. Marc. IV, 18.
19. Adv. Marc. IV, 18.
21 et 22. Adv. Marc. IV, 18.
23. Adv. Marc. IV, 18.
24. Adv. Marc. IV, 18.
26. Adv. Marc. IV, 18.
27. Adv. Marc. IV, 18.
28. Adv. Marc. IV, 18.
37 et 38. Adv. Marc. IV, 18. De Pudic. 11.
50. Adv. Marc. IV, 18.

VIII.

2. Adv. Marc. IV, 18.
3. Adv. Marc. IV, 18.
8. Adv. Marc. IV, 19.
10. Adv. Marc. IV, 19.
11. De Praescript. Haeret. 31.
16. Adv. Marc. IV, 19.
17. De Paenit. 6.
18. Adv. Marc. IV, 19.
20. Adv. Marc. III, 11. IV, 19.
21. Adv. Marc. IV, 19.
22. De Corona 8.
25. Adv. Marc. IV, 20.
30. Adv. Marc. IV, 20.
31. Adv. Marc. IV, 20.
43 et 44. Adv. Marc. IV, 20.
45. Adv. Marc. IV, 20.
46. Adv. Marc. IV, 20.
47. Adv. Marc. IV, 20.
48. Adv. Marc. IV, 20.

IX.

1 et 2. Adv. Marc. IV, 21.
3. Adv. Marc. IV, 21.
5. Adv. Marc. IV, 21.
7 et 8. Adv. Marc. IV, 21.
10. Adv. Marc. IV, 21.
14. Adv. Marc. IV, 21.
17. Adv. Marc. IV, 21.
18. Adv. Marc. IV, 21.
20. Adv. Marc. IV, 21. 22.
21. Adv. Marc. IV, 21.
22. Adv. Marc. IV, 21.
24. Adv. Marc. IV, 21.
26. Adv. Marc. IV, 21.
28. Adv. Marc. IV, 22.
29. Adv. Marc. IV, 22.
30 et 31. Adv. Marc. IV, 22. Adv. Prax. 14.
33. Adv. Marc. IV, 22.
34. Adv. Marc. IV, 22.
35. Adv. Marc. IV, 22. Adv. Prax. 19.
41. Adv. Marc. IV, 23.
47. Adv. Marc. IV, 23.
52. 54. Adv. Marc. IV, 23.
55. Adv. Marc. IV, 26.
56. De Carne Chr. 13.
57. Adv. Marc. IV, 23.
58. De Idolol. 18.
59. 60. Adv. Marc. IV, 23.
61. Adv. Marc. IV, 24.
62. De Idolol. 12.

X.

1. Adv. Marc. IV, 24.
4. Adv. Marc. IV, 24.
5. Adv. Marc. IV, 24. De Orat. 26.

7. Adv. Marc. IV, 24.
9. Adv. Marc. IV, 24.
10. Adv. Marc. IV, 24.
11. Adv. Marc. IV, 24.
16. Adv. Marc. IV, 24.
18. Adv. Marc. II, 10. De Anima 17.
19. Adv. Marc. IV, 24. Scorp. 1.
20. Adv. Marc. IV, 7.
21. Adv. Marc. IV, 25.
22. Adv. Marc. IV, 25.
23. Adv. Marc. IV, 25.
24. Adv. Marc. IV, 25.
25. Adv. Marc. IV, 19. 25.
27. Adv. Marc. IV, 25. V, 2.
28. De Carne Chr. 7.

XI.

1. Adv. Marc. IV, 26.
2. Adv. Marc. IV, 26. De Orat. 2. 5.
3. Adv. Marc. IV, 26. De Orat. 6.
4. Adv. Marc. IV, 26. De Orat. 7.
5. De Praescript. Haeret. 11.
7. Adv. Marc. IV, 26.
8. De Orat. 6. De Praescript. Haeret. 11.
9. Adv. Marc. IV, 26. De Praescript. Haeret. 11.
11. Adv. Marc. IV, 26.
12. Adv. Marc. IV, 26.
13. Adv. Marc. IV, 26.
14. Adv. Marc. IV, 26.
15. Adv. Marc. IV, 26.
18. Adv. Marc. IV, 26.
19. Adv. Marc. IV, 26.
20. Adv. Marc. IV, 26.
21 et 22. Adv. Marc. IV, 26. V, 6.
27. Adv. Marc. III, 11. IV, 26.
28. Adv. Marc. IV, 26.
29. Adv. Marc. IV, 26.
35. Adv. Marc. IV, 26.
37 et 38. Adv. Marc. IV, 26.
39. Adv. Marc. IV, 26.
40. Adv. Marc. IV, 26.
41. Adv. Marc. IV, 26.
44. Adv. Marc. IV, 27.
45. Adv. Marc. IV, 27.
46. Adv. Marc. IV, 27.
47. Adv. Marc. IV, 27.
50. Adv. Marc. IV, 27.
52. Adv. Marc. IV, 27.

XII.

1. Adv. Marc. IV, 27.
2. Adv. Marc. IV, 28.
4. Adv. Marc. IV, 28.
5. Adv. Marc. IV, 28.
8. Adv. Marc. IV, 28.
9. Adv. Marc. IV, 28.
10. Adv. Marc. IV, 28.
11. Adv. Marc. IV, 28. Scorp. 11.
12. Adv. Marc. IV, 28.
13. Adv. Marc. IV, 28.
14. Adv. Marc. IV, 28.
16. Adv. Marc. IV, 28.
20. Adv. Marc. IV, 28.
22. Adv. Marc. IV, 28.
23. Adv. Marc. IV, 28.
24. Adv. Marc. IV, 28.
25. Adv. Marc. IV, 29. De Spectac. 23.
27. Adv. Marc. IV, 29.
28. Adv. Marc. IV, 29.
30. Adv. Marc. IV, 29.
31. Adv. Marc. III, 24. IV, 29.
35. Adv. Marc. IV, 29.
36. Adv. Marc. IV, 29.
39. Adv. Marc. IV, 29.
40. Adv. Marc. IV, 29.
41. Adv. Marc. IV, 29.
42. Adv. Marc. IV, 29.
47. Adv. Marc. IV, 29.
48. Adv. Marc. IV, 29.
49. Adv. Marc. IV, 29.
50. De Bapt. 16. De Pudic. 22.
51. Adv. Marc. IV, 29.
53. Adv. Marc. IV, 29.
56. Adv. Marc. IV, 29.
57. Adv. Marc. IV, 29. De Corona 4.
58. Adv. Marc. IV, 29.
59. Adv. Marc. IV, 29.

XIII.

14. Adv. Marc. IV, 29.
15. Adv. Marc. IV, 30.
19. Adv. Marc. IV, 30.
21. Adv. Marc. IV, 30.
26. Adv. Marc. IV, 30.
27. Adv. Marc. IV, 30.

28. Adv. Marc. IV, 30.
34. De Resurr. Carn. 26.

XIV.

13. Adv. Marc. IV, 31.
14. Adv. Marc. IV, 31. De Resurr. Carn. 33.
16. Adv. Marc. IV, 31.
18—20. Adv. Marc. IV, 31.
21. Adv. Marc. IV, 31.
22 et 23. Adv. Marc. IV, 31.
24. Adv. Marc. IV, 31.
26. De Fuga in Persec. 7.

XV.

2. De Pudic. 7. 9. De Monog. 8.
4. Adv. Marc. IV, 32. De Patient. 12. De Pudic. 9. 13.
5. Adv. Marc. IV, 32. De Pudic. 7.
8. De Praescript. Haeret. 11. Adv. Marc. IV, 32. De Pudic. 7. 9.
9. Adv. Marc. IV, 32. De Paenitent. 8.
11. De Corona 8.
13. De Corona 8.
15. De Pudic. 9.
19. De Paenit. 8.
20. De Patient. 12.
22. 23. De Pudic. 9.
29. De Corona 8.
31. De Corona 8.

XVI.

3 sqq. Adv. Marc. IV, 33.
9. De Fuga in Persec. 13. De Patient. 7.
11. Adv. Marc. IV, 33.
12. Adv. Marc. IV, 33.
13. Adv. Marc. IV, 33.
14. Adv. Marc. IV, 33.
15. Adv. Marc. IV, 33.
16. Adv. Marc. IV, 33. V, 2.
17. Adv. Marc. IV, 33.
18. Adv. Marc. IV, 34. De Monog. 9.
20. Adv. Marc. IV, 34.
22. Adv. Marc. III, 24. De Idolol. 13.
23. Adv. Marc. IV, 34. De Idolol. 13. De Anima 7. 9.
24. De Anima 7. 9.
26. Adv. Marc. IV, 34. De Anima 56.
29. Adv. Marc. IV, 34. De Praescript. Haeret. 8. De Anima 57.

XVII.

1. Adv. Marc. IV, 35.
2. Adv. Marc. IV, 35.
3. Adv. Marc. IV, 35.
4. Adv. Marc. IV, 35.
14. Adv. Marc. IV, 35.
15. Adv. Marc. IV, 35.
16. Adv. Marc. IV, 35.
19. Adv. Marc. IV, 35.
20. Adv. Marc. IV, 35.
21. Adv. Marc. IV, 35.
25. Adv. Marc. IV, 35.
26. Adv. Marc. IV, 35.
28. Adv. Marc. IV, 35.
32. Adv. Marc. IV, 35.

XVIII.

2. Adv. Marc. IV, 35.
3. Adv. Marc. IV, 36. De Praescript. Haeret. 11.
5. Adv. Marc. IV, 36. De Praescript. Haeret. 11.
7. Scorp. 11.
9. Adv. Marc. IV, 36.
10. Adv. Marc. IV, 36.
14. Adv. Marc. IV, 36. De Orat. 13.
18. Adv. Marc. IV, 36.
19. Adv. Marc. IV, 36.
20. Adv. Marc. IV, 36.
21. Adv. Marc. IV, 36.
22. Adv. Marc. IV, 36. De Idolol. 12.
27. Adv. Prax. 10. De Resurr. Carn. 57. De Idolol. 12. De Bapt. 2.
37. Adv. Marc. IV, 36.
38. Adv. Marc. IV, 36. 37.
39. Adv. Marc. IV, 36.
42. Adv. Marc. IV, 36. De Praescript. Haeret. 14.
43. Adv. Marc. IV, 37.

XIX.

5. Adv. Marc. IV, 37.
6. Adv. Marc. IV, 37.

8. Adv. Marc. IV, 37.
9. Adv. Marc. IV, 37.
10. Adv. Marc. IV, 37. De Resurr. Carn. 9. De Carne Chr. 12.
13. Adv. Marc. IV, 38.
20. De Praescript. Haeret. 26.
21. Adv. Marc. IV, 37.
23. Adv. Marc. IV, 37.

XX.

1. Adv. Marc. IV, 19.
4. Adv. Marc. IV, 38.
5. Adv. Marc. IV, 38.
6. Adv. Marc. IV, 38.
7. Adv. Marc. IV, 38.
25. Adv. Marc. IV, 38. Scorp. 14. De Fuga in Persec. 12. De Resurr. Carn. 23. De Corona 12.
27. Adv. Marc. IV, 38.
28. Adv. Marc. IV, 38.
34. Adv. Marc. IV, 38.
35. Adv. Marc. IV, 38.
36. Adv. Marc. III, 9. IV, 38.
39. Adv. Marc. IV, 38.
44. Adv. Marc. IV, 38.

XXI.

7. Adv. Marc. IV, 38.
8. Adv. Marc. IV, 39. V, 1.
9. Adv. Marc. IV, 39.
10. Adv. Marc. IV, 39.
11. Adv. Marc. IV, 39.
12. Adv. Marc. IV, 39.
14. Adv. Marc. IV, 39.
15. Adv. Marc. IV, 39.
16. Adv. Marc. IV, 39. Scorp. 11.
17. Adv. Marc. IV, 39. Scorp. 11.
19. Adv. Marc. IV, 39.
20. Adv. Marc. IV, 39.
25. Adv. Marc. IV, 39.
26. Adv. Marc. IV, 39. De Resurr. Carn. 22.
27. Adv. Marc. IV, 39. De Resurr. Carn. 22.
28. Adv. Marc. IV, 39. De Resurr. Carn. 22.
30 et 31. Adv. Marc. IV, 39. De Resurr. Carn. 22.
32. Adv. Marc. IV, 39.
34. Adv. Marc. IV, 39.
35. Adv. Marc. IV, 39.
36. De Resurr. Carn. 22.
37. Adv. Marc. IV, 39.

XXII.

1. Adv. Marc. IV, 40.
3. Adv. Marc. V, 6.
15. Adv. Marc. IV, 40. De Anima 16.
19. Adv. Marc. IV, 40. V, 8. De Orat. 6.
20. Adv. Marc. IV, 40.
22. Adv. Marc. IV, 41.
28. De Bapt. 20.
29. Adv. Prax. 26.
31. De Fuga in Persec. 2.
32. De Fuga in Persec. 2.
35. Adv. Marc. IV, 41.
42. De Fuga in Persec. 8. De Orat. 4.
48. Adv. Marc. IV, 41.
66. Adv. Marc. IV, 41.
67. Adv. Marc. IV, 41.
69. Adv. Marc. IV, 41.
70. Adv. Marc. IV, 41.

XXIII.

3. Adv. Marc. IV, 42.
4. Adv. Marc. IV, 42.
7. Adv. Marc. IV, 42.
8. Adv. Marc. IV, 42.
9. Adv. Marc. IV, 42. De Resurr. Carn. 20.
23. De Patient. 3.
25. Adv. Marc. IV, 42.
32. Adv. Marc. IV, 42. De Pudic. 22.
34. Adv. Marc. IV, 42.
44. Adv. Marc. IV, 42. De Ieiun. 10.
45. Adv. Marc. IV, 42. De Ieiun. 10.
46. Adv. Marc. IV, 42. Apolog. 21. Adv. Prax. 25. 26.
51. Adv. Marc. IV, 42.
52. Adv. Marc. IV, 42.
53. Adv. Marc. IV, 42.

XXIV.

1. Adv. Marc. IV, 42.
2. Adv. Marc. IV, 43.
4. Adv. Marc. IV, 43.
6. Adv. Marc. IV, 43.

8. Adv. Marc. IV, 43.
9. Adv. Marc. IV, 43.
11. Adv. Marc. IV, 43.
13. Adv. Marc. IV, 43.
15. Adv. Marc. IV, 43.
16 sqq. Adv. Marc. IV, 43.
21. Adv. Marc. IV, 43.
25. Adv. Marc. IV, 43.
37. Adv. Marc. IV, 43.
38. Adv. Marc. IV, 43.
39. Adv. Marc. IV, 43. De Carne Chr. 5.
41. Adv. Marc. IV, 43.
47. Adv. Marc. IV, 43.
51. Apolog. 21.

EX IOANNE.

I.

1. Adv. Hermog. 18. 20. Adv. Prax. 5. 7. 12. 13. 16. 21.
3. Adv. Hermog. 18. 21. 22. 45. Adv. Prax. 2. 7. 12. 16. 21. De Resurr. Carn. 5. Apolog. 21.
4. De Carne Chr. 12.
9. Adv. Prax. 12.
12. De Orat. 2.
13. De Carne Chr. 19. 24.
14. Adv. Prax. 16. 21. 26. De Resurr. Carn. 37. De Carne Chr. 18. De Pudic. 6. 16.
18. Adv. Prax. 8. 15. 21.
21. De Anima 35.
29. Adv. Prax. 21. Contra Iud. 9.
32. De Carne Chr. 3.
49. Adv. Prax. 21.
50. Adv. Prax. 21.

II.

8. De Bapt. 9. De Anima 17.
16. Adv. Prax. 21.
19. Adv. Prax. 22. De Pudic. 16.

III.

5. De Bapt. 9. 12. 13. 15.
6. Adv. Prax. 27. De Carne Chr. 18.
11. De Resurr. Carn. 23.
13. Adv. Prax. 30.
16. Adv. Prax. 21.
17. Adv. Prax. 21.
18. Adv. Prax. 21.
30. De Orat. 1.
31. De Orat. 1. De Bapt. 11.
35. Adv. Prax. 21. 24.
36. Adv. Prax. 21.

IV.

2. De Bapt. 11.
6. De Bapt. 9.
7. De Carne Chr. 9.
12. Adv. Marc. IV, 35.
17 et 18. De Pudic. 11.
20. Adv. Marc. IV, 35.
23. De Orat. 28.
24. De Orat. 28.
34. Adv. Prax. 21.

V.

2. De Bapt. 5.
16. Contra Iud. 9.
17 et 18. Contra Iud. 9.
19. Adv. Prax. 21.
20. Adv. Prax. 21.
21. Adv. Prax. 21. 24.
22. Adv. Prax. 16. 21. 24.
23. Adv. Prax. 21.
24. Adv. Prax. 21. De Resurr. Carn. 37.
25. Adv. Prax. 21. De Resurr. Carn. 37.
26. Adv. Prax. 21.
28. De Resurr. Carn. 37.
29. De Resurr. Carn. 37. De Paenitent. 3.
31. Adv. Hermog. 15.
35. Contra Iud. 9.
36. Adv. Prax. 21.
37. Adv. Prax. 21.
39. De Praescript. Haeret. 8.
43. Adv. Prax. 17. 21.

VI.

15. De Idolol. 18.
28. Adv. Prax. 21.
29. Adv. Prax. 21.
32. Adv. Prax. 21. De Orat. 6.
35. Adv. Prax. 21.
38. Adv. Prax. 8. De Resurr. Carn. 34. De Orat. 4.
39. De Resurr. Carn. 34. 35.
40. Adv. Prax. 21. De Resurr. Carn. 34.
43. Adv. Prax. 23.

44. Adv. Prax. 21. 24.
45. Adv. Prax. 21.
46. Adv. Prax. 16. 21.
48. Adv. Prax. 21. De Orat. 6.
51. De Carne Chr. 13.
62. Adv. Prax. 22.
63. De Resurr. Carn. 37. 50.
66. Adv. Prax. 21.
67. Adv. Prax. 21.
68. Adv. Prax. 21.
69. Adv. Prax. 21.

VII.
5. Adv. Prax. 21.
24. Adv. Marc. IV, 29.
28. Adv. Prax. 22.
29. Adv. Prax. 22.
33. Adv. Prax. 22.
37. De Bapt. 9.

VIII.
14. Adv. Prax. 22.
15. Adv. Prax. 21.
16. Adv. Prax. 22.
17. Adv. Prax. 22.
18. Adv. Prax. 22.
19. Adv. Prax. 22. 24.
23. Adv. Prax. 22.
26. Adv. Prax. 8. 22.
27. Adv. Prax. 22.
28. Adv. Prax. 22.
29. Adv. Prax. 22.
38. Adv. Prax. 22.
40. Adv. Prax. 22. De Carne Chr. 15.
42. Adv. Prax. 22.
44. Adv. Prax. 1. 22. De Corona 7.
49. Adv. Prax. 22.
51. Adv. Prax. 22.
54. Adv. Prax. 22.
55. Adv. Prax. 22.
56. Adv. Prax. 22.
58. Adv. Prax. 22.

IX.
4. Adv. Prax. 22.
35. Adv. Prax. 22.
36. Adv. Prax. 22.
37. Adv. Prax. 22.

X.
3. De Pudic. 7.
11. De Pudic. 7.
12. De Fuga in Persec. 11.
15. Adv. Prax. 22.
17. Adv. Prax. 22.
18. Adv. Prax. 22.
24. Adv. Prax. 22.
25. Adv. Prax. 22. Adv. Marc. II, 5.
28. Adv. Prax. 22.
29. Adv. Prax. 22.
30. Adv. Hermog. 18. Adv. Prax. 8. 20. 22. 24. 25. De Orat. 2.
32. Adv. Prax. 22.
33. Adv. Prax. 22.
34. Adv. Prax. 22.
35. Adv. Prax. 22.
36. Adv. Prax. 22.
37. Adv. Prax. 22.
38. Adv. Prax. 20. 22.

XI.
11. Adv. Prax. 23. De Resurr. Carn. 53.
33. De Carne Chr. 9.
41. Adv. Prax. 23.
42. Adv. Prax. 23.

XII.
27. Adv. Prax. 23.
28. Adv. Prax. 23. 24.
30. Adv. Prax. 23.
44. Adv. Prax. 23.
45. Adv. Prax. 23.
49. Adv. Prax. 23.
50. Adv. Prax. 23.

XIII.
1. Adv. Prax. 23.
2. Adv. Marc. V, 6. Adv. Prax. 23.
3. Adv. Prax. 23.
4. De Patient. 3. De Bapt. 9.
5. De Corona 8. De Idolol. 18. De Bapt. 12.
6. De Bapt. 12.
31. Adv. Prax. 23.

XIV.
2. De Monog. 10. De Resurr. Carn. 41.
5. Adv. Prax. 24.
6. Adv. Prax. 24.
7. Adv. Prax. 24.

8. Adv. Prax. 24.
9. Adv. Prax. 20. 24.
10. Adv. Prax. 8. 20. 24.
11. Adv. Prax. 24.
12. Adv. Prax. 24.
15. Adv. Prax. 24.
16. Adv. Prax. 9. 24.
17. Adv. Prax. 9.
23. De Resurr. Carn. 41.
26. De Praescript. Haeret. 28.
28. Adv. Prax. 9. 14.

XV.

1. Adv. Prax. 25.
6. Adv. Marc. II, 4.
26. De Praescript. Haeret. 28.

XVI.

7. De Bapt. 10.
12. De Praescript. Haeret. 22. De Virg. Vel. 1. De Monog. 2.
13. De Praescript. Haeret. 22. De Corona 4.
14. Adv. Prax. 25.
15. Adv. Prax. 17.
20. De Spectac. 28. De Idolol. 13.
23. De Orat. 9.

XVII.

5. Adv. Prax. 25.
6. Adv. Prax. 17. De Orat. 3.
9. Adv. Prax. 25.

XVIII.

11. De Patient. 3.

XIX.

2. De Patient. 3.
9. Contra Iud. 13.
12. Contra Iud. 8.
17. Contra Iud. 13.
26. De Praescript. Haeret. 22.
34. De Bapt. 9. 16. De Anima 43. De Corona 11. De Pudic. 22.
37. De Resurr. Carn. 26. 51. De Carne Chr. 24.

XX.

17. Adv. Prax. 25. 28. De Anima 17.
24 sqq. Adv. Prax. 7. De Anima 17.
29. De Resurr. Carn. 34.
31. Adv. Prax. 25.

XXI.

20. De Praescript. Haeret. 22.
23. De Anima 50.

EX ACTIS APOSTOLORUM.

I.

3. Apolog. 21.
10. Apolog. 21.
11. De Resurr. Carn. 51. De Carne Chr. 24. De Bapt. 19.
22. De Carne Chr. 15.
26. De Praescript. Haeret. 20.

II.

2. De Praescript. Haeret. 22.
4. De Orat. 25.
9—11. Contra Iud. 7.
13. De Bapt. 19.
15. De Ieiun. 10.
17. De Resurr. Carn. 63.
22. De Pudic. 21. Adv. Prax. 17.
30. Adv. Marc. IV, 36.
36. Adv. Marc. III, 15. Adv. Prax. 28.

III.

1. De Ieiun. 2. 10. De Orat. 25.
19. De Resurr. Carn. 23.
20. De Resurr. Carn. 23.
21. De Resurr. Carn. 23.

IV.

2. De Praescript. Haeret. 26.
19. Adv. Marc. III, 22.
26. Adv. Prax. 28. De Bapt. 7.
34 et 35. De Fuga in Persec. 12.

V.

2. De Fuga in Persec. 12.
5. De Pudic. 21.
18. De Fuga in Persec. 12.
40. Scorp. 15.

VI.

1. De Fuga in Persec. 12.
3. De Praescript. Haeret. 46.
12. De Fuga in Persec. 12.
15. De Resurr. Carn. 55.

VII.

55. Adv. Prax. 30. De Resurr. Carn. 55.

59. De Patient. 14. De Resurr. Carn. 55.
60. De Patient. 14.

VIII.
10. De Idolol. 9.
18. De Fuga in Persec. 12.
20. De Fuga in Persec. 12.
21. De Idolol. 9.
28. De Bapt. 18.

IX.
1 sqq. Adv. Marc. V, 1. Scorp. 13.
5. Adv. Marc. III, 15.
6. De Bapt. 13.
8. Adv. Prax. 15.
15. De Pudic. 14.
18. De Bapt. 13. 18.
25. De Fuga in Persec. 6.

X.
4. De Ieiun. 8.
9. De Orat. 25. De Ieiun. 10.
34. De Corona 11.
38. De Ieiun. 8.

XIII.
11. De Idolol. 9. De Anima 57. De Pudic. 21.
13. De Corona 8.
28. Contra Iud. 8.
46. De Fuga in Persec. 6.

XV.
5. Adv. Marc. V, 2.
18. De Pudic. 21. De Ieiun. 2.
28. De Pudic. 12.

XVI.
3. De Pudic. 17.
16. De Praescript. Haeret. 7.

XVII.
23. Adv. Marc. I, 9.
24. Adv. Prax. 16.
32. Adv. Prax. 16.

XVIII.
2. De Fuga in Persec. 12.

XIX.
4. De Bapt. 10.

XXI.
11. Scorp. 15.
12. Scorp. 15.
13. Scorp. 15. De Fuga in Persec. 6. 12.
24. Scorp. 15. De Fuga in Persec. 6. 12.
26. De Monog. 14.
30. De Praescript. Haeret. 23.

XXIII.
6. De Resurr. Carn. 39.
9. Ad Scap. 4.

XXIV.
27. De Fuga in Persec. 12.

XXVI.
22. De Resurr. Carn. 39.

XXVIII.
3. Scorp. 1.

EX EPISTULA AD ROMANOS.

I.
1. De Pudic. 14.
3. Adv. Prax. 27.
4. Adv. Prax. 13.
8. De Praescript. Haeret. 27. Adv. Prax. 28.
16. Adv. Marc. V, 13.
17. Adv. Marc. V, 13.
18. Adv. Marc. V, 13.
20. Adv. Hermog. 45. De Anima 18. Adv. Marc. I, 9. IV, 25.
25. Adv. Marc. V, 19.
27. De Corona 6.

II.
2. Adv. Marc. V, 13.
11. Adv. Marc. V, 13. De Exhort. Castit. 7.
12. Adv. Marc. V, 13.
13. De Exhort. Castit. 7.
14. Adv. Marc. V, 13. De Corona 6.
16. Adv. Marc. V, 13.
21. Adv. Marc. V, 13.
24. Adv. Marc. V, 13. De Cultu Femin. II, 11.
28. Adv. Marc. V, 13.
29. Adv. Marc. V, 13.

III.
3. Adv. Marc. V, 13.
21. Adv. Marc. V, 13.
29. Contra Iud. 1.

IV.
3. De Patient. 6.
V.
1. Adv. Marc. V, 13.
3. Adv. Marc. V, 4.
4. Scorp. 13.
5. Scorp. 13.
12. De Resurr. Carn. 53.
14. De Anima 40.
20. Adv. Marc. V, 13. De Resurr. Carn. 34.
21. Adv. Marc. V, 13. De Anima 40.
VI.
1. De Pudic. 17.
2. De Pudic. 17.
3. De Resurr. Carn. 47. De Pudic. 17.
4. De Resurr. Carn. 47. De Bapt. 11. De Pudic. 17.
5. De Resurr. Carn. 47. De Pudic. 17.
6. De Pudic. 17.
7. De Pudic. 17.
9. De Pudic. 17.
10. De Pudic. 17.
11. De Pudic. 17.
12. De Resurr. Carn. 47.
13. De Resurr. Carn. 47.
19. De Resurr. Carn. 47. De Pudic. 17.
20. De Resurr. Carn. 47.
21. De Resurr. Carn. 47.
22. De Resurr. Carn. 47.
23. De Resurr. Carn. 47.
VII.
2. De Monog. 13.
3. De Monog. 13.
4. Adv. Marc. V, 13. De Monog. 13.
5. Adv. Marc. V, 13. De Monog. 13.
6. Adv. Marc. V, 13. De Monog. 13.
7. Adv. Marc. V, 13. De Pudic. 6.
11. Adv. Marc. V, 13.
12. Adv. Marc. V, 13. De Pudic. 6.
14. Adv. Marc. V, 13.
18. De Pudic. 17.
20. Adv. Marc. IV, 27.
23. De Resurr. Carn. 51.
VIII.
2. De Resurr. Carn. 46. De Pudic. 17.
3. De Resurr. Carn. 16. 46. De Pudic. 17. Adv. Marc. V, 14. De Carne Chr. 16.
4. De Pudic. 17.
5. De Pudic. 17. De Corona 6.
6. De Exhort. Castit. 10. De Pudic. 17.
8. Adv. Marc. V, 10. De Ieiun. 17. De Resurr. Carn. 46. De Pudic. 17.
9. De Resurr. Carn. 46.
10. Adv. Marc. V, 14. De Resurr. Carn. 46.
11. Adv. Marc. V, 14. Adv. Prax. 28. De Resurr. Carn. 46.
12. De Resurr. Carn. 46.
13. De Resurr. Carn. 46. De Pudic. 17.
17. Scorp. 13. De Resurr. Carn. 40.
18. Scorp. 13. De Resurr. Carn. 40.
19. Adv. Hermog. 11.
20. De Corona 6.
32. Adv. Prax. 30. Scorp. 7. De Fuga in Persec. 12.
34. De Praescript. Haeret. 13. Adv. Prax. 30. De Resurr. Carn. 51.
35. Scorp. 13.
36. Scorp. 13.
37. Scorp. 13.
38. Scorp. 13.
39. Scorp. 13.
IX.
4. De Corona 8.
5. Adv. Prax. 13. 15.
20. De Resurr. Carn. 7.
23. De Corona 8.
X.
2. Adv. Marc. V, 14.
3. Adv. Marc. V, 14.

4. Adv. Marc. V, 14.
10. De Anima 15.
XI.
5. Adv. Marc. V, 9.
17. De Corona 8.
33. Adv. Hermog. 45. Adv. Marc. II, 2. V, 14.
34. Adv. Marc. V, 14. 18. Adv. Hermog. 17. Adv. Prax. 19. Scorp. 7.
35. Adv. Marc. V, 14. Adv. Hermog. 17.
36. Adv. Hermog. 17.
XII.
1. De Resurr. Carn. 47.
9. Adv. Marc. V, 14.
10. Adv. Marc. V, 14.
12. Adv. Marc. V, 14.
14. Adv. Marc. V, 14.
15. De Ieiunio 13. De Idololatria 13.
16. Adv. Marc. V, 14.
17. Adv. Marc. V, 14. De Exhort. Cast. 6. De Patient. 10.
18. Adv. Marc. V, 14.
19. Adv. Marc. II, 18. IV, 16. V, 14.
20. De Fuga in Persec. 13.
XIII.
1. De Spectac. 16. De Idolol. 15.
3. Scorp. 14.
4. Scorp. 14. De Anima 33.
5. Adv. Marc. V, 14.
13. De Pudic. 17.
XIV.
2. De Ieiun. 15.
3. De Ieiun. 15.
4. De Ieiun. 15. De Pudic. 2.
6. De Ieiun. 15.
10. Adv. Marc. V, 15.
17. De Ieiun. 15.
20. De Ieiun. 15.
XV.
4. De Praescript. Haeret. 8.
14. De Praescript. Haeret. 27.
XVI.
18. De Virg. Vel. 14. Ad Uxor. I, 8. De Ieiun. 17.

EX I EPISTULA AD CORINTHIOS.

I.
3. Adv. Marc. V, 5.
10. De Praescript. Haeret. 5. 26. De Bapt. 14.
12. De Bapt. 14.
14. De Bapt. 14. De Pudic. 14.
15. De Pudic. 14.
16. De Bapt. 14.
17. De Bapt. 14.
18. Adv. Marc. V, 5.
19. Adv. Marc. V, 5.
20. Adv. Marc. V, 5. De Idolol. 9.
21. Adv. Marc. II, 2. V, 5. De Pudic. 13.
22. Adv. Marc. V, 5.
23. Adv. Marc. V, 5. Contra Iud. 10.
24. De Pudic. 9.
25. Adv. Marc. II, 2. V, 5.
27 et 28. Adv. Marc. V, 5. De Praescript. Haeret. 7. Adv. Prax. 10. De Idolol. 18. De Anima 56. De Corona 9.
29. Adv. Marc. V, 5.
31. Adv. Marc. V, 5.
II.
2. De Pudic. 14.
6. Adv. Marc. V, 6.
7. Adv. Marc. V, 6.
8. Adv. Marc. V, 6.
9. De Resurr. Carn. 26.
11. Adv. Hermog. 17. Adv. Prax. 8. 19.
14. Adv. Marc. II, 2.
16. Adv. Marc. V, 6. 14. 18. Adv. Prax. 19. Scorp. 7.
III.
2 et 3. De Praescript. Haeret. 27. De Monog. 11.
11. Adv. Marc. V, 6.
12. Adv. Marc. V, 6.
13. Adv. Marc. V, 7.
16. Adv. Marc. V, 6. De Cultu Femin. II, 1. De Pudic. 16. 19.
17. Adv. Marc. V, 6. De Pudic. 16. 18.

18. Adv. Marc. V, 6. De Pudic. 15.
19. Adv. Marc. V, 6.
20. Adv. Marc. V, 6.
21. Adv. Marc. V, 6.
22. De Resurr. Carn. 59.

IV.

3. De Pudic. 14.
4. De Pudic. 14.
5. Adv. Marc. V, 7.
6. De Idolol. 5.
7. De Virg. Vel. 13. De Orat. 22. De Pudic. 14.
8. De Ieiun. 12. De Pudic. 14.
9. Adv. Marc. V, 7. De Pudic. 14.
14. De Pudic. 14.
15. De Monog. 6. 7. 14.
18. De Pudic. 14.
19. De Pudic. 14.
20. De Pudic. 14.
21. De Pudic. 14.

V.

1. Adv. Marc. V, 7. De Pudic. 14.
2. Adv. Marc. V, 7. De Pudic. 14.
3 et 4. Adv. Marc. V, 7. De Pudic. 2. 13.
5. Adv. Marc. V, 7. De Pudic. 13. 14. 20. 22.
6. De Pudic. 13. 18. Adv. Marc. I, 3.
8. Adv. Marc. V, 7.
9. Adv. Marc. V, 7. De Pudic. 13. 18.
10. De Idolol. 14. De Anima 35. De Pudic. 18.
11. Ad Uxor. II, 3. De Pudic. 18. Adv. Marc. IV, 9.
12. De Pudic. 2. 19.
13. Adv. Hermog. 11. De Pudic. 13.

VI.

1. De Pudic. 2.
2. De Pudic. 2.
3. De Pudic. 14. Adv. Marc. II, 9.
6. De Corona 11.
8. De Monog. 11.
10. De Pudic. 16.
11. De Anima 21. De Pudic. 16.
12. De Cultu Femin. II, 10. De Exhort. Castit. 8. De Bapt. 17.
13. Adv. Marc. V, 7. De Pudic. 16.
14. Adv. Marc. V, 7.
15. Adv. Marc. V, 7. De Pudic. 6. 16.
16. De Pudic. 16.
17. De Pudic. 16.
18. De Monog. 9. De Pudic. 16.
19. De Pudic. 6. 16.
20. Adv. Marc. V, 7. De Resurr. Carn. 10. De Pudic. 6. 16.

VII.

1. De Monog. 3. 11. De Pudic. 16.
2. De Monog. 11. De Pudic. 16.
3. De Pudic. 16.
6. De Exhort. Castit. 3. De Monog. 11.
7. Ad Uxor. II, 1. De Monog. 3.
8. Adv. Marc. V, 7. De Pudic. 16. De Monog. 11.
9. Adv. Marc. V, 7. Ad Uxor. I, 3. De Exhort. Castit. 3. De Monog. 3. De Pudic. 1. 16.
10. Adv. Marc. V, 7. De Exhort. Castit. 3. De Monog. 3.
11. Adv. Marc. V, 7. De Pudic. 16.
12. Ad Uxor. II, 2.
13. Ad Uxor. II, 2.
14. Ad Uxor. II, 2.
15. Ad Uxor. II, 1.
18. De Monog. 11.
20. Ad Uxor. II, 1. De Monog. 11. De Idolol. 5.
21. De Monog. 11.
22. De Corona 13.
25. De Exhort. Castit. 4.
27. Ad Uxor. I, 7. De Exhort. Castit. 4. De Monog. 11. De Pudic. 16.
28. De Exhort. Castit. 4. De Monog. 11. Ad Uxor. I, 7. De Pudic. 16.
29. Adv. Marc. I, 29. V, 7. 8. De Cultu Femin. II, 9. Ad Uxor. I, 5. De Exhort. Castit. 4. 5.

De Monog. 3. 7. 11. De Pudic. 16.
30. De Cultu Femin. II, 9.
31. De Cultu Femin. II, 9. De Resurr. Carn. 5. De Corona 10. De Pudic. 16.
32. De Monog. 3. De Pudic. 16.
33. De Monog. 3. De Pudic. 16.
34. Ad Uxor. I, 3.
38. De Pudic. 16. De Virg. Vel. 3.
39. Adv. Marc. V, 7. Ad Uxor. II, 1. 2. De Exhort. Castit. 4. De Monog. 11. De Corona 13.
40. De Exhort. Castit. 4. De Monog. 3. De Pudic. 16.

VIII.
2. De Praescript. Haeret. 27. De Pudic. 14.
4. De Idolol. 5. Adv. Marc. V, 7.
5. Adv. Marc. III, 15. V, 7. Adv. Hermog. 4.
6. Adv. Marc. V, 7. Adv. Hermog. 4.
8. De Ieiun. 2. 15.
10. De Ieiun. 15.
12. De Ieiun. 15.

IX.
1. Adv. Prax. 15. De Pudic. 14.
4. De Monog. 8. De Pudic. 14.
5. De Exhort. Castit. 8. De Monog. 8. De Pudic. 14.
6. De Pudic. 20.
8. Adv. Marc. V, 7.
9. Adv. Marc. III, 5. V, 7.
10. Adv. Marc. V, 7.
12. De Pudic. 14.
14. Adv. Marc. V, 7.
15. Adv. Marc. V, 7. De Pudic. 14.
20. De Praescript. Haeret. 24. De Monog. 14. Adv. Marc. I, 20. De Idolol. 14.
22. De Monog. 14. Adv. Marc. I, 20. IV, 3.
25. Ad Mart. 3.

X.
4. Adv. Marc. III, 6. 16. IV, 35. V, 7. Contra Iud. 9. De Bapt. 9.
6. Adv. Marc. V, 7. De Idolol. 5. De Corona 9.
7. Adv. Marc. II, 19. De Ieiun. 6.
8. Scorp. 3.
11. Adv. Marc. V, 7. Adv. Prax. 16. De Cultu Femin. II, 9.
12. De Pudic. 14.
14. De Corona 10.
19. De Corona 7.
20. De Corona 7.
21. De Spectac. 13.
23. De Cultu Femin. II, 10. De Exhort. Castit. 8. De Bapt. 17.
24. De Cultu Femin. II, 2.
25. Adv. Marc. V, 7. De Ieiun. 2.
28. De Corona 10.
33. De Idolol. 14.

XI.
2. Adv. Marc. V, 8. 18. De Virg. Vel. 7. 8. De Corona 14.
3. Adv. Prax. 14.
4. De Orat. 12. 22. De Corona 14.
5. De Virg. Vel. 8. 11. De Orat. 21. 22.
6. De Virg. Vel. 7. De Orat. 22.
7. Adv. Marc. V, 8. De Virg. Vel. 7.
8. De Virg. Vel. 7.
10. Adv. Marc. V, 8. De Virg. Vel. 7. 17. De Corona 4. 14. De Orat. 22.
12. Adv. Marc. V, 8.
14. De Orat. 22.
15. De Virg. Vel. 7. De Orat. 22. De Corona 6.
16. De Virg. Vel. 8. De Pudic. 14.
18. De Praescript. Haeret. 4.
19. De Praescript. Haeret. 4. 30. De Resurr. Carn. 63. De Anima 3. Adv. Marc. V, 8. Adv. Valent. 5.
29. Adv. Marc. V, 8.

XII.
1. Adv. Marc. V, 8.
8. Adv. Marc. V, 8.
9. Adv. Marc. V, 8.
10. Adv. Marc. V, 8.

12. Adv. Marc. V, 8.
23. De Resurr. Carn. 9.
27. De Pudic. 6.
31. De Fuga in Persec. 3.

XIII.

1 sqq. Adv. Marc. V, 8.
3. Adv. Prax. 1.
4. De Patient. 12.
5. De Patient. 12.
7. De Patient. 12.
8. De Patient. 12.
11. De Pudic. 1.
12. Adv. Prax. 14.
13. De Patient. 12.

XIV.

19. De Bapt. 17.
20. Adv. Valent. 2.
21. Adv. Marc. V, 8.
26. Adv. Marc. V, 8. De Anima 47.
32. Adv. Marc. IV, 25.
33. Adv. Marc. IV, 25.
34. Adv. Marc. V, 8. De Virg. Vel. 9.

XV.

3. Adv. Prax. 15. 29. 30. Adv. Marc. III, 8. De Carne Chr. 5.
11. Adv. Marc. I, 20. De Pudic. 19.
12. Adv. Marc. V, 9. De Praescript. Haeret. 33. De Resurr. Carn. 48.
13. De Resurr. Carn. 48. Adv. Marc. III, 8.
14. De Resurr. Carn. 48. De Carne Chr. 5. Adv. Marc. III, 8.
15. De Resurr. Carn. 48. Adv. Marc. III, 8.
16. De Resurr. Carn. 48.
17. De Resurr. Carn. 48.
18. De Resurr. Carn. 48.
19. De Resurr. Carn. 24.
21. Adv. Marc. V, 9. De Resurr. Carn. 48.
22. Adv. Marc. V, 9. De Resurr. Carn. 48.
23. De Resurr. Carn. 48.
24. Adv. Prax. 4.
25. Adv. Marc. V, 9. Adv. Hermog. 11. Adv. Prax. 4. 30.
26. Contra Iud. 10.
28. Adv. Prax. 4. Adv. Marc. II, 4.
29. Adv. Marc. V, 10. De Resurr. Carn. 48.
30. De Resurr. Carn. 48.
31. De Resurr. Carn. 48.
32. De Resurr. Carn. 48. 50. De Pudic. 22. De Ieiun. 17. De Monog. 16.
33. Ad Uxor. I, 8. II, 3.
35. Adv. Marc. V, 10. De Resurr. Carn. 48.
36. De Resurr. Carn. 52.
37. Adv. Marc. V, 10. De Resurr. Carn. 52.
38. Adv. Marc. V, 10. De Resurr. Carn. 52.
39. Adv. Marc. V, 10. De Resurr. Carn. 52.
40. Adv. Marc. V, 10. De Resurr. Carn. 52.
41. Adv. Marc. V, 10. 20. De Resurr. Carn. 49. 52. Scorp. 6.
42. Adv. Marc. V, 10. De Resurr. Carn. 52.
43. Adv. Marc. V, 10. De Resurr. Carn. 52.
44. Adv. Marc. V, 10. De Resurr. Carn. 51. 52.
45. Adv. Marc. V, 10. De Resurr. Carn. 51. 53.
46. Adv. Marc. V, 10. De Resurr. Carn. 54.
47. Adv. Marc. V, 10. De Resurr. Carn. 49. De Carne Chr. 3.
48. Adv. Marc. V, 10. De Resurr. Carn. 49.
49. Adv. Marc. V, 10. De Resurr. Carn. 49. 51.
50. Adv. Marc. V, 10. 14. De Resurr. Carn. 48. 49. 51.
51. Adv. Marc. V, 10. De Resurr. Carn. 42.
52. Adv. Marc. V, 10. De Resurr. Carn. 42. 51. 57.
53. Adv. Marc. V, 10. 12. De Resurr. Carn. 42. 51. 54. 57.

54 et 55. Adv. Marc. I, 22. V, 10. De Resurr. Carn. 47. 51. 54. 57. 60.
56. De Resurr. Carn. 57.
57. Adv. Marc. V, 10.

XVI.
22. Adv. Marc. V, 7.

EX II EPISTULA AD CORINTHIOS.

I.
3. Adv. Marc. V, 11.
4. De Resurr. Carn. 48.

II.
5. De Pudic. 13. 14.
6. De Pudic. 13. 14.
7. De Pudic. 13. 14.
8. De Pudic. 13.
9. De Pudic. 13.
10 et 11. De Pudic. 13. 14.

III.
3. Adv. Marc. V, 11.
6. Adv. Marc. V, 11.
7. Adv. Marc. V, 11.
14. Adv. Marc. V, 11.
16. Adv. Marc. V, 11.
18. Adv. Marc. V, 11.

IV.
1. De Pudic. 15.
2. De Pudic. 15.
4. Adv. Marc. V, 11.
6. Adv. Marc. V, 11.
7. Adv. Marc. V, 11. De Resurr. Carn. 7. 44.
8. Scorp. 13.
9. Adv. Marc. V, 11. Scorp. 13.
10. Adv. Marc. V, 11. Scorp. 13. De Resurr. Carn. 44.
11. Adv. Marc. V, 11. De Resurr. Carn. 44.
14. De Resurr. Carn. 44. Adv. Marc. V, 11. Scorp. 13.
17. Scorp. 13. De Resurr. Carn. 40.
18. Scorp. 13. De Resurr. Carn. 40.

V.
1. Adv. Marc. V, 12. De Resurr. Carn. 41.
2. Adv. Marc. V, 12. De Resurr. Carn. 41.
3. Adv. Marc. V, 12. De Resurr. Carn. 41. 42.
4. Adv. Marc. V, 12.
5. Adv. Marc. V, 12. De Resurr. Carn. 51.
6. Adv. Marc. V, 12. De Resurr. Carn. 43.
7. De Resurr. Carn. 43.
8. Adv. Marc. V, 12.
9. De Resurr. Carn. 43.
10. Adv. Marc. V, 12. De Resurr. Carn. 43. 60.
17. Adv. Marc. V, 4. 12.

VI.
5. De Pudic. 15. De Ieiun. 9.
6. De Pudic. 15.
14. De Pudic. 15.
15. De Pudic. 15. De Spectac. 26. De Idolol. 13. Adv. Marc. III, 8.
16. De Pudic. 6. 15.
17. De Pudic. 15. 18.

VII.
1. Adv. Marc. V, 12. De Pudic. 15.
5. De Resurr. Carn. 40.
7. De Resurr. Carn. 40.

XI.
2. Adv. Marc. V, 12.
13. Adv. Marc. V, 12. De Praescript. Haeret. 4.
14. Adv. Marc. V, 12. De Resurr. Carn. 55. De Anima 57.
20. Scorp. 13.
24. Scorp. 13.
25. Scorp. 13.
27. Adv. Marc. V, 11.

XII.
2. De Praescript. Haeretic. 24. Scorp. 12.
4. De Praescript. Haeret. 24.
7. De Fuga in Persec. 2. De Pudic. 13.
8. Adv. Marc. V, 12.
9. Adv. Marc. I, 14. 29. V, 12. De Resurr. Carn. 9. 47. De Pudic. 13.

10. Scorp. 13.
21. De Pudic. 15.

XIII.

1. Adv. Marc. V, 12. De Praescript. Haeret. 22.
2. Adv. Marc. V, 12. De Corona 2.
10. Adv. Marc. V, 12.

EX EPISTULA AD GALATAS.

I.

1. Adv. Marc. V, 1. Adv. Prax. 28.
6. Adv. Marc. I, 20. V, 2. De Praescript. Haeret. 27.
7. Adv. Marc. IV, 4.
8. Adv. Marc. V, 2. De Praescript. Haeret. 6. 29. De Carne Chr. 6. 24.
10. De Idolol. 14.
13. Adv. Marc. V, 2.
14. De Ieiun. 16.
16. De Resurr. Carn. 50.

II.

1 sqq. Adv. Marc. I, 20. IV, 2. V, 3. De Praescript. Haeret. 44. Adv. Prax. 24.
3. Adv. Marc. V, 3.
4. Adv. Marc. I, 20. V, 3.
5. Adv. Marc. V, 3.
9. Adv. Marc. IV, 2. V, 3. De Praescript. Haeret. 23.
10. Adv. Marc. V, 3.
11. Adv. Marc. I, 20. V, 3. De Praescript. Haeret. 23.
12. Adv. Marc. V, 3.
14. Adv. Marc. I, 20. IV, 3.
16. Adv. Marc. V, 3.

III.

1. De Praescript. Haeret. 27.
6. Adv. Marc. IV, 3. De Patient. 6.
7. Adv. Marc. IV, 3. De Monog. 6.
8. Adv. Marc. IV, 3. De Patient. 6.
9. Adv. Marc. IV, 3.
10. Adv. Marc. IV, 3.
11. Adv. Marc. IV, 3. De Exhort. Castit. 7.
13. Adv. Marc. I, 11. IV, 3. Adv. Prax. 29. De Fuga in Persec. 12. De Patient. 8.
14. Adv. Marc. IV, 3.
15. Adv. Marc. IV, 4.
16. Adv. Marc. IV, 4. De Carne Chr. 22.
17. Contra Iud. 4.
20. Contra Iud. 2.
22. Adv. Marc. V, 13.
26. Adv. Marc. IV, 3.
27. De Monog. 7. De Pudic. 6. Adv. Marc. III, 12. De Resurr. Carn. 3.
28. De Corona 13.

IV.

3. Adv. Marc. IV, 4.
4. Adv. Marc. IV, 4. V, 2. De Virg. Vel. 6. De Carne Chr. 20.
5. Adv. Marc. V, 4. De Corona 13.
6. Adv. Marc. V, 4.
8. Adv. Marc. V, 4.
9. Adv. Marc. V, 4.
10. Adv. Marc. I, 20. V, 4. De Ieiun. 2.
19. Adv. Marc. V, 2. De Monog. 14.
20. De Pudic. 17.
22. Adv. Marc. III, 6. V, 4.
23. Adv. Marc. V, 4.
24. Adv. Marc. V, 4.
26. Adv. Marc. III, 23. V, 4. 15.
31. Adv. Marc. V, 4.

V.

1. Adv. Marc. V, 4.
2. Adv. Marc. V, 4. De Praescript. Haeret. 33.
3. De Resurr. Carn. 23.
6. Adv. Marc. V, 4.
7. De Praescript. Haeret. 27.
9. Adv. Marc. I, 2.
10. Adv. Marc. V, 4.
12. Adv. Marc. V, 4. De Anima 16. De Pudic. 1.
14. Adv. Marc. V, 4.

17. De Monog. 1.
19. Adv. Marc. V, 10. De Pudic. 17. 18.
20. Adv. Marc. V, 8. De Praescript. Haeret. 6.
21. De Resurr. Carn. 49. De Pudic. 17. Adv. Marc. V, 10.

VI.

2. Adv. Marc. V, 4.
7. Adv. Marc. V, 4. De Pudic. 2.
9. Adv. Marc. V, 4. De Resurr. Carn. 23.
10. Adv. Marc. V, 4.
12. De Cultu Femin. II, 2.
14. Adv. Marc. V, 4.
16. Adv. Marc. IV, 5.
17. Adv. Marc. V, 4.

EX EPISTULA AD EPHESIOS.

I.

9. De Monog. 5. Adv. Marc. V, 17.
10. Adv. Marc. V, 17. De Monog. 5.
12. Adv. Marc. V, 17.
13. Adv. Marc. V, 17.
15. De Praescript. Haeret. 27.
16. De Praescript. Haeret. 27.
17. Adv. Marc. V, 17. Adv. Prax. 28.
18. Adv. Marc. V, 17.
20. Adv. Marc. V, 17.

II.

1. Adv. Marc. V, 17.
2. Adv. Marc. V, 17.
3. Adv. Marc. V, 17. De Anima 16. 21. De Pudic. 17.
10. Adv. Marc. V, 17.
11. Adv. Marc. V, 17.
12. Adv. Marc. V, 17.
13. Adv. Marc. V, 17.
14. Adv. Marc. V, 17.
15. Adv. Marc. V, 17.
16. Adv. Marc. V, 17.
17. Adv. Marc. V, 17.
18. Adv. Marc. V, 17.
19. Adv. Marc. V, 17.
20. Adv. Marc. IV, 39. V, 17. De Monog. 8.

III.

8. Adv. Marc. V, 18.
9. Adv. Marc. V, 18.
10. Adv. Marc. V, 18.
17. De Resurr. Carn. 35.

IV.

5. Adv. Marc. V, 10. De Bapt. 15.
8. Adv. Marc. V, 8. 18.
9. Adv. Praxeam 30. De Anima 55.
15. De Fuga in Persec. 12.
22. De Resurr. Carn. 45.
23. De Resurr. Carn. 45.
24. De Resurr. Carn. 45.
25. Adv. Marc. V, 18. Contra Iud. 8.
26. Adv. Marc. V, 18. De Resurr. Carn. 45. De Orat. 10. De Patient. 12. De Pudic. 19.
27. De Fuga in Persec. 9. De Resurr. Carn. 45.
28. De Resurr. Carn. 45. De Pudic. 17.
29. De Resurr. Carn. 45. De Pudic. 17.
30. De Resurr. Carn. 45. Ad Mart. 1.
31. De Resurr. Carn. 45. De Spectac. 15.
32. De Resurr. Carn. 45. De Pudic. 2. De Spectac. 15.

V.

3. De Pudic. 17.
5. De Pudic. 17.
6. De Pudic. 17.
7. De Pudic. 18.
8. De Anima 21. De Pudic. 18.
11. Adv. Marc. V, 18. De Pudic. 18. 21.
12. De Pudic. 18.
16. De Fuga in Persec. 9.
18. Adv. Marc. V, 18. De Pudic. 17.
19. Adv. Marc. V, 18.
22. Adv. Marc. V, 18. De Cultu Fem. II, 7.

23. Adv. Marc. V, 18.
25. Adv. Marc. V, 18.
27. De Pudic. 18.
29. Adv. Marc. V, 18.
31. Adv. Marc. III, 5. V, 18. De Anima 12.
32. Adv. Marc. V, 18.

VI.

1. Adv. Marc. V, 18.
2. Adv. Marc. V, 18.
4. Adv. Marc. V, 18.
11. Adv. Marc. V, 18.
12. Adv. Marc. III, 14. V, 18. De Ieiun. 17. Adv. Valent. 22.
14. Adv. Marc. III, 14.
15. Adv. Marc. III, 14.
16. Adv. Marc. III, 14. De Fuga in Persec. 9.
17. Adv. Marc. III, 14. 16. Adv. Valent. 27.
19. Adv. Marc. V, 18.

EX EPISTULA AD PHILIPPENSES.

I.

3 et 5. De Praescript. Haeretic. 27.
14. Adv. Marc. V, 20.
15. Adv. Marc. V, 20.
16. Adv. Marc. V, 20.
17. Adv. Marc. V, 20.
18. Adv. Marc. V, 20.
20. De Cultu Fem. II, 11.
23. Ad Uxor. I, 5. De Patient. 9. De Spectac. 28.
29. Scorp. 13.
30. Scorp. 13.

II.

6. Adv. Marc. V, 20. Adv. Prax. 7. De Resurr. Carn. 6.
7. Adv. Marc. V, 20.
8. Adv. Marc. V, 20. De Fuga in Persec. 12. De Carne Chr. 4.
15. De Cultu Femin. II, 13.
17. Scorp. 13.
18. Scorp. 13.

III.

2. De Fuga in Persec. 6.
3. De Cultu Femin. II, 9.
7. Adv. Marc. V, 20.
8. Adv. Marc. V, 20.
9. Adv. Marc. V, 20.
11. De Resurr. Carn. 23.
12. De Resurr. Carn. 23.
13. De Pudic. 6. De Resurr. Carn. 23.
14. De Pudic. 6. De Resurr. Carn. 23.
15. De Corona 4.
19. De Virg. Vel. 14. Ad Uxor. I, 8. De Ieiun. 17.
20. Adv. Marc. V, 20. De Corona 13.
21. Adv. Marc. V, 20. De Corona 13.

IV.

3. Scorp. 6.
5. De Cultu Femin. II, 13.

EX EPISTULA AD COLOSSENSES.

I.

5. Adv. Marc. V, 19.
6. Adv. Marc. V, 19.
15. Adv. Marc. V, 19. 20. Adv. Prax. 7.
16. Adv. Marc. I, 16. V, 19.
17. Adv. Marc. V, 19.
19. Adv. Marc. V, 19.
20. Adv. Marc. V, 19.
21. Adv. Marc. V, 19. De Resurr. Carn. 23.
22. Adv. Marc. V, 19.
24. Adv. Marc. V, 19.

II.

2. Adv. Marc. I, 23.
8. Adv. Marc. V, 19. De Praescript. Haeret. 7. De Anima 3.
11. Adv. Marc. V, 13.
12. De Resurr. Carn. 23.
13. Adv. Marc. V, 19. De Resurr. Carn. 23.
14. De Pudic. 19.
16. Adv. Marc. V, 19.
17. Adv. Marc. V, 19.
18. Adv. Marc. V, 19.
19. Adv. Marc. V, 19.

20. De Resurr. Carn. 23.
22. Adv. Marc. V, 19.

III.

1. De Resurr. Carn. 23. 51. De Praescript. Haeret. 13. Adv. Prax. 30.
2. De Resurr. Carn. 23.
3. De Resurr. Carn. 23.
5. De Pudic. 17.

EX I EPIST. AD THESSALONICENSES.

I.

6. De Resurr. Carn. 24.
10. De Resurr. Carn. 24.

II.

3. De Pudic. 17,
15. Adv. Marc. V, 15.
19. De Resurr. Carn. 24.

III.

5. De Orat. 8.
13. De Resurr. Carn. 24.

IV.

3. Adv. Marc. V, 15. De Exhort. Castit. 1. De Pudic. 17.
4. De Pudic. 17. Adv. Marc. V, 15.
5. De Pudic. 17.
11. De Idolol. 5.
13. De Patient. 9. De Resurr. Carn. 24.
14. De Resurr. Carn. 24.
15. De Resurr. Carn. 24. 41.
16. De Resurr. Carn. 24. 41.
17. Adv. Marc. III, 24. V, 15. De De Resurr. Carn. 24. 41.

V.

1. De Resurr. Carn. 24.
2. De Resurr. Carn. 24.
3. De Resurr. Carn. 24.
14. De Fuga in Persec. 9.
17. De Ieiun. 10. De Orat. 3. 24.
19. Adv. Marc. V, 15.
20. Adv. Marc. V, 15.
21. De Praescript. Haeret. 4. De Virg. Vel. 16.
23. Adv. Marc. V, 15. De Resurr. Carn. 47.

EX II EPIST. AD THESSALONICENSES.

I.

4. Scorp. 13.
5. Scorp. 13.
6. Adv. Marc. V, 16.
7. Adv. Marc. V, 16.
8. Adv. Marc. V, 16.
9. Adv. Marc. V, 16.

II.

1. De Resurr. Carn. 24.
2. De Resurr. Carn. 24.
3. Adv. Marc. V, 16. De Resurr. Carn. 24.
4. Adv. Marc. V, 16. De Resurr. Carn. 24. De Anima 57.
5. De Resurr. Carn. 24.
6. De Resurr. Carn. 24.
7. De Resurr. Carn. 24.
8. De Resurr. Carn. 24.
9. Adv. Marc. V, 16. De Resurr. Carn. 24.
10. De Resurr. Carn. 24. Adv. Marc. V, 16.
11. Adv. Marc. V, 16.
12. Adv. Marc. V, 16.

III.

6. De Pudic. 18.
10. Adv. Marc. V, 16.
14. De Pudic. 13.
15. De Pudic. 13.

EX I EPISTULA AD TIMOTHEUM.

I.

4. De Praescript. Haeret. 7. 33 Adv. Valent. 3. Adv. Marc. I, 9
15. De Pudic. 18.
16. De Pudic. 18.
17. Adv. Prax. 15.
18. De Praescript. Haeret. 25.
19. De Pudic. 13.
20. De Pudic. 13. De Fuga i Persec. 2. Apolog. 31.

II.

2. Apolog. 31.
5. Adv. Prax. 27. De Resurr Carn. 51. De Carne Chr. 15.
7. De Pudic. 14.

9. De Virg. Vel. 8. De Corona 14.
12. Adv. Marc. V, 8. De Virg. Vel. 9. De Bapt. 18.
15. Ad Uxor. I, 5. De Monog. 12.

III.

1. De Anima 16.
3. De Monog. 12.
4. De Monog. 12.
5. De Monog. 12.

IV.

1. De Ieiun. 2.
2. De Ieiun. 2.
3. De Praescript. Haeret. 33. De Ieiun. 2. De Monog. 15.
4. De Monog. 15.
5. De Monog. 15.
10. De Pudic. 2.
22. De Praescript. Haeret. 33.

V.

9. Ad Uxor. I, 8. De Monog. 13.
14. De Praescript. Haeret. 33.
17. De Ieiun. 2.
22. De Bapt. 18. De Pudic. 18.
23. De Ieiun. 9. De Corona 8.

VI.

4. De Praescript. Haeret. 16.
8. De Idolol. 12.
10. De Patient. 7. De Idolol. 10.
13. De Praescript. Haeret. 25.
14. De Praescript. Haeret. 25. De Resurr. Carn. 23.
15. De Resurr. Carn. 23.
16. Adv. Prax. 15. 16.
20. De Praescript. Haeret. 25.

EX II EPISTULA AD TIMOTHEUM.

I.

7. Scorp. 13.
8. Scorp. 13.
12. De Praescript. Haeret. 25.
14. De Praescript. Haeret. 25.
15. De Praescript. Haeret. 3.
16. De Fuga in Persec. 12.
18 et 19. De Resurr. Carn. 23.

II.

2. De Praescript. Haeret. 25.
4. De Praescript. Haeret. 33.
11. Scorp. 13.
12. Scorp. 13.
13. Scorp. 13.
17. De Praescript. Haeret. 3. 7. De Fuga in Persec. 2.
18. De Praescript. Haeret. 33.
19. De Praescript. Haeret. 3.
23. De Praescript. Haeret. 7.

III.

16. De Cultu Femin. I, 3.

IV.

4. De Praescript. Haeret. 7.
6. Scorp. 13.
7. Scorp. 13. De Corona 15.
8. Scorp. 13. De Corona 15.
13. De Orat. 12. De Corona 8.

EX EPISTULA AD TITUM.

I.

6. De Monog. 7.
12. De Anima 20.
15. De Corona 10.

III.

9. De Praescript. Haeret. 7. De Anima 2.
10. De Praescript. Haeret. 6. 16.
11. De Praescript. Haeret. 6.

EX EPISTULA AD HEBRAEOS.

I.

1. De Praescript. Haeret. 13.
3. De Praescript. Haeret. 13. Adv. Prax. 30. De Resurr. Carn. 51.
4. Adv. Marc. II, 8.
7. Adv. Marc. II, 8. III, 9.
14. Adv. Marc. II, 9.

IV.

1. De Pudic. 20.
4. De Pudic. 20.
5. De Pudic. 20.
6. De Pudic. 20. De Bapt. 15.
7. De Pudic. 20.
8. De Pudic. 20.

VII.
1. Adv. Marc. V, 9. Contra Iud. 14.
4. Adv. Marc. V, 9.
17. Adv. Marc. V, 9. De Praescript. Haeret. 53.
22 sqq. Adv. Marc. V, 9.
IX.
6. Adv. Marc. V, 9.
X.
12. De Praescript. Haeret. 13. Adv. Prax. 30. De Resurr. Carn. 51.
XI.
37. De Patient. 13.
XIII.
12. Contra Iud. 14.

EX EPISTULA D. IACOBI.

I.
13. De Orat. 8.
17. Adv. Marc. III, 5.
22. De Exhortat. Castit. 7.
II.
23. Contra Iud. 2.

EX I EPISTULA D. PETRI AD PONTICOS.

I.
11. Ad Mart. 2.
II.
4 sqq. Contra Iud. 9.
8. Adv. Marc. IV, 13.
13. Scorp. 14.
16. De Exhortat. Castit. 1.
20. Scorp. 12.
21. Scorp. 12.
22. Contra Iud. 10.
VI.
8. Scorp. 6.
12. Scorp. 14.
13. Scorp. 12.
14. Scorp. 12.
15. Scorp. 12.
16. Scorp. 12.

EX I EPISTULA D. IOANNIS.

I.
1. Adv. Prax. 15. De Anima 17.
5. De Pudic. 19.
6. De Pudic. 19.
7. Adv. Prax. 28. De Pudic. 19.
8. De Pudic. 19.
9. De Pudic. 19.
10. De Pudic. 19.
II.
1. De Pudic. 19.
2. De Pudic. 19.
3. De Monog. 3.
6. De Monog. 5.
16. De Spectac. 14.
18. De Carne Chr. 24. De Praescript. Haeret. 3.
19. De Praescript. Haeret. 3.
22. Adv. Prax. 28.
III.
2. De Resurr. Carn. 23.
3. De Monog. 3. De Pudic. 19.
4. De Pudic. 19.
5. De Pudic. 19.
6. De Pudic. 19.
7. De Pudic. 19.
8. De Pudic. 19.
9. De Pudic. 19.
10. De Pudic. 19.
15. De Idolol. 2.
16. Adv. Marc. IV, 5.
17. De Anima 15.
IV.
1. Adv. Marc. V, 16.
2. Adv. Marc. V, 16.
3. Adv. Marc. V, 17. De Ieiun. 1.
8. Adv. Marc. V, 16. De Ieiun. 1.
12. Adv. Prax. 15.
15. Adv. Prax. 31.
18. Scorp. 12. De Fuga in Persec. 9. 14.
V.
1. Adv. Prax. 28.
6. De Bapt. 16.
11. Adv. Prax. 31.
12. Adv. Prax. 31.
13. De Monog. 5.

16. De Pudic. 2. 19.
21. De Corona 10.

EX II EPISTULA D. IOANNIS.

7. Adv. Marc. V, 16.
10. De Praescript. Haeret. 8.

EX EPISTULA D. IUDAE.

14. De Cultu Femin. I, 3.

EX APOCALYPSI D. IOANNIS.

I.
6. De Monog. 7. 12. De Exhort. Castit. 7. De Anima 9.
8. Adv. Prax. 17.
10. De Anima 9.

II.
1. Adv. Marc. IV, 5.
3. De Paenitent. 8.
4. De Paenitent. 8.
6. De Praescript. Haeret. 46.
7. De Corona 15.
8. Adv. Marc. IV, 5.
9. De Paenitent. 8.
10. Scorp. 12. De Corona 15.
12. Adv. Marc. IV, 5. Scorp. 12.
13. Scorp. 12.
14. De Paenitent. 8.
17. Scorp. 12.
18. Adv. Marc. IV, 5. De Paenitent. 8.
20. De Praescript. Haeret. 33. De Pudic. 19.
21. De Pudic. 19.
22. De Pudic. 19.

III.
1. Adv. Marc. IV, 5.
4. De Resurr. Carn. 27.
5. Scorp. 12.
7. Adv. Marc. IV, 5.
10. Scorp. 12.
12. Scorp. 12.
14. Adv. Marc. IV, 5.
19. De Patient. 11.

IV.
4. De Corona 15.
6. De Corona 15.
8. De Orat. 3.

V.
13. Ad Uxor. I, 1.

VI.
2. De Corona 15.
4. De Pudic. 20.
8. De Pudic. 20.
9. De Resurr. Carn. 25. De Anima 8. 9.
10. De Orat. 5.
11. De Cultu Femin. II, 13.
12. De Anima 28.
13. Adv. Hermog. 34.
14. Adv. Hermog. 34.

VII.
12. Ad Uxor. I, 1.
14. Scorp. 12.
17. De Resurr. Carn. 58.

X.
2. De Corona 15.

XI.
3. De Anima 50.

XII.
10. De Bapt. 5.

XIV.
4. De Resurr. Carn. 27.
14. De Corona 15.

XV.
7. De Resurr. Carn. 25.

XVI.
1. De Resurr. Carn. 25.
5. Contra Iud. 9.

XVII.
6. Scorp. 12. Adv. Marc. III, 13.
9. De Cultu Femin. II, 12.
18. De Cultu Femin. II, 12.

XVIII.
4. De Corona 13.

XIX.
15. Adv. Marc. III, 14.
19. De Resurr. Carn. 25.
21. De Resurr. Carn. 25.

XX.
3. Adv. Hermog. 11.
4. Adv. Marc. III, 24.
13. De Resurr. Carn. 32.

XXI.

1. Adv. Hermog. 34.
2. Adv. Marc. III, 24.
3. De Pudic. 19.
4. De Resurr. Carn. 58.
8. Scorp. 13. De Fuga in Persec. 7. De Pudic. 19.

XXII.

13. De Monog. 5.
14. De Pudic. 19.
15. De Pudic. 19. Adv. Marc. II, 4.
18. Adv. Hermog. 22.
19. Adv. Hermog. 22.

INDEX RERUM.

A.

Aaron principalis sacerdos De Monog. 6.
— et filii eius cum adirent ad sanctum, prohibiti sunt potare vinum Adv. Marc. V, 8.
— urgetur, et iubet inaures feminarum suarum in ignem conferri Scorp. 3.
Abelis sacrificia, quae offerebat in simplicitate cordis, deus accepit Adv. Iud. 2.
Abeona dea Ad Natt. II, 11.
Abicere nihil aliud nisi amittere id quod erat quis consecuturus si non abiceretur, Adv. Marc. I, 27.
Abluitur caro, ut anima emaculetur De Carne Chr. 25.
Abraham pedes angelorum lavit De Carne Chr. 3.
— quidam priorem constituunt quam mundum Adv. Marc. I, 10.
— filium iussus immolare De Patient. 6.
— deo ante placuit quam circumcideretur Adv. Iud. 3.
— fidei pater, et divinae familiaritatis vir De Resurr. Carn. 18.
— nullius aquae nisi fidei sacramento deo placuit De Bapt. 13.
— digamus De Monog. 6.
— pater fidei in uxoris suae specie pertimuit decorem, et sororem mentitus Saram salutem contumelia redemit De Cultu Femin. II, 2.
— amicus dei non aliunde iustus deputatus nisi de aequitate et iustitia legis naturalis Adv. Iud. 2.
— pater nationum repromissus Adv. Marc. V, 3.
Abrahae semen Christus De Patient. 6.
— semen benedictum in omnes gentes Adv. Iud. 1.
— sinus Adv. Marc. IV, 34.
— dominus apparuit inter ipsos angelos De Carne Chr. 6.
In Abraham typica fidei contestatio De Patient. 6.
Abraxan Basilides dixit esse summum deum Adv. Omn. Haer. 1.
Absolutio mortis si est, quomodo absolveret a morte qui non devinxit ad mortem? Adv. Marc. I, 28.
Abstinentia nubendi in facultate dinoscitur Adv. Marc. I, 30.
Abstinentiae testimonium vacat, cum licentia eripitur Adv. Marc. I, 30.
Acci Patina Adv. Valent. 12.
Accidens et accidentia Adv. Marc. V, 11.
Achab rex veniam meruit paenitentiae nomine Adv. Marc. IV, 10.
— sanguinem Nabothae deprecatione delevit De Pudic. 6.
Achamoth Valentinianorum Adv. Valent. 14 sqq. Adv. Omn. Haer. 4.
Adam an in paradiso sit factus Adv. Marc. II, 10.
— de ficulneis foliis pruriginem retinuit De Pudic. 6.
— perit per impatientiam alterius De Patient. 5.
— incircumcisus in paradiso habitavit Adv. Iud. 2.
— confessus seductionem et non occultata seductrice rudis admodum fuit haereticus Adv. Marc. II, 2.
— ante lapsum innocens erat et deo de proximo amicus et paradisi colonus De Patient. 5.
— in ergastulum terrae laborandae relegatus in ipso opere prono et devexo ad terram usurpatum ex illa spiritum mundi universo generi suo tradidit De Patient. 5.
— ante nomina animalibus enuntiavit quam de arbore decerpsit, ante etiam prophetavit quam voravit De Resurr. Carn. 61.

Adam omnibus animalibus nomina imposuit De Virg. Vel. 5.
— novissimus Christus De Resurr. Carnis 53.
— paradisi colonus Adv. Iud. 2.
— propter statum legis deditus morti est, sed spes ei salva est Adv. Marc. II, 25.
— damnatur in mortem ob unius arbusculae delibationem, et exinde prosiliunt delicta cum poenis, et pereunt iam omnes qui paradisi nullum cespitem norunt Adv. Marc. I, 22.
— liber et sui arbitrii et suae potestatis a deo institutus Adv. Marc. II, 5.
— an coactus sit peccare Adv. Marc. II, 6.
— et Evam deus non maledixit Adv. Marc. III, 13.
— et Eva quamdiu intellectu carebant, nudi agebant Adv. Iud. 2.
— nudus certe et investis figulo suo constitit, post demum sapientiam haud dum licitum praereptam potitur De Pall. 3.
— unus Evae maritus, et Eva una uxor illius, una mulier, una costa Ad Uxor. I, 2.
— ante nuptiarum congressum vir cognominatus est De Virg. Vel. 8.
— et Eva ex agnitione boni et mali pudenda tegere senserunt, ex quo id ipsum sentiamus, agnitionem boni et mali profitemur De Anima 38.
—, fons generis, ante ebibit sopore quam sitiit quietem, ante dormivit quam laboravit, quam edit, immo quam et profatus est Apolog. 50.
— non ex semine viri factus De Carne Chr. 16.
— princeps generis et delicti voluit quod deliquit De Exhort. Castit. 2.
— statim prophetavit De Anima 20.
— homo animalis non recepit quae sunt spiritus Adv. Marc. II, 2.
— salutem non posse consequi Tatianus dixit Adv. Omn. Haer. 7.
Adae quid acciderit post lapsum Adv. Marc. II, 10.
— delictum Adv. Marc. II, 2.
— deus ostendit exitum transgressionis, ne ignorantia periculi neglegentiam iuvaret obsequii Adv. Marc. II, 4.
— quod evenit non deo, sed ipsi debet exprobrari Adv. Marc. II, 5.
— et Evae lex data, in qua omnia praecepta condita recognoscimus Adv. Iud. 2.
— adempta paradisi gratia et dei familiaritas Adv. Marc. II, 2.
— et Evae restitutio promissa De Resurr. Carn. 26.
Adae paenitentia De Paenitent. 2. 12.
Adeona dea Ad Natt. II, 11.
Adflatus dei nil aliud quam vapor spiritus De Anima 27.
Admetus rex Apolog. 14. Ad Natt. II, 17.
Adrumeticus Mavilus ad bestias damnatus, cuius mortem divina ultio subsecuta est Ad Scap. 3.
Adventiciorum deorum ara ad fanum Carnae Ad Natt. II, 9.
Adulter qui apud deum De Paenitent. 3.
Adulteria in templis commissa Apol. 15.
Adulterium nihil aliud quam matrimonium illicitum De Monog. 15.
— est nubere, manente matrimonio Adv. Marc. IV, 34.
— sine libidinis impatientia nemo subit De Patient. 5.
— est cum quoquo modo disiunctis duobus alia caro, immo aliena miscetur De Monog. 9.
Aegeus Thesei pater oblivione filii ad mortem pulsus Ad Natt. II, 14.
Aegypti superstitio Apolog. 24. Adv. Marc. II, 14. Adv. Iud. 9. Scorp. 2. Ad Natt. II, 3. 8.
Aegyptii dii Capitolio prohibiti inferri a Pisone et Gabinio Coss. Apolog. 6., sed arae eorum et cultus per vim popularium postea restituta Ad Natt. I, 10.
— auro et argento spoliati ab Iudaeis Adv. Marc. IV, 24.
Aegyptiorum, Chaldaeorum, Phoenicum archiva Apolog. 19.
— gens rixosa, suis regibus recontrans, in extraneis deiecta, gulae et spurcitiae dedita Ad Natt. II, 8.
— plerique quatuor deos statuunt, Solem, Lunam, Caelum, Terram Ad Natt. II, 2.
— gens aves et bestias consecrat et capite damnat qui eiusmodi deum occiderint Apol. 24.
— regnum De Ieiun. 16. Apol. 26. Ad Natt. II, 17.
— dii ibis et crocodilus Adv. Marc. II, 14.
— hierophantae Adv. Marc. I, 13.
Aegyptus nonnunquam totus orbis intellegitur superstitionis et maledictionis elogio Adv. Iud. 9. Adv. Marc. III, 13.
— foedissima decemplici castigatione percussa Adv. Marc. II, 14.
— et Aethiopia omnis gens vocatur, a specie ad genus De Spectac. 3.
Aegroti fratres visitandi De Cultu Femin. II, 11.
Aemilius, M. Ad Natt. I, 10. Apolog. 5.
Aemulatio schismatum mater est De Bapt. 17.
Aemulationem sequi furorem, bilem, iram et dolorem De Spectac. 15.

Aeneadarum urbs religiosissima Apolog. 9.
Aeneas a Diomede paene interfectus, sed a matre Venere servatus Apolog. 14.
— pater, miles nunquam gloriosus, lapide debilitatus Ad Natt. II, 9.
— proditor patriae Ad Natt. II, 9.
— num iure pius sit cognominandus Ad Natt. II, 9.
— Laurentino proelio nusquam comparuit Ad Natt. II, 9.
Aenesidemus animae unitatem tuetur De Anima 14.
Aenesidemi opinio de substantia animae De Anima 9.
Aequanimitatis mira fides De Patient. 3.
Aequitatis caninae stupor De Patient. 2.
Aëri et ferro totius vitae necessitates sunt innixae De Cultu Femin. I, 4.
Aeschines haereticus Adv. Omn. Haeret. 7.
Aesculapii sacerdotes pallium gestabant et crepidas De Pallio 1. 4.
— mater fulmine icta periit perinde ac filius Ad Natt. II, 14.
Aesculapius avaritiae merito et quia nocenter medicinam exercuerat fulmine indicatus a Iove Apolog. 14. Ad Natt. II, 14.
— post mortem in deos relatus Ad Natt. II, 14.
— Apollinis filius, Iovis nepos, Saturni pronepos Ad Natt. II, 14.
— incerto patre natus, quippe expositus repertus, et canino ubere educatus, ex relatu Socratis Argivi Ad Natt. II, 14.
— medicinarum demonstrator Apol. 23.
— primus medelas exploravit De Corona 8.
Aesopi de puteo asinus, proverb. Adv. Marc. IV, 23.
— Graculus Adv. Valent. 12.
Aesopus histrio ex avibus pretiosis convivium instituit De Pall. 5.
Aestiva coena post assum finiebatur De Anima 32.
Aestus cubiculares parturientium et enixarum De Anima 25.
Aetatis auctoritas De Virg. Vel. 11.
— procacitas verecundiam debentis vindicanda Adv. Marc. II, 16.
Aetates per corpora operantur De Anima 56.
Aeternitas non habet tempus. Omne enim tempus ipsa est. Quod facit, pati non potest. Caret aetate quod non licet nasci Adv. Marc. I, 8.
Aeternitatis candidatus Enoch Adv. Iud. 2.
— status quis alius quam semper fuisse et futurum esse, ex praerogativa nullius initii et nullius finis Adv. Hermog. 4.
Aeternum non posse diminutionem et subiectionem capere Adv. Hermog. 12.
Afferenda dea Ad Natt. II, 11.
Afflatum nominat Graeca scriptura animam, non spiritum Adv. Marc. II, 9.
— minorem esse spiritum, et si de spiritu accidit, ut aurulam eius, non tamen spiritum Adv. Marc. II, 9.
Afri infantes immolabant Saturno Apolog. 9.
— Caelestem deam colebant Apolog. 24. Ad Natt. II, 8.
— per Serapidem iurabant Ad Natt. II, 8.
Agape fratrum Ad Martyr. 2.
Agnitio dei satis intellegit quid sibi incumbat De Patient. 4.
Agnus paschae Adv. Iud. 10.
Agones mortuarii De Spectac. 13.
Agonothetes noster deus vivus est Ad Martyr. 3.
Aiax Ulyssem in armento vidit De Anima 17.
Albae vestis nitore libertus honoratur De Resurr. Carnis 57.
Albini sententia de animabus De Anima 29. cf. 28.
—, Clodii, seditio Apolog. 35. Ad Natt. I, 17.
Albus color hiemi dicatus De Spectac. 9.
Alcinoi pometum De Pall. 2.
Alea Curii De Pall. 5.
Alexander Macedo duodecim annis regnavit Adv. Iud. 8.
— Macedo nunquam Asiam universam et ceteras regiones posteaquam devicerat tenuit Adv. Iud. 7.
— Polyhistor De Pallio 3.
— haereticus Valentinianus De Carne Christi 16. 17.
Alexandri sublimitas Apolog. 11.
Alimona dea De Anima 37.
Allegorica forma mos est in omnibus propheticis eloquiis De Resurr. Carnis 20.
Altaria bustuaria De Pall. 4.
Altinae oves De Pall. 3.
Amalthea Iovis nutrix Apolog. 25. Ad Natt. II, 17.
Amara quibus omnia sint De Anima 17.
Amazonum regnum Apolog. 26.
Ambitionis repudiatio nulla in egestate Adv. Marc. I, 30.
Amicos diligere omnium est, inimicos autem solorum Christianorum Ad Scap. 1.
Ammon ovium dives De Pall. 3.
Amphilochi apud Mallum oraculum De Anima 46.
Amphiarai apud Oropum oraculum De Anima 46. Cf. Ad Natt. II, 3. 7.

Amphitheatri saevitia et feritas De Spectac. 19.
Anacharsis cum regno Scythiae philosophiam non mutavit De Pall. 5.
— philosophus ignorantes musicam deridebat Apolog. 1.
Anaphes insulae clades Apolog. 40. Ad Natt. I, 9.
Anaxagoras cum Xenophane defetiscentiam somnum vocat De Anima 43.
— depositum hostibus denegavit Apolog. 46.
Anaxagorae turbata sententia de animo De Anima 12.
Anaxarchus cum in exitum ptisanae pilo contunderetur, Tunde, tunde, inquit, Anaxarchi follem, Anaxarchum enim non tundis Apolog. 50.
Anaximander plures mundos putavit De Pall. 2.
— universa caelestia deum dixit Adv. Marc. I, 13.
Anaximenes aërem deum dixit Adv. Marc. I, 13.
Anaximenis opinio de animae substantia De Anima 9.
Ancharia Asculanorum numen Apolog. 24. Ad Natt. II, 8.
Andreas medicus De Anima 15.
ad Andromacham nihil, proverb. De Pudic. 8.
Angelicae potestatis proprium ex nulla materia corpus sibi sumere De Carne Chr. 6.
Angelificata caro De Resurr. Carn. 26.
Angelus seductionis in virgine Philumene De Praescript. Haeret. 6.
— malitiae satanas De Testim. Animae 3.
— seduxit hominem Adv. Marc. II, 8.
— perditionis malus an impatiens De Patient. 5.
Angeli qui ad Abraham et Loth venerunt, quali substantia fuerint Adv. Marc. III, 9. De Carne Chr. 6.
— apostatae Ad Uxor. I, 8.
— desertores metallorum opera nudarunt, herbarum ingenia traduxerunt, et incantationum vires provulgarunt, et omnem curiositatem usque ad stellarum interpretationem designarunt De Cultu Femin. I, 2.
— desertores, qui duxerunt filias hominum De Idol. 9. De Cultu Fem. II, 10. De Veland. Virg. 7. Adv. Marc. III, 5.
— post libidinum vaporata momenta caelum suspirabant De Cultu Femin. I, 2.
— mali certi erant omnem et gloriam et ambitionem et affectionem per carnem placendi deo displicere De Cultu Femin. I, 2.
Angeli tamquam homines aliquando fuerunt De Resurr. Carn. 62.
— conversi in corpulentiam humanam De Carne Chr. 3.
Angelis in baptismo renuntiamus De Cultu Femin. I, 2.
— perditis restitutio nulla repromissa est De Carne Chr. 14.
Angelorum corporandorum quae causa De Carne Chr. 5.
— de salute nullum mandatum Christus a patre suscepit De Carne Chr. 14.
— pedes lavit Abraham De Carne Chr. 3.
Angelos carnem non propriam gestasse, utpote naturas substantiae spiritalis De Carne Chr. 6.
— Plato non negavit Apolog. 22.
— desertores dei, amatores feminarum, proditores curiositatis De Idol. 9.
— omnes prospicere de caelo et singulos denotare De Spectac. 27.
Angelum quendam inclytum mundum instituisse haereticum dogma De Carne Chr. 8.
Anguis apud Aegyptios cultus Ad Natt. II, 8.
Anima per semetipsam non homo De Resurr. Carnis 40.
— de caelo oriunda Apolog. 17.
— primi hominis ex materia dei Adv. Marc. IV, 37.
— dicitur substantiae suae nomine De Anima 6.
— ante quam prophetia Adv. Marc. I, 10.
— in homine an deliquerit, et an possit ad originalem summam referri corruptio portionis Adv. Marc. II, 9.
— Christiana fieri, non nasci solet De Testim. Animae 1.
— in nobis ut depositum habitat Adv. Prax. 14.
— nulla sine crimine De Anima 41.
— apud inferos dolet, et punitur in flamma Adv. Marc. IV, 8.
— omnes sumus pares, non disciplina De Idol. 14.
— frigidum est nomen, quare corpus exempta ea friget De Anima 27.
— memor somniorum De Anima 45.
— eousque in Adam censetur, donec in Christo recenseatur, tamdiu immunda, quamdiu recenseatur De Anima 40.
— si minoratur, perit De Anima 43.
— habet suum vocabulum proprium, non egens communi vocabulo corporis Adv. Marc. V, 15.
— prior quam littera, et prior sermo quam liber, et prior sensus quam stilus, et prior homo ipse quam

philosophus et poëta De Testimon. Animae 5.
Anima corporalis, habens proprium genus substantiae et soliditatis, per quam quid et sentire et pati possit De Resurr. Carnis 17. 45. 53. De Anima 5 sqq. Apolog. 48. Adv. Marc. V, 10. 15.
— a Platone dicitur innata et infecta De Anima 4.
— nata et facta ex initii constitutione De Anima 4.
— movet corpus, et conatus eius extrinsecus foras parent De Anima 6.
— dividitur in partes, nunc in duas a Platone, nunc in tres a Zenone, nunc in quinque et in sex a Panaetio et in septem a Sorano, etiam in octo penes Chrysippum, etiam in novem penes Apollophanem, sed et in duodecim apud quosdam Stoicorum, et in duas amplius apud Posidonium De Anima 14.
— ipsa est spiritus, sicut ipsa dies lux De Anima 10.
— et spiritus an duo sint De Anima 10.
— habet de suo solummodo cogitare, velle, cupere, disponere; ad perficiendum autem operam carnis expectat De Resurr. Carnis 17.
— prior degustat iudicium, sicut prior induxit admissum De Resurr. Carnis 17.
— et corpus simul fiunt De Anima 27. De Resurr. Carnis 45.
— ruinam corpori infert, cum efflata est De Resurr. Carnis 18.
— somnum non capit cum corpore De Resurr. Carnis 18.
— nec vocabulo cadit, quia nec habitu ruit De Resurr. Carnis 18.
— an prior sit condita quam corpus De Resurr. Carnis 45.
— non didicit effigiem suam a Christo, sed salutem De Carne Chr. 12.
— non lavatione sed purgatione sancitur De Resurr. Carnis 48.
— inquilina carnis De Resurr. Carn. 46.
— non potest animale corpus dici De Anima 6.
— hominis immortalis Apolog. 48.
— an carnalis De Carne Chr. 11.
— animae sensus est De Carne Chr. 12.
— passibilis De Anima 21.
— non potest pati quicquam sine corpore Apolog. 48. De Testim. An. 4.
— sine corpore non pereat Apolog. 48.
— carnis infectrix De Anima 40.
— nunquam sine carne est, quamdiu in carne est De Resurr. Carnis 15.
— quae agit et impellit in omnia, carnis obsequium est De Resurr. Carnis 15.
Anima omnis immortalis, pronuntiatum Platonis De Resurr. Carnis 3.
—, secundum opinionem Tertulliani, est dei flatu nata, immortalis, corporalis, effigiata, substantia simplex, de suo sapiens, varie procedens, libera arbitrii, accidentiis obnoxia, per ingenia mutabilis, rationalis, dominatrix, divinatrix, ex una redundans De An. 22.
de Animabus infantium qui sub uberum fontibus moriuntur De Anima 56.
Animae a primordio conscientia dei dos est Adv. Marc. II, 5.
— color aërius et lucidus De Anima 9.
— instrumentum esse animum, non patrocinium De Anima 13.
— thesaurus an aëris sit rigor De An. 25.
— conflictationes, ieiunia et aridae escae De Resurr. Carnis 8.
— de statu in carcere Socratis velitatum est De Anima. 1.
— definitio De Anima 13.
— vocabulum penes Graecos de refrigeratione respondet De Anima 25.
— effigiem esse Plato negat De Anima 9.
— posterorum Adae ex traduce De An. 9. 19. 22. 27. 36.
— divinationem multa documenta probaverunt De Anima 24.
— conscientia an a deo formata sit, an litteris dei, non multum refert De Testim. An. 5.
— ornamenta quando caro susceperit De Resurr. Carnis 7.
— omnia naturalia ut substantiva eius ipsi inesse, et cum ipsa proficere De Anima 20.
— sedes De Anima 15.
— super animum principalitas De An. 13.
— totum vivere carnis est, ut non vivere animae nihil aliud sit quam a carne divertere De Resurr. Carnis 7.
— de sede variae opiniones philosophorum De Anima 15.
— de conceptu adversus eos qui post partum corporis eam inducunt De Anima 25.
— sensualis natura De Carne Chr. 12.
— sexus De Anima 36.
— scelestae an inferis exulent De An. 56.
— de deo testimonium Apolog. 17.
— apud inferos an aliquid patiantur De Anima 58.
— nostrae solius causa an Christus venerit De Anima 5.
— de receptu variae philosophorum opiniones De Anima 54.
— de similitudine in parentibus De Anima 26.
— et carnis ex Adam tradux in femina De Anima 36.

Animae duae an in unum conveniant Adv. Marc. IV, 23.
de Animae et carnis sexu, quod simul in utero formentur De Anima 36.
Animae domus caro, et inquilinus carnis anima De Anima 38.
— qualitas quomodo interpretanda Adv. Marc. II, 9.
— naturalis timor in deum unde De Testim. Animae 2.
— de qualitate variae philosophorum opiniones Apolog. 47.
— sensus delictorum etiam sine effectibus imputari solent De Anima 40.
— quaedam an post mortem adhaereant corporibus De Anima 51.
— et spiritus connubium Adv. Marc. II, 9.
— de malo et bono Adv. Marc. IV, 24.
— semper intellectum inesse De Anima 19.
— mutae et irrationales medicinas sibi divinitus attributas in tempore agnoscunt De Paenit. 12.
Animam oblivionis capacem esse dixit Plato De Anima 24.
— separavit deus a conditione factoris Adv. Marc. II, 9.
— immortalem esse tradit Plato De Resurr. Carnis 1.
— Hicesius iam natis superduxit ex aëris frigidi pulsu De Anima 25.
— manere post vitae dispunctionem, et expectare diem iudicii, proque meritis aut cruciatui destinari, aut refrigerio sempiterno De Testim. An. 4.
— substantia non crescere De Anima 37.
— humanam nullo modo in bestias posse transferri, etiam si secundum philosophos ex elementiciis substantiis censeretur De Anima 32.
— et corpus ipsum in saeculo isto expositum omnibus ad iniuriam gerimus De Patient. 8.
— deus semper alloquitur, animam compellat atque advocat, ut animum sibi advertat De Anima 13.
— Plato bifariam partitur, rationalem et irrationalem De Anima 16.
— utrumne caro, an carnem anima circumferat De Carne Chr. 24.
— peccatricem esse potius quam carnem De An. 40. 58. Adv. Marc. V, 10.
— carni, ut magis deo proximam, dominari De Carne Chr. 24.
— Plato dicit extraneam, uteri prima adspiratione nascentis infantis adduci, sicut exspiratione novissima educi De Anima 25.
in Anima an sit aliquis summus gradus vitalis et sapientalis, quod ἡγεμονικὸν appellatur De Anima 25.
de Anima philosophorum opiniones diversae De Anima 3.
pro Animis defunctorum oratio De Monog. 10.
Animarum tota redundantia ex uno homine De Anima 27.
— de excessu De Anima 53.
— de reciproco discursu Platonis sententia De Anima 28.
Animas duplici proprietate discernunt Valentiniani Adv. Valent. 29.
— torqueri foverique penes inferos, licet nudas, licet adhuc exules carnis, probat Lazari exemplum De Resurr. Carnis 17.
— sanctorum in sinu Abrahae seu paradiso foveri et gaudere ad diem usque iudicii domini Apolog. 47. De An. 7. 9. 55. 56. De Resurr. Carnis 17. Adv. Marc. III, 24. IV, 34. Scorp. 12.
— defunctorum olim humano sanguine propitiari creditum est De Spectac. 12.
— reverti in sua corpora De Anima 33.
Animalia non omnia vivere et spirare De Anima 10.
— terrigena et aquigena Adv. Marc. II, 12.
— minutiora maximus artifex de industria ingeniis aut viribus ampliavit Adv. Marc. I, 14.
Animi pro prioratu exciti praesumptione ultionis accendi solent Adv. Hermog. 37.
— omne bonum aut nascitur, aut eruditur, aut cogitur De Idol. 16.
— divini et humani sub eisdem licet vocabulis sensuum, magna diversitas Adv. Marc. II, 16.
Animus totum hominem circumfert, et quo velit transfert Ad Mart. 2.
— audit, animus cernit, reliqua surda et caeca sunt De Anima 12.
Anna mater Samuelis spiritu gloriam deo reddidit Adv. Marc. IV, 14.
Anni pubertatis apud ethnicos De Virg. Vel. 11.
Antelii daemones De Corona 13.
Antenor proditor patriae Ad Natt. II, 9.
Antichristus Marcion fuit Adv. Marc. III, 8.
— delinquentiae homo, filius perditionis De Resurr. Carnis 24.
Antichristi, qui negant Christum in carne venisse, et qui non putant Iesum esse filium dei De Praescript. Haeret. 33.
— sunt, Christi rebelles De Praescript. Haeret. 4.
— post eradicationem agitabitur resurrectio De Resurr. Carnis 27.
Antinous pro deo habitus Adv. Marc. I, 18. Apolog. 13. Ad Natt. II, 10.
Antiphon auctor, de somniis De An. 46.
Antipodes Ad Natt. I, 8.
Antitheses Marcionis Adv. Marc. IV, 1.

Antemnae, quae crucis pars est, extremitates cornua vocantur Adv. Marc. III, 18.
Antonius Caracalla lacte Christiano educatus Ad Scap. 4.
Antonini principatus De Praescript. Haeret. 30.
Antonii vinolentia De Pall. 5.
Anubis deus Apolog. 6. Ad Natt. II, 8.
Anubs Moechus, in fabula Apolog. 15.
Anulus pronubus Apolog. 6.
Aori De Anima 56.
Apaturia sacra Liberi Patris Apolog. 39.
Apelles sollicitatas refert animas terrenis escis de supercaelestibus sedibus ab igneo angelo deo Israëlis et nostro, qui exinde illis peccatricem circumfixerit carnem De Anima 23. Cf. De Resurr. Carnis 5.
— Marcionis de discipulo emendator Adv. Marc. IV, 17. De Carne Chr. 1. Adv. Omn. Haer. 6.
— creatorem angelum gloriosum superioris dei adfirmat, et facit deum legis et Israëlis, illum igneum De Praescript. Haeret. 33.
— resurrectionem carnis infringit De Praescript. Haeret. 33.
— Philumenes signis et praestigiis inductus novam haeresim induxit De Praescript. Haeret. 6.
— de Philumene quid de Christi carne censuerit Adv. Marc. III, 11.
— ab energemate Philumenes circumventus Phaneroseis conscripsit De Praescript. Haeret. 30.
— haereticus ante corpora constituens animas viriles ac muliebres, sicut ab Philumena didicit, utique carnem, ut posteriorem, ab anima accipere facit sexum De Anima 36.
— haereticus De Resurr. Carnis 2. De Praescr. Haer. 37. De Resurr. Carn. 2.
— lapsus in feminam desertor continentiae Marcionensis De Praescript. Haeret. 30. Ce Carne Chr. 6.
Apellis error de corpore humano De Resurr. Carnis 5.
— de anima opinio De Anima 23.
Apices sacerdotum Apolog. 15.
Apicius cocus Apolog. 3. De Pall. 5.
Apis aedificia Adv. Marc. I, 14.
Apocalypsim Ioannis Marcion respuit Adv. Marc. IV, 5.
Apollinares ludi De Spectac. 5. De Bapt. 5.
Apollinem apud Graecos Θυραῖον, et Antelios daemonas ostiorum praesides legimus De Idolol. 15.
Apollo Admeto in servitium addictus Apolog. 14. Ad Natt. II, 17.
Apollo Socratem sapientissimum cecinit Apolog. 46.
— inberbis figuratur Ad Natt. I, 10.
— Croesum ambiguis oraculis fefellit Ad Natt. II, 17.
— Delphos suos adversum Pyrrhum defendere non valuit Ad Natt. II, 17.
Apollodorus scriptor De Anima 15.
Apollophanes philosopbus De Anima 14.
Apologeticorum adversus gentes scriptores De Testim. Animae 1.
Apoplexis, interior ruina De Anima 53.
Apostoli quid De Praescript. Haeret. 20.
— a Paulo cur reprehensi Adv. Marc. IV, 3.
— non alterius Christum annuntiarunt quam eius dei quem Christus praedicavit Adv. Marc. III, 1.
— septuaginta super duodecim adlecti Adv. Marc. IV, 24.
— proprie spiritum sanctum habent, qui plane habent in operibus prophetiae efficaciam virtutum, atque documentorum linguam, non quasi ex parte, quod caeteri De Exhortat. Castit. 4.
— an omnia sciverint et an omnia omnibus tradiderint De Praescript. Haeret. 23.
— figuras veteris testamenti explicarunt De Praescript. Haeret. 20.
— ecclesias condiderunt praedicando, tam viva voce quam per epistulas De Praescript. Haeret. 21.
Apostolicae ecclesiae suboles apostolicarum ecclesiarum De Praescript. Haeret. 20.
Apostolici contraria apostolis tradiderunt De Praescript. Haeret. 32.
Apostolis nullum aliud negotium fuit, dumtaxat apud Israëlitas, qūam veteris testamenti resignandi et novi consignandi, et potius iam dei in Christo contionandi De Resurrect. Carnis 39.
— quod non damnatur, immo defenditur, hoc erit indicium proprietatis De Praescript. Haeret. 32.
ab Apostolis id traditum esse constat, quod apud ecclesiam apostolorum fuit semper sacrosanctum Adv. Marc. IV, 5.
in Apostolis quidam dicunt spiritum fuisse, paracletum vero non fuisse Adv. Omn. Haeret. 7.
Apostolorum traditio non alia agnoscenda erit quam quae hodie apud ipsorum ecclesias editur Adv. Marc. I, 21.
Apostolos domini habemus auctores, qui nec ipsi quicquam e suo arbitrio quod inducerent elegerunt, sed acceptam a Christo disciplinam fideli-

ter nationibus adsignaverunt De Praescript. Haeret. 6.
Apostolos duodecim solos cur Christus elegerit Adv. Marc. IV, 18.
— quidam negant tinctos esse De Bapt. 10.
Apostolus publice praedicare debet De Carne Chr. 2.
— ad omnes, dum ad quosdam scripsit Adv. Marc. V, 17.
Appion historicus Apolog. 19.
Aqua et sanguis de vulnere perfossi lateris exivit De Bapt. 16. De Pudic. 22.
Aquae laudes De Bapt. 3.
— omnes de pristina originis praerogativa sacramentum sanctificationis consequuntur invocato deo De Bapt. 4.
Aquam ingressi, Christianam fidem in legis suae verba dum profitemur, renuntiasse nos diabolo et pompae et angelis eius ore nostro contestamur De Spectac. 4.
Aquarioli Apolog. 43.
Aquarum natura omnis a deo constituta De Bapt. 5.
— quaedam genera miranda De An. 50.
Aquas Christus in suo baptismate sanctificavit Adv. Iud. 8.
Aquilae solem ita sustinent, ut natorum suorum generositatem de pupillarum audacia iudicent De Anima 8.
Aquilicia Apolog. 41.
Arabes Dusaren et Obodan colunt Apolog. 24. Ad Natt. II, 8.
Arabia in Syrophoeniciam transcripta Adv. Iud. 9.
Arabicae mulieres non caput, sed faciem quoque ita totam tegunt, ut uno oculo liberato contentae sint dimidiam frui lucem quam totam faciem prostituere De Virg. Vel. 17.
Arachnes officina De Pall. 3.
Araneae retia Adv. Marc. I, 14.
Aratus varia monstra inter sidera deliniavit Scorp. 10.
Arbitri infantis De Monog. 8.
Arbitrii libera potestas De Anima 21.
— libertas homini in utramque partem concessa est Adv. Marc. II, 6.
Arbitrio nostro eligendum nihil in ecclesia De Praescript. Haeret. 23.
— in nostro quod positum est, non debemus in dei referre voluntatem De Exhortat. Castit. 2.
Arbitrium liberum in Adam Adv. Marc. II, 5.
— liberum in Caïn Adv. Marc. II, 25.
Arbores vivere, nec tamen sapere secundum Aristotelem De Anima 19.
Arcesilaus philosophus trinam formam divinitatis statuit Ad Natt. II, 2.
Ἀρχή vocabulum, non tantum ordinationum, sed et potestativum capit principatum Adv. Hermog. 19.
Archigallus Apolog. 25.
Archimedis portentosissima munificentia, organum hydraulicum De Anima 14.
Arenae atrocitas Apolog. 38.
— feris vescebantur Romani Apolog. 9.
Argivi finibus pepulerunt philosophos Apolog. 47.
— iuvenes, Cleobis et Biton Ad Natt. II, 9.
Argonautarum militia ab Hercule deserta Ad Natt. II, 14.
Argus anno uno regnavit Adv. Iud. 8.
Ariadnae sertum ex auro et Indicis gemmis De Corona 7.
Ariadne a Theseo in littore derelicta Ad Natt. II, 14.
Arida saginatio athletarum De Pall. 4.
Aristaeus auctor Apolog. 18.
Aristarchii ab Aristarcho grammatici Ad Natt. I, 4.
Aristarchus grammaticus Apolog. 3.
Aristides iustitia nobilis Ad Natt. I, 19.
Aristippus in purpura sub magna gravitatis superficie nepotatur Apolog. 46.
Aristodemi de somnio Philippi regis coniectura De Anima 46.
Aristophon somnii interpres apud Philippum regem De Anima 46.
Aristoteles turpiter Alexandro adulatur Apolog. 46.
— familiarem suum Hermian turpiter loco excedere fecit Apolog. 46.
— marcorem circumcordialis caloris somnium vocat De Anima 43.
— amicus Platonis De Anima 5.
— de somniis De Anima 46.
— dialecticae institutor De Praescript. Haeret. 7.
— narrat quendam Sardiniae heroem incubatores sui fani somniis privasse De Anima 49.
— citatus De Anima 12. 14. 15. 46.
— animam dissolvit De Resurr. Carnis 2.
Aristotelis minutiloquium De Anima 6.
— tenor De Anima 3.
Arius philosophus animas sublimat in aërem De Anima 54. 55.
Armatura Christi, et militia spiritalis Adv. Marc. V, 18.
Arpocrates deus Apolog. 6. Ad Natt. I, 10.
Arrius Antoninus in Asia Christianorum crudelis persecutor Ad Scap. 4.
Artaxerxes quot annis regnarit Adv. Iud. 8.
Artemon scriptor de somniis De An. 46.
Artium omnium et aetatum semina nobis insita sunt De Anima 20.
Ascensus deus Ad Natt. II, 15.
Asclepiades medicus de vi principali in anima De Anima 15. 16.

Asclepiades a quarto decimo anno sapientiam supputat De Anima 38.
— Cynicus uniçae vacculae, cuius et lacte alebatur, dorso insedens totum orbem peragravit Ad Natt. II, 14.
Asclepiodotus Apolog. 23.
Asculanorum numen Ancharia Apol. 24. Ad Natt. II, 8.
Asdrubalis uxor, quae iam ardente Carthagine maritum suum supplicem Scipionis videret, cum filiis suis in incendium patriae devolavit Ad Martyr. 4. Ad Natt. I, 18. II, 9.
Asininum caput a Christianis cultum Apolog. 16. Ad Natt. I, 11.
Asinius Celer multi unius obsonium sex sestertiis detulit De Pall. 5.
— Gallus pro mensa quantas pecunias dederit De Pall. 5.
Asinus de Aesopi puteo Advers. Marc. IV, 23.
Asper praefectus modice vexatum Christianum hominem, et statim deiectum, nec sacrificium compulit facere, ante professus inter advocatos et adsessores dolere se incidisse in hanc causam Ad Scap. 4.
Aspis a vipera venenum matuatur, proverb. Adv. Marc. III, 8.
Assyriorum regnum Apolog. 26. Ad Natt. II, 17.
— bellum antiquissimum Apolog. 19.
Astartes Syriae deus Apolog. 24.
Astra intercidunt Ad Natt. II, 6.
— dei sunt, secundum Arcesilaum Ad Natt. II, 2.
Astrologi taxantur De Idol. 9.
— veteres cur genituram hominis ab initio conceptus digerant De An. 25.
—, aruspices, augures et magi de Caesaris capite consulti Apolog. 35.
Astyages Medorum regnator somnio vidit Mandanae filiae adhuc virginis vesicam in diluvionem Asiae fluere De Anima 46.
Astyanax Hectoris filius Ad Natt. II, 9.
Atargatis Syrorum numen Apolog. 24. Ad Natt. II, 8.
Athamas et Agaue in filiis bestias viderunt De Anima 17.
Athenae linguata civitas De Anima 3.
Athenienses iatellexerunt Paulum loqui de resurrectione carnis De Resurrect. Carnis 39.
— supplicio affecerunt Socratis criminatores Apolog. 14.
— Theseum colunt Ad Natt. II, 14.
— Aesculapio et matri eius sacrificabant Ad Natt. II, 14.
Atheniensium cicadae De Virg. Vel. 10.
Athenis sapiendi et dicendi acutissimos nasci, ubi penes Colyttum pueri mense citius eloquantur praecoce lingua De Anima 20.
Athenis erat ara Diis Ignotis inscripta Ad Natt. II, 9.
Atlantico mari maiorem memorat Plato Asiae vel Africae terram ereptam Apolog. 40. Ad Natt. I, 9.
Atomi Epicuri De Anima 32.
Atticorum mysteriorum luxuria Apolog. 39.
Attis castratus Apolog. 15.
— in fabula repraesentatus Apolog. 15. Ad Natt. I, 10.
Audientes optare intinctionem, non praesumere oportet De Paenitent. 6.
Aufidius Lurco primus sagina corpora vitiavit De Pall. 5.
Augustus post natum Christum vixit quindecim annis Adv. Iud. 8.
— post Cleopatram aliis annis quadraginta octo regnavit Adv. Iud. 8.
— imperii formator ne dominum quidem dici se volebat Apolog. 34.
Avidius Cassius Apolog. 35.
Aurelii M. Imperat. litterae de Legione Fulminatrice Apolog. 5.
Aurelius M. Imperat. quo die apud Syrmium occubuerit Apolog. 25.
— protector Christianorum Apolog. 5.
Aureos anulos antiquis et castis Romanorum temporibus non habebant praeter unum quem sponsus oppignerasset Apolog. 5.
Aures cordis requirit deus ab suis auditoribus Adv. Marc. IV, 19.
Aurum, quia vernaculum est et copiosum apud barbaros, quosdam auro vinctos in ergastulis habent, et divitiis malos onerant, tanto locupletiores, quanto nocentiores De Cultu Femin. I, 4.
— et argentum unde De Cultu Femin. I, 4.
Auses filius Nave successor Moysi Adv. Marc. III, 16.
Axionicus haereticus Valentinianus Adv. Valent. 4.

B.

Babylon Romanae urbis figuram portat, proinde et magnae et regno superbae et sanctorum debellatricis Adv. Iud. 9. Adv. Marc. III, 13.
Babyloniorum regnum Apolog. 26.
Babylonis turris superbissima Adv. Marc. IV, 27.
Bacchanalia olim exterminata Apolog. 6.
Balaam propheta accersitus a rege Balach ad maledicendum Israëlem Adv. Marc. IV, 28.

Balae, quod non cogitaverat, dominus suggessit Adv. Marc. IV, 39.
Balaridem Illyricum a Molossis usque ad Macedoniam ex somnio dominatum De Anima 46.
Baptisma vicarium carni quidam profuturum existimarunt ad spem resurrectionis De Resurrect. Carnis 48.
— in remissionem delictorum Adv. Marc. I, 28.
— servat Marcion morti aut repudio Adv. Marc. IV, 11.
post Baptisma eucharistia exhibebatur baptizatis in primitiva ecclesia Adv. Marc. IV, 34.
Baptismate maculas carnis respersae paenitentia dilui posse De Pudic. 12.
Baptismate sordes abluuntur, maculae vero martyrio candidantur De Pudic. 9.
in Baptismate per simulacrum morimur, sed per veritatem resurgimus in carne De Resurrect. Carnis 47.
Baptismi aqua felix sacramentum, quia ablutis delictis pristinae caecitatis in vitam aeternam liberamur De Bapt. 1.
— ratio in quibus recognoscatur De Bapt. 4.
Baptismo omne tempus habile De Bapt. 20.
e Baptismo egressi peruncti sunt olim Adv. Marc. IV, 34.
in Baptismo caro spiritaliter mundatur De Bapt. 4.
sine Baptismo nemini competere salutem De Bapt. 20.
Baptismum diabolus in suis exercet De Bapt. 5.
— ingressuri orationibus crebris, ieiuniis et geniculationibus usi sunt olim De Bapt. 20.
post Baptismum susceptum lavacro quotidiano per totam hebdomadam abstinuerunt De Corona 3.
Baptismus Ioannis ex deo Adv. Marc. IV, 38.
— an sit necessarius quibus fides satis est De Bapt. 13.
— obsignatio est fidei quae fides a paenitentia fide incipitur et commendatur De Paenitent. 6.
— olim celebratus in die paschae et pentecostes Apolog. 3.
Baptizamur, nec semel, sed ter, ad singula nomina in personas singulas Adv. Prax. 26.
— non ideo ut delinquere desinamus, sed quia desiimus, quoniam iam cordi loti sumus De Paenitent. 6.
— ter, amplius aliquid respondentes quam dominus in evangelio determinavit De Corona 3.
Baptizandi haeretici De Praescript. Haeret. 12. De Bapt. 15. De Pudic. 19.
Baptizare debet episcopus et presbyter De Bapt. 17.
Baptizari quosdam pro mortuis De Resurrect. Carnis 48.
Barnabae titulo citatur Epist. ad Hebr., quam apud ecclesias receptam pronuntiat De Pudic. 20.
Basilidis haeresis De Resurrect. Carn. 2. Adv. Omn. Haeres. 1.
Baxa Syria De Pall. 4.
Beatum hominem quid faciat Adv. Marc. II, 19.
Βέκκος appellabatur panis apud Phryges Ad Natt. I, 8.
Belenus Noricorum deus Apol. 24. Ad Natt. II, 8.
Beli progenies a Nilo De Pall. 2.
Bellica machina nomen a scorpio habet Adv. Marc. III, 14.
Bellonarii nigro habitu utebantur De Pall. 4.
— sanguine initiabantur Apol. 9.
Benedictio divina Ad Uxor. II, 6.
— inter vias nihil aliud quam ex occursu mutua salutatio Adv. Marc. IV, 24.
Benedictionem a domino qui accipiant Adv. Marc. II, 16.
Benignitatis paternae legem Christus in omnes extendit Adv. Marc. IV, 16.
Berenices magia De An. 57.
— reginae leo mansuetus De An. 24.
Berosus Chaldaeus Apolog. 19.
Beryllis aquosa materia, fluctuans colatonitore De An. 9.
Bethsaida piscina usque ad adventum Christi curando invaletudines Israël desiit post Christum Adv. Iud. 13.
Biaeothanati ab inferis exulant De An. 57.
Biblia in linguam Graecam transfusa Apolog. 18.
Bibliothecae apud Serapium Ptolomaei Apolog. 18.
Blasphemia quae omnino vitanda De Idolol. 14.
Blasphemiae formidandae admonitio Adv. Marc. IV, 28.
Blastus haereticus Iudaismum latenter voluit inducere Adv. Omn. Haer. 8.
Bombycis stamina Adv. Marc. I, 14.
Bona dea, Fauni filia, summa fuit pudicitia Ad Natt. II, 9.
Bonitas creatoris aeterna Adv. Marc. II, 3.
Bonitatis perfectae est totum hominem redigere in salutem Adv. Marc. I, 22.
— gradus secundus est in extraneos, qui in proximos primus est Adv. Marc. IV, 16.
Bonorum quorundam, sicuti et malorum, intolerabilis est magnitudo De Patient. 1.

Bonum quod est vitare non oportere, quia delictum sit quod bonum est recusare De Fuga in Persec. 4.
— omne ad deum pertinet De Patient. 4.
— deus dispensat, ut cuique dignatur De Patient. 1.
— et malum natura est notum Adv. Marc. IV, 16.
Bonus deus natura solus Adv. Marc. II, 6.
Brachmanae Apol. 42.
Britanniae intra Oceani ambitum conclusae Adv. Iud. 7.
Britannicum mare conchae genus profert De Cultu Femin. I, 5.
Britonum stigmata De Virg. Veland. 10.
Bulbi et tubera in terrae bonis De Resurr. 26.
Byrsa Carthaginis arx Ad Natt. II, 14.

C.

Cadaver a cadendo De Resurr. Carn. 18.
Cadere dicimus corpus in terram per mortem, sicut res ipsa testatur Adv. Marc. V, 9.
Caecilius Capella Ad Scap. 3.
Caecina Severus De Pall. 4.
Caeculus deus Ad Natt. II, 15.
Caelestis dea apud Afros culta Apol. 12. 24. Ad Natt. II, 8.
— virgo pluviarum pollicitatrix. Apol. 23.
Caeli et Terrae filii olim appellati quorum parentes ignoti Ad Natt. II, 12.
Caelo descendisse olim dicebantur ex inopinato apparentes Ad Natt. II, 12.
Caelum et astra animalia secundum Varronem Ad Natt. II, 3.
Caesares cur multi olim observaverint Apolog. 35.
— ante apotheosin deos nuncupare maledictum est Apol. 34.
— dicteriis lacerati Apol. 35.
— a deo secundi, post eum primi Apol. 29.
— magni ideo quia caelo minores Apol. 30.
— Parthici, Medici, Germanici cognominati Ad Natt. I, 17.
— necessarii saeculo Apol. 21.
Caesaris genius Apol. 28. 33.
Caesarum sollemnia Apol. 35.
— statuis famosi libelli adfixi Ad Natt. I, 17.
— ad imagines preces factae et sacrificia data Ad Natt. I, 17.
Cain primus homicida et primus fratricida De Patient. 5.
— sacrificium deus reprobavit, quod non recte divisisset Adv. Iud. 2.
— deus maledixit Adv. Marc. II, 25.
— semen in arca fuisse, quo semen malitiae non periret Adv. Omn. Haer. 2.
in Cain terrena praeostensa sacrificia Adv. Iud. 5.
Cainaeorum haeresis Adv. Omn. Haer. 2.
Calendis Februariis instituebantur lustrationes et preces pro defunctorum salute Adv. Marc. V, 10.
Calices coronis ornatae et aspergine florum honoratae De Resurr. Carn. 16.
Calicis aut panis etiam nostri aliquid decuti in terram anxie patimur De Coron. 3.
Caligula, Gaius Caesar, quot annis regnarit Adv. Iud. 8.
Callimachus Iunoni vitem induxit De Corona 7.
Callinicus rhetor Apol. 50.
Callisthenes auctor De An. 46.
Camenae in aquas transfiguratae Adv. Marc. I, 13.
Cancri in caelum translati Ad Natt. II, 15.
Candelifera dea Ad Natt. II, 11.
Canes in caelum translati Ad Natt. II, 15.
— in sacris Christianorum, eversores luminum et lenones tenebrarum Apol. 2. 7. Ad Natt. I, 2. 16.
Cantabrum Ad Natt. I, 13.
Capharea saxa De An. 52.
Capilli adhuc olentes cadaverum quingentorum fere annorum Carthagine effossorum De Resurr. Carn. 42.
Capitalia septem delicta Adv. Marc. IV, 9.
Capitolini ludi De Spectac. 5.
Capitolium a Senonibus occupatum Apolog. 40.
— quinto quoque anno cum aliis fanis proscribebatur Ad Natt. I, 10.
— omnium daemonum templum De Spectac. 12.
— curia deorum Apol. 6.
Caprae et sine cordibus vivunt. De An. 15.
— et mensae divinantes per daemonas Apol. 23.
Captivi dei Apol. 10. 25.
Carcer Christiano hoc praestat quod eremus prophetis Ad Martyr. 2.
in Carcerem ad osculanda vincula martyris reptarunt mulieres Ad Uxor. II, 4.
Carcerum dii Ad Natt. II, 16.
Cardea dea De Idol. 15. Ad Natt. II, 15.
Carmentae deae Ad Natt. II, 11.
Carnae deae fanum Ad Natt. II, 9.
Carnalia spiritalia significant in lege Adv. Marc. IV, 9.
Carnaliter maxime eos vivere qui carnis negant resurrectionem De Resurr. Carn. 11.
in Carne et cum carne et per carnem agitur ab anima quod agitur in corde De Resurr. Carn. 15.
Carnem Christi quidam animalem adfirmant De Carne Chr. 10.
— omni modo resurrecturam, atque illa ex demutatione superventura habitum angelicum suscepturam, Paulum ostendere De Resurr. Carn. 41.

Carnem Christi in caelis vacuam sensu quidam adfirmant, ut vaginam, exempto Christo, sedere De Carne Chr. 24.
— animalem Christi quidam adfirmant De Carne Chr. 10.
— suam solus Marcion odit Adv. Marc. V, 18.
— saginari, et spiritum esurire non prodest Ad Martyr. 1.
— Christi non fuisse peccatricem De Carne Chr. 16.
— ab omni vexatione Christus restituit De Carne Chr. 4.
— et sanguinem quidam pro Iudaismo accipiunt De Resurr. Carn. 51.
— an Christus de sideribus et de substantiis superioris mundi mutuaverit De Carne Chr. 6.
in Carnem dirigitur quidquid in sanguinem praedicatur, sine qua non erit sanguis De Resurr. Carn. 28.
Carnis vocabulum Adv. Marc. V, 10. 15.
— afflictatio, hostia domino placatoria per humiliationis sacrificium De Patient. 13.
— opera ita apostolus damnat, ut carnem damnare videatur De Resurr. Carn. 46.
— Christi humanae et ex homines umptae testimonia De Carne Chr. 15.
— salutem quidam haeretici negant Adv. Marc. IV, 37.
— virtutes etiam iudicandae De Resurr. Carn. 16.
— tunica De Carne Chr. 24.
— concupiscentia aetatis officia defendit, decoris messem requirit, gaudet de contumelia sua Ad Uxor. I, 4.
— proprium passionibus corrumpi De Resurr. Carn. 40.
— restitutio facilior quam institutio De Resurr. Carn. 11.
— despoliationem apostolus vocat circumcisionem De Carne Chr. 24.
— sensus et carnis vita quid De Pudic. 17.
— restitutionis causa De Resurrect. Carnis 14.
— redemptor Christus De Resurr. Carn. 2.
— ipsum mori est, cuius et vivere De Carne Christ. 25.
— nihil proprie exprobrari, nisi in animae suggillationem, quod carnem ministerio sibi subigit De Carne Chr. 25. De Resurr. Carn. 16.
de Carnis et animae aetate De Paenitent. 2.
Caro non tingitur apud Marcionitas, nisi virgo, nisi divortio baptisma mercata, quasi non etiam spadonibus ex nuptiis nata Adv. Marc. I, 27.
— Christi sancta De Monog. 3.
Caro angelorum quaenam De Carne Chr. 6.
— terrena materia est, spiritus caelestis Ad Uxor. I, 4.
— iungitur, et caro de nuptiis tollitur Adv. Marc. I, 24.
— quomodo peccatrix dicatur De An. 40.
— increpatur in scripturis, quia nihil anima sine carne in operatione libidinis, gulae, vinolentiae, saevitiae, idololatriae, ceterisque carnalibus non sensibus, sed effectibus De An. 40.
— Christi sola erat ex hominis carne sumenda, sine viri semine De Carne Chr. 18.
— Christi ex semine David De Carne Christi 21.
— est sponsa, quae in Christo Iesu sponsum per sanguinem pacta est De Resurr. Carn. 63.
— suos sinus habet, in aquis, in ignibus, in alitibus, in bestiis, cum in haec dissolvi videtur, velut in vasa transfunditur De Resurr. Carn. 63.
— ministra et famula animae deputatur De Resurr. Carn. 8.
— salutis est cardo De Resurr. Carn. 8.
— signatur, ut et anima muniatur De Resurr. Carn. 8.
— qualis resurrectura sit De Resurr. Carn. 4.
— et sanguis omnis resurgunt ex aequo in qualitate sua De Resurrect. Carnis 50.
— seminatur in corruptela, dum dissolvitur in terram Adv. Marc. V, 10.
— ab exordio conflata, conformata, congenita animae, etiam in omni operatione miscetur illi De Resurrect. Carnis 16.
— spirat quando spiritum habet, expirat autem cum illum amittit Adv. Marc. IV, 42.
— nostra cur non statim resurgat De Carne Chr. 15.
— sine anima non homo De Resurr. Carn. 40.
— suscitabitur, ut sanguis vindicetur De Resurr. Carn. 28.
— nihil aliud quam terra conversa in figuras suas De Resurr. Carn. 8.
Carpocrates magus et fornicarius De An. 35.
— tantumdem sibi de superioribus vindicat, ut discipuli eius animas suas iam et Christo, nedum apostolis, et peraequent, et cum volunt praeferant De An. 23.
Carthaginiensium agones Scorp. 6.
Carthaginis captae caedes cruentissima Ad Natt. II, 14.

Carthaginis arx Byrsa Ad Natt. II, 14.
Carthago Iunoni dilecta Apol. 25. Ad Natt. II, 17.
in Caseo ex coagulo vis est substantiae De carne Chr. 19.
Casiniensium deus Deluentinus Apol. 24. Ad Natt. II, 8.
Cassius Severus Apolog. 10. Ad Natt. II, 12.
—, Avidius Apol. 35.
Castigationis divinae dignatione gratulari nos decet De Patient. 11.
Castitatis exactor omnis maritus De Cultu Femin. II, 4.
Castores in sidera sepulti Ad Natt. II, 15.
Castorum phantasmata Apol. 22.
Castra tenebrarum, paganismus De Corona 11.
— lucis, ecclesia De Corona 11.
Cataclysmus omnium rerum abolitor De Cultu Femin. I, 3.
Cataphryges Adv. Omn. Haer. 7.
Catechumeni haereticorum ante perfecti quam edocti De Praescript. Haeret. 41.
Catechumenis opus est divinis sermonibus aures rigare De Paenitent. 6.
Catilinarii sanguinis humani gustatu confoederati Apol. 9.
Cato sapiens et gravis Apolog. 11.
— Graecas litteras senex didicit De Pall. 3.
— uxorem suam amicis communicavit Apol. 39.
— ficum viridem Africanam in senatum intulit. Ad Natt. II, 16.
Catulli mimographi Laureolus Adv. Valent. 14.
Cebetis tabula ex Vergilii versibus De Praescript. Haeret. 39.
Cellae vinariae loculi Apol. 6.
Celtas apud virorum fortium busta pernoctare De An. 57.
Censores saepe inconsulto populo de diis novis eorumque cultu decreverunt. Ad. Natt. I, 10.
Censuales Graecorum Apol. 19.
Centenariae coenae Apol. 6.
Centurionis fides Adv. Marc. IV, 18.
Cerasia Lucullus et Gn. Pompeius ex Ponto primi Italiae promulgaverunt Apolog. 11. Ad Natt. II, 16.
Cereales ludi De Spectac. 6.
Cereri albae vestes placent De Pall. 4.
— sacrificant Aediles et Flaminicae De Idolol. 10.
— Africanae viduae adsistunt Ad Uxor. I, 6.
Cereris sacerdos in sacris Eleusiniis rapi solebat in deae raptus memoriam. Ad Natt. II, 7.
Ceres Pharia, filia Pharaonis Ad Natt. II. 8.
— Pharia rudi palo et informi ligno sine effigie prostabat. Apol. 16. Ad Natt. I, 12.
Cerinthus Christum ex semine Ioseph natum proponit, hominem illum tantummodo sine divinitate contendens, ipsam quoque legem ab angelis datam perhibens, Iudaeorum deum non dominum, sed angelum prodens. Adv. Omn. Haer. 3.
Cervus sagitta transfixus ut ferrum et irrevocabiles moras eius de vulnere expellat, soit sibi dictamo medendum De Paenitent. 12.
— aetatis suae arbiter, serpente pastus veneno languescit in iuventutem De Pall. 4.
Chaldaeum semen in Aegyptum educatum. De Pall. 4.
Chamaeleontis natura De Pall. 4.
Charismata spiritalia De An. 9.
— sunt donativa Adv. Marc. V, 8.
Charon Lampsacenus historiographus Herodoto prior. De An. 46.
Chiliasmus Tertulliani De Resurr. Carnis 25. Adv. Marc. I, 29. III, 24. IV, 29.
Chilon Spartanus dum victorem Olympiae filium amplectitur, prae gaudio spiritum exhalat De An. 52.
Chrestianus nomen a suavitate vel benignitate modulatum Apol. 3. Ad Natt. I, 4.
Christi informis species et inhonesta forma De Carne Chr. 9. Adv. Iud. 16. De Patient. 3.
— mors deliquio solis notata Apolog. 21.
— nominis vis in daemoniis excutiendis Apolog. 23.
— patientia describitur De Patient. 3.
— originalia instrumenta delere Marcion ausus est De Carne Chr. 2.
— regnum et nomen ubique porrigitur Adv. Iud. 7.
— duo habitus a prophetis demonstrantur, et totidem adventus eius praenotantur Adv. Iud. 14. Adv. Marc. III, 7.
— nomen non ex natura veniens, sed ex dispositione, proprium eius efficitur a quo dispositum invenitur Adv. Marc. III, 15.
— institutio quaerenda et custodienda De Praescript. Haeret. 9.
— regnum in omnes nationes Adv. Marc. V, 10.
— amor erga homines De Carne Chr. 10.
— venturi ducis tempora requirenda in Daniele Adv. Iud. 13.
Christiana virgo ad lenonem damnata Apol. 50.

Christianae sanctitatis antistites duae De Monog. 8.
— religionis aetas. Ad Natt. I, 7. 9. Apol. 7.
Christianam sectam mentiti Ad Scap. 4.
Christianarum sectarum varietas Apolog. 47.
— litterarum nullum ius capiunt non Christiani De Praescript. Haeret. 37.
Christiani iurabant per Caesaris salutem. Apol. 33.
— sacras suas litteras non supprimebant. Apol. 31.
— veri descriptio De Testim. An. 5.
— sanguine animalium omnibusque suffocatis et morticinis in epulis abstinebant. Apol. 9.
— primis saeculis templa non habebant Apol. 15.
— daemonia fugant Apol. 23. 37. 44.
— coronis non utebantur Apol. 42.
— magis damnati quam absoluti gaudent Ad Scap. 1.
— spiritalium sectatores De Cultu Femin. II, 3.
— ad bestias, clamatum De Patient. 5.
— se fratres appellabant Apol. 39.
— habebant communem bonorum usum Apol. 39.
— nunquam inventi sunt seditiosi aut contrarii magistratibus Ad Scap. 2.
— institutio est de porticu Salomonis De Praescript. Haeret. 7.
— ad leones Apolog. 40. De Resurr. Carnis 22. De Pat. 5.
— de solo nomine olim condemnati Apolog. 2.
— orare solebant ante et post coenam Apol. 39.
— spectacula non frequentabant Apol. 38. 42.
— vulgo lapidibus et incendiis petiti Apol. 37.
— publici hostes iudicati quia Caesares non divino honore prosequerentur Apolog. 35.
— ne mortui quidem et sepulti tuti sunt ab iniquissimi vulgi furoribus Apol. 37.
— deum per Christum colunt Apolog. 21.
— caelum suspicientes, manibus expansis, capite nudo, orare solebant Apol. 30.
— precantur pro imperatoribus, pro ministris eorum et postestatibus, etiam pro inimicis, pro statu saeculi, pro rerum quiete, pro mora finis Apolog. 30. 39.
— non sunt factio Apol. 40.
— fiunt, non nascuntur Apol. 18.
— per totum orbem disseminati Apol. 1. 37.
— tertium genus appellati a Romanis Ad Natt. I, 8.
Christiani infructuosi negotiis dicebantur Apolog. 42.
— omnis publicae cladis et popularis incommodi rei Apol. 40.
— ture non utebantur nisi in condendis et sepeliendis mortuis Apol. 42.
— fortes et constantes in subeundis suppliciis Ad Natt. I, 18.
— Semaxii et Sarmenticii dicti Apol. 50.
— male Chrestiani pronuntiati Apol. 3. Ad Natt. I, 4.
— iniuste damnati Apol. 2.
— Iudaicae religionis propinqui Apol. 16.
— Solem venerari credebantur Apolog. 16.
— ad orientem regionem preces mittebant Apol. 16. Ad Natt. I, 13.
Christianis multi praesulum gentilium bene voluerunt Ad Scap. 4.
Christianismus aedificatur cum adfligitur Ad Scap. 4.
Christianorum nomen a Christo deductum Adv. Marc. IV, 14.
— quod est non omnium est credere De An. 6.
— ea est lex quae omnibus benefacit et nulli est detrimento Apolog. 39.
— vita inculpata Ad Scap. 4.
— est etiam mortuorum deum credere et tamen viventem in aevo aevorum Adv. Marc. II, 13.
— causa Apolog. 1.
— coenae Apol. 39.
— persecutores Nero et Domitianus Apolog. 5.
— militum quondam precationibus sitis Germanica discussa Apol. 5.
— deus caput asininum Apol. 15. Ad Natt. I, 11.
— protector M. Aurelius Apol. 5.
— deus Onokoietes Ad Natt. I, 14.
— obstinationes Ad Natt. I, 17.
— dogma de iudicio extremo Ad Natt. I, 20.
— inter se iudicia Apol. 39.
— hostes quinam Apol. 7.
— arcae communes Apol. 39. 42.
— coetus Apol. 2. 39. Ad Natt. I, 7.
— negotia Apol. 39.
Christianos oportet lucere in mundo ut filios lucis Adv. Prax. 13.
Christianum nomen non omnes imperatores persecuti sunt Apolog. 5.
erga Christianum nomen iniquitatis odium Apolog. 1.
Christianus nullius est hostis, nedum imperatoris, quem sciens a deo constitui, necesse est ut et ipsum diligat et revereatur et honoret et salvum velit cum toto Romano imperio, quousque saeculum stabit. Ad Scap. 2.

Christianus nusquam aliud est De Corona 11.
— animo adversus libidinem caecus est Apolog. 46.
— in daemonas accepit potestatem De Fuga in Persec. 10.
— non intellegendus qui ab ecclesiae grege erraverit De Pudic. 7.
— qui non est, mortuus est De Carne Chr. 2.
— credet quod traditum est De Carne Chr. 2.
— extra carcerem saeculo renuntiavit, in carcere etiam carceri Ad Martyr. 2.
— nemo nisi qui ad finem usque perseveraverit De Praescript. Haeret. 3.
Christo filio dei soli servatur sine delicto manere De Praescript. Haeret. 3.
de Christo multi varie sentiunt, dicunt et scribunt De Anima 34.
in Christo Iesu duae substantiae, divina et humana Adv. Prax. 29.
Christum confitemur semper egisse in dei patris nomine, ipsum ab initio conversatum, ipsum congressum cum patriarchis et prophetis, filium creatoris, sermonem eius, quem ex semetipso proferendo filium fecit Adv. Marc. II, 27.
— in lege figurate praedicatum, quo nec a Iudaeis omnibus potuerit agnosci Adv. Marc. V, 13.
— nasci ex semine humano non competebat De Carne Chr. 18.
— semper in prophetis locutum De Cultu Femin. II, 13.
— Iudaei planum in signis et aemulum in doctrinis existimabant Adv. Marc. III, 6.
— in hodiernum diem Iudaei negant venisse, quia non in sublimitate venerit Adv. Marc. III, 7.
— phantasma fuisse Marcionitae dicunt Adv. Marc. III, 8.
— varie olim ethnici in dedecus Christianorum depinxerunt Apolog. 16.
— in similitudine carnis peccati fuisse De Carne Chr. 16.
— mendacio Marcion dimidiat De Carne Chr. 4.
— alium esse constituit Marcion, qui Tiberianis temporibus a deo quodam ignoto revelatus sit in salutem omnium gentium, alium qui a deo creatore in restitutionem Iudaici status sit destinatus, quandoque venturus Adv. Marc. IV, 6.
— dei filium et veteres et novae scripturae omnes praefiniunt Adv. Prax. 14.
— bellatorem Iudaei fore dicunt Adv. Iud. 9.
Christum ipsum esse filium et patrem, quidam dixere De Bapt. 52.
per Christum pater plenius manifestatus Adv. Prax. 13.
post Christum Iesum nobis curiositate non est opus, nec inquisitione post evangelium De Praescript. Haeretic. 8.
Christus belli potens et armiger accipiet spolia, non solius Samariae, verum et omnium gentium Adv. Iud. 9.
— dei filius nullam de impudicitia habet matrem Apol. 21.
— magus habitus a Iudaeis Apol. 21.
— animam sponte dimisit Apol. 21.
— est signaculum omnium prophetarum, adimplens omnia quae retro erant de eo nuntiata Adv. Iud. 8. 11.
— duodecimo Tiberii Caesaris anno revelatus De An. 43.
— lignum humeris suis portavit, inhaerens cornibus crucis, corona spinea in capite eius circumdata Adv. Iud. 13.
— fabri aut quaestuariae an sit filius De Spectac. 13.
— nullius paenitentia debitor tinctus est De Bapt. 12.
— quomodo baptizarit De Bapt. 10.
— dicitur a chrismate, quod est unctio, quae domino nomen accommodavit De Bapt. 7.
— ex deo natus et ex carne hominis De Carne Chr. 18.
— secundus Adam De Carne Chr. 23.
— ex Mariae carne est, dum ex semine est David De An. 57.
— gratiae dei disciplinaeque auctioris arbiter et magister, inluminator et deductor generis humani Apol. 21.
— sordidatus et ornatus Adv. Marc. III, 7.
— fundamentum credentium Adv. Marc. V, 6.
— in secessu montis etiam vestimenta luce mutaverat, sed liniamenta Petro agnoscibilia servaverat De An. 21.
— sequester dei et hominum Adv. Prax. 27.
— spiritus dei Apol. 21. De Orat. 1. Adv. Marc. I, 19. III, 6. 16. IV, 21. Adv. Prax. 26.
— piscatores elegit ad praeconium evangelii, non sophistas De An. 3.
— verus disceptator et eliminator humanarum macularum Adv. Marc. IV, 35.
— proprius et legitimus dei antistes De Resurr. Carn. 20.
— ex virgine Maria natus Adv. Marc. IV, 10.
— dictus magni consilii angelus De Carne Chr. 14.
— Herodi a Pilato velut munus missus Adv. Marc. IV, 42.

Christus ab hominibus, non a spiritibus immundis volebat se filium dei agnosci Adv. Marc. IV, 8.
— respuit immundi spiritus praeconium, cui sancti abundabant Adv. Marc. IV, 8.
— a primordio egit in patris nomine Adv. Marc. IV, 10.
— accepit a patre hominem, carnis et animae texturam De Resurrect. Carnis 34.
— non glorificatus ante passionem De Resurr. Carn. 47.
— per tropaeum crucis triumphavit Adv. Marc. IV, 20.
— homo, quia caro, non quia anima De Resurr. Carn. 53.
— Iesus catholicus patris sacerdos Adv. Marc. IV, 9.
— qui venturus est an iam venerit Adv. Iud. 7.
— non poterat inter homines nisi homo videri De Carne Chr. 11.
— cur homo et filius hominis, si nihil hominis et nihil ex homine habet De Carne Chr. 5.
— quid a patre acceperit De Resurr. Carn. 34.
— etsi in hominis figura proposuerat latere, nihil tamen de impatientia hominis imitatus est De Patient. 3.
— natus ex virgine De Carne Chr. 3.
— quo anno passus Adv. Iud. 8.
— nocte natus, lux veritatis futuris ignorantiae tenebris Adv. Marc. V, 9.
— verum dei templum Adv. Iud. 13.
— Iesus in ipso nominis sacramento, verus et summus sacerdos patris est Adv. Marc. III, 7.
— cogitabatur homo futurus, quando limus exprimebatur De Resurrect. Carn. 6.
— filius dei visibilis pro modulo derivationis Adv. Prax. 13.
— agnus dei ab Ioanne appellatur Adv. Prax. 21.
— ab Adam usque ad patriarchas et prophetas, in visione, in somno, in speculo, in aenigmate, ordinem suum praestruens ab initio semper Adv. Prax. 16.
— an nomen sit, et non appellatio potius Adv. Prax. 28.
— panis quem pater praestitit de caelo Adv. Prax. 21.
— vicarium se patris ostenderat, per quem pater et videretur in factis et audiretur in verbis, et cognosceretur in filio, facta et verba patris administrante Adv. Prax. 24.
— exivit a patre, ut radius ex sole, ut rivus ex fonte, ut frutex ex semine Adv. Prax. 22.
Christus quinto decimo anno imperii Tiberii passus est Adv. Iud. 8.
— filius fuit in dei et regis et domini omnipotentis et altissimi nomine Adv. Prax. 21.
— humanae naturae vocabulum Adv. Prax. 29.
— repraesentator patris Adv. Prax. 24.
— fons aquae vitae Adv. Iud. 13.
Chrysippus, valetudinis corruptelam suspicatus ad elleborum confugiebat quotienscunque sententias suas non intellegebat De Anima 6.
— sanguinem circumcordialem sensum interpretatus est De Anima 15.
— in octo partes animam dividit De Anima. 14.
— De Testim. Animae 3.
de Cibis si lex aliquid detrahit et immunda pronuntiat animalia quae aliquando benedicta sunt, consilium exercendae continentiae intellege, et fraenos impositos illi gulae agnosce quae cum panem angelorum ederat, cucumeres et pepones Aegyptiorum desiderabat Adv. Marc. II, 18.
Cibum Christus desideravit, ut ostenderet discipulis se etiam dentes habere Adv. Marc. V, 43.
Cicero citatus De Anima 24.
Ciceronianae mensae De Anima 33. De Pallio 5.
Cimonis filiae in patrem nobilis pietas Ad Natt. II, 9.
Cincius Severus Thistri dedit remedium, quomodo responderent Christiani, ut dimitti possent Ad Scap. 4.
Circensium ludorum pompa De Spect. 7.
Circi ornamenta quaenam De Spectac. 8.
— insania Apolog. 38. Adv. Marc. I, 17.
— maledicta in Caesares Ad Natt. I, 17.
Circumcisio an purget hominem Adv. Iud. 3.
— nota servitutis Adv. Marc. V, 4.
— populo in signum data, non in salutem Adv. Iud. 3.
Circumcisionem acceperat Abraham, quae esset in signum temporis illius, non in salutis praerogativam Adv. Iud. 3.
Circus Soli principaliter consecratus De Spectac. 8.
— a Circe dictus De Spectac. 8.
Claudius Herminianus in Cappadocia postquam, indigne ferens uxorem suam ad Christianos transisse, Christianos crudeliter tractavit, paene Christianus decessit Ad Scap. 3.
— Saturninus de Coronis scripsit earumque origines, causas, species et solemnitates edisseruit De Corona 7. 10. 12. 13.

Clazomenii Hermotimum templo consolantur De Anima 44.
Claves regni caelorum Scorp. 10.
Clavis resurrectionis Christus Scorp. 1.
Cleanthes spiritum permeatorem et factitatorem universitatis adfirmavit Apolog. 21.
Cleanthis opinio de anima De Anima 5.
— testimonium de anima De Anima 26.
Clemens Romanorum ecclesiae episcopus a Petro ordinatus De Praescript. Haeret. 32.
Clementiae caelestis abundantia libidinemne faciat humanae temeritatis De Paenitent. 7.
Cleobis et Biton, Argivi iuvenes, pietatis in parentes nobile exemplum Ad Natt. II, 9.
Cleopatra quot annis regnarit Adv. Iud. 8.
Cleopatrae mors Ad Martyr. 4. Ad Natt. I, 18.
Clidemus scriptor Atheniensis dum ob historici stili praestantiam auro coronatur, prae gaudio moritur De Anima 52.
Clivicola dea Ad Natt. II, 16.
Clodii Albini seditio Apolog. 35. Ad Natt. I, 17.
Co insulae clades Apol. 40. Ad Natt. I, 9.
Coagula foeda sanguinis De Bapt. 10.
Coci ab Apicio Apicii dicti Apolog. 4.
Coena aestiva post assum ūniebatur De Anima 32.
— Christianorum qualis Apolog. 39.
Coenacula in superioribus aedificiorum partibus Adv. Valent. 7.
Coenae purae Iudaeorum Ad Natt. I, 14.
— centenariae Apolog. 6.
Coetus Christianorum antelucani ad canendum deo et Christo Apolog. 2. 39.
Cogitatus an per carnem administrentur, qui per carnem dinoscuntur extrinsecus De Resurrect. Carnis 15.
Colarbasi haeresis negabat veritatem posse inveniri nisi in Graecorùm alphabeto Adv. Omn. Haer. 5.
Colere humani iuris et naturalis potestatis est unicuique quod putaverit Ad Scap. 2.
Colloquium familiaritis indicium Adv. Marc. IV, 22.
Colophonis scaturigo daemonica lymphaticos efficit De Anima 50.
Columba a primordio divinae pacis praeco Adv. Hermog. 35.
— avis non solum innocua, sed et pudica De Monog. 9.
— felle caret De Bapt. 8.
Columbae corpus ubi sit resumpto spiritu in caelum De Carne Chr. 3.
— unum matrimonium De Monog. 8.
Columnae Sessiae a sementationibus De Spectac. 8.
Colyttus Athenarum demos De An. 20.
Coma mulieri pro operimento est De Virg. Vel. 7.
Comici Phrygas timidos illudunt De An. 20.
Comitiali morbo humano sanguine medebantur Romani Apolog. 9.
Communicatio pacis De Praescript. Haeret. 20.
Conchae maris poma De Cultu Femin. I, 5.
Concoctio caloris, non frigoris, operatio est De Anima 43.
Concubitum libido, non condicio, foedavit De Anima 27.
Concupiscentia naturalis proprie unica est alimentorum, quam deus in primordio condidit De Anima 38.
— oculis arbitris utitur De Anima 38.
Concupiscentiam nobis dat apostolus De Anima 16.
Confessio satisfactionis consilium est, dissimulatio contumaciae De Paenitent. 8.
— tantum revelat delictum quantum dissimulatio exaggerat De Paenitent. 8.
Confessionem amat Christus Adv. Marc. IV, 28.
Confitendorum potius delictorum exempla quam negandorum nobis proponuntur in Cain et Adam Adv. Marc. II, 25.
Coniugii unio in auctoribus generis humani De Monog. 4.
Coniugium non sine consensu patrum rite et iure contrahitur Ad Uxor. II, 8.
Connubii fructus Adv. Marc. IV, 25.
Connubium Marcion aufert Adv. Marc. IV, 17.
— aversatur deus Marcionis Adv. Marc. IV, 25.
Consevius deus Ad Natt. II, 11.
Constituere et concipere licet omni fideli, dumtaxat quod deo congruat, quod disciplinae conducat, quod saluti proficiat De Corona 4.
Consualia De Spectac. 5.
Consuetudinem nemo respuit quam damnare non potest De Virg. Vel. 1.
Consuetudinis vis De Corona 4.
Consuetudo sit tantisper, ut consuetudini etiam consuetudinem opponamus De Spectac. 4.
— etiam in civilibus rebus pro lege suscipitur cum deficit lex De Corona 4.
— fere initium ab aliqua ignorantia vel simplicitate sortita in usum per successionem corroboratur, et ita adversus veritatem vindicatur De Virg. Vel. 1.

Consus apud metas Circi sub terra delitescit De Spectac. 8.
— deus Ad Natt. II, 11.
Contemptus derisu levior Ad Natt. I, 10.
Contendendi vi amittitur veritas De Resurrect. Carnis 32.
Continentiae bonum etsi praefert apostolus, tamen coniugium et contrahi permittit, et usui esse, et magis retineri quam disiungi suadet Adv. Marc. V, 7.
— consilia De Pudic. 16.
per Continentiam qui negotiabitur, magnam substantiam sanctitatis, parsimonia carnis spiritum acquiret De Exhortat. Castit. 10.
Contionatores non ultro eliguntur, sed testimonio tum vitae tum doctrinae De Testim. Animae 6.
Contumacia timorem subvertit De Paenitent. 5.
Contumeliae natura De Bapt. 18.
Convivarum admonitor spiritus sanctus Adv. Marc. IV, 31.
Convivium dominicum Ad Uxor. II, 4.
— Christianorum quale Apolog. 39.
Convocationes nocturnae Ad Uxor. II, 4.
Corinthium mare terrae motus ebibit Apolog. 40. Ad Natt. I, 9.
Cornelius Nepos Apolog. 10. Ad Natt. II, 12.
— Tacitus mendaciorum loquacissimus Apolog. 16. Ad Natt. I, 11. II, 12.
Corona Christi spinea De Corona 9. 13.
— Magna De Corona 7.
— Christianorum militum De Corona 12.
— in capite femineo nihil aliud quam formae lena, quam summa lasciviae nota, extrema negatio verecundiae, conflatio illecebrae De Corona 14.
Coronae origo de mendacio erubescenda est De Corona 7.
Corpora medicata condimentis sepulturae mausoleis et monumentis sequestrantur De Resurrect. Carnis 27.
Corpori omni coloris proprietas adhaeret De Anima 9.
Corporibus salutem esse promissam negat Basilides De Orat. 2.
Corporis sui figuram panis dedisse Christum Adv. Marc. III, 19.
— eadem habitudo etiam in gloria permanet De Resurrect. Carnis 55.
— divini et humani magna diversitas Adv. Marc. II, 16.
— nullius sanguis potest esse nisi carnis Adv. Marc. IV, 40.
Corporum vitiatio accidens res est, integritas propria est De Resurrect. Carnis 57.
Corpulentia putativa Adv. Marc. III, 11.
Corpus omne anima necesse est compleri, et animam omnem corpore obduci De Anima 32.
— cum evigilaverit redditum officiis suis resurrectionem mortuorum tibi adfirmat De Anima 43.
— domini accipere De Orat. 14.
— Christi in pane censetur De Orat. 6.
— carens anima carebit et sensu De Anima 17.
— hominis an operatio angelorum sit De Resurrect. Carnis 5.
— istud Platonis sententia est carcer De Anima 53.
— vice sepulchri conclusam animam in saecularis vitae morte an detineat De Resurrect. Carnis 19.
— nostrum figulatum de limo De Anima 17.
— apostolica sententia dei est templum, cum in Christo est De Anima 17.
— hominis non aliud intellegitur quam omnis ista strues carnis, quoquo genere materiarum concinnatur atque variatur, quod videtur, quod tenetur, quod denique ab hominibus occiditur De Carne Chr. 9.
— est quod amittit animam et amittendo fit mortuum Adv. Marc. V, 9.
— est sui generis omne quod est De Carne Chr. 11.
— Christi panis Adv. Iud. 10.
— animale quomodo dicatur seminari De Resurrect. Carnis 53.
Corruptivum aliud, et aliud corruptela De Testim. Animae 2.
Corybantia aera Apolog. 25.
P. Crassus per risum mortuus est De Anima 52.
Cratetis vestiendi mos De Pall. 5.
Cratippus scriptor De Anima 46.
Credendum nihil temere Adv. Marc. V, 1.
Credentium maior pars simplices, imprudentes et idiotae Adv. Marc. IV, 21.
Crepidae Graecatae De Pall. 2.
Creta Iovis patria et sepulchrum eius habet Apolog. 25. Ad Natt. II, 17.
Cretes mendaces De Anima 20.
Critae pro censoribus De Pudic. 5.
Critias ex sanguine animam constare dixit De Anima 5.
Critolai opinio de anima De Anima 5.
Crocodilorum apud Aegyptios cultus Ad Natt. II, 8.
Croesus liberalis rex ambiguis ab Apolline oraculis falsus Apolog. 22. Ad Natt. II, 17.
— testudinem cum agnina carne clanculum coxit Apolog. 22.
Κρόνον interpretabantur *χρόνον* Ad Natt. II, 12.

Cruce signare lectulum et corpusculum Ad Uxor. II, 5.
Cruces intestina sunt tropaeorum Apolog. 16. Ad Natt. I, 13.
Crucis habitus necessarius dimicaturis adversus diabolum Adv. Marc. III, 18.
— pars antenna Ad Natt. I, 12.
— excessus sedilis Ad Natt. I, 12.
— forma Apolog. 16. Ad Natt. I, 12.
— signaculo frontem terimus ad omnem progressum atque promotum, ad omnem aditum et exitum, ad vestitum et calciatum, ad lavacra, ad mensas, ad lumina, ad cubicula, ad sedilia quacunque nos conversatio exercet De Corona 3.
Ctesias de incestis Persarum testis Apolog. 9. Ad Natt. I, 16.
Cullei parricidae supplicium Ad Natt. II, 13.
Cultum nullum a deo maledictum nisi muliebrem in viro De Idol. 16.
— feminae habitum dicimus quem mundum muliebrem vocant De Cultu Femin. I, 4.
Cunina dea Ad Natt. II, 11.
Cupiditas non in concupiscentia alieni tantum est constituta De Patient. 7.
Cupiditatem omnium malorum esse radicem De Patient. 7.
— carnis quibus excusationibus coloremus De Exhortat. Castit. 12.
Curiarum Romanarum commessationes luxuriosae Apolog. 39.
Curiositas Christianis vitanda in rebus divinis De Praescript. Haeret. 18.
Curiositatem exercent haeretici in negotio salutis De Praescript. Haeret. 34.
Curiositates multae suspectae in expositione parabolarum De Pudic. 9.
Curis Pater in Faliscorum honore est Apolog. 24.
Curitis Iuno Apolog. 24.
Cybele dea sacros sibi habebat leones Ad Natt. II, 8.
Cybeles et Attidis amor in theatro repraesentatus Apolog. 15. Ad Natt. I, 10.
— sacerdotes mendicantes Apolog. 13.
Cygnus de sinu Socratis demulcens homines De Anima 46.
Cynopae vel Cynocephali Apolog. 8. Ad Natt. I, 8.
Cyri et Darii regno vixit Zacharias prophetarum novissimus Apolog. 19.
Cyrus Asiam et mersit et pressit De Anima 46.
— quot regnarit annis Adv. Iud. 8.

D.

Daemon se cum anima conserere solet ex societate substantiae et ex diversitate naturae De Anima 35.
Daemones nomen Christianum insequuntur Apolog. 2. 27. Ad Natt. I, 3.
— ex occulto instigant iudicum animos in Christianos Apolog. 2.
— praeministratores fabularum quarundam ad destruendam veritatem Christianam Apolog. 21.
— orti de angelis quibusdam sua sponte corruptis, damnati a deo cum generis auctoribus Apolog. 22.
— sacrarum scripturarum interpolatores Apolog. 47.
— corporibus valetudines infligunt et casus acerbos et extraordinarios per vim excessus Apolog. 22.
— magis potestate adsistunt Apolog. 23.
— Christianorum afflatu et contactu fugantur Apolog. 23. 44.
— delitescunt sub nominibus et imaginibus mortuorum et quibusdam signis et oraculis fidem divinitatis operantur Apolog. 21.
— et poëtis et philosophis noti Apol. 22.
— nullum nomen habent singulare, sed ibi nomen inveniunt ubi et pignus De Idol. 15.
— valetudinum curatores Apolog. 22.
Daemonia magistri sunt saeculi huius De Idol. 18.
— somnia incutiunt De Anima 47.
— saepius se fingunt aliquem ex parentibus τῶν ἐνεργουμένων De An. 57.
Daemonio paene nullum hominem carere De Anima 57.
Daemoniorum incursus immaturarum et atrocium mortium causa De Anima 57.
Daemonium Socratis Apolog. 22.
Daemonum velocitas divinitas credita Apolog. 22.
— pabula Ad Scap. 2.
— oracula ambigua Apolog. 22.
— libidines in somniatores De An. 48.
— operatio Apolog. 22.
Dalmatae feroces De Anima 20.
Damascus Arabiae olim deputabatur antequam in Syrophoenicen transcripta esset Adv. Marc. III, 13.
Damigeron magus De Anima 57.
Damnationis tradux unde venerit De Testim. Animae 3.
Damnatos olim in partes secari a creditoribus quae leges erant postea publico consensu abrogatae sunt Apol. 4.
Danaë a Iove stuprata sub specie aurei imbris Apol. 21. Ad Natt. II, 12.
Danaus quo tempore in Argos venerit Apolog. 19.
cum Daniele trina fraternitas legumine solo contenti, ne regis ferculis contaminarentur De Anima 48.
Danielis hebdomadae Adv. Iud. 8 sqq.

Dardanus magus De Anima 57.
Darii et Cyri regnum Apolog. 19.
Darius Codomannus quot annis regnarit Adv. Iud. 8.
—, qui et Melas nominatus est, quot annis regnarit Adv. Iud. 8.
David delicta in domum Uriae confessus veniam assecutus est Adv. Marc. II, 17. De Pudic. 8.
— uni genti Iudaicae praefuit Adv. Marc. IV, 14.
— vir bonus secundum cor domini postea caedis et stupri reus est De Praescript. Haeret. 3.
Debitores quomodo olim puniti Apolog. 4.
Debitum in scripturis delicti figura est De Corona 7.
Decima dea De Anima 37.
— Herculis Apolog. 14.
Decor libidinem invitat De Cultu Femin. II, 2.
— non est accusandus, ut felicitas corporis, ut divinae plasticae accessio, ut animae aliqua vestis urbana, timendus tamen est vel propter iniuriam et violentiam spectatorum De Cultu Femin. II, 2.
Decretum vetus ne qui deus ab imperatore consecraretur nisi a senatu probatus Apolog. 5.
Decuriarum Romanarum epulae luxuriosissimae Apolog. 39.
Defuncti a Scythis comeduntur Apolog. 9.
Defunctis parentabant De Resurrect. Carnis 1. De Monog. 10.
Defunctos cur vulgus colat Adv. Marc. V, 9.
Dei hoc principaliter proprium est nullius exempli capere comparationem Adv. Marc. I, 4.
— omnia, et nihil nostrum De Patient. 7.
— nomen quasi naturale divinitatis, potest in omnes communicari quibus divinitas vindicatur Adv. Marc. III, 15.
— bonitatem semper cum ratione conspirare Adv. Marc. I, 29.
— trinitas Apolog. 17.
— qualitates Apolog. 17.
— ira De Testim. Animae 2. De Anima 16. Adv. Marc. I, 1. II, 16. IV, 15. 31.
— opus est quod nascitur, diaboli negotium est quod fingitur De Cultu Femin. II, 7.
— habemus aliquid, sed ab ipso, non a nobis Adv. Hermog. 4.
— patientia in quibus rebus appareat De Patient. 1.
— notitiam Moysi stilus a primordio mundi, paradiso et Adam, et non ab Aegypto et Moyse recenset Adv. Marc. I, 10.
Dei filius de virgine nasci debuit De Carne Chr. 17.
— res nulla constat pretio Apolog. 39.
— posse velle est, et non posse nolle, quod autem voluit, et potuit et ostendit Adv. Prax. 10.
— bonitas a primordio operum perspecta persuadebit nihil a deo mali evenire potuisse De Pudic. 11.
Deieratio quid De Idol. 21.
Deis ignotis arae Athenis erant prostitutae Ad Natt. II, 9. Adv. Marc. I, 9.
Delatores Christianorum damnantur Apolog. 9.
Deli insulae clades Apolog. 40. Ad Natt. I, 9.
Deliciae discutiendae, quarum mollitia et fluxu fidei virtus effeminari potest De Cultu Femin. II, 13.
Delicta voluntatis interdicta De Paenitent. 3.
— non in carne apparent, quia nemo super cutem portat maculam idololatriae, aut stupri, aut fraudis De Bapt. 4.
Delicti sui reum unumquemque futurum Adv. Marc. II, 15.
— remissio et retentio iudicem deum sapiunt Ad Martyr. 14.
— cessatio radix est veniae De Pudic. 10.
Delictorum capitalium septem maculae Adv. Marc. IV, 9.
— quaedam esse carnalia, id est corporalia, quaedam vero spiritalia De Paenitent. 3.
Delictum defusum in varias criminum venas de suo fonte De Patient. 5.
— omne aut agitur aut cogitatur De Paenitent. 3.
Delinquendi nulla est necessitas quibus una est necessitas non delinquendi De Corona 11.
Delocus, vir iustus De Anima 33.
Delphica inscriptio *Γνῶθι σεαυτόν* Apolog. 48.
Delphini Neptuno voti De Spectac. 18.
Delphos suos contra Pyrrhum regem Apollo defendere non valuit Ad Natt. II, 17.
Delphyn draco De Corona 7.
Deluentinus Casiniensium deus Apol. 24. Ad Natt. II, 8.
Demetrius Phalereus scriptor Apol. 19.
— Phalereus grammaticorum temporis Ptolemaei Philadelphi probatissimus Apol. 18.
Democritus indigentiam spiritus somnum vocat De Anima 43.
— quid de anima censuerit De Anima 12. 15.

Democritus excaecat seipsum, quod mulieres sine concupiscentia aspicere non posset et doleret si non esset potitus Apolog. 46.
— quid de deorum origine statuerit Ad Natt. II, 3.
Demosthenis eloquentia Apolog. 11.
Demutatio a perditione discernenda De Resurrect. Carnis 55.
Dentes incorruptos permanere, qui ut semina retinentur fruticaturi corporis in resurrectione De Resurrect. Carnis 42.
— dati ad pulsus linguae temperandos, ad vocis articulos offensione signandos De Resurrect. Carnis 61.
Dentium statio De Resurrect. Carnis 60.
Deo non competit infirmitas aut mendacium De Carne Chr. 11.
— scriptura oculos, dexteram et pedes tribuit, nec ideo tamen humanis comparabuntur, quia de appellatione sociantur Adv. Marc. II, 16.
— quidam denegant proprietates suas, simplicitatem et potestatem De Bapt. 2.
— nihil est par, et natura eius ab omnium rerum conditione distat De Carne Chr. 3.
— status sui nullum periculum est De Bapt. 1.
— non placet quod non ipse produxit De Cultu Femin. II, 2.
— neque perversitas neque fallacia congruit Adv. Prax. 11.
— an aliquid sit difficile Adv. Prax. 10.
— nihil subitum, quia nihil a deo non dispositum Adv. Marc. III, 2.
a Deo omnia condita esse De Anima 57.
de Deo nemo tempore Pauli disceptavit Adv. Marc. I, 21.
— — quaecunque Moyses scripsit, falsa esse Apelles probare conatur Adv. Prax. 22.
in Deo omne divinum Adv. Marc. II, 16.
Deorum totum artificium est contumeliosum et impium Apolog. 12.
— Romanorum varietas et multitudo Ad Natt. II, 12. 15.
— gentilium de cruce origo Ad Natt. I, 12.
— templa et fana quinto quoque anno publice proscripta Ad Natt. I, 10.
— triplex census secundum Varronem, unum physicum de philosophis, alterum mythicum de poëtis, tertium gentile Ad Natt. II, 1.
— triplex genus secundum Dionysium Stoicum et Arcesilaum Ad Natt. II, 2.
— duplex genus secundum Xenocratem Ad Natt. II, 2.
— publicorum Romae ara in Palatio, adventiciorum ad fanum Carnae Ad Natt. II, 9.
Deos duos Marcion effert, tanquam duas symplegadas naufragii sui Adv. Marc. I, 2.
— fingere humana mediocritas novit facilius quam verum deum sectari Adv. Marc. I, 18.
Derisus gravior contemptu Ad Natt. I, 10.
Deum non potuisse humanos congressus inire, nisi humanos et sensus et affectus suscepisset, per quos vim maiestatis suae intolerabilem utique humanae mediocritati humilitate temperaret, sibi quidem indigna, homini autem necessaria, et ita iam deo digna, quia nihil tam deo dignum quam salus hominis Adv. Marc. II, 27.
— summum, magnum, unicum credi oportere Adv. Marc. I, 5.
— iudicare de nostro sensu plane stultum De Carne Chr. 4.
— nos a prophetis et a Christo, non a philosophis erudimur Adv. Marc. II, 16.
— nemo unquam vidit Adv. Marc. II, 27.
— in hominem vere conversum negat Marcion De Carne Chr. 3.
— sufficit dici, ut necesse sit bonum credi Scorp. 5.
— probant opera et beneficia Adv. Marc. I, 17.
— definimus primo natura cognoscendum, deinde doctrina recognoscendum, natura ex operibus, doctrina ex praedicationibus Adv. Marc. I, 17.
— ignorantes rem quoque eius ignorent necesse est, quia nullus thesaurus omnino extraneis patet De Paenitent. 1.
— nunquam latuisse, sed a primordio mundi conditi cum ipsis statim rebus in hominum devenisse cognitionem Adv. Iud. 14.
— summum esse magnum, in aeternitate constitutum, innatum, infectum, sine initio, sine fine Adv. Marc. I, 3.
— corpus esse, etsi deus spiritus est Adv. Prax. 8.
— discunt maior paene vis hominum ex visionibus De Anima 47.
— manuum suarum operam non destituere De Resurrect. Carnis 9.
— immutabilem et informabilem credi necesse est, ut aeternum Adv. Prax. 27.
— intra abyssos esse, et ubique consistere, sed vi et potestate Adv. Prax. 23.
Deus Christianorum verus Prometheus Apolog. 18.
— Christianorum asininus Ad Natt. I, 11.
— corporalis ex opinione Stoicorum, incorporalis ex Platonicorum, sed aliis aliter visum Apolog. 47.

Deus composite, materia incondite moventur Adv. Hermog. 42.
— an crucifixus sit De Carne Chr. 5.
— quod proposuit et revelavit, medio spatio saeculorum in figuris et aenigmatibus et allegoriis praeministravit Adv. Marc. V, 6.
— commune vocabulum factum est vitio erroris humani Adv. Marc. V, 11.
— non vocis, sed cordis auditor est Ad Martyr. 13.
— ignotus esse non debuit, et Christus agnosci debuit Adv. Marc. III, 3.
— pusillus inventus est, ut homo maximus fieret Adv. Marc. II, 27.
— universitatis conditor, mundi totius gubernator, hominis plasmator, universarum gentium sator Adv. Iud. 2.
— visus secundum hominum capacitates, non secundum plenitudinem divinitatis Adv. Prax. 14.
— solus erat ante omnia, ipse sibi et mundus et locus et omnia Adv. Prax. 5.
— corporeus, quod nihil non corporale sit De Paenitent. 3. Adv. Hermog. 35 De Carne Chr. 11. Adv. Marc. II, 16. Adv. Prax. 7.
— pater invisibilis pro plenitudine maiestatis Adv. Prax. 14.
— est sermo, sed apud deum, quia ex deo deus, quia cum patre apud patrem Adv. Prax. 15.
— solus sine peccato et solus homo sine peccato Christus, quia et deus Christus De Anima 41.
— solus sine origine Adv. Marc. V, 1.
— alius personae, non substantiae nomine, ad distinctionem, non ad divisionem Adv. Prax. 12.
— exactor innocentiae malitiam excogitatam odit De Spectac. 2.
— quod damnat nusquam et nunquam excusatur De Spectac. 20.
— sicut homini vitae spatium induxit, ita homo sibi mortis statum attraxit Adv. Marc. II, 8.
— aliud et aliud quae dei Adv. Marc. I, 3.
— si non unus est, non est Adv. Marc. I, 3.
— semper notus nunquam latuit, quia semper illuxit Adv. Marc. II, 1.
— summum est magnum, et forma, et ratione, et vi, et potestate Adv. Marc. I, 3.
— unicus est, et non aliter deus nisi summum magnum Adv. Marc. I, 3.
— non est contentiosus Ad Scap. 2.
— versipellis Monarchianorum Adv. Praxean 23.
— nec natus omnino nec factus Adv. Hermog. 7.
Deus punitorus est in iustitia De Carne Chr. 15.
— solus perfectus Adv. Marc. II, 16.
— de incorruptibilitatis proprietate solus felix Adv. Marc. II, 16.
— in quantum est deus, nec malum admittit, nec bonum damnat, et in tantum nec paenitentiae boni aut mali apud eum locus est Adv. Marc. II, 24.
— nunquam magis creditur, nisi cum magis timetur De Fuga in Persec. 1.
— omnium conditor nihil non ratione providit, disposuit, ordinavit, nihil non ratione tractari intellegique voluit De Paenitent. 1.
— de nostro iustus, de suo optimus De Resurrect. Carnis 14.
— non alia lege credendus est quam ut omnia posse credatur De Resurrect. Carnis 11.
— etsi natura bonus, tamen et iustus De Pudic. 2.
— in omnia sufficit, et nihil a conspectu eius remotum De Paenitent. 3.
— de Epicuri schola Adv. Marc. I, 25.
Diaboli pompam in signaculo fidei eieramus De Spectac. 23.
— vocabulum ex qua delatura competat creatori Adv. Marc. V, 18.
— ignea iacula, per quae fidei ustio et conflatio administratur, ex dei tamen voluntate De Fuga in Persec. 3.
— unum opus est temptare quod in te est an velis, at ubi voluisti, sequitur ut te sibi subigat, non operatus in te voluntatem, sed nactus possessionem voluntatis De Exhort. Castit. 3.
a Diabolo omnia esse mutata De Corona 6.
Diabolum Valentiniani Munditenentem appellant Adv. Valent. 20.
Diabolus in exorcismo cum oneraretur, quod ausus esset fidelem mulierem aggredi, Constanter et iustissime quidem, inquit, feci, in meo eam inveni De Spectac. 26.
— recuperata praeda adversus dominum gaudet De Paenitent. 5.
— mendacium divinitatis operatur De Corona 7.
— an a deo sit factus Adv. Marc. II, 10.
— quotidie adicit aliquid ad iniquitatis ingenia De Virg. Vel. 1.
— interpolator naturae De Cultu Femin. I, 7.
— auctor delicti Adv. Marc. II, 28.
— morositatem Iudaïcae legis imitatus est De Praescript. Haeret. 40.
— primis parentibus non imposuit delinquendi voluntatem, sed materiam voluntatis subministravit De Exhort. Castit. 2.

Diabolus pessimus et deus optimus De Patient. 5.
— primos homines elusit De Spectac. 18.
— se regnare putat, si sanctos a religione dei deturbat Adv. Iud. 9.
— quomodo et ipse doceat verberandam maxillam patienter offerre De Spectac. 23.
Dialectica ab Aristotele instituta, artifex struendi et destruendi, versipellis, in sententiis coacta, in coniecturis dura, in argumentis operaria contentionum, molesta etiam sibi ipsi, omnia retractans, ne quid omnino tractaverit De Praescript. Haeret. 7.
Diamastigosis apud Lacedaemonas solemnitas maxima est Ad Martyr. 4.
Diana Scytharum Scorp. 7.
— flagellata, titulus, uti videtur, alicuius mimi Apolog. 15.
— virgo Ad Natt. I, 10.
Dicaearchus Messenius quid de anima statuerit De Anima 15.
Dicta domini omnibus posita omnia De Praescript. Haeret. 8.
Dido cum post virum dilectissimum nubere cogeretur, se ipsam combussit De Exhort. Castit. 13. Apolog. 50. Ad Natt. I, 18.
Dies sanguinis in sacris Matris Deum Apolog. 25.
— Solis laetitiae dedicatus apud Christianos Apolog. 16. Ad Natt. I, 13.
— Saturni a parte Romanorum otio et victui datus Apolog. 16. Ad Natt. I, 13.
— exspectationis, dies ultimi iudicii Ad Uxor. I, 5.
— domini magnus, dies irae et retributionis De Resurrect. Carnis 22.
Diespiter deus Ad Natt. II, 11.
Digami delecti ab officio sacerdotali De Exhortat. Castit. 7.
Digamos non sinit apostolus praesidere Adv. Marc. I, 7.
Digitus dei Adv. Marc. IV, 26.
Dii Romanorum certi et incerti et selecti, secundum Varronis tripertitam divisionem Ad Natt. II, 9.
— ethnicorum mixta partim forma, et leonino et canino capite, cornuti ut caprae et arietes, a lumbis hirci, a cruribus serpentes, et alites a planta et tergo Apolog. 17. Ad Natt. I, 14.
— Romanorum captivi Ad Natt. II, 7.
— Romanorum nuptiales Ad Natt. II, 11.
— tristitiae apud Romanos Ad Natt. II, 15.
— ianitores Ad Natt. II, 15.
— lupanarium, culinarum et carcerum Ad Natt. II, 16.
— proprii eorum qui in eisdem locis aras vel aedes habent, et alii eorum qui in alieno loco vel mercedibus habitant Ad Natt. II, 15.
Dii secundum opinionem quorundam dicti a θέειν Ad Natt. II, 4.
— seligi non possunt ut bulbi Ad Natt. II, 9.
— novi nisi senatus probatione publice non assumpti Apolog. 5. Ad Natt. I, 10.
— mendicantes Apolog. 13. 42.
— periurii vindices Ad Natt. I, 10.
— Graeci a Romanis adoptati Ad Natt. I, 8.
— sua ipsorum templa et fana tueri nequeunt Apolog. 29.
— Romanorum novi, veteres, barbari, Graeci, Romani, peregrini, captivi, adoptivi, proprii, communes, masculi, feminae, rustici, urbani, nautici, militares Apolog. 10.
— provinciales et municipales Apol. 24. Ad Natt. II, 8.
— privati et domestici, Lares atque Penates Apolog. 13. Ad Natt. I, 10.
— Romanorum communes et proprii Ad Natt. II, 15.
— Romanorum hostiles Ad Natt. II, 9.
Dilectio perfecta est fugatrix timoris, et animatrix confessionis Scorp. 12.
— summum fidei sacramentum, Christiani nominis thesaurus De Patient. 12.
Diocles medicus quid de anima statuerit De Anima 15. 17.
Diodorus Siculus citatus Apolog. 10. Ad Natt. II, 12.
— refert Iovem post devictos Titanas primum coronatum De Corona 7.
Diogenes lutulentis pedibus superbos Platonis toros superbia deculcat Apolog. 46.
— meridie lucernam accendit, et hominem quaesivit Adv. Marc. I, 1.
— cum Phryne meretrice rem habuit Apolog. 46.
— Herculis inrisor Apolog. 14. Ad Natt. I, 10.
— mortis constanter subeundae hortator Apolog. 50.
Diogenis responsa dua memorabilia de eo an dii essent et quid in caelis agatur Ad Natt. II, 2.
— aliquod dictum Apolog. 39.
Diomedes Venerem et Aenean sauciat Apolog. 14.
Dionysiorum Atticorum luxuria Apolog. 39.
Dionysius Rhodius De Anima 46.
— Stoicus trifariam deos distinxit Ad Natt. II, 2.
— Stoicus deos distinguit nativos et factos Ad Natt. II, 14.

Dionysius tyrannus Zenonis Eleatae carnifex Apolog. 50.
— tyrannus Platonem vendidit Apol. 46.
Disciplina castrensis De Corona 11.
a Disciplina divertere nemini expedit qui meminerit futuri iudicii De Praescript. Haeret. 44.
Disciplinae de magistris vulgo sortita cognomenta Apolog. 4.
Disciplinam despiciunt qui negant poenam De Resurrect. Carnis 11.
Discipuli existere non possunt sine doctrina magistrorum Adv. Marc. IV, 5.
— crediderunt Moysi et prophetis antequam audissent et credidissent Christo Adv. Marc. IV, 34.
— Christum audientes ecclesiam deliniant De Carne Christi 7.
Disputare nemo debet cum haereticis De Praescript. Haeret. 12.
Ditis Pater Ad Natt. I, 10.
Dives stultus sibi blandiens de proventu agnorum Adv. Marc. IV, 18.
Dividi dissolvi est, et dissolvi mori De Anima 14.
Divina qui de humanis praeiudicant stultissimi sunt Adv. Marc. II, 17.
— vox nulla ita dissoluta est et diffusa, ut verba tantum defendantur, et ratio verborum non constituatur De Praescript. Haeret. 9.
Divinatio caprae et mensae Apolog. 23.
Divinitas una et germana, nec de novitate nec de vetustate, sed de sua virtute censetur Adv. Marc. I, 8.
— gradum non habet, utpote unica Adv. Hermog. 7.
Divinitati competit quaecunque decreverit ut perfecta reputare Adv. Marc. III, 5.
Divitiarum contemptus De Patient. 7.
Divitias praestare deo non incongruens, per quas et divites solatio iuvantur, et multa inde opera iustitiae dilectionis administrantur Adv. Marc. IV, 15.
ad Docendum apud Hierusalem fuerunt alia loca, non solum templum Adv. Marc. IV, 39.
Doctrina Christi De Carne Chr. 4.
— est disciplinae index De Praescript. Haeret. 43.
— omnis de mendacio praeiudicanda quae sapiat contra veritatem ecclesiarum et apostolorum, et Christi et dei De Praescript. Haeret. 21.
Doctrinarum adulterinarum genera quae sub apostolis fuerunt De Praescript. Haeret. 34.
Domestici dei Christiani Adv. Marc. V, 13.
Domiduca dea Ad Natt. II, 11.
Dominatio iusta et ordinaria timenda et diligenda Adv. Marc. I, 27.
Domini nomen potestatis est etiam timendae Adv. Marc. I, 27.
— nomen quando scriptura adiungat Adv. Hermog. 9.
Dominico die ieiunium vel de geniculis adorare nefas duxerunt veteres Christiani De Corona 3.
Dominus in simplicitate cordis est quaerendus De Praescript. Haeret. 7.
Domitianus Imper., portio de Neronis crudelitate, Christianorum persecutor Apolog. 5.
— Imper. Christianos relegatos revocavit Apolog. 5.
Donativum vitae aeternae De Resurr. Carnis 47.
Dositheus Samaritanus Adv. Omn. Haer. 1.
Draconum de frontibus gemmas erui fama erat De Cultu Femin. I, 5.
Drusillanus, servus Claudi, quingenariam promulsidem aedificat De Pall. 5.
Duritia vincenda est, non suadenda Scorp. 2.
Dusares Arabum deus Apolog. 24. Ad Natt. II, 8.

E.

Ebrietatis et libidinis daemonia duo inter se conspirata et coniurata De Spectac. 16.
Ecclesia ab apostolis, apostoli a Christo, Christus a deo patre institutus est De Praescript. Haeret. 32.
— curam habet eorum qui in vinculis Ad Martyr. 2.
in Ecclesia nihil tradendum nisi a Christo demandatum De Praescript. Haer. 6.
Ecclesiae apostolicae Adv. Marc. IV, 5.
— quae quotidie instituuntur in doctrina Christi, non minus apostolicae deputantur pro consanguinitate doctrinae, quam illae quae ab apostolis vel apostolicis viris institutae sunt De Praescript. Haeret. 32.
— apostolicae, matrices et originales fidei Christianae De Praescript. Haeret. 22.
— primitivae institutio De Idol. 9.
— auctoritas inter ordinem et plebem constituit differentiam De Exhort. Castit. 6.
— caput Christus Adv. Marc. V, 18.
— praepositis non licet fugere in persecutione De Fuga in Persec. 11.
— quas apostoli vel apostolici viri condiderunt, suspiciendae De Virg. Vel. 2.
Ecclesiam esse in tribus, etiam laïcis De Exhort. Castit. 7. De Pudic. 21.
Ecclesiarum origines De Pudic. 21.
— apostolicarum auctoritas eadem cae-

teris quoque patrocinabitur evangeliis, quae proinde per illas, et secundum illas habemus Adv. Marc. IV, 5.
Ecclesias apud unamquamque civitatem apostoli condiderunt, a quibus traducem fidei et semina doctrinae ceterae exinde ecclesiae mutuatae sunt et quotidie mutuantur ut ecclesiae fiant De Praescript. Haeret. 22.
Ecclesiastica bona quibus danda Apol. 39.
Ecclesiasticae disciplinae praescripta de muliere in virginem spectant De Virg. Vel. 9.
Ecstasis De Virg. Vel. 1. De Anima 47. De Resurr. Carnis 11. 63. Adv. Marc. IV, 22. V, 8. Adv. Prax. 1. 15. 30.
— excessus est sensus et amentiae instar De Anima 45.
— exemplum in muliere Christiana De Anima 9.
— sancti spiritus vis operatrix prophetiae De Anima 11.
Edicta principalia Apolog. 4.
Edula dea Ad Natt. II, 11.
Egregori daemonum patres Apolog. 22. De Idol. 9.
Eidolon unde deductum Adv. Marc. IV, 5.
Electrum ex auro et argento Adv. Prax. 27. Adv. Hermog. 25.
Elementa apud Romanos primae litterae solent dici Adv. Marc. V, 4.
— dii esse non possunt Ad Natt. II, 5.
Elephantus bestia insulsissima De Resurr. Carnis 6.
Eleusinia Apolog. 7.
Eleusiniorum initiatus Adv. Valent. 1.
Eleutherius episcopus Romanus De Praescript. Haeret. 30.
Elysii campi Apolog. 47. Ad Natt. I, 20.
Ἐμβρυοσφάκτης, medicorum instrumentum De Anima 25.
Emendatio culpam non antecedit Adv. Marc. IV, 4.
Emmanuel est, Nobiscum deus Adv. Iud. 9.
Empedocles causam argutae indolis et obtusae in sanguinis qualitate constituit De Anima 20.
— animam ex sanguine constare dixit De Anima 5.
— et Parmenides refrigerationem somnum vocant De Anima 46.
— deum se deliravit De Anima 32. Cf. De Pall. 4.
— in ignes Aetnei montis desilivit Apolog. 50.
— ex contrariis universa constare dixit De Anima 8.
— hegemonicon esse statuit De Anima 15.
— sensuum fidem damnat De Anima 17.
Empedocles immortalitatem animae vindicavit De An. 54. De Resurr. Carnis 1.
Empedoclis versus citati De Anima 15. 32.
— furor De Anima 3.
Energema Apelleiacae virginis Philumenes filius De Carne Chr. 24.
Ennius citatur Adv. Valent. 6. De An. 33.
Enoch liber De Cultu Femin. II, 10.
— apud Iudam apostolum testimonium possidet De Cultu Femin. I, 4.
— de hoc mundo translatus necdum mortem gustavit, ut aeternitatis candidatus Adv. Iud. 2. De Resurrect. Carnis 58.
— antiquissimus propheta De Idol. 15.
— scriptura qua ordinem angelorum dedit, non recipitur a quibusdam, quia nec in armarium Iudaicum admittitur De Cultu Femin. I, 3.
— et Helias translati sunt, nec mors eorum reperta est, dilata scilicet De Anima 50.
— ostendit nobis quod sine legis Moysi onere deo possimus placere Adv. Iud. 2.
Entelechiae Aristotelis De Anima 32.
ad Ephesios epistulam vocant haeretici ad Laodicenos Adv. Marc. V, 11.
Ephorus scriptor De Anima 46.
Epicharmus somniorum veritatem affirmavit De Anima 46.
Epicitharisma post fabulam Adv. Valent. 33.
Epicurei diminutionem spiritus animalis somnum vocant De Anima 43.
— animi aequitatem voluptatis veritatem decernebant Apolog. 38.
Epicuri deus otiosus et iners Adv. Marc. IV, 15. Apolog. 47. Ad Natt. II, 2.
— vacuum et inane Adv. Val. 14.
— memorabile dictum Ad Natt. II, 4.
— stupor De Anima 3.
— schola nihil esse post mortem docet De Resurr. Carnis 1.
Epicuro videtur animam non divinam, sed mortalem esse De Testim. Animae 2.
Epicurus solis orbem pedalem deprehendit Ad Natt. II, 4.
— omnem cruciatum et dolorem deprecatur Apolog. 45.
— deum ex atomis constare putavit Apolog. 47.
— mundum negavit a quoquam constitutum Ad Natt. II, 3.
— dixit animam esse in tota lorica pectoris De Anima 15.
— animam ex atomis dixit esse De An. 5.
— animam interire tradit De Praescript. Haeret. 24.
— vulgari satis opinione negavit mortem ad nos pertinere De Anima 42.
Epimenides quinquaginta paene annis somniculosus De Anima 44.

Epiphanes quot annis regnarit Adv. Iud. 8.
Episcoporum ordo De Praescript. Haeret. 32.
Episcopus Romanus Montani, Priscae et Maximillae prophetias agnoscens et ex ea agnitione pacem ecclesiis Asiae et Africae inferens pacis litteras a Praxea cogitur revocare Adv. Prax. 1.
— coronari non debet De Corona 9.
Epistolae ad Timotheum et Titum de ecclesiastico statu compositae Adv. Marc. V, 21.
Epona dea Apolog. 16. Ad Natt. I, 12.
Epularum luxuria in sacris Apolog. 39.
Epulum Iovis Apolog. 13.
Equiria De Spectac. 5.
Erasistratei medici de magistro nominati Apolog. 4. Ad Natt. I, 4.
Erasistratus medicus ἐμβρυοσφάκτην instrumentum novit De Anima 25.
— medicus animam dixit esse in membranulis De Anima 15.
Erichthonius Minervae et Vulcani filius De Virg. Vel. 3.
Erigona in sidus sepulta Ad Natt. II, 15.
Esaiae mors De Corona 7.
per Esdram omne instrumentum Iudaici litteraturae constat restauratum De Cultu Femin. I, 3.
Ethnici deum Christianorum in tempore tribulationis invocaverunt Ad Scap. 4.
— non credendo credunt, haeretici credendo non credunt De Carne Chr. 15.
ab Ethnico nemo discat carnis resurrectionem De Resurr. Carnis 3.
Etruscae coronae De Corona 13.
Eva mater viventium De Carne Chr. 17.
— serpenti quasi filio dei credidit De Praescript. Haeret. 47.
— enixa diabolum fratricidam De Carne Chr. 17.
— quomodo a satana seducta De Patient. 5.
de Eva trahunt mulieres ignominiam primi delicti et invidiam perditionis De Corona 14.
in Evam virginem adhuc irrepserat verbum aedificatorium mortis De Carne Chr. 17.
Evangelia corrosit Marcion De Resurr. Carnis 63.
Evangelicum instrumentum apostolos habere auctores Adv. Marc. IV, 2.
Evangelicus sermo tuba dei De Resurr. Carnis 24.
Evangelii promulgandi munus apostolis ab ipso domino impositum Adv. Marc. IV, 2.
in Evangelio eadem divinitas praedicata quae semper nota fuerat in lege, disciplina vero non eadem Adv. Marc. V, 2.
Evangeliorum auctoritas Adv. Marc. IV, 2.
Evangelium Christi a lege evocat ad gratiam, non a creatore ad alium deum Adv. Marc. V, 2.
Eubulus quid de anima statuerit De Anima 5.
Eucharistia De Carne Chr. 15.
Eucharistiae usus olim apud veteres De Resurr. Carnis 1.
— sacramentum et in tempore victus et omnibus mandatum a domino etiam antelucanis coetibus nec de aliorum manu quam praesidentium sumitur De Corona 3.
Euergetes quot annis regnarit Adv. Iud. 8.
— alius annis viginti septem regnavit Adv. Iud. 8.
Eunuchi in comitatu feminarum delicatarum Ad Uxor. II, 8.
Euphorbi clypeum olim Delphis consecratum recognitum De Anima 31.
Euphorbus in Pythagoram mutatus De Resurr. Carnis 1.
Euphorion scriptor De Anima 46.
Euripus, statuae et obeliscus in circo Adv. Hermog. 31.
Europa a Iove stuprata Ad Natt. II, 12.
Exemplum nullum maius eo cuius exemplum est De Resurr. Carnis 38.
Exilitas sapientiam expedit De Anima 20.
Exomologesis a domino instituta De Paenitent. 12.
— prosternendi et humilificandi hominis disciplina est, conversationem iniungens misericordiae illicem De Paenitent. 9.
— mysterium paenitentiae De Paenitent. 12.
— gehennam extinguit De Paenitent. 12.
— est qua delictum domino nostro confitemur, non quidem ut ignaro, sed quatenus satisfactio confessione disponitur, confessione paenitentia nascitur, paenitentia deus mitigatur De Paenitent. 9.
Exorcismi daemonum De Anima 57.
Ezechiae regis humiliatio De Ieiun. 7.
— lacrimis deus largitus est spatium vitae Adv. Marc. II, 17.
— fletum deus exaudivit Adv. Marc. IV, 6.
Ezechias rex inflatus propter divites thesauros Adv. Marc. IV, 15.
Ezechielis apocryphus liber citatur De Carne Chr. 23.

F.

Fabam Pythagorici respuunt, onerosum et inflatui pabulum De Anima 48.
Fabularum mimicarum materiae Ad Natt. I, 10.

Facies intentionum omnium speculum De Resurr. Carnis 15.
Faliscorum Iuno Apolog. 24.
Famae natura Apolog. 17. Ad Natt. I, 7.
— cupido post mortem omnibus fere ingenita De Testim. Animae 4.
— non esse credendum Apolog. 9.
Famem fides scit non minus sibi contemnendam propter deum quam omne mortis genus De Idol. 12.
Farinus deus Ad Natt. II, 11.
Fascinum etiam apud ethnicos metuendum De Virg. Vel. 15.
Fata scribunda De Anima 39.
Fauni filia, Bona Dea, prae pudicitia ne conversabatur quidem inter viros Ad Natt. II, 9.
Faunus Pici filius mente ictus in ius agitabatur Ad Natt. II, 9.
Felicula insula Adv. Valent. 7.
Fellitatio Apolog. 9. Ad Natt. I, 16.
Femina naturale est vocabulum De Virg. Vel. 4.
— mas Adv. Valent. 10.
Feminae habitus duplicem speciem circumfert De Cultu Femin. I, 4.
— multae Christo adhaeserunt, et a praefectis gentilibus defensae contra furentem populum Ad Scap. 4.
Feminam salvis oculis Christianus intuetur Apolog. 46.
Fenestella annalium commentator Adv. Valent. 34.
Ferarum morsus ornamenta sunt inventutis, ut in Cyro ursi cicatrix De Anima 58.
Feretrio Iovi Romulus ludos instituit De Spectac. 5.
Ferrum et aes maiori in usu sunt apud homines quam aurum et argentum De Cultu Femin. I, 4.
Fetus in balneo elabitur cum vagitu De Anima 25.
Ficum viridem, ante quam Cato senatui Africanam intulit, Romae nemo noverat Ad Natt. II, 16.
Fide, non pecunia, tuti sunt Christiani De Fuga in Persec. 14.
Fidei ara Apolog. 23.
— bonae et solidae non est omnia ad voluntatem dei referre De Exhort. Castit. 2.
— status non admittit allegationem necessitatis De Corona 11.
— regula una omnino est, sola immobilis et irreformabilis De Virg. Vel. 1.
— fomenta de scripturarum interlectione Ad Uxor. II, 6.
— regula et merces Adv. Marc. IV, 36.
— necessarium decus De Carne Chr. 5.
— regula De Praescript. Haeret. 13.
Fidei qualitas de genere conversationis aestimari potest De Praescr. Haer. 42.
— Christianae confessio Adv. Prax. 2.
— ipsius inprimis reddenda ratio apud Christi tribunal De Praescr. Haer. 44.
Fideles per figuram sunt templa dei et altaria et luminaria et vasa De Corona 9.
Fidem an ex personis probemus, an ex fide personas De Praescript. Haeret. 3.
— eius dei esse cuius et forma gratiae fidei Adv. Marc. V, 7.
— Abrahae patientia probavit De Patient. 6.
Fides laudanda quae ante credit observandum esse quam didicit De Corona 2.
— semper in creatore et Christo stetit, sed conversatio et disciplina mutavit Adv. Marc. I, 21.
— aetatis De Virg. Vel. 12.
— nunquam sollicitior et disciplinatior in ieiuniis De Fuga in Persec. 1.
— frivola et frigida deprehendens eos qui conveniunt in ecclesiam timide De Fuga in Persec. 3.
— viam demonstrat per quam ad deum perveniemus Adv. Marc. IV, 24.
— salvum facit, non exercitatio scripturarum De Praescript. Haeret. 14.
— per dilectionem perficitur Adv. Marc. V, 5.
— famem non timet De Idol. 12.
— ubi fuerit, ibi nec ipsae bestiae nocere possunt Adv. Marc. IV, 24.
— integra secura est de salute De Bapt. 18.
— nominum salus proprietatum De Carne Chr. 19.
— habet temptationem et probationem De Praescript. Haeret. 2.
Figulus figulo, faber fabro invidet, proverbium Ad Natt. I, 20.
Figurae ex rebus consistentibus fiant necesse est, quia nihil potest alii similitudinem de suo praestare nisi sit ipsum quod tali similitudine praestet Adv. Hermog. 34.
Figurate uti translatione nominum creatori non novum Adv. Marc. III, 14.
Filii Christi, qui in ipsum renascuntur Adv. Marc. V, 9.
— in quibus fides non est, genitura perversa est Adv. Marc. IV, 31.
Filium dei Christum semper visum ab hominibus in vera, etsi non nata, carne Adv. Iud. 9. De Carne Chr. 6. Adv. Marc. II, 27. III, 6. 9. V, 19. Adv. Prax. 14. 16.
Filius dei an sit, et qui sit, et quomodo sit Adv. Prax. 5.

Flammeum in nuptiis Adv. Valent. 32.
Florales ludi De Spectac. 6.
Florem capite sectari tam contra naturam est quam cibum aure, quam somnum nare De Corona 5.
Fluviona dea Ad Natt. II, 11.
Foedera sanguinis humani gustatu inter populos quosdam conflata Apolog. 9.
Forculus deus De Idolol. 15. Ad Natt. II, 15.
Formae laude sola frui et de bono corporis gloriari licet De Cultu Femin. II, 3.
Formam fidelis non expectat De Cultu Femin. II, 4.
Formicis, culicibus et tineis deesse pulmones et arterias De Anima 10.
a Fornicatione avertens nos Paulus manifestat carnis resurrectionem Adv. Marc. V, 7.
Fortuna Barbata Ad Natt. II, 11.
Fortunae Muliebri coronam non imponit nisi univira De Exhortat. Castit. 6.
Forum olitorium Apolog. 13.
Fraternitatis appellatio De Praescript. Haeret. 20.
in Frontibus signare De Praescript. Haeret. 40.
Frugalitas saeculum spernit Ad Uxor. I, 8.
Fufius Geminus consul Adv. Iud. 8.
Fugae praeceptum suam habuisse rationem De Fuga in Persec. 6.
— praeceptum temporale De Fuga in Persec. 6.
Fugiendum in persecutione non esse Ad Uxor. I, 3. De Corona 1.
Fulmen non solius est Iovis Apolog. 14.
Fulmine icti non decinerescunt Apol. 49.
Fur significat diabolum Adv. Marc. IV, 29.
Fuscianus praefectus Urbis Ad Natt. I, 16.

G.

Gabinius consul Apolog. 6. Ad Natt. I, 10.
Gaiana haeresis De Praescript. Haeret. 33.
— haeresis contra baptismi doctrinam De Bapt. 1.
ad Galatas epistula nihil aliud docet quam legis discessionem venientem de creatoris dispositione Adv. Marc. V, 3.
— — epistula Iudaïsmi expugnatrix Adv. Marc. V, 2.
Galaticus rubor De Pall. 4.
Galba alienos servos non manumisit Adv. Marc. V, 4.
— quot annos et menses regnarit Adv. Iud. 8.
Galli senes Mercurio immolabant Apol. 9.
Gallici muli Ad Uxor. I, 4.
Gallinae pariunt sine masculis Adv. Valent. 10.
Ganymedes Iovis exoletus Ad Natt. II, 11.
Ganymedes a Iove raptus Ad Natt. II, 12.
— post mortem in sidus sepultus Ad Natt. II, 15.
Gehenna, damnatorum locus, est ignis arcani subterraneus ad poenam thesaurus Apolog. 18. 47. 48.
Gemmae unde De Cultu Femin. I, 4.
Gemmis cerauneis non ideo substantia ignita est quod coruscent rutilato rubore De Anima 9.
Gemonii gradus Adv. Valent. 36.
Generis humani quodammodo fontes Caïn, Abel, Seth Adv. Valent. 29.
Genii sunt daemones Apolog. 33.
Genitale virus ex afflatu dei animatum De Anima 27.
Genius Caesaris Apolog. 28. 33. Ad Natt. I, 18.
— daemonum nomen De Anima 39.
Gentes posse admitti ad dei legem Adv. Iud. 1.
Gentiles cultores plurimae divinitatis Adv. Prax. 13.
Gentilium querelae adversus Christianos Apolog. 1.
Germani limites suos transgredi non sinuntur Adv. Iud. 7.
Germanica sitis militum Christianorum quondam precibus discussa Apolog. 5.
Germanici baiuli Adv. Marc. V, 5.
Germanicus, cognomen Caesaris Ad Natt. I, 17.
Getulorum barbaries a Romanis obsessa Adv. Iud. 7.
— varietates Adv. Iud. 7.
Gigantum antiquissima cadavera devorata non sunt, quorum crates adhuc vivunt De Resurr. Carnis 42.
Gloriae piis nullum studium, quia gloria exaltationis ingenium est De Cultu Femin. II, 3.
Gnosticorum haeretica semina De Anima 10. Scorp. 1.
Grachi obscena omina De Pall. 1.
Graeca mulier quinionem enixa filiorum De Anima 6.
Graeci unde *κόσμον* appellaverint mundum Apolog. 17.
— et Tusci simulacrorum fabricatores Apolog. 25.
— suam sapientiam, non dei, quaerunt Adv. Marc. V, 2.
Graeciae dii a Romanis adoptati Ad Natt. I, 8.
Graeculorum mos liberos captandi Ad Natt. I, 16.
Grammatici ab Aristarcho appellati Apolog. 4.
Grani incrementa De Cultu Femin. I, 5.
Grano deus dat corpus prout vult De Resurr. Carnis 52.

Gratia non fit nisi offensae Adv. Marc. V, 5.
Graviditatis status descriptio De Carne Chr. 4. Adv. Marc. III, 2. IV, 21.
Grex domini, ecclesiae populus De Pudic. 7.
Gula vendidit Adam salutem De Ieiun. 3.
Gulae comites, libido et luxuria Adv. Marc. II, 18.
— temperantia nulla in fame Adv. Marc. I, 29.
Gymnosophistae Indorum Adv. Marc. I, 13. Apolog. 42.

H.

Habendi sit modus De Cultu Femin. I, 8.
Habitus discrimen olim inter matronas et prostibula Apolog. 6.
Hadrianus Imper. omnium curiositatum explorator Apolog. 5.
Haereses cur oporteat esse De Resurr. Carnis 40.
— a philosophia subornantur De Praescript. Haeret. 6.
— damnaticiae De Praescript. Haer. 34.
— dictae Graeca voce ex interpretatione electionis, qua quis sive ad instituendas sive ad suscipiendas eas utitur De Praescript. Haeret. 6.
— Paulus inter carnalia crimina enumerat De Praescript. Haeret. 6.
— omnes in multis cum auctoribus suis dissentientes deprehenduntur De Praescript. Haeret. 41.
— sine scripturis esse non possunt De Praescript. Haeret. 39.
— quantum valeant et apud quos De Praescript. Haeret. 2.
— omnes ex subtiloquentiae viribus et philosophiae regulis constant Adv. Marc. V, 19.
Haeresis omnis a philosophis, sapientiae professoribus Adv. Marc. I, 13.
— erit quodcunque adversus veritatem sapit, etiam vetus consuetudo De Virg. Vel. 1.
— ab idololatria non distat, cum et auctoris et operis eiusdem sit cuius et idololatria De Praescript. Haeret. 40.
Haeretica licentia De Carne Chr. 2.
Haeretici credendo non credunt, ethnici non credendo credunt De Carne Chr. 15.
— plerique nec ecclesias habent, sine matre, sine sede, orba fide, extorres vagantur De Praescript. Haeret. 42.
— ex conscientia infirmitatis nunquam ordinarie sua proponunt De Resurr. Carnis 2.
— omnes tument, omnes scientiam pollicentur De Praescript. Haeret. 41.
— semper nudas aut, simplices voces coniecturis quo volunt rapiunt, aut rursus condicionales et rationales simplicitatis condicione dissolvunt Adv. Marc. IV, 19.
Haeretici nec suis praesidibus reverentiam exhibent De Praescript. Haeret. 42.
— pios provocant ad rhetoricandum et philosophandum De Resurrect. Carnis 5.
Haereticis mos est simplicia quaeque torquere Adv. Hermog. 19.
cum Haereticis quomodo ineunda disceptatio De Resurr. Carnis 5.
Haereticorum commercia cum magis quam plurimis, cum circulatoribus, cum astrologis, cum philosophis, curiositati scilicet deditis De Praescript. Haeret. 43.
— omnium quid proprium Adv. Prax. 21.
— patriarchae philosophi Adv. Hermog. 8.
— argutiae et subtilitates simplicitatem communium verborum torquentes in quaestionem Adv. Hermog. 27.
Haereticos ad officium compelli, non induci dignum est Scorp. 2.
— non esse admittendos ad eandem de scripturis provocationem, quos sine scripturis probatur ad scripturas non pertinere De Praescript. Haeret. 37.
— non syllabas tantum, sed paginas totas delesse Adv. Marc. V, 17.
apud Haereticos et philosophos eadem materia volutatur De Praescript. Haeret. 7.
— — schismata fere non esse, quia cum sint non parent, schisma est enim unitas ipsa De Praescript. Haeret. 42.
Haereticus cur sibi damnatus De Praescript. Haeret. 6.
Hamaxobiorum instabilitas De Praescript. Haeret. 3.
Hannibal apud Cannas per Romanorum anulos caedes suas modio metiebatur Apolog. 40.
Harpocrates deus Ad Natt. I, 10.
Harpocration unde Liberum, eundem apud Aegyptios Osirin, hedera coronatum interpretetur De Corona 7.
Hasdrubalis uxor in patriae infortunio fortiter occubuit Ad Natt. I, 18. II, 9.
Hebion Christum nudum hominem et tantum ex semine David constituit De Carne Chr. 14.
Hebionis haeresis De Praescript. Haeret. 33. De Virg. Vel. 6.
Hebraei iidem qui Iudaei Apolog. 18.
Hederae natura cerebrum ab heluco defensare De Corona 7.
Hegemonicon quid philosophis appelletur De Resurr. Carnis 15.

Helenen suam Simon haereticus de lupanari eruit De Anima 34.
Heliae spiritus in Helisaeo repraesentatus Adv. Iud. 13.
Helias non ex decessione vitae, sed ex translatione venturus est, nec corpori restituendus, de quo non est exemptus, sed mundo reddendus, de quo est translatus; non ex postliminio vitae, sed ex supplemento prophetiae idem et ipse et sui nominis et sui hominis De Anima 35.
— nondum resurrectiene dispunctus De Resurr. Carnis 58.
Heracleon haereticus paria sensit cum Valentino Adv. Omn. Haer. 4.
— haereticus Adv. Valent. 4.
Heraclides scriptor citatus De Anima 46. 57.
Heraclidi Pontico anima ut lumen visa est De Anima 9.
Heracliti maeror De Anima 3.
— sententia de deo igneo De Praescript. Haeret. 7.
Heraclitus ignem pro deo habet Apolog. 47. Adv. Marc. I, 13.
— animam ex igne esse dixit De An. 5. Cf. De Anima 9.
— unitatem tuetur animae De Anima 14.
— se bubulo stercore oblitum exussit Ad Martyr. 4.
— tenebrosus Adv. Marc. II, 28. De Anima 2.
— secundum quosdam sensuum fidem damnavit De Anima 17.
Herculea posteritas De Pall. 2.
Hercules militiam Argonautarum deseruit ob decori pueri amissionem Ad Natt. II, 14.
— furore correptus uxorem cum liberis interfecit Ad Natt. II, 14.
— veneno uxoris circumventus ob lasciviam se combussit Ad Natt. II, 14.
— tres famelici in mimo repraesentati Apolog. 15.
— ardens per noxium in theatro repraesentatus Apolog. 6. Ad Natt. I, 10.
— a Diogene inrisus Apolog. 14. Ad Natt. I, 10.
— an dignus fuerit deus fieri Ad Natt. II, 10.
— orbem peragrans bestias confecit Ad Natt. II, 14.
— plurimas pugnas edidit et ad inferos descendit Ad Natt. II, 14.
— plurimarum puellarum stuprator Ad Natt. II, 14.
— femina prostitutus De Pall. 4. Ad Natt. II, 14.
— nunc populum capite praefert, nunc oleastrum, nunc apium De Corona 7.
Herculeum polluctum mulieres Lanuvinae non gustabant Ad Natt. II, 8.
Herculis decima Apolog. 14. 39.
— amica Larentina scortum postmodum dea Ad Natt. II, 10.
Hermae Pastor apocryphum De Orat. 15. De Pudic. 10. 20.
Hermaphroditus apud solos Lunenses, teste Fenestella Adv. Valent. 33.
Hermateles auctor De Spectac. 8.
Hermias ab Aristotele turpiter tractatus Apolog. 46.
Hermionae oraculum in Macedonia De Anima 46.
Hermippus Berytensis omnem historiam somniorum cum suis originibus, ritibus et relatoribus quinione voluminum satiatissime exhibuit De Anima 46.
Hermogenes apostolicus Adv. Hermog. 1. De Praescript. Haeret. 3. De Resurr. Carnis 24. De Fuga in Persecut. 2.
— Afer haereticus plures duxit uxores De Monog. 16.
— Afer haereticus materiam non natam introducens deo non nato eam comparat De Praescript. Haeret. 33.
— Afer haereticus De Praescript. Haeret. 30. De Anima 21. 22. 24.
Hermotimi anima profecta de corpore De Anima 43.
Hermotimus a Clazomeniis templo honoratus De Anima 2.
Herodes interpretandus rex Assyriorum Adv. Marc. III, 13.
— cur Ioannem occiderit Adv. Marc. IV, 34.
Herodiani haeretici Christum dixerunt Herodem esse Adv. Omn. Haer. 1.
Herodotus citatur De Anima 46. 49. 57. Apolog. 9.
Heroem quendam Sardiniae incubatores fani sui somniis privasse Aristoteles narravit De Anima 47.
Herophilus medicus sexcentos exsecuit, ut naturam scrutaretur De Anima 10. Cf. De Anima 25.
— circa cerebri fundamentum esse animam dixit De Anima 15.
Hesiodi Pandora Adv. Valent. 12. De Corona 7.
Hicesius medicus et naturae et artis suae praevaricator De Anima 25.
Hierae insulae clades Apolog. 40. Ad Natt. I, 9.
Hieremiae olim adscriptum quicquid hodie libro Baruch continetur Scorpiace 8.
Hieremias lapidatur Scorp. 8.
Hiericho sabbato expugnata Adv. Marc. II, 21.
— quomodo capta Adv. Iud. 4.

Hieroboam vaccas aureas instituit Adv. Iud. 1.
Hieromus Phoenix Tyri rex Apolog. 19.
Hierosolymitanum templum extraneis semper clausum Apolog. 16. Ad Natt. I, 11.
Hilarianus praefectus Ad Scap. 3.
Himerea quaedam somniavit Dionysii Siculi tyrannidem De Praescript. Haeret. 26.
Hipparchus animam ex igne constare dixit De Anima 5.
Hippias dum civitati insidias disponit occiditur Apolog. 46.
Hippocrates animam in cerebro cubare dixit De Anima 15. 25.
Hippon animam ex aqua constare dixit De Anima 5.
Hirci duo quid significarint Adv. Iud. 14.
Histri fallacitas Adv. Marc. I, 1.
Histriones ignominia notati Apolog. 15. Ad Natt. I, 10.
Histrionicae litterae Ad Natt. I, 10.
Homeri aetas Apolog. 19.
Homerocentonas vocare solent qui de carminibus Homeri propria opera more centonario ex multis hinc inde compositis in unum sarciunt corpus De Praescript. Haeret. 39.
Homerus in pavum mutatus De Resurr. Carnis 2.
— princeps poëtarum, dedecorator deorum Apolog. 14. Ad Natt. I, 10.
— citatus De Corona 13. Adv. Valent. 7. De Anima 46. 56.
Homicidarum crudelis poena De Spectac. 21.
Homicidii species omnis uno verbo prohibita De Spectac. 2.
— vindicta quanto apud homines De Anima 33.
Homicidium omne et extra silvam latrocinium est Adv. Marc. I, 1.
Hominem proprie carnem dici De Resurr. Carnis 5.
— ipsum diversitas temperavit, tam in corpore quam in sensu Adv. Marc. I, 16.
— non in mortem institutum a deo, qui illum cupit in vitam restitutum, malens peccatoris paenitentiam quam mortem Adv. Marc. II, 8.
Homini deum omnia sua opera subiecisse De Patient. 4.
— nihil magis necessarium quam cura in deum verum Adv. Marc. II, 1.
Hominis figurandi opus sociantibus aquis absolutum est de terra materia De Bapt. 3.
— omnis substantia saluti destinata De Resurr. Carnis 47.
Hominis creatio secundum Demiurgum Adv. Valent. 24.
inter Hominis vetustatem et novitatem moralis tantum differentia De Resurr. Carnis 45.
per Hominis exterioris ministeria interiori homini ministrantia fructus munerum divinorum ad animam deducuntur a sensibus De Corona 5.
Homo totus a deo iudicabitur in extremo die De Resurr. Carnis 15.
— dignior praedicator Christi quam satan Adv. Marc. IV, 8.
—, dominus rerum, immortalis Apolog. 48.
— totus salvus fiet, qui totus periit, Adv. Marc. I, 1.
— multifariam in hac vita demutatur De Resurr. Carnis 55.
— quomodo a deo figuratus De Corona 5.
— ex duplici substantia confectus De Patient. 3.
— factura est creatoris Adv. Marc. V, 17.
— figmentum primo, deinde totus De Resurr. Carnis 5.
— si non deliquisset, optimum solummodo deum nosset De Resurr. Carnis 14.
— animal rationale a rationali scilicet artifice non tantum factus, sed etiam ex substantia ipsius animatus Adv. Prax. 5.
— cur terrae datus et ab oculis dei eiectus De Patient. 5.
— dignus ut deum cognosceret Adv. Marc. II, 6.
— non aliud quam caro Adv. Marc. I, 24.
— interior apud Paulum quis De Resurr. Carnis 40.
Honorem exigit deus maiori aetati, et utique magis a minore Adv. Marc. IV, 23.
Hortensius orator primus pavum cibo dedicavit De Pall. 5.
Hosidius Geta Medeam fabulam conscripsit De Praescript. Haer. 39.
Hospitalitatis contesseratio De Praescr. Haeret. 20.
Hostes Christianorum quinam soli Apolog. 7.
Hosthanes magus De Anima 57.
Hostia Sutrinorum dea Apolog. 25.
— dei cor contribulatum Adv. Iud. 5.
Hostiae ante sacrificium probari solebant Apolog. 30. Ad Natt. I, 10.
— ab animo libenti expostulantur Ad Scap. 2.
Hostilius mimographus Apolog. 15. Ad Natt. I, 10.
— Pavorem deum invenit Adv. Marc. I, 18.

Humanae conditionis contemplatio Ad Martyr. 6.
Humilis nullus nisi patiens De Patient. 11.
Humilitate animae in victus quoque castigatione quidam deo immolant De Cultu Femin. II, 9.
— deo nihil carius, nihil acceptius modestia, nihil perosius gloria et studio hominibus placendi Adv. Iud. 7.
Humilitatem profitentur Christiani De Cultu Femin. II, 9.
Hydrophobi De Bapt. 60.
Hyaenae sexus annalis est, marem et feminam alternat De Pall. 3.
Hylas Herculis pullus Ad Natt. II, 14.
Hymenaeus De Praescript. Haeret. 3.
Hypocrisin deus omnem damnat De Spectac. 23.

I.

Iacob posterioris et praelatioris populi figura est Adv. Marc. II, 24.
— conluctatur cum angelo tota corporis mole De Carne Chr. 3.
— Christum dominum videt Adv. Marc. II, 24.
Ialdabaoth Aeona summarium fuisse Adv. Omn. Haer. 2.
Iana diva Ad Natt. II, 15.
Ianus Pater Ad Natt. II, 15.
— bifrons Apolog. 28.
— hospitio accepit Saturnum Ad Natt. II, 12. 13.
— quomodo apud Salios vocetur Apolog. 5. Ad Natt. II, 12.
— deus a ianua De Idol. 15. De Corona 13.
Iao vox quid significet Adv. Valend. 14.
Iapetus regnavit decima genitura hominum, teste Sibylla Ad Natt. II, 12.
Idaeum antrum Apolog. 25. Ad Natt. II, 17.
Ideae Platonis De Anima 32.
Idolis totum saeculum satanas et angeli eius repleverunt De Spectac. 8.
— nihil immundius De Corona 10.
sub Idolis mortuorum daemonia delitescunt De Spectac. 12.
Idololatria secunda De Corona 10.
— ex rebus dei constat De Cultu Femin. I, 7.
— fit etiam sine idolo De Idol. 3.
— principale crimen generis humani, summus saeculi reatus, tota causa iudicii De Idol. 1.
— moechiae soror Scorp. 3.
Idololatriae substantiam cohibuit deus Adv. Marc. II, 22.
— Iudaei perpetuo rei fuerunt Adv. Iud. 1.
— solemnitas nulla sine ambitione cultus et ornatus De Idol. 1.
Idololatriam nec impune faciet Christianus, quia dei conditio est et tus et merum et ignis et animalia quae victimae fiunt, cum et ipsa materia quae adoratur dei sit De Cultu Femin. I, 7.
ad Ieiunandum ut homo facilius deo formaretur, paucis et non gulosis escis adsuefactus a lege Adv. Marc. II, 18.
Ieiunantium deo vires De Ieiun. 7.
Ieiunia cum azymis in festis ludaeorum Ad Natt. I, 14.
de Ieiunio Montanistarum De Ieiun. 2.
Ieiunium quale dominus elegerit De Resurr. Carnis 27.
— indicebatur incubaturis De Anima 48.
Iesum qui vult videre, David filium credat per virginis censum Adv. Marc. IV, 36.
Iesus nomen proprium filii dei, quod ab angelo impositum est, Christus autem accidens, quod ab unctione convenit Adv. Prax. 28.
Iezabel propter Achab orationem exaudita Adv. Marc. V, 11.
Ignes super moenia Carthaginis pependisse per noctem Ad Scap. 3.
Ignis aeterni testimonium Apolog. 48.
— duplex species Apolog. 47.
— gehennae incorruptibilis Apolog. 47.
— anima mundi secundum Varronem Ad Natt. II, 3.
Ignium summa poena Ad Martyr. 4.
Iliacum bellum quando factum Apolog. 19.
Imaginum suggestus in signis militaribus Apolog. 16.
Imago dei vivi ut imago idoli et mortui fiat indigna res De Corona 11.
Imbres continuos omnia perdidisse Ad Scap. 3.
Immortale nihil finem operis sui admittit De Anima 43.
Immortalitas animae Apolog. 48.
Impatientiae stimulus summus ultionis libido De Patient. 10.
— species in amissione nostrorum non excusatur De Patient. 9.
Impatientiam adhibere est gentilium in omnibus detrimentis De Patient. 7.
— et malitiam inter se conspirasse De Patient. 5.
Imperator quomodo a Christianis colendus Ad Scap. 2.
Imperatores cogitent se homines esse Apolog. 33.
Imperatori non licuit consecrare deum nisi a senatu ante probatum Apol. 5.
pro Imperatoris salute oratio, quae ab eo postulatur qui praestare potest Ad Scap. 2.

Impossibile deo nihil nisi quod non vult De Carne Chr. 3.
Impudicitia omnis execranda De Spectac. 13.
Impudicus est excessus, non status De Anima 27.
Inachi Argivi aetas Apolog. 19.
Incesta in sacris Christianorum Apolog. 2. 6.
Incredulitas miratur simplicia dei mandata De Bapt. 2.
Incubaturis apud oracula ieiunium indicebatur De Anima 48.
Indicae et Scythicae gemmae De Resurr. Carnis 7.
Indici maris conchae De Cultu Femin. I, 2.
Indignatio rationalis est quae ex affectu disciplinae est De Anima 16.
Indorum Gymnosophistae Apolog. 42.
Inedia semper maeroris sequela De Ieiun. 7.
Infantes testimonium Christi sanguine litarunt Adv. Valent. 1.
— a matribus debellati De Virg. Vel. 14.
— an somnient De Anima 48.
— mortui quomodo edantur De Anima 25.
— penes Africam Saturno immolati palam usque ad proconsulatum Tiberii Apolog. 8.
Infantis impedimenta De Carne Chr. 5.
— adhuc in utero matris existentis animae motus describuntur De Anima 24.
Inferi aliud, et aliud Abrahae sinus De Carne Chr. 3.
Inferiarum dies De Spectac. 12.
de Inferis, et an illuc omnes animae compellantur De Anima 55.
Infidelium status damnatio Adv. Marc. IV, 29.
Infulae uteri De Anima 39.
Iniquitas non a deo, sed a diabolo De Fuga in Persec. 2.
— ita adhibetur, ut iustitia probetur confundens iniquitatem De Fuga in Persec. 2.
Initiandi modus in Eleusiniis sacris Adv. Valent. 1.
Iniuriam vindicari disciplinae interest Adv. Marc. IV, 16.
Iniustitiae caput idololatria De Idol. 2.
Innocentes liberare divinae competit benignitati De Resurr. Carnis 16.
— de supplicio alterius laetari non oportet, cum magis competat innocenti dolere, quod homo, par eius, tam nocens factus est ut tam crudeliter impendatur De Spectac. 19.
Innocentia Christianorum Apolog. 45.
Insanos alios in aliis videre De An. 17.
Insepultos creditum est non ante ad inferos redigi quam iusta perceperint, secundum Homericum Patroclum, funus in somnis de Achille flagitantem De Anima 46.
Insignia dignitatum et honestorum natalium non temere nec impune usurpare licebat Apolog. 6.
Institutio omnis rei non reprobanda, sed exorbitatio Adv. Marc. I, 30.
Interpretes sacrarum litterarum veteris testamenti septuaginta et duo Apolog. 18.
Invisibilia apud deum habent et suum corpus et suam formam per quae soli deo visibilia sunt Adv. Prax. 8.
Invisibilis deus pater Adv. Marc. V, 19.
Ioannes antecursor et praeparator viarum domini Adv. Marc. IV, 33.
— non minus militantibus et publicanis quam filiis Abraham paenitentiae erat praeco De Pudic. 10.
— in oleum igneum demersus nihil est passus, in insulam postea relegatus De Praescript. Haeret. 36.
— veluti limes constitutus inter vetera et nova, ad quem desineret Iudaismus, et a quo inciperet Christianismus Adv. Marc. IV, 33.
— baptista novum aliquem ordinem orationis induxit Adv. Marc. IV, 26.
— scandalizatur auditis virtutibus Christi Adv. Marc. IV, 18.
— cummunis homo, et unus de turba Adv. Marc. IV, 18.
— et Matthaeus ex apostolis fuerunt Adv. Marc. IV, 2.
— obiit, quem in adventum domini remansurum frustra fuerat spes De Anima 50.
Ioanni in spiritu paradisi regio revelata De Anima 55.
— apostolo tribuitur Apocalypsis Adv. Marc. III, 14. Scorp. 12. De Fuga in Persecut. 9.
Ioannis baptistae mors Scorp. 8.
— ecclesiae Adv. Marc. IV, 5.
— Apocalypsis et Epistula prima et secunda eiusdem sunt auctoris De Praescript. Haeret. 33.
— evangelium ante Marcionem editum De Carne Chr. 7.
— Apocalypsin Marcion respuit Adv. Marc. IV, 5.
Iob patientia et laus De Patient. 14.
Iobo diabolus nullam potuit incutere temptationem nisi a deo accepisset potestatem, ne in substantiam quidem eius De Fuga in Persec. 2.
Ionas devoratus a belua maris triduo post incolumis expuitur De Resurr. Carnis 58.

Ionas exemplum dominicae passionis De Pudic. 10.
— incorruptus utraque substantia, carne atque anima, de alvo piscis evolvitur De Resurr. Carnis 32.
Ionathas filius Saulis resignati ieiunii culpam deprecatione delevit Adv. Marc. IV, 10.
Iones Nelei comites Asiam novis urbibus instruunt De Pall. 2.
Iordanes amnis finium arbiter De Pallio 2.
Ioseph fuisse uniiugum, et patre meliorem Scorp. 10.
—, Iacobi filius, post mortem Serapis dictus Ad Natt. II, 8.
Iosephus scriptor Apolog. 19.
Iovem in substantiam fervidam figurant veteres Adv. Marc. I, 13.
Ioves trecenti a Varrone sine capitibus introducti Apolog. 14. Ad Natt. I, 10.
Iovi aquilicia immolata Apolog. 40.
Iovis mortui testamentum in theatro recitatum Apolog. 15.
— adulteria et furta Apolog. 21.
— sepulchrum et crepundia ostenduntur in Creta Apolog. 10.
— epulum Apolog. 13.
Ira ex impatientia De Patient. 5.
Irenaeum ad verbum imitatur Tertullianus Adv. Valent. 7 sqq.
Irenaeus omnium doctrinarum curiosissimus explorator Adv. Valent. 5.
Isaac monogamus De Monog. 17.
— lignum portans Christi exitum denotavit Adv. Iud. 11.
Isidis cultus Italia prohibitus Apolog. 6. Ad Natt. I, 10.
— sacerdotes mendicantes Apolog. 13.
Isis Pharia rudi palo et informi ligno sine effigie figurata Apolog. 16. Ad Natt. I, 10.
— a quibusdam pro filia Pharaonis, Aegypti regis, habita Ad Natt. II, 8.
— olim regina Aegypti Ad Natt. II, 17.
— prima repertas spicas capite circumtulit De Corona 7.
Israëlem per impatientiam semper in deum deliquisse De Patient. 5.
Isthmia sacra Neptuni instituta De Spectac. 11.
Italia a Saturno Saturniae nomen sortita Ad Natt. II, 12.
Iuba rex scriptor Apolog. 19.
Iudae quidam propter traditionem gratiarum actionem reddendam putant Adv. Omn. Haer. 2.
Iudaea despectrix gentilium divinitatum Apolog. 27.
— gens tam distincta fuit a primordio, per tribus et populos et familias et domos, ut nemo facile ignorari de genere potuisset Adv. Marc. IV, 36.
Iudaei dispersi, palabundi, caeli et soli extorres per orbem vagantur Apol. 21.
— pro mago habebant Christum Apolog. 21.
— etiamnunc Christi adventum expectant Apolog. 21.
— per Moysen hominem colere deum didicerunt Apolog. 21.
— cur Christum respuerint Adv. Marc. III, 6.
— dei sui sacramenta non intellegunt Adv. Marc. V, 11.
— diem Saturni celebrant Apolog. 16. Ad Natt. I, 14.
— terrena solummodo sperando caelestia amittunt De Resurr. Carnis 26.
— ante Hebraei vocati Apolog. 18.
— a Tiberio usque ad Vespasiani tempus locum paenitentiae habuerunt Adv. Marc. III, 23.
— domestica olim dei gens Apolog. 18. 21.
— ob delicta electi extra deum esse coeperunt De Praescript. Haeret. 8.
Iudaeis ne advenarum quidem iure licebat patriam visere post Hierosolymitarum excidium Apolog. 21.
— vectigal impositum olim, si libere vellent synagogas suas frequentare et suum cultum exercere Apolog. 19.
— omnis vis intellectus adempta Adv. Marc. III, 24.
de Iudaeis nullus derelictus in hodiernum diem ex Israël cuius ex stirpe possit nasci Christus Adv. Iud. 13.
Iudaeorum sabbata et coena pura, ritus lucernarum et ieiunia cum azymis, et orationes littorales Ad Natt. I, 14.
— deus victimis, templum donis, et ipsa gens foederibus aliquamdiu a Romanis honorata Apolog. 27.
— libri sacri in bibliothecam Alexandriae transportati et in Graecum stilum conversi Apolog. 18.
— populus derelicto deo idolis servivit Adv. Iud. 1.
— salutatio Adv. Marc. V, 5.
— ex Aegypto in Palaestinam transitus Apolog. 40.
— conversio ad Christum Adv. Marc. V, 9.
— victus exceptiones Apolog. 21.
Iudaeus quotidie lavat, quia quotidie inquinatur De Bapt. 13.
Iudex omnis remunerator est causae De Paenitent. 2.
— deus et vindex Adv. Marc. IV, 36.
— deus non iniustus De Resurr. Carnis 14. De Paenitent. 2.
Iudicabit dominus occulta hominum, tam

eorum qui in lege deliquerunt, quam eorum qui sine lege, quia et hi legem ignorant et natura faciunt quae sunt legis Adv. Marc. V, 13.
Iudicatos olim in partes secari a creditoribus leges quae erant abrogatae sunt publico consensu Apolog. 4.
Iudicia domestica in causa Christianorum Apolog. 1.
Iudicii extremi dies describitur De Spectac. 3.
— prima origo hinc unde delicti De Pat. 5.
Iudicium extremum ex fide Christianorum Ad Natt. I, 20.
— dei in suos non in compede, aut pileo vertitur, sed in aeternitate aut poenae aut salutis De Patient. 4.
— deus constituit aeternum de gratis et ingratis De Testim. Animae 5.
Iuliae leges Apolog. 4. Adv. Valent. 31.
Iulius Octavius praevisus Imperator De Anima 46.
Iuno Curitis Apolog. 24.
— Aeneae infesta Ad Natt. II, 9.
—, Minerva et Iuppiter dii sunt antiquissimi secundum Varronem Ad Natt. II, 12.
Iunonem in aëream substantiam figurant Adv. Marc. I, 13.
Iunoni post partum per totam hebdomadam mensa proponitur De Anima 39.
— Samos sacra Apol. 25. Ad Natt. II, 17.
— Carthago urbs dilecta Apolog. 25. Ad Natt. II, 17.
Iuppiter Aequus a Vergilio appellatus Ad Natt. II, 14.
— regno privat Saturnum Ad Natt. II, 12.
— foede subat in sororem uxorem sub commemoratione amicarum iam pridem dilectarum Apolog. 14. Ad Natt. I, 10.
—, Iuno et Minerva antiquissimi dii secundum Varronem Ad Natt. II, 12.
— Cretensis et Cretae rex Apolog. 25. Ad Natt. II, 17.
— Latiaris eiusque cruenta sacrificia Apolog. 9.
— a monstro liberatus cum ceteris diis succubuisset Apolog. 14. Ad Natt. I, 10.
— Sarpedonis casum flet Apolog. 14. Ad Natt. I, 10.
— Optimus appellatus Ad Natt. II, 14.
— furtivus infans, indignus et tecto et ubere humano, capra nutritus in Creta Ad Natt. II, 13.
— sub bovis specie stuprat Europam, sub specie aurei imbris in pergulas Danaes se immittit, sub aquilae Ganymedem rapit, sub cygni Ledam constuprat Ad Natt. II, 13.
— incestus Apolog. 9. Ad Natt. II, 13.
Iuppiter conversus in taurum et cygnum De Carne Chr. 5.
Iurat deus per semetipsum, ut vel iuranti deo credas alium deum omnino non esse Adv. Marc. II, 26.
Iustificata mulier per paenitentiam ex fide Adv. Marc. IV, 18.
Iustinus Martyr Adv. Valent. 5.
Iustitia violentiae vindex De Anima 57.
Iustitiae debitum severitas Adv. Marc. II, 13.
Iuventa dea Ad Natt. II, 11.

L.

Laberii dictum de sententia Pythagorae Apolog. 48.
Laberius mimographus citatus De Pall. 1.
ex Labore suo unumquemque vivere oportere Adv. Marc. V, 7.
Lacedaemonii primo penulam Iudis excogitarunt Apolog. 6.
Lacedaemoniorum puerorum constantia in flagris perferendis Apolog. 50. Ad Natt. I, 19.
Lacrimantes immolare nefas Apolog. 9.
Lacus Iudaeae medicus ante Christum De Anima 50.
Laedentis fructus est in dolore laesi De Patient. 8.
Laetitiae publicae omnis est luxuria captatrix De Corona 13.
Laicis sacerdotalia munera iniuncta De Praescript. Haeret. 41.
Lais Attica meretrix Apolog. 13.
Lamech primus duabus maritatus, tres in unam carnem effecit De Exhortat. Castit. 6.
per Lamech vim passa est institutio dei De Monog. 4.
Lamiae turres inter fabulas nutricum Adv. Hermog. 38.
Lanarum in morbis usus Ad Natt. II, 5.
Languoribus et vitiis medendis operatus est Christus De Carne Chr. 7.
Lanistae Ad Natt. I, 18.
Lanuvinae mulieres cur Herculeum polluctum non gustent Ad Natt. II, 8.
Laodice mater Seleuco regnum Asiae nondum enixa praevidit De Anima 46.
ad Laodicenos epistula Adv. Marc. V, 11.
Laomedon rex Ilii Apolog. 14.
Lapis caninum telum Ad Natt. II, 9.
Larentina meretrix Apolog. 13. 25. Ad Natt. II, 10. 17.
— Romuli nutrix Ad Natt. II, 10.
— prope mortem populo Romano legavit agrum satis amplum Ad Natt. II, 6.
Lares et Penates privati sunt et domestici dei Apol. 13. Ad Natt. I, 10. II, 16.
Larissaeus heros naturam concussit in virginem mutando De Pall. 4.

Laterenses Adv. Marc. IV, 43.
Latiares ludi De Spectac. 6.
Laurea Apollini vel Libero sacrata est De Corona 12.
Laureis et lucernis ornabantur diebus festis Romanorum domus Apolog. 35.
Laurentino proelio Aeneas nusquam apparuit Ad Natt. II, 9.
Laureolus Catulli Adv. Valent. 14.
Lauretum maius et minus Apolog. 35.
Lavationibus gentes deos suos efferunt De Bapt. 5.
in Lazaro caro non erat animalis, nec anima carnalis De Carne Chr. 12.
Lazarus apud inferos in sinu Abrahae De Idol. 13.
— praecipuum exemplum resurrectionis De Resurr. Carnis 52.
Leaena meretrix noluit coniurationis conscios prodere Ad Martyr. 4. Ad Natt. I, 18.
Lectisternia in sollemnibus Caesarum Apolog. 35. Ad Natt. I, 10.
Leda a Iove stuprata Ad Natt. II, 12.
Legem et prophetas cum evangelicis et apostolicis litteris miscuerunt sancti homines De Praescript. Haeret. 36.
— habuisse arcanam significantiam Adv. Marc. II, 19.
— et prophetas Apelles repudiat De Bapt. 52.
— eandem dedit deus omnibus gentibus, ut congruit bonitati et aequitati ipsius Adv. Iud. 2.
ante Legem Moysi scriptam in tabulis lapideis lex fuit non scripta, quae naturaliter intellegebatur et a patribus custodiebatur Adv. Iud. 2.
Leges humanae etiam apud gentes Adv. Marc. II, 17.
— Iuliae Apolog. 4. Ad Uxor. I, 5. De Exhort. Castit. 12.
— Papiae vanissimae Apolog. 4.
— Romanorum sumptuariae Apolog. 6.
— prohibent infantes editos enecare, sed non observantur Ad Natt. I, 15.
Legio Fulminatrix Apolog. 5.
Legis novae lator an expectetur Adv. Iud. 5.
— contemptus in arbitrii libertatem homini deputatus Adv. Marc. II, 5.
— obtrectator qui habendus Adv. Marc. IV, 27.
— finis Christus, in iustitiam omni credenti Adv. Marc. V, 15.
— criminationem abominatur apostolus Adv. Marc. V, 13.
— praecepta pro temporum condicione reformavit deus in hominis salutem De Ieiun. 8.
Lentulus augur De Pall. 4.
Lentulus mimographus in Catinensibus citatus De Pall. 4.
— mimographus Apolog. 15. Ad Natt. I, 10.
Leo simia curatur a morbo De An. 24.
— gallum formidat De Anima 24.
— semel est pater De Anima 46.
Leones sacri Caelesti deae et Cybelae Apolog. 12.
— Mithrae Adv. Marc. I, 13.
Leonis Aegyptii scripta De Corona 7.
Leonymus pyctes ab Achilla curatur in somniis De Anima 46.
Lepidi violenta ludibria De Pall. 1.
Levana dea Ad Natt. II, 11.
ante Leviticae legis sacerdotium Levitae fuerunt Adv. Iud. 2.
Lex Moysi est data eo tempore posteaquam ab Aegypto excesserint, post intervallum multorum temporum et spatia Adv. Iud. 2.
— naturalis non scripta Adv. Iud. 2.
— evangelii Adv. Iud. 3.
— nulla vetat discuti quod prohibet admitti Apolog. 5.
— suspecta quae se non vult probari Apolog. 5.
— decemviralis de nexis lege Poetelia abrogata Apolog. 4.
— primordialis est data Adae et Evae in paradiso, quasi matrix omnium praeceptorum dei Adv. Iud. 2.
— non ponitur ei qui non habet obsequium debitum legi in sua potestate Adv. Marc. II, 4.
— vetus ultione gladii se vindicabat Adv. Iud. 3.
— post quadringentos et triginta annos Abrahae est data Adv. Iud. 2.
— non seduxit, sed peccatum per praecepti occasionem Adv. Marc. V, 13.
— suspecta est quae probari se non vult, inproba autem, si non probata dominetur Apolog. 4.
Libanus mons turis vocabulo est penes Graecos Adv. Marc. IV, 16.
Libelli festivi Caesarum statuis adfixi Ad Natt. I, 17.
Liber Pater vitis demonstrator Apolog. 11.
Liberalia De Spectac. 4. 10.
Liberalibus in publico discumbere solebant Romani Apolog. 42.
Liberi munus, Vulcani opus De Corona 7.
Liberum arbitrium in Adam Adv. Marc. II, 5.
— patrem cum suis mysteriis consules senatus auctoritate non modo Urbe, sed universa Italia eliminaverunt Apolog. 6. Ad Natt. I, 10.

Libertas in Christo non fecit innocentiae iniuriam De Pudic. 6.
—, non necessitas deo competit Adv. Hermog. 17.
— praestabitur ab eo apud quem fuit servitus legis Adv. Marc. V, 4.
Libidinem in omnem ebullire summum est fructus vitae omnibus qui deum non timent Adv. Marc. I, 27.
— et gulam unita esse vitia De Ieiun. 1.
Libidinis infrenatio nulla in castratione Adv. Marc. I, 30.
— est eiusdem videri et videre De Virg. Vel. 3.
Libidinum publicarum loca Ad Martyr. 2.
— publicarum consistorium Ad Uxor. II, 6.
Libido nec apud gentes matrimonio adscribitur, sed extraordinariis et non naturalibus et portentosis Adv. Marc. V, 15.
Licentia plerumque temptatio est disciplinae, quoniam disciplina per temptationem probatur, temptatio per licentiam operatur De Exhortat. Castit. 8.
Lignatum qui sabbatis ierat morti datus est, suum enim opus fecerat lege interdictum Adv. Marc. II, 21.
Lignum in sacramento erat, quo Moyses aquam amaram indulcavit Adv. Iud. 13.
— in paradiso mortem dedit protoplastis Adv. Iud. 13.
— passionis Christi Adv. Iud. 13.
Limentinus deus De Idol. 15. Ad Natt. II, 15. De Pall. 13.
Limus imaginem induit Christi futuri in carne De Resurr. Carnis 6.
— nihil aliud quam liquor opimus De Anima 27.
Lingua animae organon Ad Natt. I, 8.
Linguae inter scribendum pro spongia usus Ad Natt. II, 19.
Liniamenta divinarum virium De Resurr. Carnis 11.
Lippientibus singularis lucerna numerosa est Adv. Marc. I, 2.
Litterae sacrae in coetibus Christianorum recitatae Apolog. 39.
— — Iudaeorum in Graecum translatae a septuaginta et duobus interpretibus Apolog. 18.
Litteras pacis emissas revocare Adv. Prax. 1.
Litteratura instrumentum est ad omnem vitam De Idol. 10.
Litteris ipsis unde ordo De Testim. Animae 5.
Littorales Iudaeorum preces Ad Natt. II, 3.
Λόγον quomodo Zeno philosophus interpretetur Apolog. 21.
Λόγος Adv. Prax. 5. Apolog. 21.
Locutius deus Ad Natt. II, 11.
Loquacitas in aedificatione nulla turpis De Patient. 5.
Loth eripitur e Sodoma ab angelo De Carne Chr. 3.
— frater Abrahae probatus, quod pro meritis iustitiae sine legis observatione de Sodomitarum incendio sit liberatus Adv. Iud. 2.
Lucae apostoli Pauli sectatoris Acta apostolorum scriptura authentica De Praescript. Haeret. 23. De Ieiun. 10.
— evangelium et Paulo adscribi solitum Adv. Marc. IV, 5.
— Actorum Apostolicorum scripturam confirmat Paulus ad Galatas epistula, sed a Marcione perinde respuuntur Adv. Marc. V, 2.
— evangelium emendavit Marcion Adv. Marc. IV, 5.
— evangelii auctoritas defenditur Adv. Marc. IV, 5.
Lucani haeresis de anima et resurrectione De Resurr. Carnis 2. Adv. Omn. Haer. 6.
Lucaniae ursi De Resurr. Carnis 2.
Lucaniam Italiae vis undarum abscissam in Siciliae nomen relegavit Apolog. 40.
Lucas et Marcus ex apostolis evangelii historiam scripserunt Adv. Marcion. IV, 2.
— evangelii Paulini scriptor Adv. Marc. IV, 2.
Lucernarum ritus in festis Iudaeorum Ad Natt. I, 14.
Lucernis et interdiu ornabant Romani domus suas laetis diebus ac festis Apolog. 35. 46.
Lucina dea De Anima 37.
Lucretia sanguine suo maculatam carnem abluit De Exhort. Castit. 13.
— vim stupri passa cultrum sibi adegit in conspectu propinquorum, ut gloriam castitati suae pareret Ad Martyr. 4.
Lucretius citatus De Anima 5.
Luctus publici indicia De Ieiun. 16.
Lucullus cerasia de Ponto primus Italiae promulgavit Apolog. 11.
Ludi a primordio bifariam censebantur, sacri et funebres Apolog. 6.
Ludorum origo Apolog. 4.
Lugendus non est qui morte nos antecedit, sed plane desiderandus De Patient. 4.
Luna masculus in mimo repraesentata Apolog. 15.
Lunae defectus Ad Natt. II, 6.
— detrimenta maiora in aquae speculo observata Ad Natt. II, 6.

Lunensium solorum est Hermaphroditus secundum Fenestellam Adv. Valent. 34.
Lupae popularium libidinum nundinae De Praescript. Haeret. 16.
— feminae formam quotidie supparare sollemne est Adv. Valent. 4.
Lupanaria maledicta apud deum De Anima 27.
Lupanarium nove institutorum ad amatores alliciendos festus habitus Apolog. 35.
— dii apud Romanos Ad Natt. II, 16.
Luperci Apolog. 27.
Lurconiana condimenta De Anima 33.
Lux mundialis Adv. Prax. 15.
Luxuria perditrix castitatis De Exhort. Castit. 12.
— Romana Apolog. 6.
Lycurgus Lacedaemoniorum legislator Apolog. 4.
— inedia se confecit quod Lacedaemones leges suas emendassent Apolog. 4. 46.
Lymphati De Bapt. 5.
Lyncestarum vena vinosa ebriosos reddit De Anima 50. Adv. Valent. 15.

M.

Macedones incestus suspecti Apolog. 9. Ad Natt. I, 16.
Magi capras et mensas divinare faciunt per daemones Apolog. 23.
— de Caesarum salute consultabantur Apolog. 36.
— simulabant se lunam ad terram posse suis incantationibus detrahere Ad Natt. II, 6.
— somnia immittunt Apolog. 23.
— pueros in eloquium oraculi elidunt Apolog. 23.
— defunctorum infamant animas Apolog. 23.
— norunt et angelos et daemonas Apolog. 22.
Magiae species est astrologia De Idolol. 9.
Magiam nihil esse quam fallaciam De Anima 57.
Magis adsistit angelorum et daemonum potestas Apolog. 25.
Magnae Matris sacerdotes mendicantes Apolog. 13.
— Matris in sacris masculus amputabatur Ad Natt. II, 8.
Magnam Matrem in terram figurant Adv. Marc. I, 13.
Magnes ferrum attrahit Adv. Hermog. 44.
Magnitudo in mediocritate probatur Adv. Marc. I, 14.
Mala quomodo deus condere dicatur Adv. Marc. II, 14.
Mala dicuntur et delicta et supplicia Adv. Marc. II, 14.
— ultoria, non peccatoria Adv. Marc. II, 24.
in Maleficio nulla ordinis ratio De Patient. 10.
Maleficium nullum sine formidine est, quia nec sine scientia sua Adv. Marc. IV, 17.
Mali operatio lata et diffusa De Patient. 11.
Malitia semper domino odiosa De Patient. 10.
Malitiae apud Graecos interdum pro vexationibus et laesuris, non pro malignitatibus ponuntur Adv. Marc. II, 24.
Malitiam proximi sui quisque ne recogitet Adv. Marc. IV, 16.
Malorum improbator deus De Bapt. 15.
Malum unde Adv. Marc. I, 1.
— omne aut timore aut pudore natura perfudit Apolog. 1.
Mandana filia Astyagis De Anima 46.
Manethon Aegyptius Apolog. 19.
Mannae escatilis pluvia De Paenitent. 4.
Manum Moyses emortuam profert De Resurr. Carnis 28.
Manumissionis insignia De Resurr. Carnis 57.
Manus baptizatis imponitur per benedictionem, advocans et invitans spiritum sanctum De Bapt. 8.
Marci evangelium Petri adfirmatur, cuius interpres Marcus Adv. Marc. IV, 5.
— haeresis de corporis humani creatione De Resurr. Carnis 5.
Marcion connubium tollit Adv. Marc. I, 1. 30. II, 23. IV, 23.
— ex dei sui lege nuptias damnat, neminem tinguit nisi caelibem aut spadonem, morti aut repudio baptisma servat Adv. Marc. IV, 11.
— deum quem invenerat extincto lumine fidei amisit Adv. Marc. I, 1.
— tres habet deos Adv. Marc. I, 15.
—, Ponticus genere, episcopi filius, propter stuprum cuiusdam virginis ab ecclesiae communicatione abiectus De Anima 55.
— scripturarum partem reiecit, partem corrupit De Carne Chr. 43.
— primus ausus est alium deum solius bonitatis praeter creatorem inducere De Praescript. Haeret. 34.
— in totum carnis resurrectionem non admisit, et soli animae salutem repromisit Adv. Marc. V, 10.
— negat Christi nativitatem De Carne Chr. 2.
— carnem Christi negat De Carne Chr. 1.

Marcion Lucae evangelium approbat Adv. Marc. IV, 2.
— pecuniam in primo calore fidei catholicae ecclesiae contulit Adv. Marc. IV, 4.
— usurpat partem doctrinae Sadducaeorum De Praescript. Haeret. 33.
— paenitentiam confessus De Praescript. Haeret. 30.
— nihil boni de thesauro Cerdonis malo profert Adv. Marc. IV, 17.
— novum testamentum a vetere separavit De Pudic. 20.
— taxatur De Resurr. Carnis 14.
— dispares deos constituit, alterum iudicem ferum, bellipotentem; alterum mitem, placidum, et tantummodo bonum atque optimum Adv. Marc. I, 6.
Marcionis sanctae feminae Adv. Marc. V, 8.
— fidei terminus de schola Epicuri Adv. Marc. V, 19.
— epistula De Carne Chr. 2.
— haeresis Adv. Marc. III, 6. De Praescript. Haeret. 7. 10. 37. 38. 43, Adv. Omn. Haer. 6.
— deus unde venerat De Praescript. Haeret. 7.
— proprium et principale opus legis et evangelii separatio Adv. Marc. I, 19.
Marcionitae taxantur De Praescript. Haeret. 29. Ad Uxor. I, 3.
Marcionitarum deus Scorp. 5.
Marcomanni Apolog. 37.
Marcus Aurelius in Germanica expeditione Christianorum militum orationibus ad deum factis imbres in siti impetravit Ad Scap. 4.
— magus, haereticus Adv. Valent. 4. Adv. Omn. Haer. 5.
— evangelista et Lucas ex apostolicis fidem instaurarunt Adv. Marc. IV, 2.
Maria credidit Gabrieli archangelo De Carne Chr. 17.
— de spiritu sancto concepit, et quod concepit, id peperit Adv. Prax. 27.
— virgo communi lege patefacto corpore Christum peperit De Carne Chr. 4. 23. Adv. Marc. III, 2. IV, 21. V, 19.
— an aliud sit quam homo De Carne Chr. 5.
— ex genere David Adv. Iud. 9.
— virgo quantum a viro, non virgo quantum a partu De Carne Chr. 23.
— virgo fuit, licet Hebion resistat De Virg. Vel. 6.
— virgo verbo dei praegnans inventa Adv. Iud. 14.
Marrucini dolis et artibus infames Adv. Marc. V, 17.
Mars trigonus Adv. Marc. I, 18.
— tredecim mensibus vinculis retentus Apolog. 14. Ad Natt. I, 10.
— miles Ad Natt. I, 10.
Martyres designati Ad Martyr. 1.
Martyri sufficiat propria delicta purgasse De Pudic. 22.
Martyrii ratio Apolog. 50.
Martyriorum praedicatio et remuneratio Scorp. 8.
— genera Apolog. 31. Ad Natt. I, 18.
Martyrium adversatur idololatriae Scorpiace 8.
Martyrum animas conspicit Ioannes in spiritu dei factus De Anima 8.
Massagetarum inhumanitas Adv. Marc. I, 1. Apolog. 9.
Materia quod caret, non admittit sapientiae eventum Adv. Marc. III, 6.
Materiae consanguineae De Cultu Femin. I, 4.
Materiam parem deo infert Hermogenes Adv. Hermog. 4.
Materiarii haeretici Adv. Hermog. 25.
Mathematici, aruspices, arioli cett. Apolog. 43.
— plurimum Marcionitae De Paenitent. 4.
Matrimonia gentilium fideles subeuntes stupri reos esse Ad Uxor. II, 2.
Matrimonii numerus a maledicto viro coepit De Exhort. Castit. 5.
— dissimulatio modesta in occulto De Resurr. Carnis 6.
— in occulto dissimulatio deo grata De Resurr. Carnis 8. Cf. De Virg. Veland. 10. Ad Uxor. I, 6.
— sanctitas apud pristinos Romanos Apolog. 6.
— necessitas causa Ad Uxor. I, 3. 4.
— felicitas, quod ecclesia conciliat, et confirmat oblatio, et obsignatum angeli renuntiant, pater rato habet Ad Uxor. II, 7.
— separationem neque in evangelio, neque ipsius Pauli epistulis ex praecepto dei invenias permissam De Exhort. Castit. 4.
— debiti consensu pari sublatio Ad Uxor. I, 7.
per Matrimonii nexum duo in carnem unam efficiuntur Ad Uxor. II, 7.
Matrimonium disiunctum sanat patientia De Patient. 12.
— repudiatae Christus illicitum facit Adv. Marc. IV, 34.
— est, cum deus iungit duos in unam carnem, aut iunctos deprehendens in eadem carne coniunctionem signavit De Monog. 9.
— secundum an dicendum quasi species stupri De Exhort. Castit. 9.

Matrimonium defendendum cum inimice accusatur spurcitiae nomine in destructionem creatoris, qui coniugium pro rei honestate benedixit Adv. Marc. I, 30.
Matronarum albi calcei De Pall. 4.
— indecens cultus De Pall. 4.
Matthaei lus De Cultu Femin. II, 4.
Matthaeus fidelissimus evangelii commentator De Carne Chr. 22.
Mauri vani De Anima 20.
— regulos suos pro diis habebant Apolog. 24.
— Varsutinam deam colunt Ad Natt. II, 8.
Maurorum numerositas Apolog. 37.
— gens a Romanis in fines suos repressa Adv. Iud. 7.
Maximilla Montano adhaesit De Ieiun. 1. Adv. Prax. 1.
Medea tragoedia Hosidii Getae De Praescript. Haeret. 39.
Medici Caesares cognominati Ad Natt. I, 17.
— ab Erasistrato appellati Apolog. 4. Ad Natt. I, 4.
Medicina soror philosophiae De An. 2.
de Medico tali nihil iudicandum, qui nutriat morbum in mora praesidii et periculum extendat dilatione remedii, quo pretiosius aut formosius curet Adv. Marc. I, 22.
Medicus sine instrumento artis esse non potest Adv. Marc. II, 16.
Medorum regnum Apolog. 27. Ad Natt. II, 17.
Megalenses ludi De Spectac. 6.
Megarenses obsonant, quasi crastina die morituri, aedificant vero quasi nunquam morituri, Diogenis dictum Apolog. 39.
Melampi initiationes Apolog. 21.
Melchisedech summi dei sacerdos incircumcisus, et non sabbatizans, ad sacerdotium dei allectus est Adv. Iud. 2.
— sacerdos dei summi unde nuncupatus, si non ante Leviticae legis sacerdotium Levitae fuerunt, qui sacrificia dei offerebant Adv. Iud. 2.
— panem et vinum obtulit Abrahae Adv. Iud. 3.
Melle et sale recentes partus medicati Adv. Marc. IV, 21.
Memoriam Cicero thesaurum omnium studiorum praedicat De Anima 24.
— sensuum et intellectuum salutem esse De Anima 24.
Menander Ephesius Apolog. 18.
— Comicus De Anima 50. De Pall. 4.
— haereticus Samaritanus De Anima 50.
Menander haereticus filius Simonis Magi Adv. Omn. Haer. 1.
Menandri haeretici de corporis creatione error De Resurr. Carnis 5.
Mendacio multa sunt necessaria Adv. Marc. II, 29.
Mendacium non aedificatur sine demolitione veritatis Adv. Marc. II, 1.
— cupiditatis minister De Idol. 11.
Mendesius Ptolemaeus Apolog. 18.
Mendicorum patronus deus Adv. Marc. IV, 13.
Menedemus philosophus providentiae vindex Apolog. 18.
Mens dea Ad Natt. II, 11.
pro Mercedum differentia operarum quoque credenda distantia est Adv. Marc. IV, 26.
Merces homini qualis apud deum Adv. Marc. II, 19.
Mercurium Aegyptium Plato veneratus est De Anima 2.
Mercurius pennatulus in calvitio, in caduceo ignitulus, mortuos cauterio exanimans in theatro repraesentabatur Ad Natt. I, 11. Apolog. 15.
— primus litteras enarravit De Corona 8.
— Trismegistus, magister omnium physicorum Adv. Valent. 15.
— Gallorum Scorp. 7. Apolog. 9.
— auctor primae vestis De Pall. 3.
— Aegyptius novit animam digressam a corpore non refundi in animam universi, sed manere determinatam, uti patri rationem reddat eorum quae in corpore gesserit De Anima 33.
— inventor litterarum De Testim. Animae 5.
Meretricum habitus a matronarum diversus Apolog. 6.
Meridiani ludi Apolog. 15. Ad Natt. I, 10.
Meritorum varietas Scorp. 6.
— nomine ordo resurgentium disponetur De Carne Chr. 9.
Metellus deum Alburnum invenit Adv. Marc. I, 18.
Μετεμψύχωσις De Anima 33. 35. Apolog. 48. Ad Natt. I, 20.
Metennii uxor sub Romulo trucidata impune a marito, quod vinum gustaverat Apolog. 6.
Μετενσωμάτωσις De Anima 33.
Metus in deum ubi, ibi gravitas honesta, et diligentia attonita, et cura sollicita, et adlectio explorata, et communicatio deliberata cett. De Praescript. Haeret. 43.
Midae rosetum De Pall. 2.
Miles pulchrior est in pugna proelio amis-

sus, quam in fuga salvus De Fuga in Persec. 10.
Miles nemo ad bellum cum deliciis venit, nec de cubiculo ad aciem procedit Ad Martyr. 2.
Milesiae oves De Pall. 3.
Miliariorum somnium Adv. Marc. III, 24.
Militaris statio per universas provincias disposita ad latrones vestigandos Apolog. 2.
Milites Mithrae De Corona 14.
Militia nec delictorum impunitatem, aut martyriorum immunitatem permittit De Corona 11.
— an totum Christianis conveniat De Corona 11.
Militiam licere usque ad causam coronae De Corona 12.
Miltiades ecclesiarum sophista Adv. Valent. 5.
Minas dei quidem horremus omnes, nihilominus tamen vix a malo avellimur Adv. Marc. II, 13.
Minerva, non solum artium, sed armorum quoque dea De Corona 12.
— Athenas suas contra Xerxen defendere non valuit Ad Natt. II, 17.
—, Iuno et Iuppiter secundum Varronem sunt dii omnium antiquissimi Ad Natt. II, 12.
— prima est molita navem De Corona 8.
Minervae lanicii dispensationem, structuramque telarum tribuunt De Pall. 3.
— galea furvis formis De Testim. Animae 2.
Minervalia De Idol. 10.
Minervam cum urbem Athenas moliretur, nihil aliud quam regionis naturam prospexisse, ac optima ingenia pollicitam De Anima 20.
Minos et Rhadamanthus inferorum iudices Apolog. 23. Ad Natt. I, 20.
Miraculorum signa et virtutes solae Christum non probant Adv. Marc. III, 3.
Misericordiae mater patientia De Patient. 3.
Misericordiarum pater idem qui misericors, miserator et misericordiae plurimus est dictus Adv. Marc. V, 11.
Mithrae leones avidae et ardentis naturae sacramenta philosophantur Adv. Marc. I, 13.
— initia De Praescript. Haeret. 40.
Mithridatem ex somnio Ponti potitum De Anima 46.
Modestia pudori procurat Ad Uxor. I, 8.
Modestiae laus De Exhort. Castit. 2.
Modius in Serapidis capite Ad Natt. II, 8.
Monarchia et oeconomia Adv. Prax. 30.
Monarchiani haeretici Adv. Prax. 10.
Monogamia in ipsis animalibus recognoscitur, ne vel bestiae de moechia nascerentur De Monog. 4.
Monogamiae disciplinam neque novam neque extraneam esse, immo et antiquam, et propriam Christianorum De Monog. 4.
Mons Saturnius Apol. 10. Ad Natt. II, 12.
Montani ieiunia De Ieiun. 1.
Montanus Adv. Omn. Haer. 7.
Montes ardentes Apolog. 49.
— quomodo dulcorem destillarint Adv. Marc. III, 5.
Mopsi oraculum in Cilicia De Anima 46. Cf. Ad Natt. II, 7.
Morbo comitiali recente humano sanguine medebantur Romani Apolog. 9.
Mori non solet nisi quod nascitur De Carne Chr. 6.
Morituri reservantur, ut antichristum sanguine suo extinguant De Anima 50.
Mors dea Ad Natt. II, 15.
— Christiano utilis Scorp. 5.
— non aliud terminatur quam disiunctio corporis et animae De Anima 27.
— est quae carnem et sanguinem non modo corrumpit, verum etiam consumit De Resurr. Carnis 51.
— Christi pondus et fructus Christiani nominis Adv. Marc. III, 8.
— aliud et aliud mortale De Resurr. Carnis 54.
— non capit immortalitatem, mortale autem capit De Resurr. Carnis 54.
— nulla non ruina membrorum est Adv. Marc. V, 8.
Morte sublata neque victus fulcimento ad praesidia vitae, neque generis supparatura gravis erit membris De Resurr. Carnis 61.
Mortem non ex natura secutam hominem, sed ex culpa, ne ipsa quidem naturali De Anima 52.
— quidam spiritaliter innuunt esse intellegendam De Resurr. Carnis 19.
— timemus, quam evadere non possumus De Testim. Animae 4.
post Mortem nihil superesse vulgus existimat De Resurr. Carnis 1.
Mortes daemoniorum opera et immaturas et atroces effici, quas incursibus deputant veteres De Anima 57.
Morticinis et suffocatis omnibus abstinebant veteres Christiani Apolog. 9.
Mortis regnum nihil operatur quam carnis dissolutionem De Resurr. Carnis 47.
— portae adamantinae De Resurr. Carnis 44.
— metus non tantus est quantus tormentorum Ad Martyr. 4.

Mortis dolor vacare debet cum constet de resurrectione mortuorum De Patient. 9.
in Mortis periculo multi ex praesidibus gentilibus recordati sunt se deliquisse in Christianos Ad Scap. 3.
per Mortis imaginem fide initiaris, spem meditaris, discis mori et vivere, discis vigilare, dum dormis De Anima 44.
Mortui vocabulum corpori competit Adv. Marc. V, 9.
— coronati olim De Corona 10.
— desiderium patientia temperandum De Patient. 9.
— in deorum imaginibus consecrati Ad Natt. I, 11.
— templis et aris honorati Ad Natt. I, 11.
Mortuis parentabant veteres Christiani De Resurr. Carnis 1.
Mortuorum vocabulum cui substantiae incidat De Anima 29.
— nomina, id est deos, nihil esse, sicut nec ipsa simulacra eorum De Spectac. 10.
— exhibitio incorporalis an possit De Anima 57.
Mos per Caesares eierandi Ad Natt. I, 11.
Moschion dixit animam per totum corpus ventilari De Anima 15.
Moyses quadraginta diebus ieiunavit De Resurr. Carnis 61.
— dei de proximo arbiter De Monog. 6.
— nec videtur primus in templo suarum litterarum deum mundi dedicasse Adv. Marc. I, 10.
— propheticus, non poëticus pastor De Corona 7.
— an deum viderit Adv. Prax. 14.
Moysi aetas Apolog. 19. De An. 28.
— donatus est populus ad praesens Adv. Marc. II, 26.
— manus mutabatur De Resurr. Carnis 55.
— causato linguae tarditatem dominus os repromisit Adv. Marc. IV, 39.
— locutus est filius dei Adv. Iud. 9.
— filius cur circumcisus Adv. Iud. 3.
ad Moysi legem non ita attendendum, quasi ad principalem legem, sed ad subsequentem, quam certo tempore deus et gentibus exhibuit, et repromissam per prophetas in melius reformavit Adv. Iud. 2.
Muliebribus qui vestitur damnatur in lege De Spectac. 23.
Mulier non natura nomen est uxoris, sed uxor condicione nomen est mulieris De Virg. Vel. 5.
— quae tragoedum audierat, ultra quintum diem non vixit De Spectac. 26.
— est diaboli ianua, arboris illius resignatrix, divinae legis prima desertrix De Cultu Femin. I, 1.
Mulierem etiam virginem dici De Virg. Vel. 4.
Mulieres haereticae procaces audent docere, contendere, et forsitan tingere De Praescript. Haeret. 41.
— Romanae olim vino abstinebant Apolog. 6.
— benedictae quae agonem subeunt Ad Martyr. 4.
— desponsatae habent exemplum Rebeccae De Virg. Vel. 11.
— apud Iudaeos incedunt velatae De Corona 4.
Mulieri nullum virile munus in ecclesia permittitur De Virg. Vel. 9.
Mulieribus prophetandi ius esse Adv. Marc. V, 8.
Mulieris caput obnoxium velamento De Corona 14.
— uno nomine spiritus sanctus etiam virginem intellegi voluit, quam proprie non nominando a muliere non separavit, non separando coniunxit ei a qua non separavit De Virg. Vel. 4.
Mulierum superbus ornatus describitur De Cultu Femin. I, 2.
— sexus in luxum valde propensus est, et natura *φιλόκοσμος* De Cultu Femin. I, 8.
— Christianarum habitus De Cultu Femin. II, 13.
Mundi totius habitus praeteribit De Resurr. Carnis 26.
— anima est ignis secundum Varronem Ad Natt. II, 3.
Mundus ex bonis omnibus constitit Adv. Marc. II, 3.
— cultior est de die, et instructior pristino De Anima 30.
— ornamenti nomine est penes Graecos Ad Uxor. I, 7.
— natus innatusve sit, decessurus mansurusve, variae philosophorum opiniones Apol. 11. 47.
— ex diversis substantiis officiisque constat De Pall. 2, Apolog. 48.
— apud Graecos ornamenti et cultus, non sordium nomen est Adv. Marc. I, 13. V, 5. Apolog. 16.
Munerarii greges noxiorum pascebant Apolog. 44.
Munus quando deo offerendum Adv. Marc. IV, 9.
Murcia dea marcoris De Spectac. 8.
Musaei initiationes Apolog. 21.
Musaeus De Anima 2.
Mutius manum suam dexteram in ara cremavit, ut hoc factum eius fama haberet Ad Martyr. 4. Apolog. 50.

Mutunus et Tutunus dei Apolog. 25. Ad Natt. II, 12. 17.
Mysteriorum omnium silentii est fides Apolog. 7.
— Atticorum luxuria Apolog. 39.

N.

Nabuchodonosor, cum suis regulis, ab India usque ad Aethiopiam habuit regni sui terminos Adv. Iud. 7.
— divinitus somniat De Anima 47.
— regem Babylonum confessio in regnum restituit De Paenitent. 12.
Nabuchodonosoris paenitentia De Pat. 13.
Narniensium deus Visidianus Apol. 24. Ad Natt. II, 8.
Nasammones propria oracula apud parentum sepulchra mansitando captant De Anima 57.
Nascitur nemo alii, moriturus sibi De Pall. 5.
Nathan consolatur Davidem, peccatum suum agnoscentem Adv. Marc. IV, 10.
Nativitas septimo mense plena est facilius quam octavo De Anima 37.
— Christi a Gabriele annuntiatur De Carne Chr. 2.
Nativitati cum mortalitate mutuum est debitum inter se De Carne Chr. 6.
Nativitatis Christi Romana archiva testes sunt Adv. Marc. IV, 7.
— novae dedicator Christus nove nasci debuit De Carne Chr 17.
Natura se non potest nolle, quae se ita dirigit, ut si cessaverit, non sit Adv. Marc. I, 22.
— ipsa legis est instar Adv. Marc. V, 13.
— veneranda est, non erubescenda De Anima 27.
— magistra, anima discipula De Testim. Animae 5.
— cui nulla est, naturalia instrumenta non suppetunt Adv. Marc. I, 18.
Naturae corruptio alia natura est De Anima 41.
— reverenda opera Marcion reprehendit Adv. Marc. III, 11.
Naturam plus est demutare quam facere materiam De Carne Chr. 6.
contra Naturam omne quod est, monstri meretur notam penes omnes, penes nos vero etiam elogium sacrilegii in deum, naturae dominum et auctorem De Corona 5.
Naves intestino perculsae subito mersae De Anima 52.
Naufragio plerique liberati exinde repudium et navi et mari dicunt De Paenitent. 8.
Nautae ad symbolam exultantes Adv. Valent. 12.
Nazarenos cur Iudaei Christianos vocent Adv. Marc. IV, 8.
Nectabis magus De Anima 57.
Negatio omnis idololatria est De Fuga in Persec. 12.
— martyrii est recusatio De Idol. 22.
Negatores depellebantur olim a communicatione De Monog. 16.
Neoptolemus tragoedus apud Rhoeteum Troiae sepulchrum Aiacis monitus in somnis a ruina liberat, et cum lapidum senia deponit, dives inde auro rediit De Anima 46.
Neptunales ludi De Spectac. 6.
Neptunum Consum vocarunt De Spect. 5.
Neptunus Apolog. 14. Ad Natt. II, 2.
— equestris est quem Graeci Ἵππιον appellant De Spectac. 8.
Nero Caesar quot annis regnarit Adv. Iud. 8.
Neronem ex Caesaribus primum in Christianos distrinxisse gladium Apol. 5. 21.
Nervus umbilicaris De Carne Chr. 20.
Nestoris Cocetum Adv. Valent. 12.
Nicander adfirmat Celtas apud virorum fortium busta ad oracula captanda abnoctare De Anima 57.
— de scorpio citatur Scorp. 1.
Nicolaïtae De Praescript. Haeret. 34.
Nigidius haereticus De Praescript. Haeret. 30.
Nigri Pescennii seditio repressa Apolog. 35. Ad Natt. I, 17.
Nilus fluvius Apolog. 40. Ad Natt. I, 9.
Ninive peccatrix, de exitio liberatur De Ieiun. 7.
Ninivitae scelerum veniam consecuti Adv. Marc. IV, 10.
a Ninivitis deus avertit destinatum exitium Adv. Marc. II, 24. V, 2.
Ninus quo tempore regnaverit De Pall. 2.
Nocentissimi qui non simplices, sicut stultissimi qui non sapientes Adv. Valent. 2.
Noë incircumcisus neque sabbatizans de diluvio liberatus Adv. Iud. 2.
— holocausta deo grata Adv. Marc. II, 22.
— non aliunde iustus inventus nisi ex naturali iustitia legis Adv. Iud. 2.
— in praedicationis delegatione successit Enoch De Cultu Femin. I, 3.
per Nomen intellegitur professio Christianorum De Resurr. Carnis 40.
Nominum communio condicionibus praeiudicat Adv. Marc. I, 7.
Nona dea De Anima 37.
Nonacris Arcadiae venenata occidit Alexandrum De Anima 50. Advers. Valent. 15.
Noricorum deus Belenus Apolog. 24. Ad Natt. II, 8.

Nortia Vulsiniensium dea Apolog. 24. Ad Natt. II, 8.
Notarius quidam cum a daemone praecipitatur, a Christiano liberatur Ad Scap. 4.
Noviani Fullones De Pall. 4.
Novum omne et incognitum subitum est Adv. Marc. IV, 24.
Nudipedalia Apolog. 40.
Numa sacra Romanorum instituit Ad Natt. II, 17.
Numae Pompilii superstitiones De Praescript. Haeret. 40. Apolog. 21. 25.
Numeri Pythagorae De Anima 31.
Numidae caesariati De Pall. 40.
Numiternus Atiniensium deus Ad Natt. II, 8.
Numorum imagine signatorum inventor Saturnus Apolog. 10.
Nuptiae si non erunt, sanctitas nulla est Adv. Marc. I, 30.
— nusquam prohibitae Ad Uxor. I, 3.
— non sunt contrahendae Christiano cum ethnicis, ne eum ad idololatriam usque deducant, a qua apud illos nuptiae incipiunt De Corona 12.
— secundae damnantur De Virg. Vel. 10. 11. Ad Uxor. I, 1. Adv. Hermog. 11. De Resurr. Carnis 8. De Pudic. 1.
Nuptiale indumentum in evangelio sanctitas carnis agnosci potest De Resurr. Carnis 27.
Nuptiarum nulla restitutio Christianis saeculo digressis in diem resurrectionis repromittitur Ad Uxor. I, 1.
Nuptias de affectu et animo fieri De Virg. Vel. 11.
— Marcion abstulit Adv. Marc. I, 1. 30.
— Tertullianus non proicit sed deponit, nec praescribit sed persuadet sanctitatem Adv. Marc. I, 30.
Nutricum fabulae lamiae turres et pectines Solis Adv. Valent. 3.
Nymphodorus scriptor De Anima 57.

O.

Obeliscus, statuae et euripus in Circo Adv. Hermog. 31. De Spectac. 8.
Oblatio vera Adv. Marc. IV, 41.
— panis De Praescript. Haeret. 40.
Oblationes pro defunctis, pro nataliciis, annua die factae De Corona 3.
Oblivionis an tempus in causa sit De Carne Chr. 22.
Obodas et Dusares Arabum dii Ad Natt. II, 8.
Obsequi malo nemo patitur Adv. Marc. IV, 11.
Obsequii exhibitio debita a nobis domino deo De Patient. 4.
Observatio inveterata tenenda, etsi nulla scriptura eam determinavit, certe consuetudo corroboravit, si tradita prius non est De Corona 3.
Obsonia ferina de arena Apolog. 9.
Obstetrices carnifices De Monog. 17.
Obstetricibus apud Aegyptum cur deus benefecerit Adv. Marc. IV, 23.
Occidi est carni animam eripere De Resurr. Carnis 28.
Ochus, qui et Cyrus, quot annis regnarit Adv. Iud. 8.
Ocriculanorum dea Valentia Apolog. 24.
Octavo mense cur non nascamur De Anima 37.
Odeum Carthaginiense De Resurr. Carnis 42.
Odium gentilium erga nomen Christianum Apolog. 1.
— timor spirat Apolog. 27.
Oeconomia et monarchia Adv. Prax. 30.
Oedipus tragoedia Apol. 9. Ad Natt. I, 16.
Oenotria olim Italia appellata Apol. 10. Ad Natt. II, 12.
Offensa comes est frustratae voluntatis Adv. Marc. I, 26.
Officiales coronae De Corona 11.
per Oleum curati infirmi Ad Scap. 4.
Olympia sacra Iovi instituta De Spectac. 11.
Olympii dii Ad Natt. II, 3.
Omne totum est et integrum et nulla sui parte defectum De Virg. Vel. 8.
Omphale in Hercule prostituta Ad Natt. II, 14. De Pall. 4.
Onesimus Adv. Valent. 32.
Onokoietes Christianorum deus Apolog. 16. Ad Natt. I, 14.
Opera dei incolere nemo dignus quam ipsius imago et similitudo Adv. Marc. II, 4.
—, non corpus accusat apostolus De Resurr. Carnis 45.
— vere bona et Christiana Ad Uxor. II, 5.
Operatio daemonum Apolog. 22.
in Operatione omni tria principalia Adv. Hermog. 20.
Operationis tempus in carne Adv. Marc. V, 10.
Opus inferius artifice Adv. Marc. II, 9.
— salutis et incolumitatis non est hominis, sed dei proprium Adv. Marc. IV, 12.
— certum nullum est mercedis incertae De Resurr. Carnis 21.
Ophitae Adv. Omn. Haer. 2.
Opimitas sapientiam impedit, exilitas expedit, paralysis mentem prodigit, phthisis servat De Anima 20.
Ops unde dicta Ad Natt. II, 12.
— Saturno adiuncta Ad Natt. II, 12. 13.

Orare in quae verba Ioannes docuerit non extat De Orat. 1.
Oratio pro defunctis De Anima 51.
— legitima De Fuga in Persec. 2.
— facta positis penulis Ad Martyr. 12.
Orationem ducit spiritus ad deum Adv. Marc. IV, 40.
Orationes littorales Iudaeorum Ad Natt. I, 14.
— Christianorum Apolog. 30. 39.
Orationis religio ab ipso Christo ordinata De Orat. 9.
Orbana dea Ad Natt. II, 15.
Orcus deus Ad Natt. II, 3.
Ordinationes haereticorum omnes temerariae, leves et inconstantes De Praescript. Haeret. 41.
Ordo a principalibus deducendus De Resurr. Carnis 2.
Orestes insanus matrem in sorore vidit De Anima 17.
Organum hydraulicum Archimedis De Anima 14.
Oriens Christi figura Adv. Valent. 3.
Orientem versus preces mittebantur a veteribus Christianis Apolog. 16. Ad Natt. I, 13.
Originis vitium De Anima 41.
Ornatus habitum dicimus, quem mundum muliebrem convenit dici De Cultu Femin. I, 4.
Orphei initiationes Apolog. 21.
Os cur homo acceperit De Resurr. Carnis 61.
Osculo debuit Christus tradi De Resurr. Carnis 60.
Osculorum propinquis offerendorum olim necessitas Apolog. 6.
Osirin, quod semper sepelitur et in vivido quaeritur et cum gaudio invenitur, reciprocarum frugum et vividorum elementorum et recidivi anni fidem argumentantur Adv. Marc. I, 13.
Ossa quingentorum fere annorum adhuc succida Carthagine visa De Resurr. Carnis 42.
Osthanes magus De Anima 57.
Ostia quondam a piratis direpta Ad Natt. II, 14.
Otho quot menses regnarit Adv. Iud. 8.
Ova in Circo honori Castorum adscribunt De Spectac. 8.
Oves dei, Christiani De Fuga in Persec. 2.
Ovis proprie est Christianus De Pudic. 7.

P.

Pacem passim haeretici cum omnibus miscent De Praescript. Haeret. 41.
Pacuviana testudo De Pall. 3.
Paenitentia dei quae? Adv. Marc. II, 24.
Paenitentia confessi est delicti De Carne Chr. 8.
— quid sit De Paenit. 1. Adv. Marc. II, 24.
Paenitentia vana ubi emendatio nulla De Paenitent. 2.
— frustra agetur si caret venia De Pudic. 3.
— confessio evenit etiam in bonis factis ad invidiam et exprobrationem eius qui beneficii ingratus exiterit Adv. Marc. II, 24.
ex Paenitentia maturescit emendationis fructus De Pudic. 10.
Paenitentiae nomen in Graeco sono non ex delicti confessione, sed ex animi demutatione compositum est Adv. Marc. II, 24.
— instrumentum metus De Paenitent. 7.
— stimulus ex fide Adv. Marc. IV, 18.
Paenitentiam sapere confessionem mali operis alicuius vel erroris Adv. Marc. II, 24.
—, quae per dei gratiam ostensa et indicta nobis in gratiam nos domino revocat, semel cognitam atque susceptam nunquam posthac iteratione delicti resignari oportere De Paenit. 4.
Palaestrica diaboli negotium est De Spectac. 18.
Pallas Attica sine effigie, rudi palo et informi ligno olim prostabat Apol. 16. Ad Natt. I, 12.
Pallii grande beneficium sub cuius recogitatu improbi mores vel erubescunt De Pall. 5.
Panaetius Stoicus animam in quinque et in sex partes divisit De Anima 14.
Pandorae caput primum coronatum est a Charitibus, cum ab omnibus muneraretur De Corona 7.
Panem Christus corpus suum appellat Adv. Iud. 10. Adv. Marc. I, 14. III, 19.
Panis et calicis sacramento corporis et sanguinis dominici veritas probatur adversum phantasma Marcionis Adv. Marc. V, 8.
Pannis sepulturae involucrum initiatur Adv. Marc. IV, 21.
Papiae leges vanissimae Apolog. 4.
Par factum par habet meritum De Patient. 10.
Parabolae non obumbrant evangelii lucem De Resurr. Carnis 33.
in Parabolis cur Christus Iudaeis locutus De Resurr. Carnis 33.
Paracleti Montanici vis De Fuga in Persecut. 14.
— administratio quae De Virg. Vel. 1.
Paracletus multa docuit, quae in illum distulit dominus De Monog. 2.
— Montani De Anima 55. 58. De Resurr.

Carnis 11. 63. Adv. Marc. I, 29. V, 15. Adv. Prax. 1. 8. 13., alibi.
Paracletus novam doctrinam Montanistis submistravit De Monog. 2.
— Monogamiae potius restitutor quam institutor De Monog. 3.
Paradisi ianitrix romphaea nullis cedit nisi qui in Christo decesserunt De Anima 55.
— clavis tuus sanguis est De Anima 55.
de Paradiso libellus Tertulliani De An. 55.
Paradisus est locus divinae amoenitatis recipiendis sanctorum spiritibus destinatus Apolog. 47.
Paralysis mentem prodigit De Anima 20.
Paredri spiritus De Anima 28.
Parentationis species est idololatria De Virg. Vel. 4.
Parentes in Christo non negat indignatio, sed obiurgat De Carne Chr. 7.
Paridis iudicium in theatro repraesentatum Apolog. 15.
Parmenides et Empedocles somnum refrigerationem affirmavit De Anima 43.
Parricidarum poena culleus Ad Natt. II, 13.
Parthenius Domitiani Imper. oppressor Apolog. 35.
Parthici Caesares appellati Ad Natt. I, 17.
Parthorum numerositas Apolog. 37.
Partula dea, quae partum gubernat De Anima 37.
Partus in utero trucidatio De Anima 25.
— varia tempora De Anima 37.
Pasiphaae in Laconica oraculum De Anima 46.
Pastor bonus Christus De Pudic. 7.
— Hermae scriptura De Orat. 16. De Pudic. 10. 20.
Pater deus invisibilis Adv. Marc. II, 27.
— deus visibilis in filio ex virtutibus, non ex personae repraesentatione Adv. Prax. 24.
— ante de filio testatus quam filius de patre Adv. Marc. III, 2.
Patientia prima inde a deo, unde indignatio prima De Patient. 3.
— quem nobis patrem requirat De Pat. 6.
— Christi dei aures aperit De Patient. 13.
— et fidem subsequitur et antedecit De Patient. 6.
— misericordiae mater De Patient. 3.
— in detrimentis exercitatio est largiendi et communicandi De Patient. 7.
Pati pro deo non possumus nisi spiritus dei sit in nobis, qui et loquitur de nobis quae sunt confessionis, non ipse tamen patiens, sed pati posse praestans Adv. Prax. 29.
— id ipsum quod aliis feceris res amarissima Adv. Marc. II, 18.
Patientia dei alumna De Patient. 15.
— fatigetur improbitas De Patient. 8.
Patientiae exemplum deus De Patient. 1.
— voluptate Christus discessurus volebat saginari De Patient. 3.
— utilitas et voluntas De Patient. 5.
— proprium non aemulari De Pat. 12.
— laus De Patient. 13.
Patientiam omnes philosophi unanimiter laudant De Patient. 1.
— plane novam docet Christus Adv. Marc. IV, 16.
Patrem descendisse in virginem, ipsum natum et passum dicunt Praxeani Adv. Prax. 1.
Patri domini nomen accedere ob potestatem, quod et filius per patrem capiat Adv. Marc. V, 5.
Patriarchae benedicti non modo pluribus uxoribus, verum etiam concubinis coniugia miscuerunt De Exhort. Castit. 6. Ad Uxor. I, 2.
— incircumcisi fuerunt Adv. Iud. 3.
Pauli pseudepigraphon quoddam a presbytero quodam Asiae constructum De Bapt. 17.
— laus De Carne Chr. 22.
Paulum in Saule figurari Adv. Marc. V, 1.
Paulus an solus baptismum Christi induerit De Bapt. 12.
— Ioannis in exitu coronatur De Praescript. Haeret. 36.
— an eandem doctrinam cum reliquis apostolis praedicaverit De Praescript. Haeret. 23.
— noluit uti legis potestate, quia gratis malnit laborare Adv. Marc. V, 7.
— apud Agrippam nihil se ait proferre citra quam prophetae annuntiassent De Resurr. Carnis 39.
— apostolus Christi, doctor nationum in fide et veritate, vas electionis, ecclesiarum conditor, censor disciplinarum De Pudic. 40.
— apud summos sacerdotes sub tribuno inter Sadducaeos et Pharisaeos fidei suae egregius professor De Resurr. Carnis 23. 34.
— in album apostolatus allectus Adv. Marc. V, 1.
— calefecit tanquam nutrix parvulos fidei, docendo quaedam per veniam, non per imperium De Monog. 14.
— reprehendit apostolos, quod non recto pede incederent Adv. Marc. I, 20.
— columna immobilis disciplinarum De Pudic. 16.
— apostolus de persecutore primus ecclesiae sanguinem fudit Scorp. 12.
— de tribu Beniamin ortus Adv. Marc. V, 1.

Pauper spiritu nullus nisi humilis De Patient. 13.
Pauperes dominus semper iustificat et divites praedamnat De Patient. 7.
Paventina dea Ad Natt. II, 11.
Pavum se meminit Homerus Ennio somniante De Anima 33.
Pax piorum bellum est satanae De Pall. 4.
Peccator ante veniam deflere se debet, quia tempus paenitentiae idem quod periculi et timoris De Paenitent. 6.
— traditur diabolo quasi carnifici in poenam De Fuga in Persec. 2.
Peccatoris restituti exemplum De Paenitent. 7.
Peccatum nisi malum factum dici non meretur De Paenitent. 2.
— omne impatientiae adscribendum De Patient. 5.
Penates et Lares domestici dii Apol. 13. Ad Natt. I, 10. II, 16.
Penelopae nobilis constantia Ad Natt. II, 9.
Penulae in theatris usus primum a Lacedaemoniis excogitatus Apolog. 6.
Peragenor deus Ad Natt. II, 11.
Peregrinamur a domino quamdiu vivimus De Resurr. Carnis 43.
Perfica dea Ad Natt. II, 11.
Peripatetici animam ex substantia quinta esse dicunt De Anima 5.
— solem orbe suo maiorem statuerunt Ad Natt. II, 4.
Perones effeminatissimi De Pall. 4.
Perpetuae martyris firmissimae visio De Anima 55.
Persae cum matribus coire dicebantur Apolog. 9. Ad Natt. I, 16.
— solem adorabant eiusque imaginem in linteo depictam venerabantur Apolog. 16.
Persarum regnum Ad Natt. II, 16.
Persecutionis status animadvertendus, utrum a deo obveniat, an a diabolo, quo facilius de obitu eius constare possit De Fuga in Persec. 1.
— ardore exuri est probari de fidei tenore De Fuga in Persec. 2.
Persecutionum fontes synagogae Iudaeorum Scorp. 10.
Perseus post mortem in sidus sepultus Ad Natt. II, 15.
Persona dei Christus est dominus Adv. Marc. V, 12.
in Persona una duplex status, non confusus, sed coniunctus, deus et homo Iesus Adv. Prax. 27.
Pertunda dea Ad Natt. II, 11.
Perversitas Romana in iudicandis Christianis Apolog. 2.
Perus, Cimonis filiae, nobilis in patrem pietas Ad Natt. II, 9.
Pescennii Nigri seditio repressa Apol. 35. Ad Natt. I, 17.
Petra Christus, multis modis et figuris praedicatus Adv. Iud. 9.
Petro cur nomen mutatum Adv. Marc. IV, 13.
Petrum aedificandae ecclesiae petram dictum an aliquid latuerit De Praescript. Haeret. 22.
Petrus reprehenditur ob inconstantiam victus a Paulo Adv. Marc. IV, 3. V, 3.
— Romae passus et passioni dominicae adaequatus De Praescript. Haeret. 36.
Phaëtontis fabula in theatris repraesentata Apolog. 15.
Phalli in Eleusiniis cultus Adv. Valent. 1.
Phaneroses Philumenae Apellis Adv. Omn. Haer. 6.
Pharao periit cum suis ob impaenitentem vitam De Paenitent. 12.
— negavit deum Adv. Marc. II, 14.
Pharaonis cor cur induratum Adv. Marc. II, 14.
— duritia nascentium enecatrix Adv. Marc. I, 30.
Pharia Ceres vel Isis filia Pharaonis erat Ad Natt. II, 9.
— — quomodo repraesentata sit Apolog. 16. Ad Natt. I, 12.
Pharisaei haeresis Adv. Omn. Haer. 1.
Pherecydes Saturnum ante omnes refert coronatum De Corona 7.
— Pythagorae magister De Anima 2. 28.
Phidias Olympium Iovem ex ebore expressit De Resurr. Carnis 6.
Philadelphus quot annis regnarit Adv. Iud. 8.
Philetus De Praescript. Haeret. 3.
Philippus Macedo nondum pater Olympiadis uxoris naturam obsignari anulo viderat De Anima 46.
Philochorus citatus De Anima 46.
Philomelae casus Ad Natt. I, 8.
Philopator quot annis regnarit Adv. Iud. 8.
Philosophi variis sectarum libidinibus inter se discordantes De Patient. 1.
— mundum hunc innatum infectumque defendunt De Resurr. Carnis 11.
— et Christiani magna differentia Apolog. 46.
— de deo nihil certi proferre sunt ausi Apolog 46.
— veritatem inimice adfectant et corrumpunt, ut qui gloriam captant Apol. 46.
— mendici olim orbem terrarum peragrantes Ad Natt. II, 14.
— de sectarum suarum auctoribus nomina sortiti Apolog. 4. Ad Natt. I, 4.
— homines gloriae Apolog. 47.
— lege ex quibusdam civitatibus depulsi Apolog. 47.

Philosophi veritatis affectatores, non possessores Ad Natt. I, 4.
— famae negotiatores, verborum operatores, rerum destructores, amici erroris, veritatis interpolatores et furatores Apolog. 47. Ad Natt. II, 2.
— deorum inrisores Apolog. 14. Ad Natt. I, 10.
— deorum destructores Apolog. 46.
— haereticorum patriarchae Adv. Hermog. 8. De Anima 3.
— daemones norunt Apolog. 22. 46.
— de sacris libris sua ingenia inrigarunt Apolog. 47. Ad Natt. II, 2.
— statuis et salariis honorati Apol. 46.
— physici Ad Natt. II, 2.
Philosophia a quibusdam civitatibus eiecta Apolog. 47.
— habuit libertatem ingenii, et medicina necessitatem artificii ad extendendos de anima retractatus De An. 2.
— ad gloriam propriae artis inflata, de certis incerta praeiudicat De Anima 2.
Philosophorum schola negat carnis restitutionem De Praescript. Haeret. 7.
— deus Adv. Marc. II, 27.
— ingenia vetus instrumentum interverterunt Apolog. 47.
— de somno variae opiniones De An. 43.
— de animae natura variae opiniones De Anima 5.
— petulantia in leges, ritus, cultus, mores Ad Natt. I, 4.
— famulatoria mendicitas Ad Natt. II, 14.
Philosophos etiam prophetas legisse De Anima 2.
Philosophus discipulus Graeciae et hominum Apolog. 47.
— totum se ad famam comparandam dirigit Apolog. 46. 47.
— gloriae animal De Anima 1.
Philumene virgo Apellis Adv. Marc. III, 11. De Carne Chr. 6.
Phoenices in Africam eructant De Pallio 4.
Phoenix se ipsum funerans et renovans resurrectionis exemplum De Resurrect. Carnis 13.
Phosphorus frigidissimus quidam rhetor Latinus Carthagine Adv. Valent. 8.
Phrygas timidos comici illudunt De An. 20.
Phryges omnium gentium antiquissimi putati secundum ingenium et artificium Psammetichi Ad Natt. I, 8.
Phrygum lingua panis bekkos dicebatur Ad Natt. I, 8.
Phryne Attica meretrix Apolog. 14. 46.
Phthisis mentem servat De Anima 20.
Phygellus De Praescript. Haeret. 3. De Resurr. Carnis 24. De Fuga in Persecut. 2.
Physcon rex libidinosissimus De Pall. 4.
Physica superstitio Adv. Marc. V, 4.
Physici philosophi elementa deos putabant cumque his etiam alios deos allegabant Ad Natt. II, 3.
Picus rex Italiae Ad Natt. II, 9.
Pietatis deposita Apolog. 39.
Pindarus De Corona 7. Apolog. 14. Ad Natt. II, 14.
Piratae ad Ostiam usque praedando progressi Ad Natt. II, 14.
in Piscium cerebris lapidositas quaedam De Cultu Femin. I, 5.
Pisistrati studium in instruendis bibliothecis Apolog. 18.
Piso ludos Iovi Feretrio institutos Tarpeios dictos et Capitolinos refert De Spectac. 5.
— consul Apolog. 6.
Pius Imperat. Apolog. 5.
Placendi voluntas viris propter feminas, et feminis propter viros vitio naturae ingenita est De Cultu Femin. IV, 8.
— per decorem studium non est de integra conscientia De Cultu Femin. II, 8.
Plato animam in capite includi dixit De Anima 15.
— mundum ab aliquo institutum censuit Ad Natt. II, 3.
— mundum rotundum esse statuit Ad Natt. II, 3.
— angelos non negavit Apolog. 22.
— citatus De Pall. 2. De Resurr. Carnis 1. 3. Adv. Marc. I, 13. De Anima 1. 2. 3. 4. 6. 9. 14. 15. 16. 17. 18. 20. 23. 24. 25. 26. 43. 48. 51. 54.
— factitatorem universitatis neque inveniri facilem et inventum enarrari in omnes difficilem affirmavit Apol. 46.
— inferorum iudicium statuit Apol. 23.
— Aegyptiorum doctrinae alumnus De Anima 2.
— ventris gratia Dionysio adulatur Apolog. 46.
— a Dionysio tyranno venditus Apolog. 46.
— de immortalitate animae De Resurr. Carnis 1.
— per somnium moritur De Anima 32.
— vult esse substantias quasdam invisibiles, incorporales, supermundiales, divinas et aeternas quas appellat ideas De Anima 18.
— describit Iovem in caelo comitatum exercitu deorum pariter et daemonum Apolog. 24.
— poëtas ut deorum criminatores ex civitate eliminandos censebat Ad Natt. II, 7.
— putavit campestre solummodo cataclysmo esse abolitum Apolog. 40.

Platonici incorporalem deum statuunt Apolog. 47.
— deum statuunt curantem rerum et arbitrum et iudicem Apolog. 47. Ad Natt. II, 2.
— deum intra mundum esse statuunt Apolog. 47. Ad Natt. II, 2.
Platonis superbi tori a Diogene Cynico deculcati Apolog. 46.
— ex philosophia haeretici sua figmenta hauserunt De Anima 23.
— sententia de mundo De Pall. 2.
— honor De Anima 3.
— de mundo dogma Apolog. 11.
— Christianismus De Praescript. Haer. 7.
— de Atlantide insula narratio Apol. 40. Ad Natt. I, 9.
Plinii epistula de Christianis ad Traianum Imper. Apol. 2.
Plotius rex deo Sancto propter hospitalitatem fanum consecravit Ad Natt. II, 2.
Pluto gladiatorum cadavera deducens cum malleo repraesentatus Apolog. 15. Ad Natt. II, 9.
Poëtae pariter et philosophi tribunal apud inferos ponunt Apolog. 47. Ad Natt. I, 20.
— et philosophi statuunt animarum reciprocationem et iudicii distributionem Ad Natt. I, 20.
— deorum inrisores Apolog. 14. Ad Natt. I, 10.
— et philosophi de fontibus divinae litteraturae hauserunt suaque ingenia rigarunt Apolog. 47.
Poëtarum studia diis infesta Ad Natt. I, 10.
Poëtas ut deorum criminatores Plato ex civitate eliminandos censebat Ad Natt. II, 7.
Poëtis nec vigilantibus credendum De Anima 33.
Polycarpus Smyrnaeorum ecclesiam gubernavit ab Ioanne ordinatus De Praescript. Haeret. 32.
Polycrati Samio filia crucem prospicit de Solis unguine et lavacro Iovis De Anima 46.
Polycratis sapientia Apolog. 11.
Poma quae contacta cinerescunt Apolog. 40.
Pompeii arae trinae De Pall. 1.
— oppidum Vesuvii ignibus eversum Apolog. 40. Ad Matt. I, 9.
Pompeius Magnus veritus quandoque memoriae suae censoriam animadversionem Veneris aedem theatro a se exstructo superposuit, et ad dedicationem edicto populum vocans non theatrum, sed Veneris templum nuncupavit De Spectac. 10.
Pompeius piratarum victor Ad Natt. II, 14.
— cerasia ex Ponto primus Italiae promulgavit Ad Natt. II, 16.
— cum Hierusalem cepisset, in templo nullum reperit simulacrum Apol. 16. Ad Natt. I, 11.
Pontifex maximus et Flaminica nubunt semel De Monog. 17. Ad Uxor. I, 8.
Pontificis maximi, episcopi episcoporum edictum de moechis et fornicatoribus De Pudic. 1.
Pontius Pilatus de Christo deque eius mortis et resurrectionis miraculis ad Tiberium Caesarem retulit Apolog. 21.
Pontus inhospitalis Adv. Marc. I, 1.
— cerasiorum patria Ad Natt. II, 16.
Porta caeli strata a Christo Adv. Marc. III, 24.
Portare Graeci etiam pro eo solent ponere quod est tollere Adv. Marc. IV, 8.
Portas duas Homerus divisit somniis, corneam veritatis, fallaciae eburneam De Anima 46.
Posidonius quot in partes animam diviserit De Anima 14.
Postes laureis praestruebantur et Incernis ornabantur laetis diebus Apol. 35.
Postverta dea Ad Natt. II, 11.
Potina dea Ad Natt. II, 11.
Praedicare prius est, posterius tingere De Bapt. 14.
Praedicatores alios non esse recipiendos quam apostolos quos Christus instituit De Praescript. Haeret. 21.
Praesidibus nec suis haeretici reverentiam exhibent De Praescript. Haer. 42.
Praestitia dea Ad Natt. II, 11.
Praesumptio impedimentum est timoris, timor fundamentum salutis De Cultu Femin. II, 2.
— inverecundiae portio est, inflat petitorem, despicit datorem De Paenit. 7.
Praxeas haereticus Adv. Omn. Haer. 8.
— haereticus Montani prophetiae infestus Adv. Prax. 1.
Precantes ad orientem se convertere solebant Apolog. 16.
Precibus factis assidebant vett. Christiani De Orat. 16.
Prema dea Ad Natt. II, 11.
Primogenitus Christus, ut ante omnia genitus, et unigenitus, ut solus ex deo genitus Adv. Prax. 7.
Principale nihil aliud nisi quod super omnia, nisi quod ante omnia, et a quo omnia Adv. Hermog. 4.
Principatuum affectatores increpantur a Christo Adv. Marc. IV, 27.
Principium sive initium inceptionis esse

verbum, non alicuius substantiae nomen Adv. Hermog. 19.
Prisca prophetis De Resurr. Carnis 11. Adv. Prax. 1.
Priscilla Montanista De Ieiun. 1.
Pristinus pseudo-martyr De Ieiun. 12.
Procli haeresis Adv. Omn. Haer. 7.
Proculus contemplator Romuli in caelum recepti Ad Natt. I, 10. Adv. Marc. IV, 7.
— virginis senectae et Christianae eloquentiae dignitas Adv. Valent. 5.
—, Torpacion cognominatus, Euhodiae procurator Ad Scap. 4.
Prodesse cum possis, nolle, nihil malignius Adv. Marc. I, 22.
Prodicus haereticus Scorp. 15. Adv. Prax. 3.
Professionis ritus Adv. Marc. V, 1.
Promerendi artificium obsequium est De Patient. 4.
Prophetae multa figurate per allegorias, per aenigmata et parabolas scripserunt, aliter intellegenda quam scripta sunt Adv. Marc. III, 5.
— an omnia per imagines contionati sint De Resurr. Carnis 19.
— ab officio prophetandi nomen habent Apolog. 18.
— fuerunt vox domini De Anima 32.
Prophetarum sors in mundo Adv. Iud. 13.
— eloquium manifeste resurrectionem mortuorum annuntiat De Resurr. Carnis 19.
Prophetici eloquii proprietas Adv. Marc. III, 2.
Prosa dea Ad Natt. I, 11.
Protagoras ubi animam collocarit De Anima 15.
Proverbia: Figulus figulo, faber fabro invidet Ad Natt. I, 20. *Τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον* Ad Natt. II, 13. Nihil ad Andromacham De Pudic. 8. Aspis a vipera venenum mutuatur Adv. Marc. III, 8. Caecus a caeco deducitur Adv. Marc. III, 3. De calcaria ad carbonariam De Carne Chr. 6. De caelo in coenum De Spectac. 25. Qui fugiebat, rursus proeliabitur De Fuga in Persec. 10. Tanti si vitrum, quanti margaritum? Adv. Marc. II, 4. Ad Mart. 2. Tempus omnia revelat Apolog. 7. Thales in puteum De Anima 6.
Psalmi Valentini magna impudentia conscripti De Carne Chr. 7. 20.
— fere omnes Christi personam prophetant Adv. Prax. 11.
Psammetichus rex Aegypti quomodo quae gens primogenita sit exploraverit Ad Natt. I, 8.
Pseudapostoli virtutes maximas edent ad fallaciam muniendam corruptae praedicationis De Praescript. Haeret. 44.
Pseudapostoli adulteri evangelizatores sunt De Praescript. Haeret. 4.
Pseudoprophetae sunt falsi praedicatores De Praescript. Haeret. 4.
Ptolemaei Miscellanea Adv. Valent. 12.
Ptolemaeorum regnum quot annos comprehenderit Adv. Iud. 8.
Ptolemaeus Philadelphus eruditissimus omnium Ptolemaeorum et omnis litteraturae sagacissimus studio bibliothecarum ex suggestu Demetri Phalerei libros sacros a Iudaeis postulavit, accepit et in linguam Graecam vertendas curavit Apolog. 19.
— haereticus cum Valentino per omnia sensit Adv. Omn. Haer. 4. Adv. Valent. 4. 8.
— Mendesius scriptor Apolog. 19.
Publicanorum nomen cur tam execrabile De Pudic. 9.
Pubertatis animalis et corporalis tempora conveniunt De Anima 38.
Pudens praeses missum ad se Christianum in elogio concussione eius intellecta dimisit, scisso eodem elogio sine accusatore negans se auditurum hominem secundum mandatum Ad Scap. 4.
Pudicitia templi dei aedituus et antistes De Cultu Femin. II, 1.
— ubi, ibi vacua pulchritudo De Cultu Femin. II, 3.
— an in sola carnis integritate et stupri aversione consistat De Cultu Femin. II, 1.
— ibi ubi deus est De Cultu Femin. II, 8.
— est flos morum, honor corporum, decor sexuum, integritas sanguinis, fides generis, fundamentum sanctitatis, praeiudicium omnis bonae mentis De Pudic. 1.
Pudicitiae Christianae satis non est esse, verum et videri De Cultu Femin. II, 13.
— verae conscientia a feminis nationum abest, quia nihil verum in his quae deum nesciunt, praesidem et magistrum veritatis De Cultu Femin. II, 1.
Pudorem resignari per osculum et dexteras De Virg. Vel. 13.
— esse priorem quam corporis plagam Scorp. 20.
Pudoris verba inimica per loquacitatem inrepunt Ad Uxor. I, 8.
— quidam magis memores quam salutis De Paenitent. 10.
Puerorum dicibula Adv. Valent. 24.
Pulchritudinis proprie usus et fructus luxuria De Cultu Femin. II, 3.
Purpura regum vestis De Idol. 18.
Purpurae sacerdotum Apolog. 15.
Pyctes corona premit vulnera Scorp. 6.

Pyrrhon scripsit librum de morte et dolore constanter tolerando Apolog. 50.
Pyrrhus rex Apollinis oraculo falsus Apolog. 22.
— piscator De Anima 31.
Pythagorae metempsychosis Apolog. 43.
— de mundo dogma Apolog. 11.
— et Empedoclis opinio de metempsychosi et metensomatosi De An. 28. 32.
Pythagoras deum ex numeris constare dixit Apolog. 47.
— animam immortalem vindicavit De Anima 54.
— ne per fabalia quidem transeundum esse discipulis suis tradidit De An. 31.
— Platoni auctor de animarum recidivatu revolubili semper ex alterna mortuorum et viventium suffectione De Anima 28.
— imbellis proelia Graeciae vitans Italiae maluit quietem geometriae et astrologiae et musicae agere, quam belligerare De Anima 31.
— tyrannidem apud Thurios affectavit Apolog. 46.
Pythagorici cur fabam respuerint De Anima 48.
Pythii daemonii suffragium Socratem sapientissimum pronuntiavit De Anima 1.
Pythonici spiritus De Anima 28.

Q.

Quaestiones infinitae Christianis cavendae De Anima 2.
— indeterminatas apostolus odit Adv. Marc. I, 9.
Quaestioni omni iusta et digna est praescriptio ad propositum interrogationis pertinere debere sensum responsionis Adv. Marc. IV, 39.
Qualitates cum demutantur, etiam accipiunt vocabulorum possessiones De Carne Chr. 13.
Quies corporibus solatium proprium est De Anima 45.
Quindecimviri Sibyllini Apolog. 27.
Quintilla De Bapt. 1. adnot.
Quirinus nomen Romuli inter caelites relati Ad Natt. II, 9.

R.

Ratio legem commendat De Corona 4.
— divina in medulla, non in superficie De Resurr. Carnis 4.
Reatum inter se spiritus et caro communicant, spiritus ob imperium, caro ob ministerium De Bapt. 4.
Rebecca de disciplina Christi De Virg. Vel. 11.
— conspecto procul sponso velamen invasit De Corona 4.
Rebeccae viscera inquietantur, et longe adhuc partus De Anima 26.
— ex utero duo populi et duae gentes prodierunt Adv. Iud. 1.
Rebellium in castris facile proficitur De Praescript. Haeret. 41.
Recidivatus Iudaeorum status De Resurr. Carnis 30.
Regibus sacerdotia quaedam adscripta sacrique apparatus Ad Natt. I, 10.
Regnum nobis in terra an sit repromissum Adv. Marc. III, 24.
— dei quorum est adire, induere oportebit vim incorruptibilitatis et immortalitatis De Resurr. Carnis 50.
Reguli supplicium Apolog. 50. Ad Natt. I, 18.
Reiciendum a nobis nihil omnino est quod pertinet ad nos De Cultu Femin. I, 3.
Religio sortita est invidiam statim ut coli deus coepit Scorp. 8.
— Romanorum tota castrensis Apol. 16.
— alterius nec alii obest aut prodest Ad Scap. 2.
— nulla potior quam dei vivi De Bapt. 5.
Religionis non est cogere religionem, quae sponte suscipi debeat, non vi, cum et hostiae ab animo libenti expostulentur Ad Scap. 2.
Renuntiatur in baptismo diabolo et pompae eius De Corona 3.
Repudium ab initio num fuit De Monog. 9.
— aut discordia fieri, aut discordiam facere De Monog. 10.
— per annos circiter sexcentos a. U. nulla domus Romana scripsit Apol. 6.
Rescripta principalia Apolog. 4.
Resurgere non est nisi eius quod cecidit Adv. Marc. V, 9.
— nihil expectabit, nisi quod ante succiderit De Resurr. Carnis 18.
Resurrectio carnis a fidelibus simplici et nota iam fide recepta, sine ulla qualitatis quaestione De Resurr. Carnis 49.
— tam dictis quam factis praedicatur De Resurr. Carnis 21.
— saeculi Apolog. 48. Ad Natt. I, 19.
— mortuorum fiducia Christianorum De Resurr. Carnis 1.
— carnis durius creditur quam una divinitas De Resurr. Carnis 2.
— Christi in exemplum spei nostrae De Carne Chr. 15.
— ianua regni caelestis Adv. Marcion. V, 10.
— mortuorum unum apud omnes edictum pendet De Resurr. Carnis 18.
Resurrectione Christi infirmata etiam nostra subversa est Adv. Marc. III, 8.

Resurrectionem apostolica instrumenta testantur De Resurr. Carnis 39.
— Christi credentes in nostram quoque credimus De Patient. 9.
— animae soli destinatam Lazaro resuscitato idcirco in carnem quoque praecucurrisse quidam dicebant quia non potuisset aliter ostendi resurrectio animae invisibilis nisi per visibilis substantiae resurrectionem De Resurr. Carnis 38.
Resurrectionis haereticae interpretationes De Resurr. Carnis 19.
— praesumptores vocantur Christiani De Testim. Animae 5.
Retributio nulla non ex iudicatione constitit Adv. Marc. IV, 24.
Rex in suo solio usque ad deum, tamen infra deum, comparatus autem ad deum excidet iam de summo magno, translato in deum Adv. Marc. I, 4.
Rhadamanthus apud inferos iudex Apolog. 23. Ad Natt. I, 20.
Rhodi insulae clades Apolog. 40. Ad Natt. I, 9.
Rhodia lex Adv. Marc. III, 6.
Robigo dea De Spectac. 5.
Roma diis suis maior Apolog. 26.
Romae daemoniorum conventus consedit De Spectac. 7.
Romana superstitio incertis diis sacrificavit Adv. Marc. I, 9.
— superstitio varias ianitrices potestates colit Scorp. 10.
— ecclesia felix, cui totam doctrinam apostoli cum sanguine suo profuderunt De Praescript. Haeret. 36.
Romanae ecclesiae evangelium Petrus et Paulus sanguine suo signatum reliquerunt Adv. Marc. IV, 5.
Romani pro merito religiositatis imperio aucti Apolog. 25. Ad Natt. II, 17.
— antiquissimis temporibus templis aut simulacris ad cultum deorum non usi sunt Apolog. 25. Ad Natt. II, 17.
— pro salute imperatorum eorumque domus adversus liberos et coniuges deierant Ad Natt. II, 9.
— aliquamdiu honorabant Iudaeorum deum victimis, templum donis, gentem foederibus Apolog. 27.
— Saturnalibus diluculo lavari solebant Apolog. 42.
— Liberalibus in publico discumbere solebant Apolog. 42.
— Graeciae deos adoptarunt Ad Natt. I, 8.
— antiquitatis mutatores et exclusores in cultu, habitu, victu, apparatu, sermone, et tamen vetustatis semper laudatores Ad Natt. I, 10.
Romani si non armis, saltim lingua semper rebelles in Caesares Ad Natt. I, 18.
— episcopi auctoritas Adv. Prax. 1.
Romanensis ecclesia De Praescript. Haeret. 30.
Romanorum regnum quousque dilatatum Adv. Iud. 7.
— religio tota castrensis Apolog. 16.
— mos liberos exponendi et enecandi Apolog. 9. Ad Natt. I, 15.
— sordes in sacrificiis Apolog. 14. Ad Natt. I, 10.
— dii certi, incerti et selecti secundum Varronis partitionem Ad Natt. II, 9.
Romuli nutrix Larentina dea Ad Natt. II, 10.
Romulus fratrem interfecit, virgines rapuit, et tamen inter caelites receptus est Ad Natt. I, 10. II, 9.
— ascensus sui in caelum habuit Proculum affirmatorem Adv. Marc. IV, 7. Ad Natt. I, 10.
— Consum deum invenit Adv. Marc. I, 18.
Rosae ex horto Midae lectae De Corona 14.
Rotae aquilegae mulis motatae De An. 33.
Rubellius Geminus Consul Adv. Iud. 8.
Rubentis maris grana De Resurr. Carn. 7.
Rufi convivia De Pall. 5.
Rumina dea Ad Natt. II, 11.
Rutilius sanctissimus martyr, cum toties fugisset persecutionem de loco in locum, etiam periculum, ut putabat, numis redemisset, post totam securitatem, quam sibi prospexerat, ex inopinato apprehensus et praesidi oblatus, tormentis dissipatus, et pro fugae castigatione dehinc ignibus datus, passionem quam vitarat misericordiae dei retulit De Fuga in Persec. 5.

S.

Sabaei Apolog. 42.
Sabazia mysteria Apolog. 22.
Sabbata Romanis celebrata Apolog. 16. Ad Natt. I, 14.
Sabbati diem benedictione patris a primordio sanctum Christus sua benedictione efficit sanctiorem Adv. Marc. IV, 12.
— dominus dictus, quia sabbatum ut rem suam tuebatur Adv. Marc. IV, 12.
— an Christus sit destructor De An. 16.
— observatio quasi salutis medela Adv. Iud. 2.
circa Sabbati legem Pharisaei in totum errarunt, non animadvertentes condicionaliter eam indicentem ferias operum sub certa specie eorum Adv. Marc. IV, 12.
Sabbatizare nos ab omni opere servili

semper debere, et non tantum septimo quoque die, sed per omne tempus Adv. Iud. 4.
Sabbato pugnarunt Machabaei fortiter Adv. Iud. 4.
Sabbatum quod nos deus vult custodire Adv. Iud. 4.
— fuisse temporale praeceptum Adv. Iud. 4.
— temporale, et sabbatum aeternum Adv. Iud. 4.
Sacerdotes denuo nubere lex prohibet De Monog. 7.
Sacramentorum divinorum res satan in idolorum mysteriis aemulatur De Praescript. Haeret. 40.
Sacrificantium Romanorum sordes Apolog. 14.
Sacrificare solummodo debebant Iudaei uno in loco Adv. Iud. 5.
Sacrificia ab invitis non sunt desiderata Ad Scap. 2.
— deo grata De Resurr. Carnis 8.
— terrenarum oblationum et spiritalia sacrificia Adv. Iud. 5.
Sacrificii spectatores De Idol. 16.
— participatio De Orat. 14.
Sacrificiis spiritalibus deo litandum Adv. Iud. 5.
Sacrificiorum onera et operationum et oblationum negotiosas scrupulositates cur deus instituerit Adv. Marc. II, 18.
— rationalis institutio Adv. Marc. II, 22.
Sacrificium Christus factus pro omnibus gentibus Adv. Iud. 13.
Sacrilegi olim existimati Christiani, qui tamen nec in furto unquam deprehensi, nedum in sacrilegio Ad Scap. 2.
Sadducaei resurrectionis negatores Adv. Marc. IV, 17.
— neque animae neque carnis admittunt salutem De Resurr. Carnis 36.
Sadducaeorum callida quaestio de nuptiarum frequentia De Monog. 7.
— propria opinio De Praescript. Haeret. 33.
Saeculi aurei rex Saturnus Ad Natt. II, 13.
in Saeculo omnia imaginaria, et nihil veri De Corona 13.
Saeculum est dei, saecularia autem diaboli De Spectac. 16.
Saevitia semper cum impudicitia concordat Ad Natt. I, 16.
Sale et melle medicati infantes Adv. Marc. IV, 21.
Salii quomodo Ianum appellent Apol. 10. Ad Natt. II, 12.
Saliorum epulae luxuriosae Apolog. 39.
Sallustius citatur de Mauris De An. 20.
Salmacis fons Adv. Valent. 15.
Salomon gloriam quam habuit in deo amisit, per mulierem in idololatriam usque pertractus Adv. Marc. V, 9.
Salomon reicitur, a mulieribus alienis possessus et idolis Moabitarum et Sodomorum mancipatus Adv. Marc. II, 21.
— omni gratia et sapientia donatus a domino ad idololatriam a mulieribus inducitur De Praescript. Haeret. 3.
Salomoni ira dei accessit post luxuriam et idololatriam Adv. Marc. III, 20.
Salomonis dictum „Initium sapientiae metus in deum“ Ad Natt. II, 2.
Salutificator unus De Carne Chr. 14.
Samaria desciverat ab Israële, habens schisma illud ex novem tribubus, quas avulsas per Achiam prophetam collocaverat apud Samariam Hieroboam Adv. Marc. IV, 35.
Samariae spolia Adv. Iud. 9.
— nomine idololatriam notari Adv. Iud. 9.
Samaritani de montibus et puteis patrum semper gloriati sunt Adv. Marc. IV, 35.
Samarites intellexit vero se deo omnipotenti oblationem, gratiarum scilicet actionem, apud verum templum et verum pontificem eius Christum facere debere Adv. Marc. IV, 34.
Sameas a leonibus occiditur De Ieiun. 16.
Samia vasa Apolog. 25.
Samos Iunoni sacra Apolog. 25. Ad Natt. II, 17.
Samothracia mysteria Apolog. 7.
Samuelis anima an a Pythonico spiritu evocata De Anima 57.
Sancus vel Sanctus deus Apolog. 13.
— propter hospitalitatem a rege Plotio fano honoratus Ad Natt. II, 9.
Sanguine omni abstinebant veteres Christiani Apolog. 9.
Sanguinis dies in sacris Matris Deum Apolog. 25.
Sanguis nihil aliud quam rubens humor De Carne Chr. 9.
— humanus recens de iugulo exceptus comitiali morbo medetur Apolog. 9.
Sapiens nullus nisi saeculo stultus fiat De Bapt. 12.
— non credit incerto Apolog. 7.
Sapientiae saecularis materia temeraria interpres divinae naturae et dispositionis De Praescript. Haeret. 7.
Sapor etiam in rebus parvis Adv. Marc. V, 15.
Sardanapalus libidinum insignis De Pall. 4.
Sarmatae mente torpentes De Anima 25.
Sarpedonis in Troade oraculum De Anima 46.
Satan manceps erroris Ad Natt. I, 9.
— sanctorum est delator et criminator De Anima 35.

Satan docuit Caïn ab homicidio incipere De Patient. 3.
— decidit e sublimitate caelesti Adv. Marc. II, 11.
— principaliter fidei verae adversatur De Patient. 5.
Satanae in servos dei vivi nihil licebit, nisi permiserit dominus, ut aut ipsum destruat per fidem electorum in temptatione victricem aut homines eius fuisse traducat qui defecerunt ad ipsum De Fuga in Persec. 2.
— nomen „malum“ vulgo Romano in usum maledicti usurpatum Apolog. 22.
Satanas cum in angelum lucis transfiguratur, qualitatem suam non amittit De Resurr. Carnis 35.
— in angelum lucis transfiguratur Adv. Marc. V, 12.
Saturnalibus diluculo lavari mos erat Romanis Apolog. 42.
Saturni dies otio et victui decretus a Iudaeorum simiis, item lavacra subtracta aut in vesperum dilata Apol. 16. Ad Natt. I, 14.
— vita enarratur Apolog. 10. Ad Natt. II, 3.
— sacerdotes latioris purpurae ambitio et Galatici ruboris superiectio notat De Pall. 4. De Testim. Animae 2.
Saturnia civitas Apol. 10. Ad Natt. II, 12.
— Italiae a Saturno nomen indita Apolog. 10. Ad Natt. II, 12.
Saturninus Menandri Simoniani discipulus De Anima 23. Adv. Omn. Haer. 1.
Saturnius mons Apol. 10 Ad Natt. II, 12.
Saturno olim infantes immolabantur Apolog. 9. Ad Natt. II, 7.
— Ops adiuncta Ad Natt. II, 12.
Saturnum Afrorum hominum victima placari apud saeculum licuit Scorp. 7.
Saturnus quadratus Adv. Marc. I, 18.
— antiquissimus Romanorum deus Apolog. 10. Ad Natt. II, 11.
— senex figuratus Ad Natt. I, 10.
— allegorice est tempus Ad Natt. II, 12.
— quare falcatus figuretur Ad Natt. II, 12.
— a sationibus dictus Ad Natt. II, 12.
— revera in terris vixisse narratur Ad Natt. II, 12.
— Attico hospitio exceptus Ad Natt. II, 12.
— peragravit plurimas terras antequam in Oenotria consedit Ad Natt. II, 12.
— litterarum inventor Apolog. 10.
— signavit primus imagine numos et inde aerario praesidet Apolog. 10.
— regnavit decima genitura hominum secundum testimonium Sibyllae Ad Natt. II, 12.
Saul eligitur, sed nondum despector prophetae Samuelis Adv. Marc. II, 23.
Saul bonus prae caeteris postea evertitur De Praescript. Haeret. 3.
Scalae quas somniabat Iacob, aliis ascensum in superiora, aliis descensum ad inferiora demonstrant De Fuga in Persec. 1.
Scandalum non bonae rei, sed malae exemplum est aedificans ad delictum De Virg. Vel. 3.
Scholae bestiarum Apolog. 35.
Sciapodes Apolog. 8. Ad Natt. I, 8.
Scientia naturalium ne in bestiis quidem deficit Adv. Marc. III, 11.
Scipio Africanus matris utero exsectus De Anima 25.
Scire nihil est omnia scire De Praescript. Haeret. 14.
Scorpii remedia Scorp. 1.
— in caelo Ad Natt. II, 15.
Scorpium magnum de modico malum terra suppurat Scorp. 1.
Scriptura ubi non facit temptationis mentionem, non admittit temptationis interpretationem Adv. Marc. IV, 19.
— negat quod non notat De Monog. 4.
— figurate solet uti translatione hominum ex comparatione criminum Adv. Iud. 9.
— legem condit, natura contestatur, disciplina exigit De Virg. Vel. 12.
Scripturae sensus certae interpretationis expetit gubernaculum De Praescript. Haeret. 9.
— plenitudo adoranda Adv. Hermog. 24.
— medullas nemo magis novit quam ipsa Christi schola Scorp. 12.
Scripturam omnem aedificationi habilem divinitus inspirari De Cultu Femin. I, 3.
Scripturarum et expositionum et omnium traditionum Christianarum veritas ubi sit De Praescript. Haeret. 19.
— collatio cum haereticis non habenda De Praescript. Haeret. 19.
— congressionibus nihil proficimus apud haereticos De Praescript. Haeret. 15.
Scripturas alius manu, alius sensus expositione invertit De Praescript. Haeret. 38.
ex Scripturis solis quaestiones solvendae De Resurr. Carnis 3.
Scythae exuberantes Persas De Pall. 4.
— mortuos suos devorant Apolog. 9.
Scythicae et Indicae gemmae De Resurr. Carnis 7.
Secundus haereticus cum Valentino consensit Adv. Hermog. 37. Adv. Omn. Haer. 4. Adv. Valent. 4.
Seffora mater calculo praeputium infantis circumcidit, qui alias fuisset ab angelo praefocatus Adv. Iud. 3.
Selginae oves De Pall. 4.

Semen humanum est sanguinis calor, ut despumatione mutatum in sanguinis feminae coagulum De Carne Chr. 19.
Seminare in lacrimis et in exultatione metere Adv. Marc. IV, 14.
Seminationem vocat apostolus dissolutionem corporis in terram Adv. Marc. V, 10.
Senatus sanciebat deos Apolog. 5. 13. Ad Natt. I, 10.
Seneca omnia post mortem finiri ait, etiam ipsam De Resurr. Carnis 1.
— omnium et artium et aetatum semina nobis insita dixit De Anima 20.
— in Fortuitis citatus Apolog. 50.
— scripsit librum contra superstitiones Apolog. 12.
Senes Mercurio immolabantur apud Gallos Apolog. 9.
Senones Galli Capitolii occupatores Apolog. 40.
de Sensibus quinque quaestio De An. 17.
Sensualitatem Plato in Timaeo irrationalem pronuntiat et opinioni coimplicitam De Anima 17.
Sensum pati non opinari, animam enim opinari Stoici dicunt De Anima 17.
Sensus communes simplicitas ipsa commendat De Resurr. Carnis 4.
— eius rei quae sentitur intellectus De Anima 10.
Sensuum fallacia De Anima 17.
Sentinus deus Ad Natt. II, 11.
Sentire pati est, et pati sentire De Anima 12.
Sentius Saturninus Adv. Marc. IV, 19.
Sepiis piscibus comparantur Marcionitae Adv. Marc. II, 20.
Septem delicta capitalia Adv. Marc. IV, 9.
Sepulchra nobilium cum aris et statuis Apolog. 13. Ad Natt. I, 10.
de Sepulchro exire quidam dicunt esse de saeculo evadere De Resurr. Carn. 20.
Sepultura Christi quomodo sublata e medio Adv. Iud. 11.
Sequester dei atque hominum Christus De Resurr. Carnis 51.
Serapei Alexandrini bibliotheca Apol. 18.
Serapiacarum epularum luxuria Apol. 39.
Serapion scriptor de somniis citatus De Anima 46.
Serapis deus Apolog. 6.
— toto orbe cultus Ad Natt. II, 8.
— est Ioseph, Iacobi patriarchae filius Ad Natt. II, 8.
— cur Anubin cynocephalum iuxta se habeat Ad Natt. II, 8.
— cur modium et spicas in capite gestet Ad Natt. II, 8.
Sergius Paulus De Idol. 9.
Sermo quomodo caro factus sit, utrumne quasi transfiguratus in carne, an indutus carnem Adv. Prax. 27.
Sermo est vox et sonus oris, et aër offensus, intellegibilis auditu, ceterum vacuum quid et inane et incorporale Adv. Prax. 7.
— de organo carnis est De Resurr. Carnis 7.
— deus, et sermo domini manet in aeternum, perseverando scilicet in sua forma Adv. Prax. 27.
Sermonem apud deum in primordio fuisse quidam per simplicitatem dicunt, cum magis rationem competat antiquiorem haberi quia non sermonalis a principio, sed rationalis deus etiam ante principium Adv. Prax. 5.
Serpens aeneus in ligno positus Adv. Iud. 11.
— a primordio divinae imaginis praedo Adv. Hermog. 35.
Serpentis simulacrum cur Moyses erexerit De Idol. 5.
— exuviae et senium De Pall. 3.
— effigies non ad idololatriae titulum pertinebat, sed ad remedium Adv. Marc. II, 22.
Servi captivi vel mali status in exequiis immolabantur De Spectac. 12.
Servorum vincula ex auro apud gentes quasdam De Cultu Femin. II, 10.
Servos alienos nec Galba manumisit, facilius liberos soluturus Adv. Marc. V, 4.
Setthoïtae dicunt duos homines ab angelis constitutos, Cain et Abel, propter hos magnas inter angelos contentiones extitisse cett. Adv. Omn. Haer. 2.
Severus principum constantissimus Apolog. 4.
— imperator Adv. Marc. I, 15.
— Cincius Ad Scap. 4.
in Sexuum solenni officio, quod marem et feminam miscet, in concubitu dico communi, scimus et animam et carnem simul fungi, animam concupiscentia, carnem opera, animam instinctu, carnem actu De Anima 27.
Sibylla Apolog. 19.
Sibyllae aetas maior omni litteratura Ad Natt. II, 12.
— testimonium de aetate Saturni Ad Natt. II, 12.
Sibyna, genus venabulorum Adv. Marc. IV, 1.
Sicarii poena De Anima 33.
Siccitates depulsae sunt geniculationibus, et ieiunationibus Christianorum Ad Scap. 4.
Sicilia olim pars Italiae Apolog. 40.
Sigerius Domitiani interfector Apolog. 35.

Signatur caro, ut et anima muniatur De Resurr. Carnis 8.
Signorum militarium suggestus imaginum Apolog. 16.
— sanctitas Apolog. 16.
— et virtutum temeraria fides non admittenda Adv. Marc. III, 3.
Silenus reconditioris doctrinae auctor De Anima 2.
— quid penes aures Midae blattit De Pall. 2. Adv. Valent. 25.
Simon Magus maledictus ab apostolis de fide eiectus est De Idol. 9.
— — statua et inscriptione honoratus Apolog. 13.
— — ausus est summam se dicere virtutem, id est summum deum, mundum autem ab angelis suis institutum Adv. Omn. Haer. 1.
— Samaritanus redemptor spiritus sancti De Anima 34.
Simonem esse crucifixum eius haeresis affirmabat, non Christum Adv. Omn. Haer. 1.
Simoniana magia est disciplina angelis serviens De Praescript. Haeret. 23.
Simonianorum praestigiae De Anima 57.
Simplicitas sapientiae coniuncta Adv. Valent. 2.
Simplicitatem volunt esse haeretici prostrationem disciplinae, cuius penes nos curam lenocinium vocant De Praescript. Haeret. 41.
Sinus Abrahae Adv. Marc. IV, 34.
Siphara vexillorum et cantabra Apol. 16. Ad Natt. I, 13.
Sirenes monstrosae fabulosaeque cantrices Adv. Marc. III, 5.
Sirmium oppidum Apolog. 25.
Sitis Germanica Christianorum militum precibus dissoluta Apolog. 5.
Smaragdi in cingulis latentes De Cultu Femin. I, 8.
Sobolem veresimilius est ab origine potius quam originem a sobole vocitari Adv. Hermog. 25.
Socordius Apolog. 23.
Socrates consolabatur uxorem muliebriter de eius damnatione inclamantem De Anima 1.
— quercum, hircum et canem deierabat in deorum contumeliam Apolog. 14. Ad Natt. I, 10.
— et Cato uxores suas amicis communicaverunt Apolog. 39.
— corruptor adulescentium pronuntiabatur Apolog. 46.
— quod deos destrueret damnatus Ad Natt. I, 4.
— sapientissimus hominum a Pythio renuntiatus Ad Natt. I, 4.
Socrates deos esse negavit et tamen Aesculapio gallinaceum in fine prosecari iubebat Apolog. 46.
— Argivus retulit Aesculapium incerto patre esse natum Ad Natt. II, 14.
Socrati daemonium a pueritia adhaesit De Anima 1. 39. Apolog. 22.
Socratis disputatio de anima De Anima 1.
— vox „si daemonium permittit“ Apolog. 46.
— damnatio rescissa post mortem eius et aurea eius imago in templo collocata Apolog. 14. Ad Natt. I, 10.
Sodoma et Gomorra Apolog. 40.
Sol quibus salubris non sit Adv. Marc. II, 2.
— in conventu Uticensi extincto paene lumine adeo portentum fuit, ut non potuerit ex ordinario deliquio hoc pati Ad Scap. 5.
— unicus mundum hunc temperat Adv. Marc. II, 2.
— corpus, siquidem ignis De Anima 8.
— obscuratus meridie cum Christus moreretur Apolog. 21.
— putabatur Christianorum deus Apolog. 16. Ad Natt. I, 13.
Solem noctuae nesciunt oculi De Anima 8.
Solis imago in linteo picta in cultu Persarum Apolog. 16.
— orbem pedalem deprehendit Epicurus, Peripatetici contra illum orbe suo maiorem esse statuerunt Ad Natt. II, 4.
— pectines, nutricum fabula Adv. Valent. 3.
— dies laetitiae dedicatus Apolog. 16.
Solisternia et lectisternia, tensae et currus, laetitiae et ludi regum honores Ad Natt. I, 10.
Sollemnia Caesarum Apolog. 35.
Solon quid Croeso praedicaverit Apolog. 19.
Somni plurima praeparatura est in esu et potu De Anima 43.
Somnia plurima incuti a daemonibus De Anima 47.
— certiora sub extimis noctibus De Anima 48.
— vana in totum Epicurus iudicavit, liberans a negotiis divinitatem, et dissolvens ordinem rerum, et in passivitate omnia spargens, ut eventui exposita et fortuita De Anima 46.
Somniorum visiones nobis non imputandi De Anima 45.
— an aliqua natura credenda immunis De Anima 49.
— fides de effectu, non de conspectu renuntiatur De Anima 56.

Somno magis reficitur homo quam fatigatur De Anima 43.
Somnum Stoici sensualis vigoris resolutionem affirmant De Anima 43.
— quid esse censuerint philosophi De Anima 43.
Somnus non est extranaturale, ut quibusdam philosophis placet De An. 43.
— est recreator corporum, redintegrator virium, probator valetudinum, placator operum, medicus laborum, cui legitime fruendo dies cedit, nox legem facit, auferens rerum etiam colorem De Anima 43.
— mortis exemplar De Anima 43.
— corpori provenit in quietem De An. 45.
— finis operis De Anima 43.
Sophocles tragicus somniando redinvenit coronam auream, quam ex arce Athenae perdiderant De Anima 46.
Soranus medicus quatuor libros de anima scripsit De Anima 6.
— animam corporalibus ali dixit De An. 6.
— animae substantiam vindicat De An. 6.
— animam in septem partes divisit De Anima 14.
— hegemonicon statuit De Anima 15.
— novit ἐμβρυοσφάκτην De Anima 25.
— sopore graviore iudicavit Hermotimi corpus affectum De Anima 44.
Soror quaedam revelationum charismata sortita mira narravit Adv. Marc. IV, 9.
Soter in Alexandria triginta quinque annis regnavit Adv. Iud. 8.
Spartiatae olim philosophos civitate eiecerunt Apolog. 47.
Spectaculo an liceat Christianis uti De Spectac. 2. 24.
Spectaculorum universam paraturam ex idololatria constare De Spectac. 4.
— origenes de superstitione conceptae Apolog. 38.
— quaedam novae crudelitates Ad Natt. I, 18.
— circa voluptates infamata conditio est ab eis qui natura quidem dei omnia sentiunt ex quibus spectacula instruuntur, scientia autem deficiunt illud quoque intellegere, a diabolo esse mutata omnia De Corona 6.
Spectaculum omne sine concussione spiritus non est De Spectac. 15.
Speculum omni occasione mulier consulit De Cultu Femin. II, 8.
— alterius est nulla res Adv. Hermog. 40.
Spei est contemplatio in hoc spatio per fidem, non praesentatio, nec possessio, sed expectatio De Resurr. Carnis 23.
Spes unica totius orbis De Carne Chr. 5.
Speusippus philosophus in adulterio dicitur perisse Apolog. 46.
Spirare est flatum ex semetipso agere De Monog. 2.
Spiritum columbae corpore lapsum desedisse super Christum De Carne Chr. 3.
— dei haeretici delicto infuscant De Carne Chr. 14.
Spiritus adversarius ex diversitate praedicationis apparet, primo regulam adulterans fidei, et ita ordinem adulterans disciplinae De Monog. 2.
— omnium animarum animator Apol. 48.
— dei Saulum vertit in alium virum De Anima 20.
— dominatur, caro famulatur De Bapt. 4.
— nequam omnibus hominibus adhaeret, ab ipsa etiam ianua nativitatis animas aucupabundus De Anima 38.
— sanctus tertium numen divinitatis et tertium nomen maiestatis Adv. Prax. 30.
— sanctus ultro agnoscitur, nec expectat sanctitatis admonitionem, quae propria natura est eius De Monog. 3.
— sanctus, doctor veritatis De Praescript. Haeret. 28.
— sanctus apostolorum animas et mentes confirmavit, et evangelica sacramenta distinxit, et in ipsis illuminator rerum divinarum fuit Adv. Prax. 31.
— sanctus per Ioëlem promissus, sed per Christum redditus Adv. Prax. 30.
— sancti vicariam vim Christum misisse, qui credentes agat De Praescript. Haeret. 13.
— sancti natura declarata per columbam, animal simplicitatis et innocentiae De Bapt. 8.
Spongiae et linguae inter scribendum usus Ad Natt. I, 19.
Sponsiones in amphitheatro factae De Carne Chr. 7. De Spectac. 16.
Statilius taurus De Pall. 1.
Statina dea De Anima 39. Ad Natt. II, 11.
Statio militaris per provincias ad latrones vestigandos Apolog. 2.
— sensuum sanguis circumcordialis De Anima 48.
Stationes Ad Uxor. II, 4.
— in vesperam productae De Ieiun. 1.
Statuae et euripus in circo Adv. Hermog. 31.
Stella a stella differt in gloria, non tamen in substantia De Resurr. Carnis 49.
Stephanus angelicum fastigium induit Adv. Iud. 13.
— cum lapidaretur, vidit adhuc stantem Christum ad dexteram dei, ut exinde sessurum, donec ponat illi pater omnes inimicos sub pedibus suis Adv. Prax. 30.
Sterculus deus Apolog. 25. Ad Natt. II, 9. 17.

Sterilem parere contra naturam deo non fuit, sicut nec virginem Adv. Prax. 10.
Stesichorus Castori et Polluci equos a Mercurio tributos narrat De Spectac. 4.
Stoici deum volunt sic per materiam decucurrisse quomodo mel per favos Adv. Hermog. 44.
— deum malunt providentissimum humanae institutioni inter cetera praesidia divinatricum artium et disciplinarum somnia quoque nobis indidisse? peculiare solatium naturalis oraculi De Anima 46.
— animas imprudentes circa terram prosternunt, reliquas ad inferos deiciunt De Anima 54.
— negant de deo quicquam nasci Ad Natt. II, 3.
— statuunt deum extra mundum positum Apolog. 46. 47.
Stoicorum opinio de anima De Anima 5.
— opinio de somno De Anima 43.
Stoicus Christianismus De Praescr. Haer. 7.
Strato physicus dixit animam esse in superciliorum meditullio De Anima 15.
— auctor De Anima 46.
— et caelum et terram deum dixit Adv. Marc. I, 13.
— segregationem consati spiritus somnum dicit esse De Anima 43.
— unitatem animae tuetur De Anima 15.
— medicus in membranulis esse animam dixit De Anima 15.
Stygias paludes poëta tradidit mortem diluentes De Anima 50.
Subigus deus Ad Natt. II, 11.
Substantia aliud est, et aliud natura substantiae De Anima 32.
— nulla digna est quam deus induat Adv. Marc. III, 10.
Suetonius de Nerone citatus De Anima 44. Cf. Scorp. 15.
Suffixorum ossa a carnifice suffringebantur Apolog. 21.
Suffocatis et morticinis abstinebant veteres Christiani Apolog. 9.
Suggestus imaginum in signis militaribus Apolog. 16.
Summum magnum necesse est sit unicum Adv. Marc. I, 3.
Superinducticii fratres turbarunt primaevam ecclesiam Adv. Marc. V, 3.
Superstitio vulgaris communis idololatriae cum in simulacris de nominibus et fabulis veterum mortuorum pudet, ad interpretationem naturalium refugit, et dedecus suum obumbrat Adv. Marc. I, 13.
Surgere potest et quod omnino non cecidit, et quod semper retro iacuit Adv. Marc. V, 9.
Suspiciones impudicas omni modo cavendas esse De Cultu Femin. II, 12.
Sustinere in finem nihil aliud quam pati in finem Scorp. 9.
Sutrinorum dea Hostia Apolog. 24.
Syracusas moeniunt Corinthii cum Archia De Pall. 3.
Syri Astarten sive Atargatim colebant Apolog. 24. Ad Natt. II, 8.

T.

Tacitus citatus Apolog. 16. Ad Natt. I, 10.
— mendaciorum loquacissimus Apol. 16. Ad Natt. I, 11.
Tarpeii ludi De Spectac. 5.
Tatianus haereticus, Iustini discipulus Adv. Omn. Haer. 8.
Tatius Cloacinam invenit Adv. Marc. I, 19.
Tauricae fabulae de sacrificiis humanis Apolog. 9.
Telmessenses nulla somnia evacuant, imbecillitatem coniectationis incusant De Anima 46.
Temeritatis modus testatio est timoris De Paenitent. 7.
Templa milites salva praestant Apolog. 29.
— adulteriorum sedes Apolog. 9.
Templorum reditus ex tributis pro aditu sacri, pro solo templi Ad Natt. I, 10.
Templum Aegyptiorum numinum Romae restitutum Apolog. 6.
— dei catholicum Christus, in quo deus colitur Adv. Marc. III, 21.
Temporum ratio unde nata Adv. Marc. II, 3.
Temptatio non maior quam persecutio De Fuga in Persec. 2.
Temptationem praecedit quaestio orta ex dubitatione De Carne Chr. 7.
Temptationes sequi post baptismum Adv. Hermog. 18.
Temptationibus via non est aperienda De Cultu Femin. II, 2.
Tempus omnia revelat Apolog. 7. Ad Natt. I, 7.
Tensa regum honor Ad Natt. I, 10.
Terra quare maledicta De Resurr. Carnis 26.
— sequestratorium est seminibus illic deponendis et inde repetendis De Resurr. Carnis 32.
— vere sancta per incolatum spiritus sancti De Resurr. Carnis 26.
— carnis nostrae matrix Adv. Marc. I, 14.
— virgo fuit nondum opere compressa ex qua hominem factum accipimus a deo in animam vivam De Carne Christi 18.

Terra repromissionis est vitae aeternae possessio Adv. Iud. 9.
Terrae cum corpore humano comparatio De Carne Chr. 9.
— et caeli filius Saturnus Ad Natt. II, 12.
— filii vulgo appellati qui incerti erant generis Apolog. 10. Ad Natt. II, 12.
Terrenae originis signa De Carne Christi 9.
Terrenorum amissio quomodo ferenda De Patient. 7.
Tertium genus hominum Ad Natt. I, 20.
Tertullianus se vocat peccatorem De Bapt. 20.
— in persona Christi alloquitur haereticos ironice De Praescript. Haeretic. 44.
Testa ex argilla facta non est amplius argilla Adv. Hermog. 25.
Testamenti veteris decessio et successio novi Adv. Marc. IV, 22.
Testamentum novum oportebat in eodem suggestu consignari in quo conscriptum vetus fuerat Advers. Marc. IV, 22.
— novum compendiatum est, et a legis laciniosis oneribus expeditum Adv. Marc. IV, 1.
Thales physicorum princeps Apolog. 19.
— in puteum De Anima 6. Ad Natt. II, 4.
— aquam deum esse dixit Adv. Marc. I, 13.
— ex aqua animam constare dixit De Anima 5.
Thaletis responsum de divinitate sciscitanti Croeso datum Apolog. 19. 46. Ad Natt. II, 2.
Thallus scriptor Apolog. 10. 19. Ad Natt. II, 12.
Thamar ornata se prostituit De Cultu Femin. II, 12.
Theatra a censoribus destructa Apolog. 6.
Theatri impudicitia Apolog. 38.
Theatrum Pompeii cum sacrario Veneris De Spectac. 10.
Thebani olim philosophos civitate eiecerunt Apolog. 47.
Thebis hebetes et brutos nasci relatum est De Anima 20.
Thenatius Apolog. 23.
Theodotus haereticus Byzantius Christum haereticum tantummodo dixit, deum negavit cett. Adv. Omn. Haeret. 8.
— haereticus alter et ipse Christum hominem tantummodo dixit, ex spiritu sancto, ex virgine Maria conceptum pariter et natum Adv. Omn. Haer. 8.
Theopompus citatus Adv. Hermog. 25. De Anima 44.
Theotimus haereticus multum circa imagines legis operatus est Adv. Valent. 4.
Theseus apud Athenienses cultus Ad Natt. II, 15.
— in Ariadnen impius, et per oblivionem patri fuit causa mortis Ad Natt. II, 15.
Thrasymedem nunquam somniasse De Anima 44.
Tiberii tempore nomen Christianum in saeculum intravit Apolog. 5.
a Tiberio usque ad Antoninum sunt anni fere centum quindecim et dimidium anni, cum dimidio mensis Adv. Marc. I, 19.
Tiberis exundatio Apolog. 40. Ad Natt. I, 9.
Tiberius Caesar quot annis regnarit Adv. Iud. 8.
— Imper. ad senatum retulit de Christiana secta eiusque auctorem consecrare voluit Apolog. 5.
— proconsul Apolog. 9.
Timaeus retulit Lydos ex Asia transvenas in Etruria consedisse De Spectac. 7.
Timor odium spirat Apolog. 27.
— iustus nullus est periculi dubii De Resurr. Carnis 21.
— hominis dei honor est De Patient. 7.
— salutis fundamentum est De Cultu Femin. II, 2.
Titan regnavit decima genitura hominum teste Sibylla Ad Natt. II, 12.
Titanii de Caelo et Terra oriundi Ad Natt. II, 3.
Titanorum rex Saturnus Apolog. 19.
Tituli et decreta Caesarum post mortem lancinata ad memoriam extinguendam Ad Natt. II, 7.
Togae origo et historia De Pall. 1.
— plus laesere rem publicam quam loricae De Patient. 1.
Tormenta apud tyrannos solos pro poena adhibita Apolog. 2.
Τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον, proverbium Ad Natt. II, 13.
Traditio evangelica Adv. Marc. V, 19.
— etiam non scripta observanda De Corona 3.
— apostolica nihil passa est in tempore suo circa dei regulam Adv. Marc. I, 21.
— in multis disciplinis praetendetur auctrix, consuetudo confirmatrix, et fides observatrix De Corona 4.
Tragoediae et comoediae sunt scelerum et libidinum auctrices, cruentae et

lascivae, impiae et prodigae De Spectac. 18.
Traianus Imp. Christianos damnat et absolvit Adv. Marc. IV, 34. Apolog. 2. 5.
Transfiguratio interemptio est pristini: omne enim quodcunque transfiguratur in aliud desinit esse quod fuerat, et incipit esse quod non erat Adv. Marc. IV, 34.
Transgressio, quae perditionis causa est, tam animae instinctu ex concupiscentia quam et carnis actu ex degustatione commissa totum hominem elogio transgressionis inscripsit De Resurr. Carnis 34.
Tribunal dei salvum hominem exigit De Resurr. Carnis 60.
Tribuum Romanorum luxuriosae epulae Apolog. 39.
Trinitas dei Apolog. 21.
— rationaliter expensa veritatem constituit Adv. Prax. 3.
— per consertos et connexos gradus a patre decurrens et monarchiae nihil obstrepit et oeconomiae statum protegit Adv. Prax. 8.
Trinitatis distinctionem et demonstrationem scripturae omnes ostendunt Adv. Prax. 11.
in Trinitate unitas quomodo disposita Adv. Prax. 2.
Triumphantes imperatores comitantium vocibus homines esse moniti Apolog. 33.
Trochilus Argivus De Spectac. 4.
Troianum bellum quando factum Apolog. 19.
Trophonii in Boeotia oraculum De Anima 46.
— initiationes Apolog. 21.
Tuba dei evangelicus sermo dici potest De Resurr. Carnis 24.
Tunica incendialis Ad Natt. I, 18.
Tunicae Carthaginensium De Pall. 1.
Tus et merum in sacrificiis De Corona 10. Apolog. 30.
— Arabicae arboris lacrimae Apolog. 30. 42.
Tusci simulacrorum fabricatores Apolog. 25.
Tutulina a tutelis fructuum De Spectac. 8.
Typhon De Anima 57.
Tyranni soli tormenta pro poenis adhibebant Apolog. 2.
Tyrrhenus dux De Spectac. 5.

V.

Vae, quomodo Christus pronuntiarit Adv. Marc. IV, 15.
Valentia Ocriculanorum dea Apolog. 24.
Valentini haeresis Adv. Omn. Haer. 4. De Resurr. Carn. 2.
Valentini psalmi De Carne Chr. 17. 20.
— libri Sophia Adv. Valent. 2.
— Aeones De Praescript. Haeret. 33.
— monstrosa nomina Scorp. 10.
— error de resurrectione De Praescript. Haeret. 33.
Valentiniani frequentissimum inter haereticos collegium Adv. Valent. 1.
— taxantur De Praescript. Haeret. 29. Scorp. 10. De Resurr. Carnis 59.
Valentinianorum semina haeretica De Anima 10.
— Aeonum genealogiae De Carne Chr. 24.
Valentinus episcopatum speraverat, quia et ingenio poterat et eloquio Adv. Valent. 4.
— materiam ad scripturam excogitavit De Praescript. Haeret. 38.
— Platonis sectator De Paenitent. 4. De Carne Chr. 20.
— cur ab ecclesiae authenticae regula abruperit Adv. Valent. 4.
— Aeonas suos spargit, et unius Aeonis vitium in originem deducit dei creatoris De Praescript. Haeret. 34.
— adulter veritatis De Praescript. Haeret. 30.
— condiscipulus Apellis De Carne Chr. 2.
Varro M. Terentius citatus Ad Natt. I, 10. II, 1. 3. 8. De Spectac. 5.
— Romani stili Diogenes trecentos Iovessine capitibus induxit Apolog. 14. Ad Natt. I, 10.
— ex omnibus retro digestis libros Rerum divinarum composuit Ad Natt. II, 1.
— triplicem deorum censum distinxit Ad Natt. II, 1.
— animalia dixit caelum et astra Ad Natt. II, 3.
— cur deos elementa putaverit Ad Natt. II, 5.
— antiquissimos deos ponit Iovem, Iunonem, Minervam Ad Natt. II, 12.
— ignem mundi animam facit Ad Natt. II, 3.
— statuit deos humanae originis Ad Natt. II, 13.
Varronis M. Terentii libri Rerum divinarum a Tertulliano ad compendium electa Ad Natt. II, 1.
Varsutina dea Maurorum Ad Natt. II, 8.
Vas capacitatis nomine dicta est caro De Resurr. Carnis 16.
Vasa escaria et potoria ex aere De Cultu Femin. I, 4.
— sordida, id est terrena et frivola, antiquis temporibus adhibebantur in sacris Romanorum Ad Natt. II, 17.
Vasculorum omnifariam curam cur deus distinxit Adv. Marc. II, 18.

Vectigal Iudaeorum Alexandriae, si libere suum cultum exercere vellent Apolog. 19.
Vectigalium publicorum fraudationes Apolog. 42.
Venatorii in circo Ad Natt. I, 19.
Venia facilis difficilium Ad Uxor. II, 1.
Venilia dea Ad Natt. II, 11.
Venus humana sagitta sauciata Apolog. 14. Ad Natt. I, 10.
Verbi dei administratio De Praescript. Haeret. 41. De Cultu Femin. II, 11.
Verbo dei praeponenda sunt omnia Adv. Marc. IV, 19.
Verbum insultatorium et triumphatorium Adv. Marc. V, 10.
— divinum nullum nisi dei unius, quo prophetae, quo apostoli, quo ipse Christus intonuit De Anima 28.
— dei quid Apolog. 21.
— dei seminis similitudo est De Praescript. Haeret. 31.
Vergilius citatus Apolog. 7. 25. Ad Natt. I, 7. 13. II, 13. 14. 17. De Anima 50.
Vergiliocentones De Praescr. Haeret. 39.
Veritas nihil erubescit nisi solummodo abscondi De Bapt. 18.
— patet mendacio Adv. Marc. I, 11.
— sempiterna et antiqua res De Virg. Vel. 1.
— docendo persuadet, non persuadendo docet Adv. Valent. 1.
— odium parit Apolog. 46.
— paucis amatur De Pudic. 1.
— ubi quaerenda De Praescript. Haeret. 35.
— nulli comperta sine deo, nulli deus cognitus sine Christo, nulli Christus cognitus sine spiritu sancto, nulli spiritus sanctus accommodatus sine fidei sacramento Adv. Marc. IV, 4.
Veritatem se Christus nominavit, non consuetudinem De Virg. Vel. 1.
— varie diabolus aemulatur Adv. Prax. 1.
— decet totis viribus uti suis, non ut laborantem Adv. Marc. III, 1.
Veritati tantum obstrepit adulter sensus, quantum et corruptor stilus De Praescript. Haeret. 17.
Veritatis cuneo omnis extunditur haeresis Adv. Marc. I, 21.
— integritas De Spectac. 5.
— simplicitate hostes, non curiositate in negotio domini vincendi Adv. Marc. II, 21.
— testimonium ubique occupat principatum De Praescript. Haeret. 35.
— interfector Marcion De Carne Chr. 5.
Verus Imperator Apolog. 5.
Vespae faciunt favos, et Marcionitae etiam faciunt ecclesias Adv. Marc. II, 5.
Vespasianus anno primo imperii sui debellavit Iudaeos, et imperavit annis undecim Adv. Iud. 8.
Vespronius Candidus Christianum aliquem quasi civibus suis satisfacere dimisit Ad Scap. 4.
Vestalium virginitas Ad Uxor. II, 1.
Vestam in ignem transfigurant Adv. Marc. I, 13.
Vestibula diebus laetis et festis lucernis illuminabantur postesque laureis ornabantur Apolog. 35.
Vestimenta mulierum qualia olim fuerint De Virg. Vel. 16.
Vestimentorum in scripturis allegoria De Resurr. Carnis 24.
Victor pontifex Adv. Omn. Haer. 8.
Victoriae Apolog. 25. Ad Natt. I, 13.
Viduae non renubentes Ad Uxor. I, 4.
Viduas Africanae Cereri assistere Ad Uxor. I, 6.
Viduitas laudatur De Resurr. Carn. 8.
Viduus Romanorum deus extra muros relegatus Ad Natt. II, 15.
Virgellius Saturninus Ad Scap. 3.
Vino abstinebant mulieres antiquae Romae Apolog. 6.
Vinolentia Antonii De Pall. 5.
Virginem traditam a Christo stupraverunt adulterio haeretici, perversi homines De Praescript. Haeret. 44.
— in muliere intellegi apostolus voluit De Virg. Vel. 7.
— quae caelat, etiam se mulierem negat De Virg. Vel. 16.
per Virginem Christum natum, non ex virgine Valentiniani dicunt De Carne Chr. 20.
Virgines suas Corinthios olim velasse De Virg. Vel. 8.
— penes Israël illicitum est ad virum tradere, nisi post contestatam sanguine maturitatem De Virg. Vel. 11.
— suas plures ecclesiae per Graeciam abscondunt De Virg. Vel. 2.
— oportere velari De Virg. Vel. 1.
— Christo maritatae De Resurr. Carn. 61.
— apud ethnicos velatas ad viros ductas De Virg. Vel. 11.
— hominum adversus virgines dei ambiunt De Virg. Vel. 3.
Virginitas deo gratum sacrificium De Resurr. Carnis 8.
— gratia constat, continentia vero virtute De Virg. Vel. 10.
— vera et tota et pura nihil magis timet quam semetipsam, etiam feminarum oculos pati non vult, alios ipsa oculos habet De Virg. Vel. 15.
— coacta et invita quae admittat flagitia De Virg. Vel. 14.

Virginitas ostentaticia De Virg. Vel. 3.
Virginitatem et continentiam nuptiis cur anteponat Tertullianus Adv. Marc. V, 15.
Virgo poterit felicior haberi, at vidua laboriosior Ad Uxor. I, 8.
— Caelestis pluviarum pollicitatrix Apolog. 23. Ad Natt. II, 8.
Virtus duritia exstruitur, mollitia vero destruitur Ad Martyr. 3.
Virum necessarium sexui, ut auctoritatis et solatii causa, vel ut a rumoribus caro tuta sit Ad Uxor. I, 4.
Visidianus Narniensium deus Apolog. 24. Ad Natt. II, 8.
Visitandorum fratrum gratia vicatim aliena, et quidem pauperiora quaeque tuguria circuibat vetus ecclesia Ad Uxor. II, 4.
Vita nihil aliud quam coniunctio corporis et animae De Anima 27.
Vitalia pro cuiusque generis dispositione omnibus propria animalibus temperavit artifex deus De Anima 10.
Vitellii commentaria De Anima 46.
Vitellius quot mensibus regnarit Adv. Iud. 8.
Vitia solent in corpore alibi innata in aliud membrum perniciem suam efflare Adv. Valent. 9.
Vitrum si tanti, quanti margaritum? proverb. Ad Martyr. 2.
Vittae sacerdotum Apolog. 15.
Vitumnus deus Ad Natt. II, 11.
Ultio penes errorem solatium videtur doloris, penes veritatem redarguitur malignitatis De Patient. 10.
Ultionis metu omnis iniquitas refrenatur Adv. Marc. IV, 16.
— modum regere non possumus per impatientiam doloris De Patient. 10.
Unctio benedicta de pristina disciplina De Bapt. 7.
— carnaliter currit in nobis, sed spiritaliter proficit De Bapt. 7.
Unctionem chrismatis regulis Iudaeorum confici in captivitate per legem non licebat Adv. Iud. 13.
Unctiones infantum De Carne Chr. 4.
Ungues nervorum exordia De Anima 51.
Unicornis medius stipitis palus Adv. Iud. 11.
Unitas irrationabiliter collecta haeresim facit Adv. Prax. 3.
Universitas ex diversitate et aemulis substantiis composita Apolog. 48.
Voleta dea Ad Natt. II, 11.
Volumnus deus Ad Natt. II, 11.
Voluntas dei est sanctificatio nostra De Exhort. Castit. 1.
— nulla sine concupiscentiae stimulo Adv. Marc. I, 25.
de Voluntate dei quomodo loquendum Adv. Prax. 31.
Volupia dea Ad Natt. II, 11.
Vulcanus faber Ad Natt. I, 10. II, 12.
— Aeneae inimicus Ad Natt. II, 9.
Vulsiniensium dea Nortia Apolog. 24. Ad Natt. II, 8.
Vulsinios ignis delevit Apolog. 40. Ad Natt. I, 9.
Vultures sine masculis pariunt Adv. Valent. 10.
Vulva fontem suum transfundit in ubera De Carne Chr. 20.
Vulvae adapertae nuptialem passionem agnovit apostolus in Maria virgine De Carne Chr. 23.
in Vulvam filium dei descendisse De Carne Chr. 19.
— — deus verbum suum detulit De Anima 20.
Uxor nulla suo marito deformis De Cultu Fem. II, 3.

X.

Xenocrates Academicus bifariam facit deorum genus, Olympios et Titanios Ad Natt. II, 3.
— incorporalem animam statuit De An. 5.
— animam in vertice praesidere dixit De Anima 15.
Xenophanes et Anaxagoras somnum definierunt defetiscentiam spiritus animalis De Anima 43.
Xerophagia De Ieiun. 1.
Xystarches spiritus sanctus Ad Martyr. 3.

Z.

Zachaeus, etsi allophylus, fortasse tamen aliqua notitia scripturarum ex commercio Iudaico afflatus Adv. Marc. IV, 37.
Zacharias, Iudaicorum prophetarum ultimus, quando vixerit Apolog. 19.
— inter altare et aedem trucidatur Scorp. 8.
Zeno consitum spiritum definiit animam De Anima 5.
— aërem et aetherem deum dixit Adv. Marc. I, 13.
— Stoicus animam in tres partes divisit De Anima 14.
— quid λόγον determinet Apolog. 21.
— mundialem materiam a deo separat vel eum per illam tamquam mel per favos transisse dixit Ad Natt. II, 4.
Zenon aliquis philosophus tyrannidem apud Prienenses affectavit Apolog. 46.
Zenonis de natura dogma Ad Natt. II, 3.
— disciplina materiam deo aequat De Praescript. Haeret. 7.
— vigor De Anima 3.
— Eleatae constantia Apolog. 50.

INDEX VERBORUM.

A.

A praepos. c. abl. pro adiectivo Ad Natt. I, 10 „deum *a Pessinunte*“.
— nativitate De Virg. Vel. 11.
— primo nomine aetatis De Virg. Vel. 11.
Ab re Adv. Hermog. 19.
Abacum linire De Idol. 8.
Abalienare (= removere) Ad Natt. II, 12.
Abascanti Valentini Scorp. 10.
Abdicare filium Apolog. 3.
— matrimonium De Exhort. Castit. 13.
Abdicere (= abdicare, reicere) Adv. Marc. IV, 15.
Abesse modico Adv. Valent. 9.
Abesus De Ieiun. 12 (ex coni. Rigaltii; nam vulgo extat *Abusus*).
Abhinc (= inde ab hoc loco) Adv. Valent. 14. 17.
Abire de rebus (= discedere e vita) Ad Uxor. I, 5. Cf. De Testim. Animae 4.
Ablatio Adv. Marc. IV, 19.
Ablativus substantivi pro adverbio Adv. Hermog. 11 „iniustitia“. Ad Natt. I, 4 „temeritate“. Ibid. I, 18 „animo“.
— in *is* adiectivorum in *e* pro *i* Scorp. 1 „dulce“. Ibid. 7 „inaestimabile“. De Cultu Femin. II, 9 „facile“.
— absol. gerundii Scorp. 8 „ut et iam *patiendo* quae patienda essent“.
— absol. adiectivorum neutr. more participiorum posit. De Carne Chr. 25 „*manifesto*“.
— absol. particip. absolute positorum Adv. Marc. II, 12 „*iudicato*“. De Pudic. 12 „*satisfacto*“.
Ablegare Adv. Marc. V, 2.
Abolefacere Apolog. 35. De Cultu Femin. I, 3.
Abolitio et Amolitio Adv. Marc. V, 4. crit.
Abominamentum Adv. Iud. 13.
Aborsivus et Abortivus Adv. Marc. III, 8.
Aborsum Adv. Valent. 14.
Aborsus De Anima 37 „*aborsus* reum talionibus iudicat“.
Abreliquere De Virg. Vel. 5. Adv. Iud. 1.
Abrumpere (intrans.) Apolog. 37 „*abrupissemus* a vobis“. De Pudic. 7. Adv. Valent. 4 „*abr.* de aliqua re“.
Abrupte Adv. Prax. 10. De Resurr. Carn. 51.
Abruptum Adv. Marc. V, 14 „Salio et hic amplissimum *abruptum* intercisae scripturae“.
Abruptus (= praefractus, durus) Adv. Marc. I, 1 „Marcion — Caucaso *abruptior*“. De Corona 1 „*abrupto* et praecipiti et mori cupido“. Adv. Marc. IV, 12 „*abrupta* defensio“ et „*abrupta* provocatio“. Cf. Adv. Marc. IV, 29. De Idol. 12. De Anima 8 „*abruptum* et absurdum“. De Pudic. 9 „aspera et *abrupta*“.
Abscessio De Resurr. Carnis 24.
Abscisio Adv. Iud. 8. 11.
Absconditor Adv. Marc. IV, 25.
Absentias reducere De Resurr. Carn. 12.
Absit De Resurr. Carnis 9. Adv. Prax. 13. De Patient. 8. De Pudic. 1. 17. 19. De Paenitent. 7. Adv. Marc. I, 27. V, 13. De Pall. 2. De Spectac. 19. De Cultu Femin. II, 6. Ad Uxor. II, 2.
Absolvere De Corona 1 „speculatoriam *de pedibus absolvit*“.
Abstruere Adv. Marc. IV, 27.
Abundans c. genit. Adv. Marc. II, 24.
Abuti (c. accus.) Adv. Marc. III, 15. Apolog. 23. crit.
Abyssus Adv. Hermog. 11. 32.
Ac si Adv. Marc. IV, 29. 34. 35. V, 20. Adv. Hermog. 35.
Acataleptos Aeon Valent. Adv. Valent. 35.
Acatus Adv. Marc. V, 1.
Accendones De Pall. 5.
Acceptabilis Ad Natt. I, 19 „*acceptabilior* praesumptio“. Adv. Iud. 5 „*acceptabile* sacrificium“.

Acceptatio Adv. Marc. V, 9. De Pudic. 5.
Acceptator De Patient. 4 „*acc.* bonorum deus". De Paenitent. 2.
Acceptio (= acceptatio) Adv. Marc. IV, 35.
Accepto facere De Exhort. Castit. 2. De Pudic. 16. Adv. Marc. IV, 1.
— ferre Apolog. 13. Ad Natt. I, 7. Adv. Iud. 2.
Accessibilis Adv. Prax. 15.
Accessibilitas Adv. Prax. 15.
Accidens Adv. Hermog. 36.
Accidentia De Anima 20. 21. 52. Ibid. 22. „*accidentiis* obnoxiam".
Accipere c. inf. (= suscipere) Adv. Marc. IV, 34.
Accommodus Scorp. 2.
Accuratus (= quod maiori curae est) Apolog. 22 „quae illis *accuratior* pascua est".
Accusativi Graeco more positi De Pall. 1 „Romanum praecoqua", et „senium non fastigium exemptis", et „Campania — erepta Pompeios", et „Vulsinios pristinos exusta Tuscia". Adv. Prax. 9 „mandatus quid". De An. 28 „bonus cetera". De Pudic. 22 „omnia sanctus". De Pall. 4 „omnia candidatus". De Testim. Animae 2 „calceatus galeam". De Pall. 4 „fugari mentes". Adv. Marc. III, 18 „figuratus Christum". De Pall. 4 „aeratus crepidam". De Virg. Vel. 11 „nupta animam". Apolog. 35 „insculpta scenam". Ad Natt. I, 3 „id reum" cett.
Acerbare Adv. Valent. 32 „ne Fortuna *acerbetur*". Apol. 50 „flagella *acerbata*".
Acerbus (= immaturus) Adv. Hermog. 34 „*acerba* sua amittit ficus". De Virg. Vel. 11 „virgo *acerba*".
Acerra Apolog. 9. Adv. Marc. I, 27.
Acervus De Fuga in Persec. 1 „confusum *acervum* fidelium". Cf. De Patient. 14. adn. crit.
Acessere Apolog. 39.
Achamoth Aeon Adv. Valent. 14. 15 sqq. 20.
Achamothianus (= ad Achamoth pertinens) Adv. Valent. 27.
Acie figere De Pall. 4.
Acies apostolica De Pudic. 17.
— tibiarum De Anima 14.
Acinetus Aeon Scorp. 10. Adv. Valent. 8 et seqq.
Aconitum hostilitatis De Pall. 2.
Acor De Paenit. 6 „poma in *acorem* senescere incipiunt". Adv. Marc. I, 2 „*acore* haeretico totam massam desipuit".
Acquiescere (= sedere) De Pall. 1 „*acquiescebat* humeris pallium".
Actis referre Adv. Marc. V, 1.
Activa verba mediali sensu usurpata De Ieiun. 10 „dirigere". De Virg. Vel. 5 et 7 „convertere". De Ieiun. 7 „admovere" cett. De Pall. 2 „inquietare". Ibid. 1 et 2 „mutare". Ibid. 2 „obhumare". Ibid. 1 „producere". Ibid. 3 „stipare". Ibid. 3 „explicare" cett.
Acto anno Ad Natt. II, 12.
Actor (= administrator, custos) Adv. Marc. IV, 29.
Actorium De Anima 14.
Actrix De Spectac. 19 „comoediae et tragoediae libidinum *actrices*".
Actus (= administratio bonorum alterius) Adv. Marc. IV, 33 „ab *actu* summotus".
Acus De Paenitent. 11 „*acum* crinibus distinguendis". De Virg. Vel. 11 „*acu* lasciviore crinem sibi inserunt".
Acutus De Pall. 5 „si pergam ad *acuta* tecum". De Anima 20 „*acutissimos* dicendi sapiendique".
Ad hodiernum Apolog. 5. 10. Ad Natt. I, 9 Adv. Valent. 4. De Resurr. Carnis 22. De Anima 34. Adv. Hermog. 1. Scorp. 7.
— summam (= insuper) Adv. Marc. V, 17.
Adaequare De Anima 32. 33. Intransitive De Orat. 12 „quod gentilibus *adaequent*". De Anima 32 „nec ceteris naturae suae legibus *adaequantia*". De Anima 8. De Pall. 2.
Adaequatio comparationis Ad Natt. I, 1. 15. De Pudic. 9 „*adaequ.* exemplorum".
Adagnitio et Agnitio Adv. Marc. IV, 28. crit.
Adagnoscere et Agnoscere Adv. Marc. V, 5. crit. De Carne Chr. 23. crit. De Anima 6. crit.
Adauctor De Testim. Animae 2.
Adcognoscere Adv. Marc. IV, 20. 21.
Addere (absolute positum) De Anima 56., et saepius.
Addicere Apolog. 26 „nos crimini addicite". De Fuga in Persec. 8 „status sensui *addicitur*". Ibid. 14. De Paenitent. 6. De Anima 43.
Addictio De Pudic. 18.
Additicius De Resurr. Carnis 52 „*add.* corpus".
Adducere praeputium De Monog. 11.
Adeo (= itaque, igitur, transitioni serviens) Apolog. 1. 4. 19. 22. 23. 24. 25. 28. 36. 46. 47. Ad Natt. I, 3. 5. II, 13. Adv. Marc. V, 14. cett.
Adfari (= fari, loqui) Apolog. 21.
Adfectati duces passivorum discipulorum Adv. Valent. 5.
Adfectator Adv. Marc. IV, 27.
Adfecte De Anima 45.

Adfectio Adv. Iud. 11. De Anima 31. De Resurr. Carnis 6. De Cultu Femin. II, 1.
Adfectiosus (= παθῶν δεκτικὸς) De Anima 19.
Adfectuosus Adv. Marc. V, 14.
Adfinis (c. genit.) Adv. Hermog. 16. 29. 37. De Resurr. Carnis 32. Adv. Marc. V, 3 „*adf.* Iudaismi". De Anima 24 „*adf.* oblivionis". De Patient. 7.
Adfinitas De Idol. 13 „ad idololatriae *adfinitates*".
Adfirmator De Anima 46.
Adflator Adv. Hermog. 32.
Adflatus De Paenitent. 3. Adv. Marc. II, 9. De Idol. 13 „*adfl.* idololatriae".
Adflictatio carnis De Patient. 5. 13. Adv. Marc. V, 16.
Adflictator Adv. Marc. V, 15. 16. crit.
Adflictio et Adflictatio De Paenitent. 9.
Adfluere De Anima 51 „*adfluit* capillago".
Adgenerare Adv. Marc. IV, 19 „omnibus natis *adgenerantur* et fratres".
Adgeniculari De Paenitent. 9 „*adg.* caris dei".
Adglutinare De Anima 11. De Paenitent. 5 „*adglutinari* contumaciae". De An. 21 „*adgl.* mulieri".
Adgregare Ad Natt. I, 2 „spectaculis *adgregaretur* gratia".
Adhaerentia (?) Adv. Marc. IV, 24. crit.
Adicere absolute posit. Adv. Hermog. 3.
Adiectiva pro adverbiis posita Scorp. 12 „*placidum* quiescunt". De Exhort. Castit. 6 „*innumerum* nubere".
— pro subst. posita Adv. Marc. IV, 22 „principales". De Orat. 29 „imbrium utilia". De Paenitent. 7 „periculosa". De Ieiun. 17. De Pall. 2. Ad Natt. II, 12 „seminalia" cett.
Adimplere De Virg. Vel. 16. Adv. Marc. III, 5. 21. IV, 9. V, 14. 17. Ad Natt. I, 6. De Carne Chr. 7. De Resurr. Carnis 20. 25. Ad Natt. I, 6.
Adimpletio Adv. Marc. V, 17 „*adimpletiones* temporum". Ibid. IV, 33.
Adinferre (?) Adv. Marc. V, 9. crit.
Adinvenire Apolog. 4. crit. De Idol. 16. Scorp. 1. De Ieiun. 11.
Adipes De Ieiun. 6.
Adire De Orat. 1 „*ad.* ad dominum". Ibid. 12 „*ad.* ad idola".
Adiurare De Idol. 21 Scorp. 1. Apol. 32 „*adiur.* daemonas".
Adiutare De Patient. 5.
Adiutorium (= auxilium) Adv. Marc. I, 8. II, 10. De Monog. 4.
Adlaborare De Patient. 13 „*adl.* patientiam".
Adlocutio (= sermo, homilia) De An. 9.
Admentare sententiam Adv. Marc. IV, 33.
Admentationes (= iacula, tela) Ad Natt. I, 10.
Admentum Scorp. 1.
Administrare Adv. Marc. III, 10 „*adm.* strophas". De Cultu Femin. II, 8 „*adm.* pudicitiam". De Orat. 19 „*adm.* disciplinam". De Cultu Femin. II, 11 „*adm.* verbum dei".
Administratio De Resurrect. Carnis 15 „*adm.* vitae". Adv. Valent. 26.
Admovere (intrans.) De Ieiun. 7 „*admovebant* proelio".
Adnotatio quaestoris Apolog. 13.
Adolatio et Adulatio Apolog. 25. 34. De Cultu Femin. II, 10. crit.
Adolere De Resurr. Carnis 8 „virginitas quoque et viduitas — — de bonis carnis deo *adolentur*".
Adolescere Ad Natt. I, 1 „quotidie *adolescentem* numerum".
— et Adoliscere Apolog. 21. crit.
Adoptatio et Adoptio Ad Natt. I, 16. II, 2. crit.
Adorare (= orare) De Orat. 1. De Pudic. 2. Adv. Iud. 13. Adv. Hermog. 22.
— (= honorare, magni facere) Adv. Valent. 6. Cf. Apolog. 15.
Adoratio et Adulatio Apolog. 25.
Adpingere De Anima 40 „ei crimina *adpingas*".
Adprehendere (= intellegere, percipere) Adv. Valent. 11.
Adprehensibilis Adv. Valent. 11.
Adpretiare De Resurr. Carnis 9 „cuius passiones sibi *adpretiat*".
Adsacrificium De Idol. 16.
Adsectari Adv. Marc. V, 14 „*adsectantes* humilibus". De Monog. 13 „viduae *adsectatae*" h. e. appetitae.
Adsenescere De Exhort. Castit. 13.
Adsequi (= sequi) Scorp. 12 „*ads.* vestigia".
Adsessores indicum Ad Scap. 4.
Adsidere (= adsidue incumbere) Apol. 19.
Adsiduitas sordium De Bapt. 15.
Adsignare (= tanquam sigillo impresso confirmare, testificari, dicare, attribuere) De Patient. 13 „Haec et viduam tenet et virginem adsignat". De Patient. 15 „patientia — — exomologesin *adsignat*, hominem regit" cett. De Pudic. 21 „Disciplina hominem gubernat, potestas *adsignat*". De Praescript. Haeret. 6 „acceptam a Christo disciplinam fideliter nationibus *adsignaverunt*". Scorp. 8 „*adsignans* silicibus cruoris sui perpetuas maculas". De Pallio 5 „totumque contracti umbonis figmentum custodibus forcipibus *adsignet*". Adv. Hermog. 41 „loca autem *adsignas* cum materiae motum

ab utraque regione suspendis". Ad Natt. I, 3.
Adsimilitudo (?) Adv. Hermog. 34. crit.
Adsistere De Ieiun. 17 „adversus haec non carne et sanguine, sed fide et spiritu robusto oportet *adsistere*".
Adsolare (=deprimere, ruere) Ad Natt. I, 10. Apolog. 15.
Adspiratio daemonum Apol. 22.
Adstringere crimine De Paenitent. 3.
Adsumere sibi ultionem De Patient. 10.
Adtemperare De Praescript. Haeret. 40. De Anima 38.
Adtinere aliquid De Patient. 12.
Adverbia more Graeco pro adiectivis inserta De Pall. 1 „principes *semper* Africae". De Cultu Femin. II, 9 „*retro* dignitas". De Orat. 1. De Pall. 1. De Paenit. 12 „ignis *intrinsecus* fetus". De Spectac. 1 „solatia *extrinsecus* oculorum". De Virg. Vel. 3. Adv. Valent. 18. 20. De Praescript. Haer. 4. Adv. Marc. V, 1 „*primo* asperitas". Apol. 2. 5. 9. Ad Natt. I, 16 „*ubique* saltus luxuriae". Ibid. I, 7. 12. II, 5. Apolog. 25. 48.
Adverbium c. praepositione structum De Pall. 2 „*per ubique* orbis". De Virg. Vel. 3 „*ad usque proxime*".
Adversari aliquem Adv. Marc. IV, 23.
Adversarius spiritus De Monog. 2.
Adversio Adv. Marc. II, 13.
Advertere ad aliquid Adv. Marc. II, 22.
Advivere De Corona 7. De Anima 57. Adv. Marc. IV, 19 „omnibus natis mater *advivit*".
Adulari De Anima 43 „ei soli quies finem operis *adulatur*". De Pudic. 2. De Paenitent. 6 „gratiae suae *adulantur*". De Anima 52 „*adulante* flatu".
— et Adolari Apolog. 31.
Adulatrix De Anima 51.
Adulter De Praescript. Haeret. 17 „*ad.* sensus". De Pudic. 10 „*adultera* scriptura". Adv. Marc. I, 27 „*ad.* dominatio". De Praescr. Haeret. 38 „*adulter* stilus". Adv. Prax. 1 „*adulterae* fruges". Ad Natt. I, 16 „*adultera* nox". Apolog. 47 „*adulteris* nostris", i. e. haereticis. De Idol. 1 „*adulter* veritatis. De Praescript. Haeret. 30.
Adulterare (= interpolare, corrumpere) Apolog. 47. De Spectac. 2. Adv. Marc. IV, 3. 4.
Adulterator De Carne Chr. 19.
Adulterium De Spectac. 24 „*adulterium* est omne quod fingitur". De Praescr. Haeret. 31 „*adult.* avenarum". Ibid. 18 „*adulteria* scripturarum". De Cultu Femin. I, 7 „*adulteria* colorum". Apolog. 47 „*adulteria* disciplinae". Adv. Marc. I, 20 „*adult.* evangelii". Ibid. I, 21.
Adumbrare De Pudic. 17 „*adumbr.* obscura manifestis". De Spectac. 12. De Virg. Vel. 7.
Adunare De Pudic. 5.
Advocare (= consolari, iuvare, auxiliari) Adv. Marc. IV, 14. 15. De Pudic. 13.
Advocatio (= παράκλησις, consolatio, auxilium) De Resurr. Carnis 26. De Patient. 11. Adv. Marc. IV, 15. De Corona 11. Apolog. 2. Adv. Marc. I, 16. De Pudic. 17.
Advocator Adv. Marc. IV, 15 „*adv.* mendicorum".
Advocatus Ad Scap. 1 „inter *advocatos* et assessores". De Idol. 23. De Monog. 3.
Advolvere De Paenitent. 9 „*advolvi* presbyteris".
Ad usque Adv. Marc. II, 19. De Virg. Vel. 3 „*ad usque* proxime".
Adytum De Pall. 5 „*adyta* Cloacinarum".
Aedifex De Idol. 11.
Aedificare (= instruere, firmare, promovere, augere, iuvare) Ad Scap. 4 „haec secta, quam tunc magis *aedificari* scias cum caedi videtur". Ad Mart. 3. De Virg. Vel. 3 „*aedificans* ad delictum". De Idol. 10 „diabolo fides *aedificatur*". Adv. Marc. I, 8. II, 1. V, 6. Adv. Valent. 1. De Praescript. Haer. 3 „*aedificari* in ruinam".
Aedificatio De Patient. 4. De Paenitent 5. De Corona 2.
Aedificatorius De Carne Chr. 17 „*aed.* verbum". De Anima 47.
Aeditua De Cultu Femin. II, 1.
Aeditualis De Pudic. 16 „*aed.* lex".
Aemulanter De Praescript. Haeret. 40.
Aemulari alicui De Patient. 16.
Aemulatio (= invidia, odium) Apolog. 2. 7. 47. Ad Natt. I, 20. Adv. Marc. IV, 20 „*aem.* legis". Ibid. V, 16. Adv. Valent. 9 „*aem.* in aliquem".
Aemulator De Spectac. 2.
Aemulus (= adversarius, inimicus) De Spectac. 2. De Ieiun. 1. De Anima 43. Ad Natt. I, 7. Apolog. 2. 21. 23. 27. 48. Adv. Marc. I, 26. V, 17. 19. Adv. Valent. 9 „*aem.* in aliquem".
Aeneadae (= Romani) Apolog. 9. Ad Natt. II, 17.
Aeneius Adv. Marc. I, 5 „*Aeneiae* scrofae".
Aenigma (= figura) De Resurr. Carnis 19. 32. Adv. Marc. IV, 35. Adv. Prax. 14.
Aeon Adv. Valent. 3 sqq. 8.
Αἰὼν Τέλειος Adv. Valent. 7.
Aequanimitas De Patient. 2 „*aequ.* canina".
Aequanimiter De Patient. 8.

Aequare Apolog. 46 „*aequamur* de disciplina".
Aequilibratus impetus aginae Adv. Hermog. 41.
Aequiparantiae corpulentiarum Adv. Valent. 16.
Aequiparare c. dat. Adv. Valent. 8.
Aerarius De Idol. 8.
Aeratus De Pall. 4 „*aer.* crepidam".
Aërinus De Cultu Fem. I, 8 „*aërinae* oves".
Aërius De Anima 9 „*aërius* color".
Aesculapius (= templum vel statua Aesculapii) De Testim. An. 2 „sub *Aesculapio* stans".
— et Aescolapius Apolog. 23. crit.
Aestimare (= divinare, arbitrari, opinari, existimare) Adv. Valent. 24. De Pall. 2. 5. Apolog. 16. 21. 32. Ad Natt. I, 7. 11.
Aestimatio (= cogitatio, opinio) De An. 9. Apolog. 1. 24. 45.
Aestiva (= aestas) Apolog. 40.
Aestuare Apolog. 44 „*aestuat* carcer". Scorp. 6 „*aestuant* in gradus (= certant de primatu)". Ad Uxor. I, 5 „nulla in utero, nulla in uberibus *aestuante* sarcina nuptiarum".
Aestuarium De Spectac. 27 „*aest.* suffragiorum".
Aetas Ad Natt. I, 16 „aetate (h. e. aetate adulescentuli) Romam in venalicio refertur". De Cultu Femin. II, 9 „*aetates* requietae".
Aeternalis Adv. Iud. 6.
Aeternus et Externus confus. Apolog. 8. crit.
Aetnaeus Apolog. 50 „*Aetn.* incendia".
Aevum (= saeculum) De Pall. 2.
Aforis De Cultu Femin. II, 13.
Ἀγάπη Apolog. 39.
Agape Aeon Adv. Valent. 8.
Age Adv. Marc. V, 15. 19. IV, 20.
Agennetos Aeon Adv. Valent. 35.
Ageratos Aeon Adv. Valent. 8.
Agere Adv. Marc. IV, 22 „*agere* hominem". De Exh. Cast. 7 „*agere* sacerdotem". De Anima 31 „*agere* vitam". Adv. Marc. IV, 18 „*agere* praeparaturam". Ibid. IV, 23 „si vero alii *agis*", h. e. procuras. Ibid. IV, 29. Ad Uxor. 1, 5 „*ag.* nuptias et mercimonia". De Paenitent. 10 „*ag.* lacrimas super aliquem". Apolog. 22 „*ag.* corruptelas". Ibid. 23 „*agi* daemone". Ad Natt. I, 2 = iudicio persequi.
Aginae aequilibratus impetus Adv. Hermog. 41.
Agitare De Resurr. Carnis 24. 27 „*ag.* resurrectionem". Ad Natt. II, 10 „*ag.* controversiam alicui".
Agmen De Orat. 1 „*agmen* verborum".
Agnitio Adv. Marc. V, 20. Apolog. 21.
Agnitionalis Adv. Valent. 27.
Agnoscibilis De Resurr. Carnis 55.
Agonisticus De Idol. 24. De Spectac. 18.
Agonothetes Ad Mart. 3. De Fuga in Persec. 1.
Aierunt De Fuga in Persec. 6.
Ainus Aeon Valent. Adv. Valent. 8.
Albarius De Idol. 8.
Albidus et Exalbidus De Resurr. Carn. 55.
Album Adv. Marc. V, 1 „*alb.* apostolorum". Ad Natt. I, 10.
Alere preces ieiuniis De Paenitent. 9.
Algor De Pall. 5.
Alias (= alioquin, alia ratione, alibi) De Anima 46. Apolog. 39. Ad Natt. I, 20. De Carne Chr. 7 cett.
Alienus c. gen. Adv. Valent. 26 „*al.* salutis". Adv. Marc. I, 21. IV, 6. V, 12 „*al.* saeviendi". Adv. Valent. 14. 26.
— de aliqua re De Anima 25 „*alienam de* vestre".
Alio pro Alii De Idolol. 11. De Monog. 3.
Aliorsum De Anima 2. De Pudic. 8 „*al.* subornare". Ibid. 9 „*al.* transducere parabolas".
Aliquanti (= aliquot) Adv. Marc. II, 10.
Aliquatinus De Anima 15. crit.
Aliqui pro Aliquis Apolog. 23. De Monog. 12. De Resurr. Carnis 2. De Praescript. Haeret. 3. 14. Adv. Marc. I, 22. II, 1. IV, 36. V, 9 cett.
Aliquis vel Aliqui pronomen nominibus propriis additum Apolog. 11. 12. 15. 19. 50. De Carne Chr. 12. 14. De Resurr. Carnis 1. De Anima 5. 15. De Exhort. Castit. 13. De Monog. 6. 10. De Bapt. 5. Adv. Marc. I, 4. 29. De Orat. 14.
Aliquo (= aliquanto) De Carne Chr. 14.
Aliud est si Adv. Marc. III, 13. V, 13.
Alius (= alter) De Monog. 8. De Pudic. 2. Adv. Marc. V, 3.
— praeter De Carne Chr. 1.
— (= diversus) ab aliquo Adv. Marc. III, 16. IV, 11. 18. V, 1. De Resurr. Carnis 3. De Carne Chr. 15.
— — alius (= alter — alter) Adv. Marc. IV, 1. V, 13.
— atque alius Adv. Prax. 8.
— idem De Resurr. Carnis 13.
Allectio De Praescript. Haeret. 43.
Allegare et Allegere Adv. Valent. 29. De Resurr. Carnis 8. 22. 40. Apolog. 11. Ad Natt. I, 7. crit.
Allegere Apolog. 11 „*allegendae* humanitatis in divinitatem". De Resurr. Carnis 8 „*allegitur* deo anima". Adv. Marc. V, 5. De Exhort. Castit. 7.
Allegoria (= parabola, figura, aenigma) Adv. Marc. IV, 25 „*allegoriae* nubilo

carere". De Resurr. Carnis 28. Adv. Marc. V, 4.
Allegorice De Resurr. Carnis 31. Adv. Marc. V, 4.
Allegoricus De Resurr. Carnis 19. 27. 29. Adv. Marc. III, 14. 24. Adv. Iud. 9. Ad Natt. II, 12. Adv. Valent. 1. De Pudic. 8.
Allegorizare De Resurr. Carnis 27. 30. Adv. Marc. IV, 17.
Allevare De Orat. 11.
Allevator De Carne Chr. 6. Adv. Marc. IV, 36.
Alte De Spectac. 10 „*altius* praescribere". De Corona 10. De Exhort. Castit. 2 „*alte* et impresse". De Corona 6.
Altegradius De Virg. Vel. 17.
Alter (= alius) De Carne Chr. 11. 16. Adv. Marc. V, 17. De Resurr. Carnis 2. De Pall. 5. De Spectac. 14. Scorp. 15. Apolog. 8.
— (= unus, alteruter) De Resurr. Carnis 35. De Anima 56.
Altercari (= disputare, contendere) Apolog. 2. De Spectac. 3. De Praescript. Haeret. 18.
Altercatio Adv. Marc. I, 9. De Ieiun. 11.
Alternare De Pall. 5. De Anima 29 „*alternant* reformari".
Alteruter Apolog. 39. De Resurr. Carnis 45. Adv. Prax. 10. De Fuga in Persec. 1 „alterutra (= mutua) diligentia". De Pudic. 2 „*alt.* oppositio".
Alterutro (= mutuo) Ad Uxor. II, 8.
Alvearia conspersionis Adv. Valent. 33.
Alveus (= alvus) Apolog. 9. De Resurr. Carnis 60. crit.
Amare Adv. Marc. II, 10 „*amarius* punire".
— (= solere) De Pall. 2 „temporatim vestiri *amantem*". Adv. Marc. II, 28. (= malle) Apolog. 1. Scorp. 6.
Amarus De Spectac. 16 „quid *amarius* circo?" Adv. Marc. IV, 20 „*amarior* admonitio". De Monog. 10.
Amasius Apolog. 3.
Amazona (= Amazo) Adv. Marc. I, 1. Cf. Hygin. fab. 30 „reginam *Amazonis*", et p. 350 ed. Stav. „Antiopam *Amazonam*".
Ambitio (= ambitus) De Anima 25 „*amb.* ventris". De Virg. Vel. 8 „*amb.* capillorum". De Idol. 1. Apolog. 7. Ad Natt. I, 7. De Pall. 4.
Ambitus De Paenit. 11 „*ambitus* obire". De Pudic. 18 „*amb.* paenitentiae". Apolog. 50 „*amb.* sarmentorum".
Ambulatorius titulus Ad Natt. I, 16.
Amentia (= ecstasis) De Anima 21. Cf. Apolog. 22.
Amicus minor (= amiculus) De Anima 40.
Amoliri (= abolere) Adv. Marc. V, 3.
Amolitio et Abolitio Adv. Marc. V, 4. crit.
Ampliatus (= celebratus, glorificatus) Adv. Valent. 8.
Amplitudo (= amplificatio) Adv. Marc. IV, 11.
Amputare (= exsecare, genitalibus truncare) Ad Natt. II, 8.
An — necne Adv. Iud. 6. crit.
An — an Adv. Hermog. 27.
Anabibazon Adv. Marc. I, 18.
Anathema De Ieiun. 1. Adv. Marc. IV, 4. Scorp. 1.
Anennoetos Aeon Adv. Valent. 35.
Angela Adv. Valent. 32.
Angelicus De Anima 56 „*ang.* plenitudo". Apolog. 27 „*ang.* paratura".
Angelificare De Resurr. Carnis 26. 27 „*angelificata* caro".
Angelus De Orat. 12 „*ang.* orationis". De Anima 35 „*ang.* executionis". De Testim. Animae 3 „*ang.* malitiae". De Patient. 5 „*ang.* perditionis". De Praescript. Haeret. 6 „*ang.* seductionis". De Bapt. 6 „*ang.* baptismatis arbiter". De Anima 54 „*ang.* vocator animarum". De Pudic. 14 „*ang.* ecclesiae". De Orat. 3 „*angelorum* candidati". Ibid. „*angelorum* circumstantia". Adv. Marc. V, 16 = diabolus.
Angina De Anima 48 „ne iecoris *angina* sit mentis".
Anguinus (= in modum anguis) Ad Natt. I, 14 „dii *anguini*".
Angulatus Ad Natt. II, 4.
Anhelando praefari Apolog. 23.
Anima (= animal) Adv. Hermog. 33.
Animadvertere Adv. Marc. II, 28 „*animadvertit* deus ad hominis salutem".
Animal gloriae. De Anima 1.
— sapientiae De Patient. 1.
Animalis De Ieiun. 1 „*an.* fides".
Animare De Cultu Femin. II, 6 „*an.* capillum sole" h. e. insolatione colorem inducere. De Pudic. 8 „*an.* inter se colorum comparationes" h. e. ita comparare ut alter alterius vigore excitetur.
Animas pascere De Anima 13.
Animatio et Examinatio De Anima 10. crit.
— (= ἐνθύμησις) Adv. Valent. 9. (= ira) Adv. Marc. II, 3.
Animator Apolog. 48. Adv. Hermog. 32.
Animatus Scorp. 15. Apolog. 37. De Orat. 9.
Animi tremens De Pall. 4.
Animosus De Fuga in Persec. 10. De Anima 19.
Annalis De Pall. 3 „*ann.* sexus".

Annus (= annona) Apolog. 40.
Anonomastos Aeon Adv. Valent. 35.
Ante est Adv. Marc. III, 13 „*ante est* inspicias“ cett.
Antecessor Adv. Marc. IV, 2. V, 3. De Virg. Vel. 1. De Fuga in Persec. 6. Adv. Valent. 5. De Praescript. Haeretic. 32.
Antecessivus De Virg. Vel. 4.
Antecursor Adv. Marc. IV, 33. De Resurr. Carnis 22 „*antec.* flos frugis“.
Antelius daemon De Idol. 15.
Antelucanus Apolog. 2. 39. De Corona 3.
Antenna crucis Ad Natt. I, 12.
Anterior Adv. Iud. 1.
Antiae De Pall. 4.
Antichristus Adv. Marc. V, 16. saep.
Anticipare (intrans.) De Resurr. Carnis 45 „*antic.* effectu“.
Antidotum Ad Natt. II, 5.
Antiquitatum cani Ad Natt. II, 12.
Antistare (= potiorem esse, praestare) Scorp. 9. De Virg. Vel. 1. 10 „continentia virginitati *antistat*“. Apolog. 30. De Resurr. Carnis 35. De Fuga in Persec. 4.
— et Antestare De Resurr. Carnis 13.
Antistatus Adv. Valent. 13 „*ant.* angelorum“, h. e. apparitura, satellitium.
Antistes (= praeses, sacerdos) Apolog. 1 „*antistites* imperii Rom.“ De Fuga in Persec. 2 „*ant.* veri dei“. Ad Natt. I, 11 „*ant.* crucis“. De Pall. 4 „*ant.* latrinarum“ (= lena).
Antistita De Cultu Femin. II, 1 „*ant.* et aeditua templi“.
Antithesis Adv. Marc. I, 19. II, 29. IV, 1., et saepius.
Anuloculter De Anima 25.
Anxiare De Paenitent. 10.
Aoratos Aeon Adv. Valent. 35.
Aorus De Anima 56.
Apelleiacus, Apelleicus, Apelliacus De Carne Chr. 8. 24.
Aperire veritatem De Resurr. Carnis 1.
— partum De Anima 26.
Apertio Adv. Marc. V, 18.
Apex Apolog. 15. Adv. Marc. III, 17. Adv. Iud. 10. De Pall. 4. De Pudic. 5 „*apices* facinorum eminentissimi“. De An. 46 „*apicem* summum alicui effere“, i. e. summum tribuere.
Apiciana condimenta De Anima 33.
Apis aedificia (= favi) Adv. Marc. I, 14.
Apocarteresis Apolog. 46. Adv. Marc. I, 14.
Apocryphus De Anima 2. De Pudic. 10. 20.
Apoplexis De Anima 53.
Apopnictus De Bapt. 5.
Aposiopesis exemplum Adv. Valent. 32.
Apostata veritatis Adv. Valent. 1. Adv. Marc. V, 8.
Apostaticus Adv. Marc. IV, 5 „*apost.* census, non apostolicus“.
Apostolatus Adv. Marc. I, 21. V, 1.
Apostolicus De Praescr. Haer. 31. 32. 33. Adv. Marc. I, 21. IV, 2. De Pudic. 21. Adv. Marc. V, 2 „apostolica“, = apostolica acta. De Carne Chr. 2 „apostolicus“ = apostolorum discipulus.
Apotheca Adv. Marc. IV, 28.
Apotheosis Apolog. 34.
Apparentia Adv. Marc. I, 19. De Resurr. Carnis 23 „*app.* Christi“.
Apparere (= apparitoris ministerio fungi) Apolog. 48. Ad Natt. II, 5. Adv. Marc. IV, 7, De Resurr. Carnis 7 „caro apparet *animae*“. De Spect. 17 „*apparent* aures spiritui“. De Monog. 17.
Apparitio De Praescript. Haeret. 43 „*app.* devota“.
Apparitor De Spect. 17.
Appendix De Anima 55 „*appendices* dominicae resurrectionis patriarchae“. De Resurr. Carnis 8 „*appendices* ieiunii sordes“. De Ieiun. 17 „*appendices* gulae lascivia et luxuria“.
Appetitio De Cultu Fem. II, 2.
Applaudere alicui De Resurrect. Carnis 11.
Applicare Apolog. 12 „*appl.* bestias diis“. Adv. Marc. V, 12. De Scorp. 1.
Apud conscientias pulsare Apolog. 9.
— pro In Apolog. 1. 10. 18. 22. 37. Ad Natt. II, 8. 12. De Anima 28. cett.
Apuliae (= theatri vela) De Spectac. 10.
Aqua manualis Apolog. 39.
Aquae tormentum De Anima 14.
— ferruginantes, bituminosae, sulphurantes, venenatae Adv. Valent. 15.
Aqualiculus De Ieiun. 16.
Aquariolus Apolog. 43.
Aquatilis De Patient. 5 „*aqu.* sequela petrae.“
Aquatio De Ieiun. 7.
Aquigenus Adv. Marc. II, 12.
Aquilicia immolare Apolog. 40.
Aquilegae rotae De Anima 33.
Aquilex Adv. Marc. III, 5.
Aquilinus De Paenit. 12.
Aquosus De Anima 9 „*aqu.* berylli materia“.
Arabiae aliquid incendere De Corona 10. Cf. Apolog. 30.
Aranea Apolog. 12.
Araneus De Pall. 3. Adv. Marc. I, 14.
Arbiter De Pall. 2 „Iordanis amnis *finium arbiter*“.
Arbitrari (= dividere) De Pall. 1 „tunicam longiorem cinctu *arbitrante* suspenditis“. Cf. De Pall. 2.

Arbitratrix Adv. Marc. II, 12 „*arbitr.* operum eius“.
Arbitrium anxium De Anima 25.
Arbuscula Adv. Marc. V, 18.
Arbustus (= robustus) Adv. Marc. II, 29 „qui res suas *arbustiores* in primordiis praecuraverit“.
Ἀρχὴ Valentin. Adv. Valent. 7. 35.
Arcana Apolog. 21., h. e. archiva. De Resurr. Carnis 63 „*arc.* apocryphorum“.
Arcere (= vetare) Ad Natt. I, 6.
Archangelus Adv. Valent. 20.
Archetypus Adv. Valent. 6 „*archetypi* principalium magistrorum“.
Archigallus Apolog. 25. De Resurr. Carnis 16.
Archiva Apolog. 19. 21. crit. Adv. Marc. IV, 7.
Archon De Corona 9. Adv. Hermog. 19.
Arcuatus Scorp. 1 „*arcuato* impetu surgens“.
Ardor Scorp. 1 „*ardor* persecutionis“. De Fuga in Persecut. 3. Apolog. 46 „*ard.* impudicus“.
Areae Ad Scap. 3.
Arefacere Adv. Marc. IV, 20.
Arenarius De Paenit. 5 „*aren.* numerorum“. Ad Natt. II, 14 „*ar.* vilitas“.
Arere De Anima 48 „*arere* victu“. De Ieiun. 16 „*aret* annus“.
Argaei (= Argivi) Apolog. 47.
Argentarius Apolog. 6 „*arg.* metalla“.
Argumentari (= argutiis agere, argute excogitare, conicere). De Carne Chr. 6. 16. De Resurr. Carn. 37. 53. 60. Adv. Prax. 15. 26. De Spect. 4. 8. Ad Natt. I, 12. Adv. Hermog. 3. Adv. Iud. 10. De Anima 37.
Argumentatio (= argutia, opinio) Ad Natt. II, 2. 4. De Anima 3. Adv. Marc. II, 5 „*argumentationum* ossa obrodere“.
Argumentator De Carne Chr. 24 „*arg.* Christi multiformis“. De Anima 38.
Argumentum (= historia, fabula, narratio) Ad Natt. I, 16 „*argumentorum* venae“. Adv. Marc. III, 5. Ad Natt. I, 10 „saltant dei vestri *argumenta* et historias“.
Arida (= arida terra) Adv. Marc. II, 12.
Aridus victus De Ieiun. 2 „*aridae* escae“. De Ieiun. 1 „*aridi* ieiuniis“. Apolog. 40 „*arida* saginatio“, h. e. ξηροφαγία. De Pall. 4.
Aries De Resurr. Carnis 5 „et ubique primus iste in nos *aries* temperatur.“
Arietare Scorp. 6 „calces *arietant*“.
Arithmi (= lib. Numerorum) Adv. Marc. IV, 23.
Arma allegorica Adv. Marc. III, 14.
Armare (= instruere) De Anima 24. Adv. Marc. I, 11. Adv. Valent. 3 „*armare* congressionis cuneum“.
Armarium De Idol. 3. De Cultu Fem. I, 3 „quia nec in *armarium* Iudaicum admittitur“, i. e. canonem scripturarum.
Armillae De Pall. 4.
Arrabo Adv. Hermog. 34 „virtutis divinae *arrabonem* praestat“. Adv. Marc. V, 10 „*arr.* spiritus“. De Resurr. Carnis 53 „non *arrabonem*, sed plenitudinem“. De Resurr. Carnis 51.
Arrhetos Aeon Adv. Valent. 35.
Arripere aliquid ad aliquid (= referre) De Resurr. Carnis 35.
Artare De Anima 35.
Arte De Exhort. Castit. 2 „*arte* et impresse recogitandum esse“. De Resurr. Carn. 17 „*artius* dicere“.
Arteriarum fistulae De Anima 10.
Artibus dativ. voc. Artus De Anima 10.
Articulus (= locus, caput) Adv. Marc. II, 24. IV, 11. De Resurr. Carnis 39. Adv. Hermog. 23. 28. 33. Adv. Prax. 15. cett. De Fuga in Persec. 1.
Artifex Ad Natt. II, 3 „*artificem* et arbitrum motus“. Scorp. 5 „*artifices* manus“. De Spect. 24 „*artifex* pugnorum“, i. e. pugil. De Carne Chr. 5 „*artifices*“, i. e. histriones. De Carne Chr. 5 „spectaculi *artificem*“, et „*artifex* salutis“. Ad Natt. II, 4 „*art.* naturae“. Ibid. II, 1 „*art.* erroris.“
Artus De Paenit. 9 „in *arto* negotium est“. De Pall. 1. De Anima 30 „necessitates *artiores*“.
Arula Ad Natt. I, 6.
Arx tyrannicae dominationis figura Apolog. 4.
Ascia Apolog. 12.
Asilus De Pudic. 10.
Asinarius Apolog. 16. Ad Natt. I, 11.
Aspergere ignominia De Cultu Fem. II, 2.
Aspergo De Paenitent. 6 „*asp.* aquae“. De Bapt. 5. De Resurr. Carnis 16 „*asp.* florum“.
Aspernamentum Adv. Marc. IV, 14. De Pudic. 8. Scorp. 2.
Aspernator Adv. Marc. IV, 15.
Aspicere ad aliquem Adv. Marc. IV, 14. De Pall. 2. Apolog. 21.
Aspritudo De Cultu Femin. II, 8 „*asp.* pulveris“.
Assentator mali (= qui assentitur malo dum fieri sinit) Adv. Hermog. 10.
Atellanus gesticulator De Spectac. 17.
Atomus Apolog. 47. De Anima 5. De Resurr. Carnis 42. 51 „in *atomo*, in momentaneo oculi motu“. Item Adv. Marc. III, 24. et V, 10.
Atquin (= at, immo) De Fuga in Persec. 6. Apolog. 2. 8. 41. Ad Natt. I, 6. 7. 15. II, 9. De Anima 1. Adv. Marc. I, 33. II, 23. V, 11. De Carne Chr. 2.

Atticae curae Adv. Valent. 12.
Attonitus (= sollicitus, attentus, intentus) De Praescript. Haeret. 43 „diligentia *attonita*, et cura sollicita". De Idol. 24. De Fuga in Persec. 1 „in *attonito* est ecclesia". Adv. Marc. III, 18.
Attractio relativi pronominis durior Adv. Valent. 8. 16.
Auctor (= *ἀρχηγὸς*, magister, doctor) De Fuga in Persec. 11 „ipsi *auctores*, id est diaconi et presbyteri et episcopi". Apolog. 19 „*auctores* sapientiae", i. e. philosophi. Ibid. 21 „*auct.* originales" i. e. patriarchae.
Auctoramentum ventris Apolog. 39.
Auctorare Ad Natt. I, 19 „*auct.* se ad lanistas". Ad Martyr. 5 „*auct.* se ad ignes". Ad Scap. 1 „*auctorati* animas nostras".
Auctoratus (= auctoritate firmatus, ratus factus) De Corona 2 „*auct.* observatio". De Pudic. 20 „a deo satis *auctorati* viri".
Auctrix De Corona 4. Adv. Marc. V, 10. Adv. Hermog. 5. 6. 7. De Anima 57.
Aucupabundus De Anima 39 „*aucupab.* animas".
Audacia pupillarum Adv. Valent. 30.
Audenter Adv. Marc. V, 19 „*audentius* enuntiare". Ibid. IV, 12. De Anima 52.
Audere (absolute) De Resurr. Carn. 63.
Audientes (= discipuli) De Paenitent. 6.
Audientia De Carne Chr. 7.
Audire (= celebrari) De Pall. 2.
Auditio (= cognitio, iudicium) Apolog. 9.
Avenae Adv. Prax. 1 „*avenae* Praexanae". De Praescript. Haeret. 31 „*avenarum* sterile foenum".
Aversari et Adversari Adv. Marc. III, 6. IV, 7. crit.
Aversatio De Cultu Femin. II, 1.
Aversatrix De Anima 51.
Avertere onus Adv. Marc. V, 1.
— (= averti) Adv. Marc. V, 1.
Augur De Anima 19 „*augurem* incommodorum vocem".
Augustianus Adv. Marc. IV, 36 „*Aug.* census".
Avius c. genit. De Pudic. 10 „disciplina *avia* veri".
Aulaeum De Anima 41. 42. Apolog. 48.
Aulicus Apolog. 13 „*aul.* paedagogia".
Avocare aliquid alicui Adv. Marc. V, 9.
Avocator De Carne Chr. 5.
Avocatrix veritatis vis De Anima 1.
Aura canicularis Adv. Marc. I, 19.
Auratus De Idol. 6 „*auratior* statua".
Aures debere alicui De Patient. 5.
— tradere alicui De Anima 2.
Auribus graviter audire Adv. Marcion. III, 6.
Auriculas pertundere infantium De Cultu Femin. II, 10.
Auriga De Monog. 1.
Aurium et linguarum traduces Apolog. 7.
Auruginare (= ictero laborare) De An. 17.
Aurula Adv. Marc. II, 9.
Auspex (= laeti auspicii) Scorp. 9.
Auspicari Adv. Marc. IV, 21. De Corona 1. De Patient. 5.
Auspicia poenae Ad Uxor. I, 6. De Idol. 15.
Aut et — aut et Adv. Marc. IV, 39.
Aut — aut (= sive — sive) De Idol. 20.
Autem quinto loco collocat. Adv. Marc. IV, 31.
— et Etiam confus. De Anima 30.
Αὐτεξούσιον De Anima 21.
Authenticus Adv. Marc. IV, 35 „*auth.* pontifex dei patris". De Monog. 11 „*auth.* Graecum exemplar". De Praescript. Haeret. 36 „*auth.* litterae apostolorum". Adv. Valent. 4 „*authenticae* regulae ecclesiae". Adv. Marc. IV, 2 „*auth.* paratura".
Authophyes Aeon Adv. Valent. 8.
Autumna (= autumnus) De Corona 9. De Resurr. Carnis 12.
Axis Apolog. 50. De Pudic. 22.

B.

Bacchanalium furiae Apolog. 37.
Bacchantia indumenta De Pall. 4.
Baiuli Germanici Ad Uxor. I, 4.
Balbutiens benignitas (= ben. imperfecta) Adv. Marc. IV, 17.
Balneum comicum De Anima 50.
Baltei De Spectac. 3.
Baptisma De Corona 3. De Pudic. 19. De Resurr. Carnis 47. 48. saep.
Baptismum De Bapt. 15.
Baptismus De Bapt. 1. 8. 12. 16. 18. 19. saep.
Baptizator Adv. Iud. 8. De Bapt. 12.
Barbam acrius caedere De Cultu Femin. II, 8.
Barbaria Ad Natt. II, 9. De Virg. Vel. 2 „*Barbariae* Graeciae".
Barbarismus Ad Natt. I, 3.
Barbarum sonare Apolog. 3.
Barbarus De Virg. Vel. 17 „*barbarior* modestia". De Anima 6.
Basiliae Adv. Marc. IV, 14. 21.
Basilica Adv. Marc. V, 5.
Bardus Adv. Hermog. 36 „bardior".
Baxa (calcei genus) De Idolol. 8. De Pall. 4.
Bekkos vocab. Phrygium Ad Natt. I, 8.
Bellonae (= Bellonae templum) De Pall. 4 „in *Bellonae*".
Bene est a caelo De Pall. 1.
Bene quod Apolog. 7. De Ieiun. 13. De

Carne Chr. 24. De Resurr. Carnis 52. Adv. Marc. IV, 7. 31. 43. V, 14. 29.
Benedictionem exporrigere Adv. Marc. III, 18.
Benedictus De Cultu Femin. II, 5. De Praescript. Haeret. 30. Ad Mart. 1.
Beneficiarii De Fuga in Persec. 13.
Bestiae lecubli et tegetis Adv. Marc. I, 14.
Bestiarius Apolog. 9. 42.
Biaeothanatus De Anima 57.
Bibere Apolog. 39 „*bib.* spiritum sanctitatis". De Pudic. 16 „*bib.* notitiam apostoli". Cf. De Pudic. 9.
Bilem facere de De Fuga in Persec. 11. Cf. Scorp. 1.
Bilinguis ambiguitas Adv. Valent. 1.
Bipennis dispersionis Adv. Iud. 11.
Bisacutus Adv. Iud. 9.
Bisulcum aliquid ferri De Paenitent. 11.
Blandiri sibi de aliqua re Ad Uxor. II, 2.
Blasphemabilis De Cultu Femin. II, 12.
Blasphemare Adv. Marc. V, 13. De Cultu Femin. II, 11.
Blasphemia De Idol. 14. De Pudic. 13.
Blatire De Pall. 2.
Boeotiae (= in Boeotia) Apolog. 21.
Bona fide (= certo, profecto, plane, ἀτεχνῶς) De Anima 23. Adv. Valent. 1. 4. Adv. Hermog. 10.
Boni ducere Adv. Marc. V, 5. 12. 19.
Bonum factum De Pudic. 1.
— decoris De Cultu Femin. I, 2. De Pudic. 1. De Testim. Animae 4 „*bon.* vitae". De Spect. 15 „*bon.* naturae".
Botronatus De Cultu Femin. II, 10.
Botulus Apolog. 9. De Ieiun. 1.
Brabium Ad Mart. 3.
Brachmanae et Bragmanni Apol. 42. crit.
Bratteam exprimere De Idol. 8.
Breviare Adv. Iud. 8.
Breviarium De Orat. 1.
Breviloquentia in usu praepositionum *ante* et *post* Adv. Prax. 15 „*ante* carnem". Ibid. „*post* carnem". Ibid. 25 „*post* Philippum et totam substantiam quaestionis". Adv. Marc. IV, 21. V, 8. Scorp. 11. De Bapt. 20 „*post* baptismum". De Pudic. 18. Apolog. 2 „*post* tribunal". Ibid. 10. 25. 39 „*post* aquam manualem". Ad Natt. II, 12 „*post* plurimas terras". Ibid. I, 4. II, 17. De Monog. 11.
Breviloquentiae aliae species De Pall. 3 „praeter urbem censere aliquem". Apolog. 35 „omnibus tot". Adv. Prax. 25 „demonstrationem eiusdem patris et filii".
Britonum stigmata De Virg. Vel. 10.
Brumae De Idol. 10. 14.
Buccella De Monog. 11.
Buccinae De Pall. 2.
Byssinum sanctitatis De Cultu Femin. II, 13.
Bythios Aeon Adv. Valent. 8.
Bythos Aeon Adv. Valent. 7. 23. De An. 12.

C.

Cacabacius Adv. Hermog. 41.
Cacabulum Apolog. 13.
Cacabus De Ieiun. 17.
Cactus subdolae familiaritatis De Pall. 2.
Cadaver unde dictum De Resurr. Carnis 18.
Cadaverinus De Anima 32.
Cadere Apolog. 9 „cum *ceciderint* tenebrae".
— cominus in alienum matrimonium De Paenitent. 3.
— (= interire) Ad Natt. I, 7.
Caducus De Spectac. 4 „*cad.* in terram libido". De Resurr. Carnis 4.
Caecus Adv. Marc. IV, 16. De Virg. Vel. 10 „*caec.* bonum". Apolog. 22. De Anima 10 „aurium *caeci*", h. e. non videntes". Apolog. 9. De Patient. 1 „*caeca* vivere". De Anima 49 „*caec.* somnus", qui somniis caret. Adv. Valent. 3 „caeca (sc. loca)", h. e. obscura.
Caecutire in aliquid Adv. Marc. II, 2.
Caedere Adv. Marc. III, 18 „*caed.* pectus orando". Apolog. 40 „*caeciderunt* orbem clades". De Resurr. Carnis 55 „*caed.* quaestiones", h. e. profligare. De Anima 21. Ad Natt. II, 9 „*caed.* silvam erroris". Apolog. 4 „*caed.* silvam legum".
Caelator De Idol. 3.
Caelum Apolog. 40 „caelum invidia tundere". Ibid. 9 „de caelo supervenire". Ibid. 10 et Ad Natt. II, 12 „caeli filii". Apolog. 40 „caelum stetit". De Ieiun. 16 „caelum stupet". De Spectac. 25 „de caelo in coenum", proverb. Apolog. 4 „de caelo ruere".
Caesariatus De Pall. 4.
Caesio Apolog. 39 „*caesionum* catervae".
Calcaneum De Cultu Femin. II, 7.
Calcare (= inculcare, insultare) Adv. Marc. III, 23. De Spect. 29.
Calcaria De Carne Chr. 6.
Calceus De Pall. 4 „*calc.* mulleolus". De Virg. Vel. 12 „*calc.* multiformem stipare".
Calciare vel Calceare (= instruere, armare) De Pall. 4 „*calc.* auro". De Testim. Animae 3 „Minervam *calcians* furvis galeam formis". Adv. Marc. I, 8 „*calceati* vanam gloriam". Ibid. III, 14. De Corona 1 „*calciatus* de evangelica paratura".

Calendarium (= liber in quo accepti repensique ratio continetur, census) De Cultu Femin. I, 8.
Calere Scorp. 1 „*calentes* offendere". De Exhort. Castit. 10 „*calentes* concupiscentiae".
Caliendrum De Pall. 4.
Caligatus De Idol. 19 „*cal.* militia".
Calli pugnorum De Spectac. 23.
Calliblepharum De Cultu Femin. II, 10.
Callositas Ad Natt. II, 1 „*call.* erroris". De Testim. Animae 5 „*call.* usus communis".
Calor fidei catholicae Adv. Marc. IV, 4.
Calvitium Ad Natt. I, 10. Adv. Iud. 10.
Campus orbis De Resurr. Carnis 30.
Canales (in foro) De Pall. 5.
Cancelli De Pall. 5. Scorp. 10.
Candida (= spes, honor, praelibatio, praegustatio) De Corona 1 „*cand.* martyrii". Ad Uxor. I, 7. Scorp. 12 „*cand.* claritatis". Adv. Marc. IV, 7. 34. V, 29. De Anima 58.
Candidare Scorp. 12 „*cand.* maculas".
Candidatus De Idol. 18. Ad Uxor. II, 7 „*cand.* dei". De Corona 7 „*cand.* diaboli". De Orat. 3. De Anima 39. De Bapt. 10. Adv. Iud. 2 „*cand.* aeternitatis". Adv. Marc. II, 25 „*cand.* restitutionis". De Resurr. Carnis 58.
Canere (= praedicare) De Bapt. 5 „*canebat* ista figura". Ad Uxor. II, 2. Adv. Iud. 7. De Carne Chr. 20. Adv. Marc. V, 9. Apolog. 2. 39.
Cani antiquitatum (= ultimae antiquitates) Ad Natt. II, 12. Similiter Pacianus ad Sympron. I, p. 306. C. (in Vol. VIII. Bibl. Patr. Lugd.) „*canos* apostolicae aetatis" dicit.
Canicula Scorp. 1 „*can.* persecutionis". Adv. Marc. I, 1 „*can.* Diogenes".
Caninus De Pall. 4 „*can.* constantia". De Patient. 2 „*caninae* aequanimitatis stupor". Apolog. 8 „*can.* tenebrae". Ad Natt. II, 9 „*can.* telum".
Cantabrum Apolog. 16. Ad Natt. I, 12.
Cantherius Apolog. 16.
Cantrix Adv. Marc. III, 5.
Canus (= antiquissimus) Apolog. 19.
Capax restitui De Resurr. Carnis 14. Adv. Marc. IV, 10 „*cap.* appellationis". De Anima 32.
Capacitas Apolog. 21 „*capac.* disciplinae auctioris".
Capere (= recipere, admittere, capacem esse, ἐνδέχεσθαι) Adv. Marc. IV, 16 „fidem non *capit*". De Idol. 17 „an servus dei alicuius dignitatis aut potestatis administrationem *capiat*". Adv. Hermog. 7. 11. 32. 19 „nihil aliud *capiat* quam initium". Ibid. 20. 37. Adv. Marc. I, 4. 6. IV, 10. 11. 21. De Resurr. Carnis 54. cett. De Anima 32 „contraria non *capit*". Adv. Valent. 2. 38. Adv. Prax. 7 „et ita *capiat* secundus a deo constitutus duos efficere". De Pudic. 1 ubi ex vett. libris restituendum plane est „non *capiunt* et indulgeri quasi modica". Capit (imperson.) c. inf. Apolog. 17 „non *capit* aestimari". De Spectac. 3 „*cap.* interpretari". Adv. Marc. III, 6 „*cap.* intellegi". Ad Natt. II, 3 „*capit* videri". De Idol. 10 „*capit* discere". De Cultu Fem. I, 2. De Praescript. Haeret. 44. De Bapt. 15. De Monog. 2. De Pudic. 1. De Anima 4. 6. 46. Adv. Marc. II, 9. III, 6. IV, 16. 34. V, 10. 14. 17. De Fuga in Persec. 1. Hinc Adv. Valent. 21 „vel quia origo sordidior *capit*" h. e. potest.
Capillago De Anima 51 „*cap.* adfluit".
Capillamentum De Cultu Femin. II, 7 „*capillamentorum* enormitates".
Capillatura De Cultu Femin. II, 7 „*capillaturae* structores".
Capillus De Cultu Femin. II, 6 „transferre *capillum*". De Virg. Vel. 12 „vertunt *capillum*".
Capitulum (= caput, locus, περιοχή) Ad Natt. I, 18. Ad Uxor. II, 2. Adv. Prax. 20. De Praescript. Haeret. 5. De Pudic. 16. De Monog. 11. De Virg. Vel. 4. 6. De Exhort. Castit. 3.
— (= parvum caput, extrema particula) Apolog. 14. Ad Natt. I, 10. De Pall. 3.
Caprificus De Praescript. Haeret. 36 „*caprif.* vana et ventosa".
Caprigena Ad Natt. I, 14.
Captare Adv. Marc. I, 12. V, 17. De Carne Chr. 4. De Monog. 14. De Spectac. 2. De Exhort. Castit. 12. 13. De Resurr. Carnis 16. 49. 40 „*capt.* argumenta". Adv. Hermog. 31. De Anima 47.
Captatela De Pall. 5.
Captura De Ieiun. 13.
Capulum De Resurr. Carnis 32. 38. De Pudic. 14.
Capulus (= vagina, loculus, receptaculum) De Resurr. Carnis 7.
Caput (= origo, fons) Ad Natt. II, 5 „in *capite* esse". De Idol. 24, u. e. primario loco esse.
Carbonaria De Carne Chr. 6.
Carcer corporis Apolog. 17. et alibi.
Cardiaca De Anima 43.
Cardines circi et theatri De Spectac. 3. 20.
Cardo (= legitima norma, lex) De Cultu Femin. II, 5.
Carnalis Adv. Valent. 24. Adv. Prax. 27

„carnalia“. De Praescr. Haeret. 6. Adv. Marc. III, 11. 12. V, 19. De Carne Christi 19.
Carnaliter De Resurr. Carnis 11 „*carn.* vivere“. De Exhort. Castit. 5. Adv. Marc. V, 4. De Anima 11. De Carne Chr. 20.
Carneus Adv. Marc. III, 11.
Carnificare Ad Natt. I, 2.
Carnificina Adv. Iud. 11.
Carpistes (Valent. Aeon) Adv. Valent. 9.
Cassis et Cassida De Carne Chr. 11. crit.
Cassum De Pall. 4 „*cassum* laborantia“.
Castificare De Pudic. 19. De Monog. 3.
Castimonia De Pudic. 19. De Ieiun. 2.
Castra lucis De Idol. 19.
Castrare (= vulnerare, exsecare) Apolog. 25 „*castr.* lacertos“. Adv. Valent. 8 „*castrata* libido“. De Exhort. Castit. 7. De Cultu Femin. II, 9. Ad Natt. I, 8. De Monog. 3.
Castrator Adv. Marc. I, 1. Ad Natt. II, 13.
Castrensis De Corona 11. Apolog. 16.
Castus De Ieiun. 16 „*casto* Isidis et Cybeles“.
Catabolicus De Anima 28.
Catachresis Adv. Marc. III, 16.
Cataclistus (= pretiosus) De Pall. 3 „*catacl.* vestis“.
Cataclysmus Apolog. 40. Ad Natt. I, 7. 9. Ad Scap. 3.
Cataphractes De Pall. 4.
Catechizare De Idol. 10 „*cat.* de idolis“. Adv. Marc. IV, 29 „*cat.* alicui“. De Corona 11 „quem Petrus *catechizat*“.
Catechumenus De Corona 1. De Praescript. Haeret. 41. Adv. Marc. V, 7.
Catervatim Apolog. 35.
Catharticum De Pall. 5.
Cathedra De Spectac. 3. De Praescript. Haeret. 36 „*cathedrae* apostolorum“. Adv. Valent. 11 (= schola).
Catholice (= generaliter) De Praescript. Haeret. 26. De Fuga in Persec. 3.
Catholicus (= generalis) De Monog. 2 „*cath.* traditio“. De Praescript. Haeret. 26. 30. Adv. Marc. IV, 9 „*cath.* patris sacerdos Christus“. Ibid. III, 21 „*cath.* dei templum“. Ibid. II, 17. III, 21. 22.
Caucaso abruptior Adv. Marc. I, 1.
Cavea Apolog. 15. De Spectac. 30 „*cavea* utraque“. Adv. Marc. I, 27 „*cav.* saeviens“. Ad Natt. I, 2. 10.
Cavere (= statuere) Adv. Marc. II, 12.
Cavillabundus De Anima 34.
Cavillari De Resurr. Carnis 21. 35. De Corona 11. De Pudic. 10. De Pall. 2 „*cavillantur* fontium venae“, h. e. intermittunt.
— et Cavillare De Resurr. Carnis 21. adnot.
Cavositas De Anima 55. De Pudic. 20 „*cavositates* in parietibus“.
Caupo De Anima 3 „*caup.* sapientiae et facundiae“.
Cauponium Apolog. 40.
Causa De Carne Chr. 14 „de *causa* esse“. De Anima 24 „in *causa* esse“.
— mei (= mea causa) Scorp. 9.
— (= morbus) De Pudic. 20.
Causam purgare Apolog. 2 „*causam* collocare“. Apolog. 1.
Causari De Fuga in Persec. 8 „*caus.* de infirmitate carnis“.
Causatio De Idol. 12. De Corona 11. De Exhort. Castit. 12 „*causationibus* colorare“. Adv. Marc. V, 20.
Cauter De Pall. 5 „*cauterem* adigere“.
Cauterium Ad Natt. I, 10. Adv. Hermog. 1. De Paenitent. 10. Apolog. 15.
Cautionem delegare (= cavere) Adv. Marc. II, 5.
Cea Ad Natt. I, 9.
Cedere de gradu Adv. Marc. V, 16.
— alicui (= pertinere ad) Adv. Valent. 6.
Celeber conviviis (= convivia celebrans, frequentans) De Paenitent. 11.
Cella proma De Resurr. Carnis 27.
— carceris Adv. Marc. III, 20.
Cellae vinariae loculi Apolog. 6.
Cellarium (= cella, promptuarium) De Idol. 11. De Resurr. Carnis 27.
Cellula Adv. Marc. I, 14.
Censere (= censura, i. e. iudicio et prudentia uti) De Anima 56.
— praeter urbem (= ex urbe pellere) De Pall. 3.
— alicui aliquid Adv. Marc. I, 3.
Censeri (= censum suum vel aestimationem habere, originem ducere) Adv. Marc. I, 8. Apolog. 15 „de contemptu utique *censentur*“. Ad Natt. I, 10. De Exhort. Castit. 5 „De uno matrimonio *censemur* utrobique, et carnaliter in Adam, et spiritaliter in Christo“. De Anima 32 „etiam si (anima humana) ex elementiciis substantiis *censeretur*“. Apolog. 12 „in metalla damnamur: inde *censentur* dii vestri“. De Carne Chr. 22 „quae non de spiritali censu *censetur*“.
Censor (= iudex, vindex) De Pall. 2.
Censorius De Virg. Vel. 15 „*cens.* lumen“. De Pall. 4 „*cens.* intentio“.
Censualis Apolog. 19 „*censuales* libri Graecorum“.
Censura (= iudicium, nota animadversionis) De Pudic. 1. 16 „*censurae* securis“. De Carne Chr. 4. De Resurr. Carnis 25. De Anima 33. 58. Apolog. 2. 39. Ad Natt. I, 10.
Census Adv. Marc. IV, 7 „de *censu* de-

nique Augusti? quem testem fidelissimum dominicae nativitatis Romana archiva custodiunt". Ibid. IV, 19. 36 „vel de recentibus Augustianis *censibus*, adhuc tunc fortasse pendentibus". Adv. Iud. 9.

Census (= origo, natura; nam in censuales libros referebantur cuiusque parentes atque natales, cf. Adv. Marc. IV, 7.) De Corona 10 „proprietatem istius habitus et ex originis *censu* et ex superstitionis usu idolis vindicamus". Apolog. 7 „*census* istius disciplinae — a Tiberio est". Ibid. 10 „ab illo *census* totius divinitatis". Ibid. 21 „hunc edidimus *censum* et sectae et nominis". Ad Natt. I, 12 „omne omnino genus *censum* ad originem refert". Ibid. II, 12 „Saturni *census*". De Corona 13 „in solo *censu* coronarum". De Resurr. Carnis 14. 15. Adv. Hermog. 4. 33. Adv. Valent. 7. De Carne Chr. 5. 8. 16. De Anima 32. De Praescript. Haeret. 32. De Monog. 5. Adv. Marc. I, 29. IV, 34 „*census* Abrahae". Ibid. IV, 40. V, 20. III, 20 „*census* Mariae virginis". De Anima 38 „ex ingenito animae *censu*". De Spectac. 7. De Anima 1 „de solo *censu* animae congressus Hermogeni". De Virg. Vel. 11. De Monog. 4.

Census (= numerus, apparatus) De Anima 8. 19. 31. 32 „maiorem piscium *censum*". Adv. Prax. 3. Ad Natt. II, 1. De Virg. Vel. 4.

Centenarius De Corona 14 „*cent.* rosae". De Pall. 5 „*centenarii* ponderis lances". Apolog. 6 „*cent.* coenae".

Centonarius De Praescript. Haeret. 39.

Cerasium Apolog. 11. Ad Natt. II, 14.

Ceraunius De Cultu Femin. I, 1 „et *ceraunia* coruscarent". De Anima 9 „*ceraunii* gemmis".

Cernere (= secernere, purgare) De Fuga in Persec. 2 „ut *cerneret* vos velut frumentum".

Certare ad caelum Apolog. 25.

Certe (= certo) Apolog. 1. Ad Natt. I, 1.

Certus aliquid Adv. Marc. IV, 10. cum infin. et acc. c. inf. Adv. Marc. V, 5. De Carne Chr. 7.

Cervicum messis De Anima 53.

Cervus (= sustentaculum) De Anima 19.

Cespites (veteres haereticorum) vellere De Resurr. Carnis 63.

Cessare (= deficere, deesse, superfluum esse, desinere, desistere) De Exhort. Castit. 10 „*cessat* a sua femina". Apolog. 12 „*Cesso* iam de istis". Adv. Iud. 3. De Resurr. Carnis 42. 58. De Corona 10. Adv. Marc. I, 11. 20. 22. IV, 9. V, 4.

Cessatio De Pudic. 10 „*cess.* delicti". Adv. Marc. I, 12 „*cessationis* et defectionis". Adv. Hermog. 12.

Cessatrix Adv. Marc. I, 24.

Cestuum viriae De Pall. 4.

Ceterum (= alioquin) De Praescript. Haeret. 10. Adv. Marc. II, 29. IV, 29. 43. V, 9. 19. De Paenitent. 6. De Patient. 12. Scorp. 1. De Carne Chr. 21. De Virg. Vel. 2. 17. De Monog. 10. Adv. Marc. I, 23. IV, 18. Adv. Valent. 3. De Resurr. Carnis 37. 46. etc.

— (= sed) De Carne Chr. 9. De Anima 53. De Corona 4. 13. De Fuga in Persec. 2. Apolog. 40. Adv. Hermog. 4., et saepius.

Character Adv. Marc. V, 1 „*charactere* tituli percutere".

Charis Adv. Valent. 7.

Charisma Adv. Valent. 4. De Praescript. Haeret. 29. De Anima 9. Adv. Prax. 1.

Chirographum De Pudic. 19. De Resurr. Carnis 49 „*chir.* mortis". Adv. Prax. 1.

Choicus (= materialis, limaceus) Adv. Valent. 24. 29. De Resurr. Carnis 49. De Anima 40.

Chrisma Adv. Iud. 13.

Christianismus Adv. Marc. IV, 33. V, 4.

Christianizare Adv. Marc. I, 21.

Cibare Adv. Iud. 3 „manna *cibatur*".

Cicadae Atheniensium De Virg. Vel. 10.

Cicercula Adv. Marc. I, 11.

Cicutae damnationis De Anima 1.

Cidaris Adv. Iud. 14.

Cinctus (= zona) De Pall. 1.

Cinerarius (= structor comae et capillamenti) Ad Uxor. II, 8.

Cinerescere Apolog. 40.

Cinis De Ieiun. 16 „*cinere* conspersi". De Pudic. 18 „*cineres* paenitentiam". De Patient. 13 „*cineri* et sacco inolescit".

Circulator De Praescript. Haeret. 43.

Circulatorius De Carne Chr. 5 „*circ.* coetus". De Idol. 9 „*circ.* secta". Apolog. 23 „*circ.* praestigiae".

Circuli ex auro De Cultu Femin. I, 2. 7.

— (= zonae) Ad Natt. II, 5.

Circumcisio spiritalis Ad Uxor. I, 2. Adv. Iud. 3.

Circumcola Scorp. 3 „*circumcolarum* gentium".

Circumcordialis De Anima 15 „*circ.* sanguis". Ibid. 43 „*circ.* calor".

Circumdare honorem alicui De Resurr. Carnis 9.

Circumducere (= circumcidere, minuere) De Praescript. Haeret. 49. Adv. Marc. IV, 10.

Circumferre deum Adv. Marc. V, 1. 13. 16. IV, 12. 18 „*circumf.* mortificationem

Christi". De Resurr. Carnis 44 „*circumferre* carnem". De Carne Chr. 13 „*circumf.* animam". De Resurr. Carnis 18.
Circumferre se sibi (= circumspicere) Adv. Marc. I, 14.
Circumfigere Adv. Marc. IV, 42.
Circumgelare De Anima 23 „*circumgelaverint* ei mortale corpus".
Circumiectus De Pall. 5 „uno *circumiectu*".
Circumlator Adv. Marc. I, 19. 22.
Circummeare De Pall. 1.
Circumradere capillum De Cultu Femin. II, 8.
Circumscribere (= describere) De Exhort. Castit. 1.
— (= fraudare, detrahere) Adv. Marc. IV, 14. De Ieiun. 6 „*circumscripti* victus". De Exhort. Castit. 1. Apolog. 17. 22.
Circumscriptio Adv. Marc. IV, 37. De Patient. 5.
Circumscriptor Adv. Marc. I, 27. II, 7.
Circumspectus De Pall. 3. De Ieiun. 5 „solitudinis incopiosae *circ.*".
Circumspicere (= indagare, intellegere, agnoscere) De Pall. 4. Adv. Marc. IV, 10.
Circumstagnare De Pudic. 22.
Circumstantia De Orat. 3 „*circ.* angelorum". De Ieiun. 9. De Anima 47 „*circumstantiarum* (h. e. rerum) intentio". Adv. Valent. 15. De Orat. 10. De Resurr. Carnis 30, u. e. vexatio.
Circulator De Praescript. Haeret. 42. Adv. Marc. I, 27.
Cirri Germanorum De Virg. Vel. 10.
Cisterna De Idol. 8 „*cisternam* liare". Adv. Valent. 15.
Cito (= facile) Adv. Marc. IV, 26. Citius (= potius, facilius) Adv. Marc. II, 14. IV, 14. Apolog. 28. De Pudic. 1. 15. De Anima 3.
Citra (= extra, praeter) De Ieiun. 13. De Carne Chr. 25.
— et Circa De Anima 20. crit.
— quam De Resurr. Carnis 39.
Civilis Apolog. 2 „*civ.*, non tyrannica dominatio".
Clamare crucem Adv. Valent. 2.
Clancularius De Pall. 4 „*clancularia* Lydia".
Clarere De Resurr. Carnis 47.
Clarius adorare De Orat. 13.
Classes discursationum Apolog. 39.
Clavis Adv. Marc. IV, 28 „*cl.* agnitionis". Ibid. IV, 27. De Ieiun. 15 „*cl.* macelli". De Pudic. 21 „*clavem* imbuit".
Clausula (= finis) Apolog. 32 „*cl.* saeculi". De Resurr. Carnis 25 „temporum *claus.*". De Idol. 9. De Fuga in Persec. 6. De Pudic. 19. De Ieiun. 10. Adv. Marc. V, 7. 14. De Carne Chr. 23. De Anima 58.
Clerus De Monog. 12.
Clibanus gehennae Adv. Marc. IV, 30.
Clima De Anima 49.
Climacterica De Idol. 9.
Cloaca corporis (= uterus) Adv. Marc. IV, 21.
Cloacinarum adyta De Pall. 4.
Clodus et Claudus De Resurr. Carnis 20.
Cludere Adv. Marc. I, 7. 15. IV, 12. 16. 30. Ad Natt. II, 15. De Carne Chr. 1. 23. Adv. Marc. III, 3 „*cl.* fidem". Apolog. 12.
Cluere De Pall. 3.
Clypeo alieno uti De Praescript. Haeret. 3.
Clypeus (solis) Apolog. 16.
Coacte De Anima 42 „*multo* coactius".
Coactus Adv. Valent. 1 „*coactae* figurae patrocinio". De Monog. 8 „*coactae* argumentationes". De Pudic. 9. De Paenitent. 11 „*coacti* ruboris". De Orat. 15. De Bapt. 12. De Patient. 16. De Virg. Vel. 14. De Pall. 5 „*coacta* alimenta". Adv. Valent. 6.
Coadulescere De Anima 16.
Coaequalis Apolog. 11. Adv. Hermog. 29. Adv. Valent. 12.
Coaetaneus Adv. Valent. 16. Adv. Hermog. 6. 7.
Coaetare et Coaetaneare De Resurr. Carnis 45.
Coaeternus Adv. Hermog. 11.
Coagulum De Carne Chr. 16. 19. 4 „*coagula* sanguinis et humoris". Adv. Valent. 8 „*coag.* numerorum".
Coangustare Adv. Marc. V, 7.
Coccinatus De Testim. Animae 2 „*coccin.* pallium".
Coccinum De Paenitent. 11. Adv. Marc. IV, 10.
Cocetum Adv. Valent. 12.
Coelementatus Adv. Valent. 23.
Coena Ad Natt. I, 13. Adv. Marc. V, 4 „*coena* pura". Apolog. 6 „*c.* centenaria". De Spectac. 13 „*coenam* dei edere".
Coenacula caeli Adv. Valent. 7. 31.
Coenare aliqua re Apolog. 9.
— supremam Apolog. 42 „*coen.* disciplinam". Apolog. 40.
— dei Ad Uxor. II, 6.
Coenulentus De Pall. 4.
Coetus incesti sanguinis Apolog. 9. Adv. Marc. II, 12 „*coetus* maris".
— popularis Adv. Marc. IV, 39.
Cogere lutum vino Apolog. 21.
— alicui aliquid (= adigere) De Paenitent. 2.

Cogere (= cogendo efficere) De Pall. 5 „*cog.* feras". Cf. De Carne Chr. 7.
Cogitatorium De Anima 11. 14. De Spectac. 2. De Resurr. Carnis 15.
Cogitatum magnum De Carne Chr. 14.
Cogitatus De Exhort. Castit. 1. De Monog. 10. De Anima 58. De Resurr. Carnis 15. 17. Adv. Prax. 5.
Cognoscenter (= γνωστῶς) Adv. Prax. 12. 14. Adv. Marc. IV, 22.
Cognoscere (= inquirere) aliquid Adv. Marc. II, 20.
Cohabitare Apolog. 42.
Cohaeres De Resurr. Carnis 7.
Cohaerescere De Anima 5.
Coillo potentes Lares De Spectac. 5.
Coimplicitus De Anima 17.
Coinquinare et Communicare De leiun. 2. De Patient. 8. De Spectac. 17. crit. Adv. Marc. I, 28.
Coire ad deum Apolog. 39.
Coitio De leiun. 13.
Coitus atomorum De Anima 5. De Pall. 2.
Colare Adv. Valent. 23. De Anima 53 „*colatur* lux".
Colatus (= purus) Ad Natt. I, 5 „*col.* serenitas". De Anima 48 „certiora et *colatiora* somniari". De Anima 9.
Collactaneus De Resurr. Carnis 63 „collactanea".
Collaticius Adv. Valent. 12 „*coll.* aes".
Collectus De Monog. 14 „*collectiore* iam tempore". De Anima 37 „*collectus* habitus massae auri". De Cultu Femin. II, 9. Ad Uxor. I, 5. Adv. Marc. V, 8 „tempus in *collecto* est".
Collegiarius De Spectac. 11 „*coll.* ministri".
Collegium (= consortium) De Resurr. Carnis 40 „*collegia* laborum". Ibid. 49 „*coll.* transgressionis". — Ad Natt. I, 20.
Colligere (= se colligere, convenire, συνάγειν) De Fuga in Persec. 14.
— ex disperso Adv. Valent. 29.
Colliniare vel Collineare De Pudic. 10 „an ethnico peccatori de interpretatione de restitutione *conliniet*", h. e. conveniat restituendo peccatori.
Collocare causam apud aliquem Apol. 1.
Colluctatio De Virg. Vel. 11.
Collurae (= scutorum umbones, κολλύραι) De Cultu Femin. II, 7.
Colonus De Patient. 5 „*col.* paradisi homo". Adv. Iud. 2.
Color (= pars vel genus controversiae) Adv. Marc. IV, 12.
— Adv. Valent. 4 „*colores* ignorantiarum". De Pudic. 8 „*colores* inter se animare". De Cultu Femin. I, 7 „*colorum* iniustorum adulteria".
Colorare argumentationibus Ad Natt. II, 12. De Exhort. Castit. 12. De Pall. 3.
Coloratus De Spectac. 3 „*col.* ut leno".
Colubrinus De Spectac. 19 „*col.* vis".
Colubrosus Adv. Valent. 4 „*col.* astus".
Columbinus Adv. Valent. 27.
Columnae apostolatus Adv. Marc. I, 10. IV, 3.
Coma De Pall. 4 „*comam* struere".
Comare De Pall. 3.
Combibere inquinamentum De Spect. 14.
Comedere linguam (= l. dentibus abscidere) Apolog. 50.
Comesor Adv. Marc. I, 1 „*com.* mus".
Comesus et Comestus Apolog. 50.
Cominus De Carne Chr. 21 „*cominus* accedere". Adv. Marc. II, 29 „*com.* caedere". Ibid. III, 5.
Comitiare (= convicium facere, infamare) De Pall. 5.
Commartyr De Anima 55.
Commeatus (= prorogatio, spatium, mora) De Fuga in Persec. 9. Scorp. 10. Adv. Marc. III, 9. Apolog. 32 „*comm.* imperii Romani". Ibid. 46 „*comm.* deliberandi". De Paenitent. 6 „*comm.* delinquendi". De Anima 30. Adv. Marc. II, 10. III, 9. Adv. Prax. 1. Ad Natt. II, 2.
Commemorare (= commonefacere) Ad Scap. 3.
Commemorari (= commemorare) De Idol. 20. Adv. Marc. IV, 22.
Commemoratio (= recordatio, admonitio) De Orat. 13.
Commemorator et Commentator De An. 15. crit.
Commendabilis Adv. Marc. II, 13.
Commendare (= probare) De Resurr. Carnis 5. 38. De Anima 2. 37. 57. De Pall. 4. Adv. Hermog. 18. 32. 33. 45. De Orat. 2. De Exhortat. Castit. 10. Adv. Marc. V, 10. De Carne Christi 17.
Commendatio (= probatio) Apolog. 2 „*comm.* innocentiae".
Commendatus Adv. Valent. 7 „*commendatissima* quies".
Commentari (= comminisci) Apolog. 40. Ad Natt. I, 8. Adv. Marc. I, 19. Adv. Valent. 19.
— (= interpretari, explicare) Apol. 21.
Commentator Apolog. 10. De Carne Chr. 22. De Resurr. Carnis 33.
Commercium (= communio, communis usus) De Anima 14 „*commercia* modorum". De Resurr. Carnis 49 „*comm.* nominis".
Comminabundus Adv. Marc. IV, 15.
Comminativus Adv. Marc. II, 25.
Commiscibilis De Anima 12.

Commisero (= συνταλαίπωρος) Adv. Marc. IV, 9. 36.
Commissio iniuriae Adv. Marc. II, 18.
Committere baptisma De Resurr. Carnis 47. De Patient. 1 „*com.* pacem alicui".
— discordiam Adv. Marc. I, 19.
Commodum vitae De Testim. Animae 4.
Commovere limites De Praescript. Haeret. 37.
Communicare De Virg. Vel. 2. 3. De Spectac. 12 „*communicare* maculas". Apolog. 39 „*comm.* amicis uxores". Adv. Marc. III, 15 „*comm.* aliquid in aliquem". Adv. Valent. 25. De Spectac. 3. intrans. Adv. Marc. II, 16 „*commun.* aliqua re", h. e. communiter uti.
— (= contaminare, coinquinare) De Patient. 8. De Ieiun. 2. De Spect. 17.
— cum aliqua re (= convenire) Adv. Valent. 6.
Communicatio Apolog. 39. De Praescript. Haeret. 43. De Pudic. 15. De Bapt. 15. De Carne Chr. 20 „*comm.* vulvae".
Communicator De Pudic. 22.
Communio nominum Adv. Marc. IV, 10. Ad Natt. I, 17 „*comm.* comparationis". De Resurr. Carnis 46. 52 „*comm.* verborum". Ibid. 54. De Carne Chr. 7 „*comm.* sensuum" (= communes sensus).
Communis De Resurr. Carnis 2 „*comm.* sensus". Apolog. 24 „*comm.* aestimatio".
Communiter Apolog. 17.
Compacticius Adv. Valent. 31.
Compactus Adv. Valent. 6 „*comp.* nomen".
Compago De Resurr. Carnis 52. 60. Ad Natt. I, 16 „*compagines* generis".
Comparare (= efficere) Adv. Marc. II, 9.
Comparaticius Adv. Valent. 13.
Compassio De Resurrect. Carnis 3. 40 „*comp.* sententiarum".
Compati Adv. Prax. 29. De Resurr. Carnis 40. Scorp. 13.
Compellere (= cogere, extorquere) Adv. Marc. II, 15.
Compendiare Adv. Marc. IV, 1 „*compendiatum* est novum testamentum et a legis laciniosis oneribus expeditum". Ibid. IV, 9.
Compendium Adv. Marc. IV, 1. 16 „*compendio* substringere". Ibid. V, 9 „*comp.* figere". De Carne Chr. 3. Ad Natt. II, 12. Ibid. I, 1. De Virg. Vel. 4. Adv. Marc. V, 12 „*comp.* mortis". De Anima 14 „*compendia* sonorum".
Compensare De Cultu Femin. II, 9.
Compensatio Scorp. 6. De Pudic. 12. Apolog. 50. De Resurr. Carnis 40. 41.
Comperiri (= comperire) Adv. Hermog. 28 „compertus est".
Compescere Adv. Iud. 6 „*comp.* legem", h. e. abrogare.
Competere (in aliquem, et alicui) Apolog. 4. Ad Natt. I, 2. 5. II, 13. Adv. Marc. I, 16. II, 29. III, 3. 9. 15. 17. 20. IV, 13. 25. V, 9. 13. 14. 16. De Carne Chr. 11. Competit (imperson.) = convenit, par est. De Pudic. 21. et alibi.
Compingere oscula Ad Natt. I, 20.
Compinguescere in aliquid De Anima 25.
Compitum stomachi De Resurr. Carnis 60.
Complantare De Resurr. Carnis 47.
Complaudere Adv. Marc. IV, 15.
Complexus miscere Ad Natt. I, 20.
Componere adulteria Apolog. 15.
— (= pacem componere) Adv. Marc. IV, 28.
— (= coniungere) De Patient. 6 „gratiam fidei patientia *composuit*".
— (= praeparare, disponere) De Paenitent. 2.
Compos De Anima 45. De Pall. 2. Adv. Hermog. 22.
— dei De Pudic. 1. 10. De Paenitent. 2. Scorp. 8 „*comp.* veritatis". Adv. Hermog. 22 „*compotem* reddere" (= instruere).
Compositicius De Anima 9.
Compossessor De Idol. 14.
Compotiri (alicuius) Adv. Valent. 11.
Comprehensibilis Apolog. 48. Adv. Hermog. 39.
Compressare Scorp. 3.
Compressatus (= vexatio) Ad Natt. II, 8. crit.
Compressio Adv. Marc. IV, 34 „ex *compressione* matrimonium".
Comprimere (= vexare) De Resurr. Carnis 40 „in omnibus *compressi*".
Compulsare Apolog. 20 „*compulsant* regna regnis".
Compulsatio (= concertatio, aemulatio) Apolog. 21. 22.
Computare (= aestimare, intellegere, percipere, magni habere) De Carne Chr. 7. De Pudic. 8 „non *computaverunt* dominum". De Patient. 7.
Computatio matrimonii Ad Uxor. I, 3.
Computrescere De Resurrect. Carnis 53 „*computruit* in dedecorationem".
Conari (= conari surgere) Apolog. 40. De Anima 19. De Resurr. Carnis 52 „*con.* ad aliquid".
— (= niti, reniti, resistere) De Virg. Vel. 14.
Concalcatus De Resurr. Carnis 22.
Concalefactus Adv. Valent. 17.
Concalescere De Virg. Vel. 14.

Concarnatio De Monog. 9.
Concarnatus De Carne Chr. 20.
Concatenationes temporum Apolog. 19.
Concedere (= cedere, decedere) Adv. Marc. IV, 16.
Concentus disputationis Adv. Iud. 1.
Conceptivus De Resurr. Carnis 40 „conceptivum".
Conceptus De Resurr. Carnis 60 „*conceptuum* stabula". Apolog. 9 „*conceptum* dissolvere". De Exhort. Castit. 12. De Carne Chr. 1. 2.
Concessare Adv. Prax. 1 „*conc.* a proposito". De Fuga in Persec. 6. Adv. Marc. I, 21. V, 8.
Concessio (= cessio, decessus) Adv. Marc. V, 13.
Conchula Adv. Marc. I, 13.
Conchyliata vestis De Cultu Femin. II, 10.
Conchylium (= purpura) De Pall. 3 „omni *conchylio* pressior".
Conciliare temperamenta colorum De Pudic. 8.
Conciliciatus De Pudic. 13 „*conc.* et concineratum".
Concilium (= compositio) De Pall. 1 „*conc.* luminis". Ibid. 4 „*conc.* nominis".
Concineratus De Pudic. 13.
Concinere (aliquem) Adv. Valent. 11.
Concinnatio (= καταρτισμός) Adv. Valent. 11.
Concipere (= suscipere, conari, putare) De Pudic. 18 „*conc.* respondere". De Resurr. Carnis 52 „*conc.* dicere". Adv. Valent. 35.
Concivis De Resurr. Carnis 41.
Concludere saeculum Apolog. 21.
Conclusio saeculi De Resurrect. Carnis 22.
Concolorare De Pudic. 8.
Concordia lactis et mellis De Corona 3.
Concorporare De Pudic. 5. 15. Ad Natt. I, 9.
Concorporatio Adv. Marc. IV, 4.
Concorporificatus Adv. Valent. 23.
Concretio et Congregatio De Resurr. Carnis 14. De Anima 37. crit.
Concretus Adv. Valent. 1 „*concreto* vultu", h. e. immobili, austero, gravi. Adv. Hermog. 43 „*concr.* motus materiae".
Concubinis coniugia miscere De Exhort. Castit. 6.
Concubinus De Resurr. Carnis 16 „sanguinis sui *concubinum*".
Concubitalis consatio Ad Natt. II, 11.
Conculcatus De Resurr. Carnis 22 „erit *conculcatui*".
Concupiscentia Apolog. 17. 45. 46. Adv. Marc. V, 17. De Cultu Femin. II, 2.
Concupiscentivum De Anima 16.
Concupiscere in aliquid De Cultu Femin. II, 2.
Concurrere in memorias suas Apolog. 9.
Concussibilis Adv. Marc. I, 25.
Concussio De Spectac. 15. De Anima 2. De Resurr. Carnis 2. 22. Adv. Marc. IV, 21.
— (= terror inlatus) Adv. Marc. IV, 41. Apolog. 7. Ad Scap. 4. Scorp. 10.
Concussura De Fuga in Persec. 13.
Concutere (= violare) Adv. Marc. IV, 12. De Patient. 6. De Resurr. Carnis 2. 39. Apolog. 50. Adv. Valent. 2. De Fuga in Persec. 12 „*concutit* miles", h. e. terret, pecuniam extorquet. Ad Natt. I, 16 (= concuti).
Condecet Adv. Marc. II, 16.
Condensus De Virg. Vel. 17 „in *condensum* abstrudere".
Condere pacem De Anima 51, h. e. osculum pacis dare, quo signaculo concludebatur oratio.
Condesertor De Carne Chr. 1.
Condicere condicionem Adv. Marc. IV, 6.
— ad balneas Ad Uxor. II, 4.
— (= simul dicere, consentire, pacisci) Adv. Hermog. 11 „pecora *condixerant* bestiis". De Anima 7. 8. De Pudic. 2. 7. De Corona 11. Adv. Prax. 17 „*condicente* etiam scriptura". Adv. Marc. II, 2 „*condicet* illi apostolus". Scorp. 14 „*condixerat* Petrus".
Condicionabilis Scorp. 9.
Condicionalis De Anima 52 „*cond.* comminatio". De Idol. 12. Adv. Iud. 13 „*cond.* machaera". Adv. Marc. III, 23. V, 20. Scorp. 8.
Condicionaliter Adv. Marc. IV, 12. 34.
Condignus De Cultu Femin. II, 9. c. genit., Adv. Marc. III, 7.
Condimentarius De Anima 23 „Platonem omnium haereticorum *condimentarium* factum".
Condiscipulus De Carne Chr. 1.
Conditio (= creatio, creatura) De Corona 6. 10. De Cultu Femin. I, 8. De Resurr. Carnis 11. 26. Adv. Marc. I, 14. II, 26. V, 19. De Anima 6. De Spectac. 2. De Pudic. 8. Adv. Hermog. 11.
Conditorium De Resurr. Carnis 44 „*cond.* divini thesauri caro".
Conditrix Apolog. 50.
Conditus De Anima 32 „*conditiore* sepultura". De Spectac. 27. De Ieiun. 12 „*condito* mero praemedicatum".
Condolescere alicui De Anima 5.
Confarcivus Adv. Valent. 31 (ex emendat. Krahneri).
Confermentare Adv. Valent. 31.

Conferre gradum ad aliquem Ad Natt. II, 1. Adv. Iud. 2. 7.
Confessio De Anima 2 „*conf.* apocryphorum".
Confessor De Corona 1.
Confessus et Confossus Apolog. 50.
Confictura De Idol. 8 „*conf.* idoli".
Configurare De Pudic. 9. De Resurr. Carnis 9. Adv. Valent. 1. De Anima 9.
Confinium delictorum De Pudic. 5.
Confirmative Adv. Marc. IV, 41.
Confiscare De Pall. 5. De Fuga in Persec. 12 „animam *in confiscato* habent", h. e. tanquam in fisco repositam.
Conflabellare De Spectac. 25.
Conflare Apolog. 25 „*conflata* regna in imperii Rom. summam".
Conflictatio Ad Uxor. II, 5. De Bapt. 20 „*confl.* carnis". De Resurr. Carnis 8. 22. 31. 48. De Patient. 14. Adv. Marc. IV. 39. Adv. Valent. 10.
Conflictatrix Adv. Marc. II, 14.
Conflictatus Adv. Marc. IV, 37.
Confoederare disciplinam Apolog. 2.
Conformalis De Resurr. Carnis 47. 55. Adv. Marc. V, 20.
Conformatus (= una formatus) De Resurr. Carnis 16.
Confundi (alicuius rei, et aliquam rem) Scorp. 13. De Fuga in Persec. 7. De Carne Chr. 5.
Confusio (= pudor, contumelia) Adv. Valent. 1. De Virg. Vel. 11.
Congestio Adv. Valent. 6.
Conglorificare De Resurr. Carnis 40.
Congregare (= se congregare) cum aliquo Ad Natt. I, 5.
— pecuniam Apolog. 39. Ad Natt. II, 17.
Congregatio tabulata De Pall. 1.
— et Concretio De Anima 37.
Congrex De Paenitent. 11 „nullis comessationibus *congreges*".
Congressio carnis De Idol. 2. De Resurr. Carnis 61.
— (= certamen) Apolog. 25. De Praescript. Haeret. 16 „*congr.* scripturarum", h. e. de scripturis.
Congressus (partic. pass.) Adv. Marc. II, 27.
— (= congressio) De Carne Chr. 21. De Resurr. Carnis 55.
Congruenter Adv. Marc. IV, 17 „congruentius". Adv. Valent. 7. De Carne Chr. 11. De Resurr. Carnis 2.
Congruentia De Resurr. Carnis 7.
Congruere Adv. Prax. 14 „*congruit* dicere".
Coniectari (= coniectare) Ad Natt. II, 12.
Coniectatio (= *κατάληψις*) Adv. Valent. 11.
Coniector De Idol. 9.
Coniugalis Adv. Valent. 8.
Coniugatio (= *συζυγία*) Adv. Valent. 7.
Coniugium (= coniux) De Exhort. Castit. 6 De Pudic. 16.
Coniunctivus Adv. Hermog. 26 „*coni.* particulae velut fibula".
Conlaborare De Paenitent. 10.
Conlocutor Adv. Prax. 5.
Connubium fraternum Adv. Valent. 7.
Conquassare De Ieiun. 3.
Conrecumbere De Testim. Animae 4.
Conregnare (alicui) Adv. Iud. 8. Scorpiace 13.
Conresupinatus De Anima 48.
Conresuscitatus De Resurr. Carnis 23.
Consacrare Ad Natt. I, 12.
Consacraneus Ad Natt. I, 12. Cf. Apolog. 16.
Consanguineus De Cultu Femin. I, 4 „*consanguineae* materiae aurum et argentum".
Consanguinitas doctrinae De Praescript. Haeret. 32.
Consatio Ad Natt. II, 11 „*consationes* concubitales".
Consatus De Resurrect. Carnis 16. De Anima 43.
Consciens De Carne Chr. 3 „*consc.* Christus quid esset"
Conscientia De Testim. Animae 6. Apolog. 29. 30. 39. De Cultu Femin. II, 1. Adv. Valent. 3. De Exhort. Castit. 3 „*consc.* erubescens". De Monog. 10 „*consc.* unius feminae". Apolog. 9 „apud *conscientias* pulsare aliquibus". Ibid. 15 „*conscientiae* omnium".
Conscius De Resurr. Carnis 16 „bene sibi *conscius* calix".
Conscriptio (= scriptum, scriptura) Adv. Marc. IV, 37 „*conscr.* iniqua".
Consecrare in deos Apolog. 11.
Consectaneus et Consecraneus Apol. 16.
Consecutio (= adeptio) De Resurr. Carnis 52.
Consepelire De Resurr. Carnis 23. 47.
Consequenter Adv. Iud. 2.
Consequentia De Resurr. Carnis 4.
Conserere gradum Adv. Marc. III, 2. Adv. Iud. 7.
Conserva Ad Uxor. I, 1 „*cons.* in domino".
Conservabilis Adv. Marc. II, 13.
Conservator (= observator) Ad Natt. I, 7.
Conservitium De Cultu Femin. II, 1.
Considerare in aliquid Adv. Marcionem IV, 16.
Consignare Apolog. 8 „talia initiatus et *consignatus*". Adv. Valent. 1 „*cons.* linguam". Adv. Marc. V, 5. De Anima 46. Adv. Prax. 25. De Resurr. Carnis 22.

39. 52. De Carne Chr. 20 (= una significare).
Consimilis Adv. Marc. V, 14. Adv. Iud. 9. 14.
Consistere (= gradum figere, quasi pugnaturus, actione experiri, iudicio congredi) Ad Natt. II, 3. Apolog. 4. 19. 46. De Idol. 13. De Monog. 2.
Consistorium De Resurr. Carnis 23. 26 „*consist.* hominis terra". Ad Uxor. II, 6 „*cons.* libidinum novum". De Spectac. 17 „*cons.* impudicitiae".
Consitus (= σύμφυτος) De Anima 5. Cf. Consatus.
Consolari De Spectac. 12 „mortem homicidiis". De Anima 1. 44. De Pall. 4. Adv. Valent. 4.
Consonantia Adv. Iud. 11. 14 „*cons.* scripturarum". Adv. Marc. III, 20.
Consors Adv. Prax. 3.
Consortium Apolog. 11. 39. 21 „*cons.* nominis". De Praescript. Haeret. 34. Adv. Marc. V, 18. Adv. Hermog. 42. De Resurr. Carnis 5. 40. 49.
Consparsio v. Conspersio.
Conspector De Cultu Fem. II, 13 „*consp.* cordis deus". Ad Natt. II, 7.
Conspersio (= farina aqua conspersa atque coacta) Adv. Valent. 31. Adv. Marc. IV, 24. V, 7.
Conspiratus De Spectac. 10. Apolog. 37.
Conspuere De Anima 50.
Constabilire De Resurr. Carnis 2. Adv. Valent. 11.
Constans (= intrepidus, fortis) De Patient. 8 „*constantissima* duritia petrae". Adv. Marc. IV, 19 „*constantissimum* argumentum". Ibid. V, 7. De Anima 1.
Constanter (= indubitanter) Adv. Marc. IV, 12 „*const.* tueri". Ibid. V, 1. De Bapt. 17. De Anima 17. Adv. Prax. 13. De Carne Chr. 3.
Constantia gratiae De Anima 9.
Constitutio infantis De Anima 39.
— (= status) De Praescript. Haeret. 16.
Constrictare Adv. Marc. II, 16.
Construere famam asseveratione Apol. 7.
Constuprare (= violare, inficere) De Spectac. 27 „*constupratus* aër". Apolog. 15. Ad Natt. I, 10.
Consubstantialis Adv. Hermog. 44.
Consubstantivus Adv. Valent. 12. 17. 37. (= ὁμοούσιος).
Consuetudo De Virg. Vel. 9 „*cons.* opinionis".
Consultare Apolog. 35 „*cons.* astrologos". De Pudic. 18 „*consultata* Christi".
Consultari (= consultum rogare) Adv. Hermog. 18 „quem *consultatus est*".
Consultatio De Idol. 15.
Consummare De Fuga in Persec. 6. De Paenitent. 3. De Resurr. Carnis 23. Apolog. 48. De Anima 42 (= prodigere, conficere).
Consummatio (= confectio, finis) Adv. Valent. 31. De Spectac. 29. Adv. Marc. V, 14.
Consummator Adv. Marc. IV, 22.
Contaminabilis Adv. Marc. IV, 20.
Contaminare (= contingere) Apolog. 17.
Contaminator Apol. 11 „*cont.* puerorum".
Contemno quaerere De Patient. 5.
Contemplatio (= respectus, ratio) Apolog. 39.
Contemporalis Adv. Marc. I, 15. Adv. Hermog. 6. De Anima 27. Adv. Valent. 5.
Contemporare De Resurr. Carnis 45.
Contemptibilis Apolog. 45. De Anima 33.
Contendere de histrionibus aut aurigis De Carne Chr. 7. Cf. De Spectac. 16. — Adv. Valent. 9 „*cont.* impossibilia".
Contenebrare incesta Apolog. 2., h. e. per tenebras committere. De Ieiun. 10 „*contenebratus* orbis". De Praescript. Haeret. 12.
Contentio (= studium, aemulatio) De Spectac. 7. Adv. Marc. V, 20.
Contentiosus De Resurr. Carnis 34 „*contentioso* fune deducere".
Contentus c. genit. Adv. Marc. V, 11.
Contesserare (= communicare) De Praescript. Haeret. 36 „quid — cum Africanis quoque ecclesiis *contesserarit*".
Contesseratio hospitalitatis De Praescr. Haeret. 21.
Contestificari De Testim. Animae 1. crit.
Contextus carnis et animae De Resurr. Carnis 14.
Continentia virgo Apolog. 10.
Contractuum obnexus Adv. Marc. IV, 37.
Contradicere aliquid De Carne Chr. 23.
Contradicibilis De Carne Chr. 23 „*contrad.* signum".
Contrahere narem Adv. Marc. I, 13.
Contraponere Ad Martyr. 4.
Contrarietas De Praescript. Haeret. 32. Adv. Marc. II, 21. 29. IV, 1. Adv. Hermog. 35.
Contrario De Spectac. 3.
Contrectabilis De Anima 57.
Contrectatus Adv. Prax. 15.
Contribulare Adv. Iud. 5.
Contristare Adv. Marc. IV, 12 „*contr.* sabbatum", h. e. violare. De Pudic. 13. 14. Ad Martyr. 1. 2. Apolog. 39. De Carne Chr. 2. De Paenitent. 7. De Anima 45. De Resurr. Carnis 45.
Contristatio Adv. Marc. II, 11. V, 12.
Controversiam agitare alicui Ad Natt. II, 10.

Contrucidare Adv. Marc. V, 15.
Convenientia (= consensus, concordia) De Patient. 12. Adv. Marc. IV, 16. De Praescript. Haeret. 23.
Convenire spectaculis Apolog. 42.
— (= deprehendere, invenire, petere, iudicio aggredi) Apolog. 31 „*conv. de* re aliqua *in* crimen". Ibid. 35 „*de* qua *in* secundum sacrilegium *convenimur*". De Resurr. Carnis 12. 18. De Ieiun. 13. 18 „*convenio* vos et praeter pascha ieiunantes". Adv. Marc. II, 17. Apolog. 10 „maiestatis rei *convenimur*". Ad Natt. I, 12 „quantoque genus censetur in origine, tanto origo *convenitur* in genere". De Corona 8. 10. Ad Natt. I, 17. Ad Martyr. 2. De Carne Chr. 11. Adv. Marc. I, 6. IV, 6. Adv. Hermog. 45.
Conventare (ad aliquem) De Anima 54.
Conversari in gladio (= militare, gladio uti) De Corona 11.
— De Patient. 4 „*conv.* pro ingenio dominico".
Conversatio (= habitus vel ratio vivendi agendique) De Idol. 20. Ad Uxor. II, 5. De Virg. Vel. 1 „*conv.* Christiana". De Praescript. Haeret. 41 „*conv.* haeretica". De Orat. 11 „*conv.* humana". De Cultu Femin. II, 10. Adv. Marc. V, 12. 14. De Paenitent. 1. 9. De Resurr. Carnis 45. 49. Adv. Marc. I, 20. De Anima 6. Ad Natt. I, 10. II, 5. De Pudic. 9. De Fuga in Persec. 9.
Conversio Adv. Hermog. 15. De Carne Chr. 3.
Convertere (= mutare) Adv. Marc. V, 4.
— (= converti) De Virg. Vel. 5. Adv. Valent. 10.
Converti in aliqua re Apolog. 21.
Convertibilis De Carne Chr. 3. De An. 21. Adv. Hermog. 39.
Convicium falsi Adv. Valent. 1. Adv. Marc. V, 13 „*conv.* facere alicui".
Convictum variare Adv. Marc. IV, 3.
Conviolare Apolog. 39.
Conviscerare De Carne Chr. 20 „concarnatur et *convisceratur*".
Convivere De Idol. 14 „*conv.* cum ethnicis".
Convorare Adv. Marc. I, 1.
Convulnerare Apolog. 22. De Resurr. Carnis 51. De Patient. 8.
Convulsus De Patient. 12 „*convulsus* animum in fratrem".
Coodibilis Adv. Marc. IV, 9. 36.
Cor terrae De Anima 55.
Cordis vulva Adv. Prax. 7.
Corium leoninum De Corona 7. De Pall. 2 „*cor.* serpentis". Ibid. 2 „de *corio* suo ludere", proverbium.
Corneus De Anima 53 „*corneum* specular". De Ieiun. 12 „*corneus* contra ungulas", h. e. sensus expers.
Cornua crucis Adv. Iud. 13. Adv. Marc. III, 18.
Cornutus Ad Natt. I, 14. Apolog. 21.
Coronamentum De Corona 1.
Coronare (= honore prosequi) Apol. 50. Ad Natt. II, 6.
Coronarius De Corona 6. 10.
Corporalis Adv. Marc. IV, 21. De An. 5 „corporalia". Adv. Hermog. 35. 36.
Corporalitas De Anima 7. 9. Adv. Hermog. 36. De Carne Chr. 12. De Resurr. Carnis 47.
Corporaliter Adv. Hermog. 38. De Resurr. Carnis 33.
Corporare De Carne Chr. 3. 6. De Pall. 2.
Corporatio De Carne Chr. 3. 4. 8.
Corpulentia De Anima 5. 24. 28. De Carne Chr. 3. Adv. Marc. III, 10. 11. Adv. Valent. 16 „*corpulentiarum* aequiparantiae". De Resurr. Carnis 17. 45. 55. 60.
Corpulentus Adv. Hermog. 19.
Corpus temporum Apolog. 26. De Virg. Vel. 2 „*corpus* Christianum". Apolog. 39. De Praescript. Haeret. 22.
Corpusculum Adv. Marc. III, 17. De Resurr. Carnis 5.
Correptio (= reprehensio, castigatio, vituperium) De Praescript. Haeret. 6. De Pudic. 14.
Corroborare Apolog. 7 „*corr.* in opinionem". De Resurr. Carnis 39 „*corr.* fidem spei".
Corruptibilitas Adv. Marc. II, 16.
Corruptivus Adv. Marc. V, 10. 12. De Resurr. Carnis 50. 51.
Corruptorius De Resurr. Carnis 50 „*corr.* conditio". Adv. Marc. II, 16.
Coruscare gloria Apolog. 34.
Cothurnatio Adv. Valent. 13.
Crates De Resurr. Carnis 42.
Credere baptismum alicui De Bapt. 18.
— in aliquid De Patient. 9. 16. Adv. Marc. I, 12. Adv. Hermog. 11.
— in aliquo Apolog. 23.
— ut Adv. Marc. III, 18.
Cremare De Resurr. Carnis 1 „*crematis* cremare". De Corona 11. = sacrificare.
Cremator Adv. Marc. V, 16.
Crementum Adv. Marc. II, 11 „*crem.* generis". De Anima 51. De Resurr. Carnis 58 „*crementa* ungnium".
Crepida De Pall. 4.
Crepidulum De Pall. 4.
Crepitacillum Adv. Marc. III, 13. Adv. Iud. 9.
Criminator Apolog. 14.

Critae Scorp. 3.
Cruciare aditum Adv. Valent. 1.
Cruciarius De Praescript. Haeret. 2 „*cruciarii* exitus".
— et Cruciatorius De Praescript. Haeret. 2. crit.
Crucis antenna Ad Natt. I, 12 „*cr.* cornua". Advers. Iud. 13 „*cr.* apices". Adv. Iud. 11. Adv. Marc. III, 19 „*cr.* extima". Ibid. III, 18.
Cruditare Apolog. 9 „alvei — *cruditantes* adhuc de visceribus humanis". De Ieiun. 16 „*crud.* ortygometras". Scorpiace 5.
Crudus De Cultu Femin. II, 5 „*cr.* et ferina habitudo". De Paenitent. 11 „*crudae* salutationes", h. e. antelucanae. „*cr.* mulieres". De Cultu Femin. I, 2. Adv. Marc. IV, 18 „*cr.* adhuc fides".
Crux (= forceps distinendis servandisque togis) De Pall. 5.
— Aeon (i. e. Horos) Adv. Valent. 9.
Cubicularis De Anima 25 „*cub.* aestus".
Cubito pellere De Anima 55, h. e. monere, confutare.
Cucumerarium Adv. Iud. 3. 13.
Culleus Ad Natt. II, 13. De Anima 31.
Culmi superbia De Resurrect. Carnis 52.
Cultimonia De Pall. 4.
Cultura (= cultus, veneratio) De Idol. 15 „*cult.* in homines". Apolog. 16. De Carne Chr. 4.
Culus De Pall. 4 „rapax a *culo* resina".
Cum particula causalis c. indicativo modo structa Apolog. 1. Adv. Marc. V, 18. De Praescript. Haeret. 3., et alibi saepissime.
— maxime (= modo, iam, hoc ipso tempore, hoc ipso maxime tempore) De Monog. 10. De Spectac. 1. 10. Apolog. 5. De Bapt. 1. De Paenit. 6. Adv. Marc. IV, 29. 31. Adv. Hermog. 26.
— (= maxime, quam maxime) De Orat. 10. De Resurr. Carnis 14. De Idol. 2. Apolog. 5. De Fuga in Persec. 9. De Pudic. 3. 13. 15. Adv. Marc. II, 26. III, 4. IV, 35. 37.
Cumulare (aliquid alicui) Ad Natt. II, 5. De Bapt. 17.
Cuneus Adv. Marc. I, 21 „*cun.* veritatis". Adv. Valent. 3 „*cuneum* armare congressionis". De Resurr. Carnis 2 „*cuneo* occurrere". De Pudic. 5.
Curare Apolog. 46 „curant *saluti* suae". De Ieiun. 16 „*curantia* deum officia". De Anima 32 „*curata* ac delicata pabula". Ibid. 33 „*curata* mora finis".
Curatio Adv. Marc. V, 8.
Curiositas De Praescript. Haeret. 14. 40 „*curiositates* piaculorum et votorum". Apolog. 5 „omnium *curiositatum* explorator".
Currere (= decurrere, absolvi, fungi) Adv. Marc. II, 16 „cetera bona per quae opus bonum *currit* bonae severitatis". Ad Natt. II, 13. De Ieiun. 11 „*currunt* eidem deo cui et vetera". Adv. Marc. III, 5. De Bapt. 7.
— in vacuum Adv. Marc. IV, 2.
Curricula extima saeculi Apolog. 21.
Cursitare Apolog. 35.
Custodia regularum Adv. Valent. 4.
Custodiae (= qui custodiis tenentur) Apolog. 44.
Custodiarium Ad Martyr. 2. Adv. Iud. 3.
Custodire De Pudic. 21 „*cust.* legem". (= servare, observare) De Corona 10 „*custodire* ab aliqua re".
Cutis De Pall. 4 „*cutem* fingere". De Resurr. Carnis 7 „cutes". De Pall. 4 „iuxta *cutem* tonsor".
Cylindrus De Cultu Femin. I, 6.
Cymatium De Idol. 8 „*cymatia* distendere".
Cynopae (= Cynopes, Cynocephali) Apolog. 8. Ad Natt. I, 8.

D.

Daemoniacus De Resurr. Carnis 58. De Carne Chr. 4. Apolog. 27.
Daemonicus De Anima 39. 46. De Spectac. 10. Apolog. 27. De Carne Chr. 4.
Damnaticius De Praescript. Haeret. 34.
Damnator Ad Natt. I, 3.
Danais (= Danae) Apolog. 21.
Dare extra gregem De Pudic. 7.
— c. infin. Adv. Marc. IV, 19.
Dativus quartae declin. in u. De Orat. 11. De Virg. Vel. 11.
— pro *ab* praeposit. apud passivum Adv. Hermog. 45. Adv. Valent. 27.
— pro *ad* praeposit. apud gerund. Apolog. 2 „latronibus vestigandis". Ibid. 2 „veritati extorquendae". Ibid. 6 „stuprandis moribus". Ibid. 11 „talibus puniendis". Ibid. 16 „speculandis arcanis". Ibid. 16 „frustrandis bestiis". Ibid. 18 „demerendo sibi". Ibid. 25 „fingendis simulacris". Ad Natt. I, 10 „nocentibus erogandis". cett. cett.
De praepositio pro *ex, secundum, ab, propter* posita saxcenties reperitur, ex usu Afrorum. Ut Adv. Marcionem V, 14. 17. 20. Adv. Hermog. 2. Apolog. 23. De Resurr. Carnis 1. cett. cett.
— praepositio vi instrumentali usurpata Apolog. 1. 9. 23. 24. 50. Ad Natt. I, 5. Adv. Hermog. 32. De Spect 25. Adv. Marc. V, 6 „*de* significantiis obumbrata". Adv. Valent. 6., et saepius.

De cetero (= ceterum) Adv. Hermog. 19. De Resurr. Carnis 39.
— — (= in posterum) Apolog. 2. De Pudic. 13. De Ieiun. 1.
— conperto Apolog. 1.
— causa esse De Carne Chr. 14.
— futuro Adv. Marc. I, 25. IV, 31.
— praesenti Adv. Marc. I, 25.
— limine (= statim ab initio) Adv. Valent. 3.
— longinquo Adv. Hermog. 44. De Idolol. 13. De Orat. 20.
— proposito Adv. Marc. III, 17.
— die (= in dies) Apolog. 6. Ad Natt. I, 7. 10. De Paenitent. 12. De Carne Chr. 4. De Anima 30.
— proximo Adv. Hermog. 42. Adv. Prax. 8. Adv. Marc. III, 24. IV, 5. De Monog. 6. De Ieiun. 12. Ad Uxor. II, 3. De Patient. 7.
— meo, De suo, De tuo, De nostro cett. De Anima 58. De Bapt. 17. De Resurr. Carnis 14. 17. Adv. Valent. 10. De Anima 51. Adv. Marc. IV, 29. cett.
— falso Apolog. 23.
— pectore Apolog. 30.
— praeterito Apolog. 2.
— vero Apolog. 23.
Debellare De Virg. Vel. 14 „*deb.* infantes". Apolog. 30.
Debellator Apolog. 5. 25. adn.
Debellatrix Adv. Iud. 9.
Debitum (= delictum) De Orat. 7.
Debitrix De Anima 35.
Debuccinare De Virg. Vel. 13.
Decachinnare Apolog. 47. Ad Natt. I, 19.
Decalogus De Anima 37. De Pudic. 5.
Decedere de gradu De Pudic. 7.
— de concessione Apolog. 2.
Decemplex Adv. Marc. II, 14.
Decessio Adv. Marc. IV, 22.
Decineratus Adv. Valent. 32.
Decinerescere Apolog. 48.
Decisus (= certus, definitus) De Resurr. Carnis 18.
Declinare Adv. Valent. 9. Apolog. 21.
Decolorare canitiem De Cultu Femin. II, 8.
Decoquere stercora De Ieiun. 6 Apolog. 42 „*decoqu.* templorum vectigalia". De Carne Chr. 20 „*dec.* aliquid in aliquid".
Decoramentum De Cultu Femin. II, 12.
Decoriare (= corio privare) De An. 33.
Decrescere ad occursum personae maioris De Paenitent. 11.
Deculcare Apolog. 46.
Decurialis numerus De Anima 37.
Decurrere (= absolvi, absolvere, defungi) Adv. Marc. III, 1. IV, 3. 38. De Anima 10. Adv. Marc. IV, 1 „*decurrit* ordo". Ibid. II, 13. V, 1. 2 „*decurrere* ordinem", h. e. enarrare. Ibid. V, 7. Adv. Hermog. 26. 27. Adv. Valent. 13. Adv. Prax. 2. 16. De Anima 37. De Resurr. Carnis 15. 56 „*dec.* ordinem vitae". De Carne Chr. 20 „originem *dec.*" cett. cett.
Decurri et Decucurri Adv. Marc. IV, 5. Adv. Iud. 11.
Decursio De Anima 24.
Decursus Adv. Marc. III, 21. 24. IV, 39.
Decussio De Cultu Femin. II, 8.
Decutere De Praescript. Haeret. 20 „*decusso* uno ex apostolis".
Decutire (= cute exuere vel exui) Ad Natt. I, 14.
Dedamnare (= absolvere, sententiam damnationis rescindere) De Pudic. 15.
Dedecoratio Adv. Marc. V, 5.
Dedecorator Apolog. 14.
Dedicare (= rem novam primum instituere, initiare, inchoare) De Paenitent. 2. Apolog. 12. Ad Natt. II, 18. De Monog. 4. 6. De Ieiun. 8. Adv. Marc. I, 10. 22. Scorp. 1. De Resurr. Carnis 6. 11. cett. cett.
Dedicator (= auctor, initiator, princeps) Apolog. 5. Adv. Marc. IV, 5.
Dedignatio De Pudic. 7 „*dedign.* castigationis".
Dedocere Adv. Marc. V, 2. De Ieiun. 6. 14.
Dedolare fidem Adv. Marc. II, 19.
Deducere (= movere, persuadere, ὁδηγεῖν) De Anima 43 „inde *deducimur* recensere".
— laterinas Adv. Marc. II, 20.
Deductor (καθηγητής, doctor) Apol. 21 „illuminator atque *deductor* generis humani". De Fuga in Persec. 1. 14. Adv. Prax. 2. De Corona 4 „*ded.* omnis veritatis".
Dee (vocativ.) Adv. Marc. I, 30.
Defaecare De Paenitent. 11 „*def.* senectutem vini".
Defaecatio De Anima 27 „*def.* carnis".
Defarinatus (= in farinam redactus) Adv. Valent. 30.
Defectio De Monog. 15. De Resurr. Carnis 2.
Defectrix Adv. Valent. 38.
Defectus (= vigore destitutus, obsoletus, emortuus) De Anima 28 „*defectae* traditionis". De Idol. 12. Adv. Marc. I, 24. Ad Natt. II, 9.
Defendere (= asserere, vindicare) Ad Natt. II, 5 „*def.* elementis divinitatem". Adv. Marc. I, 16. II, 6. V, 10. De Spectac. 29. Adv. Iud. 1. De Idolol. 9. De Bapt. 14. De Virg. Vel. 6. 10. De Spectac. 5 „Consualia ab Ro-

mulo *defendunt*". Adv. Marc. III, 2. De Pudic. 16. De Monog. 5. Adv. Prax. 15. De Carne Chr. 16. De Resurr. Carnis 11. cett. cett.
Defendere (= vindicare, ulcisci) Apol. 4. Adv. Marc. I, 26. II, 18. De Monog. 4. De Pudic. 5.
Defensa (= defensio) Adv. Marc. II, 18.
Defensare De Corona 11. 7 „ab heluco cerebrum *def.*"
Defensio (= prohibitio, remotio) Adv. Marc. I, 22.
— (= assertio) De Resurr. Carnis 27.
Defensorius Adv. Marc. II, 14.
Deferre (= emere) De Pall. 5.
Deficere Adv. Iud. 14 „*deficiens* citra filios hominum". De Corona 6 „*deficiunt* intellegere", h. e. nequeunt intelligere. De Resurr. Carnis 50 „*deficiunt* capere".
Defigere De Resurr. Carnis 58 „*defixit* crementa unguium", i. e. crescere vetuit, inhibuit.
— (= statuere, firmare) Adv. Marc. IV, 6.
Definire (= statuere) Apolog. 4.
Definitive De Carne Chr. 18.
Defloratio Adv. Valent. 12.
Defodere vulnera Ad Natt. I, 10.
Deformare (= effigiare) Apolog. 12. Adv. Marc. IV, 33.
Defunctus Adv. Valent. 26 „*defunctui* subiacere".
Defundere Apolog. 50 „*def.* statuas". De Patient. 5. Ad Natt. I, 12.
Defungi (= non amplius fungi, desinere) Adv. Marc. I, 29 „connubii res — matura *defungi*". Ad Uxor. I, 7 „defuncto — viro etiam matrimonium *defungitur*". Apolog. 48.
Degeneratus Adv. Valent. 29 „*deg.* saluti".
Deglubare (= deglubere) De Pall. 3.
Deglutire Ad Natt. II, 12 „*deglutivit* saxum".
Degustare De Resurr. Carnis 17 „*deg.* iudicium". Scorp. 1 „*deg.* martyria". Apolog. 2 „*deg.* infanticidia".
Degustatio De Resurr. Carnis 34.
Dehaurire De Pall. 8. De Resurr. Carnis 11 „carnem quocunque *dehaustam*", h. e. prodactam, absumptam.
Dehonestatio De Pudic. 18.
Dehortatio (rei alicuius) Adv. Marcion. IV, 15.
Dehortatorius Apolog. 22 „*dehort.* a bono".
Deicere (sc. de gradu) Adv. Marc. III, 13. De Pall. 2 „siderum distincta confusio interdum *deicit* aliquid".
Deiectare De Pall. 4.
Deiecte Adv. Marcion. I, 6 „deiectius". Ibid. II, 27.
Deiectio Adv. Marc. IV, 36.
Deiectus (= demissus) Ad Natt. II, 9.
Deierare (= iurare, eierare, damnare) Apolog. 14. 33. 35. 46. De Praescript. Haeret. 33. Ad Natt. I, 10. 17. 18. II, 9.
Deificus Apolog. 11.
Delatura (= delatio, διαβολή) Adv. Marc. V, 18.
Delegare Adv. Marc. II, 5. De Anima 9. 56. De Patient. 2.
Delibare et Delibrare Apolog. 9.
Delibatio Adv. Valent. 6 „*delib.* transfunctoria". De Resurr. Carnis 7 „*del.* masculi in feminam". De Patient. 8.
Deliberare (= liberare) Adv. Marc. II, 19. IV, 21 „*deliberatus* decem mensium cruciatu". Adv. Valent. 29.
— (= dubitare) De Anima 17.
Delictum ad mortem De Pudic. 2. 19.
Deliniare et Delineare De Resurr. Carn. 20.
Delinquentia De Resurr. Carnis 24. De Pudic. 1. 19.
Delirare De Anima 32 „*del.* se deum".
Delitiscere Apolog. 21. Ad Natt. I, 16. De Spectac. 8.
Delphyn De Corona 7.
Demandare (= proponere, asserere, praemittere) Adv. Marc. III, 5. 8. De Praescript. Haeret. 22. De Resurrect. Carnis 21. 32. 57.
Dementire Apolog. 23. De Anima 18.
Demerere Apolog. 18. 21. Ad Natt. II, 8. Adv. Marc. II, 1. IV, 28.
Demessus aliquid Adv. Marc. I, 13.
Deminorare Adv. Prax. 16. De Anima 33.
Demiurgus Adv. Valent. 15.
Demolitio Adv. Marc. II, 1.
Demonstrare (aliquem in aliquem) Adv. Marc. IV, 22.
Demorari De Ieiun. 2 „cibi *demorati*", h. e. dilati. Ibid. 16 „*demorantis* stellae". Adv. Marc. II, 10.
Demutabilis Adv. Hermog. 39.
Demutare Apolog. 7. 13.
— (= demutari) Adv. Marc. IV, 15.
Denigrare De Resurr. Carnis 12.
Denique (= adeo, proinde, igitur) Apolog. 42. De Fuga in Persec. 2. 6. De Patient. 4. De Pudic. 1. 13. De Ieiun. 1. De Pall. 1. De Exhort. Castit. 13. De Bapt. 10. Adv. Marc. I, 10. IV, 5. 25. 28. 39. V, 9. 10. 15. 17. Adv. Hermog. 20. Adv. Valent. 6. De Anima 17. 19. 42. 46. 52. cett. cett.
Denotare (= reprehendere, arguere) Adv. Valent. 7. 11. Adv. Prax. 18. Ad Natt. I, 1. 5. 15. Adv. Marc. V, 10. 11. Apolog. 1. 2. 3. 7. De Pall. 1. 4.

Denotatio De Cultu Femin. II, 13. Adv. Marc. V, 20.
Denotatus Ad Natt. I, 10 „denotatior".
— De Pall. 4 „denotatui".
Densare Ad Mart. 3. Apolog. 39 „*dens.* fidem", h. e. pressius observare.
Denuntiatio De Praescript. Haeret. 44 „*denuntiationes* scripturarum apostolicarum". Adv. Marc. IV, 11 „*den.* paenitentiae".
Depalare (= palis impactis statuere et circumcludere, condere) Adv. Hermog. 29 „*depalans* mundum". Apolog. 10. Ad Natt. II, 12.
Depalator Adv. Marc. V, 6.
Depasci De Resurr. Carnis 7.
Depellere crimen Apolog. 24 „*dep.* praestructionem". De Resurr. Carnis 20.
Dependere Apolog. 35 „*dep.* officia".
Deperire Apolog. 1.
Depetere Adv. Marc. IV, 20.
Depilare De Pall. 4.
Deplangere Adv. Marc. II, 24.
Depluere (aliquid) Adv. Valent. 29.
Deponere Adv. Marc. III, 18 „*depositis* genibus". De Resurr. Carnis 63 „in *deposito* est". Apolog. 39. 46.
— (= minuere, depretiare) De Spect. 22.
— (= reicere, irritum facere) Adv. Marc. V, 2.
Depostulare De Resurr. Carnis 34.
Depostulator Apolog. 35 „*dep.* Christianorum".
Deprecari (= valde precari) c. acc. c. inf. Ad Scap. 3. Apolog. 1.
Deprecator Apolog. 40.
Deprecatrix Adv. Marc. V, 12.
Deprehendere (= comprehendere, convincere) De Fuga in Persec. 3.
— et Reprehendere Apolog. 12.
Depretiare (= ad minus pretium redigere, parvifacere, contemnere) De Spectac. 22. De Fuga in Persec. 10. Apolog. 45. De Anima 24. 34. Ad Natt. I, 10 „*depr.* aliqua indignitate". Ad Scap. 3. Adv. Marc. I, 14. De Resurr. Carnis 2.
Depretiator Adv. Marc. IV, 29.
Depugnare De Anima 52 „*depugnata* turbinibus navigia".
Depugnatio De Spectac. 18 „*dep.* humani oris".
Deputare (= putare, censere, tribuere, addicere) Apolog. 4. 11. 14. 16. 21. 23. 35. 38. 41. 46. Adv. Val. 32 „*dep.* cum aliquo". Ad Natt. I, 4 „*dep.* malitiae". Ibid. I, 2. 5. 7. 8. 10. 12. 18. II, 7. 14. Adv. Marc. V, 10 „*deput.* detrimento". Ibid. IV, 15. 39. Adv. Hermog. 25. 36 „*dep.* aliquid in aliquid". De Spect. 18. De Test. An. 3. De Idol. 4. cett. cett.
Deputare (= abscidere velut surculum de arbore) Apolog. 19. 20. Cf. Adv. Marc. II, 24. III, 20. Adv. Valent. 22.
Deradere Apolog. 12.
Deridere De Carne Chr. 4 „*deridetur* infans blanditiis".
Derigere alicui rei De Idol. 18.
Derivare (intransit.) Adv. Valent. 9. De Pudic. 21. Apolog. 21.
Derivatio Adv. Prax. 9 „filius vero *derivatio* ipsius et portio".
Derisus Ad Natt. I, 10.
Derodere De Spectac. 21 „*derosa* corpora et dissipata".
Derogare legi Adv. Marc. I, 21.
Derogatio Adv. Marc. V, 4.
Derogator Adv. Marc. I, 27. IV, 29.
Desaevire Apolog. 37. Adv. Marc. III, 18.
— (= saeve et crudeliter tractare) Adv. Marc. I, 24. III, 18.
Desaltare originem carnis (h. e. actum creandi, concubitum) Adv. Marc. III, 11.
Describere De Idol. 8 „*descr.* signum", h. e. statuae liniamenta formare.
— (= adscribere, definire, statuere) Adv. Marc. II, 9 „malum *describes* deo".
Descrobare De Resurr. Carnis 7 „*descr.* auro gemmas".
Desculpere Ad Natt. I, 12.
Desertor De Idol. 4. 9. Apolog. 36 „*desertores* angeli". De Carne Chr. 1.
Designare (= notare) De Pall. 4.
Designator De Spectac. 10. Adv. Valent. 3.
Desinere de aliqua re Adv. Marc. I, 6. *Desin.* ab aliqua re De Corona 2.
— Adv. Iud. 2 „*desinit* virginem", h. e. virgo esse desinit.
— (= deesse) De Cultu Femin. II, 9.
Desipere (= insipidum reddere) Adv. Marc. I, 2. De Pudic. 13. 18.
Despectrix Apolog. 27.
Despoliare Adv. Valent. 32 „*despolior* sexui meo".
Desponsare De Virg. Vel. 6 „*desponsata*".
Despuere Ad Natt. I, 7. 10. De Idol. 11.
Despumare De Monog. 3 „*desp.* carnis fervorem". De Anima 27 „*despumatur* semen".
Despumatio De Carne Chr. 19.
Destinare (= devovere, addicere) Adv. Marc. IV, 33.
— (= notare, denotare, petere) Adv. Valent. 2 „*destinare* haereticos". Apolog. 6. De Pall. 4 „*destinare* digito". Adv. Iud. 9. Adv. Marc. III, 6. 13. 18. IV, 15. 23. De Idol. 1.
Destinatio Apolog. 48.
Destinatum (= voluntas, consilium, votum) Apolog. 25.
Destricte Adv. Marc. I, 3 „*destr.* pronun-

tiare". De Idol. 5 „*destrictius* repercutere". De Pudic. 19.
Destructio Adv. Hermog. 15 „indignioribus *destructionibus*".
Destructor Apolog. 46. Adv. Marc. IV, 12. 36. 39. V, 13 sq.
Destruere Apolog. 46 „*destr.* deos". Adv. Marc. V, 15. IV, 12 „*destr.* sabbatum".
Desultare De Anima 32 „*des.* mari".
Desultor (= contemptor) Adv. Marc. V, 16.
Desultrix Adv. Valent. 38.
Detector Adv. Marc. IV, 36.
Detentus Adv. Valent. 32 „*detentui* obnoxii".
Detergere De Resurr. Carnis 18 „*det.* verba".
Determinare Apolog. 18. 20. Adv. Marc. IV, 4. De Anima 27. 43.
— (= definire, praescribere, mandare) De Pudic. 20. 18. De Orat. 1. De Corona 3. De Praescript. Haeret. 10 „*determinare* fossam alicui". Apol. 21.
Determinatio Adv. Marc. IV, 34 „*det.* localis".
Determinator De Pudic. 11 „*determinator* disciplinae".
Deterrere Adv. Marc. IV, 29 „post *deterritam* negationem".
Detersus De Resurr. Carnis 18 „*det.* verbum", h. e. tersum, finitum, certum.
Detestator Adv. Marc. IV, 27. V, 4.
Detexere (= intexere) De Pudic. 14.
Detinere (= tenere, accusare) De Anima 14. Ad Natt. I, 4. 7. 16. Apolog. 3. Ad Uxor. II, 8. De Cultu Femin. II, 6.
Detondere De Pall. 2 „gladius *detotondit*".
Detractare Ad Natt. I, 7. Ad Uxor. II, 2.
Detractator Ad Natt. II, 7.
Detractatus De Spectac. 3.
Detrahere (c. abl. pro dat.) Ad Natt. I, 18.
Detrimentum cutis Ad Natt. I, 13.
Detriumphare aliquem Apolog. 27.
Devehi De Cultu Femin. II, 1 „*dev.* de simplicitate". De Orat. 8 „*devehe* nos a malo".
Devergere Adv. Hermog. 41. Adv. Marc. V, 2. De Exhort. Castit. 2. De Praescript. Haeret. 18.
Deversari De Paenit. 1 „*dev.* inrationaliter in paenitentiae actu".
Deversio Adv. Marc. IV, 11.
Devertere De Resurr. Carnis 43 „*deversurus* paradiso, non inferis". Adv. Marc. III, 8.
Deviare Apolog. 27 „*dev.* a disciplina".
Devigescere et Devirescere De Anima 26. crit.
Devinctio De Spectac. 2 „*devinctiones* magicae".
Devolvi ad aliquid (= pervenire ex ordine instituto) Adv. Marc. V, 1.
Devorare De Resurr. Carnis 37 „*dev.* auditu". Ibid. 54 „*dev.* bilem". De Pudic. 13 „*devorantur* abundantia maeroris". De Pall. 2. De Pudic. 14. De Res. Carnis 11. 54. 42 „*devoratum* corpus", h. e. interceptum. Ibid. 7 „*devoratus* est limus in carnem".
Devoratorius De Idol. 1 „*devoratoria* salutis".
Devotamentum Scorp. 2.
Devovere De Pall. 5 „*devoto* in terga tabulato", h. e. reiecto.
Deus vocabuli etymon Ad Natt. I, 17.
Dextera Adv. Marc. I, 20 „*dexteras* iungere". Ibid. IV, 2 „*dexteras* miscere".
Diabolus Adv. Marc. V, 18.
Diaconus De Praescript. Haeret. 41.
Dialectica De Praescript. Haeret. 7.
Διαμαστίγωσις Ad Mart. 4.
Dicere (= notare, criminari) Apol. 2. 7.
Dicibulum Adv. Valent. 20 „*dicibula* puerilia", h. e. nugae.
Dictata suggerere Ad Mart. 1.
Didicisse (= solere) Ad Natt. I, 18. Cf. De Resurr. Carnis 25.
Die et die Scorp. 13. Die ac die De Resurr. Carnis 40.
Differenter De Ieiun. 2.
Differentia De Pudic. 2. Adv. Marc. IV, 6 „*differentiam* scindere".
Differre Apolog. 40 „*dilati* ab omni fruge vitae", h. e. remoti.
— (= spargere, disseminare) Apolog. 7.
Digamus De Monog. 12. Ad Uxor. I, 7. De Exhort. Castit. 7.
Digerere De Resurr. Carnis 37. De Ieiun. 12. Ad Natt. II, 12.
— (= recensere, narrare) De Patient. 5. De Pall. 3. Apolog. 47 „*digesta* sancta", h. e. libri sancti. Ad Natt. II, 1 „ex omnibus retro *digestis*". De Bapt. 1. Adv. Marc. IV, 5 „*digestum* Lucae". Ibid. IV, 3 „inde sunt nostra *digesta*". Apolog. 19. Ad Natt. I, 3. 7. 9. II, 1. 9. 11. De Resurr. Carnis 2. 22.
Digestus (= digestio) De Anima 10.
Digitorum supputarii gesticuli Apol. 19.
Digitus dei Adv. Marc. IV, 26.
Dignatio De Corona 14. Adv. Iud. 1.
Digne (= merito) De Patient. 7.
Dignitas De Cultu Femin. II, 2 „*dign.* formae". De Pudic. 5 „*dign.* mali". De Resurr. Carnis 58 „*dignitatis* iustitia".
Dignus c. inf. Scorp. 5. De Paenit. 8. De Resurr. Carnis 22. Adv. Valent. 6. Apolog. 18., et saepius.
— de aliqua re Ad Natt. II, 15.
Diiungere pro Disiungere Ad Uxor. II, 2.
Dilectio Apolog. 39.

Dilector Adv. Marc. IV, 23.
Diligentia Ad Natt. I, 7. Ad Uxor. II, 8. De Praescript. Haeret. 43.
— (= amor, cupido, cura) Adv. Valent. 30 „*dil.* delictorum". De Fuga in Persec. 1.
Dilucere De Anima 15.
Dilucidare Adv. Iud. 1.
Diluere (= solvere) De Testim. An. 4. Dilutus = minutus De Resurr. Carnis 7 „*dilutior* auctoritas". De Anima 24 „*dilutioris* divinitatis". De Testim. Animae 4 „*dilutior* redis", h. e. ebrius. De Pall. 2 „si quid mare *diluit*". De Bapt. 2. 4.
Diluvio (= diluvium) De Anima 46.
Dimidiare De Resurr. Carnis 57 „*dimidiati* homines". De Carne Chr. 5 „*dimidiare* mendacio Christum".
Dimidiatio Adv. Marc. I, 24 „*dim.* salutis".
Dimidius De Ieiun. 9 „*dimidiam* gulam deo immolat".
Dimittere delicta Adv. Marc. IV, 10., et saepius.
— spiritum Apolog. 21.
— (= omittere) Ad Scap. 4.
— De Exhort. Castit. 10 „*dim.* debitorem". De Anima 9. Adv. Marc. IV, 24 „*dimissae* manus", h. e. resolutae.
Dimovere poenam ab aliquo Apolog. 5.
Dinumerare (= recensere) Apolog. 1 „*dinumerant* in semetipsos".
Diploma Apolog. 25.
Directo Apolog. 23 „*dir.* nosse". De Spectac. 20 „*dir.* prohibere". Adv. Marc. I, 26. II, 14. IV, 10. V, 12. De Anima 52.
Dirigere (= dirigi, converti, contendere, consistere, disputare) De Ieiun. 10. Ad Natt. II, 10. De Monog. 12. De Pudic. 17. Adv. Marc. IV, 37 „*dirigo* in gradum alterius quaestionis". Adv. Marc. I, 9. IV, 12. 14. V, 1. De Praescript. Haeret. 15.
— (= intendere) De Orat. 5. De Patient. 13.
— pannis infantem De Carne Chr. 4.
Dirimere De Ieiun. 10 „*dir.* stationes".
Discedere (= decedere, mori) De Ieiun. 12. De Anima 31.
— (= dissolvi, desinere, cessare) De Resurr. Carnis 60.
— et Decedere De Resurr. Carnis 60. crit.
Discentes (= discipuli) De Patient. 3. De Bapt. 11. De Praescript. Haeret. 3. 30. De Carne Chr. 6.
Discentia De Anima 23. 24 „discentiae", h. e. μαθήσεις.
Disceptare (in aliquid) De Corona 8.
Disceptator Adv. Marc. IV, 35 „*disceptator* et elimator humanarum macularum". De Carne Chr. 24.
Discernere Adv. Valent. 16 „in exterminium *discretis*". De Anima 10 „in *discreto*".
Discidium De Resurr. Carnis 18. De Paenit. 12.
— et Dissidium De Resurr. Carnis 19.
Disciplina Apolog. 7. 30. 35. De Corona 2. De Ieiun. 16. Ad Scap. 1 „*disc.* patientiae". De Idol. 13 „*disc.* fidei". De Praescript. Haeret. 10 „*disc.* rationis". Ibid. 44 „*disc.* pressior". De Orat. 1 „*disc.* orandi". De Monog. 1 „*disc.* monogamiae". De Resurr. Carnis 44 „*disc.* sanctitatis". De Pudic. 8 „*disciplinae* tenor". Ibid. 12 „*disciplinae* compendia". Apolog. 22 „*disciplinam* confoederare". Ibid. 39 „*disciplinam* inculcare". Adv. Valent. 1. De Resurr. Carnis 26 „*disc.* interpretandi".
Disciplinatus De Fuga in Persec. 1 „*disciplinatior* fides".
Discipulatus Adv. Marc. IV, 2.
Disconvenientia De Testim. Animae 6.
Discordia diversitatis De Pall. 2.
Discretio Apol. 41. De Anima 27. 28. 51.
Discrimen De Resurr. Carnis 15 „*discr.* medium superciliorum".
Discriminare De Pudic. 2.
Discriminator (?) = criminator Ad Natt. I, 10. crit.
Discursatio Apolog. 39 „*discursationum* classes".
Discursus De Carne Chr. 9 „*disc.* ramosi venarum".
Discussor Ad Natt. I, 3.
Discutere (= examinare) Apolog. 5. Ad Natt. I, 6. II, 1. 13.
Dispargere Adv. Marc. II, 20. Adv. Valent. 33 „*disp.* intentionem alicuius". De Carne Chr. 7.
Dispartibilis Adv. Hermog. 39.
Dispectare Adv. Marc. II, 17.
Dispector (= probator, examinator, iudex) Ad Uxor. II, 8. Apolog. 45.
Dispendium Apolog. 44. Adv. Marc. V, 4.
Dispensatio (= oeconomia) Adv. Prax. 2. 3. 4. Adv. Marc. V, 18.
— (= digestio) De Anima 43 „*disp.* ciborum".
Disperdere Adv. Prax. 16.
Dispergere (= frustrari, dissolvere) Apolog. 5 „*disp.* poenam". Adv. Valent. 1.
Dispersio Ad Natt. I, 6. De Resurr. Carnis 31. Adv. Hermog. 39. crit.
Dispertitio Adv. Hermog. 39.
Dispicere (= examinare, excutere) Adv. Marc. II, 6. 15. Scorp. 10. Ad Natt. I, 7. 10. II, 12. Adv. Marc. IV, 10. V, 5. 9.

De Resurr. Carn. 18. Apolog. 1. 15. De Pudic. 10. De Corona 7.
Displicere ab aliqua re De Fuga in Persec. 4.
Disponere (= διατίθεσθαι) De Carne Chr. 2. Apolog. 2 „*disponitis* nos aliter". Adv. Iud. 4. De Resurr. Carnis 2.
— (= ordinare, statuere) De Exhort. Castit. 12. Apolog. 2. 17. 19. 21. 23. 24. Ad Natt. I, 20. II, 7. De Resurr. Carnis 48.
Dispositio et Dispensatio De Resurr. Carnis 33.
Dispositio (= ordo, voluntas, lex, institutum, natura) Apolog. 22. 41. De Monog. 6 „dispositiones", h. e. oeconomiae. Adv. Marc. I, 2. II, 27. III, 20. IV, 7. V, 2. 4. 9. 12. 14. Apolog. 7. 18. 19. 21. 48. Ad Natt. I, 10. De Carne Chr. 17. 18. De Anima 57. De Resurr. Carnis 35 „*disp.* corporalis". Adv. Valent. 1 „*disp.* allegorica".
Dispositor De Resurr. Carnis 48 „*dispositor* meritorum ordo".
Dispunctio (= rationum examinatio, iudicium, consummatio) Apolog. 18 „ad utriusque meriti *dispunctionem*". Ibid. 19 „*disp.* cotidiana saeculi totius".
Dispunctor Adv. Marc. IV, 17.
Dispungere (= conferre accepta et data, examinare, consummare, expungere) De Resurr. Carnis 56 „mercede *disp.* aliquem". Ibid. 58 „*disp.* resurrectione", h. e. resurrectione ex merito afficere. De Exhort. Castit. 2. De Anima 33. 57. De Resurr. Carnis 14. Adv. Marc. IV, 10. 22. Ad Natt. I, 2. Apolog. 45. De Monog. 8. De Carne Chr. 5. Apolog. 37. 44. 48. De Patient. 8. De Spectac. 18. De Testim. Animae 3.
Dissecare (= torquere, gravare) De Patient. 14.
Dissimulatio (= cessatio, neglegentia) Adv. Marc. V, 5.
Dissipare De Spectac. 12. 21 „corpora feris *diss.*". Apolog. 46. 9 „*dissipatur* memoria". Adv. Marc. IV, 37 „*diss.* conscriptionem iniquam".
Dissolubilis Apolog. 47. De Anima 14.
Dissolutrix De Anima 42.
Dissolutus (= diffusus) De Praescript. Haeret. 9.
— (= infirmus, paralyticus) Adv. Marc. IV, 12 „*diss.* manus, *diss.* genua invalescunt".
Distantivus De Anima 9 „illud trifariam *distantivum*".
Distat (= differt) Ad Natt. I, 15.
Distrahere Scorp. 15 „Paulus *distrahitur*".
Distributio iudicii Ad Natt. I, 20.
Distrusus (?) Adv. Valent. 20. crit.
Disturbare Apolog. 9 „*dist.* animas nascentium".
Diventilare De Testim. Animae 5 „*diventilatae* opiniones".
Diversorium De Anima 7. Adv. Marc. V, 19.
Diversus (c. dat.) De Monog. 10.
Diversus (= contrarius) Adv. Marc. I, 20. III, 15. IV, 10. V, 6. De Resurr. Carnis 19 „*div.* pars". Adv. Hermog. 19. 21.
Divertere De Pudic. 1 „*divertit* a sententiis pristinis". De Praescript. Haeret. 5. De Cultu Femin. II, 2. Adv. Marc. III, 22 „*div.* a Iudaismo".
Dividere forum toris Apolog. 35.
Divinatrix De Anima 22. 46.
Divinitas (= dii) Apolog. 10. 11. 27.
Divise Adv. Prax. 11. De Carne Chr. 13.
Divisibilis De Anima 14.
Divisus et Diversus De Anima 37.
Divitium genit. pro Divitum Ad Uxor. II, 8.
Divortium De Anima 53 „*div.* animae". Ibid. 7 „*div.* corporis".
Diuturnitas Romana Apolog. 33.
Dogma De Anima 33.
Domesticus Apolog. 18 „*dom.* gens dei". De Praescript. Haeret. 38. Apolog. 39 „*domestici* senes". Adv. Marc. I, 23. Apolog. 1.
Domina mater ecclesia Ad Mart. 1.
Dominari (c. genit.) Apolog. 27.
Dominatio ex arce (= dom. tyrannica) Apolog. 4.
Dominatus De Resurr. Carnis 9.
Dominicus De Pudic. 9. Adv. Iud. 9. 14. De Resurr. Carnis 48. 62 „*dom.* pronuntiatio".
Donare De Pudic. 17 „*don.* fornicationem". Ibid. 19 „*donato* chirographo mortis". Apolog. 50 „*don.* se incendiis". Adv. Marc. V, 19 „*don.* delicta".
Donativum Adv. Marc. V, 8 „donativa", i. e. charismata. De Corona 1. Ad Uxor. I, 3. De Praescript. Haeret. 12. De Resurr. Carnis 47.
Dormire De Anima 43 „*dormiturus* in mortem". De Ieiun. 16 „*dormiunt* cum sororibus".
Dormitio (= mors) De Patient. 9. De Monog. 10. De Resurr. Carnis 24. De Anima 55.
Dos Ad Uxor. I, 4. De Testim. Animae 4 „*dotem* corporis". De Resurr. Carn. 63.
Dotalis De Anima 41 „*dot.* mancipium". Ad Uxor. II, 8. De Monog. 11.
Dotare Adv. Hermog. 29.
Draco (= diabolus) Ad Uxor. I, 6.
Dracontarium De Corona 14.

Dubitative De Carne Chr. 23.
Dubitatus (= dubius) Adv. Valent. 26 „*dub.* eventus".
Ducatio De Corona 11.
Ducator Adv. Iud. 13.
Ducatus Adv. Iud. 14. Ad Natt. II, 5. Adv. Marc. III, 7. De Pudic. 5.
Ducere magni Adv. Marc. V, 8.
— lucri De Corona 11.
— boni Adv. Marc. V, 5. 12. 19.
— (= boni ducere, velle) Adv. Hermog. 3.
— exitum Adv. Valent. 15.
Dulcor Adv. Marc. III, 5.
Dum (= quod) Adv. Marc. IV, 8. 9.
Dumtaxat (= maxime, praesertim) De Virg. Vel. 6. De Cultu Femin. II, 3. Adv. Marc. II, 2. V, 8. Apolog. 39. De Resurr. Carnis 39. Adv. Hermog. 35.
— (= certe, saltem) De Resurr. Carnis 53. De Anima 58. De Orat. 20.
Duplicitas Adv. Marc. V, 11.
Durare De Virg. Vel. 14 „*duratur* frons". De Cultu Femin. II, 3.
Dure Apolog. 4. De Pudic. 1. De Bapt. 5. De Anima 17.
Duricordia Adv. Marc. V, 4. 13., σκληροκαρδία.
Duritas Ad Natt. I, 18.
Duritia Apolog. 27. Ad Natt. I, 10. Adv. Marc. I, 14. 30. III, 15.
Durus (= difficilis, obstinatus, stolidus, obtusus) De Testim. Animae 2. De Resurr. Carnis 5. 37. Adv. Prax. 13. De Praescript. Haeret. 7.
Dux (= deductor, doctor, καθηγητής) De Ieiun. 10 „*duce* universae veritatis".

E.

Ea (= eatenus) De Resurr. Carnis 57.
Eadem (= simul, una) Apolog. 19. 21. Adv. Marc. IV, 5.
Eatenus De Resurr. Carnis 57. Ibid. 17 „*eatenus* — qua". Adv. Marc. III, 2. 24 „*eatenus* dum".
Ebibere De Pudic. 16 „*ebib.* notitiam apostoli". Apolog. 40 „*ebibit* terrae motus Corinthium mare". De An. 43 „*ebibit* soporem Adam".
Ebriamen De Ieiun. 8.
Ebrius (= saturatus, plenus, plene expertus) De Resurr. Carnis 16 „*ebrius* latrociniis gladius". De Ieiun. 9 „*ebrius* cibis".
Ebullire (transit. et intransit.) Adv. Valent. 8 „*ebulliunt* alios fetus". Ad Scap. 3 „*ebull.* vermibus". Adv. Marc. I, 27 „*ebull.* in omnem libidinem". Scorp. 1. De Idol. 3.
Eburnacius (?) Adv. Marc. IV, 15. crit.
Ecclesia (Aeon) Adv. Valent. 7. 8. 9. 12.
Ecclesia (de Iudaeorum sacris) Adv. Marc. IV, 24.
Ecclesiasticus (Aeon) Adv. Valent. 8.
— De Exhort. Castit. 13 „*eccl.* ordines". Adv. Marc. V, 21.
Ecquomodo Adv. Marc. IV, 20.
Ecstasis De Anima 9. 11. 45. 48. De Ieiun. 3. Adv. Marc. IV, 22. V, 8.
Ectroma De Praescript. Haeret. 7.
Edentulus De Resurr. Carnis. 61.
Edere puberes (de re obscena) Apol. 9.
Edicere (= dicere, pronuntiare) Apolog. 35. De Corona 4. 10. De Resurr. Carnis 22. 33. 50. Adv. Marc. V, 9. 11. 13. Adv. Hermog. 26. 31. De Carne Chr. 14. Adv. Valent. 30.
Edictum Apolog. 4. De Anima 3 „*ed.* praemonitorium". De Resurr. Carn. 18. De Pudic. 5. 1 „*ed.* peremptorium". Adv. Marc. IV, 14. V, 11.
Ediscere De Carne Chr. 6. Adv. Prax. 16. De Resurr. Carnis 58.
Edisserare et Edissertare et Edisserere De Resurr. Carnis 33. crit.
Editio (= munus) De Spectac. 12.
Edomare Adv. Marc. II, 19. 15 „*ed.* duritiam". Ibid. II, 29.
Educare (= educere) De Pall. 2. De Virg. Vel. 12.
Educator Adv. Marc. I, 23.
Educatus (= educatio) De Resurr. Carnis 60.
Educere se in vulgus Apolog. 21.
Edulcare Adv. Iud. 13.
Edulia Adv. Marc. V, 19.
Edurus De Resurr. Carnis 57 „*ed.* cadaver".
Effatus Ad Natt. II, 11. De Anima 6.
Effeminare De Pudic. 2 „*eff.* disciplinam". Ibid. 4 „*effeminatus* aures".
Efferre summum apicem alicui (= plurimum tribuere) De Anima 46.
Effigiatus De Anima 22 „*eff.* anima". Ibid. 9.
Effigies (= species) De Anima 53 „*eff.* deminutionis".
Effigere Adv. Marc. IV, 12 „*effl.* spicas manibus".
Effruticare Ad Natt. I, 5. De Anima 27 „*effr.* aliquid".
Effumigatus Ad Mart. 1 „*eff.* coluber".
Ἡγεμονικόν De Anima 15.
Egere (c. genit.) Adv. Hermog. 8.
Egiturus Adv. Marc. IV, 29 „expeditionem — *egituram*".
Εἶδος et Εἴδωλον De Idol. 3.
Eicere uxorem Apolog. 3.
— de aliqua re De Idol. 9.
Eierare De Pudic. 14. De Idol. 18.
Eiuratio libidinum De Pudic. 1.
Eiusmodi (instar substantivi usurpatum)

Apolog. 49. Ad Natt. I, 6. De Ieiun. 7 „caelum *pro eiusmodi* militat". De Bapt. 12. De Spectac. 16. 21. 28. De Pudic. 20. De Testim. Animae 6. De Idol. 14. De Praescript. Haeret. 5. Cf. s. v. Huiusmodi.

Elaborare De Pudic. 5 „*elab.* homicidium moechiae". De Cultu Femin. II, 2 „*elaborata* pulchritudo". Adv. Valent. 30 „*elab.* salutem". Apolog. 2 „*elaboratis* audire": De Resurr. Carnis 49 „*elab.* ad aliquid".

Elanguere De Anima 53.

Elatrare De Pall. 5 „*el.* causas". Ad Natt. I, 4 „*el.* in aliquem".

Ἐλαύνειν εἴς τινα Apolog. 9. Ad Natt. I, 16.

Electrum Adv. Prax. 27. Adv. Hermog. 25.

Eleemosyna (= misericordia, stips, ἔρανος) De Patient. 7. Ad Uxor. II, 8. De Virg. Vel. 13 „*eleemosynae* operatio". De Idol. 22.

Elementa (i. e. sol et luna) De Ieiun. 10. Cf. Ad Natt. II, 3.

Elementicius De Anima 32.

Elevatio De Praescript. Haeret. 42.

Eliberare (= liberare) Adv. Marc. II, 19. crit.

Elidere (= interficere, conficere, reprimere) Ad Scap. 4. Apolog. 23. De Cultu Femin. II, 7. De Bapt. 20. De Spectac. 18. De Pudic. 9. 22. Adv. Marc. I, 22. II, 10. IV, 20 „*elid.* mare". Ibid. IV, 38. De Resurr. Carnis 2. 16. 18. 34. 36. 52. Scorp. 6.

Elimare De Pudic. 14 „*elim.* superbia". De Paenit. 11 „*elim.* dentes".

Elimator Adv. Marc. IV, 35 „*elim.* humanarum macularum".

Eliminare Apolog. 6. Ad Natt. II, 7. De Resurr. Carnis 49.

Elinguare Ad Natt. I, 8.

Elinguus et Elinguis De Pall. 6.

Eliquare Ad Natt. I, 8. De Pall. 3 „*eliqu.* filum". De Res. Carnis 6. Adv. Marc. I, 4. De Anima 30 „*eliqu.* paludes".

Ellipsis comparativi *Magis*. Apolog. 1. 21. Ad Natt. I, 4. 7. 8. 12. II, 9. 12. De Testim. Animae 2. De Bapt. 2. De Virg. Vel. 3. 11. 17. Adv. Marc. II, 11. 19. IV, 19. 36. V, 6. De Resurr. Carnis 32. Adv. Hermog. 14. 24.

— voc. *templum* apud genitivos nominum deorum De Pall. 4 „Bellonae". Similiter Adv. Iud. 13 „in Regnorum", sc. libris. De Pudic. 20 „Abrahae", h. e. Abrahae filii. Similiter usurpat Tertullianus genitivos pronominum Cuius (Adv. Hermog. 8 „*de cuius* utitur"), Eiusmodi et Huiusmodi, quos v. articulos.

Ellipsis durior pronominis demonstr. Adv. Marc. IV, 39. V, 9.

Elogium (= testimonium bonum aut malum, libellus) Apolog. 2. 15. 24. 44. Ad Scap. 4. De Carne Chr. 21. De Resurr. Carnis 4 „*elog.* ignobilitatis". Ibid. 21. 34 „*elogio* inscribere". De Spectac. 17. De Corona 5. Adv. Marc. I, 22. Ad Natt. I, 2. 10.

Eloquium (= sermo, pronuntiatum, dictum) De Paenit. 4. Apolog. 18. 23. 48. Ad Natt. I, 4. II, 4. Adv. Marc. IV, 19. De Resurr. Carnis 63.

Elpis (Aeon) Adv. Valent. 8.

Elucescere (in aliquid) Adv. Iud. 3.

Eluctari agrum De Pall. 4.

Emancipatio De Fuga in Persec. 12.

Ἐμβρυοσφάκτης De Anima 25.

Emendatio (= poena) Apolog. 46.

Emendator Adv. Valent. 33.

Emendicare De Anima 51.

Ementiri hominem De Anima 34.

Ementitus (passive) Ad Natt. II, 12.

Emicare De Anima 2. Adv. Hermog. 29 „*emicantior* facta est arida".

Emissicius De Pall. 3 „*emiss.* ocelli".

Emortuus De Resurr. Carnis 28. 30. 55.

Emunitas De Carne Chr. 58.

Enallage modorum Ad Natt. I, 3. 9. Adv. Prax. 13. Apolog. 35. 39. De Paenit. 2. De Spectac. 21. Scorp. 10.

— temporum Apolog. 23. 35. De Monog. 12. Adv. Marc. II, 13. 25. IV, 12. V, 11. De Carne Chr. 9. Adv. Hermog. 34. De Patient. 5. De Exhort. Castit. 10.

— numeri Apolog. 31.

— subiecti De Ieiun. 7.

— structurae accus. c. inf. et particulae *quod* Adv. Marc. V, 15.

Enarrare (= effari) De Pall. 1.

Endromis De Pall. 4 „*endromidis* solocem".

Enecatrix Adv. Marc. I, 30.

Enectus Apolog. 14. Ad Natt. I, 10. II, 8.

Energema De Carne Chr. 24. De Praescript. Haeret. 30.

Enervis De Pall. 4.

Enim tertio loco collocatum Ad Natt. II, 17. De Spectac. 30. De Idol. 12.

— et Etiam Ad Natt. I, 7. Apolog. 31. De Paenit. 6. De Virg. Vel. 10.

— et Autem Adv. Marc. III, 13.

— (= profecto, utique, scilicet) De Pudic. 3.

Ennoia (Aeon) Adv. Valent. 7. 36.

Enodator De Pall. 5 „*enod.* vocis".

Enormis Apolog. 19. De Paenit. 11. De Anima 6. 58. De Virg. Vel. 15 „*enormioris* gloriae eventus". De Resurr. Carnis 58.

Enormitas Ad Natt. II, 5. De Resurr. Carnis 58. De Ieiun. 6. De Pudic. 1. De Anima 43. 56. Adv. Marc. I, 2.
Entelechia De Anima 32.
Enthymesis (Aeon) De Praescript. Haeret. 7. Adv. Valent. 9. 10. 11. 13.
Enubilare Adv. Marc. IV, 36 „*enub.* caecitatem".
Enundinare De Idol. 9 „*enund.* spiritum sanctum".
Eperchomenos (= superventicius) Adv. Marc. IV, 23. 25.
Epicitharisma Adv. Valent. 33.
Ἐπιθυμητικόν De Anima 16.
Epinoema Adv. Hermog. 3.
Episcopatus Adv. Valent. 4.
Episcopus De Monog. 12. De Ieiun. 13. De Praescript. Haeret. 32. 41. De Fuga in Persec. 13. De Corona 9. De Bapt. 17. De Pudic. 1. cett.
Episcynium (= severitas, austeritas) De Pall. 4.
Epistates Ad Mart. 3.
Epitheton De Pall. 4.
Epopta Adv. Valent. 1.
Epulae esculentae Apolog. 9.
Epulo De Ieiun. 16.
Epulum Iovis Apolog. 13.
Equidem et Et quidem Adv. Marc. IV, 36. Adv. Hermog. 23.
Equiria De Spectac. 5.
Equuleus De Monog. 15.
Eradere Apolog. 4 „*erad.* legis crudelitatem". Adv. Marc. II, 17. IV, 6. V, 14.
Eradicare Apolog. 5. 9. Ad Natt. I, 2. 18. Adv. Marc. IV, 17.
Eradicatio Ad Natt. I, 10. De Resurr. Carnis 27.
Eremus Ad Mart. 2.
Ereptio De Idol. 2 „*er.* animae".
Erga (= contra) Apolog. 1. 2.
— (= circa) De Pudic. 20. Adv. Marc. IV, 35.
Ergastulum Apolog. 27 „*ergastula* rebellantia". Adv. Marc. II, 2.
Erigere (= aedificare, struere) De Resurr. Carnis 36.
Eripere De Resurr. Carnis 47. 11 „*ereptum* tabernaculum carnis". Ibid. 24 „in nubes *erepti*". Ibid. 42 „*eripi* aliqua re". De Pall. 2 „Campania *erepta* Pompeios". Apolog. 21. De Praescript. Haeret. 13. 24. De Testim. Animae 4 „*ereptus* de bono vitae".
Erogare (= impendere, conficere, interficere, necare) De Resurr. Carnis 8. Apolog. 44. 48. De Spectac. 6. 12. De Idol. 4. De Praescript. Haeret. 2. De Anima 30. 51. De Pudic. 16. Ad Natt. I, 10.
— legem Adv. Marc. II, 4.
Erogatio De Idol. 5.
Erogator De Pudic. 16. De Praescript. Haeret. 2. De Resurr. Carnis 8.
Erraticus De Carne Chr. 9.
Erroris silva Ad Natt. II, 9.
— vada incursare Ad Natt. I, 16.
Erubescentia De Paenit. 9.
Erubescere ad aliquem De Pudic. 21. *erub.* alicui Adv. Marc. I, 1. De Pud. 3. Apolog. 4. 9. 10 „*erubescit* abscondi". Adv. Valent. 3 „*erub.* aliquid". De Carne Chr. 4.
Eructare Apolog. 48. De Anima 30. De Cultu Femin. II, 13.
— et Eructuare Apolog. 48. De Resurr. Carnis 33.
— et Eruptare Adv. Prax. 11. crit.
Erudire De Praescript. Haeret. 30 „*erud.* perditioni". De Patient. 3 „*eruditus* patientiam". Adv. Marc. II, 16 „*erudimur* deum a Christo". Ibid. II, 17 „*erud.* in aliquid". Ibid. II, 18. De Carne Chr. 21 „flos *eruditur* in fructum". De Pudic. 8. De Pall. 2. Adv. Valent. 29.
Eruditio De Anima 24 „*erud.* mansuetudinis".
Eruditor De Orat. 14. De Pall. 4 „*eruditor* monstrum".
Eruditus Adv. Valent. 29 „*eruditu* huius fides augetur".
Eruere Apolog. 2. 7. Ad Natt. I, 2. 7. 17.
— ab aliqua re De Fuga in Persec. 2.
Erumpere De Resurr. Carnis 22 „*erump.* aliquid". Ibid. 52 „*erupit* ostendere". Adv. Marc. I, 17 „*erumpunt* dicere".
Eruptio Adv. Marc. V, 14. Apolog. 35 „*eruptio* impietatis". Ibid. 39 „*eruptiones* lasciviarum". De Test. Animae 5.
Esca De Resurr. Carnis 8. 42 „*esca* vitae". Adv. Marc. II, 18 „*esca* non gloriosa". De Ieiun. 1.
Escatilis Adv. Marc. I, 1. De Patient. 5 „*escat.* pluvia manna".
Esculentus De Ieiun. 5 „esculentiora".
Esse in malis Adv. Valent. 10 „est in malis res".
— in causa, et Esse in causam Apolog. 2. 40. De Anima 24. Ad Scap. 5.
— de causa De Carne Chr. 14.
— liquido Apolog. 1.
— moris Apolog. 8.
— pariter Apolog. 19 „(Moyses) Inacho *pariter* aetate *est*".
Essentia Adv. Valent. 29.
Est De Pudic. 2 „*est* examinare". Ibid. 8. 7 „*erit* retractare". De Resurr. Carnis 3. 49. Adv. Valent. 11. De Carne Chr. 12. Apolog. 7. De Anima 5. De Corona 8. 10. Ad Natt. II, 3. Adv. Marc. IV, 9 „*fuit* ei erasisse".

Esuries Adv. Prax. 16.
Esurire (= appetere) De Corona 7. Scorp. 1 „*esuriunt* martyria".
Et abundat De Exhort. Castit. 12. Adv. Marc. II, 12. IV, 15. 16. De Resurr. Carnis 28. crit. Adv. Valent. 31.
Et quis et Ecquis De Anima 24. crit.
Et (= aut) Adv. Valent. 8. Adv. Marc. V, 4.
Et si et Si et confus. Adv. Hermog. 3. De Resurr. Carnis 51. crit.
Etenim secundo loco collocatum Apolog. 1. Adv. Iud. 2. Adv. Marc. III, 1.
Etiam quoque De Idol. 20.
Ethnicalis De Spectac. 4 „*ethn.* litterae".
Ethnice De Pudic. 9.
Etiam et Adv. Marc. II, 14 „ut *etiam et* hinc respondeam haereticis".
Evacuare (= infirmare, abolere, pro irrito habere) De Carne Chr. 15. 21. De Anima 33. 46 „nulla somnia *evacuant*". De Patient. 12. De Monog. 7. 13. Adv. Marc. V, 7. 11. De Resurr. Carnis 24. 51.
Evacuatio Adv. Marc. IV, 24.
Evangelicus Adv. Marc. IV, 2 „*evang.* instrumentum".
Evangelium De Orat. 1 „*evangelium* expunctor". Adv. Hermog. 20. Adv. Marc. IV, 4. cett.
Evangelizare Adv. Marc. IV, 2.
Evangelizator De Praescript. Haeret. 4. Adv. Marc. V, 7. 19. Adv. Prax. 21. 23.
Evaporare Scorp. 5.
Eucharistia De Orat. 14. Adv. Iud. 14. De Praescript. Haeret. 36. 47. Adv. Marc. I, 23. De Pudic. 9. 18. De Corona 3.
Eventilare De Fuga in Persec. 1 „*event.* acervum fidelium".
Eversor Apolog. 7 „*eversores* luminum canes".
Evidenter Adv. Iud. 11.
Evigescere (= vigorem amittere) De Anima 38.
Evigilare (= expergefieri) Adv. Marc. III, 24. De Anima 43.
Evigoratus (= vigore privatus) Apol. 17. De Pall. 4.
Evomere errorem De Pudic. 8.
Euripus De Spectac. 8. Adv. Hermog. 31.
Ex praepositio vi instrum. posita Ad Natt. I, 11 „corpora exanimata *e cauterio probat*".
— aequo Apolog. 36. De Resurr. Carnis 50. Ad Uxor. I, 8 „*ex aequo* haberi". Adv. Hermog. 16.
— aperto Apolog. 18.
— abundanti Adv. Marc. III, 1. 6. 7. IV, 19. 38. V, 4. 9. De Carne Christi 2. 25. De Anima 7. Adv. Prax. 15. Apolog. 17. De Corona 7.
Ex abundantia Adv. Prax. 23. Adv. Iud. 14.
— diverso Adv. Hermog. 32. Adv. Marc. IV, 19. 29. 36. De Carne Chr. 25. Adv. Prax. 15. Ad Natt. II, 3. De Pudic. 9. De Virg. Vel. 10.
— toto Adv. Iud. 9. crit.
— pari Ad Natt. I, 11. De Patient. 16. De Paenitent. 3. Ad Scap. 2.
— parte Adv. Hermog. 36.
— multis (= ex magna parte) De Pall. 5.
— fide Adv. Marc. II, 17. IV, 16. Apolog. 2. Ad Natt. I, 18. II, 1.
— otio Apolog. 48.
— arce dominatio Apolog. 4.
Exactio Ad Natt. I, 10 „*exactio* quaestoris". De Resurr. Carnis 32. Adv. Marc. IV, 11 „*exactio* comparationis".
Exactor De Cultu Femin. II, 4 „*exactor* castitatis". De Spectac. 2 „*ex.* innocentiae". Apolog. 36 „*ex.* benignitatis". Ibid. 40.
Exaggeranter De Carne Chr. 19.
Exalbidus De Resurr. Carnis 55.
Exaltatio (= superbia) De Cultu Femin. II, 3.
Examinare in aliquid Adv. Marc. III, 1.
Examinator Apolog. 9.
Examinatorius Scorp. 7 „martyria fidei *examinatoria*".
Exancillari Apolog. 17 „*exancillata* falsis deis".
Exanimare fruges Apolog. 22.
Exaperire Apolog. 18 „in Graecum sermonem *exaperta*".
Exaridus De Resurr. Carnis 30.
Exarmare De Cultu Femin. II, 9 „*exarmata* forma". De Pudic. 1 „*exarmata* iura". De Idol. 20.
Exarticulatus Ad Natt. I, 8 „*exart.* sonus".
Exasperare Apolog. 21.
Exasperatio Adv. Marc. II, 16.
Exauctorare De Pall. 4.
— (= auctoritate privare) Adv. Marc. III, 3.
Excaecare et Exsecare Apolog. 46. crit.
Excantare Ad Martyr. 1.
Excaudicare De Pudic. 16 „*exc.* silvam".
Excedere Adv. Marc. I, 5 „*excessa* iam unione". Apologet. 46 „*exc.* a regula".
Exceptaculum De Spectac. 2.
Exceptio Apolog. 21 „*exc.* victus". Adv. Marc. V, 12. Apolog. 36 „*exc.* personarum". Adv. Valent. 9. De Ieiun. 10.
Excerebratus Adv. Marc. IV, 11.
Excernere De Pudic. 21.
Excessus sedilis in cruce Ad Natt. I, 12.
— (= exorbitantia, morbus) Apolog. 10.

22. De Anima 27. Adv. Marc. I, 29. De Pudic. 1. De Spectac. 2. Scorp. 5 „*exc.* fellis".
Excessus (= mors) De Testim. An. 4. Ad Uxor. I, 6. II, 1. Adv. Valent. 32. De Resurr. Carnis 19. 22.
— (= digressio, diverticulum) Ad Natt. I, 14. De Praescript. Haeret. 31. De Anima 25. 50.
Excetra delictorum De Patient. 5.
Excidere (de sorte) Adv. Prax. 17 „*excidit* sors illi", h. e. accidit.
— (sc. de memoria) Adv. Marc. IV, 11 „*excidit* mihi de aliqua re".
— De Virg. Vel. 7. Apolog. 49 „*exc.* a deo". De Ieiun. 6 „*excidit* sibi ipse homo". Ad Natt. I, 16 „*exc.* domo". Adv. Prax. 1. De Resurr. Carnis 52. Adv. Iud. 2 „*exc.* de immortalitate". Adv. Hermog. 39 „*exc.* a lineis suis". Ad Natt. II, 8 „*exc.* probationi". Ad Scap. 4. De Spectac. 8. 26. Adv. Marc. III, 4. IV, 17. 22. De Carne Chr. 2. De Virg. Vel. 14 „*exc.* de virginitatis gratia". Adv. Marc. V, 4 „furibus aliquid *excidere* solet de praeda in indicium".
Excipere (= accipere) De Bapt. 17.
— (= excludere) Adv. Valent. 26. crit.
Excitare (= excutere) Adv. Marc. IV, 16 „*exc.* dentem".
Exclamare (= declamare) Apolog. 39.
Excludere (= parere, gignere) Adv. Valent. 11. 36. De Resurr. Carnis 6.
— (= abrogare, evertere, reddere irritum vel superfluum infirmare) Adv. Marc. I, 1. 20. 21. II, 29. III, 19. IV, 9. 20. V, 3. 13. 19. 20. De Idol. 11. De Pudic. 8 „*excl.* parabolas". Apolog. 4. De Anima 6 „*excl.* gradum definitionis". Ibid. 57. De Resurr. Carnis 2. De Idol. 23.
Exclusor Ad Natt. I, 10.
Excoctus De Anima 25 „colorem *excoctae* gentes".
Excondere (= condere, facere) Adv. Marc. V, 18. crit.
Excornis De Pall. 5.
Excremare Ad Natt. I, 10. De Cultu Femin. II, 6 „quodcunque immundo spiritui „*excremari* solet".
Excruciare Ad Uxor. II, 6 „*excruciata* re".
Excusare (= detrectare) De Resurrect. Carnis 61 „os cibo *excusamus*". De Pudic. 12 „*excusant* cervicem nostram a tanto iugo". De Resurr. Carnis 6. 61. De Ieiun. 16. Adv. Hermog. 16. Adv. Valent. 1.
Excutere daemonia Apolog. 21. 44 „*exc.* lacrimas Ad Natt. I, 10.
Excutere (= temptare) Adv. Marcion. IV, 28.
Executio Adv. Iud. 3.
Executor Adv. Marc. I, 27.
Exeduratus De Pall. 4 „*exeduratae* exuviae".
Exemplaris Ad Natt. I, 5. De Anima 18 „*ex.* forma".
Exemplarium De Anima 37. Adv. Marc. I, 16. De Idol. 5. Adv. Hermog. 38.
Exemplum (= figura, imago) Apolog. 35. De Resurr. Carnis 38. 52. Adv. Marc. V, 7. 4 „non *exemplum* sed veritas".
— (= poena) Ad Scap. 3.
Exequi Adv. Marc. I, 27 „*ex.* delicta".
— (= enarrare) De Spectac. 8.
Exercere convivium Ad Uxor. II, 4.
Exercitari aliquid Adv. Valent. 14.
Exercitatio scripturarum De Praescript. Haeret. 14.
Exercitatorius De Paenitent. 12 „*exercitatoria* iacula".
Exercitatus De Praescript. Haeretic. 17 „*exercitatissimus* scripturarum". Ibidem 14.
Exercitus Adv. Valent. 18 „*exercitior* agendis rebus".
Exerte Ad Uxor. II, 1. Adv. Valent. 3.
Exertus De Bapt. 18 „*exerta* dignatio". Apolog. 21 „*ex.* divinitas". Ibid. 37. Ad Natt. I, 20 „*exertior*".
Exhaereditare de aliqua re De Exhort. Castit. 12.
Exhaurire Adv. Marc. V, 20. De Carne Chr. 15 „*exhaustos* in tantum humilitatis".
Exhibere De Patient. 1. Adv. Marc. II, 23. Apolog. 36. 48.
Exhibitio (= praestatio, repraesentatio, impletio, τελείωσις) De Idol. 6. 8. 12. De Corona 8. De Monog. 8. 16. De Cultu Femin. II, 1. De Resurr. Carnis 17. 23 „*exhibitionis* omnium quae locutus est deus tempus". Ibid. 17 „*exh.* carnis". Adv. Hermog. 33. Adv. Marc. V, 8. De Resurr. Carnis 53. De Anima 57.
Exhorrentia (?) Adv. Marc. IV, 24.
Exhortatio De Pudic. 15 „*exh.* sanctimoniarum". Liber DE EXHORTATIONE CASTITATIS. De Resurrect. Carnis 43 „*exh.* fastidiendae vitae". Ibid. 49 „*exh.* dignitatis sectandae".
Exhortatus (passive) De Bapt. 18.
Exigere (= depellere) De Testim. Animae 4. Apolog. 33 „*exigere* daemonas de hominibus". Ibid. 48 „*exig.* lapidibus".
Exilium De Resurr. Carnis 40 „*exil.* animae". Ibid. 8 „*exil.* lucis". Ibid. 49 „*exil.* paradisi".

Eximere De Pall. 1 „*exemptus* senium". Apolog. 2 „*eximi* debito poenae".
Exinde — quo Adv. Marc. II, 12.
— — quod Adv. Marc. III, 12. Adv. Iud. 13.
— — ex quo Adv. Marc. III, 21. Adv. Hermog. 18.
— (= inde, ex hoc) Adv. Marc. III, 12. IV, 42. V, 9. 15. Adv. Iud. 13 „*exinde* quod interdictum est".
Exitialis Adv. Marc. V, 16.
Exitus (= finis, exitium, mors, sors) Apolog. 18. 21. 23. 50. De Resurrect. Carnis 25 „*exitus* saeculi". Adv. Marc. I, 1. III, 18. IV, 14. Scorp. 7 „*exitus* martyrum cantantur". Ibid. 15 „*ex.* apostolorum". De Fuga in Persec. 3. Ad Scap. 3 „in *exitu* Byzantino". De Ieiun. 10 „*ex.* domini". De Pudic. 13. Adv. Valent. 10. De Resurr. Carnis 20. 31. 53. De Anima 6. 51. Ad Natt. I, 16. Scorp. 4. 9. De Ieiun. 10.
Exodium (= finis, clausula) De Resurr. Carnis 25 „*ex.* saeculi".
Exodoratus De Pall. 4.
Exolescere (in aliquid) Adv. Valent. 39. De Virg. Vel. 17 „*exol.* ab aliqua re".
Exomologesis De Paenitent. 9. De Patient. 15.
Exonerare De Anima 30 „*exon.* popularitatem".
Exorator De Pudic. 19.
Exorbitare Apolog. 6. 9. 16. 20. Ad Natt. I, 13. II, 2. De Pudic. 8 „*exorb.* a lumine vero". De Praescript. Haeret. 4 „*exorb.* ad haereses". De Idol. 8. De Pall. 5. Adv. Marc. I, 29.
Exorbitatio De Idol. 14 „*exorb.* disciplinae". De Anima 24.
Exorbitator Adv. Marc. II, 14. III, 6 „*exorb.* Iudaismi".
Exorcismus De Spectac. 26. De Anima 57. De Praescript. Haeret. 41 „*exorcismum* agere".
Exorcizare De Idol. 11.
Exordium De Cultu Femin. I, 2 „*exordia* oculorum producere".
Expallidus De Resurr. Carnis 57.
Expandere De Paenitent. 10 „*exp.* frontem". Apolog. 30. Adv. Iud. 11 „*expansis* manibus orare". Adv. Marc. I, 23. III, 18.
— (= explicare, interpretari) Adv. Marc. II, 21.
Expavescere Apolog. 39 „*exp.* ad lucem veritatis". Ibid. 37. Adv. Prax. 3. Ad Natt. I, 7. De Orat. 22. Ad Martyr. 3. De Spectac. 17.
Expectabilis Adv. Marc. III, 16.
Expediri adversus aliquem (h. e. velle congredi) Adv. Marc. IV, 5.
Expedite (= compendiose) Apolog. 47. De Orat. 8.
Expeditus (= facilis, pronus) De Spectac. 1 „*expeditum* morti genus".
Expellere et Expuere Apolog. 50.
Experimentum (= argumentum) Adv. Hermog. 3.
Expiare De Carne Chr. 4 „*exp.* daemoniacum". Ibid. 18 „*expiatam* carnem sordibus antiquitatis".
Expiatus (= expiatio) Adv. Valent. 13.
Expingere De Cultu Feminarum II, 1 „quae (sc. femina) non vel idcirco *expingi* se curet". Ibid. II, 12. et 2.
Expirare Ad Martyr. 2 „*expirat* triste". De Pudic. 19 „in haeresim *expirare*".
Expiratio De Anima 25.
Explicabilis De Carne Chr. 16.
Explodere De Anima 53 „*explosa* anima".
Exploratus inire Ad Natt. I, 8.
Expolitus De Praescript. Haeret. 34 „*expolitiores* haereses".
Exponere (= deponere, exuere) De Resurr. Carnis 45 „*exp.* veterem hominem". De Pall. 5 „*exponitur* vestis". De Orat. 12 „*exposita* penula". Ibid. 15. De Praescript. Haeret. 40. Adv. Marc. V, 10. Adv. Valent. 9. De Resurr. Carnis 45. 49. Adv. Prax. 25.
— crucibus aliquem (h. e. dedere) Apolog. 9.
Expositio De Pall. 5 „*expos.* indumenti", i. e. depositio. De Pudic. 9 „*expositiones* coactae".
Expostulare (= postulare, provocare, interrogare) De Corona 1 „*expostulatus* causas". Adv. Marc. III, 17. Adv. Hermog. 24. 28. Adv. Valent. 7.
Expressor Apolog. 46 „*expr.* veritatis".
Exprimere Apolog. 35 „*expr.* fauces", h. e. strangulare. De Ieiun. 9 „*expr.* exomologesin". Apolog. 41 „omni continentia *expressi*", h. e. *ἐκπεπιεσμένοι*. De Anima 56 „*expressum* fenus".
— (= excludere) Adv. Marc. I, 4.
— (= exponere) De Anima 46 „*expr.* de re".
Exprobrare alicui De Ieiun. 7. Adv. Marc. IV, 7.
Expromere (absol.) de aliqua re De Anima 45.
Expugnabilis Adv. Marc. II, 13.
Expugnator multitudo (?) Ad Natt. II, 1.
Expugnatorius De Anima 57 „*exp.* dominatio".
Expumicare (= laevigare, purgare) Adv. Valent. 16 „*exp.* ab iniuriis".
Expunctio De Idol. 16 „*exp.* operae meae". De Praescript. Haeret. 10.

Expunctor De Orat. 1.
Expungere (= dispungere, perficere, implere, consummare) Apolog. 2 „*exp.* debito poenae", h. e. afficere. Adv. Iud. 8 „*expuncta* prophetia". Apolog. 15. 21. 35. 48. De Corona 1. Adv. Marc. II, 20. III, 12. 17. 20. IV, 16. 20. 34. V, 21. De Orat. 10. De Paenitent. 3. De Idol. 13. Ad Natt. I, 7. De Resurr. Carnis 41 „*exp.* mortem". Ibid. 14. 25 „*exp.* iudicium". De An. 49. Scorp. 10. Ad Martyr. 6.
Exquisitio Ad Natt. I, 3. De Ieiun. 4 „*exqu.* sanguinis".
Exsecare De Anima 10.
Exsecramentum Apolog. 22. Adv. Iud. 5.
Exsectio De Anima 10.
Exsecutor Ad Natt. I, 6.
Exserere mentionem Adv. Marc. V, 2.
Exsors Adv. Marc. I, 28 „*exs.* salutis".
Exspectare (= spectare) De Spectac. 3. Apolog. 22 „*exsp.* ad arbitrium alicuius". Cf. De Pudic. 7.
Exsplendor (?) De Anima 37. crit.
Exstructe De Cultu Femin. II, 11 „*exstructius* prodire".
Exstructio De Resurr. Carnis 5. Adv. Hermog. 40 „*exstr.* mundi".
Exstructorius De Carne Chr. 17 „*exstr.* vitae verbum".
Exstruere aliquem alicui rei De Resurr. Carnis 48. De Anima 5 „*exst.* aliquem ad aliquam rem". Ibid. 28 „*exstr.* sententiam".
Exsuccus et Exsuctus De Anima 51. crit.
Exsucus De Anima 51 „*exsucior* corporis substantia".
Exsufflare Ad Uxor. II, 5. De Idol. 11. = contemnere.
Exsugere De Praescript. Haeret. 39 „*exsuxit* tragoediam ex Vergilio".
Exsuperantia De Patient. 11.
Exsuppurare De Pall. 5.
Extendere (= cruciare, proritare, instigare) Adv. Valent. 9. Apolog. 8. Ad Uxor. I, 3.
— (= augere) De Cultu Femin. II, 3. De Idol. 11 „*ext.* diligentiam".
Exterminare (= relegare, vastare, delere) De Spectac. 17 „*ext.* sexum pudoris". De Resurr. Carnis 52. Adv. Iud. 8. 10.
Exterminium (= vastatio) Adv. Iud. 8. 11. 13. Adv. Valent. 16.
Externatus De Anima 1 „*externata* anima".
Externus et Aeternus Apolog. 8.
Extimare (= extimum collocare, ad extimum relegare) De Corona 5.
Extimatio temporalis De Cultu Femin. II, 9.
Extimus Apolog. 21. Adv. Iud. 11. Adv. Marc. III, 18.
Extorquere Apolog. 9 „spiritum *extorq.*" Ibid. 31. De Ieiun. 12 „revelationes *extorq.* xerophagiis". Adv. Iud. 13.
Extorris c. genit. De Anima 56 „*extorres* inferum".
Extranaturalis De Anima 43.
Extraneus (= alienus) De Anima 46 „*extr.* humanitatis" Adv. Marc. II, 14 „*extr.* mali". Ibid. IV, 11 „*extr.* legis". De Anima 49 „*extranea* dei nulla gens". Apolog. 31 „*extr.* a turbis". De Cultu Femin. II, 11 „*extr.* fidei". De Pudic. 9 „nomen *extr.*" Apolog. 1. 7. 9. 16. 25. 32. Ad Natt. I, 7. 11. 17. 18. 20. II, 14. cett. De Resurr. Carnis 16 „*extr.* gloriae". Adv. Marc. II, 13. IV, 11. V, 19.
Extraordinarius De Idol. 5. De Pudic. 8. Adv. Marc. V, 15.
Extremissimus Apolog. 19.
Extremitas Ad Natt. I, 1 „*extremitates* temporum". Adv. Marc. V, 4. De Paenitent. 2. De Exhort. Castit. 6.
Extremius De Anima 33.
Extrinsecus habitus De Pall. 1.
Extundere (= efficere) Adv. Marc. V, 18.
Exuberare Adv. Marc. IV, 21. De Pall. 2 „Scythae *exuberant* Persas". Apolog. 11. De Anima 30. De Resurr. Carnis 7.
Exuere De Spectac. 21 „*ex.* vesicam". De Resurrect. Carnis 45 „*exui* aliquid".
Exul Apolog. 42 „*exules* vitae". De Resurrect. Carnis 17 „*ex.* carnis". De Paenitent. 11 „*ex.* a felicitate". Ad Natt. I, 8 „*exul* vocis".
Exulare De Patient. 13 „*ex.* ab humana forma".
Exunguis De Pall. 5.
Exuviae Apolog. 21 „*exuv.* sepulchri". De Cultu Femin. II, 7 „*ex.* alieni capitis".
— (= deorum vestimenta) De Pall. 4.

F.

Fabale De Anima 31 „per *fabalia* non transeundum".
Facere alicui Adv. Valent. 32. Scorp. 10 „qui solum corpus occidunt, animae autem nihil *faciunt*". Ibid. „quomodo vultis ut vobis *faciant* homines" cett. Ad Scap. 5 „sed cui nihil *facere* possis". De Patient. 5 „neutrum alteri *facere*", h. e. convenire.
— (= vadere, proficisci) De Pallio 3 „quo ad illum ex Libya Hammon *facit*".

Facere liberos (= τεκνοποιεῖσθαι) Adv. Marc. IV, 17. Adv. Hermog. 32.
— c. infin. Scorp. 10.
Facies De Cultu Femin. II, 9 „*facies* frugi". Adv. Marc. V, 3 „in *faciem* resistere alicui". Adv. Hermog. 35 „*facie* prima", h. e. primo obtutu.
Facilis c. inf. Apolog. 45. 46. Adv. Marc. V, 11., et saepius.
— ad aliquid Adv. Valent. 1.
Facilitas De Pall. 3 „*facil.* materiae".
Facilius (= citius, potius, aptius) Apolog. 5. 39. 46. Ad Natt. I, 10. De Corona 7. 9. De Fuga in Persec. 2. Adv. Marc. I, 13. IV, 7. 9. 17. 18. De Ieiun. 10. De Anima 1. Scorp. 10. Adv. Prax. 17.
Facinus (= res) De Anima 25.
Factio (= haeresis) Adv. Valent. 7.
Factitamentum De Anima 18.
Factitatio Adv. Hermog. 31. 32 „*fact.* hominis".
Factitator Adv. Prax. 18 „*fact.* idolorum Adv. Valent. 21. Apolog. 21. 46.
Factiticius De Spectac. 18 „*factiticii* corporis cura".
Factiuncula De Carne Chr. 15.
Factum velle Apolog. 25.
Factura Scorp. 2. Adv. Marc. V, 17. De Anima 4.
Facula Scorp. 6. De Pudic. 22. Apolog. 37.
Falsarius De Idol. 5. Adv. Marc. IV, 3.
Falsum De Anima 28. Apolog. 10 „cum *falso*". Adv. Marc. IV, 42 „habe *falsi* tui praedam".
Familia Adv. Marc. IV, 20 „*familiae* dirimendae sorte".
— dei Scorp. 6. De Patient. 3.
— (= schola, discentes, sectatores) Adv. Valent. 8 „*fam.* Phosphori".
Familiaris substantia Apolog. 39.
Famis pro Fames Ad Natt. I, 9.
Famose Adv. Marc. I, 22 „*famosius* curare".
Famositas De Spectac. 23.
Famosus (= nobilis) Ad Natt. I, 18.
Famulare (= famulum facere, δουλοῦν) Apolog. 39 „*famulandae* libertatis". Ibid. 21 „*fam.* elementa". De Resurr. Carnis 47 „*famulati*", et paulo post „quod *famulatum* est liberans". Cf. Adv. Hermog. 29. crit.
Famularis Apolog. 21 „*fam.* et vectigalis".
Famulatorius Ad Natt. II, 14 „*fam.* mendicitas". De Anima 33 „*fam.* animal".
Famulatus De Idol. 11 „*famulatus* idolorum".
Farsura Adv. Valent. 27.
Farsus et Fartus De Ieiun. 12. De Pall. 4.
Fartilis Adv. Valent. 27 „*fartilia* nescio quae".
Fasces De Ieiun. 16 „*fasces* retro averterunt".
Fascinare De Carne Chr. 2.
Fascinum De Virg. Vel. 15.
Fasti Iudaici Adv. Marc. IV, 3. De Ieiun. 13.
Fastidibilis De Anima 33.
Fastidiosus Ad Natt. II, 7 „*fastidiosior* adulescens". Apolog. 15.
Fastidium De Patient. 10 „*fast.* ultionis". De Spectac. 29. Adv. Marc. II, 4.
Fastigium Apolog. 25 „*fast.* Romanum". De Exhort. Castit. 4. De Anima 33. De Resurr. Carnis 55 „*fast.* angelicum induere". Ibid. 6.
Fata Scribunda De Anima 39.
Fatigabilis De Anima 32.
Fato bono Adv. Valent. 9.
Fatum providentiae De Anima 20.
Fauces exprimere Apolog. 35.
Favorabilis De Resurr. Carnis 4.
Febricitare Adv. Marc. I, 24.
Fecunditas (= fecunda, numerosa proles) Adv. Valent. 7.
Felicitas De Praescript. Haeret. 39. De Anima 2. De Pudic. 8 „*fel.* comparationum".
Feliciter (= fecunde, fertiliter) Ad Natt. I, 16.
Feliculus Adv. Valent. 7 „*Felicula* insula".
Fenerare De Patient. 6 „*fen.* malum malo". Adv. Marc. IV, 17. 39.
Feralis De Cultu Femin. I, 4. „*ferales* officinae metallorum".
Ferculum De Ieiun. 9.
Feretrum De Patient. 14.
Feriae De Idol. 10 „*fer.* scholarum". Ibid. „*feriae* creatae".
Ferinus Apolog. 9 „*fer.* obsonia".
Fermentatio Adv. Marc. IV, 30.
Ferocire Apolog. 5 „*fer.* gladio in aliquem".
Ferramentum Adv. Marc. II, 16 „*ferramenta* medici".
Ferre accepto Apolog. 13. Ad Natt. I, 7. Adv. Iud. 2.
Ferruginare Adv. Valent. 15 „*ferruginantes* aquae".
Ferrugo (= acies) De Resurr. Carnis 7 „*ferruginis* perfectae gladius".
Fervura Scorp. 5 „*ferv.* delicti".
Festivi libelli (h. e. famosi) Ad Natt. I, 17.
Feturatus (= κυοφορηθείς) Adv. Valent. 25.
Fetus (= fetura) De Resurr. Carnis 45. 60.

Fibula Adv. Hermog. 26. De Resurr. Carnis 40. De Pall. 1 „*fibulae* morsus". De Pudic. 16 „*fibulam* relaxare". De Corona 11.
Fictrix v. Frictrix.
Ficulneus De Pudic. 6. De Anima 38 „*ficulnea* contagio".
Ficus papaver De Praescript. Haeret. 36.
Fidelis De Ieiun. 11. Apolog. 46. De Praescript. Haeret. 41 „*fid.* catechumenus". De Corona 10.
Fideliter De Exhort. Castit. 12, h. e. ut fidelem vel Christianum decet. De Pudic. 14 „*fidelius* argumentaveris". Apolog. 6 „*fidelissime* tueri".
Fides De Praescript. Haeret. 36. Apolog. 39 „*fidem* pascere sanctis vocibus". De Pudic. 18 „ante *fidem*", h. e. ante baptismum. Ibid. 2. 17 „post *fidem*". Ibid. 16 „*fidem* ingressa". Apolog. 2. 35. 42 „ex *fide*". De Fuga in Persec. 3 „*fides* frivola et frigida". Adv. Prax. 16 „*fidem* sternere alicui". Apolog. 48 „*fidem* infigere". De Monog. 2 „*fidem* dicere pro aliqua re", h. e. spondere. De Praescript. Haeret. 37 „*fidei* committere". Ibid. 36 „*fidem* potare".
Fiduciam figere Apolog. 39.
Fiduciata pignora De Idol. 23.
Figere (= cruci figere) De Patient. 3.
— (= pro fixo statuere) Adv. Marc. IV, 6. 27. De Resurr. Carnis 16 „*fig.* sententiam". Adv. Marc. V, 19 „*fig.* compendium".
— osculis pedes Adv. Marc. IV, 18.
— fiduciam Apolog. 39.
— notam Ad Natt. I, 17.
— statum De Ieiun. 10.
— gradum Adv. Marc. V, 10. Adv. Prax. 8. 22.
Figmentum De Pall. 5 „*figm.* umbonis". De Resurr. Carnis 30.
Figulare De Bapt. 3. De Exhort. Castit. 5. Adv. Valent. 24 „*fig.* hominem".
Figulatio De Resurrect. Carnis 5. De Anima 25 „*figul.* carnis".
Figura (= aenigma, parabola, imago) Adv. Iud. 9 „*figura* Romae Babylon". Adv. Marc. II, 21. III, 5. 16. V, 6. 8. Scorp. 12. De Corona 9. Adv. Iud. 14. De Resurr. Carnis 20., et saepius.
Figuraliter De Testim. Animae 2.
Figurare Adv. Iud. 10 „*fig.* in praedicationibus". De Praescript. Haeret. 31. De Resurrect. Carnis 13 „universitas *figurat* resurrectionem", h. e. per figuram docet. Adv. Iud. 9 „*figurata* spolia", h. e. allegorica. De Resurr. Carnis 19 „*figurata* locutio". Ibid. 11. 12. 26. Apolog. 21 „*figuratus* caro", h. e. caro factus. Adv. Iud. 10 „*figuravit* corpus in panem". Scorp. 12.
Figurate (= per figuram, allegorice) De Idol. 5. Adv. Iud. 9. Adv. Marc. III, 14. IV, 20.
Figuratio Adv. Hermog. 33 „*fig.* hominis".
Figurato Adv. Marc. III, 14. Adv. Iud. 9.
Filii (= liberi) Apolog. 9.
Fimbria De Virg. Vel. 17.
Fimus concupiscentiae De Pudic. 6.
Fines (= extremae partes, pudenda) De Anima 38.
Fingere cutem De Pall. 4. De Cultu Femin. II, 5 „*ficta* facies".
Finire De Ieiun. 10 „*finiri* sexta die huic officio possit".
— (= conficere, interficere) Scorp. 10 „bestiis *finiendis*".
Finis De Virg. Vel. 17 „*fines* et limites capitis". Adv. Marc. I, 22 „*finis* malignitatis", h. e. suprema malignitas. De Pudic. 19 „*in finem* moechiae".
— (= mors) Scorp. 9.
Finitio (= definitio, praeceptum) De Pudic. 12.
Firmamentum caeleste De Bapt. 3.
Firme Adv. Iud. 11. 8 „*firmissime* dicit".
Fistula De Anima 10 „*fistulae* arteriarum".
Fixura Scorp. 1 „*fix.* serpentis".
Flabellare De Pall. 4 „*flab.* in adfectationem".
Flabrum De Pall. 2.
Flagellare Scorp. 1 „*flag.* in vacuum".
Flagellum De Spectac. 21 „*flagella* et virgae gladiatorum".
Flagrare Apolog. 6 „*fl.* odium".
Flagrum Apolog. 46 „*flagra* rumpere".
Flaminica De Monog. 17. De Exhortat. Castit. 13 „*fl.* univira".
Flammeum Adv. Valent. 32.
Flaturalis De Anima 10.
Flatus De Anima 9. Adv. Marc. II, 9. De Idol. 16 „*fl.* idololatriae".
Flectere Ad Natt. I, 4 „*flectimur* super indigentes".
Flocculus Ad Natt. I, 5 „*fl.* nubiculae".
Floralis De Spectac. 6 „*fl.* ludi".
Florere aliquid Adv. Valent. 12.
— (de colore et luce) De Idol. 18. Apolog. 11. Adv. Hermog. 15. De Pallio 3.
Flos De Virg. Vel. 6 „*flos* virginis". De Corona 5 „*flores* in scirpo".
Fluctuare (de gemmis) De Anima 9 „*fluctuant* colato nitore".
Fluitare De Anima 48. De Monog. 16. Adv. Marc. IV, 20 „*fluitans* sanguine femina". Ibid. II, 2.
Flustrum De Pall. 2.

Fluxus (= mollitia) De Pall. 4 „*fl.* Menandricus". De Spectac. 10.
Foculus (= acerra) Apolog. 9.
Foederare Adv. Hermog. 25 „electrum ex auro et argento *foederatum*". De Resurrect. Carnis 63 „*foed.* sponsum sponsae". De Pall. 2.
Follicare De Pall. 3.
Folliculus De Resurrect. Carnis 52. De Carne Chr. 20, = secundae.
Follis (de corpore) Apolog. 50.
Foras Ad Uxor. II, 8 „*foras* nubere".
Foratus (= perforatio) De Pall. 4 „*for.* aurium".
Forceps De Pall. 5 „*forcipes* vestium custodes", h. e. crux.
Foris Apolog. 35. De Virg. Vel. 13. De Pudic. 2 „qui *foris* sunt".
Forma De Testim. Animae 3 „Minervam calcians galeam furvis *formis*", h. e. ornamentis. De Anima 9 „in *forma* gelasse".
— (= lex, institutum, ratio, condicio) Apolog. 2 „*forma* reorum iudicandorum". Ad Natt. I, 7 „*forma* mysteriorum". De Idol. 18. 8 „ex *forma* dominica agere". Ibid. 19. De Anima 2. 6. 45. De Carne Chr. 15 „ex *forma* ingenii haeretici". De Ieiun. 10. Adv. Marc. I, 4. 11. 18. II, 10. III, 5. IV, 22. V, 3. De Idol. 13 „da *formam* qua velis agi". De Exhort. Castit. 5. De Carne Chr. 16 „*forma* moriendi et nascendi". De Resurr. Carnis 8.
Formalis De Carne Chr. 19 „*form.* nativitas".
Formare (= informare) De Bapt. 1. Adv. Marc. IV, 16.
— loquellam Ad Natt. I, 8.
— unctionibus infantem De Carne Chr. 4.
Formator imperii Apolog. 34.
Formula De Idol. 3 „omnis forma vel *formula* idolum se dici exposcit".
Fornicari De Pudic. 6.
Fornicarius De Anima 25.
Fornicatio De Pudic. 1. 13.
Fors (= forsitan, forte) Ad Uxor. II, 2. De Patient. 2. 3 „haec patientiae species — *fors* ut de supernis aestimetur". De Anima 32. Ad Natt. I, 8. De Cultu Femin. II, 13.
Fortassean Apolog. 21. De Anima 20. Adv. Marc. V, 9.
Fortuna (Aeon) Adv. Valent. 32.
Fortunata (Aeon) Adv. Valent. 8. 12.
Fossam determinare alicui De Praescript. Haeret. 10.
Fovea (= lacuna) Adv. Marc. V, 13 „quantas *foveas* in ista epistula Marcion fecerit". De Anima 19 „*foveae* genitales".
Fovella (= refrigerium) De Anima 7.
Fovere (= refrigerare) De Anima 58. De Resurr. Carnis 17.
Frater (Christiani appellatio) Apolog. 39. De Paenitent. 10.
Fraternitas Apolog. 39. De Pudic. 13. De Virg. Vel. 12. De Praescript. Haeret. 20. Scorp. 8.
Fraternus De Pudic. 9 „*fr.* species". Adv. Valent. 7 „*frat.* connubium".
Fratres (de sorore et fratre) Ad Natt. II, 13.
Fraudare De Pall. 2 „*fraudatis* castris". Apolog. 20 „*fraudant* maria insulas".
Fraudatrix De Resurr. Carnis 12.
Frendor De Resurr. Carnis 35.
Frequens c. genit. De Ieiun. 17 „*frequentior* convivandi".
Frequentare Adv. Hermog. 29 „*fr.* maria beluis". De Testim. Animae 4 „*fr.* memoriam". Ad Uxor. II, 8. Apol. 22.
Frequentia Apolog. 20 „*frequentiae* mortium". Adv. Marc. V, 4.
Frictrix (= τριβάς) De Resurr. Carnis 16. De Pall. 4.
Frigere Apolog. 38 „*fr.* ab omni ardore gloriae".
Frigescere Adv. Marc. II, 18.
Frigidus De Fuga in Persec. 3 „*fr.* fides". De Cultu Femin. I, 8 „*fr.* gloria". Ibid. II, 9 „*frigidior* aetas". De Exhort. Castit. 12. Adv. Valent. 8 „*frigidissimus* rhetor".
Frigusculum De Anima 25 „de *frigusculis*".
Frivolus Adv. Marc. I, 15 „*frivola* creatoris". De Fuga in Persec. 3 „*fr.* fides". Ad Natt. I, 5. Adv. Marc. IV, 29. De Resurr. Carnis 8.
Frons Scorp. 9 „in *fronte* consistit mentis status". De Virg. Vel. 14 „*fr.* duratur". Ibid. 2 „*fr.* durior".
Fructificare Adv. Hermog. 29. De Resurr. Carnis 42.
Fructificatio Adv. Marc. IV, 39 „*fructificationes* arbuscularum".
Fructuosus Apolog. 23. Adv. Hermog. 22. Adv. Marc. II, 11 „*fructuosa* arborum". De Resurr. Carnis 34.
Fructus De Cultu Femin. II, 3 „*fr.* pulchritudinis". Adv. Marc. I, 26 „*fr.* irae". De Patient. 8 „*fr.* laedentis in dolore laesi est". Adv. Marc. IV, 39 „*fr.* filii", h. e. fruitio.
Frugescere Adv. Valent. 17. De Resurr. Carnis 22.
Frui (c. acc.) Apolog. 27 „*fruendae* malignitatis". De Virg. Vel. 17. Adv. Marc. II, 7.
Frumentari (= frumento iuvare) Ad Natt. II, 8 „universae Aegypto et *fru-*

mentandae et exinde curandae eum praefecit".
Frustrare Adv. Valent. 9. crit. Ad Natt. II, 17.
Frustrari (= decipere, fraudare, fallere) Apolog. 5. Adv. Marc. III, 8. Apolog. 16 „*frustrandis* bestiis".
Frustratio De Anima 1 „*fr.* iniuriae".
Frustratorius De Anima 47.
Fruticare De Pudic. 16. Adv. Valent. 8. Adv. Prax. 2.
— et Fructificare De Resurr. Carnis 22. Adv. Prax. 1. Adv. Valent. 8. Adv. Hermog. 22. 29.
Frux Apolog. 21 „*fruge* aurium et oculorum multari". De Pudic. 16 „a iusta *fruge* naturae". Apolog. 40 „ab omni vitae *fruge* dilati". De Resurr. Carn. 24 „*frugem* Christianae spei". Ibid. 22. *Frugi* De Cultu Femin. II, 9 „*frugi* facies". Apolog. 25. Ad Natt. II, 17 „*frugi* religio".
Fuga numaria De Fuga in Persec. 12.
Fulcimenta victus De Resurr. Carnis 61.
Fulcire animam cibo De Anima 6.
Fuligo De Cultu Femin. II, 5 „*fuligine* oculos porrigunt".
Fumariola ignis aeterni De Orat. 12.
Fumigare Apolog. 42.
Funambulus De Pudic. 10 „*fun.* iustitiae".
Fundamentum De Pudic. 17 „*fundamenta* moechiae effossa". De Anima 26.
Fundere (de partu) Adv. Valent. 8.
— stolam De Pall. 4.
Funerare De Anima 51 „*funerandum* ignibus". De Resurr. Carnis 13.
Funestare De Resurr. Carnis 11 „*funestatur* mundi honor". Ibid. 12.
Funis De Virg. Vel. 14 „*funis* delictorum". Adv. Iud. 1. De Resurr. Carnis 34 „*fune* contentioso deducere". De Pudic. 2. Adv. Marc. IV, 4 „*funem* contentiosum ducere", h. e. altercari.
Fungi (c. accus.) De Corona 8 „*functus* hominem Christus". Adv. Marc. II, 17. crit. Ibid. IV, 18. De Carne Christi 20.
— alicui (= satisfacere, morigerari) Ad Natt. II, 10. De Ieiun. 10. Adv. Marc. V, 16.
— alicui virum De Pall. 4.
— (= impetrare) Adv. Marc. IV, 26 „unde sum *functus*".
— (= defungi, mori) De Anima 51.
Fungus De Spectac. 24 „*fungi* aurium", h. e. tubera.
Furator Apolog. 47.
Furia De Pudic. 4 „*furiae* libidinum". Apolog. 6 „*furias* immolare". Ibid. 37. Ad Natt. II, 14.
Furnus Adv. Marc. IV, 30 „*furnus* et clibanus gehennae".
Furtivus Ad Natt. II, 13 „*furt.* infans". De Anima 58 „*furt.* gaudium".
Furvus De Test. Animae 3 „*furvis* formis".
Furunculus Adv. Marc. II, 25. III, 16. De Fuga in Persec. 12.
Fusilis Adv. Valent. 24.

G.

Gaius (nomen personae fictae) Apol. 48. Adv. Valent. 32.
— Seius (nomen personae fictae) Apolog. 3. Ad Natt. I, 4.
Galaticus De Pall. 4 „*Gal.* rubor".
Galaticari De Ieiun. 14.
Galerus De Pall. 4. De Cultu Femin. II, 7.
Gaudere c. genit. Apolog. 2.
Gaza Adv. Marc. IV, 28 „*gazae* et apothecae deliciarum".
Gehenna Ad Uxor. I, 4. Adv. Marc. IV, 30. Apolog. 47 „*gehennam* comminari".
Gelare De Anima 9.
Gelascere Scorp. 1.
Gemmare Adv. Marc. II, 7 „*gemmantes* radii siderum".
Gemonii gradus Adv. Valent. 36.
Genealogia De Idol. 10. De Praescript. Haeret. 7. Adv. Valent. 3 „*genealogiae* indeterminatae".
Generatorius Adv. Valent. 27.
Generositas De Carne Chr. 9. Adv. Marc. IV, 5. V, 4.
Geniculatio Ad Scap. 4. Adv. Hermog. 20.
Genimen Adv. Valent. 3. Adv. Hermog. 12. De Anima 21. 23. 34. 39.
Genitalis De Anima 27 „*gen.* virus". Adv. Hermog. 29 „*gen.* humor". De Resurr. Carnis 61 „*genitalia* infructuosa". Adv. Valent. 7. De Anima 19 „*genitales* foveae". De Carne Chr. 4. Adv. Valent. 8 „*genit.* libido".
Genitivus pro ablat. post comparativum Apolog. 40 „maiorem *Asiae* vel *Africae* terram". De Carne Chr. 3 „angelis inferioribus *dei*".
Genitura (= generatio, proles) Adv. Valent. 14 „*gen.* abortiva". De Patient. 2. De Carne Chr. 22. De Anima 25. Adv. Valent. 22. Ad Natt. II, 12. = aevum. Adv. Marc. IV, 31.
Genius (= daemon) Apolog. 32. 35. De Anima 39.
— loci De Pall. 4 „*gen.* coloniae". De Idol. 22 „*genii* imperatorum". Ad Scap. 2.
Genticus De Anima 39 „*gentic.* devotio".

Gentilis Ad Natt. II, 8. De Cultu Femin. II, 4.
Gentilitas De Anima 24. 30.
Gentilitus De Pall. 3.
Genua Adv. Marc. IV, 24 „*gen.* resoluta". De Pudic. 13 „*gen.* omnium invadentem".
Genuini (dentes) De Pall. 4. De An. 10.
Gerere liberos Ad Uxor. I, 5.
— impune (= impune agere) Adv. Marc. II, 21.
Germanicus Apolog. 5 „*Germ.* sitis". Ad Scap. 4. Ad Uxor. I, 4 „*Germ.* baiuli".
Germanitas Adv. Valent. 9.
Germinare De Testim. Animae 5. Adv. Iud. 2.
Gerula De Anima 46. Adv. Marc. III, 13.
Gerundium c. verbo *habere* De Virg. Vel. 17.
— pro gerundivo De Resurr. Carnis 6. crit. „ad *infuscandum* originem". De Idol. 20. De Bapt. 15 „quae *custodiendum* sit". De Pall. 4 „Physconem *tacendum* est".
Gestare De Carne Chr. 5. 13 „*gestare* carnem". Ibid. 14 „*gest.* hominem" et „*gest.* angelum". Adv. Marc. IV, 34.
Gestatio De Bapt. 5 „*gest.* divini spiritus in aquis".
Gesticulari De Anima 45.
Gesticulatio De Spectac. 21.
Gesticulator Atellanus De Spectac. 17.
Gesticuli supputarii Apolog. 19.
Gladius Ad Scap. 4 „sub *gladio* estis". Ibid. *gladio* tenus". De Resurr. Carnis 16 „*gl.* ebrius latrociniis".
Gloria De Orat. 14 „*gl.* vestium". Adv. Marc. IV, 34 *gl.* deliciarum". De Cultu Femin. II, 3.
Gloriatus (?) = glorificatus Adv. Marc. III, 22.
Glorificare Adv. Marc. IV, 18.
Gloriosus De Anima 30. De Ieiun. 11. Adv. Marc. II, 17 „*gl.* esca". Adv. Valent. 8. De Resurr. Carnis 8.
Gluten De Pudic. 5. Apolog. 12.
Gomphus Apolog. 12.
Gradus De Pudic. 7. De Praescript. Haeret. 8 „*cedere* de gradu". De Pudic. 10 „in *gradu* totus es". De Ieiun. 13 „in *gradu* isto state". Adv. Iud. 2. Ad Natt. II, 1 „*gradum* conferre". Adv. Marc. I, 9 „ad lineas et in *gradum*". Adv. Iud. 7 „*gradum* conserere". Adv. Marc. III, 2. IV, 2. V, 10. 16. De Ieiun. 11. Adv. Prax. 8. 22. De Virg. Vel. 11 „*gradum* figere". De Ieiun. 13 „*gradum* movere". Adv. Marc. IV, 37 „in *gradum* alterius dirigere". Scorp. 8 „*gradum* insistere". De Pudic. 21 „in *gradum* hunc decurram". Ad Natt. II, 13 „*gradum* ad gradum comparare". Apolog. 27 „*gradum* obstruere". De An. 6 „*gradus* definitionis hic stabit". Adv. Marc. III, 5 „de *gradu* primo proluserim". Ibid. IV, 9 „de *gradu* pellere". Ibid. I, 1 „*gradum* sustinere". Ibid. I, 19 „ad *gradum* occurrere".
Graecanicus De Virg. Vel. 2.
Graecari De Pall. 4.
Graecatim De Pall. 4.
Graeciae (= Graeciae provinciae) De Ieiun. 13.
Graeco (= Graece) Adv. Valent. 6. crit.
Graecus (= cinaedus) Ad Natt. I, 16.
Grama (= pituita) Adv. Valent. 24.
Grandescere De Anima 19.
Granum Apolog. 30 „*grana* turis". De Resurr. Carnis 7 „*grana* Rubentis Maris", h. e. bacae. Ad Natt. I, 12.
Gratiam meminisse alicui Ad Natt. II, 5.
— invenire apud virum Adv. Marc. IV, 34.
Gratiositas Adv. Marc. I, 9.
Gratiosus De Anima 47 „*gratiosa* somnia". De Resurr. Carnis 56 „*gratiosissima* caro".
Gratis Adv. Marc. V, 7.
Gratuitas (?) De Cultu Femin. II, 8 „respectu obeundae *gratuitatis*".
Gratulatio Ad Uxor. II, 8 „*gr.* trepida".
Gravare Adv. Marc. IV, 42.
Grex Christi Adv. Marc. IV, 11 „*grex* dei". De Pudic. 7.
Gubernaculum Apolog. 11 „*gub.* rationis".
Gula diaboli De Spectac. 16. Scorp. 6. De Resurr. Carnis 4 „*gula* propria ipsorum temporum". De Ieiun. 3. De Pudic. 8. De Resurr. Carnis 60 „*gulae* lapsus". De Ieiun. 17 „*gulae* appendices lascivia et luxuria". Ibid. 9 „*gulam* dimidiam deo immolare". Ibid. 16 „*gulam* suam mactat idolo suo ethnicus".
Gulose De Resurr. Carnis 1 „*gulosissime* nutrire".
Gurges alvi De Resurr. Carnis 60.
Gustus De Ieiun. 10 „*gustum* mellis". De Pall. 4.
Gymnicus De Spectac. 11 „*gymn.* artes".

H.

Habere c. inf. De Resurrect. Carnis 27 „*habemus* allegorizare". De Testim. Animae 6 „*hab.* dicere". De Ieiun. 8. De Pudic. 13 „erudiri *haberent*". De Anima 55. Scorp. 10. De Fuga in Persec. 12. De Virg. Vel. 11. Apolog.

22. 37. Ad Natt. II, 5. Adv. Marc. V, 1. 6. 8. 9. 13. 20. Adv. Hermog. 17. 19. 20. Adv. Valent. 14. De Resurr. Carnis 26. De Carne Chr. 6.
Habere Adv. Valent. 14 „dum ita rerum *habet*", h. e. dum eius res in eo sunt statu.
— timori, pudori Scorp. 11. Ad Natt. I, 1.
— haereditati et Habere haereditate De Resurr. Carnis 50. 51. crit.
— in quaestu Apolog. 38.
Habitare mercedibus Ad Natt. II, 15.
Habilis De Bapt. 9 „*hab.* baptismo". Adv. Hermog. 29 „*hab.* terra postquam visibilis".
Habitaculum De Resurr. Carnis 30.
Habitus Apolog. 30. 35 „*hab.* tabernae". De Spectac. 8. De Corona 5. De Pall. 4. 5. De Anima 1 „*hab.* iocunditatis". Ibid. 51 „*hab.* supplex". De Resurr. Carnis 5 „*hab.* huius mundi".
Hactenus (= non amplius, non ultra, nunquam posthac) De Praescript. Haeret. 11. 36. De Pall. 2 „*hact.* Sodoma". Adv. Hermog. 34. De Resurr. Carnis 6. 51. 68. De Exhort. Castit. 1. De Testim. Animae 1. De Paenitent. 7. De Pudic. 10. 19. Adv. Marc. I, 24. V, 11.
— — qua Adv. Prax. 26.
Haereditarius Scorp. 9 „*haered.* discipuli".
Haerentia (?) Adv. Marc. IV, 24.
Haeresiarcha Adv. Valent. 5.
Haeresis De Virg. Vel. 1. De Ieiun. 11.
Haereticus De Praescript. Haeret. 6. 37. De Monog. 2. De Pudic. 19.
Hamatilis Scorp. 1 „*hamat.* spiculum".
Hastarium Apolog. 13. Ad Natt. I, 10.
Haurire fulmine Ad Natt. II, 14.
— (= percipere) Apolog. 15.
Haustus (de aëre) Apolog. 22. De Anima 54 „*haustus* crassior".
Hebdomada Adv. Iud. 8. saepius. De Anima 39.
Hederatus De Corona 7.
Hedone (Aeon) Adv. Valent. 8.
Hegemonicon De Resurr. Carnis 15.
Helucus De Corona 7.
Henosis (Aeon) Adv. Valent. 8.
Henotes (Aeon) Adv. Valent. 37.
Heraclitus et Heracletus Apolog. 47.
Herbidus De Ieiun. 4.
Herculanus Apolog. 39.
Herculeus Ad Natt. II, 7.
Heri, de tempore non ita pridem elapso Apolog. 4.
Hermogenianus Adv. Hermog. 35.
Hesternus (= novellus) Apolog. 37 „*hesterni* sumus". Adv. Prax. 2 „*hest.* Praxeas".
Hesternus et Externus Apolog. 37.
Hiare Ad Natt. II, 1. Scorp. 5 „*hiant* ad venenum". Apolog. 9 „in Christianorum sanguinem *hiantibus*", h. e. inhiantibus.
Hibernum Adv. Marc. I, 1 „totus annus *hibernum*". Apolog. 40.
Hic (= in hac re) Apolog. 1., et saepius.
Hierosolyma, ae Adv. Marc. V, 3.
Hierusalem Apolog. 16.
Histriculus De Pall. 4.
Histrionicus Ad Natt. I, 10 „*histr.* litterae".
Hoc (= ex hoc, ideo) Adv. Marc. V, 17.
Hodiernum et In hodiernum Adv. Iud. 13. De Idol. 3. Apolog. 40. Cf. s. v. *Ad hodiernum.*
Homerocentones De Praescript. Haer. 39.
Homo Adv. Marc. III, 6 „*homo* Christi". Ibid. IV, 11 „*homo* legis". Apolog. 38 „*homo* violentiae". Ibid. 17 „*homo* gloriae".
— (Aeon) Adv. Valent. 7. 8. 9. 12. 36.
Honestare Ad Natt. II, 7.
Honestas De Carne Chr. 9 „nec humanae *honestatis* corpus fuit".
Honor De Exhort. Castit. 13 „*hon.* carnis suae". De Resurr. Carnis 49 „*hon.* oris". De Cultu Femin. I, 7. Adv. Marc. IV, 12. De Patient. 15 „*hon.* taciturnitatis".
Honorabilis Adv. Iud. 14 „*honor.* species".
Honorarium De Idol. 10 „*honoraria* ludimagistrorum".
Honorarius et Onerarius Apolog. 39.
Honoriger De Virg. Vel. 10.
Horos (Aeon) Adv. Valent. 9. 10. 13. 14.
Horoscopa araneorum De Pall. 3.
Horothetes (= Horos Aeon) Adv. Valent. 10.
Horrentia (?) Adv. Marc. IV, 24. crit.
Hortari alicui rei Scorp. 11.
Hospitus Adv. Marc. I, 2 „*hospita* divinitas", h. e. nova, peregrina.
Hostes et Hospites Apolog. 46.
Hostia De Spectac. 17 „*hostia* libidinis publicae".
Hosticus Apolog. 35 „*hosticum* spirant".
Hostilitas Apolog. 37 De Pall. 2 „venenum *hostilitatis*".
Hucusque adhuc Adv. Marc. IV, 17.
Huiusmodi substantivi instar usurpatum (Cf. s. v. *Eiusmodi*) Ad Natt. II, 1. Adv. Marc. V, 15. Adv. Valent. 7 „in *huiusmodi*". Ad Scap. 4. De Patient. 9. De Exhort. Castit. 1. De Orat. 12.
Humanitas (= homines) Apolog. 11.
Humanitus Adv. Marc. III, 9. V, 4.
Humectus De Bapt. 3.

Humiliare Adv. Marc. II, 14. V, 20. Adv. Iud. 5.
Humiliatio Adv. Hermog. 7. De Virg. Vel. 13. De Anima 48.
Humilificare De Paenitent. 9.
Humilitas De Cultu Fem. II, 3. 9 „*hum.* Christiana". De Corona 14.
Humor genitalis Adv. Hermog. 29.
Hyacinthinus De Cultu Femin. I, 8.
Hydrophobus De Bapt. 5.
Hyperbaton De Resurr. Carnis 43.
Hypobrychium De Idol. 24.
Hypocrisis De Spectac. 23. Adv. Marc. IV, 23. 28. V, 12.
Hypocrita Adv. Marc. I, 14.
Hypogeum et Hypogium De Anima 28.
Hypsoma (solis) Ad Scap. 3.

I.

Iaculari De Carne Chr. 24 „*iaculatur* Esaias". Adv. Marc. IV, 34 „*iaculatus est* figura in Herodem". De Resurr. Carnis 21. De Pudic. 17. De Ieiun. 2. De Patient. 11. Ad Natt. I, 4 „*iacul.* libertatem suam in aliquem".
Iaculum De Resurr. Carnis 20 „*iacula* sputaminum". De Paenitent. 12.
Iam nunc De Spectac. 10. 29.
Ianitrix Scorp. 10 „*ianitrices* potestates".
Iao vox Adv. Valent. 14.
Ibi (= in hac re, hoc loco) De Anima 18. Adv. Marc. II, 20.
Ibidem (= in eadem re, eodem loco vel tempore) Apolog. 2. 50. Scorp. 1. 10. Adv. Marc. IV, 35. De Patient. 8. De Corona 3. De Fuga in Persec. 1. De Ieiun. 7. De Pall. 3. Adv. Valent. 3. 7. De Carne Chr. 7. De Anima 19.
Ἰχθύς De Bapt. 1.
Idea De Anima 23.
Idem pro Iidem, Isdem pro Iisdem Apolog. 10. 15. 37. 41. 48. Ad Natt. II, 14. 15. De Anima 56. Adv. Prax. 15., et saepius.
Idiotes et Idiota Ad Martyr. 1. De Pudic. 16. Adv. Prax. 3. 9.
Idioticus De Testim. Animae 1 „*idiotica* sapientia".
Idolicus De Idol. 13.
Idololatres De Idol. 1.
Idololatria De Corona 10.
Idolothytum De Idol. 10. 12.
Idolum De Idol. 3. De Corona 7. 10. De Ieiun. 16.
Idonee De Anima 37.
Idoneus c. inf. De Resurr. Carnis 7. 11. De Pudic. 6.
— comparat. *Idonior* et *Idonius* De Pall. 3. De Anima 18. Adv. Hermog. 18.
Idoneus c. genit. De Pudic. 20. Adv. Valent. 11.
Ieiunare Adv. Marc. IV, 11. De Ieiun. 3. De Pudic. 16 „*ieiun.* a iusta fruge naturae", h. e. matrimonii fructu. De Anima 6. Adv. Marc. III, 7 „*ieiun.* a salute". De Orat. 14. De Ieiun. 13. De Pudic. 1. Adv. Iud. 14.
Ieiunatio Ad Scap. 4.
Ieiunium De Paenitent. 9. 11. Ad Natt. I, 13. Ad Uxor. II, 8. De Ieiun. 1. 2. 13. 15. Adv. Marc. IV, 10 „*ieiun.* resignare", h. e. violare. De Corona 3. De Orat. 14. De Patient. 13.
Ieiunus c. genit. De Pudic. 1 „*ieiunas* pacis".
Iesus Aeon Adv. Valent. 12.
Ignavescere De Anima 43.
Igneus Adv. Marc. I, 13. Apolog. 40 „*ign.* imber".
Igni et Igne De Spectac. 30.
Ignis Apolog. 47 „*ign.* thesaurus". Ibid. 47. 48 „*ignis* arcanus". De Paenit. 12. De Praescript. Haeret. 3. Adv. Marc. I, 27 „*ignis* coquitur in gehenna". Adv. Valent. 23 „*ignis* inflabellatus". De Pudic. 19 „*ign.* stagnum". De Pall. 2 „*ignium* imbres". Ad Mart. 4 „*ignium* poena". Ad Natt. II, 3 „*ignis* supernus", h. e. astra.
Ignitulus Ad Natt. I, 10.
Ignorabilis Adv. Marc. III, 6.
Ignorantia Adv. Valent. 4 „*ignorantiae*".
Ignoscentia De Paenitent. 7.
Ignotus (= ignarus) Ad Natt. II, 2.
— ab aliquo Adv. Marc. V, 6.
Iliacus exitus Apolog. 19., h. e. Ilii excidium. Similiter Apolog. 33 „Romana diuturnitas".
Illaesibilis Adv. Valent. 27.
Ille aliquis Apolog. 11.
— — ille De Spectac. 10. Adv. Marc. V, 18.
Illecebra Apolog. 50.
Illex De Paenitent. 9 „*illices* misericordiae". Apolog. 41 „*inlices* incommodorum".
Illiberis (= sine liberis) Adv. Marc. IV, 34.
Illuminare Apolog. 4. Adv. Marc. IV, 12. 13. De Resurr. Carnis 37. Adv. Valent. 28 „*inluminatus* de omnibus".
Illuminatio Adv. Hermog. 15.
Illuminator Adv. Marc. IV, 2. 17 „*illum.* religionis". Apolog. 21 „*illum.* generis humani". De Corona 7.
Imaginari De Spectac. 30.
Imaginarius De Corona 13. Adv. Marc. III, 8. 11 „*imag.* caro". De Carne Chr. 5. 4 „*imag.* infantiae". Adv. Valent. 27 „*imag.* Christiani". De Mo-

nog. 10. Adv. Marc. I, 20 „*imag.* bonitas“. Ibid. V, 20. De Resurr. Carnis 29.
Imaginatio Adv. Valent. 17.
Imago (= figura, parabola, allegoria) De Resurr. Carnis 30. De Pudic. 9. Adv. Marc. V, 18. De Monog. 6. Adv. Valent. 4.
— (= persona) Apolog. 15. Ad Natt. I, 10.
Imbonitas Ad Martyr. 3.
Imbuere De Ieiun. 5 „*imb.* restitutionem hominis“. De Pudic. 21 „*imb.* clavem“.
— et Induere Adv. Marc. II, 16.
— (= dedicare, initiare) Adv. Marc. III, 24.
Immiscere sibi aliam carnem De Monog. 9.
Immisericordia De Spectac. 20.
Immissio Adv. Marc. V, 16.
Immoderantia De Bapt. 20 „*immod.* ventris“.
Immolare De Spectac. 10 „*imm.* mollitiae“. De Cultu Femin. II, 9. De Ieiun. 10 „*imm.* orationem“. De Pudic. 10 „*imm.* paenitentiam deo“. De Anima 33. Apolog. 6 „*imm.* furias“. Apolog. 40 „*immol.* aquilicia“. De Patient. 13. De Orat. 27.
Immorari (= habitare, incolere) Adv. Iud. 7 „*immor.* Aegyptum“.
Immunis ab aliqua re De Anima 7 „*immunis* a poena et fovella“.
Immunitas (= libertas) De Orat. 21.
Immusicus (= ἄμουσος) Apolog. 1.
Impassibilis Adv. Valent. 27. De Anima 12. Apolog. 50. De Resurr. Carnis 57. Adv. Prax. 29. 30.
Impatiens Scorp. 3 „*imp.* absentiam“.
Impatienter De Patient. 7.
Impellere Adv. Marc. IV, 17 „*impellit* illi nostrum obsequium“. Apolog. 12 *impell.* ad bestias“.
Impendere (= tradere, erogare, confícere, immolare) Apolog. 10. 44 „tot iusti *impendimur*“. De An. 51 „*imp.* poenali exitu“. Adv. Marc. II, 26. De Spectac. 19. Ad Natt. I, 10.
Impendium Adv. Valent. 3.
Impense De Idol. 5 „*impensius* respondebimus“.
Impensus De Resurr. Carnis 1 „*impensissimum* officium“.
Imperfectus cum genit. Adv. Marc. I, 24.
Imperialis Adv. Marc. II, 4 „*imp.* verbum“.
Impertire et Impartire Apolog. 29. 42. Adv. Marc. IV, 7. De Resurr. Carnis 45.
Impetigo De Pall. 5.
Impetus mentis malae (in se dinumerare) Apolog. 1.
Impietas Adv. Marc. V, 15 „*impietates*“.
Impiissimus Ad Natt. I, 10.
Impingere (transitive et intransitive) De Idol. 2 „*imp.* osculum“. Apolog. 3 „*imp.* in odium“, h. e. incurrere. Ibid. „*imp.* in suffragium“. De Praescript. Haeret. 4. Adv. Marc. IV, 7 „*imp.* oculos in aliquid“. De Anima 6. Adv. Marc. III, 11 „*imp.* in quaestionem“. Ibid. V, 16 „*imp.* aliquem in errorem“.
Implere Adv. Marc. IV, 11. 6 „*impl.* prophetias“. De Praescript. Haeret. 22 „*impl.* repromissum“.
— (= absolvere) Adv. Marc. IV, 21.
Implicare retractatus De Praescr. Haeret. 7.
Implicatio De Anima 2 „*implicationes* quaestionum“.
Imponere (= condere) De Pall. 1 „*imp.* moenia“. Apolog. 48.
Importabilis Adv. Marc. IV, 27.
Importare concupiscentiam alteri De Cultu Femin. II, 2.
Importunitas De Exhort. Castit. 12 „*import.* liberorum“.
Importunus Apolog. 41 „*importuni* rebus humanis“. Scorp. 5.
Impossibilis De Carne Chr. 3. 4. Adv. Valent. 9. Adv. Hermog. 42.
Imprecari De Carne Chr. 12 „*imprecatur* bene vel male defuncto cuique“.
Impresse De Exhort. Castit. 3 „alte et *impresse*“. Apolog. 18. De Ieiun. 10 „*impressius*“. De Carne Chr. 12 „*impressius* dicere“. Ibid. 20. Adv. Marc. III, 8. Apolog. 5.
Impressus De Bapt. 18 „*impr.* divinae scripturae“, h. e. divinis scripturis velut repletus atque stipatus. Adv. Marc. II, 25 „*impressus* sonus“.
Imprimere De Pall. 4 „*impressit* senatui graviter“. Adv. Valent. 6 „*impr.* vulnera“. Apolog. 6 „*impr.* leges“. De Monog. 12.
Impune habere De Cultu Femin. II, 2.
Impuratus Apolog. 23 „*impuratissimae* linguae“.
Imputativus Adv. Marc. II, 25 „*imput.* sonus“.
In praeposit. apud vocab. temporis pro simplici ablativo Apolog. 19 „quo *in* tempore“.
— cum ablat. pro accusat. structum Apolog. 12. 19. 21. Ad Natt. I, 11. Scorp. 3. 9. De Bapt. 20. De Fuga in Persec. 2. Adv. Marc. IV, 22. De Carne Chr. 6. Adv. Iud. 8 „in *Christo* cesserunt“.

In cum accusat. pro ablat. structum Apolog. 40. De Carne Chr. 1. crit. De Orat. 1. Scorp. 11. De Fuga in Persec. 7. De Idol. 15. Adv. Marc. II, 22.
— significatione instrumentali De Resurr. Carnis 44. crit. Adv. Marc. V, 20 „*in* ipsa lege". De Idol. 7. 22. De Pall. 1. 3. De Bapt. 19.
— aperto (= aperte) De Anima 17.
— causam esse De Idol. 15.
— causa esse Apolog. 2. De Pudic. 14.
— continenti Apolog. 23. De Praescript. Haeret. 5.
— disperso Adv. Hermog. 32. Adv. Marc. I, 1. 4.
— discreto De Anima 10.
— facili esse De Cultu Femin. II, 9.
— hodiernum Adv. Iud. 13. 14. De Anima 34. Adv. Prax. 22. De Idol. 3. Apolog. 40.
— primo (= in primis) De Pudic. 17. crit.
— quantum — in tantum Adv. Hermog. 45. Adv. Prax. 10.
— summa Adv. Valent. 2. Adv. Marc. V, 16.
— saeculum introire (= nasci, innotescere) Apolog. 5.
— totum De Carne Chr. 11. De Resurr. Carnis 55. De Corona 11. Scorp. 9. De Praescript. Haeret. 38. Adv. Marc. IV, 7. 34. V, 7. 19.
— vacuum (= frustra) Adv. Hermog. 29. 43. De Praescript. Haeret. 29.
Inaccusatus Apolog. 49. Ad Natt. I, 2.
Inaccessibilis Adv. Prax. 15. 16.
Inacrescere Scorp. 1. 12 „*inacrescit* nausea".
Inaequatus De Spectac. 22.
Inaestimabilis Apolog. 17. Scorp. 7.
Inaffectatus De Pall. 4.
Inalterare (?) De Virg. Vel. 4.
Inanimalis Adv. Hermog. 36. 44. Apolog. 48. Ad Natt. II, 11. De Anima 6.
Inanire De Anima 21.
Inapprehensibilis Adv. Valent. 11. 27. Adv. Hermog. 43.
Inardescere Adv. Marc. I, 29.
Inauratus De Pall. 3 „patagio *inauratior*".
Incantatio De Cultu Femin. I, 2.
Incantator De Idol. 9.
Incedere De Praescript. Haeret. 37 „*inc.* in regula".
Incendialis tunica Ad Natt. I, 18.
Incendium De Pall. 4 „*inc.* gloriae". Scorp. 5 „*inc.* sinapis".
Incentivum De Pall. 4.
Inceptio Adv. Marc. V, 14. Adv. Hermog. 19.
Incertus cum genit. Adv. Marc. II, 25.
Incestum verecundum Ad Natt. I, 16.
Incidere Adv. Marc. I, 9 „*inc.* titulum". Apolog. 25. Cf. De Pudic. 10.
— (= supervenire) Apolog. 50.
Incinctus De Corona 7.
Incircumcisus Adv. Iud. 2.
Incircumscriptus Adv. Hermog. 38.
Incitator Ad Natt. II, 3.
Inclamatio Adv. Marc. IV, 15 „*incl.* austerior".
Inclarescere De Resurr. Carnis 20 „*inclaruit* lingua mutorum".
Inclinare fidem De Testim. Animae 1.
Includere (= perficere, implere) De Paenitent. 6.
Incognoscibilis Adv. Marc. II, 27. crit.
Incolare De Resurr. Carnis 26.
Incolatus Apolog. 22. De Corona 13. De Anima 57 „*inc.* inferum". Ad Natt. II, 5. De Resurr. Carnis 9.
Incommiscibilis De Anima 12. 21.
Incommunis De Pall. 3.
Incomparabilis (c. dat.) Adv. Hermog. 7.
Incompassibilis Adv. Prax. 29.
Incomprehensibilis Apolog. 17. 48. Adv. Valent. 7. 9. 11.
Inconcessibilis De Pudic. 9 „*inconc.* peccata".
Inconcinnitas Adv. Hermog. 41.
Inconcussus Adv. Marc. I, 19 „*inconcussa* pax".
Incondite De Fuga in Persec. 3 „*inc.* convenire in ecclesiam". De Pudic. 14 „*inc.* agere".
Incongressibilis Adv. Marc. II, 27.
Incongruens Adv. Hermog. 2.
Incongruentia De Anima 6. Adv. Marc. II, 25 „*incongruentiae*".
Inconsiderans Adv. Marc. II, 29 „*inconsideranlissimus*".
Inconsiderantia De Resurr. Carnis 51.
Inconsiderate De Praescript. Haeret. 26.
Inconsiderato et Inconsiderate De Praescript. Haeret. 1.
Inconstans c. genit. Ad Natt. II, 2.
Inconstantia victus Adv. Marc. V, 3., h. e. conversationis ambiguitas.
Incontaminabilis Adv. Marc. IV, 9.
Incontemplabilis De Resurr. Carnis 55. Adv. Marc. V, 11.
Incontemptibilis Apolog. 45.
Incontinens De Ieiun. 16 „*incont.* gulae".
Incontradicibilis Adv. Marc. IV, 39 „*incontradicibilius*".
Inconvenions (c. dat.) De Carne Chr. 3.
Inconvenientia Adv. Marc. IV, 16.
Inconvertibilis De Carne Chr. 3. De An. 21. Adv. Hermog. 12.
Incopiosus De Ieiun. 5 „*inc.* solitudo".
Incoquere lanas De Cultu Femin. II, 10.
Incorporabilis Adv. Marc. III, 17.
Incorporalis Apolog. 47. Ad Natt. II, 11.

Adv. Valent. 16. 20. De Carne Chr. 11. Adv. Hermog. 35. 36. 41. 44.
Incorporalitas De Anima 7.
Incorporaliter Ad Natt. II, 12.
Incorporus (?) Adv. Hermog. 36. crit. „*incorpora*".
Incorruptela Adv. Marc. III, 24. V, 10. 12.
Incorruptibilis Adv. Hermog. 12. De Anima 24. 50.
Incorruptibilitas Ad Uxor. I, 7. Apolog. 48. Adv. Marc. II, 16. Adv. Valent. 14. De Resurr. Carnis 36. 38. 50.
Incorruptorius Adv. Marc. II, 16.
Incorruptus Adv. Marc. V, 10. 12. De Resurr. Carnis 42.
Incredulitas Apolog. 46. De Carne Chr. 7. De Resurr. Carnis 18. 39. 57. 63. Adv. Marc. IV, 28. V, 17.
Incredulus c. genit. De Resurr. Carnis 36. De Carne Chr. 7.
Increpatio Adv. Marc. V, 20.
Increpitus Adv. Marc. IV, 8 „*increpitu* daemonia expellens".
Increscere Ad Natt. I, 7.
Incriminatio De Resurr. Carnis 23.
Incrispare De Idol. 8 „*incr.* ornamenta parietibus".
Incubare apud oracula De Anima 48.
— (= incumbere, operam dare) De Patient. 10 „*incub.* patientiae". De Paenitent. 1. 6. De Spectac. 27 „ipsumque aërem, qui desuper *incubat*". De Praescript. Haeret. 22 „*incub.* pectori alicuius".
Incubator De Anima 49.
Incubo De Anima 44.
Inculcare (= calcare, cum contemptu tractare) De Paenitent. 7. Ad Natt. I, 10. Scorp. 6.
— disciplinam Apolog. 39.
Inculcatio praeceptorum Apolog. 39.
Incumbere Apol. 12 „*incumbunt* asciae". De Pall. 2 „quem (mundum) *incumbimus*", h. e. habitamus. Ad Natt. II, 9 „*inc.* in amplexum". Adv. Marcionem V, 15 „*incumbit* mihi", h. e. debeo.
Incursare Ad Natt. I, 2 „*inc.* incesta". Ibid. I, 7. De Pudic. 4 „*inc.* viduam". De Cultu Femin. II, 13. Adv. Valent. 9 „*incursasset* in Horon". Ad Natt. I, 16 „*inc.* lata vada erroris". De Patient. 10.
Incursio De Pudic. 19 „*incursionis* quotidianae delicta".
Incursus De Idol. 20 „*inc.* idololatriae". De Anima 57. De Carne Chr. 17 „*inc.* nominis Christi". De Corona 8 „*inc.* quaestionis". Adv. Marc. V, 1. Apolog. 37. De Anima 57 „*inc.* daemoniorum".
Incusabilis Ad Natt. I, 12 „*incusabiliores*".
Incussus Adv. Marc. II, 25 „*inc.* sonus".
Incutere infamiam Apol. 21. Adv. Marc. III, 20 „*incut.* risum".
Indago Adv. Marc. IV, 9 „de copiosa *indagine* piscium".
Indefectus Apolog. 21 „*indef.* matrix". De Pall. 3.
Indefensus Apolog. 2. Ad Natt. I, 2.
Indeficiens Adv. Marc. III, 7. Adv. Iud. 14.
Indemutabilis De Pudic. 12. Adv. Hermog. 2. 12.
Indeterminabilis Adv. Marc. I, 9 „*indet.* quaestiones".
Indeterminatus De Praescript. Haeret. 33. Adv. Valent. 3.
Indicativus pro coniunctivo in apodosi enuntiati condicionalis Apolog. 11.
— pro coniunctivo in oratione obliqua Apolog. 13. 25. 42. Ad Natt. I, 7. 15. II, 17. De Anima 33 „si non *praesidet*". De Resurr. Carnis 15. crit. De Praescript. Haeret. 8. Ad Martyr. 2. De Orat. 22. De Monog. 7. De Virg. Vel. 9.
Indicere (= postulare) Apolog. 28.
Indictio De Ieiun. 1 „*ind.* spiritalis".
Indifferens Apolog. 36 „*ind.* benignitas".
Indifferenter De Ieiun. 11.
Indifferentia Adv. Marc. V, 19.
Indigentia De Anima 43.
Indigetare precem De Ieiun. 16.
Indignativum De Anima 16.
Indignativus De Anima 16.
Indignitas Adv. Iud. 14. Adv. Marc. IV, 21.
Indignus Adv. Valent. 6 „*ind.* risus".
— c. dat. De Cultu Femin. II, 5.
Indimissus Adv. Marc. IV, 34.
Indiscretus Apol. 39. De Carne Chr. 13.
Indissolubilis De Anima 9.
Individuitas Adv. Marc. IV, 22. Adv. Prax. 22. De Anima 51.
Individuus Adv. Prax. 6. De Patient. 15. De Praescript. Haeret. 22. Adv. Marc. IV, 23. Adv. Valent. 14.
Indivisibilis Adv. Hermog. 2. De An. 51.
Indivisibiliter De Anima 51.
Indivisus et Indiversus Adv. Prax. 8. crit.
Indoctus (= quod non doctum est) De Anima 6 „*ind.* sapientia".
Indubitanter Adv. Prax. 21.
Indubitate De Spectac. 2. 3. 4. Cf. De Virg. Vel. 14. De Resurr. Carnis 43. 48. Adv. Iud. 5. 7. 13.
Indubitato Adv. Marc. I, 9.
Indubitatus Adv. Valent. 26. Adv. Marc. V, 16.
Inducere animo De Idol. 14.
— originem alicui Apolog. 16., h. e. derivare.

Inducere (de calceis) De Pall. 5.
— ad edictum Adv. Marc. IV, 14.
— exordium De Anima 3.
— aliquem aliquid (= deducere, introducere, docere) Adv. Valent. 11.
Induere De Bapt. 12. De Anima 15 „*ind.* baptisma". De Carne Chr. 3. 26. De Fuga in Persec. 10. De Resurr. Carnis 19 „*ind.* deum". De Ieiun. 1 „*ind.* frenos gulae". De Fuga in Persec. 1 „*ind.* ordinem alicui". Adv. Marc. II, 10. Apolog. 15 „*ind.* deum".
— et Imbuere Adv. Marc. V, 7.
Induiturus Adv. Prax. 12. crit.
Indulcare Adv. Ind. 13.
Indulgentia De Exhort. Castit. 3. Adv. Valent. 29. Adv. Marc. IV, 29 „*indulgentiae*", h. e. dona.
Indulgere (= concedere, dare) Apolog. 16. 19. De Bapt. 10. De Exhort. Castit. 5. 6.
Indultor Adv. Marcionem IV, 9 „*ind.* legis".
Indumentum incorruptibilitatis Ad Uxor. I, 7.
Indurare Adv. Marc. I, 19 „*ind.* in haeresin".
Induviae De Pall. 4.
Inebriari vino Adv. Marc. V, 18.
Inebriator Adv. Marc. V, 18.
Ineffigiabilis De Anima 24.
Ineffigiatus De Anima 9
Ineluctabilis Adv. Marc. I, 4.
Inemeribilis De Resurr. Carnis 18.
Inenarrabilis Adv. Valent. 26. 37.
Inenarrativus Adv. Valent. 27.
Inenatabilis De Idol. 24 „*inenat.* profundum".
Inexcogitabilis Adv. Valent. 37.
Inexercitus Apolog. 47. Ad Natt. II, 2.
Inexorabilis Apolog. 34.
Inexperientia De Anima 20 „*inexperientiae*".
Inextinguibilis Adv. Prax. 1.
Inextricabilis De Idol. 24.
Infaecare De Anima 23. 53.
Infamare Apolog. 23. 39. Ad Natt. I, 5. II, 7. De Ieiun. 16. De Pudic. 1. De Corona 6. 13. De Pall. 5. De Anima 17. Adv. Marc. I, 3.
Infamia De Cultu Femin. II, 2 „*inf.* aspergere". De Anima 17 „*inf.* sensuum". Adv. Valent. 22 „*inf.* in aliquem", h. e. infamatio.
Infamis c. genit. Apolog. 39.
Infans furtivus Ad Natt. I, 7.
Infantare Adv. Marc. I, 14.
Infantaria (= quae infantes amat) Ad Natt. I, 2. Cf. *Puerarius.*
Infantia De Anima 19. 26 „*inf.* animosa". De Monog. 11 „*inf.* fidei". De Anima 19 „*inf.* ligni". Ad Natt. I, 7 „*infantiae*", h. e. infantes.
Infantia (= impotentia fandi) De Pall. 6.
Infanticida Apolog. 4. Ad Natt. I, 15.
Infanticidium Ad Natt. I, 15. Apolog. 2 „*infanticidia* degustare".
Infatigabilis De Exhort. Castit. 5.
Infatuare De Idolol. 9 „*inf.* sapientiam".
Infectus (= non factus) Adv. Marc. I, 7.
Infelicitas De Paenitent. 3 „*inf.* perficiendi". De Spectac. 10 „*infel.* turis et sanguinis".
Infercire De Anima 6 „*inf.* micas". Adv. Marc. III, 10.
Inferi De Anima 7. 54. 58. De Resurr. Carnis 17. 43. 48. Adv. Marc. III, 24. IV, 34. De Fuga in Persec. 12. Apolog. 47.
Inferiae De Spect. 12 „*inferiarum* dies".
Inferius c. accus. Adv. Valent. 23.
Infernus De Resurr. Carnis 61 „*inferna* forata in viro et femina".
Infestatio Apolog. 1.
Inficere (aliquem alicuius rei) De Pudic. 14.
Infidelis De Spectac. 23.
Infigere fidem Apolog. 48.
Infingere De Cultu Femin. II, 5.
Infinitivus finalis Apolog. 22. 39. Adv. Valent. 3 „*damnare* praevenit". Ibid. 7 „accedunt *movere*". Ibid. 9 „prorumpit *inquirere*". Ibid. 14 „prosiluit *inquirere*". Adv. Hermog. 19 „fecit *esse*". De Resurr. Carnis 5 „provocant *rhetoricari*". Ibid. 52 „erupit *ostendere*". Adv. Hermog. 1 „sumpsit *ponere*". Adv. Marc. I, 17 „erumpunt *dicere*". Ibid. IV, 31 „*invitare* venit". Ibid. IV, 22 „discessit *percutere*". Ibid. IV, 33 „processit *annuntiare*". Ibid. V, 11 „*recenseri* praevenerunt". Ibid. IV, 31 „venit *invitare*". Ibid. III, 18. IV, 19. Ad Natt. II, 3 „*credi* proposuit". Scorp. 1. Ad Scap. 5. De Bapt. 5. De Pall. 1. De Pudic. 13. 21. De Exhort. Castit. 10.
— pro accus. c. infin. Adv. Marc. V, 14. Apolog. 25. Ad Natt. I, 3. De Paenitent. 6. De Pudic. 9. De Pall. 2. De Carne Chr. 4.
— substantive positum De Pudic. 9. De Resurr. Carnis 7 „totum *vivere*". De Anima 45 „*sapere*".
— pro ut De Ieiun. 7 „impetravit *implere*". De Pudic. 2.
— pro gerundio De Exhort. Castit. 10 „*occasio* non *habere*". Adv. Marc. V, 16 „zelus errore *decipere*".
Infirmus c. genit. Adv. Marc. II, 8 „*inf.* dominandi".

Infirmus c. inf. De Resurr. Carnis 11.
Inflabellare ignem Adv. Valent. 23.
Inflammare pretia De Cultu Femin. I, 9.
Inflatui pabulum De Anima 48.
Infoederatus De Praescript. Haeret. 12.
Informabilis Adv. Prax. 27.
Informare alicui aliquid (= induere) De Carne Chr. 15.
Informator Adv. Marc. I, 2 „*inf.* scandali huius".
Informitas De Praescript. Haeret. 42. Adv. Hermog. 42.
Infrenatio Adv. Marc. I, 29 „*infr.* libidinis".
Infrendere Apolog. 12.
Infringere Adv. Marc. II, 19. De Carne Chr. 6 „*infringitur* conditio domini". Apolog. 25 „*infr.* diem lucernis".
Infructuositas De Resurr. Carnis 33.
Infructuosus Apolog. 42 „*infr.* in negotiis". Ibid. 44. De Resurr. Carnis 61 „*infructuosa* genitalia".
Infula De Monog. 12. De Anima 39 „*infulae* uteri".
Infulcire De Resurr. Carnis 42. 49.
Infuscare (= polluere, violare) De Anima 3 „*inf.* purum veritatis aërem". Adv. Marc. II, 9 „*inf.* spiritum dei delicto". Ibid. IV, 27 „*inf.* creatorem". De Resurr. Carnis 10 „*inf.* carnem". Ibid. 6 „*inf.* originem carnis". Adv. Marc. II, 20. IV, 28.
Ingemescere De Spectac. 30.
Ingeminare Scorp. 4.
Ingenium (= res ingenio facta et inventa, artificium, stropha) De Spectac. 10 „*ingenia* artium". De Corona 8. 14 „*ingenia* diaboli". De Pall. 1. 3. De Paenitent. 5. De Cultu Femin. I, 2 „*ingenia* herbarum". Ibid. II, 5. De Anima 1. 14. Adv. Marc. IV, 25 „*ingenia* subministrare". De Resurrect. Carnis 8 „*ingenia* poenarum". De Pudic. 22 „*ingenia* carnificis". Adv. Prax. 10. De Carne Chr. 7. De Resurr. Carnis 3. 8. Apolog. 7. 22. 49. Ad Natt. I, 7. 8. 16. II, 12. 14. Adv. Marc. V, 19. Ad Martyr. 4. Adv. Valent. 4.
— (= natura) De Exhort. Castit. 9. De Praescript. Haeret. 40 „*ingenium* materiae".
Ingerere (= proferre, afferre) Adv. Marc. IV, 27. 31. 39. De Carne Chr. 5. De Resurr. Carnis 47.
— in sinum De Pudic. 22.
— nuptias De Monog. 1. 6.
Ingestus immortalitatis De Resurr. Carnis 42, h. e. superindumentum immortalis.
Inglorius De Idol. 18 „*ingl.* aspectu".
Ingluvies De Pall. 2. De Ieiun. 1.
Ingratia De Paenitent. 2. 1 „in *ingratiam* cadere". Adv. Marc. II, 24 „*ingratia* boni operis".
Ingratis (= invite, ἀκουσίως) Apolog. 4. 27. 48. Adv. Hermog. 19. Adv. Valent. 26. Scorp. 10 „*ingratis* luminosus carcer", h. e. male, vix luminosus. De Anima 11. Adv. Marc. II, 24. III, 24.
— (= frustra) Adv. Hermog. 19. Adv. Marc. V, 7.
Ingratus c. genit. Apolog. 40. Adv. Marc. II, 24. III, 24.
Ingredi fidem De Pudic. 16.
Ingustare Scorp. 7.
Inhabilis De Resurr. Carnis 18.
Inhabitare vestes De Pall. 3.
Inhalare Apolog. 23 „*inhal.* aris".
Inhonestas (= deformitas) Adv. Iud. 14.
Inhonestus (= deformis) Adv. Iud. 14. De Resurr. Carnis 9.
Inhonorabilis Ad Natt. I, 5. Adv. Marc. III, 17.
Inhonorare (= honore privare, non honorare) Adv. Marc. IV, 15. De Resurr. Carnis 10. Apolog. 13. crit. Adv. Marc. III, 17 „*inhonoratus*". Adv. Iud. 14 „*inhonorata* species".
Inhorrere De Anima 58.
Inhospitaliter Adv. Marc. IV, 24.
Inhumane (= inciviliter) Adv. Valent. 3.
Inicere Apolog. 23. De Praescript. Haeret. 22. Adv. Prax. 26.
— (= consilium capere, animum inducere) De Anima 34 „qua *iniecerat* angelos condere".
Iniectio (= ἐπιβολή, εἰσβολή, ἔννοια, νόημα) Adv. Hermog. 10. Adv. Marc. III, 21 „*iniectionem* sistere". De Pudic. 13 „*iniectiones* Satanae". Adv. Marc. I, 22. IV, 1. De Anima 34. Adv. Prax. 27.
Ininterpretabilis Adv. Valent. 14.
Ininventibilis Adv. Hermog. 45.
Ininvestigabilis Adv. Hermog. 45. Adv. Marc. II, 2.
— et Investigabilis Adv. Hermog. 45.
Inire De Praescript. Haeretic. 16 „*in.* quaestiones". Ibid. 8 „*in.* curiositatem". Ibid. 16 „*in.* eversionem stomachi aut cerebri".
Initiari aliquid Apolog. 8. Adv. Marc. IV, 11. 21.
— alicui rei et aliqua re Apolog. 16. crit.
Initiatio Adv. Marc. IV, 33. Apolog. 7. 21.
Initiator Adv. Marc. IV, 14. 22.
Initiatrix Ad Natt. II, 7.
Initiatus Ad Natt. I, 7 „*initiatum* volentibus".
Initium solis (= oriens) Ad Natt. I, 13.
Iniuria (= damnum) Apolog. 3. 38.

Iniustitia Adv. Marc. II, 11. III, 14. 22. IV, 10 „*iniustitiae*“. De Resurr. Carnis 47.
Iniustus (= non conveniens, discors) De Cultu Femin. II, 5 „*iniustorum* colorum adulteria“.
Inlaesibilis Adv. Valent. 27.
Inlex v. s. Illex.
Inludium De Resurr. Carnis 16 „*inludia* somniorum“.
Innascibilis Adv. Valent. 37.
Innatus Adv. Hermog. 27.
Innominabilis Adv. Valent. 37.
Innovare Adv. Valent. 4.
Innovatio Adv. Marc. I, 1. IV, 1.
Innubus De Resurr. Carnis 27 „*innuba* caro“.
Innumerus De Exhort. Castit. 6 „*innumerum* nubere“.
Innuptus De Bapt. 19.
Inobaudientia Adv. Marc. IV, 17.
Inobaudire aliquem Adv. Marc. III, 16.
Inoblectari Adv. Hermog. 18 „*inobl.* in aliqua re“.
Inobliteratus De Anima 24.
Inobscurabilis De Anima 3 „*inobscur.* regula“.
Inobsoletus De Resurr. Carnis 58.
Inoculare De Anima 19 „*inoc.* frutices“.
Inofficiosus Apolog. 40 „*inofficiosa* dei gens“.
Inolescere Adv. Valent. 39. De Patient. 2. 13 „*inol.* cineri et sacco“. Apolog. 40 „*inol.* criminibus“. Ad Natt. II, 12. Scorp. 1. Cf. De Virg. Vel. 10.
— et Insolescere De Patient. 2.
Inoperari Adv. Marc. II, 11. V, 17 „*inop.* aliquid in aliquem“.
Inornare De Anima 19. De Resurr. Carnis 16.
Inpraeputiatus De Monog. 11.
Inpraescientia Adv. Marc. II, 7.
Inprospecte De Anima 24.
Inprovidentia Adv. Marc. V, 1.
Inquies De Anima 25.
Inquietare Ad Natt. I, 10. Apolog. 15 „*inqu.* honorem divinitatis“, h. e. inquinare, turbare. De Spectac. 15 „*inqu.* spiritum sanctum“. Apolog. 38. De Corona 11. De Carne Chr. 1.
— (= inquietari) De Pall. 2.
Inquietator De Spectac. 23 „*inqu.* animarum“.
Inquilinatus De Anima 38.
Inquilinus De Anima 38 „*inquilinus* carnis anima“.
Inquinamentum Apolog. 15. 30. Ad Natt. I, 10. Adv. Marc. V, 12.
Inquisitor Adv. Marc. V, 1.
Inquit praepositum De Pudic. 2. De Pall. 5. Adv. Iud. 14.
Inquit pro *dicit* c. acc. c. infin. Ad Natt. I, 1. De Idol. 23. Adv. Marc. V, 18.
— abundat post *dicit* Adv. Prax. 21. Adv. Iud. 9. crit.
— absolute positum Apolog. 1. De Monog. 1. De Fuga in Persec. 5.
Inrationabiliter De Paenitent. 1. Adv. Prax. 3.
Inrationalis et Inrationabilis De Anima 32. crit. De Resurr. Carnis 52. crit.
Inrationaliter Adv. Marc. II, 6.
Inrecuperabilis (= quod sanari non potest) De Pudic. 14.
Inreformabilis Adv. Valent. 29. De Resurr. Carnis 5.
Inreligiositas Apolog. 24. 25.
Inreligiosus Ad Natt. I, 10. II, 9.
Inremissibilis De Pudic. 16.
Inrepercussus Apolog. 16.
Inreprehensibilis De Resurr. Carnis 23.
Inrespirabilis De Idol. 24.
Inreverens Adv. Marc. II, 14. De Orat. 13. Ad Natt. I, 10 „*inreverentissimus*“.
Inreverentia Ad Natt. I, 17.
Inrevocabilis De Paenitent. 12 „*inrevocabiles* morae“.
Inrisiloquium De Paenitent. 10.
Inrisui iudicare Apolog. 49.
Inrogare se rogo Ad Natt. II, 13.
Inruere De Anima 14 „*inruit* oblivio“. Ibid. 31.
Inrufare Apolog. 22. De Ieiun. 17.
Inrumpere Ad Natt. I, 7 „*inr.* tenebras lumine“. Adv. Marc. IV, 20 „*inr.* legem“. Apolog. 3 „id quod ignorant *inrumpunt*“.
Insanire (= irasci) De Idol. 21.
— (= vaticinari) Ad Uxor. I, 6.
Inscientia (= inscitia) Adv. Marc. V, 14. crit.
Inscribere De Resurr. Carnis 40 „caro cadaver *inscribitur*“. Adv. Marc. II, 17 „sed ipse mundus *inscriptus est*“, sc. hoc testimonio. De Resurr. Carnis 34 „*inscr.* transgressionis elogio“. Adv. Valent. 29 „censui animali *inscriptas*“. Apolog. 21. 50 „*inscr.* alicui imagines“. De Resurr. Carnis 2.
Insculptus aliquid Apolog. 35 „*insc.* scenam“.
Insectatio Adv. Marc. V, 1.
Insecutor (= persecutor) Apolog. 5.
Insensibilis Apolog. 22. Adv. Marc. V, 9.
Inserere Adv. Marc. V, 18 „*inser.* catenis regulos“. Apolog. 16 „*ins.* suspicionem“.
Insidere (alicui rei) De Resurrect. Carnis 18.
Insidiare (?) Ad Uxor. II, 7.
Insignis De Pall. 4 „*insignes* libidinum“. Apolog. 6 „*insignia* dignitatum“. De

Spectac. 21 „*insignior* homicida". Apolog. 21. De Spectac. 12 „*insignissimus*".
Insignis c. genit. De Pall. 4.
Insigniter Adv. Marc. III, 19. Adv. Iud. 7.
Insilire aliquem et in aliquem (= insultare, increpare) Adv. Marc. IV, 15. 23.
Insinuare Ad Uxor. I, 6 „*insin.* viris uxores". De Resurr. Carnis 2. 28 „*insin.* manum", h. e. in sinum condere. De Anima 23. 27 „*insin.* sulco et arvo". De Monog. 8. Adv. Marc. III, 19. Adv. Valent. 11. Adv. Iud. 10.
Insinuatio De Anima 49. De Resurr. Carnis 2 „*insin.* alterius divinitatis".
Insinuator Ad Natt. II, 1.
Insistere (= instare) De Resurr. Carnis 24. Adv. Marc. IV, 39.
— suis rebus Scorp. 14.
— lineae Adv. Marc. IV, 15.
Insolentia De Spectac. 20 „*insol.* stadii".
Insolescere Ad Natt. II, 12 „*insolescere* vox coepit". De Carne Chr. 4 „uterum de die in diem *insolescentem*". De Anima 30.
— et Inolescere Adv. Valent. 39. De Anima 30.
— (de voce pubescentium) Ad Natt. II, 12.
Insonare De Ieiun. 15.
Inspeciatus (= sine specie, *ἀνείδεος*) Adv. Valent. 10.
Inspectatio (= contemplatio, examinatio) Adv. Marc. IV, 35. Ibid. II, 17 „ad *inspectationem* doctrinarum".
Inspectio (= examinatio) Ad Natt. I, 4.
— (= conspectus, adspectus) Ad Natt. I, 20.
Inspector (= lector) Adv. Marc. V, 21.
Inspicere (= dispicere, examinare) De Monog. 3. Adv. Marc. I, 14.
Inspirare De Corona 8. Ad Natt. I, 20.
Inspiratio De Patient. 1.
Inspumare Apolog. 12.
Instabilitas Adv. Iud. 11 „*instabil.* pedis".
Instanter Ad Scap. 4.
Instantia De Spectac. 19 „*inst.* quaestionis". De Patient. 10. De Anima 56 „*inst.* funeris". Adv. Marc. IV, 36 „*inst.* orandi". De Orat. 4 „sub *instantiam* passionis".
Instaurare De Ieiun. 16. Adv. Marc. IV, 2.
Instigatio Apolog. 23.
Instinctor Adv. Marc. II, 10.
Instinctum Adv. Marc. V, 16.
Instinctus Adv. Marc. I, 2. De Resurr. Carnis 34.
Institutio Apolog. 17.
Institutum (= mos) Apolog. 47.
Institutum (= instituta causa) Ad Natt. I, 3.
Instructilis De Anima 14.
Instructio (= instructum) De Anima 17.
Instructus Apolog. 6. De Anima 19. 32.
Instruere (= struere, sistere) Adv. Hermog. 30.
Instrui aliquid De Ieiun. 7. Adv. Marc. III, 15.
Instrumentum (= apparatus, paratura, liber) Apolog. 18. 19. 47. 21 „*instrumenta* Iudaeorum", h. e. sacrae litterae. Ibid. 17 „*instr.* elementorum". De Corona 8. De Pudic. 7. Adv. Marc. V, 6. 13. IV, 1. 10 „*instr.* Danielis". Adv. Hermog. 19. De Resurr. Carnis 40. 21 „*instrumenta* divina". Ibid. 33 „*instr.* Iohannis". Ibid. 38. 39 „*instrumenta* apostolica". De Carne Chr. 2. Adv. Prax. 28. De Resurr. Carnis 63. Cf. Dirksen Manuale Latinitatis Font. Iur. Civ. Roman. s. v. *Instrumentum* pag. 484 §. 2.
Insuavitas Ad Martyr. 3. De Paenit. 10.
Insubditivus Adv. Valent. 27.
Insufficiens Adv. Hermog. 15.
Insufficientia Ad Uxor. I, 4.
Insufflare De Resurr. Carnis 5.
Insulsus De Resurr. Carnis 6 „*insulsissima* bestia elephantus". Ad Natt. I, 3.
Insultare De Anima 1 „*insult.* iniuriam". Ad Natt. I, 18 „*ins.* flagris", h. e. contemnere. Adv. Marc. I, 7.
Insultatorius Adv. Marc. V, 10.
Insuper nominare Adv. Valent. 7.
Insuperabilis Adv. Hermog. 11.
Insuperatus Ad Natt. II, 17.
Insurgens conatus De Anima 10.
Insusurrare Adv. Marc. II, 7.
Intaminatus De Corona 14.
Integer ab aliqua re Apolog. 11.
Integrator Apolog. 47 „*integr.* veritatis".
Integre De Resurr. Carnis 54. Apolog. 46.
Integritas De Pudic. 1. De Anima 17 „*integr.* remorum in aquis".
Intellectio Ad Natt. II, 12.
Intellectualis Adv. Valent. 32. 37. De Anima 6.
Intellectualitas De Anima 38.
Intellegens c. genit. Adv. Valent. 28.
Intellegere aliquid in aliquid (= interpretari) Adv. Marc. IV, 33.
— (absolute positum) Adv. Iud. 14.
Intellegibilis Adv. Marc. IV, 25. Adv. Prax. 7.
Intempestivus Adv. Valent. 14 „*intemp.* genitura".
Intendere De Spectac. 20 „*intend.* impudicitiae". De Ieiun. 2. Adv. Marc. V, 3. 15.

Intentare (= intendere, persequi) Ad Natt. I, 16. Adv. Marc. V, 4. 6. 14. Adv. Iud. 10.
Intentatio (= intentio) De Pudic. 14. 15. Apolog. 27 „*intent.* laesae divinitatis". Ibid. 46 „*int.* criminum".
Intentio De Ieiun. 11. De Pall. 4. Adv. Marc. II, 20. 29. III, 5. 11. 17. IV, 34. Adv. Valent. 33. De Resurr. Carnis 15. 31. 44.
Intercalare Adv. Marc. V, 13 „*interc.* legem".
Intercedere (= interpellare) Adv. Marc. I, 1.
Intercidere Adv. Marc. V, 14.
Intercipere De Paenitent. 3 „difficultas perpetrationem *intercepit*". De Exhort. Castit. 1 „*interceptum* matrimonium". Ad Natt. II, 6. Apolog. 25. De Resurr. Carnis 12. 42.
Interdicere Apolog. 45 „*interd.* de malioqnio". De Monog. 15 „*interd.* de cibis".
Interdictio Adv. Marc. V, 19.
Interdictor Adv. Marc. II, 9.
Interemptibilis Adv. Marc. III, 6.
Interemptio (de re inanimi) Adv. Prax. 27.
Interemptrix De Spectac. 17 „*interemptrices* pudoris sui".
Interesse c. dat. Apolog. 33 „*interest homini* deo credere". De Anima 25 „*interest* nulla professoribus veritatis". Apolog. 9 „licet parricidium homicidio *intersit*".
Interfector De Carne Chr. 5 „*interf.* veritatis".
Interficere De Carne Chr. 3 „*interf.* substantiam". Apolog. 48 „*interfecta* lux". De Resurr. Carnis 12 „*interf.* mortem", et „*interf.* noctem". Apolog. 48.
Interhiare Apolog. 48.
Interibilis Adv. Hermog. 34. De Resurr. Carnis 34.
Interiectio Ad Uxor. II, 6 „*interi.* scripturarum".
Interiendo pro Intereundo De Pudic. 7.
Interim dum De Corona 8.
Interire interitum Adv. Valent. 32.
Interlocutio De Pudic. 14 „*interl.* iudicii".
Interminabilis De Praescript. Haeret. 7. Adv. Marc. II, 3.
Interpellatio Ad Scap. 3.
Interpolare Adv. Marc. IV, 1 Apolog. 46. De Cultu Femin. II, 6.
Interpolator De Spectac. 2. Apolog. 46. De Cultu Femin. I, 7. De Anima 16 „*interp.* segetis frumentariae". De Praescript. Haeret. 7.
Interpretare Ad Natt. I, 4 „Christianum nomen de unctione *interpretatur*". De Bapt. 19. De Praescript. Haeret. 40. Adv. Iud. 9. 10. Adv. Marc. III, 18.
Interpretari (= deputare, tribuere) De Virg. Vel. 15. Adv. Marc. V, 7 „*interpr.* aliquid alicui rei". Adv. Hermog. 19 „*interpr.* aliquid in aliquid". De Corona 11.
Interpretator Adv. Prax. 19.
Interpretatorius Ad Natt. II, 4.
Interrogationes duae uno membro conflatae Apolog. 19 „*quae quando* sint gesta". Ibid. 22 „*quid ubi* geratur". Ibid. 48 „*quis in quam* bestiam reformari videretur". Adv. Hermog. 22 „*quid unde*". Ibid. 25 „*quae cui*". De Fuga in Persec. 8. Scorp. 1. Ad Martyr. 4. De Anima 13. De Resurr. Carnis 49 „*quas quali*". Adv. Prax. 8 „*quis quomodo*".
Interrogative Adv. Marc. IV, 41.
Interrogatorius Adv. Marc. II, 25 „*interrog.* sonus".
Interstes (= limes) Adv. Marc. IV, 33.
Interstruere Adv. Marc. IV, 39. De Resurr. Carnis 4. De Anima 53.
Intervellere barbam De Cultu Femin. II, 8.
Intervenire Apolog. 2. De Bapt. 5 „*interv.* aquis". De Patient. 6. 15.
Interventus De Bapt. 4.
Interversio Adv. Marc. III, 1.
Interula De Pall. 5.
Intervomere Adv. Marc. II, 20.
Intestina tropaeorum Apolog. 16. Ad Natt. I, 12.
Intestinum iter Adv. Marc. IV, 20.
Intimare Scorp. 1 „*int.* virus". De Cultu Femin. I, 4. De Resurr. Carnis 40 „*int.* sensibus". Adv. Valent. 17.
Intinctio (= baptismus) De Paenitent. 6. 2 „*int.* paenitentiae", h. e. subsignatio. De Patient. 13.
Intinguere (= baptizare) De Paenitent. 6. De Bapt. 4.
Intonare De Pudic. 12 „*intonuit* evangelium".
Intra cutem caesus et ultra De Pall. 3. — vos est, h. e. in manu et potestate vestra est Adv. Marc. V, 9.
Intrare in saeculum Apolog. 5.
Intrepidus c. genit. De Anima 32.
Introgressus Adv. Marc. III, 21 „*introgr.* atque decursus vocationis in nationes".
Introire in saeculum Apolog. 5.
Intuitio Adv. Valent. 33. crit.
Intus ac foris Adv. Marc. I, 14.
Invadere De Corona 4 „*inv.* velamen". De Pudic. 13 „*inv.* omnium genua". Ad Uxor. II, 4 „*inv.* de poculo". De Paenitent. 2. 4 „*invad.* paenitentiam".

Invalescere Adv. Marc. IV, 24. Ad Natt. I, 11. De Resurr. Carnis 47. 54.
Invaletudo (= infirmitas) Adv. Iud. 13. crit. „curando *invaletudines*“. Adv. Valent. 21.
Invalidus (c. genit.) Adv. Marc. II, 8 „*inval.* sustinendi“.
Invehere Ad Uxor. II, 8 „*inv.* dotalia“. De Patient. 13. De Anima 19 „*invehi* parietibus malunt hederae“. De Carne Chr. 7. Apolog. 30.
Inverecundia Apolog. 7 „*inverecundiam* libidinum procurare“.
Investigabilis (= quod investigari potest) Adv. Hermog. 45.
— (= ininvestigabilis) Adv. Marc. V, 14.
Investigatio Adv. Valent. 9.
Investis (= nudus) De Pall. 3.
— (= nondum vesticeps) De Anima 56 „*inv.* puer“. De Virg. Vel. 8. 11. De Orat. 22.
Invidia Apolog. 40 „*invidia* caelum tundere“. De Orat. 5. De Fuga in Persec. 10. De Ieiun. 16 „*invidiam* supplicem obiciunt idolis suis“.
Invidiosus De Pudic. 22 „*invidiosae* cicatrices“. Adv. Marc. II, 24.
Invincibilis Adv. Hermog. 11.
Inviscatus De Anima 1 „*inviscatae* palmae“.
Invisibilis (Aoratos) Aeon Adv. Valent. 35.
— Apolog. 17. 22. Adv. Marc. V, 11. 14. 19. 20. Adv. Hermog. 23. 25. 29. 45. Adv. Valent. 7. 37. De Carne Chr. 11.
Invisibilitas Adv. Prax. 14.
Invisibiliter Adv. Valent. 14. 32.
Invisus (= non visus, invisibilis) Adv. Prax. 14.
Invitator De Cultu Femin. II, 2 „*invit.* libidinis decor“. De Patient. 16. Adv. Marc. IV, 31. 25 „*invit.* vitae aeternae“.
Invitatorius De Anima 57 „*invit.* operatio“.
Invituperabilis Adv. Marc. II, 10.
Invitus c. genit. Apolog. 39.
Inundare Apolog. 18. 25. Adv. Valent. 15.
Inundatio Ad Natt. II, 2 „*inund.* argumentationis“.
Inunitus (= ἑνωθείς, unitus) Adv. Valent. 29.
Inurere De Cultu Femin. II, 6. De An. 20 „*inurit* mendaces Cretas“, h. e. notat. De Ieiun. 2 „*inusta* conscientia“.
Ipse (= idem) De Resurr. Carnis 1. Adv. Marc. V, 16.
Ire in aliquem (= obsistere) Adv. Marc. I, 29.
Israelitum genit. Adv. Iud. 1.
Ita rerum Adv. Valent. 14.
Itaque postpositum Adv. Marc. II, 9., et saepius.
Iterabilis Adv. Marc. II, 28 „*iter.* iniuria“.
Iterare De Resurr. Carnis 57 „*iter.* sententiam“. De Anima 35 „*iteratae* animae in alia corpora“. De Pudic. 14 „*iter.* veniam“.
Iteratio De Paenitent. 5 „*iter* delicti“. Adv. Marc. V, 21.
Iterato Adv. Iud. 13.
Iubere c. simpl. coniunct. De Idol. 14. De Anima 35.
—, sequente *ut*, Adv. Marc. IV, 29. V, 12.
— c. dat. structum Adv. Prax. 12.
Iudaismus Adv. Marc. IV, 33. V, 3. 17.
Iudicare De Paenitent. 5 „iudicato“, h. e. cognito.
— (= damnare, punire) Apolog. 4. 14. 18. De Spectac. 15. 17. De Anima 37 „*iudicat* talionibus“. Apolog. 47. 16 „*iud.* in aliquid“. Ibid. 49 „*iud.* inrisui“. De Praescript. Haeret. 13 „*iud.* igni perpetuo“. De Virg. Vel. 17. Scorp. 10.
Iudicatio Adv. Marc. IV, 24.
Iudicato Adv. Marc. II, 12.
Iudiciarius Adv. Marc. II, 24 „mala *iudiciaria*“, h. e. quae a iudice infliguntur.
Ingalis Ad Natt. II, 9.
Iugulatio De Anima 25.
Iugum Adv. Marc. II, 11 „eodem *iugo* urgeris“, h. e. pari necessitate. Ad Uxor. II, 8 „*iugum* fidelium“.
Iungere sententiam cum aliquo De Resurr. Carnis 1.
Iuppiteri et Iuppiteres Apolog. 14. Cf. Ad Natt. I, 10.
Iurare per genium Caesaris Apolog. 32.
— aliquem Apolog. 16 „*iurat* signa“.
Iuridicina De Pall. 3.
Iurulentia De Ieiun. 1. Apolog. 8.
Iustificatrix Adv. Marc. IV, 36.
Iustitia De Idol. 11 „*iust.* quaestus“. De Cultu Femin. II, 5 „*iust.* corporis excolendi“. De Pall. 1 „*iust.* vestis“. Adv. Hermog. 41 „*iust.* motationis“. De Resurr. Carnis 58 „*iust.* habilitatis et dignitatis“.
Iustitium De Ieiun. 16. 19. De Resurr. Carnis 12., h. e. quies.
Iuvare (= refrigerare) Adv. Marc. V, 12.
Iuvencula Adv. Iud. 9. Adv. Marc. III, 13. De Monog. 13.
Invenesco De Exhort. Castit. 6 „*iuvenuit*“.
Iuxta De Pudic. 4 „*iuxta* moechiam iudicari“. De Monog. 15 „*iuxta* adulterium indicare“. De Pudic. 19 „*Iuxta est* ut dicamus“. De Anima 2 „*iuxta* nostra philosophos sensisse“.

L.

Labare De Pudic. 9 „*labat* de valetudine".
Labi De Carne Chr. 6. De Praescript. Haeret. 30 „*labi* in feminam". De Praescript. Haeret. 3 „*labi* a regula". De Pudic. 13 „*labentem* omnium vestigia".
Laborare (= elaborare) Adv. Marc. II, 2 „*laborandae* terrae ergastulum". Ad Natt. I, 3 „*lab.* confessionem".
Laboratus De Virg. Vel. 10 „*laboratior* continentia".
Lac Adv. Marc. IV, 5. Ad Scap. 4 „*lacte* Christiano educatus". De Corona 3 „*lactis* et mellis concordia". Adv. Marc. I, 14 „*lactis* et mellis societas". De Carne Chr. 20 „decoquentibus in materiam *lactis* laetiorem".
Lacessere et Lacescere Ad Natt. I, 10. De Praescript. Haeret. 4. crit.
Lacinia De Pudic. 13 „*lacinias* omnium invadentem".
Laciniosus De Virg. Vel. 4 „*lac.* sermo". Adv. Marc. IV, 1 „*laciniosa* onera legis Mosaicae". Ibid. IV, 29 „*lacin.* et implicita vita". De Cultu Femin. II, 9 „*laciniosae* ineptiae pomparum".
Lacon Apolog. 46. 50.
Lacrima Apolog. 30 „*lacrimae* arboris Arabicae".
Lacrimabilis De Anima 19.
Lacrimosus Adv. Marc. IV, 30 „*lacr.* austeritas".
Lactans et Lactens De Anima 19. crit.
Lactes piscium De Resurr. Carnis 4.
Laedi aliquid De Resurr. Carnis 56.
Laesura De Patient. 7 „divitiarum *laesurae*". De Resurr. Carnis 40. 48 „*laesurae* carnis". Adv. Marc. II, 10. De Ieiun. 7.
Laetus De Cultu Femin. I, 1 „*laetior* habitus". De Carne Chr. 20 „materia *laetior* lactis". Ad Martyr. 3.
Laicus De Praescript. Haeret. 41. De Fuga in Persec. 11. De Monog. 11. De Exhort. Castit. 7. De Bapt. 17.
Lamia Adv. Valent. 3 „*Lamiae* turres".
Lamnae De Corona 12.
Lana De Cultu Femin. II, 10 „*lanas* incoquere". Ad Natt. II, 5.
Lancea De Pudic. 7 „*lancea* solis". De Anima 10 „*lanc.* culicis". Ad Natt. II, 5.
— et Hiantia De Anima 10.
Lanceare Adv. Marc. III, 13. Adv. Iud. 9.
Lancinare Ad Natt. II, 7. De Corona 14. Adv. Iud. 9. Adv. Marc. I, 1. III, 13. De Resurr. Carnis 8.
Languescere De Pall. 3 „*languescit* in iuventutem".
Languor De Praescript. Haeret. 2.
Lanicium De Pall. 3 „*lanicii* dispensatio".
Lanicutis De Pall. 1.
Lanificium De Exhort. Castit. 12 „*lanif.* dispensare".
Lanista Ad Natt. I, 18. De Idol. 11.
Lanositas De Pall. 3 „*lanos.* muscosa".
Lanugo De Cultu Femin. II, 8 „*lanuginem* subducere".
Lapidare Scorp. 10.
Lapidatio Adv. Marc. IV, 39 „*lapid.* familiaris inermi tumultui". De Resurr. Carnis 55.
Lapidositas De Cultu Femin. I, 5 „*lapidositas* in piscium cerebris".
Lapilliscere Ad Natt. II, 12 „*lapill.* ubera coeperunt".
Lapis De Anima 46 „*lapidum* senia deponit". Apolog. 48 „*lapidibus* exigere".
Lapsus gulae De Resurr. Carnis 60.
Laqueus Ad Natt. I, 16 „*laqueo* sibi mederi". De Anima 2 „*laqu.* praeiudicii".
Lar De Praescript. Haeret. 42 „sine *lare* extorres vagantur".
Largiter c. genit. Apolog. 37 „*larg.* ultionis".
Lascivire (= exorbitare) Apolog. 48.
Laterculum Adv. Valent. 29. Ad Natt. I, 13 „*laterc.* septem dierum".
Latere c. dat. structum Adv. Marc. I, 1 „ne *cui* lateat". Adv. Hermog. 8. De Carne Chr. 11.
Laterensis Adv. Marc. IV, 43.
Laterinus Adv. Marc. II, 20 „pro *laterinis* deductis".
Latiaris De Spectac. 6 „*latiares* ludi".
Latitudo De Idol. 2 „*latit.* idololatriae". Ibid. 8. 2 „*latit.* diaboli". Ad Natt. II, 9 „*lat.* erroris". De Spectac. 30 „*lat.* spectaculi".
Latrare Apolog. 46 „*latrant* in principes philosophi". Cf. s. v. Elatrare.
Latrinae De Pall. 4 „*latrinarum* antistes". De Ieiun. 6 „praemeditatorium efficitur *latrinarum*".
Latus De Resurr. Carnis 2 „et hoc *latere* defendetur". Ad Uxor. II, 4. Adv. Marc. IV, 34. De Ieiun. 11.
Lavacrum (= baptisma) De Pudic. 9. 13. 16. Apolog. 42.
Lavantium praedo Apolog. 44.
Lavatio De Bapt. 5.
Laudatio (= commendatio) Adv. Marc. IV, 11. De Resurr. Carnis 5.
Laurus (= lauretum) Apolog. 35.
Laxamentum Adv. Marc. IV, 36.
Lazarus et Eleazarus De Anima 7. crit.

Lectio Apolog. 22.
Lectisternium Ad Natt. I, 10.
Lector De Praescript. Haeret. 41.
Legalis De Monog. 7 „*legales* scripturae".
Legare Ad Natt. I, 16 „*leg.* in vincula".
Legatarius De Spectac. 6 „*legatariae* editiones", sc. ludorum.
Legatio De Paenitent. 9 „*legationes* deprecationis".
Legatus Adv. Marc. II, 14. Ad Uxor. I, 1.
Legifer (= legislator) Apolog. 19.
Legionarius De Anima 25 „*legion.* numerus".
Legitimus De Anima 37 „*legit.* nativitas". De Fuga in Persec. 2 „*legit.* oratio", h. e. dominica. De Ieiun. 2. Ad Natt. I, 7 „*legit.* Christianus".
— c. genit. Adv. Valent. 30 „*legitimus* veritatis".
Lena De Corona 14.
Leno De Cultu Femin. II, 9 „*leno* vestitus". Cf. De Orat. 14. Apolog. 7 „*lenones* tenebrarum canes".
Lenocinator gratiae Adv. Marc. I, 22.
Lenocinium Adv. Marc. I, 23. Adv. Hermog. 27 „*lenoc.* pronuntiationis". De Anima 48 „*lenocinium* divinitatis religio".
Lenticula De Ieiun. 17.
Lentigo Ad Natt. I, 5 „*lent.* sordescens".
Leo De Pudic. 22 „*leonem* concedere". De Spectac. 26 „expostulare *leones* in aliquem".
Leoninus De Corona 8 „*leon.* corium". De Paenitent. 12 „*leon.* horror capilli".
Leprosus Adv. Marc. IV, 9. De Pudic. 20 „*leprosorum* purgatio". Apolog. 21 „*leprosos* purgare".
Lethargus De Anima 43.
Levare tunicam De Spectac. 21.
Lex Adv. Iud. 2 „*lex* non scripta", h. e. naturalis. De Corona 6 „*lex* naturalis". Ibid. 6 „*lex* communis in publico mundi". Adv. Iud. 2 „*lex* primordialis". Adv. Marc. V, 13 „*lex* figurata". Scorp. 2 „*lex* evangeliorum radix", h. e. vetus testamentum, quo significatu vocabulum *lex* saepissime usurpatur.
Liare cisternam De Idol. 8.
Libamen Adv. Iud. 8.
Libellulus Ad Natt. I, 20. Adv. Marc. II, 1.
Libellus Ad Natt. I, 17 „*libelli* festivi".
Libens Adv. Marc. I, 1 „sol nunquam *libens*".
Liber c. genit. De Anima 22 „*libera* arbitrii anima".
— c. infin. De An. 1 „*liberior* negare".
Liberalia Apolog. 42. De Spectac. 5. 10.
Liberalitas (= donativum) De Corona 1 „*liberalitas* imperatorum expungebatur in castris". Apolog. 29 „*liberalitatis* aliquid alicui conferre".
Liberaliter De Ieiun. 9 „*liberalius* pascere".
Liberare De Carne Chr. 7. Adv. Marc. I, 25 „*lib.* in aliquid".
Libertas Apolog. 24 „*libert.* religionis". De Virg. Vel. 7 „*lib.* capitis", h. e. caput non velatum. Adv. Marc. II, 5 „*lib.* arbitrii". Ibid. V, 3. IV, 21 „*lib.* oris bovi terenti". De Paenitent. 6 et De Resurr. Carnis 57 „*libertate* mutare", h. e. liberare, manumittere.
— (= licentia) Ad Natt. I, 4.
Libidinosus c. genit. De Virg. Vel. 13. De Resurr. Carnis 32.
Libido Apolog. 15. 9 „*libidinis* saltus". De Bapt. 12 „*lib.* stili". Adv. Marc. V, 13. De Ieiun. 1. De Pudic. 14. De Resurr. Carnis 61 „*libidines* fluitant", i. e. semina.
Libitina De Corona 13.
Librare caput sub gladio De Pudic. 22. De Pall. 1 „*libr.* arietem".
Librator Adv. Hermog. 32 „*libr.* universitatis".
Libripens Adv. Marc. II, 6.
Licebit De Pudic. 7. Adv. Marc. III, 7. De Carne Chr. 7. crit.
Licentia Adv. Marc. I, 3 „*lic.* poetica, pictoria, haeretica". De Exhort. Castit. 8.
Lignarius Adv. Iud. 11 „*lign.* rex". Adv. Marc. III, 19.
Lilium De Corona 14 „*lilia* utraque". Ad Uxor. I, 4.
Limaceus (= de limo, choicus) De Resurr. Carnis 49.
Limare Scorp. 5.
Limax De Anima 10.
Limes Adv. Marc. IV, 33. Adv. Valent. 5 „*limes* mihi erit cum illis". De Pudic. 1 „*limitem* figere". De Spectac. 20. De Praescript. Haeret. 37 „*limites* commovere".
Limus De Bapt. 3. Adv. Valent. 24. De Pudic. 7.
Linea Adv. Hermog. 3 „extrema *linea* non intellegentium Hermogenes". Ibid. 38 „*linea* extrema pict.". Adv. Marc. I, 7 „*lineae* dimicationis". Ibid. II, 9 „*lineae* dei". De Carne Chr. 17 „ad unam *lineam* congressionem dirigere". De Pudic. 6 „ad *lineam* dimicare". De Anima 43 „agere *lineas*". Adv. Marc. I, 9 „ad *lineas* rursus et in gradum". Scorp. 4 „certas *lineas* praeducere". Adv. Marc. III, 5. Ibid.

IV, 17 „*lineae* insistere“. Ibid. I, 7 „*lineis* claudere“. Ibid. V, 1 „*lineis* iisdem dimicare“. De Carne Chr. 17. De Resurr. Carnis 57.
Liniamentum De Resurr. Carnis 49 „secundum *liniamenta* Christi incedentes“, h. e. in sanctitate, veritate, iustitia. De Resurr. Carnis 55 „*liniamenta* agnoscibilia“. Ibid. 6. 14. 49. 61.
Lingua De Patient. 8 „*linguae* amaritudo“. De Resurr. Carnis 61 „*linguae* pulsus temperantur dentibus“. Adv. Marc. IV, 37 „*linguae* tarditas“. De Patient. 6 „*linguae* venenum“.
Linguatulus Ad Natt. I, 8.
Linguatus De Anima 3 „*linguata* civitas“.
Linire abacum De Idol. 21.
Linum ardens Adv. Iud. 9.
Linteatus De Testim. Animae 2 „*lint.* pallium“.
Linteus De Corona 8. De Spectac. 26.
Linteolum De Virg. Vel. 17.
Lippire Adv. Marc. I, 2 „*lippientibus* singularis lucerna numerosa est“.
Liquare De Pall. 3.
Liquere De Pall. 3. Scorp. 6 „etiam Africae *liquuit*“. De Carne Chr. 17.
Liquido esse Apolog. 1 „quid sit *liquido* in causa Christianorum“.
Litare De Patient. 10 „*litare* deo honorem“. Adv. Valent. 2 „*litaverunt* sanguine testimonium Christi“. Adv. Iud. 5.
Litigare De Corona 11.
Litterae De Idol. 5 „*malae* litt.“ Ibid. 23 „*litt.* vicariae oris nostri“. De Corona 7 „*litt.* saeculares“. Ad Natt. II, 12 „*litt.* divinae“. Apolog. 22 „*litt.* sanctae“. Adv. Prax. 1 „*litteras* pacis revocare“. De Anima 17 „*litt.* primae“, h. e. rudimenta.
Litterator De Idol. 9.
Litteratura Apolog. 18. 47 „*litter.* divina“. De Idol. 10. Ad Natt. I, 10. II, 2. 12.
Litura Adv. Marc. V, 16.
Localis De Resurr. Carnis 21 „*localia* iudicia dei“.
Λόγος Apolog. 21. Adv. Prax. 5.
Loculus Apolog. 6 „*loculi* cellae vinariae“. De Cultu Femin. I, 8. De Anima 20.
Locus De Fuga in Persec. 11 „*loci* minoris Christianus“. De Anima 25 „*locis* muliebribus sequestratum semen“. De Carne Chr. 7 „*locus* receptorius“. De Pall. 4 „tunc *locorum*“. Apolog. 31 „in aliquo *loco* casus invenimur“. De Anima 46 „privatus *loci*“.
Longinquare De Pudic. 5.
Longinquus De Spectac. 2 „de *longinquo*“. Ibid. 22. De Idol. 13.
Longum est si Ad Martyr. 4.
Loquella Adv. Marc. IV, 11. Ad Natt. I, 8 „*loquellam* formare“.
Loqui (= alloqui, dicere, appellare) Adv. Marc. IV, 22. Adv. Hermog. 31.
Lorica De Anima 15 „*lorica* pectoris“.
Loricare De Anima 38. De Ieiun. 12.
Lubricus (= inconstans) Adv. Hermog. 41.
Lucar Scorp. 8.
Lucere Adv. Marc. V, 16 „*lucet* vanitas liturae“.
Lucerna De Pudic. 7 „*lucernae* spiculum lumen“. Adv. Iud. 9 „*luc.* Christo Iohannes“. Ad Natt. I, 13 „*lucernarum* ritus Iudaicus.
Lucernatus De Idol. 15 „*lucernata* ianua“.
Lucifuga De Resurr. Carnis 47 „*lucif.* scripturarum“. Adv. Valent. 3 „*lucif.* bestia“.
Lucius et Lucius Titius, nomina ficta, Apolog. 3. Ad Natt. I, 4.
Lucri ducere Adv. Marc. V, 20.
— habere De Corona 11.
— facere De Resurr. Carnis 42.
Lucrificare De Praescript. Haeret. 24.
Lucro facere (= lucri facere) Ad Uxor. II, 7. Cf. De Praescript. Haeret. 24. crit.
— et Lucrificare De Resurrect. Carnis 42. crit.
Luctari Ad Natt. II, 11 „*luctantes* sponsae“.
Luculenter De Resurr. Carnis 11.
Ludere De Pall. 3 „de corio suo *ludere*“, proverbium. Apolog. 29. De Pudic. 6. 14. 22. Ad Natt. II, 10 „*lud.* calculis“. Apologet. 23 „*lud.* miracula“.
Ludicrae meridianorum crudelitates Apolog. 15.
Ludificare De Anima 17.
Ludus meridianus Ad Natt. I, 10.
Luere (= solvere, exsolvere) De Idol. 13.
Lumen Apolog. 39 „post *lumina*“. De Cultu Femin. I, 2 „*lumina* lapillorum“. De Pudic. 8. De Pall. 1 „*luminis* concilium“. Apolog. 11 „*lumina* florent“.
Luminaria caelestia Adv. Marc. II, 3. Adv. Prax. 12.
Luminosus Scorp. 10. De Fuga in Persec. 14 „*luminosa* nox Christi“.
Luna Adv. Hermog. 29 „*luna*, solatium tenebrarum“. De Resurr. Carnis 12 „*lunae* specula“.
Lunula De Cultu Femin. II, 10.
Lupa Apolog. 25 „*lupa* prostitutissima“.

Adv. Valent. 4. De Pall. 4. Ad Natt. I, 5. II, 10.
Lupanar Apolog. 40 „*lupanaribus* operantibus". Ibid. 35 „*lupanaris* novi habitus". De Idol. 15 „*lupanaris* novi facies".
Lurconianus De Anima 33 „*Lurconiana* condimenta".
Luridatus Adv. Marc. IV, 8 „*luridati* delinquentiae maculis".
Lusio Adv. Valent. 6.
Lusitare Ad Natt. II, 13.
Lusorius De Spectac. 18 „*lusoria* scena".
Luteus De Pall. 4 „*lutea* unctio".
Luxuria (= ardor impudicus, libido) Ad Natt. II, 13.
Luxuriari cum aliqua (= concumbere) Ad Natt. I, 10.
Lymphaticus De Anima 50.
Lymphatus De Bapt. 5.
Lytrotes (= Horos) Aeon Adv. Valent. 9.

M.

Macaria Aeon Adv. Valent. 8.
Macariotes Aeon Adv. Valent. 8.
Macellum De Ieiun. 15 „*macelli* claves tibi tradidit". De Resurr. Carnis 61 „ad *macellum* corrodendum". Apolog. 21.
Macerare lavacro faciem morosiorem De Virg. Vel. 12.
Maceratio victus De Ieiun. 3.
Machaera De Praescript. Haeret. 43. Adv. Marc. IV, 29. Scorp. 10. Adv. Marc. III, 14 „*mach.* allegorica". Adv. Iud. 13 „*mach.* condicionalis". De Pudic. 14 „*mach.* spiritalis".
Machina Ad Natt. I, 18 „*mach.* confingendi corporis".
Machinari Ad Scap. 2 „*mach.* ultionem".
Mactare De Ieiun. 16 „*mactat* gulam suam idolo".
Maculae ligneae (nostrum *maser*) De Pall. 5.
Madescere (= emolliri, moveri) De Orat. 16.
Maerere et Haerere De Resurr. Carnis 31. crit.
Magia De Anima 57. De Idol. 9. Scorp. 1. Ad Uxor. II, 5 „*magiae* aliquid operari".
Magicus De Spectac. 2 „*magicae* devinctiones".
Magis Apolog. 23 „*magis* proxima est". De Idol. 11 „*magis* proximum".
— (= potius) De Resurr. Carnis 45 „*magis* illud prius est". De Pudic. 16 „*magis* est". Adv. Marc. IV, 19. De Anima 31 „*magis* est ut".
— (= frequentius) De Pudic. 1. De Paenitent. 8 „is actus, qui *magis* Graeco vocabulo exprimitur".
Magis comparativi ellipsis Apolog. 21. Ad Natt. I, 4. 7. 8. 12. II, 9. 12. Cf. s. v. Ellipsis.
— velle Adv. Marc. IV, 15.
Magister Apolog. 40 „*mag.* innocentiae". Ad Natt. I, 7 „*mag.* sacrorum". Ad Scap. 4. Ad Martyr. 1 „*magistri* gladiatorum".
Magisterium De Pall. 5 „*magist.* quietis". De Patient. 1 „*mag.* exhibendi".
Magna Corona, dies Libero festi, De Corona 7.
Magnalia sentire Ad Uxor. II, 7.
Magnanimis De Patient. 12.
Magnes, lapis, Adv. Hermog. 44.
Magnidicus Adv. Marc. V, 8. crit.
Magni facere De Spectac. 22.
Magnificare De Spectac. 22. De Cultu Femin. II, 11. Ad Natt. I, 10.
Magnus et Magus conf. Apolog. 21. 22. crit.
Magus Apolog. 22. De Praescript. Haeret. 43. De Idol. 9. De Pudic. 5.
Maiestas Apolog. 6 „*maiest.* legum". Ibid. 22. Ad Natt. I, 17. Adv. Valent. 7 „*maiestatis* census".
Maior aetas Apolog. 9., h. e. senes.
— ignis De Praescript. Haeret. 2.
Malagma Ad Natt. II, 5.
Male esse Ad Natt. II, 5 „*male est* valetudine". De Anima 19 „quibus de aedificio *male est*". De Praescript. Haeret. 24.
Maleficus Adv. Marc. I, 18 „*malefica* stella".
Maletractatio De Pudic. 13.
Malignitas Adv. Marc. II, 28 „*malignitates* et malitiae".
Maliloquium Apolog. 45. De Spectac. 2.
Malitiae spiritales (= spiritalia nequitiae, daemones) Adv. Valent. 22.
Malitiositas Adv. Marc. III, 15. 23.
Malle sequente coniunctivo simplici, pro ut, Adv. Hermog. 16.
— alicui De Pall. 1 „*maluit* Romanis deus". Apolog. 25. crit. De Pall. 3 „*malle* alicui aliquid".
— quietem De Anima 31.
Malleus (in manu Plutonis) Apolog. 15.
Malum Adv. Valent. 10 „*malum* foras". De Carne Chr. 8 „igneus ille *mali* praeses". Adv. Valent. 10 „in *malis* res est".
Malus (= ὁ πονηρός) Apolog. 22. De Cultu Femin. II, 5. De Idol. 16. 21. Ad Uxor. II, 3., et saepius.
Mammonas De Patient. 7. Adv. Marc. IV, 33. De Fuga in Persec. 12. 13. De Corona 12.
Manare De Anima 10 „*manante* impetu".

Adv. Marc. I, 19 „*manare* deus dignatus est de caelo".
Manceps Apolog. 11 „*manc.* divinitatis". De Pudic. 14. De Idol. 1 „*mancipes* idolorum". De Spectac. 10. Adv. Marc. IV, 8. Ad Natt. I, 9. II, 2. 13. Genit. plur. „*mancipium*".
Mancipare Apolog. 9. 21. 24 „*mancipamur* deo". De Corona 6. De Idol. 1. 12. Adv. Marc. II, 23.
Mandator Adv. Marc. III, 2. 4.
Mandatus De Bapt. 10 „*mandatu* tamen, non potestate".
— aliquid Adv. Prax. 8.
Mandibulae De Anima 10.
Mane primo Ad Natt. II, 10.
Manifestari (= manifestare) De Resurr. Carnis 23. crit.
Manifesto Adv. Prax. 26. crit.
Manifestus c. genit. De Pudic. 15 „*manif.* sceleris".
Manna De Ieiun. 5. Adv. Iud. 3. De Patient. 5 „*mannae* escatilis pluvia".
Mansio De Resurr. Carnis 41.
Mansitare De Anima 57.
Manticularius Apolog. 44.
Manualis Apolog. 39 „post aquam *manualem*".
Manumissor Adv. Marc. V, 4.
Manumittere De Fuga in Persecut. 12 „*manumisit* hominem deus".
Manus Apolog. 30. Ad Natt. I, 12 „*manibus* expansis". De Orat. 13 „*manibus* temperate ac probe elatis". De Bapt. 8 „*manibus* desuper accommodatis". Ibid. „*manibus* transversim obliquatis". Ibid. „*manibus* intermutatis". De Spectac. 21 „*manu* agere". De Idol. 5 „*manibus* operari ad victum". Ibid. 7 „*manus* idolorum matres". Adv. Hermog. 45 „*manus* dei sophia". De Bapt. 8 „*manus* imponere". De Resurr. Carnis 8. De Orat. 11 „*manus* puras allevare". De Paenitent. 2 „*manus* violenta". De Anima 5 „*manum* porrigere". De Resurr. Carnis 53. De Pudic. 15 „*manum* tradis gurgiti immunditiarum". Ad Natt. II, 1 „ingenti *manu* veritas obsidetur". Apolog. 38 et Ad Scap. 4 „*manum* facere". De Idol. 8 „*manus* pretia".
Mappa De Spectac. 16 „*mappam* mittere". De Anima 6. Adv. Valent. 36.
Marcionensis De Praescript. Haeret. 30 „*Marc.* continentia".
Marcor De Spectac. 8. De Anima 43.
Marcus (nomen fictum) Adv. Valent. 32.
Margarita De Cultu Femin. II, 13.
Margaritum De Pall. 5. De Cultu Fem. I, 5.
Margo (= terminalis lapis) De Pall. 5 „de *margine* qualibet vel ara".
Maritalis De Cultu Femin. II, 12.
Maritatus De Exhort. Castit. 5. 7. 6 „*maritatus* duabus". De Virg. Vel. 6. crit. De Monog. 4. Adv. Marc. IV, 34. Apolog. 11. De Resurr. Carnis 61 „*maritata* Christo (vel Christi)".
Mariti (de viro et uxore) De Exhort. Castit. 9.
Marmorarius De Idol. 8.
Marruccinus Adv. Marc. V, 17.
Martyr De Ieiun. 12 „*martyres* incerti". Ad Martyr. 1. De Pudic. 21. 22. Scorp. 6. De Anima 55.
Martyrium De Praescript. Haer. 29 „*martyria* coronata". Scorp. 7 „*martyria* fidei examinatoria". Adv. Valent. 4. De Anima 22. Apolog. 50. De Patient. 13 „*mart.* secunda intinctio". De Pudic. 22. Scorp. 1 „degustare *martyrium*".
Massa De Anima 37. De Praescript. Haeret. 3 „*massa* frumenti". De Anima 13 „*massa* substantiae".
Massalis Adv. Marc. IV, 18 „*mass.* summa". Adv. Hermog. 30 „*mass.* moles".
Massaliter Adv. Valent. 16 „*massaliter* solidata". De Fuga in Persec. 13.
Mater De Orat. 2 „*mater* ecclesia". De Monog. 17 „*mater* natura". De Idol. 7 „*matres* idolorum manus".
Materialis Adv. Valent. 17.
Materiarius (haereticus) Advers. Hermog. 25.
Mathematicus De Idol. 9.
Mathesis De Idol. 9.
Μάθησις De Anima 23.
Matrimonium Ad Uxor. I, 7 „*matrimonii* servitute iterata". De Resurr. Carnis 8 „*matrimonii* dissimulatio". Adv. Marc. IV, 23 „*matrimonii* fructus". De Monog. 10. Ad Uxor. I, 2 „*matrimoniis* plurifariam uti". De Paenitent. 3 „in alienum *matrimonium* cadere". De Exhort. Castit. 1 „*matr.* interceptum". De Monog. 11 „*matr.* postulare".
Matrix Apolog. 21. Adv. Iud. 2 „*matrix* omnium praeceptorum dei". Adv. Hermog. 16 „*matrix* boni materia". De Resurrect. Carnis 6 „*matrix* auri terra". Adv. Marc. IV, 35. II, 16 „*matrix* virtutum bonitas". De Fuga in Persec. 13 „*matrices* beneficiariorum". De Praescript. Haeret. 21 „*matrices* ecclesiae". De Patient. 5. De Virg. Vel. 5. Adv. Hermog. 16. Adv. Valent. 7.
Matronalis De Idol. 14 „*matronales* feriae". De Cultu Femin. II, 12 „*matron.* decoramenta".
Mattea De Testim. An. 4 „*matteis* et obsoniis".

Maturare De Paenitent. 2 „*maturavit* ad misericordiam".
Maturus c. infin. Adv. Marc. I, 29 „*matura* defungi".
Mauretania et Mauritania Apolog. 24. crit.
Mausoleum De Resurr. Carnis 27.
Maxilla De Spectac. 23 „*maxillam* verberandam offerre".
Mederi c. accus. De Bapt. 5. Ad Natt. I, 16 „*med.* sibi laqueo".
Medicamen De Virg. Vel. 12.
Medicare De Carne Chr. 19. De Resurr. Carnis 27. 47. De Bapt. 4 „*medicatis* quodammodo aquis per angeli interventum". Ibid. 5.
Medicator Adv. Marc. III, 17.
Medicina Scorp. 5. De Anima 2. Ibid. 6 „*med.* methodica". De Spectac. 29 „*medicinas* facere". De Pall. 5 „*medicinas* moribus dicere".
Medicinalis De Corona 8 „*medicinale* aliquid mandare". De Idol. 11 „*medic.* pigmenta".
Medietas De Bapt. 3. Adv. Valent. 23. 32.
Medius Adv. Marc. IV, 8 „per *medios* evasit". Ad Natt. I, 18 „*medio* pacis". De Pall. 2 „*medio* tenus". Adv. Valent. 7 „*media* spes", h. e. ancipitis eventus.
Medulla Adv. Marc. I, 14 „*medullas* terrae extorquere victui". Scorp. 12 „*medullae* scripturarum". De Carne Chr. 9. De Resurr. Carnis 3 „in *medulla* est ratio divina", h. e. in medio, in intimo.
Megalensis De Spectac. 6.
Megarensis Apolog. 39.
Mel Adv. Marc. I, 14 „*mellis* et lactis societas". De Anima 32 „*mella* facundiae Platonis".
Melius vitium (h. e. minus vit.) Adv. Valent. 2.
Meminisse gratiam alicui Ad Natt. II, 5.
Memoria Apolog. 9 „*memoria* dissipatur". De Anima 24 „*mem.* recidiva". Memoriae (= annales, historiae) Apolog. 18. Adv. Iud. 1 „*memoriae* scripturarum". Apolog. 19 „urbes historiarum canas et *memoriarum*". Ad Natt. II, 12. Similiter Apolog. 9 „ut ita sparsum genus per commercia humana concurrat in *memorias* suas", ubi *memoriae* interpretor genealogias.
Menandricus De Pall. 4 „*Menandricus* fluxus".
Mendicare De Testim. An. 5. Apolog. 13 „*mendicans* religio". Ibid. 42.
Mendice De Pall. 5 „*mendicius* coenare".
Mendicitas Ad Natt. II, 14 „*mendic.* famulatoria". Adv. Marc. I, 14 „*mendicitates*".
Mensis De Carne Chr. 20 „*menses* sanguinum". Ad Natt. II, 5 genit. plur. „*mensum*".
Menstruus Apolog. 39 „*menstrua* die".
Mentionem exserere Adv. Marc. V, 2.
Mentior si Ad Natt. I, 10. De Anima 19. 58. De Ieiun. 6. De Praescript. Haeret. 42. Adv. Marc. IV, 29 „non *mentiatur si*".
Mentiri Apolog. 23 „*ment.* Christiano non audentes". De Virg. Vel. 7 „si ita virgini caesum capillum decori *mentitur*". De Anima 28. De Cultu Femin. II, 12 „habitus qualitate quaestuariam *mentiente*", h. e. simulante, fingente, repraesentante.
Mentitus (passive) Ad Natt. II, 12 „*mentitis* argumentationibus". De Patient. 16.
Meracus De Virg. Vel. 17 „*meracior* et barbarior modestia".
Mercatus miscere Apolog. 42.
Mercatus (partic. pass.) Adv. Marc. I, 29.
Mercedibus habitare Ad Natt. II, 15.
Mercenarius Apolog. 16. Ibid. 2 „*mercenaria* advocatio".
Mergere De Idol. 1 „*merg.* stupro".
Mergitare De Corona 3.
Meridiani Apolog. 15. Ad Natt. I, 10 „*meridianus* ludus".
Meritatus (= meritus) Adv. Marc. IV, 34.
Merito esse De Pall. 4.
Merito (= consequenter, recte) Adv. Marc. III, 2. De Orat. 18. De Carne Chr. 1. 4. 17. 19. Adv. Hermog. 12. De Resurr. Carnis 5. 14. 15. 25. 31. 37. 50. 53. 54. De Anima 6. 51. Adv. Prax. 14., et saepius.
Meritorius Ad Natt. II, 10 „*meritorium* scortum". Adv. Valent. 7 „*meritorium*", sc. domicilium.
Meritum (= quod quis meruit sive boni sive mali) De Resurr. Carnis 48. De Monog. 4. Apolog. 1. 14. 41. 45. Ad Natt. I, 3. 7.
— (= dignitas, momenta) De Paenitent. 2 „*merita* paenitentiae expenderent".
Messiae Columnae De Spectac. 8.
Messis Ad Uxor. I, 4 „*messis* decoris". Adv. Valent. 31. crit. „*messem* premere". De Anima 53 „*messis* cervicum".
Meta De Spectac. 5. 8. 29 „*metas* consummationis expecta".
Metagogeus Aeon (= Horos) Adv. Valent. 10.
Metalla Apolog. 6. 29. 44. De Carne Chr. 9 „*metalla* carnis", i. e. medullae. De Pudic. 22. De Cultu Femin. I, 4. Apolog. 27 „*metalla* rebellantia".

Metare De Pudic. 5 „*metamur* ab idololatria".
Metari Adv. Valent. 23 „*metatur* medietatem Achamoth". De Virg. Vel. 17.
Metatio (= hospitium, domicilium) De Pall. 2. De Anima 14.
Metator Adv. Marc. I, 8.
Methodicus De Anima 6 „*method.* medicina".
Metricos Aeon Adv. Valent. 8.
Metropator Aeon Adv. Valent. 18.
Metus De Praescript. Haeret. 43 „*metus* in deum".
Milesiae Aeonum De Anima 23.
Militare c. inf. De Pall. 1 „militat muros *frangere*".
Militia De Idol. 19 „*mil.* caligata". De Corona 12. Ad Mart. 3 „*militia* dei".
Milliarius De Anima 30 „*mill.* tempus". Ibid. 31 „*mill.* aevum".
Minae condicionales Scorp. 8.
Minerval De Idol. 10.
Ministerium (= minister, ministra) De Anima 40. De Corona 5. Ad Natt. I, 18. Cf. De Paenit. 12.
Ministrare Apolog. 2. De Spectac. 27. Adv. Prax. 10 ubi est pro „ministrum esse".
Ministratio De Pudic. 15.
Minorare De Anima 43 „perit anima si *minoratur*". De Corona 14. Adv. Marc. III, 7.
Minus est quod Apolog. 6.
Minutalis De Cultu Femin. I, 4 „*minutalia* terrae". De Anima 32. Adv. Marc. I, 4 „*minutalia* regna".
Minutatim De Anima 53.
Minutiloquium De Anima 6.
Miscellaneus Adv. Valent. 12 „*Miscellanea* Ptolemaei".
Miscellus De Corona 13. De Testim. Animae 4.
Miscere Apolog. 42 „*misc.* mercatus". Ibid. 27 „*misc.* aliquid aliqua re". Ibid. 47 „*misc.* in incertum". Ad Natt. I, 20 „*misc.* complexus". De Praescript. Haeret. 27 „*misc.* iura". Ibid. 41 „*misc.* pacem".
Miserabilis De Ieiun. 7. 9. De Pudic. 5. 22 „*miserabilior* paenitentia".
Miserescere Adv. Marc. II, 24.
Misericordia Apolog. 9 „filios exponitis suscipiendos ab aliqua praetereunte *misericordia* extranea".
Missi (= apostoli) De Praescript. Haeret. 20.
Missilia De Pall. 2 „*miss.* cum imbribus". De Paenit. 12.
Missio De Fuga in Persec. 11.
Mitra De Virg. Vel. 17.
Mittere mappam De Spectac. 16.
Mixtio Ad Natt. II, 3.
Mixtura Adv. Prax. 27.
Moderanter De Anima 17 „*moderantius*".
Modestia De Orat. 1. De Exhort. Castit. 1. Apolog. 39 „*mod.* publica".
Modialis Ad Natt. II, 8.
Modicus Adv. Marc. II, 27. De Idol. 4. Adv. Valent. 9 „*modico* abfuit".
Modifice (= iuste, commode) Adv. Prax. 3.
Modo Apolog. 34 „non modo", h. e. οὐχ ὅπως.
Modulari Ad Natt. I, 10 „*mod.* Iovis elogia". Adv. Hermog. 32. De Bapt. 8. Apolog. 27. De Praescript. Haeret. 42. De Resurr. Carnis 11. De Ieiun. 4. Adv. Marc. II, 12. 29. De Anima 37. Modulatus (passive) Ad Natt. I, 3 „(nomen) de suavitate vel bonitate *modulatum* est". Ibid. II, 4 „(interpretatio) a cursu et motu *modulata*". Apolog. 27. De Orat. 11. 13. 14.
Modulatio De Pall. 2 „*modulatione* menstruae".
Modulate Ad Natt. I, 8 „*modulatius*".
Modulatrix De Bapt. 2. 3. 4 „*modulatrices* aquae".
Modulus Ad Natt. I, 12 „*moduli* plumbei". De Anima 32 „*moduli* corporum". Ibid. 37 „*moduli* linea". Apolog. 21. Adv. Prax. 9. 14. De Pudic. 14. Adv. Marc. IV, 18 „ex forma prophetici *moduli*". De Pudic. 7. De Orat. 22.
Moechia De Pudic. 5. 17. 20.
Moechus De Pudic. 20.
Molinus Adv. Marc. IV, 35 „*mol.* saxum".
Moliri inlecebras De Exhort. Castit. 9. De Pall. 5.
Molitio (= operatio, creatio) Adv. Hermog. 44 „*mol.* mundi". De Resurr. Carnis 9. Adv. Marc. I, 11.
Momentaneus De Resurr. Carnis 42 „*momentaneo* oculi motus". Adv. Marc. V, 10.
Momento Apolog. 22.
Monarchia De Cultu Femin. II, 6. Adv. Prax. 3. sqq.
Monarchianus Adv. Prax. 10.
Monela De Patient. 8.
Monere c. infin. De Pudic. 20.
Moneta De Idol. 15 „*moneta* dei". Adv. Marc. IV, 38. De Fuga in Persec. 12. Ad Natt. II, 7 „*monetam* repercutere".
Monilia Ad Natt. I, 12.
Monitor Apolog. 30 „sine *monitore* orare".
Monogamia De Monog. 1 sqq. Et alibi saepius.
Monogamus De Monog. 11.
Monogenes Aeon Adv. Valent. 7. 8. 10. 11. 33.
Monotes Aeon Adv. Valent. 37.
Monstrum De Ieiun. 1. De Corona 6.

De Pudic. 5. Apolog. 20. De Pall. 4 „*monstrum* rupex et silvicola".
Monumentum De Resurr. Carnis 37.
Mora Apolog. 27 „*mora* poenae". Ibid. 39 „*mora* finis". De Anima 35. De Paenit. 12 „ut ferrum et irrevocabiles *moras* eius de vulnere expellat".
Moralis De Resurr. Carnis 45.
Moratus De Carne Chr. 1 „*moratam* sine controversia fidem". De Patient. 4 „*moratos* secundum dominum". De Anima 33. Adv. Marc. IV, 15.
Mordacitas De Paenit. 10. 11 „*mord.* pulveris".
Mori De Resurr. Carnis 12 „dies *moritur* in noctem".
Morose (= accurate) De Pall. 4 „pallium *morosius* ordinatum".
Morositas (= scrupulosa curiositas) Adv. Marc. IV, 35. De Praescript. Haeret. 40 „*moros.* Iudaicae legis". Ad Natt. II, 4. De Orat. 20. De Virg. Vel. 12.
Morosus De Virg. Vel. 12 „*morosior* facies". De Corona 1 „*morosissima* speculatoria".
Mors De Resurr. Carnis 16 „*mors* aliqua ructavit in calicem". De Fuga in Persec. 7. De Pudic. 19 „*mors* secunda". De Pall. 2 „*mortem* vivere". De Testim. Animae 3 „in *mortem* datus". Adv. Iud. 13 „ad *mortis* necem". Adv. Marc. IV, 29 „*mortis* postremitas". Apolog. 20 „*mortium* frequentiae".
Mortalitas Ad Natt. II, 6. 13. De Resurr. Carnis 18. Adv. Prax. 15.
Mortificare Adv. Marc. II, 14. V, 9. De Resurr. Carnis 37.
Mortificatio Adv. Marc. V, 11. De Resurr. Carnis 44.
Mortuarius De Spectac. 11 „*mortuarii* agones".
Mos Adv. Iud. 9 „disce *morem* erroris tui". Adv. Marc. II, 24 „*mos* paenitentiae divinae". De Resurr. Carnis 12 „*mores* veris et autumni". De Patient. 7 „in *mores* bestiarum". De Bapt. 11 „*more* communi". Apolog. 8 „*moris* esse".
Motatio De Anima 45. Adv. Hermog. 41.
Motator Ad Natt. II, 3. De Anima 12. 21.
Motiunculae (= febriculae) Adv. Val. 23.
Motorius De Anima 14 „*motorium* animae".
Movere (intrans.) Ad Natt. I, 9 „*movit* terra". De Ieiun. 4. Apolog. 40.
Moyses Accus. „*Moysen*" Apolog. 19., et sic ubique fere. Genit. *Moysi* vel etiam *Mosei* aut *Moysei*, ubique fere. Adv. Marc. III, 21. V, 11. De Resurr. Carnis 55. De Anima 35. 37. 57.
Muliebris De Spectac. 23 „*muliebribus* curari". De Virg. Vel. 11 „*muliebria* pati". Muliebres (sc. vestes) De Spectac. 17. 23. De Idol. 16. Cf. De Patient. 2.
Mulier De Virg. Vel. 4. 5.
Mulieritas De Virg. Vel. 14. 12 „*mulieritatem* professae".
Mulleolus De Pall. 4 „*mulleolum* inducit calceum".
Mullus De Pall. 5 „*mulli* unius obsonium".
Mulsa aqua de eloquio Platonis De Anima 6.
Multare Apolog. 21 „*multati* sapientia".
Multicia synthesis De Pall. 4.
Multifarius Adv. Marc. V, 18. I, 4.
Multificatus Adv. Marc. IV, 15.
Multimodus De Anima 52.
Multinubentia De Pudic. 1. De Ieiun. 1.
Multinubus De Virg. Vel. 3.
Multipartitus De Praescript. Haeret. 8.
Multitudo temporis De Anima 24.
Multivarius Adv. Marc. V, 18. crit.
Multivorantia De Pudic. 1. De Ieiun. 1.
Multum est si Apolog. 21.
Mulus Adv. Hermog. 40. Adv. Valent. 20 „*mulum* de asino pingere", proverb.
Mundare (aliqua re) De Pudic. 19.
Mundialis De Spectac. 9. Adv. Marc. V, 4. IV, 26 „*mund.* spiritus". Ad Natt. II, 4. 5. De Resurr. Carnis 47 „*mund.* vita". Adv. Prax. 12 „*mund.* lux".
Mundialiter De Resurr. Carnis 47 „*mund.* vivere".
Munditenens (= κοσμοκράτωρ) Adv. Valent. 22. 23. Adv. Marc. V, 18. De Fuga in Persec. 12.
Mundipotens De Resurr. Carnis 22.
Mundus Apolog. 24 „*mundi* princeps". De Res. Carnis 22 „*mundi* transitus". Apolog. 17. Adv. Marc. I, 13 „*mundus*, κόσμος". Adv. Valent. 20. De Cultu Femin. I, 4 „*mundus* muliebris".
Mundus ab aliqua re Ad Natt. I, 5.
Munerare Adv. Iud. 9. De Idol. 9.
Munerarius Apolog. 44 „*munerarii* noxiorum greges pascunt".
Munia elementorum Apolog. 20.
Municipalis De Corona 13 „*municipales* solemnitates".
Municipatus (= πολίτευμα) Adv. Marc. III, 24.
Munificentia (= munus) De Anima 14 „*munif.* portentosissima Archimedis".
Munificus (c. genit.) De Corona 12. De Orat. 22.
Munire aliquem De Resurr. Carnis 2.
Murciae Metae De Spectac. 8.
Muscosus De Pall. 3 „*muscosa* lanositas".
Musica De Pall. 6 „*musicam* pulsare".

Apolog. 1 „*musica*“ (plur. neutr., = artes).
Mussitare De Pudic. 7. 9. De Corona 1. Adv. Marc. IV, 28. De Resurr. Carnis 30. 31. Apolog. 11. De leiun. 5 „*mussitavit* in Moysen“.
Mussitare et Musitare Apolog. 11. De Corona 1. crit.
Mutare et Nutare Apolog. 47. crit.
— De Resurr. Carnis 57 „*mut.* servum libertate“. De Paenitent. 6. Ad Natt. I, 10 „*mutari* ab aliqua re“. Apolog. 20 „*mut.* humilitate“.
— (intrans.) De Pall. 4 „*mutando* in virginem“. De Anima 23. 29.
— (= motare) De Paenit. 9.
Mutatio et Motatio Adv. Hermog. 41.
Mutatorius De Resurr. Carnis 56 „*mutat.* indumentum“.
Mutatus (= mutatio) De Pall. 4.
Muttire De Testim. Animae 6. De Praescript. Haeret. 24.
Mutuare Adv. Valent. 10.
Mutuari (= capere, nancisci) Adv. Marc. III, 7.
Mystice Adv. Marc. V, 8.
Mysticus Ad Natt. II, 3 „*myst.* theologia“.
Mythicus (= mythographus) Ad Natt. I, 20.

N.

Naeniae (= nugae) Adv. Valent. 29.
Naevus Ad Natt. I, 5 „*naevus* effruticet“. De Carne Chr. 16 „*naevum* peccati redemit Christus“.
Namque postpositum Adv. Iud. 1.
Naris De Corona 5. Adv. Marc. I, 13 „*narem* contrahere“.
Nasci aliquid De Resurr. Carnis 56.
Nascibilis Adv. Marc. III, 11. 19.
Nasus Adv. Marc. II, 25 „*naso* agere“. De Pudic. 2 „*naso* deridere“.
Natalis De Idol. 10 „*natale* idoli“. Adv. Marc. I, 10 „*natales* agnitionis“.
Natare pulmonibus De Resurr. Carnis 4.
Natatilis Adv. Hermog. 33 „*natatiles* animae“.
Nativitas De Idol. 9 „*nativitatem* interpretari“. De Exhort. Castit. 1. De Carne Chr. 1. 7. De Anima 24. 27. 37. 39. 41. Adv. Prax. 7. 16. Adv. Marc. IV, 27. Scorp. 10.
Nativitus De Anima 12. 39. 21 „*nativitus* proprium“.
Natura De Pudic. 1. De Anima 46 „*natura* uxoris obsignata annulo“, h. e. pudenda uxoris. Apolog. 2 „*nat.* et forma iudicandi“. De Pudic. 4 „ultra *naturae* iura“. De Paenit. 11 „*natura* tenus“.
Naturalis De Corona 6 „in *naturalibus* tabulis“. Adv. Iud. 2 „*nat.* lex“. Apolog. 1 „*naturalia* mali“. Ibid. 9. 20. De Carne Chr. 12. De Anima 20. 38 „*naturalia* animae peculia“. Adv. Marc. I, 22. IV, 1. De Virg. Vel. 11.
Naturalitas De Anima 16. 43.
Naturaliter Adv. Marc. V, 16.
Naturificatus Adv. Valent. 29.
Naufragium De Pudic. 13 „*naufr.* iuxta fidem“. De Idol. 11 „*naufr.* circa fidem“. De Anima 52 „*naufragia* vitae“. De Resurr. Carnis 58.
Naufragus De Cultu Femin. II, 9 „*naufraga* et exarmata forma“. Ad Natt. II, 5 „*naufragorum* petrae“.
Navicularius Adv. Marc. IV, 9 „*naviculariorum* collegium“.
Navigatio De Anima 52 „*navig.* animae“.
Navigium De Anima 1. 52.
Navis De Resurr. Carnis 60. De Pudic. 5 „*navis* ecclesiae“.
Nausea Scorp. 1 „*nausea* inacrescit“.
Nauseare De Monog. 17 „*nauseantes* uteri“.
Nazaraeus Adv. Marc. IV, 7. 8.
Ne (= ne quidem) De Spectac. 10. crit. Adv. Marc. V, 4.
— (= ut non) De Carne Chr. 3.
— quoque De Resurr. Carnis 7. De Anima 33.
— particula more Graecorum μὴ posita Apolog. 3 „nemo *retractat ne* ideo bonus Gaius“. Ibid. 7 „nemo *recogitet ne* primum illud os mendacium seminaverit“. Ibid. 15 „*nescio ne* plus de vobis dei vestri quam de Christianis querantur“. Ibid. 26 „*videte ne* ille — ordinarit“. Ibid. 48 „*persuasum quis habeat ne* forte bubulam de aliquo proavo suo obsonet?“ Ad Natt. I, 4 „nemini *subvenit ne* ideo bonus quis et prudens“. Ibid. I, 7 „*recogitet ne* — seminaverit“. Ibid. I, 8 „*recogitate ne* — obtineant“. Ibid. I, 10 „*considerate ne* vobiscum communicemus“., et postea „*nescio ne* plus querantur“. Adv. Marc. V, 16. IV, 35 „*expectare ne*“. Ibid. IV, 17 „*eligant ne*“. Apolog. 9 „*legite necubi* relatum sit“.
Nebulare Apolog. 36 „*neb.* vestibula lucernis“.
Nec — saltem Apolog. 48. De Pudic. 13. Adv. Marc. IV, 1.
— (= ne quidem) De Resurr. Carnis 1. De Anima 18. Apolog. 46 „Christianus *nec* in pauperem superbit“., et postea „Christianus *nec* inimicum suum laedit“. De Corona 11. 13. 14. De Monog. 1. 2. Adv. Marc. IV, 5., et sic saepissime.
— quidem Apolog. 14. Adv. Iud. 14.

Adv. Marc. IV, 10. De Carne Chr. 11. crit.
Nec et Adv. Marc. IV, 24.
— (= neve) Adv. Marc. IV, 36.
— non Adv. Marc. V, 14.
Necdum (= nondum vero) Adv. Iud. 6.
Necessaria (= necessitates) De Corona 8.
Necessarie Adv. Marc. V, 2.
Necessarius (comparat.) De Patient. 11 „*necessarior*". De Testim. Animae 4 „*necessarior* sententia". De Cultu Femin. I, 4 „*necessariores* operae". De Carne Chr. 7 „*necessarius* aliquid". Adv. Marc. I, 17 „*necessarior*". Ibid. IV, 19 „*necessarius*". De Pudic. 12. crit. De Resurr. Carnis 31.
— (= socius, conscius) De Idol. 11.
Necesse est (aliquem) De Pall. 5.
Necessitas De Pudic. 16 „*necess.* carnis", h. e. matrimonii. Apolog. 13 „*necess.* domestica". Ibid. 45 „ex *necessitate* delinquenti". Adv. Marc. IV, 12 „*necessitatem* opponere". Ibid. IV, 14 „*necessitates*", h. e. angustiae. De Corona 11 „*necessitates*".
Necrothyton De Spectac. 13.
Nectere controversiam alicui Adv. Marc. V, 18.
Necubi Apolog. 9. Adv. Prax. 1.
Nedum ut Adv. Marc. I, 23.
Negare De Carne Chr. 7 „*neg.* parentes". Adv. Marc. I, 1 „Euxinus qui dicitur, natura *negatur*" sc. esse.
Negatio De Corona 14 „*neg.* verecundiae".
Negator De Praescript. Haeret. 11. De Resurr. Carnis 39.
Neglegere de aliqua re Ad Natt. I, 10.
Negotiari De Cultu Femin. II, 11 „*ut negotietur* luxuria". De Pudic. 3. De Exhort. Castit. 10 „*negotiaberis* magnam substantiam sanctitatis". Scorp. 6 „*negot.* livores".
Negotiatio Ad Mart. 2. De Idol. 11. Ad Natt. II, 5 „*negot.* mundialis".
Negotiator Apolog. 47 „*negot.* famae et vitae".
Negotiosus De Anima 30. Adv. Marc. II, 18 „*neg.* scrupulositas".
Negotium De Cor. 1. Scorp. 5 „*neg.* facere alicui". Adv. Marc. II, 1. De Virg. Vel. 1 „*neg.* pati". De Anima 2 „*neg.* navare alicui". Ad Scap. 4 „*neg.* partiri". De Res. Carnis 7 „*neg.* carnis gessit". De Pudic. 17 „*negotia* libidinis". Adv. Marc. IV, 34 „*neg.* impudicum." Ibid. IV, 29 „*negot.* agere alicui". Adv. Iud. 9 „*negotia* proeliorum dolus, asperitas, iniustitia". Apolog. 46 „*neg.* divinum, non philosophiae". De Anima 2 „*neg.* curiositatis".
Nemo Adv. Marc. I, 8 „tantis retro saeculis *neminem*". Apolog. 47 „humanis rebus *neminem*". Ad Natt. II, 2.
— (= nullus) Adv. Prax. 13 „*nemo* alius praeter unus deus". De Resurr. Carnis 13. Apolog. 11. Ad Uxor. I, 2. Adv. Marc. I, 28. IV, 22 „*nemo* homo".
Nempe enim Ad Mart. 3.
Neomenia et Numenia De Idol. 14. crit.
Neophytus De Praescript. Haeretic. 41. Adv. Marc. I, 20.
Nepotari Apolog. 46.
Nequam De Spectac. 4 „*nequam* spiritus". Et saepius alibi appellantur ita daemones.
Nervus De Corona 8 „*nervos* in sonum strinxit". Apolog. 8 „*nervi* ad libidinem".
Nex mortis Adv. Iud. 13 „ad *mortis necem* tradiderunt".
Nidor Apolog. 22. 23. 25 „*nidor* exilis". De Ieiun. 16 „*nidor* spiritus sancti". Ad Uxor. II, 6. Ad Mart. 2 „*nidoribus* spurcis verberari". De Anima 3 „de *nidoribus* philosophiae". De Idol. 6.
Nidorosus Adv. Marc. V, 5 „*nidorosa* sacrificia".
Nigratus Adv. Marc. IV, 8 „*nigratus* ignorantiae tenebris".
Nihil (= non) Apolog. 11. 41. De Spectac. 1.
— facere (= οὐδενοῦν) Adv. Marc. IV, 9. 15.
— habere Adv. Marc. IV, 15.
— tale Adv. Marc. V, 15.
— et Nisi conf. Adv. Hermog. 33.
Nimietas Adv. Hermog. 43.
Nimis plurimum Adv. Iud. 13.
Niniviticus De Ieiun. 16 „*Niniviticum* iustitium".
Nisi pro Praeter Adv. Marc. II, 2. IV, 7. 24. 36.
— redundat Adv. Marc. IV, 21.
— quod De Virg. Vel. 11. Adv. Marc. I, 28. II, 2. III, 8. IV, 17. 23. Adv. Valent. 19. Adv. Hermog. 18. 32. 45.
— quia Adv. Marc. IV, 22. 24.
— si Adv. Marc. IV, 12. V, 13. Adv. Hermog. 15.
Nivescere De Pall. 3.
Nocenter Apolog. 14.
Nocentia Apolog. 40 „*nocentiae* index et exactor". Adv. Marc. II, 13.
Nocere c. accus. De Exhort. Castit. 12.
Nodose De Resurr. Carnis 46 „*nodosius*".
Nolentia Adv. Marc. I, 25.
Nomen (= nomen Christianum) Apol. 2. Scorp. 10. De Resurr. Carnis 8. 40.
Nominalis De Idol. 16 „*nominalium* solemnitas".

Nominatio Apolog. 23.
Nominatorius De Anima 13 „*nominatoria* pericula“.
Nominatus De Anima 13 „*nominatiora* pericula aut vota“.
Non per hyphen nominibus iunctum De Resurr. Carnis 3 „*non Christianus*“. Apolog. 2. 35. 45. Ad Natt. I, 2. 17. II, 3. De Patient. 6. Adv. Marc. IV, 31. V, 15. 16.
— et Omnino conf. Adv. Valent. 36. crit.
— abundat post *Nullis nisi* De An. 55.
Nona De Ieiun. 10 „*nona* dirimendis stationibus“. Ibid. „non ultra *nonam* ieiunandum“.
Nosse reverentiam De Praescr. Haer. 42.
— (= scire, posse) Apolog. 35. Adv. Marc. V, 4.
Nostras Scorp. 10 „*nostrates*“, h. e. Christiani. Adv. Marc. V, 16 „*nostratem* deum“.
Nota De Paenit. 6 „*notae* militum“. Ad Natt. I, 17 „*notam* figere“.
Notarius Ad Scap. 4.
Notatio De Ieiun. 2.
Novacula De Spectac. 23 „*novacula* mutare vultum“.
Novamen Adv. Marc. I, 20 „*nov.* novum“. Ibid. IV, 11 „novare *novamen*“.
Novare novamen Adv. Marc. IV, 11.
Novatio De Ieiun. 13. Adv. Marc. V, 2.
Novellitas De Anima 28. Adv. Prax. 2.
Novellus Apolog. 21.
Novianus De Pall. 4 „*Noviani* fullones“.
Novissime (= denique) De Carne Chr. 24.
Novitas De Pall. 1. 4. De Ieiun. 10. De Virg. Vel. 1 „*novitates* admittit disciplina“.
Novitiolus De Paenit. 6 „*novitioli*“, h. e. catechumeni. Apolog. 47 „*noviticla* paratura“.
Novus Apolog. 35 „*novus* ac *novus*“. Ibid. 8 „*nova* anima“, h. e. modo nata.
Nox Ad Natt. I, 16 „*nox* adultera“.
Noxietas Apolog. 2.
Noxius Apolog. 16 „*noxius* mercenarius“. Ibid. 9. 15. 44.
Nubere (de utroque sexu) De Corona 13 „non *nubendum* ethnicis“. Ibid. 4 „*nuptum* venire“. De Monog. 7. 11. Ad Uxor. I, 7. De Exhort. Castit. 6. De Ieiun. 1. De Pall. 4. Adv. Valent. 32. Adv. Hermog. 1. Adv. Marc. IV, 38.
Nubicula et Nubecula Adv. Valent. 20. Ad Natt. I, 5.
Nubilus De Pall. 2. Apolog. 40. De Patient. 15. De Resurr. Carnis 16 „*nub.* sordibus“.
Nucetum Adv. Valent. 20.
Nudare (= aperire, patefacere) De Resurr. Carnis 2.
Nudipedalia De Ieiun. 16. Apolog. 40 „*nudip.* denuntiare“.
Nudipes De Pall. 5.
Nuditas De Anima 33.
Nudus Apolog. 6 „*nuda* theatra“, h. e. non tecta.
Nullificamen Adv. Marc. III, 7.
Nullificare De Ieiun. 15.
Nullificatio Adv. Marc. IV, 14.
Nullus nominibus propriis ad emphasin additum Apolog. 5 „*nullus Hadrianus* — *nullus* Vespasianus“ cett. Cf. s. v. Aliquis.
— (substantive) Apolog. 8 „infantem *nullius* inimicum, *nullius* reum“. De Corona 10. Scorp. 6. Ad Scap. 2. 4. De Idol. 11. 18.
— origini (= sine origine) Ad Natt. II, 12.
— (= neuter) Adv. Hermog. 15.
Num et Non De Carne Chr. 4. crit.
Numarius De Fuga in Persec. 12 „*numaria* fuga“, h. e. redemptio.
Numerare (= enumerare) Adv. Marc. V, 20.
Numerose Adv. Prax. 12 „*num.* loqui“, h. e. pluraliter.
Numerus De Exhort. Castit. 7 „*numerus* incipit post unum“.
Numus De Paenit. 6 „*numum* examinare“. Ibid. „*numus* scalptus, rasus, adulter“.
Nunc de tempore praeterito Adv. Marc. IV, 19. 22. 25. III, 15. De Carne Chr. 23. Adv. Prax. 23.
— et Tunc Adv. Iud. 13. crit.
Nundinae libidinum De Pall. 4.
Nundinare abusui Ad Natt. II, 13.
Nundinaticius De Virg. Vel. 3 „*nundinaticia* capita“.
Nunquam non Adv. Hermog. 2.
Nuntiatio Ad Natt. II, 1.
Nuntiator Ad Natt. I, 7.
Nuper de tempore dudum peracto Ad Natt. I, 14.
Nuptialis De Idol. 16 „*nuptialium* solemnitas“.
Nuptiae (= matrimonium) Adv. Valent. 32. De Exhort. Castit. 1. 9. 2 „*nuptias* sublatas restaurare“. Ibid. 12 „*nuptias* bonas facere“. De Virg. Vel. 11 „*nuptiarum* passio“. Ibid. 17 „in *nuptias* incidere“. De Ieiun. 2. De Pudic. 6. Ad Uxor. II, 8. De Monog. 1. 6 „*nuptias* ingerere“.
Nus Aeon Adv. Valent. 7. 10. 12.
Nusquam fieri (= perire, nusquam amplius reperiri) Adv. Hermog. 34.
Nutare et Mutare Apolog. 47.
Nutricare Adv. Marc. II, 19.
Nutricula Adv. Valent. 3.

Nutu tradere De Pall. 4.
Nymphon Adv. Valent. 32.

O.

Obba Apolog. 13.
Obaemulari Adv. Marc. IV, 31.
Obaudientia De Exhort. Castit. 1.
Obaudire De Pudic. 13. Adv. Marc. IV, 20. 35. 15 *„obaudiendus“*. De Resurr. Carnis 47. Adv. Iud. 3.
Obauditus Adv. Iud. 3.
Obducere (= convincere, revincere) Adv. Hermog. 38. Apolog. 39. 46. 50. De Ieiun. 11. Adv. Marc. I, 21. III, 16. V, 10. De Resurr. Carnis 2. De Carne Chr. 19. De Pudic. 7 *„obduxero* diversae partis praesumptionem“. Adv. Prax. 27.
Obdurare Ad Natt. II, 1 *„obdurari* in callositatem“. De Bapt. 2 *„obdurat* hominum mentes“.
Obeliscus De Spect. 8. Adv. Hermog. 31.
Obex Scorp. 10 *„obex* praescriptionis“.
Obfirmare (= firmum facere contra aliquem, defendere) De Anima 24 „nullum illi venabulum *obfirmare* poterit“. Adv. Marc. IV, 24.
Obfusio (= rubor) De Exhort. Cast. 11.
Obhumare De Pall. 2.
Obiacere De Anima 8.
Obiectare Scorp. 6. De Corona 10.
Obire ambitu (de candidatis) De Paenit. 11.
Obitus De Fuga in Persec. 1 *„ob.* persecutionis“.
Oblaqueare (gemmas argento) De Resurr. Carnis 7.
Oblatio Ad Uxor. II, 8. De Praescript. Haeret. 4 *„obl.* panis“. De Virg. Vel. 13. De Corona 3. De Exhort. Castit. 11 *„oblationes* pro defunctis“. Apolog. 2. De Carne Chr. 2.
Oblectator De Corona 8 *„obl.* hominis sui deus“.
Obligamentum De Corona 14 *„oblig.* capitis“. De Idol. 15. Adv. Marc. III, 22 *„obligamenta* et onera legis“,
Obligare De Idol. 2 *„obl.* sacerdotiis“. De Spectac. 18.
Obligatio Apolog. 28. De Carne Chr. 2. crit.
Obliquare De Anima 25 *„obliquatus* in utero infans“.
Obliquatio humerorum Ad Natt. I, 12.
Oblique (= *ἐκ πλαγίου*) De Testim. Animae 2.
Obliquus Ad Natt. I, 17 *„obliqua* dicta“.
Oblitèrare Ad Uxor. I, 5. II, 3 *„oblit.* fidem“. De Monog. 3. De Anima 30.
Obmussare De Anima 18.
Obmussitare De Pall. 4.
Obmutescere De Ieiun. 12.
Obnexus Adv. Marc. IV, 37 *„obn.* violentiorum contractuum“.
Obnoxius (c. genit.) De Anima 22. crit. Adv. Marc. IV, 37. crit.
Obnubilare De Anima 3.
Oboedire De Exhort. Castit. 1.
Obrepere De Paenit. 6 *„obr.* baptismo“. Adv. Marc. III, 16.
— et Opprimere Adv. Marc. V, 6. crit.
Obrodere Adv. Marc. II, 5.
Obscurare Ad Natt. I, 7. Apolog. 7. Scorp. 6 *„obscurat* sanguinem palma“. Adv. Iud. 14 *„obsc.* figuris“.
Obscure De Pudic. 13 *„obscurius* miseretur quam indignatur“.
Obsecutor Adv. Marc. II, 14. IV, 9 *„obs.* legis“. Ibid. IV, 26.
Observantia Adv. Iud. 3 *„obs.* circumcisionis“.
Observare ab aliqua re (= abstinere) De Pudic. 12.
Observatio De Corona 2.
Obsignare De Cultu Femin. II, 9 *„obs.* se spadonatui“. Ad Uxor. I, 5 *„obs.* carnem“. De Idol. 10. 11 *„obsignata* fides“. Ad Natt. II, 8. Adv. Marc. V, 1.
Obsignatio De Paenit. 6 *„obs.* fidei“.
Obsolefactus De Virg. Vel. 11 *„obsolefacta* vox“.
Obsoletare Scorp. 6 *„obs.* vestitum nuptialem“. Apolog. 15.
Obsoletus De Anima 53 *„obsoletior* lux“.
Obsonium (= cibus) Adv. Marc. V, 7.
Obstetricare Ad Natt. II, 12.
Obstetrix De Anima 39 *„obstetrice* idololatria“. De Monog. 16. De Pudic. 5.
Obstinatio De Spectac. 1. Apolog. 2. 27 *„obstin.* fidei“.
Obstrepere De Spectac. 22 *„obstrepente* gratia voluptatis“. Ibid. 1 *„obstr.* religioni“. De Corona 5 *„obstrepit* usui“. De Cultu Femin. II, 9 *„obstrepunt* pudicitiae“.
Obstrepitaculum Adv. Marc. I, 20.
Obstrictus De Praescript. Haer. 41 „saeculo *obstrictos*“.
Obstruere Apolog. 1 *„obstruit* defensioni“. Ibid. 4 *„obstruitur* legum auctoritas“. Ibid. 27 *„obstr.* gradum“. De Paenit. 6 „nisi a custodibus corporis *obstructi*“, h. e. prohibiti. De Virg. Vel. 15. De Praescript. Haer. 15. Adv. Marc. IV, 12 *„obstr.* os alicui“.
Obtentus Adv. Marc. IV, 9. De Resurr. Carnis 19.
Obtorpescere Adv. Valent. 30.
Obtritus Adv. Marc. IV, 14 *„obtritus* corde“.
Obtundere Adv. Marc. V, 1 *„obt.* fidem“.

Ibid. IV, 38 „*obt.* errorem". De Pudic. 7., h. e. refellere.
Obtunsio (vel Obtusio) Adv. Marc. III, 6 „*obt.* salutarium sensuum". De Resurr. Carnis 57.
Obtutus De Anima 53 „*obtutus* sollicitior".
Obvenientia Adv. Valent. 29. Adv. Marc. II, 3 „*obven.* bonitatis".
Obvenire De Praescript. Haeret. 23 „quia adversarius eius Paulus *obvenerat*". Adv. Marc. V, 8.
Obventicius Adv. Marc. II, 3. 12 „*obventicia* bonitas".
Obventus De Anima 41.
Obvertere De Resurr. Carnis 43.
Obviam esse (= cohibere) De Pudic. 16.
Obumbrare De Corona 8 „*obumbrans* corruptelam". Apolog. 35 „*obumbr.* laureis postes". De Fuga in Persec. 5. Apolog. 47. De Anima 45 „*obumbratur* sapere nostrum in somnis". Adv. Iud. 1 „veritas *obumbrabatur*". Adv. Marc. I, 13.
Obumbratrix Apolog. 9 „*obumbratrices* templi scelerum arbores".
Occasio Apolog. 35 „*occ.* luxuriae". De Cultu Femin. II, 3. De Exhort. Castit. 8. De Resurr. Carnis 63 „*occasiones* scripturarum". De Exhort. Castit. 10 „*occ.* non habere", h. e. non habendi.
Occidere De Pall. 4 „*occisae* in publico castitatis".
Occisio De Resurr. Carnis 35.
Occisorius De Anima 33 „*occis.* animal".
Occupare De Resurr. Carnis 5 „*occup.* vocabulum". Apolog. 17 „*occup.* oculis".
Occurrere De Patient. 2. De Praescript. Haeret. 30. Apolog. 46 „soli innocentiae *occurrimus*". Adv. Marc. I, 25., h. e. praesto esse, apparere.
Octoiugis Adv. Valent. 36.
Oculare De Paenitent. 12 „*oculat* suos pullos hirundo". De Pudic. 8 „*oc.* purpura vestes". Apolog. 21 „*oc.* in agnitionem veritatis".
Oculatus Adv. Marc. II, 25 „*oculatior* deus". Ibid. IV, 36 „*oculata* fides".
Oculus De Virg. Vel. 17. 14 „*oculis* percutere". Apolog. 40 „*oculis* tenus". De Cultu Femin. II, 5 „*oculos* fuligine porrigunt". Apolog. 3 „*oculis* clausis". Item De Resurr. Carnis 51. Apolog. 45 „*oculorum* solitaria concupiscentia". Ad Natt. I, 15 „*oculos* trucidatus".
Odeum De Resurr. Carnis 42.
Odire Adv. Marc. IV, 10 „*odientes*". Ibid. IV, 35 „non *odies* fratrem". Apolog. 3 „*oditur* secta".
Odor Apolog. 25 „*odor* nutricis". De Idol. 11 „*odorum* incendia".
Odoratus De Anima 6.
Oeconomia (= dispensatio) Adv. Prax. 2. Ibid. „*oeconomiae* sacramentum".
Offarcinatus Adv. Marc. IV, 24 „*offarc.* oneribus consparsionum".
Offendiculum Adv. Marc. IV, 13.
Offensa De Paenitent. 1. Adv. Marc. V, 5. 19 „*offensam* admittere".
Offensio De Resurr. Carnis 61 „ad vocis articulos *offensione* (linguae) signandos".
Offensus (= offensio) Adv. Marc. IV, 39.
Offerentia Adv. Marc. IV, 24 „*offer.* causarum".
Offerre De Pudic. 2 „*off.* afflictationem suam deo". De Ieiun. 15 „*offerimus* deo xerophagiarum duas hebdomadas". De Bapt. 9. Apolog. 2. 6. Ad Uxor. II, 4. Adv. Marc. IV, 7 „*off.* panem doctrinae". Ibid. IV, 9 „*off.* orationem et actionem gratiarum apud ecclesiam". De Monog. 10 „*offerre* annuis diebus". De Exhort. Castit. 7. De Corona 8.
Officialis De Idol. 17. Adv. Prax. 3 „*officiales* principis". Adv. Marc. I, 25.
Officina Adv. Marc. III, 11 „*off.* hominis producendi", h. e. uterus. De Pall. 5.
Officium Ad Uxor. II, 3 „*officia* sexus". Ibid. I, 4 „*officia* aetatis". De Anima 40 „cum *officia* pulsantur". De Fuga in Persec. 13 „*officia* militaria redimere". De Ieiun. 2 „*officia* cibi demorati". Adv. Marc. V, 16. De Ieiun. 11 „*officia* divina", h. e. munia. Ibid. 16. 10 „*officia* stationum". Ibid. 15 „*officii* detractatores". Ad Scap. 4. De Anima 27. De Pall. 5. De Idol. 17. De Ieiun. 11 „*officia* pabuli retardati". Ibid. 13 „*officium* facere alicui". Item Apolog. 25. De Resurrect. Carnis 16 „*off.* capitis", h. e. cervical. De Anima 40. Adv. Valent. 16. De Anima 37 „cum *officia* divina angelos credimus".
Offocare De Idol. 24 „*offocant* fluctus".
Offula Apolog. 8. Ad Natt. I, 7.
Offulgere et Effulgere De Resurr. Carnis 59.
Offundere Apolog. 22 „*offundit* haustus pestilentes". De Pall. 4.
Offuscare De Spectac. 23. Adv. Marc. II, 12 „*off.* iustitiam de mali causa".
Offuscatio Ad Natt. I, 10 „*offusc.* deorum", h. e. iniuriam. Adv. Marc. II, 12. De Resurr. Carnis 43 „*off.* carnis".

Ogdoada Adv. Valent. 20.
Ogdoas Adv. Valent. 7. 35. 36.
Oleaster De Corona 7. De Praescript. Haeret. 36.
Olentia suavis Adv. Marc. II, 22.
Oleum De Praescript. Haeret. 36 „*oleum* igneum". De Resurr. Carnis 26 „*ol.* divinae unctionis".
Olim (= dudum) Ad Martyr. 4 „non *olim*". Cf. Adv. Marc. V, 19.
— (= vulgo, fere) Apolog. 14. De Cultu Femin. I, 6. Adv. Marcion. IV, 11. V, 19.
Olitorius Apolog. 13 „*olitor.* forum".
Olusculum Adv. Marc. IV, 27 „*oluscula* decimantes".
Omnia (= res omnis generis) De Pudic. 9.
— cognomen Iesus Valentin. Adv. Valent. 12.
Omnifariam Adv. Marc. II, 19. Scorpiace 2.
Omnino et Non conf. Adv. Prax. 13. Adv. Valent. 6. 36. Adv. Hermog. 21.
Onager Apolog. 16. Ad Natt. I, 11,
Onerare (= criminari, obligare, incommodo afficere) De Spectac. 26 „cum *oneraretur* immundus spiritus". De Pudic. 5. De Patient. 10. Adv. Marc. I, 22. IV, 27. 34. 42. V, 15.
Onerarius et Honorarius Apolog. 39.
'*Ονοκοίτης* Apolog. 16. Ad Natt. I, 14.
Opera (= opus) Apolog. 14 „*operae* structoriae".
Operans Adv. Marc. II, 4 „*operantior* bonitas". De Anima 57 „*operantior* vis".
Operari De Corona 11 „*oper.* proelio". Adv. Iud. 9 „*oper.* ense". Adv. Marc. II, 12 „*operata*", h. e. modulata. Apolog. 40 „balneis *operantibus*". De Anima 56. Apolog. 47. 1 „domesticis iudiciis *operata* infestatio sectae huius", ubi *operari* est operam dare, ut etiam De Carne Chr. 7 „cum languoribus et vitiis medendis *operaretur*". De Idol. 23 „*op.* fratribus", h. e. fratres eleemosyna iuvare, refrigerare. Apolog. 35.
Operarius Adv. Marc. V, 12 „*operarii* dolosi". De Anima 33 „*operaria*", h. e. ergastula. De Patient. 14 „*oper.* ille victoriae dei". Ibid. 16 „ventris *operarios*". Adv. Marc. IV, 1. 19. De Resurr. Carnis 60.
Operatio Adv. Valent. 30. Apolog. 23. 39 „*operatio* dilectionis". De Virg. Vel. 13 „*oper.* eleemosynae". Adv. Marc. I, 22. 23. IV, 16. De Idol. 23. Adv. Marc. V, 16 „*oper.* fallaciae". De Resurr. Carnis 5. 9 „h. e. opus". Ibidem 61.
Operator Apolog. 46 „verborum et factorum *oper.*"
Operatrix De Anima 52 „ratio *operatrix* mortis". Ibid. 11 „*oper.* prophetiae".
Operose De Corona 14 „*operosius* ornari".
Operositas De Orat. 14 „*operos.* crinium". De Cultu Femin. II, 7 „*operos.* ordinandi crinis". Ibid. II, 10.
Operosus Apolog. 21 „*operosissimae* superstitiones". De Resurrect. Carnis 7 „*operosissimo* descrobes auro". De Virg. Vel. 16. Ad Natt. I, 4.
Opertorium Adv. Hermog. 34.
Opici (= rudes, imperiti) Adv. Prax. 3. crit.
Opimitas De Pudic. 9 „*opim.* dominici corporis".
Opimus De Anima 6 „*opimior* anima". Ad Natt. II, 8 „*opimissimus* bos". De Anima 27 „*opimus* liquor".
— et Optimus De Orat. 27. De Patient. 8.
Opiniosus Adv. Marc. IV, 35.
Oportet c. dat. De Paenitent. 7.
Oppandere Apolog. 16. 48. De Anima 53 „*oppansum* corporis".
Oppido De Pall. 3 „de mediocribus *oppido*".
Oppignerare Apolog. 6 „*oppign.* pronubo anulo".
Optare (= sibi eligere) Apolog. 46.
Orare Apolog. 30 „*orare* de pectore". Ibid. et Adv. Iud. 11 „*or.* manibus expansis". Item Adv. Marc. III, 18. De Monog. 10 „*or.* pro mortuo". Scorp. 3 „*or.* aliquem" et „*or.* in aliquem". Ad Scap. 3. Adv. Marc. IV, 26. 36.
Oratio De Orat. 1. 2. 3. 4. 5. 6 „*oratio* dominica". De Ieiun. 10 „*or.* pinguior". Ibid. 15 „*orat.* ordinaria". Ibid. 7 „*orationem* commendare". Ibid. 11 „*orationem* immolare". Ad Natt. I, 13 „*orationes* littorales". De Anima 51 „ad primum halitum *orationis*". Apolog. 39 „*oratio* praegustatur". Ad Uxor. II, 5 „*oratum* per noctem exsurgere".
Orator (= qui orat) Adv. Marc. IV, 36.
Orbis citri De Pall. 5.
— terrae Apolog. 16.
Orbitas De Patient. 16 „*orbitatis* aucupare".
Ordinare Ad Uxor. I, 1 „*ord.* tabulas". Apolog. 18 „*ord.* saeculum". De Cultu Femin. II, 7 „*ord.* crinem". Scorp. 10 „*ord.* potestates". De Resurr. Carnis 14. 59. De Bapt. 3 „*ordinato* mundo per elementa". Apol. 21. De Corona 5.

Ordinarie De Resurr. Carnis 2 „*ordin.* tractare".
Ordinarius De Ieiun. 15 „*ordinaria* oratio", h. e. dominica. De Corona 5 „*ordin.* usus". Adv. Marc. IV, 14 „*ordinariae* sententiae".
Ordinatio De Praescript. Haeret. 41 „*ordinationes* haereticorum temerariae". Ad Natt. II, 7. De Patient. 5. De Carne Chr. 1. Adv. Hermog. 19. De Anima 58 „*ordin.* iudicis".
Ordinativus Adv. Hermog. 19.
Ordo De Patient. 10. De Resurr. Carnis 48 „*ordo* dispositor meritorum". Ibid. 25 „*ordo* temporum sternitur". De Monog. 11 „*ordo* ecclesiae". De Exhort. Castit. 7 „*ordo* et plebs". Ibid. „*ordo* sacerdotalis". De Idol. 7. 8 „*ordo* ecclesiasticus". De Exhort. Castit. 13. De Monog. 12 „*ordines* ecclesiastici".
— (= res, ratio, dispositio, argumentum, decursus) Adv. Marc. IV, 7 „*ordinem* facere". Apolog. 22. De Pudic. 9. Adv. Marc. IV, 21. Adv. Hermog. 5 „*ordo* aeternitatis". Adv. Marc. V, 2. IV, 31. 11 „*ordo* Iohannis". Ibid. III, 7. 13. 16. IV, 22. V, 1. 11 „*ordo* Moysi". Adv. Hermog. 29 „*ordinem* implere". De Resurr. Carnis 56 „*ordinem* vitae decurrere". De Carne Chr. 1. Adv. Hermog. 19.
Organum Adv. Valent. 23 „*org.* temporum". De Corona 5 „*organa* membrorum". De Spectac. 10 „*organis* et lyris".
Oriens Adv. Valent. 3. Apolog. 16. De Resurr. Carnis 13 „*orientis* ales". Adv. Marc. III, 13 „*orientis* virtus, aurum et odores".
Originalis De Praescript. Haeret. 21 „*originales* ecclesiae". De Monog. 7 „*orig.* personae". Apolog. 21 „*originales* auctores", h. e. patriarchae. Adv. Marc. II, 9 „*orig.* summa". De Carne Chr. 2 „*originalia* instrumenta". Adv. Hermog. 19. De Anima 3 „*originales* argumentationes".
Ortygometra Adv. Marc. IV, 26.
Os De Resurr. Carnis 61 „*oris* honor", Ibid. 60 „*oris* spelunca". Adv. Marc. IV, 12 *os* obstruere alicui.
— (= lingua, sermo) De Idol. 23.
Oscillum De Pall. 1 „*oscillum* penduli impetus". De Anima 19 „*ose.* universitatis".
Osculum Adv. Marcion. IV, 18 „*osculis* figere pedes". De Orat. 14 „*osculum* signaculum orationis". Ad Uxor. II, 4 „ad *osculum* convenire", Ad Natt. I, 20 „*oscula* compingere".
Ossua De Resurr. Carnis 30. 32.
Ostendere (= probare) De Praescript. Haeret. 2. Apolog. 10 „Sic per omnia „*ostendam*".
Ostensio Adv. Marc. V, 4.
— et Ostentatio De Cultu Femin. I, 7. crit.
Ostentaticius De Virg. Vel. 3 „*ostentaticia* virginitas".
Otiosus (= inutilis) Apolog. 10 „*otiosum* est etiam titulos persequi". De Paenitent. 3 „*otiosum* videri potest". Ad Uxor. I, 5. De Corona 1 „*otiosum* coronamentum".
Ovanter Adv. Valent. 28 „*ovanter* occurrere".
Ovecula De Pall. 5. crit.

P.

Pabulum (= cibus) Apolog. 7 „*pab.* infanticidii". De Ieiun. 11 „*pabuli* recusati, recisi, retardati, officia".
Pacator De Anima 43 „*pac.* operum somnus".
Pacatorius Adv. Marc. IV, 29 „*pacat.* iudicium".
Pacisci Apolog. 3 „de utilitatibus suis cum odio *paciscuntur*". De Paenitent. 2 „*pactus* ignoscere". De Pudic. 12.
Paedagogatus Adv. Valent. 13.
Paedagogium Apolog. 14 „*paedagogia* aulica". Adv. Valent. 8.
Paenitentia Adv. Marc. II, 24 „*paenit.* dei". De Paenitent. 7 „*paenit.* secunda". De Bapt. 10 „*paenitentiae* praepositus Iohannes". Ibid. 12 „*paenitentiae* debitor". De Pudic. 18 „*paenitentiae* ambitus". Ibid. 10 „*paenitentiam* immolare". Adv. Marc. II, 24 „*paenitentiam* gerere".
Paenitere De Pudic. 8. 13 „*paenitens*". Adv. Marc. II, 24 „*paenitendus*".
Paenula De Corona 1. 8. Apolog. 6 „*paenulae* odium".
Paenulatus De Orat. 12.
Paganus De Idol. 20 „*pagana* fides". De Pall. 4.
Pala Adv. Marc. V, 7. De Fuga in Persec. 1.
Palabundus Apolog. 21.
Palaestra De Pall. 4. Ad Martyr. 3. De Anima 2 „*palaestrae* opinionum".
Palaestrica De Spectac. 18. Apolog. 35 „*palaestricam* exercere".
Palam Ad Natt. II, 7 „*palam* est homines fuisse". Ibid. II, 4 „*palam* est ut". Adv. Hermog. 25 „*palam* est quod". De Carne Chr. 20. Ad Natt. II, 10 „*palam* facere de aliqua re". Ibid. II, 13.

Palea De Praescript. Haeret. 3 „*paleae* levis fidei".
Palliatus De Pall. 5 „sermo *palliatus*", h. e. philosophicus.
Pallium De Pall. 5 „*pall.* duplex Cratetis". Ibid. „*pallii* quatuor anguli". De Virg. Vel. 12 „*pallium* extrinsecus iactare".
Palmatus De Corona 13 „*palmatae* togae". De Idol. 18. Apolog. 50 „*palmata* vestis".
Palpitare De Spectac. 30 „*palp.* ad tribunal Christi".
Palus De Ieiun. 11 „*palos* terminales figere".
Pancarpia Adv. Valent. 12.
Pangere Apolog. 46 „*pang.* gratiam". Ibid. 9 „*pang.* filios". Ibid. 50 „*pepigerunt* de laude".
Panis Adv. Marc. IV, 7 „doctrinae suae *panem* offert". De Ieiun. 9 „*panem* velut cinerem". Ibid. 15 „*panem* mandat postulandum". De Praescript. Haeret. 41 „*panis* oblatio". Adv. Marc. IV, 26 „*panis* quotidianus". Ibid. V, 8 „*panis* et calicis sacramentum". De Ieiunio 5 „*panis* angelicus", h. e. manna.
Pannus Adv. Marc. IV, 12 „*pannum* haereticae novitatis adsuere". Ibid. III, 13 „*panni*". De Carne Chr. 2.
Papa De Pudic. 13 „*papa* benedictus".
Papaver ficus De Praescript. Haeret. 36.
Papilio Ad Martyr. 3 „*papiliones* militum".
Papiliunculus De Anima 32.
Par De Exhort. Castit. 5 „*parem* homini necessariam prospexit deus".
— cum genit. De Spectac. 19. De Patient. 16. Apolog. 11. Adv. Marc. IV, 15. 29. 39. V, 14. 16. De Carne Chr. 3. 15. 16.
Parabola Adv. Marc. IV, 11. 25. De Pudic. 7.
Paracletus (vel Paraclitus) Adv. Prax. 1 „*paracleti* agnitio". De Virg. Vel. 1. De Fuga in Persec. 14. Adv. Valent. 16. Adv. Prax. 9. De Monog. 3. De Pudic. 21. Adv. Hermog. 8. 16. De Anima 58. De Resurr. Carnis 11.
Paradigma De Anima 43.
Paradisus De Patient. 5 „*paradisi* colonus". Scorp. 12 „*paradisi* compos". De Resurr. Carnis 43 „*paradiso*, non inferis, deversurus". De Anima 17. De Exhort. Castit. 13. Adv. Marc. V, 12. Apolog. 47.
— Archangelus Adv. Valent. 20.
Paralyticus Apolog. 21 „*paralyticos* restringere". De Carne Chr. 4 „*paralyticos* redintegrare".
Parasitus Apolog. 39.
Paratacticae structurae De Praescript. Haeret. 43 „Quaerite et invenietis, *ubique meminerunt*" cett. De Corona 1 „Proxime factum est, *liberalitas* praestantissimorum imperatorum *expungebatur in castris*". Adv. Iud. 1 „Proxime accidit, *disputatio habita est* Christiano" cett.
Paratura (= apparatus, instrumentum, materia) Apolog. 47 „*parat.* novitiola". De Spectac. 4. 3 „*parat.* spectaculorum". De Pall. 3 „*parat.* materiarum". Adv. Valent. 26 „*parat.* mundi". Adv. Marc. II, 1. IV, 2 „*parat.* authentica". Ibid. IV, 12 „*parat.* pabuli pridiana". Ibid. I, 11. Apolog. 22 „*paraturae* caelestes". De Anima 44 „in his (sc. esu et potu) plurima somni *paratura* est". De Corona 1 „calceatus de evangelii *paratura*". Scorp. 10. De Monog. 7. De Ieiun. 11. De Virg. Vel. 12. Adv. Marc. III, 2. IV, 29. 31. 43. De Anima 37. 25 „*parat.* coloris". Adv. Valent. 26 „*parat.* mundi". De Anima 53 „*parat.* deversorii".
Paredrus De Anima 28 „*paredri* spiritus".
Parens multiplex De Anima 6.
Parentare De Resurr. Carnis 1. De Spectac. 6. Ad Uxor. I, 5 „*par.* marito abstinentiam nubendi". De Exhort. Castit. 12. De Spectac. 13 „de *parentato* non edimus".
Parentatio De Spectac. 12.
Parentes (= propinqui) Ad Martyr. 2. Scorp. 3.
Parere debito (= solvere debitum) De Resurr. Carnis 8.
— (= apparere) De Resurr. Carnis 14. De Spectac. 8. De Bapt. 3. De Anima 6. Adv. Prax. 27. Adv. Marc. I, 15. IV, 8. V, 13. De Cultu Femin. II, 5.
Pariare et Pariari (= parem esse) De Resurr. Carnis 6. 53. Adv. Marc. IV, 29. V, 20. De Anima 30. 32.
Parilitas Adv. Marc. I, 5. 6. De Resurr. Carnis 48. 58.
Pariter esse aetate alicui Apolog. 19.
Parricidalis De Pudic. 14 „*parricid.* libido".
Pars Apolog. 21 „ex *parte* Romana". Adv. Hermog. 2 „in *partes* non devenire". Ad Natt. I, 13., u. e. regio.
Parsimonia carnis De Exhort. Castit. 10.
Partiarius Adv. Marc. II, 23. I, 24. 26 „*partiaria* exitii". De Resurr. Carnis 2 „*partiarios* sententiae illius". Adv. Marc. III, 15.
Participare Ad Uxor. II, 6 „de poculo

partic." De Idol. 13 „*partic.* idolothyta". De Bapt. 18. Ad Natt. I, 6 „*partic.* cum aliquo".
Partualis Adv. Marc. III, 11 „*part.* sanguis". Ibid. IV, 20.
Parum est si Apolog. 6. 21. Ad Natt. II, 8. De Patient. 2. De Fuga in Persec. 12. De Idol. 7.
Pascere Ad Natt. I, 18 „*pasc.* linguam", h. e. comedere. Scorp. 12 „*pasc.* patientiam". De Anima 56 „*pasci* luce". De Testim. Animae 1. Apologet. 39 „*pasc.* fidem". De Praescript. Haeret. 36.
Pascha Adv. Hermog. 19. De Ieiun. 14. Adv. Marc. V, 7.
Pascua Apolog. 22.
Passibilis Adv. Marc. III, 7. De Resurrect. Carnis 57. De Anima 57. Adv. Iud. 14.
— cum genit. De Anima 12.
Passibiliter De Anima 45.
Passim (= indistincte) Adv. Marc. V, 8.
Passio De Spectac. 15 „*passio* spiritus". De Virg. Vel. 11 „*passio* nuptiarum". De Anima 25 „*passio* praegnantis". De Resurr. Carnis 20 „*passio* genitalis vulvae". De Carne Chr. 23 „*passio* nuptialis adapertae vulvae". De Resurr. Carnis 33 „*passio* resurrectionis". De Anima 58 „*passio* utraque", h. e. poenae et refrigerii.
— appendix Enthymesis Adv. Valent. 9. 10. 13. 14.
Passionalis De Testim. Animae 4 „*passion.* caro". Adv. Valent. 16.
Passive (= passim, promiscue) De Ieiun. 2 „*pass.* currunt".
Passivitas (= promiscua ratio, inconstantia) Apolog. 9 „*passiv.* luxuriae". De Corona 8. De Pall. 4. Adv. Hermog. 41 „*passiv.* et turbulentia". Adv. Valent. 30 „*passiv.* vitae". Adv. Marc. IV, 16 „*passiv.* sententiae". De Anima 4 „*passivitatis* commercia". Ibid. 46. Ad Natt. II, 5.
Passivitus (= passim, promiscue) De Pall. 3 „*passivitus* utiles".
Passivus (= promiscuus, inconstans, vagus) De Carne Chr. 24. De Monog. 6. Adv. Marc. I, 7. 20. De Ieiun. 2. Ad Natt. II, 2. Adv. Valent. 5.
Pastinare De Exhort. Castit. 6.
Pastinatio De Exhort. Castit. 6.
Pastor De Corona 1. De Fuga in Persec. 11. De Pudic. 7. De Paenitent. 8. De Pudic. 10 „*Pastoris* scriptura".
Patagium De Pall. 3.
Patefacere De Carne Chr. 3 „*patefacti* corporis lege".
Pater Apolog. 8 et Ad Natt. I, 7 „*pater* sacrorum". Apolog. 34 „*paterfamilias*, non dominus".
Pati de deo Apolog. 23.
— (= πάσχειν, sortiri) Apolog. 21 „deum patrem non de sororis incesto nec de stupro filiae aut coniugis alienae *passus est*", h. e. habuit, sortitus est. Ibid. 17 „et sanitatem suam *patitur*", h. e. nanciscitur. De Spectac. 15. De Anima 9. Scorp. 1. 9. De Virg. Vel. 14. De Pall. 4. Ad Natt. II, 3. 10. Adv. Marc. V, 12. De Anima 4 „*pati* quaestionem". Adv. Prax. 5. Adv. Valent. 27. De Resurr. Carnis 14. Adv. Hermog. 38. 39.
Patientia Scorp. 12 „*patientiam* pascere". De Patient. 2 „*pat.* canina". Ibid. 10 „*patientiam* administrare". Ibid. 11 „*patientiam* gerere". Ibid. 2 „*patientiam* perpetrare".
Patriarcha Ad Natt. II, 12 „*patriarcha* deorum". Adv. Hermog. 8 „*patriarchae* haereticorum philosophi". De Anima 3.
Patricos Aeon Adv. Valent. 8.
Patrocinari Apolog. 18 „quibus aut vetustas aut curiositas aliqua ad famam *patrocinabatur*". De Testim. Anim. 1. Adv. Marc. V, 7. De Carne Chr. 20. De Resurr. Carn. 11. 38. Adv. Prax. 14.
Patrocinium Adv. Valent. 1. De Anima 13. Ad Natt. II, 7 „*patrocinia* humanae doctrinae", h. e. philosophi. De Patient. 16 „*patrocinia*", h. e. patroni. De Resurr. Carnis 18.
Patruitus (?) Adv. Valent. 12 „de *patruitis*".
Pavoninus Adv. Valent. 13 „*pavon.* ornatus".
Pauper Apolog. 25 „*pauperes* ritus".
Paupere De Cultu Femin. II, 11 „*pauperius* incedit".
Paupertas De Patient. 13 „*paup.* lucis".
Paupertinus Adv. Marc. I, 14 „*paupertina* elementa". Ad Natt. II, 17 „*paup.* superstitio".
Pax De Anima 51 „*pacem* condere", h. e. orationi finem imponere. Ad Martyr. 1. 4. De Praescript. Haeret. 30 „*pacem* recipere". Ibid. 41 „*pacem* miscere". Adv. Prax. 1 „*pacem* inferre". De Pudic. 3. 22 „*pacem* ecclesiasticam reddere". De Virg. Vel. 2 „ius *pacis* communicare". Adv. Marc. V, 5 „salutatio in *pacis* nomine". De Pudic. 15 „*pacis* ecclesiasticae postliminium". De Orat. 14 „*pax* conferenda cum fratribus". De Pudic. 12 „*pacem* reddere". De Patient. 1 „*pacem* committere alicui". Adv. Prax. 1 „*pacis* litteras revocare".
Peccantia Adv. Iud. 10. 11.

Peccatela De Anima 40.
Peccator omnium notarum De Paenitent. 12.
Peccatorius Adv. Marc. II, 24 „mala *peccatoria*“. De Carne Chr. 8 „*peccat.* census“.
Peccatrix De Pudic. 11. De Carne Chr. 8. 16.
Peccatum De Pudic. 9 „*pecc.* inconcessibilia“. Ibid. 10 „*pecc.* naturalia, *pecc.* voluntaria“. Ibid. 12 „*pecc.* non remissibilia“. Ibid. 2. 7. 19 „*pecc.* remissibilia, *pecc.* irremissibilia“. De Bapt. 10 „*pecc.* dimittere“.
Pectines Solis Adv. Valent. 3.
Peculiariter De Pudic. 22.
Peculium De Anima 37 „*peculia* naturalia animae“. De Pudic. 22. Adv. Valent. 14. 25. De Fuga in Persecut. 11.
Pecus (= fetus in utero figuratus) Adv. Marc. IV, 21. De Resurr. Carnis 34.
Pellicatus De Pudic. 5.
Pelliceus De Cultu Femin. I, 1 „*pell.* tunicae“. De Resurr. Carnis 6. 7., h. e. cutes. Adv. Valent. 1. 24.
Pellitus De Pall. 3.
Pellucidus De Pall. 4 „*pellucido* textu“.
Peloris De Cultu Femin. I, 6.
Pendere De Pudic. 10 „*pendente* vestigio ingrederis“. De Resurr. Carnis 18 „*pendet* edictum dei“. Adv. Marc. IV, 36 „adhuc *pendentibus* Augustinianis censibus“.
Pendere sententiam De Resurr. Carnis 17., h. e. sententiam pati, puniri.
Pendulus De Pall. 1 „*pend.* impetus“. De Anima 33 „*pend.* expectatio“.
Penes (= apud, in) De Pall. 2 „*penes* aures Midae blattit“. De Paenitent. 4 „*penes* aquas seritur“. De Praescript. Haeret. 8 „*penes* deum fuerant“. Apolog. 3. 9. 10. 19. 21. 23. 30. 37. 39. 46. 50. Ad Natt. I, 12. 14. 15. 16. II, 9. Adv. Hermog. 41. De Pudic. 1. Adv. Marc. IV, 24. 36. De Anima 2. De Carne Chr. 20 „*penes* scripturas sanctas“.
Penetrabilis De Spectac. 26 „*penetr.* daemoniis“.
Pennatulus Ad Natt. I, 10.
Pensare Ad Natt. II, 13 „*pens.* pretium“. De Carne Chr. 4 „*pens.* laudem“. De Resurr. Carnis 32 „*pens.* ultionem“. Ibid. 16. 43. De Anima 58 „*pens.* mercedes“.
Pensitare Apolog. 5.
Pensum facere Adv. Marc. I, 1.
Penuria mundi De Patient. 13. De Resurr. Carnis 8.
Peplus De Pall. 4.
Pepo De Anima 32 „*pepo* tam insulsus“. Adv. Marc. IV, 40.
Per (= propter) Adv. Marc. IV, 18 „*per* paenitentiam“.
Peraequare De Anima 2. 29. Adv. Valent. 11. 12. De Resurr. Carnis 34.
Peraequatio De Pudic. 8 „*peraeq.* exemplorum“. Adv. Marc. IV, 29. Adv. Valent. 12. De Resurr. Carnis 52 „*peraequ.* praerogativae“. De Anima 24.
Peraeque Adv. Prax. 2.
Perculsus De Anima 52.
Percutere De Ieiun. 2. Scorp. 1 „*percuti* diffidentia“. Adv. Marc. V, 1 „*percut.* tituli charactere“.
Perdelere Adv. Iud. 11.
Perdere paenitentiam De Pudic. 15. Ibid. 21 „*perd.* ecclesiam“.
Perditio Apolog. 50. De Carne Chr. 14. 17. De Praescript. Haeret. 30. De Resurr. Carnis 34. 55.
Perditrix (castitas) De Exhort. Castit. 13.
Perditus Ad Natt. I, 14 „*perditissimus* ludaeus“.
Perdocere Adv. Valent. 3.
Perducere unguento Adv. Marc. IV, 18.
Perductor Apolog. 43.
Pereger Ad Uxor. II, 4.
Peregrinari Apolog. 19 „*peregrinandum est* in historias et litteras orbis“.
Peremptorius De Pudic. 1 „*perempt.* edictum“. De Anima 25 „*peremptorium* infantis spiculum“.
Peremptrix De Anima 42.
Perennare De Resurr. Carnis 42 „dentes incorruptos *perennare*“. De Paenitent. 4 „*perennat* foliis“. De Ieiun. 6 „*perennare* ieiunium“.
Perfecte Apolog. 45 „*perfectius*“.
Perfecti primae coniugat. tertia plur. contracta De Pall. 3 „*promulgare*“. De Paenitent. 5.
Perfectus De Resurr. Carnis 7 „*perfectae* ferruginis gladius“. Adv. Marc. I, 24 „*perfecta* malitia“. Apolog. 45. Ad Martyr. 1 „*perfectissimus* gladiator“.
Perficere De Paenitent. 3 „*perficiendi* infelicitas“. De Patient. 12 „*perficiet* munus ad altare“.
Performare (ad malum) Apolog. 1.
Perfrui Adv. Hermog. 25.
Perfundere De Anima 50. Apolog. 1 „*perf.* pudore“. Ibid. 40 „Vulsinios *perfudit* ignis de caelo“.
Pergere ad acuta De Pall. 5.
Pergula Adv. Valent. 7 „aliis atque aliis *pergulis* superstructis“.
Periclitari (= κιδυνεύειν) De Bapt. 17. De Pudic. 4 „*periclitantur* iudicari“. De Ieiun. 3 „*periclitantur* subrui“.

Adv. Hermog. 21. De Corona 1. De Carne Chr. 13. 18.
Periculosus De Paenitent. 7 „*periculosa*“, h. e. pericula.
Periculum Adv. Prax. 15 „*peric.* luminis“, et „*peric.* rationis“.
Periet et Peribit Adv. Marc. IV, 39.
Perindigere Scorp. 13.
Periscelium De Cultu Femin. II, 13.
Perlucidus De Anima 9.
Perluminare caecum De Carne Chr. 4. crit.
Permeator Apolog. 21 „*perm.* universitatis“.
Permissio Ad Uxor. I, 3.
Permissor Adv. Marc. I, 22. Adv. Hermog. 9.
Pero De Pall. 5 „*perones* effeminati“. De Cultu Femin. II, 10 „*perones* Parthorum bullati“.
Perorare De Carne Chr. 4. De Resurr. Carnis 20 „*peror.* exitum urbium“. Apolog. 12. De Spectac. 12. 24. De Idol. 7. Adv. Marc. III, 11 „*perora* in illa opera“. Apolog. 18. De Anima 32 „ne singulis *perorandis* immoremur“. De Patient. 1. Adv. Marc. IV, 21. Adv. Valent. 8 „*peror.* virum fortem“, h. e. declamare.
Peroriga (?) De Monog. 1.
Perosus De Paenitent. 5. De Virg. Vel. 16. De Anima 1.
Perpastinare (?) De Cultu Femin. II, 9 „*perpastinantes* usum divitiarum“.
Perperam philosophantes Adv. Marcion. IV, 25.
Perpes Apolog. 18 „ignis *perpes* et iugis“.
Perpetrabilis Ad Uxor. II, 1.
Perpetuitas Adv. Valent. 11.
Perrogare De Pall. 5. De Idol. 11 „*perrog.* fidei conscientiam“.
Perservare De Patient. 5 „*pers.* patientiam“. Ad Uxor. I, 1 „*perservanda* carnis integritas“. De Pall. 4.
Perseverare Apolog. 9 „*perseveratur* facinus“. De Pall. 4 „*persev.* puellam“.
Persona Adv. Marc. IV, 14 „*persona* nominis“. De Corona 1. De Paenitent. 11 „*personae* maioris occursus“. De Monog. 7 „*pers.* originalis“. De Carne Chr. 11 „*personam* aut cassidem induere“. De Spectac. 23. De Pudic. 5 „*personae* acceptatio“. Apolog. 36 „*personarum* exceptio“.
Personalis De Resurr. Carnis 21 „*personalia* iudicia“. Adv. Prax. 15 „*person.* distinctio“.
Personare De Resurrect. Carnis 19. De Anima 10.
Perspicax c. genit. De Resurr. Carnis 24 „*perspic.* eiusmodi sensuum“.
Perstare (alicui rei) Adv. Marc. IV, 9.
Persuadere aliquem De Anima 44. De Resurr. Carnis 4. crit. 18. Adv. Val. 9.
Pertinere aliquid De Spectac. 10.
Pertinenter Adv. Marc. IV, 38. 9 „*pertinentius*“. Ibid. IV, 31 „*pertinentissime*“.
Perversio (= vitiatio, turbatio) Adv. Marc. IV, 5.
Perversitas Ad Uxor. I, 3 „*perversitates*“.
Perversus De Carne Chr. 13 „*perversissimum*“. Adv. Prax. 9 „*perversus* quisque“. Apolog. 1. Ad Natt. I, 1 „in *perversum* transfugae“. De Praescript. Haeret. 30 „in *perversum* aemulari“. Adv. Marc. II, 16 „*perversum* est ut“.
Pervertere (= turbare, interpolare) Adv. Marc. IV, 5.
Pervigilium De Bapt. 20.
Pervivere De Anima 56.
Pervolare Apolog. 23 „*perv.* turres“.
Pervolaticus De Anima 46 „vaga et *pervolatica*“.
Pessinunta (=Pessinus) Apolog. 15. crit.
Pessum abire Apolog. 40.
— ire Ad Natt. I, 9.
Petitio De Anima 9 „*petitiones* delegare“.
Petrinus Adv. Marc. III, 16. Adv. Iud. 9 „*petrina* acie circumcisi“.
Phanerosis De Praescript. Haeret. 30.
Phantasma Apolog. 23. 22 „*phantasmata* Castorum“. De Idol. 4. Adv. Marc. I, 27. V, 14. 20. De Carne Chr. 1. 5. De Resurr. Carnis 2. De Anima 57.
Pharisaeus Adv. Marc. V, 20.
Φεῦ Adv. Valent. 8.
Philosophia De Pall. 5 „*phil.* elinguis“. De Praescript. Haeret. 7 „*phil.* saecularis“. De Anima 6 „*philosophiae* intentio enormis“. Ibid. „*philosophia* ieiunantes“.
Philyra De Pall. 3 „*philyrae* taeniis“.
Phrenetica De Anima 43.
Phrygio De Idol. 3. De Cultu Femin. I, 1.
Physicus Ad Natt. II, 2 „*physica* theologia“. Adv. Valent. 15.
Physiologice Ad Natt. II, 13.
Physiologicus Ad Natt. II, 4.
Pieria Apolog. 21 „*Pieriae*“, h. e. in Pieria.
Pigmentatus De Cultu Femin. II, 13.
Pigmentum De Idol. 11 „*pigmenta* medicinalia“. Scorp. 1. De Cultu Femin. II, 8 „*pigm.* muliebre“.
Pignerare Adv. Marc. V, 12 „*pigneratos* in eandem spem superindumenti“. Apolog. 13.
Pignus Ad Natt. I, 16. II, 9. Adv. Prax. 3., de liberis.

Pileum petere De Spectac. 21.
Pinnula Adv. Marc. I, 13 „*pinn.* tetraonis".
Pipiare De Monog. 16 „*pipiantes* infantes". Adv. Valent. 15 „*pipiavit* imbres", h. e. effudit pipians.
Piscatura Adv. Marc. IV, 8.
Piscina De Bapt. 5 „*pisc.* Bethsaida". De Anima 32 „*piscinarum* submersio strangulabilis".
Pisculentus Adv. Marc. II, 20 „*pisculentum*".
Pistis Aeon Adv. Valent. 8.
Pituita Adv. Valent. 24 „*pituitis* et gramis".
Placentem sibi esse de aliqua re Adv. Marc. IV, 35.
Placibilis De Resurrect. Carnis 43. 47 „*placib.* deo".
— et Placabilis De Resurr. Carnis 47. crit.
Placidum quiescere Scorp. 12.
Plaga Scorp. 5 „occursum est huic *plagae*". Adv. Marc. III, 15.
Plagiarius Adv. Marc. I, 27.
Plagiator Adv. Marc. I, 23.
Plagula De Orat. 1 „nova plagula novo vestimento".
Planca De Paenitent. 12 „*plancae* duae humanae salutis".
Plane De Pall. 4 „quo *planius* adeantur".
Planus Adv. Marc. III, 6 „*planum* in signis existimarunt". Ibid. III, 15.
Plasmare De Spectac. 23. Adv. Iud. 13.
Plasmator Adv. Iud. 2.
Plastes et Plasta Apolog. 16. De Idol. 3. Ad Natt. I, 12.
Plasticus De Cultu Femin. II, 2 „*plastica* divina". Ibid. II, 5 „*plastica* dei". De Spectac. 18. Ad Natt. I, 12 „*plasticae* manus". De Anima 43.
Platonica (= schola Platonica) De Praescript. Haeret. 30.
Plaudere in sinum De Pudic. 6.
Plausor Apolog. 35.
Plebs Ad Natt. I, 10 „*plebs* caelitum".
Plenitudo Apolog. 46 „*plen.* scientiae". De Spectac. 20 „*plenit.* veritatis". De Ieiun. 6., h. e. satietas. Adv. Marc. V, 19.
Plenus aliquid Adv. Marc. II, 22.
Pleroma Adv. Valent. 8. 10. 11. 12. 13. 22. 32.
Plerumque (= pleraeque regiones) Apolog. 20.
Plumatus Apolog. 21.
Plumbatus Apolog. 29.
Pluraliter Adv. Marc. V, 18. Adv. Prax. 12. 22.
Plurifariam Ad Uxor. I, 2.
Plurifarius Adv. Marc. I, 4.
Plurimus De Monog. 11 „*plurimi* matrimonii licentia". Adv. Praxean 13 „*plurima* divinitas", h. e. idololatria. Adv. Iud. 13 „*plurimum* nimis". De Spectac. 27 „*plurimum* dulcibus". Adv. Marc. II, 24. V, 13.
— cum genit. Adv. Marc. V, 11 „*plurimus* misericordiae". Ibid. II, 24.
Plus nubere De Exhort. Castit. 7 „non *plus* nubunt".
— (= magis) De Pall. 5 „*plus* laesere". Adv. Hermog. 15 „*plus* bonum floruisset sine mali afflatu". De Anima 33 „*plus* gaudere".
— est quod De Corona 8. De Anima 19. 43. Scorp. 9. Apolog. 6. De Resurr. Carnis 22.
— est si De Pudic. 9. Adv. Marc. II, 21.
Poculum Scorp. 12 „*pocula* martyriorum".
Poderes Adv. Iud. 11. 14.
Poenalis De Cultu Femin. I, 4 „*poenale* opus metalli". Apolog. 27 „*poen.* servitus". De Anima 51 „*poen.* exitus".
Poenicus De Pall. 2 „ne *Poenicum* inter Romanos erubescat".
Poetica (= poesis) Ad Natt. II, 13.
Poeticus (= poeta) Apolog. 37.
Politeuma Adv. Marc. III, 24.
Politia Ad Martyr. 3.
Pollens De Ieiun. 6 „*pollentioris* mentis".
Pollicitator Adv. Iud. 1 „*poll.* idoneus".
Pollicitatrix Apolog. 23 „*pollicit.* pluviarum".
Pollinctor Scorp. 7. Apolog. 13.
Pollucere De Idol. 2.
Pollucibilis De Ieiun. 17 „*pollucibilior* obsonandi".
Polluctor Apolog. 39.
Polluctum Ad Natt. II, 7. Apolog. 39.
Pometum De Pall. 2.
Pompa De Pudic. 5 „*pompa* et suggestus moechiae". De Spectac. 24. De Idol. 10. 15. De Corona 13 „*pompa* diaboli".
Pompaticus De Cultu Femin. II, 9 „*pompaticae* feminae". Adv. Valent. 16 „*pomp.* adventus".
Pompatus De Spectac. 7 „*pompatior* suggestus".
Pomum De Ieiun. 1. De Pudic. 16 „ex *pomo* matrimonii ieiunare". De Cultu Femin. I, 6 „maris *poma*".
Ponderare (de aliqua re) Ad Natt. I, 7. De Anima 56 „*pond.* aliquid alicui", h. e. destinare, tribuere, delegare.
Pone De Pall. 3 „*pone* pavum nominandus".
Ponere Apolog. 12 „*pon.* cervicem". De Anima 4 „in esse *poni*".
Pontifex Maximus De Praescr. Haer. 40.

De Exhort. Castit. 13. De Pudic. 1. 21. De Monog. 17. Apolog. 26.
Pontifex salutis De Carne Chr. 5.
Pontificalis Adv. Valent. 37 „*pontif.* auctoritas".
Popina De Ieiun. 12 „*popinas* exhibere martyribus incertis".
Popularis Apolog. 40 „*populare* incommodum". De Pall. 4 „*popularium* libidinum nundinae". De Spectac. 3 „discrimen *popularium*". De Resurr. Carnis 22.
Popularitas Adv. Marc. I, 10 „*popul.* maior generis humani". De Anima 30 „*popularitatem* exonerare". De Corona 13 „*popularitatis*".
Porrigere Apolog. 42 „*porrig.* manum". Ibid. 21 „*porrigitur* ex sole radius". De Cultu Femin. II, 5 „*porrigunt* oculos fuligine".
Porro Quirites Adv. Valent. 14.
— (= at, atenim, atquin) De Corona 7. Apolog. 9. 23. 25. 37. Ad Natt. II, 3. 4. 5. 8. De Idol. 14. Scorp. 9. 10. Ad Uxor. II, 2. Adv. Hermog. 1. 3. 12. Adv. Marc. IV, 8. 27. 28. V, 1. 9. 10. 16. 18. 19. Adv. Prax. 21. De Carne Chr. 7. De Anima 16. 38. 43. 51. De Resurr. Carnis 7. 12. 14. 34. 36. 40. 46. 55. cett. cett.
Portare De Bapt. 1 „*port.* fidem". De Carne Chr. 6 „*port.* carnem".
Portendere (= significare, interpretari, praedicere) De Fuga in Persec. 4. De Pudic. 7. Adv. Marc. IV, 29. 30. 35. V, 1. 4. 10. Adv. Prax. 28. Adv. Hermog. 37.
Portentosus et Portentuosus De Anima 13 „*portentosissima* munificentia Archimedis". Adv. Marc. V, 15. De Anima 32 „*portentosior*".
Porticus Salomonis De Praescript. Haeret. 7.
Portionalis De Virg. Vel. 4. De Ieiun. 9 „*portionale* ieiunium". Adv. Hermog. 31. De Resurr. Carnis 57.
Portio Apolog. 5 „*portio* Neronis de crudelitate".
Positio et Dispositio De Resurr. Carnis 42. crit.
Positio Ad Natt. I, 7. Adv. Hermog. 27 „*positio* verbi prima", h. e. praesens tempus.
Posse (= posse esse, posse fieri) Adv. Marcion. IV, 24. De Resurrect. Carnis 45.
Possessio martyrii De Pudic. 22.
Possidens c. genit. Adv. Marc. II, 4. 6 „*possid.* mundi".
Possidere haereditate et Possidere haereditati Scorp. 2. De Resurr. Carnis 48. 49. 50. Adv. Marc. II, 23 „*possessus* a mulieribus".
Possum dicere Ad Mart. 4. De Fuga in Persec. 2. De Exhort. Castit. 7. De Monog. 3 „*possum* contendere". Scorp. 7. Ad Uxor. I, 3. De Ieiun. 10 „*possum* figere". Adv. Marc. V, 8. 13.
Posteritas De Praescript. Haeret. 31 „*poster.* mendacitatis". Ibid. 34. Adv. Marc. I, 23. V, 19 „*post.* haeretica", h. e. posteriores haeretici. Adv. Prax. 2 „*poster.* haereticorum".
Postliminium De Pudic. 14 „*postlim.* ecclesiasticae pacis". De Anima 35 „*postlim.* vitae".
Postquam cum praes. De Exhort. Castit. 10.
Postremissimus De Cultu Femin. II, 1.
Postremitas De Anima 53 „*postr.* mortis".
Postremo (= denique) De Testim. Animae 2.
Postulare De Monog. 11 „*postul.* matrimonium". Apolog. 42 „*postulamur* titulo iniuriarum". De Patient. 5 „*post.* aliquid de aliquo".
Postumalis Adv. Valent. 31 „*postum.* principatus".
Postumare De Resurr. Carnis 45 „ordine *postumat*". Apolog. 19 „*postumant* Moysi prophetae ceteri", h. e. aetate minores sunt.
Postumatus Adv. Valent. 34.
Postumus Apolog. 40 „*post.* clades". De Anima 54 „*postuma* eruditio". Ibid. 42 „*post.* vita". Ibid. 17 „*postuma* veritatis sententia". Scorp. 1 „de *postumo* corporis", h. e. de cauda. De Testim. Animae 4 „*postuma* fama".
Potaculum (= potatio, potio) Apolog. 39. De Resurr. Carnis 4.
Potare fidem De Praescript. Haeret. 36.
Potare (= potu refrigerare) De Spectac. 30 „felle et aceto *potatus*". Adv. Iud. 13.
Potens c. inf. Scorp. 8.
Potentator De Resurr. Carnis 23.
Potentatus De Resurr. Carnis 22.
Potestas De Anima 20. 24. 38 „*potestates* dominatrices".
Potestativus Adv. Hermog. 19.
Potiri aliquid Apolog. 17 „*pot.* sanitatem". De Pall. 2. 3.
Prae manu esse Apolog. 28. Scorp. 10. De Testim. Animae 4. Adv. Marc. V, 11.
Praebibere Scorp. 1 „*praeb.* tutelam".
Praecanere (= praedicere, prophetare) Adv. Iud. 11. De Idol. 9. 15.
Praecellentia Apolog. 23.
Praeceps (= abruptus) De Corona 1.
— ire Adv. Marc. IV, 38 „sciens *praeceps* ituros homines".

Praeceptive Adv. Marc. V, 10.
Praeceptivus De Resurr. Carnis 49 „*praeceptivo* modo".
Praecessio De Monog. 12.
Praecinere (= praedicere, prophetare) De Carne Chr. 6.
Praecipere c. accus. et infin. pro *ne* Adv. Marc. V, 7.
Praecipitare Ad Scap. 4 „*praecipitatus* a daemone". Apolog. 41. 22 „fruges in flore *praecipitat*", h. e. interficit, decutit.
Praecludere aliquid ab aliqua re Ad Natt. I, 2.
Praeclusor Adv. Marc. IV, 27 „*praecl.* legis".
Praecogitare Adv. Valent. 36.
Praecogitatio Adv. Marc. IV, 39.
Praeconium De Resurr. Carnis 11. 19.
Praecoquus Ad Natt. I, 15 „*praecoquum* infantem exhauritis", h. e. immaturum. Adv. Marc. III, 8 „*praecoquus* et abortivus". Ibid. IV, 27 „*praecoqua* dilectio". De Pall. 1 „*praecoqua* Romanum".
Praecordia Apolog. 35 „*praec.* scenam insculpta". Adv. Iud. 7 „*praec.* a diabolo obsessa". De Ieiun. 2 „de totis *praecordiis* credere".
Praecox De Anima 20 „*praecoce* lingua".
— et Praecocus De Anima 20. crit.
Praeculcare De Monog. 10.
Praecurare Adv. Marc. II, 29.
Praecursor Adv. Marc. V, 16. Adv. Iud. 9.
Praedamnare De Idol. 17. Apolog. 3. Adv. Marc. II, 29.
Praedamnatio Apolog. 27.
Praedesignatus De Resurr. Carnis 23.
Praedicare (= praedicere) Adv. Iud. 3.
Praedicator (= propheta) Apolog. 18.
Praedicatrix De Anima 46.
Praedo lavantium Apolog. 44.
Praeesse (= praestare) De Pudic. 16 „*praeest* nubere quam uri". De Carne Chr. 17 „*praeest* ut".
— (= antea esse) De Resurr. Carnis 14.
Praefari (= prophetare) Apolog. 18. 20 „*praef.* futura".
— alicui rei (= materiam praebere, in causa esse) Apolog. 14. Ad Natt. I, 10.
Praeferre (= prae se ferre) Adv. Prax. 24. 28.
Praefocare Adv. Iud. 3.
Praeformator De Praescript. Haeret. 30.
Praefortis De Carne Chr. 5.
Praefugere Adv. Iud. 5.
Praegnatus Adv. Marc. III, 13. Adv. Iud. 9. De Carne Chr. 1.
Praegustare Apolog. 39 „*praegust.* orationem".
Praeindicare Adv. Iud. 6.
Praeiudicare De Corona 2 „*praeiudicant* suae parti". Apolog. 3. Scorp. 6. De Spectac. 3. 4. De Pudic. 15. De Virg. Vel. 6. Adv. Marc. II, 16 „*praeiud.* de aliquo aliquid". Ibid. IV, 35. V, 6. 15. 20. Adv. Hermog. 6. De Resurr. Carnis 5. 18.
Praeiudicium De Anima 2 „sine laqueo alicuius *praeiudicii*". Apolog. 39 „*praeiud.* futuri iudicii". De Virg. Vel. 7 „*praeiud.* naturae".
Praelatio Apolog. 13. Ad Natt. I, 10. Adv. Valent. 22. De Carne Chr. 7. De Anima 24.
Praelator De Pudic. 2 „*praelator* misericordiae quam iudicii".
Praelatus Adv. Marc. I, 9. III, 24 „*praelatior* populus".
Praelegare Ad Uxor. I, 1.
Praelegere (= eligere prae alio) Ad Natt. I, 14.
Praelibare De Resurr. Carnis 2.
Praeloqui Adv. Iud. 4. 14.
Praeluminare De Res. Carnis 33 „*praeluminata* parabola".
Praemaledicere Adv. Marc. V, 3.
Praemeditatorium De Ieiun. 6 „*praemedit.* latrinarum".
Praemeditatus Adv. Marc. II, 17.
Praeminari Adv. Marc. V, 19. Apolog. 21.
Praeministrare Apolog. 21. Ad Natt. I, 7. II, 3. Adv. Marc. IV, 14. V, 6. 18.
Praemittere (= praefari) Ad Uxor. I, 3. Adv. Marc. IV, 22.
— Ad Uxor. I, 5 „liberos *praemittere* optamus", h. e. ante mori videre. Hinc *Praemissus* idem quod defunctus. De Exhort. Castit. 1 „*praemissa* uxor". Ad Uxor. I, 4. De Monog. 10. De Ieiun. 12.
Praemonitorius De Anima 3 „*praemonitorium* edictum".
Praenominare (= praenomen indere) Adv. Marc. V, 15.
Praenotare De Resurr. Carnis 22.
Praenubere De Orat. 22.
Praenuntiare Adv. Marc. V, 8. De Cultu Femin. II, 12. Adv. Hermog. 10.
Praenuntiatio De Anima 46.
Praenuntius De Anima 35 „*praenuntius* domini Iohannis".
Praeopimus De Paenit. 8.
Praeostendere Adv. Iud. 4. 5.
Praeparatura Adv. Marc. IV, 13. 18 „*praeparaturam* agere". De Anima 43.
Praepositus De Paenit. 6 „*praepos.* baptismo". De Fuga in Persec. 11 „*praepos.* ecclesiae".
Praepotentia Adv. Marc. II, 7.
Praeputiatio Adv. Marc. V, 4. 13. De Resurr. Carnis 23.
Praeputiatus Adv. Marc. V, 9.

Praerogativa Apolog. 5 „*praerog.* suffragii". Adv. Marc. IV, 22. 31. Adv. Hermog. 4. Adv. Iud. 3. 1 „*praerogativam* habere". Adv. Valent. 4 „*praerog.* martyrii". De Resurr. Carnis 8. 25. 43. 52. De Anima 39.
Praerupium et Praeruptum Adv. Marc. IV, 38.
Praescientia Adv. Marc. II, 7 „*praesc.* dei".
Praescius c. genit. Apolog. 12.
Praescribere (= exceptione uti, exceptione perimere, obicere) Adv. Prax. 20 „*praescribit* ex pluribus in pauciora". Apolog. 4. 7. 47. Ad Natt. I, 3. 20. De Carne Chr. 4. De Fuga in Persec. 1. De Resurr. Carnis 57. Adv. Iud. 3.
— (= in initio scribere, praefari) Adv. Marc. V, 5. 11 „*praescriptus*", h. e. inscriptus.
Praescriptio (= praescriptum, lex) Ad Natt. I, 12 „*praescr.* naturalis".
— (= clausula qua reus adversarii intentionem oppugnat, exceptio, defensio) Adv. Marc. I, 1 „*praescr.* novitatis". De Patient. 4 „*praescriptionis* compendio". De Bapt. 3. Adv. Marc. III, 1 „*praescriptionis* compendia". Ad Natt. II, 1. II, 12. Adv. Prax. 11.
Praescriptive Adv. Marc. IV, 1 „*praescr.* occurrere".
Praesentaneus Apolog. 29. Ad Natt. I, 7.
Praesentare (= repraesentare) De Praescript. Haeret. 36. crit. De Resurr. Carnis 63.
Praesentia Scorp. 1 „*praes.* rerum". De Carne Chr. 7 „in *praesentia* esse".
Praeses De Carne Chr. 8. Adv. Hermog. 11 „*praeses* mali diabolus".
Praesessio De Monog. 12.
Praesidere Apolog. 39. De Pudic. 14. 21. De Ieiun. 17. De Resurr. Carnis 13. 14. 16.
Praesignare Adv. Marc. I, 11. 13.
Praesperare in aliquem Adv. Marc. V, 17.
Praestans (= liberalis) Adv. Marc. II, 16. III, 29. IV, 24.
Praestantia (= quod quis, vel qua quis quid praestat) De Ieiun. 7 „de *praestantia* humana", h. e. de viribus humanis. Adv. Marc. II, 16 „*praest.* dei propter merentes". Ibid. IV, 29.
Praestare Adv. Marc. IV, 35 „*praest.* fratri militiam", h. e. repraesentare.
— (absolute posit.) Adv. Hermog. 34.
Praestigia Adv. Marc. III, 24 „*praest.* magnae promissionis". Apolog. 33 „*praestigiae* circulatoriae".
Praestringere De Exhort. Castit. 3. Apolog. 13. 41. De Resurr. Carnis 2.
Praestructim De Pall. 3.
Praestructio Adv. Marc. IV, 14. V, 5. De Resurr. Carnis 18. 20.
Praestruere Ad Natt. II, 3. 12. Apolog. 35. 47 „*praestructa* antiquitas". De Idol. 5. Adv. Prax. 19. De Corona 11. Ad Uxor. I, 3. Adv. Marc. I, 11. III, 11. 13. IV, 2. 9. 16. 19. 38. V, 1. 10. 13. 16. De Pall. 3. De Praescript. Haeret. 15. 44. De Pudic. 1. De Monog. 9. De Resurr. Carnis 2. 4. 33. 60. Adv. Valent. 1. De Carne Chr. 1. De Anima 38.
Praesul (= praeses) Ad Scap. 4.
Praesumere Apolog. 16. 21.
Praesumptio Apolog. 21. 25. 48. 49. 50 „*praes.* perdita". Ad Natt. I, 19 „*praes.* acceptabilior". De Paenit. 6 „*praes.* intinctionis". De Pudic. 7 „*praesumptionem* diversae partis obducere". Adv. Prax. 15. Adv. Valent. 4. De Resurr. Carnis 39.
Praesumptor De Testim. An. 4 „*praes.* resurrectionis". De Paenit. 6.
Praesumptorie Adv. Marc. IV, 41 „*praes.* aliquid elocutum".
Praetendere (= praesidio esse) De Pudic. 17 „*praetendunt* pro castitate". Adv. Marc. II, 1. 6. III, 13.
Praeter (= extra) De Pall. 3 „*praeter* urbem censere". De Pudic. 16.
— (= praeterquam) Apolog. 6. De Resurr. Carnis 22. Ad Natt. I, 11. Adv. Marc. IV, 24. 34 „*praeter* ex causa adulterii". Scorp. 8. Adv. Prax. 13. De Virg. Vel. 2. Adv. Valent. 18.
— quam (= aliter quam) Scorp. 11.
Praeterea (= antea, olim) Ad Natt. I, 4.
Praeteresse alicui rei (= abstinere, renuntiare) Apolog. 38.
Praeterire (= non curare, contemnere) De Anima 58. De Bapt. 2.
— de aliqua re Adv. Marc. V, 11.
Praetexta puerilis De Idol. 18.
Praetextum Adv. Valent. 9 „*praetexto* dilectionis". De Paenit. 5.
Praetimere De Resurr. Carnis 35.
Praetorium Ad Scap. 3.
Praetractare Adv. Marcion. V, 21. Adv. Prax. 27.
Praetractatus De Fuga in Persec. 4.
Praevalere alicuius Adv. Hermog. 9.
Praevaricare De Fuga in Persec. 7.
Praevaricari De Fuga in Persec. 7 „*praev.* voluntatem suam". De Patient. 9 „*praev.* fidem". Apolog. 2 „*praev.* in leges". De Idol. 20. De Virg. Vel. 8. De Anima 1.
Praevaricatio Ad Natt. II, 14 „*praev.* venalis medicinae". De Anima 17 „*praev.* gustus".

Praevaricator De Anima 25 „*praev.* naturae et artis“. Adv. Marc. IV, 43.
Praevellere (alicui aliquid) Scorp. 13.
Praevenire Apolog. 21 „*praevento* carnificis officio“. Ibid. 19., h. e. aetate praecedere. De Bapt. 5 „*praevenit* descendere“. Adv. Marc. V, 11. 12.
Praevertere (= anteponere) De Pall. 5. De Resurr. Carnis 37.
Praevulsa setarum Ad Natt. I, 10.
Prasinum De Spectac. 4.
Pratum De Anima 24 „in tanto sapientium *prato*“. De Corona 14 „*pratum* caeleste“, h. e. Iris.
Prauriga (?) De Monog. 1.
Precarius Adv. Hermog. 9 „*precario* aut iniuria“. Adv. Marc. IV, 22. V, 12.
Premere messem (?) Adv. Valent. 31.
Presbyter De Praescript. Haeret. 43. De Exhort. Castit. 6. 7. 8. 9. De Paenit. 9.
Presse Adv. Marc. V, 2. De Pudic. 18 „et adhuc *pressius*“.
Pressura (= vexatio) Ad Uxor. II, 5. De Resurr. Carnis 40. 48 „*press.* Asiatica Pauli“. De Ieiun. 9 „*press.* pabuli“. Adv. Marc. V, 14.
Pressus De Praescript. Haeret. 41 „*pressior* disciplina“. De Pall. 3 „omni conchylio pressior“. De Praescript. Haeret. 44 „*pressiora* testimonia“.
Pretiose Adv. Marc. I, 22 „*pretiosius* curare“.
Pretiositas De Pall. 5 „*pretios.* avium“. De Cultu Femin. II, 10.
Pretium (= merx) De Paenit. 6.
Prex Apolog. 43 „*preces* sternere alicui“.
Pridianus De Resurr. Carnis 42.
Primarius Adv. Marc. IV, 15 „*primaria* unguenta“.
Primatus Adv. Marc. IV, 27 „*primatus* locorum et honores“. De Anima 27. De Ieiun. 17.
Primigenialis Adv. Valent. 20. crit.
Primogenitalis Adv. Valent. 20.
Primogenitus Apolog. 21.
Primordialis Apolog. 21. De Ieiun. 4 „*primordiale* delictum“. Ad Natt. I, 12 „*primord.* granum“. Adv. Valent. 7. Adv. Iud. 2.
Primoris De Corona 8. De Pudic. 19 „in *primore* epistula“. De Praescript. Haeret. 31 „in *primore* constituere“. Apolog. 19. 21.
Primus pro Prior Adv. Marc. IV, 35.
Princeps mundi Apolog. 24.
Principalis De Corona 13 „*principales* prosperitates“. De Anima 43 „*principalior*“. Adv. Marc. IV, 36. De Patient. 5 „*principalia* delicta“. De Anima 15 „*principale*“ (in anima), h. e. τὸ ἡγεμονικόν. Adv. Marc. V, 2 „*principalis* epistula“. Adv. Valent. 5.
Principalitas De Praescript. Haeret. 31 „*princip.* veritatis“. De Anima 13. Apolog. 6.
Principaliter Scorp. 2. Adv. Prax. 18.
Principatus Adv. Hermog. 19. Adv. Valent. 35. Adv. Marc. I, 24 „*princip.* culpae“.
Principium Adv. Hermog. 19 „*princip.* testae argilla“. De Corona 12.
Prioratus Adv. Valent. 4.
Pristinus Adv. Iud. 3 „*pristina* belli“. De Resurr. Carnis 55 „de *pristino* perire“, h. e. demutari. Ad Natt. I, 10. Adv. Iud. 9. De Orat. 1. De Carne Chr. 3. Adv. Prax. 1 „*pristinum* doctor“. De Ieiun. 12. Adv. Marc. IV, 22. „*prist.* populus“, h. e. Iudaei.
Prius est (sequ. simpl. coniunctivo pro *ut*) Adv. Marc. III, 24. IV, 26. Adv. Hermog. 41 „*prius est* ut“.
Priusquam c. praes. De Orat. 11.
Privare (= privum et proprium facere) De Anima 2 „nunc peraequat, nunc *privat*“.
Privatus De Paenit. 3 „*privatum*“, h. e. res propria. De Anima 46 „*privatum* loci“. Ibid. 54 „*priv.* aer“.
Pro De Pall. 4 „*pro* stupro erat poena“.
Προαρχὴ Aeon Adv. Valent. 35.
Probabilis De Bapt. 1 „*prob.* fides“.
Probator De Anima 43.
Probe De Orat. 13 „temperate ac *probe* elatis manibus“.
Problema De Resurr. Carnis 36.
Probole (= prolatio) Adv. Prax. 8.
Probrosus Ad Natt. I, 5 „*probrosissimus*“.
Probus De Cultu Femin. II, 13 „*probum* vestrum appareat“.
Procax Apolog. 23. De Orat. 13 „*procacissimus* Pharisaeus“.
Procedere De Cultu Femin. II, 11. Ad Uxor. II, 4. Apolog. 13. De Idol. 15.
Proceritas perplexa intestinorum De Resurr. Carnis 60.
Processio De Praescript. Haeret. 43 „*processio* modesta“.
Processus De Anima 20 „*processus* varii seminum“. Ibid. 38 „*proc.* membrorum“, h. e. progressus.
Proclivare Adv. Hermog. 41 „in alterum magis *proclivarunt*“.
Proclivium Ad Uxor. II, 1.
Proclivum De Spectac. 3.
Procreativus De Anima 39. crit.
Procurare alicui Adv. Prax. 18 „filio *procurabat* pater“. De Cultu Femin. II, 1 „*procurans* affectioni“. Adv. Marc. IV, 1 „*proc.* evangelio“. Apolog. 24. De Patient. 13. De Pudic. 9. Adv.

Marc. I, 25 „*procurat* liberando homini". Ibid. IV, 17. 28. 38. V, 13. De Resurr. Carnis 12. 18. Adv. Valent. 11. Adv. Prax. 18.
Procuratio De Idol. 11.
Procurator Ad Scap. 4. De Idol. 11 „*procur.* idolorum".
Prodactus et Productus Adv. Marc. V, 6. Apolog. 18. crit.
Prodere De Orat. 13 „*prod.* petitiones suas".
Prodigere (= consumere, absumere) De Pudic. 8 „*prodacta* substantia". De Paenit. 10. De Anima 48 „*prodacto* sopore". Adv. Marc. V, 6 „*prodactis* saeculis". De Anima 20 „*prodigit* mentem paralysis". Apolog. 48 „*prodig.* in nihilum". Ibid. 18. De Resurr. Carnis 11.
Prodigia (?) = index Ad Natt. I, 7.
Prodigus De Pall. 1 „tunicae trans crura *prodigae*".
Profanare De Idol. 10 „*profanatus* idolo".
Profanus c. genit. Adv. Marc. IV, 11 „*prof.* Iudaismi".
Profectio (= expeditio, agmen) Adv. Marc. IV, 24.
Profectus Adv. Marc. III, 24 „*prof.* diei". Ad Natt. I, 10.
Professio Apolog. 42. Ad Natt. I, 7. Adv. Marc. V, 1. 8.
Professor Adv. Marc. V, 1.
Professus (pass.) De Pudic. 4.
Proficere in aliquid De Spectac. 19.
Profligare (= impendere, finire) Apolog. 42 „*profligantur* merces Sabaeorum Christianis sepeliendis". Adv. Marc. V, 12 „*profligatur* opusculum".
Profundus Ad Natt. II, 17 „*profundissima* cura". Profundum Adv. Marc. IV, 34. V, 14. De Idol. 24.
Profusor Adv. Marc. I, 24.
Progressus De Anima 31 „*progressior*".
Prohibere (sequ. simpl. coniunctivo) Adv. Marc. IV, 35.
Proiecte De Pudic. 13.
Proinde — quemadmodum Apolog. 9.
— — sicut Adv. Marc. IV, 39. V, 3.
— est (c. infin.) Adv. Marc. II, 16.
Prolatio De Praescript. Haeret. 10 „*prol.* quaerendi". Ad Natt. I, 3. Adv. Valent. 7. 37. Adv. Prax. 8.
Prolatus Adv. Valent. 33 „*prolatu* facillimo".
Prolevare De Paenit. 4 „*prolevare* mersum".
Prolixus Apolog. 30 „*prolixam* vitam".
Proludere Adv. Marc. II, 4. III, 5 „*proluserim* quasi de gradu primo".
Prolnere Apolog. 9 „*prol.* humano sanguine".
Proma Ad Uxor. II, 4 „*proma* praeclusa". Adv. Marc. II, 10 „*promas* tuas replesti". De Resurr. Carnis 27 „*proma* cella".
Promereri De Exhort. Castit. 3. De Ieiun. 3 „*promer.* deum". Apol. 21. 24.
Promisce De Orat. 21.
Promissive Adv. Marc. V, 11.
Promotio De Praescript. Haeret. 43 „*promotio* emerita".
Promotus (= promotio) De Corona 3.
Promovere Apolog. 1. Ad Natt. I, 1 „*promov.* animum ad aliquid".
— (= proficere, perficere) De Praescript. Haeret. 32.
Promptus c. infin. Scorp. 1 „*promptam* mederi theriacam".
Promulgare De Pall. 3. De Idol. 22 „*promulgare* se nemo debet". Apol. 10. 11. Adv. Marc. IV, 2. 5. De Praescript. Haeret. 20. 23. Adv. Hermog. 26.
— et Provulgare Apolog. 11. De Anima 46. crit.
Promulgatio Adv. Hermog. 21.
Promulsis (= lanx) De Pall. 5.
Pronomen demonstr. abundat De Virg. Vel. 11. De Orat. 6. De Anima 12. Adv. Iud. 9., et saepius.
Pronubus De Exhort. Castit. 13. Ad Natt. I, 2 „*pronubi* canes". Apolog. 6 „*pronubo* anulo oppignerare".
Pronuntiare De Testim. Animae 1 „prope Christianum *pronuntiare*". Apolog. 46 „*pronuntiare* aliquem ad bestias". Ibid. 2. De Resurr. Carnis 16.
Pronuntiatio et Praenuntius De Anima 35.
Pronus Adv. Valent. 37 „nec malo nec bono *pronus*". Adv. Hermog. 41.
Propago Scorp. 9 „*prop.* nominis". De Anima 2 „*propagines* quaestionum".
Prope Apolog. 1. Ad Natt. I, 1. 4 „*propius* experiri".
— esse De Pall. 4 „culpae *prope est*". Ibid. 2 „*prope sis* eandem negare".
— aliquem pronuntiare De Testim. Animae 1.
Properabilis De Anima 43.
Properare sibi mortem De Resurr. Carnis 45.
Prophetare Adv. Marc. IV, 21. 39.
Prophetes (= prophetis) De Pudic. 19. (?)
Prophetia Adv. Iud. 9 „*prophetia* expuncta". De Ieiun. 3. 17. Apolog. 19. Adv. Marc. IV, 8. 18. 19. V, 12. 15. De Resurr. Carnis 21.
Prophetialis Adv. Valent. 28 „*prophetiale* patrocinium".
Propheticus Adv. Marc. III, 5 „*propheticum* eloquium".
Prophetis De Resurr. Carnis 11.
Propitiabilis De Ieiun. 15.

Propitiare (= adorare, venerari) De Spectac. 12. Apolog. 16.
Proponere edictum De Pudic. 1.
Propositio (= προβλημα) Adv. Hermog. 37.
Propositum Adv. Marc. III, 17 „de *proposito*".
Proprietas De Corona 10. De Praescript. Haeret. 35. De Bapt. 2. De Fuga in Persec. 2 „ex *proprietate* possidere".
Proprius (comparat.) Adv. Marc. IV, 13. crit.
Propudiosus De Pall. 4 „*propudiosi* Caesares".
Proriga (?) De Monog. 1.
Prosapia Ad Natt. II, 12. Adv. Iud. 1.
Proscribere Adv. Marc. II, 17 „*proscripsit*, Non occides". Ibid. I, 25. De Anima 24 „quid amplius *proscriberet* animam". De Resurr. Carnis 18 „quonam titulo spes *proscripta* sit".
Proscriptio Apolog. 4. Ad Natt. I, 14 „*proscr.* picturae".
Prosecare (= sacrificare) Apolog. 9 „maior aetas apud Gallos Mercurio *prosecatur*". Ibid. 46 „gallinaceum *prosecare* Aesculapio".
Prosector De Anima 25.
Proselytus Adv. Iud. 1 „*prosel.* Iudaeus".
Proseminator Ad Natt. II, 13.
Prosiciae (= ἀπαρχαὶ) Adv. Valent. 26.
Prosilire Adv. Valent. 14 „*prosiluit* inquirere".
Prospecte Apolog. 6 „*prosp.* decernere".
Prospector Adv. Marc. IV, 34.
Prospectus De Corona 14 „ex apostoli *prospectu*". Adv. Marc. V, 1. Adv. Valent. 11., h. e. providentia. De Anima 6.
Prosper c. genit. De Pall. 1 „*prosperos* temporum".
Prosperatus Apolog. 6 „*prosperata* felicitas".
Prospex De Testim. Animae 5.
Prospicere (= conspicere, videre) Adv. Valent. 4.
Prostare (sub titulo) De Anima 34. Apolog. 6.
Prostibulum De Praescript. Haeret. 30. De Spectac. 17. Apolog. 6.
Prostituere Apol. 46 „*prostit.* lucernas".
Prostitutus De Cultu Femin. II, 12. De Resurr. Carnis 63. Apolog. 25 „*prostitutissima* lupa".
Prostratio De Praescript. Haeretic. 41 „*prostr.* disciplinae".
Prostratus Apolog. 25 „*prostratissimus*".
Protectio De Fuga in Persec. 5.
Protector Apolog. 5. 6. Ad Natt. II, 1.
Protelare Adv. Marc. IV, 21 „sexcenta hominum milia *protelavit*". De Spectac. 1 „*protel.* in occasionem". De Paenit. 4 „*protel.* in portum".
Protervus De Patient. 12 „*protervum* sapit".
Protogenes Aeon Adv. Valent. 7.
Protoplastus De Exhort. Castit. 2.
Protractus De Orat. 5 „*protractum* saeculo postulare".
Providens De Anima 46 „*providentissimum* institutioni humanae". De Resurr. Carnis 63 „med. *providentissimus*".
Providenter Apolog. 20. De Resurr. Carnis 47 „*providentissime*".
Provincia Adv. Valent. 20. De Anima 42 „*prov.* animae".
Provincialis De Corona 13.
Provocare De Idol. 9. Apolog. 27 „*provocati* ad sacrificandum". Ibid. 39 „*provocatur* deo canere". De Corona 11 „*provocare* de aliqua re", h. e. postulare. Item Apolog. 46 „*provocamur* de pudicitia". Adv. Marc. IV, 1. V, 1. De Pudic. 7. Adv. Hermog. 33. Adv. Marc. V, 15 „*prov.* aliquid ad aliquid".
Provocaticius Adv. Marc. II, 3.
Provocatio Adv. Marc. IV, 11. 12.
Provocativus De Anima 37 „*provocativa* incrementa".
Prouti pro Prout (?) De Anima 53. crit.
Provulgare De Virg. Vel. 13. Adv. Marc. IV, 21. Ad Natt. II, 16. De Cultu Femin. I, 2.
Proxime c. genit. Adv. Iud. 11.
Proximo (= nuper, proxime) De Ieiun. 9.
Proximus Apolog. 27. De Corona 7 „de *proximo* colere deum". De Patient. 7. 5 „de *proximo* amicus deo". De Ieiun. 12. Ad Uxor. I, 8. II, 3. De Cultu Femin. II, 9. De Monog. 6.
— (= promptus, manifestus) Apolog. 23 „magis fides *proxima* est adversus semetipsos confitentes quam pro semetipsis negantes". Ad Natt. II, 12. De Idol. 11.
Prurigo De Pudic. 6.
Prurire Adv. Valent. 17 „*prurientis* intentionis laetitia".
Psallere (= psalmum canere) De Ieiun. 13.
Psalmus De Anima 9. De Exhort. Castit. 10. Adv. Marc. V, 9. De Spectac. 25 „*psalmum* comminisci".
Psalticus Scorp. 8 „*psalticae* puellae lucar".
Pseudapostolus Adv. Marc. IV, 5. 19. V, 12. De Carne Chr. 7.
Pseudochristus Adv. Marc. III, 3.
Pseudopropheta Adv. Marc. IV, 15.
Pseudoprophetis De Anima 57.
Psychicus (= catholicus) Adv. Prax. 1. De Monog. 1. De Ieiun. 1. Adv. Marc. IV, 22.

Pubertas Adv. Valent. 4. Apolog. 22 „*pub.* frugum".
Publicare Adv. Iud. 11. Apolog. 42 „*publicamus* usui vestro operas nostras". De Fuga in Persec. 9. Ad Natt. I, 16 „*publ.* libidinem".
Publicatio De Paenitent. 10 „*publ.* sui". De Virg. Vel. 14. 3 „*publ.* virginis". De Pudic. 1.
Publicus De Orat. 13 „in *publicum* agnitionis extrahere". De Corona 6 „in *publico* mundi".
Pudenda De Resurr. Carnis 4. De Ieiun. 1.
Pudicitiam trucidare De Pudic. 4.
Pudor (= pudendum) De Spectac. 21. De Virg. Vel. 11.
Pudorem imperare alicui De Anima 46.
Puellam perseverare De Pall. 4.
Puer Adv. Marc. IV, 23 „*pueri*", h. e. parvuli.
— (= servus) Apolog. 14.
Puerarius De Anima 54. 55., h. e. paedico.
Puerilitas Ad Natt. II, 9 „*puer.* vitii".
Puerpera numerosa De Anima 6.
Puerperium Adv. Marc. III, 11 „*puerperii* spurcos, anxios, ludicros exitus".
Pugnus Scorp. 6 „*pugni* quassant". De Spectac. 23 „*pugnorum* artifex". Ibid. „*pugnorum* calli".
Pullulare De Paenit. 5. Adv. Valent. 3. Adv. Iud. 2.
Pullulatio Apolog. 19.
Pulmentum De Spectac. 27.
Pulmo De Anima 10 „*pulmonum* folles". De Resurr. Carnis 4 „*pulmonibus* natare".
Pulpamentum De Pall. 5.
Puls De Spectac. 12 „*pultes* pridianae".
Pulsare De Praescript. Haeret. 10 „*pulsabit* me hac pronuntiatione". Apolog. 20. 9 „*puls.* apud conscientias". Adv. Marc. IV, 38 „*pulsata* traditione scribarum". De Praescript. Haeret. 8 „*pulsate* et aperietur". De Pall. 5 „*pulsare* musicam". De Anima 36 „*pulsare* veritatem". De Resurr. Carnis 1., h. e. veritatem quaerere, vestigare. Adv. Marc. IV, 29. V, 19. De Carne Chr. 24., h. e. pungere.
Pulsator De Orat. 6 „*pulsator* ille nocturnus".
Pulsus De Resurr. Carnis 61 „*pulsus* linguae".
Pumex speculi De Pall. 4.
Purgare De Resurr. Carnis 6. Adv. Marc. II, 9 „*purgatur* de mali exprobratione". Apolog. 21 „*purg.* leprosos". Ibid. 6 „ut viam mihi ad manifestiora *purgem*". Ibid. 2 „*purgare* causam". (Cf. Scorp. 10. crit.) Adv. Marc. IV. 27.
Purificantia De Exhort. Castit. 10.
Purificatio De Exhort. Castit. 10. De Ieiun. 2.
Purpura De Idol. 18. De Pall. 4. De Cultu Femin. II, 13 „*purp.* pudicitiae". De Pudic. 8 „*purpura* oculare vestes". De Corona 13. De Ieiun. 16 „*purpuras* ponere", h. e. deponere.
Purpuratus De Idol. 18 „*purpurati* regum".
Purpureus De Cultu Femin. II, 10 „*purpureae* oves".
Purulentia De Pall. 5 „*purul.* civitatis".
Purus Ad Scap. 2 „*pura* prece". De Paenit. 9. De Resurr. Carnis 20 „*purus* ab aliqua re".
Pusillitas Adv. Marc. II, 25. 28. 27 „*pusillitates* dei". Ibid. IV, 9. 20. Adv. Hermog. 14. De Resurr. Carnis 6.
Pustulare De Cultu Femin. II, 5 „*pustulat* concha intrinsecus".
Puta (= pone, exempli gratia) De Pudic. 22. De Ieiun. 13. Adv. Marc. II, 7. IV, 30. 38. De Anima 56. Adv. Prax. 13. 18.
Putativus De Carne Chr. 1 „*putativa* caro Christi". Adv. Marc. III, 11 „*putat.* in Christo corpulentia". Ibid. III, 8. 9. 11. V, 4.
Putescere De Resurr. Carnis 53 „*putuit* in corruptionem".
— et Putrescere De Resurr. Carnis 53. crit.
Puteus De Bapt. 5 „*putei* qui rapere dicuntur". Adv. Hermog. 11 „*puteus* abyssi".
Pyctes De Ieiun. 17. Scorp. 6. De Anima 46.
Pyra Ad Natt. II, 14.
Pythagoricus (sc. philosophus) Adv. Valent. 15.
Pythicus Scorp. 6 „*Pyth.* agon".
Pythonicus De Anima 28 „*python.* spiritus". Ibid. 57.

Q.

Qua (= in quantum, quatenus, quandoquidem, ut) Apolog. 5. 47. De Pall. 3. De Pudic. 19. De Virg. Vel. 6. Adv. Marc. II, 14. 15. IV, 1. 8. 36. V, 15. 20. Adv. Hermog. 38. 44. cett. cett.
Quadrans De Orat. 7 „ad novissimum *quadrantem*". De Anima 58.
Quadratus De Pall. 1 „*quadrata* iustitia vestis".
Quadriga (= τετρακτύς) Adv. Valent. 7.
Quadrigarius De Spectac. 22. De Pudic. 7 „*quadrig.* furor".
Quaerere (= studere, operam dare) Adv. Marc. III, 13.
Quaestuarius Apolog. 13 „*quaestuaria*

maiestas". De Cultu Femin. II, 12. De Spectac. 30 „*quaestuariae* filius".
Quaestui sedere De Cultu Femin. II, 12.
Quale est Adv. Marc. I, 23. 26. De Fuga in Persec. 5. 7. De Ieiun. 13. De Pudic. 7. 15. De Monog. 8. De Spectac. 19. De Paenit. 25. Apolog. 9. De Orat. 11. De Virg. Vel. 5 „*quale est* ut" cett. De Praescript. Haeret. 29. Adv. Marc. III, 10. IV, 30. V, 7. 11. 16. 18. 19. Ibid. III, 15 „*quale est* quod". Adv. Hermog. 5 „*quale est* cum". Adv. Marc. III, 3 „*quale est* si". De Carne Chr. 6. 7. 11. Adv. Valent. 7. De Res. Carnis 21. 56. Adv. Hermog. 18. cett.
Qualiter qualiter De Anima 54.
Quam pro Nisi De Paenit. 19. Ad Natt. I, 10.
— (= quantopere, quam valde, qualis) Ad Natt. I, 10 „*quam* derisores inveniamini nominum vestrorum". Adv. Marc. V, 3. 5. 19. Adv. Hermog. 25. Adv. Valent. 12.
— et (praegresso) Tam Adv. Marc. IV, 24. 30. Adv. Hermog. 12. De Resurr. Carnis 14. 32. 43.
— — quam pro Tam — quam Ad Natt. I, 10 „*quam* ipse — *quam* ii" cett. Ibid. „*quam* eorum qui eiusmodi factitent, *quam* eorum qui ita suscipiunt". De Idol. 4. 18 „*quam* dignitatis *quam* potestatis". De Orat. 22. Adv. Marc. V, 1. crit.
Quando (= quandoquidem) De Pudic. 19. De Ieiun. 2. Scorp. 3. De Pall. 2. De Praescript. Haeret. 22. Adv. Marc. IV, 38. V, 2. 7. 18. Adv. Hermog. 44. Adv. Prax. 11. 22. 23. cett.
Quanti (= quot) Apolog. 1. 50. De Anima 46. Ad Scap. 4. De Resurr. Carnis 42. De Idol. 6. Adv. Marc. V, 18.
Quanto — quanto (= quanto — tanto) De Carne Chr. 14. crit. (?)
Quantulum (= aliquantulum) De Resurr. Carnis 27.
Quantulus De Bapt. 10. De Resurr. Carnis 27.
Quantum (= quod ad) De Pall. 4.
— (= quanto) De Virg. Vel. 14.
— velis (= quantumvis) De Virg. Vel. 14.
— (= in quantum) Apolog. 3. Scorp. 5. De Idol. 18. Adv. Marc. IV, 11.
Quantus De Pudic. 21 „*quantus* es indulgere?"
Quasi (= ad) De Ieiun. 10.
— non Apolog. 50. Ad Natt. II, 15.
— (= qua) Adv. Hermog. 19 „*quasi* originis nomine".
Quassare Scorp. 6. De Anima 52. De Resurr. Carnis 5 „*quassatur* condicio carnis".
Quatinus Apolog. 19., et saepius.
Qui (= uter) De Virg. Vel. 2. Adv. Hermog. 25.
— pro Quis Scorp. 11. De Spectac. 15. De Idol. 3. De Praescript. Haeret. 9. 12. Adv. Marc. I, 1. IV, 14.
Quia scilicet De Virg. Vel. 10.
Quia pro Quod post verba sentiendi et declarandi De Idol. 20. Adv. Iud. 9. De Anima 57 „*credo quia*" cett. Adv. Marc. IV, 10 „*apparet quia*". De Praescript. Haeret. 4.
Quidni De Anima 12. 28. 35. 40. Ad Natt. II, 1. De Resurr. Carnis 7.
Quies resupina De Anima 46.
Quiescere Ad Natt. II, 13 „*quiescit* pax".
Quingenarius De Pall. 5 „*quingenaria* promulsis".
Quinio De Anima 46 „*quinio* voluminum". Ibid. 6 „*quin.* filiorum".
Quinquatria De Idol. 10.
Quique pro Quisque De Virg. Vel. 11.
Quirinalis De Spectac. 5 „*Quirin.* flamen".
Quis (= quibus) De Pall. 3. 4.
— pro Uter De Anima 13.
Quisque pro Uterque De Carne Chr. 5.
Quo (= aliquanto) Adv. Prax. 1.
— (= quorsum, quem in finem) De Virg. Vel. 13. Adv. Marc. V, 14. 18. 24. De Resurr. Carnis 60 „*quo* admittunt". Ibid. 6. Adv. Prax. 5.
Quod et Quia et Quoniam post verba sentiendi et declarandi pro accus. c. infin. Apolog. 7. Adv. Iud. 8. Ad Martyr. 4. De Bapt. 10. De Idol. 20. De Virg. Vel. 17.
Quod (= quoad) De Testim. Animae 4 „non *quod* de bono vitae ereptum". De Spectac. 10.
Quominus post verbum Despicere Adv. Marc. IV, 35.
Quomodo et Quoniam confus. De Resurr. Carnis 52. crit.
Quoniam post verba sentiendi et declarandi pro accus. c. infin. (V. s. v. Quod et Quia) Adv. Iud. 8.
— (= cum) De Virg. Vel. 3.
Quorsum (= cur, quem in finem) Adv. Marc. IV, 7. De Anima 44.
Quotidianus De Pudic. 19 „*quotidianae* incursionis delicta".

R.

Racematio Apolog. 35 „*racem.* parricidarum".
Radiare Ad Natt. I, 4 „*radiant* de suo". Apolog. 11.
Radius De Resurr. Carnis 47 „*radio* solis scriptum".

Ramulus Adv. Marc. I, 17 „*ramulos* quaestionis excutere".
Rancidus Ad Natt. I, 10.
Ranunculus De Spectac. 27 „*ranunc.* venenatus".
Rapax De Pall. 4 „*rapax* a culo resina".
Rapere De Bapt. 5 „putei qui *rapere* dicuntur".
Raptor Apolog. 11 „*raptores* virginum".
Rarescere Apolog. 20.
Ratio Adv. Prax. 5 „*ratio* dei", h. e. λόγος. De Carne Chr. 13 „*rationis* dispositio". De Corona 4 „*rationis* interpretatio". Scorp. 1 „*ratione* tormenti", h. e. in modum tormenti.
Rationalis Adv. Marc. I, 23 „*ration.* bonitas". De Orat. 12 „*rat.* officium". Adv. Marc. IV, 19. V, 3.
Rationalitas De Anima 38.
Rationaliter De Anima 16.
Rato fieri De Anima 35.
— habere Adv. Marc. IV, 1. Ad Uxor. II, 9.
Reaedificare De Pudic. 14. Adv. Marc. V, 3. De Resurr. Carnis 11.
Readunatio et Redanimatio De Resurr. Carnis 30.
Reatus Apolog. 3. 4. Adv. Marc. II, 15. Ad Natt. I, 3. De Spectac. 5. De Idol. 1. 11. De Anima 39.
Rebellare Apolog. 27 „*rebellantia* ergastula". Adv. Marc. V, 5 „*rebell.* aliquem".
Rebellis Ad Natt. I, 17 „*rebelles* lingua".
Recapitulare Adv. Marc. V, 17. Adv. Iud. 8.
Recens Adv. Marc. III, 13 „*rec.* Christus".
Recensere (aliquid in aliquem) Adv. Marc. V, 17.
Recensus vitae De Anima 58.
Receptor Ad Natt. I, 2.
Receptorius De Resurr. Carnis 27 „*recept.* locus".
Receptus De Orat. 10 „*receptus* solis".
— Adv. Marc. IV, 5 „*receptior* auctoritas". De Testim. Animae 1 „ex libris *receptissimis* quibusque". De Pudic. 20. De Spectac. 12. Ad Natt. II, 1 „*receptorum* auctoritates", h. e. institutorum. De Carne Chr. 20 „*receptissimus* propheta David".
Recidivatus De Anima 28 „*recid.* animarum". De Resurr. Carnis 1 „*recid.* animae". Ibid. 30. 31 „*recid.* Iudaici status". Ibid. 18 „*recid.* carnis". Ibid. 52. 53.
Recidivus Adv. Marc. IV, 25 „*recid.* vita". Ibid. I, 13 „*recid.* annus". De Anima 24 „*recid.* memoria". De Resurr. Carnis 12 „*recidiva* est universa conditio". De Pudic. 16 „de *recidivo* fruticare".
Reciprocare Adv. Valent. 23 „*reciprocare* spiritum". De Corona 3 „*recipr.* seram". De Monog. 5 „ad caput, id est ad initium, universa *reciprocare* in Christo". Apolog. 48 „*reciprocandarum* in corpora animarum". Ad Natt. II, 5.
Reciprocatio Ad Natt. I, 19 „*reciproc.* animarum". Adv. Hermog. 36. crit.
Reciprocicornis De Pall. 1.
Reciprocitas Adv. Hermog. 36. crit.
Reciprocus Adv. Marc. I, 13 „*reciprocae* fruges". De Patient. 8 „*reciproco* impetu".
Recitare Apolog. 2 „*recit.* de tabella". De Fuga in Persec. 14. De Anima 46.
Recludere (= includere) De Idol. 18.
Recogitare Apolog. 45. 48. De Anima 27. De Praescript. Haeret. 44. De Resurr. Carnis 6.
Recogitatus De Pall. 6. Adv. Marc. IV, 43 „*in recogitatu* mulierum illarum". De Resurr. Carnis 37. De Anima 6. 15.
Recognoscere Apolog. 4. 17. 37. 39. De Pall. 5. Ad Natt. I, 2. 10. 15. II, 9. Adv. Marc. V, 17. De Resurr. Carnis 20.
Recolligere De Monog. 11 „*recolliguntur* in Christo omnia ad initium".
Recompingere De Praescript. Haeret. 30. De Resurr. Carnis 30.
Reconciliare Adv. Marc. V, 19.
Reconcludere Adv. Prax. 16.
Recondere (aliquid in aliquid et in aliqua re) De Carne Chr. 5. crit.
Reconsignare De Resurr. Carnis 52.
Recontrare Ad Natt. II, 9 „*recontrans* regibus suis".
Recordatus De Resurr. Carnis 4 „*recordatui* tuo ereptam".
Recorporare De Resurr. Carnis 7 „*recorp.* in materiam robustiorem". De Anima 33 „*recorp.* in asinos". Ibid. 35. De Resurr. Carnis 30. 31.
Recorporatio De Resurr. Carnis 30.
Recorrigere Adv. Marc. IV, 5 „*recorrecti* ad regulam".
Recreator De Anima 43 „*recr.* corporum somnus".
Recuperatio (= sanatio) De Pudic. 20.
Recusabilis Adv. Marc. IV, 35.
Recurare De Resurr. Carnis 60 „*recuratis* omnibus membris". Adv. Marc. I, 20. Ad Natt. II, 14 „*rec.* ad vitam".
Recusare (= removere, abicere) De Pall. 3 „*recusantur* anni". Adv. Marc. I, 20 „*recusata* vetustas".
Recusatio (= protestatio) Ad Natt. I, 2.
Redaccendere (vel Reaccendere) De Re-

surr. Carnis 12. De Ieiun. 4 „*redacc.* salutem inedia". De Anima 30.
Redanimare De Resurr. Carnis 13. 31. 19 „*redanimatus* deo".
Redanimatio De Resurr. Carnis 30. 38.
Reddere testimonium De Idol. 9. Ad Scap. 4. Apolog. 14.
— (= exhibere, referre, proferre) De Anima 54. 58. Adv. Valent. 27.
Redemptor De Idol. 11 „*red.* victimarum". De Anima 34.
Redhibere et Rehibere De Resurr. Carnis 52. crit.
Redhibere Adv. Marc. II, 2 „*redhibitus* materiae suae".
Redhibitio De Resurr. Carnis 32 „*redhib.* carnis".
Redigere in ecclesiam (= pacem accipere) De Pudic. 19.
— aliquem aliquid (?) Adv. Hermog. 23.
Redimere De Fuga in Persec. 12 „*redim.* persecutionem". Apolog. 39 „*redim.* religionem". Ad Natt. I, 7 „*red.* crimen".
Redinduere De Resurr. Carnis 42 „*redinditus*".
Redintegrare De Pudic. 21 „*redintegr.* debiles". De Carne Chr. 4 „*redintegr.* paralyticum".
Redintegratio Adv. Marc. IV, 10 „*redint.* membrorum". De Resurrect. Carnis 47. 57.
Redintegrator De Anima 43 „*redint.* virium". De Resurr. Carnis 57.
Redinvenire De Anima 46.
Redoptare et Reoptare De Resurr. Carnis 4. crit.
Redoptare De Resurr. Carnis 5.
Redornare et Reornare De Resurr. Carnis 12. crit.
Redornare De Resurr. Carnis 12.
Reducere absentias De Resurr. Carnis 12.
Redundantia De Pall. 1 „*redund.* pallii". Apolog. 31 „*redund.* benignitatis". Ad Natt. I, 1 „*redund.* Christianorum". De Anima 27 „*redund.* animae". De Pudic. 20. Adv. Marc. I, 29. IV, 17. 29. V, 6. 21.
Redundare Ad Natt. I, 7. Adv. Marc. IV, 21. De Anima 22 „*redundat* ex una". De Cultu Femin. II, 8 „*redundantior* nitor".
Refectio De Resurr. Carnis 2.
Referre vicem Apolog. 37.
— scelus impune Adv. Marc. IV, 41.
— actis Adv. Marc. V, 1.
Reficere (= iterum facere) De Resurr. Carnis 11.
Refigere De Pudic. 20 „*ref. cruci*".
Refingere De Anima 34 „*ref.* animas in bestias".
Reformare (= mutare, solvere, sanare) Adv. Marc. IV, 5. V, 7. Ad Natt. I, 5. De Praescript. Haeret. 44 „*ref.* debiles". Apolog. 48 „*reformari* in bestiam". De Carne Chr. 4 „*reformat* a morte nativitatem". De Pudic. 20. De Bapt. 5.
Reformatio De Resurr. Carnis 7.
— (= sanatio) De Pudic. 20.
Reformator De Anima 46 „*ref.* imperii".
Reformatus Adv. Valent. 13 „Aeonum tutelarem *reformatum*".
Refrigerare (= refrigerio iuvare et refrigerio iuvari) De Ieiun. 10. De Resurr. Carnis 63. Adv. Prax. 16 „*refrigeraverit* apud Abraham". Adv. Marc. IV, 16. Ad Scap. 4. De Anima 51 „*refrig.* alicui".
Refrigeratio De Anima 25. 43.
Refrigerium Ad Uxor. II, 6. 8. De Anima 58. De Fuga in Persec. 12. Adv. Marc. II, 17. De Testim. Animae 4. Apolog. 39. 49. De Virg. Vel. 9. De Monog. 10. De Resurr. Carnis 39 „per sententiam aeternam tam supplicii quam *refrigerii*". Ibid. 17. 23. 30. De Anima 33.
Refrigescentia De Resurr. Carnis 44. De Anima 43.
Refrigescere De Anima 43. De Resurr. Carnis 23 „*refrigescentium* prae metu".
Refuga De Cultu Femin. I, 4 „*refuga* metalli".
Refutare De Patient. 5. Apolog. 23. Adv. Iud. 7.
Regeneratio De Carne Chr. 4. 20. De Resurr. Carnis 47.
Regerere Ad Natt. I, 10 „*reg.* in hastarium". De Patient. 11 „*regestas* impatientiae materias". De Pall. 1 „*regestus* ab utroque laterum". Apolog. 47 „*regestum* ex digestis".
Regnare (transit.) Apolog. 25 „orbis qui *regnatur*".
Regnator De Anima 46.
Regnatus (= regnum) Adv. Prax. 13.
Regnum De Fuga in Persec. 14 „*regn.* episcoporum". Adv. Marc. IV, 30 „semen *regni*". De Pudic. 1 „*regni* aeterni votum". De Orat. 5 „*regnum* domini". Adv. Marc. III, 24 „*regnum* caeleste". Ibid. IV, 35. De Ieiun. 15. De Pudic. 16 „*regnum* dei".
Regressus De Paenit. 5 „*regressu* suo".
Regula Adv. Prax. 2. De Virg. Vel. 1. De Praescript. Haeret. 3. 12. 42 „*reg.* fidei". De Monog. 2 „*regulam* fidei adulterans". Apolog. 46 „*reg.* disciplinae". De Ieiun. 1. De Praescr. Haer. 3. Adv. Marc. I, 5 „*regula* unum deum sistens". Ibid. I, 21 „*reg.* dei". Ibid. III, 17 „*reg.* scripturarum".

Reiectio Adv. Marc. V, 20.
Relatio Adv. Hermog. 27.
Relator De Anima 46.
Relegare Apolog. 39 „releg. a communicatione orationis".
— (= delegare) De Anima 57.
Relevare (= solvere, refrigerare, resuscitare) De Fuga in Persec. 13 „relev. a debilis". De Corona 1 „relevari auspicatus". De Paenit. 8. De Resurr. Carnis 18.
Religio Apolog. 16. 25. 35. Ad Natt. II, 17 „rel. frugi". Ibid. I, 10. Ad Scap. 2. Apolog. 24. 28. 39. Scorp. 8.
Religiositas Apolog. 25. Ad Natt. II, 17.
Religiosus Apolog. 16 „religiosi crucis". Scorp. 8 „religiosi dei". De Resurr. Carnis 32.
Reliquatio (= quod reliquatur debitor, quod restat) De Anima 56 „donec reliquatio compleatur annorum".
Reliquatrix De Anima 35 „reliqu. delictorum".
Relucere De Corona 1. Adv. Marc. V, 10 „relucet falsum". De Resurr. Carnis 52 „relucebunt sequentia". De Anima 18. 35.
Reluminare De Anima 34. Apolog. 21 „relum. caecos". De Carne Chr. 4.
Remaledicere De Idol. 21. Adv. Marc. IV, 16.
Remeabilis De Resurr. Carnis 1 „remeab. in corpora anima".
Remediare Adv. Marcion. II, 22. V, 14. De Bapt. 5 „remediare vitia corporis". De Praescript. Haeret. 23. 38. De Resurr. Carnis 20. De Bapt. 10 „remediare de aliqua re". Ad Scap. 4 „remed. a daemonibus et valetudinibus". Adv. Marc. IV, 11. 35.
Remediator Adv. Marc. IV, 35 „remed. languorum". Ibid. IV, 8 „remed. valetudinum".
Remedio agere Adv. Valent. 15.
Rememinisse Adv. Marc. IV, 1.
Reminiscentia Ad Natt. II, 13.
Remissa (= remissio) Adv. Marc. IV, 18 „rem. peccatorum".
Remissio Adv. Marc. IV, 28 „rem. delicti".
Remunerare Apolog 46 „stipendiis et salariis remunerantur". Adv. Marc. IV, 38.
Remuneratio Adv. Marc. V, 5.
Remunerator Apolog. 37. Adv. Marc. IV, 29. 36.
Ren De Resurr. Carnis 60 „renes conscii seminum".
Renidentia De Anima 49 „renidentiae infantium in somnis".
Rennduus De Virg. Vel. 17. crit.
Renuere (= negare) De Carne Chr. 19.
Renuntiare (= nuntiare, denuntiare, pronuntiare) De Corona 4. Adv. Marc. IV, 15. 16. De Anima 6. 17. Adv. Hermog. 36. De Resurr. Carnis 18. 34.
— (= repudiare, abdicare) Apolog. 38 „renunt. spectaculis".
Renuntiatio Ad Natt. II, 4. De Carne Chr. 1. Adv. Hermog 36.
Renuntiator De Pall. 4. De Anima 57.
Repastinare (= coërcere) De Anima 50 „repast. vitam". Adv. Marc. II, 18. De Cultu Femin. II, 9 „repast. divitiarum usum". De Paenit. 11.
Repastinatio De Exhort. Castit. 6.
Rependere Adv. Marc. V, 16.
Repensare Adv. Marc. III, 19 „repens. mortem". Apolog. 37 „repensatum pro iniuria". Adv. Iud. 10. De Idol. 8.
Repentinus Apolog. 10.
Repercutere (= iterum percutere, repellere, refutare) Ad Natt. II, 7 „reperc. monetam". De Spectac. 25. De Idol. 5. Apolog. 41. 15 „repercussis opinionibus". De Pudic. 2. 7. De Ieiun. 10. Adv. Marc. I, 9. II, 20. IV, 10. 23. De Anima 23. 34. Adv. Hermog. 12.
Repertrix De Pudic. 7.
Repraesentare Adv. Marc. I, 14. IV, 6. 9 „repr. curationem". De Patient. 3 „repraes. ignes". Adv. Marc. IV, 6 „repraes. promissiones".
Repraesentatio De Ieiun. 13. De Resurr. Carnis 17. 14 „repr. totius hominis". Apolog. 23 „repraes. ignis aeterni". Adv. Marc. IV, 16 „repraes. talionis". Ibid. V, 12 „repraes. corporum". De Corona 15. De Pudic. 14 „repraes. poenae".
Repraesentator Adv. Prax. 24 „repraes. patris".
Reprehendere et Deprehendere Apolog. 12 19. Ad Natt. II, 4. Adv. Marc. V, 12.
Reprobare Adv. Marc. IV, 15. V, 15. De Carne Chr. 3.
Reprobatio Ad Natt. I, 10.
Reprobatrix Adv. Marc. IV, 36.
Reprobus Apolog 30 „repr. bos". De Pudic. 19 „reproba terra". Ad Natt. II, 9. Scorp. 12.
Repromissio Adv. Iud. 5 „repromissionis terra". Adv. Marc. IV, 16. V, 4. 8.
Repromittere De Anima 9. Apolog. 48. Scorp. 9. Adv. Marc. IV, 14. V, 4. 10. 19.
Repropitiare Ad Natt. I, 17.
Reptatus De Anima 10.
Repudiare Adv. Marc. IV, 34 „repudiatae matrimonium".
Repudiatio Adv. Marc. I, 29.
Repudium De Monog. 10. 11. Apolog. 6

„*repudium* scribere". Ibid. 12 „*repud.* erroris". De Paenit. 7 „*repud.* dicere". Adv. Marc. IV, 34 „*repudii* libellum dare".
Repuerascere Adv. Valent. 2.
Repugnare aliquid De Pall. 2. Adv. Marc. III, 16.
Repurgare Apolog. 17.
Reputare (= aestimare, considerare, deputare, tribuere) Apolog. 27. 50. Scorp. 6. Adv. Marc. I, 22. II, 14. 15. 24. IV, 39. crit. V, 18. De Resurr. Carnis 3. crit. De Testim. Animae 6. Ad Scap. 4. De Orat. 7. De Monog. 14. De Ieiun. 6. De Carne Chr. 3 „*reput.* ad aliqu.". De Anima 12. Adv. Prax. 15 „*reput.* in aliquem". De Resurr. Carnis 16. 41. 46.
Reputare et Deputare De Resurr. Carnis 41.
Reputatio Adv. Marc. III, 6.
Requies Adv. Marc. V, 16 „*requietem*". De Anima 52.
Requietus De Cultu Femin. II, 9 „*requietas* aetates". De Resurr. Carnis 32 „*requieta* sepultura".
Requirere Apolog. 2. 4. Adv. Iud. 7. 8.
Requisitio Ad Natt. I, 2.
Res connubii Adv. Marc. I, 29. V, 1 „*res* dei". Apolog. 39. De Corona 10. De Patient. 1. De Paenit. 1 „*res* matrimonii inardescunt". Adv. Marc. I, 29. De Bapt. 5. De Idol. 6 „*res* idolorum". De Anima 28 „*res* sanguinis". De Ieiun. 6 „*res* sensus". De Corona 5 „*res* spiraculi". Ad Mart. 2 „*res* saeculi".
— (= substantia familiaris, pecunia) Ad Uxor. II, 7 „*re* excruciata".
— (= respublica) De Pall. 5.
Resalutare Adv. Marc. IV, 24.
Rescindere (= abolere, tollere, infirmare) De Paenit. 2 „*rescissa* sententia irarum pristinarum". De Carne Chr. 2. Adv. Marc. II, 23. De Pudic. 14. Apolog. 14 „*rescissa* damnatione". Adv. Marc. IV, 12 „*resc.* sabbatum". De Resurr. Carnis 12. 39. 57. De Anima 43.
— (= deputare, desumere, derivare) Ad Natt. II, 4. De Exhort. Castit. 3.
Rescissio (= infirmatio) De Resurr. Carnis 57 „*resc.* mortis". De Anima 53 „*resc.* vitalium finium".
Rescribere Adv. Marc. I, 22 „*rescrib.* elogium".
Resculpere De Ieiun. 5 „*resculpserat* crimen primi hominis".
Reservari De Pudic. 19. De Cultu Femin. II, 6. Adv. Iud. 13.
Reses De Anima 31 „*residem* et imbellem".
Residuus De Paenit. 7 „*resid.* auxilium".
Resignaculum Adv. Marc. II, 10.
Resignare (= reserare, recludere, violare) Apolog. 6 „*resignati* loculi". De Carne Chr. 23. De Resurr. Carnis 39. De Paenit. 5 „*resign.* paenitentiam". De Virg. Vel. 5 „*resign.* virginitatem". Adv. Marc. IV, 10 „*resignati* ieiunii culpa". De Cultu Femin. I, 1. De Pudic. 6. De Orat. 22. Cf. Adv. Marc. II, 10.
— et Signare Adv. Marc. I, 28.
Resipiscere Apolog. 17 „*resipiscit* ex crapula". De Pudic. 9 „*resipuit* ad patrem reverti".
— et Respicere De Res. Carnis 23. crit.
Resolvere Adv. Marc. IV, 24 „*resoluta* genua".
Resolute Ad Natt. I, 19 „*resolutius* decachinnare".
Resonare De Ieiun. 10 „horae tres illae quae publice *resonant*".
Respectus Ad Natt. I, 4.
Respergere De Resurr. Carnis 7 „*respersa* est divina potestate". Ibid. 53. De Pudic. 12.
Respirare aliquem (= revivificare, ἀναψυχοῦν) De Resurr. Carnis 30.
Respiratio (= resurrectio) De Resurr. Carnis 30.
Resplendere (= denuo splendere) Apolog. 48.
Respondere (= spondere) Apolog. 9. 24. De Anima 6. 20. De Testim. Animae 3. De Carne Chr. 1 „*respond.* testimonium alicui".
— (= similem esse) De Anima 25.
Responsio (= sponsio) De Resurr. Carnis 48 „*responsione* anima sancitur". De Corona 3. 11.
Respuere (= spernere) De Carne Chr. 7. De Resurr. Carnis 36.
— (= refundere, redundare) aliquid in aliquid De Anima 40.
Restaurare De Exhort. Castit. 2 „*restaur.* nuptias". Apolog. 48.
Restituere De Paenit. 5 „*restituis* te in delicta". De Carne Chr. 4 „*restit.* carnem ab omni vexatione".
Restitutio De Corona 9 „*restitutionis* gratulatio". Adv. Marc. II, 25 „*restitutionis* candidati".
Restringere Apolog. 21 „*restr.* paralyticos".
Restruere De Resurr. Carnis 31 „*restr.* fidem". Apolog. 6.
— et Restituere De Resurr. Carnis 31.
Resultare Apolog. 24 „*resultavit* in vos exprobratio".
Resupinus De Anima 48 „*resup.* quies".
Resurgere in opera carnis De Monog. 16.

Resurrectio Ad Natt. I, 7. 19. Apolog. 48. Adv. Marc. V, 9. De Anima 55. Scorp. 6.
Resuscitare Adv. Marc. IV, 28. V, 10.
Resuscitatio De Resurr. Carnis 38.
Resuscitator De Resurr. Carnis 12. 57. Adv. Marc. III, 8. De Carne Chr. 5.
Retectus (= nudus) De Virg. Vel. 17.
Retentio (oppos. *Remissio*) delicti Adv. Marc. IV, 28. Ad Mart. 4.
Retexere (= narrare) Ad Natt. II, 7. De Bapt. 15. De Carne Chr. 22. De Resurr. Carnis 9.
Retiariorum spongiae De Spectac. 24.
Retinaculum De Spectac. 1. Adv. Marc. IV, 21 „*retinac.* infantis in utero". De Cultu Femin. II, 13.
Retinere Ad Natt. I, 4. Adv. Marc. I, 28.
Retis De Pall. 3.
Retorpescere Scorp. 1.
Retorquere Apolog. 4. Adv. Hermog. 21. Ad Natt. I, 5. 10. 14. De Test. An. 2. Adv. Marc. IV, 12.
Retractare (= de novo tractare, iterum atque iterum tractare, considerare, in disceptationem vocare, detrectare) Apolog. 3. 5. 25. 39. Adv. Valent. 5. Scorp. 7. De Patient. 4. Ad Uxor. II, 2. Ad Natt. I, 8. II, 1. 2. De Carne Chr. 1. 2. Adv. Marc. III, 4. IV, 7. V, 4. 5. 12. 19. Adv. Hermog. 4. 37.
Retractator (= detrectator) De Ieiun. 15.
Retractatus De Resurr. Carnis 2 „*retractatu* caret". Apolog. 4. 11. De Spectac. 2. Adv. Prax. 2. 11. Adv. Marc. I, 7. De Praescript. Haeret. 7. De Ieiun. 11. Adv. Hermog. 33. De Anima 2.
Retribuere vicem Adv. Marc. IV, 31.
Retributio Adv. Iud. 11 „*retributionis* dies". Apolog. 18. De Corona 6. Adv. Marc. IV, 17. 24. 27. 31. V, 4. 7. 12. 14. De Resurr. Carnis 22.
Retributor Adv. Marc. IV, 29. V, 16.
Retro (= antea) Apolog. 1. 2. 3. 4. 21. 27. 40. Ad Natt. I, 1. 4. 7. II, 1. 11. De Idol. 15. De Spectac. 9. 29. Adv. Marc. V, 17. 19. 20. De Resurr. Carnis 58.
Retrogradus De Anima 31. crit.
Retrosior (= prior, antiquior) Apol. 19.
Retundere (= refutare, repellere) De Anima 34. Adv. Prax. 20. De Ieiun. 11. Adv. Marc. II, 29. IV, 1. 34. 36. V, 9. 15. Adv. Hermog. 37. Adv. Valent. 5.
Revalescere De Resurr. Carnis 20 „*revaluerunt* genua dissoluta".
Revelare De Corona 4. De Idol. 5.
Revelatio Adv. Valent. 4. De Virg. Vel. 17. De Ieiun. 12.
Revelator Adv. Marc. IV, 25.
Revelatorius De Anima 47.
Revestire De Res. Carnis 42 „*revestitus*".
Revincere (= evincere, convincere, refellere, confutare) Adv. Marc. III, 4. 8. IV, 17. V, 4. 10. De Testim. Animae 1. Apolog. 1. 2. 10. 19. 21. 40. 46. Ad Natt. I, 1. 16. De Cultu Femin. II, 6. Adv. Hermog. 23. Adv. Valent. 6.
Revincibilis De Resurr. Carnis 63.
Revisceratio De Resurr. Carnis 30 „*revisceration*em et respirationem".
Revivificare De Resurr. Carnis 19 „*revivificatus*".
Reviviscere De Resurr. Carnis 12. 56.
Revocabilis (= remissibilis) De Pudic. 1.
Revocare (= rescindere, infirmare) De Virg. Vel. 3. Adv. Prax. 1. Adv. Marc. IV, 40.
— (= monere, retinere) Apolog. 34.
Revolubilis De Resurr. Carnis 12 „*revol.* ordo". De Anima 28.
Revolvere (= volutare, haesitare) De Paenit. 4.
— (= reicere, regerere, obicere) De Bapt. 14. Adv. Marc. V, 14.
— (= retractare, demonstrare) De Ieiun. 7.
Reus Ad Natt. I, 3 „*reus* aliquid". Adv. Marc. II, 7 „*reus* alicui".
Rhetoricari De Resurr. Carnis 5.
Rhinoceros Adv. Marc. III, 18. Adv. Iud. 11.
Rhodius Adv. Marc. III, 6 „*Rhodia* lex".
Rictus De Resurr. Carnis 61.
Ridere risum Adv. Valent. 6.
Rigare sitim Apolog. 37.
Rigator Adv. Valent. 15 „*rig.* fletus".
Rimula Ad Natt. I, 7.
Risiloquium De Paenit. 10.
Risum incutere Adv. Marc. III, 20.
— ridere Adv. Valent. 6.
Ritus Apolog. 25 „*ritus* pauperes".
Rivalitas De Pudic. 5 „*rivalitates*".
Rixosus Ad Natt. II, 9 „gens *rixosa*".
Robur Ad Mart. 3 „*robur* aedificare".
Robustus Ad Natt. I, 18 „*robustior* antiquitas". De Ieiun. 17 „*robust.* spiritus".
Rogo se inrogare Ad Natt. II, 14.
Rogus (= ara) Scorp. 7.
Roma Apolog. 9 „*Roma* Aeneadarum religiosissima urbs". Ibid. 26 „*Roma* silvestris". De Spectac. 7 „*Roma* urbs, in qua daemoniorum conventus consedit". Adv. Iud. 9 „sanctorum debellatrix *Roma*".
Romanensis De Praescript. Haeret. 30 „*Rom.* ecclesia".
Romanitas De Pall. 4.
Romphaea De Fuga in Persec. 11.
Rosa centenaria De Corona 14.
Rosetum De Pall. 2.
Roseus Adv. Marc. IV, 10.

N

Rotundus (= aequabilis) Ad Natt. II, 4.
Rubens Mare De Resurr. Carnis 17 „*Rubentis Maris* grana“.
Rubor (= pudor) Ad Natt. II, 9.
Ruboratus (= pudendus) Adv. Iud. 13 „*ruboratior* exitus“.
Ructare Apolog. 23 „*ructando* curari“. Ibid. 39. De Testim. Animae 1 „*ructas* sapientiam“.
Ructus (= prophetia) De Ieiun. 17.
Rudem et pileum petere De Spectac. 21.
Rudis (= tenellus, immaturus, imperitus) Apolog. 8 „*rudem* sanguinem“. Ad Natt. I, 7. Adv. Marc. I, 20 „adhuc in gratia *rudis*“. Ibid. V, 3 „*rudis* adhuc fides et adhuc suspensa“.
Rudimentum Adv. Hermog. 28. De Resurr. Carnis 7.
Ruere Apolog. 4 „*ruere* de caelo“. De Pudic. 6.
Ruga De Pall. 4 „*rugas* vestis formare“.
Rugositas De Patient. 15 „*rugos.* frontis“.
Ruma (= gula) De Resurr. Carnis 4 „*rumis* alitum“.
Ruminare De Pall. 3 „*ruminat* follicans“. De Resurr. Carnis 37 „*rumin.* intellectu“. Adv. Marc. I, 25 „hanc sententiam *ruminans*“.
Rumpere Apolog. 6 „*rump.* flagra“. Ad Natt. II, 13 „*rump.* aditum“. Adv. Marc. IV, 22 „*rump.* viam“.
Runcare De Pall. 2.
Runcina Apolog. 12.
Rupex De Pall. 4. Apolog. 21. De An. 6.
Ruratio Ad Natt. II, 5. crit.
Rursus De Anima 35 „*rursus* ac *rursus*“. — convertere De Praescript. Haeret. 22.
Rus De Pall. 2 „orbis Romani imperii *rus*“.
Ruspare De Pall. 2.
Russatus De Corona 1 „*russ.* sanguinis sui spe“.
Russeus De Spectac. 9.
Rutilatus De Anima 9 „*rutil.* rubor“.

S.

Sabaei Apolog. 42 „*Sabacorum* merces“.
Sabbatizare (ab aliqua re) Adv. Iud. 2. 4.
Sabbatum Ad Natt. I, 13. De Anima 37. Adv. Iud. 4. De Ieiun. 14. Adv. Valent. 20.
Saccus De Cultu Femin. I, 8. De Paenit. 11. De Ieiun. 16. 7 „*saccum* induere“. De Paenit. 9 „*sacco* et cineri incubare“. Apolog. 40.
Sacerdos Scorp. 7. Ad Natt. I, 7. Adv. Marc. IV, 9. De Ieiun. 16 „*sac.* cocus“. Adv. Iud. 14. De Spectac. 16 „*sacerdotes* pacis“. De Cultu Femin. II, 12 „*sacerdotes* pudicitiae“. Ad Uxor. I, 6 „*sacerdotes* gehennae“. De Pall. 4 „*sacerdos* suggestus“.
Sacerdotalis De Virg. Vel. 9 „*sac.* officium“. De Praescript. Haeret. 41. De Monog. 12 „*sacerd.* disciplina“.
Sacerdotium Ad Uxor. I, 6. 7 „*sacerdotia* viduitatis“. De Pall. 1. h. e. sacerdotes.
Sacramentum (= iusiurandum, res sacrae, doctrina sacra, mysterium, figura, aenigma) De Spectac. 24 „*sacramenta* principis sui destituere“. Scorp. 5 „*sacramento* consignatus miles“. Ad Natt. I, 16 „*sacramenta* nostrae religionis“. Adv. Iud. 11 „*sacramenta* crucis“. Ibid. 13. De Praescript. Haeret. 40 „*sacramenta* Christi“. De Anima 18 „*sacramenta* idearum haereticarum“. Apolog. 49. 50 „*sacramenta* aquae, olei, panis“. Adv. Marc. I, 13. III, 22 „*sacramenta* ecclesiarum“. Ibid. V, 1 „*sacramenta* figurarum“. Ibid. V, 12 „nostrum *sacramentum*“. De Idol. 6. Apolog. 15 „*sacramenti* nostri ordo“. De Corona 13. De Praescript. Haeret. 20 „*sacram.* fidei“. De Bapt. 13 „*sacramenti* ampliatio“. Apolog. 7 „*sacram.* infanticidii“. De Exhort. Castit. 7 „*sacramenta* obire“. Ibid. 13 „*sacramenta* dei satanas infectat“. De Anima 9 „*sacramenta* videt et audit“. De Ieiun. 7. 9., ubi *sacramenta* sunt somniorum mysteria. Adv. Marc. III, 16 „*sacramenti* imagines“. Ibid. IV, 5. V, 15. 17. Adv. Iud. 9. 10. 14. De Pudic. 14. De Resurr. Carnis 23. Apolog. 19. 23. 47. De Idol. 19. De Corona 11. De Bapt. 12. De Testim. Animae 2. Adv. Valent. 39 „*sacramentum* nominis“. Adv. Marc. II, 27. III, 7. 18. 19. IV, 1. 40. V, 4. De Bapt. 1. 4. De Praescript. Haeret. 21 „*sacram.* aliquod tectum“. Adv. Prax. 28. De Monog. 11 „*sacramentum* monogamiae“. De Ieiun. 3. 7. De Pudic. 9. De Resurr. Carnis 21. 22. 25.
Sacrarium Apolog. 16.
Sacrificalis De Praescript. Haeret. 40.
Sacrificare Ad Scap. 2. De Spectac. 13 „de *sacrificato* non edimus“.
Sacrificatio De Idol. 9.
Sacrificium Adv. Iud. 5 „*sacrificia* spiritalia“. De Resurr. Carnis 8. De Idol. 16 „*sacrificiorum* orationes“. Adv. Iud. 6 „*sacrificiorum* aeternorum antistes“. Adv. Marc. III, 22. IV, 1. 9. De Ieiun. 16 „*sacrif.* carnale“. De Patient. 13 „*sacrif.* humiliationis“.
Sacrilege Apolog. 12.
Sacrilegus c. genit. De Resurrect. Carnis 42.

Sacrosanctus Adv. Marc. IV, 5. De Resurr. Carnis 22 „*sacros.* stilus".
Saecularis De Corona 7 „*saeculares* litterae". De Spectac. 18 „*saecularis* litteratura".
Saeculum (= corpus temporum, mundus, universitas hominum) De Praescript. Haeret. 30. De Spectac. 8. 26. De Resurr. Carnis 19. Apolog. 26. 21 „*saeculi* extimi curricula". Ad Mart. 2. 5. Adv. Hermog. 1 „in *saeculo* esse". Adv. Valent. 15.
— (= ethnici, idololatrae) De Pudic. 1.
Saevire aliquem pro in aliquem De Anima 33.
Sagax Apolog. 18 „*sagacissimus* omnis litteraturae".
Saginare De Patient. 3 „*sag.* voluptate patientiae". De Idol. 11 „*saginat* daemonium". De Resurr. Carnis 8.
Saginatio arida De Pall. 4.
Salacitas De Ieiun. 1.
Salarium Apolog. 46.
Salii Apolog. 26. 39.
Salire Adv. Marc. V, 14 „*salio* amplissimum abruptum".
Saliva De Ieiun. 6 „*saliva* virgine". De Cultu Femin. II, 10 „*salivae* concharum".
Salmacis fons Adv. Valent. 15.
Salsugo Ad Natt. II, 12 „*salsuginem* olere".
Saltare (argumenta et historias) Ad Natt. I, 10.
Saltem et Saltim Apolog. 48. Adv. Marc. IV, 1. Adv. Valent. 21.
Saltitare De Corona 10.
Saltus Apolog. 9 „*saltus* libidinis". De Carne Chr. 23 „*saltu* quodam mater antequam nupta".
Salvificator et Salutificator De Resurr. Carnis 47. crit.
Salvus Apolog. 46 „*salvis* oculis feminas videre".
Salutare vestigio Apolog. 21.
Salutatio Adv. Marc. V, 5 „*salut.* in pacis nomine". De Paenit. 11 „*salutationes* crudae".
Salutificator De Ieiun. 6. De Pudic. 2. Adv. Marc. II, 19. De Carne Chr. 14. De Resurr. Carnis 47.
Samarites (fem.) Adv. Marc. IV, 35. Sed corrigendum ibi videtur „*Samaritis*" et „*Samaritin*". Cf. De Carne Chr. 9 „sitit sub *Samaritide*".
Samius Apolog. 25 „*Samia* vasa". Adv. Marc. III, 5 „*Samiae*", h. e. placentae genus.
Sanare De Resurr. Carnis 6 „*san.* ab infirmitate".
Sancire Adv. Marc. IV, 14. De Resurr. Carnis 48. 16 „*sancitur* anima responsione". De Ieiun. 16.
Sanctificare De Virg. Vel. 9. De Carne Chr. 20 „*sanctif.* ab aliqua re".
Sanctificator Adv. Prax. 2 „*sanctif.* fidei".
Sanctificium De Resurr. Carnis 47.
Sanctitas De Anima 39.
Sanctus De Pudic. 2 „apud *sanctos* fratres iudicentur". Adv. Marc. IV, 7. De Spectac. 24.
Sanguinare Adv. Marc. IV, 20 „*sanguinantis* feminae", h. e. αἱμαρροούσης.
Sanguis De Anima 28 „*sanguinis* res". De Resurr. Carnis 61 „*sanguinis* onera", h. e. menstrua. Adv. Marc. III, 11 „*sanguinis* tributum". Ibid. IV, 20 „*sanguinis* partualis fluxus". Scorp. 5. Ibid. 1 „*sang.* animi". Ibid. 6 „*sanguinis* lavacrum". Apolog. 9 „*sanguis* futurus", h. e. semen". De Carne Chr. 20 „*sanguinum* menses".
Sannam facere Ad Natt. I, 17.
Sapa Adv. Marc. III, 5 „*sapa* de petris".
Sapere Apolog. 22. De Ieiun. 6 „*sap.* ad lasciviam". De Exhort. Castit. 3 „*sap.* voluntatem dei". De Pudic. 10 „quibus non *sapiant* ipsa pericula". De Monog. 11 „*sapiat* hoc capitulum cum ceteris". De Anima 33 „sic et divina pronuntiatio *sapit*". Apolog. 5 „*sapientibus* divinum humanumque". De Pudic. 8 „aliis contra *sapientibus*". De Idol. 10. De Virg. Vel. 1. 5 „*sapit* de futuro". De Ieiun. 17 „*sapis* Esaiae venatorem". De Resurr. Carnis 44. De Praescript. Haeret. 5 „*sapere* ad aliquid". De Ieiun. 10. De Idol. 1 „*sapiunt* adversus deum". Scorp. 7 „verba non sono solo *sapiunt*". Ibid. 11. De Exhort. Castit. 10 „*sapit* spiritaliter". De Resurr. Carnis 33 „sententiae dei non aliter *sapiunt* quam sonant".
Sapientia De Praescript. Haeret. 7 „*sap.* saecularis". De Ieiun. 6 „*sapientiae* membris impeditis". Apolog. 19 „*sapientiae* auctores", h. e. philosophi.
Sapientialis De Anima 15.
Sapor De Resurr. Carnis 40 „*sapor* substantiae non substantia ipsa". Adv. Marc. II, 18 „*sapor* passionis".
Sarabara De Pall. 4. De Orat. 12. De Resurr. Carnis 58.
Sarapiacus, Serapiacus, Sērapicus Apolog. 39. crit.
Sarcina De Corona 14 „*sarc.* humilitatis". Ad Uxor. I, 5 „*sarc.* nuptiarum".
Sarmenticius Apolog. 50.
Satanas Apolog. 22. De Spectac. 8., et alibi.

Satelles Adv. Val. 12. De Carne Chr. 15.
Satiare Apolog. 8 „*satiare* panem sanguine". Ad Natt. II, 12 „*satiata* disputatione", h. e. expleta et absoluta. Ibid. I, 2. Scorp. 1. De Pudic. 20.
Satiate De Anima 46 „*satiatissime*".
Satiatus De Anima 57 „solida et *satiata* veritate", h. e. plena.
Satis est quod Adv. Hermog. 32.
Satis agere Ad Uxor. I, 1.
Satisfacere De Pudic. 13. 9 „*satisfacient* patri". De Patient. 3.
Satisfactio De Patient. 3 „*satisfactionis* habitu".
Saturare De Paenit. 3 „solatium sui *saturans*". De Orat. 27 „*saturata* oratio".
Saturitas De Ieiun. 7. Adv. Marc. IV, 31.
Saturnalicius De Fuga in Persec. 13.
Scabidus De Anima 38 „*scabida* in ceteras culpas".
Scabiosus Apolog. 14.
Scabra carnis De Pudic. 20.
Scalpellum De Pall. 5.
Scalptilis Scorp. 2.
Scalptus numus De Paenit. 6.
Scamnum Ad Mart. 3 „ad *scamna* produxit".
Scandalizare Adv. Marc. IV, 18. V, 18 „angeli *scandalizati* in filias hominum". De Ieiun. 4. 12. De Praescript. Haeret. 1. De Virg. Vel. 3. Adv. Marc. IV, 43 „*scandalizatus* de aliqua re". Ibid. V, 8 „*scandal.* aliquem". Ibid. IV, 35. Adv. Prax. 12.
Scandalum De Virg. Vel. 3. Adv. Marc. III, 1.
Scantinius De Monog. 12 „*Scantinia* lex".
Scapula De Pall. 2 „*scapulae* montium".
Scena Apolog. 35. De Spectac. 18 „*scena* lusoria" et „*scena* agonistica". Adv. Valent. 20 „*scena* caelorum". De Anima 46 „*scena* malitiae". Ibid. 51 „*sc.* tota corporis". Adv. Marc. III, 11 „*scenam* phantasmatis decurrere".
Scenicus De Pudic. 7 „*scenica* foeditas". De Spectac. 10. 22.
Schisma De Praescript. Haeret. 42.
Schola Apolog. 35 „*sch.* bestiarum". De Idol. 10 „*scholarum* feriae".
Sciapodes Apolog. 8. Ad Natt. I, 8.
Scibilis Adv. Marc. V, 16.
Scilicet c. accus. c. infin. Adv. Marc. IV, 34.
Scindere De Idol. 13 „*scindimus* quod est scriptum", h. e. rescindimus. Apolog. 47 „*scind.* tramites". Adv. Marc. IV, 6 „*scind.* differentiam". Ibid. V, 19.
Scire (= nosse) Apolog. 5. 21 „*scit* Christum". Ad Scap. 2. De Pall. 4. De Virg. Vel. 14. Adv. Marc. III, 20.
Sciria leonina De Pall. 4. (?)
Scirpus De Corona 5 „in *scirpo* flores".
Scobina Apolog. 12.
Scopae De Pudic. 9.
Scorpius Adv. Marc. IV, 24. Scorp. 1.
Scribere repudium Apolog. 6.
Scrinium (= scriptura) Apolog. 19.
Scriptura Adv. Marc. II, 19 „*scripturam* iniustam dissipare". De Spectac. 8 „*script.* obelisci". De Praescript. Haeret. 17. Apolog. 20 „*scripturarum* (sc. sacrarum) maiestas". De Praescript. Haeret. 38. Adv. Marc. III, 17. De Resurr. Carnis 21. 63. De Pudic. 9. Scorp. 12 „*scripturarum* medullas nosse". Ad Uxor. II, 2. De Fuga in Persec. 12.
Scrupeus De Pall. 4 „*scrupea* schola".
Scrupulositas De Praescript. Haeret. 27. De Ieiun. 2 „*scrupul.* victus". Ad Natt. II, 2. De Virg. Vel. 11. Apolog. 47. Adv. Marc. V, 18.
Scrupulosus De Cultu Fem. II. 10 „*scrupulosa* vulnera auribus intulit", h. e. subtilia.
Scrupulus De Resurr. Carnis 2. Ad Scap. 4 „*scrupulo* percussus".
Scurrilitas De Spectac. 17.
Scytalosagittipelliger De Pall. 4.
Secare (= prosecare, sacrificare) Ad Natt. II, 2 „*sec.* gallinaceum".
— (= exsecare) Ad Uxor. II, 8 „aut ad licentiam *sectis*".
Secrete De Orat. 1.
Secta Apolog. 1. 3. 21 „*secta* novella". Ibid. 40 „*secta* Christiana". Ad Scap. 4 „*secta* Christi". De Fuga in Persec. 12. De Patient. 1. Ad Natt. I, 4. De Testim. Animae 3. De Monog. 11 „*secta* monogamorum".
— (= institutum, indoles) De Pudic. 14 „*seeta* apostoli". Adv. Marc. IV, 23 „*secta* creatoris". Ibid. IV, 27 „*sectam* administrare".
Sectatio Ad Uxor. I, 6.
Sectator De Cultu Fem. II, 2. Apol. 4. 19.
Secundatus De Anima 27 „alteri primatum damus, alteri *secundatum*".
Secundus De Corona 10 „*secunda* idololatria", Scorp. 12 „*secundae* mortis venia". Ad Uxor. II, 1 „*sec.* consilia". Scorp. 6 „*sec.* solatio". Apolog. 35 „*secundae* maiestatis religio".
Securis Apolog. 4 „*secures* principalium edictorum et rescriptorum". Adv. Marc. I, 29. et De Paenit. 5 „*securem*". De Pudic. 16 „*secure*".
Securus De Testim. Animae 4 „*securi*", h. e. mortui.
Secus (= secundum) De Anima 55. crit.
Secutor De Praescript. Haeret. 33 „*sec.* Marcionis Apelles".

Sed et Scilicet confus. Ad Scap. 2. Ad Natt. I, 13. De Corona 6. De Praescript. Haeret. 44. De Anima 50. Adv. Marc. IV, 34. Adv. Hermog. 4.
Sed et Si confus. Ad Natt. I, 2. De Carne Chr. 22. crit.
Sed (= tamen) De Monog. 6. De Pudic. 8. 17. De Pall. 3. Adv. Marc. II, 7. 17. 25. III, 17. IV, 16. 22. V, 9. 10. 11. De Resurr. Carnis 60. Adv. Hermog. 34. Adv. Marc. II, 3.
Sedatio (= ἠρέμησις) Adv. Marc. IV, 33 „*sedat.* legis et prophetarum".
Sedilis Ad Natt. I, 12 „*sedile* crucis". De Spectac. 27 „*sedilia* hostium dei".
Seducere aliquid aliqua re Ad Natt. I, 6.
Seges frumentaria De Anima 16.
Segressus (= segregatus) De Anima 18.
Selgicus De Pall. 3 „*Selgicae* oves".
Sellisternium Ad Natt. I, 10.
Semaxius Apolog. 50.
Semel (= in perpetuum) De Fuga in Persec. 2. De Corona 13. Scorp. 1. Apolog. 9. 10. 11. 12. 23. 41. Adv. Marc. IV, 8.
— et iterum De Praescript. Haeret. 30.
Semen De Anima 26 „*semini* stupida". Ad Natt. I, 16 „*seminum* dispersio". De Pudic. 6 „*seminis* limus".
Sementatio De Spectac. 8.
Sementivus De Ieiun. 4.
Semesus Ad Natt. I, 7.
Seminalis Ad Natt. II, 12 „*seminalia* caeli". Adv. Marc. I, 13 „terram *seminalia* demessam".
Seminare Apolog. 21 „*semin.* sanguinem Christi". Ibid. 7 „*semin.* mendacium".
Seminarium Ad Natt. I, 14 „*semin.* infamiae nostrae". De Exhort. Castit. 6 „*semin.* generis", h. e. concubitus.
Seminium De Praescript. Haeret. 33 „*seminia* ex illis sumpsisse".
Semitractatus De Fuga in Persec. 1 „*semitractata* materia".
Semper De Pall. 1 „principes *semper* Africae".
Senarius versus (= hexameter) Ad Natt. II, 12.
Senecta De Anima 56.
Senectus De Cultu Femin. II, 6. De Paenit. 11. Scorp. 6 „post stadii *senectutem*". Apolog. 4 „post tantae auctoritatis *senectutem*".
Senescere De Resurr. Carnis 30 „*senescentes* sepulturae". De Paenitent. 6 „poma *senescentia*". De Pall. 4 „studia *senescentia*". De Exhort. Castit. 6.
Senex domesticus Apolog. 39.
Senium De Resurr. Carnis 30. 57 „*senium* sepulturae". De Anima 46 „*senia* lapidum". De Resurr. Carnis 32 „*senium* requietae atque reconditae sepulturae". Ibid. 45 „*senium* alicuius substantiae". Adv. Marc. III, 15 „indutus nominum *senio*".
Sensualitas De Anima 38.
Sensus De Anima 2 „de publico *sensu*". De Pudic. 19 „aliud in *sensu* est". De Anima 21 „*sensus* sunt passiones". De Fuga in Persec. 4.
Sententialiter De Carne Chr. 18 „*sentent.* et definitive pronuntiare".
Sentina De Anima 55 „*sent.* subdivalis". De Carne Chr. 20 „*sent.* inferni sanguinis".
Sentire aliquid impatienter De Patient. 7.
— c. genit. Adv. Valent. 18 „nihil *sentiens* eius".
Sepelire in sidera Ad Natt. II, 15.
Sepia Adv. Marc. II, 20 „*sepiae* isti".
Septem collium plebs Apolog. 35.
— idolorum tabula De Idol. 10.
— maculae capitalium delictorum Adv. Marc. IV, 9.
Septemplex Adv. Valent. 20 „*sept.* scena caelorum".
Septenarius De Anima 25 „*sept.* spiritus".
Septimontium De Idol. 10. Cf. Ad Natt. II, 15.
Sepulchrum De Resurr. Carnis 37 „*sepulchra* stabula cadaverum". Ibid. 19 „*sepulchrum* animae". Ibid. 44.
Sepultor Adv. Marc. IV, 42. De Anima 46 „*sep.* civilium turbinum".
Sepultura Apolog. 37. De Idol. 11. De Anima 56 „*sepulturae* mora". De Resurr. Carnis 27. Ibid. 30 „*sepult.* senescens". Ibid. 32 „*sepulturae* sexum".
Sequela De Patient. 5. De Carne Chr. 20 „*sequ.* abruptae unitatis".
Sequester (= cui custodia rei, proprie de qua disceptatur; commissa est) De Resurr. Carnis 51. 63. Adv. Prax. 27 „*sequ.* dei et hominum Christus".
Sequestrare (= sequestri commendare, depositum servare) De Resurr. Carnis 38. 27 „*sequestrantur* mausoleis corpora". Adv. Valent. 25. De Patient. 15. De Anima 14. 25. 55. 58.
Sequestratorium De Resurr. Carnis 52 „seminibus *sequestratorium* terra est".
Serapeum Ad Natt. I, 10.
Serapis Ad Natt. I, 10 „*Serape*". Ibid. „*Serapem*". Ibid. II, 8 „*Serapidem*".
Serapiacus Apolog. 39 „*Serapiacae* coenae".
Sericatus De Pall. 4.
Sericum De Pall. 4. De Cultu Femin. II, 13 „*sericum* probitatis".
Sermo De Virg. Vel. 4 „*sermo* lacinio-

sus". Adv. Iud. 9 „*sermo* dei bis acutus". De Anima 36 „*sermo* veternosus". Ibid. 28. Adv. Prax. 7 „*sermo*", h. e. vox. Ibid. „*sermonis* nativitas".
Sermo Aeon Adv. Valent. 7. 8. 12. 36.
Serpens Adv. Valent. 2. Adv. Hermog. 11 „de *serpentibus* parvuli luderint".
Serram reciprocare De Corona 3.
Servatrix De Resurr. Carnis 12.
Serviculus De Idol. 10.
Serviliter Ad Natt. II, 6.
Servitium De Patient. 2 „*servitia* elementorum". Adv. Marc. II, 17 „*servitia*", h. e. servi.
Servitus Ad Uxor. I, 7 „*servitute* matrimonii iterata". De Cultu Femin. II, 7 „*serv.* ornatus". Ad Natt. II, 5 „*servitutes* et officia elementorum". Apolog. 27 „*serv.* poenalis".
Serus Adv. Marc. IV, 26 „*serum* tempus". De Ieiun. 1 „*serae* escae".
Servus Adv. Marc. I, 7 „*servorum* nomina Alexander, Darius, Holofernes". De Idol. 18 „*servus* Christi".
Sessiae columnae, a sementationibus, De Spectac. 8.
Sessus (= consessus) De Spectac. 3. crit.
Severus et Verus confus. Apolog. 5.
Sexus De Spectac. 17 „*sex.* pudoris". Ad Uxor. II, 3 „*sex.* officia". De Resurr. Carnis 61 „*sex.* pigrior". Ibid. „*sexum* a congressione subducere". Adv. Valent. 32 „*sexui* despoliari", h. e. non fungi.
Si (= si quidem) De Pudic. 13. Ad Natt. I, 9.
— (= an) Ad Mart. 2. Apolog. 6. 8. 13. 21. 23. 25. Adv. Prax. 21. De Anima 33 „*si* non".
— forte (= εἰ τύχοι, scilicet, nempe, utique) De Corona 5. De Ieiun. 14. De Fuga in Persec. 1. Ad Mart. 2. Apolog. 16. De Anima 8. 46. Adv. Marc. II, 2. III, 4. IV, 17. V, 12. De Resurr. Carnis 52. 63. Adv. Valent. 2. Adv. Hermog. 36. De Anima 57. De Carne Chr. 14.
— utique (elliptice, uti Si forte) Apolog. 49. De Cultu Femin. I, 9. Adv. Marc. IV, 7. 30.
— quando Ad Natt. II, 14. De Pudic. 1. Adv. Marc. III, 15. V, 3. 7.
— tamen Adv. Marc. II, 6. 27. IV, 9. V, 17. Adv. Valent. 1. 18. De Resurr. Carnis 6. Adv. Prax. 28.
— et et Et si De Resurr. Carnis 61.
— quis (= quisquis) De Anima 19. De Pall. 2 „*si quae* missilia". Ibid. 5 „*si quid* interula subter est". Apolog. 19 „*si quis* istos aut probat aut revincit".
Sibyna (= venabulum) Adv. Marc. III, 21. IV, 1.
Sic — sic pro Sic — ut De Ieiun. 13.
Siccare aliquid ab aliqua re De Ieiun. 1.
Sicubi De Pall. 1. 2. Adv. Marc. IV, 7. V, 19. Scorp. 13. Adv. Valent. 6. Adv. Prax. 17 „*sicubi* alibi".
Sige (vel Siga) Aeon Adv. Valent. 7. 12.
Sigillarium De Orat. 12 „*sigillaria* ethnicorum". Adv. Valent. 12.
Sigillarius Adv. Valent. 18 „*sigillario* extrinsecus ductu". De Anima 6 „*sigillario* motu superficiem intus agitante".
Signaculum (= signum, sigillum) De Pall. 4 „*signaculis* squamarum". Apolog. 21 „*signac.* corporis". Adv. Marc. III, 22 „*signac.* frontium". De Spectac. 24 „*signac.* fidei". Ibid. 4. Adv. Iud. 8. 11 „*signac.* prophetarum Christus". Ad Natt. II, 5 „*signacula* temporum". Adv. Valent. 1 „*signac.* linguae".
Signare (= signo notare, consignare, confirmare, obsignare sigillo, statuere, absolvere) Ad Uxor. II, 5 „*sign.* lectulum, corpusculum". Scorp. 1 „*sign.* adversus venenatos morsus". De Corona 11 „*signata* fide". Adv. Iud. 8. Ad Natt. II, 15. Apolog. 21. Ad Natt. II, 12 „ea origo Saturno *signatur*", h. e. adsignatur. Apolog. 10 „imagine *signatus* numus". De Patient. 15. Ad Natt. II, 12 „nec fideliora eius vestigia quam in ipsa Italia *signata* sunt". Apolog. 48 „*signatum* et ipsum humanae resurrectionis exemplum". Adv. Hermog. 29., ubi est pro signis ornare vel insignire. Adv. Valent. 1. Adv. Marc. I, 28.
Signatio Ad Uxor. II, 8 „*sign.* furtiva".
Significantia De Resurr. Carnis 21 „*significantiae* figuratae suspicio". Adv. Marc. II, 19 „*significantiae* legis". Ibid. V, 6 „*significantiis* obumbrata".
Signum Adv. Iud. 9. 11. Adv. Marc. III, 13. IV, 39.
Silentium rerum Apolog. 37.
Silicernium Apolog. 13.
Silva Ad Natt. II, 9 „*silvam* erroris caedere". De Exhort. Castit. 6. Apolog. 4 „*silvam* legum caedere". De Corona 10. De Praescript. Haeret. 37 „*silvam* alicuius caedere", proverb.
Silvicola De Pall. 4.
Similitudo (= ὁμοίωμα, simulacrum, parabola) De Paenit. 8. 12. De Idol. 5. 12. Adv. Marc. IV, 1. 11. 26. 29. V, 18. Adv. Iud. 10.
Simplex De Cultu Femin. II, 4. Adv. Valent. 2. Scorp. 1. De Ieiun. 10 „*simplicis* gulae reus".
Simplicitas Ad Natt. II, 2 „*simpl.* veri-

tatis". De Bapt. 2. De Cultu Femin. II, 7. Adv. Valent. 1. De Praescript. Haeret. 41 „*simplicitas* haereticorum".
Simpliciter Ad Uxor. II, 5.
Simpulum Apolog. 13.
Simul (= simul atque) Apolog. 1. Ad Natt. I, 5. Adv. Valent. 7. De Pudic. 7. De Paenit. 6. De Virg. Vel. 11. 12. — et De Spectac. 22.
Simulacrum De Resurr. Carnis 47 „per *simulacrum* morimur in baptismate".
Singillatim De Idol. 15.
Singulare (= singulum facere) De Anima 31. crit.
Singularitas De Exhort. Castit. 1. De Resurr. Carnis 13. — Aeon Adv. Valent. 37.
Singulariter De Carne Chr. 19.
Sinus De Idol. 13 „*sinus* Abrahae". De Anima 9. Adv. Marc. III, 24. IV, 34. De Pudic. 6 „in *sinum* plaudere". Ibid. 22 „in *sinum* ingerere".
Siparium Adv. Valent. 13.
Sipharum Ad Natt. I, 12. Apolog. 16.
Sirena Apolog. 7.
Sistere De Resurr. Carnis 3 „*sistant* quaestiones suas de scripturis". De Ieiun. 14. Adv. Marc. V, 10 „ut tanto magis *sisteret* carnis resurrectionem". Ibid. V, 5. Ibid. I, 7 „*sistere* non potes duos pares". Ibid. III, 21. De Pudic. 6. 1 „*sistimus* foris digamos". Adv. Marc. V, 10. 14.
Sitis Apolog. 16 „*siti* macerare". Ibid. 47 „*sitim* rigare".
Sitire De Resurr. Carnis 28 „*sit.* interpretationem".
Sive — vel Ad Natt. I, 16.
Smaragdus De Cultu Femin. I, 6. II, 23.
Sobrietas (= σωφροσύνη) De Paenit. 8.
Soccus De Idol. 18.
Sociare (= participando facere) De Bapt. 3.
Societas De Spectac. 29 „*societates* ecclesiarum", Adv. Marc. I, 14 „*soc.* mellis et lactis".
Sodalicium Ad Uxor. II, 6.
Sol Ad Natt. II, 5 „*solis* stationes". Ad Scap. 3 „*solis* deliquium". De Orat. 10 „*solis* receptus". Adv. Valent. 7 pectines". De Pudic. 7 „*solis* lancea". Ad Natt. I, 13., h. e. Solis dies.
Solamen De Anima 1 „*sol.* iniuriae".
Solatium De Anima 56 „*solatii* enormitas". Ad Natt. II, 7 „*solat.* consecrationis". De Idol. 10 „*solatia* sepulturae". De Corona 8. Adv. Hermog. 29 „*solat.* lunae".
Solenne De Corona 12. Apolog. 35 „*solennia* Caesaris". Ad Uxor. II, 2. 4. 6. De Spectac. 6.
Solennis Adv. Valent. 4 „*solenne* est". Adv. Marc. IV, 12 „*solennissimus* Iudaeorum dies". De Resurr. Carnis 19 „*solennissimam* eloquii prophetici formam".
Solennitas De Idol. 13. 16 „*solennitates* profanae".
Solidare Adv. Marc. III, 6 „deo *solidante* tonitruum".
Solidus De Exhortat. Castit. 2 „*solida* fides". Adv. Valent. 16. De Resurr. Carnis 37 „*solida* resurrectio". De Monog. 3 „*solida* et tota virginitas". Ad Uxor. I, 1. et De Monog. 16 „*solidum* capere", h. e. haeredem fieri ex asse, vel omnem haereditatem adire. Cf. Dirksen Manuale s. v. Solidum p. 895.
Solisternium Ad Natt. I, 10.
Solitarius Apolog. 45 „*solit.* concupiscentia oculorum".
Solitas Aeon Adv. Valent. 37.
Sollicitatio De Virg. Vel. 14.
Sollicitudo De Ieiun. 13. De Exhort. Castit. 9 „in *sollicitudine* habere".
Sollicitus De Fuga in Persec. 1 „*sollicitior*". De Anima 53 „*sollicitior* obtutus".
Soloecismus Ad Natt. I, 3.
Solox De Pall. 4 „*solocem* endromidis".
Solvendo esse Adv. Marc. IV, 17.
Solum (= solitudo) De Patient. 13.
Solutim De Pall. 5.
Solutor Adv. Marc. IV, 17., h. e. qui pecuniam solvit.
Somniator Scorp. 2.
Somniculosus De Anima 44. Apolog. 25 „*somniculosa* diplomata".
Somnus caecus (h. e. sine somniis) De Anima 49.
Sonare Apolog. 3 „*sonat* barbaricum". Adv. Marc. IV, 5.
Sonitus Adv. Prax. 20 „*sonitus* monarchiae".
Sonus De Orat. 13. Adv. Marc. II, 24. III, 12. V, 11.
Sophia De Orat. 1 „*sophia* caelestis". Adv. Hermog. 18. De Ieiun. 9. Apolog. 19. Scorp. 7. — Aeon Adv. Valent. 8. 9. 10. 11. 13.
Sophista (= sapiens) Adv. Val. 5 „Miltiades ecclesiarum *sophista*". De Ieiun. 7. De Idol. 9.
Sopitus (= mortuus) De Anima 57.
Sordere Ad Uxor. II, 3 „*sordent* talibus ecclesiae".
Sordescere Ad Natt. I, 5 „*sordescit* lentigo".
Sorditas Apolog. 19. crit.
Soror De Testim. Animae 6 „*soror* veritatis". De Pall. 1 „*soror* civitas". De Cultu Femin. II, 1 „*sorores*", h. e.

conservae. Ibid. I, 1. De Ieiun. 17. Apolog. 12 „*sorores* materiae".
Sors Ad Natt. II, 17 „*sors* temporum". Apolog. 22 „*sortes* temporum". De Pall. 1 „*sortes* saeculares". De Anima 44 „de naturae *sortibus* eximere". Ad Natt. II, 13. De Spectac. 16.
Sortire Apolog. 2 „latronibus vestigandis per provincias, militaris statio *sortitur*". De Praescript. Haeret. 1.
Sortiri Adv. Valent. 10 „gallina *sortita est* de suo parere". De Anima 8 „*sortita est* esse invisibilis". De Resurr. Carnis 26.
Soter Aeon Adv. Valent. 12. 19.
Sotericianus (= ad Soterem pertinens) Adv. Valent. 27.
Spado (= nuptiarum osor, innuptus) De Monog. 1. 3. De Resurr. Carnis 61 „*spado* voluntarius".
Spadonatus De Cultu Femin. II, 9.
Spaniae pro Hispaniae Adv. Iud. 7. crit.
Sparsilis De Pudic. 2.
Sparteoli Apolog. 39.
Spatalium De Cultu Femin. II, 13.
Spatha De Cultu Femin. II, 13.
Specialitas Adv. Marc. V, 8.
Specialiter Adv. Hermog. 19. Adv. Iud. 2.
Speciatus Adv. Hermog. 10.
Species (= causa, casus, ὑπόθεσις, argumentum) De Pudic. 7. De Idol. 15. Apolog. 1. Ad Natt. I, 18.
Speciositas De Cultu Femin. II, 2.
Spectare et Expectare De Spectac. 4.
Specular corneum De Anima 53.
Specularis materia Apolog. 35.
Speculator Apolog. 45 „*specul.* omnium deus". Scorp. 12 „*spec.* alicui". Adv. Marc. II, 25 „*spec.* vineae vel horti".
Speculatoria De Corona 1 „*specul.* morosissima".
Speculum De Cultu Femin. II, 8 „*spec.* consulere". Ibid. I, 1. De Resurr. Carnis 52 „*spec.* exempli". Adv. Marc. IV, 31 „*spec.* parabolae". De Pudic. 8. De Resurrect. Carnis 12 „*specula* lunae".
Specus faucium Ad Natt. I, 8.
Spelaeum De Corona 14 „*spel.* Mithrae".
Spelunca oris De Resurr. Carnis 60.
Sperare (= putare) De Pall. 4.
— (= timere) De Pall. 2.
Spernere (= secernere, segregare) Ad Natt. I, 7.
Spica De Resurr. Carnis 52 „*spicae* fundamentum". Adv. Marc. IV, 12 „*spicas* effligere".
Spiraculum De Corona 5.
Spiritalis De Ieiun. 11. De Exhort. Castit. 12 „*spir.* uxor". De Ieiun. 1 „*spir.* disciplina". Apolog. 46 „*spiritales* potestates". Ibid. 22 „*spiritales* substantiae". Adv. Marc. III, 14 „*spiritales* nequitiae". De Praescript. Haeret. 38. 39. 40 „*spiritalia* nequitiae", h. e. daemones. Adv. Marc. V, 18. IV, 24 „*spiritalia* malitiae". De Anima 57 „*spiritales* nequitiae".
Spiritalitas Adv. Marc. V, 8. crit.
Spiritaliter De Exhort. Castit. 10 „*spirit.* sapere". Adv. Marc. IV, 20. Adv. Hermog. 34. De Resurr. Carnis 20. 21.
Spiritus Apolog. 48. 21 „*spir.* permeator universitatis". Ibid. 18 „*spiritu* divino inundatus". Ad Mart. 3 „*spiritu* unxit". Adv. Marc. IV, 22 „in *spiritu* homo constitutus". De Patient. 7 „concutere *spiritum*". Cf. Ad Natt. I, 16. De Cultu Femin. II, 2 „*spiritum* permovent scandalo". Ibid. II, 5. Apolog. 20. Ibid. 27 „*spir.* daemoniacae paraturae". Ibid. 39 „*spir.* sanctitatis". Ibid. 47 „*spir.* erroris". De Paenit. 10 „*spir.* communis inter fratres". De Orat. 10 „*spir.* inquinatus". De Paenit. 10 „*spir.* sordens". Ad Uxor. II, 2 „*spir.* cecinit". Ibid. II, 5. 6. Apolog. 21 „*spiritum* dimittere". Ibid. 9 „*spiritum* extorquere". De Anima 10. 11. Adv. Marc. II, 9. De Ieiun. 18 „*spir.* robustus". De Pudic. 9 „*spir.* sancti indumentum". De Praescript. Haeret. 21 „*spir.* sanctus dei villicus", h. e. vicarius. Ibid. 36 „*spiritu* sancto vestit". Adv. Prax. 30. De Spectac. 15. Ibid. 10 „*spiritus* nequam", h. e. daemones. Ibid. 6. 8. De Anima 9 „in *spiritu* esse", i. e. in ecstasi.
— Sanctus Aeon Adv. Valent. 11. 12. 13.
Spoliarium De Corona 13.
Spoliare Adv. Iud. 14 „*spoliatus* pristinas sordes".
Spongia Adv. Marc. V, 4. De Spectac. 24 „*spongiae* retiariorum".
Sponsalis Adv. Valent. 31 „*sponsale*" (cubiculum). De Idol. 16 „*sponsalium* solennitas". De Virg. Vel. 1 „*sponsalia*".
Sponsio (= certatio pignorum, de eventu rei incerto) De Spectac. 16.
Sponsor (= arbiter) De Bapt. 18.
Spumans reptatus De Anima 10.
Spurciloquium De Resurr. Carnis 4.
Spurcus Apolog. 30 „*spurca* conscientia".
Sputamen De Resurr. Carnis 20 „*sputaminum* iaculis". De Carne Chr. 9 „*sputaminibus* contaminare".
Sputamentum De Spectac. 30 „*sputamentis* dedecoratus".
Squallens Apolog. 4 „*squallentem* silvam legum".

Squamatus Apolog. 21.
Stabilitas Adv. Iud. 11.
Stabulum De Resurr. Carnis 37 „*stabula* cadaverum", h. e. monumenta. Ibid. 60 „*stabula* conceptuum".
Stadium De Spectac. 11. 18. Scorp. 6 — „*stadii* senectus". De Corona 4.
Stare Scorp. 10 „in terrenis *stare* non potui". De Ieiun. 13 „*state* in isto gradu". Adv. Marc. IV, 5 „ordo recensus stabit in Iohannem". Ad Natt. I, 9. Apolog. 40 „*stat* caelum". De Pall. 1 „*stabant* vestes in viris".
Staticulum Ad Natt. I, 12 „*static.* ligni". Scorp. 2.
Statio Apolog. 2. De Orat. 14 „*statio* militaris". Apolog. 16 „*statio* derecta". De Ieiun. 10 „*statio* caeli". De Exhort. Castit. 9 „*statio* secunda nuptiarum". De Anima 48 „*statio* sensuum". De Resurr. Carnis 60 „*stat.* dentium". De Praescript. Haeret. 10 „*stat.* credendi". De Ieiun. 1 „*stationes* in vesperum protractae". Ibid. 10 „*statio* sera". De Orat. 14. 19. De Anima 48. De Corona 11.
Stativus Ad Natt. I, 16 „*stativus* titulus".
Statumen Ad Natt. I, 12.
Status De Idol. 18. De Pudic. 6 „*statum* vertere". De Corona 3 et Adv. Marc. IV, 12 „*statum* facere". Ad Natt. I, 12 „*status* nominis". De Spectac. 12 „mali *status* servos". De Fuga in Persec. 4 „*status* et sensus rei cuiusque". Adv. Marcion. II, 16. IV, 6 „*status* Iudaicus". Ibid. IV, 12 „*status* scripti et voluntatis". Ibid. V, 14. 15. 2 „*status* quaestionis". Ibid. V, 18 „*statum* sumere". De Anima 37. Ibid. 4 „*stat.* animae". Ibid. 27 „*stat.* ordinis".
Stella De Idol. 9 „*stellarum* arbitrium". Adv. Marc. I, 18 „*stella* malefica". De Idol. 9 „*stellarum* interpretes". De Cultu Femin. I, 2 „*stellarum* interpretatio".
Stellaris De Pall. 5 „qui *stellarem* coniectat", h. e. qui stellarem artem exercet, qui stellas interpretatur".
Stemma De Praescript. Haeret. 30.
Sterilitas Apolog. 43.
Sternere preces deo Apolog. 43.
— fidem Adv. Marc. I, 16. Adv. Prax. 16.
— ordinem De Resurr. Carnis 25.
Sterquilinium De Anima 32 „*sterquiliniorum* bestiae".
Stigma De Virg. Vel. 10. De Resurr. Carnis 57. Adv. Marc. IV, 9 „*stigmata* delictorum". Ibid. V, 4.
Stillicidium Ad Natt. II, 1 „*stillicidium* veritatis".
Stilus (= scriptura) De Idol. 23 „loquitur in *stilo*". De Bapt. 12 „*stili* libido". Scorp. 1 „*stilo* theriacam temperare". De Pudic. 14 „singulari *stilo* figit". De Resurr. Carnis 2 „*stilum* plenissimum habet". Ibid. 22 „*stilo* sacrosancto". Ibid. 10 „non de uno *stilo* noveris apostolum". De Praescript. Haeret. 38 „*stilus* adulter". De Pudic. 13 „*stilum* vertere". Apolog. 19. Ad Natt. I, 10. De Pall. 2. De Resurr. Carnis 2. 10. 63.
Stipare De Virg. Vel. 12 „*stip.* calceum multiformem". De Anima 54 „*stip.* aërem". De Ieiun. 6 „*stipatum* escis". Ad Mart. 4. De Anima 56 „*stipatus* est orbis oraculis". Intransitive De Pall. 3.
Stipendiari Adv. Marc. III, 13. Adv. Iud. 9 „*stipendiati* butyro".
Stips Apolog. 39. 42. Ad Natt. II, 10. De Spectac. 17 „*stipes* meretricum". De Idol. 10 „*stipes* novi discipuli".
Stipula Ad Natt. I, 20. Apolog. 39.
Stipulatio De Fuga in Persec. 12.
Stiria (?) De Pall. 4.
Stoica (= Stoica disciplina) De Praescript. Haeret. 30.
Stola De Pall. 4. De Idol. 18 „*stola* puerilis". De Cultu Femin. II, 13 „*stolae* martyriorum". De Pall. 4 „*stolam* fundere".
Stomachus De Praescript. Haeretic. 16 „*stomachi* eversio aut cerebri". De Res. Carnis 60 „*stomachi* compitum".
Strangulabilis De Anima 32. 50.
Strena De Idol. 10.
Strictura De Ieiun. 9 „*str.* potus".
Strictus Ad Mart. 3 „*strictior* disciplina".
Stringere fulmina Apolog. 48.
— (= perstringere) Adv. Marc. V, 12.
Strongyla De Pall. 4.
Stropha (= dolus, techna, fraus, versutia) Apolog. 15 „*strophae* histrionum". De Anima 28 „*stropham* commentari". Adv. Marc. III, 10 „*stropham* administrare". Ad Natt. I, 10. De Spectac. 29.
Strophiola De Corona 14.
Stropulus De Virg. Vel. 10.
Structilis De Anima 9. 14.
Structio (= instructio) De Patient. 3.
Structor De Cultu Femin. II, 7 „*structores* capillaturae".
Structorius Apolog. 14 „*structoriae* operae".
Structura benedictionis (h. e. ordo) Adv. Marc. III, 24.
Struere De Carne Chr. 8 „*struere* carnem". De Anima 2 „*struere* atque *destruere* eruditum eloquium". De

Pall. 4 „*strucre* comam“. De Resurr. Carnis 61 „*structa* ossibus caro“.
Struere (= instruere) De Virg. Vel. 9. Adv. Marc. IV, 24. De Resurr. Carnis 61 „infructuosis genitalibus *structus*“.
Strues Adv. Valent. 15 „*strues* mundi“. Ibid. 20. De Resurr. Carnis 35 „*str.* carnis“.
Strumentum (= instrumentum) De Praescript. Haeret. 38. crit.
Struthiocamelus De Virg. Vel. 17.
Studere aliquid De Patient. 1. Ad Uxor. I, 8 „*stud.* ad aliquid“.
Stupere De Ieiun. 16 „*stupet* caelum“. Ad Natt. II, 1 „cor *stupet* saliens“. Adv. Valent. 7 „placidae et *stupentis* divinitatis“.
Stupescere De Cultu Femin. II, 13 „*stup.* in duritiam“.
Stupidus Adv. Marc. I, 26. Ad Natt. II, 4 „*stup.* curiositas“. De Anima 26 „*stupida* semini“, h. e. sterilis.
Stupor Apolog. 37 „*stupor* quasi mortui orbis“. De Anima 12 „*stup.* et quies“. De Cultu Femin. I, 5. Adv. Marc. I, 8 „*stuporem* aedificare“. Ad Natt. II, 9 „*stupores* Attici“. Adv. Marc. IV, 20. V, 20. De Anima 50 „*stupor* Epicuri“.
Stuporatus De Cultu Femin. II, 3 „*stuporata* gloria“.
Stuprare Apolog. 6 „*stuprare* mores“. De Praescript. Haeret. 44 „*stupr.* adulterio fidem“.
Suadere aliquem Scorp. 2. De Cultu Femin. I, 1. De Pall. 6. Adv. Valent. 3. 4. „*suad.* alicui quid“, h. e. simulare.
Suasoria De Anima 56 „*suasoriae*“. De Ieiun. 2.
Suaviludius (= qui ludorum suavitate delectatur) De Corona 6. De Spect. 20.
Sub De Anima 48 „*sub* extimis noctibus“. De Cultu Femin. II, 13. Apolog. 35 „*sub* ipsa eruptione“. De Anima 56 „*sub* uberum fontibus“. Apolog. 8 „*sub* tali conscientia vivere“. Adv. Valent. 30 „confiteri *sub* potestatibus saeculi“. Apolog. 9 „*sub* Catilina“. De Carne Chr. 9 „*sub* diabolo esurit et *sub* Samaritide sitit“. Ibid. 24 „*sub* tribus arbitris“.
Subactio Adv. Marc. IV, 7.
Subaquaneus De Anima 32.
Subare Apolog. 14. 46 „*subans* ardori“. Adv. Valent. 17. De Pudic. 22. De Monog. 15.
Subcessivus De Virg. Vel. 4.
Subdere publicanis Ad Natt. I, 10.
Subdivalis Adv. Iud. 11. De Anima 55 „*subdivalis* sentina mundi“.
Subdividere Adv. Iud. 8. 11.
Subdivum (= serenum) De Pall. 2.
Subducere De Resurr. Carnis 61 „*subd.* carnem a congressione“. De Anima 25.
Subfermentatus Adv. Valent. 17.
Subiacere Adv. Marc. III, 15. Apolog. 15 „*subiacet* intellegi“, h. e. *ὑπόκειται*. De Patient. 7. Adv. Hermog. 22. 28. 31. 41. De Anima 21. 24. Adv. Valent. 26. De Resurr. Carnis 7. 11.
Subiectare Adv. Marc. IV, 39.
Subiectio De Patient. 4 „morigera *subiectio*“. Ad Uxor. II, 6 „*subiect.* nominis“. Adv. Marc. V, 12. Adv. Hermog. 7.
Subiectus (= humilis, obediens) Ad Natt. I, 20. Apolog. 3. Adv. Hermog. 7 „*subiectior*“.
Subicere (= imponere) Apolog. 8 „*subicitur* ignorantibus“.
— (= posthabere) Ad Natt. II, 9.
Subigere Adv. Iud. 9 „*subig.* mammam“. De Anima 20 „*subig.* opera carnis“. De Carne Chr. 17 „*subig.* sementi“. Ad Natt. II, 14 „*subig.* oculis orbem“. Ibid. II, 11 „*subig.* viam“. Adv. Marc. II, 20 „*subig.* in ergastulum“.
Subintellegere Adv. Marc. V, 3.
Subintrare Adv. Marc. V, 3.
Subintroire Adv. Marc. V, 13.
Sublectio Adv. Marc. IV, 31.
Sublimare Adv. Marc. II, 14. III, 7. Adv. Iud. 14. Adv. Valent. 20., i. e. in sublime tendere.
Sublimis Apolog. 33 „*sublimissimus* currus“. De Pall. 1 „*sublimior*“.
Sublimitas Apolog. 11. Adv. Valent. 7 „*sublimitates*“.
Sublimus De Pall. 4 „aspice tamen vel *sublimis*“, sc. oculis.
Submersus De Anima 32 „*submersu* piscinarum strangulabilis“.
Subministrare Apolog. 39. De Praescript. Haeret. 2 „*submin.* in scandalum“.
Subministratio Apolog. 48.
Subministrator Apolog. 23 „*subministr.* vitae“.
Submissus Adv. Marc. V, 16 „*submissu* erroris“.
Subnero De Pall. 4.
Subnervare (= nervos succidere) Adv. Iud. 10. 11 „*subn.* taurum“.
Subnixus De Patient. 4 „*subn.* servitute“.
Subnubilus Apolog. 47.
Suboles Ad Natt. I, 12 „*sub.* arborum“. Ibid. II, 12. De Praescript. Haeret. 20 „*sub.* apostolicarum ecclesiarum“.
Subornare Ad Uxor. I, 4. De Resurr. Carnis 54. De Anima 2.
Subostendere Adv. Valent. 1. De Praescript. Haeret. 25. Adv. Marc. IV, 38. Adv. Hermog. 37.

Subradiare De Resurr. Carnis 29 „*subrad.* aliquid".
Subremanere De Anima 18 „*subrem.* ab aliqua re".
Subresidere Ad Uxor. II, 1.
Subruere De Ieiun. 3.
Subscribere (= tabulis subscribere nomen, signare, dare, concedere) Apolog. 6 „centum aera in unam coenam *subscribere*". Ibid. 18. De Idol. 23. 13 „*subscr.* timiditati". De Virg. Vel. 10. De Fuga in Persec. 6. De Pudic. 1.
Subsecivus Adv. Marc. I, 15.
Subsericus De Resurr. Carnis 27 „*subserica*".
Subsignare (= signare, probare, sacrare) Ad Uxor. I, 5 „*subsignatae* apud deum viduitati". De Patient. 1. Adv. Marc. I, 27.
Subsignatio De Paenit. 2 „*subsign.* paenitentiae".
Subspargere De Resurr. Carnis 63.
Substantia Apolog. 39 „*subst.* familiaris". De Cultu Femin. I, 9. II, 2 „totam fidei *substantiam*". Adv. Prax. 25 „*subst.* quaestionis". De Anima 11. De Exhortat. Castit. 10. De Orat. 4 „*subst.* passionis". Adv. Marc. IV, 15.
Substantialis De Resurr. Carnis 45.
Substantialiter Adv. Marc. IV, 35. Adv. Valent. 7.
Substantiva pro adiectivis De Pall. 4 „*sacerdos* suggestus". Ibid. „*renuntiator* habitus". De Virg. Vel. 14. crit. Apolog. 9 „*virgo* continentia".
Substantivalis Adv. Valent. 27.
Substantivus (= οὐσιώδης) Adv. Prax. 7. 26. Adv. Hermog. 19. 36. De Resurr. Carnis 40.
Substillum De Pall. 2.
Substruere De Anima 38.
Subsultare De Anima 26.
Subtemen De Pall. 1 „*subteminis* studium".
Subter De Patient. 16 „*subter* ignis". De Pall. 5 „*subter* esse".
Subterraneus De Anima 32 „*subterraneum* et subaquaneum viventia". Ibid. 28 „*subterraneo* latitat". Apolog. 47 „*subterranea* poena". Ad Natt. I, 8 „de *subterraneo* Antipodes".
Subtililoquentia Adv. Marc. V, 19.
Subtililoquus Adv. Marc. V, 19.
Subtinnire De Pall. 4.
Subvenire (= in mentem venire) Ad Natt. I, 4.
Subverbustus De Pall. 4.
Subvertere De Praescript. Haer. 1 „*subv.* fidem". De Idol. 2 „*subv.* servos dei". De Exhort. Castit. 1 „*subversus* a diabolo".
Succedere (= contingere) Adv. Valent. 1.
Succensio De Resurr. Carnis 12 „*succ.* matutina", h. e. oriens sol.
Successio (= successores) Ad Natt. II, 3.
Succidere De Resurr. Carnis 55 „*succiderant* genua lapidationi". De Anima 44 „*succ.* quieti". De Resurr. Carnis 62 „*succ.* necessitati". De Corona 6 „*succ.* vanitati". Apolog. 27 „*succ.* condicioni suae". De Patient. 5. 14. De Pudic. 1. De Resurr. Carnis 34. De Anima 43. Adv. Marc. II, 10. IV, 8. Adv. Valent. 10 „*succ.* in preces".
Succidus De Resurr. Carnis 42 „*succ.* ossa".
Succussus De Anima 49 „*succ.* infantium in somnis".
Succutere De Ieiun. 15.
Suculae De Carne Chr. 9.
Sudes De Fuga in Persec. 2. De Pudic. 13.
Sudum De Pall. 2.
Suere coronam De Pall. 4.
Suffectio De Anima 28.
Suffectura Adv. Marc. I, 28.
Sufferentia De Orat. 4. 29. Adv. Marc. IV, 15.
Sufficiens Adv. Marc. V, 2 „*sufficientissimus*".
Sufficio Adv. Marc. I, 1 „hanc nondum exemplariis *suffectam*", h. e. sufficienter exscriptam, nondum exemplariis multiplicatam. Adv. Valent. 7. Adv. Marc. II, 26 „*sufficit*, si" cett. Ibid. II, 19. V, 17. 18.
Suffocatum De Ieiun. 4.
Suffragium Apolog. 5 „*suffragii* praerogativa". Ad Natt. II, 5 „*suffr.* elementorum". Apolog. 21. De Spectac. 27 „*suffragiorum* aestuarium".
Suffundere (= rubore suffundere, pudefacere) Apolog. 4. 37. De Resurr. Carnis 61. Adv. Marc. II, 3. V, 1. Scorp. 10. De Carne Chr. 5 „*suffusa* sanguine caro". Adv. Valent. 6 „*suffundit* aliquem caligo".
Suffusio De Exhort. Castit. 13.
Suffusus De Anima 37. 38 „ab his autem annis et *suffusior* et vestitior sexus est".
Suggerere (= suppeditare, relatione facta denuntiare) De Spectac. 10 „*sugg.* volumus de artibus". Apolog. 24. 25. 33. 47. 50. Ad Natt. I, 6. 14. Ad Scap. 4. Ad Mart. 1. De Idol. 9. De Corona 6. De Fuga in Persec. 9. 12. Adv. Marc. IV, 9. V, 2. De Carne Chr. 9. De Anima 2. Adv. Marc. 27.
Suggestus (= apparatus, ornatus) De Idol. 18. Apolog. 16. Ad Natt. I, 12. De Spectac. 7. 10. 12. De Corona 13.

De Cultu Femin. II, 2. De Bapt. 3. Adv. Hermog. 16. 31. Adv. Valent. 16. De Anima 1. 21. 24 „*sugg.* iubarum leonis". Ibid. 38 „*sugg.* sensuum". De Resurr. Carnis 52 „*sugg.* et ornatus". De Pudic. 5 „*sugg.* et pompa moechiae". De Corona 13. De Carne Chr. 16. De Anima 12. 18. „*sugg.* et structus".

Suggestus (= suppeditatio, suggestio, insinuatio, hortatus) Apolog. 18. Adv. Hermog. 16. De Anima 1. 38. De Resurr. Carnis 26. 40. 46.

Suggillare (= notare) Apolog. 4 „*sugg.* iniquitatem". Ibid. 39. Adv. Marc. IV, 17. 18. 27. 34. V, 14. Adv. Valent. 6. De Resurr. Carnis 49.

Suggillatio Apolog. 11. De Resurr. Carnis 10.

Suggillatus Adv. Marc. IV, 34. crit.

Sulphur (masc.) Adv. Prax. 16 „*sulphurem*".

Sulphurantes aquae Adv. Valent. 15.

Sulphuratus Adv. Marc. I, 28 „*sulphuratior* gehenna".

Sumere aliquid vitio Adv. Valent. 2.

Summa Ad Natt. II, 17 „*summa* regnorum". Adv. Marc. IV, 18 „*summa* massalis". Ibid. V, 4 „redacta *summa* in unum". Ibid. V, 16 „in *summa*". Ibid. V, 17 „ad *summam*".

Summalis Adv. Hermog. 31.

Summaliter Ad Natt. II, 3.

Summitas Adv. Valent. 23 „*summitates* summae".

Sumptuose De Pall. 5 „*sumptuosius* esurire".

Super De Pudic. 19. 13 „*super* ethnicum delinquere", h. e. plus quam. De Pall. 2 „*super* Alcinoi pometum".

Superabundare Adv. Marc. V, 13.

Superacervare Ad Natt. I, 15.

Superaedificare Adv. Marc. V, 17.

Superaedificatio Adv. Marc. V, 6.

Superargumentari Adv. Hermog. 37.

Superbia De Cultu Femin. I, 4 „*sup.* gemmarum". De Resurr. Carnis 52 „*sup.* culmi".

Superbibere Scorp. 15.

Supercaelestis De Resurr. Carnis 49. De Anima 23.

Supercilium Adv. Hermog. 27 „*supercilia* altius tollens". Adv. Valent. 1 „*supercilio* suspenso". Adv. Marc. I, 8 „*supercilio* stuporem aedificant". De Pudic. 14 „de quali *supercilio*". De Res. Carnis 15 „*superciliorum* discrimen".

Superdicere De Pudic. 15. Adv. Prax. 15.

Superducere (= insuper addere, adicere) Ad Natt. I, 11. De Corona 11. De Patient. 6. De Orat. 1. De Praescript. Haeret. 21. 26. De Pudic. 20. De Monog. 14. De Cultu Femin. II, 5. Adv. Marc. II, 1. III, 3. 4. IV, 33. Adv. Valent. 29. De Anima 36. De Resurr. Carnis 52. 63.

Superducere et Superinducere Adv. Hermog. 26.

Superextolli De Resurr. Carnis 24.

Superferre De Corona 13. De Bapt. 4.

Superficialis Adv. Marc. IV, 28.

Superficies Apolog. 46. 16. De Cultu Femin. II, 1. 11. 13. De Praescript. Haeret. 4. 3 „*superf.* nominis". Ad Natt. I, 5. Adv. Valent. 24 „*superf.* carnalis". Adv. Marc. IV, 34.

Superfruticare Adv. Valent. 39.

Supergredi De Cultu Femin. II, 5.

Supergressus (= ὑπερβολή) De Resurr. Carnis 40.

Superiectio De Pall. 4 „Galatici ruboris *superiectio*".

Superinducticius Adv. Marc. V, 2. 3. De Monog. 14.

Superinductus (= superinducticius) Adv. Marc. V, 3.

Superinduere Apolog. 48. Adv. Marc. V, 12. Adv. Hermog. 26. Adv. Valent. 32. De Resurr. Carnis 42.

Superindumentum De Resurr. Carnis 42 „*superind.* caeleste". Adv. Marc. III, 24. V, 12. De Cultu Femin. II, 6.

Superinundare De Resurr. Carnis 63.

Supermetiri De Anima 38.

Superius (= insuper) De Carne Chr. 22.

Supermundialis De Anima 18.

Supernitas Adv. Valent. 7 „*supernitates* supernitatum".

Supernominare Apolog. 18.

Supernus ignis (= astra) Ad Natt. II, 3. Adv. Prax. 3.

Superordinare Adv. Marc. V, 4.

Superponere De Orat. 10 „*superponit* iram homicidio".

Supersapere (= magis sapere) De Anima 18.

Superscendere Ad Natt. I, 7 „*superscendit* omnem admirationem". De Paenit. 10.

Superseminare Adv. Prax. 1.

Superstitio Adv. Marc. I, 5.

Superstruere De Orat. 10. Adv. Marc. III, 20. Apolog. 12. De Pudic. 6. De Resurr. Carnis 60. 52.

Superterrenus De Resurr. Carnis 49.

Supertextus Adv. Valent. 24.

Supervacue Ad Mart. 1.

Supervectari De Bapt. 4 „*supervectari* aquis".

Supervenire (= accedere) De Virg. Vel. 1 „*supervenientia* renuntiabit". Ad Natt. I, 7 „*superv.* alicui rei".

Supervincere Scorp. 12.
Supparare De Cultu Femin. II, 7. De Anima 25 „*supp.* labem animae". Ibid. 30 „*supparatur* quod erogatur". Adv. Valent. 4. 14. Adv. Marc. IV, 34.
Supparatura De Resurr. Carnis 61 „*suppar.* generis".
Supparum De Pall. 4.
Suppetit si Scorp. 10.
Supplaudere De Pudic. 19 „*suppl.* videtur diversae parti". De Idol. 12.
Supplementum Adv. Marc. IV, 16. De Anima 35.
Supplex habitus De Anima 51.
Supplicamentum Adv. Iud. 5.
Suppliciamentum De Fuga in Persec. 9 „*suppl.* stagni ignis".
Suppurare Scorp. 1.
Supputarius Apolog. 19 „*supputarii* digitorum gesticuli".
Suprascriptus De Pall. 5.
Suprastruere (?) De Pudic. 6. crit.
Supremus Apolog. 42 „*supremam* coenantibus", h. e. supremam coenam.
Suscipere De Carne Chr. 6 „*suscepit* praedicare".
Suscitare Adv. Marc. IV, 19 „*susc.* auditui".
Suscitatio De Carne Chr. 23.
Suscitator De Carne Chr. 5. crit.
Suspectus (= suspicax) De Cultu Femin. II, 4. Ad Uxor. I, 1. Apolog. 21. Adv. Marc. V, 3. Adv. Valent. 21.
Suspendere De Anima 18 „*susp.* veritatem". Scorp. 6 „*susp.* votum". De Pall. 3. Apolog. 40 „*suspendunt* ab imbribus aestiva hiberna". De Orat. 3. Adv. Valent. 1 „*suspenso* supercilio".
Suspendium Adv. Valent. 1 „*susp.* cognitionis".
Suspensio De Orat. 5.
Suspicare De Pudic. 13. crit.
Suspicere (= aestimare, revereri) Apolog. 18. 25. 33.
Suspicio De Resurr. Carnis 21 „*susp.* significantiae figuratae".
Suspirare Apol. 44 „*suspirant* metalla".
— aliquem (= ardere) Apolog. 15. Ad Natt. I, 10.
Suspirium De Cultu Femin. II, 3 „*suspiria* adulescentum post se trahere". Adv. Valent. 1.
Sussultare De Anima 26. crit.
Sustinere (= expectare, sperare, differre) Scorp. 2. 10. 13. De Paenit. 6 „*sust.* veniam delictorum". De Cultu Femin. II, 13. Adv. Iud. 6. De Fuga in Persec. 11. De Virg. Vel. 11. Ad Mart. 2. De Monog. 3. Adv. Hermog. 29. De Carne Chr. 7. De Anima 56.
Susum De Praescript. Haeret. 22.
Sutrina De Pall. 5.
Suus pro Eius De Spectac. 28.
Symbola Adv. Valent. 12.
Symbolum Adv. Marc. V, 1. De Paenit. 6.
Συμμισούμενος Adv. Marc. IV, 9.
Symplegades Adv. Marc. I, 1 „tanquam duas *Symplegadas* naufragii sui".
Synagoga Adv. Marc. IV, 7.
Synchysis De Spectac. 30.
Syncrasis Aeon Adv. Valent. 8.
Synesis Scorp. 2. 3. 12. Adv. Marc. II, 18.
— Aeon Adv. Valent. 8.
Synodus deorum Apolog. 14.
Συνταλαίπωρος Adv. Marc. IV, 9.
Synthesis multicia De Pall. 4.
Syntrophus Adv. Valent. 9.
Syrma De Pall. 3 „*syrmate* solutior".

T.

Tabella Apolog. 2 „de *tabella* recitare". De Virg. Vel. 12. Ad Natt. I, 15.
Tabernaculum Apolog. 15 „*tabernacula* aedituorum et sacerdotum". De Resurr. Carnis 11 „*tabern.* carnis".
— (= taberna) De Ieiun. 16.
Tabidosus Apolog. 14.
Tabidus Ad Natt. I, 10.
Tabiosus De Pudic. 14. Cf. Apolog. 14. crit.
Tabula De Paenit. 4 „*tab.* naufragii". De Carne Chr. 7 „*tabula* ludere". Ad Uxor. I, 1. II, 3 „*tabulae* nuptiales". De Virg. Vel. 12 „*tabulae* sponsalium". De Pall. 5 „nihil de *tabularum* fide laborat", ubi tabulae in toga sunt umbonis *ἐπιπτυχαί*.
Tabulare De Pall. 1 „*tabulata* congregatione", i. e. umbone ex pluribus tabulis coacto. Cf. s. v. Tabula. De Pall. 5 „*tabulato* in terga devoto". Scorp. 10 „*tabulata* caelorum".
Tabularius Apolog. 39 „*tabularii* supputandis sumptibus".
Taediare Adv. Iud. 11 „*taediant* cor".
Taenia De Corona 7. De Pall. 3.
Tale nihil Adv. Marc. IV, 1. 7. 35. V, 15. Adv. Hermog. 23. De Resurr. Carnis 13. De Carne Chr. 6. 14. 15.
— quid *vel* aliquid Adv. Marc. V, 11. De Pudic. 7. Adv. Hermog. 23. Adv. Valent. 3. 8. 12. De Anima 44. 51. Adv. Prax. 16. 26.
Talio Adv. Marc. II, 18. IV, 16. V, 5. 14. De Anima 37 „*talionibus* iudicare".
Talis et talis Adv. Hermog. 31.
— nullus Adv. Marc. V, 7.
Tam (= adeo, tantopere) Adv. Marc. IV, 17.
— — quam et Adv. Marc. I, 29. II, 12. IV, 24. Adv. Hermog. 12. De Resurr. Carnis 28. 33.

Tam non — quam nec De Anima 20.
Tanti (= tot) De Anima 30. De Idol. 6. Adv. Marc. II, 5. Apolog. 1. 40. 50. Ad Natt. I, 10. Ad Scap. 4.
Tanto abest (= tanto magis abest) De Testim. Animae 2. Adv. Marc. I, 23. II, 11. III, 6. Apolog. 34. De Resurr. Carnis 18. 23. 33.
Tantum quod (= nisi quod, vixdum) Apolog. 3. Ad Natt. I, 4. Adv. Marc. IV, 26. 29. 31. Adv. Valent. 38.
Tantum ut Adv. Marc. V, 3.
Tantundem De Carne Chr. 20. 24. De Anima 23.
Ταπεινοφρόνησις De Ieiun. 12.
Tardabilis De Anima 43 „rigore *tardabili*".
Tardare (intrans.) Adv. Marc. IV, 24.
Tardus De Idol. 12 „cum etiam sepelire *tardum* fuit fidei".
Taurea Ad Martyr. 5 „*taureae* venatorum".
Taxare Adv. Marc. IV, 20. 27. 28. V, 12. 19. 20. De Anima 49. De Resurr. Carnis 15. 50.
Tector albarius De Idol. 8.
Tectorium De Idol. 8 „*tectoria* inducere".
Telinum De Pall. 4.
Temerarius (= quod temere et sine arte fit) Ad Natt. II, 17. Apolog. 25 „*temeraria* de caespite altaria".
Temere (= sine haesitatione) De Pall. 4.
Temperamentum Adv. Marc. IV, 7. De Anima 25 „*temper.* tortile".
Temperare De Resurr. Carnis 2. Apolog. 42. 33 „*temperans* maiestatem Caesaris infra deum". Ibid. 2 „*temp.* tormenta quaestioni". Ibid. 22 „*temp.* ambiguitates". Ibid. 47 „*temp.* onus voluminis". De Pudic. 21 „*temp.* aliquem ad delinquentiam". Ibid. 8 „aliorsum *temp.*". De Resurr. Carnis 16 „*temperatus* veneno calix". Ibid. 5 „*temperatur* in nos aries". Ad Natt. I, 12 „*temperatum* sub terra granum". Ibid. I, 2 „*temp.* fidem".
Temperatura De Anima 43. 25 „*temper.* meridionalis".
Tempestivitas (= forma) Adv. Marc. III, 14. Adv. Iud. 14.
Tempestivus (= *ὡραῖος*) Adv. Iud. 9 „*temp.* decore". Adv. Marc. V, 2.
Templatim Apolog. 42.
Temporalis Apolog. 48. De Idol. 23. De Resurr. Carnis 21 „*temporalia* iudicia dei".
Temporalitas De Pall. 1.
Temporaliter (= ad tempus) Adv. Iud. 2 „*tempor.* observata lex".
Temporaneus De Resurr. Carnis 27.
Temporarius Adv. Iud. 4.
Temporatim De Pall. 2 „*temporatim* vestiri amantem". De Anima 28.
Tempori De Anima 36 „*temporius* effingitur".
Temptamentum Apolog. 9.
Temptator De Anima 48 „*tempt.* valetudinum autumnus".
Tempus uberum De Carne Chr. 20.
Tenax De Cultu Femin. II, 1 „*ten.* sui".
Tendere De Ieiun. 1 „si *tenderentur* sola luxuria". Ad Natt. I, 2., h. e. torquere.
Tenebrae Apolog. 8 „*ten.* caninae".
Tenebricare Adv. Iud. 13 „sol *tenebricavit*".
Tenebrescere Adv. Iud. 10.
Tenebricus De Pall. 4 „*tenebrica* vestis".
Tenebrosus Adv. Marc. II, 28.
Tener De Patient. 15 „*tenerae* serenitatis".
Tenere (= obligare, accusare) Apolog. 3. Ad Scap. 4. De Monog. 6. Scorp. 9. De Pudic. 16. De Monog. 12 „*teneri* alicui rei". De Resurrect. Carnis 16 „*ten.* indicio".
Tenerescere De Resurr. Carnis 22 „*tenerescentes* arbores in caulem floris".
Teneritas Ad Natt. II, 1 „*tener.* conscientiae". De Corona 5.
Tenor De Pudic. 20 „*tenor* abstinentiae". De Testim. Animae 1 „*ten.* memoriae".
Tenus De Paenit. 1 „natura *tenus* norunt". De Pall. 2 „medio *tenus*". Apolog. 40 „oculis *tenus*". Adv. Marc. I, 24 „anima *tenus*". De Virg. Vel. 17 „cerebro *tenus*". De Idolol. 10 „verbo *tenus*".
Tepidus De Pall. 4 „*tepidior* vis".
Tergiversatio Apolog. 1.
Terminus Adv. Marc. V, 2 „*terminum* in Iohanne statuens". De Pudic. 13 „*termin.* domini", h. e. sententia.
Terra Apolog. 40 „*terra* movit". De Corona 14 „*terra* carnis". De Testim. Animae 4 „sit *terra* tibi gravis". Adv. Iud. 13. De Carne Chr. 17 „*terra* virgo". Ad Natt. II, 12. Apolog. 10 „*terra* filii". De Anima 55 „*terrae* cor". De Patient. 5 „*terrae* datus homo".
Terrenus Scorp. 6 „*terrenae* dignitates".
Tertium genus Ad Natt. I, 8. 20. Scorp. 10.
Testa De Carne Chr. 13. De Resurr. Carnis 7.
Testari Adv. Marc. III, 24 „*testor* ut".
Testatio Adv. Marc. V, 1.
Testimonialis De Ieiun. 16.
Testimonium perhibere alicui Adv. Marc. V, 14.
Testis Adv. Marc. III, 9 „*testibus* sensibus subiecit". De Bapt. 6. Adv. Marc. IV, 22 „in tribus *testibus*".

Testitrahus De Pall. 1.
Testudo Ad Mart. 3 „*testudinem* densare". De Pall. 3 „*test.* Pacuviana".
Teter (= gravis, austerus) Scorp. 5. Apolog. 5 „*tetriore* damnatione".
Tetrao Adv. Marc. I, 13.
Tetras Adv. Valent. 7. 8.
Tetricus De Pall. 4 „*tetricum* vellus".
Textrinum De Testim. Animae 1.
Textura De Resurr. Carnis 34 „*text.* carnis et animae".
Thamnus De Anima 32.
Thebaeus Apolog. 47.
Θέειν Ad Natt. II, 4.
Theletus Aeon Adv. Valent. 8. 9. 12. 32.
Thensa De Spectac. 7. De Corona 13 „*thensas* deducere". Ad Natt. I, 10.
Thensaurus et Thesaurus De Anima 15. crit. 57. crit.
Theologia Ad Natt. II, 2 „*theol.* physica". Ibid. II, 3 „*theol.* mythica".
Θεομαχεῖν Ad Scap. 4.
Theriaca Scorp. 1. De Anima 24.
Thesaurus Adv. Marc. I, 22 „*thesauri* naturalium proprietatum". De Paenit. 12 „*thes.* ignis aeterni". Apolog. 47.
Θυμικόν De Anima 16.
Tiara De Resurr. Carnis 58.
Tibi et Ter confus. Adv. Marc. I, 14.
Tibicinare (= struere) De Anima 38.
Timiditas De Idol. 20.
Timor De Paenit. 7 „*tim.* dei". De Cultu Femin. II, 2. Ad Uxor. II, 7.
— (= quod timorem incutit) Scorp. 14.
Tinctura De Cultu Femin. II, 10 „*tincturae* vellerum".
Tinguere (= baptizare) De Resurr. Carnis 47. Adv. Marc. I, 23. De Bapt. 12. Adv. Prax. 26. De Praescript. Haer. 40.
Tirocinium De Monog. 11 „*tiroc.* ecclesiae".
Tisana et Ptisana Apolog. 50.
Titanius Ad Natt. II, 3.
Titillare De Virg. Vel. 14 „*titillari* digitis demonstrantium". De Pudic. 22. De Ieiun. 12 „*titillare* ungulis".
Titulare Adv. Marc. I, 25. Adv. Ind. 9 „*tit.* appellatione". Adv. Marc. III, 13. De Anima 13.
Titulus (= inscriptio, appellatio, liber, index, summarium, nomen, forma, causa, ius) De Idol. 1. De Resurr. Carnis 16 „*titulo* hominis incisus est". Adv. Marc. V, 1 „*tituli* character". De Anima 14 „*titulis* nuncupantur". Adv. Marc. V, 17. Apolog. 48. 50. Ad Natt. II, 5. Ad Scap. 5. De Paenit. 2. 7 „*tituli* damnationis erasi". De Pudic. 1 „*tituli* libidinum". Apolog. 42 „alio iniuriarum *titulo* postulamur". Ibid. 49 „nullo *titulo* damnari licet". Ibid. 1 „idem *titulus* et onerat et revincit". De Ieiun. 8 „*titul.* viduitatis univirae". Adv. Marc. II, 22 „*tit.* officii". De Idol. 11 „*tit.* idololatriae". Apolog. 28 „*tit.* ambulatorius, stativus". Ad Natt. I, 16. II, 14. Adv. Marc. II, 3. 5. IV, 9. De Idol. 13. 14. De Bapt. 18 „habet suum *titulum*". De Ieiun. 9. Apolog. 1. 6. 40.
Titulus et Oculus confus. Adv. Val. 39.
Tonitruum Apolog. 11. Adv. Hermog. 32. Adv. Prax. 28.
Tonsor De Pall. 4 „iuxta cutem *tonsor*". Adv. Hermog. 40.
Tonsura De Anima 30 „*tonsura* inolescentis generis humani".
Torcularis forum Adv. Marc. IV, 40.
Tormentum De Anima 14 „*torm.* aquae". Scorp. 1. De Anima 18.
Torpescere Apolog. 1 „*torpescit* curiositas".
Tortuose Adv. Valent. 3 „*tort.* procedere".
Tortuositas De Carne Chr. 20. Adv. Marc. IV, 43.
Tortuosus De Spectac. 18 „*tort.* ad obligandum".
Tot omnes Apolog. 35.
Totum (= in totum) Adv. Marc. I, 29. Apolog. 21. Ad Natt. I, 18. De Orat. 22.
Trabea De Idol. 18.
Trabem de oculo auferre Ad Natt. I, 20.
Tractatio De Resurr. Carnis 62. De Paenit. 9. Adv. Hermog. 17 „*tract.* dispositionis".
Tradere ad virum De Virg. Vel. 11.
Traditio De Corona 3 „*trad.* non scripta". Ibid. 4. De Ieiun. 10. De Pudic. 1. De Anima 28. De Paenit. 7. Adv. Marc. V, 19 „*trad.* evangelica".
Traditor De Corona 4.
Traducere (= convincere, refutare, ostendere, manifestare) Adv. Marc. VI, 5. 25. 36. De Anima 1. Ad Scap. 2 „*trad.* daemones". De Pudic. 8. 22 „*trad.* cogitatus". De Fuga in Persec. 12. 2 „*traducat* homines eius fuisse". Adv. Marc. I, 24. De Ieiun. 10 „*traductus* de delicto". Ad Natt. I, 10. De Cultu Femin. I, 2. Adv. Hermog. 38. Adv. Prax. 1.
Traductio (= refutatio, notatio, detectio) Adv. Marc. IV, 35 „*traductione* traducens proximum tuum". De Praescript. Haeret. 22. Adv. Marc. II, 20 „ut *traductionem* sui sentiunt". Ibid. III, 4. 14. V, 8 „*traductiones* cordis". Ibid. IV. 25. Adv. Ind. 9.
Tradux De Praescript. Haeret. 20 „*trad.* fidei et semina doctrinae". Apolog. 7 „*traduces* lignarum et aurium". Ibid. 21 „*traduces* qualitatum". Ad Natt.

I, 7. 12. De Praescript. Haeret. 32 „*traduces* apostolici seminis". Apolog. 9 „*tradux* proficiet incesti". Ad Natt. I, 4 „*tradux* mali nominis". Adv. Valent. 25 „*trad.* animae". De Testim. Animae 3 „*tradux* damnationis". De Carne Chr. 9. 20. 22. Apolog. 21. Ad Natt. I, 16. Scorp. 9. De Anima 1.
Tramittere Adv. Marc. IV, 5 „*tram.* evangelii veritatem". Ibid. V, 13.
Transactio (= consummatio) De Anima 55 „*trans.* mundi".
Transferre De Pall. 4 „*transf.* habitum". Adv. Iud. 9 „*transferri* de pristino nomine".
Transfigere De Resurr. Carnis 32.
Transfigurabilis De Carne Chr. 6.
Transfigurare Apolog. 12. De Cultu Femin. II, 5. De Pall. 4. Adv. Marc. V, 20.
Transfiguratio De Virg. Vel. 11. Adv. Prax. 27. De Resurr. Carnis 55.
Transfigurator Adv. Marc. V, 12.
Transfingere et Transfigurare De Resurr. Carnis 32. crit.
Transfretanus Apolog. 25.
Transfretare De Patient. 1 „*transfretantes* sine gubernaculo rationis".
Transfuga in perversum Apolog. 1.
Transfunctorius (= perfunctorius) Adv. Valent. 6 „*transfunctoria* delibatio". Adv. Marc. I, 27 „*transfunctoria* praecepta".
Transgressio (= peccatum) Apolog. 6. Ad Natt. I, 10. De Corona 11. Adv. Marc. V, 5. 6. 18. De Resurr. Carnis 49.
Transgressor De Pudic. 14. Adv. Marc. V, 13 „*transgr.* legis". De Resurr. Carnis 39.
Transigere Apolog. 38. De Orat. 14 „*transig.* de aliqua re". De Spectac. 13. De Patient. 10. Ad Uxor. II, 3. 8. Adv. Marc. V, 13.
Transitus De Virgin. Vel. 1 „*transitum* aetatis facere". De Resurr. Carnis 22 „*trans.* mundi".
Translucere Apolog. 35.
Transmeatorius Adv. Valent. 27 „*transmeatorio* more".
Transmovere Adv. Valent. 3.
Transnominare Adv. Marc. IV, 39.
Transcribere Adv. Iud. 9 „*transcripta* in Syrophoenicen Arabia". Adv. Marc. II, 10 „*transcripseris* ab homine in diabolum elogium mali".
Transvena De Spectac. 4.
Transvenire Apolog. 19.
Transversim De Bapt. 8 „*transversim* obliquatis manibus".
Transvertere De Praescript. Haeret. 37 „*transvert.* fontes".
Transvolare Ad Natt. II, 15 „*transv.* cetera". De Pall. 2.
Tribulus Adv. Marc. I, 24.
Tributum Apolog. 42 „*trib.* dependere". Ibid. 13. Ad Natt. I, 10 „*tributo* onusti agri". De Patient. 2 „*tributa* genituraе totius".
Trica Adv. Valent. 14.
Tricenarius Adv. Valent. 8.
Trinitas Adv. Valent. 17.
Triumphalis Adv. Valent. 8.
Triumphatorius Adv. Marc. V, 10.
Triturare Adv. Marc. V, 16.
Tropaeum Adv. Marc. IV, 20. Apolog. 16.
Trucidare De Pudic. 4 „*trucid.* pudicitiam". Ad Natt. I, 16 „*trucidatus* oculos".
Trulla Apolog. 13.
Truncare Apolog. 4 „*truncare* legum silvam".
Tuba culicis De Anima 10.
Tuguria circuire Ad Uxor. II, 4.
Tumere Scorp. 6 „*tumet* victoria". De Pall. 4 „*tumens* animi".
Tumultuosus Ad Scap. 4.
Tumultus Adv. Marc. IV, 8. 39 „*tumultus* inermis".
Tunc locorum De Pall. 4.
— deinde Apolog. 9.
— c. praes. Apolog. 22.
Tundere invidia caelum Apolog. 41.
Tunica Ad Natt. I, 18 „*tun.* incendialis". Ad Mart. 6. De Spectac. 21 „*tunicam* levare". De Cultu Femin. I, 1 „*tun.* pellicea". De Carne Chr. 5. Adv. Valent. 29.
Turarius De Idol. 11.
Turba De Fuga in Persec. 14 „*turbae* fidelium".
Turbo De Anima 46 „*turbines* civiles".
Turbulentia Adv. Hermog. 41.
Turbulentus Adv. Hermog. 1.
Turpiloquium De Pudic. 17.
Tus Ad Uxor. II, 6. Apolog. 30.
Tutela De Pall. 5 „*tut.* pedum calcei". Adv. Marc. IV, 9 „*tut.* legis".
Tutelinae (columnae) De Spectac. 8.
Tutor Apolog. 4 „*tutores* legum".
Tutulus De Pall. 4.
Typicus De Patient. 6 „*typica* contestatio fidei".
Typus De Idol. 24. De Exhort. Castit. 6.
Tyrius De Pall. 4. De Cultu Femin. I, 7. De Paenit. 11 „in *Tyrio* et coccino".

V.

Vacare (= vacuum esse, supervacuum esse, otiosum esse, cessare, non esse) De Carne Chr. 18 „*vacabat* viri semen". Apolog. 2 „*vacabunt* tormenta".

De Corona 10. Apolog. 1 „*vacante* notitia". Adv. Marc. I, 29. De Patient. 1 „*vac.* a sanitate". De Pudic. 3 „*vac.* ab emolumento". De Pall. 4 De Carne Chr. 5. Adv. Marc. IV, 32. V, 2. 4. 17. Adv. Hermog. 31. 34. De Resurr. Carnis 16. 25. 35. 56. 60. Adv. Valent. 12. 10 „*vac.* alicui rei". De Carne Chr. 17. De Pall. 2 „*vacans* hominum". De Pudic. 4 „*vacantem* locum complevit". Imperson. De Pall. 1 „cum ita *vacat* et iuvat". Praeter perfecti formam Vacavi reperitur non semel Vacui, et plusquamperf. Vacueram. De Resurr. Carnis 9. 10 „*vacuisset*". De Carne Chr. 7. De Pall. 4 „*vacuerat*". Adv. Valent. 10 „*vacuit*". De Pudic. 8.

Vacatio Apolog. 48.

Vacuus (= inanis) De Orat. 12 „*vacua* observatio". De Carne Chr. 5 „*vacua* ludibria". Adv. Marc. IV, 16 „in *vacuum*", h. e. frustra.

Vadum Ad Natt. I, 16 „incursant *vada* erroris".

Vae Adv. Marc. IV, 15 „*Vae,* non tam admonitionis quam maledictionis". Ibid. „*Vae,* austerior inclamatio". Ibid. IV, 41 „*Vae,* imprecationis et comminationis".

Vagina De Resurr. Carnis 9 „*vag.* adflatus divini caro". Ibid. 7.

Vagus Apolog. 3 „*vagos,* viles, improbos". De Spectac. 2 „*vaga* vita". Ad Uxor. I, 8 „*vaga* mulier".

Valentia Adv. Iud. 9. Adv. Marc. III, 13. IV, 15. V, 2. 8. 16. 17. De Anima 20. De Resurrect. Carnis 29. Adv. Hermog. 45.

Valetudo De Anima 17 „*valet.* gustus".

Vane Apol. 49. De Pudic. 1 „*vanissime*".

Vanitas Apolog. 40. De Anima 25 „*vanitates* ciborum". De Virg. Vel. 6. De Paenit. 11 „*van.* oris de ieiunio".

Vanus Apolog. 11. De Exhort. Castit. 7 „*vani* erimus". De Idol. 10 „in *vano* collocare nomen dei". Ibid. 20. De Pall. 2 „*vanum* iam antiquitate".

Vapor De Resurr. Carnis 7.

Vaporatus De Cultu Femin. I, 2 „post *vaporata* libidinum momenta".

Variare Adv. Valent. 10. De Pall. 1.

Varietas De Pudic. 20 „*varietas* efflornit in cutem", i. e. vitiligo. Adv. Iud. 7 „*varietates* Getulorum".

Vasa exterminii Adv. Iud. 11.

Vastatrix De Anima 57.

Vastitas Adv. Valent. 20 „*vast.* exilii".

Ubera De Carne Chr. 20 „*ubera* manant". De Monog. 17 „*ubera* fluitantia". De Resurr. Carnis 60 „*uberum* fontes". Ad Natt. II, 12 „*ubera* lapilliscunt".

Ubique De Pall. 2 „per *ubique* orbis".

— (= quoquo) Adv. Marc. V, 19.

Ubiubi De Fuga in Persec. 10.

Vectaculum De Anima 53. De Bapt. 3.

Vectare De Pudic. 12 „*vectante* vos spiritu sancto". De Anima 15 „*vectatur* illa argumentatione".

Vectigal Apolog. 30. 42 „*vectigalia* templorum decoquunt". De Idol. 17. Apolog. 18 „*vectigalis* libertas".

Vectigalis Apolog. 13 „*vectigales* dii". De Fuga in Persec. 13.

Vehi (= invehi) Adv. Marc. V, 13 „*vehitur* in transgressores".

Vel (= et) De Anima 57 „*vel* Nymphodorus *vel* Herodotus".

— pro Aut Adv. Iud. 9 „nec ex equo *vel* de mulo". Ibid. 10. crit.

Velamen Adv. Marc. V, 11. De Corona 4.

Velamentum Adv. Valent. 16. De Fuga in Persec. 6 „ad *velamentum* timiditatis". Apolog. 36.

Velificare Scorp. 1. De Idol. 24.

Velis ac nolis De Anima 58.

Velle aliquid alicui De Paenit. 8 „*quid* illa nobis *volunt?*"

Vellere veteres caespites De Resurr. Carnis 63.

Vena De Anima 50 „*vena* vinosa Lyncestarum". Apolog. 19. De Patient. 5 „*venas* criminum defundens de suo fonte". Ad Natt. I, 16 „*venae* argumentorum fluunt." De Idol. 8 „*venae* artium".

Venaliciarius Ad Natt. I, 16.

Venalicium Ad Natt. I, 16.

Venator Ad Mart. 5 „*venatorum* taureae".

Venatorius (= venator) Ad Natt. I, 19.

Vendere crimen Apolog. 7. Ad Natt. I, 7.

Venenarius De Ieiun. 5. De Resurr. Carnis 16 „*venenar.* calix". Apolog. 43.

Venetus color De Spectac. 10.

Venia Adv. Marc. IV, 21 „ad *veniam* pabuli". De Pudic. 3 „*venia* ad dominum remissa".

Venter Adv. Marc. III, 20 „*venter* Davidis". Apolog. 39 „*ventris* auctoramentum". Ibid. 46. De Patient. 19 „*ventris* operarii", h. e. parasiti.

Ventilare De Pall. 4 „*ventilante* serico". Scorp. 7 „*ventilans* deum homicidam". De Anima 15 „*ventil.* per totum corpus". De Corona 5 „*ventilavit* in naribus odoratum". De Bapt. 15. De Resurr. Carnis 6.

Ventriloquus Adv. Prax. 19.

Ventosus De Praescript. Haeret. 36 „*ventosa* et vana caprificus".

Ventus Scorp. 1 „in *ventum* Christianos".

Verecundus De Paenit. 10 „*verecundiores* partes corporis“. Ad Natt. I, 16 „*verecundum* incestum“.
Veritas Aeon Adv. Valent. 7. 33. 36.
Vermibus ebullire Ad Scap. 3.
Vernaculus Apolog. 35 „*vernaculam* septem collium plebem“. Ad Natt. I, 17. De Resurr. Carnis 39. De Anima 51 „*vernaculam* ecclesiae feminam“. De Cultu Femin. I, 6.
Vernum De Resurr. Carnis 12. De Spectac. 10.
Vero (= vere) Adv. Hermog. 18.
Verruca De Cultu Femin. I, 5.
Verrucula Ad Natt. 1, 5 „*verrucula* exsurgat“.
Versiformis De Pall. 2.
Versipellis De Praescript. Haeret. 7. Adv. Prax. 23. Adv. Marc. IV, 15.
Versutia De Resurr. Carnis 63 „*versutiae* haereticorum“.
Vertere ad propria Apolog. 47.
Vertere (intrans.) De Pall. 2. Adv. Hermog. 41. crit. De Anima 33.
— statum De Pudic. 6.
— capillum De Virg. Vel. 12.
— habitum De Pall. 2.
Vertex De Pall. 4 „*vertex* immunis cultri“.
— (= vortex) De Idol. 24.
Vertiginare De Pall. 3.
Vervecinus Adv. Marc. IV, 40.
Verus De Resurr. Carnis 19 „esse in *vero*“. Ibid. 11 „in *vero* haberetur“. De Pudic. 1 „*veram* et meram“.
— et Severus confus. Apolog. 5.
Vescere (?) De Ieiun. 5 „quis nos *vescet* carne?“, h. e. pascet.
Vesica De Anima 46. De Spectac. 21 „*vesicae* necessitate“.
— (= tumor, vaniloquentia) Apolog. 48. crit.
Vesperugo De Anima 32.
Vesticeps De Anima 56.
Vestificina De Pall. 3 „*vestificinae* ingenia“.
Vestigium Apolog. 7 „*vestigia* immunda“. De Pudic. 13 „*vestigia* lambere“. Apolog. 21 „*vestigio* patriam salutare“.
Vestimentum De Bapt. 13 „*vestim.* fidei“.
Vestire De Pall. 1 (u. e. vestimento dare). De Praescript. Haeret. 36 „*vestit* spiritu sancto“. De Anima 3 „*vestiunt* propriis argumentationibus“. De Resurr. Carnis 9 „*vestivit* sacramentis suis disciplinisque“. Adv. Marc. III, 15 „*vestitus* tota lege“. De Pall. 4 „*vestiri* cum toga“. De Anima 17 „*vestire* luce“. Ibid. 38 „*vestitior* sexus est“.
Vestis De Pall. 4 „*vestis* inflatior“. De Resurr. Carnis 52 „*vestis* folliculi in grano“. Apolog. 50 „*vestis* palmata“.
Vestitus De Cultu Femin. II, 9 „*vestitus* lenones“.
Veteranus Apolog. 19 „*veter.* stilus“.
Veternosus (= vetus) De Anima 36 „*veternosus* sermo“.
Veternus Scorp. 5 „*veternum* mortis excludit“. De Pall. 5 „nullis *veternis* parco“.
Vetustas De Ieiun. 10 „*vetustates*“, h. e. vetus testamentum“. Ad Natt. I, 10.
Vexillum Ad Natt. I, 12. Apolog. 16.
Via De Spectac. 3. Ad Natt. II, 11 „*viam* subigere“.
Vibrare Ad Natt. I, 13. Apolog. 16 „*vibr.* labra ad solis ortum“.
Vicarius Adv. Marc. III, 6 „*vicarius* patris Christus“. Ibid. IV, 35 „*vicarii* dei“, h. e. prophetae. Adv. Valent. 16 „*vicar.* paracletus“. De Praescript. Haeret. 13 „*vicaria* vis spiritus sancti“. De Resurr. Carnis 42 „*vicaria* demutatio“. De Idol. 23 „*vicariae* oris nostri litterae“. De Resurr. Carnis 48 „*vicarium* baptisma“. Adv. Prax. 24. De Virg. Vel. 1 „*vicarius* domini, spiritus sanctus“. Adv. Marc. IV, 35 „*vicaria* documenta“ (oppos. *propria*).
Vicatim Apolog. 35 „*vic.* epulari“. Ibid. 42. Ad Uxor. II, 4.
Vice (= more, ad instar) Apolog. 27. 48.
Vicem iniuriae cohibere Adv. Marc. IV, 16.
— — sinere Apolog. 45.
— prohibet deus Adv. Marc. II, 28.
— captare Adv. Marc. IV, 31.
— opponere Adv. Marc. IV, 38.
— reddere De Resurr. Carnis 8.
— referre Apolog. 37.
Vicis occursurae metus (h. e. talionis) Adv. Marc. II, 18.
Victima De Cultu Fem. I, 7. II, 12 „*victimae* publicarum libidinum“.
— (= sacrificium) Adv. Iud. 13. 14., et saepius.
Victoriatus De Virg. Vel. 13.
Victuarius De Cultu Femin. II, 10 „*victuaria* exhibitio“.
Victus Adv. Marc. V, 3 „*victus* inconstantia“, h. e. conversationis ambiguitas. Apolog. 21 „*victus* exceptiones“. De Cultu Femin. II, 9 „*victus* castigatio“. De Anima 31.
Vicus Isidis De Idol. 20.
Viderit (formula Tertulliano solemnis ubi quid improbat aut missum facit) Apolog. 42 „*viderint* qui per capillum odorantur“. Ibid. 16 „*viderit* habitus“. Ibid. 25. Ad Natt. I, 7. 12. II, 7. Scorp. 10. De Spectac. 7. De Corona 13. De Resurr. Carnis 2. 7. Adv. Marc. IV, 7. V, 7. Adv. Hermog. 1. cett.

Viduare De Anima 19 „*viduant* animam intellectu".
Viduatus De Virg. Vel. 9 „in *viduatu*".
Viduus De Exhort. Castit. 3. De Bapt. 5 „*viduae* aquae". Ad Uxor. I, 8. Adv. Marc. I, 29 „*vidua* caro", h. e. innupta.
Vigor (= rigor) De Anima 3. Cf. Salm. ad De Pallio p. 293.
Vigorare De Resurr. Carnis 26. De Pudic. 2.
Vilicus De Praescript. Haeret. 28 „dei *vilicus* spiritus sanctus".
Vilitas De Pudic. 15. 18. De Anima 25 „*vilitas* concubitus", h. e. φαυλότης.
Vinarius Apolog. 6 „*vinariae* cellae loculi".
Vincipes De Pall. 5.
Vindemia parricidarum Apolog. 35.
Vinositas De Ieiun. 1 „ne quid *vinositatis*".
Vinosus De Anima 48 „*vinosissimi* suci poma".
Vinum De Paenit. 11 „*vini* senectutem defaecare". De Ieiun. 6 „*vinis* inundatus". De Resurr. Carnis 26 „*vin.* spiritus". Adv. Marc. IV, 15 „*vinum* liquatum". De Fuga in Persec. 13 „*vinum* febricitanti", proverb.
Violentia Apol. 21 „*viol.* suffragiorum". Scorp. 1 „*violentiae* gestus". Apolog. 38 „*violentiae* homines".
Vir De Pall. 3 „*virum* fungi alicui". De Virg. Vel. 10 „*vir* virgo".
Virgiliocentones De Praescript. Haer. 39.
Virginari (= παρθενεύεσθαι) De Virg. Vel. 12 „*virg.* capitis nuditate".
Virgo De Ieiun. 6 „*virgo* saliva". Apolog. 9 „*virgine* continentia". Adv. Iud. 13 „*virgo* terra". De Virg. Vel. 9 „*virgo* vidua". Ibid. 8 „*virgo* inter viros", h. e. masculus investis. Cf. Ibid. 4. De Pudic. 15 „*virginis* erogator". De Virg. Vel. 10 „vir *virgo*". Adv. Marc. I, 29 „*virgo* caro".
Viriae cestuum De Pall. 4.
Viridicare De Pudic. 20 „*viridicantes* cavositates".
Viridis (= recens) Ad Natt. II, 16.
Viriose De Anima 19 „*viriosius*".
Viriosus (= fortis) Adv. Valent. 16 „*viriosa* usu".
Virtus (= vires) Adv. Iud. 9 „*virt.* Damasci". Adv. Marc. III, 13 „*virt.* orientis, aurum et odores". Adv. Prax. 26 „*virtus* altissimi". Virtutes sunt vires magicae, miracula Apolog. 21. De Praescript. Haeret. 30. 44. 13 „*virtutes* facere".
Virulentia et Iurulentia Apolog. 9.
Virus De Pudic. 6 „*virus* libidinis". De Anima 27 „*virus* genitale".
Vis Apolog. 9 „*vis* erroris". Ibid. 17 „*vis* magnitudinis". Ibid. 37 „*vis* numerorum et copiarum". Ibid. 38 „*vis* deo grata". De Carne Chr. 23 „*vis* masculi admissi". Apolog. 32 „*vim* orbi imminentem".
Visceratio Adv. Iud. 14.
Visibilis Ad Natt. II, 4. Adv. Marc. IV, 22. V, 11. 18. 19.
Visibilitas De Carne Chr. 12.
Visio De Anima 45 „*visio* stupri". Ibid. 9. 46. Adv. Marc. V, 8. 19 „*visiones* angelicae".
— (= visus, facultas videndi) Adv. Marc. IV, 36. Cf. Adv. Hermog. 29.
Visitare Ad Uxor. II, 4. 8. De Cultu Femin. II, 11.
Visualitas De Anima 29.
Visum (= visio) Adv. Iud. 8.
Vita Adv. Marc. IV, 25 „*vita* legalis". De Anima 52 „*vitae* naufragio". Apolog. 42 „*vitae* exules".
— Aeon Adv. Valent. 7. 8. 36.
Vitalis De Anima 15. 43. 53. De Resurr. Carnis 44.
Vitiatio Adv. Marc. IV, 4.
Vitium Adv. Valent. 2 „*vitium* melius", h. e. levius.
Vitrum Ad Mart. 4.
Vitta De Pall. 4. Apolog. 15.
Vivacitas De Resurrect. Carnis 9. Adv. Prax. 1 „*vivac.* subdola".
Vivax De Ieiun. 6 „*vivacioris* cordis".
Vivere Adv. Marc. V, 7 „*viv.* de evangelio". De Pall. 2 „*vivere* mortem". De Resurr. Carnis 42 „*vivunt* adhuc crates cadaverum". Adv. Marc. I, 18 „*vivere* de stellis". De Anima 32 „*viv.* subterraneum et subaquaneum".
Vivescere (= revivescere) Apolog. 48.
— et Viviscere Apolog. 48. Ad Natt. II, 11.
Vivicomburium De Anima 1. 33.
Vividus De Resurr. Carnis 21.
Vivificare Adv. Marc. II, 14. IV, 34. V, 9. 14. 19. Adv. Valent. 14. De Resurr. Carnis 28.
Vivificatio De Resurr. Carnis 28.
Vivificator Adv. Marc. II, 9. De Resurr. Carnis 37.
Vivos vorare (de fellitatione) Apolog. 6. Ad Natt. I, 16.
Ullus (= quisquam) De Bapt. 17. Apolog. 12 „*ullum*", h. e. ulla res.
Ultimare De Pall. 1.
Ultimo Apolog. 21. 26. Adv. Marc. V, 9.
Ultorius Adv. Marc. II, 24 „*ultoria* mala".
Umbilicaris De Carne Chr. 20 „*umbilic.* nervus".
Umbilicus De Cultu Femin. II, 7 „*umbilici* scutorum".

Umbo De Pall. 5 „*umbonis* figmentum".
Umbra prima Adv. Hermog. 1.
Umbra futurorum Adv. Marc. V, 19.
Umbraculum Apolog. 21.
Unare et Unire Adv. Prax. 27. crit.
Unctio De Pall. 4 „*unctio* lutea". De Bapt. 7. Adv. Iud. 8. 13. Adv. Prax. 28. De Carne Chr. 4 „*unctionibus* formatur".
Uncus De Anima 33.
Undeunde Adv. Hermog. 10. 22. 27. Adv. Marc. III. 9. 10. IV, 18. 33. Ad Natt. II, 12. De Paenit. 3.
— et Unde De Anima 51.
Unguen De Anima 46 „*unguine* solis".
Unguentum Adv. Marc. IV, 18 „*unguento* perducere". Ibid. IV, 15 „*unguenta* primaria".
Unguere Ad Mart. 3 „*uncti* spiritu sancto". Adv. Prax. 28. De Ieiun. 15 „*uncta* et accurata esca".
Unguis De Anima 51. De Carne Chr. 9 „*ungue* summo perstringere".
Ungula (tormenti genus) De Ieiun. 12 „contra *ungulas* corneus". Apolog. 30 „*ungulae* fodiant". Ibid. 12 „*ungulis* deradere latera".
Unicornis Adv. Iud. 11. Adv. Marcion. III, 18.
—, Unicornius, Unicornuus Adv. Iud. 10. crit.
Uniformis Adv. Hermog. 13. 30.
Uniiugus De Monog. 6.
Unio Aeon Adv. Valent. 37.
Unio De Monog. 4 „*unio* coniugii", h. e. monogamia. De Resurr. Carnis 2 „*unio* divinitatis".
Unitas Aeon Adv. Valent. 37.
Unitas De Ieiun. 13 „*unitas* ieiunationum". Adv. Prax. 22.
Universitas (= mundus) De Resurr. Carnis 13. Adv. Hermog. 32. Adv. Prax. 11. Adv. Marc. V, 5.
Universum conditionis Adv. Marc. I, 29.
Univira Ad Uxor. I, 7. 8. De Monog. 17. De Exhort. Castit. 11. 13. De Ieiun. 8.
Univiratus Ad Uxor. II, 1.
Unus atque alius Ad Natt. I, 4. II, 2.
— aut alius De Fuga in Persec. 12.
Vocabulum (= nomen) Ad Natt. I, 6. II, 12.
Vocalis De Spect. 30 „*vocales* tragoedi".
Vocaliter Adv. Prax. 3 „*vocal.* exprimunt sonum".
Vocatio De Pudic. 9.
Vocatorius De Anima 47 „somnia *vocatoria*".
Vocatus (= appellatio, vocatio) Ad Uxor. II, 7. Adv. Hermog. 25.
Volaticus De Paenit. 11 „*volat.* gaudium". Ad Uxor. I, 4 „*volatica* desideria". De Pall. 5 „qui *volaticam* spectat", h. e. augur.
Volatilis anima Adv. Hermog. 33.
Volsella De Pall. 4 „furax a mento *volsella*".
Voluntarius De Pudic. 22 „*volunt.* peccator".
Voluntas De Exhort. Castit. 11 „*voluntates* bonae mentes". Ibid. 3 „minor *voluntas* maiore deletur".
— (= ratio, consilium, significatio) De Patient. 8.
— Aeon Adv. Valent. 33.
Voluptas De Cultu Femin. II, 9 „fortis *voluptas*".
Voluptuosus Ad Uxor. I, 1 „*volupt.* dedecus".
Volutare (transit. et intransit.) De Pudic. 10. 18. Adv. Marc. III, 18. Ad Natt. II, 17. Ad Uxor. II, 8. Apolog. 40 „*volutes* in sacco et cinere". Adv. Marc. IV, 39. 43 „*volutata* in recogitatu". De Resurr. Carnis 15 „*volutat* aliquid anima". De Carne Chr. 7. 15.
Vomere De Pudic. 8 „*vom.* errorem".
Vorago Adv. Iud. 12. Adv. Marc. III, 20 „*vor.* erroris".
Vorare Apolog. 20 „*voratae* urbes".
— vivos (de fellitatione) Apolog. 6. Ad Natt. I, 16.
Vorator Ad Natt. II, 12.
Voratrina Apolog. 39.
Vortex De Idol. 24 „*vortex* desorbet ad inferos".
Votivus Apolog. 9 „*votivae* cruces".
Votum De Resurr. Carnis 22 „*vota* nostra suspirant in huius saeculi occasum". De Corona 12 „*votorum* annua nuncupatio". Scorp. 6 „*votum* suspendere". De Ieiun. 11.
— (= nuptiae) Apolog. 6. Ad Natt. II, 12.
Vovere Apolog. 24. De Ieiun. 6. De Corona 12 „*vovimus* esse futurum".
Vox Ad Natt. II, 12 „*vox* insolescit". De Virg. Vel. 11 „*vox* obsolefacta". Adv. Prax. 7 „*vox*, aër offensus". De Resurr. Carnis 61 „*vocis* articuli". De Pall. 6 „*vocis* primus enodator".
Urgere De Cultu Femin. II, 5 „*urgere* cutem medicaminibus". De Paenit. 11 „*urg.* in genas aliquid coacti roboris". Scorp. 1 „*urg.* calcem bestiae". De Anima 56 „*urg.* agrum". De Pall. 4 „*urg.* oculis". De Resurr. Carnis 2 „*urgentior* causa".
Urna (= sortes) De Spectac. 16.
Usitatus De Praescript. Haeret. 3 „*usitatissimi* in ecclesia".
Usque De Virg. Vel. 3 „ad *usque* proxime". Adv. Iud. 7 „*usque* Dan". De Res. Carn. 42. De An. 56 „*usque* quo".

Usquequaque De Anima 29. Adv. Prax. 27. De Resurr. Carnis 12. 37. 52. 63. Adv. Marc. IV, 43.
Usurpabilis Adv. Marc. II, 6.
Usurpare Scorp. 12 „*usurp.* candidam claritatis". Apolog. 39 „*usurp.* matrimonia amicorum". Adv. Marc. II, 9 „*usurpata* iam quaestio est". De Resurr. Carnis 51 „*usurpastis* caelum in Christo".
Usurpatio De Anima 58 „in *usurpatione* et candida iudicii", h. e. anticipatione.
Usui esse (= in usu esse) Adv. Marc. IV, 1.
Usus ordinarius De Corona 5.
Ut pro Quod Ad Natt. II, 2. Adv. Iud. 10 (post *credo*). Adv. Marc. III, 18.
— c. infin. De Pudic. 13., ubi restitue *velitis magis* pro *malitis*. Cf. Glossar. Irenaei.
Ut quid (= ἵνα τί) De Pudic. 2. 18. Adv. Prax. 30.
Ut puta Adv. Marc. IV, 9. V, 2. crit.
Utensilitas De Cultu Femin. I, 4.
Uterque c. plur. verbi De Resurr. Carnis 53. Adv. Iud. 1.
Uterus De Anima 25 „*uteri* fornax". De Monog. 17 „*uteri* nauseantes".
Uti c. accus. De Testim. Animae 4. Ad Natt. I, 12. De Corona 10. De Fuga in Persec. 6.
Utique (= ἤτοι, scilicet) De Resurr. Carnis 48. De Anima 25. Adv. Hermog. 11. 12. Adv. Marc. III, 7. IV, 1. 22. 28. 36. V, 15. 19., et saepius.
Utpote et Ut puta De Carne Chr. 6. crit.
Utrobique De Idol. 6. De Exhort. Castit. 5. Adv. Hermog. 7.
Uvidus De Ieiun. 1 „*uvidiora* poma".
Vulnerare De Cultu Femin. II, 13 „*vulneratur* spiritus per aures". De Ieiun. 6. Adv. Valent. 10.
Vulnus Ad Natt. I, 10 „*vulnera* defodere".
Vulva Adv. Valent. 7. Adv. Prax. 7 „de *vulva* cordis".
Uxor De Exhort. Castit. 12 „*uxor* spiritalis".

X.

Xenium Adv. Marc. IV, 42.
Xerophagia De Ieiun. 1. 2. 5. 9. 12. 17.
Xystarches Ad Mart. 3.
Xysticus De Pudic. 7 „*xystica* vanitas". De Pall. 4 „*xysticae* munditiae". De Spectac. 22. 30.
Xystus Apolog. 38 „*xysti* vanitas".
— et Systus Apolog. 30.

Z.

Zelotypus Apolog. 3. Ad Natt. I, 5.
Zona De Pall. 5 „*zonae* tormentum".

Lipsiae, impressit J. B. Hirschfeld.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

TOMUS I.

Praef. pag. XXIII lin. 11 pro „et conversatio“ scribe „est convers.“.
pag. 14 lin. 5 adnot. crit. repone „7. eius, si pro eo steterint. Quinti septimi“ cett.
- 48 - 1 repone „nimus“ pro „minus“.
- 74 - 3 adnot. crit. verba „6. possit *A.*“ pertinent ad verbum „possint“ lin. 12 verborum scriptoris.
- 98 - 4 repone „uniuscuiusque“.
- 99 - 24 repone „nullum“.
- 127 - 1 corrige „quibus“.
144 - 3 adnot. crit. repone „militia patris nostri *λ.* militiae patriae nostrae *D.*“
- 148 - 1 adnot. crit. repone „esui datus signat *f.*“
- 160 - 1 adnot. crit. pro „*Vat.*“ repone „*Voc.*“. Ibidem lin. ult. post „communium“ pone comma.
- 173 - 7 ante „nisi“ pro commate pone semicolon.
- 180 - ult. et sq. pro „a Iudaico more“ Maranus ad Theoph. ad Autol. p. 358 coniciebat „ad Iudaicum morem“.
- 184 - 3 ab infer. parenthesin claude post voc. „Prometheus“, non post „ordinavit“, pro quo ipso quamquam invitis libris nunc reposuerim „ordinarit“.
- 214 - 11 repone „superiorum“ pro „superiore“.
- 218 - 1 pro „numeret“, quod verum est, Wakefield. Silvv. Critt. IV, p. 92 video coniecisse „ruminet“.
- 222 - 10 adnot. crit. rescribe „41. huc *B.* 42. facta *B.* 43. tunc *λ.*“
- 234 - ult. Georg. Krabingerus V. Cl. reponendum suadet „cum ubivis“. Placet.
- 235 - 6 repone „Hic erit crimen ubi veritas et dei devotio est“.
- 264 - 6 adnot. crit. repone „*Omittunt Dabc. Vindob.*“ pro „Omittunt *DFabc. Vindob.*“
- 310 - 6 dele comma post vocem „impudicum“.
- 315 - 3 ab infer. dele comma post „Sed bene“.
- 322 - 6 ab infer. pro „verum“ melius rescribes „metuunt“.
- 340 - 2 ab infer. Georg. Krabingerus V. Cl. pro „concutit“ rescribit „concutitur“. Retinui codicis scripturam, quia Tertullianum saepenumero viderem transitiva posuisse intransitive.
- 371 - 9 pro „diligentem“ felix W. Harlessii coniectura est „Indigetem“.
- 375 - 5 ab infer. adn. crit. corrige „Perverse natos“ pro „Perversae natos“.
- 377 - 6 pro „Consum, Iuventam“ repone „Consum. Iuventa“.
- 381 - penult. in adnot. *t.* littera signata pro „cap. 10“ repone „cap. 19“.
- 398 - 4 corrige „anni“ pro „anno“.
- 401 - 2 ab infer. dele comma post „Ea expostulo“.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

pag. 402 lin. ult. post „adicis“ pro puncto comma ponendum est.
- 456 - 1 adn. crit. verba „*h. e.* super“ parenthesis signo claude.
- 491 - 5 dele alterum „et“ post „fides“.
- 495 - 3 corrige „et scribit“ pro „scribit“.
- 506 - 8 dele comma post „semper“.
- 520 - 5 tolle comma post „id est“.
- 530 - 5 repone „Beniamin“.
- 573 - 6 repone „quidem“ pro „quidam“.
- 592 - 11 adn. crit. corrige „retrectatio“ pro „rectrectatio“.
- 602 - 1 adn. crit. repone „ipsumque *libri omnes.*“ pro „ipsumque *d. Rhenanus.*“
- 613 - 17 pone comma post „Age iam“.
- 621 - 15 dele comma post „accipit“.
- 639 - 6 adn. crit. dele verba „(ed. LB.)“
- 640 - 1 adn. crit. scribe „*Pro* Et quis *malim* Ecquis“.
- 643 - 1 dele comma post „hominum“.
- 644 - 3 dele commata post „conditor“, et lin. 12 post „execrantur“.
- 645 - 10 tolle comma post „pristinarum“.
- 647 - 20 dele comma post „differunt“.
- 648 - 8 dele comma post „ostenditur“.
- 704 - 4 adn. crit. repone „sec.“ pro „scc.“
- 707 - 2 adn. crit. rescribe „quas habes cap. 14“ cett.
- 724 - 9 pone comma post „capitis“.
- 725 - 7 dele comma ante „nisi“.
- 729 - 12 dele comma post „deo“.
- 738 - 2 adn. crit. corrige „Laurentianus“ pro „Laurentianae“.
- 745 - 4 scribe „Denique, Erunt, inquit“.
- 753 - 6 dele comma ante „quot“.
- 755 - 4 ab infer. dele comma ante „prior“.
- 757 - 2 ab infer. dele comma ante „tandem“.
- 767 - 18 pone comma post „initium“.
- 769 - 4 dele comma post „tempus est“.
- 773 - 11 ab infer. dele commata ante „quo“ et ante „ministrabant“.
- 782 - 3 sq. adn. crit. repone „in praecessione *liber Divionensis.*“
- 786 - 5 ab infer. dele comma ante „quam“.
- 787 in summae paginae margine repone capitis numerum.
- 791 lin. 10 dele comma ante „eo usque“.
- 813 - 3 ab infer. pone commata ante „etiam“ et ante „inter“.
- 837 - 19 post „nascitur“ dele comma.
- 847 - 9 sq. repone „amitteret“.
- 917 - 3 pone comma post „senium“.
- 925 - 4 dele comma post „favente“.
- 928 - 2 pone comma ante „haud“, et ibid. lin. 3 pone comma ante „praereptam“.
- 932 - 6 ante vocabula „etiam“ et „iuxta“ repone commata.
- 937 - 4 repone „Tirynthium“ pro „Tyrinthium“.
- 942 - ult. pone signum interrogationis post „spectas“.
- 952 - 1 adn. crit. nr. 54 pertinet ad vocem „Atquin“ in verb. scriptoris lin. 3.; item lin. 4 ante „nulli“ repone numerum 54 b., et ante „Adigo“ numerum 54 c.
- 954 - 4 adn. crit. pro „*Ios.*“ repone „*Io.*“
- 955 - 3 dele comma post voc. „philosophia“.

TOMUS II.

pag. 4 lin. 1 adn. crit. pro „Rhenano“ repone „Rhenani“.
- 6 - 4 dele comma post „Minus est“.
- 7 - 1 dele comma post „interpretantur“.
- 16 - 7 ab infer. dele comma post „debet“.
- 20 - 3 dele comma post „demonstremus“.
- 22 - 5 ab infer. dele comma post „Petro“. Item tolle comma lin. 2 ab infer. post „reprehendebant“.
- 23 - 1 dele commata post „Paulum“ et lin. 3 post „Bene“.
- 26 - 10 distingue „vacuum, quale est ut“ cett.
27 - 10 scribe „Vae“ pro „vae“, et in adn. crit. lin. 6 repone „12“ pro „2“, et dein „mortem morte *A.*“. Dein dele adnotatum „16. mortem morte *A.*“.
- 28 - 2 distingue „prostibulum, et ipsam cuius“.
- 34 - 4 adn. crit. repone „Felix *C.*“ pro „Felix *BC.*“
- 38 - 5 ab infer. tolle interpunctionem post „Christianorum“.
- 39 - 9 sq. Nescio an non sit melius scribendum „orant; etiam ethnicis, si supervenerint, sanctum“ cett.
- 40 - 7 dele comma post „Ita fit.“, et lin. 9 dele commata post „Et hoc est.“, et paulo infra post „accepit“.
- 46 - 2 pro „continet“ repone „contineat“.
- 51 - 16 dele comma ante „quam“.
- 53 - 3 ab infer. dele comma ante „iustissime“.
- 54 - 3 dele comma post „admitti“.
- 57 - 9 ab infer. pone comma ante „innati“.
- 58 - 8 pone comma post „enarret“, et lin. 12 ab infer. pro „Etsi“ repone „Et si“.
- 60 - 8 post „praesumptionem“ tolle semicolon et repone comma. Item lin. 14 rescribe „et si“ pro „etsi“.
- 63 - 10 pone comma post „comperta sit“.
- 65 - 6 adn. crit. repone „Iunius“ pro „Iuniis“.
- 70 - 3 ante „de quibus“ et lin. 4 ante „per Osee“ tolle commata.
- 80 - 11 ab infer. ante „si“ et lin. 12 ante „qua“ tolle commata.
- 83 - 2 tolle comma post „testimonium“. Ibidem lin. 10 ab infer. distingue „differt. Sub“.
- 86 - 11 ab infer. repone comma post „pronuntiare“.
- 88 - 5 dele comma post „vidit deus“.
- 93 - 15 rescribe „et si“ pro „etsi“.
- 96 - 9 ab infer. distingue „editur ante quam diabolus“.
- 100 - 8 ab infer. post „illuderet“ pone interrogationis signum.
- 101 - 24 repone „creatorem“ pro „creatorum“, et paulo post pone comma post „iustitiae“.
- 106 - 6 pro „aestuata“ nunc repono „extincta“, et lin. 13 ab infer. rescribendum est „esiturus“ pro „esituris“.
- 107 - 1 tolle comma ante „ne“, et lin. 10 distingue „non onus legis, adiuvandum“.
- 109 - 6 post „elector“ pone signum interrogationis.

pag. 112 lin. 11 dele comma ante „ne“.
- 114 - 8 dele comma post „destinans“.
- 116 - 9 ab infer. tolle comma post „faceret“.
- 117 - 11 post „proponam“ tolle comma.
- 119 - 12 pone comma ante „debitam“.
- 120 - 4 ab infer. pone comma ante „creatoris“.
- 128 - 6 pone comma post verba „ab illis“.
- 135 - ult. tolle comma post „Marcionis“.
- 137 - 8 tolle comma post „agnoscendus“. Item lin. 20 repone comma ante „quod est deus“, et lin. 22 pro „exinde quod“ nunc rescribo „exinde quo“.
- 138 - 4 pro „promittat“ repone „praemittat“.
- 139 - 15 tolle comma ante verba „quae posterior“.
- 142 - 13 post „si quando“ tolle comma, et lin. 13 ab infer. pro „etsi“ repone „et si“.
- 143 - 1 tolle commata post „Christum“ et post „aliquem“. Ibid. lin. 11 pro „cum deo“ repone „cum duo“.
- 144 - 2 distingue „illum est, angelum“.
- 146 - 13 tolle commata ante „carnaliter“ et lin. 14 post „patre“. Ibidem lin. ult. distingue „suffigendo, nervos utique eius, clavis“.
- 148 - 16 pone commata post „passionem“ et post „personarum“.
- 152 - 2 ab infer. distingue „eorum; postea certe — — — inania; astiterunt“ cett.
- 154 - 11 distingue „proiecit, vide“.
- 155 - 13 ab infer. repone „ipsa“ pro „ipse“.
- 161 - 2 adn. crit. repone „nomine meo offeretur *reliqui.*“
- 162 17 sq. distingue „evangelio, scilicet suo, nullum — — affingere, cui nefas“ cett.
- 173 - 15 distingue „timendi, et ille“. Ibidem lin. 11 ab infer. repone „a turbis, Oportet“.
- 175 - 1 sq. distingue „emundato, significato — — earum, quae“. Ibidem lin. 10 ab infer. dele comma post „times“.
- 179 - 9 ab infer. dele comma post verba „qui prior“.
- 184 - 6 ab infer. distingue „discipuli ea die; spicas“ cett.
- 186 - 10 scribe „et si“ pro „etsi“.
- 190 - 8 repone „qua sine“ pro „quia sine“.
- 191 - 13 distingue „dixerim, fortasse mandaverit Christo Marcionis. Beati“
- 192 - 10 ab infer. dele commata post „comminabitur“, et lin. 9 ab infer. post „vindicarit“.
- 194 - 6 scribe „edicit“ pro „edidit“. Ibidem lin. 8 ab infer. scribe „et si“ pro „etsi“.
- 198 - 11 pone comma ante „et possim“, et lin. 9 dele comma post „facere“.
- 201 - 9 dele comma post „obsequium“.
- 207 - 7 pone comma post „quaerentes“.
- 209 - 5 dele comma post „proeliatus“.
- 210 - 2 dele comma post „quaesierat“.
- 217 - 4 adnot. crit. repone „17. inquit *om. d., cum Fulvio Ursino.*“
- 219 - 7 ab infer. dele commata post „venis“, et lin. 6 ab infer. post „commisisti“.
- 220 - 7 dele comma post verba „de tuo“.
- 226 - 3 repone „disiciet“ pro „desiciet“. Ibidem lin. 15 pone comma post „praestanda“, et dele commata lin. 13 ab inf. post „non bonus“, et lin. 4 ab infer. post „aliqua sua“.
- 231 - 8 ab infer. repone comma ante „non alterius“.
- 235 - 6 dele comma post „vobis“.
- 236 - 14 pone comma post „Israëlem“.
- 237 - 6 scribe „deliciarum“.
- 240 - 9 ab infer. distingue „talis et flamma; neutra“.
- 242 - 8 distingue „quo? nisi“.
- 244 - 1 adn. crit. repone „17. speciem Iudaei gerunt *Latinius.* spiritus Iudaei gerunt *B.* spem Iudaei gerunt *Semler.*“

pag. 250 lin. 6 numerum [26] colloca ante vocem „ut“.
- 251 7 ab infer. repone „deliciarum“.
- 254 - 2 dele comma post „dicitis“.
- 267 - 2 repone „Nam [1]e tot festis Iudaeorum paschae diem [1a]elegit“, et infra in adn. crit. „1. et *BC*. 1a. egit *BC*.“
- 267 - ult. dele comma post „intellegens“.
- 278 - 18 repone „quo adstringeris“ pro „quod adstr.“. Ibidem lin. 24 reposuerim „nec apostolus non angelum“.
- 320 - 3 Pro „nihil habendae“ in *d*. extat „nihili hab.“
- 322 - 5 post „fierent“ pone comma pro semicolo.
- 323 - 9 ab infer. dele comma ante „quam“.
- 326 - 11 tolle comma ante „faciens“. Item lin. 18 tolle commata ante „iam non“, et lin. 2 ab infer. ante et post „inquit“.
- 332 - 3 ab infer. repone comma ante „quasi“.
- 333 - 3 pone comma post „eadem“.
- 334 - 4 dele comma post „dicit“, et ibidem lin. 7 pone semicolon ante voc. „quasi“.
- 360 - 8 ab infer. pro „etsi“ rescribe „et si“. Ibidem in adn. crit. lin. 7 adde voc. „dicetur“ ante „*Fr. Iunius.*“
- 362 - 2 repone „Et separavit“ pro „et separavit“, et lin. 10 pone comma post „vanum“.
- 375 - 2 ab infer. repone „loca“ pro „Loca“.
- 378 - 6 ab infer. pone comma post „ex hoc etiam“.
- 386 - 1 pro „delineavit“ repone „declinavit“. Ibidem lin. 5 et 6 pone commata post „quosdam“ et post „Secundus“.
- 390 - 11 reposuerim „simillimus patri et par ei per omnia“.
400 - ult. distingue „inquirere. Quem“.
403 - 3 pone comma post „idcirco“. Ibidem lin. ult. rescribe „Passionis“ pro „passionis“.
407 - 1 dele comma ante „postea“. Ibid. lin. 14 dele comma post „deputatur“.
- 416 - 10 sq. ita distingue „interiores (despoliari — — videbantur) easque Demiurgo“.
- 418 - 1 pone semicolon post „Demiurgi“.
430 - 6 ab infer. dele comma ante „quoquo“.
432 - 6 rescribe „illi facis quae“ pro „illi facis, quem“.
- 436 - 7 pone comma ante „suscepit“.
- 448 - 6 adn. crit. repone „ignorantiae“ pro „ingnorantiae“.
- 459 8 adn. crit. repone „(si *cod. Pithoei*)“.
- 461 - 17 dele comma ante „quam“, et in adnot. crit. lin. 7 adde scripturam „contradicitur *D.*“
- 472 . 2 adn. crit. rescribe „quaecumque ethnici *ABCa. tres Vaticani.*“, et ibid. lin. 3 „19. fideliores *ABCmgabcd*. fidelioribus *C.*“
- 473 - 16 colloca numerum [5] ante voc. „vituperatione“.
- 478 - 7 ab infer. numerum [11] colloca ante voc. „Christi“.
- 480 - 6 corrige „relevatur“ pro „revelatur“.
- 482 - 5 ab infer. repone „resurrectionis“.
- 483 - 3 dele comma ante „nisi“.
- 486 - 15 colloca numerum [1] ante „ne“.
- 491 - 3 scribe „Mortui“ pro „mortui“.
- 509 - 7 repone „adpropinquaverit“.
- 510 - 4 repone „relevans“ pro „revelans“.
- 513 - 5 ab infer. dele comma ante „quod“.
- 587 - 5 ab infer. dele comma post „proficere“.
- 588 - 2 distingue „varii. Alia“ cett., et lin. 5 dele comma ante „fetu“, et lin. 8 ab infer. pro „citra“ repone „circa“.
- 590 6 ab infer. pone comma post „rerum“.
- 625 - 12 ab infer. post „sufficiat“ pone comma.
- 629 - 2 pro „exprimere“ nunc reposuerim „expromere“. Ibid. lin. 4 ab infer. dele comma ante „Aristodemus“.
- 631 - 8 distingue „Aristoteles. Ignosce“ cett.; et lin. 4 rescribe „Trophonii“ pro „Throphonii“.

pag. 666 lin. 6 pone interrogationis signum post „comprimunt me“.
- 671 - 5 adn. crit. rescribe „17. dei *om. bcd.*“
- 703 - 15 ab infer. dele comma ante voc. „quasi“.
- 705 - 5 sq. tolle commata post „iustissimum“ et post „sabbatizantem“.
- 766 - 2 adn. pro „Leidensi“ repone „Leidensis.“, et lin. 12 ab infer. rescribe „fragmentum“ pro „fragmentem“.
- 779 v. 227 pro „rubeus“ repone „rubens“.

208.22
T 279

37325

TERTULLIANUS
AUTHOR

Q.S.F.Tertulliani Quae Supersunt
TITLE Omnia. edidit Franciscus Oehl-
er - Tomus 2

DATE LOANED | BORROWER'S NAME

STORAGE - CBPL

JUN 17 1968 Nodes 87-84

37325